حسب ضابطہ رجسٹری کرائی گئی ہے

ماشاء اللہ لا قوۃ الا باللہ

مکمل

قصص المحسنین

جدید معروف بہ کبیر

گلزار یوسف علیہ السلام

حسب فرمائش ملک غلام محمد تاجر کتب بازار کشمیری لاہور

در مطبع رسیر پریس لاہور مطبوع شد

فہرست مضامین کتاب مستطاب قصص المحسنین مکمل المسمیٰ بہ گلزار یوسف علیہ السلام

مضمون	صفحہ
حمد باری تعالیٰ	۱
ایضاً حمد باری تعالیٰ بنوع دیگر	۴
نعت سرور کائنات مفخر موجودات صلی اللہ علیہ وسلم	۵
ذکر معراج شریف آں حضرت صلی اللہ علیہ وسلم	۹
غزل نعتیہ آنحضرت صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم	۱۱
مناجات بدرگاہ مجیب الدعوات بطور غزل	۱۳
مدح اصحاب کبار رضی اللہ عنہم	۱۴
مناقب خلیفہ اول جناب ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ	۱۸
" دوم " عمر خطاب "	۲۰
" سوم " عثمان غنی "	۲۱
" چہارم " علی اسد اللہ الغالب " "	۲۳
مدح ازواج المطہرات و صحابہ کرام خیر الانام	۲۵
مدح اہلبیت آل خیر الوریٰ فاطمۃ الزہرا رضی	۲۶
فضائل امام حسن رضی اللہ تعالیٰ عنہ	۲۸
فضائل امام حسین رضی اللہ تعالیٰ عنہ	۲۹
مدح جناب پیران پیر محبوب سبحانی محی الدین جیلانی	۳۱
بیان سبب نظم کتاب گوید	۳۶
بیان فضائل شان قرآن و درجات قرآن خوانان وغیرہ	۳۸
غزل در شان قرآن مجید	۴۳
بیان ثواب سورۃ فاتحہ و اخلاص و درجات سورتہائے دیگر	۴۵
بیان تعظیم قرآن کریم تنزیل من رب العالمین	۵۷
بیان ہر دو سے منسوب قرآن شریف	

مضمون	صفحہ
فضائل سورت یوسف علیہ السلام	۶۱
بیان سبب شان نزول سورۃ یوسف	۶۲
بیان وجہ موسوم شدن این قصہ بہ احسن القصص	۶۵
بیان اقسام کہ منقسم شد بروز اول و از ہمہ بیشتر یافتن حسن یوسف علیہ السلام	۷۱
بیان نظارہ نمودن آدم علیہ السلام بسوئے اولاد خود و مشرف شدن بہ جمال یوسفی	۷۲
بیان ذکر عیص و یعقوب علیہما السلام	۷۶
غزل	۸۰
بیان رخصت شدن یعقوب بسوئے شام بحکم مادر مہربان	۸۱
بیان ثواب ملاقات برادران و ہمہ مومنان و درجہ مصافحہ کردن	۸۸
بیان پیدا شدن یوسف علیہ السلام	۹۲
بیان تولد شدن بنیامین و وفات شدن مادر مہربان و پرورش یافتن یوسف علیہ السلام بخانہ عمہ سمعہ غزل	۹۵
بیان آمدن یعقوب برائے خواستن یوسف را از عمہ و جواب دادن آں از حیلہ سرقہ و وفات عمہ شریفہ	۹۹
بیان تعریف شجر بید و آمدن عاصا از جنت برائے آنذات و حسد بردن برادران	۱۰۳
بیان خواب دیدن یوسف علیہ السلام بار اول	۱۰۵
" " " بار دوم	۱۰۶
بیان کردن خواب یوسف پیش یعقوب بار اول	۱۰۶

Marfat.com

فہرست مضامین کتاب

مضمون	صفحہ
بیان بار دوم خواب دیدن آنذات علیہ السلام	۱۰۷
بیان خواب دیدن یوسف علیہ السلام بار سوم	۱۱۰
حکایت منازعہ کردن تقدیر و تدبیر	۱۱۱
بیان تکبر اوّل کہ از بلا تک صادر شد	۱۱۸
بیان تکبر دوم کہ ابلیس علیہ اللعان کرد	۱۲۰
ذکر تکبر سوم کہ فرعون بے عون کرد	۱۲۳
ذکر تولد موسیٰ کلیم اللہ	۱۲۶
رجوع بہ طرف اصل قصۂ فرعون ۔	۱۳۲
بیان غرق شدن فرعون	۱۳۶
ذکر تکبر چہارم قارون	۱۴۰
بیان خواب دیدن یوسف علیہ السلام مرتبہ چہارم	۱۴۸
ذکر چہارم بیانیہ کہ ذکر خانہ سیر دل ظاہر کرد باید	۱۵۲
بیان عیان کردن خواب یوسف مالیہ خاتون پیش پسران خود	۱۵۶
حکایت ملاقات کردن شیطان با عالم زاہد و با زاہد بے علم	۱۵۹
مناجات بطور غزل	۱۶۱
بیان آمدن برادران پیش یوسف و پرسیدن حالات خواب و بیان کردن آں ذاتؑ	۱۶۲
بیان خواب دیدن یوسف علیہ السلام بار پنجم	۱۶۴
بیان خفیف داشتن برادران پسیار یعقوبؑ مر آں ذات	۱۶۴
حکایت	
بیان آمادہ گشتن برادران بہ قتل یوسف علیہ السلام	۱۶۶

مضمون	صفحہ
بیان آنکسانیکہ از قیاس خود محروم ماندند	۱۶۸
بیان آرزو کردن برادران پیش والد بزرگوار برائے ہمراہ بردن یوسف بہ صحرا	۱۶۹
بیان آمدن برادران پیش یوسفؑ	۱۷۲
بیان آمدن یوسف پیش والد بزرگوار برائے رخصت طلبیدن و اذن دادن یعقوبؑ	۱۷۴
بیان تیاری کردن یوسف ہمراہ برادران	۱۷۵
بیان پند دادن یعقوب بوقت رخصت مر فرزندان را	۱۷۷
غزل	۱۷۹
بیان رفتن یوسف بہ سوئے صحرا ہمراہ برادران و خواب دیدن ہمشیرہ زینب خاتون بعد یوسفؑ	۱۸۰
بیان بے رحمی و بے ترسی کردن برادران بر یوسف علیہ السلام در دشت کنعان	۱۸۵
بیان تیاری برادران بر قتل یوسفؑ	۱۸۹
فغان کردن یہودا	۱۹۲
ذکر چاہیکہ یوسف را در آں انداختند	۱۹۴
بیان آمدن جبرائیل بحضور یوسف علیہ السلام در چاہ جب الحزن	۱۹۶
حکمت چہارم بہ چاہ آمدن آنذات	۱۹۸
حکایت علی اشد	۲۰۱
بیان آمدن برادران پیش والد بزرگوار ...	۲۰۳
بیان حاضر آمدن برادران ... پیش والد یعقوب علیہ السلام	۲۱۰

Marfat.com

مضمون	صفحہ
بیان گفتگو کردن گرگ با یعقوب علیہ السلام و نجات یافتہ رفتن سوئے صحرا۔	۲۱۲
حکایت فرشتگان	۲۱۶
بیان رہائی یافتن گرگ و رفتن سوئے صحرا و ذکر پنج حیوانات بہشتی	۲۱۸
بیان اعتقاد کردن یعقوبؑ قتل یوسف بر فرزندان	۲۲۱
غزل	۲۲۲
بیان بنا کردن یعقوب علیہ السلام بیت الاحزان و احوال کبوتر خانہ بعد یوسف	
بیان درجات صبر جمیل	۲۲۵
بیان بقیہ قصۂ متعلق چاہ	۲۲۶
غزل فارسی	۲۲۸
بیان آمدن جبرائیل علیہ السلام در چاہ بحضور آنحضرت و بشارت دادن از خروج معہ حکایات	۲۳۲
آغاز جلد دوم۔ بیان آمدن بازرگانان در دشت کنعان بر چاہ یوسفؑ	۲۳۴
حکایت مجنون	۲۳۶
بیان خروج یوسف علیہ السلام از دست کاروانیان۔ مالک ابن زعر	۲۳۷
بیان صحت یافتن بشری بسبب آنحضرت	۲۴۱
بیان خبر یافتن برادران از خروج یوسفؑ	۲۴۳
بیان فروخت کردن برادران یوسفؑ را	۲۴۵
حکایت عابد	۲۴۶
بیان ذکر جناب محمد مصطفی احمد مجتبیٰ صلی اللہ علیہ وسلم	۲۵۰

مضمون	صفحہ
بیان طلب کردن مالک از برادران بیعنامہ	۲۵۱
حکایت عاص ابن لوص کہ سارق بود	۲۵۵
حکایت مردے از بنی اسرائیل	۲۵۶
بیان رخصت شدن کاروانان بسوئے مصر و دیدن مزار مادر آنحضرت و نزول کردن برائے فاتحہ خوانی	۲۵۹
بیان ذکر ہجرت و داخل شدن در مدینہ طیبہ آں محمد المصطفی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم	۲۶۰
بیان نازل شدن قہر بر تاجران بسبب رنجانیدن آنحضرت	۲۶۴
بیان وجہ معصوم بودن اخوانان یوسف از بے ادبی آنحضرت	۲۶۵
حکایت	۲۶۶
بیان نظارہ نمودن یوسفؑ بہ بلدہا کہ براہ مصر می آمدند	۲۶۸
بیان معجزۂ آنجناب و فضیلت آب	۲۷۱
بیان ارادہ جنگ کردن شاہ قدس با مالک	۲۷۲
حکایت تواضع و بیان ذکر موسیٰ کلیم اللہ	۲۷۴
بیان نزول کردن بازرگانان بکنارۂ نیل و غسل نمودن یوسف و عاشق شدن رود نیل	۲۷۵
بیان خبر یافتن عزیز مصر از جمال یوسفیؑ و آمدن برائے زیارت بیرون شہر مصر	۲۷۷
بیان برکت شدن در مصر بسبب داخل شدن یوسفؑ	۲۸۰
بیان آوردن مالک یوسف را بخانۂ خود	۲۸۱
بیان آرزو کردن مردمان پیش مالک برائے زیارت یوسفؑ	۲۸۲

Marfat.com

صفحہ	مضمون
۲۸۵	غزل در مکان ساختن برائے فروخت یوسف ع
۲۸۸	بیان تیاری مصریاں بسوئے فروختگاہ یوسف و تماشہ [illegible]
۲۸۹	بیان آمدن عزیز مصر در فروخت گاہ
۲۹۱	ذکر شخصیکہ عابد بود
۲۹۳	بیان لباس فاخرہ در برکردن یوسف بوقت تیاری
۲۹۸	بیان عیان شدن یوسف از پردہ محجوبی و بیہوش شدن خلائق از جمال خوبی
۳۰	بیان ندائے فروخت شدن آنذات در خلائق
۳۰۶	نقل پیر زال
۳۰۹	حکمت صفحہ ۳۰۸ اشارت
۳۱۲	حکایت بازغہ شہزادی
۳۱۶	حکایت ۳۱۴ - حکایت مالک ابن دینار
۳۱۷	آغاز حالات مائی زلیخا رضی اللہ تعالےٰ عنہا
۳۱۸	بیان خواب دیدن زلیخا بار اول
۳۲۰	بیان بیدار شدن مائی زلیخا رضہ
۳۲۲	بیان خواب دوم مائی زلیخا رضہ
۳۲۵	بیان خواب دیدن مائی زلیخا بار سوم پرسیدن نام و نشان وطن
۳۲۹	غزل فارسی ۳۲۶ و حکایت شاعر
۳۳۰	بیان آمدن قاصداں از ہر دیار برائے خواستگاری زلیخا رض
۳۳۱	بیان فرستادن شاہ طیموس قاصداں معہ تحائف بسیار بسوئے عزیز مصر برائے ناطہ زلیخا رضہ
۳۳۴	بیان ذکر شادی و وداع بی بی زلیخا رضہ
״	حکایت بطور تمثیل گویند

صفحہ	مضمون
۳۳۶	بیان آمدن عزیز مصر معہ قبایل بسیار و حقیقت حال بی بی زلیخا رضی اللہ تعالیٰ عنہا
۳۳۷	بیان نظارہ کردن زلیخا از شگاف خیمہ بسوئے عزیز مصر و فریاد بر داشتن بر قسمت خود
۳۴۰	ذکر عزیز مصر و زلیخا و حکایت بی بی سارہ رضہ
۳۴۲	بیان زاری و اضطراری زلیخا در مفارقت
۳۴۴	بیان آمدن زلیخا در فروختگاہ و دیدن جمال یوسفی
۳۵۰	بیان فروختہ شدن آنذات بدست عزیز مصر
۳۵۴	حکایت مردے کذاب کہ دعوئ پیغمبری کرد
۳۵۶	حکایت زنے بینی تمر بیدہ
۳۵۹	غزل در وصف کلمہ طیب
۳۶۱	بیان عیان شدن جمال یوسفی بر مالک ابن ذعر بعد فروخت
۳۶۵	حکائیت
۳۶۷	بیان آوردن یوسف را عزیز پیش بی بی زلیخا و برخے حالات مجمع خلائق
۳۷۰	بیان فضیلت سخاوت
۳۷۲	بیان تیار کردن زلیخا لباسہائے و کمربندہائے جدیدہ برائے یوسف علیہ السلام
۳۷۵	بیان آمدن نوبت برائے پرستش آں زلیخا
۳۷۸	بیان رفتن یوسف برائے چرانیدن گوسفنداں در صحرا
۳۷۹	بیان زاری کردن زلیخا بعد یوسف ع
۳۸۰	بیان عیاں ساختن حال پر ملال خود زلیخا پیش یوسف علیہ السلام برائے وصال
۳۸۲	بیان فرستادن یوسف را زلیخا برائے سیر باغ بہ کنیزاں

Marfat.com

مضمون	صفحہ
عیاں کردن حالت مہجوری بی بی زلیخا پیش دایہ وصلاح دادن آں بہ بنائے قصر جدیدہ	۳۸۶
بیان آمدن معماراں از ہر ملک و تیار کردن قصر ہفت خانہ	۳۸۸
بیان طلب کردن زلیخا یوسفؑ را بطلب وصال در قصر جدیدہ	۳۹۱
بیان سوال کردن زلیخا برائے وصال و انکار کردن یوسف	۳۹۴
لطیفہ شریفہ	۳۹۷
بیان محفوظ ماندن یوسف از زنا	۳۹۹
فغان کردن بی بی زلیخا	۴۰۳
بیان مغرور شدن یوسفؑ از زلیخا و ملاقی شدن عزیز مصر بیرون قصر و تہمت زدہ ساختن زلیخا یوسفؑ را	۴۰۵
بیان طفل ہائے سہ چہار	۴۱۰
بیان احوال یوسف بعد شہادتِ طفل	۴۱۷
بیان آمدن زنانِ مصر برائے ملامتِ زلیخا	۴۱۹
بیان آمدن زنانِ مصر برائے دعوت خوردن زلیخا	۴۲۳
بیان ذکر شفقت و نرمی سرور کائنات صلعم	۴۲۴
بیان قبول کردن سوال زلیخا آنذات و آمدن در مجلسِ زنان ہمراہِ زلیخا	۴۲۵
بیان تدبیر کردن زنان مصر برائے وصال یوسف	۴۳۰
التجا نمودن یوسفؑ برائے قید از درگاہِ باری	۴۳۴
مناجات بدرگاہِ قاضی الحاجات	۴۳۷
بیان قید شدنِ یوسفؑ بہ چہار وجہ بود	״
بیان داخل شدن آنذات در بندیخانہ	۴۳۹
حکایت ولی اللہ صفحہ ۴۴۲ و احوال یوسف در قید خانہ	۴۴۳
فریاد یوسف علیہ السلام بطور غزل	۴۴۴

مضمون	صفحہ
بیان آمدن جبرئیلؑ پیش یوسفؑ در بندیخانہ	۴۴۶
حکایت حضرت علی و ابابکر صدیقؓ در وجہ تعبیر خواب	۴۴۹
حکایت بنوع ایضاً	۴۵۰
بیان خواب بیان کردن دو زندانیاں پیش یوسف	۴۵۱
بیان آمدن جبرئیلؑ بحضور یوسفؑ در بندیخانہ	۴۵۵
ذکر رہائی زندانیاں بہ برکت یوسفؑ بطور معجزہ	۴۵۷
بیان مخروقی یافتن زلیخا بعد قید شدن آنذاتؑ	۴۵۸
بیان عاشق شدن داروغہ بندیخانہ بر یوسفؑ	۴۶۱
بیان ملاقات کردن یوسف با تاجر کنعانی در بندیخانہ	۴۶۳
بیان آمدن جبرئیل و خبر خلاص دادن از قید	۴۶۸
آغاز جلد سوم – بیان خواب دیدن شاہ مصر	۴۷۱
بیان آمدن ساقی و خبر خلاصی دادن و انکار کردن یوسف	۴۷۶
بیان وجہ تحقیقات متقدمہ	۴۷۷
بیان پاسخ دادن زنان بحضور ملک ریان معہ بی بی زلیخا بحق یوسف علیہ السلام	۴۷۸
بیان زینت دادن مکانات مصر را برائے تشریف آنذات علیہ السلام	۴۷۹
بیان بیروں آمدن یوسف از زندان معہ ہمہ زندانیاں	۴۸۱
بیان تسلیم شدن مملکت مصر با یوسفؑ	۴۸۵
بیان معمور کردن شہر مصر با بوستان و با کوشکہائے جدیدہ و درست کردنِ عماراتِ کہنہ	۴۸۷
غزل شوقیہ مدینۂ طیبہ	۴۸۸
بیان آمدن جبرئیل علیہ السلام بحضورِ حضرت یوسفؑ برائے وزیر کردنِ شخصے مسکین	۴۸۹

Marfat.com

مضمون	صفحہ
بیان رنج و راحت مثل یوسفؑ کہ پیش جمیع مومنان می آید چنانچہ مذکور میشود	۴۹۰
بیان ملاقات کردن آنذاتؑ با سوار شامی و پرسیدن از و حال یعقوب علیہ السلام	۴۹۳
بیان بندوبست کردن یوسف علیہ السلام برائے فراہمی غلہ قبل از زمانہ قحط	۴۹۵
بیان آمدن جبرئیلؑ پیش یوسفؑ و آگاہ کردن از قحط	۴۹۶
ذکر سخاوت آنذاتؑ در قحط سالی	۴۹۸
بیان تصرف کردن مصریان ہمہ مال اسباب خود در خرید غلہ و فروختہ شدن نفسہائے ایشان پیش یوسفؑ	۵۰۰
احوال زلیخارضہ بعد سلطنت یافتن یوسفؑ	۵۰۵
آمدن یوسفؑ برائے شکار و فریاد کردن زلیخاؓ	۵۰۷
بیان دعا کردن یوسفؑ برائے بینائی زلیخا رضؓ	۵۱۲
بیان حسن و جمال و جوانی یافتن بی بی زلیخارضؓ بار ثانی و آمدن بہ عقد یوسف علیہ السلام	۵۱۴
مقولہ مصنف	۵۱۵
بیان ذکر ابوجہل	۵۱۶
محزون شدن خلائق از قحط و سوال کردن برادران یوسفؑ پیش والد برائے آوردن غلہ از شہر مصر	۵۱۹
غزل صفحہ ۵۲۰ و ثواب نماز خواندن	۵۲۳
روانہ شدن برادران بمصر و آمدن پیش حاجب	۵۲۴
مطلع کردن حاجب یوسفؑ را از آمدن برادران	۵۲۶
حاضر آمدن برادران پیش یوسفؑ بار اول	۵۳۰
بیان پرسیدن از برادران حال یوسف علیہ السلام	

مضمون	صفحہ
بیان کردن آں صاحبان حال فاقہ	۵۳۱
حاضر کردن برادران مال خود پیش یوسفؑ	۵۳۸
قبول کردن بضاعت برادران و عطا کردن غلہ	۵۴۰
ارسال کردن نامہ یوسفؑ بسوئے والد بدست برادران	۵۴۲
حالات اولاد یعقوبؑ در سفر واپسین	۵۴۵
آمدن شیطان بہ تلبیس میان راہ بہ اولاد یعقوبؑ	//
آمدن فرزندان پیش والد و حاضر کردن غلہ	۵۴۷
رفتن برادران بار دوم در مصر برائے واپس کردن مال	۵۵۱
مناجات یعقوبؑ بوقت رخصت بنیامین	۵۵۳
رخصت شدن فرزندان از والد ہمراہ بنیامین بہ مصر	۵۵۶
داخل شدن برادران و تنہا ماندن بنیامین بیرون مصر	۵۵۸
حاضر آمدن بنیامین پیش برادران بحال خرم	۵۶۲
بیان آمدن برادران بحضور یوسف علیہ السلام معہ بنیامین و واپس کردن مال بضاعت	۵۶۳
بیان نشستن برادران بر خوان آنذاتؑ و حیران شدن بدیدن تصویرات اندرون خانہ	۵۶۷
عیاں شدن یوسفؑ پیش برادر بنیامین بحکم رب العالمین	۵۷۴
بیان عطا کردن غلہ یوسفؑ بہ برادران بلا قیمت و روانہ کردن و باز طلبیدن بہ بہانہ پیمانہ	۵۷۸
بیان جہد کردن در تلاش پیمانہ یوسفؑ و برون آمدن پیمانہ از جوال بنیامین علیہ السلام	۵۸۱
بیان احوال برادران بعد بر آمدن پیمانہ و حکم سزا رسیدن آں ذات	۵۸۲
بیان کردن برادران دزدی یوسفؑ پیش آنذات	۵۸۴

Marfat.com

مضمون	صفحہ
قصد جنگ کردن برادران با یوسف برائے رہائی بنیامین	۵۸۶
حکایت	۵۹۰
حاضر آمدن فرزندان پیش والد و گفتن حال بنیامین	۵۹۵
حکایت رابعہ عدویہ	۶۰۰
حکایت بشر حافی رحمۃ اللہ علیہ	۶۰۱
بیان آمدن عزرائیل بحضور یعقوبؑ برائے زیارت و پرسیدن از وحال یوسف علیہ السلام	〃
مناجات کردن یعقوبؑ بدرگاہِ باری تعالےٰ	۶۰۲
روانہ کردنِ یعقوب علیہ السلام فرزندان را بسوئے مصر برائے خبر گیری بنیامین	۶۰۶
نامہ نوشتن یعقوبؑ بسوئے عزیز مصر	۶۰۷
مضمون خط یوسف بجانب والد بزرگوار و حاضر آمدن برادران در مکان شاہی پیش یوسفؑ	۶۱۳
کلام کردنِ پیمانہ و بیان کردنِ حال یوسفؑ	۶۱۴
معجزہ بہ تکلم آمدن سنگریزہ بدستِ ابوجہل	〃
عیان شدن یوسفؑ پیش برادران بہ حکم الٰہی	۶۲۳
رفتن برادران ہمراہ پیراہن بسوئے والد بزرگوار	۶۲۶
بیان نامہ نوشتن یوسف علیہ السلام والد بزرگوار بذریعہ ارسال نامہ	۶۲۷
روانہ کردن بشیر را یوسفؑ بسوئے والد	۶۲۹
غزل ۶۳۲ و آمدن بشیر پیش یعقوب علیہ السلام	۶۳۳
حاضر آمدن فرزندان پیش والد بزرگوار و بینائی یافتن بسبب پیراہن	۶۳۵
مہیا کردن اسباب یعقوب علیہ السلام قبل روانگی مصر	۶۳۷

مضمون	صفحہ
کوچ کردن یعقوبؑ مع اہل عیال از کنعان بسوئے مصر	۶۳۹
روانہ کردن یوسفؑ رسالہ ہائے گوناگون برائے استقبال والد بزرگوار	۶۴۱
آمدن یوسف علیہ السلام بیرون مصر برائے استقبال بہزار شان و شوکت	۶۴۴
نگاہ کردن یعقوبؑ بسوئے مکانات مصر و خوش شدن بوصالِ یوسف علیہ السلام	۶۴۸
بیان مجالس کردن ہمہ اولاد یعقوبؑ در مکانِ شاہی و عذر خواہی کردن از خطائے یوسفؑ	۶۵۰
حکایت	۶۵۲
راضی شدنِ مصریان از تشریف آوری یعقوبؑ پیش آمدن بہ تحفۂ بسیار و خلاص یافتن از قید زنار	۶۵۶
بنا کردن یوسفؑ بیرونِ مصر برائے اقارب خود	۶۵۹
مقولہ مصنف بہ طورِ غزل	۶۶۲
کوچ کردن یعقوبؑ اد یوسف بسوئے کنعان بہ حکم الٰہی	۶۶۶
خبر وفات دادن ناقہ یوسفؑ را از والد یعقوبؑ	۶۷۱
ذکر رحلتِ یوسفؑ علیہ السلام از دار فانی بہ نعیم جاودانی	۶۷۲
بیان شان روضۂ سرور کائنات مفخر موجودات محمد المصطفیٰ صاحب الشفاعات	۶۷۴
بیرون آوردن صندوق یوسفی موسیٰؑ بعد انقضائے مدت مدید و دفن کردن در کنعان	۶۷۷
بیان تاریخ ولدیت یوسف علیہ السلام	۶۷۹
بیان خاتمہ کتاب و تاریخ اختتام از مراد مصنف	۶۸۳ و ۶۸۴
تمام شد۔ فہرست کتاب ہذا	

U i VI 65 D
15145
١٥١٤٥

قصص المحسنین جلد اوّل

حمد باری تعالیٰ

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

بسم اللہ بسم اللہ پڑھ کے آکھاں حمد ہزاراں
جس نے ایہہ پیدائش کیتی خاکی نوری ناراں
خالق ہر دا مالک ہر دا والی دوہاں سنساراں
جو کوئی ہو جاوے در تے اُسنوں کردا نہیں دھرکاراں
بڑا رحیم کریم الٰہی شافی درد بیماراں
جو سوالی جاوے آوے کردا موج بہاراں
بندش نہیں کسے نفس اوتھے جاون صفاں قطاراں
جو قصوری اُس درگاہ وچ پڑھدا استغفاراں
رکھدیوے سر اُسدے اُتے تاج مثل سرداراں
حاصل ہوون جس قسم دیاں اوتھے کرے پکاراں
اکو جیہا برابر جانے مفلس دُنیا داراں
جو کوئی اُسدے در تے جاوے رہندا وانگ جھلاراں
اُسدے پیش جو اُچی گردن کردا مثل ہنکاراں
لائق تِس تکبری آہی نہیں لائق اغیاراں
جنت اوس آمادہ کیتا کارن نیکوکاراں
جس نے اس دنیا تے کیتیاں نیکاں والیاں کاراں
جس نے بیٹے کمائے ایتھے فعل شیطان نکاراں
گل منغیر لپیٹے کولوں ہوسن کتوں بیزاراں
ہر دیاں اکھیاں اُسدے اگے رودن رو زاراں

اوسنوں جیہے لائق حمداں ہر دم اصل ہزاراں
صرف تباون کُن دیکھو یوں کر دیتیاں گلزاراں
قادر ہر شے رازق ہر دا کافر اوگنہاراں
بھاویں ہووے مومن بھاویں سنگی اہل کفاراں
رحمت باروں نہیں فرق کریندا دے فضلوں گنہاراں
بھاویں نیکوکار تے بھاویں ٹولہ بدکرداراں
اوس درگاہ وچ چنتا سودا وکدا مثل بازاراں
لاہ لوسے سب مولے سُتوں اوکس الیاں کھاراں
جے طالب دُنیا دا جاوے پاوے درہم دیناراں
نہیں اوتھے کوئی تھوڑ کسے دی پر اوہ بے انکاراں
نہیں پرواہ کسے دی اوسنوں اوہ غنی درباراں
اوسے وقت وساوے اُسنے رحمت والیاں باراں
کجھ نہ حاصل ہووس اوتھوں کھاندے پیتے ماراں
غیر جو ذرا تکبری کردا ہوندا کنوں خواراں
اُسنے کافراں کان بنایاں دوزخ والیاں ناراں
اُسنوں ملسی جنت جس دے تختاں تلے انہاراں
لیسی پھیر اوہناں نے کولوں اگ دوزخ دیاں ساراں
جنت باغ بہاراں ملسن بندیاں تابعداراں
اُسدے لطف کرم دیاں نعمتاں ملسن سٹہنے تن داراں

Marfat.com

حل کریندا اللہ صاحب گلّی کم دشواراں
جیہ کوئی اُس دا طالب اوسنوں ستّے نال پیاراں
ہکناں تائیں عقل دِتّا تاں فن بیاں باہجھ شماراں۔
ہکناں قد چھوٹیرا بالکل مِثل زمین ہمواراں
ہکناں تائیں سوہجا جیہا حُسن کڈھے چمکاراں
ہکناں مست چنگھاڑے کیتا عشق محبت ماراں
ہکناں بن پڑھے آندا اندر اُنہاں سنیساراں
ہکناں علم عنایت کیتا دفتر پڑھے طوماراں
ہکناں تائیں بہت وساوے دُنیا تے گھر باراں
ہکناں تائیں زاہد کیتا کردے شب بیداراں
ہکناں راہ صفائی دِتّا جاون مِثل سواراں
ہکناں صحت صفائی دِتّی شاغل وِچ روزگاراں
ہکناں حسن تجلیاں کو لوح دِلتھیں کِتیاں عاراں
ہکناں کسب حلالی دِتّا ہکناں چور مکاراں
ہکنے سب دیہاڑی شوہ نوں کردے رہن دیہاڑاں
ہکناں تائیں دُنیا دولت دِتّی مِثل انباراں
ہکناں تائیں جاگہ دِتّی اندر محل مینباراں
ہکناں تائیں وِچ نصیباں سیر کرن گلزاراں
ہکناں تائیں وِچ نصیباں ہردم مجلس یاراں
ہکناں تائیں درد فراقاں والیاں متیاں آراں
واہ واہ اُس دیاں بے پرواہیاں واہ جیہیاں کاراں
جِسنوں چاہے رونق دیوے جِسنوں چاہے اجاڑاں
رب فرماوے میں ناں کہیں نوں فضلوں کم رکھاراں
اپنی طرفوں اہر کسی نوں اپنی طرف پوکاراں
میں تاں دسیا راہ ظلمانی بھی رستہ انواراں

ہر شے کم آسان کریندا اوہ ستار ستاراں
دشمن نوں کبھی نہیں دُھر کیندا ایں سرسبد فتے واراں
ہکناں تائیں احمق بالکل کیتا مِثل دیواراں
ہکناں دا قد اوچا کیتا بیچ مِثل پہاڑاں
ہکناں قد سیاہی والا مِثل انہیر غباراں
ہکناں عشق حقیقی ہکناں عشق مجاز خماراں
ہکنے بن اولاد دوں زوندے ڈٹھے لکھ ہزاراں
ہکناں اسم خزانہ آئے کرم دِتّیاں ہاراں
ہکناں تائیں جاگہ نہ کوئی وسّن جنگل باراں
ہکناں تائیں نِن چڑھے بھی آون جھول نساراں
ہکناں رستہ مرشدی دا جو رستہ انگیاراں
ہکناں تائیں قید چروکی دِتّی درد آزاراں
ہکناں دِل وِچ چنبیر جیہا دِن والیاں کھیاں تاڑاں
ہکناں تائیں سختی دیوے ہکناں موج بہاراں
ٹِنگے تے طناں دھر گئے ہکنے کرن حکم سرداراں
ہکناں درد انہاں دے گھلیا کر مِثل پھکیاراں
ہک جیہے آکھن اج ہُن تینتھے رات گزاراں
ہکناں تائیں دریاں پاروں چال آئی وِچ خاراں
ہکنے پیتے تلیوں جیونکر کونج وچھنی ڈاراں
ہردم درد آزار نیاون ہکناں مِثل لوہاراں
جو کجھ چاہوے کر دکھلاوے کی طاقت اغیاراں
اوہ غنی ہے ذات الٰہی خالق فلک پہاڑاں
دوست شخص اُپر اپنا احساں ہردم چاہڑاں
اگوں بھانویں ناں ہی آوے میں ناں دھتکاراں
اگوں جِس تے مرضی جبدی پکڑ لوے رفتاراں

جس نے میری نیکی دے ول چایاں شوق مہاراں
جس نے راہ ہدایت چھڈ کے پکڑیا راہ کفاراں
میں ول آؤ میں ول آؤ میں تسانوں تاراں
میں گنہگار اں تائیں بخشاں میہنوں لقب غفاراں
شرک نہ میرے ساتھ لیاؤ بلکہ توکرو فراراں
میں ہاں قادر ہر دے اُتے چاہے رکھاں ماراں
میں جبار تکبری لائق میہنوں شان جباراں
میں بصیر تکاں ہر کہنوں کون کرے انکاراں
میں علیم جاناں ہر اک دی چھپے ستر اسراراں
میں ہاں داتا دیون والا دنیا دیاں بہاراں
بھانویں میرے تل برابر ہووے بھانویں انکاراں
ہر دم فضلوں ہر دے اُتے رحمت فضل کھلاراں
میہنوں نہیں پرواہ جے عاصی سارے جنت واڑاں
بیشک بخشاں عاصی میں ہاں پورا قراراں
دشمن اپنا جلدی کر کے وانگ بارود اڑاراں
کھلیاں تکن اسدے تائیں دوزخ والیاں گھاراں
جو کوئی میرے تابع اُس تے رحمت چھتر جھلاراں
ہر دا مطلب ملی جو ہووے رحمت تھیں برآراں
ہر نوں پیا گواہ بناواں حکم کراں اظہاراں
اکدن الیس حیاتی والا پر ٹسکی حکم کپاراں
آؤ ڈرو خداوند کولوں ہر دم لیل نہاراں
اک دن وچ حضور خدا دے کھلنا لاہ دستاراں
ستو جال فریب شیطانی پکڑو نیکی کاراں

اوسنوں دوہاں جہاناں اندر کدیں نہ آوسن ہاراں
اسدے کان آمادہ ساڈا سخت عذاب انگاراں
میں ہن جدھر سجا سو پاسو دھر کاراں بھٹی پاراں
دوجیاں درباراں تے جانا ناقص کم بیکاراں
سجدہ کرو نہ غیر کسے نوں طرف قبور مزاراں
لازم پھر میری ہے بندگی توڑو کفر زناراں
جلیل الجبار والمتکبر سچ میریاں گفتاراں
تے تکاں جیہڑے عمل کریندے ہیں مثل دوکاراں
اتے سمیع میں سناں تے سمجھاں سبھ دیاں اخباراں
ہر نوں روزی دیون کولوں کدیں نہ تھکاں ہاراں
کدیں نہ اوسنوں دیاں جے تھیں کا فر سر دھر کاراں
اوگنہاراں عاصیاں آتوں اوگن سبھ اتاراں
تے نہیں پرواہ جے عدلوں نیکو کاراں دوزخ ساڑاں
لیکن میریاں عملاں اندر بھی لازم کرے نظاراں
کر سر مودھا اوسدے تائیں اوپر زمیں پٹکاراں
جو تو حیدوں منکر روسن اوسو چہ وانگ جھلاراں
کدیں نہ اسدے اُپر اپنا غضب وبال اُبھاراں
فضلوں کافر مسلم تائیں کدیں نہ ہول وساراں
اگوں میہنوں منّوں آیا نہ منّوں حکم گذاراں
اوس دیہاڑے لے لیساں میں سبھ دیاں اخباراں
دنیا دے دن چار ہے پہلے آخر اپنا بھاراں
اوہ حاکم ہے عدالت والا جیہیاں کس سرکاراں
جسدے پاروں ثنا ہووے حضرت شاہ ابراراں

اس درگاہ وچہ جاناں سبھے ناراں اتی بہاراں
خبر نہیں کتھے ملے ٹکانہ اودھر جیہاں گنہگاراں

Marfat.com

ایضاً حمد باری تعالےٰ بنوع دیگر

کِس مُنہ سُنایاں حمد ثنایاں تیریاں یارب سائیاں
تیری ذات معلےٰ تائیں حمد ثنائیں آئیاں
تیریاں ہمایہ پیدائشاں سبھو ہو ہولاں ہیں ثنائیاں
جو خلقی توں جنگی خلقی دے کے زیب صفایاں
تازہ ہر نوں لکھیا دیویں کدیں نہ بند شاں پایاں
عام خزانے تیرے اندر ہر دم بے پرواہیاں
جس نے تیرے در دے اُتے عرضاں آن سُنایاں
جو فوجاں درگاہ تیری تے روندیاں عذاباں دھایاں
بندے ہی پیدائش کر کے ایڈ بہاراں لایاں
جو پیدائش کیتی اُس دیاں قسمتاں نال لایاں۔
بنی آدم دے کارن تساں نعمتاں لکھی اگایاں
ہر ہک چیزاں بنی آدم دی کمیں کاریں لایاں
باغاں وچہ بوٹیاں لایاں سبزی نال سُہایاں
باغاں وچہ ہزاراں میوے شہر الوچہ مٹھیائیاں
بھاویں بُرا کریندا بھاویں نیک کرے بھلیایاں
بھاویں ہووے دوست بھاویں دشمن مثل قصایاں
تینوں نہیں پرواہ کسیدی لکھ کرن بُریائیاں
ہک مقبول پیارے کیتے دیکے صدق صفایاں
ہک دُنیا دے طالب کیتے پھردے مثل سوائیاں
ہک تساڈے در دے اُتے رو رو کرن دوہائیاں
ہک تساڈے خوفوں ڈردے کردے نیک کمایاں
ساری رات کھلے تے سُندے پڑھدے رس ثنایاں
سختی نرمی سبھے تے جھلن صابر رو ویلائیاں

صفت سُناون والے جتنک کوئی نہیں جائے پائیاں
باہجوں تیرے کسے نہ آیاں یارب سچیا سائیاں
گوناں گونی بوٹیاں لایاں یارب سچیا سائیاں
قدرت قدری تے وڈیایاں یارب سچیا سائیاں
دیویں ہر نوں بھر بھر پایاں یارب سچیا سائیاں
ہر دم رحمتاں دُون سوائیاں یارب سچیا سائیاں
حاجتاں اُسنے دلدیاں پایاں یارب سچیا سائیاں
ڈِٹھیاں اوہ پھیر سدیاں آیاں یارب سچیا سائیاں
زمیاں کر مخلوق سُہایاں یارب سچیا سائیاں
لکھیاں کدیں نہ تشبیہ مٹایاں یارب سچیا سائیاں
دُنبیاں دودھ نوں مجھیں گائیاں یارب سچیا سائیاں
نعمتاں گونا گون بنایاں یارب سچیا سائیاں
میوہ پاروں جھک جھک آیاں یارب سچیا سائیاں
بندیاں کان تیار کرایاں یارب سچیا سائیاں
کدی نہ روزیوں بند شاں پائیاں یارب سچیا سائیاں
چلے ہو گر دھر زائیاں یارب سچیا سائیاں
بھاویں بچے کرن بھلیایاں یارب سچیا سائیاں
رمزاں ستر نہان جتایاں یارب سچیا سائیاں
ہکناں چائیاں فخر او ہیاں یارب سچیا سائیاں
ہکناں حمدان لون بھلایاں یارب سچیا سائیاں
نیندراں شیدیاں لوح سجایاں یارب سچیا سائیاں
دِن وچہ بھی ناں کرن قضایاں یارب سچیا سائیاں
کدیں نہ تنگ طبیعتاں آیاں یارب سچیا سائیاں

Marfat.com

مست ہوئے وچ عشق تیرے تیں وال کھیا لایاں
حب تیریاں رمزاں پایاں یا رب سچیا سائیاں

تساں بھی بیشک حق اُنہاں نوں تیاں نیک جزایاں
ستر حقیقتاں سبھ جتایاں یا رب سچیا سائیاں

دلاں اُنہاں دیاں نور تیرے تھیں خوب لایاں رشنایاں
دلوں انھیریاں دور ہٹایاں یا رب سچیا سائیاں

طالب فوجاں حاضر کرکے پیش حضور سدایاں
کرسیاں اُپر کول بہایاں یا رب سچیا سائیاں

تے جنہاں تساتھیں دوری ہتی تساں بھی تھاں پایاں
کدیں نہ کیتیاں نیک نگاہیاں یا رب سچیا سائیاں

مرندی دے ٹولے اندر دتا بھیج اونھایاں۔
ماراں اوہناں کان تپایاں یا رب سچیا سائیاں

تیریاں بے پرواہیاں ربا تیریاں بے پرواہیاں
دم او تھے جا مار نا کاہیاں یا رب سچیا سائیاں

اک پل اندر کر دکھلاویں زیر زبر ایہ شاہیاں۔
دیویں شاہاں در گدایاں یا رب سچیا سائیاں

توں غفور رحیم الٰہی غافر عیب خطایاں
فضلوں اوگناں دوسٹایاں یا رب سچیا سائیاں

شافی درد بیماراں تائیں دیویں صحت دوایاں
کریں توں دور بلایاں آیاں یا رب سچیا سائیاں

گونا گون بنا نظیراں دُنیا تے چمکایاں۔
صورتاں وکھو وکھ بنایاں یا رب سچیا سائیاں

ہکناں قد چھوٹیرا ہکناں قد اوچا لمبایاں
ہکناں خوبیاں دون سوائیاں یا رب سچیا سائیاں

ہکناں حسن تجلیاں دو ہیں جہانیں دھماں پایاں
عاشق ہوون ویکھ لوکایاں یا رب سچیا سائیاں

یا رب تیریاں حمداں کہیں تھیں گنن وچ نہ آئیاں
ہُن تک اجے نہ کیسے مکایاں یا رب سچیا سائیاں

توں حاکم کُل ملکاں سنداں توں لائق وڈیایاں
بخشیں فضلوں اسا گناہیاں یا رب سچیا سائیاں

تیرے پیش ہمیشہ عاجز آزھ کرے دعایاں
ہر دیاں بخشیں عیب خطایاں یا رب سچیا سائیاں

نعت سرور کائنات مفخر موجودات احمد مجتبےٰ محمد مصطفےٰ صلی اللہ علیہ وسلم

قال اللہ تبارک وتعالےٰ تَبٰرَكَ الَّذِیْ نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلٰى عَبْدِهٖ لِیَكُوْنَ لِلْعٰلَمِیْنَ نَذِیْرَا ۙ (فرقان حمید)

بابرکت ہی ذات اُس ربدی جو مالک سینساراں
جس فرقان اوتاریا اوپر بندے شاہ ابراراں

تا جو لوکاں حکم سناوے ہیبت خوف جتاوے
ہیر یاں غضباں کنوں ڈراوے نیکی راہ ہٹاوے

جیونکر اوس اسانوں آکے رب دا حکم سنایا
رستہ راہ ہدایت والا سارا صاف وکھائیا

آؤ الیس طریقے ویلے ایہ طریق حقانی
ہٹو الیس طریقے کولوں ایہ طریق شیطانی

آؤ رب دیاں آدراں ہتوں آؤ دل بھلیائی
آؤ الیس ہدایت رستے جس وچ اوکھ نہ کائی

آؤ موجاں خوشیاں اندر ہر دم موج کماؤ
شرک کفر دے رستے کولوں دور کنے نس جاؤ

[illegible]

[illegible]

Marfat.com

زیں سہاگن ہوئی خوشیوں راحت فرحت کر دی
آگیا میرا مالک اصلی جنہوں ساں ہڈ گیندی
آگیا اوہ مبارک میرے دکھ آزار ہٹاسی
آیا اوہ طبیب سیانا محرم حال دلاں دا۔
ختم نبیاں سرور عالم شافع روز حشر دا
کُل گناہاں نوالے دھوپن دھو دیسی اوہ سائیں
ڈاڈھا اوہ پیارا ربدا صاحب صدق صفائی
صاحب شان پیارا ربدا پاک رسولؐ گرامی
نفسی نفسی کُل پیغمبر کہسن اوتھے ڈردے
ہکو حضرت ختم نبیاں بن شفیع بخشاسن
ورنہ ہور پیغمبر سارے جاسن ہٹ کنارے
صرف ایہ شان رسول اللہ نوں ملیا پاک غفاروں
جسدن کوئی نہ حامی ہوسی جان پیاری والا
دہشت رب جبار قہاروں ایسا لرزہ آوے
خون سر پر سکن اوس ویلے تھر تھر کنبن ڈولن
اوس وہاڑے ہتھ پکڑ اکرسی ختم رسولاں
عالی نعت مبارک اوسدی کون بیان سناوے
اوس جناب معلّٰی تائیں اوتھے رب بلایا
کئی ہزار کوہاں دے پینڈے وچ اور ہیکر رہندا
وچہ حضور بلا کے اوسنوں جلوہ نور وکھایا
رب ارنی جسدی خاطر موسیٰ کردے تائیں
اوسنوں اوس کوہ طور اتے بھی ملیا جھڑک تائیں
وَ جعلہٗ دَکّا اوڈ جاوے ایہہ پہاڑ تمامی
ایسا اوہ منور جلوہ اوسنوں رب وکھایا
لبھیاں نہیں خوف اسانوں آتش دی انگیاروں

آگیا مالک میرا جسدی ہین تاں نال ہی بردی
آگیا جسنوں ہیں ہر ویلے ہیسیاں یاد کریندی
بھار گناہاں نوالے میرے سروں اتوں چاسی
جسدی نظروں دردوں لاندا جاندا نظر نہ آندا
رب دے کولوں بخشاویگا امت دا یاد کردا
فضلوں جنت وچہ لیجاسن اوگنہار انتائیں
جسدی ربنے ختم نبیاں نوالی صفت سنائی
جسدے سائے روز حشر دے ہوسن نبی تمامی
بن شفیع محمدؐ ناں کوئی نکلے روز حشر دے
امت اوگنہاری ساری جنت وچہ لیجاسن
کون اڈھا اوس محشر اندر وہم آچا کوئی ہارے
ولسوف یعطیک آیت ویکھ قرآن سپاروں
اوسدن کراں سنجھ کھلوسی پاک رسول تعالٰے
پیغمبرانہوں پیغمبری داماں سبھو بھلے جاوے
خوف الاہوں کُل پیغمبر نفسی نفسی بولن
بخشاویگا اوگنہاراں بھی بندیاں مقبولاں
اوسدی مدح جتارن کولوں قلم ہما خبر تسر ماوے
جتھے وحی فرشتے نوں بھی جاناں حکم نہ آیا
اوتھے پہنچیا نبیؐ نہ جتھے وحی فرشتہ ویندا
جس جلوے دیکھارن موسیٰ ہندا سی سہار اکیا
جاکوہ طور پہاڑی اوپر ہر دم جائیں چائیں
آ اے موسیٰ جے جلوہ اپنا ظاہر کراں انھائیں
توں بھی وچہ بیہوشی آویں یا مقبول گرامی
بیچگون بیچون منزہ عالی درجہ پایا
آگیا اوہ شفیع اساڈا فضل ہویا سرکاروں

Marfat.com

دور ہوئے کل درد ہجر دے آگیا ساڈا سائیں
صرف نہ سائیں ساڈا بلکہ سائیں دوہیں سرائیں
اوسنوں نہیں پرواہ کسیدی ٹرا اوہ صاحب عالی
آیا اوہ جسدی آمد تھیں فلکیں دھمّاں پایاں
آیا جسدی نعت چتارن حوراں سلّل تیاں
آیا اوہ جسنتھیں شرمانے سورج ادبوں بھیا
آیا اوہ جس چن بدر نوں کر دتا دو پھاٹاں۔
جسدی آمد ول اگلے نکلت کر گئے کوچ چلاناں
بدعت شرک بنائیں سبھو اوڑ ہوائیں ہویاں
ہٹی بیخ فساداں والی مفسد رہیا نہ کوئی
تانہ زمیں تمامی ہوئی مشرک رہیا نہ کائی
نور رو نور زمانہ آیا اُچیاں شاناں والا
لد گئے پاڑ فراقاں نوں لے دلدیاں چاکاں نوں لے
ہرنوں بانکاں دہانکاں آیاں عشّاقاں من سوایا
عاصیاں اوگنہاراں تائیں ہوئی مبارکبادی
آن سوہایاں ہر ہر جایاں اُس مقبول پیارے
کفر انہیر جگت دے اتوں چلیا ہو ہیجالا۔
اصلی مالک آیا نقلی رہساں سبھ سدپایاں
آگیا اصلی مالک جسنوں تکدیاں اکھیاں آیاں
اوہ مقبول پیارے ربدے لدیاں پایا شاہیاں
دنیا تے جد خبر نبی دی جلی ہر ہر جائیں
ہویا شوق فرشتیاں نوں بھی جلوہ لین دیداروں
جھب ملا محبوب اسانوں رہندی سِک ہجندی
ہوئی دعا قبول اونہاندی رب سبب بنایا
وحی تے ہور ہزار ملائک آن بوہے تے کھلے

سائیں جیہاں ندا رکھا ہووے کی غم اونہاندے نائیں
مقبل سائیں دا اوہ سائیں ہر دم شام صباحیں
اکھاں شاہاندے اُس در تے رہن ہمیش سوالی
آیا اوہ جسدی آمد تھیں گند گیاں اُڈ گیاں
آیا جس تھیں اوگنہاراں نوں خوشخبریاں ڈھیاں
چن بدر دا دیکھ کے رہیں شرم کنوں سر گیا۔
آیا اوہ ذی شان پیارا ذوالفیضان سرکاناں
دین اسلام اونہاندے بدلے پکڑیا آن ٹکاناں
کُل زمین مبارک ہوئی لگیاں خوب وسیاں
ہر جاگہ تے اُپر فضلوں بہت وسوئی ہوئی
خشک چمن اسلام دوبارہ سبز پوشاکی لائی
آیا جسدم دنیا اوپر صورت دا متوالا۔
جسدم ٹُرھئے حضور نبی تھیں وصلی جام پیالے
وچھڑیاں مشتاقاں کولوں ہویاں دور بلائیں
آگئی ساڈے اوپر گویا رحمت خاص خداوی
جد شمع ایہ ظاہر ہوئی گئے انہیرے سارے
بلیاں لات مناتاں تائیں دلسوں دور نکالا
جگ تھیں ہویاں دور بلایاں چنگیاں ساعتاں آیاں
آیا حاذق بیماراں نوں بلیاں خوب دوائیاں
جس طفیلوں اللہ صاحب بخشے عیب گناہیاں
شوقوں کُل خلقت آئی چڑھ ہے لہندے تائیں
کرن دعایاں یارب سایاں ہر دم خاص پیاروں
نہیں آرام نہ جبتک ویکھے صورت اوس حسین دی
لے براق فرشتہ جلدی پیغمبر ول آیا
دس کھاں اُدھر کویں شہنشاہ معراجے نوں چلے

ذکر معراج آنجناب صلی اللہ علیہ وسلم

آئی رات مبارک عالی اوچیاں شاناں والی
نہیں سی رات گویا اوہ دن سی دن تھیں شوہ زیادہ
واہ واہ رات مبارک عالی اوچیاں شاناں والی
یاراں یار ملاون والی سی اوہ رات سوہاری
بہت آرام آسائش اس وچ کون بیان سناوے
ویکھ بہاراں شان تجلی رات مبارک والا
نور نورانی عجب لاثانی ظاہر لاٹ نکالی
ہر کوئی چپ چپاتا ہو کے بیٹھا کس اوکائی
اُتھانی گھر حضرت صاحب جے سی ڈیرا لایا
اٹھ سرکار دو عالم پیارے سرور دوہاں جہاناں
تیرے جلوہ لین کارن کھلے در جناں
کل دروازے آسماناں دے کھولدے دربان
روح پیغمبراں ولیاں غوثاں ہو گئے سبھ پایا
ایہہ براق تساڈے کارن خاص حضوروں آیا
کیسے نہ اسنوں چڑھ کے ڈٹھا ادب تساڈے پار و
بجلی وانگوں تیزی اندر حد حساب نہ کوئی
چڑھ بیٹھو اس براق اوپر یا سردار رحیم سیلہ
سن کے ختم نبیاں صاحب پیر رکابے پایا
آوے اوہ مقبول حقانی اُچیاں شاناں والا
آیا ختم الانبیاواں دا کرو زیبائش سارے
پلو پالی ہو کھلوتے سبھ مقبول غفاری
پایا جس دم پیر رکابے صاحب اور حضوراں
ہو روانہ گھر کعبیں حضرت مسجد اقصیٰ آئے

جس دا پچھ رسول اللہ نوں سدیا اللہ والی
جس دا پچھ جناب خدا تے سدیا نبی خدا دا
جس نوں وچ قرآن خدا نے کہیا مبارک عالی
شب قدر تھیں اچا درجہ ڈِتا اُس نوں باری
دشمن نوں نال دشمن کوئی دردوں کچھ ستاوے
شہروں باہر مکے دی تائیں تھیں نہیں کشالا
اوہ نوں کوئی نہ پوچھے ناتے کہ رات مبارک والی
دل وچ حمداں پڑھن زباناں با لتعظیموں بھالی
وحی فرشتے رب دی طرفوں آ کے حکم سنایا
تیرے کارن پٹے اوہ ڈکن سبھ ملک آسماناں
تیرے تیریاں راہاں تکن حوراں تے غلماناں
آ ہند حسن تساڈی ہر جا جلسہ بادشاہانہ
آکھن جم جم آوے پیا حضرت شاہ جبالاں
جس دی وچ رکابے اج تک پیر کسے نہیں پایا
پلک جھپک وچ ایہہ لنگھ جاوے ست آسمان پہاڑ
یا اجیہہ خداوند تیری اس دی کیسے نہ معلوم ہو لی
جاں ڈٹھا وہ طالباں تائیں حسن انوار رنگیلہ
خبراں عرش گیاں سبھ تھیں چاہندا حضرت آیا
جس نوں اج حضور لینے وچ سدیا پاکس اتمال
ویکھو فخر الانبیاواں تے آوندے نبی سوہاڑے
جس دم اُس حضور اعلیٰ دی اگے ہوون تیاری
پچھیاں اوس سفیتے تائیں بہت اتوری آیا جو دم
اکھ جھمکن دی دیر نہ لگی راوی خبر سناوے

Marfat.com

اوتھے ونج نماز نوافل پڑھی رسول انامی
فی الجملہ پھر حضرت صاحب اوتھوں ہو روانہ
وچ فرشتے درباناں نوں آکے حکم سنایا
سن کے نام رسول اللہ دا اوہ ملک دربانی
پہلے اسمانے دے اندر داخل سرور ہوئے
کئی کروڑ ہزاراں اوسدے تابع ملک گرامی
اینویں جاندیاں دوجا آیا پھر اسمان اگیرے
تیجا چوتھا پنجواں چھیواں ستواں لنگھ سدھائے
سارے پردے طے کر کے اوہ واحد نبی خلاقی
جا ہوئے اوسجاگہ جتھے پاک خداوند چاہیا
نور احدیت ظاہر ہویا بعد لقاء الٰہی
سخن کلام پیغام مبارک وصلی گلاں باتاں
کوئی نہ ڈھونڈی چھوڑی چھپیاں سبھ گلاں گفتاراں
یار یاراں تھیں کد چھپاون گلاں سر اسراراں
ہو رہیاں جو گلاں سبھے تد اللہ فرمایا
حضرت نے سر نیواں کر کے ادبوں عرض الائی
کچھ نہ آندا صرف ہک آندے اوگن اوگنہاراں
امت اوگنہاری میری دوزخ وچ نہ پائیں
اج حضور تساڈے اندر امت نے بخشو پاواں
مینوں ہور نہ خواہش کوئی کیسے قسم دی سائیاں
جسدم دن قیامت ہووے ہر توں لرزہ آوے
رب فرمایا جا اے دوست کجھ نہیں تھوڑ اسانوں
کلمہ خوان تمامی جتنے پڑھدے صدق صفا ہوں
ایہو جنہاں شرک اجیہا ساڈے نال کمایا
اوہ نہ بخشاں گا میں ہرگز جنت حرام تہانوں

پیشوا امام ہوئے کل نبیاں اوہ مقبول گرامی
آپ پہلے اسماناں پہتا نبی رسول یگانہ
لاہو قفل شتابی بوہا ختم نبیاں آیا
لاہ بوہا قدماں دے اتے ڈٹھا ہو قربانی
اگوں اسمٰعیل پیغمبر تھیں آن کھلوئے
سنے ملائک حضرت اگے ہویا آن سلامی
اکھیں بھی لنگھ حضرت صاحب پائے اگانہوں پھیرے
اگوں کئی ہزاراں پردے دیکھن اندر آئے
لامکانوں لنگھ سدھائے لے گئے اک تنہائی
پردے قاب قوسینی لنگھ کے خدمت وچ سمایا
مل گئی چیز خواہش درگاہوں حاصل ہوئی آہی
ہویاں دوہاں پاسوں جسدم سجناں یاراں چاہتاں
وچہ گوشے دے رج رج کیتیاں گلاں دوہاں یاراں
دس دیوں دوست نوں جسدم آون موج بہاراں
دس آے دوست کی توں ہیکر کارن چیز لیایا
یارب ذات غنی تساڈی بے پرواہ ہے آئی
اوہ اوگن کر کرم رحیمی بخشو بد کرداراں
ہر ویلے امت میری تے ربا فضل کمائیں
حاضر ہو کے خدمت اندر عرض سنایا تاواں
ہکو خواہش امت میری دیاں بخشیں سبھ خطایاں
اوسدم امت میری ساری مینوں سبھ ہی جاوے
امت نوں وچہ جنت لے جا ہو یاراں تسانوں
سبھ نوں جنت اندر لیجا بھانویں پر پر باہوں
جس شرک نے اوہنا تائیں کافراں مثل بنایا
باقی عاصی اوگنہارے دے بخشی تسانوں

Marfat.com

جس دے حکم رسول اللہ نے سجدے تھیں سر چایا
خلعت علم لدنی والا پا گھر نے ول آیا

امت اوگنہاری نوں بھی رب کولوں بخشایا
واہ واہ اوہ تکبیر جیہڑا شافع بن کے آیا

ایسا شرف جنہاں دے اُدھا ہویا دون سوایا
ویکھو یارو بخشاون نوں ختم نبیاں آیا

غزل نعتیہ آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

آگیا اوہ اج آون والا آگیا چنگا آئیا
عیبا بندے بخشاون والا ختم نبیاں آیا

آئیا جس دی آمد کولوں اگے خبراں آئیاں
ہر نوں فیض پہنچاون والا ختم نبیاں آیا

آئیا اوہ سرکردا ہر دا شافع روز حشر دا
اجڑیا ملک وساون والا ختم نبیاں آیا

ہر گھر دیوچہ شادی ہوئی دکھ غم دور سدھایا
درد آزار گھٹاون والا ختم نبیاں آیا

ہر دی طرف شادی ہوئی جچھ آکھ ہر کوئی
دکھیاں درد ونڈاون والا ختم نبیاں آیا

اوجھڑ جاندیو ٹھیر کھلو ویسیں فدا سجائی
ویکھو راہ وکھاون والا ختم نبیاں آیا

رہبر صادق رب پیارا ختم رسول یگانہ
بھلیاں نوں راہ پاون والا ختم نبیاں آیا

آؤ اس داس دے تلے ٹھڈا آرام سفینہ
داس بیٹھ چھپاون والا ختم نبیاں آیا

جنہوں خوف کروچ تنا آسے حاصلی گنہگارو
ناروں جان بچاون والا ختم نبیاں آیا

ہوئی خوشی بے علماں تائیں آمد جس اوہناں دی
آکھن حکم سناون والا ختم نبیاں آیا

زمیں بیچاری دردوں ماری اہلی شوق پیارو ہے
میرا نشان ودھاون والا ختم نبیاں آیا

خس خاشاکاں کفر نفاقاں کدھرں سجائی
جھنڈے دین کھڑاون والا ختم نبیاں آیا

کیوں نہ دل جیو وسدا ٹس تے چھٹ ذاریہ
جس دے ہتھ ملاون والا ختم نبیاں آیا

کدا اوہ رب تیاری اونتے بھانوں پیاپا لی
جسنوں دور ہٹاون والا ختم نبیاں آیا

کیوں نہ پاڑ دلاں دے جاوں اک پوچھ کندایں
جسنوں گل لگاون والا ختم نبیاں آیا

آیا جی ایہہ آیا صاحب آیا جی ایہہ آیا
جگ وچہ دکھاں نوں آیا ختم نبیاں آیا

جس دے پاروں آدم ایہا غیب عطا کرایا
اج مداں وا آون والا ختم نبیاں آیا

جس پہلا اسم قحباں آدم بخشش چاہی
آدم وچہ بخشاون والا ختم انبیاں آیا

دل چہ آہنے خشک نعتاں ستے وین بیچارا
اج بن بھیر چاون والا ختم نبیاں آیا

وچہ تورات انجیلا جنہاں دی سفت چنگ رکھی ہی
اج بن نام کڈھاون والا ختم نبیاں آیا

Marfat.com

چڑھ گیا تے فتح مبارک ہوئی لعیب وسینوں
فتح میدانوں پاون والا ختم نبیاں آیا

تدتاں وہاں اوڈیکیدیاں نوں مل پیا دلبر جانی
درد فراق ہٹاون والا ختم نبیاں آیا

نہیں کوئی اس بہارا نوالی رکھی شوق اسانوں
ہن تاں تبدیل ساون والا ختم نبیاں آیا

آؤ اوس حضور اعلیٰ نوں ملئے چل شتابی
رب دے سیل کراون والا ختم نبیاں آیا

جنت دے آباد کرن نوں آیا سوہنا مالی
دوزخ اگ بجھاون والا ختم نبیاں آیا

کفروں جنہاں علیحدیاں ہو کے ڈیرا اوتھ لگایا
اج او وچھیر رلاون والا ختم نبیاں آیا

جیہڑے راہ صفائیوں بھٹکے جاندے پچھے کور ہیں
اج ہن راہ وکھاون والا ختم نبیاں آیا

مردے دین بیچارے تائیں چاہندا سی نہ کوئی
اج وچ شبیں لاون والا ختم نبیاں آیا

زندہ دین دوبارہ ہویا رحمت جھڑیاں لائیاں
جگ تے فیض وچھاون والا ختم نبیاں آیا

آؤ میرے امر قبولو سر نوں کھلا ہو کالے
میں جنت لیجاون والا ختم نبیاں آیا

میرے سنگ رلو ہیں گھر ساں جنت وچ اسانوں
مومناں نوں بخشاون والا ختم نبیاں آیا

مت سے آکھو خبر نہ ہوئی سطعن کسے تے دھریئے
رب دے حکم سناون والا ختم نبیاں آیا

عرب عجم وچ آندا شدی معلم ہوگئی ساری
امّی نام سداون والا ختم نبیاں آیا

عرش فلک وچ غوغا ہلیا حوراں بول سنایا
اج ساڈے پرناون والا ختم نبیاں آیا

آ گئی رُت عجیب پیاری جیہڑی بہارانوالی
مالی چمن سہاون والا ختم نبیاں آیا

جیہنوں روگ گناہاں ہووے اک لحظے جل جاوے
پاوے صحت دیوون والا ختم نبیاں آیا

رہیا نہ نام نشان بُتاں دا لات منات اُڈائے
بتاں تخم اٹھاون والا ختم نبیاں آیا

کنجیسر ادے اصل منارے کیوں خاک سمائیں
جانیئوں نے جھنڈے جھاون والا ختم نبیاں آیا

شرک کفردیاں نچاں بٹیاں سٹیاں دور کر ہیں
دینی رسماں پاون والا ختم نبیاں آیا

ترٹی کمر شیطانے والی تر سنے بکرہکاراں
نفس شیطان رو واون والا ختم نبیاں آیا

لہہ گئے تپ بیمارانوالے ہو جان خوشیاں پایاں
درد آزار ہٹاون والا ختم نبیاں آیا

کفر شرکدیاں ویرانا وچ جاندی خلقت تائیں
نپ کے کنڈ ہلاون والا ختم نبیاں آیا

نال قرآن مبارک آندا خاص کلام ربانی
صفحے عجب وکھاون والا ختم نبیاں آیا

معجزونی مجنونی سردی پل وچ دور ہٹائی
روندیاں نوں ہساون والا ختم نبیاں آیا

آ گیا حسد ہی آندا ہی تدتاندی وچ چنگاں
رب دا دوست آون والا ختم نبیاں آیا

Marfat.com

رہ گیا شک نہ رائی جتنا ہر نوں علم ہویا
دین بچارے نوں اگے سی ہتھ شیطان کھنیا
ہن شیطانی قدر نہ رہیا دین ہویا ہر جائی
کفر نشان نہ باقی رہیا اُڈ سی گرد کُفر دی
لگے آہے وسنا ہو لے کوئی نہ سمجھدا آہا
تھر تھر تے قلعے کفر دے سارے ڈھو گر دین کھنڈایا
آ تے نیک ہدایت دیول لوکاں نوں فرمائے
جنت دی خوشخبری دیندے نیکاں سندیاں تائیں
نیک طریقت نیک نصیحت دتی آن عطائیں
جبرائیل جنہاں دے در دا خادم ہتھ کہائے
نور و نور تمامی جُثہ جیہدا رب بنایا
گمراہاں سیدھیاں تائیں راہ وکھاون والا
رہزناں چور سنافقاں تائیں پند سناون والا
شمس قمر شرماون والا آیا نبی صلعم یگانہ
گھر اندھیری بکسر جیہڑی جاگ اٹھی بازنگانی
دینی رونقاں آن سہایاں بدعتاں ہٹ لگایاں
جس نے اوسدی سنگت پکڑی جا صحابیاں لبایا
رٹ لگیاں دی شہر اوہناں ہوئی روز خبر آئی
ہر جا گہ تے اللہ والیاں خیراں آن سنایاں
مومناں اہل ایماناں دا غمخوار کرم آ گیا
ولیاں شیشیاں صیقل کر جا زنگ آلودہ لاہے
لب متیاں ہن بچ گئے نبی رحمت سب گناہیاں

رب دے حکم سناون والا ختم نبیاں آیا
ہن شیطان نساون والا ختم نبیاں آیا
دینی ملک وساون والا ختم نبیاں آیا
دین اسلام سجاون والا ختم نبیاں آیا
ہن تاں حال پچھاون والا ختم نبیاں آیا
آتش کفر بجھاون والا ختم نبیاں آیا
راہ شیطان بھلاون والا ختم نبیاں آیا
دوزخ کنوں ڈراون والا ختم نبیاں آیا
رب دی طرف بلاون والا ختم نبیاں آیا
ملکاں بیش نواون والا ختم نبیاں آیا
عرشیں قدم ٹکاون والا ختم نبیاں آیا
کافراں جھگڑے مکاون والا ختم نبیاں آیا
پستیوں دور ہٹاون والا ختم نبیاں آیا
حق وکھالے بناون والا ختم نبیاں آیا
ہر گھر چانن لاون والا ختم نبیاں آیا
رشکاں کلمہ چاون والا ختم نبیاں آیا
اوسدا سنگ بناون والا ختم نبیاں آیا
رٹ لگیاں بخشاون والا ختم نبیاں آیا
دینی شہر بہاون والا ختم نبیاں آیا
کافراں نوں بھکاون والا ختم نبیاں آیا
دل دے گند وسجاون والا ختم نبیاں آیا
اوڑھیا ہنے لاون والا ختم انبیاں آیا

مناجات بدرگاہ مجیب الدعوات بطور غزل

یارب کریں عنایت مینوں ہر دم دین محمدی
کھو نہ لویں گناہیں کولوں دین متین محمدی

اول آخر ظاہر باطن رکھیں دین سوہارا
کریں قبول دعائیں ربا عاجزاں دُرکاریں
کسے قسم دی اوکھ مصیبت بلیش نہ میرے پائیں
مینوں بھی وچ روز قیامت اوتھے ملے ٹکانا
وقت نزع آسانی بخشیں تلخی دور ہٹائیں
حُبّ رسول خداوند والی کریں نصیباں اندر
کریں جناب رسول اللہ دا روضہ وچ نصیباں
نال اس سُرمے وطنی دے نہیں اکھیوں دسبند سدا ہاندی
نہیں آزار ایہ سینے والا میرا یارب جاندا
ایسا دیویں شوق خداوند مینوں حضرت والا
ایہہ کمبنی دُنیا یارب میرے پڑنہ پائیں
دین متین مبارک اوپر قائم کریں خدایا
مرتدی دے ٹولے کولوں مینوں بخش بچاناں
ٹولے اہل محمدی وچوں مینوں حشر اٹھاویں
کریں نہ روز قیامت اندر مومن وروی کوئی
وچ قبر دے دکھ نہ دیویں قبر فراخ بناویں
روز قیامت حکم سناویں تنگ کے شان خدا
نہیں پرواہ تسانوں کوئی جے چا بخشیں سارایاں
ستیہ محمدؐ یاں جنت پائیں مومناں مرد زنائیں
کریں قبول دعایاں سائیاں بخشیں عیب خطایاں
عالی شرف قیامت دے دن ملے محمدؐ یاروں
مرزائیاں تے رافضیاں تھیں رکھیں دُور خدایا

شیطان اندے وس پائیں نہ سائیاں ایہ مسکین محمدیؐ
ساتھ دیویں توں میرا سائیں یوم الدین محمدیؐ
رکھ لئیں ہر سختی کولوں تنگ آئین محمدیؐ
جتھے ہور پیارے ہوسن صدر نشین محمدیؐ
کدیں نہ کریں مصیبت دیکھ کے ایہ غمگین محمدیؐ
ستدیں کدیں حضور نبی وچ تے تسکین محمدیؐ
ویکھاں اوس مبارک جا گاہوں نور مبین محمدیؐ
جبتک ہتھ نہ آوے مینوں خاک زمین محمدیؐ
جبتک سینے اوپر نہ ملاں خوش آستین محمدیؐ
جسدے اندر ہردم مسکر ہے حزین محمدیؐ
مت کے اس کمینے یاروں بنے کمین محمدیؐ
ماریں اس تے جاویں ہردم برآئین محمدیؐ
دور ہٹاویں میرے کولوں کل بے دین محمدیؐ
ناں اٹھاویں اوہناں وچوں جو ملعونین محمدیؐ
ویکھے سخت عذاب ڈرانواں سہمگین محمدیؐ
ہوڑیں ناہ مریں فرشتے گرز آتشین محمدیؐ
آکھیں جنت جان دیہو ایہ مسلمین محمدیؐ
مسلمین تمامی یاروں دین یقین محمدیؐ
آکھیں ملکاں دوزخ وچ نہ غوطے کھین محمدیؐ
جا گہہ پاون فضلوں اندر خلد بریں محمدیؐ
جنت کنوں نہ دور ہٹاویں کمترین محمدیؐ
ہووے مرناں اس آذھادا اوپر دین محمدیؐ

مدح اصحاب کبار رضی اللہ تعالیٰ عنہم

آمد قلمے چل اصحاباں دل دونویں دل چاہاں
بیشک جنت وچ پہنچاوے حب اصحاب چہاراں

Marfat.com

لکھ گناہیں اگے گنہگارا ہووے پُر گناہاں
جو کوئی اوتھے جاندا ہووے چھٹ گئے سب بیماراہاں
دِل جنہاندے کالے ہوئے چڑھ چڑھ زنگ سیاہاں
جنہیں دل آزاراں کولوں دم دم مارن ڈھاہاں
آؤ اس مجلس دے اندر سارے اسیں جداہاں
آ گئے نور نگینے پیارے روشن وانگوں ماہاں
جنگل دیو چہ ویندے کبھی کر بیٹھے قفوخ نگاہاں
او نہیں دل جنہاندی دلیں نہیں محباں چاہاں
چارے یار رسول اللہ دے صاحب منصب جاہاں
دشمن روز قیامت اندر سڑسن دوزخ بھاہاں
کالک عیب گناہاں والی ہووے دور تداہاں۔
کیوں کوئی جاوے دوزخ والے تھلے ہیٹھ ہیٹھاہاں
کیوں کوئی غیر ایندیاں جاوے چھڈ ایسا درگاہاں
آؤ اسیں سارے مومن اِسّے راہ دسنجاہاں
کیوں نہ ہر دروازے اوپر دھکے ملن اونہاہاں
آؤ اسیں قبر بنی ہر جا خوشبوؤں دنج وڈاہاں
آؤ اونہاں نگاریاں کولوں ہر دم دور ہٹاہاں۔
کیوں نہ پھر اوہ دوزخ اندر رُلدا ہوڑاہاں
رب فرماوے کیوں نہ جلن وہ قیمتی سیس کراہاں
جنہاں اساڈیاں دوستاں اندر ڈالیاں مُشکل نگاہاں
کیوں نہ رنگ اونہاندا ہووے کالا مثل سیاہاں
چلو جی دربار اصحاباں چل کے فیض کہاہاں
کُفرستان زمینوں آ دھر اچل حسن اسیں بنجاہاں
ایہناں لوک خدا دے حکماں کولوں کنڈ ولادن
اگلیاں اصحاباں نے کر کر محنت دین سہایا

تا نبھی رب کولوں بخشاوے حُبِ اصحاب جاہاں
اونہاں نوں راہ اندر پاوے حُبِ اصحاب جاہاں
اوہ زنگ دلیں دے کنوں ونجاوے حُبِ اصحاب جاہاں
بیشک خوشبوں تنہاں ہٹاوے حُبِ اصحاب جاہاں
دِلدی کالکھ دور ہٹاوے حُبِ اصحاب جاہاں
رب دے راہ دل نبی بلاوے حُبِ اصحاب جاہاں
ولاں اساڈیاں دے بوچھ پاوے حُبِ اصحاب جاہاں
محباں دے ایہ غم ونجاوے حُبِ اصحاب جاہاں
ہر دل مُردیاں ناں لیاوے حُبِ اصحاب جاہاں
دوست کارن اگ بجھاوے حُبِ اصحاب جاہاں
جسدم دلدے وچہ سماوے حُبِ اصحاب جاہاں
جد گئے باہوں پکڑ اٹھاوے حُبِ اصحاب جاہاں
جد گئے رب دل نبی بلاوے حُبِ اصحاب جاہاں
بھی ایہو نبی راہ وکھاوے حُبِ اصحاب جاہاں
جنہیں دلیں نہ ڈیرا لاوے حُبِ اصحاب جاہاں
ساڈے دلیں تا اللہ بھاوے حُبِ اصحاب جاہاں
جنہاں دلاں وچہ کوئی نہ لاوے حُبِ اصحاب جاہاں
جنہاں دلاں وچہ جھانت پاوے حُبِ اصحاب جاہاں
جنہاں دلاں نوں کدیں بھلاوے حُبِ اصحاب جاہاں
کویں اونہاں پھر لذت وکھاوے حُبِ اصحاب جاہاں
دلاں جنہاندیوں للہ سہاوے حُبِ اصحاب جاہاں
فیض خزانہ عام لٹاوے حُبِ اصحاب جاہاں
اتھے کہیں نوں رسول نہ بھاوے حُبِ اصحاب جاہاں
نفس شیطان دا کہیا بیشک خوشیوں سر تے چلون
دھکے کھا کے دینی لوٹا وچہ جہان جہایا

Marfat.com

ہُن ایہ پٹن والے آگئے واگوں واء خزانے
بھی پئے لُوٹے دینی پٹن بھی پئے بُرا الاون
وچ حدیث مبارک آقا پاک نبی ؐ فرماوے
اوہ پیارے دوست میرے دلدے پیارے جانی
ہر دم شامل نال اساڈے ہوئے ہر ہر ویلے
تنگی فاقہ نال اساڈے مرداں تیک نبھایا
سبھ صحابی میرے جنتی آئے دین وچالے
جسدم میرے دین مبارک اندر داخل ہوئے
رج نصیب نہ ٹکڑا لدھا کپڑا انہاں نہ پایا۔
ایسیاں تائیں مندے چنگے کہنا حیف ہزاراں لکھاں
کیوں تُوں اوس شیطانے واگوں طوق گلے وچ پایا
کدوا آہمنا سامنا نشاں ساک آپ وچ کیتا
کدوں واتد حمد رشد بنیا ایہ شیطان لکارا
جسدے یاروں نال صحاباں تولی تندہ وٹالی
جنہاں دین رسول اللہ دا جہل تکلیف اُگایا
کی بُرائی ویکھی توں نے انہوں کجھ سمجھائیں
ایسے فعل تباہی تیرے چاواں قسم خدائی۔
جیکر میری وسّی ہوندا سبھ وا گلتبہ اچاندا
لیکن کی کراں جے میرا وس نہیں کجھ چلدا
دن دن دین رسول اللہ وچ سستی ہوندی جاندی
کوئی نہ دین سنوارن والا رہگیا دُنیا اُتے
مرتداں نے یاروں آکے ہوئی بہت خرابی
اصحاباں دی تابع والے اُٹھ گئے عالم دینی۔
مجمل چہار حضوری سبھ دے چل گئے وار وواری
شمع ایمان نورانی والے چانن لاون والے

ہُٹ ہُٹ جا دین شریعت والے ٹُٹے پئے وگاندے
دین جماون والیاں نوں بھی مندے چنگے پئے بناون
بُرا اصحاباں نوں جو بولے کدیں جنت جاوے
جنہاں میرا دین جمایا حاضر کرکے جانیں
سر تے اوپر مصیبت جھلدے رہے کول نہ ویلے
یاروں شوق اساڈے نے نال رج کے ٹکڑا کھایا
دنیوں پہلے ہر دم آہے موجی بہت سکھالے
کدیں نہ پھر وڈیائی ٹیکی حال فقیری موئے
تاں بھی دین میرے اوپر محکم قدم جمایا
سُن اے رافضی انہوں بھی توں ولدا کہاں سناکھاں
دس کدوکا نال شیطانے تدھ یرانہ لائیا
جسدے یاروں وَیر لیا سرتے لعنت طوق چوتیا
جسدے یاروں مقبولا ندا دھندا انہوں ساڑا
دس کدوکی دشمنی توں نے نال انہاں دے پائی
کیہی گل یاروں اس ٹُٹے نوں ہے یا توں ہُٹّ آیا
کس گل یاروں بُرا الاویں ایسیاں لوکاں تائیں
ویکھ شیطان پناہیں منگنے تیری بیحیائی
ٹولے مرتداں چوں کوئی ڈھونڈیاں تھہ نہ آندا
کاغذ اوپر ندرت لکھیاں کجھ ارمان نہ ٹلدا
باغستان محمد ؐ دی اوپر کھٹکی وا خزاں دی
ہر کوئی غفلت نیندر دوچ سوجاں کرکے سُتے
رہیا نہ کوئی مکرم بندہ جو مقبول جنابی
پچھے واقعہ جگ دے اوپر ہوئی بے یقینی
لَبدا اوہناں دے دنیا اوپر چھا گئی رات اندھاری
چل گئے تے باقی رہگئے بے ایمان مُنہ کالے

Marfat.com

صحاباں نوں بھنڈن والے رہ گئے ٹول رزالے
شکر خدا دا جے بھی عالم حکم سناون والے
صحاباں دے تابع والے جان گھماون والے
پر ایہہ بھی ہن تھوڑے رہ گئے صاحب نیک خصالے
سنو فضیلت اصحاباں دی قدرے آکھ سناواں
ابو سعید روایت کردا وچ مشارق آوے
کرسن لوک جہاد لڑائیاں اندر راہ خدائی
ڈِٹھا کسے رسول اللہ نوں جیکوئی کہسی آہو
بعد اوسدے جد پھیر لڑائیاں کرسن کسی زمانے
ڈِٹھا کسے رسول اللہ دا خاص صحاب پیارا
ایہوئیں اک مدت تھیں پچھے ہوسن پھیر لڑائیاں
ڈِٹھا کسے اوس صحابی نوں ہے زیارت پائی
عالی شان اصحاباں میریاں نبی صاحب فرماوے
جے صحاب رسول نہ ہوندے دین نہ ہرگز ہوندا
صحاباں کر جنگ لڑائیاں کیتیاں دین صفایاں
ماپیو بھین بھراواں کولوں دُور جدائیاں پائیاں
چھڈیاں شاہیاں دین دے کارن چائیاں درگدایاں
مست ہوئے وچ شوق رسولی شوقاں چھڈ سرایاں
شوق نبی دی خاطر سبھناں اندر جنگ لڑائیاں
آون کر کے جناب نبی نوں کہندے کر وڈیائیاں
اینہاں دین تساڈے کارن قتل کرائے بھائیاں
ہک اکھن اساں ہو اپنے تیغاں قتل وسایاں
تاں اسو لبے نہ دھاراں غوطی شکنے اندر آیاں
دوستاں یاراں تے اغیاراں تیغاں حلق وہایاں
کیتے سبھ قربان اساں تھیں غیر محبتاں لاہیاں

چل گئے نیک طریقیاں والے بعد سبھے چالے
تابعدار رسول اللہ ﷺ دے عمل کماون والے
خاص عذاباں سبیاں کولوں خلق ڈراون والے
چل گئے وچ حضور خدا دے پی کے اجل پیالے
جیہڑا تکر کتب حدیثاں وچ نظر حوالہ پاواں
ایسا اک زمانہ آسی پاک نبی فرماوے
پس پچھسن ہک دوجے نوں ہے مِس اہل صفائی
اوسے ویلے فتح انہاں نوں ملسی ذات الٰہی
اوسے ویلے پھر ہک دوجے تھیں پچھسن مرد زمانے
جیکوئی کہسی آہو ملسی فتح اوہناں نوں یارا
تاں پھر پچھسن ہک دوجے تھیں بندے اہل صفایاں
جیکوئی کہسی آہو ملسی فتح اوہناں نوں بھائی
دوست میرے دوست رب دے مت کوئی شک لیاوے
کامل دین رسول اللہ دا ہرگز مُول نہ ہوندا
سر تے جھلدی نیزاں چایاں بنجاں دین جمایاں
دین رسول اللہ دے پچھے چھڈیاں شوخ ادایاں
دین نبی دے کارن سبھناں جاناں گھول گھمایاں
کیونکر ہوون مسند نبی سنگ جنہاں اکھیاں لایاں
اینہاں تیراں تے صحاباں تیغاں خون چلایاں
ہن مقبول خدا دے دوست ساڈا یا مولا سایار
ہک آکھن اساں تیر اُٹھائیں کٹھا مشکل گھمایاں
دین تساڈے یاروں سوہنیاں شکلاں خاک رلایاں
محض ایہ دین تساڈے یاروں ایہہ مصیبتاں جالیاں
نہیں لحاظ کسے دا کیتا دنیا سبھے دو ہتھیاں
محض شوق تساڈے یاروں چھڈیاں عیش تے شاہیاں

Marfat.com

تیرے سنگ لڑائی ہونا سانوں ایہہ وڈیائیاں — تیرے اتوں دو لکھاں شاہیاں سب قربان کرائیاں
ایسے کارن رسول خدا دا وچ حدیث بتاوے — ابوہریرہؓ کرے روایت مسلمؒ دے وچ آوے
مت کوئی میرے صحاباں نوں مندا سخن الاوے — مت بے ادبی کریو کوئی ہر نوں بول سناوے
قسم مینوں اس رب دی جس دے قبضے جان اساڈی — جتنی عزت صحاباں دی اتنی نہیں تساڈی
سونا احد پہاڑ برابر کرو جے حق خدا دا — صحاباں دیاں تن چڑھیاں ہووے اجر زیادہ
بلکہ تستھیں ادّھا حصّہ کبھی نہ ہووے پورا — بے حد درجہ صحاباں دا سن اے اہل شعورا
کیوں جو صحاباں نے اوتھے اپنا مال لگایا — جتھے مال لگاون پاروں ہویا دین سوایا
لالا پیسہ دین رسولؐ ہر جاگہ پھیلایا — کوششوں ہفت اقلیم وچالے مذہب دین کھنڈایا
جاناں مالاں دیون کولوں ہرگز فرق نہ کریا — مالاں لٹ لیاں نال غریباں سر نذرانہ دھریا
سارے شوق اسلام نبی دیوں رہندے راہ وکانے — دینی بوٹے لا کے چلے کل مقبول ربانے
اپنیاں جاناں گھول گھمایاں نبی رسماں پایاں — کفر شرک تے بدعتی دیاں بیخاں پٹ وگایاں
یاری نال نبیؐ دے کیتی ہر منزل ہر جائی — خشک زمین بدعتی پاروں آہی پھیر سوہائی
جدا اوہناں لیاں کوششاں کیتیاں کیوں نہ رتبہ پاون — کیوں نہ وچ قرآن اوہناں دی صفت خدا فرماون
اتھے کارن قرآن وچالے واحد رب یگانہ — ہر جاگہ وچ ذکر اوہناں دا لکھیا کجھ جواناں
سبھناں فضل اوہ صحابی ٹولہ خاص حضوری — جنہاں دین نبیؐ دے کارن محنت کیتی پوری
خاص الخاص اوہناں دے وچوں چار صحاب گرامی — عالیشان جنہاں دا ہر دم اگے رب علامی
پہلوں مدح ابوبکرؓ دی تینوں بول سناواں — کیوں جو بعد پیغمبراں افضل ہے ایہہ مرد سچاواں

مناقب خلیفہ اوّل جناب حضرت ابوبکر صدیق رضی اللہ تعالیٰ عنہ

اک دن عمرؓ تے بوبکرؓ نے باتاں کجھ الائیاں — کسے گلوں عمرؓ صاحب نے دل وچ رنجشاں پائیاں
مت کسے اس مسئلے نوں حاسد الٹا سمجھے کوئی — کون اوہ گل آہی جس پاروں رنجگی انہوں ہوئی
نہیں اوہ گھر دی گل اک آہی سمجھ لے نیک خصالی — جیونکر گھر وچ کسی قسم تھیں پوے طبیعت کاہلی
اکثر بھانڈا نال بھانڈے دے لگنوں معلوم ول دا — گھر دے وچ اندیشہ ہوندا ہر قسم دی گل دا
فی الجملہ جد عمرؓ صحابی دل وچ رنجش پائی — اس گل پاروں بوبکرؓ نوں ہوئی غمی سوائی
دل تھیں چلیں روانہ ہویا آنسو ہویاں جاری — منہ سکا تے رنگ کرماناں نبی مصیبت بھاری

Marfat.com

روندا روندا پاک نبیؐ دی خدمت اندر آیا
کہندا یا حضرتؐ میں نال عمرؓ کجھ گلاں کریاں
رب نوں معلم کس گل بارے اسنوں رنجگی ہوئی
کہیا اسنوں بہتی واری راضی ہو جا پیارے
اُسدے رضا نہ ہووت بارے دل میرا کرمایاں
حضرتؐ کہیا جا لے دوست رب تینوں بخشیسی
کدیں نہ تیتھے ہوسی میرا رنجگی دیوچہ آسی۔
بعد اُسدے جد پہونچی تاں عمرؓ خیال دوڑایا
کیوں اوہ عالی شان گرامی رنج اسا تھیں گیا
کر ایہہ فکر شتابی اوہ بھی پاک نبیؐ ول آیا
تکیہ مبارک اوپر غصے والی ملی نشانی۔
کہندا شاید عمر اوتے ہے خفگی حضرتؐ آئی
رو کے پاک نبیؐ وچہ تائیں عرض سوال سوایا
خفا نہ ہونا اُسدے اوپر اوسوچہ عیب نہ کوئی
کہندے بیچ کریم شخص دی ایہو پاک نشانی
خود نوں او گنہار بنادے وچہ پاک بنیاندے
جد ابوبکرؓ نے اوہنوں اتنی عرض سنائی
تاں پھر ختم رسول بگانے ہر اک نوں فرمایا
اس تھیں پچھے ست کوئی اسنوں رنجگی دا وچہ پاوے
اسیں نہ راضی اوسدے اوپر جیہا اسنوں رنج کردا
اسیں نہ جس تے راضی رب نہ راضی اوس پر ہوندا
ایہہ اصحاب پیارا میرا عالی شان سہاندا
کجھ نہ آکھے موڑ کسے نوں ایہہ رحم ہے کردا
واہ واہ دوست پاک نبیؐ دے میں قربانی جاواں۔
لکھ لکھ شکر کراں جے آتا دیکھیں شان خدایا

اوہدے قدماں تے سر دھر کے گذریا حال سنایا
ہائے دا تماشہ تھیاں دل میرا ہے بریاں
خفگی نظر اُٹھائی میں تے سخن نہ کردا کوئی
لیکن راضی مول نہ ہویا مقبول تمہارے
راضی کر دیو میتھے اوسنوں یا سید سلطاناں
دوہاں جہاناں وچہ تینوں عیبوں پاک رکھیسی
جو کوئی تیرا دوست اُسنوں رب جنت وچہ پاسی
کیوں میں یار کمار تسلی رنجگی وسے وچہ پایا
جسدا عرش مبارک بھی ہے اوسیا کرینداپیا
اگے کیا دیکھے جو حضرتؐ تھیں رنگ وٹایا
تنگ کے بو بکرؓ دیتا ہیں ہوئی بہت حیرانی
اوہنوں بو بکرؓ نے رکھیا سر قدماں تے بھائی
کجھ قصور نہ عمرؓ وچارے میں ہی عیب کمایا
جو کجھ ہوئی میتھیں ہوئی اس تھیں کجھ نہ ہوئی
ہوری دا ناں عیب آکھیں ایہہ ساڈی بے فرمانی
میں قربان جاواں تُہیں ہوندے اُچے شان انہاندے
یا حضرتؐ کجھ دریں نہ اسوچہ بیر کیا ہے سبحانی
اوچے نال آوازے سر نوں دہشت نال ہلایا
اسنوں دکھ جو دیندا اوہ پھر سانوں مول نہ بھاوے
تے جو کوئی رنج اسانوں کردا دوزخ اوچہ سڑدا
اس اصحابی دا جو منکر دوزخ [illegible] روندا
[illegible] ایمان لیایا [illegible] بیچارا
خبردار نہ پھر اوس تائیں رنجگی دے وچہ پاناں
اک ساعت وچہ لکھ واری جاناں گھول گھماواں
[illegible] پایا

عالی شان مکرم اُسدا کون بیان سناوے
منکر دائمہ کالا شالا دوزخ دھکے کھاوے

مناقب خلیفہ دوم جناب حضرت عمر خطاب رضی اللہ تعالےٰ عنہ

دُوجا یار نبی دا پیارا عمر خطاب سوہارا
جو عدل انصاف وچالے ہیسی لاثانی اے یارا

عدلوں ہر نوں راضی کردا فرق نہ ذرا کریندا
غنیاں لتے فقیراں تائیں عدلوں حصہ دیندا

ذرا لحاظ نہ کردا کسے ڈاڈھا عدل نتارے
ہکو جیہے مسکین غنی سبھ عدلوں ہیسے پیارے

بڑا غیور پیارا رب دا صاحب صدق صفائی
بیحد غیرت وچ اوہناندے اللہ صاحب پائی

جو اوہ رائے دلے وچ کردے چنگے مندے کاروں
اوسے رائے برابر ہوندا حکم نازل سرکاروں

اِک دن حضرت عام خلق وچ ہیسی مجلس لائی
حضرت عائشہ اُم المومنینؓ اجاگہ تے آئی

بُرقعے ستر پردے وا تد حکم نہ آہا کوئی
ایسی حالت ویکھ عمرؓ نوں دلوچ غیرت ہوئی

کہندے ایہ گل ماڑی تکن حرم رسولؐ خدائی
غیر محرم وچ مجلس ایسی ہے بہتی بُریائی

چنگا ایہ کم پردے والا ہوندا اے رب کہندا
ہر کوئی چُھپ چھپایا ہوکے پردے دیوچ بہندا

کوئی نہ غیر محرم نوں تکدا ہوندا حکم اجیہا
جو ایہہ کم بے پردگی والا ہے ایہہ ماڑا کہیا

جد عمرؓ نے دل دے اندر ایسا فکر دوڑایا
ہوگیا منظور خدا نوں رب سبب بنایا

دِتا حکم وحی نوں جا کہہ حضرت شاہ نبیاں نوں
رائے عمرؓ دا بہت پیارا لگا پاک خُدا نوں

اوسے ویلے وحی فرشتے حضرتؐ نوں بتلایا
یا سردار دو عالم تینوں رب صاحب فرمایا

کہدیو گل زنانیاں تائیں ہوون مستوراناں
باہر نہ آون پردے باجھوں اندرون تی راناں

جو کوئی بن پردیدے باہر نکلیں نکھے ہوسی
دوزخ دیوچ ڈالی جاسی وچ عذاباں روسی

رائے عمرؓ دا پاک نبیؐ نوں وحی نے بول سُنایا
یعنی رائے عمر دے پاروں حکم ستر دا آیا

ہور شراب روا ایہ آہا پیونا ہر دے تائیں۔
سارے مومن پیندے آہے نوں تصدیق جانیں چائیں

جو پیندا سو مست ہو جاندا ہوش حواس بھلاندا
مستی حالت وقت نمازاں اکثر قضا ہو جاندا

ایہ بھی بات نہ عمرؓ خطابے دلوچ لگی چنگی۔
مومناں نوں نہیں کم ایہ لائق ہر دم سہا بھنگی

مومن نوں نہ دُنیا اُتے مستی کرنی آئی۔
حالت مستی دیوچ جاوے ویلا احمد خدائی

کجھ نہیں فائدہ اِسدے وچوں جدا ایہ فکر دوڑایا
اوسے ویلے حرمت والا وحی حکم لے آیا

ہور ہزاراں اُتے اوہنادے کون بیان سُناوے
عالی شان عمرؓ صحابی وچ شمار نہ آوے

Marfat.com

جس دم عمرؓ ایمان لیایا او یہ نبی رنگا لے
گل کفاراں بدکرداراں دے گھر بیٹھاں پیا
رہیا نہ شوق کسے بتاں ٹیں ترٹ گیاں سبھ آساں
اگے چھپ کے مومن نیتے کردے حمد خدائی
ظاہر دین نبیؐ دا ہویا ہر پاسے ہر جائی۔
دنیا دے بستان دے اندر سبزی پیدا ہوئی
وین نبیؐ دے یاروں چھڈیا سبھا ہاندیاں شاہیاں
اکدن پاک نبیؐ صاحب نے ہیسی مجلس لائی۔
بڑا انبوہ خلائق والا حد شمار نہ کوئی
مجلس وچہ نہ جاگہ پائی صاحب شان نیکیاں
ادبوں چپ چپاتے ہوکے بیٹھے کر سر نیواں۔
ویکھ ایسی مسکینی حالت پاک نبیؐ فرمایا
کہندے ویکھو یار اساڈے کیسی خودی گوائی۔
ویکھو جنتیاں والی جاگہ بیٹھا ہو نمانا
تخت سنہری چھڈ اساڈی جنتیاں جاگہ ملی۔
جیکر کوئی پیغمبر پچھوں پاک نبیؐ دیوں ہوندا
کتنے قلعے کفارا لوا لے حضرت عمر اڈائے
کتنے بت خانے بھنوائے نام نشان اوڈائے
لکھ لکھ حمد صلوات نبیؐ نوں جیہدے یار اجیہے

پھیرے کھڑے کفارانوں لیے اوسے دم کر مانے
باز مریلا پنجرے وچوں پایا خلاصی گیا
مومناں اہل ایماناں سندیاں ہویا دور ہراساں
جس دم عمرؓ ایمان لیایا بنیش رہی نکائی
تنڑی کمر کفارانوالی کفری رسم سدہائی -
کنڈیاں والا بوٹا سبچہ مول نہ رہگیا کوئی
شاہیاں چھڈ کے شوق نبیدیوں چایا درگدایاں
عام خلائق گھر دیگر دے بیٹھے سیس جھکائی
آیا عمر خطابؓ سہارا خبر پچھیرے ہوئی
بہہ رہے اوتھے جتھے لوکاں جتیاں رکھیاں آہیاں
لکھ لکھ واری ایسیاں اتوں ہیں قربانی تھیواں
حضرت عمرؓ پیارے والا گذریا حال سنایا
خاص محبت میری یاروں چھوڑ دتی وڈیائی
میرے عشق محبت یاروں چھڈے محل الٰہی انا
تماہیں ہوئی واقعہ اس تے رحمت رب سوہلی
بیشک عمرؓ پیارا ہوندا ہرگز فرق نہ پیندا
کتنے شہر اسلامی لوکاں کارن تنہاں بنائے
عالیشان عمرؓ صحابی کیوں بیان سنائے
لعنت رب دی انہوں جیہڑا ہٹ پچھے بیہے

مناقب خلیفہ سوم حضرت عثمان غنی ذوالنورین رضی اللہ تعالیٰ عنہ

تیجا یار کبار نبیؐ دا ہے عثمان سہارا
کتنی جگہ پہاندے ناہیں پاک رسول گرامی
جنت وچہ ہمسایہ ساڈا ہوسی یار اساڈا
اک دن حضرت سرورِ عالم سنگ اصحاباں یاراں

جسنوں جنت دی خوشخبری کہے رسول پیارا
جنت دا سردار بنایا سنیو حال تماہی
دہشت غم قیامت والا ہوسی دور دوراڈا
خوش طبعی دہالی آپس اندر کردے سن گفتاراں

اس حالت عثمان سُہارا جد مجلس وچہ آیا
پچھیا اصحاباں یا حضرت کیہ تساں مکھ چھپایا
حضرت کہیا عثمان غنی تھیں آیا شرم اساں نوں
اسدے کنوں فرشتے بھی ہٹے او نیویں پلدے سارے
ہور اک دیہاڑے حضرت صاحب ستّے گھر وچالے
اس حالت وچہ حضرت ابابکرؓ تے عمرؓ سوہارا
ایسے حالت وچہ ستّے رہے رسولؐ گرامی
پچھیا اصحاباں یا حضرت ایہ کی حکمت ہوئی
جد عثمان آیا تے کیتا کپڑا جلد دوالے
اوسدے کنوں حیا ہے اوندا اسانوں بے شماروں
سر نیواں کر لوب حیاؤں مت نہ کجھ الاوے
بہت حیا اوہناں دے اندر پاک خداوند پایا۔
یا سارے جھنڈے نکلے ہوسن سارے اہل حیائی
لکھدے ہین اوہناں دے سمے ایسی قحطی ہوئی۔
سو ہلنے لکھ امیراں لوکاں فاقہ تھیں گذرانے
خلقت وچہ حیرانی ہوئی فاقے مار ونجایا۔
حالت ویکھ عثمان ولی نوں لگی بہت حیرانی
تاں پھر قافلہ دے زربالاں شام ولایت گھلیا
جد اپڑے وچہ شام ولایت دانہ ہتھ نہ آیا۔
یا حضرت اس شہر وچہ لبھے ہتھ نہ آون دانے
جد ایہ خط عثمانؓ ولی نوں قاصد آن پھڑایا
پھر خط لکھیا قافلے دے ول جد تم واپس آؤ
کیوں جو فاقے باروں ہلے تک ہے راہ اساڈا
دانے نے آون گے گھلیا قافلہ شاہ عثمان نے
خالی ہتھیں آؤ نال اساڈے رحم سبھل تہ ایہی دردوں

تاں حیا اُسدا حضرت نے مُنہ تے پردہ پایا
کس سببوں شرم تساں نوں دسّو حضرت آیا
عالیشان پیارا رب دا دساں کھول تسانوں
اوہ یوں سخن کلام نہ کرے اسنوں تک پیارے
پٹیاں تھیں کپڑا اٹھا لکھیا لکھنے والے
آئے پاک نبی جی خدمت سنو حوالہ سارا
جد عثمانؓ آیا تے کیتا اپنا بدن تمامی
ساڈے آیاں پٹیاں اوپر کپڑا ناہ وتینی
سُن کے پاک نبیؐ فرمایا سنیئو سبھ حوالے
شاید ایسی حالت تاں کے بند رہے گفتاروں
جس کم کارن آیا مت کے خالی ہی پھر جاوے
اد یوں اوسدے پیش فرشتیاں نیں اسیں جھکایا
بڑا حیا کیتا ہووس راضی ذات خدائی۔
دنیا دار غریباں تائیں جا گہ نہ جھلے کوئی
لاہ رہے سبھ زور لیکن ہتھ نہ آون دانے
بھکھوں گل خلقت دا بیشک سانس لباں تے آیا
کی سبب ہووے جے ہووے خوش مخلوق ربانی
اوتھوں ہتھ آون گے دانے قافلہ اٹھ کے چلیا
واپس پاس عثمان ولی دے لکھ پیغام پہنچایا
اتھے بھی فاقے دے یاروں بندے سبھ کوہلانے
پڑھیا خط تمامی مطلب دل دے اندر پایا
لوریاں سبھ رہیوں دیاں بھر کے اپنے ساتھ لیاؤ
آمارش لُٹادی آکھن بن سی کم اساڈا
دل پر چاون ایسیاں گلاں کر کے لوک ہنانے
رہیوں تے بھر ہووے لیوی ہویا حکم حضور رل

15145
Marfat.com

ایسا لکھ حوالہ جلدی قافلے ول بھیجا یا
پڑھ کے خط ریتوں تے بورے بھر لئے کہ واناں
ڈیرا اوس وچ کیتا کرواناں ریتوں نے بھر لیّے
تک اوہناں نوں خلقت تائیں شئی نہایت بھائی
مُردے نوں بھیر دو چیواری جان ملی سرکاروں
آندے جس کے قافلے والی آئی خلقت ساری
خانے چھڈ کے لوک سمانے آئے طرف عثمانے
مِتی جنس بکیسی جنس پلے کھول دکھاؤ
ڈِگ ڈگ عمر دی خلقت ساری صبر آرام نہ کوئی
کہندے ایہہ کم ماڑا کیتا ریت لیاون والا
لگا عرض سوال سناون اگے ذات الٰہی
ظاہر وچہ تاں میرے کوئی عیب ہویا ہی بھارا
ان جے پردہ تجیں میرا یارب واحد باری
ہوئی عرض قبول اوہناں دی مولیٰ فضل کمایا
بوریاں دے وچہ قدرت رب دی ایسی واقعہ ہوئی
ونڈ دِتا مسکیناں تائیں اوہ آٹا لاثانی۔
واہ واہ شان صحاب رسولی ہیں کی صفت سناواں
جو نہ منسی منکر ہو کے دوزخ دھکے کھاسی
جیونکر اک میت دے اوپر گُڈے شاہ جہاناں
کہیا حضرت جیکر اس دا میں بھی پڑھاں جنازہ
کدیں نہ رب بخشیں بخشش پاسی ٹُری دوزخ نال
حضرت کہیا ویری سی ایہہ شاہ عثمان ولی دا۔
اوس دا ویری کدیں نہ جنت جاسی حکم الٰہی

اوہ لوں خط عثمان ولی دا قاصد آن پھڑایا
خالی تھئیں صرف شہر اوں لازم ہویا جاناں
آ گئے دانے لیکے شہرے وہناں نوں سن لوڑے
تن وچہ درد آزار فقیراں سول نہ رہیا کوئی
ندماندے آزاری تائیں سخت ملی آزاروں۔
کہندے ذرا دکھاؤ کیہڑی آندی جنس پیاری
کہندے کی منگوایا حضرت آٹا ہے یا دانے
تدناہو باں دانے ڈٹھیاں جھب دیدار کرا کے
ویکھ حالت عثمان ولی نوں سخت حیرانی ہوئی
وخا ہوسی ایہہ نال لوکاندے ہنیا سخت کسالا
یارب وچہ خزانے تیرے ہر دم بے پرواہی
لیکن باطن نیت میری تیں اوپر آشکارا
راضی ہو جاوے میرے تے تیری خلقت ساری
ریت جنگل دی آٹا سارا اللہ پاک بنایا
ذرے خلقی اوس آٹے وچہ کرک نہ رہگئی کوئی
ویندی گئی دعائیں اوسنوں کل مخلوق ربانی
مدح جنہاں دی وچہ مصحف دے کہنا ربّ سچا ول
کدیں نہ اوس دے اوپر اللہ رحمت نظر لگاسی
ویکھیا وچہ عذاب خواری ہووے سخت نتاناں
ہور دعا اس کارن منگاں ربّ تُجھیں بے اندازہ
کی گناہ اس دا حضرت نوں کہیا ساریاں یاراں
ویری اوس دا ویری رب دا ویری پاک نبی دا
ہٹو بعض روافض کولوں توبہ کرو گناہواں

مناقب خلیفہ چہارم جناب علی اسد اللہ الغالب رضی اللہ تعالیٰ عنہ

Marfat.com

چوتھا یار نبیؐ صاحب دا صاحب شان گرامی
زوروں لکھ کفار انتائیں سدھے رستے لائیا
حضرت دا داماد مکرم باپ حسینؓ حسنؓ دا
بڑا بہادر اوسدے جیہا ناہ ہویا ناہ ہوسی۔
چوداں طبق اُٹھائے جس نے کر کے زور ودھیرا
میں ہاں شہر علم دا حضرتؐ کیتا بول آوازہ
حضرتؐ اوسنوں بھائی سدیا ہو کے دلوں بجانوں
جیوں ہارون تے موسےؑ آہے آپس وچ بھائی
توں میرا ہیں حضرت اکدن بول سنایا
جسنوں حب اساڈی ہوسی جنت دیوچ جاسی
شاہ علی فرمایا اک دن حاضر مجلس ساری
دوست میرے بھی دوزخ جاسن نہ قطاراں
دوست کیوں عذاباں دیوچ جاسن بول سناؤ
دشمن میرے تاں خود دشمن جاسن دوزخ بھاہیں
اوہ اوہ دوست میرے جیہڑے ہردم ناہنگ رکھیسن
اپنی طرفوں میری تاں اوہ بڑی محبت کرسن۔
جو اصحابانوں ناہ منے جلتے ہور نبیؐ دے
اوہ علی دے پورے دشمن دشمن رب نبیؐ دے
عالیشان علی حیدر دا کی میں آکھ سناواں
بڑا پیار رسول خدا دا نال علی دے کردا
رہندی ناہنگ اوہ ایہیں ہردم جینبک باز نہ آندے
نیک دعائیں حق اوہناندے حضرت بہت الایاں
وچہ سخاوت مثل علی دے ہور نہ کوئی ہویا
ایڈی اوس سخاوت کیتی کی میں آکھ سنائیں
جاناں تے سر وارے سارے ربدے راہ نثارے

صاحب حشمت قوت والا بڑا بہادر نامی۔
خیبر جیہا پہاڑ اوڈا یا عالی رتبہ پائیا۔
عالی ہمت والا والی باغ بہشت چمن دا
جیہڑا ساقی حوض کوثر تے کمراں بنھ کھلوسی
اوسدے جیڈ بہادر نامی دس پھر دوجا کیہڑا
اتے علی اساڈا دوست اسدا اہے دروازہ
عالی رتبہ اوسدا بیشک طرفوں رب رحمانوں
اینویں بھائی شاہ علی نوں کہیا رسول خدائی
تیرا دشمن میرا دشمن ہرگز فرق نہ آئیا
پرنہ اوسنوں جو مرتبے پڑھ کے وین آلاسی
میرے دشمن دوزخ داخل کرسی اللہ باری
سن کے ایسا سخن شتابی عرض الائی یاراں
شاہ علیؓ فرمایا اگوں ادھر کن لگاؤ۔
اوہ دوست جو دوزخ جاسن اوہ بھی بول سنائیں
دوبچے جو صحاب رسولی تنہاں برا اکھیسن۔
لیکن سارے ایسے دوست بے ایمان ہو مرسن
کڈھے فحش اوہناندے تائیں رکھے بغض عقیدے
رہندے دوزخ دیوچ جاسن بدلے عیب تنقی دے
منہ نکالے تے گل وڈیری عیباں تھیں شرماون
علی جاں باہر جاندے حضرت فکر اندیشہ دہڑا
رہن اوہی وچہ فراقت ناہ کجھ پیندے کھاندے
تاہیں شان اوہناندا اُچا اندر سبہ لوکایاں
بڑا بہادر قوت والا نیکیاں ہار پرویا
دتا راہ خدا دے اندر حسنیاندے تائیں
ہردم ہر کم اندر ہوئے ربدے خاص پیارے

ہیں ہاں جیسدا مولا اوسدا مولا علی گرامی
واہ واہ شان علی کرم اللہ وجہہ حساب نہ آوے
جو کوئی امر نہ منّے مونہوں تابعدار کہاوے
یا علیؓ یا مولا جو کوئی مونہوں پھرے الاندا
تابعدار اوہناں دا ہو کے رب دا امر بھلاناں
آکھنوں دلوں بجانوں یار نبی دے چارے
باہجھ اوہناں دی دوستی دے نہیں جنّت جانا کوئی
تابعدار انہاں دا ہو جاسی جنّت وچہ ٹھکاناں
نیکوکار جو حُب نہ رکھسی دوزخ دھکّے کھاسی
چونہہ یاراں وچہ فرق نہ لیاویں جنّت گھر ہویاں جاویں
اوہناں دی ہمت پاروں دین زیبائش پائی
ہر نوں لازم ایسیاں اُتوں ہووے صدقے واری
یارب حُب اصحاب کباراں ساڈے دل وچہ پاتیں

ایہہ دعا اُنہاں دے حق وچہ کیتی نبی گرامی
لازم ہر نوں امر اُنہاں دیوں باہر کوئی نہ جاوے
ایسیاں تابعداراں تائیں کجھ تہ خوف نہ آوے
تے امر اوہناں دا اک نہ منّے رہسی ماراں کھاندا
ایسیاں تابعداراں بیشک گدیاں دوزخ جاناں
مرتے کے ورد عذابوں کولوں پا جاوے چھٹکارے
ٹوٹے لکھاں عمل کمائے ہووے دوزخ ڈھوئی
بھانویں عاصی تاں بھی واقعہ ہوسی فضل رباناں
کوئی عقل نہ اوسدا تائیں بالکل نفع پہنچاسی
ہر اوتوں قربانی جاویں جاناں گھول گھماویں
بد ہماں تے شرک کفر دیاں اوہناں نشٹ اٹھائی
جنہاں خاص حضور نبی دے نیکیوں عمر گزاری
تے جو بے ادبی کرے اوہناں دا لکتیہ سب اٹھائیں

مدح ازواج المطہرات آنحضرت و ذوالفضل والبرکات اصحاب عظام اخیار الانام رضی اللہ تعالیٰ عنہم اجمعین

سبہ ازواج نبی صاحب دے عالی شان نانواں لے
ادب اوہناں دا بجا آئیاں میں قربانی جاواں
جبرئیل بھی جسدا ہم وچہ کوئی ازواج گرامی
اوہوں اندر مول نہ آوے باہر حکم سناوے
مدح اوہناں دی مولا میں لوچہ قرآن بنائی
مدح اوہناں دی لکھ نہ سکے ہاں جتنا قلم بیچاری
رضی اللہ تعالیٰ عنہم اجمعین پکاراں
حضرت نے دو چاچے وہ تو صاحب شان گرامی
حمزہ نے عباس نام ہیں بڑے بہادر بھارے
پھر اصحاب عوامانہ ہیں مدح بول سناواں

لکھ لکھ رحمت شامل ہووے اوپر اُنہاں ہر حالے
ناحق انہاں تے جان اپنی نوں الکھ گزار گھماواں
باہر کھلا سینے دے طرفوں رب علامی
حضرت دے ازواجاں شد ادب بجا لیائے
وچہ حساب شمار نہ آوے مدح اُنہاں دی بھائی
پاس نبی وچہ اہنی ہو کے کردی گر بیزاری
ہر دم بر ازواجاں پاکاں جاناں تو صدقے واراں
ہوواں اوہوں بیٹیاں اوہناں دے لبل بہار سلامی
نال نبی دے حامی ہو کے کیتے کافر مارے
سنت طفیل اوہناں صاحباں دے منظور ہی یاداں

جنہاں پاک نبی دی خدمت چوں فیض اُٹھایا
صبر توکل کر کے رتبے عمر عزیز لنگھائی
تنگی فاقہ اوکڑ کشالہ سہے وچہ وچ چھیڑے
حب نبی دی بارے سبھناں جاناں قربان وارے
کر سنگیہ پاں پایاں جنہاں حتماں ربدیاں ہویاں
لازم سر اوں جنہاں ندے اوہوں کرے خلاصی
ربدے راہ تے سبھ وکائے خطرے ملوں ہٹائے
چھڈیا کفر طریقہ سبھو سنگ نبی دا چایا
جاناں مال اولاداں سبھو تلیوں گھول گھمایاں
دھن صحاب گرامی ایسے جا بنے جنہاں مایاں
سب انصار مہاجر جتنے رب دے خاص پیارے
ہور غلام جو پاک نبی دی خدمت کرنیوالے
سبھناں باؤتوں جاناں واراں صدقے صدقے جاویں
یا رب حب اصحاباں سبھناں میرے دل وچہ پائیں
سٹاں سدا قرباناں اوہناں ایسا ڈھب بنائیں
حشر اوہناں دی بخشیں سیتوں یارب فضل کرم دے
مطلب دلی ترا یہی میرا یار دیں لطف کرم دی۔

سنگت نبی پیارے ہوگئے کاواں دا سبھ جیو چایا
ورسے جنتی عمر سار یوجھ کیتی نا وڈیائی
کدیں نہ کیتی تکلیف شکایت بیش نبی دے کیتی
پاشہیدی درجہ چلے مولا دی سرکارے
بیشک روز قیامت اندر پاسن بہت بڑیائیاں
کیوں جو اوہ مقبول تماہی ہیسن رب علاہی
دُنیا چھڈکے دین نبی دی جانب بھجے بھجے آئے
تتا ندی لکھ موڑ شتابی کیتے سبھ جھکایا
فاقہ فقر قبول سرے تے کیتیاں نسک ہیا باں
ایڈے ہوئے قبول جنہاندیاں مدح خدا فرمایاں
سبھناں نوں صلوتاں آکھاں شان جنہاندے بھارے
سبھ نوں لکھ کروڑ سلاماں بولاں سر تے جالے
کیونکہ جا لبھا جنہاں تھیایا دین رسول سچاوے
حق اوہناں دے بے ادبی دا سخن نکالاں ناہیں
اوسے لوکے وچوں ربا میتوں حشر اُٹھائیں
نے اپنے فضلوں لوبیں یار دی بیٹھاں وچہ ہر کم تے
دلوے دوہاں جہاناں اندر میتوں ساتھ محمد دی

مدح اہل البیت آل خیر الوری سیدۃ النساء بنت جناب رسالت پناہ جناب فاطمۃ الزہرا رضی اللہ تعالی عنہا ابداً دائماً۔

بولاں مدح اوہناں دی ہر دم لکھ لکھ واری
مدح جنہاں دی خود اللہ نے وچہ قرآن بتائی۔
آل نبی دی ہے مثل کشتی دی ناں نوں آکھیا نبی نے
جیوں نوح دی کشتی ڈٹھیاں بچ گئے سبھی وچہ طوفاناں
جو نا چڑھیا اوہناں دی کشتی روز خراب ہوسی

عالیشان جنہاں دی شاناں دِتا اللہ باری
بیشک حق آل نبی دی صاحب صدق صفائی
کرقول ہے سچی اوسنوں جو اوس وچہ چڑھ جاوے
جیوں کشتی نوح دی تو ہم تمامی ہو گئی غرق جو ناں
باہجہ سوالوں بیت دا گفا دوزخ اندر جاسی

ویری جو ہو آل رسولی دوزخ دھکے کھاوے
حضرت فاطمہ بیٹی میری لخت جگر دی پوری
بیٹی میری جنت دی سردار خداوند کیتی۔
جو کوئی تابعدار زنانی ہوسی فاطمہ رضا والی۔
جس دم پل صراطوں لنگھسی بیٹی نبی خدا دی
اکھیں نیویاں رکھو پردہ کرو تکو مت اوناہاں
پردہ کل مخلوق کریسی سن کے حکم جلالی۔
بہت پیار رسول اللہ دا فاطمہ دے کول آیا
وصف اوہ پاک نبی دی بیٹی اچیاں جیاں والی
شان جنہاں دا آیا وچ خدا دے دوجا کوئی نہ جانے
اوہ پیارے پیارے جگر نبی دے سب پیارے
ہو جیہے خصائل نبوی اندر دوہاں بھراواں
دوویں رب حبیب دے پیارے چنگیاں کاراں والے
دوویں ہوئے شہید بکرم اندر راہ خدائی۔
دوویں ہین سردار جنت دے مقبول پیارے رب دے
کون بیان عیاں سناوے دو گوہر ناپایاں۔
حق اوہناں دے نیک جناب ہر دم نبی الاندے
رکھیں وچ امان انہاں نوں صبر اوہناں نوں چاہئیں
اسامہ اصحاب نبی دا کرے روایت پوری۔
کیا ویکھاں کجھ موڈھیاں اوپر چیز اوہناں چائی
پچھیا یا سردار دو عالم کی لکاں تینے چایا۔
دوویں ایہ پیارے میرے لاڈلے لعل یگانے
ادسا کجھ نہ ساڈے نوں جنہاں سا ویکھیاں نا ایہ سوہنے
حق اوہناں دے نیک جناباں کہیا کجھ نبی الاایاں
بڑا پیار اوہناں دے سنگ سی پاک نبی سرور دا

دوہاں جہاناں اوچے سانوں رب خوشی وکھاوے
مت کوئی اوہ چہ شک لیاوے کہیا نبی حضوری
جو کوئی حب اوہناں دی رکھے ہووس دور بلیتی
روز قیامت فضلوں جاگہ پاسی جنت عالی
کل خلقت نوں ہوسی اس دم بندے کنوں منادی
لنگھن لگی پل صراطوں فاطمہ عالی جاہاں
لنگھ جاوے کی پلدے اتوں بیٹی حضرت والی۔
کریں پیار محبت اسدا انہیں بخشیا نال
جس رکھیں دو جواہر کینے پیارا اللہ والی۔
جنہاں دے ربدے راہ دے اتے ہو قربان وکھانے
صورت شکل جنہاں دی آہی وانگوں نبی ستارے
دھن احییے بیٹے تے دھن البیان چنگیاں ناواں
حاصل ہوئے دوہاں دے تائیں بے حد درجے بالے
اک تلواروں دوجے زہروں وصل شہادت پالی
دشمن ہین اوہناں دے سارے لائق خاص غضب دے
موڈھیاں اوپر جنہاں دے بیٹھ چکیا شاہ آپ
درد آزار نہ پاون سایاں بیٹھے خاص اسانڈے
ہر دم میریاں لعلاں اتے رحمت فضل کرائیں
کہندا اک دن گیا سانئیں جانب نبی حضوری دا
اوپر اوسدے پردے کاران چادر سیہ وچ آہی
حسن حسین شہزادے چائے پاک نبی فرمایا
بن اوہناں دے جگ اندر ہنیرا دسے میرے بھانے
لگن پیارے ہر دم مینوں ایہ میرے دل ہونی
دو میں چاہیں رحم کماویں ایہ اوہناں دے سایاں
ہووے راوی اک اس جاگہ ملتے غضب ربدا ثبت کردا

Marfat.com

وِچ نمازاں سجدے اندر اک دِن سنیؐ حقانی
گھوڑا پیٹھ نبیؐ دے اُتے بیٹھا ہر ٹک بھائی
یا حضرت رب تیرے تائیں ایہہ پیغام سنایا
اپنے شوقوں جد ایہہ اُترن تیرے تھیں شہزادے
تد تک سجدے سر چاون کولوں خفا ہو جاؤ پیارے
واہ سبحان اللہ کیا درجہ آل نبیؐ دا پایا۔
جو کوئی ادب وہناں دا کرسی جنت ڈیرے لاسی
وانگ نبیؐ دے شکل وہناں دی ہی سکوییا پوری
کل عضا نبی دیا انگوں خلق احسان تمامی
رنج جو کردا اوہناں تائیں رنج نبی نوں کردا
سن فضائل وہناں دے ہن کھو کھو سناواں

حالت سجدے وِچ آئے اوہ دوناں کیچ لجانی
اس حالت وِچ ربدی طرفوں وحی نے خبر سنائی
لیں ناراض ہو سان جے حضرت سجدیوں سر اٹھایا
تدوں تساں تے سر اٹھنا ہو گئے حکم خدا دے
سجدیوں سیس اٹھانا ناہیں یا مقبول تمہارے
ادب جنہاں دا کرنے کارن حکم نبیؐ نوں آیا
بے ادب بھی بیشک اپنے کیتے دا پھل پاسی
تکے جو حسنؓ نوں آکھے سگواں نبیؐ حضوری
فرق نہ دِسّے رائی جتناں اندر وہاں مدامی
رنج جو کردا نبی خدا دا کافر ہو کے مردا
جیہو جیہا شان عنایت ہویا رب تھیں وہاں بھراواں

فضائل حضرت امام حسن رضی اللہ تعالیٰ عنہ

جس دم حسنؓ تولد ہوئے ڈٹھا ذکر کتاباں
وِچ آئے جبرائیلا جلدی گھن مبارکبادی
ہویا جلد رواں فرشتہ جد حکم ایہہ ڈٹھیا
بازو پر تمامی جل گئے سر نوں نیواں پایا
کی ہے نام تیرا دس ملکا کیوں ایہہ حالت ہوئی
کہیا اوس نے فطرس میرا رکھیا رب نے ناواں
حکموں ذرا عدولی ہوئی آیا غضب رباناں
ہن نہ اگے پیچھے جوگا رہیا ہیں نکارا۔
توں دسکھاں تیں کدھرے جاناں جبرائیل بتایا
اوس دا دوہتا حسنؓ تولد ہویا حکم الاہوں۔
سن کے اوس فرشتے اگوں ادبوں عرض گذاری
مینوں بھی مت فائدہ حاصل ہووے صحبت آزارو

اوس دم حکم وحی دیتا ئیں ہویا پاک جنابوں
کہو مبارک پاک نبیؐ دی خدمت وِچ ساڈی
راہ دے اندر ڈٹھوس اک فرشتہ سڑیا پیا
خستہ حال نماناں تک کے وحی نے حال پچھایا
دس کھاں کس سببوں تیرا بازو رہیا نہ کوئی
جتھے انبریں سی گھر میرا اج ایتھے کرلاواں
بازو پر تماہی جل گئے ہویا بہت نماناں
مسکینی تھیں حال آوارہ روندا رہا بیچارا
میں اج دین مبارکبادی ختم نبیؐ نوں دھایا
جیندے پاروں لکھاں عاصی ہوون پاک گناہوں
مینوں بھی لیجاؤ جب ہووے بڑی مروت بھاری
تاں پھر چکیا وحی نبیؐ دوسنوں جھبدے شوق پیارو

آندا پاس نبی صاحب دے عظمت ادب بجایا
حضرت جبر مبارک کہکے وانگ چھپاندے کھڑیا
وحی کہیا ایہ ملک خداوا ہے چوتھے اسماناں
کرو دعا ڈھیرے ہنوں پھر اوہ حسن کھڑایا
سن کے پاک نبی ص فرمایا سن آپے جبرائیلا
انشاء اللہ صحت ہو جاسی حرمت فضل غفاروں
روشن انور حسن ع رنگیلا ملیا پاک جناباں
بلا طبیب جیہا حاذق بن دوائیوں سارا
آڈھا تیرے والدی بچی اوہ کرسی دور سیاہی
جدوں ودیا کرنا نوالا ہوسی شرماں والا
ساناں حرص امید ہے عملوں ہمیشہ قدرے رائی
جنہاں یاروں ملکانوں بچی راحت خوشی تھیوے
رضی اللہ تعالیٰ عنہ ہر دم کیل نہاراں

دتی آن مبارکبادی ہور سلام سنایا
نالے تحفہ دسکھاں وچیاں ہوں بندہ ایہ شڑیا
عاجز حال ویرانہ سڑیا ہے کیسے نقصاناں
غرض کریندا ورتیسرے لئے اودوں چھپ چھپایا
ملدیو اسدے جستجو دے سنگ محبت حسن ع رنگیلا
تاں پھر انہوں کیتا جلدی صحت ملی آزاروں
شاہ حسن رض دے پاروں تحفہ پایا ہی ملک عنایت الہوں
جاندا رہیا آزار پرانا واہ رب سہر جنہاں را
اسے تاں حسن پیدا ہویا خاص حبیب الٰہی
تکلیں وسیلے پھر اسدا کیونکر درجہ بالا
ہکو حضرت آل نبی ص دی ساناں ہے وڈیائی
نہیں امید ہنا دیاں تاں لگیا دوزخ جا کے تھیوے
اگوں دوزخ حسین ولیدی دلبوں جل گدازے

فضائل حضرت امام حسین رضی اللہ تعالیٰ عنہ

عالیشان حسین ع لیدا شاہ حسن دا بھائی
کھلیاں تلیاں صبر ول شکروں جس نے ساتھ لٹایا
چھوں چرانہ کیتی کوئی رب دیاں من رضائیں
جنت دا سردار بنایا شان عطاء فرمایا
زیر لوا اوہناں دے ہوسن کل شہید گرامی
نے جنہاں دکھ اوہناں نوں دتا پاسن سزا خواری
ہور روایت اک دن جنگلوں اک شکاری آیا
دیکھ نبی ص نے شاہ حسن اول دتا تاب ایانال
نال اوسدے بچہ کھیڈن لگا حضرت حسن سہارا
دا اوچہ ہوئی شوق اوہناں نوں بھائی نوں بتلایا

جس نے وچ جنگل کربل دے خاص شہادت پائی
نال پیاس لڑائی کرکے عالی رتبہ پایا
پا شہیدی چلیا ہویا راضی اللہ سائیں
کل شہیداں دا اوہ صاحب چا سردار بنایا
دوہیں جہانیں مشہور ہویا بڑا بہادر غازی
جنت وچ نہ دخل اوہناں نوں حکم خداوند باری
یک ہرنی دا بچہ زینب دی خدمت نذر لگایا
نال اسدے کھیڈو فرمایا حضرت شاہ جہاناں
شاہ حسین رض بھی اونویں او تھے آگیا رب دا پیارا
بلبوں بھی ایہ وہ کھاں بھائی دل میں ترسایا

Marfat.com

حضرت حسنؓ بتایا ایہہ نہیں ویندا ہرگز تینوں۔
جاہ منگ کہنی خواہش جیکر پاک نبی مختاروں۔
تاں پھر پاک نبیؐ دی خدمت آیا جلد شہزادہ
حضرت کرن پیار دلاون اوہ نہ چپ کریندا
اوہ پیار دل سر تے اوپر پھیرن ہتھ ولاون
راوی کہندا جد رووں تاں آیا پاک شہزادہ
جلدی ڈوجا بچہ اپنا جاوے پاک نبیؐ کوں
اوسے ویلے شکر بجا کے ہرنی خدمت آئی
یا حضرت اک شکاری اگے لے گیا میرا
میں بھی حاضر جیکر حضرت لوڑ تساں نوں ہوئی
واہ کیا بھاگ نصیب ہرنی نے قرب حضوری پایا
ہر شے تائیں قدر رسولاں اللہ پاک جتایا
کوئی نہ راہ ہدایت اوپر جاوے دین ایماناں
ادب اطاعت رسول نہ کوئی کردا ایس زمانے
دینی رسماں چھڈ کے رسماں کفر شرک دیاں پالیاں
اچھا سبب ایہہ کیتا ہویا پالن گئے اگے
اوہو سرح حسین ولی دی اگوں بول سناوے
جسدی صورت عجب نورانی جلوہ ودھ جناواں
حوراں ہار سنگھاراں بھریاں ترسن نت دیداراں
ہر شے صدقے صدقے جاوے تک کے شان نبیؐ دا
ہو گئے جو قربان خدا تھیں سر نذرانہ دھریا۔
میں قربان جاواں کیوں لے ہساں ایہہ تکلیف اٹھائی
کیوں نہ اسباب تہاتھوں وچ تا بیدیاں بار کار
لکھدے ہیں علی اصغر نے جدوں شہادت پائی
یا اللہ ایہہ یتیم ہماناں تساں تحفہ بھجاناں۔

تیرے نالوں بہت پیارا اک ہرنی دا بچیوں
بچیوں بھی بہتا آیا اوتھوں لے شوق پیاروں
کہندا اک ہرنی دا دیو میں نوں شوق زیادہ
اڈھیا جو کل پکڑ کے لڑکا پھر اوہ نہیں چھوڑیندا
لیکن اوہ کوئی بات نبیؐ دی ولدے آپ نہ لاون
ہرنی نوں جنگل وچ ہویا ہاتف حکم خدا دا
بہت پیار محبت بک دی ہے حسینؓ ولی نوں
اوہوں پاک نبیؐ دی خدمت رو کے عرض سنائی
ڈوجا ایہہ بک حاضر بیشک بالی تمامی تیرا
جاناں نال تساں پر صدقے بالکل عذر نہ کوئی
پاک نبیؐ دے اگے جس نے حال بیان سنایا
ایہہ اکثر شرع خلاف بندیاں دل تھیں شان بھلایا
نیک طریقہ چھڈ کے حصہ لیا طریق شیطانوں
اہل البیتاں کرن بے ادبی احمق لوک دیوانے
ویکھ اوہناں نے فعل نکالے شیطوں کرن ودھایاں
ذکر اینہاں دا لکھدیاں ہویاں ہنجو بھری لگے
جسدیاں نال پیار محبت کرے رسول سچا ایاں
نوری ملک زیارت کارن آون ذات جناباں
ترسن شاہ حسینؓ ولی نوں جنت دیاں گلزاراں
حضرت ختم نبیاں دوہتا بیٹا شاہ علیؓ دا
نال پیاس پچھلے اس جگوں فرا اوساں نہ بھریا
کس سبھ سو دیاں لوکاں پانیوں سندش پائی
شالا سڑن عذاباں اندر ہر دم لیل نہاراں
حضرت شاہ حسینؓ ولی نے اتنی بات سنائی
کل یتیم محمدیاں بدلے کر دتا نذرانہ

Marfat.com

جد شہزادے علی اکبر نے بھی شہادت پائی
رو کر وچ حضور خدا دے اوہوں عرض الٰہی

یا رب جو جان تیری ہی اُمت دیو چہ سارے
سہہ سب بلے ایہہ قربانی کر دتا سرکارے

ایہہ کفارہ عیب اوہناں دیا ایس کیتا سایاں
کر قبول میرا نذرانہ بخشش دیویں عیب بیاباں

اُمت اوگنہار محمدی بخشیں فضل غفاروں
منگ رہے گئے دعائیں ایہوں مولا دے دربار دوں

عالیشان اُمت واہ ہویا پیاروں دو حسیناں
روشن چند زمیں دے اندر بھی اندر اسماناں

کی پرواہ اندھیری دوزخ والی رہی اوہناں نوں
ایسے رہبر صادق اعلیٰ آکے ملے جنہاں نوں

کجھ پرواہ نہیں قیامت والی ہو گئے دور گستالے
پہنچ دتے سائباں خدا نے سایہ کرنے والے

منکر اتے نکیر بھی دونویں ایہہ بھی دونویں پیارے
بخشنا الیس رب دے کولوں ہیں جیہڑے اوگنہارے

جیہڑا اس دنیا دے اُتے دعوتاں کر دے چلے
انہیں عفو دعائیں ہوون بخشش منگدے کھلے

اوتھے ہوں پرواہ نہ کوئی اساں جیہیاں گنہگاراں
بس ہن بند ہوندے اُنہاں دی لکھ کروڑ ہزاراں

مدح جناب پیراں پیر محبوب سبحانی قطب ربانی حضرت غوث الاعظم جیلانی قدس سرہٗ

مدح پیر پیراں دی آکھاں فضل ربی لکھ واری
جس نوں رب نے فضلوں بخشی عالم دی سرداری

گل غوثاں دا والی عالی صاحب شان گرامی
خلق خلاق خصائل سبھو وانگ رسول الٰہی

پوتا حیدر صفدر دوہتا پاک نبی سرور دا
جس نوں نسبوں چنگی چنگیرا ملیا سوہنے گھر دا۔

ولی یگانہ گنج خزانہ لعل عجب اکھاناں۔
ہر جا نانہ جاناں وانگوں ہر دے دلوں جہاناں

کامل پیر مریداں کارن اُترایا پاک جناباں
چمک ایہہ دین محمدی اندر روشن وچ مہتابوں

کفر سیاہی ودھ ساری ہر گھر وچ بھی روشنائی
تازہ دین رسول اللہ دا ہویا ہر ہر جائی

نور نورانی زمیں تمامی ہوئی درد رنجانی
باغ شریعت سُکدا جاندا ملیا فضلوں پانی

ڈیدہی خلقت اوگنہاری کوئی نہ پکڑن والا
آگیا ہر دی کول حمایت اوہ محبوب اللہ والا

نام نشان نہ دین اسلامی جیہڑا مٹن لگا
آگیا ایہہ خلقت وچ دنیا دے رستے کہنے لگا۔

تازہ دین دوبارہ کیتا ڈاہڈیاں تہاں لایاں
کیتا دین درست تمامی ویکھ مہمت وہاباں

اِسے پاروں لقب گرامی ملیا خاص تنہاں نوں
محی الدین مکرم عالی سددے لوک تنہاں نوں

ڈاڈھی قوت لائی اُنہاں اندر دین رسولی۔
نویں سرے مشہوری پائی دین متین رسولی

اوہ منظور حقانی ہر دم دوست رب دا پیارا
جس دے آئیاں کفر اندھیرا ڈیرے چُک سدھارا

Marfat.com

پائے فیض ہزاراں خلقت وچ اسلام کھنڈایا
ہر سوالی جس مطلب دا جاوے اوتھے کوئی۔
بڑے گھرانے وچوں اعلیٰ اوہ سردار گرامی۔
شیخ صنعان غروروں اک دن سخن بے ادب الایا
جد اس ایسا سخن الایا جلد نتیجہ پایا
خوک چران اوہناندے لگا عشق لگا سیانی
گوشت خوک دا کھاون لگا جد اوہ گھر اوہناندے
ویکھو اک مرید کسے دا مرشد کافر ہوندا۔
آئی بات الائی جس دم حضرت شاہ جیلانی
رکھ لئو یا حضرت اوسنوں جے تہیں کافر ہویا
اوسے ویلے حضرت میراں اوسدے موڈھے اُتے
اکھیں اُگھڑ گیاں جس ویلے خبر تداہیں ہوئی
ڈٹھا آں عبدالقادر دی قدمیں وردا ں مارا
ہمیں فورا انکاری ہویا ایسی حالت بیتی۔
سچے تاہ کرم خدائی ہوندا رحمت نظر تساڈی
واہ واہ شان اوس پیر پیراں دا جس دا رتبہ عالی۔
جسنوں ایسا مرشد کامل لگا ہتھ پیارا
سنیاں ہیں کجھ بندے ریدے کر جہاز سواری
اجن جیتی ام جبار وں گھگی وا قہر دی۔
پیچن محال ہویا ہر اک نوں ڈٹھا سمندر باری
آساں دا اوں ہٹایاں سبھے جیون والیاں یارا
آخر اک شخص نے کہیا ہو کے دلوں سجانوں۔
رب دے نام نیاز میراں دی کر اقرار ونڈ لیا
جد اس ایسی نیکی والی نیک دلیل لیاندی
امن امان جہاز کنڈھے تی لگا حکم الاہوں

جو کوئی حاجت منگن گیا کدیں نہ دروں بھنوایا
بھانویں اگے ہار نگارا تاں بھی پاوے ڈھوئی۔
گل ولیاندے موڈھیاں اُتے اُسدا قدم مدامی
کہیں سبھ دے اوپر قدم غوث الاعظم آیا
غیرت رب دی سانسیاندے گھر شنوں وچ رُلایا
مست ہویا وچ عشق مجازی کیتا زور جوانی
ویکھ حوالہ کشفوں اودے محی الدین بتاندے
چلیا دوزخ دے ہن نکلے سدا ہی رہسی روندا
اک مرید شتابی سن کے کیتی عرض زبانی
رکھ لئو حضرت رکھ لئو حضرت اکھیوں نیر سپویا
اپنا قدم ٹکایا آگئی ہوش اس غافل مستے
توبہ توبہ کرنے لگا ہوش نہ رہ گیا کوئی۔
کہندا سچ ہر ولی دے موڈھیاں اوپر قدم تمہارا
شکر خدا دا لُٹاں اساڈی ہمت یاری کیتی
ہتھ نہ لگدی ہڈی پسلی بالکل ڈھونڈ ہیا ساڈی
جو اوسدے دروازے جاوے کدیں نہ آوے خالی
ہر قسم تحقیق فضلوں اوسدا ہوسی پار اوتارا
چلے شہر کسے دی جانب لے کے مال بیاری
ساریاں اہل جہاز بانسائیں ہوئی سر دردی
آگئی خوفوں ہر بندے لوں تک دی جان پیاری
نس دی نہ جا گہہ کوئی چلے ہول نہ چارا
سچے رب خبر ہن رکھیا سانوں ہن غرقاب طوفانوں
سبھیں لگدیاں ساریاں شک ونڈ شیرینی دیسان
امر دل اوہ سبھ وا امانہیں صحی نہ ہوئی جاندی
اسیر اوہ شیرینی والا بھل گیا سدھے راہوں

Marfat.com

دلدیوچہ دلیل لیایا کی شیرینی دینی۔
کیہڑا کول ساڈے اوسویلے میراں صاحب آیا
دل تھیں ایسی نیت کرکے جس دم ہمت ہاری
سفر ہلیتی خوب پوشاک لگائی حضرت حسن جوانی
بعد اوسدے فرماون لگے شیرینی دیو اساڈی
لوکاں کہیا اساں نہ ستی شیرینی تیری کوئی۔
منوں مٹھیاں آتوں پلہ جا کے لوکاں نوں دکھلایا
ویکھو مٹھیوں لتھیاں ہویاں ویسے مٹھیوں چھٹیاں
سن کے اوہوں ساریاں لوکاں ہتھی بات زباں نوں
بیشک سانیوں جکوئی منیں منت پہیر دلوے
قرضہ ہو جاوے اس اُتے میراں صاحب والا
جے نہ دیوے منت من کے دوہاں نقص اٹھاوے
بیشک کوئی ازماوے ایہو جیہو چہ شک شیطانی
فوت ہویاں نوں وو نفلی جو پڑھ ثواب پہنچاوے
نذر نیاز جو فی سبیل اللہ دی دینی چاہے
کتنیاں خاص بزرگاں لوکاں سچی گل ازمائی
قرضہ لینے والا وعدیوں پچھلے ہو علی منکدا
وچ عدالت حاضر ہو کے عرضی وچ پٹیندا
نر بس لیوے دل حاکم دی سن اوسدی گریہ زاری
اینویں میراں دی جو منت کے نہیں ادا کہندا۔
باربانوں عالم دانا جانیں سنہ اخباراں
ایکٹ پایا بھی زبانوں اینویں کہاں نساں نوں
نہیں ادوائے اساڈی کردا جو لنگھ ستایا
تاں پھر رب اوہناں نوں ویلا خود ادا کر ادیوے
آپے سمجھ لیوے پھر مومن پا کے رنج خواری

کیہڑی کوئی سنی ہے میراں ساڈی منت بیتی
جے نہ اساں نیاز لگائی کیہڑا کوئی گناہ۔
اوسے ویلے حاضر اوتھے شخص ہویا بیماری
اوہنے سلام اوہناں دیتا تے کہیا بول زبانی
میں ہاں غوث الاعظم جس دی منت بہت خدا دی
حضرت صاحب لگیں ایہہ سن کے دل غمگینی ہوئی
ویکھو اساں جہاز نساڈا موندھا دسے بچایا۔
کدیں جہاز نہ بچدا جیکر اسیں نہ دیندے اوتھاں
بیشک اساں تساڈی منت منی دلوں بچانوں دا
غصے ہو کے میراں صاحب آکھ لوکاں ایسے
کدیں نہ چھوڑے قرضہ اپنا منت کر دا موندھا کالا
اوسارے ایسے وہاں تریاں انہاں نقص ہو جاوے
کدیں نہ حق چھوڑیندا قرضہ حضرت شاہ جیلانی
بادشاہی سلیمانی نالوں بہتا تہانوں بھاوے
عرضیوں پہلے دیوے ورنہ خود نقصان اٹھاوے
منت من کے جو نہ دیوے نقص اٹھائے بھائی
وعدیوں پچھے عرضی پاوندا تھیں مینوں ٹلی نہ سنگدا
کہندا پاسر کارا ایہہ قرضہ کیوں نہیں میرا دیندا
اوسے ویلے حکم سنا دا ہووے اوس تے جاری
اوہ کیتی آ وچ حضور خداوندے وچ سوال کرینا
دس دی کوئی جاگہ نہیں جاوے شکر سر اراں
شخص ہمارا شرفی من کے دیندا نہیں اسانوں
وریوں تھیں منت جاری ہویا یا رب ہاد خدایا
دکھ آزار اوہناں تے اوپر کال وبال گھجاوے
وچ پیچ ہیں کہہ دیا آہا حق خداوند باری

Marfat.com

او سموہیں فوراً ابل اوٹھ شہر پینی ڈبوسے
بس کر اڈٹھا ذکر فضائل بول ثنا ہی اگے
دستگیر اسا ڈا مرشد عالیشان گرامی
باراں برساں دی اوہ ڈبی کشتی باہر نکالی۔
لکھاں بیڑے غرق ہوئے تھیں بنیاں پیر رکھیندا
بیحد قوت پیر صاحب نوں رب عطا فرمائی
مرزائی بھائی ساتھے سن جان اسدا ناولے
نام اوہناں دا آپ لیندے ہو نہ غوث شکیندے
نام شہیدگاں لیناں ہویاں سینے ہوون صفایاں
جیکر نام مریداں لیناں عیب گناہ ڈھیندا
سکھیے نال پیغمبر والا ناداں ہوں نہ ہوندا
بس جی اوہ خداوند عالی خالق مخلوقاتاں
پیدا کر کے ہر اک نوں کئیں کاریں لایا۔
کوئی ورتے پندا پھردا کوئی سخاوت کردا۔
کوئی نیک ہدایت اندر کوئی وچ گمراہی۔
کوئی کشف کرامت کولوں فقروں بھریا ہویا
کوئی اپنے وحدت کدے وحدت مزا چکھایا۔
ہر اک نوں وکھو وکھرا اک طریق وکھایا
تو ہم مراسی کنجراں والا ٹولہ اک بنایا
ہک بزرگ ولی مکرم عظمت شاناں والے
ہک بنائے عالم فاضل سدہا راہ بتاون
ہک بنائے درد آزاری رو رو کرن زاری
ہک اسباب بناون والے اللہ پاک او ہاسنے
ہک دل جند دے مارن والے جیہنے مثل شیطاناں
ہکنے بدکردار بنائے کردے عیب ہزاراں

سنز برحق والا حق پیا جد اپڑے لے لیوے
مرتبہ کے حاسد نوں اکھالوں جھکا مع آ تلے لگنے
جس ہتھ نے ڈٹھیا بیڑا اکدھیا امن امان شاہی
امن امان تمامی بندے قدرت ہو لے والی
جس حالت وچ ہووے کوئی جلدی آپ کریندا
لیکن احمق قرب نہ جانن احمق لوک سودائی
چوئی تھیں لے پیر اٹھائیں سٹرے پونے پاولے
شتی کیا لہند جو کوئی آکھے اوس نوں منع کریندے
کالکھ اندروں دوراندا ہوئے ہون لا شبہ روشنایاں
نال خداوند اسم محمد کدی نہ ہوں لکھیندا
جیکر رب ہووے ولی نہ ہوندے کل جہاں نہ ہوندا
کن تھیں پیدا کیتی خلقت واہ واہ سہنیاں باہاں
کوئی پیر پیغمبر کوئی دولت وار بنایا
کوئی محنت کر کے کھاندے چت خدا تے دھرنا
کوئی وچ خوشی دے ہر دم کوئی وچ تباہی
کوئی اپنے ذکر فکر وچ شاغل کیتا ہویا۔
کل خلقت نوں پیش اوہاں دے با تعظیم کروایا
ہوگئی دا دشمن نالے نالو نال رلایا۔
طرف اوہناں دی جانا رب نے حکم منع فرمایا
نام جنہاں دا لیناں ٹلدے عیباں دلیں نکالے
ہک بنائے عالماں کولوں جھگڑے ور سیلا ولت
ہک طبیب اوہناں دے کیتے کردے دور بیماری
ہک اوہ سب وسجاون والے نالو نال رلائے
نے ہکول کنجیاں پینے دروازے کھولدے دریاں
ہکول عیب ہٹاون کارن گھلیاں استغفاراں

Marfat.com

بکھول کم کسیا ہے مشکل وڈا و بے بنا کرائے
بکھول ہادی پیر بکیم صاحب شان گرامی
بکھول کہیں اُنہاں کم کسیجو پر مشکل سخت پھسایا
بحر کم ہر بعض سوہنے خدا تے آپ فراغت پائی
آپ اوہا اک ہر چیز اندا خزانہ اک بنائے
ہر اک شے اوہ پاک سوکھی کیتا اللہ باری
ایہو جیہا غوث الاعظم ساڈا رہبر صادق آیا
ہر مشکل دی ہتھ اوہناں دے کنجی اوہناں پھڑائی
جیہڑی شئے سوچ نہ ہووے سانوں عرض سنائی
تاہیں ناں بزرگاں لیاں ہوندا پار اوتارا
جس قسم دی رہندے دوست بعض کوئی عرض سناوے
رب فرماوندے ہیں ہر شے دی حوض سناں ہر ویلے
لیکن جیہیاں مقبول اندیاں نہاں جلد دعائیں
جیویں حکم وچ قرآن مبارک کہیا ذات خدائی
دعا اسانڈی دعا تے وچ اہی فرق ہزاراں
ایہو ویلا ہویاں دعائیں جیویں ہاون منظوری
تہا جیہا ہندی جدا اللہ صاحب دعا نہ کر دتیا
جیہڑا ذکر بیان میران واوچ حساب نہ آوے
اک قصہ ہیں اوہناں دوں اک دن ہوئی سخت بیماری
کجھ نہ فرق پیا جیویں ویلے سُن اے اہل شعورا
ویکھ قادر دے کافر دوروں رو رو مارے ڈھائیں
نال ہدایاں اوہ سنائیں صحت نہ ہرگز ہوندی
مقبول عشق خداوند والا لوں لوں دیکھ رچیا
اوسے ویلے رب سے اُتے خاص ایمان لیایا
نال ایمان مشرف ہویا رحمت جھٹ پیالے پیالے

بکھول مشکل دور کران توں ہے نیک بنائے
بکھول نیک اثر بہوں بنائے ہور کئی کرن تلافی
بکھول مشکل آتش والا حضرت دے پیالے آیا
ویکھ پیا تمام خلقت دی وقت نوں کار رعائی
اپنے خاص پیارے رب تائیں نال حال جتلائے
ہر گلیں وچ پاک ہاتھ افسر حکم کر ہندا جاری
جس نے مُردہ دیں رسول صحت نال جیایا
دنیا حکم نیک ہر اک دی کر آیو کار روائی
فوراً ملجا ونگی پوری کہندی ذات ربانی
کیوں جو اوہ مقبول خدا دے ہوندے بیج یارا
ہے اُتے بیار خدا دے ہور تھیلی بیش خالی آوے
کجا نوں پاجرکا کرسے دعا یہ بجا نوں بہوں سویلے
ایسیاں دعائیں اوہناں جلد قبول ناہیں
تہمیں دعا اسانڈی مشکل دعا رسول آئی
دعا اوہناں دی وچ رکھدی ہے دعا اوہناں
کیوں جو شان اوہناں دا حاصل ہوندا قرب نیڑے
کیوں کجھ دعا دیاں ...
جو دی عاشق ذات خدا دا وچ وصال ...
دوست یار تمامی جانی کرن لگے آ ... کاری
اک طبیب کافر سی اُس نوں آ کے ...
ایہہ بیمار اساڈا بالکل ... والا ناہیں
ایتھے آن ... قبول خیر اساں ...
نال دوائیاں ...
کل ... والا ...
کار کئی ...

Marfat.com

دوست خاص خداوند والے دی کیا مدح سناواں
یارب ساڈی طرفوں ہووے لکھ ہزار سلاماں
صدقہ پیاریاں لوکاں صدقہ آل اصحاب پیارے
دوہاں جہاناں اندر چیتوں فضلوں دیہہ منظوری
کریں قبول کتاب میری توں اپنے فضل کمالوں
اڈھا کر توکل رب تے قصہ بول شتابی۔
ہور تہیں گل چنگی ہکو صدقے صدقے جاواں
اوپر اہل البیت تیندے بھی اصحاب تمامان
صدقہ غوث الاعظمؓ صدقہ حسنؓ حسینؓ ولی دے
دیویں ایسی نکاسے تائیں درجہ قرب حضوری
پڑھنے سننے والیاں تائیں رکھیں دُور وبالوں
ہو جاسی مقبولی تیری اندر ذات جنابی

بیان سبب نظم کتاب

آ اے ساقی ندہ خمرایوں بھر دے اک پیالہ
ایسیاں حسرتباراں وچوں اوپر او گنہاراں
میل کچیل تمامی دھووے فائدہ صاف ہو جاواں
تن توں چنگ رباب بناواں گاں نبائیں تاراں
درد منداں دے درد وڈھاواں لعل سخن بیگانے
ایسا چمن بہار انوالا لاواں وچ جہاناں
نازانواے نازاں چھڈاں کر نیاز جھکاواں
عقل دیانت دالیا تائیں ہووے عقل دیوانے
اجر ثوابوں ذکر کتابوں سوہنا بول سناواں
نکتہ چینی کراں نہ کوئی عیب نہ کہندے بولاں
المخطا مع الانسان ڈھیوں ہندی آئی
آدم صلوات اللہ ہر دا دادا پاک گرامی۔
کوئی نہ بندہ عیبوں خالی بلکہ خلقت ساری
کون اوہ عیب کسیدے پکڑے ہو کے عاجز خاکی
با نصیحت عیب کسیدا ایں نہ گنیں بھلوناں
عیبا وہنانے ظاہر کر کے دسدا جاسا پورے
کیہوں جو حکم خدائی چوکی اوجھڑ دا وچہ جا سے
جس خمرایوں عیبا نذر دا پاوے وہیں نکالا
جیہڑیاں روشن ہو جاون سر توں اوگن والیاں بھاراں
مست الست ہو کے پھر غم دے قصے بول سناواں
بولاں ادبوں ذکر یوسفؑ والیش تمامیا یاراں
بال مثال یوسفدی اسنتے ساڑیواں پروانے
جس تے ہر یک بلبل وانگوں ہو جاوے مستاناں
مست ہو جاون ہوش انوالے ایسی گیت سناواں
سنکے ذکر یعقوبؑ یوسفؑ دا ہو جاون مستانے
مختصر حقیقت لکھاں بہتی چھنجے نہ پاواں
ہولیاں شاعرانہ دا انگوں کہندی عیب خطا نہ بھولا
اصل وچوں ایہ آدم والا نالہوں مدہ خطائی
اول اُس نے بیفرمانی کیتی رب علامی
پاکی اسم منزہ اکو واحد اللہ باری
خاکی توں کدلا زم آئی ایہ ہی کرن چلاکی
ہاں لیکن مریداں والا اساں فراحی ہوناں
جیہڑے راہ تحقیق گھتیے جاندے احمق او کت نہ پورے
واقف راہ دا چھڑ کے اوسنوں سنئے ہے رستے لادے

Marfat.com

حق اوہناں دے کجھ نصیحت حال مطابق کہساں
ایہہ جو غلطی شاعروں ظاہر نظریں آئی
قسم خدا دی اجکل شاعر جیہڑے وڈے بنا دے
جیکر عیب اوہناں دے کڈھیے ملن ہزاراں لکھاں
جس دے عیب ہزاراں ہوون اس نوں لازم نا ہیں
اگلے شاعر عالم فاضل ہوئے علماں والے
بلکہ اوہ استاداں کولوں پڑھ کے علم اوہناں دا
سعدی رومی جامی وانگوں ہور ہزاراں ہوئے
کہن ہا اوہناں نوں گھٹ گئے اوہ عقل نہ دتی یاری
تھوڑے سمجھ نہ ہووآئی جھٹ پٹ طعنہ دھریا
ہلیں نہ آیسے سخن الاساں پردہ پا چھپاہاں
اندر صاف اساڈا رب نے کیتا فضل کمالوں
سبھ شاعر ہیں ٹھٹھے ٹکے جنگی طرح پچھاناں
کوئی کوئی راہ مرندی اندر داخل ہو گئے پورے
تاہیں سخن بے ادب مخالف کہن بزرگاں تائیں
گل آناء یترشح بما فیہ سعدی فرماوے
دلو چہ بغض تکبر ہی پائی اوتھوں دوست بھائی
تد تک عیب نبد سے چھپے ہوندے چھپی اندر تن دے
جد اوہ گل کرے تے بندہ عقل والا سمجھ لیندا
منہوں شاعر سستی تکلے مارن دھم نیکو ہی
ہیں تاں نت جدیدی بندہ ہویا استغفاراں پڑھدا
پھر تواب یوسف دا قصہ حاضر ہوں سناواں
ذکر رسولاں لکھاں اس وچ اولیاواں اکملاں
لتفرہ کاروں بحر الشغلوں ذکر وسیندا اچلاں
ہاں مثال ہی جا اکم ڈی سستی بھی گل لکھیساں

شاعروی ہیں ایتنک اکرنوں عیب جیہڑے کہساں
اوہنوں پیش بیان کریساں خفا نہ ہووے کائی
عیب مصنفاں اگلیاں دے سن نا ہا شیر گنیدے
اتھے کارن ایہہ کہیندے اوگن ظاہر آکھاں
عیب کسے دا تک کے ظاہر ہووے کر اوخفا ہیں
اوپر اوہناں دے نکتہ ور زباں نہیں لازم ہر چالے
کامل ہا ہور لگانے اوپر آیا عقل اساں دا
اوپر اوہناں دے اجکل شاعر اونے دھر کھلوتے
جگہ کھلانیوں لبلی اوہناں بجد غلطی بھاری
توبہ توبہ ہیں اس گلوں حرف کنارہ کریا
خبر نہیں پردہ پاون تھیں ہی ہیں بخشیا جاساں
رکھیا ہویا میرے تائیں رب نے خیر خیالوں
ایہہ کوئی کوئی نیک طریقے اوپر چلے جاناں
کوئی آکھے سخنی کوئی ہیں آکھے بنوں دے
منہوں ہوں آکھن سبھ اوہناں نے دوست شناس جاناں
جیہڑی چیز چھپاندے نے اندر اوہ باہر آ ڈھیے
ایسیا بند سمجھیا جاوے لگے ویر نہ کائی
جدتک ظاہر ہوں نہ دسے سخن منہ ہیں نہ
ایہہ ہزاری ایہہ وہابی چھپیا ہوں نہ رہندا
وچوں نکوں تاں سبھناں دی بیڑی گل آئی
پنج سو بنا اوہ دوزخ اندر ہیں اسا نا ہاں سڑدا
مدت لگی او گنہگار عاصی فضلوں بخش بہاوا
جیوں حقیقت ہیں ساری بولاں نال مثالاں
اپنے پاسوں پاواں ناہیں کسے قسم بات گلاں
سنیاں ابتدا اسد یوچہ بات آتی درد بیاں

بھی تفسیر المِلم غزالیوں ہور حسینیوں بھائی
قصص الانبیا بھی سُناوں جتھے جتھے حالت پائی

ہور خلاصے جامی یا ہوں چوپیں روایت ڈِٹھی
سبھ سنوں تشبیہ یار اندے کہسا بول حقیقت مِٹھی

سادہ شعر بناندا چلساں جلدی بہت مُکاساں
جیکر ہوئی حیاتی انشاء اللہ خوب بناساں

کیسے نہ کجھ فرمایش کیتی شوق اُنہاں چایاں
محض اجر تھواہوں قصہ بول سُنایا بھائیاں

احسن قصہ اسدا ایہہ رب صاحب فرمایا
سوہناں ساریاں قصیاں تاہوں اُنہوں رب بولایا

ذکر بیان یوسف دا اسو چہ پلیا اللہ والی
تاہیں ہر جا گہ منظوری اُسنوں بخشی عالی

پڑھن لوکاں نال صفایاں ہر جا قصے دیا ئیں
ہر جا گہ قصے اوہ پہلیا فضل کیتا رب سائیں

احسن تک کے دل نوں احسن لگا بہت پیارا
نکتہ رکھ خدا دے اُتے پُٹھل پیا اوگنہارا

یا رب کریں آسان تو فضلوں ہویں بہت یاری
جلدی نال مکاواں ہووے خوش تصنیف ساری

ہر منزل ہر جاگہ اوپر اپناں کرم کما ئیں
دل دا مقصد جو آکھیا و فضلوں توڑ چڑھائیں

بیان فضائل شان قرآن و درجات قرآن خواناں و سامعاں وغیرہ

اوّل شان بیان قرآنی اوہنوں پیش سُنائیں
جسنوں پاک نبی تے نازل کیتا اللہ سائیں

جسدے اندر ہر طرح دا رستہ راہ وکھایا
دوزخ اتے بہشتاں والا سبھ بیان جتایا

سِدھا راہ وکھاوے سبھ نوں پاک کلام الٰہی
پڑھنے والے دی ہو جاوے دل تھیں دور سیاہی

پڑھ پڑھ مومن اسدیاں آئیں فائدے لکھ اٹھاون
اسدے پڑھیاں والے اوگن دور کیتے نس جاون

شیشے وانگوں اسدے وچوں سبھ کجھ پیا دِسیوے
جھاتی پائیاں ہر قسم دی حالت معلوم تھیوے

چنگا مندا رستہ سارا اسدے وچہ سنجھاپے
جھاتی پائیاں علماں والا سبھ لبھیدا آپے

نور و نور تمام کتاب ایہہ رب صاحب فرماوے
هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ بیشک ایہہ سدھا راہ وکھاوے

دلدی کالک جھوٹھ ہٹاوے سوہنا چانن لاوے
نور و نور دسے سبھ خانہ جسو چہ پڑھیا جاوے

ہر منزل ہر مشکل اندر مدد کرے ضروری
دلوں بجانوں پڑھے تے حاصل ہووے قرب حضوری

عالیشان کلام اللہ دا کون بیان سُناوے
جسدے اندر ذکر پیغمبراں اللہ پاک بتاوے

ولیاں نیکاں یار اصحاباں ہوئی ہے جیتاری
ہر صحیفیوں مصحف تائیں مل گئی عظمت بھاری

جیسا شان نبی دا ایسا رب قرآن بھیجایا
جس نے پیش صحیفیاں تائیں کر منسوخ نسایا

ہو گئے منسوخ دین تمامی نویاں رسماں پیاں
نویاں خشک باغیچے تائیں پھیر بہاراں ڈٹھیاں

Marfat.com

نور نورانی عالم ہویا کفر اندھیر سدھایا
جس سینے اسنوں پڑھیا او سدی جاوے لد سیاہی
وانگ شیطانی او سدیاں تائیں فیر نہ نیڑے جاوے
ایہ خزانہ بے حد بھارا کوئی نہ قیمت جانے
او گنہاراں بدکرداراں کارن ایہ تحفہ آیا
جو کوئی یاد کریندا اسنوں پاک نبی فرماوے
ستّ پیڑھیاں نالے تفضیلوں اسیاں بخشیندا
جے قرآن رسول نہ ہوندا ہوندا جگ اندھیرا
کافر مشرک مومن مسلم کوئی نہ سنجھیا جاندا
کردا کوئی نہ ادب بھراواں آپیاں ہور بزرگاں
اج تک دین نہ نبوی ہوندا جے قرآن نہ ہوندا
شکر خدا دا اساں غریباں تے رب نے مہر کمایا
کامل دین اساڈا ہویا برکت خاص قرآنوں
جو کوئی پڑھدا اسدے تائیں ہر دم صاف زبانوں
جو کوئی حافظاں وانگوں اہنوں بے لکنت پڑھدا
اوسنوں لوح محفوظ فرشتیاں جتناں درجہ بلدا
تے جسنوں صاف قرآن نہ آوے اٹکن زبان ہر جاکی
ہک درجہ قرآن تلاوت دوجا ایہ او پاوے
حرف بنا مدیاں مگر جو ویکھے بدلے اسدے اللہ
واہ کیا رحمت پڑھن والے تے او پر بدی ہوئی
ہتھوں اڑکے پڑھن والے نوں درجہ ملے زیادہ
پڑھنے والے نوں غم کوئی یوم المحشر نہ ہوسی
جو قرآن کلام الٰہی پڑھ سکے پھر وسریندا
جد او روز قیامت اندر قبروں باہر تھیسی
گرزاری او پیش خداوند روز فریاد سناسی

پاک محمدؐ افسر نبیاں چانن نال لے آیا
حاصل ہوندے او سدے تائیں درجہ قرب الٰہی
رب دی رحمت پڑھن والے نوں ہر دم ہتھ چھپاٹے
بے بہا ہے قیمت اسدی ناں کوئی حد بیانے
جنت اوسنوں ملسی جس نے پڑھ کے عمل کمایا
قیامت تیکر جسم او سدا کدیں نہ مٹی کھاوے
نال لحاظ کلام الٰہی دکھ نہیں کجھ دیندا
دینی رسم نہ قائم ہوندی ہوندا کفر گھنیرا
کیسے راہوں حل حرمت نوں ہر کوئی پیا کھاندا
ہر کوئی ہک دوجے نیں وڈھ کھاندا وانگوں گرگاں
باہجھ قرآنوں دنیا اتے سخت اندھیرا ہوندا
ہک قرآن دی وجہ ہادی حضرت نبی بھیجیا یار
کردا اعلان اسانوں کُل عیبوں نقصانوں
عالی درجے حاصل اوسنوں ہوون ذات رحمانوں
یعنی اوسنوں پڑھیاں ہویاں اک بھی حرف نہ اڑدا
جیہڑے لکھن کلام اللہ نوں فرق نہ آوے تل دا
دوہ درجے رب اوسنوں دیسی کہے رسول خدائی
جیہڑا لکھیں جیہیں کے کوشش حرف صحیح بناوے
درجہ دوہ بلند کریگا ہوسی خوب تسلا
رہے نہ اجروں خالی بھاویں اڑ کے پڑھدا اکلا
ایہہ حدیث مشارق دیوچہ کہے رسول خدا دا
جس دائم انکاری کیتی روز خدا دیوچہ روسی
اوسنوں روز قیامت دیوچہ انہاں رب کریندا
کجھ نہ اوہن ملیسی تائیں جس سی اتے بھلیسی
یارب ملیاں کیوں انہاں ہو یار صاحب فرماسی

Marfat.com

اِس گل بار دل انگلیاں کرکے تینوں اساں اُٹھایا
اُنہاں نوں اَگوں کردی نہ ڈٹھی خاص کلام ہماری
اَج بیشک اساں بھی تینوں حرمت کنوں بُھلایا
موجاں خوشیاں نوں ایسے ویلے لنگھ چکے ہُن سارے
کئی انھے کئی گونگے ڈورے کر دیساں سبھائی
اوسدا انہاں نشان کریساں اُسنوں وچ دبیساں
سخت عذاب تنبون والے اندر اوسنوں پاساں
جس نے بہری بندگی کیتی پڑھ کلام اساڈی
جس نے نکھ کتاب میری تکھیں ہوڑیا شکر کمایا
اوسدن بھی ایہ اوٹ کریسی سخت عذاب قہاروں
واہ واہ درجہ اوسدا جس نے پڑھی کلام ربانی
کھلسی اس دروازے جنت اوسدے کان تمامی
کوئی تھوڑ نہ ہوسی اوسنوں ہر ہر نعمت عالی
کنوں حد حساب ہور رونق ڈٹھی لقرہ کاروں
جد وچہ جنت داخل ہوسی مرد خدا دا پیارا
بیحد درجے اوتلی طرفوں اوسنوں نظریں آون
ایہ سب درجہ تیرے کارن اجر کلام الٰہی
او تاں چڑھ آ پڑھدا پڑھدا اتنیوں ہیں تناول
ہر درجہ ہر سورت بدلے چڑھ آ رب سناوے
یارب ایہ کی درجے دیویں ایہ نہیں درجہ کوئی
درجہ شان کلام تیرے دا اتنا ناہیں سنائیاں
رب فرماوے جیکر تینوں بات پسند نہ آئی
پھر سناوے بندہ ایہ کی درجے مینوں دیناں
رب فرماوے ہر آیت دے بدلے درجہ دلیساں
آخر کلم کریسی رب والی آہ اسے بندے سناوڑے

کیونکہ جوسی تدہ دنیا اندر ساڈا حکم بُھلائیا
پڑھ کے پھیر کتاب اساڈی دل دے کنوں اساری
انہاں تن سدا دکھ پاسیں وقت خوشی دا دہایا
ہُن تاں ساڈیاں علالاؤ لے آ گئے سخت جیہاڑے
جس نے پڑھی کلام اساڈی سنوں دے رہائی
جو انکاری اوسدا اجدن منہ توں خوب بھنیساں
ویلا بیفر باقی والا نالے یاد کراساں
اوسد یکولوں جھڑک اساڈی رہسی دور دوراڈی
اوسدا انجم اوڑاون کارن سخت دہاڑا آئیا
ہر آیت بن ڈھال بچاسی جثہ آتش ناروں
جنت اوسدے کان آمادہ حرمت فضل عیانی
جسد یوچوں چاہسی جاسی کردا خوشی گرامی
ادبوں آپے اوسدے اگے ہوسی آن سوالی
اک مومن نوں جنت جاگہ ملسی ذات غفاروں
او تاں نظر کریسی ملسی اوسنوں عجب نظارا
دعا کرے ایہ کسدی کارن رب صاحب فرماون
جیہڑے شوقوں دنیا اندر تدہ پڑھی پئی آہی
بندہ آکھے یارب سایاں کتنا اوتاں آواں
اگوں مومن ادبوں رب نے عرض سوال سناوے
اتنے درجے تک کے دلنوں بات پسند نہ ہوئی
اِستھیں ہور زیادہ مینوں لائق ہن وڈیایاں
ہر عشروں اک درجہ دلیساں چڑھ آ ہر کے دہائی
اتنا درجہ اجر قرآنی ہیں کدول کوئی لیناں
بندہ آکھے اتنے بھی ناہ درجے ہرگز لیساں
ہر حرف دے بدلے درجہ کیتا ملک تساڈے

تاں پھر بندہ پڑھدا جیہڑا سی خاص قرآن پیاروں
جد پڑھ چکسی بندہ ربدا رب نوں عرض سُناسی
سُن لئی اساں تمامی تیری جو بندہ صفت ثنائی
تد پھر سورت طٰہٰ نے یٰسٓ خداوند پڑھسی
مست دیوانہ عشقوں رہندا اتنی بات الائے
ہووے حکم حضوروں ایہ بھی ہتی بات تمہاری
درجہ پڑھن قرآن کریم دا بھی دتا تینوں۔
واہ واہ شان قرآن الٰہی کون بیان سنائے
ساریاں سورتاں اُسدے اندر یکسو چودہ آیاں
چھ ہزار چھیاٹھ تے چھ سو اسو چہ گل آیاتاں
چھیاسی ہزار تے چار سو ندیہہ سبہ کلمی اسو چہ آئے
ہتری لکھ تے چھ سو ستر باراں ہور ہزاراں
جد قرآن نوں پڑھ کے مومن ختم کریندا کوئی
جتنے وال بدن تے اوسنوں اللہ مالک سائیں
بخشش منگن اوسدے کارن روز قیامت تائیں
عرضاں کر قبول اوہناندیاں رب سنیں بخشیندا
ہور روایت اس جاگے نظر عجیبہ آئی
اُتنے وال ہر بدن مومن دے اللہ پاک اوپائے
جس دم ختم کلام الٰہی کردا دل لوں سچا نوں
ہر مومن دے وال برابر حرف قرآناں آئے
عالی شان کلام اللہ دا قسمت والا پائے
ایس خزانے نوں جس پایا سبہ کجھ اُسنے پایا
پیر ایس زمانے اندر دین نہ رہ گیا کوئی
دینی عالم چل رہے جاندے علم پڑھاون والے
درسی علم نہ پڑھدا کوئی دنیا طلب زیادی

ہر حرف دے بدلے درجہ پاسی ذات غفاروں
یارب ختم کیتا ہیں اگوں رب صاحب فرماسی
تُوں کن دھر کے سُن ہن پیارا ساڈا بولی آئی
سُن کے بندہ مستی حالت بیخود ہو کے جھڑسی
یار رب خاص جمالوں ہنیوں جلوہ بخشیا جائے
تک جمال نورانی میرا حکم کرے رب باری
ہور لقا وکھایا اپنا کجھ پرواہ نہیں تینوں۔
پڑھنے والا ہر یک مطلب دوہیں جہانیں پاوے
چوداں سجدے تالے اسو چہ بول سُنا واں بھایاں
سبہ رکوع ہیں پنجسو چالی سمجھ حقیقت باتاں
اک لکھ پنج ہزار چھیاسی چھ سو نقطے پلتے
اتنے حرف کلام اللہ دے آئے وچ شماراں
پاوسے وچ حضور خدا دے عزت نالے آبروئی
اُتنے رب فرشتے پیدا کردا لے اندازے
جتنے اوہ فرشتے پیدا کردا اللہ سائیں
گل غذا اوہ اوسدیتائیں با محفوظ رکھیندا
جتنے حرف کلام اُسی وچ سارے فرشتہ خدائی
بدلے ہر ہر وال جیکر اوہ عیب گناہ کمائے
کر دیوے رب پاک اشتائیں ہر عیبوں نقصانوں
گھٹ من وال نہیں صاحب کوراوی خبر سنائے
جو بد قسمت کرہاں سٹر یا ہتھ ملیندا جائے
دوہاں جہاناں دیچہ ہوسی فضل اسے سوایا
ہر جاگہ دے اوپر اکثر آن بے دینی ہوئی
سمجھے سُنے ملاں رہ گئے گونگے کھاون والے
بھل گئی ہر بندے دل تھیں کاور سخت خدادی

Marfat.com

علم قرآن حدیث نہ کوئی پڑھدا دلوں بھلانوں
کوئی نہ وچہ سینے پڑھدا خاص قرآن نورانی
جاں تک چار سالاں اندر جسم سہنے جوگا ہویا۔
تختی قلم دوات نیائی پگڑی سر بنھائی
بال ایاناں کُٹھ چڑھا کے وچ مدرسے سُٹیا
نا کچھ آوے نا کچھ جاوے اینویں عمر لنگھاوے
اِتنے تائیں ماپیاں تائیں بھی ہو جاوے سُوجھا
ایہہ بیغوری دے پاروں کجھ پرواہ نہ جانن
انگلیشیہ کھواون دولت لاون آخر پچھڑ جاون
دین جماعتاں پاس ہووے جد آکھن کم ہن بنیاں
لبھدا وسدے پھر نوکری کارن بہت تھکے جالن
تن پووے نال چنگا چنگا ورنہ رونا پیا
دینوں خبر نہ رائی جلتی نکشتی بن گیا بھارا
چنگا راہ اولاد اپنی نوں ہمت نال سکھایا
کجھ نہ دین اسلاموں اوسنوں ہووے خبر نرالی
بابو صاحب پکڑ بنایا مسلمان گراہی۔
حرام حلال دی خبر نہ کوئی نال بیدینی بھریا
لائق جنت دے جو آہا دوزخ رستے پایا
کیوں نہ وچہ سینے پہلوں حمت اسلام سکھایا
ڈاہڈی آن بیدینی ہوئی دنیا اندر ساری
دین ایماناں خالی ہوئے بندے اکثر جائیں
نیکی رستہ یاد نہ کوئی عمر گزشتہ ہوئی۔
حکم قرآن رسول اللہ دے دلدے کنوں بھلائے
آن قیامت نیڑے ہوئی ہوئے اخیر زمانے
بلبل ہالی ٹُر گئے روندے تک کے باغ ویرانہ

ہر جا گہ بیدینی پھیلی گیا ایمان جہانوں
اردواں تے انگریزیاں اندر خلقت ہوئی دیوانی
او سے ویلے تپ کے اوسنوں دار السحر بیچ ڈھیا
پا کھٹنا بوٹ پوائے عمدہ شکل چھپائی
اوسدیاں فیساں دیدے اینویں جھگا اپنا پٹیا
پنج چھ ورہیاں پچھوں شوہدا قاعدہ مکاوے
جِس دم فیساں بھر بھر کے آ خالی ہویا بوجھا
چھ ورہیاں توں چہ قاعدہ ٹکیاں لوٹی وڈی پچھانن
آخر جا دِ جا قر ضلع وسنوں آ جیہی طرح پڑھاون
لبھدے کڈھ مدرسیوں آکھن لبھ کر جاون جنیاں
کوئی وسیلہ نوکری والا اوسدے کارن بھالن
مطلب کجھی نہ حاصل ہویا مال بھی ضائع گیا
چنگا ماں پیو حکم خدا دا دلوں بھلائیا یارا
مومن بندہ کُفار اندر ٹولے وچہ رلایا
اینویں رَل کے خوش قبیلیاں اُسدی تیری گالی
مچھاں پچھل جیبیاں کھیاں داڑھی جتنا می
عجب احسان ایہہ ماپیاں اُسدی گردن اُتے دھریا
حیف ہزاراں ماپیاں دستی بیحد ظلم کمایا۔
کیوں نہ مومن ہو ریاں مسلمان بنایا
دینی علم نہ پڑھدا کوئی بندگی دلوں وساری
وِرد وظائف ذکر کیتے نے چھڈیاں حمد ثنائیں
حکم احکام خدائی سنتاں یاد نہ رہیا کوئی
بچھیر سے کم موکلے دوالے گلدے اندر پائے
باغ ویران ہویا آسا اُڈ گئے بھور نمانے
بلبل جا گہ زاغاں پکڑی کھا گیا پھیر زمانہ

رہی نہ شوق قرآن حدیثاں پڑھن لگی اخبارا — دینی شوقاں لوں بھلایاں کسر رہتیاں ہاراں
ناہ کوئی سمجھے ناہ کوئی جانے دین اپنے کیہڑی — جیکجھ دین نوں اپنا کیدھرے تھا شیطان اوہ وڈیری
ٹرگئے مالی باغانوالے چمن تجیّے رہے خالی — اُڈ گئی بلبل شوقاں والی خالی رہ گئی ڈالی
ٹرگئے دین سنبھالن والے باغ سہاون والے — ٹرگئے گوڈی کرنیوالے پانی پاون والے
ٹرگئے بانگ بناون والے بوٹے لاون والے — جا لیگئے نبی کھیتی اپنی گڈکے چاون والے
ٹرگئے نبی رحمت تبل چمن وساون والے — لبن ہن وس گئے نبی چھا آیا تبل ساون والے
ہن اوڈیک کیندی ہتھوں مر گئے آون والے — بستر چکپ لئے مر گئے نبی مجلس لاون والے
ٹرگئے عالم مولا والے حکم سناون والے — ٹرگئے عشق رسول اللہ وچہ جان گھماون والے
ٹرگئے راہ نماسے حقانی راہ وکھاون والے — کی پیا تکھتاں لنگھ گئے نبی چاشن لاون والے
ختم ہوئے نبی آون والے ٹرگئے جاون والے — ٹرگئے دین کھنڈاون والے دھماں پاون والے
ٹرگئے نبی ہتھ سید الفضل فتح اٹھاون والے — ٹرگئے نبی مومن رب دے دین جہاون والے
ٹرگئے نبی رب تھیں ڈر ڈر جھٹ لنگھاون والے — ٹرگئے نبی راتیں ربدیاں حمداں گاون والے
ٹرگئے نبی مصحف اوتے عمل کماون والے — ٹرگئے نبی دس دس مسلے خلق ڈراون والے
ٹرگئے نبی عیباں کولوں دور ہٹاون والے — ٹرگئے نبی رب دے کولوں خوف جو کھاون والے
ٹرگئے اہل ایمان تماحی گھل گئی واغراندی — لنگھ گئی چیت بہاراں والی رت عجب ہیویاندی
آن قریب قیامت ہوئی فرق نہ رہیا کوئی — ہنکاں ہندیاں ندی اس جگوں ہتھا کر چلنا ہوئی
آدُ بھائیو وچ جہان نبی حمد سجالیا ہو — زندگی دے دن چار دیہاڑے نیکی کوئی کما ہو
چلو چلی دا ایہہ ڈیرا دم دا صرف بسیرا — لنگھ کوئی ہووے اپنا اوڑک کوچ مسافر ڈیرا
دنیا دار فنا فی اللہ دی رہسی الباقی آئی — اولیاں ہر دم رہا سکے اسکے ہر صبح سنا اسکے ہوا
نیکی کمیو رب تھیں ڈر لیو پڑھ لئیو استغفار — سادہ دا تہیں بیساہ کچھ آخر ارو سدا دیا بیار

غزل در شان قرآن مجید

اسدے قلم نے لکھیا ہویا رب نازل فرمایا — ایہہ قرآن کریم اہر دے عیب وبخاون آیا
خلقت عاجز ہو بیٹھی تھیں بچپا شمس ہو قہقہولیا — ایہہ قرآن خدا دی صفا قولی تیبد چھوڑاون آیا
بڑی خلق بہانی والی ڈبدی پئی گناہاں — ایہہ قرآن کریم مکرم بنے لاون آیا

Marfat.com

وچہ شراب خوری دے خلقت ہوئی ہے دیوانی
ناہ جاؤ ناہ جاؤ اودھر سے ہے اوہ کم شیطانی
رب دسے باجھ نہ غیر کسے نوں سجدہ سیس نوائیو
میں ہاں رب دا سخن مکرم پوچھو ناف خدا نوں
میں جیہا کوئی صحیفہ آگے اونہ آیا ہوں نہ پاوے
تک لیئو میرے وچوں سارا معلم ہوندا۔
جسنوں درد آزار غماں دے ڈاہڈھا سخت اکایا
جسنوں بہت اندیشہ دوزخ میں قل چلیا آوے
میرے جیہا شفیع تساں نوں کدیں نہیں ہتھ آنا۔
ڈاہڈھی دھپ قیامت والی ہتھ وقت پناہیں
کیوں نہیں ہن تکدے حکم خدا دی کیوں نا بنے ہوئی
کیوں پیئے تھکو نیکیاں کولوں چھب چھب نیکو بالی
سنت پاک نبی دی پوری رکھو تسیں ضروری
کیوں تدہ داہڑی سنت نبوی ساری چٹ کرائی
داہڑی موں سدیسیں اوتھے وچہ حضور خدا دے
جنیوں میں کہاں تساں نوں انوں کہہ کیوں شرماوے
جیہڑا امیر اٹھنکہ ہوسی دوزخ ماراں کھاسی
چھنتو جب توبہ درآؤ چھوڑو شرک نفاقاں
میں ہاں پاک ہر پاکاں ناموں نوں پاک وکھاوے
لَا یَمَسُّہٗ اِلَّا الْمُطَهَّرُوْنَ دیکھ لئیو میں وچوں
بدبوئیاں جو کفر شرک دیاں دل تھیں دور ہٹاؤ
چھڈو بد مذہب دیاں باتاں آؤ دل در جاناں
تجھ نہیں عادہ دوزخ جانا جس وچہ جنت منزل ہے
کچھ دم دے مہمان اسیں ہاں پاس تساڈے آئے
یعنی جدا جیہر زمانہ آجاوے گا سن لئیو

ایہ قرآن بے ہوشاں تائیں عقل دلاون آیا
ویکھو راہ ہدائیت والا تساں وکھاون آیا
فَاسْجُدُوْا لِلّٰهِ اوکاں حکم سناون آیا
سمجھو بینیوں ایویں جیوں حجت بدل کیاون آیا
عیب تساڈے ظاہر باطن ہی بخشاون آیا
رستہ دوزخ جنت والا میں وکھلاون آیا
اوسدے غم وںجاون والا خوشی وکھاون آیا
اوسدے جنت لے جاون نوں سنگ بناون آیا
میں قرآن وہاشت کولوں تساں بچاون آیا
دامن پکڑو میں تساں تے سایہ پاون آیا
کرو خیال تساں نوں سدھی سڑک وکھاون آیا
نہیں تعن ہن غافلا دنیا اُرشگس منا ون آیا
شرکاں کولوں بیشک میں ہاں ڈر نساون آیا
کیا توں غافل دنیا اوپر پیش متاون آیا
داہڑی منیاں نوں میں ہاں سنگ رلاون آیا
سچے حکم خدا دی طرفوں میں ہتلاون آیا
تابعداراں اپنیاں نوں جنت وکھاون آیا
ویکھو حکم خدا دا تساں توڑ بھناون آیا
میں نوں حالت جنبی اندر ہتھ نہ لاون آیا
بلکہ میں ہاں گندیاں تائیں پاک بناون آیا
دلاں تساڈیاں اُتے میں خوشبو دھماون آیا
میں تساں نوں اعلیاں جیاں وچہ پہنچاون آیا
آؤ دامن میرا پکڑو میں چھڑاون آیا
ویکھو وقت اخیر ہی ساڈے حرف اٹھاون آیا
اوسدم سمجھو میرا ویلا واپس جاون آیا

Marfat.com

پڑھ لیو ہمت کر کے سینوں یاد تمامی کریو
پھر پیئے یاد کریو ساڈوں بھی افسوس کیا سو
آؤ بیلیا ہاں رحمت دا دریا مبر یو جو نہانو
کجھ نہیں گل لگدا کیوں نہیں پڑھدے میرے یاں
اسنج نہ پئے سنت آکھو ساڈوں ہتھ قرآن نہ لگا
کیوں نہ ہتوں سب نے نائیں کی گستاخی ہوئی
نپ لئیو میرا دامن جلدی پاسو عیش بڑیاں
ہن جیہی کوئی کتاب نہ اتری اگے دنیا اتے
ڈگی سی سر موہ زمیں تے عاجز خلقت ساری
روندی خلقت ہوئی دیوانی کوئی نہ یاری کردا
کیوں ہتیاں توں سچ ضلالت ڈبیا جاندیں سارا
کیا پیا گند مند گکڑاں کھاناں عیش نرگسی نیتو
کیوں دشمن دے کولوں تیتوں ایڈا ضروری
کی پیا صابن رگڑ لگاویں فائدہ اس تھیں نا ہیں
کی پیا بالیں دیوے تیاں تک مثال نورانی
روبھڑے دل جنہاندے آہی پاوا آہی کولوں
روسیاہ جنہاندے آہے کولوں کفر نفاقاں
بڑا عجیب خزانہ ہتوں قسمت وچ لیے پایا
رنڈی دین شریعت دا ایہ والی عجب لاثانی
کفر نفاقی دل جنہاندے وہ خوش تھے بہشتاں
کیوں نہ شان محمدی امت ہو جباہ تجھ اچا
اکھیں کجھ سپڑ او نہیں سیا [illegible]

وقت اخیر زمانہ ساڈا کوچ کراون آیا
پھر نہ حکم اساڈے نائیں واپس آون آیا
بیلیا ہاں تکمیل کمیل بلندی دور بنجاون آیا
ویکھو دو چوں آنیاں اوپر قدرت وکھاون آیا
ویکھو حجت داوں تساڈیوں ہٹاون آیا
کیوں بیلیا ہاں گنہگار اندا ساتھ بناون آیا
بیلیا ہاں اہل ایماناں جنت طرف بلاون آیا
سنگ سے جنت تساڈے بہشت بیں جگاون آیا
بیلیا ہاں بیر نوں ہاہوں تکو تاں اٹھاون آیا
بیں جنت خوشخبری وس تے جی ٹھہراون آیا
کیا نہیں ایہہ قرآن تہاناں پانگھاون آیا
تک کھاں سوہناں مٹھا میٹھا خلق رجاون آیا
کیا نہیں تکیا دشمناندے جو بہر کھپاون آیا
مٹ گیا ابر خیالاں تاں کھاں سچ بنجاون آیا
وانگ شمس دے ہر جے اندر چانن لاون آیا
ایہہ قرآن او ہناں نوں نر ہی سنگ ملاون آیا
ایہہ قرآن او ہناں لوکاندے تکے چمکاون آیا
اجڑیاں ستیاں چمکیاں نوں ایہہ پھیر بساون آیا
حکم الاہوں دین محمدی گل لگاون آیا
جانب دین اسلام اہناندے دل رچھاون آیا
جد سکھا ایہہ قرآن محمدی شان ودھاون آیا
سر تے جد قرآن محمدی سایہ پاون آیا

چہاں [illegible] فاتحہ [illegible]

سن بیلیں ذکر فاتحہ [illegible]

کیوں جہالی رتبہ اسدا کہے سوال سچاواں

دو واری ایہ سورت نازل کیتی اللہ والی | سبع مثانی لقب گرامی دِتا اسنوں عالی

كما قال الله تبارك وتعالى وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ ۝

یعنے ایسی نعمت عالی اساں عطا فرمائی
اِسدا درجہ بیحد عالی تاہیں اوّل آندی۔
مستحق جنّت دا ہووے مومن مرد ربانان
ہر نمازے اندر اسنوں پڑہنا حکم دو واری
سورت فاتحہ ہر مرض دی ہے دواء گرامی
اندر گور نورانی ہووے دِلنوں چانن لاوے
حسن بصریؒ کرے روایت پاک نبیؐ فرماوے
چار کتاباں پڑہنے سندا اوسنوں درجہ ملدا۔
بُستان التّفاسیروں مینوں نظر حوالہ آیا
بیحد گریہ زاری کیتی سرو چہ مٹی پائی
دوجا جد آسمانی درجیّوں اوپر زمین وگایا
چوتھا جسدم سورت فاتحہ اللہ پاک اوتاری
روناں حال دیوانہ کرکے ہویا سخت نمانان
کُل پھل سبھ ویرانے ہوئے آیا قفل نجاری
آ گئی سورت مکر اساڈے توڑ وںجاون والی
کوئی نہ ساڈا مکر ہن چلسی بن گئی مشکل بھاری
ہور فضیلت جس کسے نوں حاجت سُکھ وکھاوے
پڑھ کے سورت فاتحہ نوں جو منگے حاجت لِدی
ثعلبی صاحب شعبی طرفوں ایہ روایت لیایا
یا حضرت ہے میرے تائیں گردے درد اکایا
سُن کے شعبی اوسدے تائیں اِدہوں ایہ فرمایا
جیکر اوہ دواء کریندا دل ہوندی صحت صفائی
سُن کے اوس سوالی اگّوں اوہ سوال سُنایا

تینوں آکھے سردار محمدؐ جسو چہ فاتحہ پائی
جو کوئی پڑہدا اسدے دِلدی گندگی سبھ جاندی
جیہڑا پڑھدا فاتحہ تائیں نال خشوع چپاناں
کیونجو دو واری ایہ رب نے اوپر نبیؐ اوتاری
جو کوئی پڑھ کے پھوکے جاوے اندر مرض تمامی
اِسدے پڑھیاں کُفر اندھیر اسار او رسد جاوے
جو کوئی مومن دلوں بجانیں فاتحہ بول سناوے
ہور بھی حل کرے رب والی ہوس جو مطلب ولدا
چونہہ جاگہہ تے ہن شیطانے رو رو حال ونجایا
اوّل روناں جسدم اوس تے لعنت ربدی آئی
تریجا روناں جدوں نوں لدختم نبیاں پایا
اوس دیہاڑے بیحد اس نے کیتی گریہ زاری
اوسدا باغ جو ہر یا ہیسی پل اندر کرماناں
کہندا ہُن نہ مکر اساڈا کرسی ہمت یاری
آ گئی ربدے بندیاں تائیں راہ وکھاونوالی۔
حیف ہزاراں لکھاں کیوں ایہ سورت رب اُتاری
سُورت فاتحہ پڑھے تاں اوسدی حاجت حل ہوجاوے
اوسے ویلے حکم الاہوں حاجت اوسنوں ملدی
کہندا حضرت شعبی نوں اک شخص سوال سُنایا
دارو بہتے کیتے لیکن فرق نہ ہرگز پایا
کیوں اساس القرآنی ناں دارو تدہ بنایا
درد آزار وجود تیرے چہ مول نہ رہندا کائی
کی اساس القرآنی اوہ یا مقبول خدایا

کیسی اوہ دواء گرامی شعبیؒ عرض گذاری
اسم اعظم دے وانگوں تکڑی ایہہ سورت ہر غم ٹولی
سردی پیڑ یا درد شکم وا جے ہووے کہیں تائیں
مسلم ہور نسائی اندر راوی خبر سنائے
اک دن حضرت سرور عالم مجلس خوب سجائی
آیا اسماناں دی طرفوں ایسا ہک آوازہ
نال تاتل فکر دلیلوں حضرتؐ نے فرمایا
جس نے اگے طرف زمیں دی تکیا نہیں کداہیں
اج ہن حکم الاہوں نیچے طرف اساڈی آوے
تاں پھر اوہ فرشتہ اتنے تک خدمت وچہ آیا۔
ہو مبارکباد دی تینوں یا محبوب یگانہ
ایسا اوہ خزانہ جو کوئی پڑھ کے عمل کماسی
تاں پھر سورت فاتحہ اوہوں حضرتؐ پیش لگائی
جو کوئی اسنوں پڑھسی اوس تے رحمت رب کماسی
ست آیتاں الحمد وچ لے اللہ نازل کریاں
دلوں سجاؤں سورت فاتحہ جو کوئی مومن پڑھدا
تے دوزخ ستے آبواں بدلے معاف ہو جاون
ست حرف ناہ وچہ فاتحہ دے نازل رب فرمائے
اوّل ث نہ نازل کیتی واحد اللہ سائیں
ث ثبور دے معنے لبند دے یعنے وقت اخیری
جان کنداں واویلا اوکھا ہووے ہر دنیائیں
ان ج عذاب ہووے جیہوں لاہیا وہ سو واری
اہل النار تمامی رب تھیں ایہو عرض الاسن
حکم ہووے اس سخت عذابوں پاسو خواری
تے جس نے فاتحہ سورت والا ہیں ورد بنایا

ہے اوہ سورۃ فاتحہ جسنوں حاصل عظمت بھاری
ایہو سورت بیشک کہئے جا اسم اعظم توں۔
پڑھ کے دم کریسے تے ہووے فضل خداوند سائیں
بھی اینویں طبرانی حاکم ابن احبان بتاوے
بیٹھے وچ فرشتے نالے اس مجلس وچہ بھائی
جیوں آوازہ آوے جس دم کھولے کو دروازہ
ایہ اج اک فرشتہ ایسا چاہندا ادھرے آیا
آدم دی پیدائشوں اجتک نیچے آئیا ناہیں
وکھاں چیز مبارک کیہڑی ساڈے کان لیاوے
وچہ حضور نبیؐ دے آکے ادب سلام سنایا
لے آیا ہیں تیرے کارن اج ہک عجب خزانہ
رب فرماوے بیشک اوہ پھر ساڈی بخشش پاسی
نالے اقنی الرسول آخر تک سبھ رب کھول سنائی
فضلوں اگن سیارے اوسلے اللہ دور ہٹاسی
ستاں دیوچہ وکھو وکھریاں ہین تاثیراں ہریاں
کہے مفسر ووز خدیوچہ اوکھا ہیں بالکل ستروا
ہور ہک عجب حوالہ تفسیر ذکر مفسر لیاون
ٹن اوہناں دا ذکر سناواں کیوں نہ اوہ وچہ پاسے
کیہوں اوہ ث نہ نازل ہوئی مطلب کھول سنائیں
ہوندی ہر ہر بتائیں ڈاڈھی سخت زہیر کی
رکھے اوس عذاباں کولوں واحد اللہ سائیں
تے آکھیں وعدہ ہوگا دوزخ وچہ سخت عذاب بھاری
یا رب مار اسانوں تاں ایہ دکھ ساتھے ٹل جاسن
لا تدعوا الیوم ثبورا حکم کرے رب باری
اوسنوں وچہ عذاب لبیہ سٹناں حکم نہ آیا

فاتحہ پڑھنے والیاں تائیں ملے عذاب سوئی
دُو جا جیم الحمد وچ لے بالکل آیا ناہیں
تیجی خ نہ نازل ہوئی فاتحہ وچہ الٰہی سوٗ
چوتھی ز نہ نازل ہوئی قدرت رب اکبر دی
پنجواں ش نہ آیا سوچہ شر اٹھاون والا
چھیویں ظ ظلمت اوہ جو دوزخ قبر وچ لے
ستویں ف نہ فاتحہ اندر بھیجی رب تعالیٰ
کجھ فضیحت درو مشقت اوسنوں ملے نہ کوئی

اس ستیوں ست حرف ایہ نہیں او تارے باری
ہر مرض دے کارن فاتحہ ہے اک عجب دوائی
پر افسوس نہ ایسی نعمت لگی نیک کسے نوں
دین اسلامی کم گرامی چھڈے دلوں تمامی
دلوں صفائی دور ہٹائی بغض بیدینی پائی
قدر قرآن حیوان تمامی جانن جانان والن
سنو فضیلت فاتحہ سورت بول سُناواں بھائی
یا رب بھیج اساڈے اوپر سورت فاتحہ عالی
کئی ہزار برس اوہ رب نوں عرضاں ہی سناندے
اجے اوہ نازل کدیں ہوئی ہیگی مہلت چوڑی
لمبی عمر تساڈی کرسی اللہ پاک گرامی۔
کُل نبیاں دا ہوسی خاتم مقبل رب یگانہ
اوسدے بندہ وچہ لکھی ہوسی اوہ سورت انواری
جاؤ عمر تساڈی رب تے کیتی بابہت شمار دل
واہ واہ عالیشان فاتحہ دے اللہ پاک بنائے
رب تے عرضاں کر کر جنہاں منگی فاتحہ یار دو
توں اے غافل اس نعمت نوں کیوں ہتھوں گُھلایا

تاہیں تے ہتھوں الحمد دوں دوزخ کالی ہوئی۔
پڑھنے والا فاتحہ دا ناہ سڑسی دوزخ بھاہیں
جس نے فاتحہ پڑھیا اوسنوں خوف نہ دوزخ نار دل
پڑھنے والا پاسی ناہیں زمہریروں سردی
پڑھیا جس نے دوہیں جہانیں رہسی سدا سُکھالا
برکت اس الحمد دل تھیں سب اندھیرے ٹلے
پڑھنے والا رحمت فیضوں جاوے مول نہ خالی
ف اس کارن فاتحہ اندر نازل مول نہ ہوئی

جس نے پڑھیا فاتحہ اوسنوں ملدی نہیں خواری
جس نے پڑھیا فاتحہ اوسدی مرض نہ رہندی کائی
غفلت وچہ وساری بیٹھا ہر کوئی خوانت دے نوں
چلے منہ تے سب چھک کے کم ذلت بدنامی
نیک طریقت چھڈ کے بھیڑی شیطوں اٹر کر بھائی
بندے مورکھ کسے نہ کم دے غفلت عمر گذارن
حضرت خضر تے الیاسؑ نے رب تے عرض الائی
تا سنجو پڑھ کے اوسدیاں تائیں پایئے فیض کمالی
تاں پھر اک دن وحی پیغمبر رب تھیں حکمے آندے
لیکن عرض قبول تساڈی ہی مولا کر چھڈی
تا سنجو اک رسولؐ رسولاں ہوسی ختم تمامی
اوسدے اوپر اوتا رہا جاسی پاک قرآن خزانہ
اُتھیں اگدوں اوسنوں کھلنا حکم نہیں رب باری
ویکھ لئو گے جسدھم اوتریا پاک قرآن غفار دل
جنہاں کاں پیغمبر بھی نت رہندے سن سدھرائے
کتنے سال لنگھائے ہیس رو رو ہجر آزار دل
ایسی نعمت عالی تائیں کدیں نہ یاد لیا گیا

پڑھ نوں فاتحہ شام صباحیں چنگی عمل کمائیں
سورت فاتحہ جس دم نازل کیتی اللہ باری۔
ستر ہزار فرشتہ آیا دین مبارکبادی
ایسی نعمت تیرے اوپر نازل رب فرمائی
ست حصے ودہ شان قرآنوں اہوں الحمد لیسی
ست حصے ودہ زیادہ بھاری فاتحہ ہوگ قرآنوں
درجہ شان اخلاص سورت والیبی ہی بیجہ آیا
تن واری جو پڑھدا اسنوں مومن دلوں سجانوں
اخلاص نوں پڑھنے والا خالص بندہ ہوندا
تاہیں نام اخلاص بتایا اسدا خالق باری
کہن مفسر اک دن جانب پاک رسول تمہارے
کفار انہے سب تکردے کہندے حضرت تائیں
دسا الا دیں بتاں تائیں جنہاں اک نہ جانے
دس بکھاں توں بھی رب اپنے دی حال حقیقت ساری
کتناں خویش قبیلہ اوسدا کتناں قد خدا دا
جدا وہاں نے حضرت تائیں اتنی بات الائی
لے آیا اخلاص مبارک سبھنوں بول سنائی
واحد بے پرواہ نہ اسدا خویش قبیلہ کوئی۔
کوئی نہ اوسدی شرکت والا واحد پاک یگانہ
ہور روایت جس دم ہوسی روز قیامت والا
جلد سنا وسارے تائیں سورت کوئی قرآنوں
سورت کوئی سنا خدا آکھسی تساں پیارا
سن کے بولکر دیسن تائیں کہسی اللہ باری
کیوں نہ سورہ ملک جس دم سنیہا سانوں پڑھ سنائی۔
ایہ سب سورت صفت تساڈی جو پڑھ یار خدایا

منت کے فضلوں محشر اندر بادیں جنت جائیں
ہر جا گہ دے اوپر اوسدن رحمت فیض کھلاری
یا حضرت اج تیرے اوپر رحمت ہوئی خدا دی۔
ایسی نعمت کسے پیغمبر اول نا ملیہ وچہ آئی
فاتحہ تے قرآن جیہوں رب وچہ شیاں نولیسی
سمجھ پینیدیو رحمت بڑی ہوئی ہا سچہ بیانوں
کیوں جو اسوچ مخص خدا نے اپنا شان بتایا
ملدا درجہ اوسدا تائیں کامل ختم قرآنوں
کوئی نہ اس مومن ویکھو نوں کارن سندا ہوندا
سبھنوں حسب قبول ہی ایہ اللہ پاک اوتاری
آ سرحد سکے جمع قبیلہ سارے اکا بر بھارے
سنیاں اساں چہ ہتک کریں بتاں تمام صباحیں
بے ادبی دسے سخن منفور اور لیں جنت دنگالے
کی کچھ کھاندے پیو سے تیرا خالق مالک باری
کتنے دھیاں پتر اسدے کیہڑا پیو تے دادا
حضرت حبیب پرسیندے تاں جبرائیل وحی خدائی
رب اساڈا پاک یگانہ جو لائق وڈیائی
دھیاں پتراں ماپیاں کولوں پاک منزہ سوہی
جو کوئی شرک لیا وے اسدا دوزخ ہوگ ٹھکانا
حضرت پاک صلعم تائیں کہسی پاک تعالیٰ
تاں پھر بولے ابوبکر نوازا کہسی تیجی زبانوں
سورت اخلاص نیں پڑھیا سبھی بیٹیں خداوند یارا
کیونکہ تینوں ایہہ سب قرآنوں سورۃ لگی پیاری
کہیا ابوبکر اسوچ جئول صفت تساڈی پائی
تاہیں پاس سورت وتایں اولوں پیش سنایا

Marfat.com

رب فرماسی واہ ایہہ صادق سچا سخن بتایا
بڑی شرافت اس سورت نوں دتی رب تعالیٰ
اِسدے پڑھنے والے تائیں ملدا درجہ عالی
قید خانے دا اک داروغہ شیخ جنیدؒ بتاوے
بیحد ظلم فساد کریندا رب دا خوف نہ کوئی
گئے جنازے اوسدے کارن سارے مرد خدائی
رات پئی تاں سُفنے اندر ڈٹھی حالت ساری
دُکھ عذاب عقوبت والا اوتھیں دور ہٹایا
دس ہمسائے کیوں اینہوں ملگئی عزت بھاری
کہیا اس نے ایہہ سب برکت سورت قل تھیں ہوئی
ہور جدوں مُڑ تک جنازہ کیتی رو گردانی
آجا طرف ہماری بندیا میں ہاں بخشنہارا
جسدے عیب گناہ بخشن تے ہووان ہیں آمادہ
واہ سبحان اللہ کیا نعمت عمدہ رب پہنچائی
بدکردار گنہگار ہیں بھارا ورتھیں ناہ دھرکائے
ایہہ سب برکت شان قرآناں سن اے مسلماناں
دامن پکڑ کلام اللہ دا چھڈ نہ اسدے تائیں
ایہہ کلام خداوند والی پڑھ لئے دلوں سچانوں
پہلاں ستیاں رانجھیاں اوتے لانویں زور زیادہ
کیوں تُوں وانگ یہود کفاراں آکے شکل بنائی
کدیں نہ شوقوں پارہ سیپارہ پڑھیا دل لگاکے
کدیں نہ حکم قرآنی اُتے تُدھ نے عمل کمایا
کی کہیں وچہ وقت عدالت دس اے مسلماناں
رب فرماسی ہیں جو تیتھے پاک کلام اُتاری
کیوں تُدھ ہٹھا رستہ تک کے چلیوں واہو واہی

سچ صدیق تساڈا ناواں کدیں نہ جھوٹھ الایا
صدقوں پڑھنے والے تائیں ملدا درجہ بالا
جیونکر ہور روایت ڈٹھی کتنویں امام غزالی
خاص اساڈا سی ہمسایہ ہر دم آوے جاوے
اوڑک اک دن اس جگ توں ٹُردی چلنت ہوئی
میں نہ پڑھن جنازہ گیا تک کے مرد خطائی
کیا ویکھاں اس جنت اندر پائی فرحت بھاری
وچہ خوشی دے تک کے اوسنوں سارا حال پچھایا
کس سببوں جنت والی مل گئی سرداری
ساری عمراں پڑھدا رہیا غفلت کرے نہ کوئی
اوسے ویلے رحمت پاروں کہیا ذات ربانی
کجھ پرواہ نہیں اوسنوں جِسدا ایہہ ہو جاوے یارا
اوسدے اوپر کھولدیاں ہیں رحمت بے اندازہ
جسدے پاروں اوگنہاراں بخشش دیوے ربانی
جو دروازے جاوے اُسدے کم سنوارے سارے
تینوں کیوں نہیں عقل ٹکانے پھریں بیہوش ناداناں
عالی نعمت نازل ہوئی طرفوں اللہ سائیں
ہٹ جا غیر قصاصاں کولوں پڑھ لے اج قصاناں
کیوں نہیں دل لاکر پڑھدا پاک قرآن خداوا
ہندواں وانگوں کیوں بھلائی پاک کلام خدائی
عمر بے فائدہ مسلماناں چلیوں انج گواکے
شاید مسلمانی فرقیوں توں ہیں باہر ہٹایا
جِسدم عملاں پرسش کارن ہوسی حکم ربانی
کیوں نہ اوس نے عمل کمایا کی ویکھی بدکاری
کیوں چھڈ لئی ہدایت والا پکڑی ہی گمراہی۔

Marfat.com

واقیموا الصلوٰۃ اوپر کیوں نہ عمل کیتوئی ۔
دیہو حکم زکوٰۃ اساڈا کیوں نہ اوہ ویتوئی

اوسدے وچہ جو رستے سارے پاساں تمامی آہے
کیوں توں روگردانی کیتی جلیوں اوس نہ راہے

غیر کتاباں باہجہ صواباں پڑہدا رہیوں نکارے
خاص کلام اساڈی جانب کیوں نہ فکر گذارے

اساں جو با عنوں شر کوں تینوں ہیں منع بتایا
کیوں پھر اس بدفعلی کولوں وس توں باز نہ آیا

کیوں نہ حکم اساڈا منیاں کر کے بندے بد چالے
کیوں توں نویں طریقے جا کے دنیا اوپر نکالے

کس نے کہیا بے فرمانی کر توں رب نبی دی
کیوں تساں بے ایمانی کر کے پکڑیا راہ جابیدی

کیوں تساں ساڈی الفت چھوڑی غیر اندیشے سنگ جوڑی
کیوں ناہ حکم اساڈا منیاں بالکل مڑیاں توراہی

کس عمل دا درجہ تینوں اج ہن آہیں لیاہاں
بیفرمان امر دے اوپر کیہڑی نظر نکاہاں ۔

جانہیں اج تیرے اوپر رحمت پھیر اپازی
دوزخ اندر جگہ عقوبت ہے تیار تساں دی

جو ساڈے قرآنے کولوں کردا روگردانی
کیویں نہ اوس تے رحمت ہووے ناہ ہووے مہربانی

پکڑ گھسیٹو دوزخ دے وچہ اینوں جلدی گاہو
تاں پھر دوزخ سٹن فرشتے اونہوں حکم الٰہی

وس ہیوں کے مسلماناں آپنیاں گنج گلاں
توں کس عمل کمائے اوپر بیٹھا ایں بار تتھلاں

رب دی بےفرمانی کرناں عاقل ہیں یا جہلاں
دوزخ بھی تک بیفرمانی کہے نہ تینوں جھلاں

ہک دن اوس کچہری جاناں بیچ ان تنہی ٹھلاں
اوس حاکم دے سخت ملازم بار سمجھیندے گہلاں

صاف حساب سناناں اوتھے لگنیاں گہری گلاں
صاف حساب جے نکلیا پاسیں جنت باغ محلاں

جیکر بہت قصوری ہیوں جا سیں دوزخ تھلاں
ڈبدا تردا رہسیں اوسے وچہ جیوں ماہی وچہ جلاں

کیوں توں سنگ بتایا ناہیں چلیاں ہک ہک گلاں
ایہ تاں رستہ جاندائی جہلیا اندر جنگلاں جھلاں

توبہ دے دریا دے وچہ نہا کے لاہ لئے اوگن ملاں
کر لئے یاد قانون قرآنی کیوں توں جھل وللاں

باہر ہو قرآنی حکموں کیوں غفلت دے جھلاں
دنیا کوڑ مسافر ڈیرا کیوں پیا لمیں ملاں ۔

نہیں ایہ گوہر ڈٹھیاں جنتی کوٹھیاں اتی بھلاں
چار چپیرے لدھے تینوں نہیں وڈی کوئی گلاں

لڈے موسم جاندا لنگھیا کھیتی واہ کے ہلاں ۔
ونجھاں تبل حسرت والے اوندے کر کر ہلاں ۔

بےشک سبھ کچھ پلے تیرے جھلے کر سو کھلاں
موت دا نہیں ہو ساہ کجھ آذہر ساہ بھریاں ایہ کھلاں

وچہ تفسیر امام غزالی ذکر عجیب لیایا ۔
ابن سماک دی خدمت جا کے کسی سوال سنایا

یا حضرت ہے کیہڑا درجہ اچا سبھ دے نالوں
اہل قرآناں اچا درجہ کہیس شوق کمالوں

کیوں جو درجہ اہل قرآناں نال پیغمبراں ملدا
ہووسے ڈور اوس ہون کولوں سبھ اندیشہ دلدا

سُنکے مسئلہ سائل اگوں دیوں بول سُنایا
ابن سماک بتایا سانوں خواب اکی دن آئی
ویکھیا اوسنوں جنت دیوچہ کر دا موج بہاراں
سبز قبے روشنائی اندر بیٹھا موجاں ملنے
ادب بجا کے خدمت اندر عرض سوال سُنایا
کہن لگے اوہ فاتحہ پاروں قبہ ملگیا سانوں
پکڑی بدلے اخلاصے دی دتی رب تعالےٰ
کیوں نہ شان فضیلت قرآں سارے دی پائی
اُنہاں تناں سُورتاں تائیں پڑھیا اساں فرضاں ہیں
جیکر ہور تمامی سُورتاں دل تھیں بول سُنائیدا
پھیر ناہ ہور پچایاں اساں ناہ کوئی درجہ پایا
باقی دا قرآن تمامی پڑھیا نال ریائے
جیہڑا عمل وکھالے کارن کر دا مومن کوئی
سارے عمل وکھالے والے مُنہ دے اُتے مارن
لکھ کوئی نیکی کر کر رووے نال وکھالے یارا
رب فرماوے ہے سبب کارن نہیں اس عمل کمایا
دلدے وچ ہی نیت اسدی ایہ جو لوک تمامی
لیس اوہ نیت ولدی اوسنوں حاصل ہو گئی پوری
واپس کر دیہو عمل ریائی مُنہ لسدے تے مارو
جیونکر ابلیس زمانے اندر عادت جاہلاں ہوئی
اجکل ویاں اولیاواں وانگو سوہنی شکل بنائی
ساہ نپ تلے پوتنے کھلے من فقیر دسنگانے
ہتھ وچ چمٹا گلو چہ سہلی ہولا ہولا کر دے
ملک دوالے پھرتے پھکی ننگا بدن تمامی
ترک نمازاں ہین شراباں ہر دم بند نے بھنگی

دس اسانوں یا حضرت ایہ کتھوں حالہ پایا
سُفنے وچہ معلم مینوں آکے شکل وکھائی
ریشم پٹ ہنڈاندا او تے رحمت بے شماراں
رگڑا داگرد دہ ایراں حوراں قسم قسم دے کھانے
یا حضرت کس عمل عوض قبول ایہ درجہ پایا
سورت واقعہ پڑھ کے ڈٹی کہاں سانوں
پھر سماک بتایا اوسنوں دتوسہو ر حوالہ
سُن کے پھیر اوستاد اسانوں سوہنی بات سنائی
سیتھیں ودھ کریاں بن قبضہ یاں نال پایاں گلاں میں
قسم خدا دی اُنہیں درجہ ہور زیادہ پاندا
پالیا درجہ اوس عملدا جو پیا دلیں کمایا
خوش آواز دل اُچا اُچا اجر نہ ملیا کائی
کجھ نہ درجہ ملدا اوسنوں خبر کتاباں ہوئی
نہیں منظور اساڈے تائیں عمل ریائی کارن
کجھ نہ درجہ ملدا اوسنوں پاوے درد ہارا
عمل ریائی لازم سنے پھیر جاوے پرتایا
ہیر بتائیں جنگا جانن بڑا بزرگ گرامی
ساڈے پاسوں پانہ اُسنوں درجہ قرب حضوری
ایسے لوکی دربار ہیں تھیں دور کنے در کارو
ہاں سبھی عمل وکھالے باہجوں عمل نہ کردا کوئی
سن دے ہیں اولیاء دسنگانے کرکے عمل ریائی
ہا کیاں والے کپڑے پاکے بنیں فقیر دیو لسنے
ہتھیں پھیرن سنگل پائے منکر حکم خبر دے
مُنہ چوں لالاں کپ کپ چوون والا اولیا گرامی
ہیں قربان جاواں کیا وکھری ایہ فقیری جنگی

Marfat.com

کیسی ڈھول فقیر الٰہی سوہنی اِنہاں بنائی
سِر دے اندر ساہ روائی کچھ وچ نیچی پائی -
دیہہ ماسے آخیر اساں نوں آہیں چہرے کے کھلے
لئے دعا فقیراں کولوں مائے منج جوائی -
بس کر آدھا گلہ اوہناں دا خبر نہ تیرے تائیں
لا تغیر فہم تعبیری بن ہیبت کوئی نہ ہور پچھانے
رب دی رحمت عالی والا پتہ نہ کجھ کسے نوں -
اِس ٹولے دا گلہ نہ لازم تینوں مول سناناں
گلہ سناناں غیر کسے دا نہیں ہوندی وڈیائی
ہور فضیلت دِن نکلے تھیں چھپی سوار دیہاڑے
پڑھدا قل ہو اللہ بعد الحمد وں تِن تِن واری
ہور درود رسول اللہ تے اِتناں بول سناوے
پاک کرے گا عیبوں اوس نوں واحد رب گرامی
ایہ روایت جابر کولوں نظروں ساڈے آئی
سورت قل فلق والناس تریہاں نوں جو پڑھدا
آوندے جمعہ تیکر رب اوس دیاں بدیاں ہے بخشیندا
وقت مرندے قل ہو اللہ جو کوئی پڑھدا ہر دا
رحمت دے دروازے اوس تے کھلیجاون بھاری
بارہ سچے شماروں وچ اخلاص ربّ نے برکت پائی
دس واری جو قل ہو اللہ نال خشوع دے کہندا
ایڈی ہر حویلی ہوسی راوی خبر سناندے
ہر حویلی ستر قسماں ہوسن تخت لگائے
ہر اک تخت مبارک اوپر بیٹھی حور نورانی
کُل پوشاکاں بانکیاں حسن وچوں جہاں جو شیوں لے
خاص لباس اوہناں حوراں دا بھول تسبیح آکے آوے

مچھاں بھی نہ رکھیاں نالے داڑھی رکھ گھٹائی
ہر دروازے آپ صاحب جھگڑا کھلے سچائی
بخشیا اوہ گنہگار رب تینوں خیر جے پاویں سچے
ساڈی آکھی رئیت موڑے مارن لاف زبانی
آؤ لیا پیو تخت قبائی کہندے حضرت سائیں
اِسے گوڈی اندر آون خاصے ملک ربانے
وہ جاندی نوں جی جادیوی نہیں کجھ تھوڑے نوں
تینوں کی ہر کسے اپنے کیتے دا پھل پاناں
فضل ہدایت دس خدا دے جینوں دیوے بھائی
پڑھے جو دو رکعتاں سنتوں تو فرض اگے ساڑے
نالے بعد سلاموں استغفار پڑھے دس واری
یعنی دس واری تیں بعد درود رب تھیں پاوے
جتنے تھیں نال اوس دے تیکر جاوے عیب تمامی
ہور روایت حضرت عائشہ اگلی بول سنائی
روز جمعہ دے دلوں بجائیں دوزخ وچ نہ سڑدا
نالے بدیاں وچوں اوسکا دِن سب دھووندا
اوس نوں داخل دوزخ وچ اللہ مول نہ کردا
فضلوں قسم قسم دے گھوڑے ملسن کان سواری
حسن ہکے ہور روایت وساں جینکا نظر آئی
اوس نوں ستر جنت ماڑی رب عطا فرمیندا
ستر ستر محل نورانی ہر وچ جا دکھاوے
ہر تخت لئے ستر قسماں فرش گلیچے پاوے
صورت وقت حسابوں جس دی جلوہ حسن جوانی
کستوری دی خوشبو اوہناں دی طاقت قدر نہ کوئی
اِس دنیا تے ہر جا اُٹھے وچ جو شیشی شب دھماوے

کُھلے خوشبوئی دے آون ہر جائی ہر پاسوں
جس تے نال خشوعی دل دے دو تسو واری کہیا
عالی درجہ بلدا اوسدا رہے گناہ نہ کوئی
ہور فضیلت مغرب فرضاں سُنتاں نفلوں اگے
ہدیہ پاک نبیؐ وا کرکے نیتے دو نفلاں تُوں
حضرت کہیا جو ایہہ پڑھدا بیشک جنت جاوے
کھائیں یعنی جیوں انگلیاں دو ایہہ حدیث بیان ہویاں
ایہہ روائیت لکھی ہوئی جدوں یزیدی پائی
ہر دن بعد نمازوں جد اوہ پڑھنے تے دل کردا
مول نصیب نہ ہوئی اوسنوں ایہہ نماز گرامی
مغرب پچھوں دو سنتاں تھیں پچھے پڑھے ضروری
جس نے ایس نماز دے تائیں کدیں نہ مول گھسایا
لازم ہر مومن نوں اسدا کدیں وساہ نہ کھاوے
ہور فضیلت بقر سورت دی ادہوں بول سناواں
بیہقی والے ابو ہریرہ اینویں کرن روایت
ہر دے کولوں پچھدے حضرت دو سو گھول سانوں
تاں پھر ہر اک بول سناندے مومن ہر در بانے
اک دن اینویں اک لشکر نوں کیتا نبیؐ آمادہ
جو جو سورت یاد قرآنوں ہیگی ہر اک تائیں
سبھ نے آن نبیؐ دے اگے پڑھیاں یاد جو آہیاں
آیا پاس رسول اللہ دے کہیا نبیؐ سو ہارے
کہیا اوس فلانی سورت ہور فلانی جاناں
سن کے پاک نبیؐ متعجبوں کہیا اسدیتا ائیں
کہیا اوس شخص ہاں حضرت جاناں بقر تمامی
اوسے مجلس وچوں بولیا اک بزرگ خداوا
ایہہ درجہ ہے اوسنوں جس نے پڑھیا قُل اخلاصوں
اینویں جانے خود نوں جیونکر رب کولوں مل لیا
صد شاباش جس کولوں قُل دی کدیں نہ غفلت ہوئی
پڑھے جو دائم دو نفلاں نوں جنت لیس ہتھ سکے
بعد الحمد دل تن تن واری بولے قُل زبانوں
نیں ہاں جنت ضامن اوسنوں پاک نبیؐ فرماوے
اینویں سنگ اساڈے ہوسی جنت پاسی ڈھیاں
پڑھنے دو نفلاں دی اوسنوں ہویا شوق سوائی
کسے سبھوں وضو اوسدا اٹھ جاندا سی مردا
تانجو اینویں ترساندا سی موبایمنک حرامی
نالے گل نہ کوئی الاوے پاوے قرب حضوری
حضرت کہیا جنت وچ اوہ ہوگ ساڈا ہمسایہ
پیش کلاموں سنتاں پچھے دو ایہہ نفل بجالے
ترمذی ہور نسائی وچوں جو ہیں حوالہ پاواں
جدوں کدائیں لشکر بھیجن لگدے شاہ ولائیت
کیہڑی سورت یاد قرآنوں آوندی خوب تسانوں
سنئے اک نوں دیہن امیری حضرت شاہ جہانے
بھی فرمایا سب لشکر نوں کرکے ادب زیادہ
سارے آن سناہو سانوں یاد نیک جزائیں
تانجو اک جوان رنگیلا سوہناں کنوں پچھیا
توں بھی دس اسانوں جیہی سورت یاد پیارے
نالے سورت بقر تمامی یاد آئے شاہ جہاناں
جانے سورت بقر توں یادی شک اسدیوچ ناہیں
تاں پھر اوہ امیر بنایا لشکر وچہ گرامی
کہندا پاک نبیؐ دے تائیں کرکے ادب زیادہ

Marfat.com

یا حضرت اِیہ دِل دے اندر شوق مینوں سی بھارا
ایہہ پر ہتھہ نہ پیا میرا اِس نوں تک لمیرا
ہر دن پڑھنی مشکل ہوسی یاد نہ کیتی تاہیں
کر ہو یاد کلام اللہ نوں راتیں پڑھو پڑھا ؤ۔
جس نے وچہ نماز تہجد پڑھی کلام خدائی
بھریا ہو یا مشکہ مُنہ تاہیں مُنہ نہ اُسدا سیتا
ہر جاگہ ہر پاسے اُسدی جاندی ہے خوشبوئی
تے جس نے یاد تمامی کر کے پھیر نہ مُول سُنایا
اُسدی رنج مثال جیوں تھیلے وچہ کستوری پائی
کجھ نہ فائدہ خلقت تائیں ہووے اسیچوں رائی
دیوا بال گویا کہ اُس نے وچہ سرپوش ٹکایا
اوسنوں کجھ نہ درجہ بلدا جیہڑا اِنج کریندا
اَلتّحافِظُ کَالتُّجَاہِلِ بیشک نبی صاحب فرماوے
اندر تاں اوس بیشک جلوہ حُسن نورانی پایا
وچہ اندھیرے دے جد اُس ناہ باہر لاٹ نکالی
کی فائدہ جد وچہ روشنائی بالی شمع نورانی
بعضے ایس زمانے حافظ وچہ رمضان مہینے
جتھے مسجد غرباواں دی ہووے کوئی نہ جاوے
جتھے ہوون دُنیا والے بہت تونگر بھارے
رب فرماوے تکدا ہاں میں فعل تساڈے سارے
کر دے پھر وی ادبی میری خاص کلام نورانی
ایہدی دولت بیچ پا کے وتہ پھیر سینہ سے
اچھا جاؤ مراد تساڈی دے دلیاں میں [illegible]
دُنیا تے تاں دولت چینہ لیساں اس پار ول
سُن آئے حافظ اج تاں مینوں لگ گیا [illegible]

نوک زباں نوں یاد کراں میں سُورت بقر جو ساری
وچہ نماز تہجد اسنوں کہیا پڑھسی کیہڑا
سُن کے اگوں اوس شخص نوں کہیا حضرت سائیں
ہر ویلے اسدے پڑھنے وچہ اپنا دل لگا ؤ
اُسدی رنج مثال جویں کستوریوں تھیلا بھائی
نکل اُس وچوں خوشبوئی ہر نوں مست دیوانہ کیتا
پاندا ہاہجہ شماروں اچوں ہی فائدہ ہر کوئی
اوہ ڈبہ کستوری والا اندروار چھپایا
اوپروں خوب مرمت کرکے مُنہ نوں سیتا بھائی
بال مثال نورانی اوس نے اندروار چھپائی
لاٹوں اندر کالا ہویا فائدہ کجھ نہ پایا
محنت کر کے لعل نورانی جو پھر نہیں وکھیندا
حافظ مثل جاہل دی ہوندا ست کوئی شناخت لیاوے
پر کیا فائدہ جے دوجیاں نوں جلوہ ہتھ نہ آیا
خلق بیچاری وچہ اندھیرے مرمر ہوئی بیحالی
جیکر وچہ اندھیرے بلدی ہوندی دُور حیرانی
اُتھے پڑھن قرآن جتھے کوئی دیوے من کمینے
کہندے کی اوتھے جاناں جتھے ہتھ نہ پیسہ آوے
اوتھے کئی ہزاراں حافظ ہون اکٹھے پیارے
جیکر ہر جاگہ نے تسیں نہ دے وتو باتے
ویچو جویں قرآن اساڈا سیچے دُنیا فانی۔
جا قرآن اساڈا ایہہ وتو ادب کریندے
ایہہ روز قیامت اندر کرساں نہیں حضوری
ایہہ میں نحر دم رکھیساں دیجے یوم شماروں
رکھیں جد پاک خداوند کہسی ایسا تیسا

ایہ خزانہ بھارا جد تُوں رب دے پاسوں پایا
ہٹ جا ایس خیالوں دل وچہ رکھ کے آس خدائی
بے پرواہ ہو خلقت کولوں نظر خدا ول دھریں
بیہقی وچہ عثمان ابن ابی العاصوں نقلاواں
بیتوں وتی شہر طائف دی حضرت صوبیداری
اوس طفیلوں میرے اُتّے حضرت کرم کمایا
حضرت کہندے بہتی واری پڑھیا ایہ سورت عالی
جس گھر اندر سورت بقر ایہ پڑھدا ہون کوئی
ترن دن اوس گھر قدم نہ پاوے ایہ شیطان مُکالا
جیکر راتیں نال خشوع دی سورت پڑھے پڑھاوے
جادو ٹونا اوسدے اوپر اثر نہ کردا کوئی
کسے قسم دا وسدے تائیں دکھ نہ پہنچے کوئی
ہور حدیث بخاری اندر سند صحیحوں پائی
راتیں ویلے گھر دے اندر پڑھدا منزل تائیں
کیا ویکھاں اسحالت اندر جو سی میرا گھوڑا
ویکھ حوالہ چُپ کیتی ہیں اوہ بھی ٹھہر کھلویا
پچھن ہور تریّن لگا لگ گیا کنبن وارا
ایتویں جد میں کتنی واری پڑھیا تے ازمایا
پاس اوس گھوڑے بیٹا میرا سُتا یحییٰ نامی
انج نہ ہووے ستے گھوڑا اُڈ کے ہیٹھ لتاڑے
قدرے اسماناں دی جانب جد میں نظر اُٹھائی
ہے اک سائبان نُورانی بھریا نال قندیلاں
تاں جو ایتویں تکدیاں تکدیاں طرف اسمان سدھارا
سمجھیا میں جو گھوڑا میرا اُستے آن ڈرایا
جیوں جیوں حالت ہوئی ساری ہون حال سنائی

پھر تُوں کیوں ہیں بند پاندے دروازے پڑھن آیا
جا سُنائیے جتھے جاناں کمی نہ تینوں کائی
بول حقیقت مگر حافظ سے کہیا لگا ہیں آن دھاتوں
کہندا راوی چھوٹی عمرے دی ہیں گل سُناوا
کس سبتیوں سورت بقر جو یاد آہی ہیں ساری
شہر طائف دا میرے تائیں صوبیدار بنایا
دم قدم اندر گھر اپنے وچہ پاؤگے خوش حالی
اوس گھر دے وچہ فوج شیطانی کدیں نہ داخل ہوئی
سورت بقر ہے جس گھر دے وچہ پڑھدا پڑھنے والا
ترن راتیں نہ اوس گھر اندر قدم شیطاناں آوے
لَا یَسْتَطِیعُهَا الْبَطَلَة جیوں خبر حدیثوں عالی
جس شخص تھیں سورت بقروں کدیں نہ غفلت ہوئی
ابن حضیر اُسید بتاوے میں ساں اک دن بھائی
سورت بقر شروع میں کیتی ستیو ذکر سنائیں
نال چلاکی ترن لگا مُنہ کھاون تھیں موڑا
جد میں پڑھن لگا تے پھر اوہ اگلی حالت ہویا
جد میں چُپ کیتی تے پھر اوہ ٹھہر کھلوتا یارا
اتنے تائیں دل میرے وچہ خوف زیادہ آیا
دل وچہ کہیا چُک لیاواں اوہ دلدار گرامی
تاں پھر اُس ڈر کیتے وے چُکن نوں ہن آیا پیارے
اک عجیبہ ڈٹھی میں نے قدرت پاک خدائی
طرف اسماناں چڑھیا چاند اصحابیاں جیہا
گم ہو گیا اکھیاں کولوں اوہ سائبان سہارا
القصہ میں پاک نبیؐ نوں فجری حال سنایا
سُن کے حضرت ختم نبیاں اگوں دسیا بھائی

Marfat.com

قسم خدا دی جیکر توں اوہ پڑھسیں رات تمامی — تاسنجوں پڑھیاں پڑھدیاں تیغ دھمدی صبح گرامی
تانبھی اوہ کھلوتے رہندے خلقت تک دی ساری — آئے سُنن کلام اللہ نوں ملک خداوند باری
کدیں نہ چھپدے کدیں نہ چھپدے اوہ فرشتے نوری — سُورت بقرہ دے سُننے کارن آئے پاک حضوری
واہ کیا شان علیحدہ جنہوں رب عطا فرمایا — پرقدر قرآن اوہ جانن جنہاں اللہ پاک جنایا
اصفہانی عبدالواحد وں ذکر روائیت کردا — رات جمعہ دے نال خشوع دے جو دو سورتاں پڑھدا
آل عمران بقرہ ایہ دونویں آتناں درجہ پاوے — درمیان اسمان زمین دے ہرناں اوہ شان سماوے
بقرہ تے عمران جو دونویں پڑھدا مومن کوئی — اوہ بھی بخشش پاوے رب تھیں خبر حدیثوں ہوئی
روز قیامت ایہ دو سورتاں پڑھنے والے تائیں — لے آون دربار خدا دے حاضر ہو ہیں چائیں
عجزوں پیش خداوند عالی کرسن رل دعائیں — یا رب بخشیں یا رب بخشیں پڑھنے والے تائیں
سُن کے ذات خداوند اگوں سورتاں حکم سناسی — لے جاؤ وچ جنت اسنوں مولا فضل کماسی
پڑھ پڑھاؤ سورت بقرہ پاک نبی فرماوے — جیونکر ابس حدیثوں ماہر حال پاوے

تعلّموا سورة البقرة وان تعلمها بركة وتركها حسرة

جو کوئی ترک کریسی اسنوں آپے حسرت کرسی — جو کوئی پڑھسی برکت پاسی دوزخ جاہ نہیں ترسی
ہور جو سورت ملک تبارک مومن یاد رکھاوے — دوہاں پاروں وچ قبر دے امن آسائش پاوے
دکھ عذاب نہ دسدیاں تائیں آون دیون کوئی — کرو دعا بخشاون رب تھیں اُس مومن تائیں سوئی
ہکواری وی سورت یاسین پڑھنی انجوں جاتی — جیونکر ختم کیتی دس واری پاک کلام ربانی
سورت یاسین دل قرآنی وچ حدیثاں آوے — جو کوئی پڑھدا اسدے تائیں عالی درجے پاوے
حضرت کہیا ہر چیز اندر ہے کوہان ضروری — لئے ہی کوہان کلام اللہ دا سورۃ بقر جو نوری
بیحد شان بیان قرآنی کون بیان سناوے — اک حرف دی خاکی کولوں صفت نہ کیتی جاوے
ہاں سمجھ ثواب بیچارے عاصی ہے ثنائی — مت ہووے حاصل منظوری طرف دوران خدائی
بندے دا جو گفتہ ہووے اوسدا مُل نہ پوندا — رب دے گفتے وا تاں بامثل حساب نہ آوندا
شرف سیپ کلام اللہ دا وانت نبی فرماوے — وس کھاں اَدھ کون خدا بن دوجا ماہی

بیان تعظیم قرآن کریم تنزیل من الرب العالمین

لازم ہر مومن نوں اُتے اسدی عزت کرنی — پاک کلام خداوند والی جاگہ پاکیزہ دھرنی

خوشبو عطر عنبر کولوں خوشبودار بنا دے   چولی ہور غلاف پاکیزہ عمدہ خوب چڑھاوے
گھوڑا پاک کلام اللہ دا ہووے عجب لاثانی   ہر دم پڑھے تے رووے ہووے نت صدقے قربانی
کنڈ نہ کرے قرآن دی جانب اوہدوں اگے آوے   کسے اوچیری جاگہ اوپر با آداب ٹکاوے
نال وضو دے ہتھ لگاوے پڑھے بھی وضو کرکے   رُڑ نہ جاوے ایتوں خالی لگا مصحف دھر کے
چھلیا ہویا ہوواں نچھوڑ کے چھپ کے کتی ہٹاوے   بے علم لڑکی دے تائیں اتھیں دور ہٹاوے
حیض نفاسوں جدتک عورت ہووے پاک نہ پوری   تدتک ہتھ لگاناں پڑھناں حکم نہ رب غفوری
بستر فرش فروشاں اوپر منجی پیڑھی اوتے   رکھناں حکم قرآن نہ آیا سُن اے غافل مُٹھے
سر دے نال آدائب جاگہ مسجد وچ ٹکاوے   وقت تلاوت کرنہ اپنے تئیں قبلے طرف بھواوے
جتھے سجدہ آوے اوتھے جلدی نال کجالے   پاک جگہ منہ لہندے کرکے پاوے وچ بالے
کپڑے جامے چنگے پاوے خود لاوے خوشبوئی   رستے اوپر پڑھے نہ اوسنوں سخت ممانعت ہوئی
کیو رنجو آندے جاندے اوتھے کرنے کند ضروری   ختموں بعد دعا الاوے جھب پاوے منظوری
وچے نہیں کلام الٰہی کھاوے خوف خداؤں   جاگہ ریائی پڑھے نہ بالکل ہٹی عیب ریاؤں
دُو چوتھے آیاں پچھے بالکل وچ قرآن نہ آوے   نال ادب دے ہر اک تائیں اوہنوں پیچ نہ پڑھاوے
زبروں زیروں خوب طرح دی رکھی عقل لگانے   معنے سبھ قرآنی سمجھے پاوے فضل ربانے
عمل کماوے اوسدے اوپر بے عمل نہ ہووے   جیہڑے عملی کہیں دائم دوزخ اندر رووے
جتھے جاوے ادب کماوے ادبوں درجہ پاوے   فضلوں وِہاں جہاناں اندر شک بخشیا جاوے
جو قرآن دی عزت کردا سارے مطلب پاندا   جیونکر ذکر امام غزالی وچ تفسیر لیاندا

بیان مردے مؤدب قرآن مجید

سی اک مرد خدا دا پیارا صاحب صدق نیارا   آیا وچہ بغداد سیتی عرض سنائی یارا
جیہوں دستور زمانے سندا آون لکھ سوالی۔   وچہ سیتی عرض سناون جاون کدی نہ خالی
ایہ ہر جنگل وچہ سیتاں نہیں کوئی رہنے دیندا   جو مسافر آوے ہر کوئی باہر چپ کر بیٹھیا
رہندے راہ تے دے نہ سکن روٹی ٹکڑا کوئی   نال ڈراویاں کڈھن اوسنوں جانوں تنگ بہت ہوئی
جھڑ جھڑ کردے نال مسافر آون کر کر ہلے۔   آخر جھڑکاں سہہ مسافر الوداع ہو چلے
ایہ بھی ہک نشان قیامت ویکھ لئو اخبار وں   آئے گئے مسافر سندی خدمت کر دہ پیار وں
القصہ جد اوس سوالی عرض سوال سنایا   سُن کے اک بزرگ خدا دے اوہنوں سخن الایا

دس اے مردا میرے تائیں سُورت کوئی قرآنی
کہیا اوس سوالی اگوں جلدی بول اوہنانوں
سُن کے پھیر بزرگ خدا دے کہیا بول زبانوں
تاں پھر حاجت مجلس وچوں ادبوں گل سُنائی
جتنی اسدی قیمت آکھیں ساری ہتھ شتابی
سُن کے اُس بزرگ بتایا دیساں زر کہ سارا
سُن کے سائل نے فرمایا نہیں حسرت کوئی
دوہاں جہاناں وچوں تاں جل تانگ شغلاں کنیدا
ناہاں میں قرآن گرامی وچوں آیا کوئی
جاناں تُساں سوداگر میتھوں تک نہ سکیں سوالی
ساگ دی شکل بنایا تُساں تھیں نہیں چج چلیدا
ہک بھی حرف قرآن شریفوں تُکھیں حل نہ ہوواں
القصہ اوہ مرد سوالی اوتھوں نکل سدھاناں
آیا جدوں میاں جنگل دے قدرت رب وکھالی
صورت حُسن جوانی سوہنی نور بارے چمکارے
تُوں ہیں سیں جو وچہ میتنی وچ سوال سُنایا
کہیں آہو اوہا ہاں میں چنگا تُدھ پچھاتا
رکھیا پیش نہ دا اُس عاجز نالے عرض سُنائی
مشکل اوکھے ویلے اندر آن کریساں یاری
تپ کے پلّہ اوسدا سائل عرض بیان کریندا
کون تُوں ایسا محرم میرا درد ونڈاون آیا
کہیا اوس نے خبر نہ تینوں سُن اے مرد جالی
جد کوئی مشکل بنسی تینوں آن کریساں یاری
آخر جد اوہ ٹُر گیا ہو میں پچھوں مرد خدا دا
گنیاں دس ہزار اوہ وریاں رحمت پر کیتا عالی

یاد بھی آوندی ہے تسانئیں ہیگی کوئی زبانی
ہاں قرآنوں سُورت فاتحہ آوے یاد اسانوں
سُورت فاتحہ پڑھ جو تینوں آوے یاد قرآنوں
سُن بزرگ کہیا ایہ وردہ دیہے سانوں بھائی
کِتنی قیمت دیسیں اگوں بولیا مرد جنابی
گھر دا ورثہ دیوا سبھو کرساں نذر پیارا
وچّاں جو قرآن ربّاناں یاواں کتے نہ ڈھوئی
ناں ثواب دیندا نہیں تھیں لڈ عذاب چھٹیندا
نام خدا کجھ منگیا اُلٹی ساتھے خفگی ہوئی
شاید تُساں قرآنی حرمت سمجھی گا جراں والی
ٹُر جاساں جے کجھ نہیں دیندے موقعہ نہیں ایہ ٹلدا
جسدا ایہ قرآن اوسے تھیں منگ روزی بہ لوپ
آیا اک جنگل دے اندر خستہ حال نماناں
اک سوار آ ظاہر ہویا از غیبوں اُس جائی
اُس سائل دے لگا دیوں عرض سوال گذارے
تُدھے دنیا دے سنگ نہیں ہی پاک قرآن وٹایا
تاں پھر اوسنے تھیلا دیاں کڈھ ہیا جپ چپاتا
ہور جدوں ہی لوڑ تُسانوں پھر آ دیساں بھائی
آخر جد اوس سائل کولوں کیتی آن تیاری
کون کوئی تُوں دلدا مطلب نہیں کھول سنیدا
از غیبوں تُوں میرے تائیں رزق پہنچاون آیا
میں ہی ہاں قرآن شریفوں سورت فاتحہ خوانی
الحمد اندر دُور کریساں تیتھیں درد لاچاری
بہت خوشی دے اندر آیا پڑھیدا شکر زیادہ
رکھی ہوئی ہر سیپے تی سُورۃ فاتحہ خوانی

شکر خدا اپڑھیا اوس نے جس سبب بنایا
دُنیا دی مغروری پچھے چھڈیا حکم قرآنی
قُرب کلام الٰہی والا دلوں نہ مول پچھاتا
جیکر مسلمان کمینے اِسدی حرمت کردے
کدیں نہ کوئی ظالم اُتے وس پاندا اللہ باری
کدیں نہ کوئی وبا طاعونی آوندا خلق اجاڑن
کدیں نہ دُکھ عذاب بلایاں آوندیاں کال وبالوں
کدیں نہ ربّ العالم ہوندا بندیاں اوپر قہار ول
صد افسوس اجکل دیاں لوکاں قدر نہ اسدا پایا
کدیں نہ غسل پڑھی نہ پڑھیا ایہ قرآن مسیتی
ملاں پاس جے لڑکا کوئی مصحف پڑھنے جاوے
جا ماپیاں کئی چھوڑے مولے ملاں ہین ہیں بدائیں
جیکر پاس اوہناندے جاکے پڑھو کتاب اوجیہی
دین اسلام قرآن شریفوں کیتی روگردانی
ہر دم دل لگاکے پڑھدے انجیہی شیاں آپس
عالم رب دا جے چاہو لے واعظ کدیں کدائیں
مجلس وچہ اکیلا عالم ہو حیران کھلووے
جیکر آجاوے ازغیبوں کنجر بھنڈ مراسی
ہر کوئی دوڑ شتابی آوے پانڈے وتن چھپاں
القصہ اوہ ساری دیہاڑی بیٹھے رہن ہوکالے
اجکل دی ایہ مسلمانی جاتوں تُسیں تماہی
شوق نہ دین اسلاموں کوئی دنیا حرص زیادی
آؤ ربّ دی نیکی نیڑے دل پڑھ لیو حمد ثنائیں
جو وتا لعید ارتیجی دے متو امیر نواہی۔
عزت کرو کلام اللہ پاوشان گھنیرا۔

عالی ایہ قرآن خزانہ لیکن قرب نہ پایا
کنڈ پچھے قرآن وگایا ویکھو مسلمانی
حکم قرآنی دا ناگ تہنو داں کٹھا ہاسہ جاتا
قسم خدا دی کدیں نہ کوئی کھٹکے ہوکے مردود
کدیں نہ کوئی دُکھ پیندا درد آزار بیماری
کدیں نہ آوندا غضب خدا دا کوٹھی مٹلے ساڑن
کدیں نہ کوئی پٹیا جاندا بندہ قہر زوالوں
ہرنوں فصلوں دور رکھیندا اوہ نجہ اب شماروں
کی کجہ شان کلام اللہ دا دلوں خیال اُٹھایا
دینی علم تمامی چھڈیا کر بیٹھے بدنیتی۔
ملاں نال کراہت اگوں اسنوں بول سناوے
جا چتیرہ پاس اوہناندے جاکے پیٹوں جست ہاہیں
آکھن واہ وا اسدے اندر لذت آوے کیہی۔
دلنوں لگدی بہت پیاری قصے دا رکہانی
فقہ کتابوں مسئلہ کہتے تے پیئے جاہیں پڑاں
لگلے بیٹھے بھی اُٹھ چلن چھوڑن حمد ثنائیں
کنڈ قرآنوں دیکے ہر کوئی اللہ بیلی ہووے
آکھن اوہ نہیں پیو دا پتر جو نہ وتھین جاسی
آکھن اجے نہ ہوئی مقرر کیہڑ شرع وہیا تاں
نالے دیلاں پاندے رہندے لکھ لعنت اہچالے
آگیا ہُن اخیری ویلا لنگھیا وقت گرامی
دلدے کنوں بھلائی تسیں حمد ثناء خدا دی
دنیا چار دیہاڑے نہیں کوئی رہندا اتھائیں
حکم قرآنی من کے چھڈو وتھیں تم مناہی
جس کئے بیفرمانی کیتی دوزخ لیسی ڈیرا

ایہ قرآن خزانہ عالی بڑی غنیمت جانوں
پاک کریندا پڑھن والے نوں ہر عیبوں نقصانوں

نال خشوع دے پڑھے جو کوئی خوش قرآن زبانی
قدرت تھیں فرماوے اوسنوں واحد ذات ربانی

اے بندے جیوں دنیا اندر میں نہیں بھلایا
ایویں روز قیامت اندر چاہساں فضل کمایا

روز حشر دے فضلوں تینوں کدیں بھلیساں ناہیں
دور ہٹیساں تیرے کولوں دوزخ والیاں بھاہیں

پڑھیساں مصحف واہے ایویں جیونکر مردریاتا
گلاں نال خداوے کرداہو کے دلوں سیانا

واہ کیا شان اس مومن دا جو رب سنگ کردا گلاں
اوہ دانا ہ درجے لگے توں کیوں غافل جھلاں

خوش آواز دلوں بجانوں پڑھے قرآن جو کوئی
ہر حرفوں دس نیکیاں پاوے خبر کتابوں ہوئی

پوری سورت خاص قرآنوں جو ہی ختم کریندا
اوسنوں جنت دے وچہ اللہ فضلوں جاگہ دیندا

نالے اک درخت اگاوے اسدی کان چنگیرا
میوہ دار عجیبہ ہووے قدوں وڈہ لمیرا

ایڈے اوسدے پتر چوڑے جے کوئی اڑکا وگے
ہووے بڈھا ایہ سایوں باہر ہول نہ ملے

پڑھ کے جو کلام اللہ نوں ہر دم عمل کریندا
ست خندقاں دوزخ تھیں اوسنوں اللہ دور رکھیندا

ہک ہزار ورہیا چوڑا اک خندق وچہ آوے
پڑھیا جس کلام اللہ نوں دوزخ وچہ نہ جاوے

جس شخص نوں تن سورتاں ناہ آیاں قرآنوں
جنت ہے حرام اوس اوپر ویکھ حدیث بیانوں

لازم ہر اوں پڑھے ہمیشہ ایہ قرآن گرامی
آپ بھی پڑھے کی سوہنا نوں بھی آکھے پڑھن تمامی

پڑھنے والا جنت اندر بیحد وسے پاسی
جس نے کدیں نہ پڑھیا او پھر رہندا ہی رہجاسی

عالیشان کلام اللہ دا کیتا اللہ باری
جسدے اندر سورت یوسف اللہ پاک اتاری

سنو فضیلت سورت یوسف آذرہ او گنہارو
جیونکر ڈٹھی نقرہ کاروں بھی کشف الاسرارو

فضائل سورت یوسف

سورت یوسف نوں جو پڑھدا نال پیار ردا اسی
دھو دیندا رب اوسدے ناموں لگی [illegible]

ڈاڈھا پاک کریندا اسنوں سکھ عذاب تے دیندا
جان کندن ہور قبر عذابوں رب صاحب لنگھیندا

پڑھو پڑھاؤ اس سورت نوں تسیں تمامی یارو
تا تسیں بیحد فیض اٹھاؤ مرنے دے دور یارو

جو اک سورت یوسف پڑھدا نالے عمل کریندا
باراں سو دینار رب درجہ اسنوں فضلوں دیندا

نالے جنتاں بہت خاصیتاں وچہ انہاں دے آیاں
سب خاصیتاں کر اکٹھیاں اسو پہ رب نے پایاں

سن اوہ سورتاں بارہ تینوں شوق دکھالاواں
کجھی خاصیت انہاں دی خدمت ابول سناواں

اوّل جو الحمد شریف نوں پڑھ کے فیض اٹھاوے
عمل ناشکری والا اُتّھیں اللہ دور ہٹاوے

دوجا سورۃ بقر جو پڑھدا بچدا دردا آزاروں
کوئی نہ نال کھتیسیں اوسنوں پہنچے مدد غفاروں

تریجا جو عمران سورۃ نوں دل لگا کے پڑھدا
شاہ ظالم نہ اوس دیاں ایں نال تعدی چڑھدا

چوتھا جو انعام سورۃ نوں پڑھدا روزی پاوے
فضل کنوں رب غیبوں اُسنوں طیب رزق پہنچاوے

پنجواں پڑھے جو اعراف نوں دل پاوے روشنائی
دِل دے کنوں اندھیر کفر دا جاوے کُل کے دہائی

چھیواں سورت توبہ پاروں رب اُسنوں بخشیندا
بغض نفاقوں سِیل جو اندر اُتّھیں پاک کریندا

ستواں پڑھے الم نشرح جو ہووے فضل غفاروں
ایں دِل ہوجاوے اوسدا تنگی دردا آزاروں

اٹھواں سورت حج جو پڑھدا شیطان نہیں اُتّھیں ملیس
مکر شیطان جتاندا اُس تے کٹ کریندا ناہیں

ناواں سورۃ عصر جو پڑھدا پاوے بہت حلیمی
دلدا غصہ دور سدھاوے پاوے لطف کریمی

دسواں جو اخلاص پڑھے رب اُسنوں صبر دیندا
جڑھ کفر دی دل اوسدے اُتّھیں اللہ پاک پٹیندا

یارھواں سورت فلق جو پڑھدا پاوے فتح سیدا کے
مکر نہ کاری کردا اوسنوں ہر جنوں انساناں نوں

بارھواں سورت ناس جو پڑھدا جادو ضرر نہ پاوے
ٹونا جنتر منتر اوس تے ذرا نہ دخل لیاوے

ایہہ جو باراں سوراں اندر رب خاصیتاں پایاں
سبھ خاصیتاں سورۃ یوسف وِچہ پاک ٹکایاں

جہڑا اکو سورت یوسف نوں اوتھیں ختم کریندا
باراں سوراں دیاں خاصیتاں اوسنوں اللہ دیندا

گویا کہ اُس باراں سوراں تئیں سہایاں نوں بچانوں
ہور ہزار فضائل اسدے باہر حد حسابوں

پڑھن اسدے نازل ہوون دا کجھ ذکر سنائیں
جیہو کجہ کتب مفسراں وچوں نظر حوالہ پائیں

بیان سبب شانِ نزول سورۃ یوسف ؑ

کرن روایت قصص الانبیا ذکر بیان سناون
ست یہود صحاب عمر نوں اک دن آ تبلاون

آ کے کرن مباحثہ لگے نال اصحاب پیارے
ہے تورات اساڈی افضل کنوں قرآن تمہارے

حضرت عمرؓ بتایا اگوں وڈہ قرآن گرامی
سبھ کتاباں وچوں افضل اسنوں کیتا رب علامی

اسدے جیڈا نہ وچہ پایا کسے کتابے اگے
جس گھر وچہ قرآن گرامی جائن اُس گھر لگے

کہیا یہوداں کوڑی ایہہ گل اسیں ہساں کوئی
عالیشان تورات کتابے خبر اساں نوں ہوئی

حضرت عمرؓ بتایا انہوں کیوں بیٹے کوڑا لاؤ
نال قرآن نہ رلے کوئی بیشک چل رلاؤ

کہیا یہوداں جیکر افضل ہے قرآن خدائی
چل ویکھاں کہاں کتھوں اوہ وچہ سورۃ یوسف آئی

ہو گیا متفکر ڈاڈھا سن کے عمرؓ سہارا
آیا پاک نبیؐ دی خدمت عرض سوال سنایا
سن کے ختم رسولاں نوں بھی دل وچ حیرت آئی
اودوں پیش رسول سہانے سورت یوسفؑ آندی
ایہ روایت قصص الانبیا والے بول سنائی
آن یہوداں عرب مشائخاں تائیں بول سنایا
کویں مصر یعقوبؑ پیارا چلیا شام زمینوں
سن کے ایہ گل مشائخاں حضرت پیش سنائی
ہور روایت اک دیہاڑے کل اصحاب کباراں
یا سردار دو عالم ہر دن حکم ڈراوناں آوے
ایسی سورت اپڑا پاک بھیجے اللہ کوئی ۔
عجب طرح دا قصہ ہووے جس دے وچ سہارا
بھیج اجیہی سورت جیہڑی یاراں لگی پیاری
دوزخ ہور بہشتاں والا اس وچ ذکر نہ کوئی
ہور روایت اک دن سرور عالم بول سنایا
آدمؑ اجے نہ آہے بلکہ خواب خیال نہ کوئی
سن کے سب کفاراں آکے حضرت نوں فرمایا
توں جو آکھیں سبھیں اول ہیں پیغمبر بنائی
سن کے فکر اندر وچ آیا نبیؐ رسول حقانی ۔
خوش ہو کے کفاراں تائیں سارا ذکر سنایا
ہور روایت نظر عجیبہ آئی ثقہ کاروں
اک دن سرور ختم رسولاں شافع روز حشر دا
اک بغل وچ حسنؑ زیادہ نال پیار اٹھایا
بڑا پیار محبت کر کے چمھ چمھ لیندے لاڈاں
جاں آئے جبرائیل فرشتے جانب نبی سہانے

آیا کوئی جواب اگوں لگا دردا مارا ۔
یا سردار یہوداں بینوں اس گلوں تنگ پایا
لگا فکر اندیشہ دلیں آیا وحی خدائی
ہو گئی ظاہر تازی بوٹی جو جاندی کرماندی
سن جیہوں وچ تفسیر حسینی ہور روایت آئی
پچھیوسیں نبیؐ تھیں کیونکر یوسفؑ حال وہایا
انتقال انہاندا کیونکر ہویا کہو نبیؐ نوں
بعضے کہندے تاں ایہ سورت رب نازل فرمائی
پاک نبیؐ خدمت اندر کیتیاں آن پکاراں
دوزخ سخت عذاباں والا دل ساڈا ڈر جاوے
دوزخ ہور بہشتی ذکروں جو ہو خالی ہووے
تاں پھر کیتی عرض نبیؐ نے یا ستار غفارا
تاں پھر سورت یوسفؑ نازل کیتی اللہ باری
ویکھ سورت نوں کل اصحاباں خوشی نہایت ہوئی
میرا نور خداوند عالی سبھ تھیں پیش اپایا
اس تھیں اگے لکھاں برساں ساں پیدائش ہوئی
دس کھاں حضرت یوسفؑ والا کیونکر حال وہایا
دس کھاں حال یعقوبؑ سفر دا کویں وہایا بھائی
اوسے وقت فرشتے آندی سورت پاک قرانی
جیونکر حضرت یوسفؑ والا ایسی حال وہایا
جیونکر سورت یوسفؑ آندی انساں شوق پیارے
حضرت حسنینؑ دناں اندر آہے بہت پیار ہی کردا
دوجی وچ حسینؑ پیارا ختم نبیاں چایا
رب صاحب نوں غیرت آئی وحی لے جبرائیل سناؤ
کیوں ایسے کر دے پیار نتاں یا مقبول پیارے

Marfat.com

کجھ دن دے مہمان شاہزادے ہیں گل دھیان لگاوو
کہندا پاک نبیدے تائیں حکم خدا دا دونویں
حضرتؐ کہیا آہو بھائی اس وچ شک نہ کوئی
آؤ لاہو دنیا آکھیا دنیا ایہ دونویں دلدے پلے
حضرتؐ نے فرمایا اگوں دونویں ہین اساڈے
دونویں اک چمن دے وچوں روشن پھل گلابی
دونویں میریاں اکھیاں اگے اکو جیہے برابر
دونویں لعل علی حیدر دے دونویں لعل بتولی
رکھو جیہے برابر جاناں فرق نہ ہرگز آناں
یا حضرت نہیں خبر تساں نوں شاید اس احوالوں
اک دن ہک انہاندے وچوں زہر پیالہ پیسی
موت شہادت تشنگی حالت پاسی مرد رباناں
ایسی خبر دہشت والی جد حضرتؐ نے پائی
گل پھل خوشیاں والے سبھے غم کولوں کمہلانے
غشدی حالت چھڑ پئی حضرت رہی ہوش ٹکانے
جد پھر ہوش آئی تاں سدے دونویں لعل یگانے
تک لواں ہیں پھیر انہاں نوں جو مظلوم نتانے
اکدے زہر پیالے کولوں ہوسن کوچ جہانے
اسیں ہاں صابر ربّ دے اُتے جیونکر اُسدے بھانے
حضرت نبی کلاوے لے کے دونویں دلبر جانی
دس کھاں وحیا کون اوہ ہوسن ظالم قوم قصاباں
کون نکارے کرساں بارے ہوسن اوہ ہتھیارے
وحی نے بول سنایا ادبوں عرض سنو ایہ میری
زہر پلیگی شاہ حسنؑ نوں نال بھویکھے پانی
سن کے ختم نبیاں تائیں دردوں رونا آیا

تاں پھر وحی فرشتہ آیا ربّ دے حکم الاہو
یا حضرت ایہ بہت پیارے تینوں بچڑے دونویں
بیشک نال انہاں دے ساڈی جان مرتب ہوئی
کیہڑا اینہاں دوہاں وچوں پیارا وحی پھر عرض گذارے
دونویں ساڈیاں اکھیاں دے وچ ہک نہیں ودہ زیاد
دونویں اک قسم دے روشن ٹکڑے چند مہتابی
دونویں وچ میدان لڑایاں قوت دار اکابر
دونویں لعل پیارے ڈاڈھے ہر دم ذات رسولی
سن کے پاک نبیؐ دے کولوں بولیا وحی ربانا
دم دا قدر جو جدا نہ ہوون ایہ دلبر نیں نالوں
دوجا جنگل کربل والے کنوں شہید کہلیسی
سن کے ایہ گل وحی دے کولوں ہویا نبیؐ ہماناں
فوراً باغ ہرے دے اوپر واء خزاندی آئی
ڈلھن لگ پئی اکھیاں نوں جیوں ہنجوں نین نمانے
کیوں نہ رووَن جنہاں نوں رتبے کرسی عرش ربانے
فاطمہؓ نوں فرمایا اے آ ساڈے در شہلانے
سنیا میں انہاں تے آوے گردش سخت زمانے
دوجا خاص شہیدی ہاسی وچ جنگل بیابانے
تاں پھر شمع نبیؐ دے اوپر آ پہتے پروانے
کہندے وحی فرشتے تائیں ادبوں بول زبانی
جیہڑے قتل کرسین ظلموں دوہتے شاہ مآباں
جنہاں یاروں اجل شہادت پاسن لعل ہمارے
قاتل انہاں شہر لوہیا نوالی ہوسی امت تیری
تے کربل وچ حسینؓ شاہزادے وچ شہادت پانی
حضرتؐ نے افسوسوں آکھیا تاں روکے سخن الایا

Marfat.com

اُمَّتِیْ یُؤْمِنُوْنَ بِیْ وَیُحِبُّوْنَ شَفَاعَتِیْ ثُمَّ یَقْتُلُوْنَ اَوْلَادِیْ تَعَجُّبًا مِّنْ اُمَّتِیْ ۃ

امت میری نال اساڈے خوب ایمان لیائی — اتھے امید شفاعت والی دل دے اندر پائی
پھر اوہ قتل کریسی ظلموں خاص اولاد اساڈی — عجب امت لوہ ایسی میری ظالم کوئی فسادی
ایہہ گل کہہ کے نبی اللہ دے ہوش حواس بھلائی — تانجو وحی دوبارہ آیا لے کے حکم خدائی
کہندا سرور عالم تائیں کر توں غم نہ کوئی — نہیں اڈیٹھ کوئی آل تیری تاں ایہہ گل واقع ہوئی
بلکہ تک اس سورت وچوں جو اج نال لیایا — جیونکر حالا بھایاں کولوں یوسف نال وہایا
تیری امت قتل کریسی تیرے لعل یگانے — لکھ بگانے اپنے ہوون تاں بھی ہن بگانے
پڑھ سورت وچوں جیونکر بھایاں یوسف دی سنگ کریا — لے لے تیرے تقصد لیئے عاجز جھڑ کاں ننھی مریا
باپ پیاریوں جدا کرایا کھوہے وچ وگایا — طرح طرح دا درد قضیہ یوسف اتوں پہنچایا
توں اس گلوں کیوں پیا رووے غم نہ کرنا کوئی — خاطر جمع تساڈی کارن سورت نازل ہوئی
تاں پھر لیکے وحی فرشتیوں پڑھی رسول گرامی — دلنوں ذرا تسلی ہوئی پڑھ کے حال تمامی
ہور بھی شان نزول ایہہ بوجھ آئے ذکر سراں — لیکن ہن جامعیت قصصی بول سناواں راں
خاص کر کیوں ربنے اسنوں احسن قصص بتایا — اوس ذکر سناواں جیونکر تقرہ کاروں پایا

بیان وجہ موسوم شدن ایں قصہ بہ احسن القصص

سنو حوالہ کیوں رب اسنوں احسن قصص بتایا — ایہہ بھی سننے والیاں تائیں چاہئے حال جتایا
اگے کئی قسم دے قصے وچ قرآن اوتارے — احسن قصص نہ آکھیا کوئی خالق سر جھاسے
اسنوں کس سببوں احسن رب صاحب فرماون — اس موقعہ وچ بہت مفسر عجب جواب لیاون
پہلی وجہ حسن لبھری خصہ خدمت بول سناواں — جس سببوں رب نے اسنوں احسن سدیا بناواں
(جلد اول)
یعقوب نے جتنی مدت جالی وچ جدائی — یوسف صلوات اللہ والی خبر نہ کوئی پائی
اتنی مدت اندر دم دم آون غم ستاون — اک بھی ساہ نہ یعقوبے نوں سکھدا ہیں دم آون
دن دن اندر نویں جالی دن دن کویاں پیڑاں — اتنی سال لنگھائے انہیں روندیاں درد اسیراں
ہر ویلے ہر ساعت اندر عشق ہوا سے ویندا — دن دن بحر محبت والا رہندا جوش مریندا
ایسا غم نہ ہور کسے نوں ہویا ہوسی اسگے — جیسے ہان جدائی والے یعقوبے نوں لگے
جدا ہویاں تاں ملن تک فرا آرام نہ پایا — اتنی برس برابر غم نے سی یعقوبے رُوایا

اِک دم وچہ آرام نہ پایا دائم ڈھاہو رہیں
اوس ورد تھیں احسن قصہ رب نے بولیا ناہیں

وجہ دوم

دوجی وجہ ہے اس قصے دی کیتی رب تعالیٰ
نسبت چار کریماں جانب سنیو سبہ حوالہ
اِنَّ رَبِّیْ غَنِیٌّ کَرِیْمٌ اوّل ذات خدائی
یعنے رب ہے غنی گرامی بے پرواہ بہائی
دوجا پاک رسول گرامی جس تے قصہ آیا
اِنَّہٗ لَقَوْلُ رَسُوْلٍ کَرِیْمٍ جیونکر اللہ پاک بتایا
ہور کریم یوسف نبیا ئیں کہیا ذات ربانی
اِنْ ھٰذَآ اِلَّا مَلَكٌ كَرِيْمٌ آیت تک نورانی
اِنَّہٗ لَقُرْاٰنٌ كَرِيْمٌ بھی قرآن سنایا۔
جسدے اندر یوسفؑ والا قصہ بول سنایا
چار کریماں دا وِچہ اسدے ذکر اکٹھا آیا۔
تاہیں اس قصے نوں احسن اللہ پاک بولایا

لطیفہ شریفہ

نقرہ کاروں نظر عجیبہ ہور روایت آئی
جیونکر چار کریموں قصہ واقعہ ہویا بھائی
بندے دی بھی نسبت انہیں نال کریماں رلدی
سُن اوہ بول سناواں تینوں رکھکی آس فضل دی
اوّل بندہ ہے اس رب دا جو کریم تعالیٰ
دوجا اُمت نبی کریموں جسدا درجہ بالا
ترجا پاک قرآن کریمی پڑھ کے عمل کماندا
چوتھا کَرَّمْنَا بَنِیْٓ اٰدَمَ خود اللہ فرماندا
احسن القصص جیوں کہیا سورت یوسفؑ تائیں
احسن الخالقین بندیوں کہیا اللہ سائیں
واہ واہ عالیشان ہوون دا اللہ پاک بنایا
سورت یوسفؑ نال مشابہ جسدا آکھ سنایا

وجہ سوم

ترجی وجہ احسن دی تینوں بول سناواں پوری
احسن والی سورت یوسف کیوں پائی منظوری
اسگے وچہ پیغمبراں والا ذکر خدا فرمایا
وکھو وکھ علیحدہ سورت اندر بول سنایا
اسنوں ہکی سورت دے وچہ کہیا اللہ والی۔
ہور کسے کدھرے نہیں بتایا سمجھ کے نیک خصالی
آدمؑ دا وچہ باراں سورتاں ذکر خدا فرمایا
انہیں باراں سورتاں اندر نوحؑ دا ذکر بھی آیا
چوداں سورتاں دے وچہ کہیا ہودؑ نبی دا حالا
آیا ذکر اٹھاراں سورتیں ابراہیمؑ والا
تناں وچہ شعیبؑ تے دوں وچہ ذکر عزیر نبی دا
دونہہ وچہ حال الیاسؑ تے چونہہ وچہ یونسؑ مرد لبیدا
پنجاں وچہ داؤدؑ تے چونہہ وچہ حال سلیمانؑ والا
سارا اتیّ سورتاں دے اندر ذکر موسیٰؑ دا حالا
عیسیٰؑ دا نوں سورتاں اندر ذکر خدا فرمایا
یحییٰؑ دا دونہہ سورتاں اندر شک شبہ چا ہویا
جدا جدا ہر اک دا قصہ بولیا اللہ سائیں
ذکر یوسفؑ دا اِکسے جائی احسن بولیا تائیں

وجہ چہارم

چوتھا جتنے گل عجیب سر دنیا اُتے آئے ہر کسے نے کدھرے انھیں دُکھ تکلیفے پائے
یوسف صلوات اللہ تائیں وِتے دُکھ بھراواں ایسا کدیں نہ ہویا اگے اندر شہر گراواں
کدیں نہ کسے بھراواں پاسوں پایا درد ایڈا ہیں تاہیں احسن قصہ اسنوں کہیا اللہ سائیں

وجہ پنجم

پنجویں وجہ حسن دی تینوں اگوں بول سناواں جویں محمد ابن یحییٰ تھیں خوب روایت پاواں
تن صورتاں دے یاروں اوس نے احسن ایہ فرمایا اول یوسف صلوات اللہ جتنا دُکھ اُٹھایا
رب دے باہجھ نہ غیر کسے نوں ہویا فیج سوالی جو کوئی ملی مصیبت اوسنوں صبر شکر وچ جالی
کوئی نہ کہیں نوں گلہ الاہماں مول زبانوں کہیا توڑے سی اوہ پچھوں حاکم شہر مصر دا بن گیا
دوجا احسن خلقوں نال حلیمی اگے آوندا وچہ کول سویلے کہیں دی کدیں ناراض نہ ہوندا
جس نے دُکھ پہنچایا اوس دی کدیں نہ کڈھیا گلہ وانگ غریباں سکیناں دے رہیا ڈھل مٹھلا
ہر پیچا سکیاں بھائیاں تائیں ذرا نہ بول جتایا ہر بھائی آکھوں نال ادب دے اپنے پاس بہایا
جو جو دُکھ بھراواں وِتے یاد نہ کیتا کوئی اوہ سے نال احسان کمایا جنہاں خطا ہوئی
ایہناں تن صفتاں دے یاروں احسن قصہ بنیاں اگوں چھیویں وجہ احسن دی بول سناواں جنیاں

وجہ ششم

چھیویں وجہ بزرگاں کہیا اس نوں سن وچہ پیاری پڑھنے والے نوں اوتھوں آوے طرز محبتاں پیاری
جیوں جیوں انہاں جدائیاں پایاں جوش محبت جالی جیونکر ہوئی عاشقاں اوپر کار بھراواں والی
جیونکر عشق محبت اندر پیتے عشق پیالے اس قصے چوں عبرت حاصل ہوندی پڑھنے والے
درجہ شان محب محبتاں جیونکر تھیا حوالہ سبھ دے کارن اس قصے چوں ملی نصیحت اعلیٰ
جویں طریق وفائی ہووے ہور جدائی سوالا ہر قسم دا مطلب اس چوں بارے اُجالا
عاشق تے معشوقاں دا لیکھ مطلوباں لکھیا ذکر پیار یار دا نال یاراں محبوباں
ذکر یوسف دے قید ہوندا یعقوب دے وا رونا ہور زلیخا دا جیوں ہویا ادھ پیچ کھلونا
جیوں جیوں درد اوہ منگیاں جیوں اوہ کٹھری جالے جیوں جیوں یوسف سچیں ہتھ لکھے سبھ حوالے
جیونکر اوہ یعقوب پیارا رویاں نال جدائی جیونکر پھر زیارت پائی جیونکر رخصت چاہی
گونا گون لطیفے اس وجہ باہر حد شماروں تاہیں احسن قصہ اوسنوں لقب دتا کرتاروں

Marfat.com

وجہ ہفتم

ستویں وجہ احسن ہوندی خاص قشیریوں پائی
امر نواہی اگ جنت دا اس وچہ ذکر نہ آیا
کہیا اوس ذی تاں ایہ احسن کہیا ذات خدائی
تاہیں احسن قصہ اوسنوں ذات خدا فرمایا

وجہ ہشتم

اٹھویں وجہ احسن ہوندی لوہاں شوق پیاروں
حضرت یوسف نبی خدا دا پاک گناہوں عالی
شیطانی نہ صورت اوسنوں اللہ پاک وکھائی
نفس ہواوں بہترہ سی او خاص رسول یگانہ
کیہڑا زور زلیخا لایا اندر کم منا ہی
جتناں زور لگایا اوس نی ہور جیہوندا کوئی
اوس نہ کجھ خیال دلیوچہ طرف زلیخا آندا
ہکو ذات خداوند والی کولوں چاہی یاری
جد اوس رہیاں امراں کولوں باسر قدم نہ دھریا
جد اوس ایڈی عیب خطا دیں کیتی روگردانی
آپ بھی احسن قصہ بھی احسن لقب لکایا
باقی وجہ تمامی اوس نے نقرہ کاروں پایاں
اٹھویں جاگہ وجہ ناویں اوس نے بول سنائی
سنو فضیلت ناویں وجہ احسن والی ساری
جیوں وجہ ایہ نظریں آئی سبھنوں نقرہ کاروں
ہر دم شر شیطانوں اسنوں رکھیا اللہ والی
خواب خیال سبھا کجھ جاتا باجھوں ذات خدائی
رہندا عشق خدا دے اندر دائم او مستانہ
لیکن گل نہ کوئی اسدی یوسف منی آہی
فوراً وچہ گناہاں داخل ہوندا جلدی سوئی
سمجھ نہ منیاں توڑے رہیا دکھ ایذائیں پاندا
وانگ خلیل اللہ دی عمروں نت رہیا انکاری
نہیں عجب جے قصہ اوسدا رب نے احسن کریا
تاہیں اوسدا قصہ احسن کہندی ذات ربانی
ایپر و لیپذیر مصنف ہور طرح فرمایا
ایہ اٹھویں او چھوڑ سدھا باجھیں دسی بھایاں
اٹھویں سی جو وجہ او سنے مول نہ لکھی بھائی
ناویں وجہ احسن کیوں اسنوں کہیا اللہ باری

وجہ نہم

ناویں ایہیں سبھوں اسنوں احسن رب فرمایا
رحمت فضل خداوندوالی اچیوں معلم تھیوے
آون پاک نبی ہی خدمت عاصی لوک گنہگار
آکھن کی کرساہاں ایہیں کیونکر جان بچاسان
رب او نہاندی تسکینی نوں سورت ایہ اتاری
کیونکر بھائی نال یوسف دی کرشے آہی کارن
کیونکہ سبھ گناہ گار اندے کارن اسوچہ کرم سوایا
آس امید لگے فضلاندی جے خیال کجیوے
خوف عذابوں ہر دم رووان وانگوں سال وین بار ب
عیب اساڈے بیحد بھارے کویں خلاصی پیاں
ویکھ لئو اسوچوں تسیں حال حقیقت ساری
دتیاں او نہاں کس قسم دیاں یوسف نائیں یاراں

Marfat.com

پھر اوہ جدا وہناندے درتی ڈٹھے وانگ بیماراں   بخشے عیب تمامی گرچہ آہے عیب ہزاراں
اینویں رب العالم بھی ہے بخشنہار خطائیں   یوسف بخشیا بھایاں نوں اُن بخشاں نہ پائیں
وانگ یوسف دی عاصیاں تئیں کرساں فضل سوایا   اس سببوں اس قصے دا احسن نام رکھایا

وجہ دہم

ہور وجہ احسن ہووندی خدمت بول گذاراں   کیتا آن سوال نبی نوں اکدن بیاریاں یاراں
یا حضرت کیوں احسن قصہ سورت یوسف ہی   ہور نہ احسن اس دے باہجوں کہیا رنجے کوئی
حضرت کہیا جیونکہ اسنوں احسن رب بتایا   اینویں احسن حضرت یوسف جلوے دار بنایا
احسن کارن احسن قصہ آوے ذات غفاروں   سن کے عرض سناون لگے دوست ادب پیاروں
یا نبی اللہ ہور پیغمبر بالکل احسن نا ہے   یعنے خوش رخساراں والے اُنہاں نہ درجے پائے
حضرت کہیا بیشک اوہناں سوہنی صورت پائی   پر نہ آہی صورت جیونکہ حضرت یوسف آہی

فَاِنَّ یُوْسُفَ کَانَ فِی اللَّیْلِ قَمَرًا وَّفِی النَّہَارِ شَمْسًا وَّفِی السَّحَرِ کَوْکَبًا

یوسف انج سی راتیں جیونکر ہوندا چن نورانی   دن وچہ روشن وانگ سورج دی حسن اُسدا لاثانی
سحر گی ویلے تارا یا نوانگوں اُسدا نور چمکدا   روبرو اُتھاندے ہوکے کوئی نہ آہا تکدا
جو تکدا اسو دہشت پاروں جلوہ جھل نہ سکدا   ہر ویلے اوہ شیشے وانگوں یوسف نبی جھلکدا
جو کوئی بھکھا تکدا اوسنوں پھر اوہ کجھ نہ کھاندا   اینویں پاز یارت اوسدی ساراہی رج جاندا
تھکا ہویا جیکوئی تکدا وچہ آسائش آوندا   کل تھکیڑ لہہ جاندی وسدی جسم جلوہ نویدا
احسن صورت پائی اُس نے مولا دے درباروں   تاہیں قصہ اُسدا احسن آیا ذات غفاروں

وجہ یازدہم

ہور وجہ قصص الانبیا وچوں تینوں بول سناواں   کس سببوں احسن سنوں ڈھیا القب بچاواں
الیس سببوں احسن اوسنوں کہیا اللہ والی   صبر شکر وچہ یعقوبے نے عمر تمامی جالی
اسی برساں درد وچھوڑا جالیا پاک نبی نے   رورو خوف خدا دے کولوں ہو گئی نین نابینے
ایسا ہور پیغمبر کسے صبر نہ مول کمایا   جالیا اوہیں یعقوب پیارے صبر دی جھٹ لنگھایا
اُسدے صبر جمیلوں سنوں احسن رب بتایا   سہ قصیاں دے وچوں اُس ڈاڈھا درجہ پایا
ہور وجہ احسن ہووندی تینوں بول سناواں   جویں کتنوں تفسیر یوسف دی لفظ حوالہ پاواں
جیونکر یوسف صلوات اللہ عالی درجہ پایا   صورت دا لاثانی عالی وہ جس ذات ادیایا

Marfat.com

وجہ دوازدہم

بارہویں وجہ احسن دی اندر فکر مفسر آندا
ربدیاں دوستاں نال جو بندہ دوستی آن کریندا
سبھ عملاں تھیں بھارا عمل ایہ دوستی ولیاں نوالی
جویں زلیخا نال یوسف دے دلوں محبت پائی
اول وچہ بڈھیپے اوسنے بکری لذت پائی
ہور جوانی وچہ بڈھیپے بخشی ذات الٰہی
گیا وچھوڑا دلبر اوسنوں اللہ پاک ملایا
اصلی حسن کھڑ آیا اوسنوں ملیا فضل الٰہوں
لا غر ضعف ضعیفی پچھے پھیر توانا ہوئی
مطلب ولی تمامی اوسنوں رب عطا فرمایا
خاص محبت یوسف پاروں ایہ درجہ ہتھ آیا

اس قصے وچہ ذکر تمامی ربدیاں ولیاں دا
بیحد درجہ اوسدے تائیں رب تبارک دیندا
تاں ولیاں کرے جو یاری پاوے درجے عالی
جتنیاں نوالی نعمت اوسنوں رب عطا فرمائی
دوجی حاصل ہوئی اوسنوں اکھیاں دی روشنائی
ہور فقیری پچھوں اوسنوں رب دتی بادشاہی
یوسف دور دھکیندا آخر اوسے گل لگایا
حب یوسف دی پاروں رب نے کیتی پاک گناہوں
بت پرستی چھٹی اوتھیں کفر نہ رہیا کوئی
جیہڑی طالب ہی رب فضلوں اوہا یار ملایا
تاہیں اس قصے نوں احسن ذات خدا فرمایا

وجہ سیزدہم

تیرھویں وجہ بتاواں جنہوں ذکر مفسر لیایا
سبھناں دا انجام خدا نے کیتا نیک گرامی
جویں بے ادبی حق یوسف دے کیتی ہی سبھ بھایاں
یعقوب نوں درد وچھوڑے حدوں پار لنگھایا
ہجر وچہ آئے ہی زلیخا خستہ حال نمانی
صبروں شکروں کھوہ وچہ یوسف دوتن روز گذارے
نیک انجام تماماں ہوئے رب نے کرم کمایا
یا اللہ اس اوہدے واہجی مطلب ولی تمامی
دوہاں جہاناں اندر سنیوں فضلوں بخشیں یاری
بس وجہاں احسن قصص جاہر بول سنایاں
واللہ اعلم ہور وجہاں ہوسن کئی ہزاراں
ہن کجھ ذکر یوسف دا قصہ سنیوں بول وسال

ذکر جنہاں دا اس قصے وچہ رب صاحب فرمایا
فضل الٰہوں ہوئے بیشک مطلب یاب تمامی
آخر حضرت یوسف اوتھوں دتیاں بخش خطایاں
آخر فضلوں اوسدے تائیں یوسف رب ملایا
آخر اوسنوں مدت پچھوں ملیا دلبر جانی
آخر تخت مصر دا اوسنوں رب نے دتا پیارے
کوئی نہ خالی رہیا مراد وں سبھ نے مطلب پایا
فضلاں تھیں پرآئیں سایاں تیری ذات گرامی
نال عدل دے پکڑیں ناہیں بخشیں بد کرداری
قصص الانبیا بھی تفسیراں جیونکر عاجز پایاں
ایہ سبھے لکھیاں ہویاں دفتر بین طوماراں
جیوں تفسیر امام غزالی ہور کتاباں پاواں

Marfat.com

یارب اپنے فضلوں منوں بخشیں قوت باری
جلد بنال بیان سناواں خوش تصنیف پیاری

بیان اقسام کہ منقسم شدند بر دہ اول از ہمہ نہ حصہ یافت حسن جمال یوسف علیہ السلام

اک شخص نے پاک نبی نوں عرض بیان سنایا
یا حضرت کیوں حضرت یوسف ایڈا حسن سی پایا

مشہور عالم اندر اوسدا ہر جا نور کہانی
کہیا اگوں اوسدیاں گلیں پاک رسول حقانی

حسن اے موسی جسدن رب نے ہر اک چیز اوپائی
پیدا کر کے کل خلقت دے اندر پھیر ورتائی

اوسدن یوسف نوں رب عالم حسن عطا فرمایا
حسن جوانی عجب لاثانی نور اطہر بنایا

ہر قسمانے دہ دہ حصے کیتے اللہ والی
اک حصہ خلقت نوں باقی نو پیغمبر عالی

جیونکہ عقل دانائی والے دس حصے رب کیتے
اک حصہ خلقت نوں دتا نو حصے ادریسے

حلم تحمل نوں بھی اللہ دس حصے کیتا
اک خلقت نوں تے نو حصے نوح نوں دتیا

ایویں صفت نوں رب عالم حصے دس اوپایا
نو یحیی نوں تے اک حصہ خلقت وچہ ورتایا

دہ صبر دے حصے کیتے نو ایوب نے پائے
باقی اک حصہ خلقت وچہ ہر کوئی صبر کمائے

ہور صلابت سختی دے رب حصے دس اوپائے
اک حصہ خلقت نو حصے موسی نوں ہتھ آئے

ایویں حصے دس بنائے لکھنے پڑھنے والے
اک حصہ خلقت نو کیتے عیسی نبی حوالے

حسن جمال بھی دس حصے اللہ پاک اوپایا
نو حصے یوسف نوں دتے اک خلقت وچہ ورتایا

ایویں ہور روایت والا کرے روایت عالی
اللہ پاک ہزار بنائے حصے حسن جمالی

سدے وچوں اک حصہ خلقت وچہ ورتایا
باقی حضرت یوسف اوتے سہناں حسن چڑھایا

انسانی خوش خلقی دے وہ حصے رب کیتے
اک خلقت نوں تے نو حصے بھیجے پاک نبی تے

دو شان کمالیت دے پائے کل انبیاواں
سب نبیاں نوں دتے رتبے میں قربانی جاواں

لقب لولاکی رب دی طرفوں حاصل ہویا جنہوں
جتنیاں شاناں نبی نوں حاصل اتنا نہیں کسے نوں

جتنیاں خوبیاں کل پیغمبراں رب دیو اوس بنایاں
اوہ سبھ خوبیاں پاک نبی نوں اک جگہ وچ آیاں

حسن تمامی یوسف والا ملگیا نبی حقانی
اوسدا ای جسدن یوسف سہنا چھوڑ گیا دنیا فانی

کر امانت حسن یوسف دا رکھیا رب لکائی
ملگیا پاک نبی نوں جسدم مہر نبوت پائی

کیتے حصے یوسف تا ولی شان زیادہ پایا
جمع الخصائل جسنوں لقب حضور دوں آیا

اکو حسن جمال انوالی خوبی یوسف پائی
پاک نبی نوں لکھ ہزاراں ہیاں جمع سبھائی

Marfat.com

حُسن تجمّل شان نبیؐ دا جے رب کدیں وکھاندا
پردے پاک نبیؐ دے اوپر ستر ہزاراں پائے
یوسفؑ دا مجلس وِچ جاتن پردہ چایاں ہوندا
ستر پردیوں اِکو پردہ حضرت تھیں رب چایا
جے رب پردہ پاک نبیؐ تھیں وِچ اصحاباں چاندا
کُل صحاب دیوانے ہوندے عقل فکر اُڈ جاندے
پر تاں بھی اِک رُخ مبارک حسن ٹِکا ہکواری
کپتے ہتھ ترنجاں بدلے یوسفؑ تک عورتاں
اِک دِل گئی ہزاراں کافر خاص ایمان لیائے
پاک نبیؐ محبوب خدا دا پردے اندر رہندا
رب بتلایا دوست میرا خاص محبوب پیارا
اِسے کارن پردہ اوسپر ذات خداوند پایا
اوسدے جیڈ نہ رتبہ بالکل کِسے پیغمبر پایا
اوسدے حُسن تجمّل والا حد حساب نہ کوئی
بس کر اِدھر ذکر یوسفؑ دا بول سُنا کھاں یاراں
اودوں سورج محشر تیکر کدیں نہ باہر آندا
تاں بھی پاک نبیؐ دا جلوہ تک سورج شرمائے
پاک نبیؐ جے پردہ چاندے عرش منوّر ہوندا
شب معراج چوہدیں طبقیں جلوے چان لگایا
کوئی نہ جلوہ پاک نبیؐ دا جھلکے خالی جاندا
اِسے کارن سرورِ عالمؐ پردے دیوچ راہندے
پھر اوہ پاک نبیؐ دا خادم رہیا عمراں ساری
اجے نرا قدے پردہ چایا ڈِہی افیضاں بگاتاں
پردے وِچوں تک نبیؐ نوں قدماں تے سر پائے
کدیں نہ اوہ محبوب ربدا پردے باہجوں بہندا
غیر نہ کوئی محبوب میرا تکے حُسن نظارا
اوہ محبوب پیارا اپناں پردے وِچ چھپایا
میں قربان جاواں نہ دِہری اوپر ہوندا سایہ
جیہو نکر رب یگانہ اینویں نبیؐ یگانہ ہوئی
سُننے کارن شائق بندے بیٹھے بنہ قطاراں

بیان نظارہ نمودن آدم علیہ السلام بسوئی اولاد خود و مشرف شدن بجمال یوسفیؑ

آ اے ساقی محو فنا لوں دیویں جُرعہ مینوں
ہو کے محو اجیہا ہوواں خود تھیں بیخود ہوواں
جتھے بنہ کے صفاں قطاراں کھلے روح تمامی
کھلا تکیندا سبھناں آدمؑ دادا نبی سچاواں
نظر اوہناں دی کیمیا کاری رحمت فیض اٹھاواں
کھلیاں ہویاں صفاں تمامی ویکھ اسیں بھی چلیے
مست الست ہو کے چل تکیے عجب عجیب نظارا
سنو ذکر گلزار یوسفؑ تھیں جویں حوالہ پایا
جس تھیں محو فنا ہوواں میں بول سُناواں تینوں
صفاں روحانیاں اندر میں بھی ہو کے کھلوواں
میں بھی وِچ کھلوواں جتھے جا گہ ملے گرامی
میں بھی وِچ اوہناں دے جاواں نظر عنایت پاواں
مت کے اِکس نظارے کولوں پاک عیبوں ہو جاواں
جتھے حکم ہوئے وِچ اوتھے اسیں بھی جا گہ ملیے
کِویں تکے اولاد اپنی نوں آدم نبی سُہارا
گندم پاروں آدم جدم جنتوں باہر آیا

Marfat.com

بہت لگا افسوس اونہاں نوں غیرت ربدی پاروں
چار سو برس جاں گذر گئے رونداں آدم تائیں
کل اولاد بکم حقتی مرسل نبی گرامی
از غیبوں اک کنڈی اوپر قدرت دا ہتھ وہریا
اول نور محمدی آیا کنڈوں باہر بھائی
غرضیکہ سب ابد ازل وی جو اولاد تمامی
نقشہ کل روحانیاں والا حاضر پیش لکایا
تاکہ آئے آدم تیرے کارن ایہہ پردہ بنایا
پڑھ شکرانہ ویکھن لگے سب اولاد جو آہی
اک پاسے دا ولی ربانے خوش زہاریاں والے
اک پاسے دا نیک گرامی بندے خاص پیارے
اک پاسے دا غازی بیٹھے جنہاں شہیدی پائی
اک پاسے صحاب نبیدی روشن مشل قندیلاں
اک پاسے مطیع نبیدے مسلمان سہائے
اک پاسے شیطانی ٹولا کھلا مکر سکھائے
اک پاسے دا حقی مومن جنہاں عمل کمائے
اک پاسے دا مرد ربانے حمداں جنہاں الائی
اک پاسے دا سید سنی عامل حکم قرآناں
اک پاسے دا غوثاں ولیاں جنہاں صفاں لنگاراں
اک پاسے دا ویکھ ساری صاحب نیک خصالاں
یا فضل روشن راہ خدائی
اپنے نبی حبیب سپائے
اک پاسے دا شاہ کھلوتے جنہاں عمل کمائے
اک پاسے دا کھلے ہوئے غنی امیر گرامی
ایتھے روز قیامت اندر ہوئی حالت پوری

چار سو برس اوہ روندا رہیا ڈر کے خوف قہاروں
بعد اوس دے پھر اللہ اوس دیاں بخشیاں عیب خطائیں
حضرت آدم نوں وکھلائی اللہ پاک تمامی
نال ہزار دانائی فضلوں حضرت آدم بھریا
بعد اوس دے انبیا تمامی ورثہ اولیا خدائی
تعالیٰ وانگ آدم دے اگے کیتی رب علامی
ملے قدرت کولوں اوسنوں رب ارشاد سنایا
سن کے آدم صلوات اللہ شکر بجا لیایا
جدا جدا ہر صف کھلوتی حکمت پاک الٰہی
دوجے پاسے دشمن ربدے کھلے مل ہو کالے
دوجی طرف کھلوتے ہوئے عاصی اوگنہارے
دوجے پاسے کافر کھلے نہک حرام سودائی
دوجے پاسے شیعاں والا ٹولا سخت ذلیلاں
دوجے پاسے منتراں دے ٹولے وکھ کھلائے
دوجے پاسے مرزائیاں دا ٹولا نظری آوے
دوجی طرف وہابی کھلے شرموں سیس جھکائے
دوجی طرف کھلوتے ہوئے ٹولے اہل خطایاں
دوجی طرف کھلوتے شیعے نبی دے کم بیگانہ
دوجے پاسے اوہناں دے منکر توبہ استغفاراں
دوجے پاسے فقیر ہوائی بارن بیٹھے دھمالاں
دوجے پاسے مسئلے جاہل جاون گنڈ دلائی
دوجی طرف مریض کھلوتے درد دل درد رنجانے
دوجی طرف علیحدہ کر کے ظالم شاہ کھلوائے
دوجی طرف کھلوتے ہوئے سارے کل لوک تمامی
دکھو دکھ کھلوتے ہوسن خالی ناری نوری

صفاں بنا کے کھلے ہوسن ٹولے خاص عواماں
ہوسن وکھو وکھ شراں بندے ہور ہولائی بھنگی
وکھو وکھ علیحدہ ٹولہ نیکاں بدکرداراں
چنگا مندا جیونکہ کوئی کرسی عمل اٹھائیں
القصہ سب وکھرے ٹولے ہوسن کھلے تمامی
ہور نالے سب طبقے ڈٹھے آدم نبی خدائی
رب دا دوست بہت نورانی عالی شاناں والا
حکم ہویا ایہ شیث پیغمبر پت تساڈا عالی
دوجے طبقے اندر جس دم نظر مبارک پائی
حسن تجمل شان مکمل اوس بھی پیچھا پایا
اسنوں قوم گنہگاری اپنی دکھ عذاب پہچاسی
اوسی ہک طوفان اچھیا اوپر زمین ہر جائی
ایہ ہک بیڑی دیوچہ بہسی نال رعیت ساری
تریجے وچہ خلیل تمہارا نظر آدم نوں آیا
آتش وچہ سٹیسن اوسنوں کافر لوک تمامی
باغ بہشت بنولیساں اوہ رحمت کراں زیادی
چوتھے طبقے اندر ڈٹھا اسمٰعیل یگانہ
کہیا رب ایہ مرسل میرا چھوٹی عمر وچالے
پنجویں وچہ اسحاق پیغمبر صاحب عقل سیانا
چھیویں طبقے دیوچہ ویکھے یعقوب وتیالیں
ستویں طبقے اندر اوسنوں یوسف نظریں آوے
صورت سوہنی مورت سوہنی قدرت پاک غفاروں
ظاہر سوہناں باطن سوہناں چمکی لاٹ نورانی
خوب جمالوں ہور خصالوں تاج سرے تے دھریا
لک ہزاراں صفاں فرشتیاں کھلے گرد بگرد رہندے

ٹولہ وکھو جلالیاں ہوسی وکھرا رنگ حراماں
تابع طبیعت وکھری وکھرے جنہاں طبیعت چنگی
ہر کوئی عمل کمائے اوپر لبسن موج بہاراں
پورا عملوں بعد جہ اوسنوں دیسی اللہ سائیں
جیونکہ صفاں کھلوتیاں ڈٹھیاں آدم نبی گرامی
پہلے طبقے دیوچہ ڈٹھا شیث پیغمبر بھائی
اوسدی برکت اس طبقے نوں ملیا نور اجالا
ہور حقیقت جتنی آہی دس دتی رب والی
ڈٹھا نوح پیغمبر تائیں مرسل خاص خدائی
ایہ ہے نوح پیغمبر رب دا حکم آدم نوں آیا
آخر نال دعا اسدے غرق اوہ کیتی جاسی
تو تو تیز رے ہر جاگہ تے پانی چڑھسی بھائی
ڈب جاسن اوہ بچ جاسی ایہ حکم کیتا رب باری
ایہ بھی ہک پیغمبر میرا رب صاحب فرمایا
میں اسنوں آتش وچہ اوتھے دیساں خوشی خرامی
ملے بیت اللہ نے بانی ایسے تھیں بنیادی
کھلا وچہ حضور خدا دے سر نوں لئے نذرانہ
ویسی سیس اساڈے تائیں پی کے عشق پیالے
ایہ بھی ہک پیغمبر میرا آوے حکم ربانا
ایہ بھی خاص ہک نبی اساڈا حکم کرے رب سائیں
صورت حسن جوانی والی تاب نہ جھلی جاوے
جیں سورج بھی اہدوں جسدا جلوہ لیسن دیدار ول
پلکاں تیر کماناں ابرو پار لنگھاون کانی
پتاں ست کیتا آدم نوں گھٹ شوق دلی چہرا
ہور پیرا ایہ نور سجایا جھلمل جھلمل کردے

سرو قد تے چہرہ خوبی اوستاکار بنایا
حوراں تے غلماناں رنگت تکن حسن نورانی
صورت ایہہ پیاری جیہیاں جنہاں والیاں
جے نہ پیدا ہویا اگدوں آیاں یاد جدایاں
جہیاں سانوں روون لگیاں بے تابیاں
رنمدے آئے نی سٹنے کیڑی جیہیں ہتھاں چاواں
ویکھ جمال نورانی یوسف لگا بہت پیارا
یا رب ایہہ محبوب نگینہ صورت والا ثانی
کس تھیں رونماہی ایہہ کی تشبیہ نیاں
ہے پھر اونہاں حکم خدا دا ہویا آدم تائیں
اس نعمت تائیں تکن دلیوں دور نکالے
ویکھ آزار جنہاں تیاں لالے پئے درد رنجانا
ایہہ مصیبت جیسی اسنوں بندہ ہو ونجا سی
[illegible] ایسا حکم خدا دا آدم نبی سیانی
جیہاں مشہور ہویا ایہہ یوسف حسن دا والی
یوسف دے درد رنجانا جنہاں نے جھکنے والی
[illegible] خداوند اگے اوہ بول سنائی
حسن جوانی چمک نورانی فضل کریں شکرانہ
ہویا حکم خداوند والا حسن لئے نبی حقانی
صورت حسن جوانی اسنوں ہور زیادہ دیناں
ایسی حسن جوانی عالی [illegible] مستوالی
[illegible] عشق یوسف دے اندر [illegible] جا آئی
[illegible] ہور زیادہ صورت یوسف تیرہ آئی
اگے دین تجمل والا روشن خلقت جاندی
اگے جلوہ حسن نورانی کوئی جھال نہ سکدا

تک کے تو عرش دا پایہ ہچکی اندر آب
ملک خدا دی خدمت اندر جان ویلیں قربانی
سب انعام حسن خوشی خلقت اوہناں اکھیاں والیاں
[illegible] درد جدایاں آیاں
[illegible] عشق [illegible] ہاں
[illegible] ہار عشق دے جاں
اوہ بول [illegible] حضور اندر ایہہ بول سنائی بارا
سوہنے خلق تمامی بخشے صورت حسن جوانی
ایسے وقت مبارک ویلے کی تدبیر نیاں
حسن تینوں دسندے روونداں گریاں ساتئیں
[illegible] جالے
[illegible] آکھیا
[illegible] لکھیا سی
یوسف یا یوسف [illegible] آکھیاں
[illegible] تینوں [illegible]
[illegible] دینی تعالے
[illegible] ایہہ اسنوں [illegible]
[illegible] یار لئی
[illegible] یوسف [illegible]
پروانے دیوانے [illegible]
جنے اسنوں تکیا [illegible]
جنے تکیا [illegible] جان بچانی
گئے [illegible] کے گجر کانی
اوتوں ہور رشک [illegible] حیتاں
اوتوں ہور [illegible] سورج قمر فلک دا

بس میاں شانی حضرت کل گئی یوسف تائیں
بعد وسدے پھر شیث نبی دی پشت مبارک آیا
پھر او نور خلیل اللہ نوں ذات آہی
یعنی نور یوسف دا وسنیں لیا ذات [illegible] دل
اسا ذکر یعقوب نبی دا لکھے نا واس جانی
قصص الانبیا ہور کتابوں جتھے حوالہ پایا

اوہ پھر نور آدم دی کنڈ وچہ داخل کیتا سائیں
بعد او سدے پھر نوح دے تائیں رب عطا فرمایا
اوتھیں بعد اسحاق نبی نوں ملگئی عزت شاہی
بعد او سدے پھر یعقوب دے ول آیا شوق پیارے ول
لیکن کجھ حصہ اوس تھیں جیوں روایت پائی
اوہنوں او دسے حضرت اندر پایا انہوں بتلاوا

بیان ذکر یعقوب و عیص علیہما السلام

کر رسول اسحاق پیغمبر جیہیا رب تعالے
حرم مبارک اسحاقے دی جیہی نور نورانی
شاہ کنعان دی بیٹی سی او صورت والی آہی
القصہ اسحاق نبی نوں واحد اللہ سائیں
اک تن جیکے پیدا ہوئے سن یعقوب ہمارا
نال اوس یعقوب پچھیروں جی [illegible]
بیٹے دو تے اوہ آہے والا معنہ کہوں سنایا
عیص ولی اول آئے [illegible]
عیص ولی اول پچھے [illegible]
اتنا [illegible] حضرت [illegible]
صبر دوں نکلا [illegible] خدمت [illegible]
[illegible]
نیں ماں باپ [illegible] کر دے
سب بہت پیار [illegible] عیص ولی [illegible] کردا
نال یعقوب پیار گھیرا کرواہی سچے نال
ہک یعقوب محبت [illegible]
[illegible]

پچھے آ تے عیص نبی دے [illegible] جوانا
حضرت حسن تجمل اوہنوں کردیا سبحانی
پوشاہ وسلے زیتی ہوکے نال اسحاق پیاری
اوچہ کنعان شہر دے [illegible] ودود کر سائیں
پہلوں عیص آگئے [illegible] چمکارا
ایسے کارن اکہ یعقوب دی نسل ہویدا ہویا
یعقوب نوں حسن خداوند بہت عطا فرمایا
نام اسرائیل [illegible]
پھر یعقوب [illegible] کارن [illegible] آیا
اسحاق دے دیاں چشماں اندر [illegible] ہوئی
[illegible] حضرت [illegible]
[illegible]
خدمت [illegible]
[illegible]
بے اسحاق [illegible]
[illegible] مقبول حضوری
عیص [illegible]

Marfat.com

کیوں نہ ہوں افسوس اونہاں نوں وچہ ایہاں گلاندے
بن گیا ہوں عجیب کسیدا ناہ ہووے جیہڑا پٹھا
توڑے باپ ناراض نہ اوستے رہندا مرد خدا دا
اِس سببوں یعقوب نبی نوں دلوچہ رہے جھورانا
اِس گلوں حد جُھرنا جھکناں یعقوب نبی نوں آیا
اوسدیاں پُتراں بھی یوسفوں سے جھورے پار لیا
اونہاں کہیا کیوں باپ یوسفوں نال پیار ہے لایا
ایس سببوں یوسف نائیں کھوہے اندر پایا
القصہ اسحاق نے اک دن کہیا عیص ولی نوں
اے بیٹا جے اج اساں نوں آن کباب کھواویں
حق تیرے درگاہ خدا وچہ عرض سوال سنائیں
جلد لیاویں جلد لیاویں لاویں دیر نہ کوئی ۔
سُن کے عیص ہیا ور چلدی تیر کمان نکالی
ایہہ گل سُن کے مائی صاحب فکر اندر وچہ آئی
یا بیٹا اج ویلا آیا رحمت باراں والا
اج تساڈے باپ نے عیص ولی نوں کہیا
جیکر اج کباب بنائے آن کھواویں مینوں لیا
اوہ ٹُن لین کباب گیا ہی تُوں اچ جھوں کر چارا
بکری اک ذبح کر جلدی جھٹ کباب بنائیں
تیرے نال پیار یعقوبا میرا بہت زیادہ
چل لے چل شتابی کر کے مائی نے فرمایا
اچھی طرح پکایا اوسنوں لائے خوب مصالے
اودوں پیش رسول خدا دے آن کباب ٹکایا
یا حضرت ایہہ گوشت حاضر کھاؤ جو من بھاوے
کیس کباب بنا لیاندا ایڈا بہت شتابی ۔

جیہاں نال نہ باپ پیارے خوش ہو وقت لنگھاندے
پُھل وسال کلام نہ کرتی کم نہیں ایہ مٹھا
پر او عیص ولیرے ساتھ کیوں کرنا پیار زیادہ
کیوں پیار نہ میرے ساتھ بھی کردا نبی ربانا
اوہا جیہا اوہا احمد وچہ رب جھوراناں پایا
سنتا آکھے کھوہے دے اندر دور وطن گھر باروں
کیوں اس لڑکے نالوں وہدے اوستے پیار کماندا
اوہا جھوراناں پدری سنگوں پُتر اندر وچہ آیا
نال کمال پیار محبت اودوں بول صفی نوں
پھر اوہ جیہڑے یا بچھڑی دا نال نیک دعائیں پاویں
خبر نہیں ہن بیٹا تاج پیغمبری ویوے تیرے تائیں
اج کسے دے اوپر رحمت ربا دی آئی ہوئی
کان شکار جنگلیں چلیا دل اندر خوشحالی
بیٹے خاص یعقوب نبی نوں جا کے عرض سنائی
لا کجھ چارا جے کجھ چلی بن محبوب تعالے
بیشک میں بھی نال کناندے اوہ گفتہ سن لیا
کراں سپرد پیغمبری والا شان مرا حبیبا بیٹولیا
اپنے حق دعا کرائے باپ کنوں دلدارا
اودوں پیش اسحاق نبی دے جلدی اندر جا کر
سے عیص نبی دے نال محبت رکھی نبی خدا د
اوسے وقت یعقوب نبی نے خوب کباب بنایا
پیش کر کے جلدی آیا حاضر نبی دے ڈولے
چکھیا کر یعقوب نبی نوں مائی نے فرمایا
سن کے نبی کیوں لیاں حضرت آکھوں لیو پاوے
اودوں ایہہ سنیا پائی تے جو مقبول جنابی

یا حضرت حسن تائیں کہیا اوہا کباب لیایندا
اکھیں وچ معذوریوں حضرت کجھ نہ سمجھیا جاندا
پڑھ بسم اللہ منہ دے اندر لقمہ جس دم پایا
اتنی لذت کدیں نہ پائی جتنی اوس دن پائی
یا حضرت کر نیک دعائیں اوس دے حق دے اندر
تد پھر وچ درگاہ خدا دے نبی دعا فرمائی
جس نے ایہ کباب کھوایا اوسنوں نبی بنائیں
جدوں دعا پیغمبر کیتی ہویا فضل الٰہی۔
جسنوں کدیں نہ باپ پیارے نال پیار بلایا
اجّیں جتنی رب العالم ایہویں فضل کمانے
عقلاں ہور دلیلاں سیتی کجھ نہ بن واسردا
جس قناعت کیتی اوسنوں ملگیا قرب غفارول
طمع کیتا سی عیص ولی نے میں پیغمبری پاواں
عزّ من قنع وذل من طمع ویکھ بیان کتابوں
خوش ہو کے یعقوب پیغمبر نالے اس پیاری
دل دیوچ ہزاراں خوشیاں جامے وچ نہ میون
پیسہ ہتھ کسے نوں آوے جیکر مفتی کولی
ایہ تاں ہوئی پیغمبری حاصل وا صدذات غفارول
سنو حقیقت اتنی تائیں عیص ولی بھی آیا
کھاؤجی ایہ والد میرے خوب کباب رسیلہ
کھا ہوتے دعا فرماہو مولے افضل کماوے
ایہ نہ سمجھے عیص ولی پیا کی میں لیون آیا۔
لے گیا مال اوہ مالک اپنا جس دی قسمت آہی
وقت نہ عذر دے عاصی تائیں آیا ہتھ ونجویاں
فی الجملہ اسحاق نبی نوں عیص جاں خبر سنائی

خوش فرزند تساڈے آندا نہیں کوئی گھر پکایا
عیص ولی کباب لیایا دلوں گمان پچھاتا
ربدے حکموں اوس کیا یوں بہت سوال اٹھایا
کھا ہٹے تاں نبی صاحب اجہوں عرض الائی
جس کباب لیاندا اوسنوں اللہ کرے پیغمبر
کہندا یارب ہر دم تینوں لائق ہے وڈیائی
اوسنوں بھی اولاد اوہدیوں شان عطا فرمائیں
رل گئی یعقوب دے تائیں دو جگ والی شاہی
اوسے اوپر رب العالم رحمت فضل کمایا
جو گل چیت نہ چیتے ہووے اوہ گل کر دکھلاوے
کجھ نہ بن دا جو کجھ چاہندا اللہ اوہا کردا
طمع والے لوک کجھ نہ حاصل ہولانے دربار ول
رب کہیا یعقوب نبی تے میں خود فضل کماواں
رکھ توکل رہے اوہ پاویں اجر جناب ول
واپس آئے گھر دے اندر دل وچ راحت بھلری
کیوں اوہ ہیون جنہیں پیغمبر ہوں رہے کولو لیون
اوہ بھی جامے وچ نہ میوے ایہ تاں حرمت ہووی
دم دم حمد ثنائیں پڑھدا ربدیاں ہتھیاروں
خوب کباب شکار بنا کے حضرت پیش لگایا
عجب شکار تساڈے کارن پکڑیا کر کے حیلہ
شان پیغمبری میرے تائیں جلدی سونپیا جاوے
خالی رت شرابوں ہویا تاں میں پھیرا پایا
پچھوں خبر ہوئی جس ویلے ساعت نیک ہائی
موسم لنگھ گیا تے پچھوں رحمت باراں ہویاں
سمجھ کے آواز لیا تاں دلنوں سخت حیرانی آئی

Marfat.com

ہوش حواس تمامی اُڈے رو کے ایہہ فرمایا
رحمت والا جبر کے پیالہ تیرے کان لگایا
اساں امید تساڈے اوپر سی پیغمبری والی
کجھ نہ وس اساڈے بچیا وہہ گئی قلم ربانی
ناحق پیارا اساڈا اُسدے نال ذرہ کجھی
سُن کے عیص ولی دیاں گلاں اوہدے وچ غصہ آیا
کوں اوہ جیہڑا حق اساڈے نال ٹھگے لے گیا
کدیں نہ چھڈساں کدیں چھڈساں جتھوں لبیا مینوں
آخر جداوس ولدے اندر فرہ آسائش پائی
اچھا بچڑا مرضی ربدی چونکہ اُسدی آہی
کرناں حق تساڈے ہن تہن نیک دعا گرامی
تاں پھر حق اوہناں دے حضرت نیک دعا الائی
ایہہ راجے ہن وتھیں غصہ حضرت عیص وںجایا
ہر دم تنھا زہر وچ رکھدا اڈاڑھی تیز کٹاری
ایسی حالت تک مائی نے یعقوب دیاں گلیاں
ہر دم کوٹھے وچ اوہ مائی رکھے لعل چھپائی
ستراں وچ بہایا ہویا خاصہ نبی یگانہ
بڑا بہادر عالی ہمت عیص ولی دیاں گلیں
کدن شیر اندے اگے جا کے چادر خوری کھاوے
کوئی نہ آکھے ڈر دا بخشو غیب خطا بھرا نوں
نت نت بابل تیں ویندا اچھڑ خیال اجیہا
تاں کجھ وس تیرے نہ میرے ہو گیا ربدا بھانا
جو تقدیر ازل دی لکھی کدیں نہ ٹلدی ٹلدی
ہت چالیس جیالوں جیہڑا رجی اسے دلدارا
لیکن شوق محبت اندر کل جھیں بہاناں

جا اے بچیا قسمت والے حصہ اپنا پایا
اگوں آہی تے قسمت تیری لی گیا ترپایا
اگوں زوری ہور کسے نوں لگی قسمت عالی
یعقوب دے باغ خشک تے وس گیا رحمت پانی
ایہہ واقع ہو گئی اُس تے رحمت پاک جنابی
کہندا ایسے وقت شتابی چاہساں مارگوایا
کر دیساں قتلام کرتک کے شوخ آوازہ کہیا
دھکا کے جو نال بھراواں ماریئے پکڑا اوسے نوں
نال پیارے اسحاق بیٹے نوں ایہہ گل آکھ سنائی
اوسدے بیلے ولیسی تیتھوں نیک اولاد آہی
دیوے بہت اولاد تساں نوں واحد رب علاہی
بہت اولاد خداوندا سانوں نیک عطا فرمائی
آکھے جتھے ملگیا مینوں چاہساں مارگوایا
آکھے جتھے ملیا اوتھے کرساں قتل تیاری
اگلے کوٹھے وچ چھپایا اندر وار کدائیں
دانہ پانی اندر دیوے کرے وساہ نہ کائی
بھائی سکا دشمن نبیاں کھا گیا چھیر زمانہ
ڈرو کوئی نہ آکھے بخشو بھلیاں عیب خطائیں
شیراں بیشی جو دم چلاوے کدیں والس آوے
کون آکھے جس کولوں آوے شرم حیا خدا دی
جیوں تقدیر خداوی آہی کر اوہا ہو گیا
بھانا ربدا کدیں نہ ہٹنا لکھ کوئی بنے سیانا
نال پانی دے اگے تقدیری ہور زیادہ والی
وچ تقدیر خداوندوالی ساڈا عذر نہ چارا
کہنا کدیں نہ راضی ہوساں بالا مقبول ربانا

چونکہ میرے شوق محبت وچہ سہمانی
ہمینوں شان پیغمبری دی الا ملنے تے جد آیا
کدیں نہ راضی ہوسان اوتھے اندر عمراں ساری
اک سو ستھ برس دے ہو کے جلت سی فرمانی
جد ورثت یعقوب نبی دے سر تھیں سائے والا
لگے درد فراقاں اندر جان آزاری آہی
کجھ آرام دیہاندے یار دل آہی دلوں تسلی
تاج مرصع موتیاں والا شفقت کرم جہاناں
تدتاں ہویاں کدیں نہ ٹھنڈے ٹکڑے رل ہنجائی
دل وچہ تاہنگاں اج ہن راضی ہوندا ویر پیارا
ٹکڑیاں ٹکڑیاں وقت ٹکڑم ہتھاں لکنوں گوایا
ایہو ہیا اکدن مائی تائیں کہندا اوٹوں سجانوں
الوداع کر سانوں سونپو رب تے کرو دعائیں
جتھے بھائی رہن نہ دیون کی اوتھے پھر رہنا
ٹرو ہیاں ٹرو ہیاں سر پر دیہو اجازت سانوں

اوہ بھی باہر ناہ ہن بھونسی لے کے عمر جوانی
دغا کما کے نال تساڈے ہے اوہ کہن سدھایا
آخر اسحاق تے دی ہوئی آ کے وصل تیاری
مائی سارہ پاس او ہاندی لوکاں قبر بنائی
چلیا گیا بقا دی جانب نبیاں سخت کشالا
اتھوں چلگیا باپ پیارا صاحب دولت شاہی
اوہ بھی بیلی رحمت والی سر دے اُپروں ڈھلی
سر دے اوپروں ٹھور سدھایا ہو گیا درو رنجاناں
وقت وصال اوڈ ویکھیا نوں اجل شہادت آئی
ویراں بھی نہ راضی ہویا باپ بھی اٹھ سدھارا
وس نہ چلیا موسم سہاں غفلت وچہ لنگھایا
لے مائے صد شاباش رحمت ہووے کیوں رہانوں
سانوں ایتھے رہن نہ دیندا بھائی کدی کدائیں
مائی رخصت دیوے سانوں ہاں نہیں ہن بہنا
اہن سلامت وطناں اندر رکھے رب تسانوں

غزل

دیہو اجازت وردا او داسی نکلجاواں گھر باروں
کہیا سہا اوتھے رہنے دا دلنوں سوچ وکچھاندا
بھایاں نوں جد تکدا ہاں کی اوتھے رہکی کرناں
ہجر الہی آن دہشٹر نبیں سیں اساڈے کنیے
بھایاں نوں لے مان کرہیدے اچے دم مریندے
ساڈے باغ تاں خوشیاں والے غمدی خزاں سکانے
میوہ خوشی وصال نہ لبھیا دل رہیا ترساندا
کر کر محنت ہر شفقت کر کر عجز نیازاں
فی امان حوالے رب دے سانوں رخصت کرہو

کی اوتھے رہناں جتھے کوئی نہ بولے شوق پیاروں
جتھے سکے ویر پیارے قتل کرن تلواروں
چنگا ہوندا نکلجاناں ایسے شہر دیاروں
کوئی نہ دسدا حامی میرا باہجوں ذات غفاروں
اساں غریباں ہاں کی کرناں شفقت بھایا پاروں
اُڈ چلے نی بھور نمانے خشک شدہ گلزاروں
گذر چلے پردیسی حاجز خالی ہٹ بازاروں
خالی ہی پنتایا آخر بے پرواہ درباروں
جا وٹیے وچہ مسافریاں دے روندے دردو آزاروں

کی رہنا سکیناں اوتھے جتھے کوئی نا ہ پولے
کی اساں اٹھیے دفتر پڑھکے مفتی مفر کھپاتا

متھے وٹ جو پاوے ہٹے جلد لیسے پر واروں
چنگا بچہ ڈونغلاں سُنئے اوکھا اوگنہاروں

رو رو عرضاں مال ا پنی تُوں جیدم بول سنایاں
آن وداس ہوئے ہٹ جنہوں پُتر اچھڑنا چاہندے
دردانوالے نہیں ہمیشہ سرتے جھڑکاں سہندے
سدا نہ دردوالوالے رہندے دردانوجہ گزلاندے
سدا نہ بھوریں چھلاندے اوپرست الست ہو جاندے
تاں پھر چم گئے سُن ماں مائی رخصت حکم سُنایا
وقت انھیرے کوئی نہ تکے جاویں چھپ چھپاتا

سمجھیاماں ہنسانی شاید لگیاں ہوُن جدایاں
نہیں رہندے نہیں ہٹے ہٹے لبر سمجھ لیا نہیں رہندے
اک دن کو بچ مسافر ٹریا الوداع کرجاندے
کریں تا رب العالم اپنا رحمت فضل کماندے
سدا نہ رہندے سبز بغیچے آخر نوں کرماندے
راتیں جیلے بچہ سیرے چاہو سا تھ لدایا
کیہو بچہ وچ انہیرے کوئی بھی جاوے نہیں بچھاتا

بیان رخصت شدن یعقوب علیہ السلام بسوئے شام بحکم مادر مہربان

آ گئی رات فراقانوالی لگیاں ہوُن جدائیاں
ایسی رات وچھوڑ توالی کدیں نہ آوے شالا
رو کے ماں نے رخصت ویلے اِتنی گل سُنائی اے
اوتھے ہے اک ماماں تیرا نام لابان گرامی
اوسدے گھر وچہ ڈیرا کرنا کرنا ادب زیادہ
اِن شاء اللہ پوری تیری خدمت ادب بجاسی
نالے عرض سلام اساڈا خدمت وچہ الاناں
کہنا بھین تساں توں آکھے اِتنا کرم کماؤ
اتنی آکھ حقیقت مائی رخصت حکم سُنایا
راتیں ویلے نکل شہر تھیں جد حضرت ٹُر پیا
اسرائیل[1] دا معنی ایہ ہے راتیں جاون والا
آخر کٹ سفر دی مشکل پہتا شام وچالے
مائی نے جو شادی والی گل دیاں بات سُنائی
سُن کے بابے شفقت بارو اسنوں گل بہایا

ایسیاں راتیں سجناں بھانے کدیں نہ آون سائیاں
جس راتیں وچ چاہتھیں ہٹے پت داویس نکالا
بابا پچھر اتوں شام زمیں توں جاناں کرکے دھائی
سارے اوسدی تابع اندر جتنے افسر شامی
باہجوں اوسدے غیر کسے ول کرنا نہیں ارادہ
بھی کجھ تینوں فائدہ اوسدے گھروچوں ہو جاسی
بعد سلاموں میری طرفوں تھہ تھہ عرض سُناناں
اک بیٹی رلہ میلا اندر نال میرے پر تا مہ
سمر سنہ حکم کہیا جا ہووی رحمت رب دا سایہ
اوسے دن دا اسرائیلی لقب دہانوں ڈہیا
وچہ توراتے مفصل اسدا لکھیا ویکھ حوالہ
اوسے سلام کہیا ماں نے توں عرض سُنائی نالے
یعنی بیٹی ویاہ دیہ بیلیوں اوہ بھی گل جتائی
وچہ نکاح کرن دے اندر حضرت نوں فرمایا

[1] اسرائیل الخ یعنی کہ لفظ اسرا … بندہ خدا … ۱۲

آندا کجھ سناکھاں مینوں اپنا مہر کیدا ہیں
میں غریب نتانا ڈاڈھا وافر مال نہ کائی
ماموں تُسے گھر دو دس بیٹیاں صاحب حسن جوانی
دوجی ہور راحیلہ ناؤں لالیہ اسم گرامی
اپنے حسن راحیلہ والا باہر حد شماروں
سُن کے کہیا مامے اس نوں چھیڑ اعذر نہ کوئی
کہیا مامے ست برس توں میرا اجر چگاہیں
سُن کے گل اشتاں کیتی یعقوبے نے ساری
ہر قسم چھپ چھپاتا رہندا سخن کلام نہ کروا
ادبوں بول سناندا اگوں ہاں پر وہ کنعانی
کدیں نہ گلہ شکایت کیتی کدیں نہ حال جتایا
جیکوئی پچھدا عیص نہ لیا کی توں لگنا ہیں بابا
اوہ ہے میرا صاحب جیہڑا ہاں اس دا نوکر پر وہ
ایسے حال فقیر بیچارہ ست سال اوس لنگھائے
ایسے نیک خداوند مرسل ہووں ظاہر کہائی
جیکر عاماں لوکاں اگوں خود دیوں حال جتاون
نہیں اوہ حال احوال جتاندے سر دم صبر کماندے
تاں پھر مامے بالیا خاتوں وٹی عقد نکاحوں
کہندا بابا ایہ کیہ نکمہ نال میرے کیتوئی
کہیا مامے بیشک تینوں آکھی سی راحیلہ
ایہ گل لازم ناہیں تینوں چھوٹی دھی پرناواں
جیکر پھر توں اتنی مدت اجر چاریں میرا
تاں لیجا پھر ست برس نوں یعقوبے اجر چرایا
دوجا نکاح یعقوب نبی دے دونویں بھیناں بیاہیاں
دونویں کہیا تو چہ عقد لیاون جیہا اوس زمانے

یعقوبے فرمایا میرا اک دھیلا آندا ناہیں
بدلے مہر دے تسو کمی ہنوں کرساں کارروائی
اک دا نام راحیلہ جیسی صورت دی لاثانی
وڈی سی اوہ ریحانہ جنہیں سنیو ذکر تمامی
یعقوبے راحیلہ چاہی ماموں شوق پیارے
مہر ستے بدلے ہور وجہ ناسا جلد مقرر ہوئی
بعد اوس دے ہیں عقد راحیلہ کر دیسا تد ناہیں
اجر چارن والی سر تے پنڈ اٹھائی بھاری
جیکوئی پچھدا دس اسانوں کت تھوں دا توں مردا
یا ہجوں اس دیوں ہور نہ کروا سخن کلام زبانی
کدیں نہ بھائی دے حق اندر بندا سخن الایا
ادبوں آکھے ہیں ہاں اس دا خدمتگار وچارا
اس دے یا ہجوں سخن شکایت ہور نہ بالکل کردا
کدیں نہ اسم یعقوب تمہیدی منہوں بول سنائے
عثمان پیغمبر ناہیں فضلوں وچ لیے ذات خدائی
قسم خدا دی پیغمبر الیں چول باہر نکالے بھاون
ناہیں ہر تحصیلیں دوہ کی اچے ہوون شان ودھاندے
یعقوبے جد بالیا خاتوں تکی خاص نگاہوں
آکھ راحیلہ بالیا دیوے کدھرے عقل گیوئی
پر پرنائی مالیا ناہیں کر وڈی راحیلہ
مالیا جو ہے وڈی اوس نوں گھر دیوے پہلاں
راحیلہ دے سنگ بلاشک عقد کریساں تیرا
بعد اوس دے پھر نال راحیلہ عقد نکاح پڑھایا
اگلے وس ایہہ رسماں جائز سن ایہہ رسماں ہویاں
موسیٰ تے توریت جاں اتری کیتا منع خدا نے

Marfat.com

انہویں وچہ قرآن خدا نے حکم منع دا کہیا
نہیں تاں اگے موسیٰ ؑ تیکر حکم جاری ایہہ سیا

کتنیاں گلاں اگے آہیاں جائز رب بتایاں
جیونکر غیر کسے نوں سجدہ کرناں ناہیں خطایاں

ہُن بن ذات خدا دے سجدہ لازم کفر کریندا
ہور شراب اگے ہر کوئی پیسی مومن پیندا

جد قرآن محمد ﷺ اوپر نازل رب فرمایا
حرمت حکم شراب خوری دا اسدے وچہ ستایا

ہور اگے بن مسجد کدھرے حکم نماز نہ آیا
سب زمین نوں ہُن خداوند مسجد واتاکے بنایا

ہور اگے کئی گلاں آہیاں جیونکر ستر پردہ
ہُن ستر دا حکم بتایا اگے کوئی نہ کردا

جاں یعقوب رسول سہارے راحیلہ پرنائی
دولت بے حد باہجے ونی وانج بنا کے کھائی

کئی ہزاراں گھوڑے ڈھورے دولت حد نہ کائی
بے حد شفقت آہے طرفوں یعقوب دے تے ہوئی

ہور غلام کنیزاں جنہوں وڈہ کے وون سوایا
حد حساب شمار نہ کوئی جو جو چیزاں پایاں

رکھیا پاس یعقوب ؑ نبی نوں ہامے شوق پیاریاں
مالیا چوں چھ لڑکے تے سے فضل ہویا سرکار دا

روبیل اتے شمعون بھی لاوی ہور یہودا چار
بھی آنحار زبالوں جھیاں سمجھ حقیقت پائیے

راحیلہ چوں بالکل لڑکا پیدا تھیا نہ کوئی
اک لونڈی نال زلفی اوسنوں لمے ورلی پائی

راحیلہ دی خدمت کارن وانج وچالے آئی
راحیلہ نے یعقوب ؑ دی خدمت وچہ گزائی

اوس زلفی چوں بھی دو لڑکے اللہ پاک اوپائے
وال اتے نقشان ایہہ دو ونویں ناویں بول سنائے

مالیا نے بھی ریس پریسوں لونڈی اک منگائی
اوسچوں بھی دو لڑکے پیدا کیتے ذات خدائی

گاد اتے اشیر سی دوجا حسن جہانوں نیارے
فضلوں رب کریم گرامی کھول دتے دروازے

یوسف نے بھی شام وچالے سی پیدائش پائی
لیکن اسدا ذکر تولد اگے کہساں بھائی

آخر وچہ خوشی دے ہر دم رہندے یعقوب گرامی
دولت باہجہ شمار دلاں حاصل ہوئے کم تمامی

ست برساں جد یعقوب نوں ہور بھی لنگھ سہایاں
اکی سال ہوئے جیہڑے آہاں یاد حجابان

حب وطن دی دلدے اتوں کدی نہ کدھرے جاندی
وچہ پردیس مسافر والی جندر ہے نہ رساندی

لکھ کوئی امن آسائش پاوے خوشیوں وقت لنگھاوے
بھلیاون پردیسی توں جد یاد وطن آ جاندے

لکھ گھر باہیں ہووے لکھا وسدا تازہ حسن گلابی
یاد وطن جد آوے جاندے سب کم دشتابی

لکھ بیٹی بلبل وقت گزارے ہووے وقت لنگھاندے
نیر چل جاندی بیچ جیندی جسدم یاد آ جاندے

لکھ مچھی شوہدی دریا وچ چھپ اندر بو چہ رہندی
قسم خدا دی حب وطن دی کدیں وسار نہ بہندی

لکھ پروانہ حال دیوانہ دل پر جاوے اک تے
پر سمجھیا باہجہ شمع دی اسنوں بھاوے مول نہ جبتے

Marfat.com

لکھ ترہایا شربت دودھ نوں پیوے جتنا چاہے
لکھ کوئی نہاوے پانی پاوے گرمی دور ہٹاوے
ٹھلج تخت سرداری لکھ کوئی وچ پردیس جیوے
لکھ کوئی ہسے وچ پردیساں جاں خوشیاں پاوے
لکھ پیا کوئی مرہم لاوے دل دے زخم ہٹاوے
آخر پردیسی نوں اک دن وطنیں جانا ہوناں
اسیں بھی ہاں پردیسی جگ تے آئے اوس کنعانوں
اوہ یعقوب تاساں لنگھائے پورے اِکی بھائی
ایہ پردیس مسافرخانہ چلناں اک دیہاڑے
اوہ یعقوب نا بھائی کولوں ڈردا ڈردا آوے
آتش سخت عذابا نوالی ہور عذاب ہزاراں
یعقوبے نوں بھائی کولوں چھپیا کنعن وارا
کوئی نہیں عمل کمایا چنگا دنیا حرص لگائی
جیونکر عیص یعقوب نبی تے راضی ہو گیا بھائی
کجھ نہیں غم اساڈے تھوڑے ہوون کیڈ گناہا
سُن توں حقیقت جس دم دل وچ یاد وطن آ گیا
کیونکر وطن وچ جاوے جاواں تدتک گذر سدھایاں
دردفراقوں پیراں ہلیاں ہجری اگاں بلیاں
تاپھر جا کے سامنے سائیں عرض سوال سنایا
مدت ہوئی سائیں ڈٹھیاں وطن زیارت پاواں
سن کے سامنے جلدی کر کے رخصت حکم سنایا
تاپھر جلد تیاری ہوئی چاہیاں شوق مہاراں
ہور اسباب تمامی لدے نوکر چاکر بردے
شوکت شاہیوں بے پرواہیوں چلیا نبی سہارا
لے ماماں کر سنگ دعائیں اسیں چلے پردیسی

قسم خدا دی پانی باہجوں کدیں تریہ نہ جاوے
پر اندر وچ اگ جو بلدی اُسدی بھڑک نہ جاوے
کدیں نہ حُب الوطن جو اُسدے دِلتھیں نسائل تھیوے
یاد وطن جس ویلے آوے ہنجواں بھی بھا سجاوے
کدیں نہ زخم جدائی والا دِلتھیں دور سدھاوے
نہیں ہمیشہ پردیسا نوں چہ اوسدا رہنا ہوناں
کجھ دن رہ کے واپس چ نا سمجھیں دلوں بجانوں
ساتوں اکیاں ساعتاں ندا بھی نہیں بھروکائی
نیکی کر لئو نیکی کر لئو عمل نہ کریو ماڑے
ساتوں ڈر ہزاراں اگے کون بیان سناوے
بنیاں کان آمادہ اگے توبہ استغفاراں
ربوں معلم ساڈا حالہ کی کجھ ہونا یارا
اچھا رب چا ساڈی فضلوں بخشدیسی جو بانی
اینویں راضی ہو جاوے گی ساتھے ذات خدائی
اوتھے جد فرمایا رب نے میں غفور الہا
نبی یعقوب پیغمبر رب دا وچہ دلیلاں پیا
اندر ہو گئے پیراں سہ سہ سُول فراق جدائیاں
آیا یاد جاں وطن پیارا لوآں ہویاں کھڑیاں
رخصت کرو وطن نوں جاواں دل ہے اسدھرایا
جان اوداسی ہوئی ڈاڈھی وچ فراق بھراوا
جاوطن نوں بیٹا جا کر دل تیرا سدھرایا
سنے قبائل چلے حضرت نالے بیٹے یاراں
گرد نبیئے تاریا نواتگوں جھلمل جھلمل کردے
آکھ سلام سامنے دیتا ئیں ادب بجایا یارا
جیوں تدہ خوشی اساتوں کیتا رب تیں خوشی تھیسی

سر پر چانا گھر والیاں نوں طرف اپنے گھر باراں
نامی نامے نوں سرجھم کے سبھنوں رخصت حکم سنایا
جلدی جلدی قدم اٹھاندا پندھ نہ نظری آندا
تانسجو چلدیاں چلدیاں آیا اوہ یعقوب سہارا
کیا تکے اوس جنگل اندر صورت دا منوالا۔
دلیں نکالن والا آیا سنگل شوق شکاروں
دِلو چہ کہندا وِیران میرا کون شکار لج کرسی
ویکھاں شہر کنعانے اندر وڑن دیسی یا ناہیں
کون بیان اساڈی حالت اُج درج کرے سی
ربدے اگے عرضاں کردا یا رب ذات گرامی ۔
راضی ہو کے میرے تائیں سوہنا گل لگاوے
نالے نوکر ستہ تہاڈی حاضر بیش آداہوں۔
آسے لشکر اک سوالا میرا اس جنگل دے اندر
اجے نہ ڈٹھا سانوں اوس نے جاں اوہ ساں تکیسی
جد آ پچھے تُساں کولوں کسدا ہے ایہ ڈیرا
ہے ایہ ڈیرا اک خادم دا بردہ اوہ کنعانی
نام یعقوب بیچارہ اُسدا وِچھڑیا گھر باروں
اوسے دے ایہ نوکر چاکر اوسے دیاں متاعیں
پتہ نہ دینا میرا بالکل آکھاں پیا تسانوں
جیہو نکہ ادب قواعد ہوندے اچھی طرح تباسے
سبھ آداب قواعد ہیں کے پچتہ سبھنوں کر کے
ربدے اگے عرضاں کردا یا رب ذات غفاری
انہویں کرے دعائیں یعقوب اوپر رب تعالے
آیا بہت شتابی کر کے ہتھ وچہ تیر کماناں
جٹی کمر دوالے اُسدے سی تلوار گرامی۔

رکھے رب تسانوں راضی اندر دوہاں جہاناں
چلیا جدب یعقوب گھر بیوں ڈٹھا ناد سدہرایا
کدیں نہ آندا جو پردیسی گھر دی طرف سدھاندا
اپنے جوہ جنگل دے نیڑے جو کنعانی بارا
کردا پھرے شکار جلیں ڈٹھا دیبوں دور نکالا
تکسا کے ہنجوں گر پئے اکھیں درد تمینا پار ویا
کرسی ہور شکار پیا ساڈے گل تی خنجر دھرسی
گل لگ ملسی نال اساں دے یا کہ کٹسی باہیں
ویکھاں کویں حقیقت ساڈی کا تہاڑی اُلجھیسی
بھائی میرے دے دل سکا و پیاہیں مہر تماہی
ٹُرتا ندا جو رٹھیا ہیا اج راضی ہو جاوے
کہندا سیہ لقرانا دتا تائیں نرمی نال سوالوں
آیا کان شکار کرندے بیٹا خاص پیغمبر
ہے امید تساڈے کولوں حالت آن پچھیسی
ادبوں اُسدے اگے کہنا کر کے ادب گھنیرا
عیص ولیدا ہے اوہ نوکر صورت عجب جوانی
اج اوہ خادم صاحب تائیں آیا ملن پیار و
عیص ولید ہی خدمت اندر آئے ایں گناہیں
خفا اساڈے اوپرت اوہ آکھے کجھ اسانوں
مت کوئی بے ادبی دے باروں آچی گرزن چائے
آپ پوشیدہ ہو کے بیٹھیا سر سجیا ایہ چہ دھر کے
بھائی میرے دے دل دے اندر پاویں الفت بھاری
تا سجو نک گیا ڈیرے تائیں مہو رتاں منوالا
صورت حسن جوان تر و تا اور ہیبت بادشاہانہ
نالے اک بندوق تے روڑا لشکر نال تہامی

Marfat.com

آن پُچھیندا جذبے سینی کون کوئی تم سارے
کون کوئی سِر وانگ شاڈا جس دا لیہے ایہہ ڈیرا
بولے ادب آداب کر کے جیوں یعقوب سکھایا
ہے اک شہر کنعان وچالے بڑا بہادر ناہی
اوس دا اک غلام بچارہ دناں ہا بچہ وکاں
صاحب دی خدمت وچ لوں اُنہوں دور سدھایا
اسیں بھی عیص لیے نوکر خدمتگار ہماں نے
بڑا کوڑیل سُنیندا سانوں رہیوں معلم حالا
اوہ یعقوب جو نوکر اُسدا اوہ بھی دائم روندا
ویکھاں اج منظوری سانوں ملدی ہے یا ناہیں
سُنکے ایہہ گل عیص ولی نوں ہوش نہ رہ گئی کوئی
جاگی پیڑ پرانی دردوں ڈیکاں نکل گیاں
کوہرج چھپنی ڈرانہ چول پھیر لی سنگ سہیاں
وقت نزع دے مردیاں ایں پھیر جیا تیاں ٹُھہیاں
بھایا نوں جد بھائی تُہن پھیر تکلیفاں کہتیاں
کی معلوم اوہناں نوں جنہاں پیڑاں درد نہ سہیاں
دردوالا اک بیت جو سُندا رو رو جاہڑے گہیاں
قصہ تھوڑ تساں ہی اوکھا گلاں چھڈ اجہیاں
کدیں نہ دردوالا بندہ ذرہ آرام پٹیندا
سُن کے نوکر بردیاں والی گل اُس عیص ولینوں
تک جیا اُس بھائی میرے کیسی خودی گوائی
کیڈیاں اُس تکلیفاں پایاں حرف تیرے تھیں جیا
جذبے نال بتایا ہر نوں کون بے ادب سکالہ
دستو جلدی غضبوں اُسدا جلدی تخم اُکھڑا دواں
سُن اَسے اوکھا انوہیں الکدن یعقوب دا جایا

کِس ولایت نَس ہی جاناں دسو سچ پیارے
کِس کم کارن غیر شہر ول پایا نشاں بھیرا
سُن اے مرد خدا دے تینوں چاہئے حال سُنایا
نادان عیص ولی ہی اُسدا پُت اسحاق گرامی
ناں اُسدا یعقوب بچارہ پُر تقصیر نماناں
اِکی سال گذشتہ ہوئے اج اسیں ہاں ہُن آیاں
سُن یعقوب پیغمبر سارے دناں ہا بچہ وکانے
ویکھاں سُن منظور کرے یا دیوے دیس نکالا
عیص ولی دی رنجگی بار دل تا ہنجوں ہار پروندا
اپنی طرفوں تا اسیں آئے راضی کرن اوہنا ئیں
حُب بھرا دی وِلدے اندر آ کے داخل ہوئی
مُدتاں پچھوں ویر سجنیاں آ کے خبراں ہیاں
بلبل بھانے پُھلاں والیاں پھیر رتاں ہو گیاں
جھوکاں ساتھ لُٹا و نوالیاں پھیر وسن لگ پیاں
ملنہاریاں اوہ تیاں جیہڑیاں راہ وچ پچھے رہیاں
دردوالے نوں حرف ہک کافی بیدردی کوں کہیاں
بیدردے تھیں پچھیا کہش سمجھ نہ آئی میاں
بے سمجھے ہن آکھن انہے سطراں کہش کہیاں
جیس ویلے کوئی دردمنداں دی دردی گل سُنیندا
غشدی حالت اندر آ کے کہندا اپنے جی نوں
ہو پیغمبر دیتبر یدی جائی اوس گدائی
ہُن بھی اج رضا تیری کردا دت والیا
جیہڑا میرے بھائی تائیں بردہ سدنے والا
کس نے تک غریب اُسدا گولا دہر پایا داں
بن پیغمبر گولیاں والا چاہسی لقب سدایا

جیونکر باپ یعقوب نبی کوں آیاں پیش جدایاں
جیونکر بھائی پاروں وتے دکھ یعقوب اٹھاندا
جیونکر ابن پیا بھائی تائیں راضی ویر کریندا
اینویں اکدن سارے بھائی اپنے کیتے پاروں
جسدم عیص تمامیاں تائیں جذبے نال بنایا
کہن لگے سبھ اودوں حاضر یا مقبول حقانی
جو کوئی پچھدا کہندا ایں ہاں نوکر عیص ولیدا
سکدے ہور روناں پھر بہتا گھتیا شور کوکایا
جا اس ویر پیارے تائیں دردوں رونا تکیا
دردوں روندا دوروں دوروں آوے باہاں اڈی
وہوتا گیا فراق اندر وا غیر غبار سدھایا
تا پھر گھر نوں آئے جانی نال خوشی تے ہسیے
بعد او ہاں دے عیص ولی نے یعقوبے نوں کہیا
تسیں رہے سفر اندر دکھ تکلیفیں پاندے
الوداع ہو رخصت لیکے چلیا عیص سہارا
ہائے افسوس ہزار کسطرح دا ایہہ گردوں زمانہ
آپے مائل کردا خلقت آپے کرے دیوانہ
آپے دردر او پریا وسے آپے بھرے خزانہ
آپے بن جماعت آوے آپے بنے یگانہ
آپے زور بزوری لاوے لوکاں نال برانہ
آپے اپنی خوشیوں ویکھے بیٹھے تخت شہانہ
آپے آکھے انج کہ پھیر اوہ آپے آکھے نہ نہ
آل یعقوب پیارے جسدم اپنا ملیا خانہ
نہیں اعتبار زمانے اُتے پر کیہو دوز لگانہ
القصہ ہو رخصت ٹریا عیص ولی شہارا

اینویں اکدن یوسف نوں بھی آکھوس ہیجر بلایاں
اینویں بھایاں پاروں یوسف دور رہیں گھرلاندا
دور دراڈے جھلیاں اندر سیاد و ماسیاں دیندا
ہر یک پیش یوسف نجشناس او گئیں ادب پیاروں
دسو کیں نے بھائی سیر اگولا پکڑ بنایا
کسے نہ اوسنوں پر وہ کہیا آپے بنے زبانی
آپے گولا نبیاں بالکل عیب نہ ہور کسیدا
تکے پیا تماہی حالت چھپ یعقوب سہارا
خیمے وچوں باہر آیا بالکل مول نہ جھکیا
دونوں گل ملی لگ دلبر ہوئی فرصت وڈی
محکم حب بھراواں والی دیو چہ ڈیرا لایا
کجھ مدت مل دونوں بھائی ہے ہکی جا وسیدے
لے بھائی پر پا شہر چلیے بہت مدت تاہین رہیا
تسیں رہو تسیں شہر چلیے آپیں سفر نوں جاندے
لے لیا دیس نکالا خوشیوں چھڈیا وطن پیارا
آپے زور ہی اپنا ہندا آپے بنے بیگانہ
آپے زور ہی بنے سیانا ناں کچھ پیر ہنستانہ
آپے اپنی جان جلاکے ساڑ دیوے پروانہ
کدیں دیوے بھریاں آپے کدیں ویکھے دانہ
اکھیاں لاکے آپنے آکھے ہٹ جا منظر ڈھیا
آپے پھیر اوہ شاد ونتا تیں ... بنڈ بیچارہ
دم دم دیوچہ ہور دکھڑا کرنا ترت بہانہ
ترتا عیص ولیوے تائیں رخصت حکم روانہ
آکھے سنو رو پیہ ولیاں منگو ناں ایک دانہ
جا رہیا اک گراں دے اندر ہیدا خاص پیارا

Marfat.com

بہتا ولاد دیگا تجی اوسنوں رب عطا فرمائی
اک بیٹا اسی روم وہناں صاحب صدق صفائی

اوسے روم اوہ روم ولائت وچ وسائی یارا
اوسے دے اوہ ناموں شہر ہوگیا موضع سارا

اک ایوب پیغمبر اللہ حضرت عیصوں کیتا
باقی دے پیغمبر جتنے ہین یعقوبوں مینتا

صلی اللہ علیہ وسلم ہرنوں بول پوکاراں
اگوں بھایاں دے ملنے دا حال بیان چہاراں

بھائی دی خدمت وچہ بھائی جو کوئی ٹر کے جاوے
کتنا درجہ اوسدیتائیں رب صاحب پہنچاوے

بیان ثواب ملاقات برادراں ہمہ مومناں و وجہ مصافحت کردن با واقفاں و غیر واقفان

جو بھرا اپنے دی جانب نال محبت جاوے
ہزار نیکی ہر قدم اوسنوں رب عطا فرماوے

نالے ذرہ سو بدیاں اوسدیاں دور کریندا سائیں
نالے بخشیدیوسے اوہ فضلوں دوہاں بھایاں تائیں

اول جو سلام علیکم مومن بول سناوے
تریہہ نیکیاں اوسدیتائیں رب عطا فرماوے

ذرہ نیکیاں ملدیاں اوسنوں جو سلام جھلیندا
ہور بھی رحمت دوہاں اوپر اللہ پاک کریندا

پچھیا کسے نبی تھیں کیہڑا چنگا کم اسلاموں
تاں پچھیا جواب سائل نوں پاک رسول اماموں

ہک سلام اساڈے وچوں چنگا ایہ کم آیا
جو کوئی ملے سلام شتابی چاہیے تس سنایا

واقف یا ناواقف ہووے دوست ہویا ناہیں
دشمن یا سجن دل جانی کہے سلام تدائیں

اپنا یا بیگانہ ہووے دیسی یا پردیسی
سبھنوں کہے تاں اسدے تے رحمت رب کریسی

کہے سوار پیادیاں تائیں ادب سلام دعائیں
جاونوالے بیٹھیاں تائیں پاون نیک جزائیں

بہتیاں بندیاں تائیں تھوڑے ادب سلام الاون
حضرت کہیا جنت اندر اوہ نہ بالکل جاون

جیہڑے آپس اندر بالکل الفت پیار نہ کردے
ایسے جنت کنوں دور ڈے دوزخ رہسن سڑدے

حضرت کہیا صحابیاں نوں سنیو بات نرالی
دساں بات تساڈے تائیں ہیں ہک الفت والی

جیکر تسیں آپس دے اندر کہو سلام زیادہ
اوسدے پاروں واقع ہوسی بیحد فضل خدادا

ہوسو بکہ وچ تسیں پیارے مثل بھراوں
بیحد چنگی ہے ایہ خصلت کہے رسول سچاوں

جو کوئی بیمار کسے نوں پچھن کارن جاندا
جنت دیوچہ جاگہ اوسنوں رب عطا فرماندا

کدیں نہ اوسنوں باہر کڈھیے جنت دی گلزاروں
ہور روایت جو کوئی پچھے مرد مریض بیماروں

ستر ہزار فرشتے اوسدے کارن بخشش چاہون
فجر وںجے تاں ساری دیہاڑی بخشش دعا فرماون

شام وںجے تا فجری تیکر منگن نیک دعائیں
آخر پچھن جان والے نوں بخشدیوے رب سائیں

ایہ درجہ بہو وضو کارن جو وضو سنگ جاوے
مسلم وچ ابو ہریرہ ہوں ہور روایت پائی
جس راہو چوں لنگھنا سی اوس مومن مرد خدائی
تاں پھر ملک خدا دا جلدی بیٹھا راہ نوں مل کے
جد آ لنگھیا مرد ربانا اوس ملک فرمایا
کہیا اوس فلانی وستی اک دوست وسیندا ایں
پھیر فرشتے کہیا اوسنوں دس اہی ہندیا مینوں
کہیا مرد خدا دے تھیں اوہ لگدا خویش قبیلہ
سن فرشتے کہیا اسنوں میں ہاں ملک خدائی
رب فرمائے تیرے تائیں کر کے قسم پیارے
اینویں اسیں پیار دیا تینوں اس وچ شک نہ کوئی
وچ مشارق ابن مسعودوں ایہ روایت پائی۔
یا حضرت کد قیامت ہوسی پاک نبی فرمایا
کہیا اوسنے یا سردارا روزہ عمل نہ کوئی
صرف تساڈے نال ہیا شک نال خداوند عالی
شوق رسول خدا دے باہجوں ہور عمل ناہ میرا
شوق رسول خداوند والی ہور خدا دیاں بندیاں
جو محبت نال خدا دے دوست رکھدا پوری
جس کسے نوں اللہ صاحب دوست کرنا چاہندا
جگہ فلانی شہر فلانے پتر شخص فلانے
تاں پھر وچ اسمان تساں لی وحی آواز پکارے
تسیں بھی اوسنوں دوست رکھو منگو نیک دعائیں
تاں پھر کل فرشتے اسنوں دوست ہیں رکھیندے
تاں پھر رحمت اللہ والی اپر زمیں دے آوے
ہر کوئی چنگا جانے اوسنوں بندہ نیک سدیندے

سٹھ برساں دا رستہ اوتھیں آتش دور سدھاوے
اک شخص ملاقات بھائی بندی چلیا کرکے دہائی
جا بیہا اتھے اک ملک نوں رب ہدا فرمائی
اسنے تائیں سوہن بھی آرا دو تھے پہتا چل کے
دس اے بندے ربدے توں ہن کس طرف نوں دھایا
شوق زیارت ہوئی اسدی ملنے کارن جائیں
لگدا ہے جس تھیں چلیاں تیرے سا کوئی تینوں
صرف ثواب زیارت کارن جاواں کرکے حیلہ
تیرے کارن ہندیا نوالی صورت شکل بنائی
جیوں توں بھائی جانب چلیا کر محبت چارے
بھائی نوں جو بھائی ملدا دیواں اسنوں ڈھوئی
اک شخص نے پاک نبی نوں کرکے عرض سنائی
کہیا توں وقت قیامت کارن توشہ کجھ بنایا
نائیں بہت نمازاں پڑھیاں بھرتی چاہڑی ہوئی
بہتی شوق محبت تینوں ہر ویلا لوں باہلی
حضرت کہیا جا پھر تیرا توشہ عجب چنگیرا
جو رکھدا ہے رب دا بندا اسدیاں عیباں ہنیاں
اوسنوں بھی جا رب عالم فضلوں دیندا ہے منظوری
اوسدا نام وحی دیندا ملکیں اللہ پاک بتاندا
اوسدے نال محبت میری سن آئے ملک ربانے
شخص فلاناں دوست ربدا اسنوں رکھنے سارے
تاں سبھ فضلاں کیتا اوسنوں بخشے اللہ سائیں
نالے نیک دعائیں اوسدے کارن رب کریندے
نیکنامی اس بندے والی ہر جا گھنڈ جاوے
لیکن ایسیاں صفتاں تائیں عالم لوگ بنیندے

Marfat.com

یا اولیا خداوند والے جنہیں ذکر کریندے
اونہوں اللہ رحمت یاروں ایڈا درجہ دیندا
ارض سما وچہ ہر کوئی اونہوں چاہے نال پیاراں
ایہو سبب فرشتے اونہوں یاد خداوی کردے
پاس اونہاندے جانا افضل بہت ثواب بڑا ہووے
گل لگانا مومن تائیں جائز بے شک آیا
ویکھی جتھے اکٹھ تائیں پھر جو سینے رکھدے
تہیں ایہ کتب فقہ دیوچوں نظری بالکل آیا
سینے تے ہتھ دھرنا جیکر اوہ منع ہی ہوندا
جنہاں ایسا مسئلہ لکھیا غلط اونہاں فرمایا
مطلب سینے ہتھ دھریندا انہوں ہیں تلاوے
جیکن منگے دعا خدا تھیں منہ تے ہتھ پھروے
جسد ہم بندہ رنگ کولوں نیک دعا کو چاہندا
اوہ تاں اوسدا انہوں نیک ہووے جو کشادہ
ایسی رحمت آئے اُستے رب تعالے والی
پانا اکٹھا نہ یوچوں ہیں بھی رحمت پائیں
تائیں لازم ہر اوں قدرے رکھے جو کشادہ
جسد ہم منگ دعاؤں فارغ منہ تے ہتھ پھریندا
روشن ہووے مکھڑا اوسدا روز قیامت تائیں
ایہو جسد ہم بندہ کوئی ہتھ کسینوں دیندا
تاں اونہاندا خوش ہو لینا رنوں بہت بھاوے
بعد سلاموں جد اوہ مومن سینے ہتھ پھریندے
سینہ تس کشادہ ہووے رحمت نال بھروسے
ایہو وجہ تہیں ممانعت کوئی مت کوئی شک لیاوے
عظمت ادب بجا کیسا کوڈیں ہتھ لگاناں

تائیں لوک ہزاراں وچکی قدم شریف چمیندے
وچہ اسمان زمیناں اُسدے عالیشان کریندا
جیونکر پاس اولیاء اللہ دے آون لوک ہزاراں
تائیں لوکاں تہاندی قدمیں بوں جا کی جھڑدے
کرے جو وچ مجالس تہاں اللہ راضی تھیوے
غنگا ہمن جو وہاں لاندا تاں مکروہ بنایا
عام ملاں پھیر اسطرح نوں ہیں ممانعت لکھائے
نا ایہ کتب حدیثاں وچوں نظر حوالہ پایا
تا پھر بعد دعاؤں منہ تے ہتھ نہ ملناں آوندا
ایسا قول نہ عالماں سنیاں اجتک ہی بتلایا
خام عقیدہ دل تیرے چھلیں سارا دور ہٹاواں
کیوں اوہ ہتھ پھر ہوے منہ تاں اوہ بھی ظاہر تھیوے
رب العالم اوسدے اوپر رحمت ہمیشہ برساندا
سنبھو اوسدے لوچہ سما اوسے رحمت فضل خدادا
زمین ہمانی اوسدے تائیں ہووے انہو سوالی
کر تخیلی ایڈی نعمت ساری نہ لیجائیں
تا تجو ایس زمیناں بھی ہتھ آوے فضل خدادا
اوہ سب رحمت فضل ہے اوسدی مکھ تی رب رکھیندا
ایسا مکھڑا ہووے نہ روشن ہوسی روز جزا ئیں
تاں لے السلام علیکم سنت تحصیں بول اکھیندا
رحمت برکت ہتھ اونہاں دے داخل کیتی جاوے
اوہ رحمت پھر رب العالم سینے وچہ رکھیندے
سینے وچوں کاڈر غصہ دور دوراڈے تھیوے
سجدہ کرنا منع بلا شک سجدیوں ایمان جاوے
ایہ بھی نہیں ممانعت کوئی چاہیے ادب بجاناں

Marfat.com

اکثر نال سلام الاناں رسم کفاراں آئی
اوہنوں ربدے بندے اگے آ بیٹھے نال صفائی

مسجد دا دروازہ جھکا استے کان بناون
تانجو اوہ بہشتی یاروں سیں جھگڑا کائی آون

گردن جو کوئی اوچی کردا رب اوسنوں چاہیوے
اُچی گردن والے تائیں اوہ مٹی وچ رلاوے

اکثر خاں نہ ربنوں بھاوے جو جھکیا ئی کردا
اوہا کجھ خدا دے کولوں درجہ پاوے فردیا

دائم توں تاں سن ای آدھا بیشک بہرے اگے
اوہنوں جھگڑا آہیں بھاہیں پاک جاسدنوں لگے

بجھ وڈیائی کرسیں پاسیں سخت عذاب خواری
توبہ عزت اتنھیں رکھے دور خداوند باری

خالص نیتوں جو کوئی مومن مومن جانب جاوے
اتنوں بھائی جیوں رہتا ئیں اوچکھن کارن ڈاہوے

جو کوئی شخص مسافر تائیں تکدا شوق پیاروں
رب تنگی اس مومن طرفوں رحمت شفقت پاروں

بال تہاڈے سر اوتے بنتھ جے پھیرے کوئی
ہر والوں وہ نیکیاں پاوے خبر کتاباں ہوئی

نال حقارت مومن ویکھ جو کوئی شخص تکیندا
وچ بہشت نہ داخل اوسنوں اللہ پاک کریندا

جو کوئی کسے دیاں نقلاں کردا اکھ صورت ویکھ مرتڈی
رب فرماوے ویکھو جی ایہ نقل کریندا امیری

اوہ بھی ہین ہی پیدا کیتا اسنوں بھی ہیں پیدا
ویکھو پھر ایہ مٹی ہوکے مان کریندا اکیڈا

جیکر اسدی بھی ہیں اسدے واںگوں شکل بناندا
سمجھ لیندا اج کبنیاں نقلاں سچ بدلہ لیجاندا

پھیر ہیں اسدی حجت پاروں اسدی شکل بنائی
تاہیں پیر کبنیاں ساری اعفل ہونا آئی

لائق نہیں کسے دی صورت نک کرے گلا الاناں
صورت تک جو تک ونجے اس نہیں ہی شیتا نال

بھائی مومن دی زیارت نوں جکوئی مومن جاندا
ہو جلال بہشتاں اُتے پاک نبی فرماندا

ہور حدیث مبارک اندر پاک نبی فرماوے
جو کوئی مومن کسے شخص دی تنگی دور ہٹاوے

اوہنیں رب العالم تنگی ساری دور کریندا
دوہاں جہاناں دیوچ اوسنوں دکھ عذاب دیندا

ہور فقیر سوالی نوں جو کپڑا انواں پواوے
تنگے عیب تنگے اوہ بھی عالی دیتے پاوے

اوسدا رب العالم بالکل پردہ نہیں پڑیندا
دوہیں جہانیں مولا اسدا خوشی جیب کیندا

تسے مومن نوں جو کوئی اک پیالہ دیندا
بھر کے پانید رب اوسنوں اللہ اکرام کریندا

اصحاباں نبلایا حضرت جی بھر دل بھر دیوے
تاں بھی اوہ پیالے حضرت کہیا بیشک لیوے

راہی راہ بھلے نوں جو کوئی سدھے رستے لاندا
اوسنوں مولا راہ جنت دا رحمت نال دکھاندا

مشکل کم مومن دا اندر جو کوئی ہمت لاوے
اوسدا مشکل کم جان نال رب پہنچاوے

کسے قسم تھیں جو کوئی مومن راضی کرے پیاروں
اللہ اوس تے راضی ہووے فضل کرے کرتاروں

Marfat.com

جو مسکین غریب کسے نوں کپڑے دھو کے دیندا — اوسنداں بھی رب جنت پاروں اندر صاف کریندا
جو مسکین سوالی تائیں پیٹ بھرا کھواوے — روز قیامت آتش اللہ اوسدے پیٹ نہ پاوے
جو کوئی خوش کسے نوں کردا اللہ خوش ہو جاندا — گجھہ کشالا نار جہنم اوسدے پیش نہ پاندا
جو کوئی عالم سنہ طرفوں تکے شوق پیاروں — پاک نبی دی زیارت اسندا درجہ بلس غفاروں
رب فرمائے جس نے ڈٹھا ساڈا نبی گرامی — گویا کہ اوس جلوہ ڈٹھا واحد رب علامی
جس تے ساڈا جلوہ پایا تر گیا دو جہاں میں — سخت عذاب قیامت دے تھیں بچسی من امانی
روضہ جس نبی دا ڈٹھا اینویں دل وچ جانے — جیونکر اکھیں نال زیارت کیتی نبی ربانے
جو کوئی ہمسائے دیاں تائیں رنجگی وچ نہ پاوے — ہے ایمان سلامت اوسدا پاک نبیؐ فرماوے
رنج ہویا ہمسایہ جس تے رب نہ اس تے راضی — سخت عذابوں اوسدے تائیں پکڑیگا رب قاضی
جو بندہ نہ ترس کسے تے کردا کریاں مارا — رب نہ اوس تے ترس کریندا پاندا ورد آزارا
جو نہ نال کسیدے نیکی کردا لول بجانوں — اوس تے کدیں نہ نازل ہووے رحمت رب سماتوں
جو کوئی نیت مومن دیاں تائیں ورد عذاب بچاوے — رب بھی محشر اندر اوتھیں رحمت کرم سہاوے
جو کوئی مسلمان کسیدا کردا گلہ ضروری — دور کرے رب اسدے کولوں نیک اعمال حضوری
کسے گلے دا مان نہ کریئے خوف خدا دس ڈرئیے — دنیا چار دیہاڑے ویکھاں کس دیہاڑے مرئیے
چنگے عمل کماؤ بھائی شوکت شان گواؤ — اپنے نالوں ماڑا کوئی کدیں نہ سول بناؤ
آؤ نیکی دے ول آؤ طرف بدی نہ جاؤ — اج دن کر لو نیکی مت کے بھلکے نہ گل پاؤ
چھڈ دیہو مرتدی کاراں پکڑو نیک عقیدہ — نالے اگوں ذکر تولد سنیوں پاک نبی دا

در بیان تولد شدن حضرت یوسف علیہ السلام و اوصاف جمال برگزیدہ اں

لے آ ساقی جام شرابی جلد لبالب بھر کے — بزم آرائش والا میلہ تکیئے نظراں دھر کے
محفل عجب سنگاری ہوئی حسنا ندی ثانی — اج دن روہڑ شراب جے ہووے محفل دی جو بانی
گل شرابی بین دے اوپر خوب طرح ترکاؤ — محفل بادشاہانی اج دن چنگی طرح سجاؤ
مست نیناں نوں سر پا کے اج سبھ لے آؤ — مجلس وچ او بول سارے چپ کر کے بہ جاؤ
سرو ہو صنوبر ہٹکے جلدی دور وکاؤ — سرو قد اج محبوباں دی چل زیارت پاؤ
بے پرواہ ہو کے اج سبھے دولت مال لٹاؤ — دولت نبی حضوروں آئے جو ویکھ پرچ جاؤ

چُپ چاپ ہووتی اودوں دوجی گل نہ کوئی الاؤ
خوشبو عنبر بدن دوالے لاؤ یا نہ لاؤ
سنو حوالہ جِسدِن پیدا ہویا یوسف نامی
ایہہ لازم سارا تینوں اسدا ذکر سُناواں
جبرائیل خدا دی طرفوں ایہہ خوشخبر لیایا
یا حضرت گھر تیرے ہونا بیٹا نور نگینہ
صورت اپر اپاری اُسدی حدّوں بہت زیادی
اُسدا نام ازل دا اساں یوسف نبی لکھایا
کوئی نہ ایسا اگے سوہناں نبی پیغمبر ہویا
اینویں راحیلہ دیاں ائیں خوشبوواں جائیں جائیں
کجھ نہ درد حمل تھیں ہویا ہر دم خوشیاں عیش
مائی ایہنہ نوں جد آیا شکر قبول الٰہی
جیونکر نواں تخت تے اُتے بیٹھے شاہ گرامی
اینویں پاک نبی دی خاطر عاصی جھنڈی تاروں
گلشن حوراں تے غلماناں مائی ایہنہ تائیں
وقت تولد نائیں آون حوراں تے غلماناں
مٹی گئی منی شیطاناں آیا نور یگانہ
لد گئے بہار غماں دے دتھیں خوشیاں ہتھاں پایاں
اینویں حضرت راحیلہ نوں حوراں جنتی آکے
روشن خانہ یعقوب دا ہویا بچہ جنیا بوں
جس دم ہویا تولد یوسف جلوے چمک وکھائی
عرش فلک تک خبراں گیاں ہر تھاں دھماں پیاں
خشک نہیاں ساں پانی بھریاں فضلوں تریاں بھجیاں
کفر ہنیرا چلیا شعبدہ جہانوں دین آیا
خوش محبوب زلیخا والا آیا دوست جانی

آکھے بدر انگورائی کینوں قندیلاں لٹکاؤ
جاؤ نافے کستوری تھیں خوشبو مست لیاؤ
اُسدِن سی یعقوب سُہارا اندر شام مقامی
جد راحیلہ دی کُکھ اندر آیا نبی سچا واں
آ یعقوب پیغمبر تائیں مژدہ نیک سُنایا
جِسدا حسن نگینہ ہوسی اوہ پر گل حسیناں
اُس بیٹے دی رب تساں نوں کہے مبارکبادی
تُساں بھی اوہا نام گناں رب تینوں فرمایا
سُن خوشخبر یعقوب سُہارا پڑھدا الحمد بھلایا
حوراں آ خوشخبر سناون ہیں قربانی جائیں
کیہوں کجھ صدمہ ملیا جنہاں نوں ہووّن حمل جیدا
بخشش تے رب عالم سارے جتنے لوک گناہی
اگے دل قیدوں پان خلاصی قیدی لوک تمامی
کھول دیہو دروازہ جنتی حکم ہویا سرکار دا
جس تے اودوں چھپیا ہویا پاک محمد سائیں دا
جلوہ لیکے پہنچیاں ہر دم الحمد دا شکرانہ
اندر ونظا کے کجھیرا دا ڈٹھا دیہو لڑ خانہ
وہن مبارک آئینہ تائیں آبال سیاریاں
خوشخبری وا افسردہ دلوں جاون جلوہ پاکے
بھیجیا رب پیغمبر عالی جھنڈی خلق ہزاروں
چھپ گئی اودوں جلوہ ونگ اکھ سورج تھیں
نالیاں جیندا والیاں جیلی فضل اکھیں تس گیاں
پنڈاں وگن کٹھ ہریاں نہ لیاں ہاں آن سکھیاں
والی تخت مصر تیاں تیں اللہ پاک ادیاں یا
آگیا دنیا دے اندر اوہ مالک کنعانی

آ گیا جسنوں سینہ چن تارے سجدہ کرنے آئے
آگیا اوہ محبوباں والا خوش سردار گرامی
آیا جیں نے شیخی شوخی محبوباں دی بھنی
آیا شاہ گرامی جسنوں شاہ بھی ہے تے سلامی
حسن جمالوں لین نظارہ حوراں ہار سنگاراں
پلکاں تیر وکس کے ابرو سخت کماناں جھکیاں
زلفاں کنڈل پا کر کھلیاں عاشق کیتی پھسائی
متھا روشن حسن نورانی ڈاڈھا صفا مثالوں
اے عاشق توں ہٹ جا اتھوں وصل وصول نہیں ہی
کجلیاں والیاں اکھیاں جھئی مارن تیر چلاتے
تک رخسار بلنڈے چمکا سے چن بھی جاباں والے
مٹھے سخن پیارے کروا جیونکر شکر پارے
خال کرنیدے خال اندر لوں خلل ہوندا عقلاں تولا
صورت جد سانچے کوئی لکھیدیاں کدی تکدی
گا نچ جنہاں دی صورت نہ جانی خلقت ساری
صورت پاکاں سارے خاکاں کیونکر بول سناون
کرن روایت جیس دم یوسف اس جہاں تے آیا
جد اوہ یوسف پیدا ہویا قدرت رب وکھائی
ایہوں پاک محمد یاروں بھی رب قحط ونجایا
اُڈ گیا قحط تمام جگت تھیں ہو جاں خوشیاں ہویاں
رات جمعہ دی پیدا ہویا یوسف نبی سہارا
سارے شام شہر دے اندر رحمت رب کھنڈائی
لہراں بحراں جاری ہویاں موج ماری دریاواں
بہت پیار محبت ہوئی ہر دی نال نبی دے
کرن پیار محبت چاون بھائی بابل جاوے

آ گیا جسنوں تک لوکاں نے اپنے حسن گوائے
جسدے اگے روئے زمیں دے کل محبوب سلامی
آیا جسدے حسن جمالوں چن کرنیدا کتنی
آیا جسدے قبضے وچ ہوسی مصر تمامی
نرگس نین نہ تیہ دے تک کے بھلیاں ہوش سنبھالاں
صیہ بنایا جیتھے آیا بالکل ذرا نہ کھبیاں
ابرو خنجر بن کے آئے دو نویں نین قصائی
اُس دے اوپر لکھیا ہویا حالت عشق وصالوں
جیکر دل لگا ہیٹھوں پھر غزال رونا پوسی
لکھاں ہار ہوکا ئے پلو پھیڑ کے جیں چھپاتے
لعل بھی تک تھاندی سرخی ہیچ جا پکڑ کنارے
ڈبوے لا استھار شنکاری جد ہر نظر کدارے
نظر اٹھاوے روح لیجاوے چھڈ جاوے شکلا تولا
ایسیاں نہیں جنت دے اندر جان تشاغی ہی تکدی
او تھے عاجز تشاغزائیں کی ہے ہمت یاری
حوراں تے غلماں جنہاں تھیں جلوہ لیون آون
اوس وقت وچ قحط مریلے ڈاڈھا ملک ستایا
سبہ شکائیت قحط وغیرہ جگ تھیں لد سدھائی
بکے ڈیوچ ہر جاگہ تے موسلے فصل کمایا
خشک زمیں دے اوپر فصلاں لگیاں خوب وسوباں
بدر ہویا شرمندہ تک کے صورت دا چمکارا
کیسے قسم دی حکم خداؤں کمی نہ رہ گئی کائی
رحمت والیاں باراں ہویاں ہر جا گھٹا بلاواں
صورت ویکھ اوہناں دی ہر دے روشن ہوون دیدے
ہر کوئی شوق پیار دل اسنوں سینے سینے چائے

Marfat.com

جس گلی چوں جاوے یوسفؑ روشن ہون تیاراں
دور ہوون سبھ اگوں پچھوں گرد اندھیر غباراں

صورت حد حسابوں باہر کی ہے صفت شناواں
سن ہن بہنا میں سنیدا تینوں حال جتاواں

پیدا کیونکر ہویا حضرت نبیاں ہیں سُہارا
بعد اوہناں دے ذکر یوسفؑ دا چھوہ لاساں یارا

بیان تولد شریف نبیاں ہیں تے فوت ہونا ماں دا تے پرورش پاونا یوسف علیہ السلام بیچ عمّہ

کرن روایت قصص الانبیاء جد یعقوبؑ سُہارا
گھر آیاں جد شاموں اوس نے کیتا سال گذارا

تاں پھر نبیاں ہیں پیارا دوجے سال وچ جا لے
پیدا ہویا یوسفؑ ونگوں جس نوں لاٹ نکالے

اوس دم یوسفؑ دو تیہہ برساں دا آہیسی نبی حقانی
بعضے آکھن نہیں بالاندا جا لئے ذات ربانی

دوہویں لعل پیارے سوہنے ہک تھیں ہک سوائے
سکے ویر پیارے دوویں راحیلہ دے جائے

جدوں تولد ہویا حضرت نبیاں ہیں سُہارا
کر گئی بی بی کوچ جہانوں وجیا کوچ نقارا

جمدیاں تائیں درد جدائی بل گئی تقدیروں
دوہویں لعل نمانے سوہنے رو دل درد و ہیروں

اجے نہ آدم جنت اندر قدم مبارک پایا
اگدوں اِہبِطُوا دا جلدی حکم خدا فرمایا

کو بہشت راحیلہ اندر کجھ نہ وقت لنگھایا
اگدوں حُور تراں راحیلہ دے حق سنیہا آیا

ہووے اجے نہ پکے باغیں آئی خزاں شتابی
ساڑ جلائے رکھ تمامی سکا گئی پھل گلابی

اجے نہ آس ہیسی کندھاں پوریاں توڑ چڑھایاں
اکھو ہی تقدیروں بانی ڈھٹھوں ہیٹ وگایاں

لگ گئے باں یتیماں نمانیاں درد فراق جدایاں
بیشک سر تے رحمت سایہ ہوندا پیار ریاں ماواں

غزل

کی پیا آکھیں ملاں جانے ٹھنڈیاں ماں چھاواں
نہیں متا یتیم نیاں لکھ کیاں ہسانے ماواں ٹھنڈیاں چھاواں

سر تے رحمت بدل سایہ ہووے ماواں والا
ماواں جیڈ نہ ہور خزانے ماواں ٹھنڈیاں چھاواں

پچھو یتیماں کولوں جا کے حال بیاریاں ماواں
جیہڑے آکھدے پھرن نمانے ماواں ٹھنڈیاں چھاواں

پچھے کون یتیماں تائیں در در پھرن نمانے
ماواں باہجوں درد ونڈانے ماواں ٹھنڈیاں چھاواں

کلبیاں وچ پھرن کرلانے کوئی نہ پچھدا کچھا
ماواں باہجوں کون سنبھالے ماواں ٹھنڈیاں چھاواں

کون بلاوے کول ہسا کے ماواں باہجھ یتیماں
دردوں کہندی دیتی کرلانے ماواں ٹھنڈیاں چھاواں

کون سرہندا تے چھڑکیندا اوہناں لڑلیاں تائیں
جنہاں بہر کے گود کرلانے ماواں ٹھنڈیاں چھاواں

اوہناں نوں ہر کوئی جھڑکیندا تے دھکیندا رہندا
جنہاں سر تے نہیں ہے سایہ سرہانے ماواں ٹھنڈیاں چھاواں

اٹھو جی تعظیم انہاں دی کر ہو شوہدے آئے
لگ کر گیاں جنہاں دے بھانے ماواں ٹھنڈیاں چھاواں

کون یتیماں نوں خوش کردا کیہڑا آن کھواندا
ماواں باہجوں لاچی والنے ماواں ٹھنڈیاں چھاواں

ماواں باہجوں رُوندے پھِٹے لکھاں وچ بازاراں
ہور گھراں نوں چہ مُٹھے بھانے ماواں ٹھنڈیاں چھاواں

وُہپ جدائی دیو چھڑدے کر بینہ ایہ بچڑے
جانہہ جنہاں تھیں تینوں تانے ماواں ٹھنڈیاں چھاواں

کیوں جھجر کیناں انہاں تائیں ایہ اوہ شوہدے حدوی
جیہڑے کرکے گیا تناتے ماواں ٹھنڈیاں چھاواں

اڈھما پاڑ جنہاں نوں پئی سینیاں دیوچہ پاواں
اوہنا تھیں ٹڑے خزانے ماواں ٹھنڈیاں چھاواں

بزم آرائش مجلس صافاں جدوں آمادہ ہوئی
ہویا حکم حضوروں اُٹھے رَل نہ بیٹھو کوئی ۔

ساقی جدوں شراب لیایا ہتھاں اوپر دھریا
تقدیروں ایہ ڈُہل پیا سارا اک بھی گھٹ نہ بھریا

مدنا ندا ہڈ کیندیاں جیدم آیا ساتھ پیارا
رج کے گل نہ ہک بھی کیتی وجیا کوچ نقارا

آب حیاتی چشمہ لدھا قسمت والے پایا
رہدی جو تقدیر لیاوے ندیاں تھس نہ ہایا

سُنو حوالہ جد راحبلہ چھڈ دی دُنیا فانی ۔
بنیا ہیں یتیمی پائی جیوں تقدیر ربانی

ند پھر اوسنوں اک گولی نے گودی اندر پایا
پالنا بنیا ہیں تنیدا اسدے ذمے آیا

نال پیار محبت اوسنوں پالے لاڈ کماوے
مایاں سکیاں وانگوں پالے ذرہ وساہ نہ کھاوے

نویں خریدی سی اوہ گولی کارن بنیا بیٹے
نام بشیر اسگے اِک لڑکا اوہ بھی لایا سینے

وو نویں بچڑے پالے گولی رہندی نوکر بردی
ہر دم رہے حضور وچالے ذرہ وساہ نہ کردی

ہیتیمبر بھی نال اُس گولی بہت پیار کماندا
غرضوں اُس گولی دے اگے نرمی دے سنگ آندا

حضرت یوسفؑ بالیا خاتوں نال پیار بٹھاوے
شمع یوسف دی اوتوں مثل پتنگاں واری جاوے

ایلیا اک یعقوب نبی دی آہی بھین پیاری
اوسدے گھر اولاد نہ کوئی حکم جویں رب باری

اوسنوں بڑا پیار یوسفؑ دا حدوں ووہ زیادہ
نال پیار محبت چاوے یوسفؑ نبی خدا دا

اِک دن آ یعقوب نبی نوں ایلیا عرض سُنائی
سنیو عرض غریب بھینوں دی یا مقبول خدائی

میرے گھر اولاد نہ کوئی ہر دم ہاں سدہراندی
اللہ بھانویں بہتی ہوئی نیک اولاد تساڈی

تیرے گھر پرواہ نہ کوئی دولت نال زیادہ
ہیں مسکین نمانی آیاں کر کے نیک ارادہ

یوسف صلوات اللہ علینوں دیو گھر وچ پچھاں
نوری شجر مبارک وچوں ہیں بھی میوہ چکھاں

سبھے اولادی یاروں میرا خانہ دھند کاری
دید بہو یوسفؑ والی ہیتوں شمع مبارک پیاری

ہیں بھی حاجر گھر دے اندر ویکھاں دیوا بلدا
نالے ویکھاں دیوے اوپر کویں پتنگ ہے جلدا

شمع اتے پروانے والی ویکھاں سبھ کہانی ۔ میں بھی ایس شمع دے اُتے جل ہوواں قربانی
دیہوا ایہ دلبند اسانوں ہیں بھی خوشیاں یاداں ۔ تک کے اسنوں سجے یا تو اگوں صدقے صدقے جاواں
حسن یعقوبؑ بتایا اگوں حسن اے بھیں بھاری ۔ یوسفؑ باہجھوں ہیں ستائیں ہن دی سخت لاچاری
اکھیا نندا ایہ نور نگینہ تکاں نت آئینہ ۔ اکھیا نندا جے نور لیجاویں ہوواں پھیر نابینا
ہیں درخت تے چڑھدا اساڈی یوسف دلبر پیارا ۔ باہجھ جیہا نے کدیں نہ جیواں ڈہیلاں کھا جھولارا
یوسفؑ دلبر جان اساڈی حسن اے بھیں بھاری ۔ جان لیجاویں تی پھیر ہووے ساڈی اجل تیاری
ایسی شمع مبارک نوری کدیں نہ دلیاں تینوں ۔ جے دیواں تی سخت مصیبت حاصل ہووے مینوں
اکدم جیکر دور سجندی ہوواں قدرے رائی ۔ ہوش حواس جہانی مینوں سجھی مول نہ کائی
ہور جو یاراں پتر میرے حاضر خدمت سارے ۔ لیجا جنھوں مرضی تیری بول یعقوب پیارے
یوسف صلوات اللہ دتیاں جان اساڈی جاندی ۔ یوسفؑ باہجھوں جان نمانی صبر آرام نہ پاندی
حسن کے بھیں نمانی اگوں اتھروں خون چلایاں ۔ اک یوسفنوں لیون آیاں ہور نہ لیون آیاں
اوسے نال پیار اساڈا اوہا شمع نورانی ۔ میں دیوانی اوسے اُتے جان کراں قربانی
لکھ کوئی دستے پھل گلابی رکھے بلبل اگے ۔ باہجھوں باغ بہاراں اوسنوں کجھ نہ چنگا لگے
کدیں نہ جاوے سورج جانب ایہہ پروانہ اُڈدا ۔ جتھے شمع مبارک ہووے اوتھے جا کے بُڑدا
کدیں نہ جاوے اُچی جاگہ نال آسائیں بہندا ۔ جتھے جھیل یا ٹوا ہووے اوتھے آ کے رہندا
کدیں نہ عاشق غیر اندیوں نال محبت جاوے ۔ جادھر ہووے معشوق نگینہ اودھر اکھیاں لاوے
دیدا یوسفؑ بہتا تکیں ہور نہ چاہواں کوئی ۔ اُسے دی صورت دے اُتے مست دیوانی ہوئی
چنگی چیز پیاری دتیاں رب بھی درجہ دیندا ۔ ساڈی چیز جو ہووے پھر اوہ منہ دے اوپر مریندا
خرچ کرو وچ راہ میرے دی ذات خدا فرماوے ۔ اوہو چیز پیاری جیہڑی خوب تسانوں بھاوے

لَن تَنَالُوا الْبِرَّ حَتّٰى تُنفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ ۚ وَمَا تُنفِقُوا مِن شَيْءٍ فَإِنَّ اللّٰهَ بِهِ عَلِيمٌ

وچ قرآن کریم بکرم اندر چوتھے پارے ۔ اللہ پاک نبی دے اوپر صدقہ حکم گزارے
یا حضرت کہو لوکاں تائیں حکم ایہ اللہ پاسوں ۔ ہرگز اُس صدقے وانگیں ذرا ثواب نہ پاسو
جچتک چیز پیاری اپنے راہ حق خرچ نہ کرسو ۔ تتنک نیکی شان نہ کوئی تساندے ہی ہرسو
اوہ چیز جو خرچ ہیں کرنے تسیں لوک تمامی ۔ چنگی یا کہ ماڑی جانے واحد رب گرامی
سبھدا درجہ ویسی اپڑا جیسا عمل کمایا ۔ ماڑا عمل تاں ماڑا درجہ چاہسی فرق نہ پایا

Marfat.com

چنگی چنگیر پیاری اپنی جیب کر دیسو کوئی
سن کے عمل صحابیاں یاراں ہر یک خوشی خوش تھیا
اسے ایس زمانے اندر اس تے عمل نہ کرسے
ایسی گاور چڑھے اُنہاں نوں چلنے کُجھ نہ چارا
ایسا دل ڈرایو اُسدا پھیر نہ ہرگز آوے
نازہ چنگیرا ہوندیاں جو کوئی بیہا ٹکڑا دیندا
رب فرمائے میں ایہ ٹکڑا ایسا کدیں نہ لیندا
گندہ ہندا کھاون والا اینوں شاید تساں پچھاتا
جیوں ٹکڑا اج سوالی پھیرا خالی ہے پرتائیا
سو ہتی چنگیر پیاری جیہنوں ہے ہو باہجھ بیاؤں
چنگی چنگیر پیاری دیہو ربدی ذات بھی کہندی
فی الجملہ جد چنگیر جھگڑا کر دیاں وقت لنگھایا
اٹھ دیہاڑے جیہنوں جانب ہووے یوسف پیارا
تاں پھر پہلوں پاس پھوپھی دے یوسف دلبر آیا
ورد آزار جدائیاں نو اسلے سول خمرہ گئے کوئی
یوسف نور پیارا دلبر روو سے وچ جدائی
سارا دن ہنجھ دے گردے مثل تلنگاں رہندا
ساری رات ہنجھو سے اندر حضرت رہی تلیندا
تدتاں پچھوں تکدیاں تدیاں رُت جد وانگ دتہدی
ہفتہ کٹناں یعقوبے نوں ڈاڈھا مشکل ہویا
کہندا یوسف باہجھوں مینوں پلک آرام نہ آوے
سُن کر پھپھی تیا یا گوں بہت تاں اینج نہ کردی
ہفتہ جس دم پورا ہویا پھیر ایہ حال تسا ڈا
سُن پیغمبر چپ کر گیا وعدہ بولن عذر نہ کوئی
جو کوئی وعدہ کیتا ہویا پھیر خلیلد ٹر دیندا

اوسدے بدلے بہت تسانوں ملجاسی آبروئی
جیہڑی چنگیر پیاری لگی دتی وچ راہ سائیں
ویکھ سوالی نوں ہُن بھنے غصے تھیں جل مرے
نہیں تاں بکھڑ سوالی دا اوہ بکو بھکن سارا
ربدے راہ تے دیندیاں ہوئیں جان ساری چلی جاوے
واپس کر کے اللہ اوسدے منہ تے اوپر مریا
تا کوئی اس وقتے دا در جیہ مُول تسانوں دیندا
کیا تساں رب العالم مینوں وتھیں ناہیں جاتا
اینویں ہیں پتا تساں خالی جد کوئی ویلا آیا
تا ہنجو شائید جہ بادو واحد ذات خدا نوں
بھیں کہو یوسف دے باہجھوں ہور نہیں کجھ بھاندی
وو ہاں نے اس عملے اوپر جھگڑا آن مکایا
اٹھ دیہاڑے پاس یعقوبے نبوے آن گذارا
گلشن مسکیناں دیتا ئیں نوری چانن آیا
رحمت برکت یوسف باروں بہت پھوپھی نے پائی
اوسے ویلے واپس کر کے پیغمبر زیارت پائی
رات پوستے تا نبی تُہارا گھر اندر جا بہندا
اکدم اوسنوں وچہ جدائی سال مثال سہیندا
جلدی آن زیارت پاسے خوش رخسار صنم دی
اوڑک اکدن پاس بہنوں دے جا کے جد ابہوں رویا
ساڈے نال پیارا یوسف جلدی ٹور دیا جاوے
جیہڑا وعدہ کیتا اوتھیں باہر قدم نہ دھردی
ہفتیوں اندر وعدے سو جیب یوسف نال اساں جا
کدیں نہ پیغمبر اندے کولوں ہے بدجہد بچی نی
اوسنوں رب کریماں چھوں باہر ویکھ کدے ہٹیدا

Marfat.com

آخر یوسف باہجوں گھر نوں خالی حضرت پایا
خانہ خالی ویکھ نہ جانوں دکھاں سخت ستایا
اک ہفتہ یعقوب نبی کارن ہویا سال ہزاراں
کدی نہ بھاون باغ بہاراں باہجھ پیاریاں یاراں
جانی جیب کر نظریں آوے اندر دوزخ ناراں
سمجھ لیندا اوہ عاشق ہو جنت دیاں بہاراں
باہجھ پیاریاں خاراں دس جنت باغ گلزاراں
جس شہر وچ یار نہ لگدا دسے ونگ اُجاڑاں
اتنے تائیں قدرت ربدی ہفتہ کٹھیں آ گیا
ہریا ہویا دل حضرت دا جو فرقت وچ سکیا
ہفتہ یوں اج چھوں نبی سوار گیا عشق اوڈاندا
دس کھاں اڈ کھا یوسف نوں گھر آندا یا نہ آندا

بیان آون یعقوب نبی دی وچ دن یوسف دا عزرائیل قبضہ روح فرمانا

آسے موئیکم خوشیاں نال لے آساں رب پہچایاں
عاشقاں نوں کہیا تساں بڈھ ساڈیاں ہویاں دور جدائیاں
ایہہ آیا تے کھینی کہیا نفسی کم اساڈا
ایہہ نہ سمجھیا اس بدلے چولا چیندرا اوس سی ڈاڈھا
وگیا پیاسا پانی اوتھے ڈاہڈا تیل لگایا
کلر شور گھٹیا جد بیڑے اٹھیا پانی دے آیا
دو یہوں سخت سرپیچ بیچارا حاذق طرف سدھانا
پاس آیا تے اگدوں اٹھدا ہویا کوچ لکانا
ہندا یا تیجھوں پرائے نہیں شمع جان نظر آئی
تیڑے آیا تے وار تجلی اگدوں بجھ سدھائی
ایویں حسد ہفتہ گذریا ہتھ آنا ہجر زارول
چلیا سی یعقوب یوسف نوں لیون شوق پیارول
اودھرے بچہ بھی جی ایہہ پتہ ان لیان اگے آئی
کہندی اج دن یوسف والی پوسی سخت جدائی
سایاں دا ایہہ مال خزانہ سانجھیں اج گھر لیسی
رب نوں معلم دیجے ہفتے دیسی یا نہ دیسی
اسیں بے وارث ہور نہ ساڈا چلسی اوتھے کوئی
لیجا سن اج چن اساڈا مہلت کامل ہوئی
پتر جیواندے ہوئے پتر انہدے سچ کہاوت آئی
اسیں ہاں نے ہاں لاوارث ساڈا ورنہ کائی
پتر الو الے چپ لیجاسن ہوسی سنج حویلی
اٹھیا پھیر روندی رسیاں ہر دوا ہی اک کیلی
سچ کہندے کیاں لیاناں اوپر جیڑ پرائی
لگھ کوئی پاس رکھے پیا تینوں آخر ہو گی جدائی
دنیا بھی ایہہ وطن بیگانہ ہے سیراں پرائی
کیہے نہ بسنا ملکو رہناں وا دیدا [illegible] جدائی
توں کیوں اس دے اندر جیوں اٹھ گھمنڈ مچائی
بن آکھے نال بس دو کیوں لدہ ایہہ حویلی بنائی
روک لئی توں جا کہ بیگانی رشتہ بند کمتیوں ای
کی کہیں جد بالک کیویں رخصت حکم ہووی
کیوں پیا جچہ بیگانی اندر اڈی ماڑی پاویں
توں مسافر خبر نہیں جے اج ہی چلیا جاویں
رب فرماوے غافلا جد توں پتا ہے دہنا
دس اوہ بندی خاکی اوتھے توں پیا کی کرنا

اجکل تائیں تیرے تائیں وچہ حضور بلاناں
کیا شاید توں اس دنیا نوں بہتا ڈیرا تکیا
نہیں ایہہ دنیا چار دیہاڑے ایس جو بلی ڈھانا
نیکی والے عمل کمائیے ویلا جاندا ئی چلیا
دینا یوسفؑ نال بگانہ کی کرنا ئیں وڈیائی۔
تا پھر پھوپھی فنتوقوں پٹکا اسماعیلی والا۔
اوتے نال ذبیح اللہ توں ابراہیمے بدھا۔
جلدی کر کے یوسفؑ تائیں بتھا لک دوالے
دِلوچہ نیت چوریا کے اسنوں گھر وچہ رکھاں
کر دا سی جو چوری کوئی اندر اوس زمانے
جلتنی مدت چاہندا اسنوں بیشک قید رکھیندا
لتے نیت اوپر بی بی کیتی حیلہ جوئی
ہتھ بند بیٹھ چھپایا جلدی اوہ پٹکا لاثانی
اوہوں آن بنایا حضرت آگئی ساڈی واری
آیلیا نے فرمایا بیجا حاضر عذر نہ کوئی
تا پھر لیکے بنی بیگانہ چلیا فنتوق پیاروں
گرد بگردے خلقت دیدی جلوہ لیوں آئی
ویکھو جی اوہ چندا سمانی صورت والا ثانی
ویکھو جی اوہ دوست ربدا مرسل خاص حقانی
ہر یک اوہوں یوسفؑ تائیں جگدا چلیا آوے
جد گجھ چل آئے تے تنبھوں بی بی ایلیا آئی
وگدی آوے وگدی آتے جیوں کوئی چیز گوائی
اے بھائی اک چیز اساڈی ہوئی گم کداہیں
پٹکا اسمٰعیل نبی دا جیہنا تبارک والا
اوہ اج پٹکا ملے نہ کوئی ڈھونڈیا کتنی واری

اِتھے توں پیا اگوں اٹے پہنچے محل بناوال
جس کارن توں محل بنا توں انہیں ہولی جھکیا
توں کیوں نال پرائے اُپرا ایڈ کریا ئیں بانا
توں کس کارن نال بگانے اوپر تھیں بھلیا
پھند لگا ہن ویلائی ہتھ کے آوے نبی خدائی
کڈھیا نال اوائیب جلدی ملے نور اُجالا
حصے اندر جدی ورثیوں اوہ ایلیا نوں لدھا
اوتوں اک عجیب نورانی گل پیراہن ڈالے
دم دم بہل زیارت والا ایس درختوں چکھاں
مالک اوسنوں قید کریندا جلدی پکڑ دہنگانے
حکم شرع ہور حاکم بالکل منع نہ کجھ کریندا
تاں تجو میرے پاس ایہ رہسی ہور نہ کھڑسی کوئی
اِتنے تک یعقوب بھی آگئے لیوں نوں منجانی
ٹور و نال اساڈے اجدن ساڈی جان پیاری
ساڈی واری اج دیہاڑے ختم بلا شک ہوئی
خلقت نال ہزاراں آئی باہر حد شماروں
ویکھو جی اوہ ویکھو سوہنا خاصہ نبی خدائی
ویکھو جی اوہ جگراں کولوں پار لنگھاندا کانی
ویکھو جی اوہ چمکدا آوے سوہنا چن اسمانی
جیونکر نال تبرک کوئی پاک کلام اٹھاوے
کھلیجا وکھلیجا دا اتھے اُچی کوک سنائی
آپہنچی تا یعقوبے نوں اوہوں عرض سنائی
سلتے دیہو تلاشی مینوں جاوے طلق تدا ہیں
جسدے پاروں گھر سے اندر ہوندا نور اجالا
دیاریہو جس نے آندا میرا کردی گریہ زاری

رووے دیو چہ پٹکا میرا گم گیا ہے ویرا
سن کے حضرت یعقوب نوں سخت حیرانی آئی
جیکر ظن تیرا ہے سانوں بھی جو بندے سارے
تاں توں اوّل لے تلاشی ہیر پاں پتر اوالی
جیکر نکلے چنگا ورنہ پچھیں ہوناں پاسوں
تاں پھر لین تلاشی لگی یوسف دیاں بھراواں
جس دا محبوب تلاشی لئی مال نہ نکلیا کوئی
یعقوب نے فرمایا اگوں اس دی لئو تلاشی
سبھناں ہتایا اسنوں حضرت کیہڑی ونگت کوئی
پھر یعقوب بتایا اگوں تاں بھی کھڑن ضروری
تاں پھر لین تلاشی لگی حضرت یوسف والی
جامہ خانیاں اندر جلدی پٹکا کڈھ وکھایا
دوجی خلقت ویکھن والی وچ حیرانی آئی
ہوئے بیٹ تماشا یا نوالے رخ مبارک سارے
ویکھ حوالہ یعقوب دیاں ڈیکاں نکل گئیاں
ہن نہیں ہتھ آندا مینوں دلبر یار یگانہ
ہمشیرہ فرمایا اگوں آئے بھائی یعقوبا
ویل وڑ ہے ہن کول اساڈے رہسی دلبر جانی
حسنے محکم یعقوب نبی نے سر چشماں تے دھریا
یوسف تائیں پھوپھی صاحبہ گھر دے اندر آندا
پچھے پیا یعقوب پیغمبر روندا کردا زاری
روندا تے کرلاندا ویلے دلبر لعل کھڑایا
لگے بان جدائیاں والے عشقے بھانبڑ بالے
اگے دکھ ہزاراں جالے پھر بھی تھا وچ جالے
اگے ہی اوہ کرواناں لے پھر وگتے پرنالے

پچھے ویکھ خلقت کولوں ہنیوں جلدی بدہنیرا
بول سنایا ایہا تائیں نال کمال صفائی
لے آئے بیٹی پٹکا تیرا اندر شور کوکارے
سن کے انہاں اٹھایا ہوئے پٹکا صاحب عالی
بیشک لے لئے تلاشی ہر دی پاک تھی جادو سو بول
کول کھلو کے تکنے پیا حضرت ویر سچاواں
ہٹ بیٹھی جد یوسف والی واری آ رکے ہوئی
شرع مطابق لازم ناہیں کر دینی حق ہاشمی
پھوپھیاں لڑکیاں کولوں ایسی چوری کدی ناسی عالی
واللہ اعلم ایسے مت کے اندر چادر نوری
نکل پئی اس کولوں جلدی اوہ شئے چوری آلی
ویکھ پیغمبر حالت ایسی ہوش حواس بھلایا
کوہلا سے ویکھو کیونکر کارن کر دے ستی خدائی
ٹھیر گئے اک پل دے اندر حسرت نال وسیدے
ہائے افسوس حسن شرع مطابق لیتا وِتھاں تاپ
اک پلد یو چہ مال اساڈا ہو گیا حق بیگانہ
ساڈے پاس ہن رہسی بیشک عشق دا چاند اساں
بعد اوس دے پھر رہسی نیہوں ایہہ چشمہ حیوانی
کیتا حضرت یوسف تائیں گھٹ صبر دا بھریا
ہوگیا پورا اللہ بھاویں سطلب سبھ ولانا
باہجھ وصال نہ دارو آزار گھر دا کرنی کاری
آب حیاتی ہتھاں کولوں لکھلے وچ گوایا
نال سواتیاں وسہ ہجر دیاں اندر ہو گئے کالے
کون نکالے باہوں پھڑ کے غم وچ جاون والے
درد فراق جاندا پرنالے جدنک سس نہ ٹالے

Marfat.com

تکدا درد فراق محالے تھیں جاندا صبر جالے
کریں نہ سکھ آرام وکھالے ہر دم لگے بھالے
رکھنا اتھیں پیر سہیلے سن کے پلن کشالے
اینویں نین یعقوبے والے رو رو ہوئے بیجالے
جیہڑا بال کدیں نہ دسیاں گلاں اعہارب سہلیاں
بھار ہزار کروڑ غماں دے چانے پیج حضور اللہ
اگر اک ہفتے دے پچھوں لگے میعاد سزاندی
اللہ پاک پیا تھا اسی مہلت درد منداں دی
ہور بھی پتر یعقوبے دے اپر کوئی نہ بھاوے
اودھرے پھوپھی خوش خوشائیں جلسے وچ نہ ہووے
رہندی نت پیاسے اگے اوہنوں سیس جھکا کے
واہ سبحان اللہ اوہ بی بی صدقے صدقے جاوے
بھاگ نصیب اوہنے نہ ہندے چنگا اندر گھر جہاندے
القصہ یعقوب پیغمبر بھینو نا سے گھر آونڈے
گھر ویہڑے آرام نہ آوے دسے سنج ویرانہ
سنج دیواراں کھاون آون صبر آرام نہ پلے
جتھوں یار اتھوں اکھیاں جلوہ لیں دیدار دلے
کوئی جاگہ مول نہ بھاوے ہوئی سخت حیرانی
حال احوال ویرانہ ہویا تھیوں صبر نہ سکدے
جے رب لکھن اونے آوے کٹ دیوے تقصیراں
سر تے جل توکے کو کے سر تولوں مول نہ مجید الوجع
جو گھڑیا اس بھجناں آخر کدیں نہ ثابت رہناں
بی بی آ لکیا والا ہویا ویلا وقت اخیری
اوٹھ چلی اوہ دار فانی تھیں طرف بقا دے چلی
آخر الوداع اوہ ہوئی چھڈ کے دنیا فانی

جسد بنال کر نیا جالے جنھوں بھی سنگ جالے
جیہا پیسہ اُتے نظر آوالے نوڑ ویندا ہی ڈالے
اس عشق دے وکھرے چالے سنگ تھیں سنگ بہالے
لے گئی جد یوسف نوں پھوپھی اپنے گھر وچ جالے
ڈاڈھے دی تقدیروں آیاں ظالم پئیاں جدائیاں
ڈردیاں جھٹ لنگھائیں ہر دم جد رب غیب ولوں
ہن میعاد ہوئی تقدیروں لمبی دکھ وسیاندی
کدیں تا کے آوینگا فضلوں پھیر بہار کھلاندی
یوسف یوسف کرے آوازہ غیر خیال نہ آوے
ہر دم اوس چاہے کولوں قرب حضوری پاوے
تڑف تڑف کے رخ نبی دا تکو توں دید اٹھا کے
نت دیدار سجدا کر کے قرب حضوری پاوے
قدم مبارک خوشیوں آ کے خاص پیغمبر پیندے
یوسف نور نگینے تائیں گل لگا کے روندے
لو تھے زردا طالب جاوے جتھے ملے خزانہ
پل پل وچ وچ سو سو واری یوسف جانب جاوے
کدیں نہ جاوے ہوری باپے کو رنج وچھوڑے دارد ل
بلبل وانگوں حال آوارہ نرٹ گئی سوچ جوانی
درد فراق پیاریاں والے لکھیا لکھ ہی تکدے
دیوے جلد فقیر اتنا تائیں شوکت شان امیراں
جو آیا اس دنیا اُتے چلیا آخر سوئی
جو آیا اس سانجھ لداں نہیں کوئی ایتھے بہناں
حاصل ہوت لگی بھائیوں شوکت شان امیری
مہلت اپڑ حکم خداؤں کر گئی چنبیلی
پچھوں یعقوب دے تائیں پل پیا دلبر جانی

Marfat.com

دا ڈھاں آ گئے ورثہ اپنا جلدی ہی ونڈ لیا
جیونکر اجکل دا ایہہ سماں کاہلا ہوندا پیا

جد کوئی مرے تی او سے پچھے جند را انتڑت لگاندے
بعضے مرنے کولوں اگدوں ٹانگی بنتی لاندے

سنو حوالہ جد یعقوبؑ یوسفؑ ہتھیں آبا
اتنی خوشی ہوئی جیوں مُردے نوں مُڑ روح پایا

خوشی خوشائیں گھر دے اندر آندا یار پیارا
کیتے بٹھے وچہ چمکار پیا تے ہویا دور اندھارا

درد آزار فراقاں نوں لے سارے لد سد بارے
خوشیاں نوں لے دلبر آئے سوہنے نیک ستارے

چڑھ گیا چن عیدی والا کارن روز بیداراں
صحت ملی بیماراں تائیں کولوں درد آزاراں

قیدی ہوگئی درد مصیبت سوجا چھٹیاں پایاں
نیک بہاراں والیاں فصلوں چنگیاں ٹہریاں آیاں

چھٹ ملے بیماراں نوں لے ہوئیاں صحت صفایاں
اُجڑیاں محلاں پھیر دوبارہ اللہ پاک وسایاں

خشک شدہ گلزاراں فصلوں سبز پوشاک لیایاں
دتیاں باراں بوٹیاں تی جو ہجر خزاں سکایاں

فوجاں جو سن درد فراقی ساریاں رب گوایاں
عیش آرام تی راحت خوشیاں حاضر خدمت آیاں

وصل وصال نصیبہ ہویا ہوئیاں دور جدایاں
آؤ ہُن کھاں گلوں کیونکر حضرت جھڑیاں لایاں

بیان تعریف شجر بیری آدن الحنت علیہ السلام براے یوسف حسنہ دل داران

نقرہ کاروں ذکر مفسر ایس طرح پر لیا یا
جد یعقوبؑ یوسفؑ دیتا ایں گھر وچہ لیا یا

اوہ پکا بھی یوسف صاحب نالے چلی آندا
نالے اک عاصا بھی ڈٹا ایہہ اہسہم ہورا اندا

پورا حال ہوا ایس ویہڑے ذکر مفسر لیا یا
نقرہ کاروں بھی تفسیروں انہیں لکھیا پایا

یعقوبؑ نبی دے صحن وچالے اک درخت گرامی
بیری کر کے ستدن اوسنوں جو سن اوک تمامی

ایسا قد مبارک سوہنا سدھا نظری آوے
جیونکر بہشت اللہ دے گرتے برج عجیب جھلاوے

خاروں خالی ہر اک ڈالی میوہ بھار جھکایاں
اولوں ستیہہ بہشت خداوند سجدہ بیا بوچھ آیاں

ہر ڈالی تے سہلی ولے سارے مالک خدا دے
پڑھدے ذکر خداوند والا کر کے ادب زیادے

ہر موسم وچہ بہاراں تازہ کدیں خزاں نہ آوے
درد آزار جائے ستیہ اوسدا جو کوئی میوہ کھاوے

پتر زرد نہ کوئی اوسدا ہر دم سبزہ زاری
واہ گھلے تے شجروں ہتھے حمد آوازہ جاری

ڈالیاں جھک کماناں بنیاں سہانی لیاں تیروں
غیر جو بنکھی آ کے بیٹھے پار ہووے تقدیروں

لذت دار عجائب میوہ جو کھاوے سو رجے
سایہ دار درخت نبی دے گھر نوں اولوں تجے

ہر دم پاک نبی دے گھر وچہ سایہ اسدا رہندا
ٹھنڈا ٹھار ہووے جو اسدے سائے تلے بہندا

Marfat.com

ڈالیاں سیویاں نال پرویاں جھک جھک نیویاں ہویاں
لڑیاں موتیاں وانگوں قادر قدرت نال پرویاں

ہر پتر تھیں ظاہر ہووے قدرت مولے والی
طوطی وانگوں لمدی سوہنی ساری شکل نرالی

دوروں گنبد دسے جیونکر سبز زمردوں بھائی
ڈٹھیاں اکھیں نوں ٹھنڈ پوندی حکمت عجب جدائی

ہر اک خوبی شامل اوسنوں قدرت پاک غفاروں
لکھنے وچ نہ آوے ربدی رحمت باہجھ شماروں

جد کوئی پاک نبیدے گھر وچ لڑکا پیدا ہوندا
قدرت تھیں اک ڈال نکم اُس چوں نکل کھلوندا

لڑکے جیڈا ون بدن اوہ ہووے ڈال زیادہ
جدوں عمر کامل نوں پہنچا اوہ پیغمبر زادہ

اوہا ڈال تروڑ کراہن عاصا خوب بناندے
اُس شہزادے دے ہتھ اندر با تعظیم پھڑاندے

جاں دوں تولد یوسف ہویا ڈال نہ جمیاں کوئی
یعقوبے نوں تک ایہ حالت دلوں حیرانی ہوئی

کیوں نہ ڈال اسوچوں پیدا کیتا اللہ والی
کیوں نہ آئی یوسف کارن عاصے والی ڈالی

ابنویں یوسف جسدم ہویا آکے ذرا وڈیرا
سنگ بھراواں دے نت کھیڈے رحمت پایا پھیرا

اوسدیاں بھراواں تائیں جلوہ ملے زیادہ
سوہندی اوہ مجلس جس اندر ہووے پاک شہزادہ

جس جاگہ وچ ہووے اوہا جاگہ سوہنی لگے
حُسن نورانی چانن کردا ہردم پیچھے اگے

اک دن یوسف صلوٰۃ اللہ تکیا نال نظیراں
کیا وکھی ہتھاں وچ پکڑے عاصے تہاں ویراں

شوق کمال بیچ ہویا حُب زیادہ ہوئی
بابل دی خدمت وچ آیا لائی دیر نہ کوئی

کہندا یا سردار دو عالم منگاں چیز ضروری
کیہڑی چیز منگیں توں ہتھیں کہیا سرور نوری

ادہوں یوسف نے فرمایا میں بھی عاصا چاہاں
ہر اوہ میرا عاصا وکھرا ہووے کنوں بھراواں

جنت دا اوہ عاصا ہووے صورت والا ثانی
سوہنا عاصا میرا ہووے قد برابر ہانی

کر ہو دُعا شتابی آوے دھر درگاہوں مینوں
بیشک عرض پیغمبراں مقبل ہوندی ذات ربینوں

جو پیغمبر ولی خدا دا رب تے عرض الاندا
دوجیاں اوگنہاراں تاؤں جہب منظوری پاندا

لے دیہہ عاصا جلدی مینوں یا محبوب گرامی
میرے پاس نہ عاصا بکھو ہوراں پاس تمامی

سُن یعقوب یوسفؑ دے کولوں ایسی بات نرالی
ادہوں ہتھ دعا اٹھائے اگے اللہ والی۔

اَسْئَلُكَ يَا رَبِّ اَنْ تَهَبَ لِيُوْسُفَ قَضِيْبًا مِنَ الْجَنَّةِ يَفْتَخِرُ بِهٖ عَلٰى جَمِيْعِ اِخْوَانِهٖ ؞

یارب اسنوں عاصا ایسا دیویں فضل کماوں
سوہنا ہووے یوسفؑ والا عاصا بھائیا نمانوں

ہوئی عرض قبول نبیدی وچہ درگاہ ربانی
جبرائیل لیایا عاصا عجب قسم لاثانی۔

سبز زبرجد کولوں بنیا قدرت قادر والی
وکھ بدر نظر شرمندہ ہووے ایسی چمک نرالی

Marfat.com

ہک روایت ڈٹھا عاصا چاندید اسی بھائی
بجلی وانگوں دور ودور اڈھا آتش شعلہ وکھلاوے
جیہا سی خود سوہنا یوسفؑ ایسا عاصا آیا
لے کر عاصا وحی دے کولوں یوسف نوں پکڑایا
ہور ہک پگ مبارک سوہنی ابراہیمؑ والی
پٹکا کر دوالے بدھا صورت ٹھاٹھ وکھائی
خاص خود محبوب بنایا صورت حسن سجایا
جیہوں جیہوں یوسف کپڑے سوہنے پاوے لٹک وکھاوے
ہوندی اگ محبت والی دن بدن زیادہ
بڑی محبت نال یوسف دی یعقوب تے وی ہوئی
جد یعقوبؑ یوسفؑ دے سنگ آیا اینڈ محبت پائی

اڈھا کستوری تھیلیں بنیا خوشبو حد نہ کائی
راتاں نھیری ستر گرتے چانن گھیرا پاوے
اپنی رحمت پاروں اللہ سوہنا جوڑ جڑایا
بھی پیراہن ابراہیمی گل دے اندر پایا
دتی یوسف نوں چا بابل نال کمال خوشحالی
مچدی اگ حسد دی اگے او تیل ہور مچائی
دن دن یعقوب نبی نوں ہووے یوسف شوق سوایا
تیوں تیوں یعقوبؑ اسدے اپر عاشق ہوندا جاوے
ہووے خوشی جدوں گل لاوے یوسف نبی خدا دا
اینڈ پیار نہ ہوندا سنگ کدیں کریندا کوئی
اک راتیں یعقوبؑ نبی نوں خواب آیا یہ نظر آئی

دربیان خواب دیدن حضرت یعقوب علیہ السلام

عجب روایت نقرہ کار دن نظریں میں تھیں آئی
کیہا ویکھے اک جاگہ یوسفؑ روندا نظری آوے
کیہا پیا روندیں اتھا یوسفؑ دس ذرہ کچھ میتوں
کتنی مدت ہیسے اُٹھے تدو آئے نبی ربانے
قید ہی ہندا اکی دن ہویا اندر دیس بیگانے
ویکھیا ایہ خواب یعقوب نبی نوں ہوش نہ رہی کوئی
کتھے قید ہوسی ایہ دلبر سول جگر نوں وہاناں
اتنا ٹرناں یوسفؑ پاروں او یعقوب گرامی
ذکر خدا دا یاد نہ رہیا ذکر سجن دا پایا
خوابا نوچہ جنہاں نوں آئے آدن نقرہ جالے
جد ایہ خواب نبی نے ڈٹھی اندر دل چھپائی
بعد او سدے پھر دوجی راتیں خواب ڈرانویں آئی

اک راتیں یعقوب نبی نوں خواب ایہا رب وکھائی
نالے ایہ زمین یوسفؑ نوں کر فریاد سناوے
اجے اگیرے اتھیں بھارا روناں پوناں تینوں
اندر حال اسیراں دے ہُن ایہن سال لنگھاسے
جیں قربانی ہوواں روندی رسن ایہیں نہاسے
خوابوں وچ حضرتؑ تائیں سخت حیرانی ہوئی
وچ حیرانی تے پریشانی روندا نبی ربانا
رب دی حمد الٰہی بھلی اس دن بہت بھائی
دل وچہ خوشی نہ رہ گئی کوئی ایسا خواب ڈرایا
کیہوں نہ اکھیں ہور خورشید سے پاوں دیس گھلانے
کسے نہ واقف محرم تائیں ہویا الٰہی خواب جتائی
سجندی اگ اندر اس پھر اس خواب دی ہیٹی آن لگائی

بیان دیدن خواب بار دوم حضرت یعقوب علیہ السلام

کیا دیکھے یعقوب شہا را دوجی خواب وچالے
آئے دس گھبیاڑ زوراور خونی تینا نوالے

لاہ دروازہ یعقوبے دا وچہ حویلی آئے
اک بچے نوں ظالم باہر تپ کے گھن سدھائے

ابراہیم خلیل نبی دیاں اہلوں طفل گرامی
ظلموں پکڑ روانہ ہوئے ظالم گرگ تمامی

تا انجواہیں بچے نوں نپ کے لیگئے جو بدکاہیں
اک جنگل کنعان وچالے جتھے لکھ بلائیں

کھاون لگے جسدم اُسنوں پہل زمین سُنایا
ہٹو اِتھوں ایڈا لتھے چاہو ظلم نہ پایا

لے آؤ اس بچے تائیں میرے پاس ضروری
کھاؤ نہ ایہ بچہ شوہا کر ہو صبر صبوری

جدا وہ طرف زمین لے چلے اوہ بچہ گھر لاندا
اِتنے تائیں پاک وہاں نوں ناہر بول سُناندا

دیا سیھو ایہ بچہ نبیوں ناہ کھاؤ ناہ کھاؤ
حامی اوس بچے دا نبیاں تا ہر حکم خداؤں

ایسی خواب یعقوب نبی نوں دوجی راتیں آئی
تنگی سخت دِلے نوں ہوئی ہوش حواس بھلائی

ڈاہڈی سخت لاچاری ہوئی تک کی خواب اجیہی
لیکن حالت خوابی والی ہوں نہ کہیں کہی

چھپ چھپاتا ہویا بالکل حال نہ کجھ بتایا
اندر جل گیا تے باہر دُھواں ذرہ نہ آیا

اِتنے حالت دلوچہ گریاں سی یعقوب پیغمبر
تا انجو آکے حاضر ہویا یوسف خدمت اندر

بیان خواب بیان نمودن یوسف پیش یعقوب بار اول

کہندا آں یعقوب نبی نوں یوسف نبی خدائی
بابا والد اج راتیں میں نوں خواب عجیبہ آئی

راتیں اسیں تمامی بھائی رل جنگل نوں چلے
لکڑیاں تھے بھار سر بتے واپس گھر نوں ٹرے

رستے اندر سبھناں بھایاں آکے بھار اُتارے
میں بھی بھار اُتاریا سر توں سُن ای بابل پیارے

ایسی قدرت ربدی ہوئی وکھین اندر آئی
میریاں لکڑیاں ہریاں ہوئیاں قدرت رب وکھائی

وانگ چمن دی ہویا ستھو پھل لگے ہر ڈالی
میویاں تھیں سبھ ڈالیاں بھریاں اک بھی رہی نہ خالی

جتنے بھار بھراواں والے رہے اوہ اوتویں باقی
رلی نہ کوئی اوہناں تائیں سبزہ زار پوشاکی

نالے سبھناں بھار میرے نوں بھاراں سیس جھکایا
بابا والد ایہ میں تائیں حالا نظر ہیں آیا

سُن کے خواب یعقوب نبی نوں ہوش ذرہ کجھ آئی
سمجھ لیا یوسف دیاں ہیں حاصل ہو وڈیائی

لیکن بول یوسف نوں کہیا خواب نہ کیسے سُنائی
بھایاں نوں بھی نہیں بتائی کہیا بول زبانی

جیکر خواب بھراواں تائیں توں نے بول سنائی
ضد دل دیں تیرے تائیں سخت عقوبت بھائی

یوسف نوں اوہ بات پہروی یاد نہ رہگئی کوئی
دس دِتا بھایاں ندیاں تائیں خود تھیں غلطی ہوئی

سن بھایاں نوں خواب اجیہی جوش دے وچ آیا
غیرت غضب یوسف دے اوپر تن من ساڑ جلایا

ہوگئی سن سُن کے خواب دی تھیں راحت دور کرائیں
ساعت پچھوں آکھن لگے یکدم وجہ بتائیں

سہہیں ایہ خواب خیال اندیشہ کوڑی اینہہ گل ساری
ایسیاں خواباں آیا ہنوں پہنچ سکتی وادی

نال اساڈے گیا ہو سی لگڑا یاندے کارن
اوہ ہویا دآئی گل اوسنوں منہ تھیں بول پکارن

اصلی گل نہ لدھی کوئی رب نے پردہ پایا
کون اوہ ظاہر کردا جسنوں اللہ پاک چھپایا

اٹھویں سال محبت سیتی گذریا سب دہیاں تائیں
نال محبت بولن چالن ہر دم شام صباحیں

سالوں پچھوں یوسف تائیں واحد ذات تعالٰے
ہور عجیب اک خواب وکھائی سنیو سیہ حوالہ

بیان بار دوم خواب ویکھن آنحضرت علیہ السلام

اک دن یوسف خواب وچ اپنی ویکھیا مرد نورانی
تدوں اٹھاں ہر ساندا الیسی یوسف نبی خفانی

آیا اک شخص اسانوں حسن کمال نورانی
خوش طبیعت چہرہ نوری صورت حسن جوانی

یوسف ہور بھرا تمامی بیٹھے بکس لکا لئے
پاس اوہناں دے آگئے اوسنے عاصے لئی دینگا لئے

وچ زمین تمامی عاصے اوس نے ٹھوک کھلارے
یوسف دے عاصے نوں کیتا رب نے شجر بہارے

بنیاں سوہناں رکھ عجیبہ سبزی بہار جھمکایا
ہر ڈالی پر اللہ صاحب تازہ میوہ لایا

ڈالیاں مثل اسماناں اچیاں میوہ رنگ برنگے
ڈنیاں دے میوہ یا نیں نالوں کیتے چھبے چنگے

بنیاں عجب درخت لاثانی میوے لذت والے
سر تے تھیں خوشبو آوے ہر لوں پیچ دوالے

اوسے ویلے قدرت کولوں اوپر شجر گرامی
آگئے پکھنوں طالب تپہری بلبل خوانگ تمامی

گوگو ہو ہو کرن آوازہ حمد الٰہی گاندے
ویکھ درخت نورانی سوہنا صدقے صدقے جاندے

خوش بہاراں گرد چوفیروں ٹھنڈیاں واواں آون
تاکہ اُنہاں سیہ چھپ تپسی اتھروں پکھنوں [illegible]

میوہ دوروں چمک وکھاوے جو کھاوے اوہ جیوے
بکھاری جیوں چھاویں بیٹھے [illegible]

جو ویکھے جھک جاوے اُسدی ایسا سحر رنگیلا
قدرت خالق کولوں اُسدا اندر اک نہ پیلا

سارا میوہ پکا ہویا کچا اک نہ دانہ
لذت دار عجیبہ میوے قدرت رب یگانہ

ند بہر جلد بلایا اوس نے جس درخت بنایا
میوہ باہجھ شماروں ٹٹ گیا ساریاں چن چن کھایا

رج رج گئے جد کھا یا ساریاں یوسف پا بھراواں
یوسف کارن سوہناں بھایاں سینیاں ننگ جاواں

بعد اوسدے پھر ساریاں بھایاں سجدے سیس ٹکایا
باقی چوعاجے بھا بابے اینویں رہے کھلوتے
بعد اوسدے پھر ہٹ کر اوس دی وچہ دریا ڈگائے
تک ایہ خواب یوسف صاحب نے اگے باپ سنائی
کہندا حضرت یوسف تائیں سُن اے دلبر جانی
عالی منصب کرسی تیرا ایہہ تحصیں وقت زیادے
ایہہ خواب ایہہ بھایاں تائیں کدیں نہ مول سنائیں
کدیں نہ دسیں بات اجیہی یوسف نے فرمایا
کہندا بھایاں نوں خوش ہوکے میرے عاجتی تائیں
سیوے لکھ ہزاراں اونہوں لگی قدرت یاروں
عاجے جو تسماں وٹے آہے کسے بھی بھل نہ آندا
عزت عظمت میرے تائیں دتی رب تعالے
شنگے بات یوسف دی پاسوں سر کڈ بھائی تائیں
اگلے سال جو خواب یوسف نے ہیسی آن سنائی
اگلا زخم نہ چھپیا اے ہور اتوں آپیا
کہندے دیکھو کیڈا اجمیاں قائم کرے وسیرا
آپ وڈیرا بنندا ساڈوں سجدے پیش کراندا
نال اساڈے دشمنی پالے ایہہ گل لازم ناہیں
اینویں ایس زمانے اندر چھوٹی وڈے بندے
عزت حرمت نیکاں دی نہ کردا بالکل کوئی
نیک بچارے کن لوکاں دے تن چھٹ لنگھا ندے
چنگے آکھن چپ کر لنگھیئے کی اٹھنے ہے کرنا
چنگے آکھن چھڈ دیتیاں ایہہ گل کر کی لینا
چنگے آکھن گندیاں کولوں ہٹ پچھیرے بہیئے
چنگے ہر دم خوف خدا دل نیکی دی ور آون

یوسف نوں سبھ بھایاں جلدی دیون سیس جھکایا
جیونکر اوس شخص نے آہی وچہ زمین دی ٹھوکے
پکیئے لمباں ہاؤواں اندر جاندے نظر نہ آئے
سُن ایہہ خواب پدر دے تائیں ہوئی خوشی سوائی
دیویگا رب تیرے تائیں تاج تخت سلطانی
تیرے اگے بھائی اڑ سن کرکے نیک ارادے
جے دسیں تاں تیرے تائیں دیسن سخت ایذائیں
دس دتا پھر بھایاں تائیں حسد ہمہ باہر آیا
رب نے اک درخت بنایا سنیوو ذکر سنائیں
تُسا بھی اوس درختوں کھاوے میوہ شوق پیار دے
نالے سجدہ میرے اگے تساں بجا لیاندا
آے بھائیو ایہہ خوابوں میں نوں نظری آیا حالہ
لگا دِل دیو چا النبہ کی میں آکھ سناہیں
اوہ بھی ناہی بھلی اوتوں ہور چوانی لائی
ایسا خواب بھایاں دے تائیں دل اندر چبھ گیا
اوچا نام سدا وے ساڈوں نظر پسند نہ کردا
دیکھو جی ایہہ صورت یاروں ایڈ گھمنڈ مچاندا
ننگا ہو نے وڈا بندا دیوے رب پناہیں
پاکاں لوکاں دے نت رہندی اوگن ہوئی گندے
سر جا گہ تی لیجیا نوالی عزت داری ہوئی
بھکھے رہتے ہوئے کمینے وتن شور مچاندے
ٹیچے آکھن بیشک اساں لڑ اٹھی ہی مرناں
لچے آکھن کدیں نہیں ایکتیاں ناں ہیجوں فیباں
پچے آکھن چنگا ایہہ کم وچہ انہاندے رہیئے
لچے لوک مکا لیا نوانگوں طرف کفر دی جاون

اگلیاں نیکاں لوکاں تائیں بعضے برا اکھیندے
کہندے اوہ اگے گئے سارے گھس کر عمل کریندے

رستہ اصلی چھڈ کے اوہناں ہور وے پیر جپایا
اج اسیں ہن جتنیں سبھناں اصلی رستہ پایا

نیکاں ہور بزرگاں دا نہ لیندے نام کدائیں
نام لئو تا مشرک آکھن پوہنے کوئی بلائیں

رب فرماوے یاد کرو تم بندے نیک اساڈے
کیکن عمل اوہناں دے کیکن عمل تساڈے

کیکن اوہناں پیاریاں لوکاں عمر عزیز لنگھائی
کیکن بتیں لنگھاون لگے عمر اندر جبر بائی

دوست ساڈے ساڈے پاسوں ڈردی گئی بیچارے
امر نواہیوں باہر ہرگز قدم نہ ذرا پیارے

اوہناں دوستاں ہر ہا تائیں یاد کرو دن راتیں
ٹروا تہاندے کیتے اوہ ہر ہا نیک براتیں

ایہہ کرماندے نارے منکر نام نہ لین اوہناں تدا
آکھن نام جو لئے اوہناں دا اوہ مشرک بنجاندا

توبہ یا رب استغفار ال دیویں سدا پناہیں
لیسے ٹرے لے چوں کوئی ساڈے متھے بھی لائیں

ہر جا گہ تے بے اتفاقی کیتی مسلماناں -
نواں طریقہ بنیا آ کے کر دے کم شیطاناں

بے اتفاقی پاروں آ کے ہویاں اڈ بلایاں
ہیضہ تے طاعون مروبیاں رکھیں پاک رسایاں

توبہ کرو نیکی والے رستے سارے لگو
تا لے یوسف دیاں بھجایا ندی حالت سنیو اگو

جسدم خواب سنائی یوسف ڈاہڈے اگ ہی بلیاں
خوش طبیعتاں غیرت پاروں وچہ غصے دی جلیاں

خوش خصائل غضب دے چالے آئے نال شتابی
آتش غضب دی چالے ہوئی سینے بھجے کبابی

بیج میاں جو وڈا بندا وڈیاں پیش چھوٹیرا
آوے دلاں انہاندیاں اندر بیشک غضب وڈیرا

رل اکٹھے جسدم بہندے سارے صاحبزادے
ایہو دل اوہناندے اندر ہوون نت نگاڈے

کویں اساتھیں وڈا بندا یوسف ساڈا بھائی
حالانکہ پیو دادے والی نسلوں فرق نہ کائی

اکو قوم رسولاں والی ہکی پیو دے جائے
کیوں پھر یوسف ساڈے پاسوں بہجدی پیش کرائے

خبر نہ رہگئی نوح نبی دی خاص اولادوں کوئی
تو جدا جو گھر جمیا اس دے کویں خفیقت ہوئی

ڈب گیا طوفان وچالے رلیا سنگ کفاراں
سی اولاد پیغمبر وچوں داخل ہو یا ناراں

نسلاں اوپر جے وڈیائی ختم کریندا سائیں
دیندا آدر نسلی پاروں پیغمبری سبناں تائیں

عقلاں اوپر جیکر بندی اللہ مالک دیندا
ہیرے جیہی عقل تمامی جنہاں تسیں نال مریندا

وڈیاں ذاتاں اوپر جیکر عزت منصب دیندا
ابوجہل جیہو دوزخ اندر کدیں نہ رب دھکیندا

عمر وڈیری اوپر جیکر دیندا رب وڈیائی
کدیں نہ ملدی یوسف تائیں مصر زمین دی شاہی

علم لئے استادی اوپر جے ویندا وڈیایاں
کدیں نہ یہ شیطان کمینہ سر تے پاندا چھایاں

جو کجھ چاہوے اللہ سائیں اوہا کر دکھلاوے — دس کھاں اژدہا کون اوہ جیہڑا عذر نہ سن اٹھاوے

بیان خواب ڈٹھا [دیکھا] یوسف علیہ السلام بار سوم

کرن روشن جس دم ہویا یوسف نور برساندا — ہور اک شگفتہ اسد بیٹا تائیں اللہ پاک وکھاندا

کیہا ویکھی اک جنگل یوجہ بیحد دور کداہیں — دس بگھیاڑ اکٹھے آئے کھاون یوسف تائیں

ہکسے رنگ دے سارے ناہر ڈاڈھے ترش زبانوں — ہکسے نال آواز ڈراون دور کریندے جانوں

گھیر گھلے یوسف بیٹا ئیں جاون دیندے ناہیں — جدہر سے جاوے اودہر واں آون ہیبتناک بلائیں

جیونکر وچ قبر دے عاصی روے عیباں بھریوں — کوئی نہ لیندا سار ہے اوہدی دور وطن گھر باروں

کوئی نہ حامی باہجہ خدائیں ہووے ونج اوہ ماندا — ہکے ربدی رحمت چھڈی ہکے عمل چھوڑاندا

اینویں اوس یوسف دے اوپر جنگل اندر ہوئی — مارن پنجے ظالم ناہر ترس نہ کردے کوئی

وڈھ لیجاون ماس تھایوں پنجہ جتھے وہردے — ایسا سخت آوازہ مارن جنگل بھی تھر تھردے

کوئی پکڑ یوسف بیٹا ئیں سختی نال اٹھاوے — کوئی پکڑ غضب تھیں جلدی اوپر زمین دگاوے

خونوں خون تمامی جثہ ہویا یوسف والا — ہر انداموں جاری ہویا لوہو دا پرنالہ

آخر اک ناہر نے لیکے منہ دے اندر چھپیا — ہوئے علیحدہ ہوراں کولوں دور کداہیں تھکیا

ویکھ ایہ حالت یوسف تائیں لگی درد کٹاری — آیا پاس یعقوب نبی دے کردا گریہ زاری

اکھیں ہار پروندا آوے نیناں جھڑیاں لایاں — یعقوب نبی نوں بھی تک حالت غمدیاں آنسو آیاں

نال دلاسے پچھیا یوسف سارا خواب سنائی — بعد اسدے پھر پہرا لوالا کرے وساہ نہ کائی

کہندا اشنا بید دس ناہر اوہ ہوون یوسف سبھے بھائی — یوسف دے ترت پہرے کردا بیٹھا نبی خدائی

چوکیدارا نواں گوں پہرا دیوے شام صباحیں — اوس خزانیوالا اسنوں چنتا جاوے ناہیں

وڑیا چور رلیندے اندر سن کے بات اجیہی — کہندا یوسف بچڑے تائیں خواب آئی ایہ کیہی

باہر جاوے جس دم یوسف نگروں ہی تکیندا — ذرا وساہ نہ یوسف والا نبی یعقوب کریندا

عین مثال شیشے دیاں گوں ہر دم نظر رکھیندا — اکھیاں اگوں یوسف تائیں دور نہ جاون دیندا

ہر دم پاریپیاے والی رہے حفاظت کردا — اژدہا سپ دا ڈریا ہویا رستی تھیں بھی ڈردا

پر تقدیر خداوند والی جد پکڑن تے آوے — لکھاں کوئی کرے تدبیراں کدیں نجات نہ پاوے

جو کجھ لکھیا اوہا ملدا فرق نہ پوندا کوئی — جیونکر مثنوی وچ خبر اسانوں ہوئی

Marfat.com

حکایت منازعہ کرن تقدیر و تدبیر

اِکدن اِک دریا کنارے ایہ تدبیر گرامی
کہندی سی تدبیر کھلوتی سُنئیں اے تقدیرے
تُوں کس کم دی اگوں اوسنوں ایہ تقدیر الایا
جاوندے جھلئے تیرے نائیں جس جاگہ میں جاواں
سُن تدبیر بتایا جتھے میں بھی قدم ٹکاواں
اک سڑدی نوں آتش وچوں ایسا باہر آناں
سُن کے پھر تقدیر بتایا واہ وے رب پناہیں
جتھے میں آواں اُس جائی کوئی تدبیر نہ چلے
انہویں سی منازعہ کردیاں آیا شخص بیچارا
تک کے تقدیرے اُستائیں تدبیرے نوں کہیا
ڈُبّن لگا ہے ایہ بندہ کر علاج شتابی۔
سُن تدبیر بتایا ہُن تک اُس نوں جلد بچاواں
تا پھر پاس شخص دے آئی اُسنوں بول سُناندی
اوس نے بول سُنایا اگوں میں ہاں ٹبر والا
ایہ تک گھڑا تے رستہ آندا اسے نیت پاروں
سُن تدبیر بتایا اُسنوں ہٹ جھلیا کی کرناں۔
جا ایہ ویچ بازار وچ لے قیمت پاویں بھاری
سُن کے اوس نے لیا جلدی پائی خوشی سوائی
کہندا انہویں کیونکر جاواں نہاواں اس جائی
ایہ نیت کر نہاون لگا کپڑے سبھ اوتارے
جدا اوہ آپ پانی وچ وڑیا قدرت رب دی ہوئی
دولت مال تمام گھڑا تا رہی نیت پاروں
تاں اوہ نہا کے نکلیا باہر جد سبھ کپڑے پائے
اودوں اوہ دوں دیکھن لگا کردا گریہ زاری

تقدیرے سنگ جھگڑا کردی کر کے زور تمامی
تیرے نالوں میں ہاں ڈاڈھی مینوں عقل بتھیرے
نسّیں تُوں اُس جاگہوں جتھے میں نہ قدم ٹکایا
لکھ تُوں عقل دوڑاویں آخر میں ہی غالب آواں
کھوہ ڈُھاندے نوں باہوں نپ کے باہر کڈھ لیاواں
ڈُنگا وال نہ ہوون دیواں جھلا کراں سیاناں
تیرا قدر اساڈے اگے ذرے جتنا ناہیں
ڈوب دیواں دریا دے اندر بیڑیک چنگے بھلے
ہتھ وچ گھڑا اتے رستہ پیا دروانداد نجارا
لاکھ زور جتینوں بھی کجھ خاص حضوروں ملیا
اسنوں دیہہ خلاصی جلدی لانہ دیر ذرہ بھی
ڈُبن وچ دریا نہ دیواں ایسا چھند لگاواں
آئے بھائی دس کدھر نوں تُوں ہے تشریف لیاندی
کر کے مزدوری میں ہُن سخت بیاباں کا ہلا
تنگ کے ہتھ پاؤں ڈوب مراں ہیں چھٹاں وعدہ آزاروں
ایہ لئے ہار اک موتیاں والہ کیوں پانی ڈوب مراں
کجھ پرواہ نہ رہسی تینوں کھاسیں عمر اساری
واپس ہوون لگیاں اُسنوں نیت عجب اک آئی
خوش ہو واپس گھر نوں جاواں دولت دافر پا کے
کپڑے تے اوہ ہار گرامی رکھیا ندی کنارے
کپڑیاں وچوں ہار شتابی کھا گئی مچھی کوئی
اوہ مچھی بلا جیہڑا لکھیا آ دے خوانت غفار رد
لعل بدخشاں کپڑیاں وچوں بالکل نظر نہ آئے
آخر واپس گھر نوں آیا روندا شخص آزاری

Marfat.com

عورت کہندی وقت فجر دا توں گیا ہُن آیا
مرد نمانا چپ چپاتا رو رو نیر وہاوے
ہتا پھر آخر دو بجے دیہاڑے اوہا شکل بنائی
جد اوہ نہر کنارے آیا جھکھا مرد نمانا
آیا اوہ کلو کا بندہ ڈبنے کان دوبارا
سُن کے پھر تدبیر شتابی پاس شخص دی آئی
کی کجھ صدمہ ملیا تینوں اوس نے بول سنایا
اہل عیال اکایا مینوں تنگی سخت لاچاری
سے سے محنتاں کیتیاں آخر بنیا اک نہ دھیلا
کہیا اوس نے کل جو مینوں دتا لعل گرامی
کہیا اوس اوہ کل ہی ایتھے ہو گیا گم کدائیں
سُن کے پھر تدبیر شتابی ہتھ کیسے وچہ پایا
لیجا ایہ خوش ہو کی اسنوں کھاویں عمراں ساری
سُن کے اوسے کہیا اوسدا کراں وساہ نہ کائی
القصہ اوہ لیکے ٹریا گھر قریب جاں آئیا
شاید دھوکھا دتا ہووس مینوں ٹھگ نمانا
بنکاں ہور غریباں تائیں ٹھٹھے لوک کریندے
کر دلیل ایہ منہ اگھوڑی جاں اس مرد خدائی
جد اوس ہتھی واری ڈٹھا غیرت نازل ہوئی
ہتھ کھچی کجھ جیہی گیا اوسدا جیوں تقدیر ربانی
آخر روندا نے کرلاندا گھر دی طرف سدھانا
ہتھیں گم خزانہ کیتا چلیا کجھ نہ چارا
کوکاں تے کرلا دنہ کسے سُنی بیچارے والی
کون بنے آ مر جانی اسدا جسدی الٹے بازی
جد گھر نوں اوہ روندا آیا حالت درد رنجانی

وس جو چیز اساڈے کارن ہیں توں باسروں لیایا
کیوں نہ رووے ہوتیا نوالا ہار جو شخص گھراوے
ڈبن کارن نہر کنارے آیا پھیر سودائی
تدبیرے ٹوں ٹک تقدیرے کہیا سخن سیاناں
نال اوسدے کوئی واہ لگائے جیکیجہ چلدائی چارا
بول سنایا اسدا بیتا ئیں پھیر کیوں آئیاں بھائی
سُن بھائی ہیں پانی اندر ڈب کے مرنے آیا
گھر دے پٹنے ہین نہ دیندے روندیاں عمر گذاری
آیا ڈبنے نوں اس اندر مرساں ڈب اکیلا
اوہ توں کدہر گمایا مینوں دس احوال تمامی
ڈھونڈھ رہیا پر پتہ نہ پایا جیوں ضحی ربائیں
سُچا لعل بدخشاں اوسنوں کدہ کے جلد پھڑایا
ایہ پر کریں وساہ نہ اسدا امتیں بات ہماری
اوہ پر زمین نہ رکھساں اسنوں ہر دم وتساں چائی
کہندا نکاں تائیں سنوں کی اس شخص پھڑایا
بیشک لوک غریباں اُتی کرتے ہین دھنگانا
جیہڑی گل نہ آکھن لائق اوہا ہین آکھیندے
چمکیا لعل بدخشاں اسچوں خوبی حد نہ کائی
از غیبوں اوہ تلی اوتوں ہل اوبھا گئی کوئی
ورت گئی سر اوسدے اُتے ہوئی جند نمانی
نیک سعید مبارک ویلا تک دیاں سب وہانا
دیہاں ویری کٹھیا گیا لعلاں دا وسنجارا
لٹیا گیا متاع تمامی دہولر رہ گئے خالی
ہر کوئی بندا اسدا آدھا جس اوتے رب راضی
اگوں حال ہوا تاجنوں دتا آن زنانی

Marfat.com

کی آندا تُوں میرے کارن کبھی چھپاندی کارن
سُندا رہے تمامی گلاں وچھیں چُپ چپاتا
عورت نے گھر آندے تائیں گتّی وانگر پوندی
کی جانے ایہہ مرد بچارے کیکن وچہ وِہاری
کِسطرح ایہو کھسم ہووے کیویں اینائیں پائے
قسم خدا دی اِک دن جیکر مِحنت کرے زنانی
صبروں شکروں بچ کے آوے سِر دے اوپر جھلے
غالب عورت عاقِل اوپر خبر حدیثوں آئی
عقل والے نوں سخت مخالف جیکر عورت بولے
آکھے کی فساد مچاتاں چُپ ہو وقت لنگھاوے
لیکے ٹُرہا جیہا اوسدا اُجھ گیا عجب بکاوے
ذرہ ہنڈا اوسدے لگے اوچا پھیر اوہ ساہ نکالے
رن اس عورت دا ہے تُدھوں ناواں چلیا آوندا
ماریاں ہا بچہ نہ عورت کوئی آسے وچہ فوالال
وال برابر پھر خاوند نُوں اوہ نہ عورت جانے
بس ہتیاں جو ہو بد چلن بھیڑی رن سکالی
ناں اوہ شاید سدھی ہوسی جو ایہہ فرقہ ٹہیا اوپا
پورا نہ کہہ مکمل اسدا جتھوں چاہیئے بھائی
وکھرا باب علیحدہ کرکے نال حدیث آیا ناں
سنو حقیقت جد عورت نے شوخ مزاج وکھایا
فیر بیلے کاوڑ بھریا چلیا پھر دریا نُوں
کنڈھے تے جد پہنچے آیا خستہ حال نہاناں
آیا ای اج وَنت ڈُبنے کارن کلّو کا پرسو کا
سُن کے پھر مدبر شتابی پاس فرشتے آئی
کل پرسوں جے تیرے تائیں فرا مال خزانہ

فاقے پار وں تجی شتّے روز رہو کے گلاں رن
نال گئے واقدرا وہ جاسے جیسدا نال کھڑاتا
پیر خبر مِحنت دی اوسنوں بالکل سمول نہ ہوندی
مِحنت اتے مشقت اندر کردے گریہ زاری
کِسطرح ایہ کھٹ کی سانوں اوکھے آن بھواندے
کدیں نہ پھر خاوند نُوں آکھے سخن عذاب زبانی
کدیں نہ اپنے خاوند تائیں بولے سخن اوسلے
جاہل غالب عورت اوپر ہرگز شک نہ کائی
کُجھ نہ آکھے توڑ سے وچوں سر کے سودے کولے
جے جاہل نوں ایس طرح دا عورت سخن الاوے
ساری عمراں پھر عورت نوں اوہ گل نہ آکھے
ساری عمراں سنگ مرد خوش ہو لبے چالے
مار وزن نوں تاہیں اُسدا دل اوہ سڑدا ہوندا
کُجھ نہ آکھو تے پھر بارے وہڑے دے وچ ہالاں
جس عورت نوں گھر دے سندا کھوٹے مارے
اوسنوں شام صباحیں مارے کھوٹڑی گن کے چالی
ورنہ خود عورت نیکو لوں ڈکھ ایذا ایہہ پاوے
پڑھے سبیل کتابوں جیہڑی اس مسکین بنائی
چنگیاں تے بدکار زنانیاں اکھیاں سُچہ بابال
اگے دِل اداسی اُسدا ہور آکھوں اُس تایا
کہندا ڈُب مراں اج بیشک کرکے یاد خدا نوں
تنگ تقدیر تے رب نوں کہیا سخن سیاناں
لیئس پچھلے چلدا ای چار اکرام جیہڑا ہو کا
کہندی اوسنوں جید حرصی ہیں تُوں مرد سوائی
جسدی وجہوں کھاون کولوں گھٹے اِک نہ دانہ

Marfat.com

اوہ بھی کر کے جمع اکٹھی پھر ڈتیں نواں آباں
مُڑ گئے اوس تاہا بیشک دتو مال خزانہ
گم گیا اوہ میرے کولوں جیونکر حکم الٰہی
سُن کے ترس پیا دل اُسدے بوجھی نوں ہتھ پایا
کہیا اُسنوں جا کھا اسنوں اندر عمراں ساری
لنگھے اوس نے پچھے تدھ دلوچ شوق سوایا
گھر آیا تے عورت اُسدی سی موجود نہ کوئی
رکھا اوہ بدرہ گھر اپنے وچ باہر گیا کدائیں
ایویں اوہ عورت دیا تائیں باہروں پھر کو کیندا
اگ دے کارن آگئی جلدی عورت ہک ہمسائی
کی ویکھے ہک بدرہ سوہنا خوبی حد نہ کوئی
آتش لینی بھل گئی اوسنوں بدرے نوں ہتھ پایا
جد اُس تائیں چتی لایا بدرہ لعلاں والا
لے ٹی رتے روز دیہاڑی مینوں تدھ کھپایا
چل کے ویکھ شتابی جیکر بے اعتباری مینوں
ایڈا سخت اساڈا سڑیا کیونکر ہووے سہیا
چل ویکھا شتابی مینوں عورت نے بتلایا
اگوں جد آ بوہا لاہیا خوب نظیر لگائی
داء خزانہ دی بانجھے تے پائی غیرت پاروں
لگی اگ اندیشے والی تن ہویا سڑ کولے
عورت نے جد خالی خانہ ڈٹھا زرو بنا روں
کوڑے لارے لاویں مینوں سُن ناداں نکمیاں
ایڈ کلاں جی ہوندی تینوں کیوں اسیں ٹھکھی مردے
ہکسا مرد تقدیر الٰہی کجھ نہ بولے چاسکے
آخر ایویں شرمیاں بلدیاں اوہ بھی روز لنگھایا

دس بھلا توں ہیں تا تائیں بنداں یا چوپایاں
پر نہ میری قسمت آہا اوس وچوں ہک رانہ
لکھیا قلم ربانی ایویں میرا حال تباہی
بدرہ اک لعلاں دا بھریا اُسنوں پھیر چھڑایا
لیکن کہیں وساہ نہ اسدا شین بات ہماری
چائیں چائیں گھر دے اندر اوہ بدرہ لے آیا
باہر کم کسے دے کارن عورت نکلی ہوئی
تانجو سد کے عورت تائیں اوہ بدرہ وکھلائیں
پچھوں اُسدا بدرہ اللہ ہور کسے نوں دیندا
لاہ کے بوہا اندر جیسے اُس کوٹھے وچ آئی
اندر اوسدے بے حد شماروں دولت پائی ہوئی
گھر دے اندر چوری کر کے بدرہ وچ لوکایا
پچھوں اوہ مرد عورت نوں دنجر کرکے حوالہ
اج میں بدرہ موتیاں والا باہر تھیں لے آیا
عورت کہیا ایڈ بخت نا نظر نہ آون مینوں
جیکر رب مہربان کرے دُور نہیں کجھ اڑیا
تا پھر چائیں چائیں عورت خاوند گھر لے آیا
شمع نورانی بدرے والی بجھی ہوئی پائی
اک پل اندر بہوں خوشی دی اُڈ گئے گلزاروں
ویکھ اجیہی قدرت رب دی خاوند کجھ نہ بولے
کر کے آوازہ خاوند تائیں کہندی ٹھگھی یاروں
ایڈے ہوتی لاوت والا توں کیہ سر دل اج جیایاں
کیوں اسانوں فاقیاں اندر اتنے سال گزردے
کی آہا تے کی بن گیا رو رو نیر اچھالے
نجر ہوئی تا پھیر ڈتیں لوں نہر کنارے دہائیاں

جد آ نہر کنارے پہوتا تک تقدیر بتایا
کر علاج بچائیں اُسنوں ڈُب نہ مرے کدائیں
اُس کے قدماں اوپر ڈھٹھی بازی سبھ ہرائی
نوں تقدیر بلا شک ڈاڈھی تیرا کوئی نہ ثانی
اُس تقدیر بتایا جد توں جت کے بازی ہاری
اِک دو ستوں میں فاقہ وِچوں کڈھاں حکم خداؤں
تا پھر اوہ تقدیر ربانی پاس شخص دے آئی
کی بھائی کی کرناں اِتھے مطلب کھول ضروری
میں مسکین غریب ہماں تنگی وقت لنگھاواں
کی پا دُکھ آزار اوٹھاناں رکھنی جان اُداسی
کہیا اُس نے ناہ ڈُب ستیاں ناپور اُتنا کاہلا
ایہہ لے اِک روپیہ تینوں دیواں راہ خدائی
ایہو ہیں ہوت سہیڑیں پاس شرم نہ آوے تینوں
اُس کے اوس شخص دے تائیں دِلو چاؤ نہ سماناں
تا پھر لئے روپیہ اُسنھیں وِچ بازاراں آیا
کجھ ٹکے گھر واپس آنلے عورت نوں سنلایا
ایہہ کھا لئے پھر ہور کدائیں ویسی دیون ہارا
اُس کے عورت کر بسم اللہ لے لیا چھچھی آٹا
بعد اوسدے پھر خاوند سنوں کہندا اُٹھ بچاوے
لے کو ہاڑی مرد خدا دا گھر تھیں باہر آیا —
گھر ہمسایا ندے جو گِرہے پاس خشک چپڑا نا
کر ایہہ نیت ہمسایا نوں جا کے عرض سُنائی
اُس کے اوہناں بتایا بیشک کہلو مال تساڈا
تا پھر چُٹیا اوپر درختے اوہ مسکین ہماناں
اوکر کے جد اوسدے اندر نظر مبارک پائی

فی تدبیرے دوست تیرا کل پرسوں دا آیا
اج اُس سر پر ڈُبنا اُس لے کوئی تدبیر چلائیں
کہندی ہیں ہاریا تُدہ جتیا مُگدی گل سوکائی
تیرے اگے زور نہ چلے چڑھ نہ سکدا پانی -
اوس شخص دی تک اُس میں خود فریح کراں کجھ کاری
دیواں خوشی سوائی اُسنوں فضل ہووس درگاہوں
ادبوں پاس شخص دے اگے تھوڑی عرض سُنائی
اُس کے اوس نے ادبوں کہیا اُس ای مرد ضروری
تنگی پاروں بہتر ہیں نوں جے ڈُب کے مرجاواں
ڈُب کے جے مرجاساں اتھی ہوسی جب خلاصی
کیا نوں دلوں بُھلا بیٹھا ہیں روزی دیون والا
ایہہ کھا لئے پھر ہور کدائیں تُلسی روزی بھائی
توبہ استغفاراں پڑھ لئے اجویں کرناں کیہنوں
کہندا بیشک میرے تائیں کہیں سخن سیاناں
کجھ وِرتاں تھیں چھچھی لے لئی آٹا کجھ جو کا یا
لئے بی بی اِک گھڑ نگ جو گا تا ہاں ہیں خرچ لیایا
کیا جانے کوئی اکاسا نوں رب دی ذات وسارا
صبروں شکروں اوسے تائیں بہت غنیمت جاناں
نوں سنوار شتابی چھچھی ہیں بالن لے آواں
کی جاناں بارہی دے اندر دِلو چہ فکر دوڑایا
پِچھو اوہناں تھیں ہس اُس کر کتردی بالن لئی آوا
بالن کجھ لیاں جو آکھو کیتاں ککروں بھائی
اوہڑے سار اکپ لئو اسو چہ عذر نہیں کجھ ساڈا
ڈِٹھا اہلنا ہلدا او تھے اس تے وڈا ہک پورا
اوہا لعل پیا اُس اندر جھ اِل چک لیائی

Marfat.com

چھک لیا اوہ شوقوں اُس نوں کرکے آ وار سُنایا
مکو خوب سمجھیساں اے شیدا معلم ہو گیا سارا
لے ویرا ایہ بدرہ اپنا اُچی ڈنڈ نہ پائیں
میں ایہ تیرا بدرہ آندا جو تدرہ اج پچھتاتا
لل کول کرے لکھ واری رب اوہ سدھیاں کردا
کھیا اوس نے کیوں چپ ہوواں لدھا چور پرانا
ڈا پھر لگیاں وڈہ کی جلدی گھر نوں واپس آیا
خوش ہوئی عورت پھر پچھیوں کیہا پیٹ تھیدا
اوہ کچی عورت انسار بتائیں ہو کے خوش وکھیا وے
جد دیون تے اوپر آ کے دیوے بے اندازہ
جدار کوئی بندہ دنیا تے پچھے چھٹ دا حمد بتائیں
اے غافل توں وچہ زمیں دی پھر دا رزق ڈھونڈیدا
رِزقکم فی السماء روزی تیری وچ اسماناں
جنہوں رازق تنگ ہیں تینوں ولیساں رزق کشادہ
لکھ توں تھوڑے کریں چلاکی ٹھگیاں تینچ کماویں
جو مقدر روز ازل دا لکھیا سوئی ملدا
لکھ تھوڑے یوسف نوں حضرت تنیں دہی سمجھائی
کدیں نہ ٹلدی کدیں نہ ولدی جو تقدیر ازلدی
جس تقدیروں دور ہوواں ڈھیں بند ہلس کی جاوے
کرن روایت اکیدن یوسف نوں یعقوب نبی تے
صورت حسن تجلا یوسف لگا بہت پیارا
خونی ہیں قتکار کینہ نے اڈوہی پچھنوں پچھڑ تے
ابرو تنج جیسے گل ہتے وانگ قبایاں وسرے
سرو قدا جیہا سوہنا نازک ساہدن چنبیلی
ایسی صورت ویکھ نورانی دلوں چیٹ کر دوڑایا

لدھا چور اسانوں جس نے ساڈا مال چرایا
سن ہمسائی اگوں اوسنوں کیہا گھٹ نکالا
ظاہر نام نہ کرکے ہینوں لوکاں تھیں پکڑائیں
بس کر اچا بول نہ بیا ہو وچ چپ چپاتا
جد رب دیون اوپر آوے انجویں ہوندا مردا
تدتاندا جس گھر میرے تھیں آندا گڈہ خزانہ
بدرہ نالے موتی سوہناں عورت نوں دکھلایا
نکل پیا اوہ ہارستانی جو ہو یا پوشیدہ
مرد کیہا انجویں رب دیندا جد دیون تے آوے
فضلوں کھولدیوے اُس نوں روزی دا دروازہ
غیبت یاروں وسد بتائیں کہندا اللہ سائیں
میرے پاس ہی روزی تیری میں تاں ہاں خود دیندا
توں کیوں وچہ زمیں دی ڈھونڈیں ہوو بخ عقل سیانا
کیہا ہی ہر توں دیون والا تھوڑا اتے زیادہ
جتناں رزق ہیں دیا تینوں اتنا آخر پاویں
اپنی عقلوں کدیں نہ حاصل ہووے مطلب ملدا
آخر یوسف سمجھایا نتائیں اوہا خواب جو سا سی
سر پر پلدی سر پر پلدی کدیں نہ سر تھیں ٹلدی
اوہا اک دن تقدیرے دے قابو آندا آوے
گودی دے وچہ پا کے لایا نال محبت سینے
لاٹ کدیں رخسارے وانگوں جیوں بجلی چمکارا
تاب جمال نبی صاحب اتے انبرلی جھڑ دے
مرجاندا وچہ عشق محبت اوچا دم نہ بھر دے
جسنوں تک کے قیدی ہووے عاجز جند اکیلی
جاناں ہیں ایہ سورج سوہنا فلک تھیں لہ آیا

Marfat.com

یا ایہ کوئی حور بہشتی خوبی خوش رخساروں
یا ایہ ملک مقرب کوئی افضل ہے دنیالوں
سرِ مکتوم بڑا اعظم جناب شان گرامی
بے حد عظمت حاصل ہوئی اسنوں ذات غفاروں
ایسیں دلیلوں ایسی اہنوں غیرت جنبش آئی
اتھروں نیر روانہ ہوئے جیونکر وسن باراں
ایسی حالت کبھی ہو جاندے نبیاں اوپر پوری
لِی مَعَ اللّٰہِ نال خدا دے جویں نبی فرمایا
لَا یَسَعُنِیْ فِیْہِ نہ سماوے ملک مقرب کوئی
کوئی چیز نہ باقی رہندی ایسا ویلا آوے
اوس وقت وچہ ہتی لذت ملدی ذات غفاروں
جیہیاں گردون زمانے تائیں ہر دم گردش آوے
کدیں اوہناں نوں ایسا کردا انکھیں عرش سماوے
کدیں جا دے غیب خزانے کدیں جا پردہ پاوے
حکمت نال چھپاوے باطن اپنا فضل کماوے
آخر انہیں حالت ہوئی یعقوب دے تائیں
کرنال یوسف دے منہ اُتے چہرہ آنسو وہائی
کیا ویکھے اوہ پدر بزرگ جناب شان گرامی
باپ کہیا تک حسن تساڈا اسانوں رووَن آیا
تیرے جیسا ہور کدائیں خالق کوئی نہ کیتا
ادبوں حوراں ملک سلامی صورت ویکھ تساڈی
سورج نالوں ودہ اسانوں حسن تجمل دِسیا
چن بدر تے سورج تائیں عقلوں رکھیا خالی
حوراں غلماں جنت والیاں گل فرشتے نوری
ایسا نقشہ رب العالم میرا نقشاں پایا

یا ایہ چن بدر لہ آیا انبر دے وچ چمکاروں
آیا گھر اساڈے اندر رحمت فضل کمالوں
اسدے جیہا نہ ثانی کوئی دوجا ہور تمامی
ہا کوئی گود اساڈی اندر نعمت بے شماروں
بے خود ہو کے لرزہ اندر آیا نبی خدائی
ایسی وحشت نازل ہوئی قدرت ستر اسراراں
باہجھ خدا دے غیراں پاسوں کر کے جاون دوری
وقت ایسا وقت آ جاندے جس وچہ جیہیں سدایا
وَلَا نَبِیٌّ مُرْسَلٌ اوتھے نال پیغمبراں ہوئی
غیر تک نہ خدا ہوردے دوجی ہوو رسداہا ٹے
جیہا ہم نظر اساڈی ہووے دور کنوں اغیاروں
انہیں پیغمبراں ولیاں دی حالت رب لیاوے
کدیں اوہناں نوں خبر نہ ہوندی اپنے تن دی ہیلے
اوہ مالک ہر حق انساناں جو چاہے سو ہو جاوے
کدیں جاتی پڑدے غیب اٹھاوے کدیں کدائیں پاوے
اتھروں نیر وہاون لگے بے خود حضرت سائیں
خوابوں حضرت یوسف تائیں دسیو پہلے آئی
رووے تے چہرہ تکیا یوسف دس احوال تمامی
کیسا حسن تجمل تیرا اللہ پاک سجایا
چن سورج تک تیرے تائیں شرم کریندے پایا
سن یوسف فرمایا بیشک سچی حضرت ساڈی
چن کبھی حضور تسانوں ساڈی ریس کریندا پایا
بیٹیوں عقل علم رب دتا شان پیغمبراں عالی
دائم میری خدمت اندر جلوہ لین حضوری
ایسا اجتک روپ کسینوں تھیندا بالکل آیا

Marfat.com

تک جمال نورانی ہیرا تارے جھڑن فلک دے
ایسا سخن تکبر والا جد یوسف نے کہیا۔
توڑے سخن یوسف صاحب نے ہیسی سچ الایا
نہیں وڈیائی لازم آئی ربدی خلقت تائیں
جو اُچیائی کردا اوسنوں نیواں رب کریندا
دانہ چھڈ خودی دیتائیں جدوں زمیں وچہ رلے
جد تک بندہ خودی ونجا کے اپنے دلوں نہ مردا
جد اوہ دلتھیں خودی گوا کے ہستی تھیں مر جاوے
جس تکبر کیتا اُسنوں جھڑک خداوی آوے
کدیں نہ اوہ سلامت رہیا جس تکبر کیتا
سُن یعقوب یوسف نوں کہیا اے دلدار گرامی
پیغمبر اندا لڑکا ہو کے ایسا سخن الایا
باہجہ خدا اُس غیر کسے نوں نہیں آئی وڈیائی
لکھے ہین جو بہتہ شخصاں کیتا ذرہ تکبر عالی۔
سُن ہیں ذکر جو ہاندا تینوں وکھو وکھ سناواں

چن سورج ہیر تیائیں اوہوں ویکھ نہ سکدے
وچہ جناب خداوند والی وچ سخن اوہ رہیا
ایہہ ذات خداوندتائیں مُول پسند نہ آیا
بھاویں دوست دشمن ہووے باہجہ خداوندسائیں
جو سرنیواں کردا اوسنوں اُچا درجہ دیندا
طرف اسماناں جھٹ اُسنوں کر اُچا نے چلے
تب تک وچہ دریا طوفاناں اوہ نہیں بالکل تردا
تکیا ہوسیا پانی اوسنوں پھیر سرے تی جاوے
غیرت یاروں اوسد تیائیں وچہ زمین وساوے
اوسے درجہ پایا جس نے غیر گلوں منہ سیتا
ایسے سخن الاون یاروں ہوندی ہے بدنامی
بابا یوسف کیوں عقل تساڈا اج نہ جائی آیا
جس وڈیائی کینی اوس نے جھب سزا جھی پائی
مل گئی جھڑک اونہاندیتائیں ربّ تبارک والی
جو ہیں حوالہ نظریں آیا دلوں نہ مُول بناواں

دربیان ذکرِ تکبرِ اوّل کہ از ملائکاں صادر شد

وَاِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّىْ جَاعِلٌ فِى الْاَرْضِ خَلِيْفَةً ؕ قَالُوْٓا اَتَجْعَلُ فِيْهَا مَنْ يُّفْسِدُ فِيْهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ ۚ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ؕ قَالَ اِنِّىْٓ اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۝

گذریا وقت نبی دیتائیں رب سنے یاد کرایا
اسے ملکو ہیں وچہ زمیں دے نائب کراں گرامی
ناہ تریا ناہ تریا ایسا نائب کوئی بنائیں
ایسیاں نوں توں پیدا کرنا جیہڑے مخون ڈیہین
اسیں تساڈیاں تسبیحیاں تیریہی ہردم حمد بجایئے
غیرت غصیوں اللہ صاحب کہیا بول اونہاں نوں

یاد کرو اُسو یلے نوں جد رب تیرے فرمایا
جیہڑا کل زمیں وساوے ہوسے مالک تمامی
جیہڑے وچہ زمیں خونریزی کرسنگی مہلائیں
غافل ہوسن تیرے تائیں یاد نہ مُول کریسن
پاکی نال تساڈے اگے دم دم سیس جھکایئے
جو سمجھ جاناں ہیں اوہ بالکل نہیں معلوم تساں نوں

Marfat.com

کیوں تساں ایسا سخن مخالف وچ تدبیروں کہیا
مینوں جو معلوم حقیقت نہیں اوہ خبر تساں نوں
جد اوہناں شوخ مزاج وکھایا آتش نازل ہوئی
ست سو برساں ہیبت اندر سخن کلام نہ کیتا
اِتنی مدت پچھوں رب نے ملکاں نوں فرمایا
کِدے گئے اوہ عمل تساڈے جد امان تساں نوں
کی اساں کرینے عمل کسیدے سانوں غرض نہ ہوئی
سانوں نہیں لحاظ کسیدا ذرہ کی تے ہوندی
جو کوئی عمل کریندا اپنے دم دے کان کریندا
تساں نوں لکھو عمل اپنے دی ایڈ کیتی وڈیائی
جیکر عمل تساڈیاں سندا قدر ہوندا ہیں اگے
اینویں ہور بھی جیکر کوئی شوخ آواز سناوے
پکڑیا جاوے غیرت یاروں پاوے نہیں خلاصی
شوخ مزاج وکھاون والا کدیں نہ بچکر جاندا
اِنّی اَعلَمُ میں خود جاناں سُبحہ صفا اوہناں دے
جو ہیں رحمت برکت اپنی بندیاں اوپر کرنی
ایس آدم جیہا ایسے بندے پیدا کراں نوری
ختم رسل اوسے دے وچوں میں نے پیدا کرناں
جسدے یاروں تساں نوں بھی پیدا اساں بنایا
ہور ہزار پیغمبر کرساں نوری نشاناں والے
آدم دی اولاد اساڈے اگے سجدے کرسی
لکھ اوہناں نوں درد اینہاں توڑے دے میں تھیں آسن
ساری عمراں ڈر دی رہسن کرسن کار نکویاں
روسن خوف میرے دے کولوں پڑھسن استغفاراں
اوپر بلا مصیبت میری صبر کماسن سارے

سخن والا سخن بنایا کس تھیں حکم ایہ ڈٹھیا
کون اوہ چیز بناون لگیاں منع کریندا اساں نوں
سارے سڑ بل کولا ہوئے ثابت رہیا نہ کوئی
تھر تھر کنبدے رہے جنہاں نے غفلت پیالہ پیتا
حاضر پیش کرو سب میرے جو جو عمل کمایا
عملاں دی بھرتی پاوندی نہیں کوئی لوڑ اساں نوں
وچ درگاہ میری دے دائم بے پرواہی ہوئی
ساڈے اگے عملاں والی قیمت کجھ نہ پوندی
اوسدے یاروں اللہ اوس نوں اُچے درجے دیندا
کتنے ہین اوہ عمل تساڈے نہیں دیندے دکھلائی
کدیں نہ عمل تساڈے اودی توبہ پڑھنے لگے
نہیں اُمید جو میرے غضبوں جان بچا کے جاوے
پاک گناہوں متکبر تھیں جو ہووے بندہ عاصی
کدیں نہ رہے سلامت جو کوئی اگ بارود لگاندا
اوتھی کدیں نہ ہو بچن ہرگز مثل خیال تساندے
اتنی نہیں کسے دے اُتے نظر عنایت دھرنی
جنہاں لگے اوہناں اُڈسن خاکی تاری نوری
جسدے سر تے تاج شفاعت محشر والا دیناں
اوسے کارن سب سامان ایہ کر تیار لگایا
جسدے شوق لقاء دے کارن ہو سو سب آیا ہے
ہر کوئی خوف میرے دے کولوں توبہ توبہ پڑھسی
تاں بھی چھڈ دروازہ میرا غیراں ول نہ جاسن
کر کر نیکیاں پھر بھی کہسن خوب نہ نیکیاں ہویاں
ہر دم سجدے وچ رہسن روندے نین جھلاراں
پیچھے میرے ساہسن سر تے گھتسن نہیں گلا رے

Marfat.com

جس پاسوں میں منع کریساں اوہ ہرگز مول نہ جاسن
جتھے حکم اساڈا ہو یا سر دے بھار اوتھے ولیسن
چھڈسن وطن ٹکانا اپنا حکم اساڈے پاروں
ڈھونڈ بہانیاں نوں حکم لڑیندا سنو او دیہاں جکریساں
کھاون کارن چیز نہ دیساں تاں بھی ولسن ناہیں
لکھ او نہانوں دروازے تھیں دور دوراڈی کریساں
لکھ ایذا او نہانوں دیساں اوچا دم نہ کڈھسن
جتھے حکم کریساں اوتھے جاتاں ویسن اساڈوں
جس کے سجدے اندر آئے رہیے ملک تمامی
بعد اوسدے پھر حکم سنایا کل فرشتیاں تائیں
تاں پھر سبھ ملکاں نوں کیتا وضو غسل تمامی
بعد اوسدے پھر ملکاں تائیں رب ندا فرمائی
ایہو غسل محمد یاں نوں اساں عطا فرمائیا
اِک اِک قطرے بدلے او نہاں کتنی عیب چھوڑیساں
پنجے وقت جہاں حاضر ہوکے ساتھے سیس جھکاسن
بعد اوسدے پھر سجدے اندر آئے ملک تمامی
پھر جد آدم نوں رب پیدا کیتا شوق پیاروں
خاکی اگے نوری ویکھو سجدہ پئے کریندے
خود نوں وڈا سمجھیا ملکاں رب نوں غیرت ہوئی
آدم نوں جنہاں مقصد کہیا او ہا سجدہ کرکے

ڈر ڈر خوف میرے بیکولوں چنگی عمل کماسن ۔
ہو قربان اساڈے اوتوں سر قربان کریسن
کرسن فتح لڑائی جدہرے دور وطن گھر باروں
تاں بھی کہسن بیشک سانوں تک تھوڑا ملیاں
جو رضا اساڈی او ہا ہوگ رضا او نہاں ہیں
تاں بھی کہسن ایسے در تے سر ندامت دھریساں
دائم شوق اساڈے اندر ہندے مقبل ہاہسن
کون او وہ سخن بے ادبی والا کہندا بول انہاں نوں
کتنی مدت سجدے اندر روندے رہے مدامی
وضو غسل طہارت کر لو دھو و کل خطائیں
ڈردیاں کجھ نہ بولن لگے واحد ذات گرامی
جیوں تساں نہاکے کیتی وتھیں دور جدائی
جو کوئی نہاسی اوگن او سدا چاہیساں دور ہٹایا
غفلت دے ویلے اندر کدیں نہ کوئی بوڑیساں
سارے عیب او نہاندے پاسوں دور نکلے جاسن
جتھک سیس نہ چائے او تاں شہ ہے حمد مدامی
سبھنوں آدم پیش نوایا لفظ تکبیر پاروں
رب دی بے پرواہی تک کے ذرہ نہ دم ماریندے
آدم پیش نوائے سارے خالی رہیا نہ کوئی
انہاں رب دی غیرت پاروں اوہ بھی نہ ٹھہرے

بیان تکبر وہم کہ ابلیس علیہ اللعان میکرد

دوجا اس ابلیس نکارے شوخ مزاج وکھایا
چھ لکھ برساں بندگی اس نے کیتی اللہ والی
سارے ملک نہ کرسن انگوں اوہ بول اسنوں جاندے

اسنوں پہلوں رب دی طرفوں ملیا شان سوایا
اوس سیتیوں درجہ اوسنوں ملگئی عظمت عالی
چوداں طبقہ ندا آیا یوں چک کی سیر کراندے

جیوں خواہش ہووے اتوں جاون ملک گرامی
جنت باغ بہاراں والا ہر دم سیر کریندا
جد آدمؑ نوں اللہ صاحب خاکوں ساز بنایا
سن کے امر ربانا ملکاں سر سجدے وچہ دھرایا
دلوچہ خودی تکبری پائی کیتی رو گردانی
سب تھیں اول سجدے اندر وحی فرشتہ آیا
کل فرشتے حاضر ہوئے بعد اسدے یکباری
آئی سخت ندا خداؤں ابلیسے دے تائیں
کی گستاخی ہوئی تدھ تھیں بول خداوند کیہا
ہیں ہاں چنگا اسدے نالوں بول شیطاں پکارے
خلقتنی من نار میری ہے پیدائش اگوں
شوخ مزاج دیکھا سیا سدا ہم خود نوں اچیا جاتا
چھ لکھ برساں والی بندگی اوہدی ضائع ہوئی
ایسا گرا غضب والقہار وہر گئے عقل تمامی
دل وچہ فکر خیال نہ کیتا مستی حالت پائی
رب دے امروں جلدی کرکے باہر قدم ٹکائیا
ایہ نہ دل چہ فکر لیا نہ اوہدے ذات الاہوں
کیتا غضب الہیٰ اوہدا فاخرج حکم سنایا
صورت شکل فرشتیاں والی ویران ہوئی کیہا سی
شکلاں تھیں بد شکلاں ہویاں قہر عدالت پکڑ
لعنت شور آوازہ ہویا غیرت لاٹ نکالی
ڈس لگے سر تے پولے سخت لاچاری آئی
ل ہو کالا لعنت والا اوہدے پر زمیں وگائیا
دیکھ اجیہی غیرت ربدی کنبیا عرش ربانا
سجدہ نہیں جھکا سر کیتا کرم عدالت ہوگئی

کرسی عرش منور والا کردے سیر مدامی
کل ملکاں اوستاد بنایا ہر نوں سبق دسیندا
سجدہ کر ہو اسدے اگے ہر نوں حکم سنایا
کیتا نہ ابلیسے سجدہ کبر غروروں بھریا
امروں بے فرمانی کیتی حاضر ذات ربانی
ہر دے نالوں ذات خداوند اسدا شان وڈھایا
اس شیطان کمینے کولوں ہو گئی غفلت بھاری
کیوں تدھ میرے نائب لئے سجدہ کیتا نائیں
کس حیلوں سجدہ کرنوں توں ہیں پچھے ہیا
خاکی اگے کیونکر ناری اوہدے سلام گذارے
خاکی نوں پھر سیس نواناں وکھری ایہ گل جگوں
اوہدے عقل بارود اں تائیں لگا اگ موانا
اگ لگی کھلوار دے تائیں ستار رہیا نہ کوئی
اکی لفظ مخالف یاروں دیکھیا رب علامی
ربدی غیرت یا نہ کوئی کھوہ وچہ جال لگائی
وان علیک لعنتی والا طوق گلے وچ پایا
مت کسے مغیر بانی یاروں وہکدا ہے درگاہوں
رنگل شنائی چھڈ مرا حکم نہ سر تے چایا
ذرت گئی تن سارے اوپر کالی رات اندھاری
سنگلاں نال تمام ملائکاں خوب طرح اوہ کڑھیا
اوہ گئی بندگی پلدے اندر چھ لکھ برساں والی
کبر غرور مت یاروں اسدا اعظم نہ رہیا کوئی
بار و بار آوازہ ہویا ڈاڈھا کتہ رہا ئیا
اک پل اندر کیونکر اسدا دیکھو حال دیہاڑاں
ملکاں دے استاد صاحب نوں کتے نہ ٹلدی ہوئی

Marfat.com

بھر بھر کینے تلک ربانے توبہ استغفاراں
کرن روایت اوپر زمین دے جد شیطان ہکایا
اردوں گردوں کہیا اسنوں پولیا نال اڈاؤ
تاں پھر اسدے مارن کارن ہوئے مقرر بھائی
ختم نبیاں اگے اوہوں اکدن شیطوں جاکے
یا سردار دو عالم تینوں رب صاحب وڈیائیا
سہیں پیدائش کنوں لتاڈے رحمت فیض اٹھایا
مینوں بھی کجھ حصہ بخشو رحمت فیض اٹھاواں
کی چاہویں توں حصہ میں تھیں بول شیطان سنایا
عرض حضور سناؤ میں بھی رحمت بخرہ پاواں
تک غمگینی حالت اسدی رحم نبی نوں آئیا
دشمن تیرے رب دے اگے آن سوال سنایا
ساڈے دروں نہ خالی جاوے حاجتمند کمانا
پولیاں والا دردا اس کولوں سمارا رب ہٹایا
پیغمبراں دے در دے اوپر جو سوالی جاوے
سنوں حوالہ جدم شیطوں ڈٹیا گیا جناہوں
تک ایہی حالت ملکاں سر سجدے وچ پائے
جدم روز قیامت ہوسی سجدے تھیں سر چائیں
ایہہ شیطان بھی وقت نزع دے روکے لوں بچانو
ہائے افسوس نہ ویلا مینوں آیا یاد آخر دا
عذر علد ولی کوئی نہ ہوندی سجدے سیس نواندا
سخت عذاب قیامت والا آ گیا ہن تیرے
آتش سخت الفنا نوا اگوں ہن مینوں سجھدا
اخر وقت ایمان لیونداں رہیوں کوں سنانی
تجد عم رب خدا لیوں جمکے اس دم ہیکی کرنی

چوداں طبق تے عرش منور کنبے تک ایہ کاراں
دو نہہ ملکاں نوں اوسدے اوپر اللہ پاک بھجایا
ایڈا بے فرمان جو ہووے کتنا اسدا چاؤ
ہردم مارن گئن او سنوں جیونکر حکم خدائی
عرض بیان سلام سنایا اوہوں سیس جھکائے
رحمۃ للعالمین دا لقب تیرے حق آیا
میں نہیں کجھ حضرت صاحب رحمت بخرہ پایا
سنکے نرمی دی سنگ او سنوں کہہ رسول سچاواں
یا حضرت انہاں پولیاں میرا سارا امر وڈایا
برکت عظیم دعا تیری تھیں اس قید وں چھٹ جاواں
اوہوں عرض الائی رب تے یارب بار خدایا
دیہو مطلب دلدا اسنوں جسکارن سدھرایا
اوسے ویلے دور ہو گیا اس تھیں غضب ربانا
رحمت بخرہ ختم نبیوں اسنوں بھی ہتھ آئیا
رحمت بدل عفو گناہاں اوپر جھنڈیاں لاوے
لعنت طبق اوتاریا اُتے ربدے قہر غضب اوں
غیرت والا دیکھ تماشا اجے نہیں سر چائے
حق بندگی دا اوہ نہ ہویا رو رو کے بتلاسن
قبر آدم دی اوپر جاکر کسی بول زبانوں
جے آوندا تاں اوسے ویلے سجدہ تینوں کروا
اک سجدہ چھڈ لکھ لکھ واری میں قربانی جاندا
وگیا اثر قیامت والا انگ گئے جھکڑ اسے جھیڑے
اک لگیاں کھو کھٹے جیکر دیں نہیں کجھ سجھدا
اوہ لوکاں تاں کدیں قبولے واحد ذات ربانی
اجے ہے جیونکر ہو نہ دیوا وہ کندہ کوٹھے دی مہرانی

وچہ وبا طاعون بیماری دینیاں مجتہیں گائیں
وچوں نیت جان بچے تے اُتوں وچ راہ سائیں

اوہ نہیں لگدا اوہ نہیں لگدا چھڈو ایسیاں باتاں
صحت صفائی دے وچ پڑھیئو حمد ثنا صلواتاں

آؤ نیکی دے ول آؤ حمد ثنا بجاؤ
نفس شیطانی رستے اوپر بالکل قدم نہ پاؤ

کر یہو سنگ رسول اللہ دا ہیٹو غیر خیالوں
بچیو ریلے غضباں کولوں سخت عذاب بلاؤں

یارب ہر سختی دے کولوں فضلوں دور ہٹائیں
اُدھر لوں سنگ پاک نبی دے سن بال نہ پائیں

ذکر تکبر سلوم فرعون لعین

تیجا ذکر تکبر والا تینوں بول سناواں
جیوں فرعون تکبر کیتا شرح کر بتلاواں

مختصر حقیقت اس دی دساں جیونکر ہوئی
چھیتی نال سناواں باوان بہتی چھیڑ نہ کوئی

اِک لئید شداد دے وانگوں کافر کرماں مارا
ہے سی مصعب دا او بیٹا طالع بد ستارا

مصعب شاہ ریانی جنہیاں مالک تخت مصر دا
اس زمانے ایہہ فرعون بھی آگیا رُلدا مڑدا

بلخ ولایتوں آیا سی ایہہ کرماں مار یا سڑیا
مصر ولایت اندر اسنے آکے ڈیرا کریا

لجہہ قدرت اوہ مصر وچ پالے ہین کیے کھاندا رہیا
بعد اوسدے پھر مزدوری تے اوہ پیٹا لگ پیا

آخر اک دن تنگی حالت شاہ نوں ونج سنائی
ترسوں شاہ دا روغہ اوسنوں کر دتا اک جاہی

گورستان وچ پالے اوسنوں حکم داروغی بلیا
بدھا اک حرامخوری نے کتا گو نہہ تے ولیا

کوئی نہ میت دبن دیوے جاں تک دام نہ لیوے
اوسنوں منع نہ کردا جیہڑا اور ہم سننے دا دیوے

نال وبا ہزاراں بندے موئے اس زمانے
لئے دے درباں فرشتے دے ہوئے بہوں خزانے

شہر مصر دا پھر داروغہ اوسنوں رب بنایا
پچھوں اک وزیر معظم دنیا چھڈ سدھایا

پھیر وزیری درجہ پایا رحمت فضل کمالوں
اوتھا منصب اوسدے تائیں لگیا ہر دے نالوں

ہر کم وچہ ترقی پائی رحمت رب دی ہوئی
دنیاں دی لوں اوسدے تائیں تھوڑ نہ رہی کوئی

بہت خوشی دے اندر آیا دکھ آزار سدھائے
لگی اک ہاں نہ کھوندا اوسنوں اپنا ثنائے

سن اے بھائی دل تیئوں ایہہ دینیا انج گواہی
میں بھی جگدے اوپر سداواں جد ذلت الٰہی

سخن ہالان بتایا اسنوں بیشک بات جہنگیری
ایہہ اجے خداوند بناں سے ہا بات کچیری

تھوڑا صبر آرام کماویں اجے نہ رب سداویں
جیدم کجھ ہر پھیر ایہو لیل تد بیشک بن جاویں

اجے نہ کوئی ملدی تینوں واحد رب منی
جدتک مٹے نہ تیرے تائیں مصری ملک تمامی

اجے نوں بیشک ہر دے اوپر شفقت مہر کھاویں
تاں پھر اوس نے ہر دے تائیں ایسا ٹھوٹر نہ پایا
ہر کوئی اسنوں جی جی کردا الفت ادب پیاروں
تک کے نیک خصائل اوسنوں لوکاں تخت بہایا
لگے دونوں خلقت تائیں موڑن سدھے راہوں
بھٹکے نوں جد دُنیا اندر ہی کبر غرورت بھریا
ہیں ہاں رب بنیا اوہ امیر امنوں امر ضروری
سجدہ میرے اگے سارے اوہنوں آکے کرنو
نوں اوس ہامان حرامی سجدے سیس نوائیا
بعد اوسدے پھر قبطی جتنے ساریاں سجدہ کیتا
ہے سن مسلمان گرامی صاحب صدق صفائی
ہکو اوس خداوند تائیں سجدہ لازم آئیا
بہت فرعون بتایا اپر اونہاں نہ منیں کوئی
آخر اسرائیلی جتنے ہیسن مرد تمائیں
سخت مشقت کارگذاری پیش انہاں دے پائی
ہکنی لدھوڑیاں دی ڈھوون ہکنی چوکیداری
ہکناں کسب لوہاراں والا ہک کریندے واہی
ہک اٹاں نوں تھپیندے رہندے ڈیہہ دیہاڑی
ہکنی سر گی جاندے پتھراں مثل بناندے
بڈھے شوہدے جتنی بھرڑے جو نہ کم کریندے
ڈاہڈے تنگ آ سبطی ہوئے کر کر مشکل کاراں
دیندے تتھے توں اگدوں جو کوئی جزیہ پیش نہ کردا
بنی اسرائیلیاں والیاں عورتاں جتنیاں نیک تماہی
سوت کتا کے پھر اونہاں تھیں کپڑا بھی اونودے
کتنی مدت ویکھے اینویں دکھ آزار تمائیں

ہر نوں نال پیار بلاویں ترشی دور ہٹاویں
سارا ملک مصر دا اس نے تابعدار بنائیا
آخر شاہ مصر دا موئیا چلیا اس سنساروں
اوہ ہامان فرعون شتابی پیش وزیر بنائیا
پھل گیا وانگ شیطان دے تھیں بالکل فخر جو الا ہوئیا
انا ربکم الاعلیٰ ہر نوں بول آوازہ کریا
یعنی سخت عقوبت اسنوں جس نے کیتی دوری
ڈاڈھا ایں خدا کچھ ڈٹا خوف میرے تھیں ڈریو
بعد اوسدے کل اخراواں نے بالکل فرق نہ پایا
پر جو سبطی قوم اونہاں نے منیں بات نہ منیتا
انہاں کہیا نہیں سجدہ لائق ہاں بجھوں ذات خدائی
جس نے ہر ت فلک دی تائیں قدرت نال اوپایا
کدیں نہ رب بنایاں یاراں کولوں حکم عدولی ہوئی
سبھناں نوں اوہ نوکر کرکے لگا دیہن سزائیں
ہکناں حکم بتایا کریاں والی کرو صفائی
ہکنی ڈھو لیاون گھاہ نوں ہکناں کسب نہاری
ہکنی شوہدے کلر ڈھوون رہندی بے پرواہی
ہکنی گار اوڈیندے شوہدے چڑھ کے اتلی ماڑی
ساری دیہاڑی لگی رہندی روندے فی اللہ دے
ہور جوان ہوزن مرداں کم نوں ہتھ نہ دیندے
پکڑے ہوئے ظلموں صاحب والی تخت بہال
بن قصوروں قید جہینہ اسدی گردن دھریا
جہناں کنوں کتا دی سوتر اوہ ملعون حرامی
جو کوئی عذر لیاوے اسنوں مارو حکم سناوے
جانس اک بیٹی ہن کرسن سجدہ میرے تائیں

کیندا سجدہ کریں ٹوں چھٹو دردو آزار ول
توڑے اسیں تھیں وُہ اسانوں دُکھ عذابی بچاویں
سنکے کافر جلدی کرکے کئی جلاد بلائے
سومناں آکھیا چنگا ایہہ کم جے ماریں تلواروں
سن ایہہ بات فرعون بتایا انج نہ ہرگز کریہو
تلووچہ کڑاہاں سارے سبطی لوگ تماہی
بھڑکن لگا تیل جدوں آئے گندرف وچہ وگائی
جیکر سجدہ کرہو میں نوں پاسو جلد خلاصی
سبہناں کہیا کدیں نہ سجدہ کرساں تیرے تائیں
سجدہ ذات خدا دی باجھوں کدیں نہ غیراں کرنا
حاضر جان اساڈی بیشک سڑ مرنا جل جانا
پاپا دُکھ قضیئے اسیں ہوئے سخت نتانے
کی لینا دنیا دے اندر جی کے بہتے دہاڑے
سنکے سخت آوازہ کیتا اس فرعون نکارے
جنہاں حکم نہ منیاں میرا سٹو وچ کڑاہاں
جو جل مردے حق آوازہ بول زباں نوں کردے
دوجیاں نوں فرماون آپو ہرگز دیر نہ لاؤ
ایسی لذت آوے اس وچوں جیونکر اندر ربانی
جلوہ عین خدا اپنے دا آگیا نظر اساں نوں
دوست جد دل حضور اپنے وچہ سکے یار پیارا
سنکے یکسر گال بندیاں لائیاں جلدی چھالاں
اینویں رب دے صادق دوست نیک نصیباں والے
توڑے لکھ عذاب اونہاں نوں ملسن کسنوں چالاں
جو بدبخت نکارے ہوئے سنگ وچ جالے لگسن
ہسن کچیاں مذہباں والے دسنوں کراں ناسے

مومناں کہیا کدیں نہ کرناں سجدہ باجھ غفاروں
تاں بھی قسم خدا دی سانوں ساجد ہیش نہ پاویں
کرہو قتل شتابی سبطی ہر نوں بول سنائے
چھٹے جان غریباں والی ہکسے وار آزاروں
پاکے تیل کڑاہاں اندر آتش دے وچہ دہر لیوں
تاں پھر لگے تیل اوبالن کافر نسک حرامی
بعد اوسدے پھر سبطیاں تائیں سخت آواز سنائی
ورنہ پکڑ سٹیساں اگ وچہ جیونکر بندے عاصی
گل واپنڈا آئیوں اج توں بنگیوں اللہ سائیں
توڑے سبہناں نوں تد عضبوں وچہ کڑاہاں وسرنا
لیکن اے فرعوناں تیرے پیش نہ سیس نوانا
پئے ہڈ کیندے کہ دم آوے سانوں اجل سرہانے
لکھ برساں کوئی جیوے آخر وگنے کوچ نقارے
پکڑ وجہناں نہ سجدہ کیتا وچ کڑاہاں سارے
آخر وچہ وگاون لگے بندے باجھ گناہاں
مارن لگے چھالاں اسو چہ تابعدار اوڑے
آتش نہیں ایہہ جنت بلکہ سبھے آکے آزماؤ
وچہ انہاں لیے جھی ہوندی پڑہدی حمد ربانی
آکر بیشک دیکھو تسیں جیکر شوق تساں نوں
لازم نہیں پھر دوست تائیں اوتھوں کریں گزارا
جل گئے شمع محبت اندر سب پتنگ مثالاں
پچھن شرو جالے کولوں پاسن نہیں کشالے
تاں بھی نیک طبع اوہ برجلسن سوہنیاں چالاں
جد مری حلم کریسی اودھرے وانگ شیطاناں فرگسن
دنیا پچھے دین چھوڑیسن سڑسن دوزخ سارے

Marfat.com

اوس بھی دوزخ جنت اپنا ہوسی خوب بنائیا
اک بہشت بنایا ہوسس وانگوں باغ بہاراں
آتش والا دوزخ اُسدا جنت وانگ دسیسی
باغ اسدا دوزخ دیوانگوں ہوسی تتا کڑھدا
ذرہ آرام بہشت وچالے اوسنوں ملسی ناہیں
اینویں جو کوئی مومن آتش اندر داخل ہوندا
اینویں جل گئے آتش اندر بندے ستر ہزاراں
کرگئے جان فدا سجن نوں اُف آواز نہ کیتا
جسدم لتنے تلے گئے وچالے باجھ گناہوں
ضدی ایہہ کوئی قوم تمامی بس نہ ہور جلاؤ
تاں پھر بس جلانوں ہوئے ہویا حکم خلاصی
جنہاں پاسوں پیاریاں یاراں ہور اشنا بھراواں
وٹ لنگوٹے جنہاں تیاری چھال لگاون آہی
شوقاں دلدے اندر رہیاں سبہ پروانیاں تائیں
لنگھ گئی رت بہاراں والی بلبل ہوش سنبھالی
آخر سبھنوں آپو اپنی کمّیں کاریں لائیا
بعد اوسدے پھر موسیٰ تائیں رب لنے کرنا چاہیا

آتش وانگ دوزخ ہوسن اگی نال تپایا
طرح طرح دے اوسدے اندر ہوسن شجر ہزاراں
خوش ہوسی جو مومن اُسدے دوزخ داخل تھیسی
جو کوئی اسدا دوست وڑسی مرسی سڑ وا سڑدا
خوش ہوسی جو داخل ہوسی اندر دوزخ بہاہیں
اوسنوں تتا تیں بلاشک دُکھ نہ دیون آوندا
وینوں مڑسے نہ کوئی بالکل شاباش باہجہ شماراں
غیراں میش نہ سجدہ کیتا رب دے باہجوں بیتا
بولاں ماں سُنا بالبس ہن ہٹ جانا اس راہوں
چھڈو خدمت کرنے جوگی سبہ نہ یار گواؤ
رووَن لگے ویکھ ایہہ حالت باقی مرد اُداسی
کھنڈ وکھا کے ٹر گئے رووَن کر پیار سجاواں
رہ گیا ارمان انہاں نوں کیوں نہ چھال لگائی
کیوں اساں بچ گئے لاٹاں اُوپر جان گھمائی نائیں
کٹ وِتی اوہ مالی جسدم شاخیں آئی ڈالی
جیونکہ بچے کسب وِنہاندا یاراں نوں تبلائیا
وس کہاں اڑھا پھر کیوں کافر بید ظلم کمائیا

ذکر ولادت موسیٰ کلیم اللہ

تاں پھر اک راتیں فرعونے خواب ایہ نظریں آئی
سارا شہر جلائیا اوس نے چھڈیا مول نہ کوئی
نانگ وڈا اک اگے نالے اسدے گردے ہویا
ترت راتاں وچہ اینویں اوہنے سگویں حالت آہی
سبہ نجومیاں کہیا تینوں ملسی سخت تباہی
ہوسی اسرائیلیاں وچوں قبطی سبہ مرسی

بیت مقدس شہر مصر وچہ اگ آئی اک بھائی
لیکن اسرائیلیاں اوپر اگ نہ نازل ہوئی
پکڑ تخت تھیں زیر ڈگا یا ہو حیران کھلویا
فیر سدے نجومیاں تائیں ساری بات سنائی
اک اڑکا کھولیسی تیتھوں تخت منی بادشاہی
ہے قریب جی ہن اس تائیں پیدا رب کریسی

Marfat.com

سن فرعون تمامی دایاں حاضر پیش بلایاں
ہر گھر اندر جاؤ بیشک خبر لیؤ ہر اک دی
جس گھر لڑکا پیدا ہووے قتل کرو اس تائیں
تاں پھر دایاں شہر مصر وچہ آیاں کر کے دھائیاں
کتنے لڑکے مارے اونہاں بیعذری متوالے
ایسی قدرت ہوئی جدا وہ لڑکے مارن لگے
بڈھے تے ہور لڑکے جدم باقی بچے نہ کوئی
بس کرو ناں مارو اتنے کتنے پور کھپائے
کجھ وچہ تیل کڑاہاں پاکے اگے سارے جلائے
قبطیاں جدا یہ بات سنائی شاہ نوں لگی پیاری
کریو سال منع انہاں نوں کوئی لڑکا نہ مارو
جدم حکم ڈھیا سرکاروں سال اک مارو کوئی
موسیٰ تائیں تولد نوری اوس زمانے ڈھیا
ہر دائی دے نال سپاہی قاتل لڑکیاں والا
لایا زور ولیکن کجھ بھی چارہ پیش نہ گیا
راتیں موسیٰ پیدا ہویا تکیا جدم دائی
لگا دل نوں بہت پیارا بی بی نوں بتلایا
گردیں نہ مارا ایسے تائیں ہے ایہ لعل یگانہ
لے آ تو گوشت کب تک گے اوہ پیش کراں سرکار
تاں پھر جلدی دائی اگے گوشت حاضر آیا
گھر گھر اپنے لڑکا ہویا دیکھو قتل کرائیا
پچھے سپاہیاں فرعونے نوں جلدی انوں سنایا
اوس نے لڑکے شور مچایا دیکھو [illegible]
تاں پھر تسکے جلدی پیادے گھر گھر اپنے آئے
اندر آ تو تلاشی اونہاں لگدی ہر ہر پاسوں

حاضر کر کے وچ کچہری باتاں کھول سنایاں
لبو تلاشی اسرائیلیاں تنہیں سبھ وڈنک دی
جے لڑکی تاں کجھ نہ آکھو ہویا حکم تدائیں
لڑکا جس گھر پیدا ہووے مارن مثل قصائیاں
نوے ہزار اوہ گنتری اندر لکھیا لکھنے والے
بڈھے بھی آ مرنے لگے سخت دردے لگے
کر دے خبر فرعونے تائیں کافر قبطی سوئی
لڑکے تسیں مارو تے بڈھے آپے موت بلائے
کون کریسی خدمت جیکر سارے مارو تجائے
فورا گل دایاں دے اتے حکم کیتا ایہ جاری
سال چھوڑو پھر اینویں کریو لڑکے مار گذارو
تدوں پیدائش ہارون نے دی اس سالے وچہ ہوئی
جدم حکم قتل دا کافر ہر دائی نوں کہیا
پایا جدوں موسیٰ حسب منشا واتہناں پیدائش جان
دشمناں تھیں ب رو دوست اپنا بن جا فقار رکھ لیا
صورت حسن تجمل تک کے صدقے گھول گھمائی
سن بی بی اس لڑکے ہیرا ہوش حواس اڈایا
و گھرا ایہ علیحدہ کوئی ہے نایاب خزانہ
تانجو پھیر آ اس لڑکے نوں کوئی نہ ظالم مارے
کپ تک کی دائی نے جا کے وچہ تنور رکھایا
تکے دائی کو اول [illegible] دل تھیں شراک [illegible]
گھر گھر اپنے لڑکا ہویا کیہوں نہیں سپاہی [illegible]
ہے اوہ زندہ دائی اینویں [illegible]
الفوں جیہیں موسیٰ نوں تپ کے وچہ تنور رکھا
سیہہ نہ ملیا کوئی سارے پاک ہو وسوسوں

ہور تمامی جاگہ تکیاں خبر نہ رہی تندور ہو
ٹر گئے جد گھن تلاشی مائی نیر اوچھالے
آتش اندر چل گیا ہو سی کر افسوس پکارے
تکیا ویکھے وچہ امن سلامت موسیٰ ذکر کریندا
آتش وانگ خلیل پیغمبر اوس پر جنت ہوئی
مائی صاحب بول سنایا ہیں صدقے میں واری
کڈھ لے مینوں کڈھ لے مینوں کیتا بول آوازہ
کویں نکالاں جلدی اگوں مائی نے فرمایا
پڑھ بسم اللہ مائی اسنوں کڈھیا سخت تندور وں
جسدم کڈھیا مائی صاحبہ فکر پئے وچہ لاون
تاں پھر حکم خدا فرمایا اے موسیٰ دی مائی
روہڑ دیویں دریا اندر رکھسا امن امانی
تاں پھر اک کھان شتابی خدمت وچہ سدایا
جد اوس ایسی لڑکے والی حالت دل وچہ پائی
شتابی نے حکم سنایا ہے سی جو کوئی بچہ لیاوے
دولت دیساں اسدے تائیں باہر حد حسابوں
جد دروازے بول باہر آئیا اکھیوں نور سدھایا
آیا غیب آوازہ نالے زنہار اے ناداناں
سن آوازہ توبہ کیتی دنیا حرص گنوائی
تاں پھر مائی تحت اسدی حاضر پیش لیائی
صرف دیکھا وہہ تیرا تائیں اوہ کا شوق پیارو
تاں پھر موسیٰ صلوٰت اللہ حاضر مائی لیائی
چمیاں قدم مبارک اوہدے حاصل ایمان لیایا
بعد اسدے پھر موسیٰ تائیں مائی نے نہلایا
نالے خنزیوں فرمایا توں بھی ہور دانہ
جیندے وچوں ظاہر ہوندا جلوہ موسیٰ نوروں
صر گئے ہو سن لعل اساڈے سوہنیاں ننیاں والے
آخر آکے اوس تندوروں جلد نزار اٹھاوے
ریدے دوستاں نوں ناں دوزخ بالکل موں سڑ نیاں
رحمت یاروں موسیٰ دا اک وال نہ جلیا کوئی
موسیٰ جیسا قدرت تھیں لبیک آواز پکارہی
رحمت دا رب میرا اتے کھول دتا دروازہ
موسیٰ کہیا اگ نہیں ایہہ جنت رب بنایا
وال نہ سڑیا رحمت یاروں قدرت رب غفور و
مٹ گئے موسیٰ رووے نہ پھیر خبر سپاہی پاون
جسدم آوے دل وچہ تینوں خوف موسیٰ دا کائی
نالے پھیر بلاساں تینوں کہیا ذات ربانی
گھڑ صندوق شتابی اسنوں لی پی امر سنایا
ہوئی اٹھی نیت اسدی کافر والی بھائی
یاکر اوس لڑکے دی ساڈوں آکے خبر سناوے
سن تیہ کھان دُسن ایہہ چلیا غافل کار تو ابوں
گونگیاں تیک نہیں دے اندر نالے قہر وسایا
ہٹ جا ایسں خیالوں ورنہ آسی غضب باناں
جلدی کر صندوق آمادہ حاضر کیتا بھائی
مستری نے بتلایا ساڈوں نہیں ضرورت کائی
مینوں دے لوچہ شوق سوائی جلوہ لواں دیداروں
اوہنوں سر سجدے وچ پایا اس مقبول خدائی
مذہب باطل دل دے کولوں فوراً دور ہٹایا
عطر عنبر لگاکے راتیں خود صندوق ٹھہرایا
جیب کے تک کہاں کدرے جائے ساڈا لال خزانہ

Marfat.com

تاپھر مریمؑ خواہر موسیٰؑ مگر صندوقے دھائی
نہر اک چھوٹی نیل وچالیوں گھر فرعونے جاوے
اوہ صندوق بھی اوس نہر وچہ چلموں جا رہیا ہویا
گھر وچہ آسیہؓ فرعون نالے بیٹھے اندر باری
ہک صندوق لاثانی صورت استاکار بنایا
لاٹ جاوے آسماناں جانب خوشبو حد نہ کوئی
اوتھ محلوں جد کافر نے ہتھ صندوقے پایا
لا رہیا اوہ چائے ایہہ بالکل نال پکڑ لیوے
آسیہ خاتون نے فرمایا ہو گیا کی تینوں
کر بسم اللہ جد ہم بی بی ہتھ اگانوں ڈھویا
آگیا ہتھاں اندر موسیٰ قسمت والے پایا
گندے ہتھ کفاراں والے کویں نبی نوں لگدے
رحمت باراں نور ایمانی مومن جانب آوے
بخشش کارن مومن جانب رب تکلیف گھلیندا
جو پیغمبر نوں ہتھ لاوے ادبوں شوق پیاروں
ربدا دشمن کویں پیغمبر چا کے درجہ پاندا
آسیہ ربدی پیاری بی بی دینوں صاف عقیدہ
کھول ڈٹھا جد اوسنے وچوں نوری لڑکا پایا
بی بی نے فرمایا ساڈے گھر اولاد نہ کوئی
قتل نہ کریو اسنوں سڈے تائیں صورت والا ثانی
تاں پھر حضرت موسیٰ تائیں پالن لگے دونویں
موسیٰؑ دی اوہ بھین جیہڑی آہی آسیہ مائی
تائیں شوق محبت اوسنوں موسیٰ دے دل آئی
فرعونے گھر بیٹھی نالے پکڑی برص آزاروں
راں ہتھی ہک حق اوسدے تے قدرت بدلی ہوئی

ہولی ہولی نال صندوقے چھپ کے چلدی آئی
زیر محلاں لنگھے جا کے سوچہ فرعون نہاوے
زیر محل فرعون موکالے جا کے پھیر کھلویا
باریوں باہر نظر جاں ہاری ویکھی قدرت باری
جویں خزانہ رحمت پاروں آ نازل فرمایا
تک صندوق فرعونے تائیں دلوچہ خواہش ہوئی
ہتھاں دلوچہ اڑیا ہویا پھر اوہ چھٹ سدہایا
جدا او کر کے نیڑی ہودی اگاں صندوقچہ چھوڑیے
ہٹ جا کھاں صندوق ذرہ ایہ پکڑن دیویں مینوں
حکموں اوہ صندوق شتابی خود اگیرے ہویا
لا رہیا کافر زورو لیکن ہتھ صندوق نہ آئیا
نیکاں جانب بیشک بندے نیک خدا دے وگدے
کافر جانب گندی دنیا اللہ پاک بھجیوے
دشمن نبی نوں نال ہے ورجنی کچھ بیماری ویندا
دور رکھیسی اللہ اوسنوں دوزخ والی ناروں
نالے ہتھ آلود گناہاں کویں نبی نوں لاندا
جیک لیا اوس صندوق بکرم جو وچہ بیچ سیدھا
حسن جمال بجمال نورانی دن بھیں وون سوایا
گھر دلوچہ تیتر بلا اسنوں کر کے رکھے سوئی
جیونکہ مرضی تیری بی بی کافر کہے زبانی
خوب پیار محبت کر دے تیتر لیں وانگوں اولیں
قوم بنی اسرائیلاں جہڑی صاحب عمل صفائی
نال پیار محبت موسیٰ رکھن سدا اولائی
اکدن اوسنے موسیٰ تائیں چائیا شوق پیاروں
برص آزار بیماری اوسدی قدرا نہ رہگئی کوئی۔

Marfat.com

صورت جدّوں وڈھ زیادہ چمکیا حسن جمیلہ
تک ایہ حالت فرعونے نوں آسیہ نے تبلایا
جس دُختر دا کدے نہ جاندا سخت آزار دوادوں
رال پئی تن اسدے اوپر منہ لڑکے دے وچّوں
حُسن جمال کمال نورانی ایسا اسنوں ڈِٹھیا
تک جمال فرعون شتابی بہت محبت پائی
دایاں کئی ہزار بلایاں خوب لایاں تنخواہاں
وَھُمۡ لَا یَشۡعُرُوۡنَ اونہاں نوں ہرگز خبر نہ کوئی
ایسے ساڈی قوم تمامی وچ دریا لُڑہائی
اسدے وچ بھی حکمت آہی واحد ذات غفار دو
البتہ فرعون حرامی جلدی قتل کراندا
ایسے کارن گھبرا وسدا بوجھ موسیٰ نوں رب گھتیا
تاں پھر اوس نے جبدم دایاں حاضر پیش منگایاں
ویکھ حوالہ بھین موسیٰؑ دی خدمت عرض گذاری
شاید اوسدا دودھ ایہہ پیوے صبر تسلی پاوے
تاں پھر ماں موسیٰؑ دی تائیں جلدی سد لیائی
نال محبت موسیٰؑ تائیں چاوے گود کھڈاوے
اوہ جانے جیوں کسے بچے لگدے ہین پیارے
اوہ فرعون دلیلاں ایسیاں ولوچ کردا لے
بی بی بھی نہ کدیں حقیقت دسّی بول زبانوں
رب سنے وچ قرآن مکرم وعدہ یاد کرایا۔

اوس دے جیڈ نہ دوجی عورت کیڈ ہر ان ہے شکیلہ
ویکھو اس لڑکے دے پاروں فضل خدا فرمایا
اس لڑکے دی پاروں اسنوں ہوئی صحت خدا وں
ہوئی صحت صفائی اسنوں لگئی اس رَچّوں
کدیں نہ سٹے زمین تے ڈٹھا ہور جمال اجیہا
ہر دم نال محبت چاوے موسیٰ نبی خدائی
دشمن نوں ہیا دشمن پالے ربدیاں بے پرواہیاں
ایسے ساڈا انگوٹھناں ایسی خبر نہ ہوئی
ایسے بیڑی غرق اساڈی کر دینی وچ پانی
جیکر وجا کوئی اوسنوں ہالدا شوق بیار ہون
زندہ مول نہ رہنے دیندا حلقوں تیغ دباندا
حکمت پاروں خبر نہ ہوئی دشمن دے گھر پلیا
دودھ نہ پیوے موسیٰ کہندے اوہ سیاں سبھ دایاں
حکم کرو تاں ہین اک دائی آناں اپر اپاری
بول کہیا فرعون شتابی حاضر کیتی جاوے
ہین لگا دودھ ماں دا موسیٰؑ لائی دیر نہ کائی
فرعونے نوں خبر نہ کوئی کیوں ایہ پیار کماوے
ایہہ بھی اینویں نال محبت جاوے صدقے وارے
ایہہ نہ خبر اینہاں دوہاں دے رنگ آپس وچ تے
شکر ادا کریندی تک کے موسیٰؑ دلوں بجانوں
بی بی نوں اساں رحمت پاروں بیٹا آن ملایا

فَرَدَدۡنٰهُ اِلٰۤى اُمِّهٖ كَىۡ تَقَرَّ عَيۡنُهَا وَلَا تَحۡزَنَ وَلِتَعۡلَمَ اَنَّ وَعۡدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّلٰـكِنَّ اَكۡثَرَهُمۡ لَا يَعۡلَمُوۡنَ۠

پس ملایا موسیٰؑ اساں ماں پیاری تائیں
البتہ تم جانوں بیشک وعدہ سچ خدا دا
جیہڑا وعدہ کرے اوہ جلد وفائی کردے

اکھیاں ٹھنڈیاں تے جاوے دُکھ آزار کدیں
ایہہ اکثراں لوکاں والا ہیگا خام ارادہ
نہیں وسر بندے وعدہ ایہیں سچے حکم خبر دے

Marfat.com

بہت پیار محبت پائی باہر حد شمار دل
اِکدن موسیٰ نوں فرعونے گُھٹڑ اندر چایا
اچھی طرح زمین دی جانب فرعونے نوں منڈیا
ہو حیران گیا اوہ کافر وِچ دلیلاں آیا
دشمن وانگوں داڑھی پٹی فکر نہ کیتا کوئی
نیکیاں ہونداں جد اس میرا کیتا ایہ حوالا
سد جلاداں نوں فرمایا کریو قتل شتابی
ایسے جیڑھا اساڈی پٹی ایہو میرا ویری
ایہ معصوم ایانا لڑکا ہوش سنبھال نہ کوئی
رہنوں معلم کون کوئی ایہ کس دا استوں آئیا
سُن ہامان شتابی کرکے دو برتن منگوائے
رکھے پیش موسیٰ دے نالے بول آواز سنایا
جیکر لعلاں اندر پائیں ہتھ تاں موسیٰ اجانوں
جسدم پیش ٹکایا موسیٰ لعلاں جانب چلیا
جا راج دوست میرا امت کے لعلاں نوں ہتھ پاوے
دوست ساڈے ہون سیانے گرچہ بال ایانے
تاں پھر وحی خدا دا آیا ہرگز دیر نہ لائی
نبی کے موسیٰ نے انگیارے مونہہ دے اندر پائے
ضرر ہوتا جیبھ دے تائیں رہی نہ سخن صفائی
بھی فرمایا فرعونے نوں سُن اے عقل سیانے
تد نہ تکیاں لڑکیاں والی چال اجے ہے دِکھی
نال پیار محبت موسیٰ پھر فرعون اوٹھایا
اوسدی دودھ پلاون والی دی تنخواہ ودھائی
القصہ پھر موسیٰ صاحب عمر جوانی پائی
کول جنہاں دے نت سُنداں لگاں وہ فرعون حرامی

ہر دم چاوے موسیٰ تائیں فرعون لاڈ پیار دل
ڈٹھیا موسیٰ دا اہڑا اسدا جیہڑا جیہڑا ودھایا
نالے دوجے ہتھوں مونہہ تے خوب الٹا چھنڈیا
دیکھو جی اس مار طمانچہ میرا مکھ اُڈ ڈائیا
دیکھو ہے موجود تماہی داہڑی پٹی ہوئی
وڈیاں ہویاں تاں ایہہ مینوں دیسی دیس نکالا
سمجھ لیا جو ایسے لڑکے پائی سخت خرابی
سُن کے آسیہ نے فرمایا خام دلیل ایہ تیری
چھوٹی عمرے بالاں اتھیں ایڈ بے ادبی ہوئی
قوم بنی اسرائیلاں تھیں ایہ نہیں جمیاں جایا
اک وچہ لعل تے دوجے اندر جنڈ انگارے پائیے
سمجھیا جاسی ہن جد اسنے ہتھ بھتالا وچہ پائیا
جیکر اگ وچہ پاوے تاں ایہ لڑکا عیبو بھیا نوں ل
وحی نوں عرش معلیٰ کولوں پاک خدا دے گھلیا
کافراں شرط پکائی مت کے قتل کرایا جاوے
پاوے لویں ہتھ اسدا جا کے آتش وچہ دھنگا نے
نبی کے ہتھ موسیٰ دا اگو چہ دہیں ٹھوڑیا بھائی
تائیں آ کھس بھتالا ہتھ کے موسیٰ سخن آلائے
جلدی کرکے مونہہ وچ پائی آتش باہر وگائی
جیوں دل آوے اینویں کردے ہیں ایہ بال ایانے
سُن ایہ گل فرعون کافر دے دلنوں لگی مٹھی
مستہ سر چم کے اوسدے تائیں اندر گود بہایا
مقرر تر ایہہ دینار مہینہ نوکری خوب بھرائی
خوش مقال آوازہ شیریں کرکے شو لگدائی
موسیٰ دا لیاں مٹھیاں باتاں لکن خوش تمامی

موسیٰ جبدم ویہہ برس دا ہویا آن سنہارا
صورت حسن جوانی والا چمکیا جیک ستارا

اوسنوں پھر فرعون کدائیں گھر بچی پرنایا
جتیں دو لڑکے موسیٰ دے رب جب بنایا

اک حرم نوں تے وڈ جابلقا صورت باہجہ شمار تو
دم دم خوشیاں حاصل ہویاں مولا دے دربار تو

القصہ پھر موسیٰ صاحب طرف مدائن چلیا
نال شعیب پیغمبر جاکے خوب محبتوں رلیا

تاج نبوت حاصل ہویا سبہ نہ ذکر لکھیوے
کوزے وچہ دریا نہ میٹ دا دلوں خیال کچیوے

ذکر تکبر فرعونے دا تینوں کھول سناواں
جھب تھوڑی حالت لکھکے قصہ جلد مکاواں

رجوع قصہ بطرف فرعون

کرن روایت عمراں اسدی چار سو سال ہوئی
اتنی مدت اندر اوسنوں دکھ نہ ہویا کوئی

کسے قسم دا اوسدے تائیں دکھ آزار نہ آیا
کدی بھی سردی پیڑ نہ ہوئی راوی ذکر سنایا

کنڈا اک نہ چبھیا اوسنوں اندر عمراں ساری
دنداں پیڑ نہ ہوئی اوسنوں قدرت اللہ باری

ہکو ہڈی دنداں والی اسدی رب بنائی
تاں جو دکھ آزار دنداں دا اوسنوں ملنے کائی

کسے قسم تھیں دند نہ اسدا ہلے درد آزاروں
موج خوشی وچہ شاغل ہوکے دور رہے اذکار و

اللہ صاحب دشمن تائیں دکھ آزار نہ دیندا
ہر دم وچہ گناہاں اوسنوں ہے مصروف رکھیندا

تاں جو روز قیامت اندر عذر نہ چلس کوئی
اینج نہ آکھے یارب پیچھے سختی نازل ہوئی

کافراں نوں جو دکھ آزاروں کجھ قضیہ پلدا
اوسکا بار حاصل اوسنوں ہوو مطلب ولدا

دنیا اندر اوسدے تائیں دنیا موج دکھاوے
روز قیامت فضلاں کولوں ہتھ ملیندا جاوے

مومن جو ملے مصیبت رب اوہ جمع کریندا
روز قیامت اسدا دیجہ فضلاں تھیں بخشیندا

وڈا درجہ جنت اندر اوسنوں ملے گرامی
درد مصیبت یاروں اوسدے بخشے عیب تمامی

دکھ نہ دیوے دشمن تائیں راحت خوشی اڈاوے
پکڑ الیساں جو ملے میری خدمت حاضر آون

اج بیشک ایہہ راضی کرکے مانے موج بہاراں
پھر اس میری جیا آدوں نال الیساں ہیں ساراں

جسو ملے پکڑن دی آئوساں آسیاں دیرنہ کائی
سن لشکر فرعون تمامی غرق کریساں بھائی

ایڈی راحت فرعونے نوں ہوئی باہجہ حسابوں
کوئی غنیم نہ قادر اوس تے ہویا حکم جنابوں

جس ولایت جاوے پاوے فتح حضوروں عالی
اک پل اندر مار گواوے فوج مخالف والی

آخر جد اس دولت والی پائی نعمت بھاری
پھر اس لقب خداوند والا کیتا آکر جاری

آخر رب پکڑن تے آیا چلیاں موج بہاراں
رحمت تبدل خوشیاں والے رنگ نکلے واپس چلے
وس وس کے وچہ محل مکاناں لگی ہون تیاری
سبز و دیبائی ہنڈدے سدا ہی کپڑے ملی پورانے
مالی باغوں ہوئے روانہ خزاں جدوں آ گھلی
کدی نہ ایہہ سامان جہانی ہر دم قائم رہندے
جو آیا پھر خالی چلیا چھڈے سبھ پیارے
کرن روایت جدوں سکندر نہ بادشاہی پائی
اے بادشاہ گرامی سن ایہہ بات غریب نوائی
ہیں بھی روئے زمیں دے اتے کیتی ہے سرداری
دہ سو شہر ہیں قبضے کیتا ہمت کر تلواروں
دہ سو حاکم شاہ جو بھارے اپنے پیش لوائے
کجھ نہ قسمت ہوئی خالی ہتھیں ہی اٹھ وانا
سن آوازہ شاہ سکندر وڑیا غار وچالے
کیا ویکھے ہک تخت سنہری خوبی باجھ حسابوں
اک ہتھ اسدا کھلا ہویا دوجا گھٹیا ہویا
کیا ویکھے جو گھٹی ہوئی اُسدی مٹھ نورانی
آکھے اساں دنیا اُتے ہر شے قبضہ پایا
ہتھ کھلے تے لکھیا ہویا آخر چلدی واری
صرف کفن وانگراہ لے کے چلے ایس سراؤں
تک کے شاہ سکندر رونا اتھروں نیر وگائے
اینویں جو کوئی آیا چلیا بدھا کجھ نہ لے
جیونکر خالی ہتھیں آئے اینویں خالی جاناں
وقت نزع دے شاہ سکندر لشکراں حکم سنایا
کفنوں باہر ہتھ اساڈے ہوسن تساں ٹکانے

بلبل جتنے رہا او دسدا ہی سُک گیاں گلزاراں
تک ستارے سرو دا ویروں اجّن جیتی ڈھلے
آ گئے کاغذ رخصت والے حکم لیکر سرکاری
بجھ چلی جد شمع گرم اوڈ چلے پروانے
وک گئی اوہ نعمت جیہڑی تلدی سی اگ بلی
بجھ چلن رہ گئے پھر اوہ آپے پکڑ کنارہ بہندی
کجھ نہ لے کے چلیا ایتھوں باجھوں کفن پیارے
لنگھ ریا اک پہاڑ وں غاروں ایہہ ندا اک آئی
حاضر پیش تساڈے وساں ہو کے جیویں سوالی
سبھ جہاں دی شاہاں وانگوں حکم کیتا ہیں جاری
دہ سو شہر بنا لیتا ہیں اپنی دولت پاروں
آخر سبھ کجھ چھڈ چلیا جد موت سنیہے آئے
چھڈ تخت بادشاہیاں تائیں اندر خاک سمانا
کون کوئی ایہہ نال اساڈے کر دا سخن مقابلے
اوہ سیر شخص رنگیلہ ستا ہا گھر اوہ وہ مہتا بول
ویکھ ایہہ حالت شاہ سکندر ہو حیران کھلویا
اوسدے اوپر لکھیا ہویا قدرت قلم ربانی
کل زمیں دے اوپر بن کے حاکم حکم چلایا
چھڈ گئے نہ باقی رنگیں دنیا دولت پیاری
ہویا نہ ذرہ قسمت ہوئی اتنی دولت جھولوں
کل غلام آزاد کیتے تے مال متاع لٹائے
انجو عمل نیکوئی والے اگاں اوسنے گھلے
ذرہ نہ کر بیٹھے اس دنیا دا دلوں تکبر باناں
جس وقت مجھ اساں حضوروں سدا اجل دا آیا
تا مجھ پھر کوئی ہتھوں بچا نواں ایہہ گل نکی جانے

ویکھو ایڈیاں بختاں والا شاہنشاہ گرامی
کجھ نہ چلیا لئے اس جگ توں باجھوں نیک اعمالاں
کوچ نگارا جدم وگیا لد چلے ونجارے
وقت نہ لبھیا ساہمن جوگا اکدوں ہوئی تیاری
تاں کر اس دُنیا دا باناں دُنیا کوڑ بہاناں
سفری آخر سفر چلاوے سر اک دن پڑناں
سدا نہ موج بہار جوانی دائم لٹک دکھاوے
سلو حقیقت فرعونے جد بہت خوشیاں پایاں
کیتا حکم موسیٰ دی تائیں واحد رب تعالےٰ
تاں پھر موسیٰ پاس فرعونے آکے حکم سنایا
میں خود لیئے اگے سجدہ لوکاں تھیں کرواناں
چالی برس موسےٰ نے کہیا ربدا حکم انہاں توں
تاں پھر حق انہاں دے کیتیاں موسیٰ بددعائیں
اول انہاں تے اللہ صاحب سخت طوفان بھیجا
باغ باغیچے دانے پھکے جدم رہڑ سدھائی
کرو دعا اساڈے کولوں ایہہ طوفان ہٹاوے
سُن کے موسیٰ ربدے اگے نیک دعا فرمائی
اوسے ویلے رحمت ہوئی ذات خداوند والی
پھر بددعا لائی حضرت آئیاں ہور بلائیں
لکھ مارن لکھ نہاون دھوون ہوون لکھ کنارے
ہک باسن تے ڈوب پیدا اوسے بدلے کردا
ہوئی تنگ نہایت ڈاڈے موسیٰ نوں فرماون
لے آو ساں ایمان تیرے تے لاساں دیر نہ کوئی
بعد اوسدے پھر موسیٰ کہیا سب ایمان لیاو
پھر موسیٰ نے حق اونہاں دے بددعا لائی

چلیا خالی ہتھیں ایتھوں چھڈ ساناں تمامی
ہکو ترے گز کفن لے گیا صاحب حشمت والا
سٹ گئی نال تمامی اوتھے جیتھے ہے سی پیارے
اس ٹھاٹھے نوں روندے چلے لکھ ہزار پیاری
سر پر دور مسافر والا ہوناں کوچ ٹکاناں
اکدن شجر قامت قد ہوناں اوپر زمین دی جھڑناں
اکدن بول سلام علیکم سجن وداع کر جاوے
اپنے فضلوں اُسدے کولوں کیتیاں ور لایاں
جا کہیا حکم اساڈا اسنوں جو فرعون موکالا
کدی نہ منّاں کدیں منّاں فرعونے بتلایا
نہیں اساں رب تیرے اگے سجدیوں سیس نواناں
پر نہ اونہاں سجدہ کیتا واحد ذات خدا نوں
کتنے قسم عذاب اونہاں تے بھیجے اللہ سائیں
باڑیاں محل تمامی رُڑھ گئے ایسا پانی آیا
آکے موسیٰ نوں ہر کوئی اوبلوں عرض سنائے
سب ایمان لیو ساں جیکر ایہہ پانی ہٹ جاوے
رحم کماہس خلقت اوپر یا رب ذات خدائی
پھر بھی کسے نہ رہیوں غنیاں سچ ایماں نوں خالی
از غیبوں آ چھڑ پئے ہر اک بندے تائیں
تاں بھی قدرت ربدی کولوں ہون زیادہ پیارے
پیٹ بیٹ کھاون اس کفاراں جیو نکر یوم حشر
کرو دعا اساڈے کولوں دکھ سارے ٹل جاون
کیتی دعا موسیٰ نے جلدی رحمت نازل ہوئی
کافراں کہیا کدیں نہ منساں توبہ تیرے راہ ہو
بیحد جوآں ڈڈاں پیدا کیتیاں ذات خدائی

Marfat.com

ہر نوں لکھ ہزاراں ہیاں جو آہا بیحد حسابوں
ٹکڑا کھاون لگیاں جو آہن کریوں وچہ کھانے

ذرا آرام نہ جو آہا روں ہوئی سخت خرابی
پھیر کفار سوالی ہوئے جے عذاب ونجاہو

سُن دعا کیتی موسیٰ نے رب عذاب ہٹایا
پھیر خدا دی طرفوں ایسی غیرت نازل ہوئی

مومن جو کوئی پیوے اسدے کارن پانی ہووے
ندیاں نہراں کھوہ تالاباں چشمے ہور فواری

پانی ہوندیاں کردے دتّی ہاتے پانی ہائی پاتی
اسرائیلیاں دے ہتھاں تھیں پانی والا پیالہ

ڈاڈھی سخت لاچاری ہوئی فرعونی نوں تھیندے
سن کیہا فرعون ہے موسیٰ ساحر بیحد بھارا

آکھو فتح شتابی او سنوں اسیں ایمان لیاوا
تاں پھر سبہ موسیٰ دے اگے آن ہوئے فریادی

تاں بھی کوئی ایمان نہ لیا ئیا واحد حق سچا تا
اک دن موسیٰ نوں فرعونے ایہ گل بول سنائی

سُنکے موسیٰ عاصا اپنا اوپر زمیں دے دھرا
اژدہا آسمان زمینوں وڈا مثل پہاڑاں

پیر ہیٹھ گردن اُتے ایسی پشم نہ لی
ہاتھیاں وانگوں پیر تمامی کوہی صورت بارڈی

جیہے بھتک سُٹی اوہ موہوں ہری سڑ جاوے
کڑک آواز سنایا ہر نوں کھاون کارن دھانا

تک فرعون اجیہی حالت طرف محلاں دھانا
وڑ گیا محلاں اندر موذی تیجیاں جان لوکاکے

کیا ویکھے سنے نوں اژدہا وڈا اکھیاں ٹبنایا
اگے تاں لوں ہڈ ون بکڑے ڈاڈھے سخت عذابوں

ڈاڈھے سختی دے منہ آئے کافر دور نجانے
پیوں خون تمام کفاراں ہوئی آن بیتابی

لئے آواں ایمان تمامی ہٹ کے کار کناہو
پھر بھی کوئی موسیٰ دے اُتے نال ایمان لیائیا

پانی خون اونہاں واہو یا پیئے مول نہ کوئی
کافر جد کوئی پیون لگے لوہو بن کھلووے

لوہو ہوئے کفاراں کارن ندیاں نالے سارے
پھاتھی جان عذاباں اندر آئی جھڑک ربانی

جد کوئی کافر لیندا ہوندا سارا خون نرالا
کرو علاج اسیں ہاں پیاسے تنگ کھاں ہے مردے دیندے

بینوں جاچ نہ جادو والی چلدا نہ کجھ چیارا
جیکر ایس عذاب کبیر نوں کسے جیلے بچ جاواں

کیتی دعا نے واقع ہوئی رحمت خاص خدا دی
اوس فرعون موکالے تائیں دل تھیں نہ سمجھیا تا

معجزہ کوئی ویکھیا جیکر توں سچا نبی خدائی
وڈا اسپ خدا ونداسانوں قدرت یار دل کریا

اسّی گز سی لمبا او چا ست سو وند شماراں
بیریاں وانگوں کھاون آئی رات اندھیری کالی

شکل ڈراونی ہیو نکر لتھا خونی جن پہاڑی
شک سڑ جاوے اوہ سب پہری ناجر تھڑ کے ٹھوک جلاوے

ست ہزاراں ڈر کے اُس تھیں کیتا کوچ نکانا
پچھا کیتا سب لئے اسدا اسی اوہ وڈا سپ ناں

باندا جھپٹ بار ہی دو وچوں وڈا منہ جھپاکے
محل سنے فرعونے تائیں سارا نگلن آئیا

Marfat.com

تلواں ہوٹھ اپر یک تلے او تلا اوپر منبیرے ۔ رکھ کے ہیتوں کرنے لگا فرعون نے دیے بیرے
تک مرشد نوں فرعون نے موسیٰؑ نوں نہلایا ۔ رکھیں اس بالے دے کولوں یا مقبول خدایا
توں پیغمبر حکم خدا دے اساں سناون آیا ۔ یا توں ساڈا آفتاں کولوں کتنہ چاون آیا
آہو تدہ ساڈی بیٹری بوڑی ایڈا دھموں آتایا ۔ مینوں بھی تاں لشکر میرا بھی تدہ آن پڑائیا
چنگی یہ پیغمبری تیری جلد بچا اسانتوں ۔ تاں پھر موسیٰؑ نیا عاصا کرکے یاد خدا نوں
سپ دا پھیرا وہ بن گیا عاصا بول فرعون سنایا ۔ چھڈ رشا ایں او سنوں جس تینوں جادوساز بنایا
ایسا معجزہ بھی تک ویکھنے ناں ایمان لیاندا ۔ دشمن رہیدا نال پیغمبراں کدیں پیار نہ یاندا
آخر جد اس کفر وچالے بہتا قدم جھائیا ۔ غیرت غضب خدا دی وندوا لا ویلا نیڑے آئیا
سنوں حوالہ کویں انہاندا اللہ کتنہ چاندا ۔ سن لشکر فرعون ایہ جھونکر گیا گھبیا کے کھاندا

بیان غرق شدن فرعون بیعون کے

آخر کل کفاراں تائیں ربدیاں بونیاں آئیاں ۔ عملاں بد دی ربدی طرفوں لگیاں ملن سزایاں
کل کفاراں اوپر غالب گیستے اسرائیلی ۔ لٹ لیا مال تمام قبطا چھوڑی اک نہ تیلی
لٹیا سونا چاندی بیحد ہور ہزار خزانے ۔ راتیں نکل جاؤ اتنے نوں آئے حکم ربانے
ہووے پار شتابی نیلوں غضب اساڈا آوناں ۔ کل کفاراں تائیں اساں اندر نیل ڈبوناں
عرض کیتی موسےٰ نے ہووی یارب بات کشادا ۔ تاں جو نال اسانی لنگھے سارا ساتھ اساڈا
ہوئی دعا قبول انہاندی رب نے رات دہائی ۔ را توراتے تمامی مومن اٹھ چلے کر دہائی
تیجھے گھر وچ دیوے بالے خبر نہ پاوے کوئی ۔ تا نجو دور اساڈی ہووے اتنے تک تھوئی
اِدّے کفاراں دے اوپر غیرت نازل ہوئی ۔ مر گئے پتر وڈیاں تائیں سار نہ ہوئی کوئی
فجرے سار ہوئی تی سارے دفن کفن وچ لگے ۔ اتنے تک تمامی سبطی لنگھ گئے کدہرے اگے
آیت دیہاڑا نانویں ماہ محرم تہدن آہی ۔ جیدن مصروں دہائی کیتی موسیٰ نبی الٰہی
کر کے دفن تمامی قبطی جیدوں گھراں نوں آئے ۔ لٹے مال متاع تمامی ہر گھر اندر پائے
تک حوال شتابی وسے اگے کہندے نہک حرامی ۔ لٹ کے لے گئے مال اساڈا سبطی لوک تمامی
شہر وچالے نظر نہ آون نس کے گئے کدائیں ۔ شتاہ نے کہیا جلدی چلکے پکڑو سبھا و تھائیں
ٹیٹیاں چالیاں گل فوجاں چلیاں واہو داہی ۔ پچھے سپہ لشکر دے اگے خود فرعون تباہی

Marfat.com

انت شمار نہ لشکر سندا اجل جنہاں نوں چائیا
ترن دن موسیٰ ندی کنارے رہیا ذکر کماندا
تک لشکر نوں اسرائیلی حاضر عرض سناندے
سن موسیٰ فرمایا سانوں بالکل فکر نہ کوئی
رب فرمایا دشمن تیرے کرساں غرق تمامی
تاں پھر اتنے تیکر آئی نیڑے قوم کفاراں
مارو عاصا اوپر پانی دے رستہ کرو کشادہ
باراں پاڑے قدرت کولوں ہو گئے بیچ وچالے
باراں ٹولے قوم سبط دے ہر نوں رستہ ڈھیا
سوہنیاں سڑکاں بارہ راہ اوراروں قدرت تھیں بنگیاں
باراں ٹولے ہکدوجے نوں تکدے ٹردے جاون
باراں کوہ دی منزل آہی ایڈا اوریا چوڑا
چھ لکھ وی تیہہ ہزار جواناں فوج نبی دی آہی
دیہہ برساں تھیں گھٹ جنہاں دی آہی عمر بیاری
پہلوں آہے ستر نیڑے مومن مرد گرامی
القصہ لنگھ چلیا موسیٰ اس تھیں واہو داہی
باریاں باراں وریاں بنیاں قدرت تھیں وچ پانی
پڑھدی محمد صلوٰتاں جاون تکن ہکدوجیاں نوں
ساری موج خوشی دے پاروں چلن تیز ہواؤں
اتنے تک فرعون موکالا آن کندھے تے کھلا
ویکھاں جنھوں رب لے فضلوں نیلوں پار لنگھایا
جیکر میں ایمان لیاواں ہوندی بچگی بھاری
اتنے تائیں لشکر اوسنوں آکر بول سناندا
جنہاں تینوں سجدہ کیتا لنگھ گئے اوہ دریاؤں
تاں پھر سد ہامانے تائیں فرعون نے بتلایا

سولہاں ہک ستاسی ہزاراں لکھ ہامان بھی فوج لیایا
تریجا ون ہو گیا لتے پہوتا لشکر کفاراں دا
کرو علاج کوئی یا حضرت کافر نیڑے آوندے
رحمت بیحد ساڈے اوپر ربدی واقع ہوئی
کجھ نہ خوف کرو لشکر نوں کہندا نبی گرامی
موسیٰ نوں رب عالم طرفوں ہویاں ایہہ پکاراں
تاں پھر موسیٰ ماریا عاصا کر کے نیک ارادہ
پارا ورار تمامی رستے بن گئے خشکی والے
کھل گئے دریا وچ مومن کجھ نہ خطرہ رہیا
دالواں جو گیاں باہریاں بنیاں تکلیفاں اٹھیاں
پکیاں سڑکاں بنیاں جتھے مومن قدم ٹکاون
کر کے یاد خدا نوں حضرت ٹھیل دتا وچ گھوڑا
ٹھیک جوان جنہاں دی عمراں سٹھ برس تک آہی
اوہ بھی الیس حسابوں باہر راوی خبر گزاری
لوڑے رہے مر بیلیے تاں بھی ہو گئے ایڈ تمامی
خوش ہو خلقت پانی اندر قدرت ویکھ الٰہی
ہیٹھوں فرش ہر منت بدھا واہ قدرت سبحانی
روتیوں ہی بھر رہن پیالے لگے تریہہ جنہاں نوں
تانجور رحمت فضل غفاروں پار ہوئے دریاؤں
دلو چہ کہندا حق ایہہ موسیٰ حق ہے اوہدا [illegible]
سچا موسیٰ نبی خدا دا میں ہیں کافر [illegible] یا
ہر کیہا بازی موتوں ڈردا ہسی خلقت ساری
یارب ڈٹھ عجب پانی اندر کیوں ہو کھلا رہندا
لوں میں کیوں پچھے ہٹاں ڈر چل اپنے راہوں
آکھیں تاں ہیں رب دے اگے چلوں ہمیش لڑایا

Marfat.com

لے آواں ایمان موسیٰ لتے واحد رب منائیں
سُن ہامان بتایا واہ واہ اتنی مدت ہوئی
ہاسن توں سجدہ کرناں اوسنوں عقل نہ پھیری تائیں
مسلم ہوں نہ دتا اسنوں ٹھٹھیا مریاں یاراں
ایہو ہیں مید بیناں دی مجلس ولنوں اثر کریندی
جس قسم دی صحبت اندر کردا کوئی گذارا
نیکاں دی مجلس دے وچوں لبھدا راہ حقانی
نیکاں دی جو مجلس کردا او گردا جنت جاوے
جیوں ہاماں نوں فرعونے پچھیاں نیک صلاح عیر
اچھا جیوں کسید الکھیا سر پر ادھو بنناں
سنگی فرعونے دے تائیں کھلے لوکارن سیار
خیریں لنگھ گئے پار جنہاں تنے سجدے سین بنایا
بھارا اوہ ہے جادوگر کوئی ایسا جادو کردا
اسدے اوپر جادو کرناں ختم بلا شک ہو گیا
پیر نہ پاون کافر کوئی پانی اندر ڈردے
سبھناں میٹھا ہسین نہ گھوڑے ملوی وچہ نہ کوئی
تاں پھر وحی فرشتے آندی دی اک الٰہ ہوں
بتہ و فرعونے دے جدی جدی نے گھوڑی تائیں
وڑ پیا دریا دے اندر وحی فرشتہ نوری
موڑیاں کوئی نہ مڑدا موڑن سارے لکھ لکھ واری
وڑ پیا لشکر زور بزوری الٹی بازی ہوئی
مستا سی لکھ تازی گھوڑے سنے اسواراں سارے
رجیدھم اوہ سبھ چلدے چلدے اودھ پہے وچ آئے
بارہ و عاصا اوپر پانی دے حکم خدا دا آیا
فوراً اوہ دروازے سارے رل گئے اندر پانی

ادبوں ہو کے اسدے کولوں منگاں نیک دعائیں
ربدے خوفوں اسدے اگے سجدہ ناں کیتوئی
بل ہو کا لہ ایہو بھی جیکر آکھے لگ دا نائیں
وانگ شیطان بھلایا راہ توں توبہ استغفاراں
بریاں دی مجلس تاں نیکی جانب جاون دیندی
اوہا بہی خصلت اسوچہ پیدا ہوندی یارا
بریاں دی مجلس دے وچوں رستے ملے شیطانی
بریاں دی مجلس نیک پا ہرن دوزخ دکے کھاوے
جبرائیل پانوں پھدا پاندا جلد فلا جبیں
نہیں فرعون کدیں بھی بچنا سر سنے بھٹلایا
یارب جی یارب جی لگا ہوکیوں جھٹکنے منگھاوے
پھر فرعون اوہ بہاندے تائیں کون ول مسنایا
دریاواں دے وچوں وکھو کنج رستے کر وہردا
جادو پاروں ہے اوہ ہیں جاکے پار کھلویا
منت کیے بیر پایان پانی وچہ وچے رستے مردے
جا گھوڑی چڑھ جبرائیلا وسروں مٹنا ہی ہوئی
جتھے سی لشکر فرعونی آ رلنکیا اس ہوں
فرعونے والگھوڑا اسکے وڑیا جا بس جاپیں
نوری وڑ گئے مگر دکھوڑی سن لشکر بھودی
پیر کد مڑن جنہاں دی اذھا ہوئی اجل تیاری
سارے وڑ گئے پانی اندر باقی رہیا نہ کوئی
پھر تقدیر خدا دی جلدی وچ دریا اوبھار
القدیر ایک موسے دے تائیں ایہ فرمان سناوے
تاں بسم اللہ کرکے موسے عاصا آب لگایا
غرق ہوئی طوفان چالے ساری فوج شیطانی

Marfat.com

بچہ ساہ باقی فرعونے وارا وی خبر سناوے
سچیاں توں پیغمبر رب دا سچ خداوند اعلیٰ
اِتھاں سخن کلام جاں اوسنے بول زباناں کہیا
چپ کر چپ کر اوسدے تائیں کیتا وحی آوازہ
کیوں آ منہ دے اور اوسنوں تھوبا وحی لگایا
مت کے زاری کار سناوے وچ درگاہ ربانی
بخشیا جاوے فضلاں پاروں منگو سخت شدیدی
القصہ اوہ موسیٰ تائیں کہندا جب بچائیں
جاوے موذی دوزخ اندر رب اون والے
آخر تھلے کھا کے موئیا چلیا دوزخ اندر
اسرائیلی کہندے ساڈوں اجے یقین نہ آئیا
تاں پھر لاش خداوند عالم فرعونے دی ساری
بھیڑی شکل ڈٹھا ڈی کوہڑی کالا کٹ حرامی
ساریاں تک کے اوسدے تائیں ناچے لعنی مرال
دُر فٹے منہ دوزخ جاویں پاویں کتے نہ ڈھوئی
کرن روایت اک شخص نوں دو لوجہ غصہ بھارا
داہڑی پٹ کے واگ گھوڑے دی بیٹھک بیٹھا ساں
پٹی اوسنے داہڑی اسدی نال ہبھارے ساری
نالے کہندا ایہو موکالا بن واللہ تعالیٰ
ایہو اسل نمانیاں تائیں دکھو عذاب دیکھاندا
ایہہ کہندا ایں تاج تخت دا جن جھکا سر کردا
ایہ اوہ جس نے سیلاں اندر مومن سار چلائے
سدلیاوے لشکر نوں اجے چلدے کچھ چارا
جو کوئی گھر دل اجی کرے مشتاق مزاج دیکھاوے
اس شخص نوں سب نتارا کرکے قتل نہ مول ڈبایا

اسرائیل کندھی تے تکن موسیٰ نوں تبلاشے
لے آواں ایاں جے کہ ڈھیں میرا تک حوالہ
ہاریا وحی نے منہ تے تھوبا سخن وچے وچ رہیا
کھل گیا اج تیرے اوپر غیبت دا دروازہ
اوہ بھی مطلب کھول سناواں جیونکر نظری آئیا
بدل حیرت جوشیں آکے روہڑ دیوے مت پانی
بند کیتا دروازہ منہ دا اسدی تک پلیدی
موسیٰ اوسنوں عاصا لیکے دیا ہیٹھ ہٹھا ایر
کدیں من اس تو چوں تیتوں باہر کوئی نکالے
مرگیا اج دشمن ساڈا اکھیا لوک پیغمبر
ظاہر کر دکھلا خدایا موسیٰ نے فرمایا
پانی وچوں کڈھ کے باہر تجلی دا تنگ اولاری
پانی وچوں باہر رب نے سٹی لاش تمامی
کہندے توہیں رب سبھیں جیہڑا دینا ساڈوں پالیں
تیرے پاروں کیتے نیکاں سندی حلت ہوئی
کہندا جد میں موئیا تکیا ایہہ فرعون نکارا
اوسدا اوسنوں قصہ لگی چگیاں سیہ ایساں
واگ بنائی گھوڑے حمد کہی رب باری
کوہڑا بھیڑیاں ناساں والا بدحالے بدچالا
ناہس معلوم تکبری پاروں آ ب
ایہہ جانے رب اساڈا اسر کردہ ... دکھردا
اج میں ہن بیا دہڑی پال آکہیاں آن ستامے
جس تکبری کیتی اسدا ایہو نتیجہ بارا
رتیبا رک حیرت پاروں اس دا اکینہ جاوے
غیبوں حضرت موسیٰ اوہدے وحی خدا دا آئیا

Marfat.com

ایہہ کافر اوہ نقل تمامی کردا تیری پوری
سنگویں تیری بولی بولے سخن لیاقت کہندا
اوسے پاروں اساں نہ اسنوں اندر نیل ڈبو پایا
اسیں خدا وند فضلاں والے چاہئیے فضل کمائیے
اوہ سبھی کافر مسلم جیکر ایسے سخن الاندا
مومن ہیں کے سمجھے کوئی میں بھی نقل بناواں
نہیں اوہ بالکل بخشیا جاندا دوزخ وچ ہکے ٹھاندا
تعزیہ بورجو سانگ بنا کے وانگ حسین کریندے
یارحبیب اساتھوں بخشیں ایہناں وست دلاں
نال لحاظ رسول اللہ دے جنت بخشیں سانوں

ٹردا عاصاں نبی کردا تفصیلا سخن ضروری
میں موسیٰ توریت لیاندی موسیٰ بن تن بہندا
محض شکل اساڈی پاروں کر کے کرم بچایا
بچ جائیے تے عمل ہزاراں وانگ ہارو دواڈائیے
ابوجہل دے وانگوں نبی کے دوزخ وچ ہکیا جاندا
منت کے نقل کرن بے پاروں بخشش رحمت پاون
دوزخ جاندا جو حسیناں والی نقل بناندا
ایہہ سبھ دوزخ دے وچ جاسن حال دوہائیاں دیندا
ہووں اوہ پریدین نبی دے اسانڈیاں قتاراں
بخشو جیکر چاہو ذہن نوں ہنیکی تھوڑ اساتوں

ذکر تکبر چہارم قارون

سنوں حقیقت قصص الانبیا جویں روایت پائی
حکم کیتا پھر اللہ سائیں اسنوں خوب سجاؤ
سنبھلے حکم موسیٰ نے اگوں رب تے عرض الائی
تاں پھر وحی خدا وا آئیا حضرت موسیٰ تائیں
جیوں گھاہ کولوں چھپا سامری وڑاں باڑ جلایا
تاں پھر حضرت موسیٰ چار رقعے تن لکھائے
اک یوشع نے اک قارون نے اک کالوتے تائیں
گھیا جلدی گھت فلاناں لئے آ داس جائی
رقعہ ویکھ قارون شتابی سبھ حقیقت پائی
تر لئے گھاہ رلائے اوسنے ہیسی عقلوں بالا
موسیٰ دا اوہ چاچے جایا بھائی جسنوں تازہ
کجھ گھاہ موسیٰ دی خدمت وچ آن قارون نے ہرپایا
عقلوں آن بناون لگا گھر وچ دولت بھاری

جد توریت موسیٰ دے اتے رب نازل فرمائی
چاندی سونے والا پانی اس اوپر چھنکاؤ
کیونکر زینت کریئے ربا ساتھے مال نہ کائی
اے موسیٰ توں اس گھاہ تائیں لیکر جمع کرائیں
اسنوں کر دا اکٹھا انہیں ذات خدا فرمایا
وکھو وکھ تنے اوہ نسخے تیناں نوں پچ گائے
مخفی حال تمامی نالے وسیا چائیں چائیں
مخفی حال نہ دسناں کہیں نوں بھی فرمائش پائی
دوجے بھی چالاکی کر کے نسخے تک لئے بھائی
حافظ سبھی لوں دیتے والا اوہ مردود ہو کالا
اتنی صورت اسدی کیتنا جاندا نہیں اندازہ
باقی گھاہ تمامی پٹ کے کوٹھا اپنا بھریا
کجھ وہ نال چہ دولت اسدی ہوچکی اتنی ساری

موسیٰ نوں ذات خدا دے باہجھوں حالوں واقف کوئی
جد آ دولت جمع بہتیری ہوئی اوس رذالے
عمل توریت موقوفی ہویا بھلی حمد خدائی
دنیا دی جد آن خماری چڑھی نکالے تائیں
سچ فرماون جھکے نوں جد دنیا حاصل تھیوے
بہت شتابی کافر ہوندے پیوے کفر پیالے
جو کوئی قدم اباہلے چاڑے غیر پسند نہ آنے
دیکھو چوڑ نہ تیں اپنی کردا ایہہ بد چالا
دنیا ہے مقبوضہ میری غیراں دخل نہ آیا
ایہہ جہڑا اج پیسے دے پاروں دین ایمان ونجاوے
ایڈا دکھ عذاب گھنیرا ولیساں اسدے تائیں
ایسے مٹھے اوڈا سیاں آ سکدے تک سی خلقت ساری
سنوں حقیقت قارونے نے اتنی دولت پائی
ابن عباس روایت کردا سچ حقیقت جانے
ہور روایت سٹھاں اوٹھاں تے کنجیاں بھار چو کہیا
رحیم کرے روایت ایہہ جو ستر اوٹھ اوٹھا دن
اک اک کنجی ستر خزانے دے در کھولن والی
دولت ویکھ دیوانہ ہویا کبر غرورت چایا
موسیٰ صاحب قارونے نوں اتنی بات سنائی
مت خوشی دے اندر آئیں اینڈ گھمنڈ مچاویں
محمل کوچ مسافر ڈیرا دنیا چار دیہاڑے
حصہ ربدا ربدے راہ تے جلدی نال لٹاویں
مت فساد مچاویں کوئی دنیا ترک کیے دا فر
مسکیناں محتاجاں تائیں حصہ دیہ سے پورا
واحسن کما احسن اللہ الیک توں بھی کر نیکی ہی

کیمیاگری کرنیاں ایں سدی خبر نہ کہیں نوں ہوئی
مستی حالت اندر کیتے غیر الفاظ نکالے
دنیا پچھے مولا والی دل تھیں یاد بھلائی
بھل گیاں سب دلدے کولوں سب دیاں حمد ثنائیں
سب تھیں اول جلدی سدا دین ایمان ونجاوے
غیر پسند نہ آنے کوئی چاڑے قدم اباہلے
رب فرماوے زمیں اوپر ایہہ دیکھو کری ونگانے
تکو دنیا پچھے اس نے ملیا آن موکالا
کی ہویا جے کجھ دن کارن آ سنوں اسیں ولایا
بھلکے تجھے لیساں جد میری خاص کچہری آوے
جس عذابوں تک دوزخ دے منکر بے رسن بنا ہیں
بے لجے ایہہ کر لوے دیکھاں دنیا تے سرداری
دنیا پاروں گنتری والا رہیا شمار نہ کائی
سٹھ ہر دس خازن کنجیاں کنجیاں چاون والے
رنجیا جد حساب نہ کوئی رحمت پا پا پھیرا
ڈیڑھ ماسہ دو رتیاں تک لون نن کنجی فرماون
ستر اوٹھ اوٹھاون کنجیاں ہوگئی دولت بہلی
عمل توریت مبارک والا بالکل دل کھلایا
کر لے نیکی اج دیہاڑے ویلا وقت ایہا ای
دنیا چار دیہاڑے آخر لد کے سہارے [illegible]
نیکی والے عمل کما لے کر اعمال نہ ہاڑے
تا تجھے ہور زیادہ اوس تے نعمتاں [illegible]
دنیا تے ہور دنیا والے سارے جان مسافر
نیکی کر لے نیکی کر لے سن اے اہل شعورا
جیوں نکھ نیکی ربدی طرف ہے تیرے اوپر ہوئی

Marfat.com

تاں پھر قارون نے بتلایا حضرت موسےٰ تائیں
اپنی والشوں نال پڑھیے ہیں اتناں نال خزانہ
بڑی مشقت حاصل ہوئی بیحد قوت لائی
نال ہنر تاں اپنیاں ندے جو ہیں دولت کھٹی
بھکھا جو رنج جاوے او سنہیں منگو جیہڑے کائی
میں تاں فرعونی رگڑ رگڑ کے اتنی دولت جوڑی
بھکھارجیا کدیں نہ جر کے اس دولت نوں کھاوے
یا عرضی مقدمیاں اُتے لاوے نال زباناں
مطلب کی نہ جنگی کمیں اس دا پیسہ لگے
جد قارون نے سخن کسے وا او ہدول نہ آندا
کھلگیا سدھے راہ دے کولوں ہٹ گیا وچ گمراہی
کوئی کسے دی گل نہ سُندا کبر غرورت بھریا
اک مکان بنایا اوس نے عالی شان گرامی
کنگرے اوس محل دے اوپر جڑت جڑے ہوئے
کڑیاں لعل جواہراں جڑیاں سونے کولوں گھڑیاں
ساری چھت لعلاں دے کولوں جڑت جڑی او سونی
بعد اوسدے قارون شتابی لوکاں نوں بلاوے
پیسہ پھر دو ٹولے ہو گئی قوم موسےٰ دی ساری
بعد اوسدے پھر موسیٰ تائیں وحی خدا دی آئیا
اک دینار ہزار دیناروں دیوے وچ راہ خدائی
جد حساب گنایا اوسنے بہت روپیہ پائیا
کیوں میں اتنی مفت لٹاواں دو باجھ شمارو
نیڑے جیہڑے گھر دیاں تن چھڑے وچ ڈکیاں
تاں بھی حق خدا دا نہ ادا تھیں ہو جاسی
سُن قارون بتایا گویے دیواں رب تائیں

کیوں ہے تحمل کر بندا اتناں تیرا اللہ سائیں
کر کر محنت اُتے مشقت ہویا سخت دیوانہ
دُس پھر میری دولت اوپر کیہڑا حق خدائی
کی ضرورت باجھ گناہ دے پھر دیواں میں چٹی
پچھے اگوں اوہ میرے تائیں مفت نہیں ہتھ آئی
کدے بھی نہیں اک پیسہ دیتا بنے مر دیاں لوٹی
بیشک کار مناہی اندر دولت سب گواوے
یا تماشی پیسہ لاوے اوپر محل مکاناں
کدیں نہ لگے پھیری جا گہہ باجھوں پچھے اگے
واقع ہوون لگا اس لئے ویلا باد خزاں دا
ولدے کنوں کھلا بیٹھا سب رہے امر لوائی
دولت اوسنوں بہن نہ دیندی نشہ خماری چڑھیا
اتنی گزا او چاہی اوسدی بہت عجیبہ تامی
سونے ہر کنگرے دے اوپر خوب سہائے بھنے
اوپر چھت مکان پتے دے خوب صفا کر جڑیں
ایسا اوہ مکان نہ ثانی جیدا اوہ جا کوئی
منوں سب اطاعت میری ہر نوں لعل سنائے
اودھی نال موسیٰ دے باقی سنگ قارون نکاری
کہہ جا کے قارون نے تائیں رب تینوں فرمائیا
تاں بھی حق ادا تیرے تھیں ہو جاویگا بجائی
تاں پھر قارون نے موسیٰ نوں ظاہر بول سنایا
دارا ہک نہ کھاوے تینوں دیلہ لکھ دیناروں
اوہ جا دیہہ وچ راہ خدا دے کہندا نبی ربانال
سو زیادہ نالے تیتھے رحمت فضل کماسی
کی کجھ حاصل ہوسی مینوں اے موسیٰ بتلائیں

Marfat.com

کہیا موسیٰؑ تیرے تائیں جنت جیہی پیاری
سن قارون بتایا اگوں نہیں ضرورت کوئی
پھر موسیٰؑ نوں اک دیہاڑے تہمت اوس لگائی
دیکھ دولت وافر اوسنوں اتنا سخن پڑھاوے
اوس دیہاڑے اتنا جاکے مجلس وچ بتلاویں
ایہہ وی آکھیں حمل اوسے دا ہے موجود اسانوں
اتنی گل جے عام خلایق اندر بول سناویں
ہور ہزار دینار دیاں گا تینوں بھی زر پوری
سن اس گل امنا کیتی دنیا حرص ونجائی
چنگیاں چنگیاں واہریاں والے جنہاں متھے رگڑے
دونہہ آنیاں دے وچ جیہڑے جھوٹھیاں قسماں کھاندے
جو کوئی جھوٹھیاں قسماں کھاوے ورد وہ بھی کھٹ گئے
بھی قارونے اس عورت نوں دتی زر بتیری
کیتن قوم اپنی دے اندر موسیٰؑ وعظ الاندا
جا کر کہندا اج ہے موقعہ بہت شتابی جائیں
سن کے عورت ہوئی روانہ طرف رسول الٰہی
اگے عام خلایق دے وچ موسیٰؑ نبی سُہایا
جو زکوٰۃ خداوند والی بند کرے نہ دیوے
بلکہ ایسے دنیا اُتے اپنا بدلہ پاندا
جو زنا ہو ل ثابت ہووے نال گواہی پوری
سن قارونے موقعہ اُتے جلدی بول سنایا
تینوں بھی سنگسار کہیوے جاکے کریئے تائیں
کہی قارون زنا کیتا تدہ ہے موجود گواہی
حاضر مجلس اندر کرکے جلدی اوہ زنانی
لدھی سنگ ہے موسیٰ نے دس پہ قتلی کیتی

جس وچ لکھ ہزاراں میوے نعمت اپر اپاری
جنت مثل اسانوں دے وچ ہو لو ویکھو حرمت ہوئی
فاحشہ اک زنانی اوسنے حاضر پیش منگائی
روز فلانے جد واعظ نوں موسیٰؑ نبی الاوے
موسیٰؑ بڑا زنا ہی بندہ ہر نوں بول سناویں
آپ ڈنگیر اسدے ہے رستے کیونکہ کہے لسانوں
ہووین بڑی حضورن میری نال دولت پاویں
ہور بھی حاصل ہوسی تینوں میرا قرب حضوری
ٹنگے جیہڑے اس دنیا نے کافر کیتے بھائی
ڈٹھے آئے ایمان کھڑا کے ایہہ عزت دے جھگڑے
نہیں اعتبار جو کیاں نیکاں اوپر سانوں آہدے
بے ایمان مکر ہو آخر دوزخ ڈالیا جاوے
لیکے عورت ہوئی روانہ دل وچ شوق ودھیری
موقعہ تک قارون شتابی اس عورت دل جاندا
عام خلایق اندر جاکے فاحشہ سخن الائیں
قارون بھی سنگ اسدے چلیا پکڑ لئی ہمراہی
امر نواہی حکم خدا دے دسے کر آشکارا
طرح طرح دے روز قیامت کہہ عذاب اوہ لیوے
اہنویں ہلن ہزاراں اوسنوں جو زنا ہ کماندا
وٹیاں نال ودانا اسنوں آیا حکم حضوری
دس اے موسیٰ جیکر تدہ بھی ہے گھر زنا کمایا
موسیٰؑ نے کہیا کرا ہے اوہ کم لازم قتل اسائیں
نال کچھ سدیا عورت تائیں اس مردود الٰہی
کہندا اس عورت وچ تائیں بول قارون زبانی
نال پھیر اس عورت نوں جا کہیا کران ظاہر تیتی

ایہہ ذات خداوند تائیں بات پسند نہ آئی
پیر تیا دل کذبیت کولوں قدرت بیت وکھائی
موسیٰ ہے رسول خدا دا اس وچہ عیب نہ کوئی
بینوں اس قارون موئے کالے اتنی بات سکھائی
جتھے خلقت ربدی تائیں وعظ حکم سناوے
آکھیں جس ویلے وا دیکھو ظاہر ہدے تائیں
لیکن دل اساڈا ڈردا اوہ ذات قدیروں
جھوٹھا لکھ لعنت اوس اتے گھلے تو بیس ہزاراں
بینوں کی ضرورت اینڈی جاواں کوڑیاں قسماں
جھوٹھا بہاویں لکھ طرح دا ایہا اوہ کوڑ پکاوے
اصلی گل جو حقو حقی اوس تھیں ظاہر تھیوے
لکھ ہزار بہانے جیکر جھوٹھا پیا بناوے
تاں بھی جھوٹھا جھوٹھا ہی ہووے وچہ عدالت بارا
تھکے ٹھائے والیس آوے کجھ نہ اوسنوں چارا
سنکے موسیٰ تہمت ایسی ہوش حواس بھلائی
اوسے ویلے وحی خدا دے اوٹھائیا
زمین تساڈی تابع کیتی قہر خدا دا آئیا
نہیں مجال زمین دے تائیں امر تساڈا موڑے
سنکے موسیٰ دے دل اندر رحم نہایت آیا
ایڈ تکبر تے وڈیائی جھوڈ دیہہ اسے قاروناں
تہمت مت لگائیں مینوں ڈر عذاب خدا دوں
ویلے وقت اخیری اوہ ویلے حضرت رب دا
تاں پھر لفظ بے ادبی دا قارون نے کہیا
ماریا عاصا اوپر زمین دے کہیا بول شتابی
اوسے ویلے حکم الاہوں لشکر فوج تمامی

اوسے ویلے اللہ اسنوں چنگی بات سکھائی
نال آواز اچیرے اوسنے بول کلام سنائی
اینویں ایہہ قارون حرامی کر دا ہے بدخوئی
یعنے جد موسیٰ نوں دیکھیں اس موقعہ تے بھائی
اوسوقت توں موسیٰ اوپر ایہہ بہتان لگاوے
اوس گل کارن جدن مینوں آندس چاہئیں چائیں
پیچھوں پلیں اوسنوں دس لگاواں پاک کجھی تقصیراں
دوہیں جہانیں ہوس موکالے سنگ کفاراں
دنیے فطے منہ قارونے وکھاوے اپنیاں خصماں
وقت عدالت کوڑ دے تھیں سارا ہی بھلجاوے
انشاء اللہ حق عدالت وچہ نہ کوڑ بولیوے
ہکی گل نوں کوشش کرکے تسو تسو وار پکاوے
کدیں نہ اوسنوں سچیا نوالا بلے مراتب بھارا
جیوں قارون اشدن پایا مطلب اپنے دلدا
جھٹ پیٹ منبروں ہرتی اوپر سجدہ نگی پائی
نالے موسیٰ نوں رب طرفوں ایہہ فرمان سنایا
جلد تساڈا امر منیسی آکھو جو دل چاہیا
تیرے تابع طبق زمین دے ہر سال کہ جھوریکا
نرمی نال قارونے تائیں موسیٰ نے فرمائیا
آ وچ نیکی دا ہن ویلا چھڈ رستہ ملعوناں
دیندے حق خداوند والا اجر پاویں گا ہوں
منت کر دے قہروں تینوں حضے بلے غضب دا
سنکے موسیٰ تائیں غصہ کھڑکاں دا چڑھ گیا
نیب نہ ملنے قارونے نوں جو ملعون جنائی
گھٹیاں تک وچہ زمین دے دھنسے نک جرائی

آ گیا ویلا اوروں والا خوشیاں دے دن چلّے
باد خزاں دے باغ وجود دی آ جلدی تھر تھلّے
بلبل گھونسلے خوشیاں والے عمدیاں کا نواں ملّے
مالی جو رکھوال چمن دے سو پردیسے ملّے
آ گئے ویلا ازماون دے چلگئے وقت سوتلّے
غضب خدا دا جدم آ دے وس کسے کوئی ملّے
لئے غضبوں پکڑے پٹی بندی تنگے بھلّے
کرنیکوں ہر دم ربدی سن اے غافل چھلّے
ربدے غضبوں ڈر کے اوسدے پیش کر دیئے گلّے
ہر دم حمد کماؤ ربدی ایہ جندڑی اک پلّے
ہر دم کوچ مسافر والا وگدا سر تے ٹلّے
دنیا دا ہے کوڑا وعدہ دنیا تاں اک چھلّے
دنیا سدا ہی کدے نہ ٹردی رکھدی پیر کو تلّے
کر گناہ اس تھیں اسنوں مار سر تے تھلّے
خوش اوہ جیہڑا اس دنیا تھیں پھیر پچھے ہلّے
ویکھیں اوسنوں جیہڑے جنتیں بلسن نور تجلّے
بے پرواہ ہے ذات خدا دی سبھ کجھ اوسدے پلّے
گٹھیاں تیکر وچ زمیں جاں دھس گیا لشکر سارا
قارون موسیٰ دے تائیں عرض ایہ بول سنائی
نہیں خلاصی ہن تاں ہوندی موسیٰ نے سنایا
گوڈیاں تیک پکڑ لیوے اوسنوں رہنا ایس کوئی
کیتی پھیر فریاد قارون نے باہر حد شماروں
مردی ہے جو ستر واری ایہہ مردود کمینے
لیکن موسیٰ نے نہ اوس دی منی گریہ زاری
ہکواری جے میرے اگے رو کے عرض سنایا

اجے جیہی خوشیاں نالے سرو تھیاویں ڈلے
گل کھل عیش بہاراں والے الوداع کر چلے
لڑی وندا ندی شجر قامت تھیں آپ شجروں تلّے
غضب جباری غیرت ربدی آ گئے بھانبڑ بلّے
کھبے کھلے زمیں دے اندر آپو آپ اگلّے
کدیں نہ آوے موت سبھے جہانتے رب گھلّے
غضب خدا دی کیتے لشکر اگے ہیں اوہ تھلّے
غضب جد عذاب اوہ گھلّے کون سر تے جھلّے
اک گلتھیں گئی غضب خدا اکبر کا چلائے گلّے
سدا نہ محل مکانیں رہنا جانا طرف جنگلّے
نوں کیوں محل مکاناں اوپر بیٹھوں یار بنہلّے
دالیاں ایہ پکڑ چلا ندیے دور خوالے تھلّے
کافر کردی اسنوں جیہڑا اسدا دامن ملّے
معلم ہتیہ نہ مرنے والا اج مرناں یا کلّے
خوف الا ہوں عیب گناہوں سوہل کھہر ڈاڈے نے
توں کبھی تک کے کہیں آپے تلے تلے تلّے
وس کھاں ازدھ کیونکر قارون زیر زمیں نوں چلّے
نکیاں ڈیاں غم اندر ہوں پائیا شور کوکارا
کریں خلاصی جیکر میری ویساں حق خدائی
پکڑ زمینوں پھیر موسیٰ نے غضبوں کر ایا
گوڈیاں تیک وچ نیارے سارے ربدی پھیر منائی
رکھ لئے موسیٰ پھیر سینے تائیں ایسے دردا آزاروں
دیہہ امان موسیٰ نوں کہیا کولوں الیس زمینے
اوہدے سے حق وچ حکم سناوے واحد اللہ باری
قسم عزت دی اوسے ویلے نصرت خلاصی باور

کدیں نہ وچہ زمین دھساندا کدیں نہ مول وہساندا
واہ واہ واحد ذات خدائی کتناں رحم کماوے
دشمن نوں بھی ناں دکھ دیوے رحمت طرف بلاوے
اینویں جسدا بُرا نتیجہ وقت نزع دسے ہوسی
کہسی پیا شیطانے تائیں پانی آن پلائیں
جسنوں رب بھلاوے اوسنوں مولا یاد نہ آوے
یارب اپنے فضلوں ساتھے رحمت نظر کرائیں
اپنا ذکر نصیب اسا نتوں ہر دم کریں خدایا
القصہ فرعون نکارے بہت معافی چاہی
تاں جو سن لشکر سنے قارون فرش گیا گردن تائیں
یا موسیٰ ایہہ قارون ساڈا چاچے جایا بھائی
موسیٰ نے فرمایا چپ کر مت کہے بول اگیرے
جو کوئی حکم خدا نہ منیں بے فرمان ہو جاوے
ایہہ تاں چاچے جایا بھائی جیکر سکا ہوندا
کرن روایت ختم نبیاں بیٹی نوں فرماون
چنگے عمل کمائیں بیٹی اسیں بات ہماری
جیکر چنگے عمل کماسیں تاں تینوں بخشاسا
مت سمجھیں بابا میرا ہے شفیع جہاناں
عاصیاں او گنہاراں دی بھی کرساں ہیں شفاعت
اوسنوں جے چا اللہ بخشے اوسنوں تھوڑ نہ کوئی
فضلاں نال جے جنت اندر اوسنوں رب پہچاوے
کدیں نہ ذاتاں وڈیاں یاروں رب صاحب بخشیندا
جے ذاتاں وڈیاں یاروں جنت وچ دیندا
جے رب عملاں اوپر دیندا جنت دیاں بہاراں
جو رب اولیائی ڈے اوپر جنت عطا فرماندا
صرف جے تھوڑی عاجزی کر کے مینوں یاد لیاندا
رحمت اسدی ڈبدے تائیں باہر پکڑ لیاوے
ایپر کی دار وچہ زوری طرف کفر دی جاوے
اوسنوں فکر خداوند والا اوہ نہ بالکل آوسی
دل دے کنوں بلاشک اوہنوں بھلسی اللہ سائیں
جیتنے مہر خداوند والی وا شیطان نہ کھاوے
وقت نزع دے شیطوں ظالم ہرگز دور ہٹائیں
نال ایمان سلامت ساڈا چاہیں خیر تا چھایا
لیکن حضرت موسیٰ اس تھیں کیتی بیپرواہی
دیکھ حوالہ رسول یاروں کہندا الٰہی تدائیں
دیہو خلاصی اسدے تائیں تا وہ پاوے رسوائی
نہیں لحاظ برادری جتھے غیرت پاوے پھیرے
اسدا اکراں لحاظ نہ کوئی حکم خدا فرماوے
تاں بھی غرق کرن دے اندر بالکل فرق نہ ہوندا
اے بیٹی اعمال نیکویاں حشر اندر کم آون
مت سکے او میرے وس کے چھوڑیں نیکوکاری
ورنہ تیرے بخشاون تھیں بھی بیزار ہو جاساں
ہاں پر ہیں بھی لوچہ کھاواں غالب فندہ نار
پر نہ اسدی جیہڑا ربدی چھوڑے بالکل طاعت
ربدے منکر نوں بخشناں طاقت مجھ نہ ہوئی
تاں بیشک آ مت اور نہ کدیں نہ جنت جاوے
صرف اوہ اپنی رحمت یاروں ہرگز فضل کریندا
جو کنعان سی نوح دا بیٹا کدیں نہ دوزخ ویندا
کدیں نہ ایہہ شیطان مردود کالا جاندا اندر ناراں
کدیں نہ بلعم تے برصیصا دوزخ اندر جاندا

Marfat.com

سی اوہ بدی رحمت یاروں ملدی شان ہرگز نوں
سنوں جوالہ جد موسیٰ نے متی بات نہ کائی
بیٹھے پکڑ زنبیلے اسنوں کیوں اتنا چلایا
سمجھ لیا قارون تدوں پھر ہوندی نہیں خلاصی
ای موسیٰ توں نال میرے دے لیون کارن سارا
کیا تدہ نہ منگیاں دیندا دولت دنیا پیاری
دنیا یاروں میرے تائیں وچ زمین دھسایا
ہویا حکم وحی دے تائیں اوسدا نال خزانہ
دوست میرے نوں پیا دولیے اوہ ملعون الاہمانا
نہیں ضرورت موسیٰ تائیں اوس کی دولت کرنی
تاں پھر اوسے ویلے آ گئے جبرائیل گرامی
نالے کہیا ایہ لے ممسک اپنا سبھ خزانہ
سبھ دیکھیا گئے دولت اوسنوں آخر واری کہیا
جاہن نہ ہیٹھاں قیامت تیکر کدیں نہ باہر آویں
روز قیامت دوزخ والے کھلے بیشک جاسیں
خُنیہ پھر زمیں دے تائیں جلدی حکم سنایا
ڈبیا لمبیاں ہاؤ واں اندر لشکر نال تمامی
اپنے قد برابر ہر دن زیر زمیں دے جاوے
بیوی روز قیامت تائیں جاسی ہیٹھ ہیٹھا ایہہ
جداوہ عبرت پکڑ دھسایا پیش نظر بندیاں دے
ذرہ تکبر کیتا اوسنے ایس طرح رب کیتا
بیر بچارے اوپر زمیں دے دھوڑاں کر دل سہند
ادب تعظیموں پھیر پیرا انہوں ل بندے جھکن وگندے
حسن جھکیائی کیتی اوسنوں لیا شان سوہیا
لیس ہین فخر تکبر جارے دسے کھول تساں نوں

لازم نہیں تکبر ہی آئی ذرا جیہی وڈیک نوں
یا ارض خذیہ جلدی بول آواز سنائی
تاں پھر سنگ تیکر سب لشکر سن قارون دھسایا
کہندا اول موسیٰ دیتائیں ایہ ہک ٹوک کھلاسی
واقعہ کیتا میرے اوپر ایڈا ظلم بیسارا
رلمل کے رب تیرے تے تدہ ٹیڑھی لوڑ نکھاسی
اے بے ترسا تیرے تائیں رتی ترس نہ آیا
سب ڈکاؤ سرا اوسدے تے کیا بیبیہ کیب آنہ
جا رکھا اوسدے سر دے اوپر اسیداں اڑیاں بابال
شوم دی کٹھی او گئی جاندی سر اسدے تے دھرنی
قتنے آہے خزانے اوسدے رکھے بیش تمامی
ہے حرام اسانوں کھانا نال نیچے جیوں آنہ
جاہن دوزخ کنوں چھوڑا سی تینوں دولت لہا
جاہن ایسے دولت والا کھٹیا ہویا کھاوین
جا قارون شالا کرکے کدیں نہ باہر آسیں
تاں پھر غرق تمامی ہویا ڈیرا ڈنبر چاپ
آپ گیا تے لشکر بھی سبھ لے گیا نال حرانی
بیر تنہے اج پھلکے اوتھے سر دی وڑی کڈے
جا اپڑیگا قیامت دے دن دوزخ تھلے بہائیں
سبھنوں غضب خدا دے کولوں چھپیا
اینویں جو متکبر ہو دے بدلہ پاوے مینڈا
سر وڈا نک اوسدے اوپر خیش دستار بکا ندے
اوچے پیر دستار والے انہوں کدن لوا لے لگدے
جس اوچیائی کیتی اُسدا اکنیہ رب اوٹھایا
اگلوں ذکر یوسف والا کہنا آیا یاد اسانوں

Marfat.com

تن خواباں دی حال حقیقت پچھے بول سنائی	اگوں سنیوں خواب یوسف نوں جو تکڑا چوتھی آئی

دربیانِ خواب دیدنِ حضرت یوسف علیہ السلام بار چہارم

آ اے ساقی بزم آرائیوں لے آ جام شراباں
ہووں مست صبح دے ویلے ووئیں نین نگینے
لیکے پیر وہ نیند روا اسیر کراں من بھلانے
ایسی خواب ہووے اوہ سوہنی جیہدے اندر پیارے
ایسی مستی ہووے قدرت عجب خماروں
حوراں تے غلماناں آون وچہ اُس خواب گرامی
سبھو بنیا نوں برتری حاصل جیہیں دیوے سائیں
جیدم ہویا دس برساں دا یوسف نبی یگانہ
باراں برساں دا اوہ ہے سی نقرہ کار بتائے
فجری وقت مبارک اندر ڈٹھی خواب نبی نے
بادبہاری وقت سحر دم اچیاں شاناں والا
اچیاں شاناں فجر دا اللہ رحمت کنوں بنایا
ہر ویلے ایہہ ویلا ہوسی جنت وچ نورانی
ہر دم وقت فجر دا ہوسی سوہنیاں وانگ جمالاں
اینوں وقت مبارک اندر جیہا یوسف نانجیر
سارے پردے رب العالم اکھیں دوں ہٹائے
چوداں طبقاں نوں کر خالی یوسف اگے دہریا
باغ بہاراں تے گلزاراں نہراں با بچہ شماراں
ہر ہر جائی جو جو حکمت رکھی اللہ والی
صفاں قطاراں رہی بناں حوراں تے غلماناں
ہور عجائب اک جیل نے کھلانبی الٰہی
ہور پہاڑ ہزار اوتھے ہر دم ٹھنڈیاں چھاواں

پی کے مست ہو جاواں اٹھیا حصہ لعل خوابوں
ہون وراثہ پیاریاں تائیں خوشیوں لاگل سینے
اُدبوں عرش منور والے پاٹرن وچ ٹکانے
اُدبوں سجدیوں سیس جھکاون ویہہ چن پیلاں تارے
کرسی عرش تواون سرتوں جلوہ لین دیداروں
صفاں ملائیکاں ہو کھلوون سجناں کول تمامی
ایسی خواب سنانی لازم بیشک ہر دے تائیں
آئی خواب مبارک فجرے نیک سعید زمانہ
دس برساں دی بہت روایت نظر کتاباں آوے
رحمت فضل خداوند کولوں وشن ہوندے سینے
وقت فجر دا بہت پیارا ہووے رب تعالیٰ
جس وقت وچ ہووے تائیں جِن سورج دا سایہ
سایہ دھپ نہ ہوسی کوئی رحمت فضل ربانی
نال جنہاں دے دل اُداسی کھڑ سن وانگوں کلیاں
عجب قسم دی فضلاں تھیں خواب دکھائی سائیں
کارخانے سب قدرت والے یوسفنوں دکھلائے
ست آسمان زمیناں وچوں پار نظارہ کریا
دکھلایا یوسف دے تائیں رنگا رنگ بہاراں
سبھ خواب وچہ یوسف تائیں اللہ پاک دکھالی
ڈٹھی سبھ یوسف نے حالت جیونکر حکم ربانا
سر تے تاج جڑاؤ دہریا صاحب حشمت شاہی
نہر تالاب ہزاراں اوتھے بھیڑ پائی دریاواں

خوش ہوا کھلی ہر جائی دل نوں تازہ کردی
خوش آواز چناور بولن حمد ثنا الاون
اتنے نیکر یوسف صاحب کیتی نظر اوتاہاں
صورت ابرا پاری سر دی چادر اک نورانی
صفاں بنا کھلوتے گردے سارے ملک نورانی
کنجیاں گل خزاناں سنایاں یوسف دی ہتھ پایاں
بعد اوسدے چھ ڈٹھے چن باراں تارے ذات غفارو
وانگن غلاماں گرد بگردے وتن ڈٹھے چن تارے
ہور ہزاراں کھیڈاں اسنے ڈٹھیاں بے حساب ہو
نین مبارک یوسف والے کردے گریہ زاری
سینہ ہنجوں ولاسا دتا جہڑا شوق کمالوں
سنتاں نال خوشی دے جہڑا اٹھیوں کرو اِزاری
ہیں قربان جاواں لجپائی جیہن آرام اساڈے
کی جیہہ حالت ہوئی دسو خود متوجہ اساتھوں
شمرت آئی سنے بابل اگے دسیا سبھ حالہ

اک پل اندر باد صباؤں دوہ ہوئے سر دی
ہا ہو ہو والے کرن آوازے عشقی غزلاں گاون
نکلے در آسماناں والے آون ملک بہیٹھا ہاں
ویکھن آن یوسف دے اوپر جہڑا ہیٹھ حسن ربانی
اوستھیں تکیے ہور اک نعمت دتی رب علامی
ہور کیتی اکرام ہزاراں رحمت جھڑ بادل لایاں
یوسف نوں سبھ سجدہ آکے کردے شوق پیارو
جنوں یوسف تکے ہوون سارے صدقے وارے
ڈر بابا سخت آوازہ کرکے اُٹھیا جلدی خوابوں
لعل ہنجوں تھیں بابل والی بھرتی جھولی ساری
کیوں ایسے بچڑے اجے کیوں روویں دس حال احوالو
کی جیہہ بنی مصیبت تینوں دس حقیقت ساری
کس سببوں روندے اجے دل ہے بین تساڈے
کس نے آن ڈرایا بچہ اندر خواب نشانے لیا
جیہنکر وچ قرآن مبارک کہندا رب تعالیٰ

قَالَ اللہُ تَبَارَکَ وَتَعَالیٰ - اِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ۝

یا بابل میں خوابوں ڈٹھے ویہہ چن یاراں تارے
ہور ہزار اشیاواں ڈٹھیاں قدرت ذات غفارو
سن کے ایسی خواب نکرم نبی یعقوب سُہالے
اکھروں خون روانہ ہویاں جان لبیاں تعبیراں
اوسدے اتے دل یوسف دا کیتا پارہ پارہ
کیوں بچے روو کیہڑی حالت ماڑی نظری آئی
جے کوئی اسدے اندر نکتہ تینوں نشر فرماؤ
یعقوب فرمایا گوں سن دل دی روشنائی

اوہ ہوں آکے میرے اگے سجدہ کرن اپنے ہارے
طرزاں کیتی جیہڑی تکیاں ڈال اسدے پار ہا
ہوش ہوا اس بھلائی سبھ ہو بچو دسو یار ارے
سمجھیا اس بچڑے دیے او پرو روشنیاں اس تعبیراں
اوہ بنایا اک نبی دے اگے کرو اعرض پیارا
اس خوابوں تاں معلوم ہووے تینوں فضل خدا ہی
ہیں کیتی زردال کیوں اکھیں اتنا نیر وہا ہو
جہڑے خواب تساتھوں آئی ڈاڈھی چنگی آئی

Marfat.com

اوسدی ایہہ تعبیر گرامی سمجھ لئی میں ساری
ہر شاہ اوپر حکم تساڈا ہوسی بیشک جاری
ہور ہزاراں گونا گوناں ہوسن نوکر بردے
نوکر نفر غلام تساڈے ہوسن باہجھ بیانوں
جیونکر باپ تے دادے تیرے علم بزرگی پائی
کل قسم دے علم تساننوں بخش ہوسن درگاہوں
کل اولادوں تیرے تائیں ہوسی شان چوکھیرا
جنہاں تینوں سجدہ کیتا اوہوں سیس جھکایا
شمس قمر والدین تساڈے تابعدار سدسن
لیکن اوہ جو نہراں نالے ڈٹھیاں خوابوں جاری
نالے پانی ہنجواں والی ہے تعبیر سناواں
بیشک سر راحت نہیں لگی ہوندی بے لاچاری
وختاں نال لکھن جیہڑے تینوں اوہی قوت لاون
جنت رب نے دور کدائیں ہے تیار کرایا
اوہ جنت تینوں لبسی جس لئے بہت مصیبت پائی
اوہ مراد مکرم تائیں پہونچے مرد ربانا
ہنگھی شوق محبت رکھدی سر تے جاگہ بناواں
پہلوں تینوں چیر لگاواں پاڑ پے بہت کریساں
سر منت دلیلاں کر و اکھ سجنا ندی ہوواں
کھرل بچارے سرمے تائیں لاں کیوں ہاناں
پہلوں میرے اندر آکے ہڈیاں چور کراسیں
اینویں مہندی بھی نت آکھے جا لگاں وچہ تلیاں
کدیں تینوں کدیں نہ تینوں متھے کوئی لگاسی
تو بھی خود نوں مہندی ہندی کرڈیائی بہندی
طرح طرح دے مومن بندہ دکھ قضیئے پاوے

دیسی رب تساڈے تائیں ملکاں دی سرداری
نالے دیسی تاج پیغمبری تینوں خالق باری
صفاں قطاراں بنہ کے کھڑے رہسن خدمت کرنے
بیحد فضل تساڈے اوپر ہوسی ذات رحمانوں
اینویں علم مکمل پورا تینوں مل سی بھائی
شان پیغمبراں حاصل ہوسی تینوں ذات الاہوں
دنیا وچہ اولاد میری تھیں کوئی نہ ہمسر تیرا
اوسدی بھی تعبیروں حالا چاہواں پیش سنایا
یاراں تارے یاراں بھائی ادبوں نوکر رہسن
اونہاں سبھوں تیرے تائیں پئسی مشکل بھاری
ملسی کجھ اندوہ تساننوں میں قربانی جاواں
پہلوں فرو مصیبت پچھوں آوے نعمت بھاری
اتھیں پچھے پانی پی کے ہو جاندے در آون
اوسدے گرڈے قسم قسم دا دکھ عذاب کہنڈایا
دھندیاں وی گدیاں بن حسابوں مشکل بہت ایہا ہی
جیہڑا پہلوں خود دنیا میں کرے نابود جوانا
آرہ کیہے نہ جاون دیواں جیتک نال نگھاواں
اوستھیں پچھے سر دے اوپر تینوں جاون لیساں
جیتھے کوئی نہ چیز سماوے اوتھے وچ کھلوواں
پہلوں وچہ میرے تدہ پوناں پچھوں ہو رہے جاناں
اوستھیں پچھے دلدا مطلب بیشک سر تینیاں پائیں
اگھلی آکھے میں بھی تینوں اوتے تکدی کھلیاں
جیتک میرے اندر تیرا عضر نہ لوڑیا جاسی
کدیں نہ سر منہ تک کٹھیاں ہر جیہ تلی تے بہندی
اوستھیں پچھے مولا دسنوں لقب حبیب سناوا

مر مر کے کئی ہاڑے کر کے ملے سجن نوں جانی
مر توں اگے مریں نہ جدتک ملسی نہ قرب جنانی
پہلوں تنگی جان کندن دی پھیر عذاب قبر دا
پھیر عذاب ہووے دوزخ دا پھیر عذاب صراطی
جو پاوے سو مر کے پاوے سچ کہاوت آئی
القصہ پھیر یعقوب نبی نے یوسف نوں فرمایا
رب تینوں سلطان کریسی عالی مرتبہ دیسی
ایہہ خواب نہ بھایاں تائیں ہرگز تدھ سنانی
ظاہر سخن نہ کرناں کوئی اندر وار چھپاناں
ایہہ اسرار پوشیدہ بالکل اندر وار چھپائیں
کتنے وقتیں نال عقلمندے وچے وچ پیا جرناں
بھائی ڈاڈھے ہوندے بھیڑے ایہہ بھی خود ازمائے
سانوں بھی اک بھائی ہے سی دتا دیس نکالا
ہور ہابیل قابیل دو بھائی ہے سن آدم والے
ہور ہزار طرح دے ایسے صیغے لنگ سدھائے
ظاہر بھیت نہ کرناں بالکل سینے وچہ چھپانا
ہوسی بڑی مصیبت تینوں جیکر خواب سنائی
توں ہیں پھل گلاباں والا گرد ہے لگیاں کنڈیں
ایس طرح یعقوب پیغمبر منتیں دے سمجھاندا
سچ آکھن گل ہولی کریے ہوون کن دیواراں
اجہن چیتیاں کولوں ڈریے خوش خدا کریئے
والیہ خانوں جو منتر پڑھی سی یوسف دی مائی
پکی سمجھ لئی جسو نے حال حقیقت ساری
کہندی اج ایس سندی ہلیاں ایہہ گل ساری پڑی
کہندا ویرن چن یوسف نوں تاں تے دیکھے ہیں ہیں اوتوں ہیں

جدتک صابر مرد نہ ہووے پاوے جھڑک ربانی
پہلوں خار ربن تسیں پھول بلدے پھل گلابی
پھیر عذاب حساباں والا پھیر عذاب حشر دا
اوس تھیں پچھے جنت اندر پاوے مومن جھانی
بن تکلیفوں کدیں نہ کسے عیش آسائش پائی
اے بیٹے رب عالم تیرا اُچیا شان بنایا
ہر کوئی ادبوں تیرے اگے آن سلام کریسی
مت کی کرن لیے دی تیری رہنا چپ زبانی
جیکر ظاہر کریں تاں پھر ہوسیں وردر نجاناں
شیر بہادر بھائی تیرے بالکل نال محبت ایں
بھائیاں اگے خواب ایہہ کدیں نہ ظاہر کرناں
بنجو دشمن ہوندے ٹوٹے ہوون ماں پیو جائے
خبردار مت جا ظاہر وسیں خواب حوالہ
اونہاں بھی آپس دے اندر رہین جھگڑے ڈالے
کدیں نہ خواب کھراواں دِتی یوسف نوں فرمایا
جد تدہ ظاہر کیتا دو جیاں آپے وچ سنانا
توں بھائیاں ندیں داء جو گا ڈاڈھے تیرے بھائی
بھایاں تائیں خواب دسیں ورنہ ماراں کھاویں
اتنے نوں کوئی سننے والا خواب ایسی سن جاندا
کنداں تھیں بھی گل سُندے ہوندے ٹھلے ہزاراں
ہوندے کن کنداں ندے تائیں اچیا دم نہ بھریئے
اوس نے خواب حقیقت ساری چوری چوری پائی
فجری ڈیلے پُتراں اگے ساری بات گذاری
یوسف نوں اج خواب اک آئی سچی ہے یا کوڑی
نبی کہیا اوہ ویرن چن مائی باپ بھراواں دا لویں

Marfat.com

یاراں تارے جو توں ڈٹھے اوہ ہین یاراں بھائی
پھر کھیس اونہاں ساریاں مِتھی کیتی سیس جھکائی

اپنا شان بلند بناندا یوسف کنوں لٹاندے
سجدہ پیش کراندے نالے واہ واہ حکم خدا دے

سن پھر اوّل حالت ایسی لگی وِچ دل کٹاری
کون اوہ جیہڑا اساڈے اوپر کرداہے سرداری

اسیں محبت اتّے پیار دلوں اوسے نال گوڑھے پاندے
اوہ پھر ایس طرح دے کرداہے آداب اساندے

عجب ہے اسدا عقل آیا نا آپ وڈیرا بن دا
ساہنوں نفر غلاماں وانگوں اپنے اگے گن دا

اسیں پیار محبت کرکے صدقے صدقے جاییے
اوہ پھر ساہنوں نفی کر سمجھے ایہہ عمدہ پھل پاییے

باپ اگے ہور ہر جائی تے نال پیار اٹھاندے
اگوں ساہنوں دونوں صاحب نوکراں مثل بناندے

اوسے وقت مخالف ہوئے ہو گئے دور پیاروں
نال محبت بولن ناہیں بند ہوئے گفتاروں

بعضے کہندے ہو د یوسف نے اپنی خواب سنائی
بعضے کہندے بالیہ صاحب چغلی کھادی بھائی

چونہہ حریاں نے گھر اپنے دی جو گفتار پوشیدہ
غیراں پیش سنائی جا کے سن اے مرد سعیدہ

ساری گل انہاں دی تینوں مختصر سناواں
اوتھیں تیجے بہت شتابی یوسف ول آواں

ذکر چہار حرم نبیاں کہ حالات خانہ خود بیروں اظہار نمودند

اوّل نوح نبی دی عورت باہر چغلیاں ٹھاندی
بیگناہ نبی دے تائیں کافراں تھیں مرواندی

کہندی اوہ دیوانہ کوئی مارو نت ضروری
مارن وسدے آکھے لگ کے قوم کفار تیوری

بار و بار آوازہ کردے سُن کے لوک کوہی
ند چھوڑیندی جبدم جان رخصت چھٹ رہی سوہی

کدیں نہ اوس ہوکالی تائیں خوف ولیوچہ آیا
چغلیاں کھاہر ویندی حضرت دے لگتے چایا

اتنا مارن نوح دے تائیں وٹیاں میٹھ دبیوی
اپنی طرفوں مار دجاون فیر اوہ زندہ تھیوی

جاون تھیر آن فرشتے سارے حکم الاہوں
پھر حضرت اٹھ کافراں تائیں کہندے منع گناہوں

ایہو ہیں دکھ سزائیں پاندے رہندے عمراں ساری
آخر اللہ اوسدی قوم ہلاک ساری پکڑ گنہگاری

اوہ بی بی بھی غرق ہوئی سی مر گئی غوطے کھاندی
بیلے دی بی خاوندی یاروں دوزخ گئی ڈولاندی

تا بعد ازاں نبیاں تائیں دکھ عذاب نہ ہوئے
بیٹھاں نال پیغمبراں والا دوزخ اندر روئے

دوجی عورت لوط نبی دی جیہڑے عقیدے والی
ٹھردی گل اوہ بھی جا باہر زوری کرے ہوکالی

کفاراں دی سنگت کردی دشمن زنبی دی
سنیو حالت تساں تینوں تھوڑی وس شتقی دی

اک دن یاراں ملک خدا دے لوط نبی گھر آئے
لڑکیاں دی صورت دے اوتے ہک تھیں [illegible]

صورت حسین تجمّل سوہنا خوبی حد نہ کوئی
جیں ہیرے والگوں چمکن خوش رخسار نرالے
جو ویکھے سو عاشق ہووے صبر آرام ونجاوے
رخسارے چمکارے مارن لاٹ ونج اسمانیں
سوہنیاں شکلاں بھولیاں جہیاں حسنوں دوں سوایاں
آن کھلے دروازے اوپر ہو کے چپ چپاتے
پچھیا حال احوال انہاں تھیں ملکاں نے فرمایا
دور ولایت وطن اساڈا قسمت جھک لیایندا
اگئی رات جے کھو تسیں تھے رات لنگھاواں
مرحبا آہا یا اوسنے جی آئے جی آئے
تاں پھر اندر وار بہائے سبہ ملائک نوری
قوم جو لوط نبی دی آہی سخت گناہ کماندی
ہک دوجے سنگ کرن لواطت سارے کرہاں ماری
تک مہمان حسین نا بالغ اندر وار بہائے
کرن نہ نال انہاں دے اوہ کم اوہ مردود نکالے
تک ایہہ حالت لوط نبی دی جو عورت بدچالی
چن سورج اج ساڈے گھر وچ اترے ہیں اسمانوں
سوہنا حسن جمال اساڈے گھر وچ چانن لگے
ایہہ کی چیلاں تکدے وتو تکو ونج اونہاں نوں
جیوں تکن نین اونہاندے پار لنگھاون کانی
سنکے گل کفاراں تائیں لوں آرام سدھایا
کہندے جلد نکالو باہر کون ایہہ لڑکے باراں
سنکے لوط نبی دیناں تیں لوں حیرانی ہوئی
اوس زمانے عقد کفاراں لڑکیاں نال نبھانا
حاضر ہیریاں بیٹیاں تیدم لوط نبی فرمایا

منہ تے داڑھی مرداں والی وزانہ ظاہر ہوئی
سوہنے گلو چہ کڑتے مونڈھیاں اوپر نور وسالے
مثل پتنگ حسن دے اوتے ہر کوئی جان جلاوے
جو کوئی ویکھے عاشق ہووے جان کرے قربانی
انج جاپن جیوں حوراں جنتوں دنیا ویکھن آیاں
تک کے لوط نبی نے کوئی راہی مرد پچھاتے
کی پیغمبر تیرے تائیں چاہیے حال سنایا
ایس ولایت دے وچ شہنا کوئی نہ اسان بلاندا
فجری ویلے منہ انہیرے وطناں نوں ٹر جاواں
بیشک رہو اساڈے گھر وچ ہووے کوئی نجائے
لوط نبی نوں خبر نہ کوئی کون ایہہ مرد حضوری
مرداں مرد کرن بدفعلی ماردی کی کرماں دی
زناں کریندیاں نال زناں دے مرداں والے کارے
مت کوئی کافر مہماناں تھوں نال کدے ہر دن تک جائے
ادیوں اگلے کوٹھے اندر سارے ونج بٹھائے
جلدی کر کے کافراں اگے ساری بات وکھالی
ایسے سوہنے لڑکے جیکر دیکھو تے تاں جا نواں
ایسے لڑکے روئے زمین تے کدیں نہ ویکھے اکھے
صورت حد حسابوں باہر بخشی رب جنہاں نوں
کوئی نہ تکے چاندا ایسی صورت ہے لاثانی
راتیں ویلے لوط نبی دا آلہا گھر ڈا گیا
جلدی کھاڑو جا حاضر کیے ورنہ لوسن مالاں
بیٹیاں میریاں حاضر لڑکا دلیساں ہوں نہ کوئی
مسلماناں نوں جائز آہا جیونکر رسم زمانہ
ہیں حضرت بیٹیاں سندی کافراں کر کے جنہ!!

Marfat.com

کان لواطت باراں لڑکے جلدی ویندے سانوں
اوہ مہمان کدائیوں آئے خبر ہے کس دیاروں
حاضر بیشک جان اساڈی بار سٹو تلواروں
تاں پھر کافر لوط نبی تے حملہ کر کے آئے
ڈھاہن لگے اُس کوٹھے تائیں جس وچ ملک یگانے
کدیں نہ دسی لوط نبی نوں حالت اپنی ساری
کدیں نہ حال جتانا اپنا آئیا حکم حضوری
القصہ پھر اینویں کافر لگے شور مچاون
زوری کھلہراں نوں ہتھ پاون اجل جنہاں دی آئی
ساری راتیں لوط نبی نوں کفاراں تے تائیا
تن حملے جد کفاراں نے کیتے زور بزوروں
کہندا ہے مہمان اساڈے واڈھی مشکل ہوئی
دشمن غالب لگے شہر دے باہر ہیں کھلوئے
ویکھے رب جنہاں نہانوں جا دن ویکھ کھاندے
روناں جیسدم لوط پیغمبر ملکاں نے فرمائیا
اسیں انہاندی بیڑی بوڑن آئے سبھ حضوروں
ناں کر خوف انہاندے تائیں کجھ نہ مول تتاؤ
ہن تسانوں خبر سنائی اسیں فرشتے نوری
جو ہن اہل ایمانی بندے اوہ بھی نال لے جاؤ
الیس شہر دے اوپر لگا غضب خدا دا آون
سن کفاراں شوخی کر کے سخت آواز سنایا
دہاوڑے سب اندر موذی نیت کر بدکاری
ایسا غضبوں پھوک چلایا منہ تک رہیا نہ کوئی
ویکھ ایہ حالت ہر کوئی منہ نوں ہتھ نوں مارے پیا
ایسا کوئی قضاؤ نہ ہی کرن حجامت آئیا

لوط نبی فرمایا بالکل دیساں نہیں تسانوں
ساڈے گھر آ ڈیرا لایا بے حد شوق پیاروں
تہاڈے لئے ہیں کدیں نہ دیساں اوہ لڑکے گھر باروں
بار و بار آوازہ ہوئیا کیہڑا آن چھوڑائے
ملکاں تائیں ایہ پہلوں کہیا ہے سی حکم خدا نے
جچیک تن حملے اس اتے کرے نہ قوم کفاری
تن حملیاں تھیں پچھے کہنا اسیں ہاں ملک نوری
عزرائیل سرے تے ایہ بالکل خبر نہ پاون
شیر انہوں اوہ انگلاں دیوں انھے ہو کر جائی
ڈاڈھا آکھو دھول تلیو نے حضرت مار سجائے
پیش فرشتیاں لوط نبی نے دسی حالت ضروری
لیج حری کے کالنے ہوئے تاں بھی رہیا نہ کوئی
ترلے ہاڑے کیتے ایہ تاں بھی دور نہ ہوئے
ہوڑیاں بی ایہ بالکل ظالم نہیں ہن واپس جاندے
اسیں فرشتے توں کیوں روویں ای مقبول خدا دا
ہر سن سب چھپا کے کھاندے کب نیڑے کیا دوروں
پہلوں تینوں حال جتانا سی حکم خدا دا
ڈیرا ڈنبر لے کر ایتھوں جاؤ کر کے دوری
ڈیرا ابراہیم نبی دے گھر وچ ونج لگاؤ
تک لینا ایہ ساری بندے سنیاں ہی ڈھاون
ٹھٹھا کر کے آکھن لگے کون ایہ بارن آئیا
تاں پھر وحی خدا دا اوتھے آہو تا یکبار ہی
تختی وانگوں منہ دے اوپر سب صفائی ہوئی
بلد فیتے لوں آکھن ساڈا منہ تک کدھر گیا
منہ تک ساڈا ذرا نہ چھڈیا ڈھول تخم اڈایا

Marfat.com

لوں حیرانی تے پریشانی وحشت خوف سکائے
بیا انہاں جادو کرکے ساڈی شکل ونجائی
ودن کو کن ڈھائیں ہارن سخت لاچاری ہوئی
یہہ نیناہیں دہہ پیناہیں سوہنی شکل ویوائیں
اں پھر وچی نے پر اونہاندے منہ تے اپنا ملیا
سورت محمد نے رانی حاصل ہوئی ذات انہاں نوں
اں پھر واڈھے ہے خشک اونہاندے ہو گئیں تن تاحی
طاقت ست پرانا اندر باقی رہیا نکوئی
پھیر وچی پر لیا ہویا ہمنوں صحت صفائیں
خر پھیر صلاح پکاٹے بند کرو دروازے
ر گئے دروازے جندرے احمق لوں رزالے
انے دیوں آئے سانوں ایہ کوئی ملک گرامی
یدا آئے فجری و ملا ہویا بولے ملک ربانے
لدی کرکے ڈیرا ڈنبر لوط نبی دا چائیا
وط نبی بھی پہتے اوتھے عورت خبر نہ ہوئی
جبرائیل زمیں دے اندر اپنا پر دھسایا
ہو دہا طبق زمیں دا کیتا بتر اک نہ ہلیا
اوتوں پھیر خداوند عالم پتھر سخت وسائے
ست زمیں تھیں تھلے ہوئے داخل نار وچالے
اوسدا اتنک عذاب ڈرانواں کنہن عرش منائے
وط نبی دی عورت تے بھی سنگ لگا لئے کیتا
امروں روگردانی کیتی سنگ لگا لاں پاروں
ایہ جو دو لوں حرم نبی دے کیتی بیفرمانی
ایہ ہیں دو لوں کافر ہو گئے موئیاں حکم الاہوں
اوّل بی بی حفصہ صاحبہ حرم رسول گرامی

کہندے اسنے ساحر کوئی اندر واڑ بہائے
ہار سچا یا منہ تک ساڈا وانگ بھوولے بھائی
تاں پھر پیریں لوط نبی دی آن ڈھٹھا ہر کوئی
پھیر نہ ایسی نیت کرساں جا ساں دور کدائیں
کوہجا نقشہ صورت والا الوداع ہو چلیا
پھیر اونہاندی نیت بدلی جلدی مہر راہوں
لکڑی وانگوں آکڑے سارے ڈولے نمک حرامی
پھر آکھندے بخشو سانوں جو گستاخی ہوئی
پھیر بھی قصد لواطت کولوں واپس آون ناہیں
فجری بھلکے کھولونگے خوش جہان جو تازے
انج نہ جانن آئے مرشد خبراں لیون والے
ویکھ لوں گے بھلکے اڈھا ہوندی کھیڈ تماشی
یا پیغمبر ڈیرا چا کے بیٹھو اوس ٹکانے
ابراہیم دے گھر دے اندر اوہوں آن ٹکایا
گھر وچ رہی موکالی ستی غضبوں خبر نہ کوئی
جتھے شہر انوچہ کافر رہندے سب دا کتیہ چائیا
کجی بھی نہ ہلی جیسدم غضب خداوند گھلیا
کجھ اگے دھرتی وچ وسنے انوں ہور وبائے
انہوں ہیں سخت عذاب خدا دا سب دی ہرنی گالے
جد غضب تے حاکم آوے کون کھڑی دہائے
پیغمبر اندی منکر ہوئی دوزخ ملیا میت
ہور بے ادبی خاوند پاروں حفصہ ملیا نار دلی
لوط نبی ہور نوح دی بی بی پائی جھڑک ربانی
ہور جو دوسن اونہاں نوں رب گھلیا دوزخ بہائی
تابعداری پاروں اوسنے ہو یا زحم تمامی

Marfat.com

حکم عدولی پاک نبی دی کدیں نہ صادر ہوئی
جیہڑا ادب خداوند عالم کر دا رحم کمالوں
اوسنوں تابعداری پاروں ملیا شان سچاوں
اینویں حضرت مالیہ خاتوں نبی یعقوبے والی
انہاں دو ہاتھوں رب العالم تابعداری پاروں
باقی دو حرم جو تکھے خدمت حال سنایا
اینہاں دوہاں دا ادب تکرم کرنا لازم آئیا
مالیہ خاتوں والا لازم ادب اساتھوں آیا
چارے حرم یعقوب نبی دے چوہاتوں چند گھولی
جیونکر ادب یوسفؑ کرنا لازم سانوں آیا
جو کوئی یوسف پاروں دوجیاں بھایاں توں تکسی
بس ذکر ہن جو نہ ہر باندا خدمت بول سنایا

اوہ بوں حال حقیقت اُسدی لکھی ہول نہ کوئی
ہیں ہاں کون بچارا آکھاں جو کر بیان لکھاوں
جنت درجہ ملیا اوسنوں میں قربانی جاواں
بات یوسف دی تیراں تائیں چوری وچ دسالی
جنت وچ مکاناں وچ تیاں ورکینا اک تاروں
اونہاں بیقربانی پاروں دوزخ ڈیرا لائیا
جو بے ادبی کرسی جاسی دوزخ وچہ دہکائیا
جیونکر دوجیاں تریں حرماں دا چاہئے فرق نہ پایا
کافر ہوکے مرسی جینے بے ادبی کچھ بولی
اینویں اوسدیاں بھائیاں سندا چاہئے فرق نہ پایا
کافر ہوسے دوزخ اندر وایم سڑدا رہسی
اگوں فکر یوسف دیاں بھایاں دا اسانوں آیا

بیان عیان کردن مالیا خاتون خواب یوسفؑ پیش پسران خود

سنو حقیقت مالیا خاتوں ساری خبر سنائی
خوب طرح سمجھا کر جیہڑا ہم بی بی اُٹھ سدھائی
حاضر پیش بھایاندے ہو کے اوہ بوں عرض سناوے
کہندا بھائیو ذرہ تساں نوں عقل نہ دیندا یاری
اوہ تساں نوں دشمن جانے تسیں بھرا ایناؤ
اوس تساں نوں یاد نہ کوئی تسیں ہوگاندے واراں
ایسیاں خواباں نت سناندا اچا بن بن بہندا
اج جیسی اس خواب سنائی جیکر تسیں سنیندے
ہٹو اوسدے شوق محبتوں کر دو پیار نہ کوئی
ایہہ منتر اکدیں نہ جامی بنسی دلوں تساڈا
کنڈے دار درخت شتابی پہلوں پٹ گوائیے

جیونکر حضرت یوسف تائیں خواب بشارت آئی
اوتھیں بعد شیطان بچارے اپنی شکل وٹائی
چغلی خور موکالہ جیونکر ہر دم چغلی کھاوے
ایڈی نال یوسف دے تسیں کر دو محبت بھاری
عجب تساڈا عقل اجیہا غیرت ذرہ نہ کوئی
بھایاں جتنا بھی نہ جانے دلوچہ شوق اغیاراں
آپ بنے سردار تساں نوں کر خادم کہندا
یک یقین بلا شک وسنوں کر مقتول گھٹیندا
ولد اکھوٹا ہے اوہ پورا خبر اسانوں ہو گئی
ہوسکدیاں دکھ دیسی تساں منوں سخن اساڈا
وڈیاں ہویاں پٹناں مشکل جے سو زور لگائیے

Marfat.com

تھوڑا پانی نکلن لگیاں ہوندا بند شتابی
ہن اسدا کوئی مکھ بھنوں ہر نوں بول سناوے
سنکے بات بھراواں تائیں لگی بہت پیاری
ایہہ شیطان کمینہ ہر دا ہے ایمان کڈھیندا
راہ جاندے نوں پکڑ پھسادے بالکل جان نہ دیوے
اسدے مکروں منگ پناہیں ہر دم رہو دورا ڈا
ڈہوندا اس نال انساناں ہے شریکا پائیا
جنّت وچ گلزاروں کڈھکے اوپر زمین تے آندا
کوئی نہ اسدے مکروں بچدا اگراں قسمت والا
ہر دیاں تیکر موذی ظالم کھاہڑا نہیں چھڑیندا
وقت نزع دا جد مومن تے حکم خدائوں آوے
اتنی تریہہ لگے اوس تائیں ہے حد شماروں
اپرلے تریہہ نہ اسدی زائل ہوندے بھائی
ہتھاں وچ پیالہ ہو وس میت نوں دکھلاوے
مفت نہیں ایہہ پانی ملدا بہتی دوروں آندا
ہکے شیطان ہے قیمت اسدی بالکل بہت کسیری
یا آکھ نہ بالنوں اللہ دو ہیاں پتراں والا
کافر ہو رہنا فقی جلدی کفر الفاظ سناوے
آکھے اوہ ہٹ جا مرکالے تیں شیطان نکارا
جد اوہ اتنی بات سنائے مومن مرد ربانا
ایہہ کوئی مرد خداوند والا حق گواہی دیندا
اوسے وقت شراب بہشتوں حاضر ملک لیاون
جد ایمان بچاوے بندہ ایڈا غم کریندا
کہندا اپنے لشکر تائیں کیوں نہ لیتی یاری
صرف تساڈی غفلت یارو لگے ایمان سدھایا

کدیں نہ بند ہووے جد جاری ہووے آپ سیلابی
جد ویں وڈیرا ہو یا پھر اوہ کدیں نہ قابو آوے
ہے اس شخص اساڈے اگے چنگی بات گذاری
جلدی ہے چارہ کدیں نہ کوئی خالی جاون دیندا
چنگے بھلے ایمان والے دا کڈھ ایمان ایہہ لیوے
ایہہ شیطان ہو کالہ بیشک ہر دے لوں ڈاڈھا
پہلوں آدم نوں اس جنتوں کڈھ لیا ہر گز پائیا
اگے بھی اوہ نال انساناں ہر دم ویر کماندا
مرد ایمان والے نوں ویکھے دا اکھ دکھ کنڈاں
مومن وچ ایمان دے جالے رہندا خلل پیندا
ایہہ شیطان پیالہ لیکے اوسنوں آن دکھاوے
جیکر بلس سمندر ہووے سارا شوق پیاروں
اسو وقت وچ حاضر ہووے ایہہ ملعون خدا دی
جیکر میّت پانی منگے اوسنوں بول سناوے
کی ہے قیمت اگوں اوسنوں مردہ بول سناندا
ویدلیاں ہے سجدہ مینوں جا اکبرا لویں
یا تینوں کہندے ہے دلوں بچاواں فتنہ ربّ تعالیٰ
جیکر مومن ہٹ جاوے اوسنوں بات لبھندی آوے
تیرا پانی ہوون تھیں نہیں ہوندا کچھ سہارا
ہر تائیں بتاوے ہٹ جا اتھوں شیطانا
لیجا تیرے پانی نوں ایہہ نہیں لبھدا کریندا
ربّ اسدا جیہا نکل سدھنا دے جد پانی نہ لاوے
لکھدے ہیں اوہ کچھ دیر کے لتر سخت مریندا
ہے گیا ایمان سلامت کیوں اوہ مرد غفاری
جیکر ہمت کر دے تسیں جانا کدیں تہ پائیا

Marfat.com

ایسا وحشت ناک آوازہ بولے وچہ اوہناں دے
کئی بیہوش ہوون کئی سُنکے خاکستر ہو جاندے

پئیے رب پناہیں اسنوں ہر دم شام صباحیں
اسدے جیڈا شیدے دا کوئی دشمن دوجا ناہیں

اوہ بچاوے اسدے کولوں جسنوں رب بچاوے
ورنہ کسے نہ شیدے دی تائیں جنت ہتھ نہ آوے

ہر کسے تے چارا کرو اہرنوں پھاہی پاندا
علم والا جو مومن عامل اوہ بھی ہے بچ جاندا

علم والے دیہے اوپر اسدا چلد زور تھوڑیڑا
پر اوہ پڑھ علم دیتائیں عمل کرنید اجیہڑا

کرن روایت ہر دن مجمع ایہ شیطان بناوے
کل شیطو نگڑیاں دا لشکر حاضر پیش بلاوے

پچھے ہر تھیں وسوسیوں کی اج لستاں کمایا
تاں پھر ہر کوئی اسدے تائیں چاہیے حال سنایا

کوئی کہے میں اج کسے دا ہوندا کم اٹکایا
کوئی کہے میں اج کسے نوں وچ شراب پلایا

کوئی کہے میں اج کسے تھیں عمدہ جھیڑ لوایا
کوئی کہے میں اج کسی نوں بیگناہ مروایا

کوئی کہے میں اج کسے تھیں چوری کم کروایا
کوئی کہے میں اج کسے دا وقت نماز گھسایا

کوئی کہے میں اج کسینوں پڑھ کوڑی کھڈوایا
کوئی کہے میں اج کسے نوں باندر وانگ نچایا

کوئی کہے میں اج کسی نوں وچہ الوڈ پایا
کوئی کہے میں اج اکی نوں پڑھنے کنوں ہٹایا

کہے شیطان شاباس ہے تینوں چنگی ہمت کیتی
سب بیتیاں نالوں وڈی کیتی تدہ پلیتی

ہور نہ کر کسے دا اسانوں ذرہ پسندی آیا
شاباس تینوں تدہ ایہ چنگا عمدہ پھند لگایا

سنکے وڈا لشکر اوسنوں ہو ناراض سناوے
اے شیطانا ساڈے نالوں تاں توں بے عقل نظری آوے

اس گل ایہ بہت سریہا تینوں آن سنایا
ساڈیاں وڈیاں نالوں تینوں بہت پسندی آیا

جانیے اسیں جو ہیں توں کملا عقل تیرو پچھیں
جے توں عقلاں والاں ہیں تاں مطلب کھول سنائیں

سن شیطاں بتایا جو کوئی علم خدائی پڑھدا
اس شخص تے پانی ساڈا بالکل مول نہ چڑھدا

واہو نہ ساڈا کھاوے بالکل علم دینی دے پاروں
جاہل ساڈیاں مکراں تائیں منّے شوق پیاروں

چلو لستانوں علم والا تے لے علم وکھلائیے
جاہل زاہد عالم زاہد دو ہانوں ازمائیے

ذکر ملاقات کردن شیطان با عالم زاہد و با زاہد بے علم

تد شیطان روانہ ہوئیا نال لشکر سارا
آیا اک عالم دی جانب سی اوہ زاہد بھارا

پڑھدا احمد ثنا خدا دی ذکر زبانوں جاری
اتنے تک شیطان لعینے ایسی شکل اوتاری

تخت ہک لعلاں موتیاں جڑیا سوہنا چمکن والا
اوسدے اوپر وانگ فرشتیاں بیٹھا جلد مکالہ

Marfat.com

اردگرد سبھ شیطاناں دا ٹولہ حسن سجایا
خوش رخسارے جھریل جھریل کرڈے چمک وکھاون
تانجو عالم زاہد پاس وہ پہنچے آکے سارے
یا ولی میں بندگی تیری ہوئی قبول خداؤں
میں ہاں وحی حضوروں آیا لیکے حکم گرامی
سن ولی نے دلے اندر علموں مطلب پایا
رب فرماوے ہر دم میری حمد بجا لیاؤ
نالے وحی لوں اوپر زمیں دے آ دناں حکم نکوئی
پیغمبراں لئے وحی خدا آوے حکم سناوے
نہیں یہ وحی شیطان لعیں کوئی آیا ہے بد راہوں
آ بہایا نہیں گل تساڈی میں نے سمجھی کوئی
سن شیطان اگیرے ہویا لگا کہن سخن نوں
بھی کلمہ تمجید مبارک کیتا شروع زباں نوں
جد کلمہ تمجید مبارک سنیا اوہناں لعینے
سکے بالن وانگوں آکے لگی اگ وہناں نے
توبہ میری توبہ میری چھڈ ومیرے تائیں
کیہڑا حکم خداوی طرفوں آندا اوس ضروری
نہیں سنایاں توں لعیناں تجھم حرام پلینا
اوچا درجہ عالم والا تینوں یاد نہ رہیا
کیا تدہ سانوں جاہل جاتا ٹھگیاں کرنے آیا
سکھیا ستوں سکھاون آئیوں اے ملعون مکالے
پاسے خوب پھنسیاں تیرے چنگا قابو آئیوں
آخر پھر اوس توبہ کرکے مشکل جان بچائی
واپس ہو کے لشکر تائیں لعیں سبے شتابی آیا
چلو ہن ہک جاہل جانب لئے تساں تو جھالاں

ہر دہاں سوہنیاں شکلاں چٹ چٹ خوب لباس لگایا
اسماناں دی طرفوں ہو کے نیچے اترے آون
تختوں ہر شیطان حرامی اسنوں بول پکارے
بس کر ہن بندگی میری آیا حکم تساں نوں
ہٹ جاؤ ہٹ جاؤ چھڈو نیکی والا کم تمامی
کوہیں خداوند بندگی کولوں ہٹنا حکم بنایا
میرے کارن کیہوں جیہا آئیا حکم الٰہو
میں عاجز تے کویں وحی دی آمد نازل ہوئی
کدیں نہ عالماں اولیاواں تی وحی اوہ پھیر پاوے
ہوئی جیہا عالم صاحب اسنوں بول سناون
آن اوریرے وسو ویہنوں کیونکر آمد ہوئی
کنوں پکڑو بابا عالم نالے جھٹنیا تھن لوں
نالے نال چپیڑاں اسنوں خالی کیتا جانوں
ادسے ڈیلے اوسنوں غضبوں بھڑک لگی اگ سینے
رو رو کے فریاداں کردا رکھ اے ول زبانے
عالم آکھے وحی خدا دیا تھوڑی بات سنائیں
عمل کتاواں اوسدے اوپر کراں اطاعت پوری
العلماء وارث الانبیاء حکم خدا نے کیتا
سخن مخالف جاہلاں والا آن آسانوں کہیا
عالم دینی دے درجے دا تدھ نہ فکر دوڑایا
ہن تاں مانے بھیا لئے بھول جیٹا سخت مکالے
کیا توں عالم دینی کولوں خوف نہ دلے لائیوں
اپر عالم صاحب اسدی چنگی بھگت پکائی
تکیا جے جو عالم دینی مینوں مار سو جائیا
چھیڑ اک دے زاہد کیہا ار منہ اجنگل جھلاں

Marfat.com

تاں پھر سبھ روانہ ہوئے جاہل زاہد وی تے
جیونکر وحی اسماناں آوے ایسی شکل بنائی
بس اے ولی خدا دے تینوں رب سلام الایا
ہو گئے عمل قبول تساڈے خالق دی درگاہوں
سن ولی نے شکر خدا دا پڑھیا دلوں بجانوں
کہو شیطان آکھدا ہو بیٹھے تینوں میں لیجاواں
خوشیوں چڑھ ولی اوہ بیٹھا سیکے کفر پیالے
جسدے وچ شیطان تمامی موتر گونہہ ڈگاون
گیا گواتا دوزخ اندر دھکے ماراں کھاندا
اینویں علم والے دے نیڑے کدیں شیطان نہ آوے
جاہل زاہد اینویں اپنا مفتی مغز کھپاوے
کجھ ہتھ دات نہ آوے اوسنوں جھلا شدا ہووے
عالم دی نیندر ہے چنگی طاعت جاہل تائیوں
ایہہ شیطان پکار ابھارا ہردم ویر کماوے
جسدے پاس ایمانی نوروں ہووے حصہ کوئی
ہردم لازم عاقل تائیں استھیں کرے بیزاری
کئی کروڑاں اس ابلیسے بے ایمان بنائے
اوہ بچیا جس کار مناہیوں کیتی رو گردانی
جسنے ربدے حکماں کولوں اپنی کنڈ ولائی
اج ایہہ ہر کسے دا مرشد جان لیا بن گیا
جسدے پچھے لگ کے بندے دین ایمان ونجاون
کرن روایت روز قیامت ایہہ شیطان پکارا
ہتھ وچ اک کتاب پکڑ دی جیوں کوئی تاں کہا
سنو عزیز واج دیہاڑے آکھیا رب دا کارا
ہر کسے نے آپو اپناں پا لیا عمل پیارا

اوسے حال اگلے دے اوپر پیش اوسدے ونج کھلے
تحتوں اتر شیطان زاہد نوں چالے بات سنائی
میں ہاں وحی خداوی طرفوں حکم سناون آئیا
موڑ لئوہن تکھ شتابی خاصی حمد الاہوں
موڑ لیا تکھ جلدی اوسنے کنوں حدیث قرآنوں
عرش مجید معلی والے تینوں سیر کراواں
سٹیا چک شیطانے اوسنوں کوہجی غار وچالے
اسدے بوچھ اوہ جلدی کرکے زاہد نوں سٹ جاون
عالم ربدا رہیا سلامت ربدی حمد کماندا
ربدی یادوں جاہل تائیں اک پل وچ ہٹاوے
جد شیطان آوے اوس تائیں بچے نہ لیجاوے
عقل دیوانہ ہووے اسدا فحش کنن کھلووے
سجدے وچ عالم والے واحد ذوالجلالوں
لگدے جاڑے مومن تائیں تھنی باری جاوے
اوسدے نال محبت کرکے کر واہو ہی ہردم ہی
ربدیاں حمداں اندر شاغل ہووے عمراں ساری
چنگے چنگے عالم زاہد رستے بھیں تھڑکائے
حاضر ذات خدا وچ ہو کے بولے حمد زبانی
جاہلوں اوہ شیطانی رستے لگ چکا ہے بھائی
ہر کوئی اسدا کوئی ربدیاں حمداں بھلے چا
روز قیامت اسدے کولوں نفع نہ ذرہ اٹھاون
اگدے منبر تے وچ دوزخ چڑھ کھلوسی یارا
ہو مرا احمر کافر تائیں کہدلیسی آشکارا
جس کاری وار ربدیاں نبیاں ہیسی حکم پکارا
سچ خداوند عالم عادل دیجے دیون ہارا

Marfat.com

جنہاں عمل کمائے اونہاں پا لیا چھٹکارا
دوزخ والے دوزخ اندر کرسن سدا گذارا
سنگلے اہل دوزخ دے دسنوں کہسن لعنت کارا
دنیا وچہ بھی تیرے جیہا تاہ کوئی ہتھیارا
تدھے سانوں دوزخ لوڑیا کرہن پار اوتارا
کہے شیطان ڈرے منہ فٹے ہیں کوئی تا بد تہارا
کد تساں نوں دنیا اتے ہیں دسیا کم ہمارا
کی علاج جدوں تساں آپے مار یا پیر کوہاڑا
کدیں نہ بچسو کدیں نہ بچسو رہسی دوزخ سارا
تساں نتے شاید ٹھٹھا سمجھیا ہیسی حشر دیہاڑا
بینوں وس نہ دیہو کوئی ہیں نہیں کجھ دگارا
آپے موسیٰ وہر دی کیتی آپے کیتا دھارا
کد تساں نوں آکھیا پوجو کو سجابت چیہارا
لسنے کہیا مسجد چھوڑو بکڑو ٹھاکر دوارا
ہنگ دے جا خداوے کولوں اے اڈھ بدکارا

بدعملاں نے بدعملی تقصیں پایا درد امارا
بدعملی دے پاروں سڑسن نہ کوئی عذر نہ چارا
کر علاج جے دور ہو جاوے درد عذاب ہمارا
کر کر مکر ولائیا سی تدہ رب دا عالم سارا
کر علاج جے بخشے سانوں مولا بخشنہارا
پا لیا جو کیتا تساں بھیڑا عمل نکارا
کد تساں نوں سدیا سی ہیں جلدے بدعت اکھاڑا
بدعملی دا اج اٹھائیں پھر ناپئے گیا بھاڑا
کیوں نہ راہ سدھے تے چلے کس سی پایا واڑا
ایہہ نہ خبر جے اگلے سائیں ویلے اوکھے تارا
آپے زوری برے کمائے ہیں نہ کیتا ہاڑا
آپے تسیں پلے وچہ عیباں آپے کیتا پاڑا
آپے حکم خدا دے کولوں موڑیا تساں پو تھاڑا
جاؤ دوزخ دے وچہ سڑلو کرکے دلوں سہارا
دیوے سدا پناہ شیطانوں خالق سرجنہارا

مناجات بطور غزل

توں سبھ صفتاں لایق آیا یارب بار خدایا
کر کر عیب پہاراں جیڈے بھار سرتے چایا
عیباں تھیں منہ کالے نیلے رنگ کو رنگ بنایا
کس در تیرے باہجوں من چاہیے ونج وچھایا
نکلے بہت دلاں تے پردا تائیں جیہا کوئی نہ پایا
ہر کوئی تیرا دتا کھاوے تاں نہ بجا رسوایا
دستر خوان فراخی والا ہر دے پیش وچھایا
نفس شیطانوں سانوں تائیں چاہیں مول بچایا

چاہیں دور شیطان ہٹایا یارب بار خدایا
تیرا ناں ہک اسم منایا یارب بار خدایا
توہیں کرہن فضل سوایا یارب بار خدایا
جیہڑا چاہے ترس کمایا یارب بار خدایا
فضلوں سبھنوں نہ رجایا یارب بار خدایا
کوئی نہ تیاوے وچہ ٹکایا یارب بار خدایا
بندیاں ہویاں پھیر نہ پایا یارب بار خدایا
بنیا آن تساڈا سایا یارب بار خدایا

Marfat.com

دو ہیں سرائیں ساتھ اساڈا چاہیں نیک بنایا فضلاں کتیں کرکرم سوایا یارب بار خدایا
دیہہ توفیق نیکوئی والا چاہیئے عمل کمایا ظاہر کر جو راہ بھلایا یارب بار خدایا
دریا رحمت والے اندر چاہیں اساں نہوایا ہووے دور جو عیب کمایا یارب بار خدایا
فضلوں راہ ہدایت والا چاہیں اساں سکھایا جس رستے وچہ ڈنگ نہ پایا یارب بار خدایا
اساں گناہاں والا بھارا بھار سرے تے چایا عاجز ہو دروازے آئیا یارب بار خدایا
بخش اساڈے عیب تمامی چاہیں پردہ پائیا لوکاں نے اسم غفار سدایا یارب بار خدائیا
جو تیرے دروازے گیا ہے سدا اسدا آئیا تک دربار میں بھی او ڈھو ہایا یارب بار خدایا
جو آیا دروازے اوہ خالی نہیں پرتائیا ہر اوپر تیں فضل کمایا یارب بار خدایا
میں بھی تک دربار تساڈا آکے حال سنایا ہر دم رحمت وسدہرایا یارب بار خدایا
عاجز ازدھا اوپر چاہیں رحمت مینہ برسایا دو ہیں جہانیں ڈالیں سایا یارب بار خدایا

سنو حقیقت بھایاں والی جیونکر نظری آئی جیونکر وچہ تفسیر یوسف دی راوی خبر سنائی
جد شیطان نکارے اگے ڈاڈھیاں چلیاں لایاں سجھ حوالے ولدے اندر غیرت پائی بھایاں
کھندی سیج صبح یوسف سانوں نوکر تقرر جاوے کیسی خواب آئی او سنائیں چلئے کچھی جاوے
تاں پھر اٹھ روانہ ہوئے کچھن بستر پوشیدے دس بھاں ازدھا کیونکر بھائی آئے پیش نبی کے

بیان آمدن برادران پیش یوسف و پرسیدن حالات جواب و بیان کردن آں نداءت

آئے بھائی رحمت فضلوں سوہنیاں نیناں نوالے خوش تصویر مصور سازی بارے نور اوجالے
جتھے قدم ٹکاون اوہوں چمیں زمیں بیچاری جتھے قدم ٹکاون اوہ جا ہووے صدقے واری
جن بیٹے وانگوں روشن صورت حسن نورانی ویکھ تجلی صورت والی طاقت ہووے قربانی
جھفاں قطاراں جھکے آون سوہنے مکھ سہاون خوش رخسار یوں لشکاں نکلن طرف آسماناں جاون
سرو قد برابر سوہنے لعلاں وانگوں بھکھدے ٹرے بہادر کنبدی زمیں قدم جتھائیں رکھدے
چلدے چال مغضفا سوہنی خوش آواز رنگیلے وانگ داؤد نہایت سوہنے خوش آواز سریلے
جلدی جلدے پیش یوسف دے جس دم نیڑے آئے اوہوں اگوں حضرت یوسف اٹھ سلام سنائندے
کیتا ادب بھراواں سندا اوڈیاں تک اونہاں نوں اچی جگہ بٹھا نہاں نوں بیٹھا آپ بیٹھا اونہاں
بھائی وڈے اگلے دلوں لگے پیار کماون سر متھے چمن سینے لاون بہت صدقڑے جاون

Marfat.com

اُرلیاں پرلیاں کرکے گلاں تکھیں یوسف تائیں
اِسطرح اوہ خواب مکرم عجب تساں نوں آیا
اسیں جاواں قربان تیرے تھیں ہردم صدقے واری
صورت تک لاثانی تیری ٹھنڈ کلیجے پوندی
حسن جمال کمال تساڈا دل ساڈے نوں موہندا
توں چن بدر تمامی تارے اسیں تساڈے گردے
اساں پیارا باپ پیارا تیرا نیک ستارا
توں شمع اسیں پروانے عشقوں ہوئے دیوانے
سن کے یوسف بھایاں کولوں حیرت دے در آیا
جے دستاں تاں باپ نبی دی ہوسی بے فرمانی
بیکر چھوٹھ خلاف الاواں جھڑکے لگے دکھاوں
جسدم چپ ہویا تے بھایاں پھیر سوال اسنایا
پاون لگے قسماں سبھے بھائی یوسف تائیں
صدقہ جد اسحاق تے صدقہ اپنے باپ پیاروں
سن اجیہاں قسماں یوسف سارا حال سنایا
خوابوں جدوں گزرش ہوئی سن لئی سبھ بھراواں
سچ گل آکھ سنائی اوسنے فرق نہ آیا کوئی
ترٹ گئی اوہ جام خوشی دی کھنڈ پنڈ گئی تاشے
ٹکڑے ہوئے تنے جو چہرے لہے ایکل وچ گرمانے
سر لتھی شفقت والا غیرت دی ڈاہڈا وَڈایا
یوسف جانا بھائی سن ہردم حامی ساڈے
بھایاں شوق بہاراں چایاں لوچھڑکاں پایاں
کدی نہ بولن نال یوسف دے تنگ دے جاں آیاں
خوشیاں لوالیاں چپایاں آکر تیرے باز اڈایاں
ڈاڈھی مشکل بنی ہے سوچدے پچھے آکھ بھایاں

یا یوسف اوہ خواب تو کا ساہنوں کیہی فرمائیں
دستو خواب سنن دے کارن دل ساڈا اسد خبر آیا
لکھ لکھ شکر کراں جو ویلے تکیئے صورت پیاری
جاوے گل تہکیڑ جان صورت تیری نظری آوندی
جس خانے وچ قدم ٹکاویں اوہ سبھ خانہ سوہندا
نیئو دے ہو تنگاں انگوں گرو تساڈے پھیر دسے
ساڈے وچوں تیرے تائیں ملیا منصب بھارا
دس اوہ خواب جو آئی تینوں یا مقبول ربانے
کہند اکویں ستاواں حالت باپ منع فرمایا
جے نہ دساں بھائی میرے خفا ہوسن دکھائی
کیہڑی گل ستاواں بھایاں حیرت پھیر پایا پیش
کیوں نہ خواب سناویں یوسف ویرا پیو جائیا
صدقہ جد خلیل نبی دے ساہنوں خواب سنائیں
دستو خواب جو آئی تینوں ساری شوق پیار ولوں
جیہڑا کہا لاخوابوں ڈِٹھا رتی فرق نہ پایا
دلوں پچھے کہنے بالیا دایہی آنا سخن سچاواں
تاں پھر یوسف دے بھایاں تھیں دور محبت ہوئی
سینے تھیں پیار جو آہے ہو گئے رتیاں ٹشے
بلے مشال غماں دے اُتے جل گئے پروانے
تھیئے واجو سایہ سورج اوہ آن دبایا
اینہ جاتا دسیاں ہویاں ہوسن دور دوڑ تے
ذال محبت لوان شالے ہو گئے مثل قصایاں
ٹوہاں ٹکڑاں کر کے سینے ٹوٹاں تاں لاہیاں
خوشیاں والی کھیتی اوہدی داتیاں ظلم آئیاں
ایسے رنجش نے یوسف نوں نشانہ تیغ چلایاں

بیان خواب دیدن آنذات بار پنجم

بھائیاں دے رنج ہویاں جس دم گذرے سال دو ہارے — پھر یوسف نوں پنجویں واری خواب آئی پیارے
کیا ویکھے سفنے دے اندر قدرت دی جدباری — یوسف دی انگشتوں نہراں کیتیاں نے جاری
ڈاڈھا مٹھا پانی ٹھنڈا بوندا انگ وٹوے — ہر ہک بھائی یوسف والا نال محبت پیوے
اوچھل اوچھل موجاں مارے ول آسمان سدھاوے — پھر یوسف دیاں بھائیاں وچ پر واپس ہو کے آوے
تک ایہ خواب بشارت یوسف بابل نوں بتلائی — پر بابل نے ظاہر کر کے ناں تعبیر سنائی
جان لئیں مت بھید ایہ اتھیں اسدا جاوے جریا — یوسف نوں تعبیروں بالکل واقف ذرہ نہ کریا
اوسدی ایہ تعبیر جو ہوسی قحطی کسے زمانے — یوسف صاحب بھائیاں تائیں بھر بھر دیسی دانے
بعد اوسدے پھر یوسف تائیں بابل پیار کریندا — ورے قدر نہ یوسف تائیں باہر جاون دیندا
ہر دن اس محبوب سجندی الفت وودھدی جاوے — دم دم اندر یوسف تائیں گل دے نال لگاوے
کسے قسم دا کار قضیہ یوسف مول نہ پاندا — ہر دم شوقوں وچ محبت نال خوشی دے باہندا
دوجے بھائی کم روزگاریں ہر دن شاغل رہندے — ہر دم کاریں کمیں شاغل کدیں نہ فارغ بہندے
یوسف بنیامین ایہہ دونوں سکے ویر پیارے — دوجے دس متریئے بھائی حسن مارے چمکارے

بیان خفیف دانستن برادران پیار یعقوب را برائے آنذات

سنو حقیقت جیوں یوسف نے بابل مہر کماوے — ویکھ پیار بھراواں تائیں خفگی ہوندی جاوے
آکھن کیوں ایہ نال یوسف دے بابل مہر کماندا — اسیں بہادر بڑے زور آور ساتھے نظر نہ پاندا
دشمن غصہ اسیں تمامی ہاں بہادر بھلارے — کردے کم گھرے باہرے دا اسیں ہمیشہ سارے
ایہہ یوسف گھر رہے نکما لکھ نہ ڈنگا کردا — پھر بھی باپ زیادہ اسنے نظر محبت دھردا
سمجھ لیا تحقیق اِنَّ اَبَانَا پیو اساڈا — لَفِیْ ضَلَالٍ مُّبِیْنٍ بیشک راہ تھیں دور وراڈا
ساڈے ول پیار نہ کوئی اس ول پیار گھنیرا — ظاہر ہوا اساڈا بھلا کینا سخن ودھیرا
ایسی بات جدوں فرمائی راوی ور کرتیارے — اوس وقت نابالغ آہے اوہ شہر اودے سارے
ہور بھی چھوٹے لڑکے جیہڑے اکثر ماپیو تائیں — سخت نرم کجھ آکھن ماپیو دیندے بخش انہائیں
نا عاقل نابالغ ماپیو تائیں شوخ آواز جو کہندا — اوسدے بدلے دوزخ دیوچہ کتنی مدت رہندا

Marfat.com

اُف نہ کریو ماپیو تائیں ذات خدا فرماوے — جو کوئی بے فرمانی کرد اودوزخ ڈالیا جاوے
جو کوئی تابعداری کرسی جنت ڈیرے لاسی — مجھ عذاب نہ روز قیامت رب جباروں پاسی
سُن حکایت تیرے تائیں حسب الحال سنائیں — مجمع اللطائف وچوں جس ہیں حوالہ پائیں

حکایت

لکھدے ہیں سلیمان پیغمبر اک دن سیر سدھائے — درمیان آسمان زمینے اک جا لہہ لیتے آئے
پیس دریا عمیق اونہاں نوں اوتھوں نظری آیا — اوچھل وچھل ہوجاں مارکے ٹھاٹھاں ندی در آیا
تک ایسا دریا گرامی نبی سلیمان پیارا — اوس دریا کنارے اوپر تخت شریف اوتارا
بعد اوسدے پھروا دیتا ئیں حضرت حکم سنایا — بھیر کھلووے وائے کیہوں تاں پانی لوں تھر تھایا
حکموں واہ شتابی ٹھہری ذرہ دیر نہ لائی — پانی بھی جب بھیر کھلوتو وانگ تالابان کہائی
بعد اسدے پھر دیو کہی لوں کیتا امر نہ پانی — مار ٹبی دریافت کرکھاں کتنا اسوچہ پانی
سنگے دیونے ٹبی ماری چنگا جھٹ لنگھایا — باہر آیا تاں ہک قبہ ہتھ وچہ پکڑی آیا
خوبی حد شمار نہ کوئی اُستاد کار بنایا — سورج وانگوں لاٹاں مارے روشن نور سوایا
ویکھ قبہ سلیمان نبی نوں ہوئی سخت حیرانی — ادبولیا اُٹھ سوالی ہویا اگے ذات ربانی
کیہڑی چیز ویکھاں اس اندر رب غریب نوازا — عرض قبول ہوئی تے اسدا کھل گیا دروازہ
وچوں گیا ویکھن ہک نوری شخص خدا دا پیارا — بھر جوانی سجدے اندر سیس جھکایا بارا
ویکھ عجیب قدرت ربدی تکیا نبی گرامی — جن انس ہاہیں فرشتہ دسیا احوال تمامی
کہیں آدم زادہ ہاں خاکی عاجز دردرنجانا — پھیر سوال سناوے اسنوں حضرت نبی ربانا
کویں اجہی حالت تینوں حاصل ہوئی خداؤں — کیہڑا عمل کمایا توں نے ایسا با بحیہ باؤں
اوسنے کہیا ماں ایہہ مینوں رحمت نازل ہوئی — ماپیاں والی بے فرمانی ہیں نہیں کیتی کوئی
اک ضعیفہ مائی میری اوسدا امر منیندا — جچھ بھی کہندی اوہ بولاسدی خدمت وچہ رکھیندا
مردم اوہ میرے حق اندر ایہہ دعا الائے — کیہڑی اکوں ظلمت اندر تیری نظری آئے

اَللّٰهُمَّ ارْزُقْهُ الْقَنَاعَةَ وَاجْعَلْ مَكَانَهُ بَعْدَ وَفَاتِي فِي مَوْضِعٍ لَا فِي السَّمَاءِ وَلَا فِي الْأَرْضِ

لیعنے رزق قناعت والا اسنوں دیہہ خدایا — ایہہ مینوں قناعت تیرے تائیں کیہہ لوڑ چاہیے ہویا
ایسی جگہ بخشیں اوسنوں پچھے موت ہماری — وچہ اسمان زمیں نہ ہووے یا رب واحد باری
ایہو دعائیں سیدی تینوں اوہ ضعیفہ مائی — اندر قدرت ربدی کرکے اوسنے ایہہ جا پائی

اوسدے مرنے پچھے اکدن مین قضاؤں آئیا
اک قبہ اس پانی اوپر میںنوں نظریں آئیا
چڑا وہ نیپا ہتھاں اندر قدرت ربدی ہوئی
جدیں پیر پایا اس اندر بند ہویا دروازہ
بعد اسدے پھر خبر نہ میںنوں کتھے میرا خانہ
سنکے پھر سلیمان پیغمبر ادبوں عرض گذاری
ہو جوان جدوں بھکھہ لگی ہووے قدرت عالی
میوہ کھانواں اسو چو رحمت فضل غفاروں
پانی پی لوں اس وچوں ٹھنڈا لذّت والا
رحمت ربدی ہا بیشمار ہے کون بیان سناوے
دس میںنوں اسو چوں تینوں کیونکر رات دسیوے
کھیل اسنے رات ہووے قبہ ہووے کالا
دس حقیقت پھر اوس چالیں دونوں ہتھ اٹھائے
بند ہویا دروازہ قبے لگی دیر نہ کائی
صرف اس وچ اتنا مومن تابعداریوں پایا
جسنے تابعداری کیتی جنت وچے پاسی
لازم ہر نوں تابعداری والدیناندی ہوئی
تابعداری پاپیاں کر یو وات خدا فرماوے
چھوڑ حقیقت بھایاں نوالی کدہرے واگ ولائی
سنو حقیقت حسد بھایاں ید محبت وٹھی
دلوچ حسد اٹھیا دور محبت ہوئی
آخر اکدن گل پھر اواں گھر روٹیاں پھر ادسے

اوپر اس دریا کنارے یا محبوب خدائیا
میں اوہ نیپلے ویکھن لگا دلوچ شوق سوایا
کھل گیا دروازہ اسدا دیر نہ لگی کوئی
لے وڑیا او قبہ جتھے پانی بے اندازہ
ربنوں معلم وچ زمیں گیا کہ وچ آسماناں
کیکن روزی دیوے تینوں واحد اللہ باری
میوے وار درخت ہک کر واوا حداللہ والی
تر بہ لگے نی نہر اک جاری ہووے قبے وچکاروں
پاکیوں نالوں مٹھا ہووے دودھ تھیں وہ اجالا
سنکے پھیر سلیمان پیغمبر اوسنوں بول سناوے
آیا تینوں وندی بھی کجھ حالت معلم تھیوے
دن ہووے نے پھیر اوہ قبہ بارے نور اجالا
کردو تاتے پیر مبارک قبے اندر پائے
پھیر دریا وچ غائب ہویا قدرت رب وکھائی
خوش اوہ جسنے باپ والا آکھیا امر بجایا
بیفرمان موکالا آپے دوزخ دلوچ جاسی
بیفرمان جو باپیو والا کتنے نہ پاسی ڈھوئی
جسنے بیفرمانی کیتی دوزخ وسکیا جاوے
مجالس بھی ہو کیندی کھلی کیونکر بات وہائی
یعقوبے دے سنگ یوسف دی بات نہ لگی مٹھی
یوسف تائیں نال محبت لوکے مولے کائی
ایہ مصداق حسرت کرنے لگے ساڑے صاحب اوسے

بیان آمادہ گشتن برادران بر قتل یوسف

آیا دن جیسوں چالیں بے پرواہی
ورتی لگی مسافرت پھر جو تقدیر الٰہی

گوشے رل مصلاحت کردے سارے صاحبزادے
کیوں ایہہ اڈا اُچا بندا سانوں نیواں کردا
چاہیئے دور نکالیا جائے اس کنعان دیاروں
آپے جدنہ یوسف سوہنا اکھیاں اگے اوسی
سانوں نال پیار بولاسی لاڈاں نال سواسی
دکھو دکھ علیحدہ ہر کوئی دسّے بول صلاحیں
لاہو نہیں خنجر تھیں اوسدا اصلوں مار ونجاؤ
جیکر اینج نہیں تے اوسنوں ایسا دور چلا ہو
یا سنڈوچ کھووے اسنوں جاکے دور کدائیں
تاں پھر شاید باپ تسانوں نال پیار بولاوے
بعد اوسدے پھر توبہ کرکے سب اوگن بخشاؤ
کہن مفسر کون آہا جس ایہہ گل بول سنائی
بعضے کہن جدوں رل اٹھے سب یوسف دے بھائی
ہتھ وچ عاصا اُٹھا یا ہو یا اٹھ اٹھ گلاں کردا
گل پیراہن ساوا جیہا لمّاں ہاڑ ودھایا
کہندا کی بیٹھے گلاں کرو ہونیوں بھی سمجھاؤ
تسیں اٹھاؤ نال خوشی دے اوہ ہٹھیر سے گردا
نرم کلام تساڈے حق وچ بے ادبی دی بولے
اٹھے علاج کرو کوئی اوسدا ویلا اجے چوکھیرا
دل وچ سوچ پھر اوں کیتی ہے ایہہ جو شیانا
ایہہ جہاں دیدہ ہن ہوشاں ہے اچ جھک ساری جانن
سارے کہن تکلے اس تائیں کون علاج کراں
یوسف نال پیار نہ پاوے ہر دم اساں بلاوے
کرو قتل یوسف دیتائیں اندر جنگل جھاڑاں
آپے جدنہ گھر ول آوسی یوسف چنیدہ دیہاڑے

کس نہ بیتوں یوسف تائیں دریچے ڈلے زیانے
کریو کوئی علاج شتابی سارے ایس امر دا
تانجو بابل پھیر اساڈے سنگ بولے شوق پیار دو
ساڈا ہی اوہ باپ پیارا ہر دم طالب ہوسی
ہر دم شوق محبت ساڈی دل اسدے وچ رہسی
تاں پھر اک بھرانے اگوں کہیا بول اونہائیں
جیوندیاں مول نہ چھڈو اسنوں ایہہ کسب کماؤ
پھر اوتوں دی واہ نہ لگّس بالکل دیر نہ پاہو
آپے مر جاسی کھو اندر کھا سس کوئی بلائیں
کوڈا لو وچ چھڈاوے جیدم یوسف نظر نہ آوے
بخشنہار غفور الٰہی بیشک بخشش پاؤ
آہا اوہ شمعون بہادر سبھ تھیں وڈا بھائی
آ ایہہ شیطان کہندے بڈھیاں شکل بنائی
قدم اٹھاوے نی آنج جاپے جیوں بن دیہہ مردا
ہتھ وچ تسبیح مکراں والی پیش پھیایا ندے آیا
ایہہ نال بھرا یوسف دے کدیں پیار نہ پاؤ
تسیں کرینیدیو چنگیاں اوہ گل ہاڑہی کردا پھردا
کول جے بیٹھے سارے سر دل ہودو گولے
پھر افسوس کریسو جیدم ویلا گیا ودھیرا
بہتا عقل ہے داہوندا کول مرد چا
مطلب قسم دی گل دا اچھی طرح پچھانن
جنت تھیں ہر دم باپ ساڈا اجہا ہو کیا اساہاں
سن شیطان و نہاندیاں تائیں گل ایہہ بہاوے
یا چھڈ آؤ اوسنوں جتھے جاکے ہووی بگھیاڑاں
بابا بھی اوں بھلا دیوگا اسدا شوق اکھاڑے

Marfat.com

جد شیطو تنے بھایاں تائیں اتنی بات سنائی
اسدے باہجہ علاج نہ کوئی کریو ہور نہ کوئی
کہندے کسے وہانے یوسف جنگلنوں لے چلئے
بعد اوسدے پھر باپ اساں تھوں کرسی پیار زیادہ
ایہ دلوں گمان لیائے جد یوسف مر جاسی
جد ہر سے شمع نورانی جاسی نال جاسی پروانہ
جد ہر سے باغ بہاراں تائیں کھڑسی ولنہ راندی
جد ہر سے دوست دلبر جاسی نالے خوشیاں جاسن
جسدم جان روانہ ہوسی تن پچھے رہ جاسی
ایہہ خبر جدوں ایہ یوسف الوداع کر چلسی
کتنے بندے قیاس اپنے تھیں رہے محروم بیچارے

سیہناں کہیا وہ واہ پدر ہے کیسی مت سکھائی
تنہ بھایاں دی قتل یوسف تے نیت پکی ہوئی
او تھے اسنوں سارے بھائی نال کوہاڑیاں ڈ لئے
جسدم اکٹھیاں تھیں گم گیا ایہ یوسف شاہزادہ
پچھے باپ فراقت دے وچہ غم دے غوطے کھاسی
جد ہر سے شاہ ودا ئیں لشکر ہوسی ترت روانہ
او ہر سے ہی اڈ جاسی بلبل روندی تے کرلاندی
غم دے بھار کرینہ اوسن ولدے جیہن سدہاسن
کی اوہ تن پھر روح دے باہجوں کجھسی اٹھے بلاسی
پچھوں باپ پتا بینا ہوسی غم دے جھر دے نلسی
سُن اوہ خدمت بول سناواں جو اوہ آہی سارے

بیان آں کساں کہ از قیاس خود محروم ماندند

اوّل دلوں قیاس دوڑایا آدم نبی پیغمبر
اپنے دلوں ہمیشہ رہنے کارن دانہ کھاتیا
دوجا آدم جائے ایہ گل شان ملے ہابیلے
تریجا نوح نبی دیتا ئیں پتوں قیاس ایہہ آیا
رہنے سام سوار انہوں وی اوہ سامی ڈوبائی
چوتھا دلوں خلیل پیغمبر ایہ قیاس اٹھاوے
آخر اوس ایمان نہ آندا کیتی سدا بیزاری
موسیٰ بہت قیاس اٹھایا رہندے خاص لقاوئں
دلوں ہزار قیاس دوڑائے اس فرعون نکارے
آخر موسیٰ نوں رب عالم جد کرنے تے آکھیا
نیت داؤد دینیاں دے کارن چاہندا سی سرداری
پاک نبی فی نیک دعائیں بوطالب حق چاہیاں

کھاواں ایہ دانہ گندم رہساں جنت اندر
اِھبِطُوا کلو جنت تھیں رب نے حکم بتایا
شیث نبی نوں شان اوہ ملیا غالب امر لجلیے
ملجا وے کنعانے تائیں رب دا رحمت سایہ
کنعانے نوں کافر کرکے ماریا ذات خدائی
آذر باپ اسادا ربنے خاص ایمان لیاوے
رتا بھی قیاس نبی دا واحد اللہ باری
ایہہ احدیت دا جلوہ ملا نہ ذات خدائیں
لنگھے ہزار موسیٰ دے کارن لڑکے اوسنے مارے
اوسے دے گھر موسیٰ تائیں پالیا تے وڈیایا
تاج تخت سلیمان نوں دیوے ڈِتا رب باری
آخر کوئی قبول نہ ہوئی سدیاں رضیاں نہ ہیاں

Marfat.com

عیص ولی دے سنگ محبت اسحاقے دی آہی — دل وچ پک ارادہ اسنوں کرسی نبی الٰہی
ربدی مرضی یعقوبے نوں بخشی شان سجاواں — آکھسی پیغمبری وسنوں میں قربانی جاواں
یوسف دے مارن کارن نیت کیتی بھایاں — جدھر جاسی پچھوں عزتاں ہوسن وطن سوایاں
ربدی مرضی یوسف تائیں رب دتی وڈیائی — اپنے دلوں جو بات بنائی بالکل راس نہ آئی
اصلوں باپ بلانا چھڈیا خفگی ہوئی بھاری — ہور وجہاں وی کئی اتھے راوی خبر گذاری
اوّل یعقوبے نے کیتا دلوں قیاس سیانا — بھایاں نوں نہ خواب سناوے یوسف نبی ربانا
ٹھیک قیاس نہ آیا یوسف دستی خواب تاہی — فرق نہ رکھیا فرزندے جتنا غالب امر گراہی
دوجا دلوں قیاس لیایا ایہ یعقوب سچاواں — یوسف بہت پیارا سوہے ہر دم وچ بچھراواں
ربدی مرضی نا ہی اٹھی دشمنی بھایاں پائی — دل وچ سوچ یعقوب جو کیتی بالکل راس نہ آئی
تیجا بھایاں قتل یوسف نے پک یقین جمایا — یوسف نوں رب زندہ رکھیا ٹھیک قیاس نہ آیا
چوتھا نیت بھایاں چاہسی باپ پیار ہٹایا — جیہدوں نکھیڑیا تھوڑا اسنوں ہویا شوق سوایا
پنجواں بھایاں یوسف تائیں چاہیا ہور رسوائی — اس رسوائیوں یوسف تائیں رب دتی وڈیائی
چھیواں دلوں قیاس بھایاں دا ویچیاں بخشی گولا — ریہیا امر بنایا اوسنوں مولیاں دا بھی مولا
ستواں کم ہوئے کارن خاص زلیخا مائی — کیتا قصد ولیکن اوہ ناں ہوسی حکم خدائی
اٹھواں لا زلیخا تہمت یوسف نوں جھٹلایا — ربدے حکموں کون اوہ بنیاں جد کوئی ویلا آیا
ناواں قید وچالے یوسف ساقی نوں فرمایا — کریں سفارش میری اوہ بھی ٹھیک قیاس نہ آیا
دسواں بھایاں فکر دوڑایا یوسف جدوں لبھی — اوتھیاں پچھے باپ پیارا اساں پیار کریسی
ایہ بھی ٹھیک قیاس نہ ہویا پیا اٹھیا چالہ — ہر کم اوتے غالب بیشک امر خداوند والا
ربدی بے پرواہی والوں دایم اس تھیں ڈریئے — کر کے بیواں خدمت حاضر استغفار الٰہی پڑھیئے
جیوں کر اوسدی مرضی ہندی اوہا سر پر دھریئے — ادبا دم نہ ٹھکے اگے بے ادبی دا کریئے
بڑا قہار خدا دے خوفوں ڈریئے نیکی کریئے — دنیا چار دیہاڑے خبر نہ کس دن اللہ مریئے
اپنے دلوں قیاس کریئے دتا اسدا بھریئے — حاضر کر کے اکھیں والکوں باجھ تحفہ سر دھریئے

بیان آرزو متوں برادراں بخشش والد بزرگوار سر ابر دن یوسف علیہ السلام بچھڑا

لنگ گئے دن فراقت والے لگیاں آن وصالاں چھیاں — گردش وچ زمانہ آئیا بدلیاں بے پرواہیاں

خاصے باغ گلستان اوتے ڈاڈھیاں واواں آیاں
آگئے پھل تروڑن والے لگے ڈھین جدایاں
کدیں نہ ہٹدیاں نی اوہ گلاں جو تقدیر لکھایاں
کدیں نہ شمع آتے پروانے عمراں کل لنگھایاں
سکدے گئے پیاسیاں کارن جنہاں پریتاں پایاں
جنہاں کدیں اکھیاں لایاں ٹلے وچہ کڑاہیاں
کی معلوم اوہناں دیتا ئیں جنہاں نہ لاڑ پایاں
آئے حاضر خدمت اندر پیش یعقوب سہارے
جیونکر ادب قواعد ہوندے سارے خوب بجائے
بعد سلاموں حاضر خدمت ادب سوال سناون
جے منظور حضور وچالے ہووے تاں گل کریئے
باپ تتایا حاضر آکھو جو کجھ حکم تساڈا
سن فرزنداں عرض گذاری یا بابل سردارا
باراں برس ہوئے اس تائیں عمر جوانی آئیا
صورت حسن جمال یوسف نوں بہت وڈا رب عالی
لیکن ہے افسوس اسانوں باہر کدیں نہ گیا
حیثیت چالاک ہویا کوئی سستی حالت رہندا
جبتک اسنوں باہر والی لذت ہتھ نہ آوی
کوئی اسو جہ حیثیت چالاکی ڈرنے جتنی ہووی
ستر دے اندر کجھ نہ دانش عقل فراست ملدی
اسیں تمامی سیراں جائیے یوسف ساڈا بھائی
حکم کرو تاں بھلکے اوسنوں جنگل لے جائیے
جد شہزادیاں حضرت اگے اتنی بات سنائی
نالے خواب آئی دل اندر دس گھیاڑاں والی
سمجھ لیا مت گرگ اوہ بھائی ہوون یوسف والے

ڈاہیاں چھپا نوالیاں جلدی آن خبراں پہنچایاں
سوہنا بچہ ہر مقدروں پیکیا وس قصایاں
سر پر آون پیش جدایاں جنہاں محبتاں لایاں
کدیں نہ عاشقاں معشوقاں نوں گللا کج سنایاں
کدیں وی پیار نصیب نہ ہویا غمیاں نوں سوایاں
کھا گیا دردو چھوڑا انہاں رتوں خون سکایاں
کدیں نہ دور کر دیندے یوسف خیر جے ہوندی بھایاں
اوہ یوں عرض سناون لگے صاحبزادے سارے
ادا کرن تعظیم سلاماں ہر یک صدقے جائیے
کرناں کجھ سوال اسانے نیویں نظر بناون
ورنہ چپ چاتی ہوکے بیٹھے وچے وچ جند ہے
کراں قبول جے قابل لائق عذر نہیں کجھ ساڈا
ایہ جے ساڈا بھائی یوسف سوہنا حسن ستارا
بڑا تعجب اجتک اوسنے باہر قدم نہ پائیا
ایسی صورت کیسے اجتک ہوسی وڈھی بھالی
مجلس والا کنیں اسنوں کدیں آواز نہ پیا
چھپ چھپ دیکھیے چپ چپاتا سخن کلام نہ کہندا
تبتک اس یوسف بھائی نے جناں بننا کائی
ہردم رہسی چپ چپاتا جیوں کوئی صورت روئی
سیر کرو تاں بیشک حاصل ہوندی خواہش دل دی
گھر وچہ رہے چپ چپاتا ایسی بات نہ لازم آئی
سیر کرایئے یوسف والا دور کڑا من پرچائیے
عشق دی حالت اندر ہویا اوہ مقبول خدائی
نالے یوسف بھی گرگاں دی بیہی خواب سنائی
جنگل اندر مت یوسف نوں بھائی ویہن کسناں لے

بول سنایا پُتراں تائیں یعقوبے ایہہ حالا
یعنی تھیندے یعقوبے نوں صورت پُتراں والی
ڈکھ قضیئے جنگل والا سارا رب وکھائیا
ڈاڈھا ڈر گیا حالت تک کے تاہیں آکھ سنایا
جاؤ پھیر کرو تم سارے جنگل ہو جاں بالوں
سن جواب پدر دے کولوں صاحبزادے سارے
کیوں تساں سخت عتاب سنایا کی وکھی بُرائی
تیرے نالوں وہ پیارا سانوں یوسف بھائی
دلوچہ فخر اسانوں آوے صورت ویکھ پیاری
پر سن بلبل رخصت والا حکم نہ دیہو اسانوں
سن یعقوب بتایا تیوں خطرہ ہے اس گلدا
ہو جاؤ مصروف جنگلو چہ تسیں کھیڈ پیاروں
ہووان پھیر فراقت اندر ہیں لاچار دیوانہ
دل نہ چہندا میرا بالکل جاؤ تسیں تمامی
سُن فرزنداں کہیا اگوں ایہہ تساں بتایا
جس جنگلو چہ ساڈا ہووے یا سروار اوتارا
شیر درندہ اس جنگل چوں ڈھونڈھیاں ہتھ نہ آوے
دس جنہاں اس بھارے ہمت جھیل تانی
پھر بگھیاڑ اساڈے وچوں جے یوسف کھا جاوے
بولن ہود الغرہ جیکر بھکو کڑک سناوے
اتنی ہے شمعون وچا لے زبنے قوت پائی
ہور روئیل بہادر جتھے پھیر آ اوہ وچ پاندا
کوئی بلا نہ نیڑے آوے جتھے وچ کھلوندا
ایہہ کی بات چتاری تساں فکر نہ کیتا کوئی
ساڈے ہوندیاں یوسف تائیں نہ کوئی پھیر ہاسی

کدیں نہ باہر جاون دیسیں یوسف نور اُجالا
ہگیا اٹھاندے مثل خداوند پردہ کھول وکھالی
ویکھ جوالا یعقوبے دا صبر آرام سدھائیا
یوسف نوں نہیں جنگل والا دلوچہ شوق سوایا
یوسف نوں لیجاون والا دلوچہ قصد نہ آنوں
کر کے فکر اندیشہ اوہنوں ہر اک سخن پکارے
کیا اساں کوئی یوسف دے سنگ کیتی کار خطائی
تاں اسانوں صورت اسدی چنگی ہے وڈیائی
اسنوں جے وکھ ہتھے پہلوں ہووان اسیں آزاری
کیا کجھ عیب اساڈا ہار نظر پیا تساں نوں
جس طرف لیجاؤ یوسف ہے او وطن جنگلدا
یوسف نوں بگھیاڑ آ کھاوے لمے عمری ہو کار چو
طرف جنگلدی یوسف تائیں کراں نہ مول روانہ
باہر یوسف مول نہ جاوے ساڈا جگر گرامی
بیحد زور اساڈے اندر رب صاحب سٹے پایا
نس جاون آفاتیں اسوچوں ناہر اکون بیچارا
کون اوہ ناہر یوسف تائیں جو ظالم آکھاوے
کدیں نہ بحد اسیڈے اوپر غضبوں جھکے کانی
ایسی پھیر جوانی ساڈی آتش ڈالی جاوے
گل نال نہ ساقط ہووان ہوش سیہو اڈ جاوے
بیجاں سینے درخت اکھیڑن نال اک گل دے بھائی
سر تھیں تکے پیراں تائیں شیراں چیر رکھاندا
جنگلیاں بلاواں نوں ساڈا خطرہ ہوندا
تساں ذرا اساڈے اندر معلوم بات نہ ہوئی
جیہا ہستی تاں پھیر اسدا تم اوڈا یا جب اسی

Marfat.com

کہیہ خطرہ کریں یوسف نال اساڈے ٹورو — کرو توکل رب دے اتے غیر وسیلاں چھوڑو
شیراں اگے لونبڑیاں وا چلتے کجھ نہ چارا — اسیں ہاں شیر تے ہو رہیاں ہیں سبھ ہیں لونبڑ یارا
سمجھیا سانوں بھلا شاید اپنی عقل کمالوں — بہت پیار یوسف سانوں بابا تیرے نالوں
الدم جیکر یوسف تائیں اکھیں نال نہ تکیئے — انہیاں وانگوں فرقت اندر ویکھے کھاندے وتیئے
معاذ اللہ کہ شیر یوسف نوں کھاوے کراں سپڑیا — ہتھیں راہ جاندیاں شیر انہوں کتنی واری پھڑیا
اسدے لوچ خلاف نہ کوئی جلدی کرو روانہ — کہے یعقوب نہ کدیں ٹوریساں دولت مال خزانہ
اکھیاں وچ اوہ ٹھنڈ اساڈی تکّے اسنوں جیوں — جد اوہ ٹور ہواں تاں پچھوں مر کے مٹی تھیواں
کدیں نہ ٹوراں کدیں نہ ٹوراں جاؤ ول ٹکانے — سن جواب شہزادے سارے ہوئے چپ نمانے
کہندے باپ جواب سنایا گل اوکھیری ہوئی — کدیں یوسف ہن باہر جاوے کرو چارا کوئی
تاں کہندے یوسف تائیں چلئے سبھ اکٹھا ہاں — گلاں نال ولاکے اوسنوں باہر گھن چلاہاں
جداوہ باہر جاون کارن کرسی آپ تیاری — بابل بھی چا رخصت دیسی دل وچ بات چتاری

بیان آون برادران پیش یوسف علیہ السلام

لفرہ کاروں بھی تفسیروں قم کر مضر لیایا — جدوں جواب شہزادیاں تائیں پیغمبر فرمایا
ہوئے سخت اداسی آکے ناکوئی آوے جاوے — آکھن کس سببوں یوسف باہر کھیڈن آوے
تاں پھر ایہ شیطان لکارا حاضر جلدی ہویا — بڈھیا توانگوں یادا شکلے اگے آن کھلوئیا
آپس وچ شہزادے اگے کردے قیل مقالاں — کدیں یوسفنوں جنگل کھڑیئے جیہے اہل جمالاں
چارا کوئی نہ چلدا ساڈا کی علاج بنائیے — آخر کہندے یوسف تائیں چل سوال سنائیے
سن شیطان اگیرے ہو کے عرض بیان سنایا — اے بھائیو لستاں اس جاگہ تے کیہڑا جھگڑا پائیا
کیہڑی مشکل بنی تسانوں سانوں بھی بتلاؤ — واللہ اعلم شاید او سدا ٹیک نتیجہ پاؤ
صاحبزادیاں کہیا اگوں سن اسے مردو دیوانے — اک ہر دے پار دل اسیں سارے ہوئے نمانے
ہے ہک ساڈا نکڑا بھائی خوبصورت دلا ثانی — بہت پیار محبت اوسنوں کردا نبی حقانی
ساڈے نال پیار نہ کردا اوسنوں بہت بلاندا — نالے چھوٹا بھائی سانوں نوکراں وانگ بناندا
اوسدے حق وچ سوچیاں کریئے جیہگی اوہ لیجائیے — مارئیے یا کہ کھدیری اندر اسنوں کتے دگائیے
نکروں لیجاوے اوہ بھائی ہووے جند خلاصی — رنت دا ٹنٹاں ساڈے تائیں کرا کھٹی بچا سی

سن شیطان بتایا بیشک سوچی بات چنگیری
حالاں اجے نہ یوسف تائیں جنگل ول لیجاؤ
جسدم رُت بہاراں والی اوسی وت آگیرے
ہن جے جا سو بیش یوسف دے جنگل موج سناسو
سو کلی رت نوں آون دینا کہے شیطان نکارا
سن ایہ بات بھراواں تائیں دلنوں لگی پیاری
جسدم جیت بہاراں آیاں میویاں جھڑیاں لایاں
کہندے ایہ دلچین ساڈے سوہنے نور نگینے
اسیں تساڈے نوکر بردے تسیں ساڈے سر کردے
اج ہن سیر جنگل دے کارن کیتی اساں تیاری
کھڑے ہوئے باغیچے سبھ ہر ڈاڈیاں ٹھنڈیاں چھاواں
اوہ درخت جو مرے ہوئے سکے ڈال تمامی
ہر پاسے اج زردی سبزی سُرخی رنگ سنہری
باغ بہاراں تے گلزاراں ہر جا گئے پر کھڑیاں
ہور ہزاراں طرح طرح دے کھڑے شگوفے تازے
باہر شوق جنگل نوں چلنے ہویا دل اوداسی
تینوں بھی آگاہ کرن نوں آئے بھائی سارے
آپنوں موج بہاریں پھرنا بھایاں گھیرن ٹکانی
چلو سیر جنگلدا کیے کرو طبیعت تازی
قل سیروا فی الارض کریم خدا فرماوے
سفروں مطلب حاصل ہووُن تینوں راحت آوے
چلو تساں نوں رحمت فضلوں جنگلیں سیر کرائیے
سنکے بات یوسف دیاں ہیں لگی بہت پیاری
بہت خوشی گل بابل کولوں لواں اجازت جا کے
کر ایہہ وعدہ پاس بابل دے آیا دوست جانی

پر تسیں کن لگاکے ادھر بات سلو ہک میری
گلاں کر کر دل ندہے دا اچھی طرح رجھاؤ
اوسوقت یوسف نوں لیکے جنگلیں پانے پھیرے
جے اوہ پچھسی موج اوہ کیہڑی آگوں کی بتلاسو
تاں پھر وچ یوسف دے اگے کہنا مطلب سارا
موسم جیت آونے ہبکر کیسے نہ بات گذاری
سیر جنگلدا کرنے کارن عرض کیتی آ بھایاں
جسدم تکیئے تیرے تائیں ٹھنڈ پوے وچ سینے
اک پل دور جے ہووو تسیں اسیں ہجر وچ مردے
کیہل جو جنگل باہر ہر جا رحمت فضل غفاری
بوٹے تازہ بتائے بچے باغیں کھلیاں ڈالاں
اج اوہ پھیر دوبارہ زندہ کیتے رب گرامی
نکلے ہوئے درختاں چولے جیونکر نقش دیہری
خوش آواز جناور بولن بلبل طوطے چڑیاں
گل سبزی تے اجگل رہنے کھول دتے دروازے
رو کھڑے دل بہار جنگلدی بلدیو چہ مناسی
لازم نہیں جو گھری جاکے لٹیئے موج بہارے
ایہ نہیں کم بھراواں والا یا مقبول ربانال
سیر کرنیدیاں دل بیلے دا بیشک ہووے راضی
فاستباقی مناکہو بھائی دوجی جاگہ بتاوے
دل اوداسی باہر بیشک ونگ بچڑاں گھر جاوے
کونا گوں الوانگی میوے تازے چل کھڑاوے
بھایاں اگے اٹھ شتابی اولیوں عرض گذاری
بعد ودسدے پھر نال تساڈے چلاں سنگ بناکے
کول بابل دے الوداعی کر دا بات تمامی

Marfat.com

بیان آمدن یوسف علیہ السلام پیش پدر و رخصت طلبیدن برائے سیر

ہکدن آ بابل دے تائیں یا سرتاج شہاندے
بخت بلند تے نیک ستارا رکھے سایہ ڈالی
مینوں شوق دلے وچ ہویا جنگل سیر کرن دا
بھاباں نال اجاواں خوش ہوندا راحت خوشی کماواں
باہر موج بہاراں ہوون دلنوں ونج پرچاواں
دل کرماناں ور رنجاناں باہروں پھیر لیاواں
سن کے بات یوسف دے کولوں نبی یعقوب سہارا
ہسلیے دلنوں اچن چیتی روناں دھوناں بلیا
اچن چیتی دا خزاں دی باغ گھرے تے آئی
عیش آرام پیاریاں والا لگا ہون روانہ
لگی دل دے وچ کٹاری جگروں پار گذاری
غنچہ سوہناں یا ہسدا ہسدا جد دنیا تے آئیا
اینویں حالت یعقوبے دی ناکجھ بولے چالے
دل وچ کہے جواب جے دیواں تنگ ہوسی دلجانی
پھاتھا وچ دریا فکر دے کنڈھی نظر نہ آوے
کہوں پیارے دوست تائیں رخصت حکم سناندا
کون کوئی دوست نوں ہکدم اُچا دور کدائیں
باپ بیچارا وچ دلیلاں یوسف سخت اُبایا
جیوں جیوں باپ کرے چپ تیوں تیوں یوسف عرض سنایا
بابل نے فرمایا بچڑا بالکل سفر نہ جاناں
جے توں جاسیں جنگل میرا ہوسی کوچ چلاناں
تیرے باہجے آرام نہ آوے ہووان رد رنجاناں
بیٹھو محل چپاریاں اندر سائے کر ساتیاناں

تاج بخت سے ہووے قائم رحمت دو جہاں دے
جو آوے در نبیاں والے جاوے کدیں نہ خالی
آکھوں تاں چل ویکھاں باہر کھڑا چمن سمن دا
شتابیں واپس گھر نوں آواں کرکے ساتھ بھراواں
کاہلا پئے کیا گھر دے اندر یا مقبول سچاواں
جلدی کر کے واپس آواں ہرگز دیر نہ لاواں
عشقی حالت اندر ڈٹھا چلیا تیر دو ہارا
لگا ہون جدا سجن تھیں دل محبتوں ہلیا
بلبل بھانے ملیے اندر کر کے گئی صفائی
خود یوسف آ رخصت منگی ناں کجھ عذر بہانہ
ٹھکرے دے پھل ویل چنبیلی توڑ دتے بلیاری
رنگینی دیچے خوشی تمامی باد خزاں سکایا
ناں رخصت ناں منع کریندا پھاتھا وچ چالے
جیکر رخصت حکم سناواں روسی جند نمانی
چپ چپاتا نبی سہارا غمدے غوطے کھاوے
بجھ جا امر شمع دے تائیں کد پتنگ الاندا
درد وچھوڑا عاشق گل وچ نزد رمی پاندا نائیں
خبر نہ کوئی دیکھاں کیونکر باہر ہوگ حوالہ
یابا آج جیہے میرے تائیں رخصت دتی جاوے
سفر اندر وچ مصائب ہندے بن وچ عقل سیاناں
تیری باہجوں بھلیا مندا ہے سانوں پیا لکھاناں
توں آرام اساڈے دل دا باہر قدم نہ پاناں
کی توں تکناں سایہ جاکے وچ جنگل بیاباناں

چھوڑ شکار قضیہ مفتی کیوں سر تیرے چاناں ... السفر سقر دلوں پچھ اسیج ورد فرماناں
کچھ نہیں فائدہ سفراں اندر گھر وچہ مل بہاناں ... بنے جو وچہ پردیس مصیبت کوئی نہ ملے سیاناں
حامی کوئی نہ بندا اوتھے ہوندے دم ٹکاناں ... چنگا ہوندا گھر دے وچہ خوشی خوش رہناں
وچہ پردیس مسافر بیشک ہر دم رہے ڈولاناں ... ہور آزار ہو جاون ول ایہہ بے آزار رہناں
سن ہن گل اساڈی پتر ایہہ نہ سیانیاں ناں ... دلدے کنوں ہٹا وے چلدی قصد شکار کھپاناں
یاد رکھیں یوسف جیکر سخن نہ ساڈا اناں ... وچہ جنگل دے بیشک تینوں پوسی ڈر کھاناں
حاصل گل نہ یوسف بلیاں ہاں پل واقف رہاناں ... اوڑک تک لیا بچہ یوسف نہیں سنا ٹھاناں
تاں پھر بابل بول سنایا اے میرے دلجانی ... اجہدن ساڈے گھر دے اندر کمر نہ تم ہانی
کھلے تیری ٹھنڈے رہے ہونا اٹھ روانہ ... اجہد جھٹ نورانی کریئے ساڈا او دلتی خانہ
تاں پھر رہنے صاحب اوہدے بھلکے تے گلپائی ... بات یعقوب نبی دی تابعین کھاوے سوال بچائی
گھڑیاں گن گن رہا گردا یا ستار غفار دا ... پھر کاون چرہے ہا بھلکے دا چلنا دوست پیارا
بلبل وانگ گزر دا جاوے رات عجب اندھی آئے ... نیند ول اتھروں نبی سہارا اینداں انگ وساوے
آخر رات گزشتہ ہوئی مرغ سحر دے بولے ... سارے باغ یعقوب نبی دے ہجر دل ڈو گھڑے
اودھروں رودے باپ پیارا کر دا گریہ زاری ... اودھروں یوسف صادق اللہ کیتی آن تیاری

بیان تیاری کرون یوسف علیہ السلام ہمراہ بھراواں

آگیا دن جدائی والا ردی بے پرواہی ... یعقوب دل نوں جمعہ اندھی آگئی رات سیاہی
وچھڑن لگے دوست جانی ڈاڈے پیار ادلے ... پچھلے خفلاں والے ساقی دتے توڑ پیالے
مجلس دل جاناں دی اجڑی میلہ ہو گیا پورا ... ہیجڑے میلہ ویکھن والے گھر ول ہال شورا
اجڑی کھیڈ بہاراں والی موسم چھپیا ہانا ... پچھیاں ڈیریاں والے آکر کیتا [illegible]
گذری رات بہار اوالی آیا موسم ناراں ... اجین [illegible] یاراں
گڈ بے ویلے [illegible] آئی پیش جدائی ... ولیے جانی [illegible] گئی کانی
چنہاں [illegible] وچھڑ [illegible] دل ... اج فراق [illegible] شہادول
[illegible] سن ... [illegible] زمین
اجہدے وچھڑے کیتی [illegible] لکھے ... رو روواں [illegible] دوست وچھڑن لگے

Marfat.com

پئے وچھوڑے ملیں آ کے پچھیاں دوستاں اندر
بچھا اللہ پار لنگھاسی ساری لاج اوسینوں
سلو حقیقت فجری ٹبلے سارے رلمل کھائی
یوسف اجے پیار لبھائی ستا نیند وچالے
ملک بھا یا تدوں نبی سہارا پاس یوسف دے آیا
اٹھ اے بچڑا دلبر ساڈے پردیسی درماندے
وہیم گئی رات وصالت والی چڑھیا دن جدائی
سوہنے مکھ مبارک چوں بولو کجھ کہانی
نیند نہ کرہو پیاری بچڑا کھلا باپ سرہاندی
القصہ پھر یوسف تائیں باپ یعقوب اٹھایا
عطر عنبیر پھلیل لگا کے خوشبو عجب وکھائی
گل پیراہن کرتہ نوری ابراہیم نبی دا
سر تے پگڑی جد اسحاقی بدہی یوسف تائیں
اسمٰعیل ذبیح اللہ دا پٹکا لک بنھایا
نعلیناں آدم دیاں حضرت پیر اوچھ پوایاں
سر تے کنگھی پھیر بابل نے سوہنے وال سنوارے
اکھیں وچ سرمہ پایا بھی لائی خوشبوئی
صورت دا مکھ ہو یا سنر مشدہ کھڑا شمس قمر دا
صورت عجب لاثانی جھلکے دوروں لشکاں مارے
وندلڑی یاقوتاں والی سر جی ذات الٰہی
خوش رخسارے چمکن ہارے خوب کر روشنائی
ابرو دو خم دار کماناں مژگاں سست لگائی
متھا وانگ مہتاب چمکدا سورج ویکھ نہ سکدا
سوہنا قد مثال سرو دے ہر دم تازہ بتازہ
صورت حوراں جیہی آون جنت دی گلزاروں

اجن چیتی لگ گئے اگے درد فراق سمندر
اودھر نور یوسف نوں جلدی کر کر یاد ربینوں
نال خوشی دے حاضر ہوئے اگے نبی خدائی
اگدوں آ گئے جنگل والا سیر کراون والے
تکیاں نال محبت پاروں یوسف نوں فرمائیا
پاس سفر دے جاون کارن بھائی پئے بولندے
اٹھ کر گل کوئی نال اساڈے وقت اخیری بھائی
شیریں سخن الا و سانوں ہے میرے دلجانی
گل کر نال شتابی ساڈے فجر ہے دھمدی چاندی
گرم پانی کر یوسف تائیں ہتھیں آپ نہوایا
عمدی خوب پوشاک دوالے یوسف نوں پہنائی
بھی اک صوف سفیدوں کپڑا اندر وار پوشیدا
چادر شیث پیغمبر والی بدہی چایئں چایئں
ہتھ وچ عصا جنت والا یعقوب پکڑایا
سوہنا خوب لباس پہنا کے فوجاں حسن چڑھایاں
سنبل ویکھ شرماندے تائیں ہوون صدقے وارے
صورت وون سوائی ہوئی حد نہ رہ گئی کوئی
تک جمال یوسف دا ٹھیا ادبوں چن بدر دا
تلکے لعل لباندی لالی چاندی چھوڑ نگارے
چھوڑا چہرا جیسے یوسف جاوے چھوڑ سیاہی
بینی مثل الف دی سدہی خوبی حد نکالی
کیتا صید شتابی اسنوں جسول نظر اٹھائی
ہندکی تکیاں فرضیے پوندا نوری تک فلک دا
صورت حسن جمال یوسف دا ہے سی بے اندازہ
نوری تک حضوروں آون جلوہ لین دیداروں

Marfat.com

حسن یوسف نوں انتا رب نے دتا رحمت پارسلو
کوئی نہ ثانی اوسدے جیہا ہور کیتا سنسار لو

صورت دیکھ اجیہی سوہنی بابل یوسف والی
بھر بھر نین نچوڑے پیا ہوئی سخت بیحالی

اٹھ وڈن روانہ ہویاں چھم چھم پاہیر آیاں
وچھڑن لگے دلبر جانی ویسوں رخصت جدایاں

خوشی آرام نہ رہیا دلینوں رخصت دور سدائی
رل وسندیاں یار انتائیں لگی پین جدائی

نوری شجروں ڈال مکرم زیر گرن تے آئیا
جھکھڑ درد فراق انہیری ڈاڈھا شجر جھلایا

سنوں حقیقت جسدم یوسف بدن پوشاک لگالی
تلکے باپ ہوئیا قربانی پڑھدا حمد خدا لی

صورت اپرا پار مبی تک کے فرفر نیر وہاوے
خبر نہیں اس سوہنے تائیں قسمت کدھر لیجاوے

خبر نہیں معشوق نگینہ کتھے ساڈا چلیا
واللہ اعلم یار میرے دا کتھ کتھ وانہ رلیا

نال محبت بہت یوسف نوں ہشکیا نبی رہانے
لیکن امر مقدر والا چلیا پکڑ وڈھنگا سنے

وجیا کوچ نگارا آکے بنھ لئے محمل راہیاں
کوچ ٹکانہ ہوون لگا ربدیاں بے پرواہیاں

ظاہر زہر پیالہ پیون لگا نبی شہارا
لیکن وچ تقدیر ربانی ناں کجھ عذر نہ چارا

جویں کسے سنگ ہونی ہووے نرمی سختی بھاری
آخر اوس تے واقع ہووے پکا حکم جباری

لکھ یوسف نوں باپ پیار اگرچہ منع کریندا
تاں بھی اوسنوں امر مقدر ذرہ نہ رہنے دیندا

جسدن جس ساعت وچہ کسے ہووے دکھ اٹھانا
اسدن سر پر دردوں ہووے بندہ درد رنجانا

آخر آن تیاری کیتی جسدم سیر تیاری
کرے نصیحت فرزنداں نوں حضرت ڈرو ڈاڈھی زاری

بیان پندواں یعقوب علیہ السلام فرزنداں را رخصت بوقت

رخصت ویلے فرزنداں نوں کہندا نبی سجاواں
سنوں پیارے بولا ڈلیوئیں وقت اخیر نبھاواں

ایہ امانت تہٰتھ تساڈے اج یوسف دی پائی
اسدے حق وچہ ہر طرح دی کرنی شفقت بھائی

ہر دم باہر جنگل اندر اسدی خاطر کرنی
جو کجھ چیز تساڈے ہر طرح دی جلد حاضر کرو ہرنی

ہولی ہولی قدم اٹھالے چلناں تیز نہ کوئی
اوکھے بہہ رہنا یوسف دی جتھے طبیعت ہوئی

قدم قدم تے ساہی کڈھنی بہتا دور نہ جاناں
ہر دم میرے یوسف اتے رحمت ترس کماناں

جتھے تھک پوے چھپ اٹھوں چا ناور دوازی
جلدی پھر کے گھر ول آناں منی عرض ہماری

یوسف میرے کولیں باہر واحال حقیقت پچھی
کرکے وانہ کہنا اسنوں بات الائی مٹھی

جھڑک عتاب نہ دینا کوئی نال پیار بولاناں
لوڑ العل اساڈا چلیا خفگی وچ نہ پاناں

Marfat.com

جلدی ولنا جلدی ولناں لائی دیر نہ کوئی
بہتا دور نہ جانا جلدی آنا ول گھراں نوں
ہا ہئے بہتا ڈے دلساڈے وچہ ہوسی چین نہ کوئی
لذّت دار طعام نبی نے لیا کے ہتھ پھڑایا
بھکھ لگے تاں ٹکڑا دینا کرتا کید بتاوے
اپنے دلوں تاں فرزند انسوں نیکی راہ وسیندا
اوہنوں آکھن کدیں نہ دلیساں تکھ عذاب بھراں نوں
دلاندیاں نت ناتے اوپر قیامت مکس چھیڑے
آخر بابل یوسف تائیں چلیا کرن اگیرے
رووے تے کرلاوے ڈاہڈا انسوں چلن فوارے
آخر باہر یوسف تائیں آندا باپ پیارے
اوہ ہک درخت رواں کرندا جو پردیسیں جاوے
اوتھیں واپس گھر نوں آون سفری کر اگیرے
یوسف نوں فرمایا بابل وچ امان خدا دے
ساڈا آؤ نال اوتھوں تے کیش نہ ہووے چلنا
بہیا رو ندا اندا انساں ولتھیں نہیں کھلاتا
تیرے کے ڈاندیاں تیکر پھر اروسن نین جھلاراں
القصہ پھر بابل پیارے یوسف نوں گل لایا
تکے سوہنیاں رخساراں نوں صدقے صدقے جاوے
چم چٹ کے یوسف دیتائیں رخصت حکم سنایا
جاندا دوست ڈٹھا جیسدم لگی دردکٹاری
تک فرزنداں واپس جلدی اپڑ نوں جپ پایا
تاں بھی کجھ خیال نہ یوسف پچھلیاں تقدیراں
ہوش آئی جاں بابل تائیں یوسف نظری آیا
پھیر پیار محبت کر کے باتاں کجھ فرمائیاں

سمجھو وچہ فراقت سالوں لسی کتنے نہ ڈھوئی
راہ تے ہوساں تکدے کھلے بیشک اسیں تساں نوں
ہر دم تاہنگ پیاریاں جانب ہوسی رکھی ہوئی
شربت روٹی لے دیتائیں یوسفا کان چوایا
تریہہ لگے تاں یوسف تائیں شربت دیتا جاوے
ہیر کوئی بھائی ولدے اندر بات نہ ہک پیندا
وچوں آکھن جو کجھ کرناں معلم ذات خدا نوں
آپے او تھے ٹکڑ جاسن جھوٹھے سچے پھیرے
قدم قدم تے گل لگ ملدا مڑ مڑ اتھروں کیرے
اکھیاں مڑ مڑ یوسف بابل رہیا تکدا جاوے
شجر وداع دے کول تمامی پھر آ پہنچے سارے
گھر وا ہڑ اوتھوں تائیں رخصت کرنے آوے
اوتھوں تیکر آ پہنچے جد یعقوبے دے ڈیرے
جا ویہر کرنسوں جیکر دلوچہ پک ارادے
لازم ہوسی تساں نوں بھی بہت نشتابی ولنا
زندگی دا نہیں پتہ پیارے جلدی واپس آنا
درد فراق جدایاں والے دلیں ڈاہڈیاں بائیاں
منہ چھپیں لے اکھیں چھپیں ادھر و نیر وہائیا
رہنوں معلم پھر ایہہ گھڑا آسے یانہ آوے
چلیئے دوست کنڈیں ویکھے جیت دور ڈیے جایا
غشدی حالت ہر تیاد پہ ڈٹھا نبی غفاری
تاں کمال آداب محبت جھولی وچہ بہائیا
لیکن تقدیراں جسدم جاوں تاں تدبیراں
پھیر یوسف نوں نال محبت بابل نے گل لایا
جلدی واپس آونا پتر ڈاڈھے سول جدایاں

Marfat.com

لسّیں تاں وچ خوشی دیجا کے کرسو موج بہاراں
ساڈا وچ فراقت رونا ہوسی مثل جھلاراں

پھر بھایاں نوں ہو سو خطاب نبی یعقوب جناوے
دوست میرے پیاریں بالکل وکھ نہ دیناجاوے

کھیڈاں وچ نہ شاغل رہنا کرنی جب تیاری
جلدی آن ہسانی ساڈی روندی جند بیچاری

یوسف والی سد احفاظت کرنی شام صباحیں
بیجبری وچ یوسف میرا بالکل چھیڑ نال ناہیں

جدہرے جاناں نال لیجاناں تھوڑا سیر کراں
لحظے جتنی دیر لگا کے گھر ول واپس آناں

الوداع ہو جاؤ لسّیں آخر وارتبایا
پھر یوسف نوں نال محبت گل دے نال لگایا

نور دتے پھر راضی ہوکے ربیاں من رضائیں
درداں کنوں او داسی ہوکے پڑھ بدا عزاں آہیں

غزل

اے دلجانی ورد غماں وچ چھڈ کے چلیا جانا
پھیر شتابی واپس ساں نوں روندیاں آن ہسانا

تیرے باہجہ آرام نہ کوئی ہوسی دلبر جانی
عیش آرام اساڈا سارا تیرے نال سدا ہانا

جدہرے نوں چلیں دلجانی اودہر خوشیاں چلیاں
آگے درد فراق اسانوں کیتا سخت نمانا

دلتھیں نہیں بھلانا بچہ جلدی آون کرناں
کہندا باپ یعقوب تسانوں دم دم درد ونجانا

وچ شکار نہ شاغل رہنا گھر نوں جلدی مڑنا
جلدی درد ونجانیاں اُتے رحمت فضل کمانا

تساں کبھی یاد اساں نوں کرنا اسیں تاں یاد کرسیاں
خوشیاں نوں چہ نہ بال آہیں دل دے کنوں بھلانا

تساں تاں شوق بہاراں چلیاں خاطر سیر چھیندی
اسداں فراقت دلوچہ پھیر یار روندیاں ہوندیاں رہنا

مست نہ ہونا خوشیاں اندر کرناں یاد اسانوں
مڑ کے جلدی واپس آناں گھر آن ویکھانا

مڑ کے پھیر اسانوں چلے اے دلدار دلاندے
جلدی واپس ہوکے پھیرا ساڈا جی ٹھہیرانا

اسیاں کبھی گھر نوں نہیں سدا ناں اُتھے تکدیاں رہنا
باہجہ تساڈے گود سیوے بھولے محل الیدا تاں

سجناں باہجوں وچ محلاں رہنا زیب نہ دیندا
تنہے سجن نہ نظری آون کی اوتھے ڈیرا لانا

دوزخ وچ جے سجن پیارا اوتھے آن ویکھالی
دوزخ بھی اسکارن ہووے بیشک مثل چمن زاراں

جے جنت وچ دلبر والی صورت نظر نہ آوے
جنت بھی نظریں آوے جیونکر بندیخانا

باغ بہار اُجاڑاں دستن باہجہ پیار یاراں
ہوون محل مکان تمامی وانگ جنگل بیابانا

پھیر آرام نہ آوے کوئی دم دم درد زیادہ
عاشق نوں وچ درد عشق دے آوے نہ کھیانا

جس باہجہ دل جانی ہووے ہندی وانگ اوہیر
اوس باہجہ اوں عاشق جانے کعبہ جوہیں ویرانا

جنگل بیچہ دوستاں دے اوناں کی اوتول باراں
عاشق اٹھ چلے جنگلاں نوں چھڈ کے وطن ٹکانا

Marfat.com

خونی نین چھلاراں رووِن رو رو حال ونجاون
ہو گئے گم جہانڈے کولوں لکھ دلدار جاناں
ڈُب گئے بحر ہجر دے اندر لکھ کروڑ ہزاراں
توں اڈٹھ نہیں کوئی اڈھن چہ فراق ڈولاناں

بیان رفتن یوسف علیہ السلام بسوئے صحرا ہمراہ اخواناں و خواب دیدن زلیخا بیمثیر یوسف

آہو قلمیں ہن غوطہ بحر سیاہی کالی
لکھدی حالت پیش یاراں دے درد وچھوڑے والی
اگے خوشیاں ڈٹھیاں تونے ہن اگوں غم آئے
خوشی آرام آسائش والے ویلے لنگھ سدھائے
آگیا بحر غماں اندر تاں جس وچ لکھ بلائیں
لکھدے کیونکر درد مصیبت ملدے عاشقاں تائیں
کیونکر سکھ آرام عاشق دا نال معشوقاں جاوے
لکھدی کیونکہ عاشق تائیں درد مصیبت آوے
کیونکر عاشق صبر کماون کویں مصیبت پاندے
ادبوں سبہ سنا دیہ حالہ اگے درد منداندے
کویں رہن کرلاندے جانی اندر بحر غماندے
دسدے حال تمامی ادبوں راتوں یاراندے
کیونکر یوسف نال بھراواں سیر جنگل دی چلیا
تے کیونکر باپ یعقوب سہالے درد دل سینہ سلیا
کرن روایت جد بابل نے رخصت حکم سنایا
کل بھایاں نے یوسف تائیں نال آداب اٹھایا
موڈھیاں اُتے چک لیئو نے یوسف نبی رباناں
نگر دل کھلا تکیندا اجے بابل درد رنجاناں
نال پیار محبت نگروں ٹھلا دعائیں کردا
خیر ہیں آویں خیر ہیں آویں بچڑا میرے گھر دا
بھی یعقوب نبی دے دل اندر قدرے راحت ہوئی
تکیا جد یوسف نوں چکدا جاندا ہے ہر کوئی
تکدا رہیا نظاراں ہوگئے نگروں باپ پیارا
تاں جو ابر ہجر دے اندر چھپیا بدر سُنہارا
چھپ گئے جد لعل لکھیں تھیں واپس قدم اٹھایا
طاقت رہی نہ قدماں اندر سخت زمانہ آیا
حضرت قدم اگیرے جاون تیوں اوہ ہون پچھیرے
قدم اکھن ست لیگئے سانڈے دلبر دوست تیرے
ڈاڈھی سخت لاچاری ہوئی مُنہ دیاں آنسو جاری
ہر ہیبار یوں وکھی ڈاڈھی ہے یہ ہجر بیماری
ویکھے رب پناہ اس کولوں شالا پیش نہ پاوے
جیہڑے پیش آوے اس کولوں چین آرام سدھاوے
روندے درد رنجاناں ہو کے نبی یعقوب سہارا
جسدم الوداع ہو چلیا ویکھے کنڈ پیارا
کھلے واہ درد وچھوڑے مُنہ دے گیاں موج بہاراں
درد آزار فراق بلائیں آیاں بنھ قطاراں
بلبل رہ جد دے باغ دے جود وچ ڈاڈھی کلمل آئی
گل پھل باغ ویرانہ ہوئے خوشی نہ رہگئی کائی
اتھروں چلیاں ہن ترولیاں روون کوچ گلیاں
کرکے رخصت دلبر تائیں حضرت نے دل ٹلیاں
پکڑ لیگئی یوسف دتائیں جیوں تقدیر ربانی
کدیں نہ مٹے لکھے لیکھے سر پر ملدے جانی

Marfat.com

خیریں آویں خیریں آویں نکلا دعائیں دیندا
کون سنے فریاد او نہاندی جنہاں یار کھڑایا
گُل ہو گیا چراغ خوشی دا گھلی درداں وہاری
باہجھ پیاریاں گھر جاونوں لوچہ بات نہ بھائی
کی کرنا وچ سیج حویلی جتھے نہیں پیارا
جس کوٹھے وچ سجن نہ ہووَن دل اوتھے نہیں لگدا
جد یوسف نوں بابل صاحب بھایاں نال رلایا
گیا ویکھے ہے جنگل کوئی خبر نہ کیہڑی جائی
آون کارن کھاون والی وسنوں پیچھے سخت چلاون
جالاں خوں وجوداں جاری بنی مصیبت بھاری
تک ایہ خواب ولیکھے اندر واڈھی وحشت آئی
اندر باہر ڈھونڈن لگی ویلن ماں پیو جائیا
وچ حیرانی سخت دیوانی روندی کردی زاری
لدّے گیا اوہ چشمہ سوہنا آب حیاتی پیارا
مجھ نہ آوے جاوے اوسنوں پاس بابل دے آئی
لدّے گیا دلدار ولاندا ساڈی موج جوانی
جلد ویکھا تُوں جلد ویکھاؤ مینوں بے بیتا بی
سنکے گریہ زاری اسدی کہندا بنی سچا داں
زوری گھن اجازت بیٹھیں بھایاں سنگ سدھاں
سنکے بھین نہ ینٹ ونیاں اتھوں جاری ہویاں
کیتا ظلم پیارے بابل یوسف تور یا بھائی
ہووے اوہ بگھیاڑ زور آور سچا سفنہ آئیا
کیوں وچھیا کیوں اتنا روویں حال کہاں مینوں
یوسف نوں بگھیاڑ اندے سنگ کیتا تدہ روانہ
خواب اجیہی آئی مینوں ساری کھول سنائی

رو رو دردآزار فراقوں ہائیں سد مر پیندا
دیہاں دیسی چوراں کوکوں دولت مال مہانا
وچ جدائی یعقوبے نوں ہوئی سخت لاچاری
اُتھے ہی بہہ گیا پیغمبر جنہوں چلیا جانی
دِتے سبھ اوجاڑ چمندی باہجھ بھٹھانڈے یارا
جانیاں باہجوں تخت بخت بھی کھاون کارن ڈنگدا
اوڈوں بھین یوسف دی تائیں ستیاں سفنہ آیا
اوسے جنگل وچ بگھیاڑاں نے ڈیرا پاسد بھائی
کر کے شوخ آوازہ کر کے یوسف پچھے ڈراون
دور جنگل نہ دوجا کوئی کرنے والا یاری
جاگ اُٹھی خوابے پچھیں روندی ہوش جو اُنہاں آئی
بہتا بھالیا لیکن بالکل نظری مول نہ آئیا
لدّے گیا اوہ ماں پیو جایا صورت والا نوری
لدّے گیا اوہ چانن نوری گھر دے وچ اندھارا
لدّ ہے یوسف ویر اساڈڑا دے کے عرض سنائی
لدّے گیا بابل میرا سوہنا بدر نورانی
کتھے چھپ گیا اوہ جانی پردہ گھن چھپا بی
کھیڈن نوں یوسف اج گیا جنگل نال بھراواں
تک کھاں ہیں بھی رخصت کر کے دوداں در رونجا
ہائیں ہیں کٹھیاں ہائیں مٹھیاں ہا کرا کر کن …
باہر یوسف نوں سب کھائی ولیسن … سوائی
مجھ چھتیا بابل زینب جیہدا ہم رو رو ویندہ ہاٹیا
بابل اگوں فرمایا زینب خبر نہیں کجھ تینوں
ہار ستیں اوسیلے تائیں کر کے کوئی بہانہ
سنکے باپ پیارے تائیں ہوش نہ رہ گئی کائی

اگے ہی وچہ درد غماں دے روندا سی کرلاندا
اگے اٹھروں سووں کو لوں صبر کریندیاں نانیاں
رون لگا پیغمبر رب دا ہو کے سخت نماناں
رو فرماندی زینب بی بی چل بابل چھپ چلیئے
بار رسیں سیس ادسیے تائیں کنڈل چھوڑ لییں
ہن سے دیا چھپ چل بابا یوسف نوں متائیے
اج تاں ملجاسی ہن اگوں تھوڑا کجھ وڈا ودا
سخت مصیبت کٹھی پھسی زینب بول سنایا
دونوں لگر پیسب تسموں جاندے نظری آئے
دس لسے ویرن کدھ پیرے ٹرتے کیتی اج تیاری
پچ پردیساں مت کے کوئی پاویں رولا چاری
ساڈا اتوں کھیں وانھیا تن تیرے باجھ اندھاری
ٹریں کھیاں آکھاں بابل بھی پیا آکھے وازو والی
کی وچ کرناں جنگلاں اندر ہوندی سخت خواری
جنگلاں وچہ ہزار بلائیں ہوندیاں پھٹیاں تارہی
سرت سنبھال سالے ویرن لیہ دے لوں خماری
تیرے باجھوں دل بن لگے وھول محل اتاری
آ یوسف چل گھر وچہ بیٹھے کی کرناں وچہ باری
باپ لسانوں یاد کریندا ہاند صدقے واری
آکھے لگ وچ ویرن ہٹئے منگے گریہ زاری
جگ لساڈی باہر تیاری گھر دی شوق اوتاری
بھایاں نے بھول یوسف ہسیا ہوندی بیقراری
بھیناں ڈھیل نوں سدھارن ویرا کنتی واری
تیرے بازوں جنڈری ساڈی رہندی ہر دم بھاری
کیندڑی نال محبت ویرن کرساں خاطر داری

اوتوں ہور ہوا ماں آکے دتا بھین اوتہاندا
اوتوں آکے ہور زینب نے ستیاں کلاں جگایاں
یار پیچھیں آ وسے میرا دلبر یار ہگانہ
لگے یوسف نوں بھیا نے سنگ نے باہر کھلیئے
بیشک میری خواب برابر پورا عمل کریسیں
ساری عمراں ڈاڈل اُتے سول فراق نہ لائیے
جیسدم دور گئے پھر بالکل وس نہ چلنا ساڈا
سنکے بابل روندا اٹھیا لگ یوسف دے ڈھایا
رو کے زینب یوسف تائیں ایہ مضموں سنائے
کدیں نہ جائیں جانب باری کہندی بھین پیاری
ہوندی جنگلاں وچہ خواری کہندی بھین پیاری
تاں وچ ایہ ڈھیرا لواری کہندی بھین پیاری
ہن لیٹھو ویرن عرض ہماری کہندی بھین پیاری
کوئی نہ کرد اہمت یاری کہندی بھین پیاری
بادن عنچوں بجرہ کناری کہندی بھین پیاری
گھر دل ایس کر تیاری کہندی بھین پیاری
تیرے باجھوں بیہلا چاری کہندی بھین پیاری
ہوندی بابی بڑی خواری کہندی بھین پیاری
بھیاں ہین کریند ازاری کہندی بھین پیاری
ہوواں تیری باجھ آزاری کہندی بھین پیاری
میری بھی پھر نال تیاری کہندی بھین پیاری
نہ کیوں ہین چاولوں ساری کہندی بھین پیاری
جیسدم جاواں باہر و پہاڑی کہندی بھین پیاری
ناہوویں تو بھی آن فراری کہندی بھین پیاری
روندی رہسی جند بچاری کہندی بھین پیاری

Marfat.com

اکھے لگ وچ بچہ سٹ آئے جنگلوں کر تھے پھیر بازاری
ہیں ایہہ بھی کہیا نال جائیں ویرن باپ بھی عرض گزاری
پھیر بابچہ او جاڑاں سانوں وسّن محل چبارے
لتھے تائیں جائے بچے چھپی کول یوسف دے روندی
ول آئے واپس گھر نوں ویرا مولوں خبر نہ کوئی
رلکے جھٹ لکھایا سید میراں ہتھ الیس خیالوں
سیاہ دا نہیں وسیاہ کوئی یوسف مومن سچے

آئے ویرن ال شہر پہنچے کی پردیسیں کرنال
جنگل وچ آفاتیں ہوون ناہیں حساب شماروں
اکھے لگ وچ ہیں جاچڑھے یا ویرن دلدارا
خواب ڈٹھا توں آئی سانوں تیرے حق وچارے
پھیر سیا کسیں بھین پیاری سچی بات سنائی
جیو نکرنہ دہاو کنہارا امر سی الیس جہالوں
بیا نہیں پکڑیوں ہنسی جدم او گنہارا
سارے عمل کمالیا وال جنگے چنگے سارے
ربا ہووے بس ہن انتھوں کوئی نہ واپس جاسی
پہلوان بن کہیا تہانوں کیہ اوسی کوئی
ہن جے کہیا نہ کم شیطانی کریو بالکل کوئی
ہن جے کہیا شراب پیو کیوں تساں نے پیتا
جوا چوری کوئی نہ کریو ظاہر حکم سنایا
ہن جے کہیا شرک نہ کریو پڑھو صاف عقیدہ
لیس بتایا مرزا نوری پیغمبر ہن آ سیا
کیوں تسانے راہ جدیدی ٹپیا اصلی چھڈ کے
لکھ کوئی ہن لے کہیں نجات نہ پاسی
کسے نہ زلدی سنی او تھے روسی جان اکیلی

جسو چہ نعمت ایراپاری کہندی بھین پیاری
اڈ صاف نے بھی عرض گزاری کہندی بھین پیاری
کوئی چیز نہ چنگی لگے یا محبوب پیارے
ویر پیارے دا وچ پھول پلینپ کھلوندی
موت ہتیاری سر تے اوپر ہر دم کھلی ہوئی
ماڑی گل ہوندی جے پھیر وچھڑن ماپیاں نالوں
اگدوں گھتن دا لی چہیوں نہ نہ ڈھاٹے

جنگلوں پھر نہ ویرن نکلے پھیر کدائیں دلبر تال
کی وچ کرنا وچ آفاتیں ڈال آشوق پیاروں
ہن نہ ولیوں پھیر ونا ہو جاسی دشوارا
خواہ مخواہ پردیساں اندر پیسن دکھ کشالے
پڑاوس ڈیلے والیس تینوں اوہن ٹھیپی کائی
پھیر نہ والیس اونا اسنے پکا حکم رجالوں
کوسی والیس دنیا تے نے بھیج ہکو ار غفارا
اگلے وانگوں دنیا آپ کراں نہ پھیر ڈرایاں
اپنا عمل کمایا ہتھیا ہر ٹے اسگے آسی
پھیر کیوں ہے امراں کولوں بھاری سستی ہوئی
پھیر تساں تقصیر کیوں بدکاری تھو جدا رہوئی
بار جے کہیا زنا نہ کریو پھیر تساں کیوں کیتا
پھیر تساں کیوں امر نہ منیاں [illegible]
کیوں تساں کہ چھڈیا اوتھیں رستہ پاک نبی دا
کیوں تساں لی مرزا اینہ لکھ منیاں انگ بنایا
کیوں اتھیں حرام کھوری واوڈگے سو منہ اڈے
اس دا انتوں کریئن کوئی پھیر والیس نوں جاسی
کیہل کولی نکلے جد دروازیوں ماری کسی حویلی

Marfat.com

سنو نے یوسف انہوں جس دم ہوسی آن لاچاری
کہسیں سچ وچ پچی آہی میری بھیں پیاری

کیوں نہ اسد اکھیا منیا کیوں نہ واپس ہوئیا
کیوں نہ ہار گلے وچ پایا جو سی اوس پرویا

یوسف نوں تقدیر رہائی چلی تھی مصر نوں
کدیں نہ ہوسی کہیں اوسی واپس اپنے گھر نوں

کئی ہزاراں متیں دتیاں رو رو بھیں پیاری
پر تقدیر نہ پرتن دتا غالب امر جباری

اَبچلیاں تقدیراں اسنوں واگاں شوق اٹھایاں
کدیں نہ بچھن مصیبتاں کولوں ملیش جنہاں نے آیاں

آخر پکڑ کھلوتی دامن چھڈے بالکل ناہیں
لاڑہیا یوسف اپنی طرفوں لکھ ہزاراں واہیں

بھایاں جاتا یوسف تائیں بھین ہراون دیندی
شاید نال پیار محبت ہے کم چوڑ کریندی

آخر آکے بھایاں جلدی زینب ہتھ چھوڑایا
جا بھیناں گھر واپس جلدی ٹالے سنایا

کدیں نہ عزت داراں والیاں دھیاں باہر آیاں
جا ہو جلدی واپس ہوکے وچ مستوراں بایاں

ایہہ گل کہہ کے رخصت ہوئے سارے ویر پیارے
بہنیوں کولوں نور برونی ویرن گھن سدہارے

پچھے ربے تکیندے دوؤں بہیاں ساتھ لدایا
ٹکریاں ٹکریاں ذرہ بیگانہ ہتھاں کسنوں کھڑایا

پھر جان زینب جاون لگی باپ منع فرمائیا
صبر کریں اے دختر توں کیوں اتنا ہوش بھلایا

نہ رو نہ رو پھر پھر بابل زینب نوں فرمائے
اینے شتابی ویرن تیرا واپس گھر نوں آوے

بابل نوں فرماون لگی رو کے بھین بچاری
ہار گیا اوہ ویرن مینوں ڈاڈھی ہجر کٹاری

اوسدے باجھ آرام نہ آوے دل داچین سدھایا
ٹٹ گئے جانی لا کے کانی برہوں حال ونجایا

کیوں نہ رووں ویرن ایسا گھت کے گیا جدائی
جیسے نوروں ہوندی آہی راتیں بھی روشنائی

اجے تساں نوں خبر نہ کوئی جدوں خبر آ ہوئی
روسن نین جھلاراں وانگوں کرسن صبر نہ کوئی

اجے زخم ہے تازہ تینوں خبر نہیں جس پاروں
جسدم زخم پوراناں ہوسی روسیں درد آزاروں

ایہہ روناں ہے ساڈے تائیں سب عمر داڈھیا
دایم دم تازہ ہوسی کدیں نہ ہوسی بہیا

دیگیا ویر پیارا سانوں سب عمراں دے رونے
لا گیا زخم اجیہے جیہڑے کدیں نہیں ول ہونے

واپس آون دے ہن بابا دلوں خیال مٹاؤ
غم دا حجرہ اپنے کارن جلد تیار کراؤ

مینوں خواب جو آئی بالکل ڈاڈھی سچی آئی
پھاسن وچ جنگل دے اوسنوں شیر لنوگن بھائی

بھایاں تیریاں دی اوتے کدیں وساہ نہ کرئیے
چھگی جیہڑے تیریاں نے ہتھاں لوچہ دہریئے

بابلا کی تساڈے تائیں ہوئی خوف ہراسی
غم اوسنوں جس کولوں ویرن دور کرایا جاسی

تیرستاں ہور تیر یاراں تکسیں پیا اونہاں نوں
میں کی پچھیاں کول ہاکے یوسف جیہے بھرانوں

Marfat.com

ہیرے بھائی جگ اندھیرا گیا ویر پیارا — تینوں کی پرواہ ہے بابل تیں ہیں وڈے پیارا

سکے باپ نمانی گل ایہ اتھروں خون وہائیاں — اکھیں وگھر گئیاں تے ولنوں آہاں یاد جدائیاں

ہندا ہنے ایس طرح جے یوسف گھر نہ آتاں — میں بھی اوسدے آیاں پیکر گھر نہیں واپس جاناں

توں جا ویلے گھر وچ آلے ہیں اجے نہیں آندا — یوسف وانگوں خانہ مالوں شیر انوں کھاندا

جسدم یوسف دلبر وسی تد اتھوں ہیں آساں — ورنہ روندا درد ہجر وچ ایتھے ہی مر جاساں

ٹر گئے فرزند نبی دے جنگل دے ول سارے — روندی بھیں گھر دے ول آئی کردی شور پکارے

باقی رہ گیا روندا اودھر کبھی یعقوب نمانا — اودھر کبھی چھڈ یعقوب نے تول یوسف ول سدھانا

در بیان بے رحمی و بے صبری نمودن برادران سے یوسف در دشت کنعان

لکھ اے قلمے درد مشقت حالت یوسف والی — کیونکہ یوسف نبی خدا دے درد مصیبت جالی

تیرے وانگوں یوسف والی اج حقیقت ہوئی — بیشک تکالئے دل دے اندر بالکل فرق نہ کوئی

جیونکہ توں ہیں وطناں کولوں وچ پردیساں آئی — اینویں یوسف نوں بھی اجدن آئی پیش جدائی

جیونکہ توں خویشاں دے کولوں دور دوراڈی ہوئی — اصل وچوں یوسف بھی اینویں بالکل شک نہ کوئی

جیونکہ تینوں درد ہزاراں لگے دلبر یاراں — اینویں یوسف نوں بھی ہجری دردوندا واراں

جیونکہ تینوں کرد ظلم دی لگی ہے وچ سر دے — اینویں تک لئے یوسف گردے چکٹاراں پھردے

جیونکہ توں اکیلی وتیں دور وطن گھر باروں — اینویں یوسف بھی اج گھر تھیں گیا شوق بہاروں

جیونکہ توں نت بحر سیاہی غم دے غوطے کھاویں — اینویں غوطیاں وچ اج یوسف ہر گز شک نہ آویں

جیونکہ سینہ کارد کولوں تیرا پھٹیا ہوئیا — اینویں اج فراق یوسف دا سینہ پاڑ کھلویا

جیونکہ توں میدان کاغذ تے کٹیں منزل بھاری — اینویں یوسف نوں بھی اجدل منزل پئی لاچاری

جیونکہ توں سیاہی والیاں اتھروں نیر وہاویں — اینویں یوسف بھی اج روندے چلے جھانی پاویں

جیونکہ توں پھر جاویں قیدی قلمدان وچ جالے — اینویں اج کھوہ اندر یوسف قیدی ہو کے جالے

بہت مشابہے یوسف والے اج تیرے سنگ آئے — تاں تیں امر خطاب والے تینوں بول سنائے

جلدی ذکر دکھیو ٹمبے والا درد مصیبت جالا — لکھنے حاضر خدمت اندر درجہ پاویں بالا

کرن روایت جد یوسف نوں لے کے چلے بھائی — جا پہنچے باپ محبت والی چلن چال صفائی

جد اکھیاں تھیں غائب ہوئے باپ نظیروں بھیا — ہر دے دل تے قہر غضب دا آن النبہ پیا

Marfat.com

آیا بدل غیرت والا جا گیا غضب پورا ناں
بجلی آن غضب دی کڑکی لتھا گڑا غضب دا
سہلیوں سب تمامی ہوئے جتنے ویر پیارے
جنت وچوں کڈھ کے آدم اوپر زمیں وگایا
کوئی ڈھیماں کوئی ٹکے مارے کوئی چھمکاں ویندا
اک بھائی جد مارے تاں دوجا مارن لگے
سوہنے رخ مبارک اُتے جتھے لگن تلیاں
پیروں ہیٹھ دے اپر زمیں دے ٹرچل حکم نتایا
دیکھ اجیہی حالت شوہدی یوسف کرد زاری
کیہڑا عیب انہاں دیتا ایں نظر اساڈا آئیا
پچھوں نال محبت چایا ایتھوں دھرتی سٹیا
پچھوں نال محبت مینوں آئے بھائی چاندے
پچھوں سارے میرے اوپر صدقے تھیندے آئے
پچھوں بھائی میرے تائیں چمدے چٹدے چاندے
وڈ پیار محبت ہوئی ربدیاں بے پرواہیاں
بھائیاں پاسوں میرے تائیں صدمے ملنے آہے
رلکے بھائی کھیڈن والے بھی بیو دے جائے
ایہجی ربدیاں بے پرواہیاں ہوسن میرے بھائے
مینوں دلوں چاہاں جنہاں آہا ہجے شماروں
کرن روایت یوسف بھائیاں پکڑ زمیں وگائیا
ایسے زوروں سخت طمانچے منہ دے اوپر لگاون
ہل جگہ وریائی وانگو ٹک لگیاں ہو جاوے
لچھ مارن کجھ چوکاں دیون کوئی وال پٹیندے
کوئی نہ خوش آوازوں بولے چھمکاں نال مریندے
ایسا ہتھ لگاون ڈاڈھا بدن اکھیر ٹیاون

دلدے کنول پیا جدیدی سارا لہو دہاناں
دیتا دھر ہیٹھ زمیں دے اوپر یوسف دوست ربدا
بار و بار آوازہ ہوئیا دلوں پیار وسارے
بیگناہ نوں مارن لگے دوس نہ منتھے لائیا
کوئی وال پٹے دلبر دے کوئی سی دُھر کیندا
بیتر سی تھیں یوسف تائیں لالیو نے اگے
خون مبارک ظاہر ہووے لوواں ہوون کھلیاں
دار و دار طمانچے مارن وقت حساباں آئیا
کی ہو گیا بھرواں تائیں یا رب ذات غفاری
وچ جنگل بیابان اسانوں تنگی دے وچ پائیا
عجب طرح داج بھائیاں تھیں نفع اسانے کھٹیا
ایتھے کی ہو گیا جے ویرن مینوں نہیں بولاندے
ایتھے ہن اوہ بھائی مینوں کوئی نہ مول بولاندے
ہن اوہ بھائی میرے تائیں غضبوں ڈھو ڈھو کھاندے
اینویں پھیر حق تقدیراں ربدیاں لکھیاں ہیاں
ایہجی دینے ہوسن لکھے مولا دی درگاہے
ماراں کھاں انہاں دے ہتھوں ہوسن لکھیا لکھائے
بھائیاں ہل جایاں ہتھوں ہوسن دکھ اٹھانے
اج اوہ قدرت ربدی کولوں بیٹھے دو رپیاروں
تنگیں پیریں کنڈیاں اوپر ہو بیتر سُٹائیا
لوہو دے پرنالے وگھوں جلدی باہر آون
نالے اللہ اکبر اوتھے قدرت اسم لکھاوے
کوئی اوپر زمین دے دھرکیندی کوئی پکڑ کسیندے
اکھیاں نال غضب دی نظروں یوسف ول تکیندے
غضباں نال اتھے مارن تکھڑا مار سجاون

Marfat.com

سبھ بدن تھیں خون مبارک اوپر زمیں دے چوندا
میں قربان جاواں کیا سوہنے نازک بدن وچالے
کاڑو کاڑ آواز آوے کوئی نہ کردا یاری
دشمن وانگوں مارن یوسف ترسوں آہے کے خالی
گل ہویا وچ بھایاں یوسف رو رو نیر اچھالے
ڈاڈھا جی اداسی ہویا تن من پئے گئے کالے
سر دے ولوں غضب اللہ دا بھانبٹ پیا نکالے
تتیاں ریتیاں اوپر ٹوران موسم سخت اٹھالے
پیراں وچ ہزاراں کنڈے چبھے ککراں والے
ڈولیا عرش ربانا تک کے ایسے سخت کشالے
یوسف بیکس مظلوم تے ہویا وقت محالے
سبھ بدن تھیں جاری ہوئے لہو دے پرنالے
وقت عدالت عاصی چھٹناں کوڑ اخواب خیالے
یوسف تک اجیہی حالت کروا اٹھ سوالے
لیا ہامت کر کھڑناں آوے اگے ذات جلالے
بھل گئے او قول تساں نوں جیہڑے باپ دسالے
شربت ہیرا دینا کٹکے کتیاں اگے ڈالے
عنبر تے کستوری جیہڑی لائی باپ دوالے
ریڑے گئے مٹی دے اندر کپڑے ریشم والے
اچھا جیں تساڈی مرضی ساڈی کیا دیا لے
ایتویں یوسف روندا روندا اوہدی اوپر چھیڑیا
جد ڈھٹھا شمعون بہادر ایسی لت لگائی
یاد ہیں ولو جیہ لت لگن تھیں لگا درو زیادہ
شیئات اٹھے مٹی اندر آون یاد پیارے
آکھے بابا کتھے ہیں اج آن چھڑا ساںنوں

کجھ بدن تھیں کجھ اکھیں تھیں خون مبارک روندا
سوٹے مارن غضباں کولوں توں وگن پرنالے
مہر محبت بھایاں تے سبھ گیدے کتنوں لہہ تاری
پے گئے طوطے بھل دے اوپر ٹڑ گیا جد مالی
جد مرے جاوے کو دہروں سن کھائی مارن والے
پیار لگے بھائی جیہڑے بیٹھن سبھ تھیں بلسالے
اک کجھار ہو سے تے وہ جا آن ہوا تا پالے
نازک پیراں یوسف دلیاں اوپر سیکے چھالے
کون یوسف دیاں پیراں وچوں کنڈے تن نکالے
چپ کر گیا زمیں دا تختہ کجھ نہ بولے چالے
رو رون تک آسمانا نوں الیسے دیکھ حوالے
یوسف نالے کر وانالے کون سنے پرنالے
غضب اوپر جب جاکم آوے جن بچہ سبھ گالے
کیوں پئے مار دیگناہ نوں کر ہو نہیں کمالے
بیہاں چھوٹا وڈے تسیں ہر جا کج پالے
ہن کبھی چھڈ دیہوں نال وسال باپ اپنے نوں حالے
مار و مار آواز کر گئے کر دتا باستے نالے
اوہ کبھی اوڑ گئی ماراں کھا کر نہ ٹے مرج بیالے
عجب اساں نوں قدرت کولوں تمیر شتہ کیہا لے
اسیں تاں صبر کرمی سختی سر تے لیا پالے
حالت سخت پیاسی اندر درد آں نے گھیرا
میں قربان جاواں یوسف نے ہال دہائی پائی
آئیا یاد پیارا بابل رون لگا شہزادہ
تو ڈے کول نہ ہودن تا نیجی ہر کوئی سد مارے
شاید تک کھبراوں تیتھیں کھڑا پیار تساںنوں

آن چھوڑ اساڈے تائیں جے کجھ چلے چارا
جسنوں میں اُتراں وینہدوں اجتک اسدا حالہ
جسنوں نت نہوا دہوا کے نویں پوشاک لواویں
سوہنیاں لفاں عطر الوالیاں بھایاں خاک رُلایاں
کی کسے نوں وس لگائیے آیاں پیش کمایاں
سچ میری بہنوں لے کہیا پوسیں وس قضایاں
مارن پئے بیچارے تائیں ناں کوئی عیب خطایاں
سکویں اوہ بگھیاڑ دور آویں آئے نظر اساہیاں
کدیں نہ باندو کہہ ایذایاں جے نہ کرداوہ پائیاں
پر اگے یہ خبراں ناہیاں سن اطلاعیں پایاں
ایپر ہن افسوس کرن وچ کجھ نہیں پھلیایاں
ربنوں معلم اجے اگیرے پئیاں کون قضایاں
واپس گھر لجلیسن بار کہ سڈ سن پیش بلائیاں
او ہا گلاں ہو سن جیہڑیاں رب صاحب نے چاہیاں
اینویں گلاں کر دیاں بھایاں جھڑ کاں پھیریایاں
کتھے نی اوہ وینہہ جن تارے نت کریں وڈیایاں
دل بابل والڈہ کے تو تنے کیتا ہتل سوایاں
اج ہن تیرا مکو نہساں ناں کرا یہ کلھایاں
چپ چپاتا سندا یوسف کرے کلام نہ کوئی
کون چھوڑاوے کون بلاوے کون پیار کھاوے
سخت تریہہ لگی یوسفنوں پانی کون پلاوے
دل نوں چہ سنت جو نعمتاں کھاوے ویرے جھکیا بھاہاں
تھر تھر کردا طبق زمیں دا عرش منور ڈولے
کوئی نہ جھلے یوسف تائیں بدی بہیر وراہی
دشت وفت لدن جھڑکاں لیون اسنوں سخت حیرانی

بیگناہ مرسیندا پیا یوسف پُت پیارا
پیا گرلوے وچ پر ویہاں بیگناہ متوالا
راضی ہو جائیں جے اج دن نظر مبارک پاویں
جتنیاں جھج خوش ہو کے پایاں اوہ اہناں نے لاہیاں
لتیں تاں نا ہو آون وینہدے ہیں سن اتنا رچایاں
ہو بہو اوہ گلاں سبھے پیش آیاں ازمایاں
ربدے باجھ نہ حامی کوئی کیتے کراں دوہایاں
ہائی افسوس نہ کیوں باپ بیلیاں منتیں دلوچ پایاں
ایہہ بھی اپنی ہتھیں نوریں آپ کو ہاڑیاں لایاں
اگے خبر نہ میرے تائیں یہ گل کرنی بھایاں
سچ مثالاں میرے تائیں مینوں زینب فرمایاں
کھڑیاں لہے سکیاں بھایاں کینیاں صلح صفایاں
خبرے مار اساڈے تائیں دب سن اندر کھایاں
ہن تدبیراں کونوں بدیاں بہیر واہیاں
سد ونہاں نوں جنہاں تیکوں کیتیاں سیس جھکایاں
سد بابل نوں اج آ تینوں لیو کر دودھ مٹھیایاں
سانوں پیش غلام بناویں خواباں جھوٹھ بنایا
ویکھ ہاں قتل نیر ملیے کارن تیغاں تیز کرایاں
اوس وقت وچ یوسف اوپر بیحد خفگی ہوئی
کون مجنوں یوسف تائیں آگے گل لگاوے
دشمن ہوئے بھائی سارے روٹی کون کھواوے
بھایاں کتنوں مرسیندا اوتے رب دا نبی یگانہ
حالت ویکھ پیغمبراں والی کوئی نہ بالکل بولے
چھوٹی عمراں کوئی نہ کرداتر سوں خاطر خواہی
داڑھی شاہت وے منسا یا یوسف نبی حقانی

Marfat.com

جنگلاں وچ دہر کیندی وتن ذرہ نہ ترس کماون
ڈاڈھی تتی ریت جنگل دی پیر سبھے سڑ جاون

اوتوں گرمی دھپ ستاوے سخت مصیبت ہوئی
نوں کوہ یوسف گئے مرسندے ترس نہ کیتا کوئی

جد آہو مار ہیجالہ کیتا یوسف نبی ربانا
قتلوں پھیر تیاری ہوئی ویکھو ریدا کیہا نال

چلنے وڑ جنگل دے اندر گھن یوسفنوں سارے
ریدی پیر واہیوں ڈر کے کنبن عرش منارے

بیان تیاری کردن برادراں برائے قتل یوسف علیہ السلام

آ وڑے وچ جنگل جھاڑاں سبھ یوسف دے بھائی
تاڑن جاگہ قتل کرندی یوسف نبی خدائی

وگدے وتن جلدی جلدی جاگہ تاڑن کوئی
یوسفنوں وسر کیندے وتن بے پرواہی ہوئی

آکھن چھپ کردن جائیے یوسف مار گواؤ
ہور بہانہ کرکے کوئی بابل نوں دکھلاؤ

سبھ جنگلوچہ دوڑے صاحب کوئی نہ جاگہ پائی
جتھے جا ہن قتل کراں اوہ جاگہ کرے دہائی

ایتھے ایڈا ظلم نہ کرنا تھکوں ہتھ ہٹاناں
مت کے سانتھے ایڈ گناہوں آوے غضب یاناں

تیلا تیلا سبھ جنگل دا بولے پیا دوہائیاں
جتھے قتل کراں یوسف دی نیت تے دے بھایاں

کوئی نہ جاگہ قتل کرن دی دیوے دلوں گواہی
ہک اجیہی حالت ڈٹھی یاروں غضب الٰہی

آخر چلدے صاحب ٹرے آپہنچے اک جائی
اوتھے ہک پہاڑ لورا تابہت ڈراں بھائی

دہر نبل پانے بوٹیاں اوتھے تھے سروٹ کشالے
اوتھے نیت قتل کرندی کر دے صاحب ٹرے

آدم زاد نہ لبھے اوتھے چڑی نہ پھٹکے کوئی
دہشت ناک مکانے اوپر قتل تیاری ہوئی

بول پہاڑ آوازہ کیتا سندے صاحب ٹرے
کہندا ایتھے قتل نہ کرناں کھڑ تا دور ودراڈے

جیکر ایسجا گہ تے یوسف کیتا قتل ضروری
آکھے غضب اساڈے تابیں کرسی چوری چوری

ساڈیاں اکھیاں اگے بالکل یوسف موں نامارو
ناں مارو ناں مارو اسنوں ٹلیا ڈاڈھا کارو

بے قصور قتل تھیں مت کے غضب خدا دا آوے
تسیں چھپٹ جاؤ تے ساڈا غیرت کتنا [illegible]

موم ہوجا ساں جیکر اسنے کیتا کجھ دھنگا نال
کی تساں نوں معلوم اج پہاڑ لرزش یا ناں

رودوں ہک اساں دل دالے تا کے بے پرواہی
سلم سلم نیا اللہ پے سر اک یوڈھا کاہی

کھوناں پینا سینوں کھلیا ہرکوئی غم کردا
یوسف یاروں ہرشے آکھے سچ یا یوم حشر دا

بیگناہاں قتل نہ کرسیوا ایہہ معشوق نگمسنے
اسدی اروپی صورت تک کے پھٹ گیا ہرسینہ

ذرہ قتل تیاری تھیلے اسدی راہ جیہ پاسیاں
خوف جلالوں ونگ باروے پل اندر ڈھا سماں

ایتھوں اُٹھ جاؤ تُسیں ہو وے بہت وڈی مہربانی
سنکے بھائیاں نوں دل اندر خوف خیال نہ آیا
اگاں قتل تیاری ہوئی آئیا شیر آہی
بیگناہ نہ مارو اسنوں بابل جایا بھائی
اسدے قتلوں چھپ تساں نوں وگن بھرنے پوسن
تیرا مال خزانہ سارا الوداع ہو جاسی
پنجواں بیگناہ جو کوئی ناحق خون کریندا
چھیواں بھارا روز جزا دے نالے بھرنا پوسی
تاں بھی بھائیاں نوں دل اندر ترس نہ آیا کوئی
تاں پھر پیش روانہ ہوئے ہور جنگل اک آیا
آدم زاد نہ نظریں آوے جنگل سخت ویرانہ
جسدم یوسف ولدے اندر سمجھ لئی گل ساری
کہندا بھائیو ہیں بھی ساں کجھ لگدا ساک تساڈا
اتنی جھڑک جے دتی مینوں ما سیا باجھ حسابوں
جیکر مار سٹیسو مینوں کجھ ارمان نہ کرساں
جاؤ بابل تے ول مینوں لیجاؤ تم سارے
جیکر ذرہ قصوری ہوواں بیشک مار وینوں
سن کے جواب شاہزادیاں کہیا سنکے بات اجیہی
دلوں امید حیاتی والی ساری دور ہٹاؤ
وصیہ ہو تھے حیاتی کولوں آئی اجل تمہاری
ہر سینہ نال خواری ایتھے جنگل وچ گٹیندا
خواباں وچ جیہیں تاریاں والیاں تکی آسن اج سوچے
بنیا ہیں سے نسبتاں ہیں ہن نہیں وچ ملدا
دانہ پانی کھٹیا تیرا اسانتھوں ہوئے سیر پورے
مشکل کم اساڈے تیتھوں تینوں پکڑ جاناں

ورنہ ٹھہر زمیں وچ جاسیں غیرت دیکھ ربانی
اوتھوں لیکے یوسف تائیں قدم اگیرے جایا
رو رو کہندا کدیں نہ ڈٹھی ایڈی بے پرواہی
ڈولے طبق زمیں اسمانک ایہہ کار روائی
اُڈ بابا نے جیسی دوجے ہیں روانہ ہوسن
پہو چھارو روز قیامت تائیں جگت نامی رہسی
اوسنوں رب قیامت دے دن کدیں نہیں بخشیندا
جے سمجھاؤ اسدے قتلوں بہت چنگا کم ہوسی
لیک تیاری یوسف اوتے قتل کرن دی ہوئی
اگے نالوں کتنے حصے اوتھے جھیڑ سوائیا
اوتھے جا کر کہندے ایتھے مار دینی بیگانہ
ہن ایہہ ایتھے قتل کریسن رو کے عرض گذاری
کس گناہوں قتل کرن دا رکھیا تساں ارادہ
کجھ نہ آکھیا مول تساں نوں کر کے فکر ڈوہیوں
پھر ایہہ فکر جے بابل کولوں دور کدائیں مرساں
میرے عیب گناہاں والے وکھوں کر دتا سے
ورنہ بیگناہ اسانوں اینویں مار وکینوں
جیوندی ہن گل کروچا ولدے کولوں جیہی
کدیں نہ بھیجو کدیں نہ بھیجو مر سوبا جگ گنا ہو
دل وطن تے جاون والی چھوڑ محبت بھاری
ایسی نال تیرے گل کرساں کنبسی طبق زمیندا
اج کراں جے بولی تیری دہوندہیاں بھی نہ لبھے
پورا ہور ہیا جو ہونا ہے سی مطلب دل دا
موت پچھائی ہنڈ کیندی تینوں تیرے اجل ضرورے
سنڈے جیہوں ہٹدا نا ورنہ ہوسی کوچ ٹکاناں

Marfat.com

کڈھ دیوے لوں ہوا اہر جے کڈھنی کرلئے گریہ زاری
یوسف سُن عتاب اجیہے روّنا بہتا بے شماروں
عیب قصور لگاؤ ذمے قتل کرو پھر میںوں
میرے یاروں سخت عقوبت اندر پکڑے جاسو
جے میں مرساں اوہ بھی مرسی وچ فراقت روندا
ہو جاسی بے رونق پچھے غضب خداوا آسی
چھڈو میںوں بھائی تاکے دلتھیں ترس کماؤ
جیکر میرے اُتے غصہ بہت تساں نوں آئیا
نام خدا دے چھوڑو میںوں کروا بہت زاری
عرضاں بہت جیا سنایاں لیکن راس نہ آئیاں
آخر غصہ کھا شمعون نے جلدی تیغ نکالی
بچہ روبیل دے دامن تلے اپنا آپ لوکائیا
پھر یہوری ول گیا یوسف تلے جی وچ لیندا
اتنے جھٹ بچارا یوسف اینویں رہیا ہریندا
شیر اندے وچ یہوری آئی چلے کجھ نہ چارا
اتنے تائیں ہسیا یوسف ولوچہ بات چنیاری
تک حوا ایہ جلد یہودے یوسف نوں فرمائیا
ایہ جا گلہ افسوس کریندی ویلا وقت اخیری
توں کیوں ہسیوں کون دلیلاں ول تیریوچہ آیاں
اسند یوچہ دک نہ الٰہی قدرت ظاہر ہوئی
دردو ول اسیں سنائیے تینوں ہُسول فراق وکھائی
ہاسا ایس سبیوں آیا بول یوسف فرماندا
کوئی اسانتوں کُجھ کہنے وینا ایں اسنوں فرماندا
میرے بھائی بہادر تُوں ادہے جیتیا کجھ بتاؤ
دلوچہ ہان تساڈا ایہنوں ایس طرح ہوندا

باقی رہ گئی مہلت تھوڑی ہوسی کوچ تیاری
کہندا کس گناہوں میںوں قتل کرو تلواروں
بے گناہ نوں مارن کولوں کاوڑ جھڑے دے نوں
میں بھی تے باپ میرے دا سر تے خون جھڑاسو
میرے بابہتا ایہ معلم سالوں تس نہ جیوں ہندا
ایڈ گناہوں دنیا اُتے ورت انہیرا جاسی
خفگی جو دل اندر پائی ساری دور ہٹاؤ
چھڈ دیہو اسحاق طفیلوں حد اعالی پایا
ہتھ بنھ عرضاں کرے کھلوتا ہر نوں واروواری
اک بھی عرض نہ یوسف والی دلتھیں منی بھائیاں
ڈر گیا یوسف جس دم چمکی تھوں تیغ نہ آلی
دھکا مار روبیل بہادر یوسف دور وگائیا
اوس بھی مار دگایا پچھے کوئی نہ کول بہیندا
ڈاڈھی سخت مصیبت ہوئی وروہنہ ذرہ لکھیندا
آخر سمجھیا دلدے اندر جیون کوڑا لارا
سارے بھائی مارن والے کسے نہ کیتی یاری
ایسے وقت اخیری اندر کیوں تیں ہاسا آئیا
واقع ہوون لگا تینتھے ڈاڈھا درد نہیری
تاں پھر بول سنائی یوسف حال حقیقت بھائیاں
پھیر یہودے نے فرمایا دس لا دیر نہ کوئی
جلدی دس جو جیتے اندر گل تیتوں کوئی آئیے
آئی ہوت ادہاندے تھوں بسی ہان جنہاندا
خبر دار ہے میر اچھا ڈاڈھیاں نوں درآوندا
ور وادہاندی خفگی کولوں توبہ دے درآ ڈ
زور تساڈا پوں شیراں اگے جیہڑا ہتھ کھلوندا

Marfat.com

خاطر تلے نہ لیا واں کوئی نور تساڈے پاروں
کوئی نہ ذرہ ڈکھاندا مینوں خوف تساڈے پاروں

اج او ہا بن بھائی میرے دلوں جہان جنہاندا
لک بدھانے مارن اتے کوئی نہ مول چھوڑاندا

سارے بھائی مارن والے کوئی نہ حامی میرا
ہر کوئی خون میرے دا تسا غیرت پایا پھیرا

جنہاں بھایاندا ولڈے اندر رہندا مان سویا
اج او نہاندے ہتھوں ساڈا وقت اخیری آیا

ربدی قدرت کا لہ تک کے فکر ڈلے وچ دہانا
ہاسا آیا میرے تائیں تک کے سرِ بانان

جنہاں بھایاں تھیں ہڈکا آہی دبین کھیر نوالا
پینیاں پیا اونہاندے ہتھوں اُلٹا موت پیالہ

آس امید نہ پوری ہوئی ربدی لیے پیہ واہی
کدیں نہ مرواجے ہیں رکھدا تکیہ ذات الٰہی

ہچھا جو کم ہونا آیا ورت گیا سر میرے
ٹھیک قیاس نہ ہویا پورا ورو ہنجوں کیرے

سنکے بات یہودے تائیں دل وچ اثر سمانا
صاحب رحم یہودا ہے سی مقبل مرد ربانا

کجھ نہ یوسف نوں اس اگے تک گھسنا لائیا
چپ کرکے اوہ نال بھایاندے سب کم تک دا آئیا

سن ایہ گل نمانی ڈاڈہی ہوش حواس بھلائی
کہندا سچ یوسف نے کہیا کسے نہ تہدی چائی

نوں کوہ دور مرنیدا آیا کسے نہ ترس کمایا
دشمن ناہا ایہ بھی ہے سی ویرن بابل جایا

فغاں کردن یہودا

جلد یہودے یوسف تائیں دامن ہیٹھ چھپایا
منہ تکیں نالے بول سنایا ویرن بابل جایا

بھایاں تینوں کہہ پہنچا یا دردوں سخت سنایا
اسان تاں ٹھوسیاں ہتھ نہ لایا ویرن بابل جایا

ہتھ سٹرن جے اسان تساں نوں نال ہتھاں ڈھکایا
یا کوئی منہ دا سخن الائیا ویرن بابل جایا

بھایاں تینوں مار سچا یا اساں تاں ہتھ نہ لایا
نوں ہیں خود تکیندا آئیا ویرن بابل جایا

بھایاں کر کر ویر کہنیر العرش مجید کمنایا
طبق زمین تمام ہلائیا ویرن بابل جایا

ہن سنجم ہو کوئی نہ تینوں جا ہسی مار گوائیا
فضل ہو جاسی جے رب چاہیا ویرن بابل جایا

ہن تاں موسم غصیاں والا جا ہسی دور ہٹایا
رحمت والا بدل آئیا ویرن بابل جایا

باغ خوشی دے تازے ہوسن موسم خزاں سدہایا
ہوسی ہریا باغ سکائیا ویرن بابل جایا

پہلوں ہیں مر لیساں جے کوئی تینوں مارن دہایا
کرکے دلوں پیار سوایا ویرن بابل جایا

استھوں تیکر تینوں کوئی جا ہسی دکھ پہچایا
کیوں تساڈا دل کرمایا ویرن بابل جایا

سوہنیاں نفاں تیریاں تائیں مٹی وچ رلائیا
ہائے ہائے ذرہ نہ ترس کمایا ویرن بابل جایا

نازک پیراں سولاں کنڈیاں اگے جھرمٹ پایا
کسے نہ اٹھ گئے دردوں نڈھایا ویرن بابل جایا

Marfat.com

کی سوال کریساں جس دم حاضر رب بلایا
ہے افسوس جو کھاناں تیر اکتیاں پیش وگایا
سوہنے مکھڑا حال ونجایا یاراں نال سُجایا
ہیں قربان جاواں کنڈیاں تے سوہنا قدم ٹرایا
اوس بدن تے سوٹیاں والا بھاباں مینہ وسایا
سوہنا بدن گلابی رنگ دا خونی رنگ چڑھایا
نساں اسانوں کجھ نہ کہیا ہر دم ادب بجایا
شکر الحمد الایا یوسف راحت دے ور آئیا
اتنے تک شمعون بہادر کڈھی تیز کٹاری
یوسف نوں دامن دے تلے جلد ہو دے کیتا
بیگناہ ناں ماروا سنوں بابل جایا بھائی
جیکر سر پر یوسف مار و پہلوں مار و مینوں
کی صلاح پکائی گھر وچ ایتھے ہن کی کرناں
کہیا ہو دے ہیں کہ کہیا قتل یوسفنوں کر ہو
اسلے قتل کرن دے یاروں ڈولے عرش ربانا
اجے تسانوں خوف نہ آیا بنو پیغمبر زادے
آخر کجھ نہ سمجھیا بھاباں دل وچ غصہ آئیا
تاں پھر تیز کٹاریاں لیکے طرف ہو دے جھٹے
تاں پھر بھاباں نوں فرمایا نال کمال دانائی
ستو کھوہ کسے دے اندر جلدی ونج کرائیں
مطلب بھی سب پورا ہوسی خون توں بھی بچ جاسو
تاں ایہہ نکل گھر نول جاسی باہجوں باہر نکالے
جیکر باہر نکلے تاں لے جاسی کڈ بینے والا
ڈاڈھی عجب صلاح ایہہ جنگی اینہیں کریو سارے
کہیا ہو دے جا کھوہ اندر یوسف ڈالیا جاسی

ہوسی سر اوتھے نیواں پایا	ویرن بابل جایا
شربت ورتیں نہ ڈولھایا	ویرن بابل جایا
جس تھیں چین بدر شرمایا	ویرن بابل جایا
جیہڑا کدیں نہ دھرتی آیا	ویرن بابل جایا
جس نے کھچل نہ کدیں سہایا	ویرن بابل جایا
بدن تمامی لال بنایا	ویرن بابل جایا
انہاں سیں نہ مول وٹھایا	ویرن بابل جایا
جیدوں بہو نے گل لگایا	ویرن بابل جایا

آیا کر حملہ یوسف تے کارن قتل تیاری
تاں ہاروناں ماروناں لے بول سنایا میتا
بن گناہوں قتل کرن تھیں آسے رحم الٰہی
بھاباں کہیا دس بہڑا کی ہویا ہن تینوں
چھڈ دیہ یوسف ورنہ تو نہی نال اسے دے مرناں
چھوڑ دا ایہ خیال قتل دا خوف خدا دا کیوں ڈریو
کل اشیاء دو ہاں دیوں قتلوں باز آجانا
چھڈ و کم بُرائیاں والے بنو نیک ارادے
کر ہو قتل بہووہ نالے دل تھیں قصد اُٹھایا
سمجھ گیا جو یوسف ناں ایہہ چھوڑن چارے نبے
جنگا جے چا چھڈو ورنہ ایہہ گل کریہو بھائی
وچ مر جاسی یا کوئی راہی کڈھ لیسی اس تائیں
ورنہ خون کرن دے کولوں ڈاہیم پچھے راہسو
مطلب بھی تساڈے پورے ہو جاسن ہر حالے
والیس وچ کنعان نہ اوسی سمجھو سخن نرالا
اس تجویز وچ الے بھی اک ہیسی مطلب پیارے
کڈھ سی کوئی راہی اسنوں مولوں ب بچاسی

اللہ حافظ ہوسی اِسدا ویسی نہیں کشالے
تاں پھر بھایاں نوں گل چنگی لگی کھوہ سٹن وی
سنکے ایہ گل یوسف تائیں لگی درد کٹاری
اس تھیں بہتر سی جے مینوں گردن مار ونجاندے
ایہ عذاب کھوہے دا مینوں خبرے کدتک رہسی
تاں پھر بھایاں نوں فریاد کر یوسف نوری
کھوہ وچ سٹن والی بالکل دلوں دلیل ہٹاؤ
ہکے اکا مار مکا ہو کرو خلاصی میری
کھوہ وچ جیونا پیا ایہو نا اس تھیں چنگا مرنا
واللہ اعلم کھوہ اندر ہوسن کون بلائیں
آخر بھایاں بات نہ منیں ہرگز یوسف والی
سن حقیقت اس کھوہ والی جیونکر دردوں بھریا
بھیج از غیبوں راہی کوئی یوسف باہر نکالے
دلوں ہٹائی نیت ایسی گردن سیں کٹن دی
کھندا کیونکر کھوہ دے اندر جیہی جان پیاری
اک کھوہ وچ دکھا نوالے سب جھیڑے نکھاندے
خبرے مر سان یا کہ جیساں رہسی جان اداسی
یا ہارہ یا رکھو مینوں اک گل کرو ضروری
کھوہاں وچ ہزار بلائیں ایہہ تجویز ہٹاؤ
ہکے چھڈ دیو میرے تائیں نال کمال دلیری
الکدم تنگی ویکھ کٹاروں گھٹ شہادت بھرنا
کٹ کٹ اس اسا ڈکھاسن ایہ گل کریو نائیں
تاں پھر کھوہ کنارے آئے سبہ شاہزادے عالی
نقرہ کار امام غزالی ذکر جویں ہے کریا

بیان آں چاہ کہ برادراں یوسف درآں چاہ انداختند

لے آئے کھوہ اوپر یوسف رلکے سارے بھائی
نوں کوہ دور کنعانوں کھوہا جنگل سخت اجاڑاں
مصروں رستہ شہر ٹیئے جو سی آوندا بھائی
بہت پرانا دردوں بھریا سی شداد بنایا
اہل ایماناں کارن کھوہا اوس پلیت بنایا
کتنی ہزاراں مومن رلدے اس کھوہے وچ موئے
آوے کرم ادھا اس اسوچوں سخت آوے بدبوئی
سخت ہنیر اربندا اسوچ جیونکر رات اندھاری
جیونکر ظالم قبر وچ جا لے روویے لے کر لاوے
تنیا واتنگ تنور مقرر ٹھنڈیاں بھڑکن بھاہیں
سپ ٹھوہیں سپر آکاتیں بیٹھیاں منہ نوں کھولی
جیونکر بحر العشق وچ جالے خبر صدیق سنائی
جنگل سارا بھریا ہویا نال شیراں بگھیاڑاں
اوس رستے پر سی اوہ کھوہا بھور کھوکن ہر جائی
باراں سو برس سی ہوئی ابنیاں لنگھہ سند ہایا
جیہڑا اوس نوں کرے نہ سجدہ چاہیے پکڑ وگایا
اینویں چالیے جیونکر ہوون دوزخ والے لوٹے
ڈونگھا ہا یہ حسابوں پانی نظر نہ آوے کوئی
کئی ہزار بلائیں اسوچ بیٹھیاں سر لیساری
اینویں رووے جو کوئی اسوچ مومن ڈالیا جاوے
دوزخ بھی اینک امسدے تائیں منگد اکھلا ہیناہیں
جلدی ہی کھا جاون جو کوئی آن لوہے وچ جھولی

ڈاڈھا اوکھا بند بچانا دیوے رب پناہیں
عیش آرام نہ کوئی اس وچ درد آزار زیادہ
یاراں یار وچھوڑن والا سخت ڈرانواں کھوہا
جو وچ جاوے پھیر نہ نکلے اس چوں کدیں کدائیں
تلوں مو کلا اتوں سوڑا ہووے کھوہے وانگوں بنیاں
جو کوئی پھنسوں آن پھساؤں اس کھوہ وچ ڈھہندا
ہور عذاب ہزاراں اس وچ کون بیان سناوے
بعضے کہن شداد بنایا بعضے عاد بناون
اوس کھوئے دے اوپر بھایاں یوسف پکڑ لیاندا
سمجھ لیا یوسف ہن بھیوں ایسے وچ وگاون
تاں کہوہے وچ سٹو بھیوں ایڈا اندھیر نہ کریو
جیکر کھوہ سٹیسو بھیوں کی لتساں ہتھ آسی
ترلے بہتے کیتے اسے ایہ بات نہ منی کوئی
یوسف نے فرمایا جیکر سٹناں کھوہ وچالے
ہور نصیب ہویاں خوشیاں دنیا اوپر سانوں
ایہ بھی اک وڈیائی سانوں رہسی محشر تائیں
ہتھیں بابل نے ایہہ پایا کے کی ایہہ کرنا
کی ضرورت کپڑے لاہون ہتھو ایسی کاروں
ایہو کفن تاں نال بندے دے دنیا اتوں جاوے
بن کفنائے بے تقصیراں جائے کیکن دفنائے
دردوں کھا کھا ماراں کپڑے ہوئے سب پرانے
آخر وا ایہہ جھگا سانوں دینا جھول بچائی
کیہ لیں پلو کر لیساں پیا بھایا بندی غمخواری
کپڑیاں نوں نہیں لاہناں بالکل خوف خدا دا کرنا
آخر بھائیاں کپڑے لاہے کیتا ترس نہ کائی

جو اس اندر داخل ہووے پھیر اوہ نکلے ناہیں
صورت اسدی تکیاں ہویاں ہووے اجل ارادہ
دوزخ وانگ تمامی صورت نہ کوئی تاکی بوہا
سایہ سورج اوسدے اندر بالکل جاوے ناہیں
اس کارن جو داخل ہووے پھیر نہ نکلے جنیاں
پھیر نہ نکلن ہووے اس تھیں وچے ہی مر رہندا
دوزخ وانگوں اس کھوہ وچ درد غماں دے ہاوے
دوزخ وانگوں اسدے وچوں غمدے جھولے آون
لاہ سٹ کپڑے ہر اک بھائی یوسفنوں فرماندا
لگا باپے دادیاں والیاں ہرنوں قسماں پاون
جانی اس وچ دکھ بلائیں خوف خدا دیوں ڈریو
جیکر زندہ رکھسو بھیوں تاں کجھ گھٹ نہ جاسی
لاہ سٹ کپڑے سبھ ہدی طرفوں آن منادی ہوئی
تاں پھر بولے کفن اساڈے کپڑے رہن دوالے
ایہ اک غم اخیری دینا لازم نہیں تساں نوں
گھر دا کفن نصیب اساں نوں کیتا اللہ سائیں
ایڈ بے ترسی کریو ناہیں تساں بھی اک دن مرنا
بن کفن دے میت تائیں آوے شرم غفاروں
جو کوئی کفن کسیدوں پاوے جنت وچے پاوے
کفن بجائے کپڑ اساڈے تن تھیں کوئی نہ لاہے
ہتھیاں نال رلوٹے ہوئے کی لتسانے لاہنے
ساڈی بھی کوئی گلتاں منھوں یاداں نام خدائی
جنہاں لیے کپڑے تن تھیں اس کھوہ وچ سٹیاں داری
اوس دن وچ حضور خدا دے ہتھ قلمے لیا لکھنا
کرتی دی جد واری آئی پھر یوسف لج پائی

Marfat.com

ناں لاہوایہ کوڑتہ بابل دی ہک سے نشانی
بدن مبارک ننگا ہویا نکلی لاٹ حسن دی
لاٹ شعاعوں جنگل سارا ہویا نور نورانی
بدلاں وچوں بجلی چمکی روشن نور سہارا
جسدم چاہ وچہ سٹن والی ہوئی آن تیاری
سد لیا اوہ دینہ چین تارے آن چھوڑاون ہیں
طعنے مارن یوسف والا ول انہ روہ تھیوے
سخن پیاریاں کو ناں سرن ہور گلاں کھلیاون
پھٹ تلواراں دے ملیاون گلاں کدین وسرن
اُدھر جیہناں تم نیاں تائیں طعنے درد اُتھلسن
آخر کیٹھے لبھ کیلے وسنوں لک وچ رستہ پایا
ڈاڈھا گھٹ پکیرا بدھا کھُبیا لک نچا لے
بسٹ وتا کھوہے دے اندر بدر منیر نورانی
یوسف رورو تے لے لینا کندھیاں نوں ہتھ پاندا
تب پھر وارستہ ہولی ہیٹھاں نوں لمکاوے
لگے بریچ نہ یوسف تائیں دلوں پیار الما ئیا
اوہ وچکار اجے سی یوسف راوی ذکر لیایا
بچ گئی اُس لیے آسیا نوالی دل بھایاندا سڑھیا
لازم نہیں کسے بنوں ایہ گل یوسف دیاں بھراواں
اینویں سی تقدیر ربانی بھایاں وس نہ کوئی

تاں بھی بھایاں لہہ لیا زوری جیوں تقدیر ربانی
نور و نور جنگل سب ہویا بلبل نتھی چمن دی
غنچے وچوں پھل نوں ظاہر کیتا ذات ربانی
ہو گیا نور و نور تمامی جنگل پربت سارا
دیندے آن یوسفنوں طعنے بھائی وارو واری
حاضر کر شتابی سبھے ناں لے پب پیارا جینوں
طعنیاں مار چلائے جیہڑ کھیڑ نہیں اوہ جیوے
طعنے یاراں جانیاں نوالے دلنوں سہناں لاون
ہور آزار پورانے ہوون یہ وکھ دایم نسرن
قبراں چھڈ قیامت نوں بھی بولن ہرگز بھلسن
جتھے رشیم پٹکا بجھدا رستہ پشم بنہایا
میں قربان جاواں چپ یوسف رورو نیر اچھالے
جیونکہ سورج شامیں لہندا جاکے اندر پانی
پکڑیا اک کندھے نوں بھائی جلد کل چھوڑاندا
تانجو یوسف بھائی تائیں ویدا آزار نہ آوے
تک حوالہ بھایاں تائیں ولوچہ غصہ آئیا
اوتوں کٹ دتا رسے نوں اندر کھوہ وگایا
اسیر ہور حوالہ ایتھے عجب طرح میں پڑھیا
کوئی گلہ شکایت کر کے بولے سخن بے تھاواں
جو کوئی گلہ اوہناں دا بولے کافر ہووے سوئی

در بیان آمدن جبرائیل علیہ السلام بحضور آنذات در چاہ جب الحزن

سنانو حوالہ جد یوسف وارستہ کٹیا بھایاں
لے جبریلا دوست ساڈا ڈھٹھا کھوہ وچ جالے
امن امان اساڈا دوست یوسف نبی یگانہ

اوسے وقت وحی دیتائیں جدیاں خبراں آیاں
جلدی پہنچ نہ دوست ساڈا پاوے درد کشالے
وچہ کھوہ دے لکھدے اُسنوں خوب کریں حصانہ

وانگوں پھُل گلاب یوسفنوں جلدی گود اٹھاویں
فوراً جبرائیل فرشتہ پاس یوسف دے آئیا
اوہنوں گود یوسف نوں چکیا نال پیار کمالاں
ستّر ہزار فرشتے آندے میکائیل سُہائے
اوہنوں پانی نیڑے جتنا کھوہ تھیں اُچّا آئیا
اک پتھر بھی پانی وچوں باہر تر کھلوئیا
کرن روایت جدوں چخہ تے ابراہیم چڑھایا
اوسے پتھر اوپر حضرت بیٹھے تکیہ لا کے
اگ ہوئی گلزار تمامی راوی خبر سناندا
آتش مول نہ ساڑے اوسنوں غرق نہ کردا پانی
ہویا اوہ تخت دے اوسپر یوسف تکیہ لایا
نور نورانی کپڑے سوہنے یوسف نوں پہنائے
سچّے باپ وحی فرشتہ خوشیوں من پرچاوے
مجلس ہو وشاندی لگی صفاں نورانی کھلیاں
یوسف تائیں وحی فرشتہ اوہنوں بول سناوے
دِلنوں نہیں اوداسی کرنا تکیہ رب تے دھرناں
اک وا ایت اندر تینوں رب دیسی سرداری
کل مخلوق تساڈے اگے سر نوں آن جھکاسی
جنہاں پھیر اواں نال تساڈے ڈاڈھا ویر کمایا
اوہا بھائی تیرے اگے ہوسن آن سلامی
عیب خطائیں تیرے کولوں آ بخشاسن سارے
کال پوسی وچہ کسے زمانے تیری ہوسی شاہی
تسیں پچھان لیسو اوہ تینوں بالکل ناں پچھانسن
پھیر دوبارہ جیسدم اوسن وچہ حضور تساڈے
آخر پھیر توں حال حقیقت کہسیں اپنی ساری

جبرائیل امر میرے وچ بالکل دیر نہ لاویں
جیونکہ پاس ذبیح اللہ دے آیا فرق نہ پائیا
نالے ہور ہزار فرشتے کھلے بنہ کے پالاں
جتنے نال وحی تے آندے نہیں شمار پیارے
یوسف صلوات اللہ تائیں آن سلام سنایا
پانی اوتے قدرت کولوں بیڑی وانگوں ہویا
آتش نوں رب اوسدے اوپر سی گلزار بنایا
برکت اوس پتھر تھیں ہوئے واقع فضل خداوے
اوہا پتھر یوسف کارن جبرائیل لیاندا
ایہ کرامت اوسدے تائیں وتی ذات ربانی
ہور لباس بہشتاں وچوں یوسف کارن آئیا
گرد بگرد کل ملائکاں آ کے گھیرے پائے
کھبے میکائیل یوسف نوں کر کر لاڈ وکھاوے
کھوہ دے وچوں کہہ ملائک الوداع کر چلیاں
اے یوسف رب تیرے تائیں ایہ حکم فرماوے
ملسی خوشی تساڈے تائیں کجھ دن صبر جرناں
تاج تخت سلطانی تینوں دیسی اللہ باری
بہت بہاراں کجھ دناں نوں تینوں رب دکھاسی
اوہا آ کے قدمیں لگسن جد کوئی ویلا آئیا
اوہا تیریاں صفتاں کرسن موجب حکم گرامی
ناں ہوویں متحیر بالکل یا مقبول سُہارے
اسدم اوسن پاس تساڈے بابل جائے بھائی
ادب سلاماں تیرے اگے سارے آن کریسن
پھیر توں پچھسیں حال حقیقت کوہسن صاحبزادی
پردہ کھول وکھاسیں بھایاں اصلی صورت پیاری

Marfat.com

پھر بھائی سب عیب معافی کنوں تساڈے چاہسن
عالی شان تساڈے تائیں وے سی ذات ربانی
سُن کے بات وحی دے کولوں بہت نبی خوش ہویا
سُن پیغام خداوند والا یوسف نبی ربانان
خوش اوہ کھوہ جس اندر ہویا رب دا وحی گرامی
کُل آفاتیں اوس کھوہ تھیں ہویاں اُٹھ روانہ
ہر ہر پاسے چانن لگا رب نے کرم کمایا
ہاں جتھے ربدے پیغمبر اصلی پھیرا پاون
جس ولایت مرزے وانگوں نبی پیغمبر آئے
ربدے نبی جتھائیں آون ہوون دور بلائیں
جدوں پیغمبر پیدا کروا واحد رب یگانہ
کال وبال تمام جگت دے الوداع ہو جاندے
ایس نبی نے جد وا آکے قدم مبارک پائیا
ہیضہ تے طاعون مری کال ہر جا ئی
افیں طریقے آن نکالے جگ اوتے ہر جائی
نبی کہیا کوئی میرے پچھے نہیں پیغمبر آناں
فاحذرُ وُ لیس تسیں تمامی مت کوئی تیرے جاؤ
اگے کئی دجال ہو گذرے ہور اگیرے ہوئے
بھائیو نیکی رستے اوتے اپنا قدم جماؤ
سوچ سمجھ کو فکر وڈا ویکھو سُنت چالا
بس اٹھیا تورَ کر یوسف دے بھایاں بول سُناویں
پانی جو تمامی کوڑا سی بد بو والا
خوشبوئی تھیں بھریا پانی قدرت رب دی ہوئی
چانن نور زیادہ ہویا روشن جیوں قندیلاں
پانی اندر سبزہ زاراں تک بہاراں جمیاں

یاراں تارے یاراں بھائی اوہو سمجھیں کا سن
اے یوسف کجھ دل دے اندر نہیں کرنی حیرانی
شکر الحمد زباناں پڑھ کے اوہوں اٹھ کھلوئیا
لوں لوں اندر عشق محبت رب دا آن سمانان
یوسف صلوٰت اللہ تائیں ہوئی خوشی خرامی
نورو نور تمامی ہویا آئیا نبی یگانہ
مٹھا وڈا شہد تھیں پانی اُسدا رب بنایا
اوتھوں مردا آزار بلائیں دور کتے نس جاون
اوہ سب شہر طاعون بیماری وانگ ہا روڑ آئے
ایس نبی نے خلقت سندیاں ہٹیاں آن بنائیں
خلقت اوپر واقع ہوندا نیک سعید زمانہ
خلقت سوکھی وسن لگدی مولا مہر کماندے
نال طفیل شریف انہاندے جگ دا کتبہ چائیا
ایہ اسدے سر صدقے رب نے کیتی کرم کمائی
اَلْیَوْمَ اَکْمَلْتُ والی آیت دلوں بھلائی
اِلّا دجّالونَ کَذّابُوْنَ ٹول شیطاناں
ہُن ناں اُنہاں دجالاں کولوں ہردم نساں بھراؤ
ہن بھی کئی بنے ہوئے نبی پیغمبر رونے
بدمذہب بے دینی والے بالکل پیر نہ پاؤ
نیکی دے اعمال کماؤ ٹلو نہیں موکالہ
ایہن بزرگ خدا دے کولوں دور کتے نس جاویں
سارا مٹھا یوسف پاروں کیتا رب تعالےٰ
سپ اٹھو ہاں کھوہ دے اندر موہل نہ رہگیا کوئی
بھاگ لگے کھوہ اجڑے تائیں پا قدم جمیلاں
ہر ہر پاسوں قدرت رب تھیں شاخاں جمیاں لمیاں

Marfat.com

دوزخ کھوہا قدم یوسف تھیں جنت وانگوں ہویا
اوس کھوہے تھیں یوسف صاحب کہہ آزار ہٹایا
جس کھوہے وچ لب مبارک ختم نبیاں پاندے
عطر تے کستوری کولوں ودھ ہوندی خوشبوئی
عالی شان پیغمبراں والے کول انہاں نوں رلدا
سبھ نبیاں تھیں افضل ساڈا نبی پیغمبر آئیا
اسدے نال برابر ناہیں ہور پیغمبر کوئی
سنو حقیقت حضرت یوسف کیوں کھوہے وچ آیا
یوسف نوں رب دینا آہیسی تاج تخت سلطانی
تانجو ایہہ شاہ ہو کے ظلموں ناحق قید نہ دیوے
اینج نہ سمجھے قیداں اندر دکھ نہ ہوندا کوئی
آگئی سمجھ یوسف نوں تائیں قیدیاں ایہہ دکھ ہوندے
جیہڑا کھوہے اندر یوسف قید فراق نہ پاندا
دوجی حکمت کھوہ جاون دی بول سناواں تینوں
اکدن صورت یوسف اپنی شیشے دے وچ ڈٹھی
کہندا ایہہ صورت جے میری وچ بازار وکاوے
قیمت کوئی نہ دے سکے تیرے شاہ زمیں دا
ایہہ گل سن کے ربدے تائیں ڈاڈھی غیرت آئی
سستا یوسف کرکے بھراواں دے تاں مالک تائیں
وکیا پھیر مصر دے اندر لگی دیر ناں کوئی
ایسیں سببوں کھوہ دے اندر رب جبار لیاندا

قطرہ بدل رحمت دا اوس کھوہے وچ چوئیا
ختم نبیاں کتنیاں کھوہاں تائیں صاف بنائیا
شہدے وانگوں مٹھا اوسنوں پل دے وچ بناندے
کدیں نہ ویسرے لذت اسدی پیوے جے اوہ کوئی
جنہاں اوپر اللہ صاحب وحی فرشتے گھلدا
ہر تھیں افضل ایس نبی دا رب نے شان ودھائیا
اسدے نوروں پچھے ہر شے رب نے خلقی ہوئی
اسدے وچ بھی حکمت ہے سی ذکر مفسر لیایا
عبرت سبق پڑھایا اوسنوں احاذات ربانی
قیداں اندر کیہی مزہ عقوبت ایہہ پہلوں چکھ لیوے
ربدی طرفوں یوسف تائیں ایہہ تعلیمی ہوئی
ایسیں سببوں قیدی شو ہے وچ مصیبت روندے
قیدیاں اوپر ترس کماناں اوسنوں یاد نہ آندا
جیونکر یوسف دی تفسیروں نظری آیا بلنوں
حسنوں نخرا او جالہ تنگ کے دلنوں لگی مٹھی
ہے امید جے صورت میری دا کوئی مل نہ پاوے
ایڈی صورت میرے تائیں جد حساب نہ تھیندا
اوس سببوں یوسف تائیں قید مصیبت پائی
تھوڑے درم چوکا یا یوسف غیرت کیتی سائیں
اٹی سو تردی پھر اوتھے قیمت اسدی ہوئی
جے نہ کھوہ وچ ڈہاندا یوسف کیونکر مصر وکاندا

حکمت چہارم بیچ چاہ آمدن آں ذات علیہ السلام

چوتھی حکمت کھوہ آون دی راوی خبر سناوے
ہووے جادی قوموں سی اک معصوم مرد صفائی

بجا العشق تے نقرہ کادون نظر چولیاوے
نام تیجی دا صورت سوہنی ولی خدا دا بھائی

Marfat.com

پڑھے صحیفے شیث نبیؑ دے ہر دم مرد یگانہ
صورت حسن کمال نبیؑ دا جبدم ظاہر پڑھیا
ہویا آن دیوانہ ڈاڈھا اندر عشق نبیؑ دے
کدیں آرام نہ آوے اوسنوں ہر دم رووے زاراں
کدیں نہ جند میری توں کڈھیں یارب اللہ باری
جیتک اوس محبوب یوسف والے لقا نہ ملیوں
اول وس محبوب نبی دا نیک لقائیں پاواں
عرض قبول خدا فرمائی غیب آوازہ آئیا
اوتھے اوہ محبوب نگینہ آن زیارت دیسی
سن ہویا ذرہ نہ اڑیا آن کھوہے وچہ وڑیا
جو کوئی پاندھی کے پاند اسو کھیاں کوئی نہ پاوے
تیراں ۱۳۰۰ سے برس سی عمراں کل یہودے والی
آن ٹکانا کھوہ وچہ کیتا خاطر نبی یگانے
جنہاں ملے تن عشق محبت کی اوہناں کرنیا جاگیر
گرچہ پاون لکھ ایذائیں تاں بھی پھر دے نائیں
القصہ یہودے آکے کھوہ وچہ ڈیرا لائیا
باراں ۱۲۰۰ سو برس جاں پورا گذریا کھوہ وچالے
آن مراداں پوریاں ہویاں کرم خدا فرمائیا
ہوئی عرض قبول بشارت آیا اوہ سہلیندا
سنکے جلد یہودا اٹھیا لائی دیر نہ کوئی
صورت حسن جوانی سوہنی چمکے نور پیشانی
جو ویکھے سو جھل نہ سکے ہو جائے متوالا
ہو مشرف نال زیارت عرض یہودا کردا
میرے پیارو ل کھوہے اندر تینوں رب لیاندا
اک ہزار تے دو سو برس سال تینوں گذر سد پایا

اکدن ذکر یوسف والا پڑھیا شوقوں تھیا دیوانہ
عشق النبی یوسف دیوچہ تن من اسدا سڑیا
نت محبتوں یوسف والے پڑھدا رہے قصیدے
اگے ذات خداوند عالی کردا بول پوکاراں
جیتک یوسف نال اکھیں دے ناں ویکھاں اک واری
تیتک مول نہ ماریں مینوں سبہ توفیقاں تینوں
بعد انسدے اس دنیا اتوں زندگی رخت اٹھاواں
جائے فلانے کھوہ دے اندر جیکر ہیں سدھرایا
امر بقدر اکدن اسنوں اس کھوہ وچہ سٹیسی
پروانے دے وانگ یہودا حسن نبیؑ تے سڑیا
پہلوں شمع جلے تے پچھوں وچ پتنگ جلاوے
ستو برس تھیں پچھے آئیا کھوہ وچ مرد سوالی
چھڈ دتے سبہ دنیا والے محل مکان شہانے
جتھے سجن اونہانوں لدھے تاہنگاں دائیں
ڈھونڈن دلبر شام صباحیں سینہ بھڑکن بھائیں
مدت ہو گئی تکدیاں تکدیاں یار نہ پھیر پایا
آگئے نیڑے ربدے امروں وقت وصالاں والے
آگیا یوسف دلبر تیرا غیب آوازہ آئیا
اٹھ شتاب نہیں کیوں اسدا استقبالی تھیندا
قدمیں لگ زیارت پائی رحمت ربدی ہوئی
نرگس وانگوں اکھیاں روشن یار لنگھاون کاتی
عشق النبیہ بھانبٹ بلکے دیکھے دیس نکالا
خفقانہ ہونا بھایاں اوڑ پیا سردار بشر دا
میں تینوں ہٹ کیندا ہیسا کھوہ اندر مدتاں ندا
صرف زیارت تیری کارن اج لقا ہن پائیا

Marfat.com

سیر انار اساڈے تائیں کرم ہوندے سرکاروں
جنت وچوں لذت والے خوبی باجھ شماروں

مطلب ہوگیا پور اساڈا رب نے کرم کمایا
قدرت کولوں عاشق اوپر وقت نزع دا آیا

حاصل ہوئی پروانے نوں جیں دم شمع نورانی
دنیا والی اوسدے کولوں قطع ہوئی زندگانی

رج نہ ڈٹھا مکھ دلبر دا دل رہیا بسدھرایا
اِدّوں سجناں مکھ ڈِٹھا اُدّوں سدبلایا

اِدھروں بلبل روندی تائیں لدھیاں باغ بہاراں
اُدھروں بلبل نوں گھت پھاہی پکڑ لیا اغیاراں

ہوگیا وعدہ پورا اسدا جیوں مرضی تقدیری
کہندا حضرت یوسف تائیں اٹھ سلام اخیری

الوداع اساں نوں کر ہو ہو وسدا سو کھا لے
اگئے حکم اساڈے اوپر رب تھیں ہونوا والے

اتنی گل کرکے اُٹھ چلیا شوق جہار او ٹھائی
اناللہ آکھ زباناں اجل شہادت پائی

اِس دنیا تے کسے نہ پیتا پُر کر جام بقائی
کجھ دم وصل نصیب جے ہویا مگروں ملی جدائی

سن تینوں اک ہور ولی دی نقل عجیب سناواں
بعد اوسدی پھر ذکر سناساں یوسف بال بھراواں

حکایت ولی اللہ

اک دن حضرت موسیٰ اوپر وحی خدا دا آیا
بعد سلاموں موسیٰ تائیں رب دا حکم سنایا

یا موسیٰ رب تیرے تائیں ایہ اک بات سنائی
جا فلانی غار وچالے لاویں دیر نہ کائی

اوتھے ہک پیارا اساڈا بڑی عبادت کردا
کدیں نہ ساڈے ذکروں غافل تا بعدار امر داء

اوسنوں وچ سلام اساڈا کرناں عرض پیانوں
نال کمال ادب دے موسیٰ ہوکے دلوں بجانوں

کہیا رب تینوں فرمایا ہے ایہ سخن ضروری
منگ جو چیز ضرورت تینوں یا مقبول حضوری

سنکے موسیٰ حکم شتابی غار وچالے آیا
کیا اس مقبول خدائی سر سجدے وچہ پایا

حمد ثناء خدا دی اندر شاغل مرد ربانا
خوف خدا اُس ولی نوں بھلیا پینا کھانا

جدوں نمازوں فارغ ہویا موسیٰ نے فرمایا
اے ولی اللہ تیرے تائیں رب سلام سنایا

نالے کہیا منگ ضرورت جیں شئے دی تیں ہوئی
ہو سی حل شتابی مشکل دیر نہ لگسی کوئی

سنکے اوس ولی نے اگوں تھوڑا سخن الایا
بعد اوسدے پھر منہ دے پرنے اپنا آپ گرایا

جد کجھ دیر ہوئی تے دل وچہ فکر موسیٰ نوں گیا
کی ہویا اس عابد تائیں منہ پرنے ڈگ پیتا

اتنے تائیں موسےٰ نوں آکہندا وحی ربانا
یا موسےٰ ایہ دوست رب دا دنیا لدسدھانا

سنکے موسےٰ نے فرمایا ایہ کی حالت ہوئی
اجل تیاری اسدی ہوئی دیر نہ لگی کوئی

تاں پھر وحی موسےٰ دیتا ایہ حال بیان سنانا
یا موسیٰ ایہ اس گل سندا طالب سی مدتاں دا

ہکواری لبیک عبدی آکھے رب اسانوں
خبراں وسدی تھوڑی ہوئی پہنچا وقت جدائی
جد اسنے لبیک عبدی سنیاں امر خداؤں
شوق نہ رہ گیا دنیا والی دنیا کوڑ الارا
دوست دا آوازہ سنکے دوست رب ول ہانا
جیونکر اوس بہوت سے پائی زیارت پاک نبی دی
دنیا دی نہیں لوڑ تہانوں رب ہند افرماندا
اپنے دوست نوں رب عالم سبھ کجھ حال جتاندا
جیوندیاں نال لوں بعد مرن دے بہتوں شان ودھاندا
جو فرماوے ولی خدا دا رب نہیں پرتاندا
یا رب لکھ دو لیّاں اوہ نیک اعتقاد اساندا
سنیوں جو الذکر حقیقت یوسف دیاں بھایاندا
کراں روایت جد بھایاں نے یوسف کھوہ وگایا
ولوں کہندے مرگیا یوسف یا کہ وہ ہے جیندا
کہندا شاید بھایاں دے دل ترس خدا نے پاٹیا
خوش ہوکے یوسف نے کیتا مرحبا آوازہ
کہندے اجے نہ مویا ہن تک کردا پیا پولارا
جس دم وٹے مارن لگے منع یہودے کیتا
ہن نہیں مویا تے جھٹ تائیں آپے ہی مرجاسی
نال مار دا یہ وٹے اوسنوں کریوتا اے بے ترسی
لگے اوس تے سارے طرف وچہ نہ رہ گئی کوئی
باہوں پھڑ کے بھایاں تائیں لیگیا دور کدائیں
ہن بھایاں نوں جنگل وچوں پیطرف لیجاواں

جد ہن ایہہ دعا الائی واحد ذات خدا نوں
لبیک یا عبدی والی رب ہند افرمائی
سوہنی جان خدا دیتا ہیں چلیا ایس سراؤں
سن آوازہ دوست ربدا رب ول لدسدہارا
خدمت دلوں حاضر ہویا کیتا کوچ ریکا ناں
جھٹ دے چلیا وارفنا تھیں جانب دار سعیدی
اپنے طالب نوں خدمت وچہ اپنی طرف بولاندا
رائی جتنا حال انہاں تھیں بالکل نہیں چھپاندا
جو کوئی وربزرگاں جالے بہت فیض اوٹھاندا
قیامت تائیں منہ موکالہ ہوسی منکرا ندا
رکھیں دور او نہاندے کولوں بد اعتقاد وجہاندا
کجھ متعلق کھوہ دے اجے رہندا ذکر اونہاں دا
یا یوسف یا یوسف کرکے زور آواز سنائیا
سن آوازہ یوسف دل وچہ خوشی دے تھیندا
کران پئے افسوس یوسف نوں کیوں وچہ کھوہ وگایا
سنکے بھایاں تائیں چڑھیا غصہ بے اندازہ
وٹیاں نال او ڈاؤ اسنوں حکم کرن آشکارا
موئے نوں کی مارناں بھائی ہنجاؤ سیہ میتا
کھوہ دے وچہ ہزار آفاتیں کوئی نال یوسف کھاسی
آخر سانس لباں تے ہوسن وندروندا مرسی
ہن نہ مار واسدے تائیں منع یہودیوں ہوئی
مارن اکنے وٹا ونا حضرت یوسف تائیں
پیا اوڈیکے رستے او پیا باپ یعقوب تھاں اول

بعد او سدے پھر یوسف والی کہساں لول کہانی
جیوں یعقوب نوں لُٹ دسن آکہ الک دے کروانی

بیان واپس آون بھراواں یوسف دا پاس والد بزرگوار بہانہ گرگ دریدہ وچ پیش حضرت یعقوب

مال متاع تمام لٹایا جد بھاباں کرو اماں
کس سببوں بابل تائیں ہو ویسے ونج سلامی
لکھ ہزار دلیل دوڑائی کوئی پیش نہ آئی
بکرا لے کے ذبح کراہاں جنگل وچ اٹھائیں
اوسکی یقین استائیں ظن نہ کرسی کوئی
اگے بھی اوہ خوف ویہا لے رہند انہی سیاناں
ہندا سی بگھیاڑاں کولوں آوے خوف اسانتھوں
ایہو بہانہ چنگا ڈہندا ہور نہ کریئو کوئی
تاں پھر ذبح کیتا بکرے نوں جنگل وچ بھاباں
ٹُر پئے واپس گھر نوں سارے روندے تے کرلاندے
کھلا کیندا راہ دے اوپر نبی یعقوب سہارا
ولیا ہر یعقوبے تائیں چھاویں رُکھ بہائیا
اسجگہ تھیں جھوہلی جیہا گھر تھیں کڈھ لیاندا
لکھیا او سنے گھر تھیں گولی لیکر نبی سدہانا
یوسف نوں رخصت کر ولیا کہ اگدوں ونج لیا
جد یوسف نوں رخصت کر کے گھر ول حضرت دہایا
بس کر انخہا جو ہرا مرسی اینویں لکھیا گیا
عیب کسیدا ظاہر کرناں ہوندا حکم نا داناں
القصہ اوسجا گہ اوپر روو سے نبی سہارا
کیوں نہیں آیا شاماں ہویاں ہوئی دیر زیادہ
اج تاں ہیں اونہانوں کہیا بہت شتابی آناں
کس سببوں پر ہوئی اج خیر کرے رب سائیں
پُٹ گیا ہول دلے دے اندر انسوں انکھیاں جاری

دل وچہ کرن لگے تجویزاں کر بیٹھے کوڑ بہانہ
کریئے اوہ کم جس تھیں راضی ہو وسے نبی گرامی
آخر اس تجویزے اوپر ساریاں نے گنڈھ پائی
خون آلودہ کرتا کر کے دیو - پیئہ بابل تائیں
جد کہیا بگھیاڑاں کھادا ایہو سمجھ لیسوئی
یوسف نوں ناں آوے پئیدا اچہ جنگل بیایا ناں
ست یوسف گر گیاں پہراوے دیدا ناں نشانتھوں
آخر سبھناں دی اتفاقی اس گل اوپر ہوئی
رُتو وچہ ڈوہیا کرتہ حال وہاں پاٹیاں
اوڈوے کرہ یعقوب نبی نوں صبر آرام نہ آندے
خیبر ہیں آوے دوست ساڈا بھی اسدا سنگ سہارا
جس کہیوں یوسف دے تائیں رخصت سی فرمایا
واللہ اعلم کدہر کہوں یعقوب گھر سے نوں آندا
یعنی بچیاں گھر کیہڑے دیہے آ گیا نبی رہانا
بھو اگے کچھے شاید گھر ول ہو دسے جیلیبا
وچلا حال یعقوب نبی دا کیوں نہیں اجل سنایا
توں کیہوں وطنی شاعر سندا اگلہ کرنیاں پیا
ایہہ سچی بات سنائی تُتقا نہیں ہو جیا ناں
تیں جاگہ تھیں رخصت کیتا یوسف دلبر پیارا
اگے اس تھیں پہلے ہر اک آجاندا شاہزادہ
خاص تہاڈیاں آندیاں تیکر ہیں نہیں گھر جاناں بے
ڈھلیاں اُن نہاں شاماں ایتاکہ جانی آیا نائیں
بجھ لیا آندراں اوچ یوسف تیرا رہ گیا اندر باری

اینویں روندا نبی خدا دا ہوش سنبھال نہ کوئی
روندے روندے آدن کوئی جویں کسے دا مویا
کن وہر کے پیا کپڑاں لیند کون کوئی ہے روندا
کسنوں پیگیا چور کدائیں یا رب سچیا سایاں
کون کسے دے پیارے تائیں اج مصیبت آئی
کون کسے نوں اجہن جیتی آن موا تا دیندا
کون ایہ نال ہوہائی اُوندا عاجز درد رنجاناں
ایہ خبر جے ماہ کنعانی کھوہ وچ پائی آون
القصہ جان نیڑے آئے تکیا نبی الٰہی
ویرا ویرا کر کے رووَن اُچیاں کوکاں مارن
ہائی ہائی یوسف ہائی ہائی یوسف کردے ہاں کھلیاں
مُردہ سُن جتھائیں کوئی چاون کہری ادائیں
توڑے وعتی دشمن ہووے تانبھی وگدیاں جاون
کوڑیاں زناں مذہب نہاندا کوڑا توبہ سایاں
کوڑا رووَن نفع نہ دیندا اندر روہیں سارئیں
غش دی حالت اندر ہویا سرت نہ رہگئی کوئی
روہیہووے کہایاں تائیں ایہ الفاظ الائیا
یوسف ہویا ہن دوجا بابپ بھی نالے مردا
دوہن خون اساڈے سرتے چڑھسن بابچہ گناہوں
آخر باپ یعقوب نبی نوں جھک گھرے ول آندا
ساری رات بیہوشی اندر گذری نبی ربانے
ہوش آئی تاں چار چوفیر یوں کردا پھیر قطارا
پھر بیہوشی اندر ہویا ہوش حواس بھلائی
دستن سیاہ او چاڑاں پتیاں محل مکان شہانے
پھیر جد ہوش آئی نے کہیا سب فرزنداں تائیں

تانجو رونے دی جنگل تھیں سخت صدا اک ہوئی
سُن آوازہ رووَن والا اٹھ یعقوب کھلوئیا
ایس وقت وچ کون جنگل تھیں نال مہائی آوندا
دردا والیاں کون ہیاں آون جنگل کنوں ویہایاں
کون ایہ رووَن والا کیتوں آہن روندے بھائی
کون ایہ قاصد کسطرحدیاں خبراں آن دیسند
واللہ اعلم کس غم پاروں روندا پھرے تماناں
بلبل جیہڑے یعقوبے نوں اتھروں خوں رواون
آکھن ہائے افسوس یوسف تے ہو گئی بیپرواہی
مٹیاں پاوَن کپڑے پاڑن سٹی گردے کارن
چونکہ دہن سیا یار ناں ایس سمے دیاں چلیاں
ہوڑیاں کدیتی اکھے لگسن بیشک چاز بائیں
اپنے خویشوں مرے جے کوئی لعنت اسنوں پاعن
دلو چہ ہسن او توں کوڑیاں دریان ودھایاں
القصہ جد روندیاں ڈٹھا بابل پتران تائیں
ٹرفے پیاز میں دے اوپر عقل آوارہ ہوئی
میں جے کہیا نہ مار دیو یوسف وکھرا ہو فرمائیا
تساں بات نہ منیں کوئی منع رہیا میں کردا
پیغمبراں دے لڑکے ہو کے کھلے سدھے راہوں
ذرہ آرام نہ آوے اوسنوں روندا نے کرلاندا
فجری ویلے قدرے اوسنوں آئی ہوش ٹکانے
سبہ فرزند ڈٹھے نال ڈٹھا یوسف نبی سہانا
سجناں باجھوں دوست تائیں جنہ بھاوے کائی
زہر وسیوں سجناں باجھوں لڈو ہور مٹھائے
کتھے اوہ دلدار اساڈا گھر وچ آیا ناہیں

Marfat.com

کی سبب ہویا کی اوسدے نال مصیبت ہوئی — کس سببوں گھر ساڈے وچ چانن ملے نکوئی
کیوں نہیں ساڈا دلبر آئیا کیوں اتنا چر لایا — جسدے کارن ہیں سدھرایا کیوں دلبر نہیں آیا
تسیں تمامی گھرنوں آئے اوہ دلبر نہیں آئیا — جسدے باہجھ انہیر اچھائیا کیوں دلبر نہیں آیا
جسنے سانوں مارمو کایا وچ بے ہوشی پائیا — اوہ دلدار نہ ساتھ رلائیا کیوں دلبر نہیں آیا
جسنوں ہیں پیاجاندی واری لکھ لکھ وار بولایا — اوس نہیں اجے پھیرا پائیا کیوں دلبر نہیں آیا
جسدے پاروں دل میرے نوں ہوندا چین سوایا — سرتے ہوندا رحمت سایہ اوہ دلبر نہیں آئیا
جسنوں اک پل ورنہ ویکھاں اسنوں دن سدھایا — اوسدے ویکھن نوں سدھرایا کیوں دلبر نہیں آیا
بن اسدے حسن کی کرجنیاں یارب بار خدایا — دردغماں نے مار موکائیا کیوں دلبر نہیں آیا
اک پل سے ناں وچھڑن والے کدھر رخت اٹھایا — شاید مینوں اوں بھلایا کیوں دلبر نہیں آیا
رنبوں معلم ساڈا دوست کدھر اینہاں گنوایا — کوئی نہیں نال اینہاں دے آیا کیوں دلبر نہیں آیا
یوسف باہجوں ساڈے بھانے جگ اندھیر اچھایا — ساڈا روشندان بجھایا کیوں دلبر نہیں آیا
وسنع گیا اساڈے تائیں چوری ڈیرا چپائیا — کیہڑا عیب قصور کمایا کیوں دلبر نہیں آیا
سارا دن تکیندیاں لنگھیا ناں کجھ پیتا کھائیا — راتیں بھی نہ کجھ پکائیا کیوں دلبر نہیں آیا
ہویا جگ اندھیر تمامی سورج مکھ چھپائیا — رات اندھیری شور مچایا کیوں دلبر نہیں آیا
دسّو میرا یوسف پیارا کتھے تساں کھڑایا — اپنے سنگ نہ مول رلائیا کیوں دلبر نہیں آیا
کیوں تساں نے بلبل تائیں باغوں پکڑ ہٹائیا — کیہڑا عیب کوئی وسیایا کیوں دلبر نہیں آیا
کر بیتر سی جان ساڈی تے ظلموں قہر وسایا — ظلموں عرش مجید ہلایا کیوں دلبر نہیں آیا
سنکے ایسی حالت دردی بھایاں نے فرمایا — جیونکر سورت یوسف اندر آیت حکم سنایا

قال اللہ قالوا یابانا انا ذھبنا نستبق وترکنا یوسف عند متاعنا فاکلہ الذئب وما انت بمؤمن لنا ولو کنا صدقین

کہن لگے یا بابا اسیں گئے شکار کرن نوں — کول اوہنوں چھڈیا اساں یوسف لعل جیہن نوں
پچھوں یوسف تائیں کھادا کر بگھیاڑ نوالا — ایہہ پر تساں یقین نہ توڑ سے اوسے پیچ حوالے
ایسیاں باتاں بیٹھ بابل دے رو رو کرے سارے — ہائے افسوس پیارا ساتھیں کرکے گیا کنارے
ہائے افسوس اوہ دلبر ساڈا چانن تورا کھیندا — ساڈی غفلت پاروں شوہدا روندا گیا مرنیدا
ہائے افسوس اساڈے بھانے ورتی جگ اندھاری — ہائے افسوس ہویا گم ساتھیں اوہ دیوا انواری
ہائے افسوس پیارا جانی ساتھیں لدسہایا — پھلدا باغ فراقت والی آکے خزاں سوکائیا

Marfat.com

ایسیاں باتاں جد فرزنداں حاضر پیش سنایاں
ایسی سخت بیہوشی ہوئی راوی خبر سناوے
نال یولایاں بولے نائیں سخت بیہوشی آئی
پھیر بھاباں نے دل دے اندر بہت افسوس کمایا
دو او چہ ہور دلیلاں آہیاں اگوں ہور آڈھکیاں
رچہ پچھوں جد ہوش نبیؑ نوں پھیر دوبارہ آئی
ظاہر کر جیہ کوئی نشانی یوسف دلبر والی
سنکے سب فرزنداں جلدی حاضر کُڑتہ کیتا
تک پیراہن یوسف والا نبی یعقوب علیہ السلام سہارا
بیہوش حواس نہ رہ گئی کوئی صبر آرام بھولایا
چُم چُم اکھیاں اوپر لاوے کُڑتہ یوسف والا
سارا دن بیہوشی دے وچہ گذریا پاک نبی نوں
خبر ہوئی تاں دل دے اندر ہوش ذرہ کجھ آئی
حال دوہائی کر دوشتے جنگل پھرسے ڈھونڈیندا
جبلاں اتے سروٹاں اوپر چڑھ کے وتے تکدا
یوسف یوسف کر کے روندے ہویا سخت دیوانہ
کل درندیاں وحشیاں تائیں بول آواز سناوے
آوے میرے حاضر جلدی پچھیاں حال سجن دا
کیونکہ سجنا حال دوہائی وقت اخیری پائی
کس طرح اوس نوں ہاں کے کھاہدا دوست دلبر میرا
کیونکر روز قیامت اندر ونجلے مکھ دیکھاسی
قوم رسولاں ہر نے نالوں سنوں بہت پیاری
قوم رسولاں نوں جو کوئی کجھ ذرہ دکھ دیندا
بیگُناہاں پُت اساڈا کھاہدا تساں جیوانوں
نہیں امید تساڈا ہووے روز جزا چھٹکارا

پھیر نبی نوں غم درداں نے آن بیہوشیاں پایاں
سب نبیؑ دا جُثہ ٹھنڈا کجھ نہ آوے جاوے
وچہ بے سرتی نبی خدا دا ہوش حواس نہ کائی
ہائے اساں یوسف دے غم وچہ دو جا باپ چرایا
باپ بجدا باپ بجدا آساں مُکیاں اکیاں
روکے سب فرزنداں تائیں ایہ گل بول سنائی
جیکر ہے بگھیاڑاں کھاہدا ہووے بات نرالی
لو ہو نال لبوڑیا ہویا پیش کیتو نے میتا
بجدا باپ شماروں رونا گھٹ کیے شور کُکارا
مچھلی وانگوں پیا تلیوے دردوں کلمل آیا
بے وس ہو کے آہاں مارے غم چلے پرنالا
راتیں بھی ناں ہوش ٹکانے آئی مرد صفی نوں
مستی حالت جنگل طرفے کیتی جلدی دہائی
یوسف دلبر سوہنے تائیں پھرے آوازے دیندا
مت کے نظری آوے کدھرے سوہنا بدر فلک دا
جدھرے شمع مبارک نوری ہووے اودھر دوانہ
کسنے ساڈا دوست کھاہدا سچو سچ بتلاوے
کیونکہ وقت اخیری حالہ ہویا اوس چھندا
کسنوں یاد کیتا سی اوسنے دسے سانوں بھائی
ہائی ہائی ترس نہ آیا جسنے کھاہدا کٹ کٹ بیرا
جس مکھوں اس دنیا اوپر نبیاں نوں کھاجاسی
جیبے ادب وہاندا ہوسی پاسی سخت خواری
رب العالم اسدے اوپر رحمت نہیں کریندا
کیونکہ سرخ رُو ہو جاسو محشر دے میدانوں
حکم خداؤں نازل ہوسی سخت عذاب آمارا

سُن حیوان جنگل دے سارے رووَن گھت کباہٹر
دردوں سارے کول آئے خفگی تک نبی دی
رووَن لگے جیہدم سارے غیب ندا فرمائی
یوسف تائیں امن سلامت کھُو وچ اساں ٹکایا
اوسنوں کھوہ فلانے اندر قید مصیبت پائی
بعد اوسدے پھر اسد بتائیں ملسی عزت شاہی
تخت حکومت ملسی اوسنوں عالی درجے پاسی
سُن کے کل حیواناں تائیں صبر دلے وچ آیا
سنو حقیقت نبی سُہارا رو رو نیر وہاوے
ڈِٹھا تدھ اساڈا یوسف جنگل وچ کدائیں
رو رو جھاڑ کلاوے لیندا صبر آرام نہ کوئی
کوئی نہ دسے خبر یوسف دی ہویا دور نچھانا
جنگل دے حیوان تمامی کردے گریہ زاری
کوئی حیوان نہ کھاوے پیوے یوسف دے غم بارلو
رو کے عرض سناوَن لگے یا محبوب حقانی
کھاون پیون بھلا اسانوں عیش آرام نہ کوئی
اسینہ سجھو ساڈے تائیں زخم لگے دلبر دے
القصہ یعقوب نبی پھر واپس گھر نوں آیا
کہندے ہن نہ ملدا اسانوں یوسف دلبر پیارا
اپنی طرفوں تاں سب چارے لا رہیا چلائے
جیسدم گھر دے اندر آیا سارے صاحبزادے
نال پیار محبت حضرت گلاں نال وِلاوَن
کجھ آرام نہ یعقوبے نوں ہر دم درد زیادہ
ہر دم صدقے واری جاوے تک پیراہن خونی
اس حالت وچ نبی خدا دا ہسیا قدرت پاروں

کھانا پینا چرنا جنگلاں بُھلا ہر دے تائیں
آکھن کسے درندے کولوں ہویا کم پلیدی
کوئی نہ رووو کوئی نہ روو نہیں اپنی وی کائی
کسے درندے جنگلی اوس پتے تائیں دند چلایا
بُجھو نال تک اوسنوں وکھدوں جیا سی پڑ ہائی
گل ملکاں والی ہوسی یاروں حکم الٰہی
مت کوئی خوف کرو اس گلدا جیہڑی کٹ ریدی آسی
ایہا سُن خطاب الٰہی رب دا شکر کمائیا
جو کوئی چیز ملے اس تائیں بول آواز سناوے
دسو جے نظری آیا تینوں ڈٹھا کیہڑی جائیں
جنگل دے وچ بھوندا تے عقل آوارہ ہوئی
روندا تے کرلاندا دے تے نبی یعقوب ربانا
یوسف دے غم کولوں روندے جوہ جنگل دی ساری
کجھ نبی نوں ملیے جنگل دے وچکاروں
جویں تساں نوں غم یوسف دا تیویں اسانوں جانی
یوسف دی بےخبری یاروں لوں لبے امنی ہوئی
نہیں بلکہ جیون جنگل دے رو رو زاریاں کردے
جیسدم جنگل دے وچکاروں کجھ نشاں نہ پایا
ہاں جیکر جا رب ملاوے دور نہیں کجھ یارا
اگوں ہن ملاسی اللہ جیکر اوسنوں بھاوے
گرد بگرد نبی صاحب دے بیٹھے سبھا آدے
مٹھیاں پھرن آں خوش آواز ہو سخن الاوَن
رو رو کے پیراہن گلنوں لاوے نبی خدا دا
جیون جیوں کر تیتل ثبوں ہوندے دلوں بخش ونی
ساعت جیہنوں کسے شخص نے پچھیا شوق پیار لوں

یا حضرت بے موقعہ ہسنے کی کجھ نظری آئیا
اس کُرتے تے چوں یوسف والی خوشبو ملے نہ سانوں
جے ایہہ خون یوسف دا ہوندا ایڈ ہوندی خوشبوئی
ایہہ نہیں خون یوسف دا ایہہ ہاں مکر بنا کے آندا
دو جا جد بگھیاڑ ے کھا ہدا یوسف دلبر پیارا
یوسف نوں جس ظلموں خونی ڈاڈھے دند چلائے
کُرتہ تیوں اندر بدن یوسف دا کھا گیا موذی سارا
بڑا تعجب آوے بیٹوں یوسف مار گوائیا
نہیں ایہہ خون یوسف دا نہیں اوہ بگھیاڑاں نے کھا ہدا
جد کُرتہ نہ پھٹیا پھٹیا دند نہ لگا کائی
ہو گیا معلم پیکا سانوں بولن جھوٹھ تمامی
ثابت کوئی نشان نہ پایا جھوٹھ تمامی کہندے
جد ایہہ بات یعقوب سنائی چُپ ہوئے سب بھائی
کرن روایت عمل ریائی جو کوئی مومن کردا
رب فرما وے لیجا واپس سانوں لوڑ نہ کوئی
ناں ویکھالے عمل کمائے ساڈی نیت ناہی
جس دے کارن عمل کمایا اُس اگے لیجاؤ
غیر کسے دے کارن اوسنے نیکی پئی کمائی
چنگا مندا کرنے والا ہیں ہاں خالق سائیں
تاں پھیر عمل ریائی اوسدا واپس مُلک لیاون
ایہہ لے بھائی عمل تیرا ایہہ جھوٹھا رب بنایا
کوڑا عمل قبول نہ ہوندا بالکل ذات خدا نوں
سنو حقیقت صاحب اوہ وچ حیرانی آئے
کُرتہ کیوں نہ پاڑ لیا نداڈاڈھی غفلت ہوئی
ہر زمے بھی قرآن بنایا کر کے فکر نرالا

سن یعقوب سوالی تائیں اگوں بول سنایا
نہیں ایہہ خون یوسف دا بالکل سماں کھول سنا نوں
ہر نوں خوشبوئی دیپاروں ہوش نہ ہوندی کوئی
معلم ہو گیا میرے تائیں پورا مکر انہاندا
کیوں پیراہن اس سلامت کیوں نہیں اسنوں پھاڑا
کیوں نہیں اس کُرتے تائیں اوس نے دند لگائے
یا ہر وار جو کُرتہ ہے سی کیوں نہیں پھٹیا یارا
ادبوں کُرتہ لہ کے اوسنے وکھرا کدھر ٹکائیا
جھوٹھے ہیں شاہزادے سارے دل اساڈا آہندا
کویں ایہہ خون یوسف دا اسثے ملیا نال دانائی
کر کے دعا کدائیں کیتا یوسف نبی گرامی
شیر دا پنجہ لگیاں کپڑے ثابت کدیں نہ رہندے
بچگی وی حالت دے اندر گرون نیویں پائی
پھر اوہ عمل ریائی رب تے ملک موکل کھڑدا
ہسا دے کارن اس بندے خھیں نہیں ایہہ نیکی ہوئی
اسیں نہ حق کسید للیندے کہہ سی ذات الٰہی
پاک واپس کر کے اسدے منہ اوپر ٹپکاؤ
تا نجو چنگا جانن بیٹوں ہے کوئی مرد خدائی
میرے کارن عمل نہ کیتا جاؤ کرو آزائیں
منہ دے اوپر مارن اوسنوں نالے ایہہ فرماون
عمل ریائی کیتا تو نے خالص نہیں کمائیا
کوڑا کُرتہ لہو دا پھیریا نہیں اعتبار اسانوں
ہائے افسوس نہ کر اساڈے کجھ ایتھے کم آئے
مر دے وانگوں پے گئے جھوٹھے سچ نہ بنیاں کوئی
اگوں جد علماواں ڈٹھا بنیاں پھیر مو کا لہ

چونکر وچ قرآن اپنے دے اوسنے بول سنایا
ایہہ آیت جاں عالماں تکی سبھناں فکر دوڑایا
اوسدی پھر تفسیر اساتوں کدھروں نظری آئی
کادیاں مطلب ٹھگبازی وامعنے تک ضروری
ٹھگاں وچ نہ ربدی رحمت کدیں اوتاری جاوے
بیڑے کادیاں دے آنتھا اوس قرآن بتایا
اپنے دلوں بناکے عربی ربدے ذمے لائی
پھر اسوچ پئی دل اندر ایج ناہیں کرناں
یوسفدیاں بھراواں انگوں جھوٹ سوچاں آئیاں
کیوں نہ ٹوٹے ٹوٹے کرکے آندا پاس پدر دے
چونکر عاصی روز قیامت جرم ثبوتی پاسن
وکھسی ہائے افسوس تینوں ایہ خبر کجھ آہی
بیٹھ تاں اندر خانے ڈر ڈر کیتے اوگن سارے
ایہ خبر جے ہوندی مینوں کدیں نہ برا کماندا
پر کجھ اوسویلے وا اوسنوں نفع ندیسی روناں
کیوں نہ اس دنیا دے اُتے نیکی کردا رہیا
القصہ یعقوب نبی نے پتراں نوں فرمائیا
کسے ورثے نوں نہیں طاقت یوسف میرا کھاوے
غیرت غضب خدائی اسدا بلوچہ تخم اُڈاوے
دل تساڈا اینویں آہاراں یوسف تائیں
لایا سخت پیکان اساتوں بیگناہ تقصیری
ایہ لازم ناہا تسانوں ایڈ ظلم کماناں
ماڑی گل تسانے کیتی ساڈے حق وچ بھاری
روکے عرض کیتی فرزنداں یا سردار نگینے
پر تینوں اعتبار نہ کوئی تُٹے سچ بتلینے

ہے قرآن قریب الکادیان رب کہائیا
کی مطلب جے کادیاں وچہ آون کھبیں شرپایا
اسدے کارن ناں کادیاں تے رب رحمت فرمائی
کادیاں وچ نہ تاہیں اتھی رحمت رب غفوری
جے آٹے تاں آسے پاسے رحمت پھیر اپاوے
یعنے باہر بنائیں اندر کادیاں وچ نہ آئیا
آخر جد مشہوری ہوئی آپے شہرت پائی
لکھناں اوہ پر کادیاں جیسی پاک کلام اُتے ناں
ہائے افسوس نہ کیوں کر تے دیاں لیراں اساں بنایاں
جرم ثبوتی ہو گئی ساڈی رورو زاریاں کردے
رو رو کے پچھتاون لگسن اپنے بدکرداروں
اگے اوگن ظاہر ہیسن کرسی ذات الٰہی
تانجھی اگوں اس موقعہ تے آن ہوئے آشکارے
کر نیکو یاں اج دیہاڑے آن انبار لگاندا
اگ لگیاں کھوہ کھٹن لگا کجھ نہیں فائدہ ہوناں
پیش یعقوب ہویا تے کر کے یار ناں یاد آگیا
سچ دسواوہ یوسف میرا کدھرے نساں گھایا
جے پیغمبر زادہ کھاوے جلد نتیجہ پاوے
بیگناہ پیغمبر زادہ کون درندہ کھاوے
آخر اینویں کنیا تساں جھلسی نہیں اسا جیہڑی
جھلسی نہیں احسان تساڈا جیکر لوہم اخیری
بیگناہ برادر تائیں جنگلیں مار مکاناں
یوسف تاریا نالے ساڈی ہوسی کمنج تیاری
تیر دا انگوں یوسف پاروں جلگئے ساڈے سینے
تیرے نالوں وَدھ کے اسیں درد حال ونجائیے

Marfat.com

ڈاڈھی چمک اساڈے دلنوں درد یوسف دے لائی
سُن کے بابل نے فرمایا سارے کوڑ الاؤ
یکر تسیں تمامی سچے بولو سچ زبانی
اوس کولوں میں خود دیکھ لیساں حال حقیقت ساری
وانگ شکاریاں جنگل اندر دوڑے کر کے ہلے

وچہ فراقت یار سجن دے کرئیے حال دہائی
اپنی ہتھیں یار یوسف نوں بھیڑیا نوں پھڑ لیاؤ
پکڑ لیاؤ ناہر جسنے کھادا ماہ کنعانی
نال پھڑے زنجیر شہزادے کر دے ترت تیاری
دس کھاں انھاں کون بیدوسا پکڑ گھریں نوں چلے

بیان حاضر آمدن فرزندان ہمچنین پدر معہ گرگ اسیر

جنگل بوچہ پھرن ڈھونڈیلے صاحبزادے سارے
بوٹا کاہی جنگل بیلا وتن سبہ ڈھونڈیندے
اچن چیتی ہک جا گتے اک بگھیاڑ نمانا اں
ہولی جیہا اسد تیائیں نپیا وچ بھراواں
اکھیاں وچوں کجھ نہ دسے لاغر گرگ وچارا
انھا جیہڑے وردی ہوون اگے درور نجانے
دکھئے نوں دکھاون اسدا پیشہ لا قدیمی
سنوں جوالا اُس ناہر نوں پکڑ تمامی بھایاں
اوہ بگھیاڑ نمانا ہوکے نال آوے دھر کیندا
سبہ فرزنداں حاضر کیتا اُس بگھیاڑ سے تائیں
ساری خلقت ویکھن آئی کون اوہ کرباں سڑیا
کون بیتر سا جسنے ایڈی کیتی آ بے ترسی
کون اوہ جسنے چن بدر نوں بدلاں وچہ چھپایا
کون موکالا پیغمبراں دے لڑکے کھاون والا
کون اوہ دل پیغمبراں والے غم وچ پاون والا
پکڑا آندو نے جسنے کھادا یوسف نبی تعالٰے
پکڑ آندو نے راشک مو ذی دشمن ذات رسول
پکڑ آندو جسنے یوسف کیتا بیرا بیرا

وانگ شکاریاں جنگل اندر مارن دور نظارے
نیڑے دوروں ہر ہر پاسیوں وتن کیڑاں لیندے
اوپر زمیں دلیٹیا ڈٹھا دردوں مدد رنجاناں
بہت غریب بڑا اِسّہ جیہا لگا جوین کچھاواں
ہلن دی نال طاقت کوئی بنہہ لیئے یارا
اوسدے اوپر ہور زمانہ درد مصیبت آنے
وڈ دے رہئیے خدا دے کولوں منگئیے فضل سری
منہ دے اوپر لو ہو ملیا گھر نوں کیتیاں دھایاں
کرکے لیلاں نال اساڈے کی اج پیشہ تھیندا
بھندے بابل اس کھادا یوسف چائیں چائیں
جیہڑا بیگناہ نبی دے گاٹے اوبہ چڑھیا
یوسف جیہا شاہزادہ کھادا نال عذاباں مری
روشنداں بجھاون والا ناہر پکڑیا آئیا
کون اوہ بھکھا نیاں اوپر دند چلاون والا
پکڑا آندو نے یوسف تائیں خاک رلاون والا
پکڑا آندو نے ماریا جسنے سوہنیاں لقاں والا
پکڑا آندو نے دوزخ لبھ جو سڑسی وانگ جھولاں
پکڑا آندو نے جنگل وچوں سخت لبے ترے ساجیہڑا

پکڑ آندو نے دشمن رب دا لایق قہر عذاباں
پیغمبر اتنوں قتل کریندیاں اسنوں شرم نہ آیا
اینویں طعنے دیون اوسنوں بیگناہ تمامی
کجھ آواز نہ بولے چالے وچہ حیرانی کھلا
رورو ناہر نیر وہاوے سخن کلام نہ کوئی
لوکاں دی بدنامی باروں سینہ ہو گیا لیراں
جسدم چپ نماناں ہو گئے کھلا وچہ کچہری
تازہ درد لگا وچہ سینے تک دشمن دے تائیں
کس طرح دل تیرا آیا کھاہد ایوسف میرا
کس جگہ تے کھاہد یوسف صورت دا متوالا
رکھویں دھر بچیا اوپر زینندے نازک بدن گرامی
کویں گلاں بیا کردا آہا جد توں اوتوں آ نچیا
اِکّی جگہ کھاہدو یا چا کے کھاہدا جا بجائی
اسٹھیں کلمہ پڑھیا اوسنے یا نہ پڑھیا کوئی
کیونکر کھاندیاں یوسف والی صورت سی کرمانی
کی اوس کہیا مردی واری سخن پیغام یگانہ
سوہنیاں لفاں جدوں ٹٹیاں کی کجھ کھاہویا
ظالماں خوف نہ آیا تینوں پیر بچڑا انبیاں دا
جیکر بھکھ لگی سی تینوں مینوں حال سناندوں
ظالم ہو یوں جگدے اوپر حسن تیریاں گلاں
بدر منیر نورانی تک کے تینوں شرم نہ آیا
دشمن رب نبی دا نبیوں پیتا ای کفر پیالہ
سوہناں مکھ جوانی چٹا ہوندوں پٹ دگایا
ہور شکار نہ لدھا تینوں کھاہدا بچڑا میرا
خبر نہ ہوئی کیں دکھیئے دا ایہہ دلدار پیارا

ہائے ہائے اسنوں ترس نہ آیا کھاندیاں تیہی تاباں
کرکے ادبی یوسف اوپر غضبوں دند چلایا
بیگناہ بے دوسے تائیں آن لگی بدنامی
بے تقصیر عدالت اندر بھیڑیا آن کھلوتا
کیونکر بولے ربدی طرفوں طاقت سخن نہ ہوئی
راہ جاندے پردیسی تائیں پھڑ لیا تقدیراں
تک کے نبی یعقوب شتابی بول آواز پکاری
کہندا اے بگھیاڑا مینوں دلدا حال سنائیں
کس طرح اوہ جگر اساڈا کیتا بیرا بیرا
بتی واری وڈھیا یا کہ کیتا اک نوالہ
کیہڑے پاسے پٹ کے کھاہدا اوس حال تمامی
دس کھاں پہلوں کس جگہ تے تند آ کے چپ پایا
دس کھاں کسنوں سدیا سی اس کرکے حال دوہائی
دس کھاں کی گل جاری دسنھیں وقت نزع دے ہوئی
دس کھاں دس پیارے تینوں دی کوئی نشانی
ہائے ظالم کیوں مسکیناں دا لٹیا مال خزانہ
کیکن آخر وقت پیارا ڈوہائیں ڈاہیں رویا
اوچا شان خداوند کیتا جگ دے وچہ جنہاں دا
بکر کر دیندا ایں تینوں جنتی بن کے ہیں جا ہو در دل
کہسن لوک یوسف نوں کھاہدا اگ گئی نے وچہ جہاناں
دلوں نہ سمجھیا ایہہ شاہزادہ کس ہابیل دا جائیا
نور نبی دی کھہر اوڑ خدا لوچہ جا سبیں ہل مو کالہ
تیوں کیدوں بدبخت شکارا اسیں جنگل وچہ آئیا
تک نہ گئیں اساڈے تائیں دل نہ کنبیا تیرا
تیسیدے ماریاں جگدے اوپر جا سی ورت اندھارا

Marfat.com

بُرا کیتوئی میرے بھائی اے ظالم ناداناں
تیرے ظلموں ہووے پیا طبق زمیں آسماناں

رونق میرے گھر دی یوسف ساری تُدھ اوجاڑی
نازک جان میرے دلبر دی نال ظلم دی پاڑی

ادب لحاظ رشتاں والا یاد نہ رہگیا تینوں
کر کے ظلم پہاڑاں جیڈا داغ لگا ئیو مینوں

سینہ چاک اساڈا کیتا کھادی جان پیاری
ایسا داغ لگایا مینوں وساں عمراں ساری

جے تینوں بد دعا لاواں ماراں پکڑ اٹھائیں
تاں کبھی دلبر میرے تائیں ملدا نہیں کدائیں

جو کجھ ہوئی ہو گئی ساتھے حکم جو رب والی
تیرے ماریاں ملے نہ سانوں یوسف دلبر عالی

تاں تینوں ہن قید کریساں ویساں چھوڑ شتابی
ایس صبر دا اور رب سانوں دیسی ذات جنابی

جو کوئی دشمن تئوں ہو سکدیاں کجھ نہیں پہنچاندا
رب العالم اوسدے اوپر رحمت مہر کماندا

ترسوں جو دشمن نوں چھوڑی جنت وچے پاوے
پر جو دشمن دینی ہووے اوسنوں مار گواوے

قادر ہوندیاں جو کسے دا عیب گناہ بخشیندا
اوسدے اوپر قادر اصلی رحمت نظر تکیندا

جو بھلیائی نال کسے دے کرد امومن کوئی
دوزخ بھاہ حرام اوس اوپر خبر کتابوں ہوئی

کجھ نہ آکھیا نبی خدا دے اس بچیاں ڈرتے تائیں
سوئی بھی نہ ماری بالکل ہیں قربانی جائیں

جگرے وہن نبیاں والیاں صبروں کجھ نہ کہندے
اوچا دم نہ کڈھدے وچے نرمی سختی سہندے

اودھر ول نبی اللہ تیں ویلے روّے گرگ نماناں
بولن دی ناں طاقت کوئی جیونکہ حکم زباناں

روّے زار وزار بیچارا اکھروں خون وہاوے
جیہہ زبان بولاں یار تارو رو عرض سناوے

میں بے دوسا پکڑیا پیا عیبوں دامن خالی
جیہہ زبان مینوں جے دستاں حالت یوسف والی

جاوے ظن پیغمبر والا پاواں جلد خلاصی
ہن تاں پکڑیا بابا چہ گناہاں جیونکر بندہ عاصی

طاقت جلدی دیہہ بیدا دتھیں ظن وچھاواں
مت کے بُری دعا لاوے میں حق نبی سچاواں

ہووے عرض قبول اساڈی یا رب یار خدایا
دیہہ زبان مینوں میں دساں جیونکر حال وہایا

آگیا اللہ رحمت اوپر فضلوں مینہ برسایا
اوس کہاں اُدھر اوس نا ہر لے کیونکر حال سنایا

دربیان گفتگو کردن گرگ با یعقوب علیہ السلام و نجات یافتہ رفتن بسوئے صحرا

ساقیا جام اسانوں دینا جلدی تازہ بھر کے
حیقصص صنم تیا تاساڈا بولے مثل گوہر کے

عقل آوارہ ہوش دانائی ہو وے کھیبر اُریسے
شاہاں دی خدمت دے اندر بولاں سخن اچیرے

اک جُرعہ جیہے شاہانہ اوتقول بھر کے دینا
اندر خستگی اساڈا ہویا اوس شہر الیوں سینا

کدین نہ شاہاں دی مجلس وچہ باتاں کجھ سُنایاں
بند زبان چرد کی ہوئی شاہاں بھانے ساڈی
سنو حقیقت نبی اللہ دے رو کے عرض سُنائی
دسے حالت یوسف والی کھایا یا نہیں کھایا
جاوے پرت گھراں ول جلدی کاہنوں بنہہ بہانا
ہویا حکم خداوی طرفوں یا مقبول سہارے
رکھو اسدے سر دے اوپر ہتھ اپنا اکواری
قدرت نال بولیساں اسنوں بیشک وانگ انساناں
جاگے بخت اُس بھیڑیئے والے رحمت ہونداں آیاں
لیکن اس ناہر دے سر تے حضرت ہتھ ٹکایا
کیونکہ قیدیاں اوپر آئی رحمت بادشہانی
جنہاں چوراں دے سر تے سایہ ہووے نبیاں نوالا
ہیں بھی ہاں مسکین نکارا نال عیباں دے بھریا
اکن تیرے دروازہ کھلا یا رسول ربانے
عاجز ہاں شرمندہ ڈاڈھا ہویا چپ زبانوں
رحمت یاروں عاصی اوپر رکھو ہتھ کرم دا
جسنوں ہتھ پیغمبراں لگن ہووے دفع بلائیں
رکھو ہتھ اساڈے سر تے رحمت فضل کماہو
سنو حقیقت جدوں نبی نے ناہر تے ہتھ دھریا
اوسے وقت خدا دے حکموں سُندی خلقت ساری
یا حضرت ایہ حاضر بندہ پچھو جو دل چاہوے
نبی بتایا دس اسانوں دلبر وا احوالا
تدھے چین بدر اوہ کھادا اوس حقیقت ساری
سنکے ناہر ادب سلاموں پچھے عرض گذاری
ہیں نہیں کھادا یوسف تیرا دلدا چین سہارا

اج تقدیروں شاہاں اگے باتاں کرنیاں آیاں
دم کر دیہو شراب اساتوں منت کراں تساڈی
یارب دیہہ زبان گرگ نوں کرے کلام صفائی
جے نہیں کھایا تے پھر اسنوں لازم چھڈناں آیا
کھاوے بیوے جنگل دے وچہ جا کے گرگ نمانا
عرض قبول تساڈی ہوئی کریہوا ایہ کم پیارے
کہسی پھیر حقیقت تینوں یوسف والی ساری
سنیا جدوں یعقوب نبی نے ایسا حکم یاباں
کیونکر اوہ ناہر اوتے رحمت جھڑیں لایاں
کیونکر اس جنگلی دے اوپر ہویا رحمت سایہ
کیونکر تریائے مر دے نوں لگیا رحمت پانی
ہیں قربان نہ کیوں انہاں تھیں جا دے سے نکالا
چوری کیتی حکم خداوں غیر طرف چت دھریا
ہتھیں پیریں سنگل پائے منہ دی رنگ کریانے
آن تیرا دروازہ ملیا ہو کے دلوں نمانوں
دو ہاں جہاناں وچہ دیکھاں فضلاں تھیں منہ عمدا
ہیں عاجز نے یا نبی اللہ رحمت فضل کمائیں
اوہدھ قید گناہ وچہ اسدی بند خلاص کرا ہو
بول زبانوں اوسدے تائیں نبی آوازہ کریا
ناہر نے لبیک یانوں بول آواز پکاری
سچی بات سناساں ساری جھڑ ٹھ نہ بولیا جاوے
تدھے یار اساڈے تائیں دتا دیس نکالا
جھوٹھ نہ بولیں مت کوئی آوے غیرت غضب جباری
یا حضرت اس عاجز سندی سنیو گریہ زاری
نبیاں نوں جھوٹھ کہہ پہچاوے دکھیا جاوے بارا

کافر ہووے دوزخ اندر اُلٹا ڈالیا جاوے
جس جنگل وچہ قدم تساڈے صاحبزادے پاون
کوئی اس جنگل وچہ رہندمت بے ادبی تھیوے
عالی شان سولاں نبیاں ہر کوئی شرم کریندا
اپنی جانوں نبی اسانوں ہوندے بہت پیارے
مُنکر جو نبیاں دا ہویا سڑسی دوزخ بھاہیں
بخیرت نظر جو نبیاں جانب اکیل وچہ تکیسی
یا حضرت جی یوسف تیرا کربے ادبی کھاندا
کسے نہ کھاہدا نبی تساڈا جنگلدیاں بلایاں
ابتر جتھے تساڈا اچگٹ دا یا حضرت سردارا
ڈریئے نال تساڈا امت کے خوف اساتھیں کھائیے
یا حضرت ڈھا خیر اسانے آپس وچہ الاہی
لڈھ دیئے اُس موذی تائیں کولوں سبھ اداں
ہور چیزاں چھڈ بیٹا تیرا کھاون کارن داہیئے
کوئی نہیں کھاہدا کوئی نہیں کھاہدا دلبر یار تساڈا
جیکوئی لکھے کھاہدا توتے دلبر یوسف پیارا
کون اوہ جسنے ڈٹھا بیٹو کھاندا یوسف عالی
کُوڑا منہ میرے دے اوپر لوہو کل آندونے
اچھا اینہاں اساڈے تائیں ایہہ الزام لگایا
ہن تے ساڈا زور نہ کوئی مجرم ساڈا ناداں
تساں اساڈے اوپر دعوی ساڈا اوپر اونہاندے
جیکر جھوٹا ظن اونہاں نوں دارن ہیٹ کٹارمی
جے ہک وال یوسف دے انگلے میرے پیٹ چہ لبھ
پھر اوہ میرا نام نہ لیون نہ الزام لگاون
لازم نہیں پیغمبراں تائیں ایسی بات کدائیں

میں نہیں ڈکھ پہچایا بالکل ناہر بول سناوئیے
اونہوں دے بگھیاڑ تمامی دور کتے نس جاون
خوفوں ڈریاں اوس جنگل تھیں دور کتے نکلیوے
کون اوہ جیہاں جو لے دبیوں نبیاں تھوں ڈکھ دیندا
نبیاں ندے جو تابع ہووے دوئیے جہان سنوارے
سنگ ہاں قارون نکارا پاسی جو کہہ ایذائیں
لکھہ ہزاراں برساں اوسنوں دوزخ رب دکھیسی
واللہ اعلم میرے حق وچہ کی خبرے ہوجاندا
رہنوں معلم یوسف تیرا کدھرے کینا بھایاں
اوس جگہ تھیں دور کدائیں کر دیئے اہیں گذارہ
کدیں نہ نال تیرے نہوں کوئی صورت آن وکھاوے
جو کوئی چیز تساڈی کھاوے دور نکالئے بھائی
کدیں نہ چیز تساڈی کھائیے سچو سچ بتاواں
ایسا ظلم جے کر بیٹے حضرت کس دروانے جائیے
ہست گے کر وگمان اساتھے دامن پاک اساڈا
ساہمنے آ کے نال اساڈے بشک کرے نتارا
حاضر ہوکے نال اساڈے کرے کلام زبانی
بیگناہ بے دوسے تائیں زوری پکڑ لیونے
اسیں بھی وچہ کچہری کھڑساں جد کوئی ویلا آئیا
ناحق ظن جو کرے کسے تے پکڑ سی رب سچیاواں
جنہیں بے دوسے دیتا ئیں پھرن خوار گراندے
ویکھہ لوں سبھ پیٹ میرے ٹل کر کے کوشش بھاری
تاں ہیں کوڑا اور نہ بالکل ہٹ بخیر خیالوں
ہو پیغمبر زادے ایڈا کوڑ طوفان ہولاون
بن ڈٹھے بے دوسے تائیں دینیاں ودواں آئیں

اج خداوند خفگی اندر آوے باجھ حسابوں
زورو کے بھجیا ڈھ بیچارا کردا گریہ زاری
سنکے حال حقیقت ساری گرگوں نبی خدائی
ہے بے عیب ایہ گرگ نمانا ایہوئیں پکڑ لیاندا
اینویں اسنوں مجرم کرکے میتھے پکڑ لیائے
پکڑ بیدوسا آندا تساں نہیں اس یوسف کھایا
ایڈا ظلم نہ بجھی کوئی دسو سچ حوالا
بیگناہ بیدوسے تائیں زوری پکڑ لیائے
زوری پا زنجیر ہتھاں وچ قیدی کرکے آندا
ناحق تہمت اس شوہدے تے لائی تساں ضروری
بیگناہ نوں پکڑ آندو نے رتی شرم نہ آئیا
تسلوں سینہ یوسف والا نال ظلم دے سلیا
تو نال ربوڑیا اسنوں کیتی عجیب دانائی
کوڑا ہو لنگکے آندا اگرہ تہ یوسف والا
سچ دسو جس کھاندیاں ڈٹھا اسنوں ماں مکاؤں
سنکے چپ شہزادے ہوئے کوئی نہ بولے چالے
تن دی کوئی جاگہ نہ لبھے جرم ثبوتی ہوئی
جے کیتے یوسف اس کھاہدا رلمل سارے بھائی
جے کھیٹے ایہ بے بیدوسا یوسف الیں نہ کھاہدا
آندا سی بھلیائی کارن گرگ جنگل وچ کالوں
اسماں جاتا کہ کوڑ اساڈا بھیت جاسی اسجائی
بردے ساڈے پاڑن لگسی جاکر خبر نہ ہوئی
اینویں تیلے عاصی دے حق ہوگ گواہی پوری
جو کجھ چنگا مندا کیتا سب اندام دسیسن
ہر اک چیز گواہیاں دیسی اگے ذات الٰہی

نیکا نتوں بھی غیرت پاروں لیندا اکپڑ عذابوں
ہیں نہیں کھاہدا یوسف تیرا یا مقبول غفاری
سمجھ لیا اس کوئی نہیں کھاہدا یوسف میرا بھائی
دس دیندا جے دلبر ساڈا اپنی ہتھیں کھاندا
تاں پھر سبہ فرزنداں تائیں نبی یعقوب بتائے
سچ دسو اوہ یوسف ساڈا کتھے پکڑ دگایا
کدھری چھڈ آئے اوہ جانی سوہنیاں زلفاں والا
دسو سانوں اس شوہدے نے کیہڑے عیب کمائے
بھرنا پوندا خون بیدوسا جیکر ماریا جاندا
کسے کھاندیاں ڈٹھا اسنوں یوسف نبی حضوری
دوجے دے متھے تے مارو اپنا عیب کمائیا
بیدوسے گرگے دے منہ تے آن ہوکا لئیا
پر نہ کوڑ تساڈا پچھیا قدرت رب دکھائی
ٹلے کوڑا گرگ نماناں آندا ایں ہوکالا
نہیں تاں اس بیدوسے تائیں خصمت حکم بتاؤں
سنکے باتاں بگھیاڑے تھیں ہیگے ڈاڈھے کالے
ڈردا بگھیا کے دکولوں جھوٹھ نہ بولے کوئی
پھیر ثبوتی ساڈے پاسوں بلدی ہوں ٹکائی
تانہیں آپے کوڑے ہووں ہر اک بھائی آہا
ایہناں خبر جیہڑی تگی حاصل ہوسی اسدے پاروں
ایہناں خبر جے گلاں کرکے دس سی کاررائی
خبر ہوندی اے کدیں اسنوں ہوں آپیندا کرائی
سبہ اندام گواہی دیسن اگے رب حضوری
مشرکاں کافر بدعتی تائیں سبہ خوار کرلیسن
یار بیا اس روز فلانے اوہ گل کیتی آ ہی۔

Marfat.com

جیوں جیوں سنسی بُری گواہی مشرک بدعتی بھارا ۔ تیوں تیوں کنسی ہیں کیوں کیتا بھیڑا کم نکارا
ایہویں مُرتداں نوں اُس دن ہوسی بہت خواری ۔ دوزخ کھلا تکیندا ہوسی سخت عذاب قہاری
بیدیناں مُرتداں تائیں ملسی سخت تباہی ۔ سنگ کفاراں دوزخ اندر داخل کرے الٰہی
سنو حوالہ جد ناہر تے کہیا مجلس اندر ۔ میں نہیں کھادا بالکل تیرا یوسف نبی پیغمبر
بیچھن لگا فرزنداں تھیں نبی یعقوب سُہالا ۔ کسنے کھاندیاں ڈٹھا اسنوں کہو حوالہ سارا
سنکے ادبوں رووَن لگے سبھ فرزند گرامی ۔ کہندے حاضر خدمت اندر سُندے لوک تمامی
یاحضرت نہیں کھاندیاں ڈٹھا جھوٹھ نہ مول الاوا ۔ پکڑ بیدوسا آندا رل مل سارے یاں اساں بھراواں
دوجی گل نہ ہووے ساتھوں پیش حضور تساڈے ۔ ایہ بیدوسا نپ آن وچہ ہین قصور اساڈے
سنکے حالت نبی اللہ دا ورو نیرو ہاوے ۔ بعد اوسدے بگھیاڑے تائیں اتنی بات سناوے
دس اسانوں دلبر جانی جے نہیں تدہ کھایا ۔ کیہڑے پاسے گھت وچھوڑا ہس اوہ دس سدہایا
مویا ہے یا زندہ ہے اوہ دس احوال تمامی ۔ یا کسے درندے ہوری کھادا نبی گرامی نوں
دس اس محرم دلبر والی حال حقیقت پوری ۔ کتھے ہے دلدار اساڈا محرم یار حضوری
سنکے گرگ تمانے اگوں رو کے عرض گذاری ۔ یاحضرت نہیں وحی نے تیوں آکر بات چتاری
حال حقیقت نہیں اس دسی حضرت یوسف والی ۔ حضرت بول سنایا نہیں کچہ آکے خبر وصالی
سنکے گرگ نبی دے اگے بولیا حکم سچاواں ۔ جیکو وحی نہ حالت دسی ہیں کیوں بول سناواں
آوے شرم جنہاندے پاسوں جبرائیل جیہانوں ۔ کیا طاقت ہیں عیب اونہاندے ظاہر کہاں تسانوں
کروا رب لحاظ جنہاندا ادب بندگی پاروں ۔ جے میں عیب اونہاندے بولاں رد ہوواں دربارؤں
میں نہیں گلہ اونہاندا کردا اپر تقصیر بناناں ۔ گلہ جو نبیاں دے لیں کردا اوڈو لے عرش سیاناں
رب جنہاندا حال نہ ظاہر پیش تساڈے کیتا ۔ میں کیوں حال بے ادبی کر کے کہاں اونہاندا میتا
ظاہر عیب اونہاندا کر کے جے میں بول سناواں ۔ آوے جھڑک خداوندوالی کس دیوانے جاواں
میں ہاں کون نکارا بھارا ایڈ بے ادبی بولاں ۔ اوہ صاحبزادیاں دے میں سخن خلافت تولاں
تجہہ فرشتیاں گلہ سنایا غضب خدا دا آیا ۔ سن جیوں وچہ تفسیر مفسر فکر عجیب سنایا

حکایت فرشتگان

کرن روایت لوح محفوظی جتنے ملک گرامی ۔ ہر دم رب دی حمد الاون دن تے رات تمامی
اننت شمار نہ کوئی آوے جا وہ ذکر کریندے ۔ ذرہ جے منہ ہلاون لُغتاں کئی ہزار کڈھیندے

Marfat.com

نور کتوں اوہ سرجے اللہ دے قد آدم بھالے
اکدن غفلت پاروں اونہاں ذکر کیتا ایہہ جاری
نعمت تے انعام تساڈا کھاون عیش اڈاون
ایہہ گل لازم نہیں خدایا خوف نہیں کیوں کردے
اتنی بات ملائکاں جس دم ظاہر بول سنائی
ہویا حکم قلم دے تائیں طرفوں رب علا آہی
لکھدے بندیاں دے دفتر وچ لاویں ویر نکھوہی
اکی سخن مخالف پاروں غضب خدا دا آئیا
دیکھ جلالیت دے تائیں بیٹھے ملک گرامی
کہندے یارب ناہیں اساں بولیا گلہ اونہاں دا
اساں تساڈے پاروں غفلت بندیاں بول سنائی
رب فرماوے کسنے کہیا بولو گلہ اونہاں دا
ہر کوئی روزی میری کھاوے ہویا حکم سچاول
جدکے اونہاں فرشتیاں اوپر غیرت نازل ہوئی
ہر بندے نوں چاہیئے رب تھیں ڈردا وقت لنگھاوے
سن یعقوب بتایا اوسنوں چنگی بات سنائی
ایہہ چال حقیقت سانوں اپنی کھول سناویں
کس ولایت جنہاں تیرا بول حقیقت ساری
سن کے اوس بجھیارے شتابی حالت بول سنائی
دور ولایت خانہ میرا مصر زمین وچالے
اکدن واڑے میرے تائیں خوش ایہہ بات سنائی
اوسنے ابراہیم خلیلوں سنی نصیحت تازی
شوقوں اپنے بھائی تائیں جو کوئی ملنے جاوے
بھی اتنی قربانی اوس تھیں دور کرے رب سائیں
خویشاں نالوں الفت جو کوئی اپنے دلوں ہٹاوے

ہر دم وچ تسبیحاں شاغل رہندے ملک سہارے
بندے تیرے کردے رہندے یارب بدکرداری
پھیر تساڈیاں حمداں کولوں ونڈ وراڈی جاون
کھا کھا نعمت تیری ہوون بے فرمان امر دے
وچ دربار جناب الٰہی بات پسند نہ آئی
ایہناں فرشتیاں والے جتنے ہیں اعمال تمامی
غیرت غضب ملائکاں اوپر آ کے واقع ہوئی
کل اعمال نیکیاں اوپر غیرت کرڑا اوس آئیا
توبہ توبہ پئے پکارن رب دے پیش تمامی
امر تساڈا ہن تا ہیں روزی ہر کوئی کھاندا
اگوں الٹی خفگی تیری اوپر اساڈے آئی
باہجہ امر دے سخن مخالف اوپر زبان لیاواں
کیوں کج تساں کہوایا ایہہ جو بولو سخن لکھاواں
وس کہاں انہاں ہوواں نہیں کون جھگیڑا کوئی
تائیں سنوں حقیقت ناہر کیوں مکر گھر نوں جاوے
ہوئی گواہی پوری تیری شک نہ رہگیا کائی
کس جنگلوں چھیڑی پاسے وس توں جھٹ لنگھاویں
کی کجھ بنی مصیبت تینوں سبھی جان پیاری
سنیوں ہا حضرت عاجز دی پچھلی کار روائی
پیو دا ویر دادے میرے آہے نیک خصالے
اندر الفت حق بھراواں بہت پسندی آئی
کہسن جتنے بھائی راضی رب بھی اوس تے راضی
ہزار نیکی ہر قدموں اسنوں رب عطا فرماوے
سخت عذاب اوسنوں جو ہووے نال بھراواں نالے ناہیں
اللہ صاحب اوسدے اوپر رحمت نظر نہ پاوے

Marfat.com

نیکاں نال جو اُلفت رکھسی سنگ انہاندے جاسی
بُری مجالس والا بیشک دوزخ ماراں کھاسی

ولیاں دی جو مجلس والے سنگ ولیاں جاسن
منکر جو ولیاں دے سارے دوزخ دے وچ کھاسن

سبھ تھیں افضل وچ اوسنوں دیسی اللہ سائیں
جینے ہر دم راضی رکھیا اپنیاں بھایاں تائیں

ایہ مسئلہ سن دادا میرا گھر دے اندر آئیا
سبھ ٹبر دیاں بندیاں تائیں اوسنے بول سنائیا

سبھناں یاد پکایا مسئلہ دل دے اندر پائیا
دفتر سینے والے اوپر کاتب کنوں لکھایا

اجن جیت خدا دی قدرت ایسی واقع ہوئی
بھائی میرا رُلیا کدھرے پتہ نہ ملیا کوئی

لگا تیر جدائی والا سینے وچ اجیہا
لکھ دوائیاں کیتیاں ایہ پر داغ اجے نہیں گیا

آخر شوق جہاں دا چایاں نکل آیا گھر بار ہوں
بھائی دے ملنے دے کارن طلب ثواب پیاروں

جنگل پربت ڈھونڈھے کتنے پتہ نہ ملیا کوئی
رووں نین فراقت اندر ڈاہڈی مشکل ہوئی

مصر تے شام وچ چالے جتنے بیلے جوہاں سارے
ہک ہک تیل کرکے تکیا خاطر ویر پیارے

ایہ پر پتہ نہ ملیا کوئی ویر پیارے والا
واللہ اعلم جیندا ہے یا پیتا موت پیالا

اگوں اس کنعان جنگلو چہ آیا بھال کریندا
پچھیاں ہر کوئی میرے تائیں ایہو خبر دسیندا

بیشک تیرا بھائی آہا اس جنگل وچہ آئیا
ایہ پر اک شکاری اوسنوں جالوں مار گوائیا

یاراں گولیاں والی اوسنے ایسی تفنگ چلائی
لگدیاں سار ہی بھائی تیرے بازی عمر ہرائی

سنکے ایسا حال بھرا دا دردوں منجوں آیاں
سخن کلام اوہناندے بینوں گولیاں چار لنگھایاں

یاراں جھیک برابر ہوئے میرے جگر وچالے
پئے گئے گھا سینے دے اندر رو وچھوڑے والے

تنگ لئے جیکر اپنے غباری سُنے وچھوڑے بھایاں
روندے پئے نی بینش جنہاندے آیاں ورد جدایاں

اج اساڈیاں روندیاں روندیاں دو نہ اکھیں جڑ گیاں
اگوں ہور طرحدیاں بینوں آن مصیبتاں پیاں

بنگیا چور لتاڈے گھر دا سخت مصیبت پائی
بلدی اگ اگے دردانی دی اوتوں ہور مچائی

اگے ہویا دروں کولوں ڈاڈھا در رنجاناں
اوتوں چور بنایا اینویں بے تقصیر بہاناں

میری سبھی ایہ حال حقیقت جو میں بول سنائی
نہیں ہیں یوسف تیرا آہا آیا مقبول خدائی

اگوں چاہے رکھو مینوں یا کہ مارو چاہو
ساڈا اسوچہ عذر نہ کوئی کرلو جیونکر چاہو

سنکے نبی یعقوب سہارے دردوں نیر وہایا
وس کہیاں اجھڑ کوئی نہ ہرنوں رخصت حکم سنایا

بیان رہا کردن گرگ را از قید و ذکر پنج جنس حیوانات کہ داخل جنت باشند

آیا اس ہتھیارے اوپر ویلا رحمت والا
جد اوس اپنے بھائی والا دسیا کھول حوالا

Marfat.com

روکے نبی یعقوب پیغمبر پُتراں نوں فرمائے
کیونکہ حُب بھراوی اسنوں لوں محبت ہوئی
ہر ہر پاسے بھائی کارن ڈھونڈے بول سنائے
خاص تساڈے بابل والا مسئلہ اسنے پڑھیا
پھر اوس گرگ بیچارے تائیں حضرت نے فرمایا
آکھ میریاں پُتراں تائیں مت نصیحت کوئی
گرگ بتایا یا پیغمبر سب فرزند تمہارے
کریو صبر مصیبت اوپر دے سی اجر الٰہی
سر میرے تے ہتھ کرم دا پھیر دیا سردارا
جتھے ہتھ تساڈے لگن ہوون دور بلائیں
عالی شان تساڈا بہجا اگے ذات خدا دے
پھیر وہتھ اساڈے سر تے رحمت برکت پاؤں
تاں پھیر رحمت پاروں حضرت ہتھ پھیر تے ملیا
واہ سبحان اللہ گرگے نوں کی درجہ ہتھ آئیا
جنگل دیاں حیواناں وچوں ملیا شان نیارا
پنج صاحباں نے پنج حیواناں اوپر رحم کمایا
اول ایہہ بگھیاڑ بھیاں سے جو جنگلوں نپ آندا
تریجا داخل جنت اندر اوہ سگ ہوسی بھائی
چوتھا خر عیسیٰ دا جنت جاسی حکم الٰہی
عالی درجہ اسدے تائیں دتا رب تعالیٰ
ہر دم شوق نبی سرور دا رہندا نچیر تائیں
عبدم شبیر دے ول حضرت لشکر کسن سدھایا
لگا پاک نبی دی قلمیں سحر حسن بیان سنائے
حق تساڈے بڑا الائے اوہ مردود موکالا
کروانت وتائیں ہندا اگے ذات خدائی

سنیئو ایہہ حیوان جنگل دا کویں بیان سنائے
یا بچہ پھر اوال ولدے اندر عیش آرام نہ کوئی
ہائے افسوس تساڈے تائیں عقل خیال نہ آئے
ایہہ حیوان بھائی نوں ڈھونڈہن جنگلاں اندر وڑیا
پھر اوہ مسئلہ دس کھاں جیہڑا اگے بول سنایا
دس پھر کویں حقیقت تیرے بھائی والی ہوئی
ایسے مسئلے سننے لائق بالکل نہیں سارے
تا رے حکم سناؤ تینوں ہوواں جلدی راہی
تا بچہ درد مصیبت کولوں پا جاواں چھٹکارا
اوہ جاگہ نہ روز قیامت سڑسی دوزخ بھا ایہہ
تابعدار تساڈیاں کارن رحمت فضل اللہ دے
دیندا شک دعائیں تینوں دا لیں گھر نوں جاواں
دیندا گرگ دعاناں دعائیں الوداع ہو چلیا
ہتھ پھیرندے پاروں اسنوں جنتی ربیا بنایا
نبیاں ندی جو مجلس کردا پاوے درجہ بھارا
اوہناں بلے رول ربا وہناں نوں جنت حکم سنایا
دوجی ڈاچی صالح والی راوی خبر سناندا
جینے نال اصحاب کہف دے شوقوں کیتی ہائی
پنجواں پاک نبی دا خچر جنت ہوسی راہی
پھر کے عشق محبت والا پینا اوس پیالہ
ملنے پاک نبی دے کارن ہر دم رہے چاہیں
اسدن تڑپ جنگل دے چھٹن ہتھوں قید باہر آیا
یا حضرت اک کافر تینوں ڈاڈھا سخت سنا دے
اسدے بیچے عشق دے کولوں ہتھ مبارک لا
یا رب میل پیارا اینوں اوہ بھی شوق منوا

Marfat.com

جیکر اوہ رسول گرامی ہکواری ہیں پاواں
چڑھن نہ دیواں ایسا کافر چھویں اوپر کوئی
آیا وچہ حضور تساڈے کریئو جھب سواری
بیقراری تے لاچاری ہووے دور دوراڈی
سُنکے ترس نبی نوں آئیا رحمت فضل سوایا
واہ واہ جیسدے اوپر آوے قدم نبی سرور دا
اوہ خچر بھی جنت داخل ہوسی حشر دیہاڑے
سنو حقیقت رخصت لیکے اوہ بگھیاڑ نماناں
کہندا اج یعقوب اساتھے تہمت ظن لگائیا
سُنکے کل بگھیاڑاں تائیں خوف دلے وچ دھانا
سبہ بگھیاڑاں جنگلو چوں کر لئیاں رفتاراں
یا حضرت نہیں کھادا اساں لبر یوسف تیرا
ادب نبیاں ہر دے تائیں اللہ پاک جنایا
کیوں تساں بیگناہ اساتھے دھریا عیب جیہا
ساڈے وچوں کسنے کھادا یوسف لعل تساڈا
جسوقت دا سنیاں اساں یوسف گیا کدائیں
عیش آرام تمامی گیا یوسف نال اساڈا
کھاون پیون بھلا ساتوں آیاں درد بلائیں
اسیں ہاں پاک گناہوں سارے بارے ورہے بچڑدے
جیکر بہتا ظن تساڈا ویکھو پیٹ اساڈے
اینویں چغلی ماری کسے جھوٹھی تہمت لائی
ورنہ راضی ہوو ساتھے ہو ویئے اسیں روانہ
سن فریاد نبی دے تائیں ترس دلے وچہ آیا
خفگی مول نہ کیتی کوئی دتیاں نیک دعائیں
بھاویں کیہا دشمن ہووے جیدوں سوال سُنادا

ایسے کافر مشرک کولوں دور کتے نس جاواں
اج دن شاید رب دے اگے عرض قبول اوہ ہوئی
تانجو واقع میرے اوپر ہووے فضل غفاری
پہنچ جاوے اج فضلاں کولوں جلد مراد اساڈی
کر اسواری جنت لایق اوسنوں نبی بنایا
کیوں نہ جنت لایق اوسنوں رب العالم کردا
فضل الاہوں کوئی محمدی رب دوزخ ساڑے
جا وڑیا وچہ قوم اپنی دے وسیا حال ویہاناں
یوسف صلوت اللہ یعنے تساں تمامیاں کھایا
مت کے بُری دعا نہ کوئی دیوے نبی ربانا
آن سلام نبی نوں کیتا کھلے بنہہ قطاراں
مت کے کر ہو ظن اساتھے کرکے سوڑا جیرا
ساڈے وچوں یوسف تیرا کسے نہ بالکل کھایا
کسنے کوئی بگھیاڑ ڈٹھا ہے یوسف کھاندا پیا
کسنے بن گناہاں آکے لیا نام اساڈا
او سوقت دا کھاون پیون بھلا ساڈے تائیں
جسدم سنیاں یوسف بچڑا گم ہو گیا تساڈا
لئو تلاشی ساڈے کولوں آئے دین صفائی
تیرے وانگوں جنگلاں اندر ہاں فریاداں کردے
مار لتاڑی تانجھ ہاون ولدے ظن تساڈے
جیکر ڈٹھا حاضر آکے کرے ثبوتی بھائی
تینوں بھی رب گمیاں ہو یا دیسی مال خزانہ
راضی ہوکے ہر دے تائیں رخصت حکم سنایا
جو نبیاں سنگ وڑدے آوے دیون بخش خطائیں
فوراً رحمت پاروں اوسنوں ردّ نہ کیتا جاوے

Marfat.com

جیکر نبی نہ جگیاراں نوں رخصت حکم سناندا — لکھدے ہیں قیامت تائیں کوئی نہ واپس جاندا
رخصت لیکے گرگ گھراں توں الوداع ہو چلے — پچھے نبی یعقوب سہارے روندے رہے اکلے

بیان اعتقاد کردن یعقوب علیہ السلام بر فرزندان بہ قتل آن فراست

ویکھ جدوں نبوہی تاہر گھر نوں پہنچے سارے — حضرت نے فرزند تمامی قاتل سمجھے پیارے
کہندا کیسے نہ ماریا یوسف باجھ ستاوے ہوراں — کیہا ظلموں ہیں عاجز دیاں تساں کھایا تنوڈوراں
باجھ صبر دے ساڈے پلے داروں رہیا نہ کوئی — اسیں نہ کجھ تساں نوں آکھاں جو ہوئی سو ہوئی
کیتا ظلم اساڈے اوپر باہر حد شماروں — اچھا صبروں وچہ سانوں ملسی سرکاروں
جیکر کوئی درندہ جنگلی یوسف میرا کھاندا — وس وٹیندا اوہ صاف اسانوں فر نہ جھوٹھ الاندا
نشاں اساڈے دل دی رونق کدھرے پکڑ گمائی — اچھا باجھ صبر دے ساڈا چارا وس نہ کائی
جیں دلیسی اوہ میلن والا سب صفتاں اسائیں — صبروں سر تے جھل لوانگے ڈاڈھے دیاں رضائیں
کی کسے نوں کہنا سر تے ورت گیاں تقدیراں — باجھ قصوروں اچن چیتی جگر دے ہو گئے لیراں
القصہ یعقوب پیغمبر اینویں روندا رہندا — حالت بیہوشی دی ہوئی گھر وچہ کدیں نہ بہندا
وانگ ہوا نیاں گلیاں اندر رو رو حال ونجاوے — درد فراق یوسف دے اندر غمدے گاون گاوے
جگرے آن لوہیاں ہوئے ہجر تنور تپایا — غمدی آتش وچہ نبی نوں پھر تقدیر وگایا
وچ فرقت اندر کاہلا صبر آرام نہ کوئی — تل مکاناں ایواناں اندر بلدی کتنے نہ ڈھوئی
رووَن نین نگینے دونویں غمدیاں اتھرو جاری — ہجر فراق دے تیر سینے آ لگے ماری درد کٹاری
کون طبیب کرے آ کارن لگی مرض پُرانی — دلگٹ باجھ نہ نکلے کانی چلائی دل جانی
کون بچاوے دردی تائیں کولوں مرد جدایاں — آ گئے ہسدیاں رسدیاں اگو درد آزار بلائیاں
بیپرواہیاں رب سچے دیاں نبیاں اگے آئیاں — راحت خوشیاں پیغمبر تھیں ساریاں لئے سدھائیاں
جدھر گئے پیارے جانی اودھر خوشیاں چلیاں — ہجروں پاک رسول خدا اور درد وچھوڑے ٹلیاں
کدیں آرام نہ عاشق تائیں باجھ معشوقاں آوے — جدھر ہے شمع مبارک اودھر پروانہ بھی جاوے
درد دل بلبل نبی خدا دا ہویا آن دیوانہ — بڈھیاں واکھوں عاجز ہویا زور گیا مردانہ
سدّ حافظ کہائے وانگوں درد فراق جھکایا — غمدیاں آتشوں ہر دم جاری حال احوال ونجایا
ہسناں بند نصیبوں آہیا رب دی بے پرواہی — ٹھڈے ہے نبی پیغمبر اوپر ورتی قضا الٰہی

Marfat.com

عاصہ نپ کے نبی خدا دا جنگلاں جانب وگئے　　باہجہ پیاریاں باغ بہاراں وچہ جیوڑا لگے
کدیں روّوے وچہ محل مکاناں کدیں جنگلنوں جاندا　　جتھوں دلبر وداع کیتا سی اوتھے نیر چلاندا
لوکاں ڈھائیں مارے روّوے یوسف سدّ بلاوے　　ربدے امروں بندش ہوئی کیہڑا خبر سناوے
کون لیاوے یاراں والے خوش پیغام سنیہے　　کیونکر وردی وچہڑا ہویا دردوانوں پیاسیہے
وچھڑے یار جتہاندے کو لوار دروحال ونجاندے　　سُول فراق ستائے ہوئے نہیں کجہ پیندے طہاندے
صبر آرام ادہناندے جاندے جنہیں یار رکھر ٹھاندے　　باہجہ پیاریاں سر وے اندر وتن ٹُٹیاں پاندے
درد فراق وچھوڑے اندر پھر سے یعقوب آلیندا　　ناں دل راضی باہر جنگلوچہ ناں گھر راضی تھیندا
آئے پیش عذاب وچھوڑے درد دلاون والے　　باہجہ پیاریاں کوٹھے مٹلے دِسّن کھاون والے

غزل

بلبل حیران ہوئی جب گلستاں چلا　　ویرانہ ویکھ گلشن اوٹھ باغباں چلا
محفل نشستہ برہم سب ہو چکی پریشاں　　جب ہوا دواس ان سے وہ غنچۂ گل چلا
لکھہ گاؤں بستے دیکھے ہیں اُجڑے پڑے تمام　　جب اُنسے دل کا جانی لدکارواں چلا
جتنے پتنگ تھے نالاں گریاں چلو وہاں　　جدہر سے شمع ستمگر لے گر عیاں چلا
ہم کیا کریں ایوانیں دل میں خوشی نہیں　　جب لخت جگر مجھ سے پٹکر مکاں چلا
کیوں روکتے ہو مجھکو جنگل میں جانے دو　　دیکھو نظر اوٹھا کر دلبر وہاں چلا
یہ گلستان مجکو بھاتا نہیں ذرہ　　جب گذران کے اوپر باد خزاں چلا
آتا صبر نہیں مجہ دل بیقرار ہے　　کہہ کر چہ مجکو فرض یہ داستاں چلا

درد عذاب چھوڑے والے ہوندے بہت ڈاڈھے　　ہجر بچھر دا پاٹ وڈیرا کنڈے ہوون دور اڈے
کوئی حیاتی والا جاوے ترکر اوس دریاؤں　　یا ادہ جیسنوں دلبر جانی پکڑے آکے باہوں
گھمن گھیر فراقت والے وچہ جو منتار اپیا　　بچ پیا تاں چنگا نہیں تاں مفت گواتا گیا
کوئی نہیں بچیا اس دریاؤں جو فرقت وچہ زہڑیا　　ٹکا سہ پراگندہ ہویا لکھہ کانیاں واجڑیا
اسیں بھی وچہ دریا گناہاں ڈبہدے جاندے سایاں　　رحمت یاروں لاوے بنیں بخشدیوں ہر سائیاں
کوئی نہ سانوں کڈھن والا بحر گناہ وچکاروں　　کڈہ لے سایاں کڈہ کیسایاں رحمت شفقت پاروں
فضلوں بھیج مہاناں کوئی لاوے بنیں سانوں　　رحمت وا کرنیک وسیلہ سبہ توفیق لکھانوں
سُنّت نبوی اوپر سانوں قایم کریں خدایا　　غیراں مذہباں کولوں رکھیں کر کے کرم سوایا

Marfat.com

کون سنے فریاد اساڈی تیرے باہجھ غفارا
ڈُبے بحر گناہاں اندر فضلوں بنیں لائیں
کرن روایت کجھ نہ بھاوے نبی پیارے تائیں
جدہروں تکے نظری آون سجناں باہجھ اوجاڑاں
کوئی چیت نہ پیار لگے بات نہ کوئی بھاوے
کوئی نہ گل کسے سنگ کردے سخت لاچاری ہوئی
جیکر چیت حضور وچالے عرضاں آن سناون
کجھ نہ کہے اونہاں نوں ہکو آکھے یوسف نوں
جو کوئی پاک نبی دے تائیں آن سلام سناوے
یوسف میرا ویکھیا کدھرے دسو نام خدا دے
مینوں اوس محبوب سجن دی دسو بات ضروری
ہر دم درد فراق وچالے غم دے بہتے غمانے
سخت لاچاری بابل دی تک مرویہو وا پیارے
ہوئی آن مصیبت ڈاڈھی یوسف چھٹرن یارو
یوسف نال پیارا بابل الوداع ہو جاسی
چلو یوسف نوں کھوہ وچوں جلدی کڈھ اناہاں
جے یوسف نوں پھیر نہ آون کھٹو قہر پدر دی
جیوندا جیکر یوسف ہووے جلد نکالیا جاوے
ملسی مت نہ باپ نبی نوں کجھ احوال جتاسی
آئی نیک صلاح اونہاں نوں ہوئے جلدی راہی
بڑا بزرگاں دا کھوں جیونکوئی ہوندا ولی زمانہ
کدہرے جاتلے بھایاں کہیا یوسف باہر نکالن
اگے اِنج کہیا ہن زندہ باہر کڈھ سکے آسو
ایسی سوچ داناواں لگے بہت بیعقلا تواہی
سُن کے بھایاں کہیا سچ سچ ایہہ بزرگ بتاوے

اسیں گناہیں توں ہیں فضلوں وگن بخشنہارا
وو ہیں سرائیں مومناں اوپر رحمت مہر کمائیں
ہر دم یاد یوسف دے اندر روہوے شام صبائیں
پھرے ڈھونڈیندا حال آوارہ جنگل بار پہاڑاں
سبہ اوجاڑ ویکھوے اوسنوں جدہرے نظر اوٹھاوے
یا یوسف یا یوسف کردا ہور خیال نہ کوئی
آکھن دسو کم شتابی جو صاحب من بھاون
باہجھ پیارے دلبر میری جاوے جان جہانوں
دیسی یا پردیسی ہووے ایہو بات الاوے
جو کوئی خبر دسے یوسف پاوے شان زیادے
مت کسے نے ڈِٹھا ہووے ساڈا یار حضوری
روندیاں وندیاں پاک نبی دے ہوگئے عقل دیوانے
ساریاں بھایاں اگے جاکے حال بیان چتارے
جاسی مر بیچارا بابل روندا ور و آزاروں
جدوں پیغمبر ودعیا ہوسی جگ اندھیر چھاسی
مرے نہ باپ پیارا ساڈا روندا باہجھ گناہاں
جاسی جان بیمار پدر دی گریہ زاری کردی
دلیساں مت نہ بات گزشتہ بابل نوں فرماوے
اوہ کہنی پکی دوجا بابل بھی نالے بچ جاسی
راہ دے وچہ شیطان نکارا لیا حال تباہی
ہو اگیرے بھایاں کولوں کھیندا چھند وبیانہ
سُن شیطان کہیا کیوں سہتے لگن بالن بالن
ساری عمراں دنیا اندر کوڑا نام سداسو
ہٹ جاؤ اس گلوں میرے ہو جاؤ اقبالی
کیسی سوہنی گل اس کیتی ہر دے دلنوں بھاوے

Marfat.com

آخر پر تگھر انہوں آئے راہ شیطان بھلایا
تو پہ اس شیطانوں سانوں رکھیں آپ خدایا

تاں سی حکم خدا دی طرفوں اصلی ہیبت نہ پایا
اہل ایمان اوپر اسنوں چاہیں نہیں چھپایا

بیان بنا کردن یعقوب بیت الاحزان و احوال کبوتر خانہ بعد مفارقت یوسف علیہ السلام

نقرہ کاروں بھی تفسیروں ذکر مفسر لیایا
کوٹھا غم اندوہاں بھریا اوسدا نام ٹکائیا
رہے اکلا اوسدے اندر نبی یعقوب سہارا
کوئی نہ خویش قبیلے وچوں اوسدے اندر جاوے
روّوے تے کرلاوے ڈاڈھا یوسف مار موکایا
اتنا داخل ہوندیاں حضرت کیتا سخن ضروری
سخت فراق وچھوڑے تیرے سانوں مار مکایا
اتنا شوق تسا ڈا آیا جے سب عمراں روواں
اُوسدن اتنا نبی الٰہی روتا زار و زاراں
کُل انسان حیوان تمامی جیتے سن کنعانی
کُل حیوان پرندے آون پیش یعقوب سہارے
اینویں غم یوسف دے کارن سب آون پرچھاون
سوگ پیا اسمان زمیں وچ رووَن ہر ہر جائیں
ہور کبوتر خانہ ہے سی نبی یعقوب بنائیا
گونا گون الوان اونہاندی خوبی حد نہ کوئی
شوقوں یوسف کارن بابل رکھے ہر قسماں دے
ہُو ہُو کرن آوازے شوقوں پڑھدے حمد ربانی
جد یوسف تشریف لیاوے وچ کبوتر خانے
قدمیں آن یوسف دی لگن اچیاون ورگا ہوں
ویکھو کیا کبوتر عاجز عزت نبیاں جانن
شوقوں گرد طواف کریندے قدماں تھے سر دھرکے

بیت الحزن یعقوب سہارے یوسف بعد بنوایا
وکھرا اچھا علیحدہ شہروں صومعہ وانگ بنایا
عجز مر دنہ اوسدے اندر بالکل کرے او نارا
ہردم نبی خدا وا تنہا اس وچ نیر وہاوے
محلاں وچوں کڈھ پیایے جھگیاں وچ بہایا
لیہن یوسف روندیاں سو چہ عمراں ہے سی پوری
تد کوئی کڈھ سی جیسدم اسان دنگی سخت اٹھایا
حق ادا نہ ہووے تیرا ایں قربانی ہوواں
اوسدے دردوں روون لگے کوچے تے دیواراں
سارے رونے بلکہ رونے سب ملک آسمانی
چیونکہ یا تم پرسی اوپر آون دوست پیارے
وارو وار تمامی آکے واپس ہو ہو جاون
کوچے محل مکان تمامی رو رو مارن دھائیں
تاں اونہاندے دولت خانہ جا لے سد اسوہایا
یوسف تک اونہاندے تائیں بہت کرے خوشخوئی
وِدو ویلے نت حضرت یوسف جا کر چوگ کھواندے
یوسف ویکھ کبوتر سارے جان کرن قربانی
سارے شمع مبارک اوپر ہو جاون پروانے
کرن طواف یوسف دے گردے ہوون پاک گناہوں
خاص زیارت نبیاں تائیں نعمت بڑی پچھانن
منکر نبیاں ولیاں دے جو ذرہ تعظیم نہ کردے

Marfat.com

آپے ہندے ولیاں اگے ہر کوئی اُڈ کھلووے
عزت ادب کریندا انہاں کوئی نہیں کافر ہوندا
بکھی جیہی نہ خلقت بدی کوئی جنگلی کوئی ماڑی
سنو حقیقت کل کبوتر ویکھ یوسف دیندیں
جد دن یوسف واپس آیا جنگل تھیں سنگ بھائیاں
سبھناں درد کشاری لگی جل گیاں فتاراں
ہو ہر دے وچ پھر پھڑک کے ہوئے سبھ بیجالے
روندیاں کل کبوتر خانہ غم یوسف دے باروں
رووے نبی یعقوب سہارا بیت حزان وچ جالے
غیر کسے تھیں چیت ہٹایا شوق نہ رہیا کوئی
صبروں شکروں سبھ تکلیفاں سر دے اوپر چائیاں
لگا بن یوسف دا ایسا سانوں سینہ سلیا
جسنے اوپر دکھ مصیبت ہر دم صبر کمائیا
عالیشان حضوروں ملدا صابراں نیکاں تائیں

آپے ہندے ذرہ جو اُڈ دا پورا کافر ہووے
جیکر سجدہ کرے تے کافر دوزخ رہسی روندا
ہک فقیر ادب دے لایق اک فقیر جینا بڑی
دیوں سوہنیاں حالاں چلن شوقوں چائیں چائیں
کل کبوتر خانہ روناں کرکے حال ودائیاں
بند ہوئیاں سبھ منہ ویکھو خوشیاں بال گفتاراں
ٹر گئے جانی لیکے خوشیاں دیکھئے وخت کشالے
لگیا جانی تیر اجیہا پار ہویا وچکاروں
صبروں شکروں یاد کریندا اللہ نوں ہر جالے
لگیا یوسف درد کشاری ڈاڈھی مشکل ہوئی
ہوا گلا حجرے اندر پڑھدا احمد ثنائیاں
عیش آرام سپارے باجھوں الوداع کر جیہا
جنت لازم اوسدے کارن پاک نبی فرمائیا
اگوں صابراں نوں کال اہن درجہ بول سنائیں

بیان درجات صبر جمیل

دکھ مصیبت آئیاں ہوواں ہوندا صبر دوراڈا
جنت حوراں اوسدے کارن رب تیار کرایاں
جسنے درد مصیبت پائی پھر اس صبر کمائیا
صابر تھیں شرماسی اللہ اندر حشر دیہاڑے
رب فرماسی دنیا اندر سنوں میں نہ آئیا
سر تے جھلیا درد تساں صبروں سیس نہ چائیا
پرسش کجھ نہ ہوسی اوسنوں جنت خوشیاں کرسی
جسدیاں دو اکھیاں لے لیوے پھر اوہ صبر کماوے
جس کسے دے لڑکے نکے خورد عمر مر جاون
صبر والے تاقیامت نوں سبھ شفیع بناسی

پھر جس صبر کیتا اس تائیں ملسی شان زیادہ
جسنے جھیاں وانگ نبیاں دے صبروں درد بلایاں
وگد جنت دے وچ جاسی پاک نبی فرمائیا
ازلے نوں پھر زمانا کم ہو نبی ایہہ ہائے
ویکھے درد مصیبت اپنے سبھ تے صبر کمائے
لیجاؤ وچ جنت اسنوں جیہڑا وچ فضل سوایا
صابر مومن اس دنیا تھیں ایماں لیکر مرسی
جنت اوسدے کارن آمادہ پاک نبی فرماوے
بالے اوسدے صبروں شکروں رب اوہ سبھناں لگاون
ہر اک دا پاپاں تائیں جنت وچ لے جاسی

Marfat.com

ہور جو صبر ٹک کیسے وی سہہ کے صبروں کجھ نہ بولے
رنگ صبر دا کوڑا جاپے اصلوں لذت والا
تاں جو اس تے صبر کماوے شان زیادہ پاوے
دنیا ایہہ مومن دے کارن کیتا بندی خانہ
تاں جو صابر شاکر ہووے وچ محشر پاوے
کافراں کارن دنیا نوں اس وانگ بہشت بنایا
تاں جو پھیر سے امراں کولوں ہوون دور تمامی
دنیا اساں بے قدری کیتی وات خدا فرماوے
پر جھڑے جنتاں جیکر قرب ہو ندا دنیا بندا
پر اساں نیل دے تائیں ہے مردار بنائیا
گندگی نال خدا حق ہوشے ساڈا بندہ کوئی
جو کوئی صبر کماوے اس وچ اندر درد بلائیں
اک شخص نوں واقع ہوئی اکر سخت بیماری
کہیا اوسنے دوست ساڈا حاضر ناظر جانے
دوست نے جو دتا سانوں سر اکھیں تے جرساں
دوست دے دتے اوپر صبر شکر نہیں کرنا
ایہو جیہے دوست صبر کماندے چلے گئے جہانوں
شاہ حسین ولی نے صبروں سارا اجر لٹایا
حضرت ختم نبیاں صاحب کیڈے صبر کمائے
نبی یعقوب نبی یوسف جیہے صبروں باز نہ آئے
اجکل جیکر ذرہ جیہی آوے کجھ بیماری
ہک آون بک جاون اوتھے حال دوہائی پائی
ڈھیوں لڑے جا جن جیہی عمر الوچہ کدائیں
تاں کوئی دکھ بیماری اینویں کرے گریہ زاری
ہور ہزاراں ٹونے کرے دیوے رب پنائیں

اوسدیاں بھی رب رحمت یاروں نال برابر یاں تولے
نیکاں بندیاں تائیں دیوے اللہ پاک کشالے
صابراں والا درجہ پاکے وگدا جنت جاوے
طرحاں طرحاں دی دکھ مصیبت دیوے رب یگانہ
نیکیاں تولے عمل کمائے وگدا جنت جاوے
ہر دم لکھے خوش اوہنا نوں دوزخ عذاب اوٹھایا
بہشتی پاروں دوزخ داخل ہوون نمک حرامی
تا ہیں اہل ایمان تائیں دنی منوں نہ جاوے
قسم عزت دی وچھلے نوں کبھی ناں ہک کافر پایا
اہل ایمان بکر ہم بندہ اس تھیں دور ہٹائیا
گندگی چیز کفاراں کارن اساں بنائی ہوئی
جنت اوسدے کان اماده کیتا اللہ سائیں
دوست کہندے جلدی کریں والیس ہندی کاری
جیہدن چاہسی آپے جاسن سارے درد پرانے
صبر دا بدلہ جنت سانوں جیہی فرح نہ کرساں
روز قیامت اللہ اوسنوں دوزخ دیوچہ دہرنا
صبروں کجھ نہ ہوڑیا گرچہ خالی ہوگئے جانوں
غازیاں تے شہداواں سندا رب سر وار بنایا
نوح پیغمبر صبر کیتا سی کیڈے دکھ اٹھائے
صبروں باز نہ آئے تو ٹے دردواں مارمو کائے
اوس گھر وچ طبیباں تائیں آوے مولا واری
ڈاڈھی سخت بیماری لگی ہے کنڈ اپڑیا بھائی
تو یہ جیونکر سب لڑ گیا رو رو مارن ڈھائیں
روز قیامت آکھے دوزخ سڑسن ایہہ بکاری
خاص رضا خدا دی اُتے راضی ہوون نائیں

جیکر کوئی وا خداوند دنیا اوپر گھلّے
کر بسم اللہ لنگن او کتھوں خالی رہن مچّھلے

چلّن وڈیاں صبراں والے چھڈ کے وطن پیارے
ریہندے کولوں نٹھے وینڈے بیٹے بہادر بھارے

اتھے فرصت ناہیں ہینوں حال نہ لکھیا کوئی
رہیا ہنوں رسالہ میرا دیکھو شوق جے ہوئی

اتھے ترس اسانتوں آیا یوسف کھوہ وچ روئے
سنو حقیقت جیونکر یوسف کھوہ دا باہر ہوئے

بیان پیو قصہ متعلق چاہ

کیونکر یوسف نوں کھوہ اندر درد مصیبت آئی
ہر ورد کتھیں ڈاڈھا مندا ہوندا درد جدائی

ہا ہچ پیاریاں کجھ نہ بھاوے اندر محل مکاناں
اوہ یوسف نال کھوہ وچ چھڑیا دور جنگل بیاباناں

روندا تے کرلاندا ہر دم جیوں مچھلی بن پانی
چھوٹی عمراں یوسف اوپر ورتی قضا ربانی

کوئی نہ ذات خدا دے با ہجوں لیون والا ساراں
قبر اندھیری وانگوں کھوہ دا درد عذاب ہزاراں

کون دسے جا حال یعقوبے جو یوسف سر ورتی
تختاں تے بیٹھن والے نوں جا کہہ ملی وچ دھرتی

وچ دلیلاں حضرت یوسف ہر دم رہے نماناں
کردا یاد بابل نوں تائیں امر جویں رب بھاناں

روندے کھوہ دے وچ وچارا باجھ گناہ متوالا
روندے ملک بین اسماناں لیسا تک حوالا

یاراں کولوں بار وچھوڑے ربدیاں بیرواہیاں
مقبولاں پیغمبراں تائیں آئیاں پیش جدائیاں

یار آشنا نہ بیلی کوئی باجھ خداوند تعالیٰ
روندے ویکھ نماناں یوسف قدرت مولا والی

جنگل جا مکاناں چھڈ کے بیٹھا دور کرائیں
جالا پچھ فقیراں جنگل گھوکن بھور بلائیں

دنیا دی ہوا نہ لگے ڈونگھا کھوہ پرانا
آدم نظر نہ آوے تکیاں اوپر ہندی خانہ

درد مصیبتاں بھریا ہو یار نگار نگ بلائیں
بیپرواہیوں مقبولاں نوں ملیاں اتھے جائیں

درد ہزاراں بین جھلا را رووَن یوسف والے
کون دلاسہ دیوے آکے آئے پیش کشالے

اس حالت وچ وحی خدا کے خبر سناوے
نال یوسف نال دیو یوسف رب تینوں فرماوے

تاج تخت سلطانی تینوں اللہ مالک دیسی
لیسے دہاڑے درد مصیبت تیرے سروں کیسی

حاکم ہوئے زمین دا تینوں اللہ مالک کرسی
ملسی باپ پیارا تینوں جگرا تیرا ٹھرسی

کمل روایت کھوہ دے اندر جیدم یوسف چھڑیا
لگے زخم ہتھاں دے تائیں نال کند باندے اڑیا

رووَن لگا نبی خدا دا جبرائیل چھپائیا
کھول ودیں یوسف نے اگوں اپنا ہتھ دکھایا

وحی کا فورجنت کتھیں آندا ہتھاں اوپر لائیا
حاصل ہوئی شفا نبی نوں نقرہ کار ییتائیا

Marfat.com

باقی دا جو وجود صبا وچ نے کوہ قافے تے دہریا — سبھ کوہ قاف خداوند عالم نال کافورے بھریا
پھیری وا صبا جو آوے خوشبو اتھوں لاوے — جیسنوں وا صبا دی لگے راضی کیتی جاوے
پاوے ٹھنڈ کلیجے اندر جیسنوں لگدی جاوے — غنچے باغوں آن صبا وے ہو گیاں وگ ونجاوے
وا صبا وے یاروں ہووں دور آزار بیماراں — عاشق دیہن پیغام اسیںتھوں طرف پیارے یاراں
وا صبا پیاریاں والی لے سنیہے جاوے — عاشق ویاں معشوقاں تائیں خبراں آن سناوے

غزل فارسی

بشنو از من فغاں باد صبائے — کہ حیرانم ز فرقت دل ربائے
بہ بر تو ایں پیامم را بیارے — کہ جز آں یار افتادم بجائے
اگر یابی تو خفتہ جان جاناں — بہ بیدارش کنی مالیدہ پائے
اگر در کار کس مشغول باشد — شریکش باشی و عقدہ کشائے
ذہے جائے گذر سازی نہ مانی — رسی آں جا کہ نرسد عقل ورائے
اگر در بند گر باشد کشادہ — بیائی اندر آں باد صبائے
پری رویاں ہمہ بیچارہ باشند — اگر نہ وہی تو جلوہ در قفائے
روائے یابد آں غنچہ فشردہ — چو یابد از رخت انوار لقائے
پیام از صحی برساں بیارے — کہ نزع وقت می آرد دوائے

دربیان آمدن برائے خبر گیری آندات سر چاہ یہودا

جدوں کسے نوں مصیبت اللہ پاک دکھاوے — تاں نال طبیب سیاناں بھی نازل فرماوے
اوس مرض دی پرسش کارن دیوے بھیج جنابوں — پچھے لگے ہر دم اوسنوں بچہ بیان کتابوں
جیونکر عیب کرے کوئی بندہ پھر توبہ ور آوے — اللہ رحم کرے وس اوتے اوگن سبھ ونجاوے
جویں وبا مرولی کارن دارو صدقہ کرناں — زہر والا تریاق جیہے کھاوے کدیں نہ پھر اوہ مرناں
آپے مرض بندے تے بھیجے آپے داروں گھلے — آپ یہودے ستیا یوسف آپے پچھن چلے
ہووے دلوں اوداسی جیدم چاوے شوق مہاراں — آن ملے یوسف دے تائیں اندر جنگل باراں
خوب لذیذ طعام لیاوے قسم قسم دے کھانے — ساریاں نالوں چوری آگے پچھدا نبی ربانے
بھیت بندوسے کسے تائیں آوے شوق پیاروں — آن زیارت کرے نبی دی پاسے ہجر و بیداروں

خواہے دیہاں خواہے راتیں جیسدم فرصت پاوے
جیسدم پہلی واری آیا پاس یوسف دے بھائی
اے ونجارے دروغاں دے یاراں بھایاں والے
کس حالت دے اندر ہیں توں بیٹھا ہیں یا کھلا
کہیا یوسف ناں ہیں جیندا ناں ہیں مویا ہویا
کیونکر ترس آیا دل تیرے پچھیا ان اساتھوں
دور اُجاڑ مکاناں اندر کون کوئی توں آئیا
دردوں ہنجوں ہار پرو وا آیاں پیش جُدائیاں
وس لے دردی تیرا اکتھوں کیہڑے پاسے ڈیرا
آیا تیرے پچھن کارن توں کوہ پینڈا کرکے
کویں حوالہ ہوندا تیرا اوس حقیقت ساری
یوسف کہیا درداں بھریاں روں آون نہ لینوں واراں
بھجن بھراواں تاں کولوں آئی پیش جُدائی
جیدا سنگ نہ ساتھی ہووے باہجہ خداوند کوئی
خستہ حال ویران ہاں ڈاڈھا کیہڑا لیے نہ کوئی
سن یہودا رووَن لگا عمدیاں انسوں آیاں
پیر نہ اکھے لگے میرے زوری کھوہ وگا ئیا
نین دونویں شرمندے ڈاڈھے تیرے پاسوں ہوئے
پھر بھی سکت لساڈی ہوئی کھوہ دے اُوپر آئیا
جیکر میرے آکھے لگدے کوئی نہ کھوہ وچ پاندے
رو یوسف فرمایا اگوں تیرے وس نہ کوئی
لکھیا ساڈا کھوہ وچ آونا ہیسی بھایاں روں
ہن بیلا ولوں تیرے اگے باتاں کجھ الاواں
جد کوئی مسکین گرا اگر ویکھیں رونا دھوندا
مینوں یاد لیا کرکے او سدی کرنی خاطرداری

کھانا لےکے یوسف تائیں نال پیار کھواوے
ہو شرمندہ ہولی جیہا نرم آواز سنائی
جیوندا ہیں یا مویاں یوسف جلدی دس حوالے
حال حقیقت دس اساتھوں تھیوے سب تسلا
پر توں کون کھوہے دے اوپر پچھن کان کھلویا
شاید دردی ہیں آ پچھیا آکے دردمنداں نوں
اساں غریباں وچھڑیاں تائیں دردوں آن بُلایا
جنگل انو چہ مکان اساڈا کیتا ڈاڈھیاں بھایاں
بول یہودے کہیا ہیں ہاں بھائی یہودا تیرا
دردی تیرے نے سینہ سلیا ماریا دردہجر کے
کیہڑی چیز اوپر توں بیٹھا یا مقبول غفاری
پیا وچھڑنا دور کدائیں اندر جنگل باراں
جنگلاں دے کھوہ دگے کولوں کی گل پچھناں بھائی
کی اوہ دیسے جیہڑا ہووے ڈگیا ستویں ہاروئی
بابل کارن پیا ترساواں کیونکر مل سی سوئی
کہندا ہیں تاں ہتھی وانی منع کیتا سی بھایاں
تینوں سب معلوم ہوا اجھو کٹھ نہ کجھ بتایا
وچہ فراق تساڈے یوسف ہو کھر کھر روئے
شوق پیار محبت تیرا اکتھوں جھک لیا ئیا
پر کجھ پیش نہ چارہ جاندے لگے زور ورا ندر
جیوں تقدیر نوشتہ آہی اینویں والا ہوئی
تیرے وس نہ کجھ بھرا وا حکم جویں سرکاروں
کراں نصیحت تیرے تائیں کرناں گل سچا واں
او سدی حالت پچھیں جاکے کیوں پیا اوہ رو تلا
بابا کہ اینویں سمجھیں بیرا یہو یوسف کردا زاری

Marfat.com

میرے پاروں اوسدے اوپر رحمت ترس کماناں
دوجا جدوں جوان زلیخا نظریں آوے تینوں
کہنا اینویں یوسف جیہی میرا صورت والا
تریجا ہر لڑکا جو تینوں ملے یتیم نماناں
کیوں جو سبھ یتیم نمانے ہوون درداں مارے
دَر دَر دھکے کھاندے رہندے کوئی نہ حال پچھاندا
میرے وانگوں جانیں اوہناں اُتّے ترس کماناں
دن عاشورے مسکیناں دے سر جو ہتھ پھیریندا
حق یتیماں جو بھلیائی رب دے راہ کماوے
چوتھی ایہہ وصیت میری دل وچ یاد ٹکانی
دوہاں سرداراں نجانیاں تائیں ونج سلام سناناں
چھوٹی عمر یتیم وچارے موئی ماں جنہاں دی
ہوسن تن اوہناں دے خالی درد غماں تھیں ہوئے
کجھ نہ جھڑک اوہناں نوں دینی نرمی نال بولاناں
تینیں ہوناں باپ اوہناں دے ہر دم ترس کماناں
راضی ہو کے دوہاں تائیں پیناں رج کے کھاناں
مرن جنہاں دیاں ماواں عاجز ہوون سخت نتانے
حق اوہناں دے چنگیاں ہوناں ترشی کجھ نہ کرنی
ماواں باجھ انہیر یتیماں دسے جگ چوپھیرے
ماواں باجھوں لڑکے شوہدے ہوون وانگ فقیراں
ہر دم وچ خوشی دے وتدے جنہاں دیاں ماواں
زینب بنیامین دہاندی کرنی خاطر داری
پنجویں ہور وصیت میری دل وچ یاد ٹکانی
جو کجھ میرے نال بھراواں کیتی کار روائی
مت کے غصیوں ٹیرا لاوے بابل کجھ اوہناں نوں

نکل لیناں جو اینویں یوسف روندا گیا نماناں
اوسدی صورت تک شتابی یاد لیاویں تینوں
وقت جوانی اوسدے تائیں بلیا دیس نکالا
اوسدے اُتّے دُوہے کے ہر تھیں رحمت فضل کماناں
ماواں نال یتیماں والے سکھ سدا ہوون سارے
لازم تینوں ہر ویلے توں حامی بنیں اوہناں دا
جو یتیماں دے سنگت لوڑے جنت کرے ٹکاناں
ہر والے دے بدلے نیکی اوسنوں اللہ دیندا
روز قیامت نال نبی دے وچ بہشتاں جاوے
زینب بنیامین جو میرے ہین دوویں لجالی
کدیں نہ اوہناں یتیماں اوپر خفگی دے در آناں
بھائی دُور دُوراڈے ہویا لینی خبر تنہاں دی
مت کے سمجھوندے نہیں بلکہ ہوسن موئے
راتیں نرمی نال سُلاناں نرمی نال اُٹھاناں
میرے وانگوں اوپر اوہناں دے کدیں نہ غضب وساناں
جو کوئی جھڑک اوہناں نوں دیوے خوب طرح دبکاناں
کوئی نہ ذات خدا دے باجھوں قرب اوہناں دا جانے
جیہڑی چیز منگن اوہ شوہدے جلدی حاضر کرنی
خوش ہووسن گو واں اندر لڑکے ماواں والے
بابیاں والے لڑکے ہوون جیونکر بہت امیراں
کہن یتیم خدا دے باجھوں کس در وانے جاواں
نال محبت دوہاں تائیں چاناں وارو واری
بابل نوں نہ حال حقیقت کہنی کجھ زبانی
اس حالت تھیں بابل تائیں ہانت نہ دسیں کائی
اس گل اندر فائدہ حاصل ہوتا نہیں اساتھوں

Marfat.com

اسیں ہاں راضی بھایاں اوپر رب کبھی ساڈا راضی
رکھے مولا خوش تساں نوں اندر دوہیں سرائیں
سن ایہہ دا نرم کلاماں رونا آیا بے شماروں
کی اساں حق اسدے کیتا کی ایہہ کردا پیا
ہیں قربان جاواں حق اسدے بیحد بڑا کمایا
آخر روندا گھر نوں دھاناں وچ صبر نہ کوئی
تکے جدوں پیارا بابل رو رو نیر وہاوے
نیڑے نیڑے جائی دسن بہتی وتھ نہ کوئی
کون دسے اوہ گلاں جہڑیاں اللہ پاک چھپایاں
لوں کوہاں تے کھوہ وسے اندر دلبر یوسف پیا
مصر زمیں وچ پیراہن دی خبر یعقوبے پائی
ہر ویلے نہ اللہ صاحب نبیاں غیب جتناوے
جیکر یعقوبے تائیں یوسف رب جتاندا
ایسا امر جو ہوناں ہووے اوسنے پردہ پاوے
ایسا غیب خداوند عالم پردہ پا چھپاندا
ورنہ نبیاں ولیاں تائیں سبھ کجھ رب جتایا
جو ربے دروازے جاوے کدیں نہ خالی آوے
شاہاں تھیں بھی منگیاں ہویاں حاصل دولت ہوندی
نبیاں ولیاں نوں بھی اللہ دیوے غیب خزانہ
پرواننے دا وکھرا درجہ عاشق اوہ مستانہ
ایتویں ہکناں توں رب عالم پردہ غیب جتایا
ہکنی قرب او نہاندا جانن کروے ادب سوایا
نیکاں دا دوست نیکاں سنگ جاسی حشر اٹھایا
یار سیاں نوں نیکاں دے سنگ اندر حشر اٹھائیں
سنو حقیقت وحی فرشتہ پاس یوسف دے آیا

جو کجھ عیب اوہناں تھیں ہویا بخشیسی رب قاضی
جتنک زندگی ہوئی کرساں بھایاں نیک دعائیں
واہ واہ کہیں نصیحت کردا وچھڑیا گھر باروں
کجھ نہ خفگی سخن مخالف اسحالت کبھی کہیا
لکھیں لعل نہ لبھدا جہڑا غفلت وچ گوایا
سنکے نرم کلام یوسف دی پکڑ ایہہ دسے ہوئی
دسن لگے تاں پھر اوساں نوں پا وصیت آوے
ایہہ امر مقدر یاروں کجھ اطلاع نہ ہوئی
رب دے پیش نہ جاون ہرگز حیلے تدبیراں ساریاں
خبر نہ ہوئی یعقوبے نوں امروں کجھ نہیں چارا
اسدے اندر بھی ہک حکمت آہی ذات الٰہی
تے تاں ہر ویلے رب عالم پردہ پا چھپاوے
اوسے ویلے فوراً اوسنوں باہر کڈھ لیاندا
تانجو جو تقدیر ربانی واقع کیتی جاوے
تاہیں اوسدا امر مقدر واقع کیتا جاندا
اپنے دوست تھیں کجھ دوست ہوندا نہیں چھپایا
ایتویں نبیاں دے دراوتوں کوئی نہ خالی جاوے
جو امیراں کولوں منگو تانجی ہتھ لگ پوندی
ہکو جیہا نہ کیتا ربنے مچھر تے پروانہ
مچھر ہر نوں فکر پیاوے ہوکے دلوں دیوانہ
سچے وقت حضور وچ آلے با ادب کھلوئیا
اکس ٹولہ مرتداں والا دار سٹنے دھر کائیا
بریاں دا دوست بریاں سنگ جاسی نار دھکایا
مشرک بدعتی مرتداں تھیں امن امان بچائیں
ہکو تھیں باہر نکلن والا عمدہ سبق پڑھائیا

دربیان آمدن جبرائیلؑ در چاہ بحضور آنذات و بشارت دادن از خروج

کرن روایت ترے دن راتیں یوسف کھوہ وچالے
تکیہ رکھ خدا تے بیٹھا صبروں ہر ہر چالے

آخر رب کریم تعالےٰ فضلاں اوپر آئیا
دیہ پیغام وحی دیتا ئیں یوسف پاس بھیجایا

آکے وحی نے بعد سلاموں کہیا یوسف تائیں
پڑھ ہیو الیس دعانوں کڈھ سی کھوہ تھیں اللہ سائیں

یاصانع کل مصنوع ویا جابر کل کبیر ویا حاضر کل بلاء ویا شاھد کل نجوی ویا قریبا غیر بعید ویا مونس غیر وحید ویا غالب غیر مغلوب ویا حیّا لا یموت وحیّ المولیٰ لا الٰہ الا انت اللھم انی اسئلک بان لک الحمد لا الٰہ الا انت بدیع السموات والارض یا ذا الجلال والاکرام ان تصلّی علی محمد وعلیٰ اٰل محمد وان تجعل لی من امری فرجًا ومخرجا وترزقنی من حیث لا احتسب

جسدم سجدے سیکے حضرت ایہ دعا فرمائی
راوی کہندا اجے نہ یوسف ہیسی سر موکائی

اگدوں رحمت مولا والی آکے پھیرا پائیا
عجب لباس بہشتاں وچوں یوسف کارن آئیا

قسم قسم دے کھانے آئے خوبی حد نہ کوئی
ہور لقا الٰہی نعمت سب تھیں حاصل ہوئی

نور احدیت ظاہر ہویا چمکیا نور تجلا
کھل گیاں سبھ زیلاں پرداں ڈٹھا عرش معلا

محو ہو یا تک جلوہ نوری ہوش حواس بھلائیا
ملیا یار فراقت والا دور اندھیر سدھائیا

جتنے داغ جدایاں والے لگے سن وچ سینے
ملیا جدوں پیارا گئے سارے داغ ویہ ینے

حاصل مست خماری ہوئی صورت سجن ویکھائی
کھل گئے سبھ بجر اندر دے جھانی سجناں پائی

اگے اندر نور نورانی حد شمار نہ کوئی
اوتوں ہور پیارے والی رحمت نازل ہوئی

کتھے پھیر سمائے اتنا دولت مال خزانہ
آگے سی لاثانی یوسف ہویا پھیر یگانہ

کھوہ دے وچہ آیاں یوسف اتنی دولت پائی
جیکر کھوہ دے وچہ نہ آوندا ملدا شان نہ کائی

اوّل صبر مصیبت جھلی پچھوں مطلب پائیا
محنت باجھ نہ ملے مزدوری سچ کسے فرمائیا

جنہاں نال پیاریاں جانیاں شوقوں اکھیاں لائیاں
خوشیاں وہاں جہانان سندیاں ولدے کنوں بھلائیاں

کجھ نہ چاہون کجھ چاہون جلوہ یار نورانی
سن ہیں ہک لی ہی تیہوں دساں کھول کہانی

حکایت

شام دیہا نال اندر حضرت شبلی نیک سُہارا
سیر کریندیاں گھس ڈٹھا ہیں ہک ولی پیارا

وانگ دیوانیاں گلاں کردا آپ موہارا پیا
ہور بھی ٹیلے بیٹھے ہیں کچھ کول ولی دے گیا

لکھیا وچ سلام ولی نوں اوس جواب آ لائیا
اے شبلی جے چاہنا تیرا عقل سلامت ہووے
بس توں عشق محبت وچوں حصّہ کجھ نہ لیویں
اِک مُنشی سنگھٹ محبّت والا اس درگاہوں ملدا
قبلی حالت اندر ویکھیں میرے تائیں
اُج بسم پہلی پوڑی چڑھیا عشق محبّت والی
تاں پھر واپس ہو آیا ہیں لائی دیر نہ کوئی
پچھیا اوس شخص بنائیں اوس تے تکھیں سارا
اوسدن دا اُس غار وچالے وچ کے ڈیرا لایا
تاں پھر سنگے اس غارے وِل ہین پھی جلدی ہانا
اوہ شخص ہے سُتّا ہویا سر وچ سپ وڈیرا
صبروں چپ چپاتا ہوکے مدد حمد الاوے
یا شبلی ایہ قدم اساڈا دوجی منزل آئیا
اگے منزل پہلی اندر پیر پہیں یا ٹیا
اینویں عشق محبّت اندر ملن قضئیے بھارے
عشق محبت اندر جو کوئی اپنا قدم رکھیندا
کدیں نہ بن مصیبت پایاں ملدے بار سو کھالے
جسنے عشق محبّت اندر اپنا قدم ٹکائیا
جسنے صبروں بھار وٹھایا اوہ درگاہی ہویا
پہلوں یوسف کھو وچ پایا خوب آزمائش ہوئی
آگیا بدل رحمت والا خوشی ہویاں گلزاراں
رحمت کرنے اوپر جسدم آئی ذات ربانی
یوسف باہر کڈھن کارن ایتھی آن سنہوی

ٹالے اوسنے میرے تائیں پیارا شاد بنایا
ٹالے مثل میری توں آپ تمہاری بات نہ ہووے
جے لیویں تاں میرے انگوں عقل وسیتھا نہیں دیویں
پہلوں جسدم نذر ٹکائیے فکر اندیشہ دل دا
اِنتھیں ہور زیادہ جیکر چاہیں عشق ودھائیں
پھیر ویکھیں اتفاقاً جسدن آئیوں کجھ خصالی
پھیر گیوسں اتفاقاً جد کجھ نہ تنہا ہتھیں ہوئی
تاں پھر ہر یک بندہ بیٹھیا ہوئیا دے بارا
جسدن واقف بلکے اوسنوں واپس گھر نوں آیا
تھیا ویکھاں اس غار وچالے قدرت سر جھکا جا
ڈیرا لا کے کھاڈے پیاد و نہ اکھیاں دا بیرا
دوروں سُن آوازہ میرا سخت آواز سناوے
جیکر ہور زیادہ چاہواں بیشک ملے سوایا
ہن تک دوجی منزل اندر قدم شریف ٹکائیا
پچھوں مندے شبلی جاکے تکیئے عرش منارے
ربّ العالم اوسدے تائیں بڑی مصیبت دیندا
اوّل عسرت پچھوں یسرت آن ملے ہر حالے
اوسنے بھار مصیبت الا کہیا بسم اللہ چائیا
وچہ حضور خداوند والے حاضر وچ کھلوئیا
جد یوسف نے جھل مصیبت عذر نہ کیتا کوئی
ہوون لگا درد مصیبت ودر کٹھن بھیاراں
ایتھن جلیتی کھوہ کنارے کھیچ و تلے کروانی
دس کہاں دا شہر کیہو تکر رحمت ربدی طرف تواں ہوئی

تمام شد جلد اول

اغنا جلد دوم

بیان آمدن بازرگاناں در دشت کنعان یوسف بر چاہ

لکھ لکھ حمد ثنائیں آکھاں ذات خداوند تائیں
پھیر درود نبی دے تائیں آل اصحاب تمامی
بعد اسدے ہیں تاجر والی دساں بول کہانی
مالک نام مالک کرداناں مدین طرفوں آوے
مالک پت زعر واہبی صورت دا لاثانی
مدین ابراہیم نبی دا بیٹا پاک گھرانہ
مسلمان خدا دا بندہ دولت حد نہ کوئی
اجے کمال جوانی اندر اوس نہ قدم ٹکائیا
کیا ویکھے جے پھیر کریندا جوہ کنعانے گیا
قدرت تھیں آسماناں طرفوں سورج روشن چڑھیا
جوہ جنگل سبھ روشن ہویا چانن نور سوایا
ویکھن لگا صورت اسدی لنوں لگی پیاری
چھم چھم مینہ وساون لگا پانی کجھ نہ آئیا
لگے ڈھیر انبار جنگل وچ قدرت ظاہر ہوئی
بھر گئے صندوق تمامی کوئی نہ رہگیا خالی
کیہا ویکھے حیرانی اندر منتا کھڑ وچالے
ہو حیران تعجب کردا اور وہیر وہاوے
سوہنا سورج گودی والا کھرے اوسدا پایا
ویہاں پیری تاجر مالک مال اسباب لٹایا
کہندا وچ نجومیئے تائیں دس حوالہ مینوں
سورج اک اسماناں طرفوں گودی میری وچ آیا
جو داں طبقاں اندر جسدا ثانی نہیں کدائیں
اہل بیت ازواجاں تائیں مومن نیک گہائیں
جس تاجر نے کڈھیا آکے یوسف ماہ کنعانی
نوکر نفر تمامی لے کے شہر مصر نوں جاوے
زعر بیٹا عنقاتے عنقا پت مدین دا جانی
پنجویں پیڑھی ہیواں نال نبی دے رلدا مرد یگانہ
چھوٹی عمراں اوسدے تائیں خواب بشارت ہوئی
قدرت تھیں از غیبوں اوسنوں ایہ اک سفنہ آیا
توں کوہ دور کنعان جنگل وچ ڈیرا کر کے رہیا
مالک ٹی آستین وچالے نال خوشی دے وڑیا
بوہلی چوں کڈھ سورج تائیں مالک پیش ٹکایا
اسحالت وچ اسماناں تھیں ابر آیا یکبارگی
جو قطرہ آیا رب عالم اوسنوں لعل بنائیا
جنگلے بھرے صندوق مالک نے دیر نہ کیتی کوئی
بعد اوسدے پھر تاجر مالک خواب سرت سمہالی
نال اوہ سورج نال اوہ موتیاں لگے ڈھیر وہالے
کی ایہ خواب بشارت ہوئی کجھ ہتھ وہ نہ آوے
لعلاں دیاں انباراں وچوں لعل اک ہتھ نہ آیا
ہو حیران معبراں تائیں وچ کے حال سنائیا
ایسی خواب آئی اک مینوں بول سناواں تینوں
قدرت تھیں رب اوس سورج تے لعلاں مینہ وسایا

چھنکے لعل تمامی مینے بھرے صندوق خزانے
ہویا خوش معبر سنکے کہے مبار کبادی
اک غلام کنعان زمینوں لبھسی تیرے تائیں
مفتی حاصل ہوسی تینوں دولت بابجھ حسابوں
اوسنوں کہسے زلیخا سے اندر حیدوں تیج وچ پیسیں
بہت سوداگر بہارا ہوسیں دنیا وچ لاثانی
اوس برکے دے صفت اوصالیف کیجہ دساں تیئیں
صورت حسن جوان زنگیلہ چواوسنوں تکجاسی
صاحب حسن محبوب پیارے تک اوسنوں ٹھہر جاسن
حوراں تے غلماں تمامی صورت تک پیاری
عالی ذات گھرانہ اوچا ہوسی برکت والا
نیک اولاد تینوں رب دیسی اوسدی برکت پاروں
وچہ اولاد تیری دے رہسی اثر قیامت تائیں
ہو خوشی اے مالک تینوں عجب بشارت ہوئی
نعمت وہاں جہانا ں سندی ہتھ تیرے وچہ آئی
سنکے خواب بشارت ایسی دل وچہ شوق سما
محل مکان تمامی چھڈے شوق مہاراں چایاں
جدھرے یار اوتے دل اکھیاں عاشق دردرنجاناں
آیا وچہ کنعان شہر دے روندا تے کرلاندا
پھیتا ان جنگل دے اندر حال دہائی کردا
اوہ نورانی حسن لاثانی کیوں نہیں پیدا دیکھاندا
دلدا پارہ صورت نوری ٹکھڑا دینہ چمک دا
اکھیں دی روشنائی سوہنی چمک دکھاون والا
عشق محبت وچہ دیوانہ ہوش حواس بھلائی
جد اوہ سخت بیحالہ ہویا غیب ندا فرمائی

اسدی دس تعبیر سانوں جے کجھ حالت جانے
تیرے اوپر نازل ہوسی رحمت ذات خدا دی
صورت حد حساب نہ کوئی بول تعبیر سنائیں
اوسدے پاروں دو ہین جہانیں ہوسی فضل جنابوں
دولت نال صندوق بھر لیسیں راحت بہتی پیسیں
قیامت وچہ بھی تیرے اوپر ہوسی مہر ربانی
بابجھ شماراں برکت اوسدی نظری آوے تینوں
اوسے ویلے خوو ہی کرکے قدمیں ٹکاسی
نوری ملک زیارت کارن عرشوں جھاتی پاسن
اوبول ہوسن اوس برکتی ہر دم صدقے واری
چن بدر تھیں حسن جناوں ہوسی ودہ اوجالا
دوہاں جہاناں وچہ تینوں رکھسی دور آزاروں
اوسدے پاروں نیکی والا ہر دم شام صباحیں
تیرے جیہا نہ ثانی تاجر دوجا ہوسی کوئی تو
روز حشر تک ناواں تیرا چپا چاسی بھائی
چن بدر دے ڈھونڈن کارن کیتا کوچ ٹکانا
طرف کنعان دوجا رجنگلوں کیتیاں جلدی راہاں
سینہاں چاٹ عشقدی لگی چلیں چھوڑ مکاناں
بعد اوسدے اٹھ جلدی تاجر جنگل طرف سدھاندا
رو رو آکھے کتھے سمایا میرا چن بدر دا
جنگل شہر تمامی ڈھونڈے کدھرے نظر نہ آؤندا
رکھ دے گیا اوہ جھولی والا سوہنا نور لشکدا
رو رو یاد کریندا خواباں ہو یا آن بیجالا
دم دم یاد کرے اوہ صورت جو جھولی وچہ آئی
لبھے نہ حاجت حاصل ہوئی جاوے درد جدائی

برس نجاہوں پچھے تیتھوں ہلسی اوہ دل جانی
اگدوں نہیں ملاقی ہوناں کہیا کسے زبانی

اجے اوہ منزل دور دوراڈی جس مترلتوں جاناں
سن آواز حیرانی اندر آئیا در رور نجاناں

روندا تے کرلاندا اولیا امروں عذر نہ کوئی
ایسے وچہ فراق سجن دے سخت لاچارہی ہوئی

رووے اکھے کہدم لنگھسن ایڈے سال مہینے
تانجو وو سنت دلبر سانوں آن لگاسی سینے

صبر آرام نہ گھر وچہ آوے ہویا سخت دیوانہ
سال اندر دووازی آوے ڈھونڈھن مال خزانہ

چھ مہینے جس دم گذرن پچھے پچھدا آوے
روروکے اوس جنگل اندر پھر واپس ٹرجاوے

رکھیں آرام عاشقوں آوے جنہاں اکھیاں لایاں
دم دم کوچے یار وچالے آوے کر کر دھایاں

در صحیح مبارک پاوے عاشق مرد بتاوے
جیہڑا یار دے کوچے وچوں ہکوارہی لنگھ جاوے

عاشق دے کوچے وچوں جاناں بڑی غنیمت جانن
معشوقاں دے ڈیریاں تائیں کعبے تک پچھانن

بیٹھا اوہناں تھیں حال سجنداجنہاں پیہڑے پائے
سن حکایت مجنوں دی جیوں مولوی رحوم بتائے

حکایت مجنوں

لکھدے ہیں مجنوں نے ڈٹھا کتا اک کدائیں
اوہ بولا وسنوں نپ کھلوتا لگا دین دعائیں

کدیں اوسنوں چمیں چٹے گلدے نال لگاوے
کدیں اوسنوں نال محبت جھولی وچہ بہاوے

چم چم سینے نال لگاوے رووے کر کر زاری
پیر کتے دے چم اکھیں تے لاوے وار وواری

کنی طرح دے نعمت کھانے اگے اوسدے پاوے
غرض کلیجے اس کتے دے پیراں ہیٹھ وچھاوے

نفس پرست جدان لنگھیا اوتھوں لیساتک حوالہ
کہندا اے مجنوں توں ایہ کی طلیں پیا مو کالہ

گندگی پیراں وپرلگی کتے نوں ہر جائی
توں اوہ چم اکھیں نوں لاویں واہ واہ عجب دانائی

جھڑوں بول سنایا میاں تینوں خبر نہ کوئی
ظاہری تکے صورت تینوں لوں حیرانی ہوئی

جیکر نال اکھیں میری دے تکیں اسدے تائیں
سمجھ لویں جو پیدا اوسنوں کیتا اللہ سائیں

نالے سمجھ لویں ایہ کتا اوس طرف کتھیں آئیا
جس پاسے دلدار اساڈی لیلاں ڈیرا لائیا

سدھی خاک اوہنہاں دے قدموں اس قدماں سنگ آئی
چمکے اکھیاں پوچھ پایا سرمہ خاک لیلا ندی

یار میرے دے کوچے والی کرداچوکیداری
سگ اصحاب کہف دینا لوں اسدی حرمت بھاری

یار سوہنے دی حرمت یاروں اسدی حرمت جاتی
جس سجن نے لائی مینوں دلدے اندر کاتی

یاراں طرفوں جو تجہ آوے سر اکھیاں تے دھریئے
صورت تک تنہاں کجہ بھی اوسدی نقلاں وسنوں کریئے

عاشق دا دل یار طرف نت ہووے شام صباحیں
کوئی پیغام پیارے والا آوندا ہے یا ناہیں

Marfat.com

سر قربان کرن سجناں تے گھولی گھولی جاون
اگرچہ یار نہ بولے چالے تاں بھی چت نہ چاون

جدھر یار رہے بیٹھا وی اودھر قدم اٹھاون
ویکھ جمال خیالاں اندر صدقے صدقے جاون

بیان آمدن بازرگاناں بر سر چاہ و بر آوردن یوسف علیہ السلام را

کرن روایت ہر جیہڑا ئیں مالک تاجر آئے
آخر ربنے فضل کمایا لنگھ میعاد سدھائی
ہور ہزاراں بھی کروانی نال ہوئے ہمراہی
شام زمینوں آئے ہین راوی ذکر جتائے
ڈھونڈھیں دور اگیرے کدھرے ڈیرا ونج لگایا
آ گئے یوسف دے بھائی ڈٹھا بازرگاناں
ڈیرے پٹ روانہ ہووو جاؤ دور کدائیں
سنکے سب روانہ ہوئے حکمت رب دکھائی
یوسف دی گل چت نہ چیتے جاگہ کھینے آون
نالے جاگہ پانی والی ہنیہ اسانوں لگے
اجن جیہنی نال وہانے کھونا ہے سی کوئی
اوسنوں خوشبوئی یوسف دی جسدم حاضر آئی
لدیاسی بھار کنڈی تے سارا کڈ وگائیا
موڑ رہے اوس کھوتے تائیں لیکن ذرہ نہ ولیا
ووڑے نگر سبھے کروانی پکڑ ان حیلہ کرکے
دیکھ مکان نبی صاحب دا مست ہویا سجائی
کھچ آند کروا ناں تائیں اوپر کھوہ کنارے
اجن جیتی کل اوٹھانوں بھی جو ہور چوپائے
ہوئے مست تمامی اوتھے اگاں نہ کوئی جائے
ہتے چلے کیتے ایپر اوٹھ نہ چلے کوئی
ڈیرا کر رہیا اس جائی اگاں نہ کوئی جائے
اسحالت وچہ مالک اوتھے واحد رب تعالے

بھال جنگل کنعانی سارا پھر واپس ہو جاوے
بعد پچاس برس دے مالک شوق تہار اٹھائی
آئے ہتے کنعان جنگل وچہ سارے واہو واہی
بھل گئے رستے وے کولوں اوہ کروانی سارے
اوسے ویلے حکمت ربدی ہور سبب بنایا
نال آواز دلیری کہیا سرنوں بول جواناں
اتھے سادے اجے تھک گئے گھاؤ ونجاؤ ناہیں
نیپیا رستہ یوسف والا خواب خیال نہ کائی
لیتھے جا گئے جیہی جتھے تاجر ڈیرے لاون
ایسے فکر دلیلاں اندر سارے آون ڈگے
کہیار اوٹھاں دے بحر العشقوں خبر اسانوں ہوئی
ہو گیا مست محبت اندر ہوش حواس بھلائی
سنگھ اتو شبو یوسف جانب جلدی ور سدہایا
جدہری کھوسی یوسف والا اودہری ادھکے چلیا
تاں نیپیا جد پہونتا آکے کول سجن دلبر کے
ہو دیوانہ لیٹن لگا خاص زیارت پائی
پکڑا کھوتی نوں جسدم واپس ہوون لگے سارے
سبھناں نوں خوشبو یوسف دی اللہ پاک سنگھائے
قدم نہ پٹن مارن او تڑے ہوش حواس بھلائے
سمجھیا بازرگاں شاید پہنتی منزل ہوئی
تھک پے حیوان تمامی تاں پھر ڈیرے لائے
ظاہر شان کیتا قدرت جنہیں یوسف دے کھوہ والا

Marfat.com

کیا ویکھے جو نیڑے ڈاڈھا ہے اک کھوہ پراناں
قسم قسم دے پنکھنوں اوستے بولن خوش منقاروں
کل پرندے ذکر الٰہی کردے پھرن دوالے
تک حوالہ مالک تائیں دل وچہ خوشی سمائی
ڈیرے وکھو وکھ لگائے لگی جاگھہ پیاری
آپو اپنے دھیان اوپر کرن لگے گفتاراں
مالک نوں بھی خوابے والی یاد بشارت آئی
درد فراق ستایا آکے ہنجوں ہویاں جاری
ول ول نیر لگاوے صورت ہجر فراقاں والے
جیہڑا خواب خیالاں اوپر ڈٹھا عاشق ہووے
ردوے پیا سوداگر مالک ہوش حواس بھلائیا
کرداکار گذار نہ کوئی صرف لیاوے پانی
اوسنوں اپنے کول بلاکے مالک بول سناوے
جیکر ہل پچھے اوہ جانی اس وقت وچہ بنوں
نالے کراں آزاد شتابی راہ مولا دے پاروں
سنکے بشریٰ راضی ہویا لگا کرن دعائیں
کرن روایت اتنے تائیں کارواناں بتلایا
سنکے مالک سبھناں تائیں ایہہ گل بول سنائی
اوس کھوہ دے میرے تائیں تکدیاں مدت ہوئی
کرو آرام اجوکی راتیں بھلکے معلم ہوسی
تاں پھر صبروں سبھ کروانی سیں پئے ہک جائی
مالک بھی روندا کرلاندا سیں پیا درد رنجانا
فجر ہوئی تاں بشریٰ تائیں حاضر پیش بولایا
لیکر ڈول روانہ ہویا بشریٰ لے مرو سیانا
ریڈی آس اوپر وچہ کھوہ دے جلدی ڈول وگایا

اندر اوسدے ظاہر دِسّے جلوہ سرّ ربانان
نالے نبوتانیاں ہویا قدرت مولا پاروں
رنگ سفید تمام پرندیاں ہارن نور اوجالے
دل وچہ آکھے واللہ اعلم مل پووے لجانی
نیڑے دور تمامی بیٹھے آپو آپ وپاری
کوئی شعر پڑھے کوئی غزلاں کوئی کہانی یاراں
اوہ بھی دردوں رون لگا بیٹھ اگلی جائی
اگر حاضر ناظر ہوئی صورت شکل پیاری
ایہ کی وار ول نہ لبھے جنگل پربت بھالے
جے لبھ پوے تے چنگا ورنہ ساری عمراں روے
بشریٰ نام غلام ہک سیبی اوسنوں پیش بلائیا
کہیر کے مشکاں حاضر کردا جتھے ہووں کروانی
اوے بشریٰ کر دعا خدا تے مینوں یار رلاوے
اوہا اپنا مال تے نالے بیٹی دیواں تینوں
عالی منصب دیواں تینوں نالے شوق پیاروں
یار ربا یاں اسدے تائیں دوست یار ملائیں
پانی دیہوا ساڈے تائیں نفرہ کار بتایا
بیشک اک پرانا کھوہ ہے اسی جاگھہ بھائی
لیکن اوس کھوہ دے جل پانی پیندا اسوں نکوئی
پانی بیشک نیڑے دوروں تھیہ کتنے لگ پوسی
راہ دے پیہوں تھکے ہوئے مٹھی نیندر آئی
لنگھی رات تلیندیاں اوسدی جیونکر حکم ربانا
لے آ پانی اوسدے تائیں جلدی بول سنایا
آگیا اوس کھوہ دے اوپر جو سی بہت پرانا
تک کے ڈول یوسف دے تائیں کجھ خیال نہ آیا

قدم ہنوز ہر یا اوسدے اندر کجھ خیال نہ کریا
دلوچ سمجھیا شاید میریاں بھایاں ڈول گایا
یا حضرت اج ویلا آئیا سنیو حکم ربانان
شکے یوسف وحی دے کولوں ہو حیران کھلویا
وحی فرمایا ہیں نہیں کہندا رب تینوں فرمایا
آگئے اوہ مشتاق تساڈے لعلاں دے وچ بچارے
عشق محبت شوق تساڈا دل جنہاندے رچیا
اج اونہاندی حاجت پوری کیتی ذات ربانی
روے یوسف فرمایا اگوں کون کوئی کاروانی
وچ کنعان کھڑ لیسن بینوں یا کدھرے لیجاسن
جبرائیل یوسف دے تائیں بات سنائی مٹھی
دلوچ کہیا جے وڈے صورت کسنے قیمت بھرنی
کھوہ کنھیں باہر بھائی تینوں اجلن سبھ جیسن
اوہ اج ویلا یاد تساں توں ذات خدا فرماسی
شوخی شان تکبری کارن ذات خدادی آئی
بیکاں بندیاں توں پے عالم دے وچ بہت حیرانی
حاکم وی جو نیڑے ہوے ہر ویلے کن کھاوے
نیچ مرو جو دوروں دوراڈے حاکم کولوں رہندا
بخشندے لوگ اوہ حاکم اوستوں تک نادان بیچارا
جیکر نزدیکاں دے کولوں کجھ ذرہ ہو جاوے
آکھے توں کیتا کھلیوں بھائی ہو نزدیکی میرا
تینوں سیکھیں زیادہ چاہیے جھڑک عتاب سنائی
یوسف نے بھی ہو پیغمبر بات مخالف بولی
رکھو قدم مبارک اپنا وچ جد بول سنائیا
رووے ستے کر لاوے نالے سخن مخالف پار دلا

ویکھے پیا تماشہ ربی چیت خدا دل دھریا
ایسیاں بیاد لیاں کر دا وحی خدا دا آئیا
رکھو قدم لوکے دے اندر کریئو کوچ ٹکانال
کہندا ایہہ پھر پاساں جیب تک کے پیدا حکم نہ ہویا
پاؤ پیر شتابی اسو چہ حکم خدا فرمایا
بر پینجا جھاندیتا ئیں ہوئے ڈھو نیدیاں بیارے
مدت ہوئی سینیاں اندر عشق الفت مچیا
آگئے تیرے کدھن کارن نیک بخت سے کردانی
کیہڑی طرف لیجاسن بینوں بہ کجھ پتہ نشانی
دلیں داغ جدائی بینوں یا کس باپ بلاسن
اوسدن جیندن شیشہ لیکے صورت اپنی ڈٹھی
اج اوہ بات خدا دند عالم نال تساڈے کرنی
تک لویں جو قیمت تیری کتنی بول دسیسن
جیندے علم ہتھ بیگانیاں اندر تینوں ویکھیا جاسی
پلو چہ اڈ جاوے جو کر دا جبر شخص وڈیائی
ذرہ مخالف سخن جے بولن پکڑ سے ذات ربانی
اوچ چھک ذرہ جے ہو ویلے و سنہیں جاندی پکڑیا جاوے
جیکر کسے قسم دا ہے اوہ سخن مخالف کہندا
آکھے ایہ کوئی جنگلی اسنوں خبر نہیں کجھ یارا
جلدی حاکم اوسدے تائیں حکم جزا فرمادے
ذرہ خیال نہ آیا تینوں کیتا سخن اڈیرا
ہو نزدیکی میر الٹوں نے ایسی بات الائی
آگیا ویلا ٹکنے والا کیتا پہنچے گیا جھولی
اوسے ویلے ڈول چہاڑے قدم نبی نے پائیا
کیوں ایہہ ایسا سخن الائیا جھڑک ملی سرکار و

Marfat.com

بعد اوسدے پھر بنہارے نے اپنا ڈول ہلائیا
کہندا اللہ ایہ کی ہویا ڈول میرا اج بھارا
بجلی وانگوں کھوہ دے اندر ہے اک چیز نورانی
سوہنا حسن جوانی ڈلکاں مارے نور اوجالا
بشریٰ بشریٰ کرکے اوسنے کیتا بول آوازہ
ھٰذَا غُلَامٌ ھٰذَا غُلَامٌ بول آواز پوکاری
ہور غلام اک نے سنکے اوچا شور مچائیا
کھوہاں وچوں لعل یگانے رب توانا دیندا
دور کریندا اندر والے دکھ ازار تمامی
مالک اسماناں دی طرفوں وتے چین تکیندا
ہر دم ول اسمان نظیراں ہور خیال نہ کوئی
جھولی اڈ کے اسماناں تھیں منگے پیا خزانہ
اینویں ای ڈھر جیسدم صاحب رحمت نظر تکیندا
جیسدم لعل نورانی ڈٹھا بشریٰ کھوہ وچالے
خواباں والا دلبر تیرا اسانوں رب لبھائیا
زیر زمیں دے وڑیا ڈٹھا تیرا مال خزانہ
جلدی ویکھ خزانہ اپنا سینوں دیہو خلاصی
سنکے مالک ایہ خوشخبری ہویا دون سوائیا
جامے وچہ نہ میوے بالکل خوشیوں چال چڑھیا
انگلی ٹیکے بشریٰ اوسنوں لگیا کھوہ کنارے
تک یوسفتوں ولدے کولوں مالک صبر ونجایا
لگ پئے کروانی سارے لائیا رل چہ کھبرا
لذہی چیز نہ لدہے جیہی زور لبسر نہ جاوے
وچہ حیرانی آکے سارے پھر شرطاں بنہ آئے
پھر جد زور لگاون آکے چلے کجھ نہ چارا

ایہ ذرہ نہ ہلیا اوستوں وچ حیرانی آئیا
تلے جہات پانی تے ڈٹھا قدرت دا چمکارا
ڈول وچالے ہے وڑ بیٹھی قدرت یزدانی
تک گیا بشریٰ ہے ایا او ہاسوہنی صورت والا
جاناں کھل گیا مالک اوتے رحمت دا دروازہ
دیکھو اوس کھوہے دے اندر چند بدر انواری
جیسدا طالب مالک تاجر اوہ اج رب لبھائیا
جیسدم فضلاں نے رب آوے جلدی مہر کریندا
طالب نوں مطلوب ملاوے فضلوں رب گرامی
دیکھاں کسدم رب العالم میرے اوپر پہجیندا
ایہ نہ خبر جے کہوہ دے وچوں ملنا دلبر سوئی
ایہ نہ خبر جے زمیوں نکلے میرا لعل شہانہ
فضلاں کولوں لال خزانہ مکہاں تھیں ملیندا
خوش ہوکے مالک تیا ئیں وسنے کن جوالے
لوک تکن اسمانوں جلو اساں زمینوں پائیا
توں کیوں اسماناں دی طرفوں تکدا پھریں دیوانہ
مکگئی آس تساڈی ملگئی اچھی نعمت خاصی
سخت مریض پورانے تائیں سے طبیب ملایا
کہندا اکس کھوہے دے اندر لعل ساڈا جھڑیا
تک لئے چین اسمانی تیرا کھوہ وچالا ٹاں مارے
جلدی کا لئیو چین اساڈا ہر نوں بول سنائیا
ایہ ڈولی نہ ہلے بالکل فکر کرے سیہ ڈیرا
لگے کرن وچاراں سبھے کویں ایہ باہر آوے
کوئی ایہ لڑکا چیز پیا تھیں ہلیا ڈول نہ جائے
ہوشر مندے پھیر شتابی کرکے جان کتارا

Marfat.com

کھوں اوٹھاوے محبوباں نوں کسنوں طاقت ہوئی
جیونکر روز قیامت اندر تھوڑا عمل نیکوئی
بھار نبوت باہجھ حسابوں بھار اصلاً نہ کوئی
جیوں جیوں یوسف باہر آوے تنگ پوآن کروائی
تجلی حسن شعاع نبی دی ہر لوں کانی لائی
آخر نال اوہنا ندے شامل وحی فرشتہ ہوئیا
جیوں جیوں یوسف باہر آوے خوبی حسن وکھاوے
جیندم یوسف باہر آئیا خوبی خوش خساروں
عالی شان خداوندا وسنوں وتا ہر رُوے نالوں
ہو رجے کوئی ہتھ لگا ندا کدی نہ یوسف چاندا
واہ واہ جسنے مولا صاحب رحم کرن تے آوے

ڈول نہ ہلے لکھاں چارے کر کر رہے سنتھوئی
چوداں طبقیں بھارا ہو سی خبر کتا بوں ہوئی
کھوں اوٹھاوے عاجز بندہ کسنوں طاقت ہوئی
مرن پیاسے کھوکتا سے ہتھ نہ آوے پانی
چھلک رہے نال نکلے باہر قدرت رب وکھائی
تاں پھر چھلک لیونے یوسف ورنہ ڈھیر کھلوئیا
کھوہ دیاں پیراں تے گل چان لگدا آ وے
بشری نپ یوسف بینا ئیں چایا گود پیاروں
جیسے یوسف صلواۃ اللہ چایا شوق کمالوں
بشری باہجوں کسنوں طاقت جھولی پکڑ بہاندا
اوسنوں اپنی رحمت یاروں بیباندے گل لاوے

بیان صحبت یافتن بشری بسبب آن ذات

الکھدے ہیں اوہ بشری ہیسی خستہ حال تباہی
سیہ غلاماں نالوں شوہدا کوئی نہ اوسنوں جانے
رب فرماوے بندیاں اگے جیہڑا شخص نہ بھاوے
صورت شکل بے عملاں والی کوہجی سانوں لگے
ولاں تساڈیاں نوں ہیں تکاں صورت غرض نہ کوئی
جسنے مکر فریب بنا کے سوہنی شکل بنائی
اوہ نہیں بھاندا میرے تائیں گرچہ چین بدردا
جیندی ہوئی نیت چنگی اوہ تاں بندہ میرا
خواہے کوہلا اکھاں ہووے نیک اعمال کماوے
اسنو حقیقت جد بشری نے حضرت یوسف چایا
نیک دعا خداوے کولوں اوسدے حق وچ چاہی
سوہنا حسن کمال خداوندا اوسنوں حاضر کیتا

سخت بیارتے اکھیوں کانا رنگت بدن سیاہی
گل کروانی ہسا ٹھٹھا اوسنوں کرن وڈھنگانے
اوہ اسانوں ڈاڈھا بھاوے جیکر عمل کماوے
سانوں اوہ کبھاوے جیہنوں ندا ہر دم میرے اگے
چنگی اوسدی صورت جیندی چنگی محنت ہوئی
سوہنے ساوے کپڑے پاکے کھلدا پھرے لوکائی
ایسیاں تائیں بیا او ڈٹھے سخت عذاب حشر دا
جیندی نیت ماڑی اوسنوں دوزخ بلو بسیرا
جد سا ڈے دروازے آوے قرب حضوری پاوے
دکھ آزار تمامی اوسدا جاندا نظر نہ آئیا
فورا واقعہ اوسدے او ہے ہویا فضل الٰہی
وانگ بدر دے مکھڑا اوسدا روشن ہو یا مینا

اکھیاں نوں روشنائی حاصل ہوئی ذات غفار وں
تاں پھر مالک اوسدے تائیں دتی جلد آزادی
اوہی دولت دتی اوسنوں نالے قرب حضوری
کر دتی اللہ مالک اوسنوں گودی اندر پائیا
جد خیمے دے اندر آئیا یوسف ماہ کنعانی
مال امانت کہنا جو کوئی پچھے آن تساں نوں
مال امانت وچوں حصہ دیناں جائز ناہیں
نیک ستارے والا تک کے اوسنے بات سنائی
قدر جنایا اوسدے تائیں واحد اللہ سائیں
باہجھ غرض دے کوئی کسے نوں ذرہ پیار نہ کردا
جسدے پلے دنیا دولت اسنوں ہر کوئی چاہوے
میوے دار درختاں تلے ہر کوئی آ کر بہندا
جیہڑا ولی مکمل ہووے ربدا دوست پیارا
خالی ہانڈا عقلوں انھاں کوئی نہ پچھے جانے
کافر پلے پان نکارا دوزخ بھرے دھکیندا
پنج چیزاں رب قادر دے والیاں قبضے زیر چھپایاں
اول اعظم اسم خدا نے وچ قرآن چھپائیا
ولی پیارے اپنے ربدے بندیاں وچ چھپائے
ساعت اک جمعہ دے اندر رب نازل فرمائی
کی حکمت جے ظاہر کر کے عام نہیں جتلایاں
جے اسم اعظم دے تائیں ظاہر رب وکھاندا
چھڈ دیندی رمضان مہینہ جے شبقدر دسیندے
جیکر ساعت روز جمعہ دی اللہ پاک وکھیندا
وسطی جو نماز پوشیدہ جے جھڈ ہر کوئی
جیکر تیکاں ولیاں دے پر رب نہ دیندا پردہ

ملیا روپ انوپ گرامی فضل ہویا سرکاروں
بھی لڑکی دتی اوس تائیں دولت ہور زیادی
دے نذرانہ اوسدے کولوں لیا دوست نوری
نال کمال محبت اوسنوں خیمے وچ لیائیا
نوکر نفر غلاماں تائیں مالک کہے زبانی
ورنہ حصہ پھیر شراکت دیناں پوندا اسانوں
مال امانت کر کے رکھساں پاس پیارے تائیں
نالے خواب پرانی اوسنوں یاد دلیوچہ آئی
تاہیں نال پیار محبت چاہوے اسدے تائیں
خوبی باہجوں چیز کسے تے کوئی نظر نہ دھردا
جو مسکین گدا گر ہوون کوئی نہ تنہاں بولاوے
جسنوں پھل نہ لگے اسدے نیڑے کوئی نہ ہندا
اسنوں شوق زیارت کارن آن بلے جگ سارا
مومن نور ایمانے والا جنت خوشیاں پانے
کوئی نہ پچھے جانے اسنوں رہسی سدا دکھیندا
جگدے اوپر ظاہر کر کے عام نہیں کہلایاں
وسطی ہور نماز چھپائی عالی جسدا پایہ
ماہ رمضانوں شب قدر بھی رب پردے پائے
ہووے قبول دعا اس اندر اوہ بھی نہیں جتائی
اوہ بھی حاضر خدمت اندر بول سناواں کھپایاں
چھڈ قرآن اسم اعظم دا ہر کوئی ورد کماندا
بن شبقدروں ماہ رمضانی روزے ترک کریندے
ہر کوئی بد دعائیں منگ کے ہوندے کم وگیندا
ہور نمازاں ترک کریندے پڑھدے ہکو سوہی
عاماں مسلماناں سندی کوئی نہ عزت کردا

Marfat.com

ہر اک چیز پیاری ربّے پردے وچ چھپائی ۔۔ تانجو اسد اطالب ہر کوئی ہووے نال صفائی
ساعت پاروں وچ جمعہ وچ ہر کوئی نیکی کردا ۔۔ مت اتفاقاً اس ساعت دا حاصل ہووے درجہ
شوقوں ماہ رمضان مہینے روزے رکھن سارے ۔۔ کہندی مت کی شبقدر دی ڈیچے ملن پیارے
اسم اعظم دے پاروں پڑھدے کُل قرآن گرامی ۔۔ پڑھن نمازاں وسطی پاروں پہنچے وقت تمامی
جبتک نال خلوص نیت دے عمل نہیں کوئی کردا ۔۔ کجھ نہیں ورچہ جلدا اوسنوں فرمودہ سرور دا
شوق محبت یوسف دے دل اک چہ سمائی ۔۔ جد قوم یہ نار اوسنوں اوہ دلبر لبھائی
کوئی نہ رب مرادوں خالی بالکل چیز کھیندا ۔۔ اکدن کدیں تے اوسدے اُتے رحمت فضل کریندا
رحمت دا دروازہ کھولے جا کھولن تے آسے ۔۔ وچھڑے یار تے ہوندتاں ملسی دلبر دیرہ دے
تاجر نے جد یوسف تائیں ڈیسے اندر آندا ۔۔ بعد اوسدے پھر ستو تمامی حال تنہاں بچایاندا

بیانِ خبر یافتن برادران از خروج یوسف علیہ السلام

جد یوسف نوں کرواناں نکڈہ کھوہ تھیں آندا ۔۔ بعد بہو دا کھوہ دے اوپر آئیا نیر چلاندا
کھاناں بھی کجھ نال لیایا جیویں کر عادت آہی ۔۔ کھوہ دے اوپر آوازہ کرداا وہ مقبول الٰہی
اے یوسف دلدار اساڈے بہو سلام تساں تو ۔۔ حال حقیقت اپنے دی کجھ کہو کلام اساں نوں
ایہ لئے کھانا کھاون کارن گھر تھیں چوری آندا ۔۔ نالے دسو کون حوالہ کھوہ دے وچ لنگاندا
جد آوازہ بول سنایا کجھ جواب نہ آئیا ۔۔ دلبرے وچہ حیرانی ڈاڈھی ہوش حواس بھلائیا
کھوہ دے اندر جھاتی پائی یوسف نظر نہ آئیا ۔۔ نوری جان یوسف نوں کھوہ دے وچ نہ پائیا
سوہنی اوہ مثال نورانی بجھی ہوئی پائی ۔۔ کھوہ اندھیر نظر نہ آئیا جیوں وزخدی کہانی
جدوں یہودے نوں کھوہ وچوں نظر اندھیرا پیا ۔۔ سمجھ لیا اوہ ویر پیارا الوداع کر گیا
ڈاہیں مارے کہے وو ہا یاراہی کو اوہ ویر اساڈے ۔۔ ایہہ نوشتہ آیا تیرا عمر ناں دور دراڈے
ایسے کھوہ نکالے اندر ہی نہ جلیسی پانی ۔۔ یاراں بھایاں تیرے کارن نال ہسی قبر بنانی
اوگت گئی پیار یا تیری کھوہ دے وچ جوانی ۔۔ وقت نزع دے کیسے نہ ڈٹھا آکے تینوں پانی
وقت نزع دے کی تدہ آکھیا ہوسی سخن زبانی ۔۔ تیرے ویر کہیڑے ویلے چھڈی دنیا فانی
اینویں قسمت تیری ہوسی دردواندے نچالے ۔۔ کیکن بھاو لیا تدے ہوسن تو تے ویر پیارے
کیسے نہ چائی منجی تیری سوہنیاں لشا نوالے ۔۔ کسے نہ جان کُندن دی ویلے پہنچے آن حوالے

Marfat.com

ویرا اساں کھراواں تینتھے ڈاڈھا ظلم کمایا
راضی ہو کے چلیاں ساتھے یار زنگی وچہ گیا
وقت تے علے کسدے تائیں بہتا یاد لیاندا
ہیں کدی آوندا رہیا تیر یوں ہینوں کدھی کجھ چاتا
کیوں نہ دلویں سد اساں نوں پیا بولا داں تینوں
اگے جیدوں بولاندا ساں ہیں ہولی جیہا تساں نوں
ہن ہیں پیا بولا داں تینوں کوئی آواز نہ آوے
بعد اوسدے پھر بھایاں تائیں کہہ حقیقت سدی
جیہڑ پیارے بھائی تائیں دتا دیس نکالا
مر گیا اوہ بھائی یوسف سوہنی صورت والا
ویہہ گئی تقدیر ربانی جیہڑیوں کر حکم الٰہی
سنکے سارے صابر اوے جلد کھوہے ول آئے
بالکل کجھ نشان نہ پایا آئے وچہ حیرانی
کیا دیکھن اس کھوہ دے نیڑے اوہ مقبول خدائی
دلوچہ سمجھ گئے جو بیشک پنہاں ہوگ چھپایا
آن بتاون کرواناں نوں اوہ مقبول حقانی
مدت ہوئی نسیاں ایھنوں بالکل ہتھ نہ آئیا
سدہی واتنی نال اساں توں ویہو پردہ ساڈا
کوئی نہ چیز اساڈے اگے شوخ آوازہ بولے
حاضر کر یہو پردہ ساڈا اہو ویر نہ کوئی
سنکے ایسا جذبہ غضبی ہوش حواس بھلائیا
جیسدم یوسف ظاہر ہویا پردہ منہ تے پائیا
واللہ اعلم حق ہیرے وچہ کی من بھائی کردے
نالے اوہنوں مالک تاجر متھہ نہ عرض گذارے
ایہ کوئی نور نورانی لڑکا معلم ہوندا سانوں

بابل کولوں ور کڈھا یا کھوہ دے وچہ وگائیا
دس بھاں کون پیغام پدر ول وقت تے علے کہیا
نالے کس رشتے کارن تیرا دل رہیا سدہراندا
یا کہ ہینوں کدی تدہ بھایاں وو جیا نوا نگت کچھ چاتا
رہی آندی تیرے کاسن چپ ہیا ہیں کینوں
مہبایا ویرا ساڈے ہوندا سد اسانوں
ہائے اوہ یوسف میرے تائیں لگیوں غمدے ہاوے
گل ہوگیا جہانوں اج دن اوہ ویلا انواری
اوہ اج سفر جہانوں کر کے پی گیا اجل پیالہ
کوئی نہ شمع کھوہے دے اندر ماریے نور اوجالا
یوسف ساڈے بھائی بہت اینویں لکھی آہی
ہر کوئی نال کمال عقل دے کھوہ وچہ جھاتی پائے
اودہر ول دہر ول بھالن لگے اوہ مقبول حقانی
بازرگان سوداگر بھارے ڈیرے بیٹھے لائی
ہر یک بھائی تاں پھر جلدی کر واناں ول آئیا
بردہ ساڈا حاضر کر ہو لے ٹولے کروانی
اج تساڈے پاسوں اسدا پتہ اساں نے پائیا
ورنہ کڑک آوازہ کر کے چاواں تخم تساڈا
جیسدم کڑک آوازہ کریئے طبق زمیندا اڈولے
ورنہ جانوں سر دے اوپر اجل تیاری ہوئی
اچن چیتی حضرت یوسف پردہ کھول دکھایا
بھایاں طرفوں یوسف تائیں خوف دلوچہ آیا
مار سٹن یا میرے تائیں واپس گھر نوں کھڑدی
ایسے صورت والے سدے کدیں نہ دیکھے پیارے
بردہ سدناں نہ ہینے دیندا مالک کہو اوہنانوں

Marfat.com

ایہ کوئی چن بدر اسمانی صورت دا لاثانی
ایہ کوئی صاحب زادہ کسوہ وچہ نہہ تقدیر وگائیا
توبہ کرہو ایس خیالوں مت کجھ پھر ناں آوے
نال محبت پالیا اسنوں بھایاں بول سنایا
جو شئے چاہی اوہا کھادی تاں ایہ صوت پائی
دھیاں اپر الوانگوں اوسنوں پالیا شوق پیاروں
جد آکجھ وڈیرا ہویا ہوش جہان سمہالی
آکھے ذرہ نہ لگے ساڈے آخر ہویا راہی
بیفرمان اساڈے تائیں چنگا مول نہ لگے
جتنی قیمت حاصل ہوئی اتنی توں دیدیساں
چینکر یوسف درور نجانا سند اسخن پھر اواں
سخن کلام نہ کیتی کوئی ہویا وردون تاندا
جیکر ناں ایہ یاندا ہو چھپ نہ بالکل کروا
بعضے ہن بھاباں نے زوری لونڈا مار کہایا

نوکراں بردیاں والی اسدی جاپے نہیں نشانی
ڈاکانک کے زوری اسنوں خادم نشاں بنایا
ایسے سندر رڑکے تائیں بردہ کہیا نہ جاوے
کسے قسم دا اسدیتائیں وکھ نہیں پہنچائیا
کیا جانوں جو کسدا بردہ ہے ایہ مرد خدائی
وانگ امیراں رکھیا اسنوں سوہنی صورت پاروں
بے فرمانی کرنے لگا آکھے مولا والی
آیا لنگ کدائیں جنگل بیلے ڈھونڈے کاہی
وچ ویساں اس گولے تائیں سر تے پیچھے اگے
ایہ ہن ناس گولے نوں گھر دے وچہ رکھیساں
واللہ اعلم کس ملک دا ہیں اج وکدا جاواں
جیپ یوسف تحقیق سمجھیا مالک ہے ایہ شاید باندا
سچ جیچ لنگ آیا ایہ لونڈا خاص انہاندے گھر دا
جیونکر وچہ تفسیر یوسفدے ذکر مفسر لیایا

بیان فروخت کردن برادران یوسف علیہ السلام

جد تاجر نے بول سنایا لونڈا انہیں ایہ کوئی
مارے چاٹ یوسفدیتائیں نال کمال دلیری
اگہلا رہاندا بردہ ہاں ہیں کیوں انتا چہ لائیا
ہیں مسکین غلام نماناں ہاں انیہاں دا گولا
جھل لئی چاٹ موہیں کداہر یوسف جی حقانی
صابر شاکر ہو کے موہنوں گولا نام سدائیا
کیہیاں یوسف بھایاں کولوں دوائیو پایاں
جو کوئی بات عضبے وی سنکے دلوچہ صبر کماندا
نیک خدا دی نیلے بالکل کوئی ناراض نہ کرے

سخت روٹیل برادر تائیں کاوڑ دلوچہ ہوئی
نالے سخت آوازوں کہیا بول یوسف ہکو ہیری
تاں پھر روکے یوسف صاحب تاجر نوں فرمائیا
او توں کیہے او نہاں نوں آہیر دلوں انتار دے گولا
کجھ نہ کہیا بھرواں تائیں ہو دواں قربانی
لکھ شاباش حسین تری ایسا لعل منور جائیا
تاں بھی سخن نہ کیتا بالکل بول سنایا بھایاں
اللہ صاحب اوسیدے اوپر ہے راضی ہو جاندا
جو کوئی ملے مصیبت صبروں سر دے اوپر دھر دے

Marfat.com

دِل مسکین گدا اگر دا جو کوئی رنج کریندا
انج جانے جیوں عرش منارہ ڈھٹھیا نوں تنگ ڈھیندا
جو راضی مسکین کریندا رب اوسنوں بخشیندا
نالے اجر بنا کعبے دا اللہ اوسنوں دیندا
رکھیو راضی ہر بندے نوں ذات خدا فرماوے
مت کوئی دل کسے مومن دا خفگی اندر آوے
دوست بندے دشمن نوں بھی دکھ نہیں پہنچاندے
سن حکایت وچ گلستان جیوں سعدی فرماندے

حکایت عابد

لکھدے ہین اک عابد ہیسی بہت خاص پیارا
اوسنوں ڈٹھا چور کدائیں راتیں کرکے مارا
ایہہ ہتھ نہ لگا اوسنوں مال خزانہ کوئی
خالی ہتھ تک لوٹ اوسنوں تے حیرانی ہوئی
دل وچ کہندا اوخت قصہ کیتا بے حسابوں
ایہہ ہتھ نہ لگا پیسہ دمڑی مار جتا یوں
اتنے تیکر عابد نوں بھی ہوش ذرہ کجھ آئی
کیا ڈٹھے اک چور کمینہ بیٹھا سنھ لگائی
دلوں گمان فقیر نسیا جاسی پرت نماناں
کی لبھناں اس شوہدے تائیں ہن پاں کھیا بھاناں
محنت اسدی کھیتی ہوئی ایویں اوگن جاسی
ماڑی گل جے گھر میرے تھیں جاوے چور اداسی
جلدی اٹھ کے گودڑی اپنی اوسدے راہ وچھائی
تا بچ ناں محروم نہ جاوے گھر میرے تھیں بھائی
واہ سبحان اللہ کیا دوست واحد ذات خداوے
دشمن تے بھی خفتے اندر رکھن نیک ارادے
جنہاں نہ کسے دے تائیں ہر دم شکر گذارن
محمد ربانی یا ہجوں کوئی دوجی لاف نہ مارن
رنج نہ ہوون مول کسے تے ہر دم راضی رہندے
دشمن تے ہور دوست تائیں سخن خلاف نہ کہندے
صبر مصیبت سر تے جھلن شور شرار نہ کردے
عالی شان اوہناندے ہوسن اندر روز حشر دے
سنو جو الحمد یوسف نے صاحب بول سنایا
ہیں بردہ ایہہ صاحب میرے بالکل فرق نہ آیا
تاں پھر اک بول سنایا ساریاں بھائیاں تائیں
جیکر پاس تساں ایہہ بردہ رہندا نہیں کدائیں
دے دیو ایہہ میرے تائیں بولو قیمت پوری
تاں پھر سارے صاحبزادے بولے سخن ضروری
اسدے اوگن جتنے جے ہوون منظوری
حاضر بول سنائیے قیمت حقو حقی پوری
سن کے یا اک بول سنایا دسّو عیب اساں نوں
جیہڑے عیب ایس بردے والے ہین معلوم تساں نوں
کہندے بھائی اول اسدا چوری والا پیشہ
دوجا اسدے نسیا و ندار کھنا دلوں اندیشہ
ترجیحا جھوٹھیاں خواباں دسے اپنے کول بنا کے
تاں پھر اک بول سنایا سچ حقیقت پا کے
آپے اسدی قیمت بولو دیر نہ لائیو کوئی
اپنے وچوں خوب تساں نوں معلوم قیمت ہوئی
دلوں جو کجھ وچاراں لگے صاحبزادے سارے
رکھیں کرکے قیمت اسدی حاضر پیش پیارے

Marfat.com

آپنے آپنے سدیاں لوں سنایاں مجلس وچ خطائیاں
سوچاں دے وچ صاحبزادے یوسف پئی حیرانی
دیکھاں کتنی قیمت میری پوندی ہے اسجائی
نہیں اُمید جے ایہ سوداگر قیمت بھر کے لیوے
ایسیاں فکر دلیلاں اندر یوسف نبی حقانی
قیمت اسدی بہت بھاری وچ شماراں نائیں
ہیسن اوہ کجھ کھوٹیاں درماں راوی خبر سناوے
بعضے آکھن ویہہ درماں سن اہل معتبر گندے
اوہ بھی درماں ایسیاں ہیسن ہتھی مالک بھوایاں
جد ایہ قیمت یوسف والی مالک کڈھ دکھائی
سن ایہ گل خداوند اگے عرض بیان سناوے
توں غفور رحیم الٰہی لکھوں لکھ بناویں
میرے ولوں چادر آہی قیمت کون بھریسی
گندے گئے اوہ ماں اسدے رہنے خوبی گوائی
ہتھوں سخن یوسف نے کہیا سنوں غیرت آئی
گل لائیاں نبی خدا دا رب دی بے پروائی
لکھدے ہیں جو قدر یوسف دا بھایاں نہ جناندا
اہیر قدر نہ معلم ہویا اصلی بھیت نہ پایا
ہر کوئی چیز قدر دے پاروں قیمت مل گناوے
جنہوں نور ایمانی پلے ہوسی حشر دیہاڑے
اہل ایمان مکرم بندہ جد دوزخ وچ جاسی
نیڑے مول نہ آوسی اوسدے اٹھسی دور کدائیں
کیوں نہ ساڑیں اس بندے نوں حالت دس شتابی
نور ایمانی اسدے کولوں ظاہر پیا دسیوسے
جینے نور ایمانی اپناں غفلت وچ گوائیا

آپے کی ہن قیمت کریئے غلط پیا دل بھایاں
ویکھاں کس طرف پہچاوے اج تقدیر ربانی
دیکھاں کویں غلام بنائے بیٹھی ذات خدائی
بھائی وال نہ تکے دیسن جے سودا کر دیوے
تاں تجو صاحبزادیاں تائیں مالک کہے زبانی
ایہ بیڑا ایہ قیمت دیساں حاضر پیش لیایاں
درم اٹھاراں کھوٹے دتے بھایاں پیش ٹکاوے
ویہہ درماں دی قیمت گنیاں ہتھ پچھے بندے
کیسے دلال بپاری نے اوہ بالکل مول نہ لایاں
یوسف صلوٰۃ اللہ تائیں سخت حیرانی آہی
یارب سائیں تیرے تائیں چادر مول نہ بھاوے
نے جو اکھیں ہتھ نہ آوے وسندل پکڑ رولاویں
ایہ نہ خبر جو کھبیراں درماں تھیں بھی کوئی نہ لیسی
یارب تیرے پیش نہ جاوے چاوڑ تیں تو ڈیائی
کھوٹے درموں نبی ربانا وکیا روندا بھائی
ڈرو یاں ایہ بات نہ کریئے لگے ذات الٰہی
بھیجی نہ یوسف دا مالک نوں جاں کہ ہیٹ ویکھاندا
تاہیں کھوٹیاں درماں کولوں مالک ہتھ پھڑیا
جیہر پیغمبر دی ورتاں کوئی بالکل ہٹ سے جاوے
اوسدا قدر پچھانے آتش اسدوں مول سڑاوے
آتش دوزخ دی اس کولوں اپنا آپ لکاسی
مالک دوزخ دا تد اسی آتش دوزخ نائیں
آتش کہسی ایہ کوئی بندہ ہے مقبول جنابی
ناں ساڑیں ناں ساڑیں نالے حکم خداؤں کھیہیے
ہے کے غافل قیمت پاروں قدر ایمان نہ پایا

Marfat.com

اوسدے کان قیامت والا سخت عذاب آمادہ
قدر رسولاں مومن جانے جسنے مرکے پائیا
کی معلوم کافر بیتا ئیں نبیاں ندی وڈیائی
قدر پانی دا مچھی جانے یا جانے مرغابی
قدر خدا ولی خدا دا جانے شوق پیاروں
جو کوئی شوق الٰہی اندر ہوئیا غرق تمامی
قدر حیاتی دا اوہ جانے جسنوں خوف ربانا
دنیا دا اوہ قدر کریندا جو ایمانوں خالی
صد افسوس اونہاںنوں جنہاں ربدا قدر نہ پایا
منیاں حکم نہ کوئی اسدا کیتی روگرداتی
سوہناں قد سرو دے وانگوں پھیر عطا فرمائیا
تانجو ناں محتاج کسے دے ہوون بندے میرے
ہر نوں وچہ خوشی دی رکھے تازہ رزق پہنچاوے
پھیر قیامت حوراں جنت سوہنی خبر سنائی
سوہنے محل مکان شہانے خوبی حد نہ کوئی
سارے سونے چاندی کولوں کل مکان جنہاںتاں
حوراں ہار سنگاراں بھریاں جلوے مارن نوروں
اہل بہشتاں دے چوگردے ہوسن وانگ غلاماں
جیکر ناخن ہک ونہاں دا دنیا اوپر آوے
حوراں دی جے لونڈی کوئی دنیا اوپر آوے
سارے اسدی خواہش بدلے اپنی جاون گواون
ہور ہزاراں رنگ رنگیاں نعمتاں رب اوپایاں
لیکن کوئی نہ قدر پچھانے غفلت مار ونجائے
رب فرماوے جنہاں نہ سانوں ول دنیاں پچھاتا
جیہڑے اوہ ساڈا دنیا اوپر امر نہ کجہ منا سن

بیقدری دے پاروں اوسنوں ملسی درد زیادہ
یا کے قدر خداوند جانے جس رسول بھیجایا
جام چڑھی نوں کی پرنیھاوے سورج دی رشنائی
اوہ کی جانے پانی ڈٹھیاں جو ڈوب بحرستالی
اوہ کی جانے جیہڑا پوجے لیکے بت بازاروں
کجھ قدر اُس کولوں جاکے واحد رب گرامی
اوہ کی جانے جو ہے ہویا تابع نفس شیطاناں
مومن مرد خداوند والا جانے رزن موکالی
سُستی کرکے امر خدا دا غفلت وچ گوائیا
گندے پانی تھیں جس دی صورت حسن جوانی
عقلوں پھیر خداوند ہر نوں سوہناں کسب سکھایا
کسب کمادن روزی کھاون پاون قرب وڈیرے
رحمت پاروں فورہ کسے تے بندش ناں فرماوے
باغ بہشت اونہاں دے کارن کیتی جنہاں کمائی
ہر قسماں دی جس دے اندر چیز آمادہ ہوئی
سوہنے باہجہ شماروں ہر ہک کارن مسلماناں
اوہ بھی اہل ایماناں کارن سازیاں رب کافوروں
صورت حد حسابوں کوئی خوش موزوں کلاماں
اوس ناخن وا اوہ دا چالا سورج تھیں ہو جاوے
ساری خلقت حسن جمالوں ہوش حواس بھلاوے
شمش قمر بھی اسماناں تے تک اوسنوں شرماون
اہل ایماناں مومناں کارن عجیب تیار کرایاں
نفس شیطاناں پچھے لگ کے اصلی راہ بھلائے
اساں بھی ایسیاں لوکاں "تائیں بھٹھا جا جا
اینویں سار گے ہے جنت کولوں ہتھ ملیندے جاسن

اوس دم ہوش اوہناں نوں تائیں آجاوے گی پوری — جیدوں حضور اساڈے اندر پاسن نامنظوری
اوس دم کہسن ہائے کیوں اساں رحمت قدر نہ پایا — کیوں احسان خداوند والا دل دے کنوں بھلائیا
اصلی صورت باطن نکتہ یاد نہ مول کسیندے — جیکر جانن کدے نہ چھوڑن غائب امر ربیندے
جیونکر اجدن یوسف والا بھایاں قدر نہ پایا — تد معلوم کریسن جس دن قحط زمانہ آئیا
مومن بھی اس زندگی والا اس دن قدر پیسی — جس دن روح بیچارے تائیں رخصت حکم دلیسی
اوس دم کہسی ہائے ہائیں اسدا کیوں سی قدر نہ پایا — لعل جواہر زندگی والا غفلت وچہ گوایا
ہائے کیوں جیندے عمل نہ کیتے غفلت عمر گوائی — لٹیا گیا ویاری جس دم تیز کچہیرے پائی
کافر بھی وچہ روز حشر دے کرسن بہت دہائی — ہائے افسوس نہ کیوں سی منیاں اساں رسول خدائی
کیوں ایمان نہ آندا اوسنے کیوں سی قدر نہ پایا — صد افسوس نہ کیوں دنیا تے رب دا امر منایا
اج ہن بدعملی دے پاروں آیاں پیش سزایاں — ہائے افسوس نہ کیوں دنیا تے کیتیاں نیک کمایاں
بس میاں جس قدر خداویاں نعمتاں والا پائیا — اوسنوں روز قیامت اندر لبسی شاں سوایا
جسنے ربدا امر نہ منیاں دنیا حرص لگائی — اوسنوں روز حشر دے اندر جاگہ نہ لبسی کائی
اے غافل اج ربدی نیکی کرلے ویلا جاندا — گذر گیا جو ویلا پھر اوہ لکھیں ہتھ نہ آندا
سوہناں مکھ چھپالے اپنا جاناں رہنے لگے — مار انکھ نہ اوسدے تائیں بالکل جھنکا لگے
خودی گوا دیں دل دے کولوں شان یادیں نگاہوں — نیویں گردن رکھ ہمیشہ کرکے خوف الاہوں
مت گردن اچی کرکے رب جبار رنجانے — ریلے خوفوں کنبدے پُری چوداں طبق نمانے
یوسف صلوٰۃ اللہ علیہ سخن خودی دا کیہا — تک ہن اوسدے حق دے اندر کیکجھ بنیاں بیبا
بجری نے کجھ میں میں کرکے تھوڑی بات سنائی — غضبوں اٹھا کرکے اسدی سینے کھل لہائی
صبح کاذب نے کر شتابی اچی گردن آندی — غیرت پکڑ دبایا اوسنوں ہیں نہ ہوئی جاندی
باجہ خدا دے غیر کسے نوں جاوڑ کرن نہ آئی — جسنے کیتی آخر اوسنوں آئی پیش جدائی
چپ کرکے اس خالق والی بندہ قدرت تکے — کجھ نہ بولے مت کہ صاحب دا نہ بھیں وکھے
اوہ غنی خداوند عالی بے پرواہ کہاوے — نہیں لحاظ کسیدا اوسنوں جو چاہے سو جاوے
چاہے ناقص بندے تائیں دیوے جا سرداری — چاہے تخت بخت والے نوں دیوے دہر دل خواری
ہو خاموش وسن قادر دا نت کیدے رہئے کارن — لاابالی درگاہ دے اندر دم نہ آئیے مارن
نکھوں لکھ کسے تے تانبھی تھنے اسد بہایاں — لکھ نواں کجھ کرے تے تانبھی مالک آپ توانا

Marfat.com

تیرا امبر لکھ نہ اوتھے عقلوں چندا چارا
اوس درگاہوں ڈر داڈر وا مر گیا عالم سارا

یوسف نبی بھی شیشہ تک کے تھوڑی بات سنائی
پنج روپئے قیمت اوسدی مالک کڈھ دکھائی

واہ سبحان اللہ کیا نکتہ ظاہر بے پرواہی
کیسا سستا ہو کے وکیا یوسف نبی الٰہی

سن ہیں ہور روایت تینوں حاضر پیش سنائیں
جیونکر لڑکیاں وچیا ہیسی ختم نبیاں تائیں

بیان ذکر جناب سرور کائنات حضرت محمد مصطفےٰ صلی اللہ علیہ وسلم

عید دیہاڑے پاک نبی نوں لڑکے بہتے سارے
نیکے عرض بیان کریندے یا مقبول سہارے

لئے دیکھو اخروٹ اسانوں یا رسول حقانی
کھیڈن تے دل آیا ساڈا کر دے عرض زبانی

سن سوال اونہاندے پاسوں حضرت نے فرمایا
وچو وچ بازار اساں نوں جیکر شوق سوایا

ورنہ ایسوقت وچ پلے درم اساڈے ناہیں
سن لڑکے بازار نے چلے ختم نبیاں تائیں

اگے اگے لڑکے جاون مگر حبیب یگانہ
وین چلے اخروٹاں پچھے سرور دوہاں جہاناں

وچ بازار نبی نوں آندا قدرت رب وکھائی
آپن جیہی عمرؓ سہارا آیہو تا اوس جائی

کیا ویکھے جو پاک نبی نوں لڑکے پکڑے تمامی
وچ بازار فروخت کارن ہوکا دیہن گرامی

ویکھ حوالہ عمرؓ سہارا روندا کر وازاری
آگے پاک نبی دے اگے ادبوں عرض گذاری

یا حضرت ایہ کی پئے کہندی لڑکے گرد بستاڈے
بے ادبی دا لفظ الاون عقلوں دور دوراڈے

حضرت کہیا وچن کارن ایہ سانوں لے آئے
جو کوئی راضی کرے نبیہانوں عالی درجے پائے

تاں کچھ ونہیا اخروٹ شتابی عمر خطابؓ لیاندے
ویکھ لڑکیاں تائیں لئے حضرت شاہ نبیاندے

عالی شان کرم تائیں لڑکے عقلوں خالی
ویچے ویہہ اخروٹاں بدلے تو وہ نہ ہوش سنبھالی

قیمت اپنی تک نبی نوں ہاسہ دل وچ آئیا
دیکھو کیہا پانیاں لڑکیاں مل اساڈا پائیا

ونہیا اخروٹیں شاہ شاہاندا ویچے لڑکے چلے
باطن خبر نہ معلم کوئی دنیا اوپر بھالے

ونہیا درماں بھیں مالک تائیں یوسف ہتھیں آیا
ویہہ اخروٹ آیا نبیاں لڑکیاں حضرت ندا مل پایا

قدر یوسف دا بھایاں تائیں مصروں معلم ہوسی
قدر نبی دا تکسن مومن جدوں قیامت ہوسی

وقت اخیری قدر ایمانی کافر مشرک پاندا
اگدوں کجھ نہ معلم اوسنوں درجہ نورانیاندا

تندرستی دا تد بندہ دل وچ قدر پچھانے
جسویلے بیماری اوسنوں آکے کجھ رنجانے

کوئی کسے دا قدر نہ کردا جیتک کجھ نہ ویکھے
کر ازمایش قدر جہ کردا وہ بھی کسے نہ لیکھے

کی فائدہ جے قہر خدا دا جیسدم نیڑے آوے
توبہ استغفاراں پڑھکے ربنوں آن ولاوے

کجھ نہیں فائدہ تک عقوبت پھیر ایاں لیوناں
صحی سلامت تندرستی اندر چاہیئے دوناں

بس کر ازدھر کرانہا ندا قصہ وس اساتھوں
کیونکر صاحبزادے چلے واپس ویچ بھرالوں ہا

بیان طلب کردن مالک از برادراں بیعنامہ اکہ نداب

جیسدم مالک قیمت بھر کے یوسف نوں مل لبیا
بعد اوسدے پھر بھایاں تائیں بول زبانوں کہیا

لکھدیو کاغذ میرے تائیں بیعنامے واسطے
تانجہ پچھوں کوئی نہ جھگڑا نال اساڈے مارے

ہو جاوے پھر میرا بردہ اندر عمراں ساری
لکھدیو کاغذ جیویں طریقہ جگ دے اوپر جاری

سنکے صاحبزادیاں بالکل عذر نہ کیتا کوئی
نالے حاضر مالک تائیں ایہہ اک بات سنائی

پنج خصائل بارڈے اسدے جے منظور تساتھوں
تاں پھر تو ہنو لکھدینے وچہ عذر نہیں کجھ ساتھوں

اول اسنوں مصر زمیں تک قیدی بنہہ چلاناں
دوجا اسنوں قیدیاں والا پورا لانا باناں

ہور جواندی روٹی توں بھی اسنوں دینی پوسی
چوتھا جے نس جاوے ساڈا ذمہ کجھ نہ ہوسی

پنجواں جیکر اسدے کولوں چوری صادر ہوئی
تانجھی ایہہ امر دے اندر ساڈا دخل نہ کوئی

سہ منظور اساڈے تائیں مالک بول سناوے
بعد اوسدے شمعون بہادر قلم دوات منگاوے

لیکے کاغذ کورے اوپر لکھیا اسم الٰہی
بعد اوسدے پھر حالت یوسف لکھن مرد سپاہی

یوسف خاص اساڈا بردہ صورت حسن سوایا
اتنی قیمت جگہہ فلانی مالک نوں پھڑا ایا

حاضر سارے بھائی اوتھے کامل ہوش ٹکانے
اسیں اولاد یعقوب نبی دی رہندے شہر فلانے

وقت فلان تاریخ فلانی بردہ ویچیا گیا
لکھد تاہن ساڈا اوسنے دعوی کجھ نہ رہیا

ملک کراما کاتب دونویں ہیں گواہ ضروری
یوسف بردے والی ساں قیمت لے لی پوری

اتنی لکھ حقیقت سبھناں اوپر مہر لگائی
لیکر سید اونہاں تھیں مالک کر محفوظ رکھائی

ہوگیا بردہ پورا یوسف رہگیا عذر نہ کوئی
ڈاڈھی ربدی بے پرواہی یوسف اوپر ہوئی

بردہ بن گیا نبی خدا دا صورت والا ثانی
تک یوسف نوں رون دھاڑیں کھلے ملک آسمانی

بچے پئے وچھوڑے بھایاں آیاں پیش جدایاں
پیغمبر نوں بردہ کیتا ربدیاں بے پرواہیاں

رون پئے اسمان تمامی ہویا شور کوکارا
چوداں طبقاں اندر ہویا غم دا ماتم بھارا

دیکھے کنڈ بھرا سب چلے آپو آپ گھر اسنوں
ویچ ٹرے بیگانیاں دے ہتھ یوسف جیہے بھرانوں

Marfat.com

روروے یوسف سد مر بندا جاندیاں بھایاں تائیں
تسیں ہو سو گھر انوں چلے ساں نصیب جدائیں
تسں ٹکانیاں اپنیاں وچہ نیچلے سوج اُڈانی
تساں پیاریاں خویشاں نرر ہوسی رلکے بہناں
تساں امیراں وانگوں کرناں راج حکم سرداری
واللہ اعلم کیہڑے پاسے لے جاسن کروانی
کرن روایت گل یوسف دا لےجو ویہہ درماں اٹھیاں
دیون لگے یہودے نوں جاں حصہ سارے بھائی
اینویں وَل اسیں اس ورموں نڈ ونسیں تمامی
ناں ہیں اس سودے وچہ آیا ناں ہیں درماں لینا
تاں پھر بھایاں اوہ درماں بھی آپسوچہ ونڈ لئیاں
کرن روایت جد بھایاں نے واپس قدم اٹھایا
سد یا مالک یوسف تائیں اپنے پاس ضروری
اطلس تے زربفتی والے جنہے کپڑے ہوندے
چُپ کر کے یوسف پیا ویکھے رب صاحب کو بھانے
جد مالک نے یوسف دے گل بھوری کالی پائی
پا دتی یوسف دی پیریں سخت زنجیری بھاری
ہتھاں نوں ہتھکڑیاں پایاں بدی بے پرواہی
بھایاں گھریں تیاری کیتی جایاں شوق بہاراں
بسدے جاون بھائی سارے ہنسکے صفاں قطاراں
اکو یوسف درد رنجاناں روندا کھلا نماناں
قسمت نال ہوسن پھر میلے جدوں نکھیڑا ہوسی
دل چاہندا جے بھاواں تائیں واپس سد بولاواں
اوہ تاں وچہ خوشی دے ہسن رلمل سارے بھائی
قسمت والی ٹیراں اندر لکے جھٹ لنگھاندے

ملکے جاناں ملکے جاناں آخر وار اساہیں ا
آخر واری ملکے جاناں رورو آکھے بھایاں
سانوں دیس پرائے اندر لے جاسن کروانی
اساں غلاماں اندر خدمت وچہ پردیساں ہناں
اساں غلاماں صاحب والی کرنی خدمتگاری
آخر واری ملکے جاناں رورو کہے زبانی
اکو آپ تمامیاں بھایاں دو دو درماں لیاں
رو یہودے نے فرمایا ہیں نہیں لینا بھائی
سانوں تھیں پیسہ لیاں حشر لگے بدنامی
سانوں تاں اوہ یوسف سوہناں ترنگائی ویندا
یوسف کو اکھنوتا ویکھے کتیوں خبراں پیتاں
یوسف صلوات اللہ او پر وقت عدالت آیا
کپڑے لاہ کے یوسف والے گلو چہ پائی بھوری
پا کھلونا بھوری یوسف ملک اسمانی روندے
دلوچہ ہے منظور اسانوں جیوں سب چنگا جانے
اوسدے پچھے سنگلی اوسنے حاضر پیش منگائی
نرم گلابوں جنہاں پیراں نوں سانزیا اللہ باری
ویکھ تماشہ رون لگی کل مخلوق الٰہی
اِدہرے مالک تاجر نے بھی آن لدایا بھاراں
مالک نوں بھی دل وچہ خوشیاں چاہڑل موج بہاراں
ہند نجرے کیتے اسانوں لیجاناں کرواناں
واللہ اعلم اس کھیں پچھے کون سہاگن ہوسی
یا ہیں آپ اگیرے ہوکے بھایا نوں ہل آواں
ہکو میں اکیلے اوپر آوتاں درد جدائی
جیہڑے دور بھیڑواں کولوں نت ہندے کرلاندے

Marfat.com

رہن اوداسی بھایاں کارن ہردم درد رنجانے
کھاں کجھ نہ بھاوے تہاں سب کجھ زہر وسیوے
دل غمناک اوداس ہمیشہ رہندا باہجہ بھراواں
گرچہ بھائی دشمن ہوون تاں بھی دکھ ونڈیندے
کوئی نہ بھائی نال بھراواں کردا ایڈ جپالاکی
بھائی بھرا باندی باہن ہتھوں ہر یک بندہ جانے
جنہاں تاں نہ بھائی بولن بیٹھ اونہاں مرا جیوناں
القصہ جد یوسف والے ہوئے اگیرے بھائی
یا صاحب جے تھوڑا جیہا دیہو اذن اساں نوں
بھین بھرا میرے دو چھوٹے رہندے گھر اینہاں دے
رکھن کجھ نہ چنتا میری ہوون نہیں اوداسی
حالیں تاں ہن بردے ہو کے چلے دیس بیگانے
کیتیں پھر آون دینا سانوں ایس ویاروں چالے
ہن تاں آپے جانے بہترے ونج پیغام سناواں
سنکے مالک عرض نمانی رخصت حکم سنایا
تاں پھر یوسف نگر بھراواں ہولی ہولی چلیا
جدوں آواز اوچیرا کیتا یوسف نبی خدائی
جبدم بہت ترکھے ہٹے یوسف ور دوں روندا
آخر یوسف نے بھی جلدی جبدم قدم اٹھایا
دلنوں پیتی رنجش ڈاڈھی وردوں آنسوں آیاں
دیکھو آخر وار نماناں ملنے کارن آوے
کیوں نہ بل بوداس نائیں گی گستاخی ہوئی
ہو گیا بردہ ورد رنجاناں سب کجھ لکھناں پیاں
کسے نہ واپس کون دینا مرکی وال طلناں دے
ویس بیگے اکروانا تنے یوسف نوں لیجاناں

دلوں چہ آکھن کیونکر بھائی کھاندے رل کے کھانے
بھایاں تھیں جو وچھڑے ہوئے کدیں نہ خوشیوں جیوے
بھایاں باجھوں جیون کوڑا ایہ کہیا داناواں
کدیں نہ کدیں تاں بھائی تائیں مدت آن کریندے
جیہڑا مشکل ویلے اندر ناں ہوندے اتفاقی
مشکل ویلے بھائی اوپرے بن جاون پروانے
بہتر ایسی زندگی نالوں موت پیالہ پیوناں
مالک تاجر نوں یوسف نے رو کے عرض سنائی
جلدی بھیجکے اک سنیہا دیواں ونج اونہاں نوں
آکھاں ذرہ تسلی دیوں نال ہوون ورانڈے
جے قسمت پھر ہوئی اساڈی اللہ پاک ملاسی
خبرے ملساں یا نہ ملساں اللہ مالک جانے
خبرے کیس ولایت اندر ملسن موت پیالے
دور گئے تے کدیں نہ ونسن جے لکھ وار بلاواں
جا پیغام سنا اونہاں نوں جو تیرے دل آئیا
رو رو بھایاں بیا بولاندے وردوں سینہ سلیا
سن آوازہ بہت ترکھے ہٹیے سارے بھائی
پیراں دے بوجھ سنگل پاے ٹریا مول نہ ہوندا
ہیں قربان جاواں منہ پینے دہرتی تے ڈگ پیا
ایسی حالت تک بیٹھے بول سنایا بھایاں
یا صاحب یا صاحب کرکے رو رو پیا بولاندے
پک سمجھو نہ واپس اسنوں ہوون ویسی کوئی
ہن نہ بابا پاس جاون والیاں ہن تیں لنگھ گیاں
دم دے ایہ مہمان مسافر بھار لدائی جاندے
سن لو آخر واری کی کجھ کہے پیغام نماناں

ایڈی ناں بہتر سی کر ہو کجھ دم قدم جباوے
ناں پھر پھر بھلو تے بھائی اک جاگہ تے سارے

جس دم حاضر خدمت ہویا سبھنوں کہے سلاماں
یا سردار وساڈے تائیں بخشو عیب خطائیں

چنگی تساں نبھائی اپنی ہونے رحمت ربدی
رکھے رب آباد تساں نوں اندر دوہاں جہاناں

ہوو وسا اسلامت تسیں ضرر کہہ نہ آوے کوئی
انہوں میرے حق دے اندر قسمت لکھیا ہوسی

مل گئے لیکھے قسمت والے جیہڑے دہروں لکھائے
رکھے رب آباد تساں نوں اندر دوہیں سرائیں

رہنا راضی ساڈے اوپر اسیں تساں پر راضی
ہور بھرا جو نکلا میرا بنیا مین سدا وے

دوہاں تائیں گل لگاناں میری طرفوں جا کے
آخر دا نصیحت میری دلوں چہ یاد ٹکانی

ہر دم نال پیار بولاناں شفقت مہر کمانی
جدا دہ رووں نال محبت مٹھا سخن الاناں

بڑا ثواب تساڈے تائیں دیسی رب گرامی
مسکیناں دی خاطر داری جو کوئی مومن کردا

راضی رکھنا دوہاں تائیں یوسف پیا الاوے
رووے تے کرلاوے یوسف مڑ مڑ گلنوں لگے

کرے دعائیں عاجز ہو کے ادب تعظیم بجاوے
اوس وقت وچہ یوسف تائیں ایسی حالت ہوئی

نال پیار محبت ہر نوں گل لگاندا وتے
چل شتاب ساڈا بیڑا کھوٹا ہوندا جاندا

سنکے گل چپیا یا یوسف چلیا چھڈ بھراواں
یوسف زور روپیا بولاوے گل اسدی سن جاؤ

تانجو یوسف بھی آ ملیا کردا شور کوکاوے
بعد اوسدے پھر عرض سناوے جیونکر رسم غلاماں

آخر داری حاضر خدمت ہو کے عرض سنائیں
بیبی راضی تو ترے بیٹوں دے چلّے ہو عبدی

ہر دم جاری رہے تساڈا لنگر فیض خزانہ
دوہاں جہاناں اندر شالہ ہر جا پاؤ ڈھوئی

دور کدائیں گھر باہر تھیں بردہ ہو کے روسی
نہیں کوئی گلہ تساڈے اوپر بھایا سنوں فرماوے

رہے آباد یعقوب نبی دا غار محشر تائیں
بخشند یویگا فضلاں کولوں عیب تساں رب قاضی

ہور جو زینب بھین پیاری جسنوں عندی ہاوے
نال پیار محبت دوئیں ہر دم رکھنے چا کے

ہر دم اوہناں یتیماں سندی خود کرنی نگہبانی
ور رومندا انہوں کدیں نہ کہنا سخت آواز زبانی

دی دلبریاں بوسہ دیکھے دوہاں چپ کراناں
جو مسکیناں راضی کردا بخشش رب علامی

فضلوں کج ہووے اوس تائیں وی صدقات اکبر دا
کوئی نہ اوہناں یتیماں تائیں رنجگی دیوچہ پاوے

جہب جہب ملے جدائی والا ویلا وسدا آگے
واننگ چکوراں کھاباں گردو شوقوں ہیلاں پاوے

یارب ایسی حالت اکھیں ویکھے کبھی نہ کوئی
اتنے تائیں مالک تاجر یوسفنوں نا تہہ گھتے

ایڈے لبنی کریں سینے جھب جھب نہیں مکاندا
اگے لالیا ڈاڈھیاں اوسنوں ہیں قربانی جاواں

Marfat.com

کی مقدور غلاماں سندا چلیا چپ مناتاں
دیکھ حوالہ بھایا لیتائیں لگا تیر نشانہ

اسیر کجھ نہ چلے چارا دل وچہ سخت حیرانی
روون ذکر لاون سارے خون چلاون پانی

ہتھیں جو بیعنامہ لکھ کے دتا مالک تائیں
اوس سیبوں کجھ نہ آکھن روون ڈہائیں ہٹ

نالے اکھن کھڑیاں سانوں بابل جھوٹھا کردا
نہیں تاں ہن بھی ساڈے پاسوں مالک کدیں نہ کھڑدا

ہائے افسوس اجیہا بھائی صورت حسن فرشتہ
ہتھ بیگانیاں بردہ کر کے لقب غلام نوشتہ

مارڑی گل اساں بھتیں ہوئی رو رو کردے زاری
بخش خطا اساڈے تائیں یارب واحد باری

جو کوئی عیب گناہ کما کے توبہ دے در آوے
اوسدے اوپر بھی رب عالم رحمت فضل کماوے

توبہ عیباں دا ہے وارو جو کوئی توبہ کردا
بخشے عیب خداوند اوسدے پکا حکم خبر دا

سن حقیقت توبہ دی حق تینوں بول سنائیں
جو جبریل احساناں پائیں ولوں نہ موں بنائیں

حکایت عاص ابن لوص کہ سارق ہی بود

لکھدی ہیں اک شخص نکارا ہیسی رہزن بھارا
عاص بیٹا لوصے دا او سنوں بولے عالم سارا

ظاہر شکل بزرگاں والی انگوں داہڑی طول والی
اندروں قدم اگیرے وہروا نفس شیطانوں بھائی

وڈا پاک بزرگ سجھاپے اتوں جو کوئی تکے
وچوں تکیاں اہنویں آکھے بلس جناں نوں دیکھے

کرے تلاوت دن تے راتیں خاص کلام خدائی
خاص الخاص بزرگاں والی اوسنے شکل بنائی

ترسے ہزار بہادر جنگی نوکر اوس رکھائے
اس کم اوپر جو سوداگر آوے لٹیا جائے

کوئی نہ خالی جاوے بالکل سارا مال چھڑاناں
بچڑے بھی اہہ لینے اوسدے چھڈناں پاکٹھ دانہ

اس حالت وچہ اوسدے تائیں مدت بہت وہائی
تا جو اکدن کارواناں دا قافلہ آیا بھائی

سوداگر انہوں وہ رہزن گھت وہیراں آئے
لٹ لئے مال تمام سوداگر سوٹیاں نال اڈا اسے

وچہ اوہنا دے سی اک حاجی خاصہ مرد بیگانہ
اوسدے پاس ہیسن ڈہ موہراں دولت مال خزانہ

خرچ سفر دے کارن اوسنے اپنے پاس ٹکایاں
جداوس ڈٹھا تا ہے ان تائیں کردے حال وہایاں

چھپ الگ دا عاصے جانب حاجی قدم اوٹھایا
ڈہ مہراں وہ مال امانت اسدے پیش ٹکایا

اوسنے جاتا ایہ کوئی بندہ مومن نیک وسیدے
اسدے پاس امانت رکھیاں کدیں نہ ضایع تھیوے

ابنہ سمجھیا ولدے اندر حاجی مرد خدا کے
جو وہیں جدی پاین کاں جوں ایہ کوئی بیٹھا آکے

صورت مسلماناں والی تے کرتب کفاراں
جیونکر جیو وہیں جدی اندر حال ہنے نیکوکاراں

موہوں آکھن کدیں کسیدا حق نہ مول رکھیساں ۔ وچوں آکھن جیکر لبھے سارا ہضم کریساں
موہوں آکھن حق کسیدا رکھناں ہے ہرجائی ۔ وچوں آکھن جے لبھ وہ ونجے دیواں نال کھپائی
مال امانت ضائع جاوے اندر ایس زمانے ۔ جو کوئی آن رکھے پھر اوسنوں لیون نہیں دیوانے
آن قیامت قایم ہوئی اس وچ شک نہ کوئی ۔ جیونکر کنوں حدیث مبارک خبر اسانوں ہوئی
کرن روایت اک دیہاڑے پاک نبی دے تائیں ۔ اک شخص نے عرض گذاری دسو سرور سائیں
کدوں قیامت قایم ہوسی دسو کجھ نشانی ۔ تاں پھر پاک نبی نے اوسنوں کہیا بول زبانی
ایہ ہک ہے نشانی بھاری خاص قیامت والی ۔ رکھیا امانت ہضم کریسن تاں ہوسن اقبالی
پھیر امانت پرت نہ دیسن آپے ہضم کریسن ۔ اے سوالی تدوں خدا وند یوم نشور بھجیسن
منتظر ہوویں سو بیلے بیشک قیامت والا ۔ اج اوہ ویلا آگیا ہویا تکو سمجھ حوالہ
جیہڑا امانت رکھی ہوئی پھیر نہ دیندا کوئی ۔ اگے ایسی بات ظلم دی بالکل کدیں نہ ہوئی
کاں بھی نال آکھاں رنج ایہ دانا واں فرمائیا ۔ لیکن ایس سمے دیاں لوکاں ہوش حواس بھلایا
مال امانت قرض کسے دا جو کوئی ضائع کردا ۔ سخت دیہاڑا ہوسی اوسنے بیشک یوم حشر دا
سن حدیث بخاری وچوں خدمت وچ سناواں ۔ بعد اوسدے پھیر ہنر والا ذکر یاں لیساواں

حکایت مردے از بنی اسرائیل

ایہ حدیث بخاری اندر پاک نبی فرمائی ۔ رہی اک اسرائیلیاں اندر مومن مرد خدائی
اوسنے وچ بھائی کولوں قرضہ کجھ اٹھائیا ۔ ہزار اشرفیاں گنتری اندر اوہی ذکر لیایا
دینے والے مرد خدا نے لین والے نوں کہیا ۔ لے آ کوئی گواہ شتابی ست ہوویں ہندیہا
لین والے نے کہیا ساڈا ہے گواہ الٰہی ۔ اوسدے ہوندیاں ہور کسیدی لایق نہیں گواہی
پھر اوس کہیا ضامن لے آ کوئی مرد شتابی ۔ لیون والے کہیا بکو ضامن ذات جنابی
ضامن لئے گواہ اساڈا واحد اللہ سائیں ۔ بس کافی ہے ذات خدائی ضامن تیرے تائیں
دینے والے آکھیا شاباس جیکی بات الائی ۔ بیشک کرگ کفایت بیوں واحد ذات الٰہی
تاں پھر لیکے قرضہ اوس تھیں ہویا مرد روانہ ۔ کیتا ونج وپار کدائیں جوڑیا بہت خزانہ
بعد اوسدے پھر قرضہ اوسنے واپس دینا چاہیا ۔ ایہ کوئی پہچاون والا اوس نے حیلہ پائیا
آخر بندر ادھر آئیا جتھے جہاز کھلوندے ۔ سمجھیں اوتھے بندے بیشک دور دراڈیوں اوندے
آخر کوئی نہ بندہ ملیا تاں جہاز سواری ۔ مہلت کبھی آ نیڑے ہوئی دل وچ چنتا بھاری

Marfat.com

کر توکل اللہ اوپر اس نے ایہہ کم کیتا
اوسدے اندر اشرفیاں بھی رقعہ لکھ کے پائیا
وچ سمندر سٹ دتی اوہ یاد خدا نوں کر کے
جیہڑے اوس دوجے مومن واہسی شہر گرامی
اوہ سمندر اوہ بھی اکدن آئیا سیر کرید
دیکھاں اوہ بھی آیا اودھرے یا کہ آیا ناہیں
پکڑ لئی بالن دے کارن گھر دے وچ لیایا
رقعہ بھی وچ لکھیا ہویا لے کے پڑھیا سارا
بعد اوسدے پھر مدت پچھوں اوہ قرضائی آئیا
نالے عذر معذوری چاہی آدن جیہد نہ ہویا
بھیجیا سی کجھ میری جانب اگوں اوس بتایا
تاں پھر قرضہ لیون والے اوسنوں بول سنایا
ایہہ جو ہن تدہ قرضہ آندا اس وچ دخل نہ میرا
واہ سبحان اللہ کیا صدقوں مومن بات سنائی
دوہاں طرفوں بنتاں سدھیاں اللہ پاک بنایاں
اندر وار کسینوں جکل جو کوئی چیز پھڑا وے
لینوں کد تدہ و تاسی کجھ کدھ گواہ شتابی
لیہ حمد اللہ کر سب امانت ہیتوں کر دے ساری
مال امانت وچ خیانت کدیں نہ کرو ضروری
دنیا دے دن چار دیہاڑے آخر ہونا راہی
جیکر بے فرمانی کرسو آپ سزائیں پاسو
سنو حقیقت جد حاجی نے مہر الہیں ٹکایاں
اتنے تائیں دوجے رہزن لٹ کے مال لیائے
بہتا اوسنوں تنگ کے ہویا حاصل وہ مال خزانہ
ہنداوہ واواہ یہ کی ہویا کینوں مال چھڑایا

لکڑی لیکے دیکھو اوسنوں ٹکڑے کر کے دیتا
اوتوں بعد سو ہیں نوں کر کے رہنوں یاد لیایا
حکم خداوں آن پہوتی اوہ اسجا گر تھیے تر کے
بعد اسدے اس مومن سندا مسنوجیاں تمامی
اپنے قرضائی دے تائیں اوہ بھی کیہڑے تٹھیلیا
تاں پھر اجن جیہڑی لکڑی لکھی اس تائیں
جد بھیجیاں نے اسدے پچھلی قرضہ لیا پایا
حال حقیقت مطلع کر کے رب واشکر گذارا
وہ سو اشرفی حاضر کر کے قرضہ بیٹھ ٹکائیا
اشرفیاں دی لکڑی والا کجھ بیان نہ چھوٹیا
قرضائی نے کجھ نہ دسیا ہو رہے سٹ دلائیا
پہنچ گیا اوہ مال سارا سو جو لکڑی وچ پائیا
ہو دے وچ فیصلیاں ہنجوں مالی تمامی نیرا
اتنی دنیا جانے اس نے خیال نہ کیتا کائی
نیتاں کھلے نہ آئیاں بس ہیں اونہاں دی آیاں
پھر جد منگن تے اوہ مومن صاف جواب اسدا دی
آخر کجھ نہ دیون اگوں کر گئے انکار جتابی
توبہ کرو ہو ایسی کاروں بچو تابعداری
تا بجو روز قیامت اندر پاؤ تاں حضوری
کر دینکوئی تا بجو راضی ہو دے ذات الٰہی
جیکر عمل نیکو نی کرسو آپ تینوں پاسو
لیکے حاجی شتابی سبھے لٹ کے وچ پایاں
ساریاں اوسدے اگے آ کے مال اسباب ٹکائے
حاجی بھی تنگ حالت ایسی ہو گیا در در نچا ناں
لوکاں تائیں چوراں لٹیا ہیں خود آپ ہو ہایا

میں کی جاناں ایہ کوئی ظالم سبھنا نداسر کردا
لیکن ہنگاں اسدے کولوں بھاری سستی ہوئی
تاں پھر حاجی مرور ہانے اوسنوں بول سنایا
دنیا دولت رنج موکالی لگی بہت پیاری
جدتوں ایہ بدعملی کرسیں کھاسیں مال بیگانہ
اج توں مال پرایا کھاکے پنج ست روز لنگھسیں
آجا راہ ہدایت دے ول چھوڑ رستہ بُرا بائی
ورنہ کسے دیہاڑے بیشک ایکھا بھرنا پیسی
خوف خداوں توبہ کرلے جاندا وقت وہیانا
تائب ہو کے قافلے تائیں دیندا مور خزانہ
ہر شہر وچہ کرے آوازہ اپنا اسم تیاوے
تاں پھر ہر کوئی آوے جسنے ہووے مال گوایا
ایویں جاندیاں دور کدائیں شہر اگوں ہک آیا
ہیٹھاں عاصی بکارا عاجز بیشک تقصیر نماناں
میں ہن توبہ دے در آیا پھر ایہ کم نہ کرساں
جسدم اوسنے بول آوازہ اندر شہر سنایا
کہندا مال اساں نے میرا جگہ فلانی ڈھیا
دیدیہو جیہڑا حاضر ہوکے ورنہ ہارسیاں
بیشک عاصی حساب کرایا دولت تھوڑی ہوئی
اتنی دولت پاس میرے کرہو قتل شتابی
کافر سمجھیا بیشک پکا ایہ توبہ ور آئیا
سنیاں ہیسی مسئلہ اوسنے وڈے عالم پاسوں
سونا کروا ٹھیکریاں نوں واحد اللہ سائیں
تاں پھر کہندا عاصی شخص نوں اوہ کافر نیارا
جے تاں سچی توبہ تیری سبھ معلوم ہو جاسی

جیہے مینوں گل معلم ہوندی کدیں ایمان نہ دھردا
ہیں پر دیسی دا اسجا گہ زور نہ چلدا کوئی
اے ظالم کیوں تیرے تائیں آکے شامت چڑھی
مالک ارض سما دی ساری زندگی ولوں ساری
کی کہسیں جدوقت عدالت ٹپ سی رب توانا
جسدن روز قیامت ہوسی کون سوال سنیسیو
ایسے عمل کماؤ جیہی سوہنی شکل بنائی
سبب نتیجہ بدعملی دا ایں وچہ ظاہر ہوسی
سنکے عاصی نوں دل اندر آیا خوف ربانا
بعد اوسدے پھر شہر بہ شہری ہویا آپ روانہ
جسنے تھیں مال موہایا اج واپس لیجاوے
تاں تیہہ سبھ ویکھے اپنا چاہیے مال گنائیا
اوسدے اندر بھی ونج ہوکا اولویں عاصی سنایا
جسنے مال موہایا میتھیں واپس لئے جواناں
اس تھیں بعد نیکوئی والے عمل کریندا ہرساں
اوسے وقت سوداگر رہ کا حاضر خدمت آیا
دن فلاناں وقت فلاناں ہتھیں تمامی وسیا
کرکے قتل لٹایا سے تائیں حق اپنا بخشیسار
کہندا کافر تائیں بار دیر نہ لا ہو کوئی
تا نجو راضی میرے اتے ہو وے ذات جنابی
تاں پھر ٹھیکریاں دا اوسنے بڑا انبار لگایا
آکھی تاں ٹھیکریاں وچہ جے ہتھ پا دے خلاصو
ایس سیوں ٹھیکریاں نوں جمع کیتیں ہیں ماپی
ٹھیکریاں نوں ہتھ لگا دیوے یارو دلدارا
نالے ٹھیکریاں اوں ہوسونا سرخ بنا سی

بخش ویساں پھر اساں تساں نوں ورنہ قتل کرایا
تاں پھر عاصی شخص بسم اللہ پڑھ کے ہتھ لگایا
کافر تک کرامت ایسی توبہ دے ور آیا
کلمہ طیب بول سنایا دھوتا کفر پوراناں
اینویں جو کوئی دلوں بچاوں توبہ دے در آوے
بخشے عیب تمامی اوسدے واحد رب گرامی
جو بیمار گناہاں والا دل تھیں توبہ کردا
پٹے مڈھ گناہاں والا استغفار گرامی
ہور بھی فائیدے توبہ والے میں تینوں دس دیندا
بہتر کے بچار کھلوتا ہویا کتنا وقت وہاناں

بعد اوسدے پھر تیرے تائیں حق بخشیساں
ٹھیکریاں دا تودہ رب نے سونا سب بنایا
سچے دین محمدی اوپر دلوں ایمان لیایا
آگیا نیک طریقے اوپر بنیاں مرد رباناں
مٹی نوں جے ہتھ لگاوے سونا رب بناوے
دوہاں جہاناں وچہ ہندی اوہدے ذلت تے بدنامی
دور ہو جاون اوگن اوسدے فرمودہ سر فوددا
دھو دیوے سب دفتر عیباں کہے رسول انامی
پچھے اوہدوں اک تینوں ناں آ تنگ کریندا
چاہیئے انہاں بیلیاں تائیں رخصت حکم سنایا

دربیان رخصت شدن بازرگانان بسوئے مصر و برادران آں ذات تنزول کردن برائے شتر و خوبی

الوداع ہو چلا راہی شوق مہاراں چائیاں
ہکناں تائیں ملے وچھوڑے ہک ملن نوں چلے
لے چلے کردانی یوسف وچہ پردیس کدائیں
لدے بھار سبھے کرواناں ہوئی آن تیاری
اودوں یوسف ول کنعانی روندا کنڈ نہ کردا
اپنا ملکھ وطن ول کر کے مارے سد نرالا
اگے تاں میں تیرے تیرے جیندا ایام لنگھائے
اگے تاں کجھ ولدے اندر آس ملن دی آہی
کون سناسی تینوں حالت میری دسی تھکے ساری
اجے سوداگر بیٹے کرسی سفر الوں تیاری
رہسی پھیر ارمان ایہہ مینوں نال مرداں تائیں
صورت شکل نہ ڈٹھی میری وقت اخیری کوئی
کیونکر روون پا ہر دوں نیناں لایاں عیباں جھڑیاں

ہکناں خوشیاں وسواہاں ہکناں پیش جدائیاں
رہندی میں دا ہی کولوں طبق زمیں تھر تھلے
ویر پیارے ہوئے روانہ گھر ول چائیں چائیں
یوسف صلوٰۃ اللہ نوں بھی دتی اوٹھ سواری
بیوس ہو کے کوکا مارے عاصی جویں حشر دا
اے بابل اج بچا مینوں ملیا دیس نکالا
ہن لے چلے سودہ کر کے مینوں دیس پرائے
ہن پچھے پے گئے وچہ جھولی لدی میں دا ہی
تانجو آن ملیں تو ں مینوں خبر جاندی واری
کجھ دم دا میلا ہو جاندا جے آویں ہکواری
وقت وداع دے میں چاہندا نوں آکے مینوں ناہیں
کیونکر شفقت بھایاں والی میرے اوپر ہوئی
ذکیونکر سدھیاں ہتھاں تائیں لگ گئیاں ہتھکڑیاں

ٹردیاں ڈاری کیہیاں تکیاں تساں پوشاکاں لائیاں
کتنے قسم اساڈے تائیں تسیں کھو اندے کھاناں
اکدم کدیں نہ ساڈے کولوں تسیں ہریرے کھلے
دیکھو پیر اساڈے چہرے سفید ہے اوپر سر ریاں
تک آ حال نمانیاں والا وقت اخیری سایاں
پیا لوادا ان ہیرے تائیں ل وچ آخر واری
اینویں دردوں حضرت یوسف رو دے پیا بیچارا
چلو چلی دا کر دا اں نوں آپ آواز ہو یا
یوسف دی نگہبانی کارن اک غلام سیاناں
ہر دم پیش نظر ویہ رکھنا جان تکید ہر سے دینا
تاں پھیر اوٹھ روانہ ہوئے لدے بھار ہتاناں
ایسی حالت اوسدم یوسف اوپر واقع ہوئی
ہر اک چیز نہ ہوناں تک کی یوسف والا
محبوباں دی فرشتیاں اوپر رو دن کوکب نورانی
جیوں کوئی لوسمن ہر و خدا دا دنیا چھوڑ سدھاندا
جسیا گئے گر پے تشہادت اوہ جاگ کیتی الدیشکے
جس سے ستے شہید لنگر سے کے جاوے طرف تاریانی
کل آسماں زمین ہر گلدے ہوئے جو خلقت ساری
روون ملائک لائق اوسنوں ہو ک کجو اسمانا
ایہو جیہا وسیلا یوسف تائیں وچ غلقت ساری
جس جا گئے قدم ٹکائے ڈاچی یوسف والی
جو جو چیز پچھے رہ جاوے رووے نیروہا وے
چونکہ پاک نبی سے تائیں لوک بہتے والے

ہن آنکھو کیونکر رویاں کالیاں مجبوریاں پائیاں
ہن آ تک چھاندی روٹی کھاناں بندیواناں
ہن آنکھو میرے تائیں کروانی لے چلے
اج اوہ امر مقدر یاروں بدھے نال زنجیراں
خبرے وت کس عمراں اندر گھتی رب جدایاں
وت تاں خبرے کیہڑے ویلے جا سن گھن ڈیاری
تانجو اجے جیبی اوڈوں وجیا کوچ نقارا
محمل بیٹھے اوہ نہاندے اوپر ہر کوئی اوٹھ کھلویا
ہاک طرفوں حاضر ہویا تام ہلیچ جواناں
جیکر نس گیا تے تیتھیں بل سال جر لینا
یوسف بھی ہو رخصت چلیا کیا مقدور غلاماں
جو ویکھے یوسف دے تائیں روندے چھم چھم سوہنی
وردوجد ایہوں ڈھائیں مارے ملیا دلیں نکالا
حوراں نوں جنت دے اندر لگی درد دل کانی
اوسدے کارن ہر کوئی دردوں روکے نیر وہاندا
لکھیے واللہ اعلم اتھے کون ہن آن کھلوتے
اوہ رستہ بھی اوسدے کارن نوحہ کرے زبانی
ہر اک اوس دے کارن کرے گریہ زاری
آکھن اج مقبول خدا دا چلیا مرد فقاناں
آکھن اج وِن یوسف تائیں چنگی کھن وباری
یوسف یاروں قسم ڈاچی دی چھیں نہیں اٹھائی
واللہ اعلم پھیر رب تیتھوں کدن اوسے لے آوے
گھر لیجاون کارن آئے حاضر سب دو والے

بیان ذکر ہجرت دا اخل ہون مدینہ طیبہ آنحضرت

کرن روایت ختم نبیاں ہجرت جدم کیتی
جاں مدینے دے دروازے پہنچے نبی گرامی
ہر کوئی ڈاچی پاک نبی دی پھڑے شوق پیاروں
پاک نبی فرمایا سبھنوں چھڈو ڈاچی تائیں
تاں پھر سبھنے ڈاچی تائیں دتا چھوڑ مہاروں
اگے ڈاچی پچھے خلقت حکم الٰہوں جاوے
اوس شخص دا چہرہ کھڑیا پھل وانگوں کرماوے
آکھے ہائے افسوس اساں نوں نعمت ہتھ نہ آئی
جیونکر یوسف صلوات اللہ جیہا کھوں لنگھ جاندا
حضرت یوسفنوں بھی اینویں ہر کوئی روندا مرد شمارا
القصہ ابو ایوب انصاری دے گھر ڈاچی آئی
اتھے بحکم لفظ مطلوبی حاضر بول سنائے
القصہ کل خبر یوسفنوں تک کے دردوں روئے
سنو حال ملال اساڈے ہتھ بیگانیاں آئیا
ٹر چلے کرڈانی جاندی اپنے وطن وچالے
بھول جانی ویر پیارے جاون واہو داہی
پھاتی جند اکیلی آکے پیئے زنجیر بدنوں
جنگل دے حیوان تمامی رو رو کرن پکاراں
کدھر گئے سعد ہنیاں ترلفظاں والا اج چلیا کرداں یاں
روندا اھر سی باپ پیارا کیہوں اوداسی چلیا
لکھیا سکے ہٹیں جدھر آکھیرے لنگھ کے بابا نوں
ہائیسی ماں مرا جیندا والی قبر شریفا دکھائیں
بے خوشی دی حالت اندر ڈٹھا نہیں خصالی
نکسالی! اتاں حال اساڈا کیونکر حالت ہوئی
کیونکر نال اساڈے ویرا کیتی سب کھلیائی

مکے تھیں مدینے جانب سنو جو حالت بیتی
کل اعرابی مدینے والے ہوئے آن سلامی
تاں جو اپنے گھر لیجاون عظمت برکت پاروں
آپے وچ کھلوسی جتھے حکم ہویا رب سائیں
ڈاچی قدم اگیرے چلکے چلی شوق پیاروں
جیہڑے دروازے تھیں ڈاچی اگاں لنگھ سدھاوے
اپنی نال محروداں تھیں رو رو نیر وہاوے
ساڈے گھر نہ نبی خدا دا داخل ہویا بھائی
اوہ بھی نکرطہ یوسف کارن رو رو نیر وہاندا
جد اوسدے دروازے کولوں ہوندا پار اتارا
ویکھ سبیل کتابوں جیکر ہیتی خواہش بھائی
باقی حال تمامی اوسو جھ طالب جھاتی پائے
ہوئے جیدوں روانہ تاجر یوسف نیر وروے
ہتھاں تھوں ہتھکڑیاں پیار خستہ حال نجایا
یوسف دردر نجانے تائیں ملکھے دیس نکالے
بکوں تاجر نال خوشی دے چلن چال صفائی
لے چلے پردیساں اندر سینے لعل حسین نوں
ہائے افسوس کدھر کر چلے یار سہونے رفتاراں
کیوں ایہ باپ پیارے تائیں کس کو چلیا تنہا ہائی
جیونکر وطن پیارے کولوں سینہ اسدا سیا
اگوں آکے یوسف لنگھیا اپنے گورستانوں
تک کے یوسف ماندی ڈھیری رو رو ناردے ٹھیں
کل لنگھ کے قبر مائی دی رو رو کہے زبانی
کیونکر بردہ کر کے مینوں پکڑی جاہن ستھوئی
ہائیل جانے میرے تائیں جھڑکیے اس جائی

بابل کولوں دور آندڑے نے ماریا بے اندازہ
اے مائے اوٹھ جاگ شتابی ویکھ اساڈا حالا
اے مائے تک حال اساڈے درد آزاروں سینے
اے مائے ملجاہ شتابی رووے درد رنجاناں
وَت کیتن آکوناں شہر اساڈے بھی کس نے آکھاں
کرناں پیار محبت تیری یاد پیاسیئے مائے
ویرن بنیا ہیں پیار ارو و بھرسی آہیں
تو نہیں گہت جدائی آئی ہیں بھی اوٹھلے چلیا
لیکن حال وہناندا ہوسی بنیا ہیں زینب دا
ہیں ہن روندا درد رنجاناں چلیا دور کدائیں ۷
خبر نہیں یہ مالک مینوں تنیسے وچ وچیسی
بروبار انگوں عاجز ہوکے ہر دم وکدا رہساں
بھایاں نے ایہو ٹھوسایا اکا مار سٹیندے
اے مائے اج تک لئے مینوں ہن ہن جاواں چلیا
اینویں دد دفعاں فراقوں رو رو کرد زاری
قبروں آن آوازہ ہویا جیوں کوئی بندہ روندا
منکر قبراں دے ٹبلاون مرُوباں خبر نہ کوئی
آپے اپنیاں قصیاں اندر کہن نہ خبر ہو یاتوں
مٹی نوں جے خبر نہ کوئی ہو گئی گل کے ڈھیری
کیوں قبر دے اوپر یوسف زاری آن سنائی
گل کے مٹی ہو گئی ہوسی کی مٹی نوں خبرال
نہیں میاں ایہ اکھے ہوئے بالکل خبر نہ کوئی
ہر میت نوں اللہ صاحب ہونا حال جتایا
سنو حقیقت یوسف تائیں کی مائی نے بتلایا
بیشک نیکاں بندیاں تائیں اللہ پاک آزماندا

بیگناہ تے غضباں والا کھولیا تا دروازہ
جیونکر قیدی پکڑیا چانداسوہنیاں لفاں والا
اوڈھ کی تک بھراواں کارن ناں میرے جو سیتے
پردہ کہول زیارت بخشو دیس بیگانے جاناں
دم واسیلہ دیہو زیارت کرواناں لیجاناں
کیسے سوہنے ویلے آہے جد وچ گود لنگھائے
کون بلاسی اوسدنے تائیں میں قربانی جائیں
باب پیارے نے بھی ہوسی غم دا حجرہ تیّیا
جیوندیاں نوں بیگی وچھوڑے حکم جیہیں صاحب دا
واللہ اعلم کدن ملیسی پھر رب ساڈے تائیں
تے واللہ اعلم اگوں مینوں کون خرید کریسی
پیارے خویش قبیلے کارن ہر دم سیکدے رہساں
لیکن ہتھ بیگانیاں اندر کدیں نہ مجھ وچ جیندے
وچ نکھر ملیساں جس جاگ تے دانہ پانی زلیا
بحر العشقوں بھی تفسیروں ویکھ حقیقت ساری
دس کھاں اگر بھر مرتد انتوں کیونکر کھلّ پوندا
کون بولے اس قبر وچالے کی ایہہ حکمت ہوئی
آپے اکھے کوڑی مندے عقل نہ کجھ اوہناتوں
اکھے کون ہن زندیاں وانگوں کردا بات بھلیری
حالانکہ اس معلم ہے سی مرگئی میری مائی
جیوں یوسف نے حال سنایا آکے اندر قبراں
بیدینی تے لک آندّہا علموں خبر نہ کوئی
رَتی جتناں نہیں کسے تے سب نے پردہ پایا
بجیڑا صبر کمایاں تیویں ملسی بھالی پایہ
درد پہنچا کے پچھے اوہناندا اچّا شان ودھاندا

Marfat.com

صبر کریں ہر سختی اوپر ویسی رب جزائیں
عالی شان بناوے کولوں جلسی خلقت ساری
جیہڑوں صبروں بھاری تی جھل تکلیف اٹھاوی
وَمَا صَبْرُكَ اِلَّا بِاللّٰهِ ہر دم رب نے صبر کماں
اس حالت وچ رہندا یوسف بیچے قبر کلاوے
کیا ویکھے اوس اٹھ دے اوپر ہودہ ہول نہ کوئی
کہندا کر دا نالے تائیں لوہڑ وڈا مس گیا
ٹھہرو نہیں آرام گذارو کرو تلاش ضروری
سنکے مالک دے دل اندر ہوئی سخت حیرانی
کدھر سے نس گیا اوہ بھاؤ لاؤ دیر نہ کوئی
تاں پھر اس دا چوفیروں سارے وگے مرد سپاہی
آن ملیج یوسف دے تائیں کاوڑ نال بولایا
کی تدھ سمجھیا شاید ہیں ہن نس اپنا تھیں چالیسا
تیرے نس آون دے کولوں تہمت لگی بینوں
رو کر یوسف اسدے تائیں نرمی نال بتایا
ایہ اک قبر مائی دل آئی جیسے کول کھلوئیا
بیہوشی دی حالت اندر ڈگا شتروں تھلے
ہیں اگو بہر یا سنے اوپر قائم خوانی کیتی
سنکے بات غلام ملیج نوں کجھ خیال نہ آیا
اگے سی اوہ دردوں بھریا او توں ہور ستایا
دردمند انتوں جیہڑا ناہڑی بات ایہا ای
جس دم یوسف دیر نہ ٹھیٹے ڈھٹھا درد رنجانا
مقبولاں نوں رلیّ وی ملیہا دیسے وکھا ایذائیں
صبر شکر ای رب سچے دی کولوں ہر دم تو رب نے دیوے
اپنیاں نبیاں مقبولاں نوں بخشے غیرت پیارو ں

اسدے اندر بھی اک حکمت معلم ہیں سے تائیں
دیویگا رب تیرے تائیں ملکاں دی سرداری
او ستھیں تیکھے صبروں ورجہ ویسی ذات ربانی
صبروں درجہ ملسی تینوں وعدہ بیچ زباناں
اتنے تک غلام ملیج بھی نظر شتروں پاوے
وچ حیرانی تے پریشانی دلنوں چنتا ہوئی
نواں خریدیا ہویا بردہ کنعانی نس گیا
سنگلاں سنے کنعانی بردہ دے گیا مجبوری
کہندا جلدی پکڑ لیا وا اوہ بردہ کنعانی
بندیوان جو نس انج جاون جانوں قیامت ہوئی
کیا ویکھن جو قبر سرہانے روندے نبی الٰہی
آکھے تینوں لیا اکھے نس کے کدھر گوائیا
ہیں ہن ول کر یاں تینوں مزہ عذاب چکھاساں
بیچ کہندے اوہ مرد سپاہی جیہڑا ول سمجھیا تینوں
قسم خدا دی نسنے والیں حیلہ نہیں بتایا
جد ڈٹھی تاں قدرت کولوں حال آوارہ ہویا
مینوں خبر نہ ہوئی بالکل نہ نسّیں واپس کھلے
قسم خدا دی نس آون دی کیتی نہیں پلیتی
زور دا اک یوسف دے اوپر سخت طماچہ لایا
دردوں یوسف صلوٰۃ اللہ اوپر بیہوش آیا
جو مسکینا انتوں کہندے جیکر ذات خدائی
ریدی بیپروا ہی تاں کسے عرش جیہڑ ڈھولا تاں
یوسف کجھ نہ بولے بیٹے ربہ پاس خدایا ہیں
اوچیاں ذاتاں عملاں دیکھ غرور نہ کرسی
ذوق کالوں جہد کرتے تکبری کر کے نہ خوف جیارو ں

واحد وہ غفور الٰہی فضل خداؤں منگیئے
توبہ توبہ کریئے ہر دم اوڑک دم نہ کھڑیئے
ذاتاں تے اعمالاں اُوپر مت کوئی کبر لیاوے
سُنو حقیقت حضرت یوسف لُوں اوس طرح تنجے لایا
یارب میں ہاں راضی تیں پر جس طرح توں چاہویں
لیکن توں بھی حالت میری جانے سر خود سایاں
مارن کیوں بیدوسے نائیں کرتوں عدل نتارا
توں ہیں رحم کماویں بیٹھے تیرا بیج نہ کوئی
مارن پچھے ستھوئی بیٹوں سجدے پیکے روئے
کرن روایت جس شخص نے غضبوں چاٹ لگائی
لبھ اوسدے پھر سجدے اندر روّوے درد رنجاناں
دس کھاں اذھ کیونکر آئی غیرت جھر کریانی

اوسدیاں غضباں ڈاڈھیاں کولوں منگ پناہیں منگیئے
عجز وکھیں جھکا کے اوسدے در وچ تے تے دھریئے
جداوہ غضباں اوپر آوے ڈھیوں تخم اُڈوے
روکے یوسف بدلے اگے عجز بیان سنایا
توڑے ہور زیادہ بیٹھے درد عذاب پہچاویں
میرے اندر حق اینہاں دے کجھ نہیں برپایاں
تیرے باجھوں دوجا کوئی میرا نہیں دوارا
حاجی میرا یارب سایاں ڈاڈھی مشکل ہوئی
عجز وں حال بیان سنا کے ہنجوں ہار پروئے
ہوڈھیاں نیکر بیٹے اوسدی ساری بانہہ سکائی
سجدیوں اجے نہیں اوٹھایا آیا غضب بانناں
اک بلیچ دی بیلے پکڑے سب غضبوں کروانی

بیان نازل شدن قہر بر تاجران بسبب رنجانیدن آنذات

کرن روایت حضرت یوسف نے رب تے عرض سنائی
چالے جبرائیل شتابی دوست وچ جھوڑائیں
جہناں اساڈے دوست تائیں رنجگی دیلو چہ پایا
فوراً سن کے حکم خداوندی فرشتہ آئیا
رنگی لال اندھیری گھلی اوسے وقت شتابی
بدل بھی اسمانوں کالا غضب ساون آیا
مال متاع تمام اونہاں دے جھکھڑ پٹ وگائے
غضباں واہ تمامی آئے وتن سبھ آگیندے
کالا دُھوکار سر تے وچے او لعل گرا قہر دا
تکیاں کجھ نہ نظری آوے اکھیں آ دے سائے
ایسی تتی لو جھکھڑ دی بدن تمام سکائے

اوسے ویلے وحی ربے تائیں ہویا حکم خدائی
غضبوں پکڑ شتابی جاکے سب کرواناں تائیں
سبھنوں پکڑ عذاباں اندر کیوں انتا چڑلایا
تیرے قافلے پر اپنے نوں وچہ زمیں دھسایا
ہر دے ورت ولبوسے اندر کرن خرابی
غضبوں کل جگت دے اوپر سخت انھیرا چھایا
خیمے تنبو لگے ہوئے جاندے نظر نہ آئے
ڈاواں ڈول تمامی وتن وچے وچہ کو ٹھیندے
انہوں جھکھڑ پٹ اکبر سے دور کرائیں ٹکر دوا
بوریاں تھو اوڈائے جھکھڑ سارے اوٹھ قطارے
گردا اوہے اسمانی جتھے تخم اوڈائی جائے

اوچا شور کوکارا ہویا ہر پاسے ہر جائی ۔ آپو آپ تمامی پکڑے غیرت غضب خدائی
سخت ہونچال زمین تے ہوئی محشر وانگوں پوری ۔ بخشے وہی مزدوراں تائیں مل گئی مزدوری
حضرت یوسف نوں ملکانے گودی وچہ بہایا ۔ کجھ وبال یوسف دے نیڑے جھکڑ وانہ آیا
باقی دے کرن تمامی رووݨ مارن آہیں ۔ ہائے افسوس آ غلیوں سانوں چمبڑیاں آن بلائیں
وقت عدالت حاضر ہویا پکڑے کل ستھوئی ۔ ہکدوجے نوں ویکھ نہ سکن گرم عدالت ہوئی
پتھراں اولیاں دی وہر کیندی کجھ نہ آوے جا تھے ۔ کون عذاباں کولوں بچے جے نہ رب بچا تھے
نبیاں پاروں جیندے ہوئے سخت بلائیں گھلے ۔ دس پچھراڈھوٹیاں دیہے کیہڑا اوہنوں ملے
ہور روایت اس جاگے تے نقرہ کار لکھیندا ۔ اوہ بھی حاضر خدمت اندر ہیں عاجز لکھیندا

بیان وچہ معصوم شدن اخوانان یوسف علیہ السلام از روئے دلیل آل ذات

کرن روایت اک طائفہ اوس تھیں نکالے ۔ ماریا حضرت یوسف تائیں پکڑ زنا جر سالے
کتناں ظلم بھراواں کیتا کجھ عذاب نہ آئیا ۔ ایہہ سوال جواب سانوں چاہیے جلد بتایا
دو جواب بتاواں اسوچہ خدمت بول سناواں ۔ اول نسبت یوسف والی ہیسی نال بھراواں
رشتہ داری پاروں کوئی سخت عذاب نہ آئیا ۔ دوم جواب بھی خدمت اندر چاہیے بول سنایا
وچے بھائی یوسف اوپر گرچہ رہے کوڑ مندے ۔ ایہہ اک ہویا بھائی بھینوں ہتھے ہور بندے
ہر نوں منع کریندا آیا ناں مارو ناں مارو ۔ وقت قتل دے یوسف تائیں رکھیا شفقت یارو
کھوہ دے اندر بھی نت کھانا اگر تھیں چک لیایا ۔ چوری سیں پہنچایا تے کولوں یوسف نوں کھلاوے
وچ بن ویلے بھی ناں راضی ہویا مرد خدائی ۔ اپنے حصے تھیں بھی اوسنے بالکل لئی نہ پائی
رخصت ویلے یوسف نی جد کھوہ وں آن لولایا ۔ اوسنے دھیہ یوسف دے کاسن بھرایا شوق کھلوایا
اوسدی نیکی وفا دے پاروں پائی رحمت پائی ۔ جیکر اوہ وفا نہ کردا پاندے قہر خدائی
ہتی دی چنگیائی بدلے سبھنے رحمت ہوئی ۔ ہتی دی برائی بدلے پکڑے گئے نہ ہوئی
اگے جو کوئی اک شہر اندر بندہ ظلم کماندا ۔ غیرت پاروں سب کوٹی والا الدر کنبہ جاندا
ہن جو کوئی برا کماوے اوہو بدلہ پاوے ۔ وچے تائیں شامت اوسدی پھرنی ہوں نہ آوے
جیہا اگے نیسا چاہے اپنا کیتا پاوے ۔ ہورہی مومن اوپر اوسدا بھار نہ ڈالیا جاوے
سنو حقیقت غضبوں جیندے کم کرسو کروانی ۔ رو روکے ہکدوجے تائیں لگے کہن زبانی

Marfat.com

دسو کیسے کولوں ہوئی ایڈی بے ادبی بھاری
جیسے یاروں واقع ہوئی جگتے سخت اندھاری
توبہ کر ہو جیسے کولوں ہے گستاخی ہوئی
ورنہ غضبوں مارے جاسی ساڈی سیتھ ہوئی
جد ایہ مالک بول سنایا کیتے قہر وسایا
تاں پھر اوس غلام پلیچ نے رو کر کے بتلایا
سب گستاخی میرے کولوں ہوئی ہیں ایہ کارن کیتا
یوسف نوں میں حکم لگایا غفلت پیالہ پیتا
مار دیاں سارے تاہیں ہتھ ایہ سودھ سیاں تاہیں سک گیا
دیکھ لثوجے اجے تساں نوں دل وچ ہے ظن پیا
جد اوہ اوتھے ڈٹھے اوتوں ڈٹھا غیرت ایہنوں آئی
اوسیدیوں غضبوں اوسنوں منہ تے چاٹ لگائی
اوسدے چاٹ لگاون پایا تل غضب خدا دا آیا
میں ہی ظلم کمایا بھارا میں ہی ظلم کمایا
سنکے مالک اوسدے تائیں رو کے کہے نمانا
ای کمبختا توں کیوں اوسنوں مارن کارن ہاناں
اوہ مسکین خدا دا بندہ صورت شہزادے والا
تبھ تے کیس گل پایوں اوسنوں پیارا رب تعالیٰ
صورت شکل امیراں والی اوسدی سب بنائی
زوری پیچ گئے اوس تائیں غافل ہر دم سودائی
کیوں توں ناحق اوس دا چہرہ ظلم طمانچہ لایا
کرکے ظلم پہاڑاں جیڈا عرش مجید ہلایا
ایہو اج تینتھیں ظلم ہویا ہے بھارا
قیامت تک پیا یاد کریسی اسنوں ظلم سارا
چودھویں طبقاں دے وچ روشن ہو گیا ظلم اجیہا
ہائے اوہ ظالم توں کیوں اوسنوں مارن کارن پیا
رب دے دوست نوں تدھ ناحق کیوں ہے دکھ پہنچایا
ایڈا ظلم کماندیاں تینوں بالکل ترس نہ آیا
اوہ کوئی دوست رب دا پیارا عالی شان سہارا
توں ہی نوکر تک کے اوسنوں ظلم کمایا بھارا
اوسدے دوست نوں جب غیرت آئی قہر چڑھایا
دوست اوسدے ہتھ تیرے نوں بدلہ پیچ سوکایا
اینویں رب دے دوستاں نوں دکھ جو کوئی پہنچایا ندا
غضب خدا دا اوسدے تائیں جلدی پکڑ چلاندا
اسیاگر تے عجب حکایت تینوں بول سنائیں
تانجو حق کسے دے اندر برا کساویں ناہیں

حکایت

ہکن مشائخ ولی خدا دا شہر کسے وچ آئیا
وچ بازار ڈٹھی اک کنجری ہار سنگار لگایا
خوبی خوش خصلت اوسدی صفت نہ کیتی جاوے
زینت ناک تاں ہی کپڑے کون بیان سناوے
زیبن اوپر ہر کنبھدی آوے اتلی چادر سیروی
حسنوں مست گمان اپنے وچ دی کنجری پھری
اجتن جیبی کپڑے اوپر آئیا پیرو لیندا
تک جد الخفگی اندر آئی رن پلیدا
نالے بول ولی دے تائیں سخت الفاظ الائیا
اپنے یار دل وس ولی نوں خوب طرح کٹوایا
صبر ولی نے کیتا اوہ ولی گرامی سخن کلام نہ کوئی
جد کنجری مر وا لئیوں فوراً اگیرے ہوئی

Marfat.com

اوسدا یار زلیخا وے اوپر منہ پچھے ڈگ آئیا
ولی بنایا اوس شخص نوں جس نہیں ظلم کمائیا
اس کنجری دے دوست میرا وردوں سینہ تایا
کنجری یاروں غیرت اوسنوں لیدے اندر آئی
اوس اسانوں تھوڑا جیہا دیکھے ظلم سنایا
ہور بھی جیہی غلام ملیحوں سی بے ادبی ہوئی
القصہ تاجر مالک نے اوسنوں بول سنایا
تاں پھر آئے حاضر خدمت رو کے عرض سنائی
عیب ہماراں جیڈا ہویا میرے کولوں بھارا
جو گستاخی ہوئی مینتھیں بخشو سرور سائیں
میرے یاروں سبھ تھوئی رون تے کرلاون
ایہ لئے جھگڑا میرا حاضر لے بدلہ پورا
جیدم اوسنے حاضر خدمت اتنی عرض سنائی
کہندا اساں کی بدلہ لینا تیں تھیں مرد خدائیا
تیرے کا سن سبھے کولوں منگاں نیک دعائیں
تاں پھر سبھے اگے یوسف رو کے عرض سنائی
اپنے فضلوں بخش انہاں نوں پاون سبھ خلاصی
توں غفور رحیم الٰہی رحمت فضل کماویں
بخش انہاں نوں بخش انہاں نوں عاجز عرض الاوے
اوسے وقت دعا قبولی واحد رب علاہی
بدل جھکھڑ حکم خدائوں جاندا نظر نہ آئیا
تک کرامت معجزہ ایسا سبھ ہوئے قربانی
وانگ مریداں حاضر ہوئے کھل گئی سرداری
نیوں نیوں کرن سلام تماہی صدقے صدقے جاون
پائے نے زرزیور والے خوب لباس شہانے

کیتا ئی ظلم ولی دے تائیں دوجے شخص ستایا
دوست میرے نوں بہ سوہنا رلا زخمیاں وچ ویکھیا
دوست میرا اسدے تائیں جانوں مارگوایا
میرے یاروں غیرت کیتی واحد ذات الٰہی
یار ساڈے نے تک لیا اوسدا گھروں تختہ چایا
اوسدے یاروں غیرت ربدی تک کے سبھ ہوئی
جلدی وچ معافی جاہو بیں جو تدھ برا کمایا
بخشندہ ہویا یوسف تینوں جو کیتی برائی
تاہیں خبر نہ ساڈا ایڈا عالی شان ستارا
بہت بے ادبی ہوئی مینتھیں جلدی رحم کمائیں
بخشو عیب نے کر دعائیں دکھ سارے ٹلجاون
اینہر بخشیں عیب اساڈے مولا دیا حضورا
اوسے ویلے شفقت اندر آگیا نبی خدائی
بخشیا تینوں نام خدا دے جو توں برا کمایا
بھی جو ہور سوداگر سارے فضل کرے ربائیں
یا رب میری غیرت یاروں مار نہ ایڈ لوکائی
توبہ تائب ہوئے سارے تیرے سبھے سپاہی
جو کوئی عرض سوال اساڈے خالی نہ پرتاویں
سخت عذاب انہاں دے کولوں دور ہٹایا جاوے
ہویا دور انہاں دے کولوں سخت عذاب تماہی
ساریاں بازرگاناں اوپر رب نے فضل کمائیا
مالک سنے تماہی تاجر آن مسلمے کروانی
سبھ لیو نے اپنی سبھ کچھ اوہنے اپنا یار سی
اوسے وقت زنجیر یوسف دے پیروں لاہ دور سٹاون
ہنجھو کیتیاں باہجھ کسے نوں بالکل کوئی نہ جانے

Marfat.com

عالم جد تک علم اپنے نوں ظاہر نال دکھلاوے
تد تک اوسدے ہنر سے کوئی بندہ مول نہ جاوے

جس شخص نوں نہ جانا ہووے جد اوہ ہنر دکھاوے
قسم خدا دی اوہا ہی پھر ہر کسے نوں بھاوے

بابجھ ہنر دے کوئی نہ جانے بالکل مول کسے نوں
عقل ہنر جیں پاس نہ ہووے جاہل اوک اوسے نوں

جیندم یوسف اصل حقیقت ہر نوں کھول دکھائی
سبھناں کاروانانیاں تائیں ہوش ٹکانے آئی

جوڑا گھوڑا بادشاہانہ حاضر کیتا اگے
سارے نفر غلاماں وانگوں خدمت کرنے لگے

ہتھاں وچ سنہری مالک رسے لگن ڈالے
پیراں اندر زر سرخ دے پاؤں تے خلخالے

خوب لباس شہانہ لائیا یوسف نبی دوالے
فضلوں رب دے درو منداں جھٹ دکھ درد سب ٹالے

پھر مالک نے جلد تیاری اگاں دی کروائی
بنہ اسباب مصر دی جانب جلدی کرنے دہائی

اگے پاک نبی دے تائیں سب کرواناں لائیا
پچھے نوکراں وانگوں جاون ادب کمال بجایا

چلے چال صفائی والی یوسف نبی یگانہ
یوسف نال جاون سب تاجر لشکر جیویں شہانہ

تاں کر بھی ذات خدا دی یوسف شاہ بناوے
واہ سبحان اللہ رب عالم کیسا فضل کماوے

سبھے قیدی نال زنجیراں کردا نا کروانا
سبھے نوکراں وانگوں منن برڈے وا فرمانا

دم دم جا بہ جا شکر زباں نوں یوسف نبی الاوے
جس نے ایڈا منصب دتا صدقے صدقے جاوے

چلا تر یوسف ویندا ایں شہر مصر پہچاوے
مختصر حقیقت لکھ کے بکدی گل مکائیے

بیان اظہار نمودن بلدہائے یوسف علیہ السلام کہ براہ مصر سے آمدند

سنو حقیقت یوسف تائیں لاکی سوہنا بانا
طرف مصر دے اوہ سوداگر کوچ کیتا کروانا

جد کجھ منزل پینڈا کر کے ہو گئے آن اگیرے
شہر ڈٹھا اک اوسدے اندر کافر رہن بتھیرے

بت پرستی کرن ہمیشہ رب دی یاد بھلائی
صورت ویکھ یوسف دی سبھناں ہوش حواس گوائی

حاضر ہو کے یوسف اگے ادبوں کہن تمامی
کس کاریگر سازی تیری صورت شکل گرامی

ایسی سوہنی شکل بنائی خوبی حد نہ کوئی
اج تک ایسی دنیا اندر صورت مول نہ ہوئی

کیسے خوش رخسار تیرے نور کرن چمکارے
کون کاریگر جس نے تیرے سوہنے نین سنوارے

کیہڑا اوہ کاریگر جس نے تیرا سوہنا قد بنایا
کون اوہ کاتب جس لکھ اوپر خالوں نقطہ پایا

یوسف نے فرمایا میرا ہے اوہ خالق سائیں
جس نے کن کہیں پیدا کیتا چوداں طبقاں تائیں

کل مخلوق اوسے دی پیدا تسیں اسیں بھی سارے
اوسے میری صورت تائیں پیدا کیتا پیارے

سن کے کل کفاراں دل تھیں اپنا کفر ونجایا
گھر گھر دیو جہ مومن ہوئے کرنے یاد خدا نوں
اگوں چندو ڈیرا آئیا ناں بلبساں اکھیندے
تک صورت نوں کفاراں نے اوچا شور مچایا
دیکھو صورت رب بنائے دی کیہی ہے لاثانی
سبحان وری رب بنایا سچ مچ رب اساندا
جلدی اوسنے عکس نبی دا خوب صحی اوتارا
دہ سو سال اس صورت تائیں کافر رہے پوجیندے
جنہاں قریب نبیاں پائیا نیک اعمال کمائے
جنہاں بیغربانی کیتی مشرک بدعتی ہوئے
اوتھوں پھیر روانہ ہوئے یوسف تے کروانی
اوتھے ڈیرے ونج لگائے خلقت ویکھن آئی
ہر کوئی سن کے یوسف تائیں ویکھن کارن آیا
ایہ انسانوں رب اپنے نوں سجدہ سبھ لوائے
سنوں واحد رب یگانہ پوجیا لایق سوہی
کلمہ پول سنایا دل تھیں گندہ کفر ونجایا
شہر قدس دے حاکم تائیں رب نے خواب وکھائی
اچھی طرح مہمانی اوسدی خوب بجا لیائی
سن بشارت خوابوں دسنوں ہوئی مسرت سہانے
آخر جس دم خبر ہوئی تاں قافلہ نظر سی آئیا
کون نشانے قافلے اندر حاکم مرد لاثانی
سن کے حاکم دل دے اندر فکر دلیلاں کردا
کدیں نہ آگے عزت والا حکم خدا فرمائیا
کراہے فکر اگیرے ٹریا جس دم نظر او ٹھائی
حسن نورانی لاٹاں کڈھے جیوں بدر شہر ماٹے

کلمہ ابراہیم نبی دا دل تھیں بول سنائیا
تاں پھر اوتھیں حضرت یوسف ہوئے پھیر اگانوں
ہووے تاں یوسف دے اگے جو جو خبر سنیندے
معاذ اللہ آکھن رب اساڈا شہر اساڈے آیا
ایسی کد کسے دی صورت جیوں ذات ربانی
تاں پھر جلدی اک مصور حاضر سد لیاندا
کرتیار ٹکایا اس وچ جو ہی ٹھاکر دوارا
اکناں قبض او ٹھایا اکنیں ٹکراں سبھے مرنیندے
اونہاں کارن جنت حوراں حکم خدا فرمائے
روز قیامت داخل ہوسن دوزخ والے تو ٹے
اگوں بابل شہر اک آیا عجب بنیا لاثانی
اوہ وی مشرک ہیجارے آہے خبر کتاب نہ کائی
جس دم ہیبت اکٹھے ہوئے یوسف نے فرمایا
کفر شرک نوں یارو سمجاں کولوں سارے باز آجاؤ
سن کے خلقت اوسدے ٹیلے دل تھیں مسلم ہوئی
اوتھوں پھیر روانہ ہوئے شہر قدس اک آیا
اوتھے حاکم آکھیا اونہوں ملسا نال صفائی
عزت حرمت سیتی اوسدی عزت دہ یکائی
باہر شہر دے ویکھن کارن چلیا حاکم عالی
پاس اونہاں دے جا کر حاکم سبھ احوال پچھائیا
مالک ابن زغر دا اگوں کہن لگے کر زاری
قدرت ہمیں لنگھدے اکھوں مالک بیت زغر دا
راتیں کیہوں بشارت ہوئی دل وچ فکر سوایا
کیا ویکھے سردار اک آوے صورت حد نکالی
ساریاں تاجراں وچوں وکھرا نور لشکدا آوے

Marfat.com

تاں پھر حضرت یوسف تائیں ونجکے حال سناندا
سنکے حضرت نے فرمایا کی پچھنا توں بینوں
حاکم پھر بتلایا اگوں وس حقیقت سائی
حضرت کہیا اوسنے حالت دسی بینوں تیری
سنکے شہر قدس دے حاکم حرجیا بتلایا
حضرت کہیا جتناں تائیں پوچھسول نہ کوئی
دوہاں جہاناں دیوچ اوسنوں رب خوار کریندا
چھڈو بتاں والی پوجا آدے دل بھلیائی
حاکم نے فرمایا بے شک امر قبول تساڈا
جیکر بتاں تیرے اگے عجز دل میں جھکائیا
معہ رعیت نال تسہاڈے ہیں ایمان لیاساں
آخر نال وہنانڈے یوسف قدم رنجہ فرمایا
ویکھ حقیقت شاہ دے تائیں ہوش ٹکانے آئی
اوسے ویلے نکے وڈے سب ایمان لیائے
گھر گھر دین خلیل اللہ افضلوں ہو یا جاری
یا حضرت میں روٹی تیری ہور ان جیکر کھاؤ
تاں پھر شاہ فے گھر دے اندر آکن پکایا کھانا
سنکے یوسف صلوات اللہ تہیا شوق پیار دل
سجے کھبے منہ قطاراں لشکر آوے چلیا
یوسف صلوات اللہ تائیں کردا عرض دوبارا
اتنی دعوت امیرے کولوں جاندی نہیں پکائی
یوسف کہیا شاہ دے تائیں کیوں کرناں حیرانی
کھاون دی نہیں لوڑ انہا نسوں ذکر ہمیشہ کردے
کیوں پیا دلوچ خطرہ کرنا نہیں بے پینیدے کھاندے
تاں پھر کھانا شاہ نے جلدی یوسف پیش پکایا

کون کوئی کس باپ سے جاناں کیکچہ نام تساندا
ہیں او وہ خواب بشارت راتیں جیہدی ہوئی بینوں
خواب پھیری دی نیرے اگے کسنے بات گذاری
جسنے خواب چالے تینوں دسی حالت میری
دسو حکم اساڈے تائیں جو تیرے دل آیا
بتاں دے پوجن والے نوں بلیسی بے ابروئی
تاں اتھے نہ او تھے بالکل رب فضل پہنیدا
سنکے شہر قدس دے حاکم اگوں عرض سنائی
پرہیزگاری چلکے دیکھو جو بیت خانہ ساڈا
تاں نے سبہ بتاندے تائیں چاہسان ما ر اڈایا
جیکر بیت نہ جھکن تینوں تاں پھر کفر کماساں
جد بیت خانے قدم ٹکایا سبھناں سیں جھکایا
دلوچ کہندا ایہ کی اساں عمراں مفت گوائی
سنکے سبھے کل مبتاندے سر منہ تک اڈائے
بعد اوسدے پھر یوسف اگے شاہ نے عرض گذاری
یوسف کہیا کھانو انگے جاؤ جلد پکاؤ
بعد اوسدے پھر کھاون کارن سد پانی ریانا
کیا او سویلے شاہ نے ڈٹھا لشکر بے شماروں
لشکر بے اندازہ تک کے شاہ وا اندر ہلیا
یا حضرت ایہ لشکر تیرا اوسدا ہے بہوں بھارا
ہین تاں تھوڑیاں ہند ماکارن عوت سی فرمائی
ایہ لشکر جو تکیں پیا ایہ سب ملک نورانی
آئے میری عصمت کارن گھلے رب اکبر دے
ہے غذا انہاں دی ایہو رب دا ذکر کماندے
پڑھ بسم اللہ کھانے اندر یوسف نے ہتھ پایا

اک لقمہ لے کے منہ اندر پائیا نبی حقانی ۔ باقی پھیر بولائے حاضر سبھناں تے کروانی
سب کرواناں کھادا کھاناں رجے سب تہوئی ۔ ایہہ اوس رکابوں کھانا گھٹیا مول نہ کوہی
عالی شان حبیباں تیرے رب نے برکتاں پائیاں ۔ سبھ تیرا انہاں تھیں اساڈے ووہ پایاں بھلیایاں

در بیان معجزہ آں جناب فضیلت مآب صلعم

جنگ تبوک اندر جاں حضرت قدم رنجہ فرمایا ۔ تریہہ ہزار جوان بہادر سنگی نال رلایا
سخت تریہہ لگی اصحابی لشکر دے تائیں ۔ پانی ہتھ نہ آوے اوتھے مرجیون سب سائیں
ہر نوں سخت تریہہ نہ کوئی جان لباں تے آئی ۔ تاں پھر لشکر دے تائیں کہیا نبی خدائی
پاس کسے دے جیکر پانی حاضر جلد لیاوے ۔ تاں پھر اک شخص اٹھ جلدی حضرت نوں فرماوے
یا حضرت کجھ پاس میرے ہے پانی ایہہ تھوڑا ۔ اک بندے نوں کرے کفایت ہوسی اک کٹورا
حضرت کہیا لے آ جلدی تھوڑا بہتا سوئی ۔ تاں پھر اوسنے حاضر کیتا لائی دیر نہ کوئی
حضرت نے اس پانی اندر تیرا انگیاں کھلوایا ۔ قدرت کولوں اوہ سب پانی جوش خروشیں آیا
جاری سر فوارا ہویا قدرت رب دی بھائی ۔ تریہہ ہزار بہادراں رج کے پانی پیتا بھائی
ثابت رہیا پیالا اوتھیں قدرت خالق باروں ۔ عالی شان نبی نوں حاصل ہے ذات غفاروں
سمجھ زباں دا انت نہ کوئی کسے شمار نہ پایا ۔ لیکن اجر ثواب نوں حاجت ہتھوں بول سنایا
ہک بزرگی یوسف والی شاہ نے بول سنایا ۔ اے کروالنوں یوسف والا وڈہ نشاں نہیں پایا
لسیں شاہی نوکر بردے اسدی خدمت کرہو ۔ خادم ہوکے اسدے اگے سر سجدے وچ دھرلو
آکھن لگے کروانی ایہہ کم ہویا مول نہ ہندا ۔ ایہہ غلام اساڈا اسنوں کس طرح اسماں کھن آندا
کیونکر مالک نوں بندے تابع کردیوے سر کردا ۔ حالانکہ ایہہ بردہ ہے خود مالک اپنے زر دا
سنکے شاہ بتایا جیکر مالک دا ایہہ بردہ ۔ کیوں نہیں اسدے وانگ کرامت ظاہر اپنے کردا
جاں تک کوئی کرامت سانوں ظاہر نال دکھلاسی ۔ یاد رکھو ایہہ لونڈا اتنک ناں ایتھیں رہ جاسی
سنکے بات مالک کوں بہت لگی حیرانی ۔ تاں کجھ آکھے ناں کجھ جاوے کھل چپ زبانی
کرن روایت ناطق صورت یوسف والی ساری ۔ کھول دتی اوس شاہ دے اوپر واحد اللہ باری
جیکر اصلی صورت اوسدی مالک نوں دکھلاندا ۔ قسم خدا دی کدیں نہ بردہ یوسف نوں بتلاندا
ایپر اصلی خبر نہ ہوئی رب نے پردہ پائیا ۔ بارہ اوسنے یوسف تائیں بردہ نام بنایا

بیان ارادہ جنگ کردن شاہ قدس با مالک

لکھدی ہیں جد مالک تاجر تکھیا جو ابھوں عاری
نکل چلو اس شہر وچوں بہتوں اتھے رہو نہ کوئی
تاں پھر اودھر روانہ ہوئے بازرگان تمامی
اوس بھی فوج رسالہ اپنا جمع کیتا یک جائی
کھنڈ ایکٹھا کر وانہاں جلدی دیر نہ لاؤ
جیکر نال صلح دے دیون اوہ یوسف کنعانی
بادشاہ حکم تمامی لشکر ول کروانہاں چلے
ایسی قدرت رب دی ہوئی لگی دیر نہ کالی
پیسے دور ہٹائے ربنے غیرت نازل ہوئی
ستّ الست زمین تے ڈٹھے تیسے دن ہوش آئی
خبریں جس دم سب کروانی جاپئے نگر سارے
خالی پرت گھراں نوں آئے یوسف ہتھ نہ آیا
جد اہناں خبر نہ آہا اوہا ہی لے گیا
اوڈھے ابنک نصیب جنہاں تھیں اللہ پاک اوپائے
تاکہ اسی یوسف تے ہے ہویا ورد تہاں نال
اوہ سکدا کیا ہے ہی اوہ یوسف حکم خداوند پاک سو
اینویں لوہا پانی اللہ جیں مومن نوں ویندا
کوئی شیطانی لشکر اوسدے نیڑے مول نہ آوے
فضلوں مومن دشمن دے ہتھ کدیں نہیں ڈیندا
یا اللہ اس فقیر نے بھی رحمت فضل کمائیں
لکھدے ہیں جد کروانا نے قدسوں ڈیرا چائیا
خوبی حد شمار نہ کوئی سوہنے بیچ نگینے
ایہہ بھی خلقت صورت تکے ہوسی جلد دیوانی

تاجر اتنیوں فرمادن لگا کر یہو جیب تیاری
ست کے حاصل ہووے سانوں اتھوں لبے ابروئی
اتنے تائیں شاہ نوں بھی جا پہونچی خبر گرامی
بارہ ہزار سوار بہادر گنتری دیو چڑھ جائی
شتر اسی تے نامی نب کے میرے پیش لیاؤ
تاں پھر یوسف نوں لے آنا چھوڑ دینے کروانی
جس دم نیڑے کروانا دے آہتے کرہلے
لشکر نوں یوسف والی صورت کھول وکھائی
کل لشکر نوں عین جمالوں سرت نہ رہ گئی کوئی
اتنے تک کروان خدا نے تورہ پہچائے بھائی
پچھوں اوس لشکر دے تائیں آئی ہوش پیارے
سارا حال احوال گزشتہ حاکم نوں فرمائیا
حق جلال خدا دا تاکدیں نہ بجبراں وکھیا
اکھیں نال نہ کوئی اونہاں توں سب غائب ہی ہا نے
کتنی ہمت سکدا رہیا یوسف کان ثماناں
کیونکر شاہ بچاندا وسنوں حکم نہیں سرکاروں
پھر اوہ مومن نفس شیطاناں نوں خود اللہ رکھ لیندا
جے آوے تے رسوا کر کے اللہ دور ہٹاوے
حافظ ہے کے خود نگہبانی اللہ دی سب کریندا
دو ہاں جہاناں وچ جیندو شیطاں کیوں بچائیں
اگوں شہر عرس یک راہ تے بہت عجیب آئیا
تک شہر نوں دل دے اندر کیتا خیال نبی نے
جیونکر ایسے خلقت ساری تک ہوسی مستانی

Marfat.com

جدا ایہہ یوسف بات سنائی رب نوں غیرت آئی
حسن جمالوں ناز تبلانے صورت دے لاثانی
جس نوں ویکھن حسن جمالوں گھایل کیتی جاون
پرت نہ ویکھن یوسف طرفوں خواب خیال نکوئی
جو آندے سو پانسکا آئے صورت دا متوالا
کوئی نہ پچھے یوسف تائیں کون کوئی توں بھائی
دل دے اندر سخت حیرانی ہوئی یوسف تائیں
اے یوسف توں دل دے اندر خام خیال ودھایا
پردہ کرکے ویکھیا نہوں سچے کریں وڈیائی
تیرے نالوں کتنے حصے صورت دے متوالی
ہیں خالق ہر قسماں سندی مخلوقات بناون
لاثانی ہک صورت میری میری مثل نہ کوئی
تیرے جیہے ہزاراں بندے جگتے اساں اوپائے
سنکے غیب آواز یوسف نوں ہوئی سخت حیرانی
ایسا زلزلہ ہوش گوا کے یوسف تائیں آیا
ہوش آئی تاں سجدے اندر کردا عجز دعائیں
بخشیں پورا ایہہ گفتہ بندوں یارب پاک توانا
دور وسکے فریادی ہوئیا جیسدم نبی خدادا
رحمت ربدی نازل ہوئی جسم عضوروں آیا
بخشی اوہ گستاخی بندوں بندہ کیتی آہی
جیسدم ذرہ چہرہ ویکھیا قدرت ظاہر ہوئی
جیہڑے اگے ناز نیازوں شوخ مزاج دکھاندے
ناز نیاز تکبر سر توں کھلیا یکسر سارا
عاشق ذات یوسف دی اوتھے ہوئے سر دیوانے
جیہنے تکبر نیازی کیتی اوس تہہ وچ پایا

اوس شہر وچ بندہ ویکھن آیا مول نہ کائی
دونوں مریئے ہر دے پار لنگھاون لکائی
یوسف صلوات اللہ تائیں زیر خیال لیاون
ہر نوں اپنے حسن جمالوں دل وچ چاوڑ ہوئی
حسن گماں نوں مغروری وا پلیتا مست پیالہ
صورت یوسف دی دل کسے نظر نہ مول اٹھائی
تاں نجی غیب آوازہ یوسف نوں کیتا اللہ سائیں
اجے نہ توں نے دل دے کولوں کبر غرور نجایا
کی بندہ سمجھیا میرا انگوں کسے نہ صورت پائی
ہینے پیدا کیتے ہوئے سندر حسن اجالے
ایسی صورت کراں ہزاری جیسی سوہنی چاہوں
دوجے نوں لاثانی بناں کتھے طاقت ہوئی
ایسے سخن سنا دے سالوں مول پسند نہ آئے
اپنے گفتے اوپر یوسف کر لئی پشیمانی
غیرت غضبوں ڈر کے گھوڑیوں اپنا آپ گرایا
یارب یہ فضل رحمت یاروں بخشیں ہمیشہ تائیں
میں ایہہ غفلت یاروں کیتا یارب سخن ناداں
اوسے ویلے یوسف کارن ہویا فضل آباد
اے دوست ہیں تیرے اتے رحمت فضل کمایا
یوسف نے سر جھک سجدے تھیں کیتا شکر الٰہی
طلب یار دے دوڑا آوے یوسف ظاہر کوئی
اوہا سر قدماں تے رکھکے صدقے اہر تے جاندے
ہوئے وچ بیہوشی تک کے جھورا نہ چکارا
تک کے لاٹ شعاع نبی دا جل مرے پروانے
جیہنے ذرا تکبر ہی کیتی اوسنوں مار ونجایا

Marfat.com

ہوویا چیز خفیف نکاری جیسدم عجز کریندی
اوستے بھی رب عالم طرفوں رحمت ٹھاٹھ مریندی

حکایت تواضع

زمیں اوپر جاں نازل ہویا اک قطرہ بارانی
دلو چہ سمجھیا ہیں کی عاجز لایق اس دریا دے
میں خیال کی ہوندا اسدا کی میری وڈیائی
اللہ صاحب اس قطرے نوں ایہہ ارشاد کریندے
اوسے وقت خداوند عالم سپ اک حاضر کروا
سچا موتی اس قطرے نوں اللہ پاک بناوے
واہ سبحان اللہ رب عالم رحمت فضل کماوے
جو تکبر کرے ذرا کر بندا چاہے دم مریندا
ساہمنے اوسنوں غیرت والا جلسہ ترت دکھاوے

ٹک دریا زمیں دے اوپر سخت کیتی پشیمانی
اگے اس دریا دے اوپر رحمت فضل خدا دے
جداوہ قطرہ ایسی طرح دی کردا ہے جھکیائی
تاں وہ جھکیائی کیتی ایسیں درجے بلنوں دیندے
اوشتابی منہ دے اندر اس قطرے نوں بھیڑدا
جیسدی قیمت کھرنے کولوں دنیا عاجز آوے
درجہ شان دنیا دے اسدا جو کوئی خود ہی گواوے
اوسدے اوپر غیرت نازل اللہ پاک کریندا
پیغمبر ولی نہ کوئی ڈر دا دم چلاوے

بیان ذکر موسیٰ کلیم اللہ

اینویں اک دن موسیٰ نوں بھی دلوں خیال اہ آیا
عالی شان حضوروں مینتھے رحمت نازل ہوئی
جد موسیٰ نے دل دے اندر ایہ خیال دوڑایا
اہرول جیسدم حضرت موسیٰ نظر دولے پائی
دیکھ حیران تعجب ہوئیا حکم خدا دا آیا
ذات میری دے اگے کرنی چاہدی سے وڈیائی
خاص میرے دروازے اوپر کھلے لکھ سوالی
سن ایہ حکم عتابی موسیٰ توبہ دے در آئیا
ہر نوں لازم ذات غفاروں ڈر کے وقت لنگھاوے
ہور گنا ہوں بھی سہارا اللہ پاک کریندا
کوئی نہ نیک اعمالاں اوپر شان گمان دکھاوے
بس ان ہتھا قتل کیدیں نہ لگھیں مغروری دے راہو

میرے وانگوں کسے نہ بیٹھک قرب حضوری پائی
میری تل زمیں دے اوپر اجکل ہور نہ کوئی
تاں کجھاں ذرہ چہ فیروں موسیٰ حکم خدا دا آیا
موسیٰ وانگوں کئی ہزاراں صحن کھلوتیاں کرہائی
تیرے جیہا ہزاراں تائیں حاصل ہویا پایہ
قسم حضرت دی کدیں اسانوں بات پسند نہ آئی
ووہ نہیں تاں تیرے جیہا ہر دا شان کمالی
فضلوں آخر تو ہر یاروں رب نے فضل کمایا
بجر لیند اجد غافل کوئی تھوڑی خودی دکھاوے
پرجو کرے تکبر اوسنوں بہت جلد پکڑیندا
جیکر کرے گمان عمل دا پلو چہ باریا جاوے
ٹالے کر مہربانی جلدی یوسف مصرا پڑا اہو

Marfat.com

بیان نزول کردن بازرگاناں بکنارہ دریائے نیل و غسل کردن یوسف علیہ السلام و ماہیان نیل

جس دم یوسف شہر عرس وچہ توبہ تائب ہو گیا
جلوہ تک قربانی ہو گئے لوک شہر دے سارے
راہ دے اندر مالک تائیں قدرت رب دکھائی
نوری لاٹ سرے تھیں چلکے جاوے ول اسماناں
سایہ بان حضور دی عالی یوسف دے سر چھایا
نوری ملک سلام الاون حاضر خدمت آون
آخر رب نے منزل ساری خیر دے نال نبھائی
کارواناں اسباب اتارے آکر نیل کنارے
اکھے دلبر سے تائیں اندر نیل نہاواں
مانجھ بین سنگھنے سو بنے کر پاکیزہ سارے
دیکھ تماشا حسن تجلی ہر کوئی صدقے جاوے
سنکے اہر شتابی یوسف سبھ لباس اوتارے
سارا پانی پاک نبی نوں اوٹھ سلامی ہو گیا
پانی لہراں چھلوں نکلن جاون دور کداہیں
پانی وچہ جاں وڑیا یوسف قدرت رب دی آئی
شہر مصر دے گرد سے پانی بہریا ناریاں لینندا
کرن روایت جد یوسف نے کپڑے سبھ اوتارے
پیا بدن نبی صاحب دا رحمت فضل خدا دی
بدن مبارک یوسف دا اوس گرد لکھے بھائی
حسن جمال نبی دا تک کے کل چیزاں دریا دی
مچھی اپنے جسے نوں نال نبی دے لاوے
مچھیاں وی اندر اوس دے لوسے دوڑیا ہی
ول یونس دی تائیں مچھیاں ہوئی سلامی

ہر کوئی عشق دیوانہ کیتا حاضر آن کھلویا
بعد اوسدے پھر کرواناں نے مارے کوچ نقارے
یوسف دے سر اتوں اوسنوں نظر آئی روشنائی
نالے ہوون آن سلامی ہر اک ملک زباناں
ہردم رہندا یوسف تائیں اسدے بادل سایہ
تا جمال نبی صاحب دا صدقے صدقے جاون
آگئے نیل کنارے اوپر نزد مصر دے بھائی
بعد اوسدے پھر یوسف تائیں مالک عرض گذاری
گرد غبار جو ستے والی بدنوں دور ہٹاواں
حسن تجلی بانگ سنا کے وڑئیے بہت سیانے
اپنا حسن گماں جو کرکے ہر کوئی دلوں بھلاوے
پانی اندر داخل ہویا پانی ادب گذارے
انج خوشی دے اندر آیا جیہا جیوں ہو گیا
اوسدی موج ماری دریا نے پھیریاں منہ تائیں
ہر جا اگے پانی چڑھیا خالی رہی نہ کوئی
شوق یوسف کتھیں نکلو پانی اچھلا وچہ دریا
نوری قبہ حاضر لیکے آئیا دوہی پیارے
پردہ کرکے یوسف تائیں حضرت گرد نبیاں دو
لیکے پردہ شتھ دے یوسف حکمت رب دی ہوئی
حاضر خدمت پیر جنہاں نوں آئیاں جلدی بھائی
اوس سا مچھی دا جا وچہ اللہ پاک بناوے
ہر اک مچھی اوسدے اگے کردی سیس جھکائی
اینویں اس مچھی دے اگے عہدی کرن غلامی

Marfat.com

عالی شان حضوراں اوسنوں دیوے اللہ باری
واہ سبحان اللہ جو لگے لڑ نبیاں دے جا کے
کل خلقت دے اندر اوسنوں رب سردار بناوے
ہر چیزاں نوں قدر رسول ذات خدا جنوایا
ایہہ ہک قدر رسولاں نبیاں جانن بالکل ناہیں
جدوں عذاب خداوند والا حاضر پیش ہیسی
ابو جہل دے دل دے اوپر رب نے پردہ پایا
جیہڑے نیک نصیب حضوراں ہوون آن سلامی
جس جس نے نال یوسف دے اپنا پنڈا لایا
داغ مریداں گردے اوسدے ہوون سبھ سلامی
آخر نہا کے باہر آیا یوسف نبی یگانہ
عاشق ہو گیا پانی سارا قدرت ظاہر ہوئی
آہلیساں ہیں اکدن تینوں جدوں خداوند چاہیا
وعدہ سچ یوسف دا ہویا راضی ہو گیا پانی
اے از ہر جی نبی خدا دے جھوٹھ کہانی چھوون
کدیں نہ خاص رسول خدا دے ذرہ جھوٹھ بلیندے
جو کوئی بندہ جھوٹھ الاوے پاوے غضب الٰہی
نبی خدا دے جھوٹھ نہ آکھن سچ بیان سناون
سنو حقیقت کروانا سے دتھوں کوچ کرایا
لگے آدن کروان تمامی کرے فرحت شادی
اے لوگو اج دوست ربدا طرف تساڈے آوے
اوسدے پاروں برکت ہوسی اندر شہر تساڈے
صورت حسن جوان رنگیلہ نیک جہان گرامی
الگدوں خبراں شہر مصر وچہ رب صاحب اپڑایاں
سن آوانہ سبھ خلقتنوں ہوئی سخت حیرانی

نسل اوہناندی روز قیامت تیکر رہسی جاری
ہر ہک چیز آوے اوس اگے ڈیوس سبھ جھکا کے
دوزخ کھائی ہا اوسدے کارن جو نیڑی آوے
ایہہ اک بنی آدم دے دل تے پردہ پائیا
امروں وگروائی کرے سٹرسن دوزخ بھائیں
اوس ویلے پیغمبراں والا معلم درجہ تھیسی
عکرمہ اوسدا پت پیارا خاص ایمان لیایا
جو بدبخت بنیدا وانگوں جاون دور حرامی
اوسنوں اللہ کل جہیاں چوں دتا عالی پایہ
تک کے عظمت اوس نبی دی دعوی کرن غلامی
پانی بھی اوٹھ نال نبی دے ہویا مگر رواں
یوسف نے دریا نوں کہیا فکر نہ کرناں کوئی
آخر بعد وفا توں حضرت وچہ دریا دفنایا
کدیں نہ سخن خلاف کدائی بولن نبی زبانی
طبق زمین اٹھائے جاون انبر لیراں ہوون
جھوٹھی جہدی مرضی وانگوں رہندے جھوٹھ تولیندے
دوہاں جہاناں اندر اوسدے منہ تے ہوگ سیاہی
اونہاں دوں جھپی تاہیں بالکل ہول نہ چاہوں
اجے اگیرے رہند اپینڈا راوی ذکر لیاندا
الگدوں ہک شہر مصر وچہ ڈتی پھیر منادی
ہر کوئی اوسنوں نال محبت چاہے آکے بولاوے
دیکھ آثار تمامی مصروں ہوسن دور اڈوڈے
نال کمال ادب دے اوسدی خدمت کرو تمامی
جیلوں کر شہر قدس دے اندر غیبوں خبراں آئیاں
نظری کوئی نہ آوندا کہندا کون ایہہ سخن زبانی

Marfat.com

آخر بات صحی کرن نوں ہر کوئی اوٹھ چلیا
ہر اک رستہ مصری لوکاں ہر شہروں لیا

تانجو ہر نوں نظری آئیا اوہ یوسف دلجانی
خوب پوشاک لگائی لئی آون کروانی

صورت حد حسابوں کوئی بدر وانگوں رخسارے
ویکھ جمال یوسف دا مصری ہوئے وارے وارے

حسنوں لاٹاں جان آسمانی کسنوں طاقت تکے
جو ویکھے پھر دوجی واری بالکل ویکھ نہ سکے

وانگ پتنگ ہووے پئے جل کولے ہوش جو سن کھلاوے
جو ویکھے پھر عاشق ہوکے گھر ول کوئی نہ جاوے

ہر جاگھہ ہر شہر وچالے وُتھم ہئی جو داہاری
مالک لئے اک بردہ آندا صورت عجب پیاری

جو ویکھے پھر اوسدے تائیں ہوش نہ رہے ٹکانے
وانگ پتنگاں حسن شمع تے جل مرن پروانے

سن سن صفتاں حیرت اندر آوے خلقت ساری
کون اجیہا بردہ سوہنا صورت دا لنواری

مصروں کس دا حسن زیادہ کون اوہ بردہ کوئی
جیہدی ہر جاگھہ دے اوپر اینڈ کھسائی ہوئی

جتنا حسن مصر دے تائیں رب عطا فرمائیا
اتنا کسے بنی آدم نے ہور نہ کدہرے پائیا

لکھ کوئی حسن بدر دا ہووے بیشک اپنی تھاویں
پر اوہ حسنوں نال مصر دے کدیں نہ ٹٹے سانویں

حسن جمال مصر وانگ کسے حور ہووے قربانی
سرو قد محبوب مصر دے بار لنگھاون کانی

حسن ول تکن ڈھوہوں ہٹن جندڑی کدلیجاون
بیگناہ راہ جاندے تائیں پھاہی وچ پھساون

خنجر ابرو تیر کٹاروں کدیں نہ کوئی بچدا
پھاویں کیڈا اسے حسن دا تاکے مصر ول رچدا

تاں بھی جیہڑا ویکھے آکھے بولو جھوٹھ تماہی
حسن کمال اس لونڈے تائیں بخشیا رب گرامی

لکھ کوئی حسن سجاکے اپنا اسدے پیش جاں جاوے
لگس ایسا تیر محبت کدیں نہ خیرا آوے

صورت والا ثانی جیہا اوہ کوئی نہ اوسنوں تکے
ہووے جو سرا می اسدے بیشک جلدی چلے

جدہر جائی یوسف والا ذکر ہویا آ جاری
حاکم شہر مصر نے بھی ایہہ سنی حقیقت ساری

بیان خبر پاونا حاکم شہر مصر جمال یوسفی دی اتے دل ہونا زیارت آنحضرت دا

کرن روایت جیسدم شاہ نے حال حقیقت پائی
ایسا بردہ صورت والا آیا ہے اک بھائی

جیہانوں شمس قمر بھی تکسکے ہوون اون قربانی
اکھیا شوق کمال زیارت کردا حکم زبانی

اک وزیر سیانا لائق خدمت وچہ بولائیا
اوسنوں نال تاکید نہایت ایہہ پیغام پہنچایا

جاکے مالک تاجر تائیں ایہہ گل بول زبانی
میرے پاسوں لیکر آکھے اوہ بردہ کنعانی

میں بھی کراں زیارت اوسدی قریب حضور بلاواں
کون غلام نگینہ ایسا میں قربانی جاواں

Marfat.com

تاں پھر جلد روانہ ہویا پاس مالک دے آیا
مست الست زمیں تے ڈگا ہوش حواس بھلائی
ناں کجھ آوے ناں کجھ جاوے تڑفے پیا نماناں
منہ تھیں گل نہ اوہ پڑھے کوئی ہوئی سخت لاچاری
چڑھیا نشہ خماری والا بھل گیاں تدبیراں
عشق یوسف دیوں مستی والا بھر کر پیالہ پیتا
تاں سجدہ ناں کر سجدہ یوسف منہ بنائیا
لائق سجدے سے یا حد اللہ جس دے جہاں او پائیا
چاہیے ہر نوں صفت الاہی واحد ذات ربانی
خالق مالک رازق ہر نوں چاہیے سبھ نوں ناں
جس دی کھڑی جیہڑی ول وستائیں ہوش ذرہ کجھ آئی
پایا شاہ مصر دا مالک تینوں حکم سناوے
جد آویں توں شہر مصر وچ میری طرفوں آویں
سنکے مالک نے فرمایا جلد وزیرے تائیں
کیوں نہ اسیں مسافر بندے تھکے ماندے آئے
گوڈے گوڈے گرد ہوراں چٹیاں کپڑے سبھ پیانے
بادشاہاں دی مجلس لائق اجے اسیں نا ہوئی
سنکے بات وزیر شتابی حاکم نوں بتلاندا
صورت حد حساب کوئی نہ انگوں بدر نورانی
کل خلقت دے نالوں وکھری صورت رب اوہ پائی
بیٹھوں سجی نہ ہوش سنبھالے رہ گئی اوس جائی
سنکے شاہ نے صفت اجیہی دل وچ لیل گذاری
ایسی صورت بدوبان نا ہیں کیونکر حاصل ہوئی
صورت سیرت بادشاہاں دی سنتے اندر آوے
بعد اوسدے سچھر دا حکم کیا کیوں نہ نال لیایا

اگوں جلوہ یوسف والا اوسنوں رب دکھایا
جلوے یار دیوانہ کیتا سرت نہ رہگئی کائی
یاد نہ رہیا مالک تائیں اوہ پیغام سناناں
بھل گئی عقل وزارت والی قدرت ذات باری
پھاس گیا وچ عشق محبت جیوں کر جال اہیراں
اوسے ویلے یوسف اگے جلدی سجدہ کیتا
یا مجھ خداوں غیر کسے نوں سجدہ روا نہ آیا
غیر انہوں نوں بہن جھکاوے چاہیئے دور وہکایا
جیہڑا اچا تھیوے ہرا آہی کدیں نہ ہوسی غنائی
سجدہ کرے جو غیر کسے نوں اوہ ٹولے شیطاناں
ہسیا یعنی مالک تائیں اوس نے عرض سنائی
سانوں بھی اوہ بردہ اپنا جلد وکھایا جاوے
اوہ بردہ کنعانی سانوں اکھوار دی دکھلاویں
اج اساڈا خدمت اندر آون ہوندا نا ہیں
خستہ حال تمام سوداگر حال احوال ونجائے
بیٹھکے حاضر خدمت ہوساں خوب لگاکے بانے
بیٹھکے بن تن حاضر ہوساں جیہنے سبھ ہوئی
واہ سبحان اللہ کیا سوہنا بردہ مالک آندا
بندہ کون نہ جاوہ جھلے نوری ملک اسمانی
اوسدی مثل نہ دنیا اندر دوجا ہور ایہا نی
وانگ مرگ دے عشق اوسدے پھیر کتیہ جلائی
کون ہوئی اوہ ایسا بردہ جسدی شکل پیاری
نہیں یقین اوہ بردہ ہووے ہور ہوسی اوہ کوئی
پھیر کیوں اوسنوں ہر اک بندہ لونڈا نام بتاوے
سبھ احوال وزیر سنائے ادیوں بول سنایا

یا صاحب اوہ تھکے ماندے آئے دور دیاروں
تاں پھر شاہ نوں صبر نہ آیا ہوش حواس ساری
آخر آپ روانہ ہویا عشق محبت چایا
ٹھہر نہ سکیا بھلکے تائیں شوق بھاراں پایا
استقبال نبی دے کارن اگے آن کھلویا
صورت حسن تجلّی والا جد ڈٹھا چمکارا
ایسا عشق محبت والا سبق اونہاں پڑھایا
صُمٌّ بُکمٌ ہو کھلوتے کوئی نہ بولے چالے
حیرانی پریشانی اندر کھلے سب چپاتے
کھلگیا ہر آک دے تائیں شوکت شان امیری
ہوش آئی تاں مالک اگے کرو اعرض چپائی
صورت عجب لاثانی اسدی جہاں شمار نکوئی
مالک کہندا شام زمینوں نکلن ایہ سنجھ آیا
سنکے شاہ نوں دل دے اندر کجھ اعتبار نہ آوے
تاں پھر آپ یوسف دے اگے وچ سوال سنایا
یا کہ ہے ایہہ جھوٹا لاندا اوس حقیقت ساری
یا صاحب ایہہ سچ بتاوے اسو جیہا فرق نکوئی
شام زمینوں ہیرے تائیں قیمت کھرے آندا
سنکے شاہ نوں ہور زیادہ رونق ورد دل آیا
جنہوں لوکاں نے اسدیاں ہویاں ہوشی بڑی ہرادی
ہیرے واہی تک خدا دی رو دن اوسنوں آیا
ایڈی ہیرے واہی ہوئی اس نے سب جہاں دل
انہیں فکر دلیلاں اندر ڈٹھی درد دریاناں
محل مکان اساڈے اندر چلکے کرو نظارا
تاں پھر چل آئے کروانی نال عزیز مصر دے

اج نہیں آون ہوندا ہالکے آوسن شوق پیارو
سن سن باتاں عشق یوسف دا ماری وڈ کٹاری
لشکر ہزار بہادر جنگی اپنے نال رلایا
باہر شہروں یوسف کارن فوجاں ملنے آئیاں
شاہ دا سنے رعیت لشکر عقل آوارہ ہویا
کاڑ زمین سکاوپے ڈٹھے ہویا عقل آوارہ
انگل پڑھیا ہویا سارا اوہ تھیں لدھ سدھ پایا
صورت ویکھ دیوانے ہوئے ہتھیں مست پیالے
ناں کجھ آوے نال بجھا دے سمجھ سکے پاتے
بیٹھ یوسف دی جیب کھلوتے جیوں حالت تصویراں
وس لے تاں آکھ تہوں لدھا جنہاں آپ چپائی
سچ بتا کھاں کس تھیں لیوں ایہہ بردہ لدھ ہوئی
درماں نال خریدیا اسنوں جھوٹھے نہ کجھ بتایا
ایسا صورت حسن نورانی بردہ کہیا آجاوے
یا یوسف ایہہ مالک تاجر سچ ہے سخن نیارا
تاں پھر اوہلوں شاہ دے اگے یوسف عرض گزاری
بیشک میری کروانا اوسدی ملکیت میں ہوئی
میں سکیں تساں ہاں مالک دا باندا
ہائے افسوس اجیہا ایہہ نہ آکس تے پکڑ لیایا
صورت والا ثانی اوہ نہ ملا ہے ہویا تسیں نا
واہ واہ حسن ایسا لڑکا اوہ نا پیدا ہویا
واللہ اعلم سنڑیا گیا ہے ایہہ کس گفتے لدوں
پچھ اوس دے پکڑ بول سپایا ہے حاضر کرو ناں
بھی کجھ ہور انعام حضوروں لیا پیتا سارا
خوش ہو لگن کرداں تہانی یوسف دے چوگرد دے

Marfat.com

حاضر خدمت یوسف اندر بھیجے گئی سپاہی
آن سہایا حضرت یوسف سپہ خانہ بادشاہی

یوسف پاروں ہوئے روشن محل مکان تمامی
کیوں نہ ہوون آیا جیندم مالک مصر گرامی

بیان برکت شدن در مصر بسبب داخل شدن آن ذات

روز جمعہ عاشورے دیہاڑے یوسف نبی حقانی
شہر مصر وچ داخل ہوئے لیکر سب کروڑانی

ہوئی خوشی زیادہ ہر نوں انت شمار نہ کوئی
بیحد رونق اوس دیہاڑے شہر مصر وچہ ہوئی

شہر مصر سر جنت وانگوں کیتا اللہ والی
سختی کل شہر دے وچوں ساری دور نکالی

رحمت بدلاں جھڑیاں لایاں موجاں من سوایاں
آن شفایاں نازل ہویاں رخصت ملی بلایاں

آگے حسن کمال مصر دا ہے سی باہجہ حسابوں
اوتوں ہور امیر حسن دا گھلیا رب جنابوں

قدم شریف پیغمبراں والا جدوں مصر وچہ آیا
سارا شہر مصر دا بنے رحمت کنوں سہایا

ہر ہر جاگہ وسوبیاں ہویاں کال وبال سدھایا
یوسف پاروں پیارا اندا رب آزار ہٹایا

ہر ہر جائی رونق ہوئی کوچے گلیاں بھریاں
جنت دیاں بازاراں وانگوں بنے گلیاں کریاں

سکے رکھ پرانے تانے کیتے پھیر خدا نے
باغستانی غنچے سارے کھولے باد صبا نے

ہر ہر جائی خوشیاں عیداں غم نہ رہ گیا کوئی
سب دے حکموں ظالماں تائیں ظلموں بندش ہوئی

حسن جوانی تکسب نبی دی خلقت ٹھنڈھی جاوے
یوسف پاروں مالک سندا ہر کوئی ادب بجائے

مسکیناں غرباواں کولوں تنگی دور سدھائی
غنیوں دولت ہر ہر تائیں رب عطا فرمائی

ہر دن عیداں وانگوں خلقت کرے ہجوم زیادہ
ہویا کرم مصر دے اُتے آیا نبی خدادا

مالک تے بھی رحمت نازل ہوئی ذات غفار اسو
بیحد تاجر بن گیا اوہ بھی دنیا دولت پاروں

جیندم شہر مصر دے اندر بہت ارزانی ہوئی
مصری بندے فکر کریندے دل اندر ہر کوئی

ایہیں غلام عبرانی پاروں رب رونق فرمائی
انج جاپے جیوں ولی مکرم بندہ اہل صفائی

اگلیاں پاں دسہاندے وچوں ہے ایہ لڑکا عالی
یا ایہ نسل پیغمبر اندوں صاحب حسن جمالی

جیسے آون پاروں تنگی الوداع ہو چلی
رونق پائی اسدے پاروں ہر شہروں دی گلی

خوش بہاراں تے گلزاراں ہر پاسے رب بنایاں
کل بلایاں درد ایذایاں شہروں لہ سدھایاں

ہے کوئی عالی شان مکرم ریدا دوست پیارا
ہر کوئی اینویں دلدے اندر کرے گمانان یارا

ایہ نہ سمجھن شہر مصر دا اصلی مالک آگیا
بے عقلاں بیٹے نبی پاروں بردا نام سکایا

Marfat.com

اوہناں اجے نہ خبر کسینوں غافل ہے ہر کوئی ۔ توں بھی سن لیسیں ہسو یلے خبر کدا ہیں ہوئی

بیان بتخانہ اندرون مالک یوسف علیہ السلام دا

کہن روایت شاہ مصر دی دعوت جدوں مکائی ۔ کھانی تے پھر مالک تاجر شاہ نوں بات سنائی
رخصت حکم سنائیو سبھنوں جاواں ہن ہن گھر نوں ۔ دل اداسی گھر دے کارن ڈاڈھی کشش اندر نوں
تاں پھر شاہ نے دے زر دولت رخصت حکم سنایا ۔ پا انعام حضوروں تاجر نال خوشی گھر آیا
گھر دے وچ مکان عجیبہ یوسف کارن بنایا ۔ اوسدے وچ محبوب خدا دے ڈیرا آن لگایا
جیہدم ذرہ آسودہ ہوئے گھر دے اندر بھائی ۔ جلدی کر کے تاجر مالک کیتی کار روائی
بُت وڈا اک پتھر سندا کوہجھا کرالی سڑیا ۔ یوسف صلوات اللہ اگے مالک نے آدھریا
اچھی طرح نہوایا اوسنوں سر منہ کسے دھوایا ۔ تو ڈر اوتے روغن مل کے خوب طرح چلکایا
عطر اتے کستوری لائی گرد غبار اوتاری ۔ سجدہ کرنے نوں پھر مالک کیتی آن تیاری
سمجھ لیا یوسف نے دل وچ امر منع فرمایا ۔ یا مالک رب واحد باجھوں کسے نہ سجدہ آیا
اوسدے باجھوں غیر کسینوں سجدہ کریئے توئی ۔ دوزخ اندر روز قیامت ملسی اوسنوں ڈھوئی
سجدہ سول نہ کرناں اسنوں کی فائدہ اسکولوں ۔ مالک دے وچ حیرانی آئی یا یوسف دسے اس لیکھولوں
کہندا ایہوں وڈے فائدے مالک دانگ انساناں ۔ ایہہ پتھر نہ تیرے تابع توں شاید طرحاناں
اِسّے دی سب برکت ہوئی تینوں ہیں لے آنداں ۔ لکھے دی ہیں برکت یاروں تیری قسمتی کھاندا
یوسف بول سنایا اوسنوں کر توبہ اس کاروں ۔ کوں ایہہ بُت نکارا ایہڑا نہ تو ستے بیشماروں
سجدہ کر اوس مالک تائیں تینوں جس بنا او پایا ۔ اوسنوں کر سجدہ جس تینوں تیرے گھر پہنچایا
ہو جا مسلمان سناندا چھڈ ایہہ کفر مریدانا ۔ لازم نہیں خدا دے باجھوں ایہہ توں سیس جھکانا
سن کے مالک اوسے ویلے حضرت ایمان لیایا ۔ کلمہ ابراہیم نبی دا پڑھ کے کفر مٹایا
بھجیاں بُت نکارا جلدی دھوتی دلوں سیاہی ۔ یوسف یاروں اوسدے کولوں دور ہوئی گمراہی
بعضے کہندے مالک پہلوں آہی مسلم بھائی ۔ بعضے آکھن یوسف کیتا سینوں خبر نہ کائی
حاضر بول سنایا جاوے جو ہیں قصاصوں پایا ۔ واللہ اعلم جانے اللہ دل تھیں نہیں بنایا
کہن روایت مشہور ہویا یوسف ہر ہر جائی ۔ طالب یار دے کارن بنیے ہوئے سب سودائی
جیوں جیوں سنن وچ قصبانی دے تیوں تیوں طالب زیادہ ۔ دوروں نیڑیوں ویکھن کارن ہر کوئی تھیا آمادہ

Marfat.com

جیندم خلقت ویکھن کارن ہوئی آن دیوانی　　پائی یوسف نوں مالک دی عجب پوشاک نورانی
زیور دار لباس لگایا چھٹی ہتھ پھڑائی　　اگے صورت میوندی ناہی ہڈوں ہور وہائی
سونیاں جڑت جڑائی ہوئی کرسی حاضر آندی　　جتھی یوسف بیٹھا قدرت دی کیہی ہٹ ویکھاندی
نالے یوسف دے سر اوپر تاج سنہری دہریا　　اتنا شان نبی نے تک کے کجھ گمان نہ کریا
وانگ غلاماں چپ چپاتا جاری حمد زبانوں　　کجھ نہ فخر دلیندے اندر بالکل ڈٹے نشانوں
ہر دم تاہنگاں وطن اپنے نوں رکھدا نبی حقانی　　دم دم سول فراق سجن آن مریندے کانی
معلم اوسنوں حالا بیشک ہوندا درواں والا　　جسنوں دیس پیارے کولوں ملیا دیس نکالا

بیان آرزو کردن مصریاں پیش مالک برائے زیارت حضرت یوسف علیہ السلام

کرن روایت جد بندیاں نوں عشق محبت چھایا　　عشق یوسف دے پاروں سبہناں ہوش حواس ہلایا
کہندے کویں زیارت ہووے یوسف نبی حقانی　　کویں ویکھاں تاجر سانوں اوہ بردہ کنعانی
بہر زیارت مصری بندے سارے کٹھ آئے　　کیا امیر غریب تمامی سبہناں ہوش بھلائے
اوڑک اکدن سب امیراں رلکے متہ پکائی　　چل کے مالک تاجر تائیں عرض سنائیے بھائی
اکواری وکھلاوے سانوں اوہ دلدار نگینہ　　جسدی ویکھیاں اکھیں روشن ٹھنڈا ہووے سینہ
آخر سبہناں کر مصلاحت مالک جانب چلے　　وڈے امیر غریب تمامی ونج بوہے تے کھلے
نال آوازاں اچے دے ہوکا ماریا مالک تائیں　　اے مالک سوداگر کھولے جھب دروازہ تاہیں
سنکے مالک نے دروازہ کھولیا آن شتابی　　کیا ویکھے جو باہر کھلی بیحد خلق جنابی
سبہنوں مرحبا تاکے عزت ادب بجایا　　کرسیاں ڈاہ کے ہر دے کارن کھانا ترت منگایا
قسماں قسم سوغاتاں حاضر خوبی حد نہ کوئی　　لوکاں کہیا سوغاتاں دی نہیں کجھ ضرورت ہوئی
سنکے مالک نے فرمایا کیا درکار تسانوں　　لوکاں کہیا یوسف بردہ آن دکھاؤ سانوں
اسدے جیڈ نہ نعمت کوئی جو ہکوار دکھاویں　　ملدیویں دی چنگا نہیں تے اجے دیدار کراویں
سنکے مالک سبہدے تائیں بات سنائی ولدی　　نہیں زیارت یوسف والی اجے تساں نوں ملدی
سنکے خلقت صاف جوابوں حیرت دے در آئی　　پھر سبہناں نے عاجز ہوکے نرم کلام سنائی
مہلت دیو اسا نوں تائیں کسے دیہاڑے والی　　جسدن پھر آ حاضر ہووے ساری خلق سوالی
روز میعاد مقرر اوپر ہر کوئی جلوہ پاوے　　خوش خسار محبوب سجن تھیں کوئی محروم نہ جاوے

Marfat.com

تاں پھر سبھنوں مالک طرفوں ایہ منادی ہوئی
اوسدن ملسی سبھ ڈیٹے تائیں دلبر یار پیارا
سنکے خلقت وچہ خوشی دے ہوئی سبھ دیوانی
حال فراقوں دردوں ہیری ہر نوں وقت اخیری
کہویں جمعہ مشتاقاں کارن ایڈ شتابی آوے
سائیں نوں کی معلم دوکہیا کیونکر رات لنگہاوے
ہجہ بیمار پرانے کولوں جو درددوں کرلاندا
اکدن اوسدے کارن ہووے پورا کئی ماہاندا
اینویں یوسفدے سبھ عاشق رودن تے کرلاون
آخر جہات نیڑے آئی کٹیاں رب تقصیراں
ہوویاں عیداں ہر دیناہیں خوشیاں رب وجہائیاں
روز جمعہ دے ساری خلقت مالک دے گھر آئی
کوہاں قافاں اندر خلقت کھلی آن چودہاری
بند کیتا دروازہ جلدی خلقت کٹھی آئی
گرد طواف کریندے وتن محل مکاناں سارے
سبھ ترہائے پانی باجھوں جان لباں تے آئی
ڈاڈھا شور کوکارا ہویا شور پیا ہر جائی
کی ہوگیا خلقت تائیں کیوں دیوانی ہوئی
ایہ کیوں سبھ دیوانے ہوگئے کل کھلے دروازہ
اوسے ویلے ملک رباناں آدم بن کے آیا
تینوں کجھ احوال نہ معلم الیس امر ہویا
ایپر توں ہن ہرتے تائیں ایہ گل کہیں نہ بانی
سنکے مالک سبھ خلقت نوں جلدی بول سنایا
سنکے خلقت طلب زیارت شوقوں کٹھی آئی
بیچ جھیڑاں اوس دیہاڑے مالک ہتھیں گھنیاں

روز جمعہ دے کان زیارت آجاوے ہر کوئی
جیندی قسمت چنگی ہوسی لبسی اوہ نظارہ
بن ویکھے یوسف دے سبھنوں ولوچہ لگی کافی۔
کیونکر ملے پیارا دوست پائی جس زنجیری
ساعت سال مثال دسیسے لگے عمرے ہاڑے
جنہوں صحت تندرستی وچہ سنیاں جاگن آوے
کیونکر روروکے اوہ شوہدا اک جھٹ لنگہاندا
تندرست مہینیاں تائیں اکو جھٹ بناندا
گن گن وقت فراقت والے درددوں بیٹھ لنگہاون
چڑھیا دن جمعہ دا آکے فرصت ملی اسیراں
فضلوں ہوون لگیاں سبھ تھیں دور آزار جیداں
فجری ویلے جو کوئی اوٹھے چلیا آوے بھائی
تنک مالک نے دروازے نوں اندر کنڈی ماری
کیوں نہیں دروازہ کھلدا اُچی ڈنڈ مچائی
جیونکر گرد بیت اللہ حاجی کرن طواف پیارے
آپ جیانت لدھا پر رستہ بیون وانہ کائی
تنک مالک نے خلق دیوانی فکر دوڑایا بھائی
بینوں تاں کجھ نظر نہ آئی اسدی خوبی کوئی
جلد ویکھاؤ جلد ویکھاؤ کرن بلند آوازہ
توں کی جانیں راز ربانا مالک نوں فرمایا
اکدن تینوں بھی ایہ حالت دسی جاسی گویا
جو دینار وصرے نذرانہ اوسنوں ملسی جانی
ملسی جانی اوسنوں جیہڑا اک دینار لیایا
لے نذرانہ یوسف کارن گھروں آئی کردہائی
راوی کہندا سٹ لکھ ہزار اگنیاں ہویاں بنیاں

جو لے آوے جلوہ پاوے دو جا خالی جاوے
جیندے پاس اجہانی مہروں ہوسی دامن بھریا
جیندے پاس اوہ مہرہ نہ ہوسی دور نکالیا جاسی
سنو حقیقت جیندم ہر نوں جلوہ کھول دکھایا
خوش رخسار پیارے والا جیندی نظری چڑھیا
کئی ہزاراں جنہہ قطاراں تڑفن پئے بیچارے
حالت جنگ شہیداں وانگوں اوس ویہاڑے ہوئی
ویکھو حوالہ تاجر مالک ذکر کل منگائے
پھیر بتایا کھلجاوسی جو کوئی ہوش بھلاوے
جو ویکھے سو تاب نہ جھلے وچ بیہوشی آوے
باہر کل میدان وچھائے لگیاں خوب بہاراں
جو بیہوشی دے وچ آوے ایسی حالت ہووے
ہوئے مست الست تمامی خودی گوائی ساری
ٹرے امیرا کا پچھلے زمیں نہ قدم ٹکاون
بھیں پھیر جوان اٹھاوے کوئی جواب نہ دیوے
کرن روایت اینویں ہوسی روز قیامت حالا
ہوسن مست الست تمامی ہوش حواس بھلاسن
یک لقا خداوند والا جو مومن تک جاسی
جنت دیاں بہاراں اوسنوں بھل جاسن یکباری
اٹھ لکھ سال اوہ بھی جلوے وچ ہوسن مست تمامی
جدا اوہ واپس گھر وال وسن صاحب شان کمالی
کہوں ایہ روپ انوکھا تینوں ایہ سوہنا ہتھ آیا
سوہن کہسن جلوہ سانوں ملیا ذات خدائی
اینویں اوس دن یوسف والی جیں زیارت پائی
ہوش آئی تے پھیر اونہاں نوں عشق النسا ملیا

اینویں روز قیامت اندر بھی رب وقت لیاوے
اوسنوں سب بہشتاں اندر جاہسی داخل کریا
محشر دے وچ رسوا ہوسی دردر دھکے کھاسی
ویکھن والیاں بیخود ہوگئے ہوش حواس بھلایا
بیخود ہوکے اوسے ویلے اوپر زمیں دے جھڑیا
جلوہ ویکھ محبوب سجندا ہوش حواس وسارے
ہوئے پی پریم شرابوں پچھے سول نہ کوئی
جو بیہوشی حالت آئے سارے چیک گائے
جلدی ایس پریم تگڑ تھیں دور نکالیا جاوے
جدوں نہ بیندے اوپر آوے باہر سٹیا جاوے
تڑفن ذبیحاں وانگوں لگیاں صفاں قطاراں
نال بلایاں لوڑے ناہیں شوق مجنوں روے
اوپر نہ ملندے تڑفن سارے وصلوں چڑھی خماری
اوسدن کل زمیں تے تڑفن صدقے صدقے جاون
کیوں اوہ لوڑے وصل شرابوں جو اک جرعہ پیوے
جدوں لقا بہشتاں اندر دیسی رب تعالیٰ
اٹھ لکھ برساں پچھوں سارے پھیر مسرت آپاسن
حور قصوراں دی پھر اوسنوں خواہش کجھ نہ رہسی
جو لقا خداوند والا تک جاسی یک واری
بعد اوسدے پھر لہے خماری موجب حکم گرامی
حوراں ویکھ اونہاں دے تائیں ہوسن اٹھ سوالی
جن صورت تھیں شمس قمر دا مکھڑا بھی شرمایا
اوس تھیں ول حسن زیادہ دور کرے سوشنائی
وچ روز اونہاں دے تائیں ہوش نکالنے آئی
ہر کوئی لیکے مہر شتابی تجھ مالک ول چلیا

الک کیا ہن نہیں لداعین وصال جمالوں ۔۔ دو مہراں جو حاضر آئے پاوے جھات وصالوں
اوسے وقت سودائی عشقوں ووددو مہراں لاون ۔۔ عین جمال پیارے والا پاون شکر بجاون
بھج بھج آون ویکھن کارن صدقے صدقے جاون ۔۔ خوش خوش رخساروں جھاتی پاکے جلوہ فیض اٹھاون

غزل

عاشق کتنا ہے مجھکو دلبر جاناں سے ملے ۔۔ اک دم نہ ہو جدائی ہر آن آں ملے
کس کام کا وہ گلشن کس کام کی بہار ۔۔ جب اس میں سرو قد کا نہ نام ونشاں ملے
کہتا پتنگ دل سے زندگی کب کروں ۔۔ جب مجھکو شمع اوپر قربان واں ملے
نہیں چھٹتا کچھ عاشق زنہار اسجگہ ۔۔ جب یار کی طرف سے حکم رواں ملے
اٹھتی ہے اس چمن سے بلبل حیران ہو ۔۔ جب باغ دلربا کو باد خزاں ملے
ہو کر حیران عاشق وقت مرگ کہے ۔۔ افسوس دم نزع میں وہ دلستاں ملے
دیکھے ہزار ہا غم آگے بھی دیکھیں گے ۔۔ پر اس درد ہجر سے ہر دم اماں ملے
دیگر دردواؤں سے ہو جاتے ہیں اچھے ۔۔ لیکن درد ہجر کو نہ کچھ بھی درماں ملے
آخر کی مدعا ہے اقدس حضور ہیں ۔۔ یارب نہ مجھکو کچھ غم ہر دو جہاں ملے

جو ویکھے بکواری یوسف پھر کہیں ویکھن آوے ۔۔ کیوں نہ آوے حسن دے تائیں عشق طمانچہ لاوے
سبھناں بندیاں ہوش بھلایا سرت نہ رہی کوئی ۔۔ تک یوسف نوں صبر کرن کہیں خلقت عاجز ہوئی
دو دو مہراں دہر نذرانہ قرب حضوری پایا ۔۔ تاجر بڑا تونگر ہویا روہی ذکر لیایا
باراں لکھ حسابوں بنیاں مہراں وچے دیہاڑے ۔۔ دولت دا کوئی حد نہ رہیا لگ گئے کھلواڑے
بہوشاں دا جلسہ لگا او سدن مصر وچالے ۔۔ لی نذرانہ کاں زیارت آون لوک او بالے
دہم پئی چودہار مصر وچ خلق دیوانی ہوئی ۔۔ یوسف تائیں چھوٹے وڈے آن ویکھن ہر کوئی
جو ویکھے پھر دوجے تائیں حالت ونجہ سناوے ۔۔ سنیاں بال سارشتا بی اوہ بھی لے نذرانہ دہاوے
کرن روایت دس دیہاڑے انہویں جلسہ ہیا ۔۔ مالک نوں بھی ایس سبھیوں بڑا خزانہ ڈھیا
دولت اندر باہر نہ میوے رحمت ربدی ہوئی ۔۔ ایہہ یوسف دی مالک نوں خبر چھپان نہ کوئی

بیان عمارت ساختن ملکہ کا ملیکہ ور حضرت یوسف آشفتہ شدہ وخستہ بود

آ او اے ساقی بزم آرائش مجلس بادشاہانی ۔۔ جلدی کیسے ورانظارہ کریئے مست ملے لجانی

نشہ محبتی وصل صراحیوں پیوئیے احدن چلکے
جہندی چلنے ذرہ نہ کھلئے محبوبانوں ملئے
نشہ خماری عام نظارا بھریاں سب صراحیاں
چلیئو جلسہ گاہ مستی وچہ جھٹے عاشق رُلدے
قسمت ہوئی تے پھر تیسی جلوہ گھنڈ نورانی
عمر حیات بقائی ساقی کر دیہ ساڈی
گھنڈ ہٹاؤ پردہ چاؤ پاک دیدار کراہو
سنو حقیقت جدم مالک جلسہ عام بنایا
ہن جال نہ ملسی کوئی منگوئی آوے جاوے
وچہ میدان فراخ مصر دے عجب مکان بنایا
پالو پال امیراں کارن کرسیاں گھتوایاں
وچہ اوہنہاندے یوسف کارن اک مکان سہایا
جیوں اسمان معلق ہویا بن تھماندے بہائی
قسم قسم دے لعل جواہر اوسدے اوپر جڑائے
تاریاں وانگ سہاون موتی سوہنی چمک دکھاون
اوستاکار مکان عجیبہ ایسا ساز بنایا
ایسی بیٹھک عقل کمالوں وچہ میدان بنائی
کوئی محروم نہ جاوے بالکل ویکھے بدر نورانی
مالک کہیا ایس طرحدا ایتھیں مکان بناؤ
کوئی نہ ولدے اندر رکھئے پھر افسوس کدائیں
عین جمال مبارک نوری شیشے وانگ دسیوے
اساں تاں ایہہ فروخت کرنا نہیں رکھنا گھر کوئی
جنہاں نے دو مہراں ویکھے ڈٹھا گھنڈ نورانی
ہر نوں اس محبوب یوسف دی خوب زیارت ہووے
تاں پھر ایسا استاکاراں صاف مکان بنایا

واللہ اعلم کون نشے دا مالک ہوسی پھلکے
پی کے مئے وصالت والا مطلوبانوں ملئے
مفت گلاس شرابوں ملدے احدن بیپرواہیاں
نالے ماہر ہوویئے چلکے محبوباندے رُلدے
چلّو فروخت گاہ دے اندر ویکھو سِرّ ربانی
دیہ شراب مجازی سانوں منت کراں تساڈی
مستی حالت پکڑ اسانوں چل محبوب دکھاہو
ونس وان گذر گئے تے پچھوں ہر نوں حکم سنایا
بعد اوسدے پھر تاجر مالک صاف مکان بناوے
مجلس گاہ امیراں والی ذہبی فرش وچھایا
خوبی حد شمار نہ کوئی استاکار بنائیاں
چار سنہری تھماں اوپر حکمت نال ٹکائیاں
اینویں اوہ بیٹھک تھماں تے حکمت نال اوپائی
دہنپ لگیاں اسماناں تیکر لٹکدی نہاندی جائے
کوہ قافاں تک لشکاں اوسدیاں نکل نکلکے جاون
سارے شہر مصر وچہ ایسا کسے نہ نظری آیا
نیڑے دوروں یکساں سارے جلوہ پاون بھائی
اگوں قسمت والے لیناں اوہ بردہ کنعانی
جسدے وچوں یوسف ہر نوں شیشے وانگ دکھاؤ
رنج نہ آکھے نہیں زیارت ہوئی میرے تائیں
ہر دی اوس محبوب سجن دی صورت ظاہر تھیوے
پھیر فروخت کرساں جسدم سبھنوں زیارت ہوئی
تی جنہاں نہ ڈٹھا فاقے پاروں اوہ بھی ویکھن جانی
مت کے کوئی محرومی پاروں غمدے نیر چوائے
دوروں نیڑیوں ہر نوں دستے رتی فرق نہ پایا

Marfat.com

فرش فروش بخوبی سارے اچھی طرح وچھائے عنبر تے کستوری والے اوپر ڈھیر لگائے
ذرہ داغ نہ چھڈیے جسو ملے دور جاوے خوشبوئی ہر طرح وچ ان ٹھیک وچ خوب صفائی ہوئی
باہر حد حسابوں سوہناں بنیاں دھوا خانہ ہر دم اوہ گھر سوہنا ہو نا جسو چہ مال خزانہ
لعل جواہراں جڑت جڑائی کرسی اک لاثانی آئی حضرت یوسف کاران جو مقبول حقانی
جسدم خوب سجاوٹ ہوئی فرق نہ رہگیا کوئی بعد اوسدے بھر شہر مصر وچ جلد منادی ہوئی
وچ میدان فلانی جائی اوہ بردہ کنعانی حدوں صورت ودہ زیادہ ویچ لین کروانی
جسنوں شوق خریدن سندی جلدی چلیا آوے تے جسنے صرف زیارت پانی اوہ بھی آکر پاوے
روز جمعہ دے قسمت والا اس بردے نوں لیسی جس لیا اوہ دوہیں سرائیں فضلاں تھیں تر ویسی
واہ کیا بھاگ نصیب نیارے اوسنوں اللہ دیسی جیہڑا اوسنوں مالک کولوں وچ خرید کریسی
ستے بخت بیدار اونہاندے لحظے وچ ہو جاسن جسدے گھر وچ یوسف جیسے برکت قدم ٹکاسن
سارے شہر مصر دے اندر سبھنوں خبر سنائی جگہ فلانی روز جمعہ دے حاضر ہونا بھائی
سنکے خلقت شکر خدا دا پڑھکے اُٹھ کھلوئی ہر جا گرد نواح مصر دے خبر یوسف ہوئی
جو غریب نمانے آہے خالی درم دینار وں سبھناں تائیں خوشیاں ہویاں دوست دے دیدار وں
کل مخلوق جو شہر دے گرد نولے آہی سبھ زیارت کارن آئے دوست نبی الٰہی
مخلوقات ہزاراں ہر جا ڈیرے آن لگائے حاجیاں وانگوں مصر نگے وچ حج گذارن آئے
شوق نبی دی سبھدے تائیں گھر تھیں پٹ چلایا کیا امیر فقیر تمامی جلسے اندر آئیا
ڈھیر ڈھیرے لڑکے بالے مرداں سنے عوراتاں آیاں حسن نبی دے کارن گھر تھیں مستوراتاں
خالی شہر گراں سبھ ہوئے شوق جہاراں چایاں سارے شہر مصر دے اندر میوں نہیں لوکایاں
کیا اوہ بردہ ہر کوئی آکھے چل زیارت پائیے مت کے ایسا سندر تکیاں فضلوں بخشے جائیے
اجڑ لوائوں یا بیچ سواری ہر کوئی آوے چلیا گلی کوچے سبھ شہر مصر دا آن لوکایاں رلیا
واہ واہ نیک نصیب اونہاندے جنہاں زیارت پائی علیاں کارن نبیاں و بہین سبھ اکسیر دوائی
ہیں کیہی کراں دعائیں ہر دم ذات خداوند اگے سانوں بھی محبوب سجندی تتھ زیارت لگے
دلبوے آن جمال اسانوں دلبر یار نگینہ یا تجھ بیپائیے درد فراقوں جلیا ہے سبھ سینہ
ترسوں کدیں اسا تے اوپر اوہ بھی کرم کماوے یا خود آوے یا اوہ سانوں حاضر پیش بلاوے
جان فراقت دے وچ جلی اگ ہجر دی بلی مدت ہوئی کدیں نہ جاتی آیا ساڈی ناگلی

بھانبڑ عشق فراقاں والے سینیاں اندر بلدے
ملت ہوئی آرام اساڈے الوداع کر چلدے

کراں دعائیں شام صباحیں لاوے گل پیارا
باہجھ پیارے دل دردی دا ہو گیا پارہ پارہ

خوش صبائے توڑے تو ہیں اوسنوں خبر سنائیں
یار بھلایا میرے تائیں پھر جیا ء یاد کرائیں

آن جمال دکھاوے مینوں مالک شاہ عرب دا
جو شفیع حشر دل ہوسی دوست خاص ربدا

ازدھر نے بھی دامن اوسدا پھڑیا ہویا پکا
انشاء اللہ کدی نہ مینوں فضلوں ملسی دھکا

بیان تیاری کردن مصریاں بسوئے فروختگاہ یوسف علیہ السلام

سنو حقیقت جدوں منادی سن لئی خلقت ساری
اوس ویلے سب محبوباں کیتی آن تیاری

کل محبوب شہر دیاں تائیں غیرت دل وچ آئی
کون اوہ بردہ جیسے ایڈی مشہوری آن دھمائی

حسن مصر دا باہجھ شماروں حد حسابوں آئے
کون اجیہا سوہنا ہوگے بردہ نام سدائے

سب محبوباں حسن سجاوٹ اچھی طرح بنائی
کل دیبائی کپڑے پہنے بھی اطلس دریائی

بدن ملی خوشبوئی ہر نے خوبی ڈول امیراں
صورت دیکھ اوہناں دی آوے شرم لحاظ منیراں

سوہنیاں نے لفاں روغن لاکے خوب طرح چلکایاں
راہ جاندے نوں باہجھ گناہوں نوری پاون پھاہیاں

خوش نر خسارے انج سنوارے شمس قمر بھی ہارے
دند چنبیدیاں کلیاں وانگوں ورگر ان جھمکارے

سرخی لعل لباں دی ایسی کڈھ لیجا وے جاناں
ہر گل تیر نشانے ابرو رکھے وچ کماناں

سرو قد لا ثانی صورت ہر نے آن بنائی
انج جاپن جیوں دنیا اوپر آئے ملک خدائی

دو نویں نین خماری والے جیوں نظر اوٹھاون
مارن تیر جدائی والے گھایل کیتی جاون

خوب دوشالے قسم قسم دے رنگلے پیلے ساوے
سرو قد بنے جد کوئی سبز لباس اگاڈے

حسنوں سینہ گھٹاں چڑھایاں حد نہ چھوڑی کوئی
صورت حسن یوسف دے پاروں ہر نوں غیرت ہوئی

اگے حد حساب نہ ایسی صورت مصر وچ آلے
اوتوں ہور حسیناں آکے حسن اللبے بالے

مقولہ

سنیاں مینوں اک حاجی نے آکر بات سنائی
اوس نے شہر مصر دا سارا دیکھیا ہے سی بھائی

کہندا ایہہ جو قصیاں اندر ساری صفت لکھیندے
اتنی صورت شہر مصر وچ بالکل کوڑا لکھیندے

ادنٰی صورت دا ایہہ درجہ ظاہر لکھ وکھاون
جیکر خود جا صورت دیکھن قدر ندائیں پاون

اتنی شہر مصر دے اندر نہ دیاں صورت پائی
جیدے تکیاں قدرت رب دی یاد آ جاوے بھائی

Marfat.com

صورت حسن جوانی والے ایسے ناز دیکھاون
پلکاں تیر خدنگ لیکے اندر دل پار لنگھاون

ایسی صورت دنیا اوپر کدیں نہ کوئی ہوئی
جیسی صورت شہر مصر وچہ حد حساب نہ کوئی

ایسی خوش رفتاراں چلن طبق زمیں دے ہلن
موراں وانگوں گردن سوہنی ککیاں وانگوں چلن

کون سناوے صفت مصر دی اوہ صورت لاثانی
جو ویکھے سو ہنتے تھیں لوٹے واہ قدرت سبحانی

واہ اوہ صانع مصنوعاں جینے شکل بنائی
گندے پانی تھیں جیں قادر قدرت قلم چلائی

سنو حقیقت فوجاں خونی ہویاں اوکڈھ روانہ
چلیاں سبھے ویکھن کارن جلسہ بادشہانہ

خالی شہر مصر سبھ ہویا باقی رہیا ناں کوئی
ہر نوں حضرت یوسف والی دلوں محبت ہوئی

کم روزگاراں نوں چھڈ بندے چلے جلوہ پاون
محبوباں محبوب پیارے چلے نانگ لڑاون

وچ کھلے میدان تماجی صاحب حسن منگاوے
جیونکر فوج رسالہ کھلا اسغلو باتوں ناٹے

حاضر خلقت ساری ہوئی قدرت فضل غفارسلو
کل دوکاناں والے بنیئے چلے اوٹھ بازوں

پیر فقیر امیر عوراتاں بڈھے لڑکے بالے
سارے حبشی دی گھر تھیں باہر دھک نکالے

بھر گیا میدان تمامی جگہ نہ واندی کوئی
مشرق مغرب تیکر سر جا خلقت کھلی ہوئی

جو کوئی گرے زمین اوپر پھیر نہ اٹھنا پاوے
پیراں ہیٹھ ملیندا ہویا کوچ وطن کر جاوے

دھکو دھکی صفاں سبھ کھلیاں مرد زناں دیاں بھائی
خلقت جمع کروڑاں ہوئی حد نہ رہیگی کوئی

اوکڑ اوکڑ تنگ نہ تکے خلقت ہتھ کسے پالاں
از خبر کیوں انہاں آیا اجے حضرت شاہ جمالاں

بیان آمدن عزیز مصر در ہجوم خلائق و طلبیدن یوسف را

سن عزیز مصر ایہہ خبراں ہویا اوکڈھ روانہ
چلیا کر اسواری نیکے لشکر بادشہانہ

اگے خلقت بے حد حسابوں ناں ہیوے اُسجائی
اوہ بھی نال رسالہ لے کے حاضر ہویا بھائی

کیا ویکھے کل خلقت تکے یوسف نبی الٰہی
ایسر اجے نہ یوسف آیا کیتی سبے پرواہی

تک حوال مالک تائیں مصر عزیز بلاوے
خلقت تنگ زیارت کارن یوسف آند جاوے

کیونکر ہے اتنی دیر لگائی مردمی پٹی لوکائی
جلدی لے آ حاضر او دستوں ویکھے خلق سودائی

سنکے مالک عذر نہ کیتا ہویا جلد روانہ
پاس یوسف دے مالک نے آکھیا سخن یگانہ

چل اے یوسف تیرے کارن خلق اکٹھی ہوئی
شوق زیارت کارن کھڑکے باہر کھلا ہر کوئی

شوق دیوانی خلقت ہوئی تینوں بھر بھر روندی
چل ویکھیا اسانوں تیری کتنی قیمت بندی

Marfat.com

صورت حسن شجاع تیرے دی جھال نہ جھلی جاوے
سنکے سخن چپا تا یوسف آپنا وچ حیرانی
چنگا جھٹ اس تاجر دے گھر گذریا ہیسی میرا
چنگا نیک خدا دا بندہ خدمت کردا میری
ہائے افسوس یعقوب نبی نوں جیکوئی خبر سناندا
خبرے کون ہن ساڈے تائیں پکڑ بناسی بندہ
اپنے ولدے اندر یوسف ایہو دلیل دوڑاوے
کیوں آکھے یوسف بات فروخت خوش نہ لگی تیتوں
بردہ ہوکے کریں چلاکی بولیں نہیں بولایاں
مل خرید آندا میں تینوں دتا شان اوچیرا
نہیں ہیں ساری عمراں تینوں گھر دے وچ بہانا
کیا مزاج تیرے دل اندر آئیا کس امر دا
واہ سبحان اللہ کیا واحد اللہ پاک یگانہ
نجا ہے کوئی برا کماوے خواہے عمل کماوے
کتنی ہزاراں نعمتاں اوسنے بندیاں کان اوپایاں
بیقدر ہائی کرن غذا دی رب نہ یاد لیاون
حاضر وقت عدالت والا یاد نہ کوئی کردا
بے عملے نہ عمل کماون ہر دم برا کماندے
بخشنہار غفور الٰہی بخشد لیسی بریائی
کر بدعملی بخشش دا پھر دوجہ طالب ہوناں
کفر شرک تے بدعت والا ہر دم طالب بنا
بداعمالاں مشرقاں تائیں کجھ نہ پوسی پلے
جیوں مالک نے یوسف تائیں نعمت یاد کرائی
اے بنی آدم کیہا میں تینوں شان عطا فرمایا
رنگت ننگی تیرے تائیں نت نعمت پہچائی

دیکھاں اجدن صورت تیری کتناں مل وٹاوے
واللہ اعلم کدہاں ہے اسانوں گھر سی دانہ پانی
دل جدوں آزردیا ہویا کوچ مسافر ڈیرا
اسیے گھر دں بھی کھادی شاید قسمت ہیسی میری
مینوں وکدیاں ہیں جگہ تھیں مل خرید لیجاندا
واللہ اعلم چنگا ہوسی یا کہ ہوسی مندہ
تانجو نال غصے دے مالک کرکے آواز سناوے
کریں کلام نہ نال اساڈے جھلا جاتا تینوں
کیا معلوم نہ تیرے تائیں کھوٹے درم وکایا
پھر توں حکم عدولی کرکے سخن نہ منیں میرا
ہیں سوداگر مال فروخت کیتیاں باہجہ نہ رہنا
ناں بولایاں بولیں ناہیں ہوکے عاجز بردا
روزی کدیں نہ بند کریندا اوپر اہل جہاناں
غیبوں رزق اندانے سیتی نت تانہ پہنچاوے
پر افسوس بندیاں تائیں نہ لوجہ سوچاں آیاں
ربدی روزی کھاکے اوسدا امر نہ سول بجاون
آن بیدینی واقع ہوئی کوئی نہ رب تھیں ڈردا
کر بریاں وتھیں پچھے ایہ گل بول سناندے
گنہگاراں لوں بخشنا اوسدا وعدہ سچ ایہا ئی
انج جیوں ڈھنڈالو ہاکٹنا ہر دم ہوسی رد نال
بخشنہار غفور الٰہی پھیرنہ یا نوں کہنا
تد معلوم ہوسی جد لگسن آن سوہنیں تے تھلے
ایتھوں رب العالم نعمت یاد دلاوے بھائی
سوہنی صورت بخشی تینوں مسلمان بنایا
لیکن تینتے طاعت میری بالکل دلوں بھلائی

Marfat.com

رحمت میری طلب کر دے تے نیک اعمال کماؤ ۔ بالکل میرے امراں کولوں مکھ نہ کدیں بھنواؤ
جیکر میریاں نعمتاں اوپر شکر نہ مول بجاسو ۔ روز قیامت دوزخ اندر داخل کیتے جاسو
رہدی نعمت نال نہ رہے عمل تساڈا کوئی ۔ جو ایہہ خبر مشکوٰۃ شریفوں خاص اساں نوں ہوئی

ذکر قصے عابد

سنو حقیقت وچ مشکوٰۃ دے پاک نبی فرماوے ۔ جبرائیل فرشتہ سانوں کر کے قسم بتاوے
یا حضرت اک مرد خدا دا رہندا اندر جھاڑاں ۔ دنیا کنوں علیحدہ ڈیرا لیا وچ پہاڑاں
پنجھی برس عمراں اوسدی اگے لنگھ سدھائی ۔ ہر دم اوس پہاڑے اوپر کردا حمد خدائی
پانی کوڑا اوس جگہ دا قدرت رب غیوروں ۔ کھانا اوسنوں ملتھہ نہ آوے بالکل نیڑے دوروں
گرد بگرد تمام پہاڑے تلخ پانی ہے جاری ۔ اوسدے کارن مٹھا چشمہ ساز بنایا باری
نالے اک درخت خداوند اوسدے کارن اوپایا ۔ تام انار بتاوان اوسنوں تازہ سدا سو پایا
پانی پیئے چشمے وچوں سوہے کھاوے پھل اناروں ۔ ہر وقت مشاغل بندگی اندر رہندا شوق پیار لسو
ہر دن وقت نماشاں اوتھے مومن مرد پہاڑاں ۔ پانی پیوے چشمے وچوں کھاوے پھل اناروں
بعد اوسدے پھر ساری راتیں طاعت وچ کھلووے ۔ کری سوال خداوے کولوں پچھلی رات جاں ہووے
یارب سجدے اندر میرا آکھدا ہیں روح گرامی ۔ تانجو سجدے اندر ہوواں تیرے پیش مدامی
نالے بدن میرے نوں بنائیں مٹی کنوں بچائیں ۔ بدن نہ کھاوے مٹی میرا روز قیامت تائیں
آخر رب قبول دعا اوہ اوسدی کیتی ساری ۔ سجدے اندر رہے ہمیشہ مدت بہت گذاری
یا حضرت اوہ سجدے اندر نظری آوے سانوں ۔ لیکن اوسدی حال حقیقت دسیئے کھول تسانوں
اپنے عقل قیاسوں اوسدا گجھیا حال تمامی ۔ روز قیامت جیندا حاضر سدسی رب علامی
کہسی اوسنوں وچ بہشتاں جالے مرد خدائی ۔ میری رحمت تیرے اوپر ہوئی دو دان سوائی
ہو اکبر سے مرد خدا دا رب نوں ایہہ گل سناوے ۔ بار بینا یہ جو رحمت والا آپ ارشاد بتاوے
ایہہ نہیں رحمت تیری ہوئی عمل جنہاں بہاں پایاں ۔ اوسدا درجہ ملیا جیہڑا ں نیکیاں بہاں کمائیاں
رب فرماوے سن اے بندے میری رحمت ہوئی ۔ تیری بندگی دا آکھ ایتھے گانج نہ آوے کوئی
نال پھر ملکاں نوں فرماوے واحد الله سائیں ۔ اسدے نیک اعمال تمامی حاضر کرو اتھائیں
نال پھر سب فرشتے اوسدے نیکی اعمال لیاوا ۔ بعد اوسدے پھر نعمت ربدی نال تولائے جاون
بھاری ہووے نعمت ربا ہی کہیری سینکو آئی ۔ نعمتاں بلے پوری ہوسی اوسدی نیکی سوئی

بعد اوسدے پھر ہور ہزاراں نعمتاں یاد کراوے
رب فرماوے اسدے تائیں دوزخ وچہ دگا ہو
ہوسی سخت حیرانی اندر مومن مرور یاناں
بخشیں مینوں رحمت پاروں اپنا فضل کمائیں
تاں پھر اونہاں بلاشکاں تائیں حکم ہوۓ درگاہو
حاضر کرن خدا دے اگے پھیر ملائک نوری
اے مومن توں کسدے امروں سی پیدائش پائی
گندے پانی کولوں تینوں حسن عطا فرمایا
دتی طاقت بندگی والی اپنا متبع کیتا
کسنے مٹھا چشمہ ہے سی تیرے کان او پایا
پھیپے ہر سال والی تینوں کس عمر پہنچائی
کسنے حالت سجدے اندر کڈی جان پیاری
مومن کہسی یارب تیرے رحمت فضل کمائیا
رب فرماوے رحمت پاروں جا وچہ جنت پیارے
دوہاں جہاناں اندر ہیں ہی رحمت فضل کمولوں
پھیر اونہانوں روز قیامت جنت اپنا دیوں
جنت دے اوپر ہیں ہاں راضی اوستے سب کجہ راضی
نعمت اپنی دا شکرانہ دیسے ذات ربانی
اپنے قادر مالک کولوں ہر ویلے کن کھاوے
جیونکر مالک نے یوسف نوں نعمت یاد دیوائی
پیغمبر فانی کرناں میری خدمت سب بھلائی
یوسف صلوات اللہ کہیا ودن تین نمانے
کہوٹیاں ورقاں بھیجیں جو عاجز کے ہوون سندے
کی مسکیناں حکم بھجواناں جو دیسوں پردیسی
ہیں ہاں نوکر بردہ تیرا دماں ہا بچہ وکاناں

آخر کوئی ناں اوسدے کولوں نیکی حاضر آوے
تاں پھر سب فرشتے اوسنوں چلیں نپ کے باہو
یارب میں ہاں جاہل بیٹھا بول سخن ناداناں
میرا عمل نیکوئی والا کٹ کر بیندا نائیں
جلدی ایس شخص دے تائیں واپس موڑ لیاہو
پھیر دوبارہ اوس مومن نوں ہوسے حکم حضوری
کسنے تینوں پیدا کیتا صحت عطا فرمائی
دیکھے عقل کرم تینوں رستہ نیک دکھایا
پھر کیوں ایسا سخن الایا مست پیالہ پیتا
کسنے درخت اناراں والا وچہ پہاڑ اوگایا
عملاں قوت بخشی تینوں پاکے بیٹھیں پائی
کسنے بدن حفاظت اندر رکھیا عمر ساری
ہیں نکلے درداں مارے گھس کے نفظ الایا
تیری رحمت باہجوں ناں نجوئی پاوے چھارے
دنیا اندر مومناں کولوں نیک اعمال کراواں
بجہہ نہ حق او نہاندے کولوں نعمت والا لیواں
کوئی نہ اسنوں چاہوے جنتے ہیں ہو جاواں قاضی
تانجہ ہر کوئی امر قبولے کرے نہ بے فرمانی
نعمت کھا کے مولے والی شکر بجا لیاوے
کیا توں نعمت کھاکے میری منیں امر نہ کائی
اساں بولایا نال محبت کریں کلام نہ کائی
کیا مقدور غلاماں تائیں جو بازار وکانے
کہدن اوہ اپنیاں صاحباں اگے حکم عدولی کردے
جو فرماوے حاضر بردہ سارے امر منیسی ول
جس پاروں حیب کیتی او وہجی وسدا حال نماناں

Marfat.com

اس گلوں ہن تہیا چھپاتا خدمت بول سناواں
نیک ہوسی یا مارا ہوسی ذات خدا دی جانے
واللہ اعلم کول رکھیسی یا کے پھیر وچیسی
خبر سکھیسے لے جاسی اوہ مُل خرید اساتھوں
چنگے دن تساڈے گھر وچ خوشیاں نال گذارے
نال تساڈے جیندم ہوئی خوب طرح آشنائی
بلبل اجے چمن دے اندر آہناں پئی بناندی
وچے رہیاں سوجاں خوشیاں اُڈ گئی کُرلاندی
اساں بھی چند وہیاڑے تیرے گھر وچ لنگھائے
لکھ شاباش تساڈے تائیں ایہ تیری بھلیائی
جیسی نال اساڈے توں نے نیکی پئی کمائی
اج نہیں کوئی نال غلاماں شفقت مہر کماندا
تیرے گھروں جدائی ہوسی سینوں اج وہیاڑے
اس گلوں ارمان زیادہ لگا جگر وچ بھالے
سن کے مالک نرم کلاماں اکھیوں نیر وہایا
اکھ دلجان پیارے تینوں مصروں باہر نہ دلیساں
بھیڑے شوم موکالے دے ہتھ کدیں نہ دلیساں تینوں
یوسف نے فرمایا اگوں سن اسے یار ستھیوں گئی
آخر یوسف نوں سوداگر نال پیار رولائیا

واللہ اعلم کس شخص دے ہتھیں اج وکاواں
ساڈے نال کرے بھلیائی یا کہ کرے دھنگانے
چنگا کم ویسے سی بینوں یا کے وخت پئیسی
مومن یا کے کافر ہوسی معلم حال خدا نوں
آخر حکم خدا دے موجب وگئے سکھ نقارے
بھایاں وانگوں لجان لیا آ گئی پیش جدائی
توڑ نہ چڑھیا اگدوں آکے گھلی داو خزاندی
درو فراق مصیبت اندر ہر گئی غوطے کھاندی
دل سے تال اچن جیتی ہجر سینے آئے
کھلسی نہیں قیامت وی دن بھی ایہ حق وفائی
ایہو جیہی جزا تساں نوں دیسی ذات الٰہی
جیسی تکر سینوں ظاہر ہویا خلق عظیم تساندا
واللہ اعلم وقت نہ شاں ستھے ہوساں پیارے
چند دن تیری پاس ہیا پھر ملکئے دیس نکالے
شفقت کرکے یوسف تائیں سینے نال لگایا
اکھ نشان امیر کسیدے ہتھاں وچ وچیساں
جے سوداگر دے مینہ وتاتاں بابجی آکھیں سینوں
جسنوں چاہو انسنوں ویہیں ساڈا عذر نہ کوئی
وس کھاں اُذہر کیوں کر نوشہ ویرن زیارت آیا

دربیان لباس فاخرہ در بر کردن یوسف بوقت تیاری

سنو حقیقت تائیں پاکے یوسف نہوا ایڑیا
خوبی حد شمار نہ کوئی بدن لائی خوشبوئی
گلدستہ اندر ہستی پائی کنتاں دا پنڈ جیہ واسے
خوش خصلت ایہ پائے سکی ہیں صفت سناوی

بعد اوسدے پھیر یوسف تائیں خلعت پہنایا
صورت حضرت یوسف دالی وانگ ہلاوے ہوئی
سر تے پگڑی تیے دالی لشکاں وو دسکا لے
سورج وانگوں جلوے مارن نانکوئی دسیا بھاولا

خوبی نیناں اندر مالک سرمہ ستھب پائیا
سوہنے دند عجائب لڑی دوروں لاٹ نکالن
مست بیخود ہووے درماندہ جلوہ جھل نہ سکے
دو لب سرخ نورانی سہے بن پاناں متوالے
ایسی خوش موزوں تکلم کڈھن ابرایاسے
ستھار وشن لاٹاں کڈھے جھجھر جھجھر یون ستارے
کالیاں زلفاں کنڈل پاون موتیاں نوال پیڑتے
صورت حسن جمال نبی دادوروں لاٹاں مارے
جوڑ گھوڑا عجب پیرایہ حاضر خدمت آئیا
ستھاندپوچھ چھپاپاں پایاں ڈارن لٹک نگینے
شاہ محبوباں واحد نبیاں جلوہ حسن ویکھایا
کیہا ہیں صفت سناواں اسدی سوہنیاں چالاں چلے
موتیاں نال جڑائی ہوئی سبھہ لگام گرامی
خوش لگام جاپے جیوں وینیں نشکاں ہر آون
جیہا سی اسوار لاثانی ایسا گھوڑا آئیا
پکڑ لگام کھلوتا مالک حضرت یاروں
ربدا خاص محبوب پیارا کرن لگا اسواری
خوشیوں بخت آوازہ کیتا شان گگان ویکھایا
پایا شور کوکار گھوڑے نے اندر مصر تمامی
کرن روایت جدوں نبی ول وحی فرشتہ آیا
اوتھے ختم نبیاں جلدی بیٹھن لگے شکرانہ
کر اتنے اسواری حضرت وحی نے بول سنایا
حضرت کرن اسواری لگے پیر رکابے پائیا
اوتھر کھلوتے پھیر رکابوں لائی دیر نہ کوئی
کیوں نہیں جلد سواری کردے ویلا وقت ہاہا

محبوباں دے ذبح کرن نوں کھجلہ وہار بنایا
جیہدے نال کرن گل ہس کے اوسدا بالن بالن
ڈیندا اندی روشنائی طرفوں شرموں وینہ تکے
مست خماری حالت اندر پینے مدہ پیالے
روندے بھی ہس پوندے آپے استاکار سنوارے
عجب جبیں محبیناں کولوں بیٹھی پکر کنارے
والاں وچ درخشش ویکھاون جیونکر تارے سوتے
شمس قمر نہ صورت جھلن بندے کون وچارے
کی شمار کراں جس ویلے حسن گھٹاں منہ آئیا
بتاں دی تصویر مکرم داغ لگاوے سینے
اوسے وقت حضور وچالے گھوڑا حاضر آئیا
جیتھے نازوں قدم ٹکاوے طبق زمیں والے
متھے اوپر کلغی لائی زینت ناک تمامی
گل تازی دے لعل جواہر خوش تعویذ سہاون
چڑھ ہوا ستے جان اساڈی تاجر نے فرمایا
دہ اشخصاں نے ہتھ رکالے گھنٹیاں آن پیاروں
ویکھ حقیقت گھوڑے تائیں ہوئی فرحت بھاری
کہندا دیکھو میرے اوپر شاہ خوباں دا آئیا
جیونکر پاک نبی دا گھوڑا ہویا خوش خرامی
سُبْحٰنَ الَّذِیْٓ اَسْرٰی والا آیت حکم سنایا
بعد اوسدے براق نبی نوں دتا اسپ شہانہ
مدت دا دیدار تیرے نوں ایہ گھوڑا اسدہرایا
چاندیاں سار نبی دے تائیں فکر امت دا آیا
وحی نے کہیا یا سردار ایہ کی سستی ہوئی
سنکے وحی نوں آکھن لگا حضرت شاہ نبیاں دا

ساڈے پاس نہ اڈی گرمی سن اے ملک حضوری
مینوں نال اج رب العالم ایہ براق بھجائیا
جسدم روز قیامت ہوسی امت میری ساری
قیامت تک پنجاہ ہزار برس دا پینڈا ہوسی
کیکن اوتھوں امت میری لنگھسی اوکن ہاری
لمبی منزل پنڈ گناہاں ہوسی سر تے چائی
جیتک حکم تسلی مینوں نہ آوے اکبر دا
اوسے وقت خدا دی غیب آوازہ آئیا
روز قیامت قبراں اوپر تیز براق گرامی
ایسے تیز سوار اوہ ہوسن پینڈا اکھ کو ہاندا
سنے براقاں جنت اندر داخل سبھ کر لیساں
سنکے حکم خدا صاحب دا حضرت شکر بجائیا
گھوڑا انجن تمرپن لگا خوش آوازے کردا
الیساتوں دیوانہ ہو یوں خبر نہ تیرے تائیں
پھیر قوم مست اجیہا ہویا ہوش حواس بھلائی
جیا تائیں ایہ مالک میرا شکر کراں جے پائیا
رب صاحب نے ہا بچ جساں یوں ہیں براق اوپائے
اج جے میرے اوپر کرسی ایہ دلبر اسواری
حضرت خلق عظیموں اوسنوں راضی ہو فرمایا
تیرے نال اساڈا وعدہ لوں ہن پکا میرا
جد حضرت نے راضی ہو کے اتنی بات سنائی
سب لگام پا فرشتہ مرودں لعلوں جرأت چڑھائی
بہت خوشی وچ گھوڑا ہو یا حد وں بہتہ زیادہ
اینویں گھوڑے یوسف سانوں ہوئی فرحت شادی
کراں روایت جسدم یوسف ہوا سوار سدھایا

مینوں سچ دسے وچہ آئی دسیا ں جیش ضروری
اک لحظے وچ ست اسمانوں جاسی دور سدھایا
قبراں کنوں برآمد ہوسی ہین سبی مشکل بھاری
ہور جو پل صراطی پینڈا اوہ بھی سول نہ میوسی
جسدم پنڈ گناہاں والی ہوسی سر تے بھاری
کیونکر بیر پیادہ امت میری چلسی بھائی
تتبتک ایس براق اوپر میں نہیں سواری کردا
اے حبیب قبول اسانوں جو تو نے فرمایا
امت تیری نوں جا حشر اساں آ دسن جڑھ تمامی
کرسن تہہ لنگسی بالکل ناہوویں درماندا
تیرے جیہے محبوب پیارے رنج نہ ہوون لیساں
بعد اوسدے پھیر قدم مبارک تر تار رکھ لیپایا
وحی بتایا اے براقا کیدں نہیں لتوں ڈردا
تیرے اوپر سوار ہی کردا مالک شاہاں سرائیں
بول براق بتایا اگوں نال کلام صفائی
لیکن ایس سبوں ہیں ہاں تہین دے ور آیا
اسم محمد ہر دے متھے قادر آپ لکھائے
قیامت نوں بھی کرسے سواری ایہ آرزو ہماری
کرساں تیرے اوپر سواری جدا اوہ ویلا آئیا
روز قیامت اندر ہوسان جاحش سوار نیں تیرا
اوسے ویلے راضی ہو کے اوسنے پیٹھ جھکائی
ہتھ وچہ پکڑ نبی جو صاحب نے کیتی جلدی وہائی
لیوں خوش ہوئے جس اوپر چڑھیا نبی خدا دا
سواریاں گھوڑیاں اندر اوسنوں ملی مبارکبادی
تھلے تر لیے سب ایہ یوسف دا طبق زمین ہلایا

گرد بہ گرد سوار پیادے اگے اردلی آون
جس رستے پر یوسف آندے خوب طرح ترکاون
دلبر شاہی چلیا آندے صاحب حسن جمالاں
کئی ہزاراں بنھ قطاراں آون شوق پیاروں
ایسی حالت اندر یوسف ہسیا در رنجاناں
مالک ویکھ تماشہ ایسا اوہ عرض گذاری
ایڈا شان امیری تینوں شاید کجھ نہ بھاناں
سن یوسف فرمایا اوسنوں میں فرماں جاواں
ایہو صورت جیہڑی اجدن ہر جا مشہور ہوئی
کھوہ دے اندر نال اساڈے وعدہ رب فرمایا
اج جو صورت کھوہ وچہ تیری کروی گریہ زاری
لٹے امیر بہادر اسنوں کرسن آن سلاماں
اج اوہ بات تمامی واقع کیتی اللہ باری
سنکے مالک ہور امیراں بات تعجب ہوئی
ایپر یوسف ربدی جانب اپنی نظر ٹکائی
ہر دم حمد زبانوں جاری واحد ذات تعالیٰ
سنو حقیقت مالک تاجر نالی تجمل شاہی
بنھ کے صفاں قطاراں خلقت نال نبی دے آوے
باہر شہروں بے حسابوں خلق کھلوتی ہوئی
ادب حیاؤں منہ دے اوپر حضرت برقعہ پایا
اسدے اندر بھی اک حکمت نظر کتے یوں آئی
ساری خلق دیوانی ہوندی تک جلوہ یکباری
عالی شان نبی یوسف دا ظاہر نہ دکھلایا
جسنوں برقعے وچوں بھی سنوں کجھ پیا چمکارا
مست الست دیوانہ ہوکے اوس بھی عقل بھلایا

جھوباں دی آمد کارن گند بلوٹ ہٹاون
ہٹ جاؤ ہٹ جاؤ ہر نوں بول آواز سناون
سبہ ہٹائے لحاظ نہ کیتا ذرہ امیر کنگالاں
کل امیر سلام کریندے آون عظمت پاروں
ظاہر اوسدے اوپر ہویا باطن سرد باناں
پچھیں تو کیوں ہسیاں یوسف دس حقیقت ساری
نال محول تبسم کیتی دس جو حال ویہاناں
ہور دلیل اک آئی مینوں حاضر پیش سناواں
اکدن کھوہ دے اندر اسنوں وچ جیہا امول نہ کوئی
اے یوسف ہیں تیرے تائیں ویساں عالی پایہ
اس صورت نوں اکدن ہوسی ربدی خلقت ساری
جلوہ خاص زیارت پاکے ہوسن شامل غلاماں
اس جیوں ہاسہ آیا یوسف عرض گذاری
کہندے جو کجھ چاہے اللہ کردیندا ہے سوئی
ڈولدے وچہ خیال نہ کوئی جاوڑتے وڈیائی
جسنے اپنے فضلاں کولوں بخشیا درجہ بالا
شہروں باہر نال دبدبے آندا نبی الٰہی جو
صلے اللہ علیہ وسلم ہر کوئی پیا تکاوے
تک یوسف نے برقعہ پائیا لائی دیر نہ کوئی
ظاہر کر کے مکھڑا اپنا ہر نوں ناں دکھلائیا
جیکر منہ دا اوپر نہ کردا برقعہ نبی خدائی
کوئی نہ جاندا گھر نوں واپس لیکے جان بچاری
حکم خداؤں منہ دے اوپر حضرت پردہ پائیا
اوس بھی ہوش بھلایا دل تھیں گھر باہر وساریا
تاہیں بچ گئے سن جے حضرت منہ تے برقعہ پایا

Marfat.com

کُل مخلوق یوسف دے تائیں ویکھن کان آمادی
ٹبیاں اوپر چڑھ چڑھ ویکھن صورت والا ثانی
خلقت وچہ اوڈ یک کھلونی کیوں نہیں لیر آوندا
باہجہ پیارے دلبر شامی خلق دیوانی ہوئی
القصہ پھر خلقت اندر یوسف داخل ہویا
صورت اجے پیارے جانی برقعے وچہ چھپائی
مستی حالت اوپر زمیں دے ہوش فکر اڈ گیا
تڑفن پئے زمیں تے سوہنے ناز نیازاں والے
لگے کل ستہار زمیں تے قدرت رب دکھائی
سرو قد جو چاوڑ کرکے کرن مقابلہ آئے
ترٹ گئے اوہ لنشے خماری جوبن بھل گئے سارے
جت گیا اوہ محبوب کنعانی صورت والا ثانی
اِسے حال اندر پئے روون کل محبوب نگینے
اتنے تائیں نبی خدا دا جا چڑھ ہیبا سجائی
جلوہ گر ہویا اس جائی شمس قمر اسمانی
نوکر چاکر یوسف والے گرد وے ونج کھلوئے
عطر عنبر دے چھنکاون ملن بیراں تلیاں
چوریاں جھلن اوبول سارے فیض نیارے پاون
ہر اک نعمت کیتی جو یوسف من بھائے
مالک کول کھلوتا دیکھے دلبر صورت عالی
شور فغاں آوازہ ہویا کیوں نہیں برقعہ چاندے
یا مالک یا مالک ہر جا ہویا شور آوازہ
آخر لنے بھی مالک اگے جا کے عرض گذاری

اوکڑ اوکڑ تکن کیتے رحمت اجے خدا دی
کیوں نہیں آ یا کیوں نہیں آیا اوہ بردہ کنعانی
جسنوں شوق زیادہ ہوندی راہ تے آن کھلوندا
گھر بار اندی ذرہ کسینوں شوق نہ رہگئی کوئی
ہر کوئی ویکھ دیوانہ ہویا عقلوں دست سنگھیا
اگدوں خلقت ہوکے جھلی سجدے اندر آئی
ہو قربان محبوباب سجن بھتیں ہر کوئی ڈگ پیا
گھٹیاں وچہ لویٹرن زلفاں کوئی نہ ہوش سنبھالے
شان نگاہانوالیاں تائیں خودی نہ رہگئی کائی
بن دُٹھیاں سہ غیرت ربدی مثل نگہان نواجے
کل محبوب آواز پکارن ہم ہائے ہم ہائے
پہر کوار دیکھائے سانوں حسن جمال نورانی
ایسا عشق النبہ بلیا سانڑے ہر دے سینے
جیہڑی عین یوسف دے کارن ہیک عجب بنائی
اوکڑ اوکڑ کران نظارے جیونکر ماہ رمضانی
مالک طرفوں خدمت اندر سارے حاضر ہوئے
عاشق گردنیں دیمارن الا اللہ دیان جلباں
صورت ویکھ پیارے والی صدقے صدقے جاون
کجھ دم واسطے میلا دلبر فرحت عیش اوڈاوے
پہنچی تنگ اسحالت اندر خلق زیارت والی
عین جمال پیارے والا کیوں نہیں کھول دکھائے
جلدی کھولو جلدی کھولو حاجت دا دروازہ
جلدی بیشن تکاں ظاہر کر دیوا انواری

آکھیا تسیں مالک دا [illegible] وقت نیاری ہوئیا
وس کسھاں اوخر کیونکر یوسف ظاہر آن دکھاویا

بیان عاشق شدن یوسف علیہ السلام از پردۂ محجوبی و بیہوش شدن خلائق از جمال خوبی

آکھو اے ساقی میخانے دا کھول ذرا دروازہ
آجاون اج محفل اندر سارے خوشیاں کردے
ایسا اج شراب جسندا جگ اوپر ورتیوے
مست الست جیہا ہووے دنیا ہوش بھلاوے
بعضے مست پیالہ پی کے آکھو مست ہو جاون
بعضے وصل شراب پیالہ جد موہیں توں لاون
نوش کرن توں خلقت ساری آکھلی ہیدائیں
اگے مست ہوئے مستانے پی کے نشے پیالے
توں بھی ہیں ساقی مدتاں دا ایسا مئے نکالیں
ایسی مست شرابوں جرعہ بھر کر دتا جاوے
جنہاں نہ پیر زمیں تے رکھے حالت مست خماراں
ایسے مست شرابوں کاسہ چاہئے اج پلایا
کران روایت جدوں خلائق تنگ ملک نوں کیتا
دور سحاب بدر تھیں ہو یا ظاہر لاٹ نکالی
ہوش حواس روانہ ہوئے سرت نہ رہیگی کوئی
نازنیاں اسہر دے تائیں بھل گیاں یک یاری
خوش مزاج تکبری والے جانے نظر نہ آئے
عنبر تے کستوری والیاں لفاں نازوں پلیاں
نال مزاج چنبے دیاں کلیاں جیہڑے دند سنوارے
خوش آوازہ سرود ساز نگیاں بھلگیاں سبھ تائیں
سوت ورچو زلفاں والے ناگ لڑاون آئے
جیوں فرعونی ناگاں تائیں موسے والے عاصے
جنہاں نا ستوں حسن گمانی آہی نا سچہ حسابوں

حکم سناوے میخوراں نوں کر بلند آوازہ
پی لوو اج عاشق مفتی بھر کے جام کوثر دے
ساری عمراں پاوڈیکا وے جو ہجواری پیوے
کڈہ تکبری نازنیناں نوں اوپر زمین رلاوے
نال لجیاں بولن ناہیں باقی طرف سدھاون
دوست کی میخانے باہجوں ہور نہ کدھرے جاون
اک ساقی ہے دیون والا خیر کرے رب سائیں
تیری مئے دے چکھن کارن ہوئے آن دوالے
جیسے پاروں تخت نشیناں اوپر زمیں بٹھالیں
جیسے پاروں کتنی مدت ہوش حواس نہ آوے
اج اونہاں نذیاں اوپر زمیں دے لاؤ پکڑ ستھاراں
جیں تھیں پیچھے یاد رکھن جو اج ہک ساقی آیا
یوسف دے مکھ اولوں پردہ لاہیا چپ چپیتا
کار زمیں دے اوپر ڈگی خلقت ویکھن والی
اوپر زمیں کو خلقت ساری بیخود موہی ہوئی
ہر حسن گمان اپنے دی وں تھیں سرت وساری
محبوباں تے اوپر زمیں دے حال احوال ونجائے
حسن نبی دے تختہ نپ کے دہر وہ سٹیا نوچ کلیاں
یا صندوق موہیں دے اوتوں جندرے مارے
خوش آوازاں بدلے سارے رو رو مارن ڈھاہیں
یوسف دے جھلکاروں سارے منہ پرنے ڈگ آئے
اک لحظے وچہ پکڑ موہیں وچہ جھن مروڑے پاسے
تک جمال نورانی جلوہ پکڑے گئے عذابوں

Marfat.com

تڑفن پئے زمین تے اوپر جیوں مچھلی بن پانی
رناں مرد تے نکے وڈے جلوے مارو نجانے
ہکنی مستی حالت اندر رورو پئے تباون
ہر نوں عشق نبی دے کارن ایسی پھر گئی کاتی
تیناں وانگ ہجان تمامی حاضر نظر وسیون
لشکاں سورج وانگ نکالے کوئی نہ جھلے جہالاں
ہر نوں آن نگہارے چھٹے جگرے ہٹے لویراں
نکے کہندے پردہ لاہو عین جمال دیکھاؤ
ایہہ کوئی چن بدر اسمانی صورت دا لاثانی
قدرت دا چمکار منور ایہہ کوئی دسیا دے
ہکنی حمد ستایش بولن واحد رب علامی
کوئی آکھن ایہہ ولی پیغمبر بردہ پکڑ بنایا
ساری خلق دیوانی ہوئی چپ دی حالت کھلی
صاحب ہوشاں ہوش تمامی لحظے وچہ ونجایا
زاہد شوہدے پئے نتانے بھلی زہدی کرنی
ہر کوئی بول آوازہ کر دا اے غلام کنعانی
مارو ناں خلقت دیناں ئیں لیکے حسن کٹاری
مست الست زمین تے ڈگی خلقت بے اندازی
کہندے ایہیں بھی ہاں کچہ سوہنے کون اسانوں آتے
جدوں جمال کمال نبی دا سنے کھول وکھایا
کمن روایت ایسے خاطر آئیا نبی یگانہ
جدوں مصر نوں معلم صورت یوسف والی ہوئی
لکھدے ہیں جد ظاہر جلوہ نوری لاٹ نکالی
عین جمال نبی نے جدم خلقت نوں وکھلایا
ساری خلقت وہشت کولوں چلی نکل میدانوں

سبھنوں مرگی حالت ہوئی نانجہ سخن زبانی
وانگ پتنگ شمع دی اوتے سارے گھول گھمائے
ایہہ کی ہویا ایہہ کی ہویا کجھ سمجھ وانتے آون
سمجھ لیا جو بیٹھک آکے ہوئی ختم حیاتی
تتے تیل عشق دے اندر بیگناہ تلیون
ہو بیتاب محبوب مصر دے مارن پئے دہالاں
سورج حشر برابر سر تے سکے خون سریں
نکے آکھن پردہ پاہو خلقت ناں مرواؤ
کسنے نام نکایا اسدا خاص غلام کنعانی
ایسی صورت پاہجہ حسابوں کدلوں ڈھیہہ آوے
واہ کاریگر جسنے صورت کیتی تم تمامی
کوئی آکھن ایہہ ملک نورانی اوپر زمیندے آیا
ہر دیا نوانگوں نظری آون ہر کوچے ہر گلی
ہر دا آنادا گل وچہ زوری جا کے گھنگل پایا
ہر کوئی کہندا چیونکر موسلے کہندا رب آیا نبی
ایہیں غلام توں مالک ساڈا ہو وو جلد نہانی
سمجھ لئی ہے صورت تیری ہیجد اپرا پاری
ویکھ جمال مجولاں والی ہر دی اجھڑی بازی
یوسف نت کیجے سبھناں تائیں بدہا اپنے پچے
سینے حسن جمال اپنے دا کبر غرور دنجایا
تانجو حسن جمال اپنے دا کرے نہ کوئی ماتا
سارے آکھن صورت سوہنی ساڈے پاس نکوئی
ہر نوں جان لباں تے آئی کہے امام غزالی
کرن روایت ہر دے اوپر وقت قیامت آیا
پنجہزار بندہ یکباری خالی ہو گیا جانوں

Marfat.com

پنجھزار بیچارے طالب مر گئے پیراں تلے
نہیں حساب جو تک نبی نوں خلقاں جھلیاں ہویاں
اڈ گئے ہوش حواس خلقدے عاقل ہوئے ایانے
جو ڈھٹھے بیہوشی حالت پھر نہ اوٹھکے چلے
۳۷۰ ترے سو سٹھہ کواریاں کڑیاں جلوہ تک کی مویاں
بیج ازدھم جتھے شمع نورانی جل مرن پروانے

بیان ندائے فروخت شدن آنذات درخلائق و رغبت دادن والاں

جدوں جمال نبی دا تک کر خلقت ہوش گوائی
واہ واہ ایہ کوئی خلق دیوانی ہوش حواس بھلائی
کی خوبی اس دے اندر ڈوگ مرے لوکائی
چھڈو حالت مستانوالی ہوش سنبھالو کوئی
جیکر بیہوشی دے اندر وقت عزیز لنگھا سو
کھسو ہاں دے افسوس نہ سانوں ہوش ٹکانے آئی
کہن مفسر ایہو اشارہ ذات خدا فرماوے
بیشک اعمال خریدو سارے چھڈ دیہو مستائی
اپنا مال حفاظت اندر رکھو عقل سنبھالی
مست دے مستی حالت اندر عمر عزیز گواؤ
اجدن ہٹ بازار نیامی کھلے ہیں ہر پاسے
جدوں بازار حیاتی والا بند ہوجاسی تیرا
ہوش سنبھالو سودا کر ہو جاندا وقت وہاندا
اینویں تا ہیر خلقت تائیں اسدن پیا بتاوے
ایہ ہک نعمت اپڑا پاری صورت دا انواری
جسدے کارن ہوش تساڈا الوداع ہو گیا
جسکے ایہ ندا خلقت نوں آ گئی ہوش ٹکانے
ہر کوئی تکے دلبر شاہی جتھے اسانوں آوے
واتک سکندر آب حیاتی ہر کوئی لیون آئیا
ہر کوئی آن فروخت گاہ وچ پایا دہر کھلونی
مالک نوں ایہ تک دے حالت دلوں حیرانی آئی
ایسی صورت دنیا دے وچ شاید نظر نہ آئی
آخر سب خلقت دے تائیں بول آواز سنائی
نوری بردے دے وکنے دی آن تیاری ہوئی
ساری عمراں یوسف کارن پھر ارمانی رہسو
وقت خرید یوسف دی ساڈی غفلت وچہ لنگھائی
ہوش سنبھالو ہوش سنبھالو مت کے وقت وہا دے
پھر افسوس کریسو جسدن ہو گئی کارروائی
کرو خرید سلامت عقلوں سارے نیک اعمالی
بعد اوسدے پھر وقت نزع دے ہوسی پچھوتاؤ
لے لو سودے چنگے چنگے تحفے خاصے خاصے
اوسدن پھر افسوس کریسیں آکھیا سن ونجہ میرا
لے آؤ رو کرا غافل بندہ یوسف پیا وکاندا
لے لو بردہ خوبی والا مشکے وقت وہیلے
لے لو جیدی قسمت جنگی دیکھے قیمت بھاری
اوہ اج سوہناں مجلس اندر حاضر کدا پیا
ہر نے حاضر آندے گھر تھیں دولت مال خزانے
ایہ چشمہ آب حیاتی قسمت والا پاوے
حاصل ہوسی اسنوں جو ہو تنہا پیا
آ لوو وچہ دے سارے ازمایا تاتک پرتے

Marfat.com

کھلے وچہ ولیلاں سارے کسنوں ہتھ وچہ آوے
ایہ بردہ عبرانی کوئی صورت دا لاثانی
لالاں پئے وہاون سارے تر تر تکن کھلے
کسدے بھاگ نصیب سارے یار سجن گل لاوے
کسدے بھاگ کھلن درگاہوں کون مراداں پاوے
گھر دے مال متاع تمامی ہر کوئی گھروں لیایا
موہنوں کجھ نہ آکھن ڈردے کتنی قیمت کریئے
جاناں تنگ پیاں ہر کتھوں دلوں آرام نہ کوئی
قیمت کوئی دلال بتاوے جلدی حاضر کریئے
بہت اُبالے یار بیان تائیں قیمت کوئی نہ بولے
ہکدوجے نوں کہن وپاری ہیں بردہ لیجاناں
ہک آکھے میں مال تمامی دیکے بھی لے لیساں
دنیادار تونگر سارے اینویں جھگڑا کردے
اساں نہ یوسف بالکل چھڈنا بھاویں لکھ پھیری
قسمت دے اوہ سودے اذمی قسمت والا پاسی
حُب نبی دی ہر دے تائیں ڈاڈھا کامل کیتیا
ہر کوئی طالب یوسف والا غنی فقیر تمامی
مومن بندہ بھی کجھ ورکے اوب سوال سناوے
نوری جنت دی دل اندر رکھن خواہش بھاری
کافر مشرک بھی تیلاوے ہیں کجھی جنت جاواں
الیسا دوزخ وچہ اینہاں نمے ہکو خوب پھیساں
بدانجم نہ بالکل مناں جنت طلب ضروری
کیا تیں دیا حالم تائیں کھٹھا اسا جاتا
الیسی اوس حیرانی کر کی تاں ہی خلقت ساری
انج کدیں بھی مفتی دولت دتی کسے گدائیں

کس بتھیں قیمت پوری ہوسی کون خرید لیجاوے
نہیں امید جے قیمت باہجوں دے جاسن کروانی
آکھن ویکھاں کسنوں ایدن قسمت پوندی پلے
ویکھاں ایہ دیوا انوارے کسدا گھر سوہاوے
ویکھاں کون اجوکی راتیں دلبر شام مناوے
ہر وپاری دولت والا اوچا ڈھیر لگا لیا
ایپر وتتھیں آکھن جیکر جان منگے تاں دیئے
کیوں نہیں قیمت کردے اسدی ہر نوں تنگی ہوئی
جاناں مال تمامی دیئے ہور بھی جو کجھ سریئے
وچوں سارے بعد حسد تھیں ہٹ ہٹ کے کولے
دوجا آکھے نہ بیٹو کاہلا واں بھی نہیں ویکھاناں
دوجا آکھے اسدے پچھے سر نوں ہیں کٹھو لیساں
کہن عزیز تے لیون ولیساں انجے ہو پئے لڑدے
سر بھی دیکے پکڑ لواں کے دامن یار حبیبی
ایپر حب نبی دا ورجہ سبھناں نوں مل جاسی
آپو آپ کرن پئے گلاں کوئی نہ چپ چپیتا
جیونکر جنت دی ہر تائیں ہوندی حب ربانی
پہلوں جنت ملسی سبنوں بدکردار الا دے
تو دے ہے کتنے نیچی کیتی اندر عمراں ساری
رب فرماوے کافراں ہیں ڈاڈھا ظلم اوڈاتا
ملنے تھیں بھیڑا اونہاں تھیں دل دا حال پچھیساں
تو کیوں اپنا حبہ مزوری بھایا دس کہاں کھاناں چوری
واحد لا شریک خداوند نہیں حراف پچھاتا
بن پچھاندے نہیں اوس نبی جنت دی سرداری
جا منگ دے چھپیا جیکوئی انجے ویکھیا تیرے تائیں

Marfat.com

کدیں نہ ملسی جنت انہے باہجوں کسے بہانے
بن عملاں دے اینویں طالب احمق لوک دیوانے

چپکر اڑ دھیا خبر نہ تینوں لوک کی اسنوں جانے
کیا غفور رحیم خداوند اوسنوں نہیں پچھانے

جیکر اپنے فضلاں کولوں جنت کسے نہ دیوے
کسنوں طاقت نال اعمالاں جنت ربدا لیوے

بخشش دا اس وعدہ کیتا بندیاں اوگن ہاران
عاصی لوکاں مومناں تائیں دیساں باغ بہاراں

گنہگاراں دے عیب خداوند فضلاں تھیں بخشیسی
کفر شرک نوں جیں نہ چھڈیا اوسنوں دوزخ دیسی

سنو حقیقت ساری خلقت یوسف کاں آہا
ہر کوئی آکھے مینوں لبھے یوسف نبی خدادا

رغبت تک وپاریاں والی مالک مرد حقانی
سد دلالاں نوں فرمائیا بولو سخن زبانی

اس بردے دی خوبی ساری حاضر پیش سناؤ
جیوں جیوں ہیرا وصاف اسدے رتی فرق نہ پاؤ

سنکے امر مالک دے پاسوں بولی صفت دلالاں
جیونکر صفت نورانی صورت اوس محبوب جمالاں

مَنْ يَشْتَرِيْ غُلَامًا حَسِيْنًا لَطِيْفًا ظَرِيْفًا لَيْسَ مِثْلُهٗ فِي الدُّنْيَاء

اوسے وقت دلال شتابی بولیا ہوکے کاہلا
کون غلام سوہنا پاکیزہ نیک خریدن والا

جسدے مثل نہ دنیا اندر لبھدا دوجا کوئی
کون خریدے جسنوں تک کے خلق دیوانی ہوئی

کون خریدے اہل دیانت صادق مرد خدادا
کون خریدے جسدا سوہنا بدروں حسن زیادہ

کون خریدے چپ چپاتا صورت دا متوالا
کون خریدے اس بردے نوں جدن قسمت والا

کیا کوئی ایہ سوغات بہشتی جنت خلدوں آئی
جسدے ثانی دنیا اندر لبھے چیز نہ کائی

کیا ایہ حسن جمالوں تازہ سوہنا بے اندازہ
ولنوں کڈھ لیجاوے جسدم بولے خوش آوازہ

سوہنیاں اکھیاں سرمے والیاں جنہوں نظر دکھاون
بندے چھڈ کے ملک نورانی گھایل ہوندے جاون

کیہا ایہ زلفاں سپ زہریلے جو گھر وچ بہاوے
کی مجال جے کوئی اس گھر قدم آفات ٹکاوے

سرو قد مبارک نوری منتھا شمس فلک دا
جس گھر ہووے اوہ خانہ بھی سورج دا اگ چمکدا

حسن عجیبہ عقلوں علموں بالا مرد گرامی
کون خریدے قسمت والا ایہ کوئی بردہ شامی

کسدے اج ہن بخت سوائے کھل اوپر آئے
کون مبارک نوری بردہ اج خرید لیجاوے

ہر صفتوں موصوف گرامی کون خرید کریندا
ویکھاں کس وپاری تائیں طالع یاری دیندا

جیوں جیوں لال یوسف دا ویکھن بے اندازہ
تیوں تیوں صفت لبے ودھ کے والا اوچا کرن آوازہ

سن دلالاں نوں فرمایا یوسف نبی حقانی
کل نوں اسطرح دے اوپر ہو کا کہو زبانی

قُلْ مَنْ يَشْتَرِيْ غُلَامًا ضَعِيْفًا عَزِيْبًا مَظْلُوْمًا لَيْسَ مِثْلُهٗ فِي الدُّنْيَا

لے لو اوس سہڑے نوں جو ہے درداں مار ونجایا
ہر ہر وال دکھاں سنگ اوسدے ہیں پروپر ہوئے
اوسدے جیڈ نہ دنیا اندر ہور کوئی درماندا
بنہہ تقدیر چلایا اوسنوں ربدی بے پرواہی
بہت لاچار ضعیف نماناں دردانداونجارا
ہر دم روندا ہوندا رہندا مرد غریب نتانا
اے دلالو ایس طرح دا ہو کا تسیں لاہو
جتنی قدر صفت ہیں وچوں آوے نظر تساتوں
خاکی بندہ وردونجاناں کی کہنا لاثانی
کی لاثانی بردہ کہناں خادم جو ہر ہر دا
سن دلال نمانی ایہہ گل چاکے قسم تباندے
صفت تساڈی معلم سانوں بیشک اتنی ہوندی
اوہ تساڈی بولن دے وچہ بالکل فرق نکرساں
جس قدر دی صفت تساڈی معلم ہوئی سانوں
جتنی صفت تساڈے اندر نظر اساں نوں آئی
جھوٹھ دلالاں کدیں نہ کہنا سچ بیان سناون
جیکر حق نہ قیمت بولاں سحن دروغ الاواں
جیکر کرن دلال التحقیق سچ نہ بولن کوئی
سنکے یوسف ایہہ فرمایا سچ نہ اج الاہو

بہت غریب ضعیف نماناں ایہیں وڈا دیوں آیا
حالت مظلومی دے بار دلیم دم اندر سووے
وچھڑیا ہویا گھر باراں تھیں جو بردہ مدناندا
درد فراق پیاریاں کولوں تلیا وچہ کرڑاہی
ٹکڑیاں ہوندیاں وچھڑیا اوتھیں مائی باپ پیارا
دنیا وچہ نہ کو اُس جیہا ہور غریب نماناں
خورد عمر دا اڑکا شوہدا نپیا کسے گناہوں
اتنی قدر بتاؤ ہو کا رنج نہ کرو اسانوں
ہکو ہے لاثانی آئی واحد ذات ربانی
رات دیہاں جو مالک والی رہند خدمت کردا
قسم خدا دی ایسے ہو کے کدیں نہ دتے جاندے
اک دلالے دی ساری عمراں تکنے وچہ آوندی
جتناں ہو سکیا اے یوسف قدم اگیرے دہرساں
جانئے اسیں جاوہ حقیقت معلم نہیں تساتوں
اتنی کرساں گھٹ نہ اوتھیں بالکل بولاں بھائی
جنس برابر وانگ صرافاں پورا حق بتاون
کس موہوں کیر شہر دے اسیں دلال سداواں
کی کسینوں پھیر حضرت نال دلالاں ہوئی
اس طرح پر خلقت اندر ہو کا بول سناؤ

من لیشتری لیوسف صدیق اللہ ابن یعقوب نبی اللہ ابن اسحاق صفی اللہ اخی
اسمٰعیل ذبیح اللہ ابن ابراھیم خلیل اللہ

کون خریدے یوسف جیہے بیٹ یعقوب پیارا
بھائی اسماعیل ذبیح دا اوہ اسحاق گرامی
ڈھولا دا نبی پیغمبر یوسف نام کہاوے
ربدی بے پرواہی اسگے چلے عذر نہ چارا

پت یعقوب اسحاق نبی دا صاحب نیک ستارا
تے ابراہیم او نہاں دا دادا مقبل سب علامی
اج فروخت ہوون لگا لیوے جو کوئی چاہوے
امر مقدر پیغمبر نوں وچ چن دھریا بارا

سن دلالاں یوسف تائیں روکے بات سنائی
جبدم اسیں پیغمبراں والا لیئے نام گرامی
ہوون دور تمامی تاجر لوک خریدن والے
ایسی بات الاباں ہویاں کوئی نہ تینوں لیندا
اتنی بات سنا دلالاں پھیر اوہ صفت چنار ی
کھندے کون خریدے پیارا دوست دلبر شامی
خوش الحان نگینہ سوہنا بے مثال پیارا
کل و پاری تنڑ فن کھلے جگر سے ہل ہل جاون
ایڈی صفت دلال سناون حد حساب نکوئی
کوئی نہ ڈر وا اگے ہووے ایہہ ڈاڈھے کالے
اسحالت وچہ اک تاجر نے بدرہ آن دکھایا
جداس حاضر مالک اگے اتناں ہل ڈھکا ٹیا
تریجا دگیا اوسنے آکے بڈوں کیتا زیادہ
گاہکاں آکے شور مچایا ہک دن ہک جاون
دنیا دار لیاون دنیا مالک پیش ٹکاون
کہن غریب تونگر سارے دنیا مان رکھیندے
جینوں کجھ ریدے اوپر نہیں اوہ خالی جاندا
ہر لنوں شوق ولیو چہ پورا نبی خریدن والا
ہو آوے سو چڑ ہیا آوے شوق ولیو چہ بھاری
جیہڑی چیز لگے گھر ہیگی جلدی حاضر کردے
شوق نبی دی کامل آندا کل امیر فقیراں
اپو آپ قیامت وانگوں تن یار پیارے
جو خریدن آوے اگلے رنج تمامی ہوون
ہر کوئی ترک گھر اپنے داوتے سر خود چائی
خوب تیار آمادہ قیمت جو کسینوں سردی

کون خریدے جے ایہہ ہوکا بول سنائے بھائی
ایسیو یلے مجلس گاہ ایہہ ہوٹے تم تمامی
چپ ہوا ایں طرحدے . لکل بولو نہیں جو لے
مالک تاجر وا بھی نالے بہت نقص ہو ویندا
جس صفتوں سی مانع ہویا یوسف پہلی واری
جسدے ڈٹھیاں اندر والے دکھڑے جاہن تمامی
ڈیہن لبھ سی جیکر ڈھونڈ ہو مشرق مغرب سارا
کوئی نہ مہر کرنید جا کے ادب کنوں شرماون
کتنی قیمت حاضر کریئے ہر لنوں چنتا ہوئی
چیز پرائی وس نہ چلے کی کجھ کرن اُپالے
دہ سے اشرفی جسدے اندر راوی ذکر لیایا
ووجے آکے اوسدے نالوں ونتاں ہل چڑھا ئیا
ہو آوے سو چڑ ہیا آوے ہر وا ہدے تعجب واہدا
جو کجھ گھر دے وچوں لبھے حاضر پیش لیاون
لوک غریب مالک دے اگے خود وکنے نوں آون
سانوں مان خداوند والا کدیں نہیں لے ویندے
یا اوہ چیز ملے اس تائیں یا اوہ درجہ پاندا
عشق محبت اندر ہر کوئی سخت ہویا متوالا
سب کجھ مالک اگے آنن جو کجھ چیز پیاری
لوک غریب بچارے سارے سر نذرانہ دہرڈے
عشق محبتوں کوئی نہ خالی پھاتھے وچہ زنجیراں
ہکدوجے دی نیئے مخالف کوئی نہ سخن گذارے
قیمت جدوں زیادہ دیتے ہو حیران کھلوون
مت کسے ہتھ آجاوے سینوں یوسف نبی خدائی
حاضر پیش لیاندی ہوئی سرت بھلائی گھر دیگی

ایہہ کدن نصیباں باہجوں ہتھ پیغمبر آوے
اڈھا جنت وانگوں ہر نوں دل وچہ شوق زیادہ
کرن روایت روز قیامت بھی ہک ایلا ہوسی
ایہہ سستا نہ دیاں تائیں دیسی جنت عالی
کرن روایت جو کوئی بندہ قرض کسے تھیں چاوے
دیندیاں دیندیاں ہی اس تائیں موت سنہا آیا
اوسنوں پکڑ لیوسی رب تے قرضہ جس چڑھایا
رب پچھاسی اوسدے تائیں دس اسے بندیا مینوں
کہسی بندہ یا رب تینوں ظاہر سب اخباراں
رب فرماوے سچ کہیا تدہ فرصت ملی نہ کوئی
بخشدیویں حق اپنا اسنوں اللہ امر کرنیدا
تک اوتاہاں اوسدے تائیں حکم کرے رب والی
خوبی حد شمار نہ کوئی آوے وچہ حیرانی
جو کوئی لیون والا ہووے قیمت ویکھ لیوے
عالی شان مکان منور وردوں جھلک پیندا
اتنی نہیں سانوں طاقت بندہ بول سناوے
جو تدہ قرضہ لینا جیکر دیویں بخش اسینوں
اسدی قیمت ایہا بس کجھ ہور نہ منگاں کوئی
دوہاں وچہ بہشتاں داخل ہووں مرد خدا دے
نیکاں کارن سستا جنت اسان لگایا ہویا
مینوں نہیں پرواہ کسیدی ہیں غنی ہاں بھارا
جو ساڈے دروازے آوے قریب حضوری پاوے
ہیں ہاں مالک ہر ہک دا میرا ملک تمامی
جو میرے دروازے آوے پاوے نعمت بھاری
کرن روایت سارے تاجر عاجز ہو گئے بھائی

جو کوئی لیا ہووے واپس کرکے جھبٹ اک اٹھاوے
وتھیں ہر کوئی لیون کارن ہویا سخت آمادہ
جبدن ایس بہشت مبارک دی بھی قیمت پوہی
سن بیان حقیقت تینوں سال وکنے والی
جنت دیون والی ہوسی اس بیر دل نہ پاوے
اوہ بھی جبدن قبراں کولوں جاسی حشر اٹھایا
یارب اس نے قرضہ میرا کھاکے پھیر دیا نہ
کیوں نہ دتا قرضہ اسدا کی دل آیا تینوں
فرصت ملی نہ دیون سندی چاہیاں شوق مہارا
تیرے کولوں اس وچہ نہیں بدنیتی ہوئی
بندہ آکھے ہیں نال خوشی اپنا حق بخشیندا
جدوں تکیسی نظر اوسنوں آ دسی جنت عالی
ہیں بیچارا ایہہ جنت اگوں کہسی ذات ربانی
بندہ آکھے کسنوں طاقت قیمت اسدی دیوے
کون تونگر قیمت بھر کے ایہہ خرید کریندا
قیمت اسدی بہتی تھوڑی ذات خدا فرماوے
اوسدے بدلے ایہہ سب جنت دیو لیواں میں تینوں
دلوں بخشش شتابی اوسنوں قرضہ اپنا سوئی
مومناں کارن رب فرماوے محل مکان اساوے
اوہ جنت دا مالک جسنے سمیں جیہکا پایا ہویا
مالک تاجر دا انگوں ناہیں وچہ بیاجر زنہارا
دنیا اندر غریب تمامی کوئی رندہ ہکیا جاوے
سب ملکیت میرے قبضے لیل نہار تمامی
مالک تاجر وانگوں بالکل جاوے کدیں نہ خالی
جو کجھ لیاون مالک اگوں کرے پسند نہ کائی

نال خوشی دی جو کوئی نعمت گھر تھیں چک لیاوے
مالک کرے قبول نہ اگوں منہ اوپر پٹکاوے

جیونکر عمل ریائی اللہ نہیں منظور کریندا
اینویں مالک ہر دے منہ تے تھوڑا مال مریندا

ہر کوئی تاجر ولدے اندر جان چنگا کجھ کھڑیا
مالک لے کے پھیر شتابی منہ اوسدے تے جڑیا

ہو دلگیر نماناں تاجر پھیر بجھا نئوں آوے
اوتھیں ہور زیادہ لیکے مال اگانئوں جاوے

ہر کسے نے اپنے تھاویں چنگا زور لگایا
کھوئی ہوسی جس بھے شہر چوں ونج نہ مل پچھایا

ہر کوئی شوق خریدن کارن آوے کر کر دھائی
جیونکر شوقوں اک بڈھی بھی نبی خریدن آئی

نقل پیر زال

کہن روایت اک زنانی سخت ضعیفہ ہوئی
آئی لیکے مالک اگے حاضر آن کھلوئی

مجلس والیاں پچھیا اوتھیں سن اے بڈھی مائی
توں کس کارن اٹی سوتر والی چک لیائی

کہن لگی میں یوسف بردہ مل خریدن آئیاں
جیسدے جلوہ ویکھن کارن مرمر یون لوکائیاں

ویکھے اٹی مالک تائیں یوسف نوں لیجاساں
اوہنوں اوس محبوب سجنوں جھولی وچہ کھڑاساں

سنکے مجلس اوسدے تائیں کہیا بول زبانی
کیا توں شاید یوں پرچ نوں لیون کارن ہانی

ایتھے قدر نہ موتیاں نوالاتیں پئے دیکھیندے
ہاتک لعل بدخشاں موتی صدقے صدقے تھیندے

قیمت جیسدی ہا یہ حسابوں کوئی نہیں بھر سکدا
توں اٹی تھیں لیون آئی سورج بدر فلک دا

کسنے تینوں مت سکھائی ہوش نہ رہی ٹکانے
اٹی نال خرید کریں توں خاصے نبی ربانے

سن بڈھی تھلایا اگوں سچی گل فرمائی
یوسف جیکر اٹی باروں ہتھ نہ آیا بھائی

اوسدے بدلے ہور اک مینوں گل عجب ہتھ آئی
جیسدن روز قیامت اندر واحد ذات خدائی

یوسف دے سے لیون والے حاضر پیش بلاسی
اوسدن مینوں بھی رب عالم گاہکاں وچ کھلوسی

یوسف نہیں تاں ایہو درجہ سانوں ہتھ آیا
اوسدے بدلے بھی رب میرا چاہسی شان ودھایا

روز قیامت تیکر میرا قصہ رہسی جاری
یاد کرے سی میرے تائیں رب دی خلقت ساری

جنہاں ہزاراں درم دیناراں حاضر پیش ٹکایاں
اوہناں توں نہ ایس طرح پر کرسن یاد لوکایاں

مینوں دوہاں جہاناں اندر شان عجیبہ ڈھیا
میرے گھر نہ ترکہ کوئی اٹی ہیسی ایہا

ایہو اٹی حاضر کیتی جو گھر اندر آہی
باقی جان اساں اساڈی حاضر پر تقصیر گناہی

واللہ اعلم رب سانوں اس باروں بخشیسی
دور عذاب قیامت والا میرے کنوں کریسی

واہ سبحان اللہ بڈھی نے کیسا عمل کمائیا
دوہاں جہاناں اندر اوسنے شان حضوروں پایا

Marfat.com

راہ مولا دے جو کوئی مومن صدقوں مال لگاوے
بہتا مال نہ خالص نیتوں جو کوئی صدق کریندا
اکدن مہتر موسیٰ صاحب نبی ہبیبی کھاندا
یا موسیٰ دیہ ٹکڑا مینوں واسطے نام خدائی
حاضر کرد تا اوس تائیں لائی دیر نہ کوئی
کی کجھ درجہ حاصل ہونا اس ٹکڑے دا مینوں
اوتوں تک اے دوست میرے کرکے نیک ارادہ
سنکے موسیٰ نے جداوتاں اپنی نظر اٹھائی
کل میزان عدالت والا بھریا ہویا پائیا
رب فرمایا سن اے موسیٰ تینوں بول سناواں
وسنوں ہیں بھر ایسطرحدی دیندا ہاں چڑائی
خالص نیتوں راہ میرے تے جو کوئی خرچ کریندا
تھوڑا جیہا دیتا ہویا بہت فراخ بناواں
جو نہ خالص نیتوں دیوے دیوے کر دیکھالے
حکم میرا قربانی کرہو اکثر لوک کریندے
وجھریاں تے چھپر لوڑے ربدا حق بنایا
سریاں تی ملوانیاں تائیں آنے کدھکے رکھ وی
باقی رہگیاں اندراں تے کجھ چھپر تے کجھ لوڑے
باقی گوشت چربی والا کھکے شنی چاھڑی
کھاپی کے پھر ہندیاں تائیں پنے خوب لگائے
پر تھہ وات نہ آیا ساتوں ہن بیناں ہتھ دہریا
چاوڑتے وڈیائی کرکے ہر لوکی تجہ سناون
حد افسوس نہ دنیا اوتوں نیکی کرکے چلے
حب رسول خداوند والی دلدے کتوں بھلائی
کی کرسن جد حاضر خدمت اللہ پاک بلاسی

گرچہ تھوڑا ہووے تانبھی قرب حضوری پاوے
بلکہ جتنا ناں اوسدے تائیں اللہ ودجہ دیندا
تانجو اک سوالی آکے عرض سوال سناندا
لکھدے ہیں اوسویلے لقمہ ہکو رہندا ابھائی
پچھوں موسیٰ نوں دل اندر ایہ گل ظاہر ہوئی
وحی نے آکے موسیٰ نوں کہیا رب فرماندا تینوں
تانجو دلوچ جانے کتنا رحمت فضل خدادا
کیا اک حکمت اوسدے تائیں اللہ پاک وکھائی
جیسا چڑھدے لہندے تائیں اک اک چھا کیا
جو کوئی خالص للہ کردا نیک اعمال سچاواں
جچہدیں طبقیں بھارا ہووے رحمت حد نکائی
اینویں اوسنوں رحمت باروں ہیں ہاں درجے دیندا
دوہاں جہاناں اندر اوسدا درجہ شان ودہاواں
اوہ نہیں منظور اساںنوں ایسا عمل ہوکالہ
ایہ حق اساڈا پورا بالکل نہیں وندیندے
گوشت چربی جو کجھ باقی اپنے ہتھہ دبائیا
تے او جھری ہوئی نصیب مصلیاں وڈھے دی ورکاہ
جیکر کجھ بھی راہ ربدے ہولی جیہے دے چھوڑے
کجھ اوہ کھا ہداراتیں ویلے بھی کھاہدا دیہاڑی
کل اساں قربانی دتی اٹھ روپے لائے
انج نہ آکھن کر بسم اللہ اپنا جیو جھر بھریا
اساں بھی ربدے راہ تے دتا کجہ نہ درجہ پاون
انجے بھی نہ اللہ راضی اگاں بھی سر کھپے
دنیا پچھے خلقت ربدی ہوئی سب دیوانی
باہجھ عملاں دے ربدے اگے حیلہ پیش نہ جاسی

تھوڑے عملوں اللہ صاحب فضلوں جنت دیوے
جو ریائی عمل کریندا کجھ نہ درجہ لیوے

سنو حقیقت جد اس بُڈھری اٹّی سوت وِچھائی
حاضر ویکھے حضرت یوسف ساری کارروائی

اتنی قیمت سُنکے اپنے آنسو نیر وہائیا
واہ رب عالم شان تیری دا کسے بھی انت نہ پائیا

سو ترائی پیغمبراں دی جد کوئی قیمت بولے
ہیں قربان جاواں اس ویلے عرش ربانے ڈولے

ہویا سخت نمانا یوسف ولتھیں خودی گوائی
پوسے جان نبیاں نداُل اتی کہی کرنی وڈیائی

ایسی سوہنی صورت سندا جے اتنا مُل ہووے
کیوں نہ طبق زمیں اسماناں ڈھائیں ڈھائیں رووے

کیوں نہ ہون بے سرت ملائک بولن حمد ربانی
جد نبیاں مُل اٹی ہووے واہ قدرت سبحانی

دم نہ ماریئے اس درگاہ وچ اوچا سخن نہ کریئے
توبہ استغفاراں پڑھیئے ہر ویلے پئے ڈریئے

یوسف نے کجھ سخن اُوّلا اوہ زبان لیاندا
غیرت پاروں بردہ ہو کے وچ پردیس وکاندا

خوبی حسن جمال تمامی غیرت پچھڑ چھپائیا
عالی شان گھراں دا لڑکا بردہ نام رکھایا

بے پرواہی اوسدی کولوں کریئے خوف سدائیں
اوچا دم اوس مالک اگے بالکل بھریئے نائیں

کون دسے یعقوب نبی نوں اس صورت دا حالا
اج پردیس وکاوے پیا سوہنیاں لقاں والا

امرئیل پردہ حایل ہویا غیب نہ ظاہر کوئی
کیا ہک اسدے اندر بھی رب طرفوں حکمت ہوئی

جیکر ظاہر پردہ جاندے واحد ذات تعالیٰ
نبی یعقوبے نوں وکھلاندا بچھڑے دا حوالہ

کدیں نہ ذرہ حیاتی پاندا طرف بقا سدھاندا
ایسا حال نمانا تک کے زندگی رخت اٹھاندا

ایہہ بھی حکمت ربدی ہوئی خبر نہ دوہاں ولانوں
حکمتاں اپنیاں خود ہی جانے معلم نہیں غیراں نوں

حکمت یا ہجوں رب العالم پتہ نہیں ہلاندا
ہر کم اندر حکمت اسدی راوی خبر سناندا

موسے دے پیر نبی تلے کیڑی اکدن آئی
ایہہ کیوں پیدا کیتی تُدھ نے رب تے عرض الائی

کیڑی پئی خدا نوں آکھے یا رب ہر خدایا
کی ضرورت آہی اتنی موسے نبی اوپائیا

رتبہ مایا موسے تائیں توں پیا انج بتاناں
کیڑی آکھے کیوں نہ کیتا موسے نبی ربّایا

کی ضرورت آہی اوسدی کی سی کھڑیا پیا
سنکے موسے خوف خداؤں سارا ہی کنب گیا

ہر کم اندر حکمت میری ذات خدا فرماوے
لیکن اکثراں بندیاں تائیں بالکل سمجھ نہ آوے

حکمت

اکدن پیر سیّ جامع مسجد عربی عالم آیا
خاص عربدا منبر اوپر چڑھ کے وعظ سنایا

تہیں بڑی حکمت والا ہک اذکار گرامی
حاضر خاص مجالس اندر سندے لوک تمامی

ہک بندا شہر مدینے دے وچ اندر اکس زمانے
ہا بہت حساب ہر جائی تے مکھیاں جھرمٹ پائے
اس حالت وچ ولی خدا دا آئیا ڈھو رو یا روں
یا ولی اللہ کرو دعائیں وچ حضور خدا دی
سن ولی اللہ کہیا اگوں ایہ گل کہو نہ سانوں
ایہہ بھی حکمت رب ہے جیدی سن لئو عرض ہماری
جیکر دور ہٹایاں گیاں مکھیاں ایس دیاروں
آخر کوئی نہ آکھے لگا اوس دعا الائی
جد آ وقت دیہاڑے لنگھے ایسی حکمت ہوئی
جد آ بند یاں ایہہ لاچاری ڈٹھی بہجد بھاری
تاں پھر اوس ولی دی تائیں ڈھونڈن لگے سارے
عجز نیازی کر ولی نوں ادب سوال سناون
مکھیاں باہجوں ساڈے تائیں تنگ ہوئی کھاناں
ولی کہیا ہن ناہ تساں نوں امر منع فرمایا
تاں پھر نیک دعا فرمائی مکھیاں پیدا ہویاں
لیکن ایہہ ہن پکا مسئلہ مینوں یاد نہ کائی
مکھیاں گند غلاظت سبھو کھانے تھیں کھا جاون
ہر چیزاں چوں انساناں نوں فائدہ حاصل ہوندا
سنئو حقیقت کیوں آ یوسف اندر مصر کاناں
ایہہ بھی ہک اک حکمت ربدی حاضر لوں سناواں

انہیاں مکھیاں ہویاں بالکل کھاندے جا ہن نہ کھانے
دو ترت بندے مکھیاں جھلن تاں اک کھانا کھاوے
لوکاں جا کے اوسدے تائیں کہیا شوق پیاروں
ایہہ مکھیاں سب ہٹ گیاں جاون جیھے جیندا ساڈی
انہاں مکھیاں پاروں فائدہ بیشک بہت تساں نوں
اوہ گل جا ہو جو گل چاہوے واحد اللہ باری
ہر کسے تے زحمت نازل ہو جاسی سرکاروں
قدرت رب دی ایسی ہوئی مکھی رہی نہ کائی
بالکل ذرہ نہ اندر ٹھہرے چیز جو کھاوے کوئی
آکھن غفلت ہوئی ساتھیں توبہ یارب باری
آخر حکم خدا دے کولوں پیا کدھروں پیارے
کرو دعا جو پھر اوہ مکھیاں ہر جائی ہو جاون
لقمہ کھاندیاں سارا تمامی باہر آوے دہاناں
ہر کم اندر حکمت ربدی جاہو صبر کمائیا
کھاناں بھی آ چین لگا جیویاں خلقاں مویاں
ویکھاں ایہہ گل مکھے ہوئی یا مدینے بھائی
خاص خوراک انساناں والی خوب پاکیزہ بناون
ربدی حکمت عالی سند اکجھ بنہ نہیں پوندا تو
کسے بہول لیا اوسنوں نالے بندی خانے
جیونکر تقرہ کاروں لدی دلاں نہ سول وانداں

اشارت

ثعلبی صاحب ابو الحسن لکھن روایت بھائی
شام ولایت ول شہر مصر ول حضرت کیتی دہائی
سن کے آئے پاک نبی دی بہت خوشی وچ آئے
پاون قرب حضوری آئے کل او نیا گرائی

اکرم ان نو چیز باسے اپنے نبی خلیل خدائی
اکثر ایہہ ولی خدا دے رہن مصر وچ بھائی
ابراہیم نبی دا ہر کوئی شوقوں ادب بجائے
ہر دم خدمت اندر رہا حضرت ہے ولی تمامی

آخر جیدن واپس ہوون لگا نبی الٰہی
باراں کوہ نبی دے تائیں اگاں کرنے آئے
پیر دلیاں پُرپُر کنڈے ہو گئے لیراں لیراں
تاں پھر ابراہیم نبی نے رخصت حکم سنایا
آئیا وحی خدا دی طرفوں اوسے ویلے بھائی
کہندا اے پیغمبر تینوں رب سلام الاوے
اے نبیا جیہوں دوستاں میریاں پایاں اج ایذائیں
اسدا بدلہ تیرے کولوں ہیں کجھی نبیا بھرساں
اوسنوں ایس زمیں دے اندر قیدی آن کرسیاں
بدلہ لے لیساں ہیں اپناں حاضر بول سناواں
جو کوئی میریاں دوستاں تائیں ناحق دکھ پہنچاوے
سُنکے ابراہیم نبی نے بہت تاسف کھائیا
سُن مرندا تینوں کیوں ہے نال ولیاں ساڑا
کیتا توں جد رب دے دوست سنگ ایڈا بغض کریسیں
کیوں نہیں رستہ ٹھیک اوہناں دا لگدا تیری تائیں
کرلے توبہ ہو ونج جلدی دوست ولیاں نوالا
رب دیاں دوستاں دا ہو دوست کی پیا کرناں اڑیا
رب دے دوست نوں جو کوئی دکھیں نہیں منیندا
ہو جا طالب نیکاں والا پاویں شان حضوروں
ولی خدا دے بڑے مکرم ہوندے مرد گرامی
پا جیہا تی اس گھُندو چالے کی مزا اٹھاویں
بس کر از حد فکر انہاندا کی ایہا نسوں کرنا
چاہم چہڑی نوں آکھیں پیا آتک دن نورانی
وقت عدالت روز قیامت ہر نوں معلم ہوسی
دس حقیقت یوسف والی ویسی کرو نہ کوئی

سارے اوہوں پاک نبیدے نال ہوئے ہمراہی
پیروں وہنے ووڑن آدن کنجکے نوں ہتھ پاٹے
تاں بھی اوہوں نال نبیدے آئے گھت وہیراں
ایہہ پر رخصت ویلے حضرت گھوڑیوں ہیٹھ نہ آیا
ابراہیم نبی دے تائیں حاضر بات سنائی
بعد سلاموں تیرے تائیں ایہہ بیان تباوے
نال اوہدے توں نہیں لیا خاص اوہناندے تائیں
دور اولاد اوہنا دی اندر ہیں یک یوسف کرساں
نالے عام خلائق اندر اوسنوں ایس وچ بیساں
اپنیاں دوستاں دی ہیں ڈاڈھی دکھیں غیرت کھاواں
گرچہ اوہ بھی دوست تا نبھی بدلہ بھریا جاوے
ایہہ پر یعقوب نہ آوندا بالکل جیہڑا وقت وہائیا
ہر ویلے توں بغض وچالے پیا کڑھیناں کاہڑا
کیتا جانی توں رب دے جنت اندر قدم دھریسیں
جیہڑا نقص اوہناں تھیں ڈٹھا ہینوں بھی تبلائیں
تانجو دوست تیرا ہو دے واحد رب تعالی
کی کنیں جد غضبیاں کھو لوں چاسیں اکدن پھڑیا
رب بھی دوہاں جہاناں اندر اوسنوں وروہکیندا
جیکر ہیں اوہناندی مجلس جلوہ پاویں نوروں
لیکن خبر نہ تیرے تائیں بنیاں نمک حرامی
ہے امید جے دنیا والی سرت تمام بھلاویں
ایہہ آکھی اساں لیاں نہ پڑے قدم نہ بالکل دھرنا
کداوہناں آکھے لگناں تیرے کرجا چپ زبانی
ایہہ سچا ایہہ جھوٹھا موڑی بالکل فرق نہ ہوسی
جیونکر حالت یوسف والی وقت فروخت ہوئی

سنو حقیقت جیوں جیوں مالک گاہکاں توں پرتاوے
تیوں تیوں یوسف صلوات اللہ وچہ حیرانی آوے

ہکہ ندا کیوں نہیں بیندا مینوں ہتھ انہاندے بھائی
حالا تھا انہاں قیمت میری بیجد آن ودہائی

قیمت میری چند درم سی معلم حالت بھائیاں
ہائے افسوس نہ خبر انہاں نوں احمق کل لوکایاں

کیوں نہیں ویندا ایس عاجز نوں مالک ابن زعردا
قیمت اتنی ہوگئی میری اجے بھی اڑیاں کردا

اسجگہ تے ولیذیر نے ایسا سخن الائیا
قسم خدادی سنکے مینوں ڈاڈھا لرزہ آئیا

یعنے انج کہے مالک نوں یوسف نبی خدائی
کی اسیں سکیں منانے لائق ہاں وڈیائی

دنیا کوڑی اسیں بھی کوڑے کوڑ تماشا ڈیرا
کجھ دیہاڑے گذران اتھائیں چھڈ جاہاں رین بسیرا

اسیں بھی کوڑے کیوں یوسف نے مالکنوں فرمایا
شاید ولیذیر یوسف نوں مرنے وانگ بنایا

اہل علم نوں پڑھدیاں پڑھدیاں شبہ پئے جاندا ایہا
اسیں بھی کوڑے کیوں مالکنوں حضرت یوسف کہیا

رب صدیق یوسف دیناہئں وچ قرآن بتاوے
جے کوئی کوڑا کہے پیغمبراں کافر سد یا جاوے

مرسلاں پیغمبراں دی طرفوں کوئی نہیں انکاری
مگراں قوم کفار جنہاں دی مت خداوند ماری

کسے مومن نے اجتک اپنا سخن نہ مول الایا
کوڑے ہین پیغمبر رب دے توبہ بار خدایا

بیشک شاعر تھیں ہوجاندا وہ گھٹ سخن آمنا
پر نہ ایسا کوڑ الاکے بدھوں بیٹھے بناں

ہاں اتھے نہیں مومن کوئی کوڑا نبی بناندا
نبیاں نوں اوہ کوڑیاں آکھن بد اعتقاد جنہاندا

سنو حقیقت یوسف صاحب لوں ولیل گذارے
کیوں نہیں مالک دیندا مینوں درم پنجاہوں بیارے

جیکر بہتا مہنگا ہووے ایہہ ہے قیمت پوری
استھیں زیادہ قیمت لینی ایہہ گل نامنظوری

درم پنجاہ اکٹھے کیتیاں بنن روپئے باراں
اتنی قیمت یوسف اپنی بولے وچہ بازراں

میں قربان جاواں جسیلے اتنی بات سنائی
اگے نالوں ہور زیادہ ہوئیا فضل خدائی

جیں کسے جھکیائی کیتی اوس کجھ درجہ پایا
جسنے اُچی گردن کیتی خالی گیا دہکا پا

یوسف نے جد شیشہ تک کے کیتا دل وچہ مانا
ایسی ربدی غیرت ہوئی کھوسلے درم دکانا

قیمت اٹی تے آہوئی آخر یوسف والی
ایہہ کجھ کبر غروروں ہوئی جھڑک خداوند عالی

جیکر اتنی بات نہ یوسف دل وچہ فخر کرنیدا
کدیں نہ کوئی یوسف تائیں بھائی آن وچیندا

کدیں نہ آکے شہر مصر وچہ بردہ نام سدیندا
رہے پئے خوفوں تھر تھر کنبدا طبق اسمان زمیندا

چاوڑ تے وڈیائی والی بات نہ کرنے کوئی
رب تکبر والے مغروری دی خاص ممانعت ہوئی

سنو حقیقت جد یوسف نے اپنا ملّ گھٹایا
رحمت باروں اللہ صاحب اسدا شان ودھایا

شہر عالم اندر ہو یا اسدا حسن تابندہ
ہر شہر دا حاضر شوقوں ہو یا آن باشندہ
سارے یوسف دی دل اندر رکھن شوق زیادی
کرن روایت دور ملک تھیں آئی ہک شہزادی
حسن یوسف دا سنکے وسنوں بیقراری ہوئی
ہوئی جلد روانہ اوتھوں لائی دیر نہ کوئی
حب یوسف دی چھک لیاندا قرب حضوری پایا
وس کھار ازدھر کیونکر اوسنے پائیا راہ کھڑایا

حکایت بازغہ شاہزادی رضی اللہ تعالیٰ عنہا

بازغہ نام شہزادی عالی صورت دی لاثانی
مصر والے ہر جا اکھن تے اوسے دی سلطانی
نسل شدادوں نامرادوں صورت حد نہ کوئی
کرن روایت سی اوہ کواری ناہی پرنی ہوئی
وانگ شہاندے بیٹھ تخت تے پورا حکم چلاوے
کی مجال جے وقت اوسدے پوچھ کوئی ظلم کماوے
کھادن کن اوس شہزادی تھیں کل سلطان گرامی
لشکر باہجھ شمارون اوسدا بڑی بہادر نامی
صورت ورشکیاں سوہنی وانگو بدر نورانی
حور پری بھی تک کے اوسنوں ہو جاوے قربانی
جدھرے نظر اوٹھاوے اودھرے خط نچھوڑی جاوے
صورت ویکھ فرشتہ اسدی ہوش حواس بھلاوے
پلکاں تیر خدنگی دونوں گویا جنگی بھالے
زوروں جتنے کئی اکھاڑے کدی نہ بازی ہارے
سوہناں قد منیر منور کی ہن صفت سنائیں
ایسی صورت ہتھ نہ لگے چرخ بڑے ہنڈنے نائیں
دو نو بیہن خماری ڈالے جیونکر مست شرابی
جنہے نوش زیارت کیتی ہو یا مست شتابی
بدر منیر سلامی ہووے وینہ ہووے قربانی
صورت اسدی ویکھن کارن ملک تکن اسمانی
واہ واہ قدرت کاریگر دی جس نے شکل ویائی
واحد لاشریک خداوند ثانی جس نہ کائی
اوس شہزادی نوں بھی جا کے ہوئی خبر کدائیں
شہر مصر وچ بردہ وکدا محبوباں دا سائیں
صورت اپڑ یاری اسدی امروں ویچن دھریا
اج جا لے جیوں راہ پردیسی باہجھ گناہوں پھڑیا
عام خلایق لینے والی حاضر کھلی دوالے
ویکھاں کیہڑا قسمت والا اسدا مل مکالے
جیہڑا قسمت عالی والا اوسنوں گل لگاوے
ویکھاں کون سہاگن ہووے کیہڑا انشام مناوے
سن ایہہ بات شہزادی تائیں کشش بنی دی ہوئی
شوق طلب جیدن یوسف اوہ بھی اٹھ کھلوئی
لیکر سیاں ہوئی روانہ شوق مہاراں چایاں
گھت پلان ڈاچی دے اوپر کیتیاں جلدی دھایاں
عام خزانہ بے حسابوں وہ سے خچر کھپائی
اشرفیاں دی لدکے چلی شوقوں کل مل آئی
سوہنا ہار سنگار لگایا خوش رخسار سہایا
خوب لباس ڈیبائی لاکے حسن کمال رچایا

Marfat.com

حسن سجا کے زیب بنا کے گئی جلد تیاری
دیکھی شمع کمال نورانی گرد ڈھلے پروانے
اوہنوں بھی جد شمع نورانی حاضر نظری آئی
مست نیناں اندر پلکاں جسم تیر محبت لایا
رل گیا مرشد اچن چیتی ہوشوں سرت ہالی
کہندی حضرت یوسف تائیں دس اسے دلبر پیارے
کون اوہ صانع جس نے تینوں بخشی شکل نورانی
حسن تیرے نے دلبر سے اندر سخت لگائی کاتی
جگوں وکھرا حسن تسانوں کس عطا فرمایا
سن کے یوسف نے فرمایا کدھر عقل گیوئی
اوہ خدا وند جس نے سب کجھ پیدا کر دکھلایا
کن دا امر کیتا جس ویلے میرے واحد سائیں
میرے جہیاں ہزاراں شکلاں قدرت کنوں بنایاں
صورت میری تک کے تو نے ہوش حواس بھلائی
پردہ چائیں تھیں جیکر تھوڑی نظر اولائیں
بادشاہی دا سو جہاں تینوں کدر رہے بچ کوئی
جے ویکھیں رب میرے تائیں قسم خدا دی مینوں
ہو جاویں اس مولا جانب ہر دم بھدے جاویں
ایہ گل بازغہ نوں جد حضرت دسی کھول ربانی
مستی حالت بھل گیا حضرت یوسف تائیں
مینوں شوق کمال خدا دی ولدیو چہ سمانی
سن کے یوسف نے اوہنا تئیں کلمہ دین پڑھایا
جس دم اوہنوں لذت کلمے والی حاصل ہوئی
مال اسباب تمامی اپنا ونڈ دتا مسکیناں
کل علاقہ دنیا والا چھڈیا شوق پیار دلا

حاضر آ کے ہوئی اوتھے بیٹھے خلقت ساری
تالبش اندر ہجر کولے ہوئے لوک دیوانے
ہو بیہوش زمیں تے ڈگی سرت سنبھال نہ کائی
عشق محبت دا دل اندر آ دریا سمایا
قسمت والے وزنیاں تھیں کدیں نہ آون خالی
کس کاریگر ساز سے تیرے ایسے خوش خبارے
دس توں تیری ہی یا ناری یا کہ ملک اسمانی
ایسی صورت کدیں نہ ڈٹھی اپنی وچ حیاتی
کس نے ایسا حسن رنگیلہ تیرا ہیا بنایا
خالق مالک تیرا میرا واحد اللہ سوہنی
زمیں بنا کے اسماناں نوں تھماں باہجہ ٹکایا
اوسے ویلے سب کجھ بنیاں چڑھے لہندی تائیں
اوسدیاں قدرتاں کاریگریاں وچ شمار نہ آیاں
جیکر میرا خالق تکتیں ہو دیں سب سودائی
خالق مالک تک کے میرا جاناں تے سر واریں
سب تعلق چھڈ کے آویں رب ول اڈدی ہوئی
غیر خیال جہان فانی وچ بالکل رہے نہ تینوں
عین جمال پیارے والا جے ہکواری پاویں
اوسے ویلے شوق ربانی دل دے اندر دھانی
اوس مولا ول جاون والا رستہ کوئی دکھائیں
دس شتابی حاضر ہو والا اگے ذات ربانی
گمراہی تھیں کڈھ کے اوہنوں سدھے رستے لایا
اوسے ویلے دنیا والی لذت رہی نہ کوئی
کامل مرشد سبق پڑھایا روشن ہو گیا سیناں
دسے ور دولت وحدت والا سودا لیا بازار دلا

چھلیاں مرکیاں تے کنگن ہتھ ہار سنگار لٹایا
فارغ ہو کے دنیا کولوں رب ول دھیان لگایا

ماری موج کرم نے آ کے مطلب حاصل ہویا
سبھ کجھ بھل گیا جد پیارا حاضر آن کھلویا

بھلگیاں سبھ زیراں زبراں عشق ہوا تسے ملے
جنہاں جہات خداول پائی دنیا تھیں اوہ چلے

محل مکان شہانے چھڈ کے جھگی اِک بنائی
سبھ علاقے چھڈ کے ہوئی حاضر رب ول بھائی

جنہاں عشق گلے وچ پایا جھگی عرش شہانتوں
دنیا چھڈ بہشت پاندے سدوا رب جنہانوں

کی انہاں کرناں دنیا تائیں کی انہاں لذت کرنی
چھڈ علاقے دنیا والے نظر خداول دھرنی

لذت دنیا دی سبھ چھڈن عشق نظارہ چاہون
ویکھ جمال پیارے والا حسن تے صدقے جاون

کرن روایت جبل بازغہ ہے سی جھگی پائی
اِک دن اوتوں حاضر ہویا یوسف نبی خدائی

ونج آوازہ کیتا اوسنوں بولی اندر داروں
کہندی ناہ بلاؤ سانوں بند ہوو گفتاروں

غیر خداول وقت اساڈا ایتویں ضائع جاندا
رب دے باجھ اساڈے تائیں ہور نہیں کجھ بھاندا

جاؤ اپناں کار قضیہ جا کے کرو ضروری
سانوں نہیں گواندی فرصت یا مقبول حضوری

نشہ وصالی نوش جاں کیتا بھل گیاں اخباراں
کجھ نہ بھاون دوست باجھوں ہور گلاں گفتاراں

ملگیا سبق اسانوں پورا اوتھے اساں پکایا
دوست باجھوں ہور اسانوں لوں خیال سدھایا

کی اساں کرنا دنیا تائیں جو ملعون خدائی
اسدے کنوں کرو پرہیزی ہویا حکم خدائی

آؤ محبت خدا دی جانیں چھوڑو دنیا فانی
تاں سمجھو ہے ریاضت اندر پاؤ قرب حقانی

رب دے طالب دنیا تائیں بالکل مول نہ بھاون
رب دے باجھوں غیر شیائیں بالکل دلوں بھلاون

جنہاں محبتاں نال خدا دے آ دھونیاں لایاں
کد اوہناں نوں دنیا والیاں لذتاں دل وچ آیاں

حکایت

رونق المجالس وچوں نقل حکایت آئی
اِک پہاڑ اوپر جا چڑھیا عیسےٰ نبی خدائی

کیا ویکھے اِک مرد خدا دا بندگی پیا کریندا
بھر بھر نیکیں خدا دے خوفوں زمیں اوپر پلٹیندا

گرمی وچ کھلوتا ہویا ڈاڈھی دھپ ستاوے
فارغ ہویا تاں پھر اوسنوں عیسیٰ نبی بتاوے

دَس اسے شخصا سہیں تائیں کیہیں توں جان دکھادیں
کیوں نہ چھپری کوٹھا کوئی اپنے کان بنا دیں

ما سنگتیوں پر ہو سمجھ نہ آنی حاصل ہووسی
جو سبے خطرہ ہر دم جیہا اوسدے وچ کھلووے

سردی گرمی جھکر تیتاں اتے جھل نہ سکدے تیتوں
کیوں نہیں کوئی مکان بنا وسدیاں ہوون

اوس نے کہیا پیغمبراں پہلے سنیا تیں ایہہ بھائی
دنیا کولوں تارک ہوناں چنگا کم ایہا ای

ست سو برساں ناووں میری عمراں ہوئیں زیادہ
انہیں سردی گرمی اندر رب دیاں پیا ہاں گنتا کیں
سن کے حضرت عیسیٰ اونہوں ایہہ گل بول سنا دے
کہیا اوس نوں کون عجیب اوہ دسو میرے تائیں
حضرت عیسیٰ کہیا اونہوں سن اے مرد یگانہ
عمر اونہاندی سو برس تھیں ہوسی تہیں زیادہ
محل مکان شہانے وڈے کرسن چت بنائیں
کئی طرح دے فرش گلیچے رکھسن وچہ مکاناں
سن بزرگ بتایا اگوں حضرت عیسیٰ تائیں
جوں سر سجدے اندر رکھاں رب دی حمد الامان
پہلا سجدہ ہووے میرا مقبول شہارے
ذرا خیال نہ دنیا جانب دل دے وچہ لیاواں
سن کے عیسیٰ نے فرمایا سن مقبول خدائی
داخل ہوا اس غار وچہ چالے تک قدرت سبحانی
کیا ویکھے وچہ اوس غارے دے ہک تخت پتھر دا
اوسدے اوپر میت ہاجر ستا بہت پیاری
اوسدے اوپر لکھی ہوئی ایہہ حقیقت عالی
دہ سو برساں عمراں ہینوں بخشی رب توانا
دہ سو عورت کواری ہیں نوں وچہ نکاحاں آندی
ہور ہزاراں معاملے میرے جگ وچہ آہے جاری
فاعتبروا پس تسیں نکالیں عبرت دسے در آو
آخر ایہہ حالت ہوئی جیونکر ویکھو میرے
سن اے غافل دنیا پچھے نوں کیوں عمر گواویں
چھڈ دیہہ لذت دنیا والی آ جاویں نیکی
رہدے بندے دنیا والی لذت کاری نہ چکھن

اجتک ایتھے مکان بناوندا نہیں کجھ ارادہ
سردی گرمی دی کجھ حضرت خبر اسانوں ناہیں
ہور عجیب ہک اساں نے ناووں تینوں دسی جاوسے
تا انجہ ہور زیادہ رب دے نیک اعمال کمائیں
استھیں پچھے دور کدائیں آوسی ہک زمانہ
ایہہ آدم ایہہ اوہناں ہوسی بہت کشادہ
انج امیداں جیونکر ہیسن روز قیامت تائیں
ابرے کشادہ زمین وچہ رکھسن اوپر عقل نادانا
جیہڑا اوس زمانے تیکر زندگی دیوے سائیں
اوسو قت دسے آدم تیکر سجدہ بول سیں نہ چاواں
اوتھیں پچھے دوجا سجدہ رب نوں کراں پیارے
جیوں سر سجدے اندر رکھاں قیامت تیک نہ چاواں
ہور عجیب ہک میرے تائیں بات سناواں ساری
تاں پھر اندر داخل ہویا جلدی مرد حقانی
صورت نقش حساب کوئی دوروں لس لس کردا
متھے اوپر لوح پتھر دی رکھی اوستا کاری
ہیں فلاناں شاہ بکرم تخت بخت دا والی
دہ سو شہر بنایا دہ سو باڑی ڈھول خانہ
ہور ڈھیا یابت خانہ دہ سو ترت شرع جہاندی
سب چھڈ آیا آخر میری تک حقیقت ساری
دنیا دی ہمدردی پچھے عمر نہ مفت ونجاو
لکھ برساں کو کرے حکومت آخر ہونا ڈھیری
دنیا چار دیہاڑے آخر اندر خاک سماویں
ست کہ وچہ حضور خدا دے آخر یاد ہوئی
ہر دم اپنے اللہ والی یاد نصیحت رکھن

Marfat.com

سن تینوں میں ہور مثالی نقل عجیب سناواں
جیونکر نظر کتاباں آئی دلوں نہ بول بناواں

حکایت مالک ابن دینار رحمۃ اللہ علیہ

مالک ابن دینار اک ایسی خاصہ مرد غفاری
وقت اخیری اوسدیتا ایں ہوئی سخت بیماری

پچھن لگے اوسدے کولوں دس توں نے کجھ کھایا
سن کے مالک نے پھر اگوں لوکاں نوں بتلایا

کھاہدا ہے کجھ اگے اکن مدت بہت وہائی
نا کھیوندا اک پیالہ پیتا نالے دودھ دا بھائی

ترییہ برس ہو گئے مینوں کھاہدیاں ہویاں کھاناں
بعد اوسدے پھر اج تک کوئی نہیں کھاہدی چیز جواناں

ہن بھی جیکر لیا دکھاواں مطلب جتنا کھاناں
اوسے ویلے خادم سن کے جلدی گھر دل نٹھا نال

جلدی آندا گھر دے وچوں کھانا چک ضروری
رکھیا آ کے مالک اگے تکیا مرد حضوری

تکڑیاں بھکھیاں کھانے طرفوں ساعت اک وہائی
ساعت پچھوں نفس اپنے نوں اتنی بات الائی

آسے نفسا ہن کی گندہ کھاناں وقت اخیری ہویا
لنگھ گئی عمراں باقی خود نوں سمجھ لئیں ہن مویا

جیونکر ترییہ برس توں صبر ول فاقہ وچہ گذارے
اک ساعت ہن باقی رہندے کر جا صبر پیارے

بس پھر کجھ نہ کھاہدا کھانا واپس چا پرتایا
روندا رہگیا پیٹ نمانا لقمہ اک نہ کھایا

واہ سبحان اللہ کیا رب دے بندے نیک گرامی
راضی پیٹ نہ کیتا اپناں اندر عمر تمامی

دنیا دے لالچ نوں چھڈیا پکڑیا راہ حقانی
اوچا سخن نہ رہندے اگے کیتا بول زبانی

دنیا نہیں پیاری رہندی دین خدا نوں پیارا
جو کوئی حاضر رب ول آوے سبھ کجھ پاوے یارا

جو رہندے دروازے جاوے کدیں نہ آوے خالی
دنیا دین تمامی اوسنوں دیوے اللہ والی

جنہاں عشق حقیقی اندر جھات ذرہ کجھ پائی
معلم ہو گئی سبھ اونہاں نوں مخفی کار روائی

اس منزل وچہ وڑنا اوکھا ایپر جو ڈر جاوے
قسم خدا دی پھر اوہ دنیا بالکل دل توں بھلاوے

جنہاں عشق محبت والے کیتنے توش پیالے
بھل گئی ہوش اونہاں دے تائیں ہو بیٹھے متوالے

دنیا دا کجھ وہم اونہاں نوں دل وچہ کدیں نہ آوے
دنیا دے طوفانوں کدہرے دور اگاں لنگھ جاوے

بس کر آدھا ایسے ذکروں بھریاں ہین کتاباں
اصلی وسن حقیقت ساتوں رکھ امید تواباں

وکدا وچہ بازار کھلوتا یوسف نبی خدائی
کیوں نہیں قیمت پاون والی ایہہ زلیخا آئی

ہور وپاری ایتھیں ہر کوئی لالاں پیا وہاوے
جھب لیا زلیخا گاہک تازی رقم وٹاوے

نہیں انہاں نتھیں خدمت ہوندی حضرت یوسف والی
لے آ جس نے خدمت کرنی صورت وچ مثالی

کی ایہہ گاہک ہجوم انہاں دا کر ہو دور کدائیں
جھب لیا وچ جسدے کارن آیا یوسف سائیں

یوسف وکدا شہر مصر وچ جاوس نوں خبر نہ کوئی
دسو جلد حقیقت اوسدی جویں کہانی ہوئی

سنو حقیقت حال زلیخا ادھر اوگنہاروں
جیونکر حالت نظریں آئی مینوں نقرہ کاروں

آغازِ حالاتِ مائی زلیخا رضی اللہ عنہا

حمد اتے نعت دے پچھوں اے ساقی ہنوالے
بھر دے جام محبت وچوں سانوں وڈن پیالے

مست شرابوں اکھیاں ہوون اونی ہوش ہلاون
اعلیٰ ہوش مبارک وچوں فائدہ وچ اوٹھاون

ہو کے محو بیہوشی حالت اوس دربار جاون
جتھے اوہوں ملک نورانی جہات نہ بالکل پاون

مخفی حالت نیویں نظروں وچ وٹن اوسچائی
محبوباں دی حالت تک کے لکھ وکھاون بھائی

جویں حقیقت ہوئی اوسدی حاضر بول سناون
پھل ڈانگوں چھپ غنچے اندر سے حقیقت پاون

جویں حقیقت خواباں والی جویں حقیقت شادی
بھی جویں مصر وچ آئے آئی کہیں حقیقت یادی

کویں عزیز پیارے تائیں درد وچھوڑا آوے
کریں فراق پیارے اندر رو رو کے کرلاوے

کیونکر یوسف نوں جا مصروں ویکھے کل خبر بیبے
تک کے حالت حاضر وں مست شدہ ایہہ دیدے

ذرہ سخن خلاف نہ بولیں اوہوں غرض گذارن
حاضر پیش تمام بھراواں کجھ خلاف نہ مارن

سنو حقیقت مغرب طرفے ہیسی شاہ اک عالی۔
صورت قد حساب نہ کوئی تخت بخت دا والی

ہر ہر پلسے حکم رواتہ تابع خلقت ساری
نیڑے دور تمام ملک وچہ حکم اوہدا سی جاری

نام نشان نہ ظلم ستم دا اندر اوس زمانے
خلقت بہت آسودہ ہیسی دکھ غم ند رسدہانے

تابع وچہ شاہ زور ہزاراں زوروں سے بنواسنے
کوئی نہ حکم عدولی کرکے او تاں سیس اوٹھائے

کوئی نہ ثانی دنیا اوپر اوسدا ہور کدائیں
عدلوں ہزاروں نیک نتیجہ ویوے شاہ صاحب

اوسدے گھر زلیخا بیٹی جلوہ شدہ ی لاثانی۔
حور بہشتی ملک فرشتے سے ہوون قربانی

خوش رفتار اداوں چنچے پیریں جھانجراں چھنکے
جتھے قدم ٹکاوے بی بی طبق زمیں دا ہلے

نال اشارے حکم منیندے عقلوں علموں بالی
نقشہ تکیاں ظاہر ہووے قدرت خالق والی

نازاں نال سہے وچہ محلاں غم تھیں ملی آزادی
حاضر سنگ سہیلیاں بیٹھی ہر دم فرحت شادی

صفت بیان کمال اوہدی دا حد شمار نہ کوئی
حور جنت وی قدرت کولوں خاکوں سازی ہوئی

سچ پچھو تاں میرے کولوں مدح نہ کیتی جاندی
نالے اجل ہے جو ملاں سخت مزاج اونہاندی

Marfat.com

اصلی عالموں خبر نہ کوئی اینویں طعن وہویندے
اگلیاں عالماں تائیں مونہوں کافر ہن کرینیدے

جداوہناں نے بیچ الائی خاص زلیخا والی
اوسوقت وچہ کافر ہیسی سمجھ اے نیکخصالی

کوئی خواب خیال نہ بالکل اجنبی اقرب سداوے
یوسف صلوات اللہ والانام نشان نہ آوے

حد بلوغت نوں نال پہنچی لڑکی عمر دیواتی۔
اوسوقت دی حالت شاعر لکھلے گئے زبانی

نالے ایس وچہ تھیں اوہناں ذکر جمال سنایا
یوسف نوں جے رب العالم حسن عطا فرمایا

جیسا یوسف سی خود سوہنا ایسی بی بی پائی۔
دوہاں دی اوس رب العالم جوڑی خوب بنائی

جھیڑے کافر کہن اوہنانوں خود اوہ عاصی ہوندے
نیکاں بندیاں نے جو سنکر رہسن قیامت روندے

بس کر آزھا ذکر انہاندا چھیڑ حقیقت تازی
معلم ہوسی کس دے اوپر مولا ہوندا راضی

بعضے سٹ برس بتلاون توں بتلاون کوئی
جدوں زلیخا بی بی تائیں خواب بشارت ہوئی

خوشیاندے دن جاون لگے غمدے جھوکے آئے
سوہنے قد مبارک تائیں غمدی خزاں جھکائے

کدیں نہ خوشیاں والے ہر دم رہندے موج اڈاندے
سدا نہ بھانڈے ثابت رہندے ٹھیکرے بھی ہو جاندے

اک دن سر پر موج خوشی دا ویلا لنگھ سدہاندا
بیشک اکدن ربدی طرفوں وقت مصیبت آندا

زینت زلیخا خوشیاں اندر فرحت موج کماندی
جلدی حکم کنیزاں منن جو موہنوں فرماندی

حاضر ہر ہر نعمت اگے حد حساب نہ کوئی
کیسے قسم دی اوسدے تائیں دلوں نہ چنتا ہوئی

وچہ محلاں مٹھیاں گلاں نال سیانے کردی۔
ہردم رہے پلنگے اوپر پیر نہ ہیٹھاں دھردی

خویش خوشاہیں شام صباحیں رہندی وچہ سیانے
مائی باپ نہایت دونوں شفقت مہر کماندے

سینزاں وانگوں گو وکھڈاون ہرگز فرق نہ پاون
جو کجھ چیز منگے سو حاضر جلدی نال لیاون

خوشیاں عیشاں اندر اوسنے مدت کجھ لنگھائی
بعد اوسدے پھر حاضر ہویا ظالم عشق قصائی

اجے چلیتی خوشیاں والے آن بچھاویں ڈھلے
موج جوانی والے ویلے الوداع ہو چلے

خوشیاندیوچہ سُتی ہوئی درداں پٹ جگائی
دس کھاں خواب زلیخا تائیں کیونکر آزھا آئی

در بیان خواب دیدن زلیخا بار اوّل

کیا ہک رات عجیبہ آئی خوبی حد نہ کوئی
شب قدر دے نالوں عزت اُسدی زیادہ ہوئی

سوہنے تلرے اسماناں تے لٹکن پالو پالی
رات سہاگا نوالی آئی یار ملاون والی

ہر اک چیز خموشی اندر ادبوں کوئی نہ بولے
آمد حسن پیارے والی ہر کوئی جندڑی گھولے

چُپ چپاتے پکڑ کنارا بیٹھے سنگ نہالے
سخن بے ادب ستاں کچھ بولن لا علمی تے یاروں
چور چکار نہ ہووے کوئی ہر شے چُپ چپاتی
خوش لبساط مبارک اوپر نیند مٹھی آئی -
خواب وچ لے دلبر پیارے ڈِٹھا آن نظارا
دو زلفاں نے کنڈل پاکے دِلنوں قیدی کیتا
دونوں نین چراغ نورانی دو سولٹ نکالن
ابرو خوفی وانگ کماناں مژگان تیر الہارن
دو رخسارے بدر نورانی مٹھیا شمس نشانی
اچن چیتی پیارے جانی دِتی آن وکھالی
تک جمال پیارے والا ہو گئی مستانی -
ہوش حواس تمام بھلائی تر تر صورت تکے
عاشقاں اندر شامل اسدا ہو گیا پکا ناواں
سوہنی صورت دلبر والی دِل نوں لگی پیاری
مٹھڑی پیاری صورت وِلوں نکلے خوشبا نکر دی
کون کوئی ایہ دِلدا ہانی جی وچ فکر دوڑائے
بہت خوشی تے اندر آئی ہور خیال بھلائے
اوس پردیسی لوکوں دِل وِچ کھُبی آپ دیوانی
نال مسافراں عشق جلائے دائم ٹھلیں ہارے
دائم غم دیاں تیلیاں اندر مچھی دا ٹنگ لیوے
ہر دم تا ہنگ سکھے دلبر دی کدن پیارا آوے
اے غافل ایہ دنیا ساری جاں مسافر ڈیرا
پھر افسوس کریہیں جسدم دنیا لد سدھالی
دنیا کوڑ مسافر ڈیرا دیل پیاسے جھاکھیا دا
چند دیہاڑے خوشی ہو کھیاوے آخر اُٹھ کے چلے

حکمت ربدی ست دوست نوں کچین آن دِیکھانے
راتیں اوس وچہ پہرا نوں لے بند ہوئے گفتا روں
ایہ رمز زلیخا تائیں لگی غم دی کاتی -
بدر منیر نورانی سوہنے صورت آن وکھائی
واہ کیا صورت سرجی خالق دُور جاوے چمکارا
بھر کے ساقی عشق پیالہ دِتیا چُپ چپیتا
کُل نظار گیاں ویکھیاں بالن وانگوں بالن -
راہ جاندے بیدو سے تائیں کربے تیری مارن
ملک حوراں تک صورت اسدی ہو جاون قربانی
دروازے فیض کھلا ہر ہویا نوری لاٹ نکالی
جگروں عشق محبت والی پار لنگھائی کانی
اوس صورت نے دل دے اندر ڈیرے لائے پکے
واہ کیا بھاگ زلیخا والے ملیا یار سچاوا
تک جمال کمال نورانی ہووے صدقے واری
دِل نوں بہت پیاری لگی وا صورت دلبر دی
ہو کے شوخ اساڈے ستراں اندر قدم ٹکاوے
ڈھوسے پردیسی دتیاں گل لگانا چاہے
نال مسافراں نیوں لگانا آخر دی پشیمانی
ناں اوہ ملدا پیارا ناں اوہ ہجر یدا درد سمیٹے
جسدا ڈھور مسافر جانی اوہ نہ بالکل جیوے
ناں اوہ اسدا دلبر اسدے ناں اوہ خوشیاں رکھے
سٹ کے اپنے واسطے ہوویں گزر ہمیشہ دُوری
ہٹ جاں اسدے عشقے کولوں جو چاہساں بھلیا دی
اسدیاں محبت لائی بے دستور احمق دا
جاندیاں اوسنوں عاشق اوسدا تک کے تیلیاں لے

جویں زلیخا چند ساعت وچہ تک کو ہوش بھلائی
اوس پردیسی صورت اوپر جندڑی گھول گھمائی ۔

جسدم جاگے گی تاں تکھیں اُسدی حالت ساری
کیونکر اوس پیارے باہجوں کردی گریہ زاری

کیونکر یار پیارے باہجوں حالت اُسدی ہوسی
کیونکر وچہ فراق سجن دے اوڑک انگوں روسی

بیان بیدار شدن بی بی زلیخا

ملک جمال پیارے والا ہو بیٹھی ستانی ۔
غفلت نیندر اندر دسیوں ملیا پیارا جانی

جاگ آئی تاں اوتھ کھلوتی کردی نظر چوپھیرے
کوئی نہ صورت نظریں آئی پٹکی لے گئی ڈیرے

جیہڑی غفلت وچہ ستے تائیں عمراں سبھ وہائی
خبر ہوئی جاں سر دے اوپر اجل اچانک آئی

کردا نظر چوفیرے اُسدم نیک عملاں نوں تکے ۔
آخر محل نہ نظریں آوس رو رو نیر چھلکے

انہویں جدوں زلیخا نے بھی ہوش ذرا کجھ پائی
جس صورت نے پکڑ دکھائی اوہ نہ نظریں آئی

عشق النسا تن من ملیا اندر سارا جلیا
جانی پکڑ اٹھاون والا ہو وداع کر چلیا

سنجیاں دسن محل مکاناں ورتیا جگ انہیرا
محل مکان سہاون والی پٹ گئی صورت ڈیرا

چھپیاں آن غمانیاں کالیاں نگاں مرن لگ ہنسارے
تھوڑا جیہا جلسہ لاکے دلدے یار سدھارے

کرکے گئے اوجاڑاں جانی لے گئے خوشیاں نالے
دیگئے پچھے دردمنداں نوں درد فراق پیالے

سوہنے نین زلیخا والے ہنجوں ہار پرودن
جانی نظر نہ آوے ہر دم کرن نظارہ رودن

ہوش حواس نہ رہی ٹکانے ہوئی سخت دیوانی
رو رو کوکے کدھرے سایاں میرا دلبر جانی

دلدا چین لبھاون والا کدہرے اُٹھ سدھایا ۔
کون اوہ جس نے پکڑ اسانوں دردانوچہ پھاہیا

کون اوہ بانکیاں نیناں والا صورت دا متوالا
کیوں اوہ آپ دچھالے ہویا سوہنا ہیرا اُجالا

کرگیا ظلم اساڈے اُتے ہائے تتی ہیں پٹیاں
کدہرے گیا پیارا جانی جس نے پٹ کے سٹیاں

ہار سنگار تمام بھلائے عشق مولے لائے
زیور تیہ پیارے باہجوں لاہ کے دور وگائے

چھلے چھاپاں ہار حمیلاں گہنے بادشاہاں سندے
لاہ کے دور وگائے کدہرے کیتے عشق نکانے

سوہنیاں زلفاں عطروں بھریاں پٹ پٹ دور وگا
تیز سخن تمام بھلا کے غم دے گاون گانے

عشق کڑاہی بیگی ناہی تلی پکڑ دہنگانے
نال بولایاں بولے ناہیں رودن نین نمانے

چھوٹی عمراں درد وچھوڑے آکے جہاتی پائی
سوہنے یار لاتاتی قامت دیکھے گئے جدائی

انجوں رولیاں رہن ولیاں غمدیاں اگیں بلیاں
رو رو یاد کرے اوہ صورت دردوں چھاتی تلیاں

Marfat.com

کون کوئی اوہ سوہنی والا چپ کر کے موہ گیا
دوش گٹھڑیاں راحت والی آخر ملی جدائی
رو رو دیہاڑے نیر وچھاڑے کدھر گیا دل موہنا
ایویں رو رو کر کے دوہائی ہوش حواس نہ کوئی
حاضر آن سہیلیاں ہویاں پچھن مدد کیہائی
کون کوئی اوہ ظالم تینوں دے کے گیا دلاوا
شربت گھول پیاون اُس نوں مٹھیاں چیزاں دے
کسی طبیب سیانے آ کے جانن مرض تمامی
حضرت عشق لگائے ویری جس جا گھر نے بھائی
لگی مرض جہلنے تائیں عشق محبت والی
روندی رہن فراقاں جلے کدی آرام نہ پاون
عشق جہاندے لوک کون ہے سیا کداوہ رہن سنبھالے
رو رو کے فریاداں کردی زار پکار کریندی
کون اوہ صورت نور سنواری بجد اپڑا ہاری
روون نچ کرلاون والا دکھی کسے اسانوں
کدن پیارا جانی سانوں آن زیارت دیسی
کدن اوہ پھیر بہار والی آوسی رُت دوبارہ
کون اوہ چاہ گرہاں کوئی پلو چہ موڑ گیا مینوں
گھت زنجیر محبت والے کیوں نہیں آن چھڑوندا
روندیاں درد فراقاں اندر گذری کتنی ہیٹھے
روندی نیر اچھالے ہردم کوئی نہ پوسے چھالے
کر کر تنگی وارول دل کیجہ آرام نہ آوسے
ہردم بیٹھی رہے اکیلی بات نہ کوئی کردی
سنگ سہیلیاں آن بلاون جیہڑیاں راہ بچاسے
روندی ورد دعا کر کے دو ہیاں یا رب بچیا سایاں

پھڑ دو بیٹیاں حکم خدا دی ابرواں تھیں کوہ گیا
کر کر یاد پیاری صورت رو رو کرے دوہائی
کدھر گیا پیارا جانی ہر سو تکدی تھیں سوہنا
نوکر زلف غلاماں تائیں سخت حیرانی ہوئی
کس رب دا تیرے تائیں ویکھ کچھ پتہ نشانی
وس حقیقت ساری اڑئیے کس گلدا ایں نادا
عطر لئے خوشبوئی لا کے حاضر خدمت فرمیے
دار عل گر گر کھکے اسپر ملی نہ صحبت گرامی
کدا اوہنانوں نال جدایاں ہوندے صحت صفائی
کدا اوہنانوں نال جدایاں ملدی صحبت عالی
تخت رلے پیارے والا کدن پیارے آون
مر کے ہو گئی گولے جیہڑے عشقے بالن بالے
کیوں نہیں اوہ صورت انور پھیر زیارت دیندی
ویکھ نظارہ بن عاجز دی لگی راحت ساری
کون اوہ محرم حال حقیقت دستی مینوں اُنہاں نوں
کد پھیر صورت دا متوالا میرے سنیسی
کدن پیاری صورت والا دے سی آن نظارہ
میری تھیں بیدوسی تائیں مارنا آہس کیہڑوں
ہائی دا رجانی بچھا کے پھیر نہیں پچھیرے باندا
کیہڑی نہ پھیر لیتا میں تینوں سن [illegible]
ہائے چو خوشبو سپیلے سہیڑ [illegible] دل ہائے دیجا لے
[illegible] درد [illegible] والا مرد ہیاں [illegible] جاوے
دوچاں آن کلام جو کرتا سچ پوندی سر دردی
حل نہ کر دا ایہہ کسے [illegible] زہر دے دن کھدا لے
میل پیارا جیہڑے مینوں کرے بہوش رلایاں

Marfat.com

سوہنی صورت والا جانی میل رہا تک واری
ہک پیارا مل واہنی شاید میں کچھ جیوواں
جبدم رہنوں عرض سنائی مہلت نیڑے آئی
سن لئی عرض خداوند عالم آسیا دلبر جانی

ہیں دلگیر پوپانی والی آن کرے کجھ کاری
تورڈی خواب چالی میلیں بہت آسودی تھیواں
سال اچھوں محبوب نکینے صورت آن وکھائی
سنیوکوں دوبارہ ملیا آکے بنی حقانی

دربیان خواب دوم ہائی زلیخا رضی اللہ تعالیٰ عنہا

سنو حقیقت کویں زلیخا خواب دوبارہ آئی
روندی تے کرلاندی نالے کویں مراداں ودھیاں
سارا سال نہ سُتی دردوں ایہی روندی کرلاندی
آ گئی اکھ تے اکھیں جڑیاں قدرت ربدی ہوئی
سگویں اگلی شکل مجسم سوہنیاں نیناں والی
اوہو نقشہ قدرت والا غیبوں ظاہر ہویا
ودھیں ہیں ہیکن جیچل دیوے شمع سے پروانے
اوہ زلفاں والا جانی ناگ لہراون والا
اوہ صورت شکل نورانی خلقت نہیں لاثانی
سارا خانہ روشن ہویا غمدی رات سدھائی
جلدی اوہ جھکے حاضر قدمیں روکے عرض گذارے
کون کوئی توں مارا سانوں پھیر نہ خبراں لیاں
درد غم ستم تماہی ہوئے زندگی تھوڑی ہوئی
ایسے تیر لگائے سانوں جگروں پار لنگھائے
سال ہزار ہجر تیرے وچہ سر سٹر ہوئی کوسلے
سنگ سہیلیاں عطر ہنبلیاں پہلگیاں سبھ بنوں
پھیر سیدھی دردآں ماری گھٹ زلفدی پھاہی
تسیں ہمیشہ موج خوشی وچہ ہاک اساڈی بلدی
خون سریر تمام سوکائیا جسم نہ رہگیا ماسہ

اوس محبوب پیارے جانی صورت کویں وکھائی
کیونکر درداں ماری سندیاں رب عرضاں سُن لیاں
قدرت کولوں پھیر خدا نے رات مبارک آندی
اگلی صورت حاضر ہوئی بالکل فرق نہ کوئی
آگیا شاہ جہان دے وردی ہو سی سدا سوالی
صورت چن بدر دے وانگوں حاضر آن کھلویا
منہا وچہ مبارک نوری عاقل ہون دیوانے
اوہ ابرو قوس قزح نہیں تیر چلاون والا
اوہ دلبر ظاہر ہویا جیں لگائی کانی
عین جمال پیارے والی جدوں زیارت پائی
اسی دلدار اساڈے دلنوں ٹھگ لیجا ونہارے
تیری باجھوں لدی جانی قبراں ہر کن پیاں
دیل تیاری موتوآ اندر فرق نہ رہگیا کوئی
پھیر دردمنداں دے آکے حال احوال پچھائے
کھاون پیون سارا بھُلا ہجر ہے گئے روئے
مار وسنجایا پھیرے تائیں کی آیا ہتھ تینوں
قیدی کر گیوں ہیں بیدردی واہ واہ بے پرواہی
ہجر فسلک دے پاروں ہوئی نازل گھڑی اجلد ہی
ہیں سزوئی تیری پچھے توں ایہ جانیں ہسا

Marfat.com

اوچیاں بانگاں دیواں کھلی چڑھ ماڑی ہر ویلے
گھنتاں جہات نظیر چو فیری مت سجن نوں تکاں
ہجر تیرے وچہ ماریاں سٹریاں سخت بیحالی ہوئی
نیند خوشی آرام تمامی بیٹھیں لد سدھایا
لگی ضرب فراق تیرے دی سینہ ہویا لیراں
ترس نہیں کجھ تیرے تائیں کر بے ترسی جاناں
سوہنیاں زلفاں والیا لگے باشک ناگ لڑانا
واہ تیری آشنائی سوہنی بیوفائی کرناں
کون کوئی کی اسم مبارک دسو کس زمینے
دسو پتہ نشانی مینوں میں قربانی جاواں
سن کے یوسف نے فرمایا میں جاواں قربانی
تیرے نالوں بہت زیادہ لگا درد اسانوں
مینوں بھی نہ عشق تساڈا اگر وچہ بہنے دیندا
جان تساڈے عشق وچالے مشک سٹر ہوئی کیلے
گھیرے پئے پیارے وطنوں اہو دلدار نگینے
یاد کراں دن راتیں تینوں غم دی گاون گانواں
بلیاں بھائیں ماراں بھائیں یاد کراں ہر ویلے
مینوں ایہہ گل لازم سی مستاں قراروں ہاریں
اسیں تساڈے عشق وچالے پختے محکم ہوئے
ساری عمراں تیری کولوں کدی نہ مکھ پھریساں
تو بھی میری طرفوں بالکل مکھ بھنواویں ناہیں
ہک گل نہیں قرار ہر تاں فکر میرے دل دھرناں
ایہہ گل کر کے مل اجائی کنڈ وکھا کے چلیا
اٹھ بیٹھی اوہ ویلے اوسی ہوش حواس نہ کوئی
لگے خواب جنہاں دلاں انگوں ہیسی دلبر جانی

تکاں راہ تساڈا اسایاں وچہ کوہل سویلے
لیکن توں نظریں آویں چور مریلا پکاں
تک پیارے حال اساڈا خون شدہ ہو گیا کوئی
جدوں آن جمال وکھایا پھیر نہیں مکھ پایا
بادشاہاں دی بیٹی ہو کے کیتا بھیس فقیراں
سنگ سنا کے پھیر پیارے اوہ راہ سٹے جاناں
پھیر کیوں پچھتانے اتے آ تریاق لگانا
کر کے طالب خلق دیوانی پھیر نظراں وہرناں
کی ہے نام مبارک کس دے ہو تم پسر نگینے
دسو شہر مکان تمامی میں اتھے خود آواں
مینوں بھی ہجر عشق تساڈے لائی لوچہ کائی
ناہیں وچ واری حاضر ملیا آن تسانوں
ہجر تساڈے اندر میں بھی ڈاہیں پھراں مریندا
سر وقت اساڈے اوپر وسے غم دے جھولے
تیری خاطر ڈیرے آ کے لائے دور زمینے
عشق تساڈے نے پٹ سٹیا تاں اتھوں تک آیاں
محل مکان تساڈے باہجوں دسن جنگل بیلے
عشقے دے وچہ ہویاں ہویاں مسدلوں ساریں
کر کے یاد خداوند تائیں کراں بہنہ کھلوتے
کعبے وانگ تساڈی جانب کدی نہ کنڈ کریساں
جیوں میں یاد کراں تیں توں بھی کرنا یاد اسائیں
اساں بھی عشق کمال تیرے وچہ گھٹے انہاں دا اجبرنا
رو رو کے سد رہی زلیخا ایہہ مول نہ دلیا
اگے نالوں بہت اسیں دل دے اندر ہوتی
پھر جاں ملیا لیکے پتھر سمے ہو گئی پاک نشانی

Marfat.com

کھلیاں ویراں نیراں سبھ سجناں جھاتی پائی
اگے بھی کجھ نال کسے دے ہس ہس کی گل کردی
سنگ سہیلیاں پیار لاون کجھ نہ بولے چالے
درد فراق پیارے والی ڈاہڈھی آکتی پائی
دور کدائیں جنگل اندر حال وہائیاں کردی
آپ نا ماہیا میں قربانی کدھرے نس سدھائیوں
وطن مکان اپنے دا ایتھوں کجھ نہ پتہ بتایا
کیوں ایہہ دل دی جانی بیرے صورت دے لاثانی
ترس نہ آیا تیرے تائیں روندی نوں چھڈ چلیا
ہائے افسوس ایہہ بات نہ کرتم ہوندی محشر تائیں
رج رج گلاں نال پیارے کر لیندی ہکواری
شعل فراق کلیجے اندر جاگی مار سدائے پیا
کدھروں بھالاں میں لدا جانی محرم یار حقانی
جیندم تنگ زیادہ ہوکے رووے ہائیں مارے
سخت حیرانی تے پشیمانی غم دیاں آنسو جاری
ویکھ حقیقت باپ پیارا توں اکھیں تھیں رووے
سدے کئی حکیم سیانے حاذق بہت پرانے
کجھ تہوات نہ آیا بالکل اصلی مرض نہ پائی
ہور نہ کوئی دوائی اُسدی کردے ہے تدبیراں
آپے محل مکاناں اندر صبروں بیٹھی رہسی
سنکے بات شتابی شاہ نے سخت زنجیر منگایا
نازک پیراں وچ پایا کرکے قید بہائی
ہو گئی قید زنجیراں اندر رووے کر کر زاری
قید کیتوں ہی ہیو نگر مینوں اینویں دیہ خلاصی
لوکاں نوں کجھ خوف نہ آیا قیدی کر گئے مینوں

اگے کی دیوانی آہی ہور ہوئی سودائی
ہُن اوہ تہناں کھل گیا سبھ چاٹ لگی دلبر دی
بتاں دا نگ بیہوش نہیں تے پہنے عشق پیالے
محلاں تھیں اٹھایا ہر ویلے کردی حال وہائی
عرض سنائے حاضر کرکے خوش صورت دلبر دی
مطلب کجھ نہ دسیا مینوں کس سبھتوں آئیوں
کیوں نہیں دسیایں مینوں پاسے جلوہ نور سجایا
کیوں نہ دے گئیوں میرے تائیں اپنا پتہ نشانی
اگے نالوں ہور زیادہ سینہ میرا سڑیا
رج کے نال پیار گلاں کردی چائیں چائیں
ایسے ایڈی قسمت ناہیں لائے میں دلاں ماری
واللہ اعلم ہُن عاجز تے کسدم چاہسی آیا
کتھے جا ملاں کہتائیں وس نہیں گیا نشانی
وچ بازاراں روندی جاوی چھڈ کے محل چوباری
بے پردہ ہو وچ بازاراں کردی گریہ زاری
ہو گئی جھلی دختر میری ہُن کی چارہ ہووے
ایہہ اسدی مرضاں کولوں ہوئے شیشہ ابانے
سبھ حکماواں شاہ دے اگے ایہوں عرض الائی
لازم اُسنوں محلاں اندر رکھیوں نال زنجیراں
وچ بازاراں جاہل خواراں بد الفاظ نہ کہسی
سونے دا اوہ سنگل ہیسی راوی ذکر لیایا
بیلی پوری کی عشق دی قیدی ہونا بھائی
اے قیداں وچ یار محن ہائی کر کجھ میری کاری
مر جاسی وچ درد فراقت روندی جند رنجی غاصی
لازم آہا سبھناں تائیں قیدی کرنا تینوں

Marfat.com

سجن بے انصافی کیتی نال میرے دل جانی — اگے زلف تیری دی قیدی رہندی نت رنجانی
اوتوں ہو زنجیراں والی قید سرتے آئی — دوہاں طرفوں تیرا دے پر کیسے نہ مہر کمائی
کجھ پرواہ نہیں قیداں والی اے دلدار سگینے — جے ہکواری ہیں عاجز نوں آن لگاویں سینے
سارے درد عذاب گھنیرے جاندے نظر نہ آون — جیکر تیرے جیہے پیارے آکھوار بلاون
پتہ ٹکانا تیرا مینوں جیکر معلم ہوندا — قسم خدا دی اوتھے آوندی ہرگز فرق نہ پوندا
لیکن کی کراں نہ مینوں معلم پتہ ٹکانا — کیہڑے شہر مبارک اندر تیرا دولت خانہ
رووں باجھ علاج نہ ساڈا چلے کجھ نہ چارا — لیندا سر پر روڑنے جوگا ہوندا اور رسال ادارا
آکھوار پیارے جانی دیہہ کجھ پتہ نشانی — میں بھی جا حضور خدمت ہوکے بولاں سخن زبانی
سدھراں پیاں دل میں نوں کیویں پیار سہندے — نیناں ٹھنڈ نگانے ویکھن کارن ہر دم رہندے سہندے
آکھوار تہاراں ہور صورت شکل وکھائے — مدتاں دی ویکھن تانگھ خوشبو آن سہاؤ
دیہہ جلوہ روشن مینوں ویکھ چہرہ خوش ہوواں — دیکھ جمال مبارک تیرا غم ہو دور خوش ہوواں
خوش ہو سنگ سہیلیاں اندر بہواں مجالس کر کے — جی پواں بھی ہوئی ہوئی گھٹ شراب دی بھرکے
کدن پیار جانی آسو بند خلاص کراسو — کدن ساتھے دکھ پیارا ورنگ غم خوار روندا سو
پاک جمال مبارک نوری کدوں زیارت دیسی — میں عاجز دیاں زاریاں سن لا کیہڑے روز سنیسی
کس دن بدل رحمت والا سیتے رب وساسی — دکھ غم تے فراق تمامی کدوں وداع ہو جاسی
اینویں غم وچ گاون گاوے صبر آرام نہ کردی — حاضر ناظر ہر دم رہندے شکل سجن دلبر دی
کردی رب کلول ہمیشہ واویلا کر دووے — نال خیالاں صورت دے سنگ گلیاں گلاں چھوڑے
آخر اینویں سال گذشتہ ہویا کر دیاں زاری — بعد اس تے پھر یار رلن وی آئی آن بیاری
رحمت مینہ بہاراں والا وسن اوپر آیا — ترے جی واری حضرت یوسف آئی جمال دکھایا

بیان خواب ڈٹھن زلیخا بار سوم تے پچھن نام مکان اطلاع کرن حضرت یوسف

سنو حقیقت کیونکر آئی خواب تریجی واری — تریجی زلیخا یار سجن دی خوشی صورت پیاری
کیونکر مینہ کرم دا ہو یار رحمت جھڑیاں لایاں — کیونکر غنچے پیاریاں کولوں لگیاں ہون جدائیاں
کیونکر باغ شکستہ اوتے پھیر بہاراں آیاں — کیونکر غماں بیچاریاں کولوں دور مہاراں چائیاں
رات مبارک میلن والی آئی یار پیاراں نوں — ربی خلاصی دردماں کولوں عاجزاں دردمنداں نوں

Marfat.com

وسن لگا ابر بہاری کھیت ہوئے سب تازے — درد فراقاں والے آکے بند ہوئے دروازے
کجھ دن صبر آرام تسلی قسمت اندر ہوئی — لگ گئی اکھ زلیخا والی دیر نہ لگی کوئی
سکدیں خواب وچالی صورت آئی اوہا پوری — جیہڑی دو واری تن اندر دتی داغ ہجوری
حسن جمال کمال نورانی سوہنے نین شرابی — دوروں حاضر خدمت اندر ہوئی آن شتابی
اوہا پیارا حسن لاثانی محرم یار حقانی — اوہا سینا دھریلا جھنے پار لنگھائی کانی
دل مل تیر لنگھاون والا نانگ لڑاون والا — تیرجی واسا آیا گھر اندر صورت دا متوالا
تک جمال پیارے والا دل وچ فرحت پائی — ڈہن نپ کے ڈھہہ قدماں تے آکھی بات سنائی

غزل فارسی

قسم حسن جمال تو مرا ہر بہ گردانی — کہ اندر فرقتم دل جاں شدہ قالب بہ حیرانی
سخن دراز وہاں عقدہ چرا بیروں نہ بکشائی — چرا حالت نمے گوئی کجا باشی کجا مانی
چو خوبی حسن تو دیدم عناں از دست رفتہ شد — گماں بردم رہا باشم بفتادم بہ زندانی
زنجیر سے زلفت اندر دل دہم بر پائے افتادہ — چرا اشکالکستائے من نہ سازی مشکل آسانی
زآزادی شدم در بندلہاں خنداں ہمی خفتند — اشک ریزاں دو چشمانم شدند چوں قطرہ بارانی
نہ ابرو خوش نمائے تو دوتا شد سر قامت من — نہ پرید عندلیب از چمن سبزہ زار جسمانی
گماں بردم ز آشنائیت مرا سود بیاید پیش — نہ دانستم کہ در فرقت شود مقطوع ایں زندگانی
قدیماں ہم نشیناں مرا بگذاشتہ حسرت — زاعلیٰ شاں بفتادم ز عشقت در پریشانی
جمال خود نہ بنمائی اگر بنمائی ہم یکدم — وزاں بعد نے آئی بہ چندیں سال گردانی
الا اے ایہا الصورت بگو برخے حوالہ خود — بہ پیش بس حزیں گشتم ازیں پس تو مرنجانی
گداختہ شد چو موم اہرام بگوید ایں عرض گریاں — بگوئی ماوا ولیجا ترا قسم است سبحانی

قدمیں لگ کے رو رو کوکے ای میرے دلجانی — اپنے وطن پیارے والا دیہہ کجھ پتہ نشانی
پکی پکی خبر اسانوں اپنی دس ضروری — کیہڑے شہر ولایت اندر رہناں مرد حضوری
ہن ہن تیجھی باجھوں ہیکدیں نہ جاون جلیاں — اگے وانگ تیرے اوپر کدیں وساہ کریاں
بکانپ بیٹھی ہن پلہ ہل نہیں ہن جاندا — ایس قسیا قبہ پچھے ہن توں کیوں نہیں بولاندا
کی کجھ عیب قصور اساں تھیں ہویا ای سردارا — جے کے بار دل میری کولوں کرناں ایں دور کنارا
ہیں مشتاق رہاں ہر ویلے دید مبارک چاہواں — توں کیوں نہیں بلاندا مینوں صدقے صدقے جاواں

Marfat.com

میں تینوں ہر ویلے ماہیا رہندی یاد کریندی
بیٹھی رہی اکیلی پچھے توں ہوویں اُٹھ راہی
جیکر عیب قصور اساڈا جلدی بول سناؤ
مار نہ جائیں مار نہ جائیں اگے بہتی مویاں
کس شہر وچہ ڈیرا تیرا دس جا پتہ نشانی
حور نورانی جنت اندر ڈیرہ اُٹھ دھ لگایا
سال پچھوں پھر میلہ ہوندا اگدوں ملو نہ کوئی
قسم خدا دی میرے تائیں دسنا پتہ ٹکاناں
کیہڑے دیسوں ناز ناں الیا آویں مارن مینوں
کیسا سوہنا مکھڑا تیرا سوہنیاں نازاں والا
قسم تینوں حسن صورت تیری ساری عجب نورانی
جیکر پتہ ٹکانا مینوں دس کے جانا ناہیں
ملے خلاصی درد آزاروں اجل پیالہ پیواں
سن کے یوسف نے فرمایا سن اے درد رنجانی
جیکر شوق زیارت تینوں دلوچہ ہووے ساڈی
اوتھے شہر مصر دے اندر جاگہ سکونت میری
یوسف نام نہ دسیا حضرت اسوچہ حکمت آہی
نام عزیز بتایس اپنا ایس سببوں بھائی
اے زلیخا مصر وچ آ لے ملنا آ کے مینوں
ہووے نہیں اساڈی باہجوں بالکل کدھرے جاناں
میں بھی طالب تیرا ہر دم یاد کراں دن راتیں
دولت حد حساب نہ کوئی اتنی میرے پلے
اتنا پتہ ٹکاناں دس کے صورت غائب ہوئی
ہو جاں خوشیاں دل دے اندر آئیاں بہہ قطاراں
غم دلگیری درد زہیری ساری دور سدھائی

جد آویں چھل جاویں چھپوں رہن دوہائیاں دیندی
دس نہ جاویں پتہ ٹکاناں واہ واہ بے پرواہی
ورنہ اپنا پتہ ٹکاناں مینوں جلد بتاؤ
دس دیہ پتہ ٹکانہ اپنا پلو پکڑ کھلویاں
وچہ زمیں دے رہنا یا کہ ساکن ہیں آسمانی
پاک ملک مقرب کوئی لامکانوں آیا
کس سببوں اتنی میتھے بے پرواہی ہوئی
سر پریں پھر اس جاگہ تے حاضر خدمت آناں
بے تقصیر گناہی تائیں اینویں ماریں کینوں
چن بدخشیں حسن زیادہ ماسے نور اجالا
صدقہ حسن بیچاری تائیں دیہ کجھ پتہ نشانی
لازم تینوں مار کٹاری کر کے قتل اہتھائیں
اس جیون تھیں مرنے اندر بہتر راضی تھیواں
اپنی جاگہ سکونت والی دیواں پتہ نشانی
آوناں شہر مصر دے اندر منزل نہیں وراڈی
نام عزیز بتاواں تینوں حاضر خدمت تیری
کرن روایت اسے نہ ہویا پیدا ابھی آہی
یوسف نام بتایاں ہویاں وسدیا باہر کائی
اوس شہر وچہ آیاں ہویاں مطلب ملسی تینوں
پکا وعدہ نال تیرے ایہ بالکل نہیں بھلاناں
توں شہزادی ایہ تھیں پیراں چھپیاں ذراتیں
ملناں آن ضرور اساتوں جیکر حیلہ چلے
آئی ہوش زلیخا تائیں لگی دیر نہ کوئی
دس گئے پتہ ٹکاناں اپنا پیارے یاراں
آس امیداں والی کلی اللہ پاک کھلائی

دردتماھی بستر چھلکے ہوئے اُٹھ روانہ
پڑھ ہے شکر خداوند والا جیں مراد پوچائی
واہ کیا نیند الیسی آہی دوہن جہانوں آئی
بیٹوں بھی چاہ رب العالم الیسی نیند سوائے
بل پوسے اوہ نبی مکرم اُمت سندا والی
ہووے خاص نصیب اُتنوں پارت نبی آہی
اُمت دا غمخوار پیارا شافع دوہاں جہاناں
ہر ویلے جیس اُمت کارن منگیاں نیک دعائیں
کرن روایت وقت نزع دی پاک رسول حقانی
اک پیالہ پانی والا سی پاس ٹکایا
پچھیا عزرائیلوں حضرت اتنا حال تماھی
سختی کدھیں یا نرمی دسنا حالت جس ہوری
یا حضرت میں نرمی سنگ کڈھاں روح تساڈا
جیہڑا تیری اُمت وچوں نیک سُمن کوئی مرسا
سُن کے پاک نبی نے آہیں سخت حیرانی آئی
کہندے ہیں یا ملک روح وچہ آہیں تن اوہ ڈاڈھا
جنہاں دے روح آزار تمامی میری اُمت پاناں
اُمت دی رہی انہاں میری بہت ضعیف نماھی
سبھ اُمت دی میرے اُتے کڈھ کسر توں ساری
میں قربان جاواں کیا حضرت شفقت مہر کماندے
رنج قبیلہ سختی اُمت دی کرسن غمخواری
اُس ویلے وی اُمت والا درد نبی نوں جھیڑا سی
تحریر پیغمبر الہی دین جیہڑا وکھالادن
اُمت دے ہے شکر خدا دا کیتا پاک رسول رنگانے
ایہہ جنہے فرمائی کیسی ذات خدا دی

آ گیا عیش بہاراں والا نیک سعید زمانہ
سُتیاں ہویاں قدرت کولوں دولت رب لبھائی
غفلت خواب وچ آلے اللہ اپنے نبی بُلاوے
جس نیند رتھیں دسدا ہوں دوت آزار پورانے
جیہڑا اُمت کارن ہر دم ربّ تے رہے سوالی
جیکر پار رہن لدھے کولوں ہووے دور سیاہی
اپنی اُمت پیاری جس کرناں ہے خشمانہ
یا رب میری اُمت تائیں دوزخ کنوں بچائیں
تنگی حالت اتنی وٹھی میں جاواں قربانی
سینے کے نخرہ ہرن مٹھے تے تانجو سستے ٹکایا
کیکن روح نکالیں میرا دس اسے ملک گرامی
تاں پھر آکھ پاک نبی نوں کہندا ملک حضوری
اس تھیں ستر حصے اوسنوں ہوندا دکھ زیادہ
اس تھیں زیادہ ستر حصے دکھ اوسنوں ہے کردا
چھم چھم آنسو رون لگا اوہ مقبول خدائی
کر کے یاد خدا دی تائیں کرایہہ نیک ارادے
اُتنی کسر میرے اُپروں کڈھ ای ملک جواناں
دکھ نہ سہنے جوگی اتنی عاجز درد رنجانی
متے سکے چھوٹوں پیار رنجائیں اُمت او گنہاری
اُمت اپنی دا دل اندر ہر دم خطرہ کھاندے
ہور پیغمبر نفسی والا کلمہ کرسن جاری
سنگ اپنی جنت دے اندر اُمت نوں لیجاسی
جیہڑا وعدہ کرن کیسے سنگ پورا توڑ نبھاون
لے ویساں جنت دے اندر سبھنوں محل وکھانے
او دینہیں اُمت میری وچوں ہے اوہ شخص فسادی

جس نے تابعداری کیتی جنت ڈیرے لاسی
بیفرمانی کرنیوالا ہتھ ملیندا جاسی تھو تھو

جنت وانیکاندے کارن وعدہ نبی بتایا
یوسف کہیا مصرے بلساں جیکوئی طالب آیا

سنو حقیقت جدوں زلیخا خواب بشارت پائی
بیحد دل دے اندر حاصل ہوئی خوشی سوائی

درد آزار وچھوڑے والا سارا دور سدھایا
جسدی طالب اُس جانی نے پتہ نشان بتایا

غم دلگیری دور سدھائی عیش بہاراں آیاں
دردمنداں بیماراں کولوں ہویاں دور جدائیاں

ملسی دلدا جانی ملیا رحمت پھیرا پایا
درد بیمار پرانے کولوں دل دا ورم سدھایا

خوش ہو کے اُٹھ بیٹھی جلدی خوش کرو گفتاراں
جو کوئی آن ملاوے بولے اگوں نال پیاراں

خوش ہویاں سب سیاں گردے آکے جھرمٹ پائے
مائی باپ زلیخا اوتوں صدقے صدقے جائے

گھر گھر دے وچ شادی ہوئی دکھ غم دور سدھایا
ہوئی صحت زلیخا تائیں عجب زمانہ آیا

بہت خوشی دے اندر ہویا باپ زلیخا والا
فکر اندیشے دل دے تائیں ملیا دیس نکالا

پڑھ شکرانہ دولت ونڈی ربدے نام لٹائی
ہور زلیخا دی غم کولوں بند خلاص کرائی

کھل گئے زنجیر پیراں تھیں حاصل ہوئی خلاصی
چھُٹ گیا آزاراں کولوں رب دا بندہ عاصی

ہسن کھیڈن سہیلیاں سنگ آن زلیخا پایا
ایہہ شوق مصر دے آکے دِل وچ شور مچایا

ہر دم تاہنگاں مصر وچالے ہور خیال نہ کوئی
جیونکر اساں پنجابیاں تائیں سک عرب دی ہوئی

اسیں بھی ہر دم ربدے اگے رو کے عرض سنائیے
قسمت ہووے تاں اسیں بھی شہر مدینے جائیے

اوس مبارک نوری پاسے ہووے گزر اساڈا
شوق دلیدے اگے بالکل کوئی نہیں پندھ دُراڈا

ویکھیئے چل مبارک روضہ نبی محمدؐ والا
جسدے اوپر رحمت نازل ہووے رب تعالیٰ

ہر دم سک اوس وطن شریف دی ہندی سیالکوٹیاں تائیں
ویکھیاں اوہ دن کدن لیجاوے واحد اللہ سائیں

کدن مراداں دردمنداں پوریاں کر دکھلاوے
پک یقین کریں تاں سانوں اللہ پاک لیجاوے

جو ربدے دروازے جاوے کدیں نہ خالی آوے
سرسرا کدن رب العالم اسدی آس پُچاوے

اسیں بھی ربدے دردے اوپر کیتے گنہگاراں
ویکھیاں کدن وکھاوے سانوں روضہ شاہ ابراراں

ربدے دردے باجھوں ساڈا ہور نہیں در کوئی
رہنوں چھوڑ جو ہور دے جاوے بیشک آنہاں سوئی

جیونکر ایس حکایت وچوں نظر حقیقت آوے
اونہوں اوہ بھی خدمت اندر حاضر دسی جاوے

حکایت شاعر

سی ہک اگلے زمانے کوئی شاعر وڈا اسیانا
ایہہ امروں مفلس ڈاہڈا بہت غریب نمانا

Marfat.com

کسے امیر بخیل خدا دا حصہ وکھرا کیتا
میں غریب مسکین سناناں جیہہ کجھ پیسہ لینیوں
سن کے اوس شاعر دیکوں بول امیر سنایا
اتھیاں ناں پراناں کارن ہے ایہ عمارتہ آیا
ہو حیران امیر سنایا اگوں اوسدے تائیں
شاعر کہیا جے میں بھایا اتھاں سول نہ ہوندا
جد میں رب دا چھڈ دروازہ تیں ور آن کھلویا
سن امیر بڑا خوش ہویا دولت بہت چوائی
اینویں جو کوئی قبراں تائیں سجدہ سو بنج کرنیدے
ایہ سبھ اتھیں دوزخ اندر پکڑے جکڑے جاسن
میں تاں ہر دم رب دے اگے رو رو کراں دعائیں
جیویں زلیخا نوں وچ مصرے آن عزیز ملایا
سنو حقیقت نت زلیخا رکھدی تاہنگ مصر دی
جو سہیلی حاضر ہووے ہور نہ کجھ تاوے
جا ہر سے یار اوتے دل تاہنگاں ہوندیاں ور زلیخا ہاں
جو کوئی شہر مصر دی آکے پوری خبر سناندی
بہت ہووے خوش سن سن گلاں چت اوئیں وسہری
کوشے دیہہ چہ حال حقیقت خوب طرح سمجھائی
ہوئی خوشی زیادہ اوسنوں شاہ نوں خبر سنائی
سن کے شاہ نوں بھی دل اندر ہوئی خوشی زیادی

سن کے بات شاعر نے اسنوں کہیا جا کے پیتا
اوسدے بار لیے ہور زیادہ دام دیسی پنتینوں
تیں جیہاں ہشت شہیاں تائیں دینا روا نہ آیا
تک کھاں بھایا میں بھی اتھاں شاعر نے بتلایا
توں تاں خیر بہر ہیں نکھتا ہیں اتھاں نے قبول پایا
رب دے باہجوں تیرے در تے کدیں نہ آن کھلوندا
اکھ اگھوڑ کھاں میں بھی اتھاں ہویا کہ نہ ہویا
راضی ہو کے شاعر نوں دے گھروں کیتی وداعی
جاہل بدعتی بھنگی جا کے مرشد مکن پھیڑ سدیندے
مشرک بدعتی ٹول نکارے کدیں نجات نہ پاسن
میری حاجت تاں یا ربا تو نہیں آپ پچائیں
اینویں ہر طالب نوں ربا رو نعمہ نصیب خدایا
ہر دم دل دے وچ ہمیشہ سک رکھے دلبر دی
ایہو آکھے شہر مصر دی کوئی بات سناوے
سجناں یار باہجوں ہور نہ بھاوے بالکل پیاں کھاندی
باہج حساباں اوسدے او تی بی ترس کماندی
اک دن ماں پیاری اگے حالت ظاہر کردی
سن کے ماں پیاری ساری حال حقیقت پایا
یا شاہا اج دختر تیری ایہ گل ہے فرمایا
دس کھاں آکھیا بی بی والی کیونکر ہوئی شادی

بیان آمدن قاصداں از ہر دیار برائے خواستگاری زلیخا

جامی صاحب ایس طرح دی کرن روایت بھائی
ہر کوئی شاہ زمیں دا اوسدی خواستگاری کردا
گھاناں پیاں گھلدا اوسنوں قاصد جلد بھجاندا

حسن جمال زلیخا والے جگ وچہ دھم مچائی
سدیاں سار حقیقت اوسدی عشق اندر سڑدا
طیبوں سے نوں حال حقیقت ساری آ سمجھاندا

Marfat.com

کئی طرح دے تحفے لیاون قاصد بادشاہاں نے ‏ حاضر خدمت طیموسے دی آن دھرن نذرانے
ہر اک دلوں شاہ دی طرفوں ساری بات سنائے ‏ سن کے شاہ جواب دیوے سبھناں پاس بٹھائے
جس ویلے بادشاہاں قاصد ہر ہر طرفوں آئے ‏ جا کے شاہ زلیخا تائیں اتنی بات سنائے
آئے دیکھیا ہر شہر ولایتوں آون قاصد بھارے ‏ بھارے شاہ زمیندی ملکوں طلب جیہوں ہارے
شہر فلانیوں شہر فلانیوں ہور فلانے پاسوں ‏ قاصد آئے تو بھی دس کہاں ہو گئے وسواسوں
کیہڑے شہر تساڈا ہو درج داج دیکھے اپڑاواں ‏ دس کہاں اپنے من دا جلدی تو بھی حال سجاواں
سن کے بی بی نوں دلاں اندر سخت حیرانی آئی ‏ کیوں نہیں شہر مصر ولوں قاصد آیا کائی
شاہ عزیز نہیں کیوں گھلی میری خواستگاری ‏ ہور تمامی شاہ زمیندے آون وارو واری
جس نے کنڈ زوری میری اوکہیں پچھیا اینہوں ‏ دوجے جواب شاہ زمیندے انہوں سمجھن کینوں
اوسدے شکل نہ میں بنائیں چنگا کوئی لگے ‏ اوسدے باہجھ اندر میں اپنیوں دستے پچھی اگے
اوسدے باہجوں غیر کسے ول بالکل قدم نہ پاواں ‏ جیہدے نال اقرار اساڈا اوسے دے گھر جاواں
کر دلیلاں دلاں دے اندر کجھ نہ بات الائی ‏ غصے ہو گئے باپ طیموسوں گھر ول گئی دہائی
روندی نے گرد اندی آئی کردی حال دہائی ‏ ہائے افسوس نہیں کیوں آیا جیدی سال ہر آئی
محرم حال زلیخا دے جانی کیوں نہیں قاصد گھلیا ‏ جس نے لا گئے تیر جدائی سینہ میرا سلیا
جس نے خواب اندر پچھ لیندے پکے قول نیارے ‏ شہر مصر دا اینہ بنایا نام عزیز پیارے
اوس عزیز جیہا نہ کوئی ہور عزیز مینوں تاں ‏ اوس عزیز پیارے اتوں دم دم واراں جاناں
بابل تھیں جس وقت زلیخا چپ کر کے اٹھ آئی ‏ بابل نے بھی حال حقیقت ساری ہی لوچ پائی
سمجھ لیا اس نے مصر ولوں رکھدی نا ہنگ او ویری ‏ شاہ عزیز مصر دی الفت اوسنوں بیٹھی گھیری
تاں پھر ساریاں قاصداں تائیں خصت حکم سنایا ‏ دتے بہت تحائف نالے ہور عذر بھی چاہیا
ٹور دتے سب قاصد گھر ول ملی مراد نہ کوئی ‏ آکھیا قسمت باہجوں کوئی شے کدے نہ حاصل ہوئی
قسمت دے سب لیکھے ہوون پیش نہ جاوے چارا ‏ جاگ امید اندری ہے خالی سمجھ حقیقت سارا

بیان فرستادن شاہ طیموس قاصد را مع تحائف بسیار بسوئے عزیز مصر برائے نکاح زلیخا

جدوں زلیخا دی شاہ رغبت طرف مصر دی پائی ‏ اس نیت شتابی قاصد پیش بلائے بھائی
ہر نوں خوب طرح سمجھایا شہر مصر نوں جاناں ‏ نالے وچ عزیز مصر نوں آکھاں حال سناناں

شاہ طیموسے نے گھوہٹی صورت انت نہ کوئی
جیکر توں منظور کریں تاں نال تیرے پرنایئے
اِساں کہہ پیغام شتابی تحفے کئی سنگائے
خِلعت شاہ عزیز مصر نوں لعلاں جڑیا گھلیا
ہور ہزاراں درم دیناراں شاہ نے ال چلایا
جو کوئی حاجتمند سوالی آن سوال سُنائے
دولت شہر مصر دے اندر ہر جا گہہ رُلانی
تاں سنجو لیو کرے ہر کوئی شہر کسے دے آئے
القصّہ پھر گھِن تحائف قاصد ہوئے راہی
چھ مہینیاں ندا سی پینڈا راوی ذکر لیائے
اوہ قاصد بھی شہر دے تُرت دے آئے مصر کنارے
کُل مسکین سوالیاں تائیں دِتا مال خزانہ
بعد اوسدے پھر شاہ مصر نوں ونجکے عرض گزاری
سُن کے بات عزیز مصر نوں حِن عید یدا چڑھیا
اگّے ہی اوہ ایس امر دی کردا خواہش ضروری
گھر بیٹھیاں ہی مطلب سارا حل خُدا فرمایا
سُن خوشخبری قاصد اتنا ئیں دِتی دولت بھاری
ہر نوں با تعظیم بہایا جیوں دستور شہاندا
کُل مسکین مصر دیاں اوپر انج دولت ورتائی
کجھ عزیز مصر دے دولت دِتی فقراں تائیں
ہر نوں شہر مصر دے اندر بے حد فرحت ہوئی
چند دیہاڑے رہ کے آخر قاصد عرضاں کردے
تاں سنجو اوہ دیہاڑا شاہ نوں دسیئے وِنج تمامی
تو نہیں اوس تاریخ وچالے جنج بنا کے آویں۔
تاں پھر اک تاریخ مقرر کرکے گنڈھیں پایاں

اوس لڑکی دی خود تیر یوں ڈِٹھیں نخیت ہوئی
ہور جو سریئے اوہ بھی حاضر خدمت وچہ لگایئے
ہور امیر امراواں کارن تحفے وکھ چوائے
گوناگوں تحائف ہر کوئی قاصد لیکے چلیا
ونڈیاں شہر مصر دے اندر کُل مسکین گدایاں
بہتیں راضی کراں منگوئی سائل خالی جاوے
صرفہ ست کی کردا انہاں ئیں ہردی آس پہنچائی
ہر کوئی آفریں اسانوں راضی ہو کے پائے
اوتھوں شہر مصر دی وستی دور کدائیں آہی
چھ مہینیاں پچھوں اوتھے جا ولو الا جائے
داخل ہوئے شہر مصر وچہ کٹ سنا زل بھارے
حاجتمنداں راضی کیتا جیوں کر حکم شہانہ
جوں حقیقت دسی شاہ نے بول سُنائی ساری
حُسن جمال زلیخا والے دِلنوں محکم پھڑیا
رحمت باروں اُس تمامی گھر وچہ ہوئی پوری
پہنچ گئی اُس مراد دلے دی مولے فضل کمایا
با ہجہ حسابوں خدمت کیتی سبھ دی اردواری
خاطر خدمت پوری کیتی رتی فرق نہ آندا
لبھدے ہیں مصر دے اندر مفلس رہیا نہ کائی
کجھ طیموسے دیاں تنزانے ونڈی جا بجائیں
دوہاں دلانوں نیک دعاواں یاد کرے ہر کوئی
پہنچی کوئی تاریخ اسانوں دس عزیز مصر دے
شادی دا سمیاں بناوے شاہ طیموس گرامی
سُندر شکل کواری لڑکی جلد نیاں ویاہیا ویں
بعد اوسدے پھر قاصد اونے بھی شوق مہاراں چایاں

آکھ سلام علیکم اوتھوں واپس قدم اٹھائے
سبھ بیان حقیقت شاہ دی حاضر بول سنائی
سن کے شاہ نیں صفت نیکوئی فرحت اندر آیا
سن زلیخا نوں دل اندر بے حد راحت ہوئی
ہور وی رہی دلگیری موجاں خوشیاں پایاں
اتنج نہ جانے ہور کوئی اوہ جانی دشمن بھارا
دل وچ تاہنگ پیار والی کیہڑا ویلا ہوسی
شوق نوں ڈاہڈی کلمل آئی کیتی عشق دیوانی
کدن پیارا دلبر جانی ملسی یار حقانی
ہور خیال نہ بالکل کوئی کجھ چیتا سوئی۔
جنہاں عشق گلے وچ پایا تنہاں آرام نہ پایا
کجھ نہ چاہون کجھ چاہون قرب سجن دلبر دا
دوست دے دروازے اوتے ایہو کرن ندائیں
ہک چاہن نظارا اوسدا جس نے موہ کھڑیا
جنہاں نال خداوند عالم پیار محبت پایا۔
ہر دم تاہنگ پیارے والی رہندی اوہناں نوں
دنیا دے جو طالب تھیں دنیا پچھے مردے
بھید عشق اوہناں دا کوہ سمجھا دیوے رب بنائیں
عین حقیقی عشق بکرم دیوے رب اسانوں
سکھے کم مناہی کولوں اسدا راہ وکھاوے
شوق محبت اپنا دیوے اندر دل سمائیں
اپنا فضل تے کرم کماوے نیک ہدایت دیوے
بس اے ادھا رب توانا سر تے مہر کریسی

سال پچھوں پھر طیموسے دی خدمت اندر آئے
جیوں جیوں اوسنے خدمت کیتی ساری ودی بھائی
شادی دا ساماں شتابی جلد تیار کرایا
نیکنامی سن شاہ مصر دی غم نہ رہیا کوئی۔
خوابا نواے جانی طرفوں باتس خبراں آیاں
اوسدے ڈھیاں ہور زیادہ ملسی درد ابارا
جس دن شاہ عزیز مصر دا ہینوں نظری پوسی
ہر دم شاہ عزیز مصر دی پیڑ ہدی رہے کہانی
دکھیاں کدن سہاگن ہووے عاجز بند نمانی
باہجوں شاہ عزیز مصر دے خود نوں جانموی
وچھ جدائی یار سجن دے خون تمام سوکایا
اوسدے باہجوں دل اوہناں دا ہور پسند نہ کردا
اے پیارے باری وچھوں تیری جھات گھتائیں
اوہا یاد اوہناں نوں ہر دم دامن جسید اچھڑیا
اوہناں بھی رب عالم باہجوں ہور پیار بھلایا۔
اوسدی باہجوں نہیں چاہا اتیں چاہ ہون نہیں غیر نوں
رہندے حکم تمام بھلاوے بیفرمان امر دے
دنیا دا جو عشق کنارا اسانوں دیوے ناہیں
جیندے یار ہو خوشنودی دا خدا تا خدا نوں
صراط المستقیموں سانوں بالکل نہ تھڑکاوے
غیر محبتاں لذتاں کولوں رکھے دور کدائیں
نبرے کماں تھیں ہر دم نوں فضلا تغیر کھدیوے
تیرے جیہاں گنہگاراں نوں بھی فضلوں بخشیسی

شادی دا نوں جس ساڈ بتائیں تھوڑا ذکر سنائیں
مختصر حقیقت وسیں بہتی کھنچ نہ پائیں

Marfat.com

بیان ذکر شادی و داج زلیخا

سنو حقیقت شادی والی جویں رونق ہوئی
ہر طرح دے کھانے والے حاضر شاد منگائے
ہر قسم دے کھانے پکے خوبی حد نہ کوئی
جو مسکین گدا گر عاجز روز فلانے آوے
دعوت عام پکائی اوس نوں جو آوے سو کھاوے
ایس زمانے بھی کجھ بندے جس دم کرن شادی
دیندے ہین مسکیناں تائیں جو کجھ عاجز مردے
کجھ نہ دیون مسکیناں نوں منگدے رہن بیچارے
کسی طرح دے کان اوہناں دے خوب طعام پکاون
تیرے تیرے واری ہر نوں لیون بھید اوہ بجاون
نہیں ستیاں اپنے حاضر اس دم آوے وت پھیرے
آخر اوہ جد کھا رہن تے پھیر سوالی آئے
بابا تیری قسمت ناہی کھا گئے کھاون والے
ایڈا اجے توں منگتا آئیں اگے کہندوں تینوں
کہے سوالی لگے تینوں کہیا کتنی ویری
سن ایہہ بات غریب نماناں آپی چپ کر جاوے
جو میرے مسکیناں تائیں دھکیں دور دھکیندا
سارا مکر بہانہ اوس دا انگاں کار روائی
مسکیناں نوں جو رنج کردا اسیں اوراض ہو جاواں
جا گہ بخیلاں دی ہے بیشک دوزخ والے کھلے
مسکیناں محتاجاں تائیں جو کوئی شخص کھواوے
ہے بخیل شیطانی دوست سخی خدا دا پیارا
اج دھا جگ دی سبہ بندی کرن بخیلی بھاری
حالت ایس زمانے اندر ایہہ لوکاں دی ہوئی

کتب تفسیراں وچ ذکر لیا داں ولوں جوڑا کیہی
کل سامان جو شادی والے جلد تیار کرائے
ہر شہر وچ شادی طرفوں عام شادی ہوئی
حاضر ہو گئے شاہ طیموسوں عزت حرمت پاوے
راضی ہو گئے شاہ دی خلق وچ نیک دعا الاوے
اوہ بھی کجھ مسکیناں والی عزت کرن زیادی
ہکنی کراں ہاں ایسے ٹکڑے پچھے مرے
باقی ہے جو سیلو ہوون کھا کھا جاون سارے
لکھیاں نی منھیاں زر دی دولت بہت و نجاون
جو مسکین سوالی آوے ہو گئے بارھ شادن
جس دم کھا رہن گے جانجی پچھوں پاوے پیر
اوسو بیلے پھر پیوند نسید اکٹھے کے فریاد کرے
اسیں اسنے کیوں نہ صبر کرے ہو یون آن دوالے
ہن جد کھانا ونڈ گیا کی پھر دیوان تینوں
اوہ آکھیں قسم خدا دی شکل نہ ڈٹھی تیری
اوس دے حق وچہ اللہ صاحب کر کے قسم سناوے
میں کبھی اوسنے رحمت والی نظر نہ موں تکیندا
پر جس ویلے حاضر ہویا سمجھ لواں گا بھائی
اوس دے کارن دوزخ والا سخت تنور تپاواں
جو بخیل نہ رہنوں دیکھے اٹھے پوس کھلے
حکم حدیثوں روز قیامت وگدا جنت جاوے
مرد سخاوت والا پاسی دوزخ تھیں چھٹکارا
کوئی نہ نام خدا دے اوتے صدقہ کردا جاری
چونکہ ایس طرح دا اگے ہویا ممسک کوئی

حکایت بطور تمثیل

اک بخیل شخص دا ایسی دوست بہت پیارا
جس دم آن تیار سی ہوئی پاس بخیلے آیا
آکھے بھائی دل چاہندا میرا دیہہ توں اک نشانی
ہر دم یاد کریساں تینوں مندری تک کے سوہنی
تک اوہ مندری تیری تینوں دلوں نہ مول بھلاواں
یاد کریں توں جس دم اپنی انگلی تکسیں خالی
مندری منگی آہی اوتھیں اوس دتی ہینوں
مندری کدیں نہ دیساں تینوں توڑی لکھ ہزارا
بھٹھ لبھیے دوست کولوں بھٹھ ایہی یاری
اوتوں سانوں جی جی کرکے بندے سکے بھائی
دنیا پچھے ڈب ڈب مردے پیسہ بہت پیارا
شادیاں اوپر ڈوم مراسی کنجر کھا کھا جاون
مال حرام حرام کماں تے سارا مفت لگاون
بس کر آزھا ذکر انہاندا اصلی حال بتاؤ
سنو حقیقت شاہ طیموسے دعوت خوب پکائی
ہر جاگہ تے خوشیاں ہویاں آئے لکھ سوالی
ہور زلیخا کارن سوہنا عمدہ داج بنایا
آستانہ بی بی کارن شاہ طیموس گھڑایا
ہر قسم دے گہنے گٹھے بابل نے گھڑوائے
سونا دوروں جھلک مریندا ہیرے جواہر جڑیا
لڈے لاٹ ستھنے سے اوپر تکیہ بنیاں زردا
ہتھا لوچھ جو کنگر پائے کِی میں صفت سنائیں
ہر اک چیز لا ثانی دتی حد حساب نہ آوے
کل اسباب طلائی ڈتا خوب مرصع ہویا

جاناں سفر ضروری اوسنوں ہویا واقع یارا
السلام علیکم کہہ کے رخصت وقت بتایا
مندری لاہ کے ہتھاں چوں کرساں یاد زبانی
کہیاں میرا بھی اک جانی ویلا ہے سی کوئی
سن بخیل کہیا تک بھائی انگل ہور سکھاواں
آکھیں اک دوست نوں میں بھی ہویا اٹھ سوالی
رنج پیا یاد کریں توں ہینوں مندری لیناں کینوں
ایہو ہیرے یاد کریں دا ڈاڈھا ٹھیک بہانہ
ایسی طرح دی انگل ہوئی بلشیک خلقت ساری
مشکل وقت سبب نہ ضرورت واقف نہیں نکاتی
حق خدا دا ایہی نہ دیوان رکھیں رب غفارا
رب دا نام جو گھتے آ کے اوسنوں دور ہٹاون
کی کہسن گے جس دم زوری رب تے پھڑ کے آون
شادی وقت زلیخا والی حالت بول سناؤ
جو جو آوے کھا کھا جاوے منع نہ کردا بھائی
جو آیا اوس مطلب پایا پرتیا مول نہ خالی
جیویں تفسیر غزالی اندر ابن عباسوں لیایا
جس دا حد حساب نہ کوئی راوی ذکر لیایا
کل حمیلاں موتیاں والیاں اشرفیاں پایا جاوے
زوری لڑن معشوقاں تائیں سوہنیاں والیاں لڑیاں
اوسدا اک لشکارا عرشوں پہنچیا جیں ہد دا
ڈونہڑوں ماہنہ پیارا لاون ناں جائیں لکھائیں
دان شاہاندا عاجز کولوں کیونکر گنیا جاوے
ہر اک گہنا ڈاڈھا روشن وانگ قمر دے گویا

Marfat.com

سوہنے کپڑے زری طلائی اطلس تے دریائی ہتھ لگایاں میلے ہوون خوبی حد ناں کائی
سوہنیاں اک ہزار کنیزاں کان زلیخا ہویاں حسن جمال کمال جنہاں دا خدمت وچہ کھلویاں
خوش رفتاریاں والے دہ سو نیک غلام سیانے خاص عزیز مصر دے کارن شاہ کیتے نذرانے
دہ سو اُٹھ سواری کارن دہ سو خچر نالے ہار سنگار تمام لگائے خوش رفتار نوالے
چالی ہور شُتر بھی شاہ نے باہجہ انہاں کدوائے بھرکے بورے درانوالے جنہاں نوں چکوائے
ہور ہزار اشیا تمہا ہوون وڈہ نہ بابت الائی نالے دہ طرح دی اتھوں نظر روایت آئی
بعضے کہن عزیز مصر دا خود مصر تھیں آیا بعضے کہن زلیخا تائیں بابل نے اپڑایا
اصلی حالت رہنوں معلم ہوئی ہویں کہانی سنو حقیقت کیونکر آئی خوب برات شہانی

بیان آمدن عزیز مصر معہ قبائل بسیار و حقیقت حال زلیخا رضی اللہ عنہا

جمدوں ویہاڑ اپورا ہویا جنج مصر تھیں آئی شہر زلیخا دے وچہ ہویا خوش میلا ہر جائی
سارے جانجی بانکے سوہنے خوش رفتار نوالے زری لباس تمامیاں پائے قیمتدار دوشالے
ڈھول نقارے ہور الغوزے خوش وگن شہنائیں آتشبازی شور مچایا چڑھدے لہندے تائیں
ہر سر پاسے رونق ہوئی حسنوں لاٹاں بلیاں شہر مصر دیاں محبوباں دے آن سُہایاں گلیاں
آمدن بھئے شاہ مصر دی آئی بہت لوکائی۔ اوکڑ اوکڑ تکے خلقت نوتنے نوں سدہرائی
چالاں نتھ کھلوتی خلقت مارن خوب نظارے ویکھاں کون عزیز زلیخا جس تے جندڑی وارے
کون اوہ بانکیاں نیناں والا صورت دا منوالا جسدے عشقوں بی زلیخا پیتا مست پیالہ
کون اوہ خواہیں آون والا ہوش دبجاون والا کون اوہ جسدے کان زلیخا چاہیا دیس نکالا
کون اوہ خونی نین لڑاوے جندڑی کڈھ لیجاوے کون عزیز زلیخا جسنوں ہر دم یاد لیاوے
شہر زلیخا دے سبہ بندے جنج ویکھن نوں آئے ہر کوئی ویکھ برات شہانی صدقے صدقے جاوے
خوش آواز سے ہر سر پاسے ساز وگن ہر جائی باہر حد شماروں اُس دن ہوئی جمع لوکائی۔
ہر جا جلسہ میلا لگا خوشیاں دون سوایاں سبہ سہیلیاں بی بی والیاں ویکھن نوشہ آیاں
بی بی نوں بھی دلدے اندر شوق کمال زیادہ کیونکر نظر پب آوے جینوں صورت ورشنا نیزادہ
ہجروں ڈاہڈی کلمل آئی صبر آرام نہ کوئی دلبر دے ویکھن دی کارن دلوں بے اَمنی ہوئی
نزہانے نوں باقی گھڑیاں صبر ہووے دشواری پروانہ تاک شمع مبارک ہونا انہیں قراری

سوہنا یار اکھیں دے اگے جد عاشق نوں ہووے
ہین نہ گل ہتاں جے عاشق کر کے صبر کھلووے

دلو چہ ڈاڈھی کلمل آہی ہجر فراق ستایا
عاشقاں تائیں یاراں باہجھ کدیں آرام آیا

بہت لاچار ہوئی جس ویلے دائی اک بلاوے
اوسنوں اپنے دل دی حالت ساری بول سناوے

اے دائی کر ہمت کائی جیکر چلدی چارا
کسے سبیوں ہک تائیں میل عزیز پیارا

اوس دے باہجھوں سخت لاچاری میل پیارا میتوں
کر دوائی درد ہجر دی جیکجھ معلم تینوں

سن کے دائی اوسے ویلے جیج نوں گھبرایا
ہٹی بجال کیتی پر بالکل نظر عزیز نہ آیا

ہیسی خیمے وچہ کدھرے شکل نہ نظری آئی
پھیر زلیخا نے بتلایا ہک سخت سودائی

کدھر گیا پیارا جانی جھب دیدار کراہو
جلد دیکھاؤ جلد دیکھاؤ اتنی دیر نہ لاؤ

سن کے دائی ہور سہیلیاں بی بی نوں فرمایا
صبر کرو بس اللہ بھاویں ویلا نیڑے آیا

پہنچی ہسی اوس مراد والے دی نیڑے سجن گھر آیا
ہٹنے زیارت ملسی تینوں کیوں نیں ہوش بھلایا

پھیر زلیخا نے فرمایا ذرہ آرام نہ آوے
ہے سے بڑا احسان جو مینوں دلبر یار دکھاوے

نہیں آرام ہن آونا مینوں سخت بیحالی ہوئی
باہجھ پیارے ہک تائیں بھاوے محل نہ کوئی

حاضر سجن پیارا میرا صورت والا ثانی
پھیر نہ کراں زیارت اوس دی حیف الیسی زندگانی

آخر کر کر فکر دلیلاں دائی عقل سیانی
پاڑ کیتا تمبو دے تائیں خاطر دلبر جانی

تیز چھری دے تمبو تائیں پکڑ شگاف بنایا
پھیر دائی نے بی بی تائیں غش ہوگئے بتلایا

در بیان نظارہ کردن زلیخا از شگاف خیمہ بسوئے عزیز مصر فریاد برداشتن بر مقصود خود

آ زلیخا جلدی اوہ ہے اک جمال سجن دا
تا کجھ دور ہو جاوے تیتھیں فکر اندیشہ من دا

آ او عزیز پیارا جانی دکھلاواں تدھ تائیں
اگوں نہیں معلوم اسانوں اوہ ایہی یا ناہیں

سن زلیخا جلدی آ کے جھات سجن ول پائی
اگوں اوسنوں ہور طرح دی صورت نظر دکھائی

حسن جمال پیارے والا اس وچہ نظر نہ آوے
ایہ کوئی سخت کھبوت ڈراواں اکھاں دا انگار دکھاوے

آسو چہ اس وچہ فرق ہزاراں نہیں اوہ مٹھیاں
پے گئی وچ قصایاں ڈاڈھی درد عذابوں کٹھیاں

جس دی طلب چہ رکی آہی اوہ جانی نہیں آیا
ایہہ کوئی دشمن جن بیاڑی نام عزیز دھرایا

ہائے افسوس آس دلیں دی ہوئی ہیں نہ پوری
مدتاں ہویاں ہجر دکھاں لڑیاں پھر بھی نا منظوری

جیسے خواباں دے وچہ کیتا نال اساڈے کارا
کیوں نہیں اوہ عزیز مصر دا آیا دلبر پیارا

Marfat.com

جسنے ماریکائی جندڑی کیوں اوہ یار نہ آیا
ہائے افسوس جہانوں وکھری قسمت سڑ گئی میری
خوش رخساریاں والا جانی محل سہاون والا
ہائے افسوس مراد اساڈے دل دی روانہ ہوئی
الٹ گئی بازی خوشیاں دی جھولی پئے مواتے
گل پھل عیش بہاراں سبھ غم دی خزاں سکایاں
کون دلبوچہ گلاں آہیاں کون اگوں ہن ہتیاں
دلدیاں دل دے اندر رہیاں غمدیاں کالگاں آیاں
محبوباں دے ملنے کارن ایڈا انتر لہ کیتا
کیا بدل رحمت والا وس سی مینہ کرم دا
کھڑے شگوفے باغاں والے غم دے جھکڑ چھٹے
جیکر ایہہ گل معلم ہوندی شادی نام نہ لیندی
دیس نہ رہیا یار نہ ملیا کم نہ بنیاں کوئی ئو
اینہی ہتھیں بتیاں سنے بھر کے زہر پیالہ
وہہ گئی تقدیر ربانی آس نہ پنی میری
عمراں اینویں ضائع ہوئی سکھ دا ساہ نہ آیا
ہائے افسوس اوہ بدر نورانی کتھے میار ہندا
ہائے افسوس نمانی اوتے ہوگئی بے پرواہی
جیدے عشق دیوانی کیتی ہوش حواس بھلایا
خوش رخساریاں والے جانی جس تے مار مکایاں
روندی تے کرلاندی نائیں ذرہ آرام نہ آوے
اُجھ رہیاں کجھ دسنے ناہیں سخن کلام نہ کوئی
وہہ گئی تقدیر ربانی جیو تکر اوسدا بچھا تا
آخر باپ پیارے تائیں اصلی خبر نہ ہوئی
سمجھنے لگیا سون اوسدا جیوں وستوزیاتہ

ویکھے دغا اساڈے تائیں نیندی وچہ پھسایا
جیدی طالب سیاں اسیں دلبر پائی معل نہ پھیری
لارے لا کے جاون والا نہیں آیا منوا لا -
جاناں ہیں جو جگ وچہ دکھیا ہے چھپا کوئی
کھڑدے غنچے باد خزاں نہیں رہندے سگے چپاتے
اجڑدے باغ تے غم دیاں کالاں آکے جھکاں لائیاں
ہائے افسوس دلبر ملیا وسدی اوجڑ گئیاں
جاتا اساں وصالت اگوں آیاں ہتھیں جدائیاں
اگوں وصل نصیب نہ ہویا ہجر پیالہ پیتا -
اگوں قسمت ماڑی آہی گرد اوسا لیس غم دا
واقع ہجر وچھوڑے ہوئے دور کیتے جاسے
پر تقدیراں نے ہتھاری طاقت پیش نہ ویندی
واہ واہ رب دی طرفوں میتھے بے پرواہی ہوئی
کینوں دس دیواں جد ملیا امروں دیس نکالا
رہسی ایہ ارمان نہ ملیا دلبر جاندی ویری
کتھوں بھالاں خواباں والا جیہڑا یار رکھڑا یا
کیوں نہیں حال حقیقت تینوں آلی دی کہندا
سی امید خلاصی والی الٹی پے گئی پچھاہی
اوہ عزیز مصر دا جانی کیوں نہیں چنج لیا یا
ہائے افسوس نہیں کیوں آیا آیاں ہتھیں جدائیاں
سر آل اہل سہیلی اوسنوں اوٹھ کے لئے کڈھ دے
جیکر لوک ایہو آکھے بے پرواہی ہوئی
کوئی تدبیراں راست نہ آیاں غالب امر ربانا
سولاں وات نیت دے وانگوں ہتھ وچھوڑ وچہ ہوئی
رو رو کے گل ملدا جیوں تکر ہوندے کوئی روانہ

قہر شکنجے سختی حالت پکڑی گئی بیچاری
روندی درد رنجانی عاجز الوداع ہو چلی
بستر جھاڑ چلی مصرے نوں دل وچہ غش کوئی
آخر شہر مصر دے اندر آ پہنچی جنج ساری
دیہن مبارک مصری بندے شاہ عزیز تائیں
ترٹ پئے پہنچی دے وانگوں اک زلیخا مائی
چوڑے بیڑے ہار حمیلاں کجھ نہ دلنوں بھاون
صبر آرام تمام وہایا رو رو حال ونجاوے
بلبل پھاس گئی وچہ پنجرے ربدی بے پرواہی
دو دیں نین فوہاریاں وانگوں جاری شلم صباحیر
ہو بیچالی درد رنجانی کاڑ زمین تے آئی
اس حالت وچہ غیب آوازے آخوش خبر سنائی
ایسے شہر مصر دے اندر ملسی اوہ دل جانی
سوہنیاں زلفاں والا دلبر اتھے نیک نظارا
جیسے خواب وچلے نینوں نیندی وچہ پھسایا
رکھ تسلی دل دے اندر ہو دیں مت اداسی
ایہہ عزیز ہمیشہ تیری کرسی خدمت گاری
نوکر خدمت گاراں وانگوں ہر دم ادب بجاسی
صبر کماویں صبر کماویں کریں خیال نہ کوئی
سن بشارت غیب آوازہ ہوش قدرے کجھ آئی
اوسنوں حال حقیقت دسی ایہہ بشارت ہوئی
بہیت ایہہ ظاہر معلوم کرناں ملسی دلبر پیارا
اجے ایس حقیقت کولوں کوئی نہ واقف کرناں
بے فرمانی کریں نہ اوسدی گلاں نال دلاناں
لکھ کوئی تیجے کجھ نہ کہنا یاد رکھیں مت میری

کون سنے فریاد جنہاندے بختاں بازی ہاری
بے پرواہی تک کے ایسی رونی سر اک گلی
میت اوگن ہاری وانگوں سگوں حالت ہوئی
ویہول محل شہانے اندر ڈولی آن اوناری
شاہ عزیز خوشی دے کولوں جامے پھیو ناہیں
باہجوں اوسدے شہر مصر وچہ ہر نوں خوشی سوائی
محل شہانے بندی خانے دل وَل آون بارن
کیہڑے کم دے محل شہانے سجن نہ نظری آوے
اوہ گل پیچے پڑا اندر جس بخشیں ڈردی آہی
ہکو تاہنگ پیارے والی ہور نہ دلوچہ چاہیں
واقع غش دی حالت ہوئی ہوش حواس بھلائی
اے زلیخا کرو تسلی کیوں توں ہوش بھلائی
جس دے کارن تیرے اوپر واقع سخت حیرانی
ہوش کریں کجھ ہوش کریں کجھ وعدہ سچ ہمارا
اوہ ایس شہر دے اندر جاسی یار ملائیا۔
اتھے ہی اوہ محرم جانی تینوں رب ملاسی
دست درازی کدی نہ کرسی حکم جویں سرکاری
ہے امید اوہ سکھنے والا جلدی رب ملاسی
کجھ دناں دی تیرے اوپر بے پرواہی ہوئی
محرم راز جہ پچھلی دائی حاضر بیٹھی ملائی
اوس لہیایش وارنی پی خوف نہ کرناں کوئی
ایسے مصر مکان وچالے کرو نہ چنتا بھارا
نالے ہر دم لازم شاہ دیاں قدماں تے سر فرناں
خیر لگا ہوں ہوسی تیرا حافظ رب توانا
ہو گئے سجن دیاں مت نینوں ہن ناہ دشمن تیرا

Marfat.com

سُن کے صبر زلیخا کیتا اسیر نین اوداسی
ہر دم تاہنگ پیارے والی کس دم رب بلاسی
دل وچ خیال نہ کجھ بھی بالکل مرد عزیزے والا
ہر دم یاد پیارا جیندے دتا دیس زلیخا لائو
سُنو حقیقت شاہ عزیزے کیونکر الفت کردا
کیونکر عشق زلیخا اندر وانگ سودایاں مردا

ذکر عزیز مصر زلیخا رضی اللہ تعالیٰ عنہا

کردا نیت عزیز مصر دا نال زلیخا گلاں نوں
اسپر کہے زلیخا اوسنوں توں ہیں بھانے جھلاں
لکھ خوشامد کرے بلاوے ذکر عجیب سناوے
لیکن کجھ زلیخا تائیں دلوں خیال نہ آوے
دست درازی کولوں اوسنوں رکھیا اللہ باری
سنو حقیقت حالت اوسدی جیونکر گذری ساری
جسدم شاہ عزیز مصر دا شہوت دے ورآندا
عورت اک جناں دی اللہ اوسدے پاس بھجاندا
اوسنوں رب العالم اوستے اسرور عاشق کیتا
جام محبت شاہ عزیز دل بھر کے اوسنے پیتا
راتیں ویلے حاضر ہوندی صورت حسن سجا کے
ہو بہو زلیخا وانگوں کڈے شکل بنا کے
شاہ عزیز مصر دا جانے ایہو زلیخا میری
اصلی حالوں خبر نہ کوئی کون ایہہ رن سہیڑی
فجری وقت عزیز مصر دا طرف کچہری جاوے
اوہ جنی بھی غائب ہووے ہرگز دیر نہ لاوے
اینویں ہر تماشاں ویلے جنی بھی آ جاوے
ہو ہمبستر نال عزیزے ساری رات لنگھاوے
کرن روایت ایسا جنی شاہ نوں اکتا پایا
وانگ نامرداں شوق جماع دا بالکل دلوں بھلایا
ڈردا اگھڑ سے وچہ نہ آوے دور محبت ہوئی
واہ کیا اوس زلیخا تائیں ہوئی جرح نہ کوئی
کون دیوے دُکھ اوسدے تائیں جس دا رب رکھوالا
جیہدا خود اوہ حافظ ہووے دیوے نہیں کشالا
رکھ لیوے دشمن دے وچوں اپنے دوستاں تائیں
جیونکر وانگ زلیخا سارہ رکھی خالق تائیں

در بیان ذکر بی بی سارہ زوجہ حضرت ابراہیم خلیل اللہ صلوٰۃ اللہ وعلیہما السلام

سارہ ابراہیم نبیؑ دی بی بی اک نکاحی نوں
صورت جدھ حساب کوئی لکھے یاد الٰہی
کر وپاہ گھر سے وچہ آندی جسدم نبیؑ سہائے
چند دناں تھیں پچھوں ہنڈے کرنے آئے بھارے
شام ولایت جانا پیا جیونکر امر غفاری
آخر اوتھوں روانہ ہوئے کیتی جلد تیاری
جد مصر دے اندر پہنچے جسدم صاحب دونویں
شہر مصر دے حاکم تائیں خبر ہوئی جا اونہیں
ہا بیسن اوسدے نوکر بڑے کردے کم فسادی
روے کل مخلوق خدا دی پئی سخت بیدادی

Marfat.com

جیسدی عورت سوہنی ویکھے اسنوں پکڑ شتابی
جیسدی عورت چنگی لگے پکڑ سپاہی آنن
نیک خدا دے بندے سارے اپنیاں نار چھپاندے
جو کوئی عورت سوہنی ویکھے بالکل گھٹ نہ کردا
ہور قبیلہ جیکر ہووے اوسنوں کجھ نہ کہندا
رستے گھیر چوفیر تمامی بیٹھے نوکر بد دے
حضرت نے سن ایسی حالت دل فکراں وچہ پیائے
ہور نہ رستہ شام شہر نوں جاون والا پائیائے
وچ صندوق بی بی نے تائیں پردے وچ چھپایا
نیڑے شہر مصر جد آیا اوہ مقبول غفاری
کی اسباب اونہاندے اوپر دیہو تلاشی سانوں
تائیں حضرت نے فرمایا ساڈے نبی سوہنے
ہر کسے دا پردہ پاڑن شرم لحاظ نہ کردے
جو کسے دا پردہ پاڑے رب نوں مول نہ بھاوے
عیب کسے دا ظاہر کرناں ماڑی ایہ برائی
القصہ بہوں مانع ہویا ابراہیم پیغمبر
باز نہ آئے ظالم فاسق مال اسباب لہائے
صورت ویکھ پیاری اوسدی پچھن لگے سارے
نال پھیر پکڑ شتابی سارہ شاہ دے پیش لیائے
ربنوں سو بنتی کرنے لگا اوہ مقبول خدائی
بی بی میری دی یارب تا آپ کریں نگہبانی
ہوئی عرض قبول اونہاندی رب نے پردے چائے
کیہا ویکھن جد کافر ظالم پاس بی بی دے آیا
طاقت بدن اعضاواں اندر اوسنوں رہی نہ کوئی
بول نہ سکے پھیر تے پاروں سنہا ہویا دم سارا

نال اوسدے اوہ ظلموں کردا بیحد کار خرابی
مندی چنگی ظلموں سمجھے ہکو جیہی پچھانن
وستی کوئی نہ شہر مصر دے نیڑے بالکل جاندے
خاوند اوسدا نال جو ہووے اسنوں ڈکھ پھیردا
تنہوں دولت دیکے اوسدی عزت کردا رہندا
عورت سوہنی پکڑ لیجاون بالکل ترس نہ کردے
سارہ بی بی نال اونہاندے نیڑے شہر آگیا
امر لاچاری پاروں حضرت ایہ اسباب بنایا
کر توکل اللہ اوپر اگاں قدم اوٹھایائے
چوکیدار تمامی آکے پچھن حالت ساری
باجھ تلاشی اگاں جانا مشکل ہوگ تسانوں
بیٹھے اوہ جو شہر اندر راہداری کرنے ہارے
حضرت کہیا ایسے سارے پچھوتاندے مردے
ایہ نہیں راہ ہدایت اوپر رب اوسنوں فرماوے
حضرت کہیا سمجھ تحقیق ماڑی ہے راہداری بھائی
لے لو مال اساڈے کولوں کھولو نہیں اڈمبر
نکل پئی اوہ بی بی سارہ جد صندوق کھولائے
کی لگدی ایہ بہین ہے میری کہیانی سارے
تا کہ حوالہ نبی خدا دا رو رو نیر وہائے
یارب اوسنوں حافظ ہوکے رکھ کنوں برائی
تیرے باجھوں ہور کسے نوں کی چا کہاں کہانی
شیشے وانگوں بی بی والے حال احوال وکھائے
رب العالم اوسدے تائیں لوہیا وانگ بنایا
طاقت رہی نہ ہلنے جوگی بے پرواہی ہوئی
جا کجھ ذرہ پھیر کے ہووے نا کجھ ہیسن بھارا

کرن روایت تتی واری جاں اوسنے زور لگایا / حاصل کجھ نہ ہویا اوسنوں وچہ حیرانی آیا
کیتا حکم سپاہیاں تائیں کون کوئی ایہ آندی / بیحد جادوگرنی کوئی ہے جیہڑی اسانوں کھاندی
اسدے نیڑے گیاں ہویاں وقت نزع دا آوے / دور لیجاؤ اسدے تائیں مت کجھ ہور بناوے
توبہ اسدے راہوں بالکل ایہ کوئی سخت زنانی / دوروں تکیاں اسدے تائیں آوے دلوں حیرانی
سنکے سارہ نے فرمایا ایں ناہ ساحر کوئی / ایہ اک حکمت برکت میرے خاوند پاروں ہوئی
خاوند میرا نبی خدا دا اوسدی برکت پاروں / رکھیا رب حفاظت سیتی تینوں بدکرداروں
اوسے ویلے نبی خدا دا حاضر پیش منگایا / توبہ بخشن قصور اسانوں کافر نے بتلایا
ہیں نے سخت بے ادبی کیتی ہویا سخت قصوری / بخشو عیب خطا اساڈے یا مقبول حضوری
اس حالت وچہ ربدی طرفوں وحی خدا دا آیا / ابراہیماں تیرے تائیں اللہ نے فرمایا
راضی ہووے تُوں تاں اسنے دساں بات ضروری / جیکر سبھ ملک نال تینوں دیوے شاہ حضوری
آخر سبھ ملک بھی شاہ نے دتا حضرت تائیں / بعد اوسدے پھیر حق اوسدے وچہ کیتیاں نبی دعائیں
ہاجرہ اک لونڈی اوس شاہ نے حاضر خدمت کیتی / رب نے برکت پاک نبی دی کیتی دور بلیتی
واہ سبحان اللہ جس جاگہ قدم پیغمبر پاون / لوہے نوں جے ٹکرن سارے پارس بنتے جاون
ادھر ملک نبی نے اوسنوں الیس پھیر پرتایا / بی بی نوں بھی اللہ صاحب امن امان بچایا
جسنوں رب بچانا چاہے اوسے طرح بچاوے / رب زلیخا دا سی راکھا نزد عزیز نہ جاوے
ہردم دور دوراڈا رہندا امر جویں تقدیروں / فائدہ کجھ نہ حاصل کیتا سوہنے بدر منیروں
ہردم اوس زلیخا والی کردا خدمت گاری / ہر اک نعمت حاضر کردا ہر دن اپرا پاری
پوشش لباس مفاخرہ ہردم زینت نال کرواوے / رکھے خوش زلیخا تائیں غم دے وچہ نہ پاوے
ایپر کجھ زلیخا تائیں دل وچہ صبر نہ کوئی / ہردم چھنتا یار سجن دی دل نوں لگی ہوئی

بیان زاری و اضطراری زلیخا در مفارقت

دردوں رو رو بین الاوے آہیں دل جانی / مدتاں ہویاں ٹرگیاں نیتوں لاکے دل وچہ کانی
کدیں آرام نہ آیا مینوں گجھی پیڑ نہانی / کھاناں پیناں بھلا مینوں رہی نہ ہوش جہانی
جگ دے او پر ہیرو انگوں کوئی نہ دردر نجانی / بلکو بیں عاجزدی دردوں چھوڑ سبھو ہی زندگانی
کون سُنے فریاد اساڈی روندیاں عمر وہانی / دلبروں دور تہاراں چلکے میل تریتوں وہانی

Marfat.com

تس پیاس جلیندی وتاں پیتا اک نہ پانی
خواباں دے وچہ موہ گیوں مینوں سچ نہ کہیا بانی
حسب الحکم مصر وچہ آئی چھڈ تخت سلطانی
تیرے نین نگینے سوہنے دور رخسار نورانی
ہائے افسوس درد ہے کیتا اور نی قضا ربانی
ہر دم درد فراق تیرے دی جیہڑا طول کہانی
ہویاں مدتاں کدیں نہ آیوں نہیں خبر بھلائی
جے نہیں آونا ہا سانوں کاہنوں جان کھپائی
کر دوائی آ کے میری اے طبیب لاثانی
ہر سنگار نہ بھاوے مینوں لنوں سخت حیرانی
رکیا نہیں مٹھے نے پایا خالی ویکھ پیشانی
خستہ حال آوارہ ہوئی درداں چادر تانی
جے نہیں زندگی اندر میری آ کے جند ٹھرانی
ہتھیں قبر اساڈی ہوسی لکے نسان بنانی
لد جاسن پردیسی عاجز کجھ دم دی مہمانی
مردی وار نہ ملیا مینوں دلبر یار حقانی
اے پیارا یا ہیں عاجز نے جلدی واگ بھوانی
میل تیرے نوں مر چالے پہنچی آن ڈولانی
میل تیرے دے پاروں سایاں ہوئی اک یگانی
دس پیارے کیہڑی جاگہ ہویوں ہج مکانی
اینویں روندی رہی بیچاری کیتا حال ویرانہ
رو رو کوکے کہیلیاں باہیں درد آوازے مارے
انیس لگے وچ کدے اوپر تھوں اجے نہیں آیا
ہوش حواس نہ رہیا تائیں کے مول نہ کوئی
رو رو دین الانبے ہر دم نکل جند گئی نوں جاوے

درد تساڈے خون سکایا گالی سجھ جوانی
دے گیوں لدے جانی بھاویں کوڑی پتہ نشانی
تک عزیز ڈرانویں صورت آن سخت پچھوتانی
ایہہ عزیز دسیو مینوں جیوں آفت اسمانی
نال اساڈے عاماں انگوں کیتی جھوٹی بانی
کدیں آرام نہ آیا مینوں درداں وچہ سمانی
اسیں آئے توں بھی ویکھ ساڈے آ جا کر مہربانی
روندی رہے نہ ہجر وچالے عاجز جند نمانی
دل نہ ہوندی مرض اساڈی ہو گئی سخت لپانی
گھوٹ گھلن لگا جیس ویلے گل وچہ پاواں گانی
تیرے باہجوں زیور زینت سجھدی نہیں شہانی
آن چھوڑا اغماں تھیں تینوں اے میری دل جانی
آونا ہیں کر مرتے اوپر ہوسی تساں موکانی
خواباں وچ ملیا مرنوں پچھے کرنی فاتحہ خوانی
ایہہ رہسان قیامت تیکر اس گلوں ارمانی
تکدیاں تکدیاں یار سجن نوں لد چلے کروانی
ورمنداں وچ نیر ٹرے ہو کے آکھوئی بات مسانی
تاں بھی آن نہ ملیوں مینوں واہ قدرت سبحانی
شہر مصر سجھ تیرے باہجوں دسے جاگہ ویرانی
تیں بھی آواں اوتھے ٹر کے اکھیاں اندر جانی
شہر مصر سجھ دلبر باہجوں دسے تیڈی خانہ
آ جاں ویکھاں اسانوں اے دلدار پیارے
جلدی آؤ جلدی آؤ کیوں اتناں چر لایا
عشق پیارے اندر ہر دم محو نہایت ہوئی
حاضر کر کے شکل سجن دی غم دے گاون گاوے

دائی نوں بتلاوے ہر دم کر کوئی میری کاری
کر علاج شتابی میرا جاوے دور بیماری

اوہ محبوب پیارا اپنا دکھاں خواباں والا
جیندے پاروں میرے تائیں پئیا سخت کشالا

کر علاج شتابی اوسدا قرب حضوری پاواں
جے ملے تاں اوسدے تائیں حال ملال سُناواں

سُن کے دائی نے بتلایا جا واں صدقے واری
کی کراں کجھ وس نہ میرے پئیا امر لاچاری

جیکر خبر ہوندی اوس چین دی حاضر پکڑ لیاندی
گرچہ اسماناں تے بیٹھیں لبھیدا تاں بھی فرق نہ پاندی

پریں کی کراں نہ کوئی چلے میرا اچارہ
نام نشان نہ معلم اوسدا کون اوہ دلبر پیارا

اینویں نال دائی دے ہر دم کردی جھگڑے جھیڑے
کون آ کے دلجانی باہجوں غم دے دور نبیڑے

مدتاں ہویاں اینویں روندیاں صبر آرام نہ کوئی
آخر آکے رب دی طرفوں رحمت واقع ہوئی

درد وصل دے دور خداوند جد کرنے تے آیا
جس رستے پر یوسفؑ وکیا اوتھوں آن لنگھایا

کیونکر ہویا درد مند اندا درد دل دور کشالا
دس کہاں ہن حضر کویں زلیخا کیہا خواباں والا

بیان حاضر آمدن زلیخا در فروخت گاہ و دیدن جمال ماہ کنعانی

سوہنا ہووے والا ہینی داگ شتابی طرف یوسفؑ چلیئے
آوے پہنچی زلیخا بی بی اگدوں جا کے ملیئے

آگئی قیمت بھرنے والی جسنے قیمت بھرنی
آئے اوہ صراف گرامی جنہاں صرافی کرنی

وہ ویچیاں صرافاں نوں اوسدی سمجھ پچھان نہ کوئی
اے تاں جیسکے لیون کارن بھیڑ بنی تھی ہوئی

اس بردے کنعانی والا کوئی نہ مل بھرسیسی
کون جو بناں زلیخا اوسنوں ہور خرید کریسی

اصلی قیمت بھایاں تائیں خبر خیال نہ کوئی
تائیں غفلت پاروں اوسدی تھوڑی قیمت ہوئی

جیکر کوئی یعقوبؑ نبی ہی بخشیں مل یوسفؑ نوں لیندا
قسم خدا دی کسنوں طاقت لے یوسفؑ نوں ویندا

بلکے معلم اوسدے تائیں سیسی قیمت پوری
ہیکے ہے معلوم زلیخا جس جالی ہے مجبوری

گھاٹ گھرن دا سنیارے بخشیں جالا معلم نقشالا
کی جانن لوہار بیچارے سیونا کویں گھٹ بیندا

عطاراں نوں عود عنبر دا ہوندا معلم حالا
کی جانن اس لکڑی تائیں لکڑ ڈولنے والا

بلبل تائیں قدر چمن دا ہووے معلم سارا
کاں کی جانے سیر چمن دا جینوں گند پیارا

کدن پسند جیوانال لگدا تازہ کھیرن والا
جانے لذت اوہ اوسدی جو نت کھاون والا

دکھیئے دی کی سکھیا جانے حال حقیقت مندی
کی معلوم پرایاں تائیں حالت یار سجن دی

جس تن لگے سو تن جانے دوجیاں خبر نہ کوئی
قدر شناساں باہجوں پوری کدی نہ قیمت ہوئی

Marfat.com

ایس جیانی دا ہن ساڈوں لبھے نہ معلم حالا
لبھے اساں نوں نیکی والی یاد نہیں گل کائی
جچی قدر نہ پانی والا بالکل معلم کردی
تندرستی دی بندہ بھی کجھ پچھان نہ کردا
اوسدم آکھے واہ واہ کیسی نعمت تندرستی
بس میاں کوئی بنے نہ واقف باہجھ قدر اک ذرہ
جیوں زلیخا نوں جیہا یوسف نہ تن پیہڑ جگاندی
اوسنے قدر یوسف صلوات اللہ دا معلم کیتا
تاہیں اوس قدر دے موجب مُل خریدن آئی
حالت سنو زلیخا والی جویں کہانی ہوئی
اوسدن بھی اوہ جنگل اندر رہے سی نیر وہاندی
نقرہ کاروں نظر جوالہ اسی طرح وا آئیا
کرن روایت روندی وتے ورودن وچ چاجاڑاں
نت عزیز خوشامد یاروں خدمت کرے زیادہ
جنگل دیوچہ سوز زلیخا وچ ہوئے فریادی
جاں لباں تک آئی ہوئی باہجھ تیرے دلدارا
سنگ سہیلیاں نال تمامی ہر دم اٹھ وہراون
کجھ نہ بولے جیکر بولے نال دائی دے بولے
آکھے کدن پیارا ملسی محرم یار حقانی
اوس ویہاڑے باہر جنگل وچہ رہی اوہ تن ویہاڑے
تن ویہاڑیاں والا ذکر ایہہ دلپذیر بتائیا
جس دم گھر نوں واپس ہوئی گردی گریہ زاری
پالو پال تمامی خلقت کھلی تڑ تڑ تکے
جو آوے سو وگیا آوے صبر آرام نہ پاوے
غوغا شور کوکارا ہوئیا خلقت باہجھ حسابوں

تپتہ ہوسی جب طلبے کسی ولیسوں دوا نکالا
معلم ہوسی قدر نیکی دا وقت عدالت بھائی
تد کردی جدا اوپر کنارے پانی باہجوں مردی
تد معلوم کرے جس ویلے پہنچی تے سر ویہڑا
اینویں روز قیامت روسی جسنے کینی مستی
پہلوں قدر پچھان پچھوں واقف بنن مقررہ
یوسف دے مل لیون کارن کہیں نہ حال گواندی
عشق محبت والا اوسنے جام ہے سی بھر پیتا
تاہیں اوسنے اتنی قیمت یوسف اوپر لگائی
جدوں جمال یوسف دا پایا گھر تدرستی کوئی
ایہہ روایت جامی طرفوں کجھ تفسیروں آندی
ویکھو لوکے اس وچ چوں جا کے میں نہیں دلوں بنایا
لوکے سد تے واقف اچے چڑھ کے اوپر پہاڑاں
پیہڑ عماری وچ بیٹھا اوسنوں کر سیہ سادان آکاوہ
موڑ مہاراں ولدے جانی دردوں ملے آزادی
آن جمال ویکھیا شتابی سوہنا حسن شہارا
ایپر تاں بھی بی بی تائیں صبر قرار نہ آون
دائی محرم راز دے اگے غم دے پھولن پھولے
جسدے باہجوں ہیری آکے ختم ہوئی زندگانی
بعد اوسدے پھر گھر ول پرتی تنمندے ساز ادا کیا دے
نقرہ کاروں پھر تیائیں نہیں یا ایہہ نظری آئیا
اچن چیتی گزری جنہے کھلے لوک ویاری
ہوان اگیرے ہک دوجے نوں ناسن ملکے وسکے
دارو مار کرنید اسیہنوں وو واگاں لنگھ جاوے
ڈھیے چہاویں کھلی ہوئی خاص امید ثوابوں

Marfat.com

تک زلیخا ایسی حالت پچھدی کنّوں کنیزاں
کیسا شور ہنگامہ اٹھے کیہی حلا چل ہوئی
سنکے سب کنیزاں دیوں ہنس ہنس کہن زبانی
صورت چن بدر دے وانگوں لاٹاں حسن نکالے
سوہناں حسن کمال لونڈے دا کی کجھ صفت سنائیے
امر بقدر اسدے تائیں لونڈا پکڑ بنائیا
رہدی بے پرواہی کولوں ہو گیا شو ہدا پردہ
سن زلیخا سبھاں تائیں کڑک آواز سنایا
صورت ویکھ غلام کسیدی خلق دیوانی ہوئی
لکھ کوئی سوہناں دنوں موہنا ہووے رنگ رنگیلا
یار میرے دی صورت تک کے ہو جاون قربانی
عارف آکھن دنیا پچھے ہوئی خلق سودائی
جیکر اصلی مالک تائیں دل دے نال پچھانن
ہو جاون وچ عشق الٰہی سبھ محو مستانے
اصلی حب نہ ہو ول کسیتوں دنیا نقش پیارا
رب فرماوے جیکر وتھیں ویکھو تسیں اسانوں
انہو ہیں کہیا زلیخا جیکر یار میرا تک جاون
کہیا کنیزاں بیشک بی بی کہیا سچ تساہیں
لکھ تساڈا یار حقانی ہوسی بدر نورانی
بیشک آپ نظارا کرکے ویکھ لیئو استائیں
سنکے سخن کنیزاں کولوں برقعہ او تاں اٹھایا
پردہ چاکے دور کدائیں عاریا جلد نظارا
سنگواں خواباں والا جانی صورت دا لاثانی
صورت ویکھ پیارے والی ہوش نہ رہی ٹکانے
ہوش آئی تاں بول سنایا واہ او سجن پیارے

کون خلایق کھلی انتی دسو نال تمیزاں
دسو ایہ کوئی میلا یا کہ عید وبہاراً کوئی
سنیاں اٹھے وکدا کھلا اک بردہ عبرانی
ایہ سبھ لوک کھلوتے ہوئے اوسنوں لیون والے
دیو بیٹے جان جیکر بھکاری حسن زیارت پائیے
تہیں تاں اوسدی صورت جیسا کسے نہ جلوہ پایا
وکدا وچ بازار کھلوتا ثانی چن بدر دا
کون ایہ کس ولایت طرفوں ایسا لونڈا آیا
یار اساڈا او سجن جیکر ثابت رہن نہ کوئی
پراوہ یار میرے دے اگے قدر نہ پاندے تیلا
کی صورت پردے دی آہنی کہیا بول زبانی
ایہ پر اصلی مالک والی دلوں حب نہ کائی
قسم خدا دی دنیا طرفے کدیں خیال نہ آنن
جل مرن وچ عشق محبت جیوں جلدے پروانے
جیکر خالق مالک تکن تاں کجھ جانن یارا
قسم عزت دی ہور قضیہ رہے نہ یاد تساںنوں
سارے جلن محبت اندر ہوش حواس بھلاون
جیکر ایہ لونڈا بھی تکو آوے قدر تداہیں
ایہ پر اسدے تل نہ ہوسی ایہ پردہ لاثانی
اکھیں پیش دیوے ظاہر شک شبہ کجھ ناہیں
دس کھاں اج ادھر کیونکر جانی سوہنا نظر پیایا
خوب خیالوں ڈٹھا جدم ملیا یار پیارا
بردہ ہوکے وکدا کھلا ہیں جاواں قربانی
کاٹ زمیں دا اوپر دھٹھی رووں نہیں سمانے
اج آیوں ہیں مدتاں پچھوں کرکے ایڈ پیاسے

Marfat.com

واللہ اعلم خواباں اندر یا توں وچہ بیداری
نکھی ریاں ہکدیاں گم ہو جاویں کتنی مدت نہ آویں
پھیر عشق دی حالت ہوئے وت گلاں کرکے
پھیر جد ہوش آئے تے تکے مکھ سجن دلبردا
بیخود ہو کے کرے آوازے ہر نوں بول سناوے
خواباں وچ لیہہ آون والا اج ہن رب لبھایا
عاصی اوگنہارے تائیں جنت آس نہ کوئی
دردی عاجز شوہدے تائیں بلا طبیب سیانا
وقت نزع دے کولوں پرتی ہیں اج دردرنجانی
ہو گئی اج سہاگن ہال ہیں ویہو مبارکبادی
آگیا اوہ دلدا جانی جس نے مار مکائیاں
ہیں قربان جاواں کون اسنوں پردہ پکڑ لنگھاوے
ہائے افسوس نمانان ہو کے کیوں کھلا سر کردا
جیس سوہنے نین نورانی انجھوں ساون لائے
ہائے افسوس کیوں ہیا روندا دالی شہر مصردا
ہائے افسوس مالک تائیں قدر شناسی ہوئی
تک مالک دی بیقدری داکھیرا یہ بول سنائے
کرن روایت ایہو ہیں اسطرح جو کوئی مرور یانا
جنت وچوں اوس عورت نوں حوراں بول سناون
قدر نہیں تدہ جاتا اسدا جتنے چر کاں لیویں
اوپر زمیں نہ آون دلیاں سدا قدم کدائیں
اینویں کرے زلیخا زاری تک سجنے تائیں
جیکر باہیں اساڈے آئے قدر اسیر اس پاواں
ویکھن ویاں مولا کسینوں ایسی شکل پیاری
اصلی گھنڈ پیائے والا جیکر مالک تکے

قسم خداوی اجے قساں تے تینوں بے اعتباری
جے آوین تاں تھوڑا جیہا پھیر رخصت ہو جاویں
کیوں نہ ہوئے ماندا جھکیا بیٹھ بوکھا و پھر کی
جھال نہ جھلی جاوے او سدی منے تے پاوے پردہ
آگیا جانی جس نے لائے دل وچ عشق دے ہاشے
مل گیا آب سکندر تائیں جیدا اسی ترہایا
لگیا جنت فضل دا اوسنوں رحمت ربدی ہوئی
فوراً وسدے آون پاروں درد آزار سدا ہانا
مٹ گئے اسنتھیں تھیں تینوں آکھے کوئی دیوانی
ہو گئی واقع میرے اوپر رحمت ذات خداوی
آگیا اوہ محرم دوست شہر وچہ لوکاں
ہیں عزیز مصر کہیں ہن کیہوں ہیاد کالے
کیس تقدیر الٰہی اسنوں پھیر کے کہنا پردہ
چھپ ہو کے دلدار اساڈا اکھیاں نال کٹالے
ہو نماناں ہر چلا ئے سخن کلام نہ کردا
جیکر جاندا قدر نہ ویندا وال اسدا پٹ کوئی
قدر پئے جے میرے تائیں ایہہ بندہ ہتھ آوے
پائے دکھ زنانی کولوں ہو کے چپ نماناں
اے نادانے تیرے تائیں فکر خیال نہ آون
پاس اساڈے آیا جیدا حسن شان اسدا اک لیندا
معلوم اسدا قدر اسانوں تینوں معلوم ناہیں
کیوں اس سوہنے یوسف والا قدر مالکنوں ناہیں
ایسے تائیں وانگ کھلے نارے سر دل وچہ چھپاواں
پر افسوس اس تاجر مالک ہوش حواس وساری
بہر خلقتوں دیدہ ہٹائے وار دیوں کہیں نہ جیتکے

تاں پھر دائی نوں تتلائیا نپ زلیخا بچہ
جسنوں یاد کر بندی گئیاں اوہ اج جانی آیا
تک لئے خلقت حسن جیہا لوں ہو گھلی مستانی
اسے سوہنے میرے تائیں دیسوں دور کرایا
اسے سوہنے کیہا مینوں ہیں وچ مصرے آساں
ایہو لائے لاون والا صورت دا متوالا
اسے یار ول میرے تائیں ہوئی سخت لاچاری
ایہو خوابیں آون والا دھندے پاون والا
دیکھو چن بدر دے وانگوں کردا نور اُجالا
ایہو مینوں چور مرلیہ لٹ کے کھاون والا
جیدے عشقے نے پٹ سٹیا آیا اوہ متوالا
اسے سوہنے پچھے مینے ایڈ قصہ چالا
اسے دے غم روندیاں گیا موسم جیٹھ اونہالا
ملیا محرم یار ولاندا ہو گیا دور کشالا
ساقی خاص وصال شرابوں بھر کے دتا پیالہ
جیونکہ میں سہاگن ہوئی ہر کوئی ہووے شالا
بس ہن ٹل گیا مینوں دلبر عقلوں علموں ٹالا
آ گیا جیدے پچھے میتھے ظن کردا پرالا
آیا جیدے درد ہجر وچ ہر دم کردی نالہ
آیا ایہو شاہ شاہاں دا لیکر نال رسالہ
اج بس شہر مصر دے اندر بھیجیا شیر مرالا
کس نے ویچن دھریا سانوں کول اوہ مرورنالا
دیکھاں لیسی پیارے تائیں کون خریدن والا
کرن روایت اوس دیہاڑے انج زلیخا ہوئی
بیخود ہو زمیں پے ڈگی ہو گیا عقل آوارہ

تک نی دائیے خواباں والا اوہ ٹپی جانی کھلا
تکلے روپ انوپ اوہدے نوں جنہوں دل ستایا
سیہنے تک عقلے ہوش بھلایا ہیں اک ناہ دیوانی
اسے سوہنے میرے تائیں جنگلاں وچ رووایا
اسے کہیا تیرے تائیں ہیں جھبیں پرتاساں
اسے نینوں بھر کے دتا عشق محبت پیالہ
ایہو جیدے جہوڑے یاروں ہوئی سخت بیماری
ایہو سوہنیاں لفاں اندر مرگ پھساون والا
ایہو خوابیں آون والا دتیس دیس نکالا
یاراں تے گھر باراں کولوں دور ہٹاون والا
ایہو خوابیں آون والا دتیس دیس نکالا
اسے پچھے دل اپنے نوں لایا زخم نرالا
ایہو خوابیں آون والا دتیس دیس نکالا
تک گیا اج اللہ بھاویں عمرا طول سالہ
ایہو خوابیں آون والا دتیس دیس نکالا
سوہنا یار ڈلے دا جانی ہر نوں دے کمالا
ایہو خوابیں آون والا دتیس دیس نکالا
آ گیا خلق نواون والا سوہنا جسدا چالا
ایہو خوابیں آون والا دتیس دیس نکالا
جیتوں تکے دور کرنیدا او سجھبن ہوس سنبھالہ
ایہو خوابیں آون والا دتیس دیس نکالا
کیہوں چا ماریا اسدے سینے اوپر ریب نی نالا
ایہو خوابیں آون والا دتیس دیس نکالا
تک نظارہ دلبر والا ہوش نہ رہئیں کوئی
یوسف یوسف پئی الاوے پا ٹیا شور کوکالا

اپنے تن دی خبر نہ کوئی تنگی ہاں یا کچی
جس دم بہتا شور ہنگامہ بی بی صاحب پائیا
اے بی بی جے ایس طرحدی کرسیں گریہ زاری
ہور سوداگر لے جاوےگا کی پھر بن سی تیرا
اکھیں نال آکھیندیاں جس دم دلبر یار کھڑا سیں
ویلا ہتھ نہ آوسی تینوں روسیں عمر تمامی
سن کے بات زلیخا تائیں سوچ ڈلے وچ آئی
بیشک جیکر جال اوارہ دیکھے خاوند میرا
بعد اوسدے پھر گولی جلدی خدمت وچہ منگائی
کہندی اوسنوں بی بی صاحب یہ بک بول سنہیا
اے دلدار پیارے میرے صورت دے لاثانی
کتے نہ جاناں میرے یا ہجوں ہیں ون پھیری پانی
چھوٹی عمراں خوابے وچہ جو وعدہ تساں بتایا
خلقت اجدن بھلی بھلیری آئی لین تسانوں
پچھے وعدے کیتے ہوئے دل تھیں نہیں بھلانے
ہوئی ہوئی عشق تیرے وچ لیکن خبر نہ تینوں
تیرے باہجوں کھاون پیون بھلا میرے تائیں
عرض بیچار اساڈی سننی نہیں کرنی بینرسی
کی ہتھ لگسی تیرے تائیں جے رو ندی مرجاساں
جیوندا لگے لے دلدارا طرف غریباں آناں
باندی نوں اے حقیقت جس دم بول سنائی
نال زلیخا کرے عداوت پھیڑی رن ہو کالی
انج زلیخا اس بردے تے مشغول ہوئی دیوانی
لگیں سنیاں اکھیں ڈٹھی میں سفنے وچ دیندی
سن عزیز مصر دے بالکل بات نہ منیں کوئی

مجنوں حالت پہنچی الادے ہیں رجی ہیں رجی
اک غلام سیانی اوسنوں دلوں ایہہ فرمایا
سن عزیز خرید نہ کرسی روسیں عمراں ساری
صبروں درجہ ملسی تینوں آکھیا من وچ سیرا
اگے کی ہووے جے پچھوں پھر توں نیر وہاسیں
جیکر اک دم صبر کریں تے ملسی یار گرامی
سچی بات نصیحت والی کہوں لونڈی نے بتلائی
کدیں نہ لیسی اس بردے نوں کرناں صبر چنگیرا
گل کہیں وچہ سیانی عقل کمال صفائی
جا کے یوسف تائیں کہنا سخن میرا توں ایہا
آکھ زلیخا بردی تیری کہندی بول زبانی
عشق محبت تیرے اندر ہو چکی میں فانی
اس وعدے تے پورا رہناں یا مقبول خدایا
مت کسے ہور کدائیں جاویں رکھنا یاد اسانوں
جلدی ہیں ڈولانی اتنے ہور نہ لوک ڈولانے
جو کجھ گندی نال اساڈے اوہ سب معلوم تینوں
ہر دم تانگھاں تیریاں تینوں ہندیاں شام صباحیں
ورنہ وچہ فراق تڑپے عاجز روندی مرسی
روز حشر بھی بے پرواہی کدیں نہ ہوں بھلا اساں
گلشن حسن خاشا کی تائیں نور افزون ہزاراں
کول کھلوتی جس دم صورت سیہ سینے لگ پانی
سن کے بات عزیز مصر نوں سگویں من وچ وسالی
کدیں نہ اس بردے نوں لیتا آکھے بول زبانی
کدیں خرید نہ کرنا اسنوں ساری بات دسیندی
اوسدی اگے اس بردے تے عقل آوارہ ہوئی

Marfat.com

ہر اک خلقت مرم پوندی شوقوں ہوئی دیوانی
کون کسینوں گلّا لاوے حکمت عجب ربانی

جو آوے سو عاشق ہووے جلووں مار یا جاوے
دس کھاں اندھ کون کسینوں تہمت طعن لگاوے

ہر نوں ویکھ جمال نبی دا عقل آوارہ ہوئی
کیونکر کوئی کہے زلیخا تائیں عشق او بدپوچھ ہوئی

دربیان فروختہ شدن آنذات علیہ السلام بدست عزیز بہا گراں

سنو حقیقت کل خلقت نے ہوش حواس بھلایا
ہر کوئی بردہ لیون والا رکھدا شوق سوایا

ہر ہر لیون وپاری سارے ہوون سبھ اگیرے
خلقت کوہاں قافاں اندر کھلی دور چوفیرے

کل بپاریاں آپیں اندر جھگڑا رگڑا پائیا
بھجے تے بولی دیجے کرّے مل سوایا

اک آکھے خود میں لیجاساں ایہہ بردہ دل موہنا
دوجا کہے لیجاون والے دا ویکھو جی کہہ سوہنا

ہر کہ شوق خریدن کارن جھگڑا شور مچایا
تانجو اس حالت دے اندر عجب آوازہ آیا

یا اہل مصر اقصروا اطماعکم فان ہذا عزیز لا یشتریہ الا عزیز ای القوم

اہل مصر ہو طمع تماتی چھوڑ و دل تھیں سارا
ایہہ پیارا کوئی نہ لے سی بگر عزیز پیارا

ربلے دوستنوں کوئی دوست آن خرید کریسی
ہا ہجہ عزیز نہ اسدے نیّا ئیں گھروچہ کوئی کھڑ لیسی

مفتی آسید بوجہ کھڑکے ناں پئے حال گواؤ
اسنوں آن عزیزے بینا ہور سبھی گھر جاؤ

کرو نہ آس امید ولیوچہ کوئی کبھی برّدے والی
ایہہ سبھاں عزیز مصر دا جیہدی قسمت عالی

سنکے ایہہ آوازہ سرتوں دلوچہ حیرت ہوئی
سمجھ لیو لے باہجہ عزیزا ایہہ لیندا مل نہ کوئی

اتنے تائیں طرف عزیزے خاص نے لیجائی
قاصد کھلکے اپنی طرفوں اتنی بات سنائی

جلد خرید و جلد خرید و ایہہ بردہ عبرانی
تیری ہوندیاں ہور جے لیجے ہوندی شرم نشانی

جس نے خنول لیون کارن حاکم تُرکے آوے
ہی شرم جو اوسدے ہوندیاں ہور کوئی لیجاوے

جیہ نکر ہو سکے جھب بردہ لئو خرید عبرانی
ایسا بردہ پھیر نہ لبھناں دنیا دے وچہ جانی

خواہی ساری دولت لگّے نا ہیں گھٹ نہ کرنی
ساری بادشاہی وی بلکہ قیمت اسدے بھرنی

اگے بھی توں شاہ سدا ویں عالی شان گرامی
جدوں خرید کریسیں بردہ پھر ہو جاسیں نامی

ہر اک شہر ولایت اندر ہو جاسیں سر کردہ
جیکرا اتنی خلقت وچوں مل خرید یا بردہ

سنکے بات عزیزے تائیں سوچ دلیوچہ آئی
سچی بات زلیخا بی بی مینوں ہے فرمائی

اسدے مثل نہ لونڈا کوئی اسنوں لواں ضروری
گرچہ ساری دولت لگّے تا نہیں گراں نہ دوری

تاں پھیر دلالاں دے نائیں ظاہر حکم سنایا
دہ سو [1000] بدرہ اشرفیاں نال ہوشے ہر اک بھریا
ہور ہزار برابر بدرہ نقد روپیاں آوے
سچیاں موتیاں نال بھی آوے دہ سو [1000] بدرہ نالے
ہور ہزار برابر جامے مصری ہون دیبائی
اوہ بغداد ہزار تے دہ سو [1000] بیبے رومی آون
دہ سو [1000] تیغ تے دہ سو [1000] قبضہ ہووے نال سنہری
صورت حسن تجمل والا تاں [100] بردہ پاوے
جد ایہ بات دلالاں حاضر خدمت وچ سنائی
ہوئے سب چپ تے تاجر قیمت کون نکالے
کون لیا وے اتنی قیمت کسنوں طاقت ہوئی
ہنویں نظر تماشی کرکے وردوں نیر وہاون
آکھن بادشاہ عزیز مصر دے کوئی نہ اسنوں لیندا
ہر ذوں شوق محبت دلدے وچے وچ سمائی
ایہ اتنی قیمت اجے مول پسند نہ ہوئی
قیمت اسدی ہیں تھوڑی جاناں صورت جس اوپائی
تاں پھیر اوسنے آکے جلدی مالک نوں فرمایا
کیہڑے ساری مجلس اندر نال آواز کلاناں
قیمت اسدی پوری لیساں تاں ایہ بردہ دلیساں
اتنی قیمت دیوے جیہنے لینا بردہ نوری
دو واری پھیر نال مہرانداے اسنوں وزن کیجئے
بعد اوسدے پھیر کریئے اسنوں ہموزن کافوری
ایہ قیمت توں سب مجلس نوں حاضر بول سناویں
تاں پھیر اوسنے بول سنایا مجلس وچ زبانی
جو جو وزن عنبر کستوری مہراں مالک بتائیاں

بولو کی قیمت بردے دی دلالاں بتلایا
ہزار اشرفی ہر بدرے اندر ذکر خلاصے کریا
ہو ہزار ڈبہ کستوری خوشبو دہتم مچاوے
نالے دہ سو [1000] رومی آون قیمت وار دوشالے
زین سنہری نال لگاؤں دہ سو [1000] گھوڑا بیبھائی
ہور ہزار خطائی لونڈے سوہنی چمک دکھاون
جد ایہ قیمت دیوے بدلا اوسنوں مال روپہری
نہیں تاں خالی ہتھ بلیند گھر نوں چلیا جاوے
جیہنوں لیون والی دلوچ آس نہ رہی کائی
موٹھا ندی چھاویں ہو بیٹھے تاجر بے ارباہے
صم بکم چپ چپاتے ہو بیٹھے ہر کوئی
جیونکر نیک خدا دے بندے وقت گئے غم کھاون
دوجے غیر کسے تاجر تھیں مل نہ بھریا وینیدا
جیہنیں بیگانی دوس نہ کوئی ہردرو پانہہ وہائی
رب فرمایا جھوٹھ اللہ دے کھلا دلال ہر کوئی
تاں پھیر آدم روپ بنا کے آیا ملک خدائی
قیمت اجے نہ پوری ہوئی جھوٹھ دلال سنائیا
ہیں ایہ بردہ قیمت باہجوں مفتی نہیں لٹانا لاں
ورنہ ایہ غلام کنعانی ہو وے ونج وچ میلاں
اول تاں ایہ تولیا جاوے وزناں نال حضور
بعد اوسدے کستوری عنبر لعلاں نال تولیوے
اتنی قیمت جو کوئی دیوے لیوے یار حضوری
اس تھیں گھٹ نہ دیویں ست کے ہیرے مت کھلاویں
جیہنے اتنی قیمت دتی اوسنوں دسی جانی
ساربان کی لاکس ظاہر کرکے خلقتنوں سمجھائیاں

جو کوئی اتنی قیمت دیسی اوسنوں ملسی بردا
تاں پھر جلد عزیز نبایا سبھ کجھ دیساں تینوں
بھیجیا حکم خازن دے تائیں جلد عزیز مصر دے
لیناں ہیں اج اس برده نوں جسدے نین نگینے
میری ایہو دوائی کرسی جیہڑا اس زخم لگائیا
تاں پھر وقت شتابی خازن دولت آندی
سوہنا اک ترازو آندا خوبی حد نہ کوئی
وچ میدان معلق کیتی اوہ میزان گرامی
اک چھابے تے نبی خدا دا روندا روندا چڑھیا
محشر وقت برابر ہوئے عمل تولیون لگے
یوسف چپ چپاتا بیٹھے رورو نیر وہاوے
عرش مجید آیا جنبش وچ تک کے بیپرواہی
اک چھابے وچ دنیا دولت جسدا قرب نہ کوئی
ہیچ لکھہ جہان نال یوسف دے دوجے پلے پایاں
ہور تمامی دولت جتنی پلے اندر پائی
عنبر تے کستوری ساری ہور اسباب تمامی
دولت خانہ خالی ہویا چیز نہ رہ گئی باقی
اڈ اڈ تکن چھابے ولوں ٹھونگا کسے نہ مارا
واہ عجب ایہ حکمت ہوئی تل گئی دولت ساری
سبھنوں حیرت پکڑ چپاتا کردا او سچائی
کل امیر وزیر اکابر چپ چپاتے کھلے
حیرت خون سر پر سکائے عقل نہ رہی ٹکانے
بسر گردان تمامی کھلے نیویاں نظراں کرکے
اس حالت وچ ملک خدا دا بن پرندہ آئیا
ای یوسف اج حسن تیرے دی ویکھیں قیمت ہوسی

مفتی ایسا لعل نگینہ میں نہیں ضائع کردا
اتنی قیمت دتیاں ہویاں ہرگز نہیں کجھ مینوں
اے خزانچی مال تمامی اکٹھے حاضر کر دے
جسنے تیر حسن اپنے دا ماریا اندر سینے
اینویں مرہم لاکے میرا جاہسی درد ہٹائیا
وچ میدان انبار لگایا بیحد سونا چاندی
جیسی جبل ولیسی ٹکڑی عرشوں اُتری ہوئی
دس کھان ازدھا کیونکر تلیا یوسف دلبر شامی
دوجے پاسے آکے خازن مال تمامی دہرایا
نیکی تھوڑی دفتر بدیاں چڑھ گئے پچھے اگے
بیپرواہ کریندا او جو کجھ اوسنوں بھاوے
تلدے یوسف نوں تک روون سارے ملک آہی
دوجے پاسے نبی خدا دا بے وا ہی ہو ئی نہ
بیپر اجے نہ چھابا ہلیا حکمتاں رب دیکھایاں
تانبھی یوسف دے چھابے نوں کجھ پرواہ نہ بھائی
پیٹے وگاون اجے نہ ہلیا چھابا نبی گرامی
تانبھی اجے نہ پورا ہویا بولن رب نوں پاکی
کون چلاکی جس سبھوں ایڈا پلہ بھارا
اجے نہ ذرا برابر ہویا واہ واہ قدرت باری
ہکو آکھن ایہ کی ہویا ہور کلام نہ کائی
شاہ عزیز نہ بولے چالے گردن کیتی تلے
حکمت رب دی ظاہر تک کے سبھدے منہ کرمانے
شرموں کل وزیر تمامی مٹی ہوگئے مرکے
یوسف نوں کناں دے اندر ایہ پیغام سنایا
آپے ہر کوئی معلم کرسی کیونکر قیمت ہوسی

Marfat.com

شہر مصر دی ساری دولت آپہنچی اس جائی
ہور جے اتنی دولت آنن ہور دوں کر آگر اہی
اج تساڈی قیمت ہوسی حق برابر پوری
جسدن شیشہ تک کے دل وچ کیتی سی وڈیائی
تائیں کھوٹے درماں کولوں بھائی ویچی تینوں
اس تھیں پچھے کبر نہ کرناں منی بات ہماری
کھنوں طاقت قیمت دیکھے اج تینوں لیجاسی
چلنا کجھ نہ کرنی دل وچ ہوسن فضل گرامی
جو بوہا تاں نال نبی دے کردا ملک خدائی
ہور حیران چپا کھلا تکے سر بانا
سن خزانچی بات اجیہی پردے وچ چھپائی
کرن روایت کیا سی حکمت ہویا یوسف بھارا
کیوں نہ ہلیا اسدے اندر بھی اک حکمت آہی
نال رسولاں کوں برابر اندر دنیا ساری
ادبوں درباناں ہو انگوں پیش رسولاں رہندے
جیکر اسدن نال یوسف دے ہوندی دنیا پوری
کوئی نہ ادب نبیاں دا اُس تھیں تکیے کردا
دنیا دا پھر تابع ہوناں ہر نوں فرض ہو جاندا
شان نبیاں دہم ہوندا کوئی نہ ادب بجاندا
دوزخ وکھرا جنت وکھرا اک نے درجہ آہیا
رب جنہوں محبوب بناوے دیوے قرب حضوری
شان نبیاں دا ہے اُچا حد حساب نہ کوئی
ایہو ہی شانی خدا دے سب تھیں اچیاں شاناں والے
دوجے بندے نال ولیاں کدیں نہ ہودان پورے
جیں تیں دا اک ٹھکر درجہ وکھرا شان تنہاندا

اجے نہ ہوئی برابر تیرے حکمت عجیب خدائی
تاں بھی کدیں نہ پوری ہوسی قدرت دیکھ الٰہی
کرس سبھوں اجہدن تقی نے دور کیتی مغروری
اوسدن مالک خالق تائیں ڈاڈھی غیرت آئی
اج ہن قیمت پوسی تیری فکر کر بنائیں کینوں
نہ ہوئی جے مت پھر واقع ہووے غضب قہاری
چوداں طبق ٹکادا ہن توڑے تاں بھی وزن نہ آسی
کول کھلو خزانچی سندا ایسے سخن تمامی
ساریاں سنے کھلو کے اوتھے بات تعجب آئی
ایہ گل کر گئے اوہ پرندہ ول اسماں سدہانا
ظاہر کر گئے مول کسے نوں بالکل نال بتلائی
سب خزانے تلے ستے ناں ہلیا چھایہ یارا
بھار رسولاں سب تھیں بھارا کیتا ذات الٰہی
نوری ملک جنہاندی کردی ہر دم خاطر داری
پیش رسولاں نیویں نال اودبے بہندے
دین دُنی نوں بخشیناں لدا قرب حضوری
دنیا داناں طالب کوئی دوزخ اندر سڑدا
اچا شان اس دنیا والا اللہ پاک بناندا
اسے کارن دنیا والا پلہ رہیا بھکہاندا
جنت وچ آسایش دوزخ وچ عذاب سہایا
کون اوہ چیز جو شان اسدے نوں جا کر ہوسے پوری
نال نبیاں کدیں نہ پوری دنیا دی شئے ہوئی
ہماں خاصاں نال لوں بیشک شان تنہاندے بالے
رہندے ولی نورانی بندے ایہ سب لوک لے لورے
نال اونہاندے ہمسری دادم نہ ماریا جاندا

Marfat.com

ربدے اوہ مقبول پیارے اسیں سچیارے عاصی ۔ لقب ایہاڈا عاماں اندر لقب اونہاندا خاصی

جو کوئی کرے بےادبی تنہاں پاوے قہر الٰہی ۔ نازل ہووے اوسدے اوپر رب دی بے پرواہی

پکڑیا جاوے غضبوں جلدی جو کجھ کہے اونہانوں ۔ تاں بی نہیں اونہاندا دوست آکھے رب جنہانوں

موسیٰ اتے قاروں نہ ہکو وکھ موسے دا پایہ ۔ خشک درخت نے سبز شجر دا ہکو جیہا نہ سایہ

عالم جاہل ہکّے ہوون اینویں دن تے راتاں ۔ لعنتی کردوں لگے سنگ اوسدے جیں نازل برکاتاں

مرد ہدایتی تے گمراہ دا اک نہ درجہ آکھیا ۔ راہ والے نوں کد اوہ پہنچے جس نے راہ کھڑایا

مرسل ایہ مرزا صاحب ہکو جیہے نہ بھائی ۔ ایہ رسول زبانی بندا اوہ رسول خدائی

وکھری شان اونہاں نبیاں دے جو بھیجے رب سائیں ۔ نوری بنے جو نبی خدا دا کجھ اوسدے جیہا نہیں

ایسے مرزے وانگوں اگے اک شخص بھی ہویا ۔ اوہ بھی دعویٰ پیغمبری دا زوری کرکے مویا

سنو حقیقت اوسدی تھوڑی خدمت وچہ سنائیں ۔ پیچھوں دفتر مثنوی دلوں نہ مول بنائیں

حکایت مرد کذاب کہ دعوے پیغمبری میکرد نقل از مثنوی مولوی رومی رح

اس شخص نے شہر اکّے وچہ خلقت نوں تیلایا ۔ ہیں پیغمبر خاص خدا دا ذات الٰہوں آیا

ہر رسولاں تاں نوں میں مل رتبیا درجہ بھارا ۔ جو کوئی منیں میرے تائیں ہووس نیک ستارا

ہوناں تیراں باہر دا لوکاں نے اسنوں بول سنایا ۔ سبہناں نے ہڑ بچے لائے سر منہ تک سجایا

پیغمبر یکی بسنگل پاکے شاہ دے پاس سدھائے ۔ حاضر کیتے سبہناں لوکاں اوسدے حال سنائے

ویکھو جی ایہ قوم کسے دا بن پیغمبر آئیا ۔ وا ضلنتر نبیاں کولوں خود نوں ایس بنایا

ویکھو جی جہرہ حضرت دا جیں توہے دا کھلا ۔ آیا بن کے نبی پیغمبر لکھ لعنت سر کھلا

کٹھی کر کے وراں گرد ے خلقت کھلی تھہہ قطاراں ۔ پیغمبر دے منہ ول تک کے لعنت پان ہزاراں

پایا شور کوکار اہرنے اک دُجے نوں آدھے ۔ جا ایہ نبی خدا دا تاں پھر اسیں نبی خدا دے

اسیں بھی ہیں اسدے بھائی جیکے عمل کمائیے ۔ نیکی وچوں اسدے کولوں قدم اگیرے پائیے

ایہ کیہوں زوری بنے پیغمبر بات فضول الاوے ۔ دینی شاہ دا بھی اس تائیں بالکل خوف نہ آوے

جُھوٹھے شخص بتایا اگوں خبر نہ کجھ تسانوں ۔ باطنی علموں ہر طرحدی پہنچی واقفی سانوں

تسیں تمامیں سُتے سُتے آہو تے اسجائی ۔ ہیں خود جاگ گرامی ڈٹھی ربدی کارروائی

سن لوکاں نے کہیا اسنوں کی خاندا سالہ ۔ دیکھو جی اسانوں ڈاہڈا کھوتے چارن والہ

Marfat.com

تاں پھر لوکاں نے بتلایا خدمت شاہ گرامی ۔ پچھ شکنجے دے وچ کر ہویا ایسا نمک حرامی
تانجو پھیر اجیہا بالکل کدیں نہ سخن الاوے ۔ خوفوں ڈر کے اپنے تائیں خود الٹے بناوے
تکیا شاہ نے اسدی طرفوں ڈر لوچ چنگا ہوئی ۔ جیکر اسنوں پوا لگا ہیں سخت عقوبت کوئی
مر جاسی ایہ ماندگی یاروں تحقیقات نہ ہوسی ۔ بلکہ دھکیا لگیاں اسنوں وچی دگھڑی نہ پوسی
نرمی نال ذرا کجھ استھیں پچھاں حالت ساہی ۔ مت کجھ دس دیوے ایہ ہیٹاں بات جڑیں حقداری
ہے قانوں اصراواں دا لا انہوں پہلوں کردے ۔ نرمی نال پچھیں پھر اوستے جرم تشوتی دہر دے
تاں پھر سب مجالس تائیں شاہ نے دور ہٹایا ۔ ہوتھا اس ہو کہیں تا مجھ سنتے وچ بولا یا
پچھیا شاہ نے اوسدے کولوں دس حقیقت ساری ۔ کس شہر سے اندر تو نے اتنی عمر گذاری
اوس کہیا میں جنت طرفوں اس دنیا تے آئیا ۔ پچھاس گیا زندان دے چھلے خستہ حال دنجایا
تاں کوئی یار نہ دوست میرا اکتنہا اکلا ۔ پھر شاہ نے بلا یا اسنوں کر کے خوب تسلا
کی اج کھادا پیتا توتے دس حقیقت مینوں ۔ جسدے پاروں بدخواری چڑھ گئی زوری تینوں
ہن کی کھادا دس تو کجھ راتیں جا بستر کھایا ۔ سن کے اوس پیغمبر جیوں تھے شاہ نوں بول سنایا

گفتگو گرنا نم بدے خشک و تری		کی گتم من دعوئی ہے پیغمبری

بیہا سنا مکرا جیکر مینوں جڑوا رہندا ۔ قسم خدا دی کدن پیغمبر نیا ہیں زوری بن بہندا
اے پیغمبری جھکا ہیائی دی حاصل ہوئی مینوں ۔ حران ہو گیاں پیغمبر تبہاں بیچ دسا لال تینوں
پر ایہ پکڑ لیا سے مینوں وچ حضور تساڈی ۔ ورنہ چڑھ ایہاندی ہیٹکے دیئر اسنٹ وروا ڈی
نبی خدا دے ہور طرح دے صاحب عظمت عالی ۔ ہیں تا کجھ آہو تعلیم من لگا جاں آنتی بات سنائی
جیا تا کھاون جوگا بھی کجھ دلیں تیلے سے مینوں ۔ نالے منس نا ہیں تیا ئیں کریں دس سن تا تینوں
ہک جدوں گمراہ ہو جاسی دو جا نال رلا سی ۔ اینویں لدیا لدیا تانجو شہر سارا رلیا سی
ملیں جاتا اس حیلے یاروں مینوں لوک صراحن ۔ ایہ نہ خبر جے پھر کے مینوں تہرے پیش لیا سن
اینویں ایہ شیطان بکار اتھے دی بات وہا دے ۔ ہک گمراہ ہوئے نال اسدا لگی ہر بنا ئے
اوہ پھیر ہور اگیرے دوہ داتا نجو کھلر جادے ۔ جو کجھ کرے شیطان کریندا اسنوں مکر سکھا ئے

إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

ایہ شیطان انساناں کارن ظاہر دشمن آئیا ۔ انساناں نوں کجھ ہک گجھ رب شیطان بنایا
تابع جو شیطانی ہوئے اوہ انسان تباہی ۔ ہیں شیطان ہلا شک ہے پر تر کہیا ذات گراہی

Marfat.com

اوہ بھی وانگ شیطاناں بیشک گمراہی وچ پاون
اپنا وکھرا بھاندا جسدم ہووَن لگا جگوں
آپے جیبھ بناوے کتنے بخت جنہاں نے ہاری

پر افسوس شتابی سدھے راہ کنوں تھڑکاون
ناں پھر اوہ گمراہ کرندے ہور ناں اٹھ اگوں
جیونکر اک نک کپی عورت ہیں جال کھلارے

حکایت زنِ بینی بریدہ

کرن روایت سی پہیں گدڑ عورت ہک مکالی
ہوڑ رہیا اوہ خاوند اوسنوں ہٹ برُیائی کاروں
سُرمہ پاکے سٹھا لاکے کدیں بازار نہ جاویں
ایہو جیہا جیکل ویاں بھی زناں آکھیا منّن ناہیں
سوہناں سٹھا لاون سر تے اکھیں سُرمہ پاون
کنّاں وچ والیاں جھمکے پاون جد ٹھیاریں
ہے شیطان جیکر سر جھکے وچ بازاراں چلی
سر تے کپڑا موہ کرناں کہنا منناں میرا
جیکر رو پوشیدہ چلیں ہنا گنہ سارا
عورت آکھے واہ واہ بھایا چنگی بات سکھائی
بندیاں چھوڑ سنگھار نہ ڈھلکی زیور گل ہاناں
ایسی عورت جو کوئی ہووے آکھے مول نہ لگے
جیونکر اوہ مذکورہ عورت آکھے ذرہ نہ لگدی
اکدن سخت کوڑیلیاں ہوکے خاوند ایہہ کم کیتا
گھر تھیں کڈھ دتی پھر باہر گئی کھپاکے کھاندی
ڈاڈھے بے شرم حیاواں والی ہوئی پھیر سوانی
آخر اپنے دیسوں سڑکے ویس بیگانے آئی
اوہ گراں بیعقلاں والا احمق لوک ڈیرا نے
کدھ جاناں تحقیق اوس آکھیلی صورت عجب پیاری
کسنے کپیا نک استاداں ہار تے دہار چلائی
اوسنے مکر بہانہ کرکے سبھنوں بول سنایا

آکھے خاوند دے نہ لگے آکھن پھڑی بدچالی
حکم نہیں عورت دیتا ہیں باہر جانا گھر باروں
عورت آکھے کدیں نہ رہساں جے لکھوار سکھاویں
ڈیگر ویلے کتنی وانگوں بھین آون ہے مائیں
گلدے وچ تو تیٹر یاں پا سینہ کڈھ ویکھاون
کر ننگا سر شہر بازاروں پھر آون سبھ ناریں
کسنے تکنیاں ولیاں تیریاں کس تکی گل ٹلی
سینہ کڈھ ویکھاناں ہر نوں زیور خوب چنگیرا
ہر کوئی ہاسی ایہہ بھکھ مرے تجے ستھ وات نہ یارا
پیئیو دی ہو ویس تاں پھر کیڑا اسر تے کراں نہ کائی
ایسیاں عورتاں دوزخ اندر کرسن سبھ ٹکاناں
ڈوہ سٹئے نک اوسدا بیشک زوری ہم بھیے اگے
ڈیگر ویلے سرمہ پاکے اوٹھ شہر نوں وگدی
ڈوہ سٹیا نک اوس عورت داہولی جیہا چوپنیا
نک کپے دے پاروں نہ بھیں پتہ مول چاندی
شرموں مول نہ بولے ہر گز ولدی خوشی سدھائی
میرا شاہ پری دی چیلی اوتھے بات دہائی
سنے زنانیاں تحقیق اوستھیں آکے حال ویہانے
پر جسنے نک وڈھیا تیرا اوس کیتی گل اڑھی
سوہنی صورت دانوں سوہنی کیتے نک وچ نجائی
شاہ پری نوں اکدن ستھے بیحد غصہ آئیا

غصیوں نک اوس وڈھیا میرا دیر نہ کیتی کوئی
بہت تاسف کیتا اونے ایسے فعل نکاروں
نالے ذلیس میرے تائیں خاص خلافت پوری
ایں اوہ فیض اٹھاکے بیحد لوچہ راحت پائی
ہور پھر اوہ لوں جیتک تاں وسیں فائدہ کھیوے
بخت نہایت اوس عورت دے جو کوئی نک وڈاوے
ہوئے خاص حضور ن میری نبی خدادی پیاری
سن ایہ بات عوراتاں تائیں دلوچ راحت آئی
وڈھ سٹ نک اساڈا اوسنوں کہندیاں چپ چپیتا
سبھناندے نک ٹٹھوں سر گڑے خالی رہی نہ کوئی
وڈے جہان خواری کارن ٹٹے نصیب تہانوں
ایسا شور کریئے اسیں سبھدے نک کپایئے
تاں پھر شہر بازاراں اندر شور ہنگامہ پائیا
لگ گئی اولیائی سانوں بھی کجھ دولت پائی
سنگے باقی دیاں بھی رناں جلدی نک وڈھائے
اینویں جیں مرتدی والا طوق گلے وچ پائیا
تانجو کوئی نہ بولن جو گا رہیا ڈے ہب دائیں
قسم خدادی جیکر ہوندا دینی شاہ دا زورا
ہیا ایہ فرق کوئی نہ پچھدا منع نہ کوئی کریندا
جیکر شہر اسلاماں اندر ہا کجھ بات سنادن
بس میاں جو ربدے پیارے وکھرے شان تہاندے
اوہناں اتے سچا کھا بالکل نہیں برابر بھائی
دولت تے یوسف دے اندر ہیسی فرق ضروری
کل وزیر حیرانی اندر رکھے سبھیں حیہ کائی
ہسے عزیز باقی دی دولت لے آ جلدی ویلا

بعد اوسدے پھر اوسدے تائیں لوں لوں حیرانی ہوئی
اسدے بدلے ہتی مینوں دولت بابجھ شماروں
کر دوستی اولیاواں وانگوں درجہ قرب حضوری
ایپر تہا لذت لینی بات پسند نہ آئی
کیہڑا فائدہ جیکر وکھرا اپنا پیٹ بھر لیوے
مطلب لئی تمامی اپنا اسے ڈیلے پاوے
نالے دنیا دولت اوسنوں ہور ڈیوے رب باری
کجھے مذہب نانیاں والے رکھے ذات خدائی
تاں پھر کل نانیاں والا اوسنے سو تر کیتا
نک وڈھایاں دولت اگوں کجھ نہ حاصل ہوئی
بعد اوسدے پھر مجلس کر کے کہندیاں نال زناں نوں
بولن جوگی رہے نہ کوئی ایسا پھند لگایئے
واہ کیا نک کپاون وچوں سن لمانہ ہتھ آیا
نک کپاون وچوں تسے لذت بہت اوکھائی
سبھنا ہتے اس ہی عورت بڑے عقل ڈبائے
خود ہویا مرتد تے نالے دو جیاں سنگلے لائیا
اینویں اجکل ہوئی بیدینی جھٹے لہندے تائیں
مارسٹیندا مرتداں نوں نبی سکے عدل ڈنگورا
نال کسیدا آکھیا ہوئیا بالکل کوئی منتیندا
نہیں امید جے پھر اوہ ہوندے واپس گھر نوں آون
دشمن ربدے تاکئیے وکھرے قدے نی گو نہ کہاندے
مسلماناں کفاراں اندر فرق ضرور ایہا ئی
تائیں سارے شہر مصر دی دولت ہوئی نہ پوری
دولت ساری خرچ ہوئی تے وزن نہ ہویا کائی
خازن آکھے کی ہیسا دیواں تھے اک نہ دھیلا

Marfat.com

چیز جہاندی رہی نہ کوئی پھر توں منگن کیتوں
کر کے فکر عزیز مصر نے بولی بات ضروری
جو کجھ گھر وچہ تھوڑی ترکہ ہیں عاجز تھیں سربا
اس تھیں ہور زیادہ دولت میرے پاس نہ کوئی
لہہ نہ سکساں بھلا نساڈا اندر عمراں ساری
سنکے بات مالک دے تائیں بہت حیرانی آئی
دولت دے دتی سبھ نوں آپ نہ ہتھا ہوئیا
واہ واہ ایہہ کوئی شاہ دیوانہ عقل خیال نہ کوئی
اوہ جانے ہیں اسدے تائیں کھوٹے درموں لیا
اونہاں گلاں تے بھلا رہیا اصلی خبر نہ پائی
لکھ دتا بیع نامہ اوسنوں قیمت لیکے پوری
نقرہ کاروں ہور روایت آئی نظر اسانوں
جیدوں خزانہ کل مصر دا تُل گیا اس جائی
تک حیران عزیز مصر دا ترس یوسف نوں آیا
تاں پھر قلم دوات شتابی حاضر خدمت آئی
رکھ دتا اوہ وچ پلے جنتوں دولت آہی
رتی واری نال اس دولت دے تلیا نبی ربانا
عالی شان اس کلمے والا کوئی نہ اسنوں رلدا
جیدیاں نیکیاں تھوڑیاں ہوسن اللہ کرم کماسی
جسنے کلمہ پاک نبی دا پڑھیا نال صفائی
جس مومن دا عمل پیارا گھاٹے اندر آسی
جس پلے وچہ پا لیا جاسی کلمہ نبی خدا دا
جو کوئی مومن مردی واری کلمہ طیب پڑھسی
مشکل کم دے اندر جو کوئی کلمہ بول سناوے
لکھ پیا کوئی نیکی کرسی سر سجدے وچہ دھرسی

آپ پیا بن کھکھا مردا کی شئے دیواں تینوں
اس بردے دی ہوندی ہیں تھیں قیمت مول نہ پوری
او بولا وہ سب خدمت اندر حاضر آ کے دہرایا
جے دیویں تاں ہتھیک جاناں بہت عنایت ہوئی
ورنہ قیمت نال خریدن طاقت نہیں ہماری
دلوچہ کہندا کی شاہ ڈٹھی بردے دی جنگیائی
تا بھی اسدے عشق وچالے پورا عاشق ہویا
ایپر باطن شاہ یوسف دا مالک خبر نہ کوئی
جیسی قیمت دتی ہوسی ہال بھی ہوسی تہیا
تاں پھر یوسف دی بانہہ مالک شاہ دے ہتھ پھڑائی
ہو گیا مالک عزیز مصر دے یوسف نبی حضوری
اوہ بھی حاضر خدمت اندر دتاں بول اساں نوں
اچے نہ دھارن یوسف والی تاں نبیوں نے
لے آ قلم دوات شتابی یوسف نے فرمایا
کاغذ اوپر حضرت یوسف کلمہ لکھیا بھائی
بھار نبوت آن اٹھایا خاص توحید الٰہی
خلقت سب حیرانی اندر ہویا چپ زباناں
جو کوئی پڑھدا اسدے تائیں دوزخ وچہ نہ جلدا
کلمے طیب پاروں اوسدے نیک اعمال وہاسی
اوسنوں روز قیامت اندر دکھ نہ لگسن کائی
اوسنوں کلمہ طیب آ کے ہتھلاں کنوں وہاسی
اوس پلے دا چوداں طبقوں ہوسی بھار زیادہ
حکم الٰہوں روز قیامت دوزخ وچہ نہ سڑسی
حکم الٰہوں اوہ کم اوسدا جلد روا ہو جاوے
کلمے دا جے منکر ہویا غم دے ہاوے بھرسی

جس نے کلمہ پڑھیا اوسدا ہو جاسی چھٹکارا
جیوں لعیں سفنانوں واحد انتیت آکے زیر جھکایا
کرن روایت جس دم تلسن نامے عملاں والے
ہو شرمندے خوف خدا اوں شرمندگی دے ماروں
سر نوں نیواں پاکے روسن شرمندگی دے ماروں
دیکھ خجالت رحمت پاروں کہسی رب ملکانوں
زیر عرش دے رکھی ہوئی اساں امانت پوری
تاں پھر پاک اس سچے تائیں رب دے پیش لیاسن
کلمے طیب والا پرچہ رکھسن وچہ اعمالاں
ہوسن خوش تمامی بندے سرگردانی جاسی
کلمے پاروں سبھناں تائیں اجدن ملی رہائی
کلمے خوان محمدی جد کوئی دوزخ وچہ سٹیسن
کیہوں نے ساڑیں اسدیتائیں کی گستاخی ہوئی
کلمے والی اسدے وچوں خوشبو مینوں آوے
جیکر میں جا غضبوں اسدا وال بھی ساڑاں کوئی
واہ کیا شان اس کلمے والا ذات خدا نے کیتا
واہ کیا نعمت جنت کارن حاصل ہوئی اسانوں

کلمے باہجھ حشر دیہاڑے بنے قضیہ بھارا
اینویں کلمہ بھارا ہوسی جد کوئی ویلا آئیا
ہو جاسن جد بندیاں والے بھارے عیب موکالے
جرم زیادہ پاروں دل وچہ خوف زیادہ کھاسن
کہسن ہن عذاب اساں نوں ملسی بے حد شماروں
آنوں اوہ امانت جیہڑی دتی اینہاں اسانوں
کی امانت چھوٹا پرزہ آنوں جلد ضروری
کلمہ طیب لکھیا اسو چہ ہر نوں بول سناسن
قدرت پاروں بھارنیکویاں وہ جاسن فی الحالان
جاؤ وچہ بہشتاں سبھنوں حکم خدا فرماسی
کلمے خوان محمدی نہیں دوزخ جاگہ بھائی
آتش کجھ نہ کہے نہ اگ نوں کل دربان کہمیں
آتش آکھے اسنوں ساڑن تاں مینوں حکم نہ کوئی
قسم خدا دی اسدا اک بھی وال نہ ساڑیا جاوے
پاک یقیں مینوں پھر بالکل کیتے نہ پاوان ہوئی
خالص نیت نال پڑھیا جس نے جائے نہ دوزخ مینا
رنج نہ پاوے جنت والیو جنت دیاں تسا نوں

غزل در وصف کلمہ طیب لا الٰہ الا اللہ محمد رسول اللہ

سن اے مومن دلوں بجا نوں کرکے شتا عقیدہ
لکھ کوئی کفر ضلالت اندر ڈبیا ہے ہمیشہ
دھوبی وانگوں اوگن سارے پلوچہ دور کریندا
کی ارمان گناہیں تائیں جس نے کلمہ پڑھیا
کی قدر دوزخ نے تائیں سارے اوسنوں ذرہ
آدم جد دل خجالت اندر ڈاڈھا قیدی ہویا

سانکھے ایہہ پاک نعمت آئی	کلمہ پاک نبی دا
تانہیں دور کرے ہر بائی	کلمہ پاک نبی دا
دلوں قلب اندر روشنائی	کلمہ پاک نبی دا
بخشالیسی اوسنوں بھائی	کلمہ پاک نبی دا
جسو جیہڑا پڑھیا ڈیرے لائی	کلمہ پاک نبی دا
اوس کہی پڑھ خلاصی پائی	کلمہ پاک نبی دا

دلتھیں داغ کفر دے جاون ہووے دور سیاہی
سبہ ذکراں تھیں افضل اسنوں کیتا ذات الٰہی
سبھ رداں پڑھن والیوں حاصل ہون لاہوں
کیوں اوہ گمراہی دے اندر آوے مرد خدا دا
جسنے دامن پھڑیا پکا کلمے طیب والا
مسلمان کفراں اندر کوبن نکھیڑ اہوندا
ترٹ گئی کمر کفاراں والی رہگیا مان نہ کوئی
روندے گئے نکارے کافر اس کلمے دیپیاروں
سبہنوں کپ تجہ ٹوٹے کیتا ثابت رہیا نکوئی
لفظ تھوڑے تے وچ بہتے فیض گنجور خزانہ
نقطے کارن نقطے والا اسو چہ حرف نہ آیا
جیسے دل تے عیب انوال نقطہ ہوسی پیا
بس میاں جس کلمہ پڑھیا بچ جاسی اوہ نار تو
از حضرت دعائیں کردا وقت نزع دے ساہاں

جلدی ولدی کرے صفائی کلمہ پاک نبی دا
رکھے کنوں آفات بچائی کلمہ پاک نبی دا
ہر مشکل دی کرے کشائی کلمہ پاک نبی دا
کردا جیہدی راہ نمائی کلمہ پاک نبی دا
کیوں بچ رہوں دیوے مرزائی کلمہ پاک نبی دا
جے نہ کردا آن جدائی کلمہ پاک نبی دا
جد مشہور ہویا ہر جائی کلمہ پاک نبی دا
آئیا کافراں کان قضائی کلمہ پاک نبی دا
واہ کیا کردا نیک کمائی کلمہ پاک نبی دا
پڑھدے ہر دم ملک خدائی کلمہ پاک نبی دا
پڑھ کے خالی تک لئے بھائی کلمہ پاک نبی دا
کرسی اوہ سبہ دور سیاہی کلمہ پاک نبی دا
جان دیسی دوزخ کھائی کلمہ پاک نبی دا
پڑھدیاں جگ تھیں ہوواں راہی کلمہ پاک نبی دا

روز قیامت وقت حساباں پاک رسول سنبھالے
جس مومن دا بھار نیکیاں حضرت ہولا پاسن
سنت اسہاں زمینوں بھارا ہو جاسی اوہ پلہ
عالم دینی لِلّٰہ جو کوئی ہر دم علم پڑھا دے
روز قیامت اوسدا ہوسی پاک حسابوں
ہور ثواب نماز جماعت بہت بھارا ہوسی
عالم دینی دیاں سبہ قلماں کاغذ ہور سیاہی
جو کوئی مومن وچہ مصیبت صبر توکل کرسی
بعد رسولاں بوبکر دا بھارا نور ایمانی
درجہ عدل انصاف عمر دا سبہ تھیں ہوسی بھارا
فقر صبر جو شاہ علی نے سختی نرمی جالی

ہوسی کھلا عدالت اندر کہے مفسر حالا
اوسدیاں نیکیاں والے پلے اپنا ہتھ ٹکاسن
مومن بھج بہشتیں وڑسی فضلوں سبیل اللہ
بدلا اوہ انگوں بہت چوڑا رب اوہ عمل بناوے
سبھ کنالوں عالی درجہ پاسی ذات جنابوں
چوہداں طبقاں نالوں بھارا وچہ نیکیاں پوسی
سبہ تولیسن نیک عملاں وچہ موجب حکم الٰہی
اوسنوں بھی رب بہت بھارا اکرازو دیسی
سبہ مخلوقوں وہ کے اوسدیاں عملاں ہوگ گرانی
شرم حیا عثمان ولی نوں ہور رلسی یارا
اوسدا زہد قناعت ہر تھیں ہوسی بہت عالی

Marfat.com

صبر والے دا صبر تولیسی عابد دی سبھ بندگی
انہے ہو بندیا تیرے بھی جد نیک اعمال تولیسن
صرف دلے وچہ آس خدا دی رحمتوالی دھر توں
عملاں والیاں نال عمل دا تیرا عمل نہ کوئی
چاکر ہسی اوہ فضل خداوند بیڑا تیرا تر سی
تکیہ رکھ خدا دے اوتے یوسف علیہ السلام وادس حالا
بجھ نہیں پیندا چڑھ رہا ہن تاں برد برابر پورا
نہیں میاں تُدھ سچ تنایا ذرا اخلاف نکوئی
تن واری جد تایا گیا یوسف نبی دا بانا علیہ السلام
اصلی حالوں خبر نہ کوئی دلو چہ خوشیاں عیداں
وچ نورانی دل دا جانی خوش ہو وہے کروانی
مسٹر ھ گئے دنیا دلوں دلو چہ خوشی سوائی
گھاٹا بیحد پائی جاداں اودھ نہ پلّے پیا
اینویں دنیا دی لذت وچہ بندہ بھی خوش ہووے
دنیا پچھے حکم خدائی دل دے کنوں بھلاوے
اوہ خوش ہوئے دنیا ہینوں دم دم ملے زیادہ
ہک ہک ساہ دی قیمت بیحد ات ازائیں جاوے
پر غافل نوں ولدے اندر خواب خیال نکوئی
وقت نزع دے ہر ساہ والی قیمت معلم ہوسی

نیکی والا نیکی پاسی گندگی والا گندگی
ساری خلقت نالوں تیرے بھارے اوگن ہیسن
تینہیں عمل نہ سریا کوئی توبہ توبہ کر لوں علیہ السلام
پر توں رکھ خدا تے تکیہ بخشنہارا سوئی
رحمت پاروں عیباں دے ول نظر خیال نہ دھرسی
تک کھاں وزن برابر ہویا حضرت یوسف علیہ السلام والا
تک کے کنڈا جیکر سینوں جانے دل تختیں گوڑا
سُنو حقیقت جیوں یوسف علیہ السلام دی انہیں پکڑ ہوئی
مالک نے خوش ہو کے دتا اوہ محبوب خزانہ
دولت سانبھ ہو دولت سانبھو کہندا نال تاکیدا
وچ قرآن جدہیں غلاں نوں آئی ہتھ چدانی
ایہ نہ خبر جے اس سودے چوں جاداں خسر بھائی
پھر ہیں ایسے گھاٹے وچوں خوش ہونا ہاں کیہا
جیکر اصلی گھاٹا جانے ہر دم بیٹھا رووے
دنیا دون کمینی دے سنگ دلوں محبت پاوے
ایہ نہ خبر جے کیا مُل پوندا سیرے ہر اک ساہ وا
ساری دنیا جیکوئی دیوے اک ساہ ہتھ نہ آوے
مالک دا کجوں اصلی حالوں بالکل خبر نہ ہوئی
مالک بھی نہ خبر کرسی جد یوسف علیہ السلام ٹر

دریاں عیاں شدن جمال یوسفی بر مالک ابن زعر بعد خریدن آں بندا

کرن روایت جد مالک نے ویچیا یوسف علیہ السلام تائیں
پردہ دور یوسف علیہ السلام دے اوتوں کیتا اللہ والی
دکھلا دتا مالک تائیں چاندی دا رپیارا
جیوں دنیا دے طالب تائیں اللہ حشر دچالے

ٹردی وار جمال نبی دا ظاہر کیتا سائیں
ظاہر وانگ قمر دے اسدی سوہنی لاٹ نکالی
تک اوہ جھلیا ہریا گیاں جتیا کجھ نہ یارا علیہ السلام
پہلوں جنت ویکھا کے اسنوں پھر دوزخ وچہ ڈالے

رب فرمایا دسے تک لے غافل رحمت میری بھائی
پر تدھ چنگا عمل نہ کیتا دنیا حرص لگائی
تک اوہ نعمت باغ بہاراں رو رو نیر وہاوے
رو رو کے بتلاوے اگوں ہائے کی قہر کمایا
کیوں نہ عمل کمائے چنگے دنیا پچھے بھلیا
اینویں باہر نوں نعمت اپنی اللہ پاک جناوے
یاراں والا قدر نہ معلوم تک دوجے نوں ہوندا
ٹر چلیا جد یوسفؑ پیارا لگا دین نظارا
آن کوٹی وا خزاں دی کھلی باغاں اتے
چلدی واری جد یوسف دا مالک جلوہ پائیا
ہوش حواس آوارہ ہوئی عقل نہ رہی ٹکانے
جاندی وار قدیمی جانی لائی دل وچہ کانی
تاں کجھ آشے نا سجھ جاوے دلنوں سخت حیرانی
سوہنے تیں پیارے والے ایسے دلنوں بھانے
ایہہ کی ہویا ایہہ کی ہویا بیخود ہو بتلاوے
عین جمال پیارے والا تک کی ہوش وساری
ویکھ پیارا دولت والے دل نہیں چین سدائے
تک حال اوسدا تائیں یوسفؑ نے فرمایا
ہو گئی حاصل دولت تینوں جیہڑی حد نہ کوئی
دنیا پاروں تل تساڈے ہور نہ بندہ کائی
جا ہن خوش ہو گھر اپنے نوں راحت خوشی کمائیں
جو تقدیر مقدر آہا ویکھ لیا اوہ سانوں
تاں پھر اوہ بیعنامہ مالک یوسف نوں پکڑایا
سن کے مالک نے فرمایا اے میرے دل جانی
ہن توں آخر ویری آکے پاک جمال کھایا

تینوں بھی ایہہ بندا جیکر کردوں نیکو کاری
اج اوہ آئی پیش کمائی جو کیتی بھریائی
پر اوہ ویلا گذر گیا ہویا دس کدن ہتھ آوے
ایسی نعمت جے ملنی سی کیوں چر وقت گوایا
اج ہن خبر پئی جد پہلے سروں پچھاواں ڈھلیا
صحت والے نوں بیماری دی نعمت یاد کراوے
تد جاپے جد آپس وچوں آن وچھوڑا پوندا
مرنوں پچھے قدر جیون دا ظاہر ہویا سارا
پیت اٹھائے قبراں وچوں کل ن حساباں سنتے
اوسے ویلے اوپر زمیں دے اپنا آپ گرائیا
تڑفے پیا زمیں تے اوپر رو رو نین نمانے
اگے بدلاں دے وچہ رہیا سوہنا چند نورانی
تڑفے پیا زمیں دے اوپر جیوں مچھلی بن پانی
جیونکر دو ڈیوے بکھر نگے نظر آئے پروانے
ہائے افسوس عزیز مصر دا مینوں لٹی جاوے
جان لباں تک آ کے پہونچی نیڑے اجل نیاری
تاں کجھ بولی نا سجھ چالے رو رو حال ونجائے
دس اے تاجر ہن کیوں تونہیں ہوش حواس بھلایا
پھر تو رو دیں ڈھائیں ڈھائیں عجب ایہہ حکمت ہوئی
شہر مصر دی دولت ساری ہتھ تیرے وچہ آئی
اوہ بیعنامہ پرتائیں نالے بخشی جاویں
فی امان حوالے رب دے جاویں پرت گھراں نوں
یوسفؑ نال حفاظت اسنوں اپنے پاس ٹکایا
کیوں نہ لگے گھنڈ اٹھا کے ویاں جمال نورانی
اگے کیوں توں چند نورانی بدلاں وچہ چھپایا

Marfat.com

آخر ویری لا کے چلیوں سینے داغ جدائی
ہائے حسرت ہیں لُٹیا گیا ہوش نہ کیتا کوئی
لٹ گئے مال تمامی جس دم ہوئے چور روانہ
رستے مردے نوں آپانی وقت نزع ہتھ آیا
اصل محبت باہجوں بالکل کجھ نہیں ہتھ آندا
مالک تاجر نوں دل اندر دنیا دی حب آہی
اصلی حب زلیخا تائیں یار سجن دی آہی
مالک نوں نال دل دے اندر آہیسی شوق حلالاں
جیہڑے شوق زیارت کارن آئے نیر ھی دوڑاں
ہر اک نوں اوہ رب تعالیٰ پھل نیت دا دیوے
سبھناں نوں پاک جمال نورانی اللہ پاک وکھایا
جیسا عمل ویسا ہی درجہ دیندا اللہ باری
اگے دوں پاک جمال نہ ہویا حکم جویں رب سائیں
اگے نہیں وکھایا مینوں ایسی صورت نوری
اگے پاک جمال نورانی جے توں دیندوں مینوں
سینے دانگ پیارے تیری ہر دم زیارت کردا
پر افسوس ایہہ خبر نہ ہوئی ویلا وقت وہانا
ٹھنگی جنس پیاری جس دم سستے بہا اٹھائی
کون انہاں نوں موڑ لیاوے جیہڑی ہتھیں گئیاں
بیٹھا وردوں تلیاں پہلے چلے عذر نہ کوئی
آخر رو رو واں کولوں کیہہ عزیز مصر نوں
دنیا دولت ہتھ سیتی تائیں کہاون کارن دھاوے
نالے نال اوسے کجھ وعدہ میرا ایک پورا نا
شاہ عزیز بنایا اوسنوں جاؤ دیر نہ لاؤ
تاں پھر خستہ حال تمانا روندا مالک آیا

بھلسی نہیں قیامت تیکر ایہہ تیری بھلیائی
جد توں مال پرایا ہویوں تد دل جھال دتوئی
ہوئی خبر پچھوں مالک نوں لٹیا گیا خزانہ
ایسے پیڑ تاں سول ہویا مر گیا تڑہائیا
ہر کوئی اپنی نیت اتے نیتاں دا پھل پاندا
دنیا حاصل ہوئی اوسنوں موجب حکم الٰہی
اوس دے گھر وچہ نہیں تجلی آیا نہیں الٰہی
تاہیں اس جمال نہ پایا اندر اتنیاں سالاں
سبھناں نیت نیک سے جلوہ ملیا قرب حضوراں
بھانویں جیہی کسے دی مرضی رب تینوں منگ لیہوے
نیت فروخت مالک تائیں نظر جمال نہ آیا
لا چلیا اوہ داغ پیارا آخر جاندی واری
ٹر چلے جمال ولدے جانی ہوئی خبر تداہیں
ٹرے دے وقت جمال وکھایا لا لیا داغ ہجوری
قسم خدا دی اپنی ہتھیں کون وچھیندا اینوں
شوق تیرے دے اندر جیندا شوق تیرے وچ مروا
پچھلے ہوش آئی آدم نوں جال کہا بیٹھا دانہ
اوسے تھیں پچھے تاجر تائیں ہوش ٹکانے آئی
اپنی ہتھیں وکھیا پردہ عذر نہ کوئی چلے
کی چارا جد چیز پیاری پلک بیگانیاں ہوئی
آخر یوسف دی کراں زیارت پھیر زلیخا اندر توں
وکھیاں اوہ نورانی پردہ دل پھیرا ہن چاہو سکے
اوہ بھی گچھ لواں جے مینوں ہووے حکم شاہانہ
ساڈا اس وچہ ہرج نہ کوئی باتاں سنو سناؤ
اوہنوں آن یوسف دے اگے قدمیں سیس لگایا

Marfat.com

رو رو کے فریاداں کردا خستہ حال نمانا
آکھے اے یوسفؑ نہیں لبدا ہن اوہ وقت دہانا

اسپر ہن ہیں پچھن آیا اوہ گل تینیں پوری
جیہڑی اکدن آکھی سی تدہ مینوں بات ضروری

لینے جدوں وچ دیونگا مینوں ہور کدائیں
اسدن حالت ولدی ساری کہدیساں تدہ تائیں

اج اوہ وعدہ پورا ہویا وچ ڈٹا ہیں تینوں
دس اوہ وعدہ کیتے موجب بات ضروری مینوں

یوسفؑ نے فرمایا بیشک دساں تیرے تائیں
اسپر شرط جے بات میری اوہ دسیں نہیں کدائیں

مالک نے فرمایا اگوں ظاہر معل نہ کرساں
وانگ امانت وچہ کلیجے دل دے اسنوں دھرساں

یوسفؑ کہیا ہاں میں بیٹا خاص یعقوبؑ نبی دا
اوہ اسحٰق نبیؑ دا بیٹا ابراہیمؑ ولی دا

اُنہاں خانداناں دی وچوں میں بھی نبی گرامی
سن کے وچہ بیہوشی آیا مالک حال تمامی

گردش کھا زمیں تے ڈھٹھا ہوش جدو کجھ آئی
صدقے ہو کے یوسفؑ تائیں نرم کلام سنائی

اے دلبر کیوں کہیا نہ مینوں اُسدن جیوں دکانا
جے دسدوں تاں ایسا تینوں کس سی دکھ وکھانا

کون وچھیندا ابتیرے تائیں کون بے ادبی کردا
یوسفؑ کہیا بھایاں پاروں حال نہ دسیا ڈردا

کہندا مالک تو ہاں میں شاید اُس بڈھڑی واجایا
جیہڑا اُنہاں ایاماں اندر مینوں نظری آیا

خستہ حال ویرانہ عاجز جنگل وچہ گہسلوتا
رو رو ایہو آوازہ کردا درداں نال پرتنا

رَبِّ رُدَّ عَلَیَّ وَلَدِیْ وَشَمْسَ فُؤَادِیْ

پھیر ملاویں بچھڑا مینوں یارب پاک تعالیٰ
جگر جگر دا گوشہ میرا سوہنی صورت والا

پھیر ملاویں میرے تائیں اوہ دلدار نگینہ
درد فراقوں آن لویراں ہویا میرا سینہ

لا گیا گھاہ کلیجے اندر دل دا جانی مینوں
آن ملائیں بہت شتابی سب توفیقاں تینوں

سوہنے چہرے والا جانی موڑ ربا ہک واری
ویکھ لواں میں آخر ویلے صورت اُسدی پیاری

کیا اُس ویلے بڈھڑا مینوں عاجز نظری آیا
اُسدا گریہ تک کے میریاں اُٹھاں نیر وگایا

گل حیوان جنگل دے گردے رودن نین جہلاں
تک کر بے پرواہی رونہاں اُٹھا ندیاں قطراں

شاید نوں اوسے دا بچڑا آئیا کر ویرانہ
مر گیا اوہ تاں ہوسی بیشک جیونا کوڑ بہانہ

رہیا اوہ ماہ کنعانی سُن کے ایسا حالہ
دل وچہ خوف پیا مت پیتا ہووس اجل پیالہ

پھر پچھیا مالک دے کولوں یوسفؑ درد رنجاناں
کس حالت وچہ چھڈیا تو نے اوہ غمگین نمانا

ٹر گیا اوہ گھر ول کہ یا سی کہیں لاد تھائیں
اے تاجر اُس بڈھڑے پیو دی مینوں خبر سنائیں

مالک نے بتلایا اگوں کی توں پچھناں حالا
کویں آرام کرے جس کولوں وچھڑیا زلفاں والا

Marfat.com

تیں جیہا نیک متیں مکرم صورت دا لاثانی
ہر مرض تھیں بچھڑیاں والی ہوندی بری جدائی
سن کے بات پدر دی یوسفؑ رو رو نیر وہاوے
آخر صبروں حضرت یوسفؑ حالت بول سنائی
رہیوں جنگلا لوچہ ڈھونڈیندا اپہر توں پیر کمائیں
ایہہ جو دینا دولت تینوں خوابے حاصل ہوئی
بس ایہہ حال سنایا تینوں کسے نہ مول جتاناں
وعدے پیر کے موجب تیرے تائیں میں ایہہ بات سنائی
ہن نہ ہوا ربانی پیا لنگھیا وقت پیارا
پچھوں دا ارمانی ہونا فائدہ کجھ نہ دیندا
حال ہوافق تیر تنا ئیں تھوڑا او کر سنائیں
جس بابل تھیں بچھڑا او چھڑی کیوں نہ رووے جانی
یا لہ نہ کوئی بچھڑیاں والی تنگی دیکھے بھائی
ایہہ وقت گذشتہ ہویا کدیں نہ ہتھ وچ آوے
ہیں اوہ سوہج جسدی تینوں خواب بشارت آئی
آخر لبھہ پیوس ہن تینوں حکم جویں رب سائیں
اوہ سجدہ اجیدان مل گئی تینوں فرق نہ گیا کوئی
خولہے سکا بھائی ہووے بالکل نہیں بنانا
ورنہ قسم خدا دی مینوں ہے سی خواہش لکائی
کدیر تے جدا امر مقدر واقع ہو گیا یارا
چنگا اوہ جو ہوندیاں سندیاں ہو افسوس کریندا
بعد اوسدے یوسفؑ دا قصہ کہساں تیرے تائیں

حکایت

اک شکاری جنگل وچوں پھڑیا اک پرندہ
اوس پرندے اوس شخص نوں ہوئی جیہا بنایا
ہیں اک سجھ پرندیاں نالوں سخت ضعیف کھاواں
جد توں مجھیں گائیں کھاکے رجنے وچہ نہ آیا
تن نصیحتاں کرساں تینوں جیکر چھڈسیں مینوں
اول تیری تلی اوپر خوب نصیحت کرساں
تاں پھر نیت پرندہ اوسنے تلے اوپر بہایا
سن بھائی توں بات کسے دی متیں مول نکائی
پہلوں فکر کریں تے پچھوں منی بات ضروری
کندھ اوپر جا بیٹھا جلدی ہولی جیہا بنایا
جسدم وقت پیارا تینتھیں غفلت وچ لوچہ جاوے
بعد اوسدے پھر اڈ اگیرے اوپر درختے چڑھیا
لعل بدخشاں ہیرے اندر وش درم سی پورا
کرنے لگا ذبح اوس تائیں جیو نکر شیر درندہ
چھڈ دیہہ میرے تائیں کی توں مینوں چاہنا کھایا
چھڈ دیہہ مینوں تیرے تائیں واسطہ رب دا پاواں
مینوں کھاکے کی تدہ رجنا چھڈ لے مرو خدایا
ساری عمراں تن نصیحتاں کم آونگیاں تینوں
دوجی اوہیں کدہ تے جسدم قدم اپنا جاوے ہل
بہ سکے تلے اوپر پکھنوں اوسنوں بول سنایا
مت کے بن سوچے ہی نیئے بن ہتھیں مرزا
ایہہ گل کرکے اس پکھنوں اڈ پکڑی اسنہوں گوری
تک بہانا افسوس نہ کرنا جسدم وقت وہایا
اوس ایہہ افسوس نہ کرنا فائدہ ہتھ نہ آوے
ٹہنی اوپر بہکے اوسنوں کہندا سن لے اڑیا
قیمت باہجہ شماروں جسدی ہیسی لے لے نورا

عقل نہ آیا تیرے تائیں چھڈ دتوئی تینوں
ساری عمر اولاد بنے تیری وچ پچھلے اُسنوں کہاندی
سُن ایہہ بات شکاری تائیں رہی نہ ہوش ٹکانے
جد قدرن دے نیڑے گیا اوس پرندے کہیا
ہیں جے کہیا تیرے تائیں بات نہ منّی کوئی
گذریا وقت نہ ہتھ وچ آوے جو لکھ کریں ہلاکی
اک درم دے وزن برابر ہیں ناہاں خود آئیا
عقل فکر نہ آیا تینوں جلدی ہوش بھلائی
سُنکے کجھ قرار وچالے آیا شخص شکاری
کہیا پرندے دونہہ دے اُتے چنگا عمل کمایا
ایہہ گل کہکے اوڈ سدھایا لائی دیر نہ کوئی
گذر گئی جد رات قدر دی پچھوں سر سمبھالی
ناں کجھ آوے ناں کجھ جاوے سرگردانی ہوئی
آخر ہو لاچار نبی نوں اوسنے بات سنائی
حضرت کہیا ایہہ گل دسنی بہتر ہو نہ تینوں
بعد اُسدے پھر تاجر اک رو کے عرض گذاری
میرے گھر اولاد نہ کوئی کتنیاں نال اکاچیاں
اوسے وقت رسول خدا نے نیک دعا فرمائی
گھر مالک دے باراں گولیاں خدمتگاراں آہیاں
ڈو ڈو پتر سبھ دے جمے برکت دعا دے پاروں
برکت دعا نبیاں والی دی فائدہ نوں پہنچاندی
ایہو مالک اگے آہا گھر اولاد نہ آہی کو
اُدھر جو کوئی رب دے در تے نیک دعا الاوے
نیکاں بندیاں دی کر حرمت گندیاں تھیں بچ جاویں
بدعت شرک مناہی ناہیں سدھے رستے جاویں

جیکر تینوں ذبح کریندوں ہتھ آجاندا تینوں
قسم خدا دی گھٹنے اندر دولت مول نہ آندی
ہائے ہائے کرکے آکھے ہیں نہیں لٹے گئے خزانے
اے بھائی کیوں ہوش ٹکانے تینوں مول نہ رہیا
سوچے سمجھے باجھوں تیری عقل آوارہ ہوئی
کیوں نہ فکر دوڑایا تونے عاجز بندے خاکی
کیونکر دہ دیاں داموتی ہیں ڈھونڈ بوجھ پایا
کیا ہیں کہیا جو بات کسے دی سنی ہوں نہ کائی
تیرے بھی وس جاؤ نصیحت اوسنوں بالگذاری
نرجھی کیوں بے فائدہ وس کی جاہاں لعل گنوایا
پچھے رہیا حیران کھلوتا تاجر دا انگوں سوئی
دیکھ جمال ہویا گل پانی عشق دہر دی گھیالی
مال پرایا منگیاں ہویاں کون دیندا ہے کوئی
یا حضرت کس کارن تینوں وچ جگ دے سن بہائی
جیکر امر ہوندا تیرے تاں بھی دسیندا ایں تینوں
یا حضرت کر نیک دعا کو آخر جاندی واری
کردو دعا جے دور ہو جاون الیساں بے پرواہی
ہو گئی عرض قبول نبی دی رحمت ٹھاٹھاں لگائی
ساریاں بھار حمل دے کولوں سبز ہو کے جیکاں
جھٹ تی پتر ہوئے مالک دے فضل ہویا سرکاروں
جو دعا الاون رب تے جھب منظور ہو جاندی
ہن نیک دعا نبی دے پاروں ہویا فضل الٰہی
انشاء اللہ فضلاں کولوں قرب حضوری پاوے
تا بجو روز قیامت اندر عالی درجے پاویں تو
جیوں ہوسکے تیرے کولوں نیک اعمال کمائیں

Marfat.com

بخشدیسی اوہ مالک سائیں سب توفیق خدا نوں
ٹالے حال زلیخا یوسفؑ والا کہو اساں نوں

بیان آوَن عزیز یوسف علیہ السلام دا در خانہ زلیخا بی بی دے اور خبر حالات مجمع خلائق

آ رسانی بدلا میخانہ اتھوں ہو روانہ
بادشاہاں دے وہولاں اندر جا کر مِٹن میخانہ

مئے دے طالب سب اُٹھائیں ہووِن جلدی راہی
اتھے نہیں ہُن رہناں تُساں آئیا حکم الٰہی

پی لیا جس پینا آہا عام نشہ ورتائیا
ہُن اوہ ساقی حکم الٰہوں ہتھ سگانیاں آئیا

چلیا پکڑ عزیز یوسفؑ نوں باہوں پکڑ گھر نوں
پچھوں کل مخلوقے تائیں سکیئے چھیک اندر نوں

لدّ چلے جد دل دے جانی میلہ اُجھڑن لگار
سب دا درد فراق یوسفؑ تھیں ہو گیا منہ لگا

ڈاڈھے پیچلے سجناں نوں لوچ آساں سیاہاں
ہر دے دلنوں سو فراقوں آن پئیاں امنیاں ڈھیان

رو رو کھلے پکارن سارے چلتے زور نہ کوئی
عزرائیل جویں روح کڈھیا روندے ہن ستھوئی

بھین بھرا تمامی پچھے پاون شور کوکارا کو
کھہیاں باہیں کرکے رووَن جاوے یار پیارا

کوئی کسے دا عذر نہ چلے بے عذری سب دے وِن
کیوں اوہ پرتے جنہوں اُدھر سد حضوروں ہوون

ہر کوئی یاد کرے وسنائیں رووَن کھیلیاں ماہیں
لیکن اوہ مسکین سما نا بات الاوے ناہیں

جد ہر کے عزرائیل سدا دے اوہ بھی نالے جاوے
کی مجال جے پچھوں نک کے کوئی بات الاوے

پکڑے عزیز یوسفؑ نوں اینویں خوشیو ہو رہا ہی
پچھوں رو رو کرے دہائی کل مخلوق الٰہی

دل وچ صبر آرام نہ کوئی ہر کوئی دیتے روندائے
اگاں کرن پیارے تائیں ہر کوئی ٹردا آ ندائے

دس ہزار سویا تک جلوہ دیکھ خداوے کارن
چھل ہزار دیوانے ہوئے رو رو ڈھائیں مارن

عیش آرام نہ رہیا اوہناں نوں تک جمال نبی دا
ہر ہکی دا غم دلبر تھیں چھم چھم برسے دیدہ

دل وچ صبر آرام نہ کوئی لدّ چلے دل جانی
کویں احوال زلیخا سندا جو مجھور پورانی

کیونکر اوہ پئی درداں کولوں چُھٹدی وقت تنکھاوے
ہر دم تاہنگ سجن دی رکھے محمد ہر گا دن تاوے

تانجو اوہ عزیز مصر والے یوسفؑ کنعانی
پیش زلیخا رکھی اوسنے اسدی سوغات نورانی

اولوں خدمت وچ گھلوایا موہوں بول سنایا
تاک نہ بی بی تیرے کارن ہیں کیا تحفہ لیایا

ہر نوں اسدی خدمت کرنی جیوں ہوسکے پوری
مت کوئی گولا تاک کے اسنہیں کرائیں مزدوری

بلکہ نوں خود نوکراں وانگوں اسدے اگے رہناں
اس پردیسی بردے تائیں بالکل کجھ نہ کہنا

ایہہ کوئی سوہنیاں لعل نوالہ ہتھ اساں نوں آیا
ہر دم اسدی خدمت کرنی مت ہووے اودرایا

Marfat.com

قسمت بانصیب ہے کتنی واللہ اعلم زندگی
قسمت ٹور لیاندا اسنوں گھر اساڈے آئیا
روندا ہوسی باپ پیارا جس نے لعل کھڑایا
مرجاسی اوہ روندا روندا چاہسی رخت اُٹھایا
کویں اوہ روندے پھردے ہوسن ہوسی شور مچایا
کیکن بھین نمانی اُسدی ہوسی حال ونجایا
کی ایہہ یاد کریندا ہوسی دیسوں دور کرائیا
کیکن سوہنی صورت اُسدی سورج بھی شرمائیا
اِسدی خدمت چنگی کرنی کرکے فکر سوایا
ایہہ کوئی سوہنا قسمت سیتی گھر ساڈے پوچھ آئیا
کویں اوہ دیس سُہاندا ہوسی جس دیسوں ٹُر آئیا
جس گھروں ٹُر آیا ہوسی کدیں نہ پھیر سوہایا
صورت اُسدی تک کے سوہنی ملکاں ہوش بھلایا
ویکھے باہجھ آرام نہ اسنوں جس نے جلوہ پایا
باہجھوں اِسکے ٹبراں تائیں کیکر کھانا بھائیا
کیوں بہایاں اس باہجھوں ہوسی دسترخوان وچھایا
روندے مرجاسن اوہ ماں پیو جنہاں ایہہ پُت کھڑایا
بہین پیاری دا بھی اندر سخت ہوسی اُدرائیا
اے زلیخا اس بردے دی کرنی خدمتگاری
بستر پلنگ چھاکے دینا پوری خاطر کرنی
تک جمال پیارے والا ہو بیٹھی مستانی
ایہو دردمنداں دے تائیں دوں آن سنادے
ہونی ہونی تکدا آوے صبر آرام لے جاوے
ایہو جیتے دیسوں کڈھیاں ایہو لائے لاوے
دیکھ جمال پیارے والا ول دل غوطے کھاوے

اس پردیسی خوش ہدے تائیں دینی مول نہ رنجگی
خبر کی حال اُسدا ہوسی جس مائی نے جایا
جس تھیں لیا نیناں والا گھت جدائی آئیا
خبر کی حال اسدا ہوسی جس مائی نے جایا
کویں احوال بھراواں ہوسی جنہاں ساتھ لٹائیا
خبر کی حال اُسدا ہوسی جس مائی نے جایا
جنہوں بےپرواہی رب دی ہی لونڈا پکڑ بنائیا
خبر کی حال اوسدا ہوسی جس مائی نے جایا
ہیو طنی پردیسی تائیں دکھ نہ دینا آئیا
خبر کی حال اُسدا ہوسی جس مائی نے جایا
کیونکر اسدیاں یاراں ہوسی حال احوال بنایا
خبر کی حال اُسدا ہوسی جس مائی نے جایا
چہرہ شمس ضحی دے وانگوں قدرت تھیں چمکایا
خبر کی حال اُسدا ہوسی جس مائی نے جائیا
کیونکر مائی اسدے باہجوں ہوسی آن لکائیا
خبر کی حال اُسدا ہوسی جس مائی نے جایا
بھایاں ساریاں دا دن ہوسی اس کارن سدھرایا
خبر کی حال اُسدا ہوسی جس مائی نے جائیا
نعمت رنگ برنگی دینی دنوپہ کتنی واری
کسے قسم دی اسدے اُپر غصیوں نظر نہ دھرنی
کہندی اسے سوہنے جگروں پار لنگھائی کانی
ہائے اس ماں آسمانی تائیں ترس خیال نہ آوے
مدتاں لنگھ جاون پھر پچھوں چرکا پھیری پاوے
ایہہ دو سگوان منگیاں ہویاں جیہڑا ہتھ وکھاوے
اجے بھی بے اعتباری مت کی ہُن بھی ایہہ نس جاوے

Marfat.com

پیا عزیز بولائے اوسنوں ویکھ سونا پیاری
پر ایہہ فکر پیا دل تینوں دینار ہی نہ کوئی
کیونکر کارگذاری ہوسی کیونکر ہوسی پیشہ
ہو بیمار گیا وی تینوں رحمت فضل غفارے
اگے ناؤں کیتے حصے دنیا وافر ہوئی
اوہ خزانہ جیہیں پہلوں خالی کرکے دھریا
سن عزیز بتایا اوسنوں جس آیا رنجاناں
سوئیں خزانہ بھریا گیا جو سی ہویا خالی
خازن کہندا یوسف ؑ پاروں پھر دولت ہے آئی
پچھلی بات سنائی اسنے اوس پرندے والی
سنکے بات عزیز مصر وا دلوں تعجب ہویا
عرض سوال سناون لگا حضرت یوسف تائیں
جو دنیا ہیں تیرے اتے وقت فروخت لائی
آمن والا کوئی نہ دیکھا دل وچ بہت حیرانی
سن یوسف فرمایا اگوں بیشک کارن ایہہ سے
جنہاں اگے ناؤں دنیا حاصل ہوئی زیادہ
جیکر کرنہ دیندا واپس فرمایا نوں رب باری
رحمت نظر نہ ہیر ادپر تکے [illegible]
سن عزیز یوسف دے کولوں ایسی بات پیاری
بہت پیار محبت کیتی شفقت [illegible]
نال صفائی رکھنا اسنوں ہر کوئی ہر کوالا
دولت بھی سب واپس ہوئی یوسف ؑ جی ہتھ آیا
پارس لگ گیا ہے ساڈوں ہر نوں سونا کردا
اگے حاصل ہویا ساڈوں اتنا مال خزانہ
ایہہ دیں جو کوئی رب دے راہ وچ دولت خرچ کریندا

جس دے تائیں رج رج دیکھیں اندر عمر ساری
جتنی دنیا دولت آہی سبب تصرف ہوئی
اتنے تائیں خازن کہیا کجھ نہ کرو اندیشہ
بھریا پیا خزانہ سارا منہ منہ درم دیناروں
بادشاہا کجھ دنیا والا کرناں فکر نہ کوئی
قسم خدا دی اوہ سبھ اوہا منہ منہ ٹھیکر بھریا
ایہہ کی واقعہ ہویا سانوں قدرت ستر رباناں
واللہ اعلم کسنے چوری آگے دولت ڈالی
اسے دی سبھ برکت ہوئی حکمت ذات خدائی
جس پرندے تلنے ویلے دسی بات نرالی
خاطر خدمت یوسف والی جلدی آن کھلویا
کہندا ایہہ کی حکمت ہوئی تینوں بول سنائیں
اوس تھیں دونی پھیر دوبارہ میرے گھر پہنچائی
کس اوہ دولت آندی اتنی دسو حال زبانی
دنیا دولت حاصل ہوئی کم ہوئے سبھ خیر
آکھیا اندر یہی اک حکمت مخفی راز خداوا
دنیا کارن رہندوں پھر گیا اپنوں عمال ساری
ایسے کارن بھرا ہی رب نے دولت تیرے تائیں
کہندا بیشک تیرے پاروں ملگئی دولت ساری
پھیر دوبارہ مولی تائیں اوسدی سوہنی پائی
کریا مفتی لدھا ساڈوں سوہناں لعل نرالا
کیا ایہہ فیض خزانہ کوئی ساڈوں رب لبھایا
بہتی خدمت کرنی اسدی ایہہ چشمہ کوثر دا
ایس پیارے دولت والا خوب کریں خصمانہ
اللہ پاک اوسدے تائیں ہور زیادہ دیندا

Marfat.com

دنیا دولت وچ حفاظت رکھدا اوسدی ساری — چور چکار نہ پوندا اوسنوں شامل فضل غفاری
اوہ جیہا برابر اوسنوں دنیا دولت دیندا — ظاہری جو نقصان ہوا سو چھیتی اوسنوں پور کریندا

در بیان فضیلت سخاوت میگوید

سن میں بحر سخاوت وچوں کہاں حقیقت تھوڑی — اک عورت دے پاس طلائی کڑیاں ہندی سی جوڑی
اک دن اُس نے مسلہ سنیا فرض زکوٰۃ خدائی — اہل نصاب ہووے جیہڑا تفت پاسی سوائی
اوسے ویلے گھر نوں آئی کر کے نیک ارادہ — تا جو رب دی راہ تے دیوے جتنا حق خدا دا
ڈھونڈیا بھالیا گھر دے وچوں پیسہ اک نہ پایا — آخر قدر زکوٰۃ دی تاں کڑیاں نوں تکوایا
دے دتا وچ راہ خدا دے جتنا حصہ بنیاں — اینویں چند برس اُس کیتا جیہہ کتابوں خیال
آخر اس لاچاری باروں کردی وتے دعاویں — تکاں برابر دنیا پوے ورثوں اونویں
رب دی راہ تے دتیاں ہر ہاں آکھ گئے کوئی — جتھوں دتیاں زیادہ نعمت دیندا مالک تی
جو کوئی راہ خدا دے دیوے رب زیادہ دیندا — دتا ہویا اسدا اللہ وانگ امان رکھیندا
پھیر پتا دیوے اس تائیں بالکل فرق نہ پاوے — جیونکر اس کتابوں ایتھوں نظر حکایت آوے
ایہ شخص مسکین نمانا مفلس تنگ بیچارا — حاصل کجھ نہ ہووے اسنوں کہاوں گا رن یارا
کر کر محنت دے مزدوری مول نہ پوندی پوری — جیوں جیوں بہتا آگیر کردا تیوں تیوں ہوندی دوری
نت وسجے دے ما فقر مصیبت پیراں پیٹیاں لگے — کردا دعا جیہڑی تائیں روزی ہتھ وچ لگے
اینویں قدرت سوں اک دن مرد ولی اک آیا — بہت مبارک نوری بندہ اوسنوں حال سنایا
خدمت داری کیتی اوسدی جونکر او سو بیچ قی — پچھیا اس نوں ولی خدا دے کی تیرا کم کوئی
کہیا وسے روزی تینوں دیوے اللہ سائیں — تنگدستی دے پاروں ہر دم رہو رونا رال ڈہائیں
سن ایہہ ولی مراقبے اندر بیٹھ کے عرض الٰہی — اوس ولی نوں ہاتف غیبوں ایہہ پتا فرمائی
قسمت اسدی ایہو جتنی جیہڑی اسنوں ملدی — اس تھیں ہور زیادہ ہونی نہیں فراخی تل دی
سن کے غیبی آواز ولی نے سائیں نوں فرمایا — اس تھیں ہور زیادہ نہ ہونا رزق تیرے نوں آیا
ایہو مقدر حق تیرے دے لکھیا روز ازل دا — اوتھیں زیادہ تیرے تائیں ورا کسے نہ ملدا
سن کے شکر ادا کیتا اُس مسکین نمانے — ہتھ نکر کے ایویں رہیے گھر پہنچے نہیں وہ جانے
بعد از سکھ پھر عرض ولی نوں اوہ مسکین الاوے — کر دعا اکٹھا مینوں رزق عطا فرماوے

جیہڑا ساری عمراں مینوں دیندا آوندا الٰہی
تاں پھر اُس دُعا آلائی رب مقبول کرائی
جوں ایس کیتا سر و خدا دے سبھ کھانا پچوایا
آپ بھی قدرت کھاہدا اوستے جتنی قسمت آہی
اتھوں ہر دن رزق خداوند قبول اُسنوں پہنچے
نکل مسکین سوالی آون ہر دن کھایا جاون
اس فقیر ولی دے تائیں دل وچ غیرت آئی
یا رب جس بندے کارن تنگی عمراں ہو گے
ساری عمراں تنگی اُسنوں ہویا حکم تساڈا
رب قسمیا اوس ولی نوں سُن ایہہ صفائی
اوسے اپنی قسمت کھانے ہر روز لُٹایا
ایہو ہر دن قدر موافق رزق ودا کھاوے
ادھا اں وچوں بیجے رب دے واپس پھیریندا
ذات اسدی نوں وہ پہنچے جو مقصود لکھایا
اتھوں جو کوئی رب دی راہ تے پیسہ خرچ کریندا
خالی نہیں نوں جو کوئی مسکین نیک اعمال کماوے
خالص نیتوں یوسف تائیں مُل خرید لیایا
حضرت یوسف بھی ہتھ آیا دینا جیہڑا آئی
عشق حقیقت یوسف والیاں کریو سبھ ہر وال کہیا
دکھ نہ پہنچن ویندا اوسنوں جو منگے سو دینا
کہے زلیخا دل دے اندر کی ہیا آکھیں اسنوں
ہوواں اسدے خادم ہو دن نوکر لفر نالاں ل
بیحد خاطر کرساں اسدی ہو سکے شوق کمالوں
ایسی اسدی خدمت کرساں ہر کوئی تعظیم کرسی
فکر نشتر کرکے پھیراں کہلا شاہ عزیز ربانی

ہنسے آکھیا لوچے جنہوں کرال عملدی داہی
اودے پیٹے روزی اُسنوں ساری حق پہنچائی
کرتیار غریباں تائیں اوسنوں ساری دیتی ہائی
دوجے دن پھر اوہنیں اوسنوں قسمت رزق الٰہی
سارا راہ خدا دے ولوں دتا چھا کر ایتوک
بھوکا بھائی وچ شہر تمامی [illegible] آون کہا ولن
خبر آ رب تساں کہیا اوسے ہوش سُنائی
کس کارن پھر انہاں [illegible] سختی کھلوئے
ہن اوہ پیا واگے قدرت انگراں سدھ جہاں کھوندا
اُسدی ساری روزی اوسنوں تیری جاں پہنچائی
اوہ اک ان [illegible] دوجے دن اپنا پچھیا
باقی روزی جیہڑی اگے [illegible] امانت لکاوے
عشق [illegible] رکھیا ہویا ہیں [illegible] دل چھپاندا
سُن ولی نے غیبی آواز اس سر سجدے وچ پایا
وانگ امانت اتھے اوسنوں پھر جلدی پہنچیندا
ووہ لیا جہاناں اندر اوسنوں کہا تا کجھ نہ آوے
وچ جہاناں تمامی رب تے ہرد بہت پتا شیا
واہ واہ قادر قدرت والا اُسدی ڈاہڈی خدائی
اُسنوں نال ادب دے رکھن [illegible] خوب آ آ
آکھیا سو کھانا خدا اس تئیں [illegible] ہر لیا
جیہی اسدی خدمت کرساں ایسی یاد نہیں ول
ہیں اسدی خود خادم ہو کے کرساں ادب نال
قسم خدا دی دو دو پیارا جنہوں [illegible] نالوں
جا بلی شمع آ ظاہر ہوئی کدیں ننگ سارسی
ایہہ نہ خبر سی وہ کی [illegible] بی بی ہوئی دیوانی

ریکھہ عزیز سکھائی نوں طرز آداباں دائی
دوت بھی قدر سجن دا او سنوں جس جدائی جالی

بیان تیار کردن زلیخا لباسہائے وکھائی جدید برائے یوسف علیہ السلام

سنو بیان عزیز مصر دے جد یوسف دے تائیں
ڈٹھا بی بی زلیخا تائیں دل نہیں جاوے چائیں

تاں پھر جلد زلیخا بی بی شاہ نوں بول سنایا
ایسا بردہ جد ہتھ آیا چاہیے جشن کمایا

سد مسکین تمام مصر دے ہور غریب نگاتے
ہور یتیم تے رنڈیاں عورتاں رج کھوایئے کھانے

ہر نوں خیر خیرات دیوے خوشی نہایت کر کے
اس محبوب پیارے کارن سر تندرانہ دھر کے

شاہ عزیز سنایا اگوں کر ہو جیوں کر چاہو
بیشک کل مسکین مصر دے سد طعام کھواؤ

میرا سوچ عذر نہ کوئی ہیں تاں ہر دم راضی
شکر کراں ایہہ نعمت کوئی بھیجی رب قاضی

تاں پھر اوسے وقت زلیخا بی کھانے پکوائے
بیوہ عورتاں ہور یتیماں رج طعام کھوائے

ساریاں مسکیناں دے تائیں فرش وچھا سرکاروں
بے حد ہر نوں خیر خیرات ملی گئی یوسف پاروں

کل امیر وزیراں کارن بہت نوازش آئی
سبھ ارکاناں شہر دیاں نوں خلعت ملیا بھائی

ہر جا گھر تے عیداں خوشیاں وچ امیر فقیراں
بندی خانیوں ملی خلاصی تاں قیدیاں اسیراں

بعد اوسدے پھر حاضر خدمت درزی لوک سدائے
سارے کپڑے پیرہن کارن وکھو وکھ سیائے

سوہنے کپڑے یوسف کارن ہوئے تیار شتابی
ترے سو سٹھ برابر پورے کیہا مرد حسابی

قیمت بے شمار روپیاں جنہاں سبھ کپڑیں من بھانا
گوٹے وچہ لگائے جیسے ڈیوے تے پروانے

نقش رو پہری خوب سنہری خوبی حد نہ کوئی
ہر کپڑے دے کتنی قیمت بہت تصرف ہوئی

ہر دن وکھ علیحدہ کپڑے قیمت چار دو شالے
یوسف نوں پہناوے بی بی کہیا روایت والے

ہر دن جوڑا لعلاں جڑیا پیرہن آن پواندی
بھری قدراں نی تختہ ہر دے صدقے صدقے جاندی

کرتہ اک سفید یوسف نوں بی بی سی پہنایا
بیچ اوسدی قیمت بھی نقرہ کار لیایا

اک ہزار برابر اوسدے مروارید جڑایا
ہزار دہرا اس کرتے دا لال والاں پایا

بھی اک دستار مبارک سر دے اوپر لگائی
اوسدی بھی دینار برابر وہ سو قیمت آئی

دلپذیر اس جا گھہ اوتے رنگی پگ بتائی
رنگا کپڑا روا نہ مرداں اس کیوں کیہا بھائی

نقرہ کار اوس روایت پوری ہور بتائی
پر گل رنگی پگڑی والی ایہہ اس لوں سنائی

علماں لوکاں رنگا کپڑا پان کراہت آئیا
اوس کیوں حضرت یوسف تائیں کپڑا انہہ پہنایا

Marfat.com

لکھناں سُرخ دینار اُس دا لکھیا سرخ عمامہ
پگڑی دی رنگت نقرہ کارن نظر نہ آوے کوئی
اک کمر بند لعل یاقوتوں ہور زبر جدوں جڑیا
لک دوالے وٹیا اوسنوں خاص زلیخا پائی
بول سُنایا پی تائیں وس آئی بی بی تینوں
جینے مل خریدیا تینوں شاہ عزیز گرامی
ایہہ دستور نہ جائز بالکل آیا بردیاں تائیں
مولا دے وده کپڑے ہوون خاوند جنہاں دے چالے
جیہوں خدمت کرنے کارن شاہ عزیز نے آندا
سُن زلیخا نے فرمایا جاواں صدقے واری
اوہ عزیز تساڈا ہر دم رہسی نوکر بردہ
مت پیا سمجھیں دل ہیں بردہ ایہہ گل معلوم نکرنی
القصہ اوہ ہر ویہاڑے نویں پوشاک لواوے
انگلیاں ختم تمامی ہوون لویاں ہور بناون
سالوں بعد زلیخا بی بی ایہہ پوشاک پواندی
ہر دن بندے عاصی اوپر رواں دے ذات خدائی
اسے قدر شیطان بلا شک نت کریندا زورا
ترے سو سٹھ جو حملہ اوسدا ایتھیں خالی جاندا
بے ایمان منافق بندہ چھڈ دی راہ حقانی
جیدا اللہ حافظ ہووے اوہ آخر ہے بچیدا
کسنوں طاقت مکر شیطانوں سکھو خالی جاوے
ہر دم ربدی رحمت پاروں بچ بندہ عاصی
سُنو حقیقت نت زلیخا صدق صدقے جاوے
خدمت کار گذاری ساری کردی دلوں پیاری
ہر دم اوس محبوب سچیندی کردی خدمتگاری

اصلی علموں خبر نہ ہوئی لوکیاں سخن عواماں
واقف اعلم کی رنگ آہا جانے نہ لک سوئی
قیمت جیدی اٹھ دیا ہا جیوں ہور نہ جانے اڑیا
کیا اسوقت یوسف دے تائیں لوہ تھیں آئی
ایسے سوہنے کپڑے پائے کس تہایا تینوں
اُسدے نالوں کپڑے ہر سو ہنے ہین تمامی
مالکاں نوں چنگے کپڑے پاون شام صبا
کی گمان غلاماں نوں جو خدمت کریندا لی
بردہ ہو گئے جیں نہیں ایسے کپڑے بالکل پانا
اسیں غلام تساڈی ساتھیں ہر دم ہے سرداری
رب غلام کریسی تیرا سارا شہر مصر دا
ہنہوں اساں غلاماں وانگوں اکھیاں آگے دھری
ساں پچھوں پھر اینویں ترے سو سٹھ پوشاک بناوے
اچھے رب دی عادت پیار سکھیتہ ہے بنا دن
رحمت رب العالم والی وچہ حساب نہ آوندی
ترے سو سٹھ واری رحمت نظر کریندا ربانی
ایسے برکت رحمت پاروں جیس وی ہور ا
مومن نوں رب حافظ ہوکے رحمت نال بچاندا
نیک ہدایت والا بندہ پائے نور ایمانی
جو شیطانی تابع ہویا آخر اوہ پچھتاندا
ووا ایہہ صیاد شکاری ہاہی وچ نہاوے
ہر جا گھیرے رحمت باجھوں ہوندی نہیں خلاصی
اور محبوب پیارے کارن تھیں سیج وچھاوے
سوہنے خوش آواز رسیلے بولے نت زبانوں
دیکھ چال پیارے والا ہو دے صدقے واری

Marfat.com

ہر دم اگے شیشے وانگوں رکھے دلبر پیارا
ہیبت حیرانی عشقوں ہوئی جسدم یوسفؑ بھولے
جیکر یوسفؑ باہجوں کوئی حُسن الاپا بولا
بیہوش ہو کے یوسفؑ والا ناداں ہوندا جاری
ہر دم اوس پیار لیوا ادبوں تجسر ابہر دی
خوب مکان یوسفؑ دے کارن عالی شان بنایا
خوش کن سوہنا مکان بنایا بہت روپیہ لایا
اوپر فرش فروش وچھائے خوبی حد نہ کوئی
اُس دے وچ یوسفؑ دے تائیں ڈیرا آن کرایا
ہر کوئی نوکر چاکر اسدی خدمت کردا رہندا
ہر دم خدمتگاراں وانگوں آپ زلیخا وسّے
لگ پچھے پا سجن دے تے خدمت کردی
جیکر حضرت باہر جاوے کارن سیر کرائیں
صبر آرام تمام سدھا دس ہووے سخت لوائی
عشق جانی دے ملکی کیتی زور محبت پایا
پرت نگاہ نہ کردا کوئی ستی حالت رہندا
ساہوں بہے زلیخا بی بی تکدی نین نہ چھپنے
رو رو کے فریادی ہوندی یوسفؑ کجھ نہ بولے
جسدم یوسفؑ پڑھنے لگا خاص صحیفے نوری
اسپر سمجھ نہ آوے اوسدی بولی ہے عبرانی
سوکل کمدی دسے چشم روندے کر دی نہ بہری
ہر دم پیار محبت کر کے ادب ادا سب بجا نمانی
قبلے وانگ طواف کریندی یار پیارے والا
ہر دم اوس محبوب سجن دا چاہو قرب حضوری
اوہ محبوب پیارا اگوں کجھ پرواہ نہ کردا

تجھ کدیں یوسفؑ اودھر ہو کے جاوے دلوں سہارا
یوسف وانگ حُسن نورانی جد پیاری کھولے
حکمت ربدی نام یوسفؑ تے پھلوں منہ تے اوندا
نام یوسفؑ دا ورد زباناں کدیں نہ ہمت ہاری
جو کجھ چیز پیاری لبھے حاضر خدمت کردی
کندھاں اوپر نقشاں والا سوہناں باغ سوہایا
یوسفؑ دے بیٹھن دے کارن اُس وچ تخت وچھایا
ایسا ویکھ مکان شہانہ جیو جند ٹھری ہوئی
کرے ہو خدمت واری اسدی لونڈیاں نوں فرمایا
ترت اسنا کرن کنیزاں جو گل یوسفؑ کہندا
وانگ کنیزاں کار جانی وچ ہو صدقے ہتھ گھتنے
بردیاں وانگوں خدمت اندر سر نذرانہ دھر دی
پچھوں چڑھ محلاں دے اُتے روو زار وہانیں
وانگ صبا زلفاں نوں کہیے سنبھے جھلیاں اگ زبانی
اسپر اوس محبوب سجن نوں کدیں خیال نہ آیا
کردا ذکر خداوند والا ہر دم اٹھدا بہندا
سجناں دیاں اوہ مژگاں خونی جھکاون وچ سینے
درد فراق پیارے اندر ہوئی سر ٹکڑے ٹوٹے
کول زلیخا ہو کے سُندی خاص کلام حضوری
تاں بھی خوش آوازوں کر دی سر صدقہ قربانی
مت کسے نظر سانس الہی ڈالے یار حضوری
عمل بھی خدمت کہتا جلدیاں ساری رات لنگھاندا
کنڈھ نہ کر دی قبل ستارے وانگوں پورا چالہ
مرن لگے جے قدرے پیچھے یار کنوں مہجوری
سچ میاں جو سوہنا ہووے وتھی نہیں چانن اپڑدا

Marfat.com

کدیں خیال زلیخا والا دل وچہ مول نہ آیا | ہر دم بے پرواہی کولوں سر سجدے وچ پائیا
حاضر ناظر رب اپنے دل بجھ خیال نہ کوئی | ایڈی عزت ہر اک سمے پاروں اوہ چھوہی نکوئی
پھر بھی حاضر رب اپنے دل کر زباناں جاری | دنیا زینت پیغمبراں نوں لگدی نہیں پیاری
جنہوں حب خدا دی دل وچہ اوسنوں کجھ نہ بھاوے | ذکر فکر تے پا جیہوں اوسنوں ہور خیال نہ آوے
رب دے نال پریت جنہاں دی غیراں تھیں منہ موڑن | حاضر ہووے رب اپنے دل ہور پریتاں چھوڑن
دنیا دوں کمینی دی حب لدے کنوں ہلاون | رب جنہاں نوں حاصل ہویا ہر گیتوں سدھراون

بیان آمدن نزد بت پرستش بی بی زلیخا بہر او یوسف علیہ السلام

اینویں رو رو بیت سجن تے گرد بھوے رہندی | دردمنداں دکھ تقدیر ہے سہہ کے کول سجن دے بہندی
دکھ تقدیے عاشقاں والے کہوں سناواں سارے | ایس طرح دکھ عاشق سہندے پاون دکھ بیچارے
آخر کجھ نہ بنیاں اوس ہوئی سخت بیچالی | دلبر تے گل لاون کارن ہور اک بات نکالی
کردی فکر زلیخا بی بی ایہہ مراد نہ پلدی | جا کے گھاڑ گھڑائے بت نوں آکھاں حال نہ دلدی
مت کوئی بت رنگیلا بنوں ظاہر کرے سوائی | سارے اندر رہنا جیہا ہور نہ دوجا کائی
جلدی کم سوارے سارے جد کوئی عرض سناوے | ٹہلا کر خالے گیاں ہویاں کد کوئی خالی آوے
ایہہ نہ خبر تے رب العالم سبھ دے کم کریندا | بت نکارا ہووے کم وچ کبھی آ ہتھ سرپیندا
نہیں بت بنایا ہویا کی تائید کریسی | جیہڑا اپنا حال نہ سکے اوہ کی مدد لیسی
ساری دیہاڑی وسنے پتھر رکھ اوسدے پائیں | نہیں ایہہ بت بیچارے اوہنوں ہتھ نہ کردا ایں
بیٹھے بولا کدیں نہ بولے نظر خیال نہ دھرسی | کاٹھے والے بلا ہویا کولوں اٹھ کے میوں کرسی
اپنے جوگا کجھ نہ پلے دوجیاں نوں کی دیسی | نکمی چوہیں تخیل نکارا کدیں ذکر ادا کد لیسی
ایہہ گل کہندے جلد نہ تھا ہوئی اوہوں راہی | اپنے سنگ تے چپکی نالے یوسف نبی الٰہی
آپ بت خانے داخل ہوئی بت نوں سیس نوایا | کیتی رسم رسوم جو اپنی اریچھاں دا دل بھلایا
پھر اک گل وچہ عاجزی کرکے لٹدی پا گل اندی | سر نوں نیواں پائے اوہنوں بت نوں عرض سناندی
ایہہ بتاں نوں کہندی ہیں تینوں سجدہ کر کہاں میری | کر کہاں ال پھیر دی ہن ناسمجھ حل کیہڑی
عرض سنی سکینیاں والی نوں میں ستے تارا | دید کہاں مقصود شتابی پھرے دل دا سارا
سن ایہہ بات یوسف نبی نیں ولوں بکاوڑا آئی | خوشبودار کس شاہ کردی جانب یوسف نظر اٹھائی

اوسے ویلے کرسی اوتھوں ٹُھا کر اوسدا سارا
ڈِٹھا ایہہ حالت یوسف تائیں کہیا زلیخا مائی
یوسف کہیا تیرا رب نہیں کاٹھ دا اوچھا ہوئی
اوسدا بابچہ جو غیراں پوجے اینویں اللہ کردا
پھیر زلیخا نے بتلایا سُن یوسف میں واری
کون کوئی کیسا قد اوسدا کیسی شکل پیاری
واحد میرا پاک یگانہ خالق مالک عالی
جینے ساری خلقت تائیں کُن دے کنوں اُپایا
پھیر کہیا بی بی رب تیرا کس کس طرفوں تکدا
یوسف نے فرمایا اگوں میرا رب تعالے
وجہ اوسدے پھیر وی یوسف نوں کہے زلیخا مائی
جلد بناوے اسدے تائیں جیوں اگے سی بنیا
بہت پیارا اسدے تائیں مت تھیں آکھے بنیوں
جیکر مولا سچا تیرا جھٹ بنوتا ہوسی
تاں پھر تخت اُٹھا کے حضرت جھٹ دعا فرمائی
کُرسی اُتے قائم ہویا لگی دیر نہ کوئی
کہے زلیخا پوجا لائق ہے بیشک رب تیرا
سُن کے یوسف نوں دل اندر غیرت آئی پوری
غضبوں رنگ وٹایا حضرت بات تعجب ہوئی
شرک گناہ کبیرہ بیشک اس تھیں چاہیے ڈرنا
ہور گناہ سبھے بخشے جاسن شرک نہ بخشیا جاسی
شرک کہیڑا جو رب صاحب دے نال شریک رلاوے
ہو کوئی بیشک ایہہ بھی ہوندا رب دا شرک ضروری
رب دا اسم نہ وچ لیا تاں ایہہ بھی شرک کبیرہ
زندہ ولی ہووے تاں اوس تھیں نیک دعا کرواوے

کاٹھ زمین دے اوپر ڈُٹھا ہو گیا پارہ پارہ
دس کہاں یوسف بُت تیری پوتھی کس اُڈائی
اوسے بُت نوں بہت وچایا پوجا لائق سوئی
پُوجن والے دی یا بُت دی گردن نوں بھن دیہرا
کس کس پاسے رہندا تیرا واحد اللہ باری
پھیر یوسف کہیا سُن اوسنوں حال حقیقت ساری
بے مانند منزہ ہر دم کل خلقت دا والی
جینے نینوں نی ہو بینوں حسن عطا فرمایا
پردے وچہ جو گم چھپیا ہے اوہ کیہڑا تک سکدا
ظاہر باطن نیڑے سبھ دوں سبھ کجھ ویکھن والا
رب آپنے نوں آکھ میرا بُت کرے ثبوتا پائی
مت کے کہے عزیز میرا ایہہ ٹھاکر گئے بنیاں
نال سخت آوازوں بیشک جھڑکیسی بینوں
حکمت ذات خداوند تیرے کوئی بھی سبھ علم پوسی
اوس ویلے بُت اوہ ثابت کیتا ذات خدائی
دیکھ حوالہ بی بی تائیں بہت تعجب ہوئی
میں بھی پوجدی پتھر اس گلّوں رنج ہو دیکھن میرا
پردہ ہے سی نہیں تاں اوہنوں جاندا کر کے دوری
جان لگی تاں بی بی بنیا لائی دیر نہ کوئی
مشرک بدعتی بن توبہ دے کافر ہو کے مرنا
شرک کنندہ دوزخ کولوں کدیں نجات نہ پاسی
مثلاً قبراں سجدہ کرنا بُت نوں سیس نواوے
جا ولی نوں کہنا میری حاجت کر دیو پوری
ایہہ آکھے تاں شرک کوئی سمجھ حقیقت ویرا
فوت ہووے تاں فاتحہ پڑھیوں اتنی بات الاوے

یا اللہ ایہہ ولی تساڈا بندہ نیک سہارا
ایس طفیلوں مشکل میری کر آسان خدایا
ایسنوں شرک آکھیا جاندا ایہہ اپار سوالی
علموں خبر نہ ذرہ جنہاں شیطوں کفر سکھایا
ہین ایہہ پیر دی شرنی دیساں رب دا نام نہ لیا
ایہہ آکھے ہیں شرنی دیساں اللہ دات خدائی
جو کوئی پیر دے ناں دے اُتے بکرا ذبح کریندا
ہوندی نہیں کجھ خدمت جاناں فائدہ پہنچا بھائی
قبر اوتے جا بوسہ دینا جائز شرع نہ پایا
غیر مذہب ایہہ شرک لکھیندے پئے اندر گمراہی
عزت کرنی مردیاں والی بھید اجر ضروری
قبرستان نہ جاون بالکل فاتحہ پڑھن کوئی
قبراں والے مومناں تائیں دعا علا پہنچیندے
کہندے آون اسد تنائیں پڑھ بخش کجھ سانوں
کجھ بخشے تاں چنگا نہیں تاں پھر واپس ہو جاون
ایس زمانے کوئی نہ بندہ فاتحہ پڑھ کے دیندا
عالم دینی رہیا نہ کوئی حکم سناون والا
بس کر اثر ہویاں ہویاں حالت معلم تو ہی
اُس وقت پچھ آپے کہن ہائے افسوس ہزاراں
جیکر سیجنوں کہندے قبریں جانا وریہہ بھائی
صد افسوس اساڈے کولوں بھاری غلطی ہوئی
اہل بیاں نوں مسلماناں قبراں زیارت جاؤ
رکھن نیت لساں قبل تاہنگاں لبسین دلوں سارو
قبراں ویکھ حال ہنور ایس قصص وچ پائے
خوب طرح داوسد اندر ذکر مفصل آندا

تیرے عمل کریندیاں اسنے ماریا کوچ نقارا
اسنوں ہیں ہک بکرا وسیلہ در تیرے پر آیا
لیکن اجکل وگڑی آکے احمق قوم جٹاں لی
وقت ذبح نہیں دیون وی ناں رب دا نام وہائیا
کھاناں ایہہ حرام بلا شک پتے نہ مذہب ہو گیا
کرار واح فلان ولی دے تاں ایہہ جائز بھائی
اوہ بھی ہے حرام جس اُتے رب دا نام نہ لیندا
قبراں دی جاں زیارت کرنی سنت نبوی آئی
ڈیوا بھی قبراں تے بالن مذہب حنفی آیا
کیا گناہ جے قبر مومن پر ڈیوا رکھیا بھائی
لیکن اجکل قبراں کولوں سبب چاہون وڈی
آپے دینی جگ دے اوپر بے حد واقع ہوئی
جد کوئی مومن لنگھے اوسد اپچھا ہین کریندے
قبراں دے وچ فاتحہ والی بھید لوڑا سانوں
کیہڑا روز منانیاں واجو دلیبھوں رستے اُٹھاون
بلکہ کوئی نہ قبرستانیں جاکے قدم پئیندا
جاہلاں بے علمی دے بارون بلیا آن سوکالہ
جاں جدوں قبراں دے اندر آن مضمون ہوکی
کیوں منع کیتا قبراں ہتھیں زن فرزنداں یاراں
اج دن آکے فاتحہ پڑھدے ہننہ آوندی بھلیا
پر اسوقت اوہ رودن اوہنا نوں نفع نہ ہوندی
بھایاں سویاں ہویا نذرا فاتحہ جاکر تسبیح الاؤ
نیت نہیں تاں دن جمعے دے کرو زیارت یارو
دیکھ سبیل کتابوں جیکر تہانوں تے دل چاہے
ویکھو اوسنوں تاں جو ہووے خطرہ دور ولاندا

Marfat.com

جس کیسے دی حب دنیا وچہ رکھدا بندہ کوئی
مشرک مشرکاں نال اُٹھیسی بدبختی بدبختیاں نالے
جیویں زلیخا نال یوسفؑ دے عشق محبت پائی
بھانویں کیسی اوگنہاری تاں بھی رحمت ہوئی
سنو حقیقت نیت زلیخا کرے خوشامد پوری
مت سکے سوہنا طرف اساڈے شفقت نظر اُٹھاوے
خالص للہ یوسفؑ والی جدوں نہ کیتی یاری
نیک ساں نیت دے باہجوں بالکل نہ وچہ ہتھ نہ آوے
نیت زلیخا دا دل یوسفؑ چارن رہندا سرودا
اوڑک آکھدی یوسفؑ تے کہندی کرکے زاری
کیوں اُداس ہویاں ای جانی دس حقیقت مینوں
حضرت کہیا اے آؤ بنے باہر ونج چھڑاواں
دل وچہ ایہہ دلیل گذاری یوسفؑ نبی خدا دے
فجری سبھے باہر جاساں وقت نماشاں آساں
پھیر فجر ہی اُٹھ باہر جاساں چھٹیسی جند عذابوں
تاں پھر سنکے جلد زلیخا حاضر ونے آندے

اوسے دے لئے جول اٹھسی خبر کتابوں ہوئی
نیک بندیاں نال اٹھیسی دیکھ خبر ہر جائی
آخر اوسنوں معہ جگت والی ہتھ آئی بہلیا ہی
بیشک نیکاں دی مجلس فیض حاصل ہے ابدی
عزت دے میٹھے ترس کماوے دلبر یار حضوری
اس نیت دے پاروں ہر دم ادب آداب بجاوے
دور وصالوں رہیا اوسنوں اللہ واحد باری
جو نہ خالص عمل کیوے تو رد کیا جاوے
ایہہ حضرت یوسفؑ توں خدا خیال نہ کردا
گھڑی گل پاروں چھپ بہیں جو صبح فجر دی
جیکر جی چاہدا ہووے ہن حاضر جلدی کر دیاں تینوں
گھر وچہ دل اوداسی رہندا باہر توں پھر آواں
گھر وچہ ایہہ زلیخا دی کہانی بیٹھی اساڈے
روٹی کھانی سے ٹکڑا سے چھپ کے بیٹھ جاساں
ایہہ کم چنگا ہے نہ لگے نیت اجر ثوابوں
سنو حقیقت جیونکر حضرت چھیڑن کی جاوے

بیان رکھن یوسف علیہ السلام برائے چرانیدن گوسفنداں سوئے صحرا

سنو حقیقت جد یوسفؑ نے اجڑ چارن والی
اوسے ویلے ہو قربانی عذر نہ کیتا کوئی
ہر نیاں دا انگ ملوک نہایت سوہنے رنگ دے بیبوں
فرمانبردار تمام پہار ادب آداب سکھائے
سوہنا عاصی بی بی صاحبہ وتا یوسف تائیں
فجری وقت تیاری جید ہم کیتی نبی الٰہی
کہن لگی اے دلبر میرے میں بھی نال آواں

پیش زلیخا ادب بجا کے نرمی بات نکالی
خدمت اندر لگے دینے جلدی حاضر ہوئی
جیسا چھیڑ والیاں پر دے بندے تک تک چین
اوہوں کوئی نہ وچہ زراعت بخیر اندر سے بنے پائے
لے باہی اس نال دبے تو ساڈے آکھن والی
پوہار زلیخا بھی اٹھ نال ہو چلی ہمراہی
میں دبیے وچہ نال چراساں لوں جس وچ ہا وال

Marfat.com

جس ویلے اے دلبر ٹرسیں جاسن لنگھ اگیر سے
میں قربان جاواں نہیں تینوں قل چاونوالا
نازک پیر گلابوں پتلے کیکر نیں ٹکا سو
یوسفؑ کہیا بابا میں تینوں لائق سول آناں
پیوداسے پرداسے ساڈے دینہ گئے پراندے
آخر چھیڑ اجڑ دے تائیں یوسفؑ ہویا راہی
ست فجری محبوب نگینہ جنگل طرف سدھائے
جتول جانی جاوے اوتول رکھے ہر دم تاڑاں
وہندی رہے دعائیں نگروں خیر کریں رب تینوں
شام ہوے وچ شام سجن دا رستہ ل کھلوئے
رخصت ویلے سنے کنیزاں حاضر خدمت آوندی
دور نہ جاویں جلدی آویں منتاں عرض سنائے
ٹر جاوے جس ویلے جانی رہ جاوے کرلاندی

اوس ویلے پرتالیہ سال سارے جھینے تیرے
لیکن تنہا مورتیو سیں میری سخت کٹھالا
میں قربان جاواں کیونج بنگے اجڑ موڑن جاسو
ویہے چارن کم اساڈا ہے دستور پراناں
اٹھ پہر ہمیشہ جاوے حضرت شاہ نبیاں دے
روندی رہی زلیخا پیچھے خستہ حال تباہی
چڑھدے کے محلاں اوپر زلیخا رو رو نیر وہائے
محل مکان تمام ویکھوں یوسفؑ باہجھ اجاڑاں
امن سلامت دا نگر آیا ست چھپر ہلیں آ وہنیں
اوکڑ اوکڑ تکدی ہی رہے جے پانی آوندا ہوئے
جھب جھب ولنا جھب ولنا ماہیا عرض سناوے وندی
جھب ویہڑا آ دیناں تینوں ماہیاں زلفاں والے
ہاہ عشق بے پرواہ دے اگے طاقت پیش نہ جاندی

بیان زلیخا دی اضطراری اور مفارقت یوسف علیہ السلام

آ لے اجڑ چارن والے امن آرام ولاندے
ہجر تیرے نے مار مکایا سر گئے دامن چھڈاندے
دل وچ چھوہ جھلاں لائے لگاں راہ تساندے
بے پرواہ ہے ذات تساڈی کدیں نہ آن بولاندے
آپے دام زلف دا گھت کے عاجز صید پھساندے
زخم لگا کے سینے اندر پھیر نہیں پچھداندے
کیوں نہیں محل مکان تینوں اجڑ نالے بھاندے
تک تک راہ بیمار پیا ہن افسوس پئے ہن اساں ہجر
روندیاں روندیاں اکھیاں پیاں دکھ لہو وہاندے
اکھیاں وچ بھی ٹرداں آوندیاں دل وچ جھاکا آندے

تیرے باہجوں محل شہانے کھانے کارن آندے
آ لے اجڑ چارن والے امن آرام ولاندے
راتیں پلنگ پلنگاں سیجوں بستر ناگ ہو کھاندے
آ لے اجڑ چارن والے امن آرام ولاندے
آپے عشق محبت لا کے پھیر نہیں کیوں بھاندے
آ لے اجڑ چارن والے امن آرام ولاندے
دام جنگل پھروا اندر اجڑ چھیڑ جھکاندے
آ لے اجڑ چارن والے امن آرام ولاندے
باہجھ تساڈے محل شہانے اجڑے نظری آندے
آ لے اجڑ چارن والے امن آرام ولاندے

Marfat.com

اسیں تساں نوں یاد کریندے تسیں ہو دلوں بھلاندے
کیوں نہیں آن بلاندے سانوں کیوں نہیں تس کماندے
کی گستاخی ہوئی سایاں کیوں نہیں عیب بتاندے
کس گل پاروں مونہہ بیناں چور رہے نیر وہاندے
آپ بھی روندے سانوں بھی تسیں نال رواندے
کدیں رل مجالس کیتی پچھ حال دلاندے
چھڈ دیہو جنگل بوچہ جاناں بیٹھ وچہ محلاندے
ساہ واہنیں ساہ بہہ تکئیے رلکے تکیہ سجاندے
کیوں نہیں بکرے قصاباں تھیں جلدی پکڑ کوہاندے
ہر مجری وچہ اینہاں پاروں چھڑن یار یاراندے
ایتھلواسے چھوڑ کھپائے بیٹھو وچہ گھراندے
بیٹے اندر راہ تے کھلکے روون بیج بولاندے
اینویں بنت زلیخا بی رو رو حال ونجاندی
بیچدا کر سیندی ایہ یوسف کجھ نہ جانے
آخر جد اوس سمجھیا یوسف سمجھدا انہیں اشارہ

اسیں تساڈے نیڑے ہو دال تسیں کیتے دور جاندے
آ اوے اجڑ چارن والے امن آرام دلاندے
کون اوہ چیز پیاری کارن بنت رہو سدہراندے
آ اوے اجڑ چارن والے امن آرام دلاندے
کدیں مٹھے سخن الاکے رسندی آن ہنساندے
آ اوے اجڑ چارن والے امن آرام دلاندے
دونویں نین جمال تیرے نوں روندے ہین دوالاندے
آ اوے اجڑ چارن والے امن آرام دلاندے
ایہہ سب وانگ شیطاناں راہزن ہیکدوں نظر ہی آندے
آ اوے اجڑ چارن والے امن آرام دلاندے
تسیں ملوک شاہزادے دلبر کم اوکھے اجڑ آندے
آ اوے اجڑ چارن والے امن آرام دلاندے
شام ویلے جد شام سجن نوں شربت گھول پلائے
کی پرواہ شمع وتیاں تیں لکھ سڑن پروانے
رو کے اکدن یوسف تائیں حال سنایا سارا

بیان عیاں ساختن حال پر ملال خود زلیخا پیش یوسف علیہ السلام طلب وصال

سنو حقیقت جدوں زلیخا لا چکی سب چارے
اسپر کجھ خیال نہ کیتا یوسف نبی حقانی
لے دلدارا حسن دلارا تیرے بار سوکایا
خستہ حال نمانی ہوئی دیسوں دور کرائی
چھٹی عمراں ستر تائیں خواباں وچہ پیٹوئی
اپنا نام عزیز اساں نوں دسیا پتہ ضروری
آئی شوق وصال تساڈے شہر مصر دے اندر
تاک اسدوں جان زاری کیتی عجب آوازہ آئیا

کہاں وصال یوسف دے تائیں کیتے بہت اسارے
تاں پھر اکدن یوسف ظاہر کہیا زبانی
بنت میں عرض کراں پر تو تے اصلی بھیت بتایا
عشق تساڈے پاروں یوسف شہر مصر دی آئی
آویں شہر مصر دے اندر وعدہ ایہہ کیتو ئی
سن کے شوق زیادہ ہویا وطنوں کیتی دوری
اگوں دھر وسیا پڑ میرے ایہہ عزیز قلندر
نال سوائے زلیخا بی چاہیں طلب پایا

Marfat.com

بلیسی آن پیارا تینوں ایس مکان وچ جالے
مدتاں گذریاں لگدیاں آخر رب تساںنوں آندا
جد اوتھے میں حاضر ہوئی تکیا حسن تساڈا
تاں پھر کہیا عزیز نے تائیں جھبّ خرید و بردہ
لکھ طرح دی خدمت تیری گھر دے وچ بجائی
ستو ستو ناز دکھائے تینوں خدمت کیتی پوری
تساں نہ ذرا خیال اساں دا واہ واہ بے پرواہی
ست رہو وچ جنگل بہوں نہ کرکے دور کنارا
تیرے کارن وطن پیارے آئے چھڈ اتھائیں
عشق محبت تیرے تینوں ڈاہڈا اکلّل کیتا
برہوں مارے سکایاں سایاں بخشو عیب خطایاں
اسیں تساڈے تیرڑے ہوندے تسیں ورادی جاندے
عشق تساڈے پکڑا اسانوں نوکراں مثل بنایا
قل دل تینوں حال سنایا اسیں سمجھ نہ آئی
ہوئی عشق تیرے دے اندر سڑ کے کولے
واہ واہ جانی لاگے کانی خبر نہ پچھی میری
رہواں سرگردان نمانی اندر دل رہن نہ دیاں
کیہڑی کوئی گستاخی ہوئی دسو بات ضروری
گل دے نال لگاؤ تینوں بلدی اگ بجھاؤ
سن کے بات یوسف نے کہیا کجھ عقل و دانائی
سن کے پھیر زلیخا کہیا شرم میرا اوٹھ گیا
شرم نہ آئے تیرے تائیں لکھ پڑی بے شرمی یاداں
حسن یوسف فرمایا اگوں سچ بتایا مینوں
تسیں میرے مالک ہیں بردہ خدمت کرنے والا
کیکر روز قیامت اندر تو شرمندہ دکھاواں

تاں پھر صبر آیا کجھ تینوں سنیا کیتے پرنالے
سنیاں اساں فلانی جا گہہ بردا کھلا وکاندا
سمجھ لیا ایہہ او ہا جانی محرم یار اساڈا
آخر اوس خریدیا تینوں مالک کیتا گھر دا
وانگ امیراں گھر وچہ تینوں رکھیا ٹہل بجائی
وانگ غلاماں تیرے اگے خود چلائی مزدوری
خدمت میری کجھ نہ جاتی یا مقبول الٰہی
اسیں فراقت وچہ تل ہوئے واہ وا اے دلدارا
قدرت رب دی تسیں اسانوں پھیر ملاؤ ناہیں
تینوں کجھ خیال نہ دل وچہ ست پیا کہ پیہا
ہو گئے کھیٹ پورانے بخشو صلی ان حداباں
اس ناؤں میرے تائیں تسیں مارو ہی نہ دے
خدمت واری کردیاں سارا حال احوال وچجایا
اے محبوبا خبر نہ تینوں ڈاڈھا درد جدائی
لکھ خوشامد کیتی اسیں کردیں ہتھو تھم لبے
تن من عشق الٹیا لیبا بے پرواہی تیری
درد تساڈے پاروں رہواں کرکر آہاں کہیاں
ویہو قرب حضوری تینوں جا ہو مول نہ دوری
درد رنجانیاں سکیناں تیں ل خوشیاں آل انہاں دے
شرم کرو کجھ باڑی کی ہوندی کرنی
اوسدن دا جیدن تدل تینوں خیالوں نظر ہی پیاء
ہر دم شوق تساڈا تینوں گل نال لگاواں
پر اجے نہ پھیر کیتو بلیسی حاجت تینوں
نہ پا کر دانہیں گھر صاحب دے بیفرمانی چالہ
گھبراہاں وچ اول تا لے حشر اٹھاوال جاواں

Marfat.com

ہووان رُسوا خلق وچالے ہیں ایہہ کم نہ کردا
لعنت کھا کے صاحب دے گھر کری چھیڑ گناہی
صاف جواب یوسف تھیں سُن کے ہوئی چپ چپاتی
دل وچ کہندی باغ چمن وچ جانی نوں لیجاواں
ایسے فکر ولیلاں اندر جان گھبا ٹے وچ ہوئی
لکھ یوسف پیارے ہٹائے نا اُمیدی کردا
غیب آواز جو اوسنوں ملیا اوس تے تکیہ لایا
جیسدن یوسف نوں بی بی نے ظاہر بات سنائی
رہ نہ سکے آون پھر ٹھاون گھڑی آرام نہ پاون
ویکھ حوالہ ہور زیادہ لگا درد اندر نوں
لگے بھی کجھ جانی والی مجلس ہوندی آہی
رہ کا آوے دل دا جانی پھیر شتابی جاوے
ایسے عشق محبت اندر محو زلیخا ہوئی
جدھر ول ویکھے یوسف سوہنا ظاہر نظری آوے
ہو گئی یک جان زلیخا محو یوسف وچ ہوئی
عشق مجازی دی بھی بازی وکھری یک پیدا
رہندے بین نشانے ہو کے عشق مجازی والے
عشق مجازی خبر اوہناں نوں جنہاں اکھیاں لائیاں
لیلی اکدن باہنہ اپنی تھیں گھر وچ فصد کرایا
اوسے باہوں اوسے جا گھول خون ہویا سی جاری
جیکر عشق حقیقی والی دی نوں لذت پاویں
عشق حقیقی عشق مجازی نہیں سوکھا لاوی

ہور جو اگھے سر پرستاں حاضر عاجز بردا
قسم خدا دی زلف لے اندر کے وے خوش الٰہی
سمجھ لئیں نہیں حاصل ہوندا وصلی آپ جپاتی
ویکھ بہار جدوں خوش ہو کے پھیر سوال سناواں
مرض وچھوڑے والی داہن وصلوں دارو کوئی
پر بی بی نوں دن دن دلوچ پیار ودیسے دلبر دا
کہندی کدیں تاں اِن دلبر سانوں چاہسی گل لگایا
اوتھیں پچھے حضرت یوسف گھر نہ اٹکن کائی
ہاڑے کردی رہے زلیخا روندی نوں جھڈھاون
ہائے ہیں کیہوں رنجگی وچ پایا یوسف ہجر پدر نوں
اوہ بھی گئی نصیباں وچ چھل رب دی بے پرواہی
یاد سجن نوں کر کر بی بی دم دم ہنجر چلاوے
یوسف باہجوں آوے اوسنوں ہور خیال نہ کوئی
باہج یوسف دے ہور نہ اوسنوں نظر دہنا دیساوے
زمیاں تے اسماناں وچوں نظری آوے سوئی
پچھے حال مجاز اُنہاں نہیں عشق جنہاں نوں ہیا
عشق مجازی ہور حقیقی لانے نہیں سوکھا لے
جامی صاحب نے جیوں کہیا بول سناواں ہاں
جنگل دے وچ مجنوں نوں بھی خون جاری ہویا
عشق مجازی دا ایہہ درجہ سمجھ حقیقت ساری
ہے اُمید جو سب کجھ چھڈ کے اوسنوں وڑیا جاویں
جس نے اکھیاں لایاں حالت معلم اوسنوں سوئی

بیان فرماون یوسف علیہ السلام زلیخا دی سیر باغ معہ کنیزکاں بیشمار

شہر مصر دے وچ اک زلیخا اپنا باغ بنایا
باغ زلیخا دا عالم وچ اوس دا نام دکھایا

باغ بہشت نمونہ پورا جنت وانگ دسیوے
سنگ مرمر بھیں استاکاراں کوشش نال بنائے
اوچھل اوچھل موجاں مارن ٹھاٹھاں ندی دریا
اگے شالامار باغیچہ دنیاں تے لاثانی
ہڈوں ودوں سوائی ہوئی باغ اندر ہریائی
بوٹیاں کچیاں تازیاں ہویاں رحمت جھڑاں لایا
جدوں نبی نے باغ وچالے قدم مبارک پایا
خوش گلزاراں تے انہاراں ریاں وچ بہاراں
سرو قدا وچبیر اکڑ کے قد تکے دلبر دا
کنچی دردوں تھر تھر تکے جلوہ لیسے نوروں
پھل گلاب پکارے کہلا اے جلدی ہی پیارے
انت آ روشن پاک نبی دی ہو سر صدقے کھلے
کلیاں شمع ہویاں نازک تکنیکیاں ہوئی اسیں پرانے
سنتر سے پچھ تر تر تکن رستہ شام سجن دا
ہو فخر سندیاں سوہدیاں ہویاں کیلے والیاں ہل ہل
سیئو دیکھ سجن وچ ہائیں سیہو اکڑنے لگے
سرخ انار آپس دے اندر ہر کوئی کھے پیارے
سنبل ویکھ سجندیاں زلفاں کیتا دور سہالہ
نرگس مست خماری اندر پد تاں ہویاں لٹیا
بھگوا رٹے ہے پتر اندر سے اندر رکا کے جلوہ پاون
داکھ نمانی واد کھا بیٹھی حال نہ رہگیا کوئی
گل گل گل گل تو ڑکی آئی عشق محبت یاری
لیتے صفر باد آم الاچی ہوا اداسی کھلے
مٹھے کہن اسیں تاں مٹھے جبے جانی اج کھاوے
سیہاں کہن اسیں جہاں منہ جانی پوچھ پا کے

وچہ اوسدے دو حوض نورانی چمکن چونکر دیوے
پانی بھی تک ٹائے سد بنائیں صد آفرین بنائے
وانگ سمندر ٹھاٹھاں مارے گل کل دسنت لوائے
پھر جا اسوچہ داخل ہویا یوسف نبی حقانی
ہر شہر نے آمد سکے لئیں پوشاک لوائی
اگے کی تازہ جاوندل ہو رہاراں آیاں
سارا باغ سلامی ہوکے پیش یوسف دے آیا
ہس ہس کلیاں ہویاں چاون کھلیاں بہت قطاراں
دوروں اوکڑ اوکڑ تکے چہرہ شمس قمر دا
دلبر جھک ہو بیٹھے نگاہاں دامن بھر بھر چجوں
سرخی لباں زیارت کاراں کھلے اسیں ہجا پہ
پھل گریاں چھریاں سبھو عشقے کیتے جھلے
اپھر چھپی نہ نظری آئے دلبر بی بے راتے
درد فراق جلیبیاں چھوٹا ہویا قد سمن دا
اڈ اڈ سکے محبوب سجندیاں ہو حیرو ہوون بالاں
شاخاں سنج تمامی شوقوں سیہ تھی پنہی اسکے
اسیں کی سرخ وکھاج سو ہینے دلبر دے رخسارے
اوپر زمیں لٹایا خود نوں پیتا عشق پیالہ
اوہ بھی اکھڑ اکھوڑ وصالت کاں جلدا اٹھ بیٹھیا
جہاں نہ جھلی جاوے دردوں کیہڑی بیڑ آرامی
لگ گیا داغ فراقت والا [illegible] تانی
اج جہاں نبی جایا ہتھ گئی قدروں بہاری
کدرل پیارا آدے سانوں کہو کے باجے پلے
کہیڑے کرم اساڈے مٹھیائی جی جانی چہہ جاوے
چنے اسیں پنج قصے ہویاں رکھاں نام وٹا کے

Marfat.com

کہن آلوچے ہم کے گوچھے جو کھاوے سو جانے
اوہنوں کل انگور رسیلے گچھے بن کے کھلتے
ہر قسماں دے میوے لگے کھاندیاں لذت آوے
ہر اک ڈالی سی بر جائی داخل ہویا مالی
لکھ ہزار جناور وتن سوہجاں خوشیاں کردے
مور چکور آوازے کردے ہرن جمال تکیندے
دل وچ خطرہ ہرنوں آیا نالی اج شکاری
طوطے چپ کر سبھ کھلوتے درختاں دی سنگ رہے
جگہ محبوب سجن لے آکے سوہنا باغ سہایا
کیا لکھاں جو اوس دیہاڑے چمن بہار لیاندی
بھیجی نال لیجانی بی اک تنبو پوری بردی
جو کجھ آکھے دلبر میرا کرنی تابعداری
دلبر دے چوگردے رہناں ادب آداب بچاناں
خوش آوازوں گاون گاکے دلبر پیش سناتے
شربت گھول پلانا ہر دم دلبر نوں تریہہ لگے
جیکر کرسے رجوع کسے ول میرا دلبر جانی
اس گل پاروں لونڈیاں تائیں بی بی نے فرمایا
ہیں او سنوں جا طعنہ دلیسان نعمت دا ذکر اسلا
کہسلاں لونڈا ہو کے میر النعمت کھا کے میری
ایڈی بیفرمانی کیتی کہیا نہ منیاں میرا
اس گل پاروں ہوشرمندہ مطلب شاید دیسی
ایس سببوں یوسف دے سنگ بہت کنیزاں گھلیاں
بن تن آون روپ وکھاون سوہنے بانے لاون
جتنوں تکن مڑ ول نہ جھکن تیر نیناں دے مارن
خوش آوازوں بے اندازوں پاس سجن دے آبہن

پستو کہن چہ چیزاں دیگر میوے اوسدے بھانے
اوہنوں شام سناون کارن آر ار لوندے تلے
باغ بہشت نمونہ اُسدی صفت نہ کیتی جاوے
ہر ٹہنی تے بلبل بولے صفت خداوند والی
بھور نمانے اگے پچھے وتن راہ دلبر دے
اوہنوں آن سلامی ہوون میوے جھک جھک دیندے
ابرو قوس کماں نوں خطرہ مژگاں جنہاں بھاری
دیکھ جمال پیارے والا ہو گئے کملے جھلے
خوش آواز پکھیرواں نالے آگے جھرمٹ پایا
ہرن سکے واہ جز اندی گئے کپا کے کھاندی
نالے ہر اک دی تائیں ایہہ نصیحت کردی
امر قبول شتابی کرنا ہمت ہو دو الکاری
جو کجھ منگے جلدی اوسنوں خدمت وچ لیانا
دینے دلبر نوں کھوہ ہنجھیں باغوں میوے والے
ہر دم اوہنوں سیس نوائی رکھناں تکیے اگے
مخفی حالوں مینوں آئیں جلدی خبر سنانی
دیہی خبر اسانوں دلبر جنوں ہتھ لگایا
اس حالوں اوس سوہنے تائیں تکی وچہ پلیاں
پھیر نہ رجوع میں پول ہولیوں کی مرضی ہی تیری
مینوں چھڈ غیراں دی جانب کیوں ہتا دل تیرا
ایہہ نہ خبر جے دل جانی واکتے نہ مول تکیسی
ساریاں وچہ باغیچے آکے گرد بنی دے کھلیاں
نار کرشمے کردے سبھو جاناں کدھرہ لیجاون
آدمی کی پرندہ اُڈدی پکڑ زمین اُبھارن
ہر اک اس طرح دی پاروں کردیاں بات صفایاں

Marfat.com

گل وچہ پلے پا کے آکھن اے محبوب پیارے
دیکھ جمال اساڈا اولیں جاوے ہوش تساڈی
دوجی آکھے ہٹ نی اڑیئے کیوں اڑیاں تہلایا
توں کی چیز نکاری جیکر ہیں دل سنگے زردہ
تیجی آکھے حسن تیرا بالکل میرے جیہا
چوتھی کہے اگر ایہہ جانی ویکھے پھر تایئں
پنجویں آکھے اگر ہیں اوسنوں تکھتاں الفوں پاہی
دا ایہہ تیرے حسن تکیندا شیشے وانگ اجانوں
چھیویں آکھے جیکر پیے جاواں ہیں نظر تلی اس ہا دے
اینویں پھر اک کولی آکھے سخن کلام سناندی
وارے وارے ہو کے سبھو خدمت اندر آون
یوسف مست عشق دے اندر دیا مستی لگانہ
اودو پیتاں جیہڑیں آکھن پھر یوسف ادھر جھک کھلویا
یوسف نوں جو عوض سنائے ہو کے دلوں نجانوں
نور آملے ہدایت اوسنوں ولدا کفر وچاوے
عشق مجازی کولوں مرشد لنگھیاں پار اگیرے
الا اللہ دا ذکر زباں سنہاں لنگیا جاری
راہبر مرشد کامل جیہدا اوسنوں غم نہ کوئی
مرشد کامل دے لڑ لگیاں کچھ نہ کچھ ملیجاوے
سنوں حقیقت جدوں اوہناں تکین ہوئی دو سیاہی
لیدا اوسدا پھر گئی زلیخا پلی یار سجن نوں
پھر باپ پتر پھر آکھے الی حمد الہی گاوے
جیہڑیں ختم پتیاں ساڈی طرف نہ کہن دی آئے
کیتا [illegible] لیندا [illegible] لگ کے نا ندا
اوسدی [illegible] ہدایت [illegible] نوں آیا

تجھ توں قدر اساڈی جانے اپنی نظر کرائے
پھر توں ساتوں خدمت کولوں کر بیٹھوں دور اڈا
تیرے نالوں حسنی فوجاں پھر کے پاس سوایاں
کدیں نہ دور تیرے تھیں ہو وو ایہہ محبوب مقررہ
ہیر احسن ہو یاہیں تاں وہ تیرا ہو گیا ایہہ
ہا ایہہ تیرے نال ہو سی دل بالکل ہوش علایں
کدیں نہ ہوسے غافل تیں تھیں ایہہ مقبول الہی
ہاں ایہہ امید نکال جلدی باہجوں لیجئیں تساں نوں
قسم خدا دی ہر دم تینوں سنگی پر لگاہ دے
اینہہ پر یوسف نظر نہ کر دا اوہناں وال نمیاندی
کردا ساتوں منظور شتابی ہو وساں آل لسٹا دوں
حمد زباں تے جاری ہر دم کچھ نہ فکر کرد انہ
وس کہیاں اوہناں کچھ نہ لایا اندر سٹی زیرا ہو یا
یوسف اسنوں الا اللہ دا ذکر سکھ زبانوں
الا اللہ الا اللہ کر کے اوچا شور مچاوے
کھل گئی عشق یوسف صاحب دی نظر پائے پھیر
بھل گئی ہر اک دنیاں عشق مجاز تمساری
ہر منزل ہیں پار کریندا اوسنوں مرشد ہوئی
جیہدا مرشد کامل اوسنوں شیطاناں نہ ہو راہ سکے
سنہاں تائیں ہو دل ہویا تو فیر عشق الہی
کیتا ویکھے او ہا سے اکو [illegible] نوں
پھر ورد تنہاں الا اللہ دا خوش آواز آسکے
[illegible] شور [illegible] آسکے
[illegible] اوسنوں [illegible] ندا
جا [illegible] ہدایت وسنوں کر [illegible] دل [illegible] یا

Marfat.com

آخر حکم خدا دا سُن کے آیا نبی گرامی | اوس دا باغ ہے سی عالی پاک عالم اندر نامی
اوس دے اندر ختم نبیاں آن ذرا دم لیاۓ | پیر نہرے وچہ پا کے حضرت چمن اندر سیں پیا
قدرت رب دی جس بُوٹے نوں نہروں پانی جاوے | اوہ بوٹا اِلَّا اللہ دا اوچا شور مچاوے
کُل درخت چمن دے جتنے پڑھن لگے ثنائیں | اِلَّا اللہ دا پیا آوازہ آوے ہر ہر تھائیں
مالی سُن کے ایہہ آوازہ پاس نبی دے آیا | پچھیا پاک نبی تھیں کیوں ایہہ درختاں شور مچایا
حضرت کیہا ایہہ سبھ مولا والی حمد الاندے | ہیں ہن ختم نبیاں بھیجیا آیا طرف تساندے
ترت ایمان لیایا کلمہ وحدت بول سُنایا | شاہ نوں خبر ہوئی پھر اوہ بھی ترت ایمان لیایا
مختصر حقیقت تینوں میں ایہہ بول سُنائی | سبھ حقیقت لکھدیاں ہوندیاں دیر نہ ہوندی بھائی
نال کہیں ولایت دا جو معجزہ حضرت والا | ہے مشہور تمامیں جیہا اسدا دسیا اساں حوالا
مطلب میرا جو ہیں زلیخا وچہ چمن دے آئی | اگوں ہر اک ڈالی پاسوں کلمہ سنیاں بھائی
ایتویں اے سدن اوس چمن وچہ جدوں رسول سہارا | داخل ہویا سبھ غنچے کلمہ بول پکارا
جتھے قدم نبیاں آون اوتھل پیریاں جاون | سوتن حرمت نبیاں پاروں پیریاں دور سدھاون
سُنو حقیقت جدوں زلیخا وچہ چمن دے آئی | مطلب تھہ نہ آیا اوسنوں درد ول کری دوہائی
حیلے جتن ہزاراں کیتے ایسر پاس نہ آون | غمی بہت پیارے والے پل پل تیر لنگھاون
چاندی عمر جوانی والی یار مراد نہ ویندا اٹھو | سو ہیے کارن دل اوداسی اوہ ناہیں مول اٹھیو
کر کر تھکی حیلے چارے کوئی قبول نہ پیاۓ | اوڑک اک دن پاس دائی دے دل دا حال کہیا

بیان عیاں کرن حالت بھوری بی بی زلیخا پیش دایہ وصلاح دین دایہ ہوئی بنا قصہ

سنوں حقیقت جدوں زلیخا رو رو ہوئی بیحالی | کوئی مراد نہ پوری ہوئی رہی مرادوں خالی
دم دم درد فراق سجن تھیں مفتی ہوندی جاندی | عیش آرام سدا یا سبھو نا بجھ بنیدی کہاندی
اک دائی سی گھر اوسدے بوجھ عاقلہ باجھ شماروں | جیں روایت نظری آئی تینوں نقرہ کاروں
دیکھ حقیقت احوال زلیخا دا اوس بول سُنایا | وس چھپا کس دوا اندیشے تیں اس حال پہچایا
ست برس ہوئے ہیں تینوں نت روویں کرلاویں | کی اوہ غم ستانی تینوں دل دا حال سُناویں
دن دن اندر گھٹدی جاویں سکیا خون تمامی | ٹھنڈے ہی ساہ بھریں وچہ محلاں ہو کے جیب اندامی
وس حقیقت دل دی مینوں اسدی کراں دوائی | انشاء اللہ صحت ہو جاسی موجب حکم خدائی

Marfat.com

سن کے بات زلیخا اوسنوں کوں بول سنایا
لگا درد اجیہا دل وچ قابل نہیں دوائی
مرچکیاں مریکیاں تینوں حالت وسال سہائی
تینوں بھی ہیں تاں ایہہ ستاں تو تکونی جلیں سائی
مدتاں ہویاں ہاڑی ساڈی اندر پیچی پکاواں
اوہ بردہ جہرانی جیہڑا صورت دا ستوا لائو
گرچہ اوہ غلام اساڈا تاں بھی سول نہ تکدا
کیہا سول نہ مندا میرا شر ستر ہو واں کولے
کون علاج کراں کوئی اوسدا دستو بات ضروری
سنکے دائی حال حقیقت رو کر ہنجوں بہریاں
کہندی دائی دل اپنے دا جیکر مطلب چاہو
اوسدے اندر ایہہ کم کرسیاں ویر چھیت کہلوا لایں
جیتھے حضرت یوسف ہووے کہلا مرد حقانی
دویں صورت جیتھا پاکے بلدیاں ہاں سہن پیاروں
ایسی حالت صورتاں والی نظر جاں اوسنوں لیسی
مطلب تیرا پورا ہوسی رحمت فضل غفاروں
وصل زناں نوں جبر نہ اوسنوں ہے اوہ بال ایانا
سن ایہہ حالت بی زلیخا بہت خوشی وچ آئی
جدوں اگیرے گھر نوں ہوئی ہور ملی ہمسائی
عقلاں اندر پوری ڈاڈھی مکر دل کچھی ہوئی
کہندی اوہ بھی بی بی تائیں سکے دور نہانی
دن دن لاغر ہوندی جاویں جوں نہ نظر آوے
بی بی نے سب حال حقیقت ظاہر بول سنائی
جد امکان لاثانی عمدہ ہر جا صورتاں والا
سنکے بات زلیخا تائیں ہڑوں لگی پیاری

سنئی دائی مہیر تائیں درد فراق ستایا
سنیاں ہوسیا ڈاڈھا ہوندا سبہ نہیں درد جدائی
تیرے باہجوں ہور کدائیں نہیں ایہہ بات چناری
نالے درد نہیں ہن جردی عاجز جند نمانی
پرہن ڈاڈھی آکھتی آئی چاہواں حال سناواں
اوسنے گل وچ پایا مینوں دام ہے زلفاں والا
ہور سبھے کم جلد کریندا اس گل کولوں جھکدا
لکھ لکھ وار بلاواں وسنوں تاں بکواری بولے
جس سببوں مہیر کولوں دور ہووے ہا جھوری
لجدا اوسدے پھر کہندی اوسنوں ہیدیکے دلبر لیں
ہاں آک عجیب نقش چوتے بیچ بنائے
تیرے تے ہور یوسف والے ہوون نقش ہزاراں
اوتھے نال برابر تیری صورت ہووے جانی
ہر ہر پاسے اوہیں صورت سقفوں ہور دیواروں
ہے امید جو اوسدے تائیں شہوت غالب ہوسی
جے ایہہ کم کریں تاں تینوں بخرہ ملے دیداروں
ہوسس خواہش آپے صورتاں تکسی جدوں سیانا
عجب ایہہ دلبر نے زلیخا نوں دائی بات سنائی
بیحد بد خصلت سی بہت حقیقت سبھ وچ زمانہ کائی
شہر مصر وچ اوسدے جیڈی ہور مکار نہ کوئی
اے زلیخا کس سببوں ہیں حال توں نمانی
کس گل پایوں تیرے تائیں لگے سخت صدمے
سن تے اوہ منہ بھی گل آکھی جیہڑی آکھی دائی
اوس بھی کیہا جو بنوا دیں ہوسی فضل تعالے
دو نہہ گواہاں نے جو بیلے اتنی بات چناری

پختہ بات لگائی دل وچ سمجھ لئی گل پوری — بیشک ایس سببوں ملسی دلبر یار حضوری

تاں پھر جلد عزیز مصر دا گھر اپنے وچ آیا — بی بی نے خوش ہو کے اوسنوں اتنا سخن الایا

یا صاحب اس یوسف بردہ صورت دا لاثانی — واللہ اعلم کس سببوں رہندا وچ حیرانی

جے آکھو تاں اوسدی خاطر اک مکان بناواں — جیسدے اندر قسم قسم دے نقش نگار لگاواں

اوسدے وچ شتاں دل اوسدا راحت فرحت پاوے — کہیا عزیز بلا شک ایسا قصر بنایا جاوے

میں جو تینوں کہنی واری کہیا بول زبانی — ہر دم کہہ خوشی دے اندر اوہ بردہ حیرانی

بیان آمدن معماراں ماہر و تیار کردن بحکم زلیخا قصرے یوسف خانہ

سنو حقیقت نقرہ کاروں سارے یار سنیوئی — شاہ عزیزوں جد بی بی نوں عام اجازت ہوئی

لکھیا خط ہمیں ہر جانب کرنا کید سوائی — کیتو بجوا دتے ناتک داک اوسدے آہے بھائی

سمجھ برادر بھائی اوسدے کرن اُتے سرداری — ہاں عطرالفیہ شہر ہمیں وچ حکم اوہدا سی جاری

سار آکھو قبیلہ اوسدا کرے اُتے بادشاہی — دولت حد شمار نہ کوئی وافر عزت آہی

ہر کسی طرف ضروری اوسنے خط ایہہ لکھیایا — ہیں جیت خانہ اک لاثانی چاہندی ہاں بنوایا

تساں جیہاں کجھ مدد کرنی بنجاوے بت خانہ — جتناں ہو سکے گھل دینا میری طرف خزانہ

تاں پھر جلد عطرالفیہ نے سن حقیقت ساری — جلدی نال روان کرن نوں کیتی اوس تیاری

سو خروار سونے زر جواہر گھلیا اوس روانہ — انت حساب دولت والا بیحد شمار خزانہ

استاکار مصور بھارے بھیجے کئی دیاروں — جیہڑے نقش بناون سوہنے خوبی پاچہ نگاروں

پاس زلیخا آ کے اوہناں گنبد تین بنائے — نقرہ کاروں سنتاں وہی بھی یک نہایت آئے

پتھر قیمیں جڑ لائے سارے خوبی حد نکوئی — شیشے وانگ تمام گنبدہاں دی خوب صفائی ہوئی

ہر گنبد اوہ چونہ تھمال اُستاکاراں پایا — وچہ گنبداں چوڑا چاہی گزاں اوچا خوب بنایا

کندہاں سنگ رخاموں گھڑیاں لعل جواہر جڑیاں — اُستاکاراں نال کمال عقلاں دے محکم دھریاں

ایہہ حقیقت نقرہ کاروں جنہوں نظری آئی — اوس نے مختصر حقیقت ظاہر بول سنائی

لیکن ذکر مفصل اوسدا انہوں بول سناواں — حضرت مولوی جامی والوں جیہڑی روایت لیاواں

جدوں زلیخا دے دل اندر شوق ہویا پیدا ایش — ایہہ جو ہر پاسوں آون خوش معمار اتھائیں

تاں پھر سب اقسامی گرامی حاضر ہوئے سارے — نقشاں تے تصویراں اندر جدی نامی بھارے

Marfat.com

بولی زلیخا نے فرمایا سب معماراں تائیں
اک مکان بناون سندی مینوں خواہش بھاری
وانگ بہشت برابر ہووے فرق نہ ہووے کوئی
جے تساں تھیں بنیا جاوے کیا وسائی پوری
سبھناں کہیا کس وچ دا اوہ کیوں نہ ہووے
کہیا زلیخا اوس طرح دا اوہ مکان سجاؤ
اک کوٹھے وچ ورہے جاں دلبر سبھ نظارا پاوے
نالے ہر پاسے ہووے ایہ بھی بات ضروری
بیٹھے حضرت یوسف ہووے کہلا مرد خدائی
جیکر اوس صورت داؤں تک کے دلبر گھر پاوے
چھت دیواراں نال ہزاراں ہووے شکلاں نویں
سن کے معماراں نے ایہہ گل اچھا جی فرمایا
تاں پھر راضی ہو گئے بی بی کیتی خاطرداری
تاں پھر لگ پئے محل بناون استاکار گرامی
ایسا اوہ لاثانی بنیاں ابن عباس بتاوے
شیشے وانگ صفائی اندر خوبی حد نہ کوئی
ست مکان بہشتاں وانگوں ڈاہڈے خوب سہاگے
سبھ آراستہ لعل جواہراں روشن جیو تکر تارے
ہر تخت تے حوراں دو دو سونے کولوں بنیاں
جام سنہری ہتھ دی تھیں استاکار بنایا
وچ وچ ہتھ رکاب گرامی کھانیاں کولوں بھریا
یوسف کارن اوکڑ اگاں اک پئی شربت کردی
نال اشارے دیوے لقمہ چک کے پئی بتاوے
ہر دروازہ خوشبو بھریا صندل کنوں اپائیا
ہر دروازے اگے تکیے دو دو مور گرامی

اس کم کارن دو رولا نیہوں سکیا اساں تسائیں
ایسا جو لاثانی ہووے اندر دنیا ساری
لاگت ہیں خود لائی اوستے جو تصرف ہووے
خدمت بھی ہیں کرساں نالے بہت دلیساں مزدوری
دستو تاں ہے سبھ کوئی کم وچ کمراں ہتھ کھاٹے
اک حویلی وچ ست کوٹھے با ترتیب بناؤ
ہر طرفے دروازے ہووں جدھر چاہو ہی جاوے
ہیری شکل برابر ہووے نال سبھی مستورگی
اوسے نال بروہیں بھی ہو گلوندڑی پائیا
دوجے پاسے بھی اوہ حالت اسنوں نظر ہی آوے
پا گلوندڑی ہک دوجی نوں ملدیاں ہووے اوہ بی
کہندے حسب الامر بناساں جیکر اللہ چاہیا
نالے کہیا ایہہ لوو دولت کہو جلد تیاری
کرن روایت ترت جہوں ہر پاسے ختم تمامی
موتیاں کنوں عمارت سارا نہ صفت کیتی جاوے
چاندی وانگر روشن ذروں عجب بہار وی ہووی
ہر خانے وچ چاندی سنگ سونے تخت وچھائے
اوپر اوہناں دے دو تصویراں آہمیاں ساہمیاں پائے
خدمت کارن ہر کوٹھے وچ دو کھلویاں بنیاں
تازہ شربت دیون کارن اوہ دے ہتھ پیالا
کیہا ہیں صفت کراں جہوں اسی ہتھ پھڑیا
پی لین ہن حضرت پی لینے حضرت ہیں بانہی ہیں پردی
کھان دی صورت ساری نوں بھی کھانیاں لذت آوے
ہر خانے وچ ہووے کھن نوں خوب انگیٹھا لایا
تاں جو دکھاون پیلاں پاون دلبر کان تمامی

Marfat.com

سبز زمرد ول ہیرے یاقوتاں نال جڑ عقیقوں سازی
اندروار تمام اونہاں دا کستوری نقش بھریا
ایہہ بنائے جدوں پیارا آپے دلبر شاہی
نقرہ کارا تمام قیصر یوں چالی تھم فرماوے
لعل جواہروں جڑت جڑا اوہ ہوئے تھم تمامی
تر سجا سی فیروزیوں وچ تھا خوب زمردوں عالی
قسم قسم دے گوہر موتی وچ چھتاں دے لائے
کتنے ہور مکانان اوتے سوہنے برج بنائے
ہر برج تے گال سونے دی سازی استاکاراں
ہور ہزاراں صورتاں شکلاں مہر اکردیاں کھلیاں
ست مکاناں نیل حماراں پالو پال بنایا
ڈال جنہاندے سبز روپہری برگ تے ثمر دوں لگے
ہر ڈالی تے پکھنوں بیٹھے رنگ سنہری تازے
الٹے سیں نواے سبھناں ادب کنعل شتر باون
کہیا اوہ باغ بہشت نمونہ سازیا استاکاراں
حضرتؑ کہیا اینویں جو کوئی میرا دوست تھیسی
خوبی حد شمار نہ جیدا ثانی وو جا کوئی
حوراں ناز نیاز دیکھاون وچ تخت سنہری
ایسے وچ بہشتاں ہوسی ہوسن تاتے مٹھے
عمر جوانی تینتی ورہیاں ہر نوں لسی بھائی
سٹھ گز اوچا قد ہر اک دا انگ وڈو آوازہ
ایسے محل مکان نورانی ہوسن جنت والے
گلیاں اندر کستوری دیاں ہوسن بھریاں تالے
ہر گھر چشمے چھل ہزاراں دودھ شہد خوش وکسن
حضرتؑ کہیا جد کوئی مومن اندر ذکر کھلوسے

کن فیروزیاں کنوں بنائے لٹک کرے بنیدی بازی
سبھناں شام مناون کارن سر سجدا لوچ دہریا
سا سہنے ہو برابر دوویں اولوں ہوون سلامی
تھم چوتالی قصص اپنی وچ عبدالستار بناوے
اک سونے دا دوم عقیقوں عالی شان گرامی
چھت اونہاں تھماں دی اُتے سونے چاندی والی
سوہنی جیکر تاریاں کولوں شب اسمان سہائے
خوبی حد شمار نہ کوئی صفت نہ کیتی جائے
اکھیاں سرخ یاقوت مرصع ہوئی نال جواہراں
یوسفؑ تختیں قربانی ہوسکے ہود دہیوں نلیاں
صحن اونہاندے اندر سوہنا اک باغیچہ لایا
میوہ کمر دار بیدوں تازے سوہن بیچے اگے
اوب بنج دیوں حکم بکرم کرن نہ تجہہ آوازے
حرصوں خالی پھل توڑن وانگوں خیال نہ لاون
بیٹھے کے محل بنایا یاراں کارن یاراں ⁂
وسنوں استہیں دہ کے سوہنا جنتی محل ٹھیسی
سونے چاندی کولوں جیدی سب عمارت ہوئی
کپڑے سبھ حضوروں لسن تلے دار روپہری
کتناں نال نہ سینے کدائیں اکھیں نال نہ ڈٹھے
تے ہر دی صورت یوسفؑ وانگوں خوبی حد نکائی
عربی ہر کوئی بولے بولے رحمت بے اندازہ
وانگ شمس دے چمک دکھاون کتھوں تک دے والے
نعمت رنگ برنگی جنتی کدیں نہ ہوسن بھیاں
اک ڈالی تے ستر قسماں میوے لگسن
اوسے کارن جنت اندر شروع عمارت ہوئے

Marfat.com

جتنک ذکر کریندا ہے عمارت پوندی
جیہڑا ہر ذکروں لسن کرے وقتی اُدّوں بھی لسن ہندی

جیقدر تسبیحاں بندہ سجدے اندر پڑھدا
اوس قدر اس کارن بوٹے رب جنت وچہ کردا

عالی شان لقا خدا دا ہر بندے نوں ہوسی
غم دلگیری دور رہسی کوئی نہ دردواں ہوسی

فرش فروش ہزاراں حوراں ہوسن ہار سنگارا
جام کوثر دا بھر یاراں نوں پیسن نال پیاراں

ادب سلاموں سیاں یاراں اگے کرسن کار گذاری
بہتر حوراں سبھے خاوندیاں کرسن تابعداری

عین جمال پیارے والا تک سبھے ترجاسن
شام سجن دے راضی کارن سوہنے گون سناسن

جیویں زلیخا یوسف کارن ہوئی سی سودائی
اینویں ہر اک حور بہشتی جاسی صدقے بہائی

اتنی نعمت مصر وچالے یوسف نبی بنیائی
جتنی جنت اندر نعمت پاسی مرد خدائی

وچہ مصر دے نت زلیخا ہڑکے یوسف تائیں
جنت وچہ مومن نوں ہڑکن حوراں چاہئیں پائیں

نت پوشاکی یوسف کارن بی بی خود پہچاوے
مومن نوں بھی نت پوشاکی وچہ بہشتاں آوے

قسم قسم دی نعمت حاضر ہر مومن نوں ہوسی
آخر قصہ جیدوں خدا لیجاسی سبھ کجھ معلم ہوسی

بیان طلب کرن یوسف علیہ السلام زلیخا فقیرنی نوں سدّے آپ محل

کرن روایت جیدوں تیاری ہوئی محل اٹھانی
سب عمارت حسب الامروں بن چکی من بھانی

دلبر خاطر اوس دے اندر فرش فروش وچھائے
نرم گلیچے عجب سوہنے قدم نہ وہر جاوے

ہر خانے وچہ ادب تعظیموں دلبر کان ضروری
سوہنے پلنگ وچھائے لائی عنبر دے کستوری

قسم قسم دے کھانے دانے میوے حد نہ کوئی
ہر اک نعمت دلبر کارن اوتھے حاضر ہوئی

نقرہ کاروں کرن روایت پھیر زلیخا مائی
دلبر خاطر بدلن دوالے خوب پوشاکی لائی

ایسا تاج سرے تے دہریا راوی خبر گذاری
جُڑی اوس دے نال نہ ہووے قیمت دنیا ساری

تخت مرصع اپنی خاطر سنتویں خانے اندر
خوب طرح گھتیا او دے لا کستوری عنبر

اپنا ٹھاکر بھی اوس جلدی حاضر چاک لیاندا
لگی کرن پرستش اوسدی [illegible]

اٹھدا بہندا بولی اوسدے اگے عرض سوال سنادے
ایہہ نہ میری مدد کردی کم میرا ایہہ جاوے

خوش رخساریاں والا جانی اج دیہاڑا ملیندا
دل جے ہر سنگ پا ہم وصالت آکھ سناواں تینوں

دل بھڑیں حیلہ حیلی کیتی بت نوں عرض سنائی
ایہہ نہ خبر جو اسدے پاروں ہجر گئے فلک خدائی

پردہ پا چھپایا اوس نوں ستویں خانے اندر
بعد اوسدے پھر گھل سیہا سدیا نبی پیغمبر

Marfat.com

دائی اک سیانی یاپن بھیج سنیہا گھلدی | لے آ اوس محبوب سجن نوں جلدی جلدی
عشق گرامی میرے تائیں پلک آرام نہ آوے | حاضر آن پیارا جانی دلدی مرض سدھاوے
تاں پھر دائی جلدی آئی حضرت یوسف تائیں | بی بی دا پیغام پہنچایا دل نہیں چاہیں چاہیں
حضرت یوسف عذر نہ کیتا سُن پیغام سدھایا | صاحباں اگے عذر نہ کیتا پیر دیاں روانہ آیا
نال دائی اوہ ٹُرپیا یوسف آ دروازے کھڑیا | دیکھ مکان لاثانی یوسف دل اپنے وچ ڈریا
کہندا ایہہ مکان گرامی نویں عمارت عالی | ہوسی کوئی فریب اس اندر نہیں فریب توں خالی
اسپر امر دل عذر نہ کیتا اندر داخل ہویا | اودیوں پاس زلیخا بی بی کر کے چھپ کھلویا
دیکھ پیارا بی بی صاحبہ بہت خوشی وچ ہوئی | استقبالوں اٹھ کھلوتی لائی دیر نہ کوئی
ہور کنیزاں لیس ہزاراں قفلوں پھیراں باہاں | سجے کھبے پہراں پہراں کر کر ناچ کھلوتیاں
ہر دروازے اوپر مجرا کردیاں شام سناواں | اوڈھ اوڈھ خاطر یار سجیندی ادب تعظیم بجاواں
دیکھیا اوہناں شور کیتا بی بی نے فرمایا | ہٹ جاوو مت دل جانی دا شور تھیں ہو اُڈریا
سن کے حکم تمام کنیزاں الوداع ہو چلیاں | دلبر خاطر پھیراں انگلوں باہر قصروں کھلیاں
کرن روایت وچہ انہاندے لڑکے والی بائی | بنجری وچہ لڑکا اندر چھڈ کے باہر آئی
حکمت کمال ربدی ہوئی رحمت فضل الٰہی | باقی رہیا بال ایانا ہیرنی جس گواہی
پیدا ہویا اُس جائی جلدی سبھ دروازے کارے | سنوں گواہی وچہ یوسف نوں بی بی اندر پیارے
زیور زینت ویکھ یوسف نے خاص زلیخا والی | عاجز ہی کر کے بدو لگے نرم آواز لکالی

اَللّٰھُمَّ اَغِثْنِیْ بِرَحْمَتِکَ یَا اَرْحَمَ الرّٰحِمِیْنَ ط

یارب توں رحمان الٰہی خود رحمت وا اسا ہیں | ایس گناہوں حافظ ہو کے من امان بچائیں
دروازے تک پہنچ یوسف نے کیتی گریہ زاری | ہائے ہائے افسوس پیا فتنے وچہ پھاتھی جان پیاری
جیدم رو کے حضرت یوسف ایتھوں پیر چلائے | تھکوں لہہ کے بی بی صاحبہ یوسفنوں سمجھائے
نہ رو دل دے دلدار پیارے میں تیرے پیتوں واری | تیرے باجھوں میرا دلبر مصیبت بھاری
تیرے کارن بنائیں میں نے محل مکان شہانے | اسپر توں ہی میرے سائیں کجھ مجبور جانے
ہجر فراق تاں نت روندی دراں دار سوکھیاں | اسپر حضرت پیارا دلبر کدیں پسند نہ آیاں
جدوں زلیخا پیار محبت والی بات سنائی | حضرت یوسف نوں بابل دی یاد اگوں کل آئی
نال ہجر دے اقرار اس ہوونے پیار محبت پایا | اوس پیارا سامنے تائیں کجھ ہنرہ چھپایا

Marfat.com

کر کر فکر دلیلاں روے تھر تھر کمبنے پیا
رو فرمایا بی بی صاحبہ کیوں توں نیر چلاویں
خوش ہو کے دلدار پیارے سائوں خوشیاں عیداں
وکھرے ہو کے دونویں جانی اس وچہ خوشی کمایئے
ہیں تساڈی نوکر ہوئی تسیں نہ مینوں جانوں
یوسفؑ کہیا رخصت ویلے آکھیا باپ اسانوں
اوہا بات پیارے بابل والی یاد کرائی
کہے زلیخا ایہہ جو تک کہاں زیور زینت لائی
یوسفؑ کہیا عزیز اساتھے شفقت مہر کمائے
جیکر اوہ اطلاعی ہووے پھیر ایں کدھر جاواں
کہے زلیخا جیکر اوسدا تینوں خوف ڈراوے
دیواں زہر پیالہ اوسنوں مر جاوے مرجانا
کہندا یا رب فضلاں کولوں آپ کریں نگہبانی
پھاس گیا وچہ پھاہی ایسا چھٹنا مشکل ہویا
صدقے پیو دادے دے تینوں رکھیں یا رب سائیاں
اس حالت وچہ پھیر زلیخا اس نوں ہتھ پائیا
نال سدا ہے دل جانی میرا ہو جاندا کجھ بھول
اٹھاراں ہزار پہار و جتنے دلیساں اے خدائی
رنڈیاں عورتاں ہو بلبلیاں اوپر صدقہ کر سال
عیب قصور تمام تساڈا بخش ہوسی سرکاروں
نالے جیویں خدا اپنے دی تو نے صفت سنائی
اوہ غفور رحیم الٰہی رحمت فضل کماوے
نہیں امید خداوند تیرا پھیر ناراض ہو جاوے
رب میرا اوہ رشوت کولوں ہر دم کرے بیزاری
واللہ اعلم وقت اوہدا ایہو یا نہ ہووے

دروازہ تک بند تمامی عقل فکر اُڈ گیا
تیرے کان مکان بنایا کیوں نہ خوشی کماویں
تیرے کان مکان پوائیا کر کر کے تاکیداں
بلغ و صالت والے وچوں چن چن کے پھل کھائیے
ہیں سکیں نہ ای تائیں وچہ خیال نہ آنوں
ہور نہیں خیال بیوناں رکھنا یاد خدا نوں
کدیں نہ رب العالم بھلوں ہور دسے نظر اوہلائی
میری طرف نگاہ تساں نوں کرنی لازم آئی
اوسدے گھر وچہ میرے کولوں بدی نہ کیتی جاوے
نالے روز قیامت اندر کیہڑا اکھ وکھاواں
آکھو تاں اوسدا ایہن پہلوں سو نہ کیتا جاوے
سن کے بات اجیہی رونا یوسفؑ درد نجاناں
ایس گناہوں رکھیں سائیاں ہر دم وچہ امانی
رکھ لویں اس عیبوں مینوں عاجز ہو کے دیا
سخت مصیبتاں اج دکھ میرے ہیں عاجز نے آہاں
درد فراقوں رو بی بی نے یوسفؑ نوں فرمایا
رب ناراض بلا شک راضی ہیں کر دیساں تینوں
ہور ہزار دینار سونے دا کراں نقدی بہائی
لکھ درم اوہ رب دے راہ دے کر دیواں ہر سال
کون اوہ عیبی جس نہ بخشش پائی زاری زارد
اوس تہیں سچی حالت ایہل معلوم ہوئی بھائی
اوگن ہاراں بد کرداراں دے ستر عیب چھپاوے
سن کے بات زلیخا نوں پھر یوسفؑ نہیں بناوے
بے پرواہ نہ اوسد نبایئں دنیا دولت پیاری
جرم گناہ کرے بار میرا نوں جان تنبیہ لیوے

جیکر وقفت دیوے پھر اگوں اوہ مرضی دا سائیں
کرے قبول اوہ میری توبہ یا قبولے ناہیں

جے قبول کرے تے پھر بھی عیبی مرد سو منہدا
عیبی دا تے بے عیبی دا اکو شان نہ ہوندا

دیدہ دانستہ جو کوئی بندہ عیب کماندا
رشوت دتیاں رب دے کولوں اوہ نہیں بخشیا جاندا

عالی پاک گھرانا ساڈا اندر دنیا ساری
داغ لگا نہیں اوس خانے نوں منیں بات ہماری

پھیر زلیخا یوسفؑ تائیں ہور اک بات سنائی
جیونکر فقرہ کار دل منبعل نظر حقیقت آئی

بیان سوال کردن زلیخا برائے مجامعت و جواب دادن یوسف علیہ السلام برائے مفارقت

مَا اَحْسَنَ وَجْھَکَ بی بی لوں یوسفؑ نے فرمایا
کیسا نکہہ مبارک سوہنا تیرا رب او بنایا

یوسفؑ نے فرمایا اگوں سبھ صفتاں اس تائیں
جس نے سوہنی صورت کیتی خالق مالک تائیں

چار دناں دی حسن جوانی کجھ دن دی زندگانی
دستر خوان دنیا دے اُتے کجھ دن دی مہمانی

کہے زلیخا واہ کیا سوہنے دو نین تساڈے
جنہاں ڈٹھیاں دردمنداں دے دل ٹھیں جیں اساڈے

پرت تکیئے طرف اساڈی نظر کرم دی پائیے
سوہنے نین جو سرمے والے چا اکوار دکھائیے

کہیا یوسفؑ جو اج تینوں تکدا سوہل نہ جھکاں
روز قیامت بہے تائیں کن اکھیں نکلاں

کہے زلیخا وال تساڈے کالے خوش دل کردے
کہیا یوسفؑ ایہہ بھی پچھے ہوسن وچہ قبر دے

دلبندا اس جا کہہ او پر بات بے ادب الائی
ایسی بات نہ نبیاں دے حق بالکل نہیں آئی

کی اوہ گل یوسفؑ دے حق وچ پچھدا سیا بات ہماری
انہاں دونہہ سطراں دے وچوں سمجھ حقیقت ساری

کہے زلیخا یوسفؑ تیرے وال عجائب کالے
حضرت کہیا اول ایہہ خاک قبر دی کالے

کہے زلیخا یوسفؑ جانی تیری عجب جوانی
حضرت کہیا کد تک رہسی اوڑک ہونا فانی

انہاں دونہہ سطراں وچ اسنے بات بے ادب الائی
عاصیاں وانگوں شان نبیاں دے سنے کہیا بہلائی

اِنَّ اللّٰہَ حَرَّمَ اَجْسَادَ الْاَنْبِیَاءِ عَلَی الْاَرْضِ یہ نبی تہاں
خاک قبر دی نبیاں تائیں بالکل مول نہ کھاوے

بلکہ مومناں مقبولاں نوں بھی ناں کجھ پہچانے
کیوں ٹکلن سنے قلی ہوون خاصے نبی ربانے

ایہہ دو سطراں الیس جہیتوں برخلاف الایماں
توبہ الیاں شاعراں کولوں جو پچھاہیں سیاں

لیس آثر ھھر کر حبیب بالوں سمجھیا اسان حوالہ
وافر سخن کرن نہیں کردا خفگی رب تعالیٰ

جیونکر کہیا فیہہ فلانا قصہ رہیا تُشنا تداو
ایہہ پر سمجھ پایا نا سوکھا نہیں مٹکایا جاندا

اپنے عالوں جیونکر متلقتہ ہیج آکھاں انہندی
آپ جیسی کوئی رہبری جاندی اینکاں جھیں دیندی

واللہ اعلم اس شیخی نفیس غیرت رب نوں آئی
بس نوں شیخی کریں نہ کوئی ہر دم ڈریں قہاروں
وس حقیقت یوسفؑ والی جدوں کہانی ہوئی
کہے زلیخا ہر دم تیرا چاہواں قرب حضوری
یوسف کہیا رب دل ہو ناں بہتر تیرے تائیوں
کہے زلیخا تاں اسے جہانی صورت دے لاثانی
آمل خوشی کمائیے اسیں فرحت وچ اوڈاپئے
یوسفؑ کہیا اس حاجت وچہ جو کوئی دل لگاوے
کہے زلیخا اس دعول رو کے سن لے یار یگانے
یوسفؑ کہیا جو کوئی لاوے ہتھ نا محرم تائیں
کہے زلیخا اساں نساں نوں کل آندا کر بردہ
پھیر عجب گل نال اساڈے کدیں نہ وچ کما ہو
پھیر زمین وچہ کر وو زراعت جو ہو ایک بیگانہ
کہے زلیخا میری طرفوں چا تک ہک واری
یوسفؑ کہیا قدر نہ جیہوں تیری طرفوں تکاں
کہے زلیخا کون قہار اوہ جس تھیں ڈریں گھبرا
کہے زلیخا واہ واہ توں نے عجب ایہ بات سنائی
اندر وار پوشیدہ واڑے کوئی خیال نہ آئے
یوسفؑ کہیا سنتی اٹھے میرا رب تعالےٰ
ایہناں سنداں کوجھا جیکر ہوویں دا انفلاہ
کل حقیقت رب میرے دی اگے ظاہر ہوئی
بلکہ اوسدے اذاں باہجوں حرکت کوئی نہ کردا
اے زلیخا میرے اتے ایڈا ظلم نہ کر توں
ہٹ جا ایس خیالوں میرا رب ناراض ہو جاندا
ایسے فعلوں جیہڑا اسانوں ہووے شرمندہ جا اسن

قصہ اوسدا پڑھنے کولوں سختی کرے لوکائی
حق بیان سنائیں سانہوں بیشک شوق پیاروں
حق بیان سناویں گرچہ رنج ہووے پیار کوئی
اپر تسیں اساڈے کولوں دم دم پکڑو دوری
تیری نزدیکی دے کارن آسے قہر جلالوں
تیرے کارن فرش وچھائے تخت وہ سلطانی
حاجت دلدی پوری کیجو دلنوں او دراپئے
حاجت جنتوں روز قیامت تیتھوں لہ جاوے
لاؤ ہتھ میری چھاتی تے ٹھنڈ ہو سر وچ سینے
اوسدے بدلے دوزخ سڑسی ایں اج کردا ناہیں
پھر نساں نوں خاوندا بھی کردا نا سر کردہ
یوسفؑ کہیا اس گل بابل آوے خوف الٰہی
بھرناں کوندا ہم اگے اس غمگل نہیں جس را نہ
تانجو دور ہو جاوے جیہڑیں دوفراقی بیماری
میرا رب تہار سدا وے اوسدی طرفوں جہکاں
یوسفؑ کہیا دہشت اسماناں والا ہے ہاکت جیہڑا
ستویں کوٹھیوں کیہو نکھر دیکھے ساڈی کارروائی
واقف نہیں اوا وہ گواہی کیونکر اللہ جانے
عرشاں تہیں سے فرشاں تیکر سب کجھ دیکھن ہارا
تاں بھی بیشک دیکھن والا میرا مالک [illegible]
ہتھر بہت ہارا کدے ہے باہجہ اذن دے کوئی
میرا دل خوف ڈرادے بیشک میرے رب اکبر دا
بہار جو اسماناں ہیں بہارا میرا ادپر دہر توں لیا
لیکن تم لادیں گھر میرے نوں گھر میرا نپیال دا
ہٹ جا ایس خیالوں شاید رب اجراد غچہ اسن

کہے زلیخا تیرے تائیں ہرگز خوف نہ آوے
آیا خوف نہ آوے تینوں ڈک سکے غصہ میرا
تول جس پاروں میرا اوپر پائیں رنجگی بھاری
جس دم راضی میرا اوپر ہو یا اللہ سائیں
کہے زلیخا مل خریدیا تینوں درم دینارون
یوسف کہیا خدمت کارن مل خریدیا تینوں
کہے زلیخا اساں تساں نوں کارن خوشی دے آندا
اوہ گل سول نہ حاصل ہوئی رہندیاں عمر گذاری
یوسف کہیا رب میرے پاسے خاص فرشتے نوری
نیکی بدی تمامی لکھن چھوڑن بات نہ کوئی
کدیں نہ ایسا فعل کریساں ربدا خوف ڈراوے
کہے زلیخا اسیں تساں نوں خاوند فعل بناواں
یوسف کہیا ایہہ آزادی کیتا نہیں بندی
کہے زلیخا اٹھ لے دلبر باغ میرا اندر پیارا
یوسف کہیا جدے ہتھ وچ کنجی اس جنت دی
میرے پاسوں ایسا کارن شول نہ ہویا جاندا
نالے روز قیامت اندر کیہڑا منہ دکھاواں
توبہ توبہ پکاراں اس کاروں جاہو سٹ گناہوں
سٹ جا ایس خیالوں بی بی چھڈ دے وہم شیطانی
میرے پاسوں مطلب تینوں کدیں نہ حاصل ہوسی
سن زلیخا حالت ایسی صاف جواباں والی
کہندی جیکر میرے تائیں نہیں مراداں دیندے
یوسف کہیا کدیں نہ مطلب حاصل ہوسی تینوں
سن کے بات زلیخا بی بی ہوش حواس بھلائی
لگے پرتاں دگانی حضرت خوف خدا چہ آئیا

میرے امر قبولن کولوں کیوں توں انکھ بھنواوے
کہیا یوسف رب نہیں غصہ تینوں بہتر تیرا
اوس گل پاروں خوش اساتھے ہووے اللہ باری
دوجیاں دے غصے دا خطرہ تینوں دل وچ نائیں
بردہ ہو کے امر نہ منیں بالکل شوق پیارون
ربدی بندگی کنوں ہٹانا ایہہ نہ لازم تینوں
ایہہ جو رل کے جشن کماساں جاسی غم ولاندا
ہوئی مراد نہ حاصل تینوں ہتھوں ہوئی لاچاری
رہن ہمیشہ گل میرے اوپر ہر دم شام سحوری
جیکر میں بھی کراں برائی کیونکر یاداں ہوئی
میری گولوں نزدیکی جا کسب کیتا جاوے
بردیوں کر آزاد شتابی دیواں قرب سجاواں
دل چاہے آزادی اوسنوں جیہڑی اک سڑیڑی
پانی پا شتابی اسوچہ ہووے سبز سوہا پیارا
اوہ پانی ویسی کیہڑ سی غنچہ کلی سمن دی
نمکحرامی ہووے اوسدی ہن جسدا ایں کھاندا
خاوندے دے وچ کیہاں ہویاں کس وسانے جاواں
ایسے کاروں خطرہ ڈرے مینوں غضب الٰہوں
ایسے کاروں نیک آوے سبھ تے جھڑک ربانی
زاری ذرہ قبول نہ ہوسی گرچہ عمراں روسی
اپنے تائیں قتل کرن نوں خنجر کٹار نکالی
تک لے تیرا گے خود نوں اسیں ہن قتل کریندے
خواہے خود مر خواہے مار و سخت کٹاروں مینوں
لے تلوار حلق تے رکھی پکڑی بنی خدائی
کہندی جیکر اج دن اسنے اپنا رخت ہٹایا

Marfat.com

ہن گناہوں بہنوں بھی پھر قتل عمر کراسی / نالے ایہہ بھی باہجھ گناہوں دوہاں دکنوں مرجاسی

شہرت جگدی میرے ذمہ رہسی عمراں ساری / حسن اندر خانے یوسفؑ بی بی ظلموں ماری

اصلی حالت مول کسے نوں معلم ذرا نہ ہوسی / بے عذرا ایہہ خون بلاشک پھیر ذمے اوسی

ایہہ فکر کرینی خدا دے پکڑ ہی جلد کٹاری / قتل نہ ہوون دتا اسنوں نال ارادے باری

فی الجملہ یوسفؑ اس جائی گرل اچھا ہویا / امر لاچاریوں سکت دیوانہ جاپے جیونکر مویا

صفاں فکراں فکر اندیشے آئے نبی اللہ نوں / لسن دا کوئی داہ نہ لگے جاوے کیہڑی جانوں

ویدے مطلب کہو زلیخا رو رو کردی زاری / یوسفؑ کرسے لنا رہ جیونکر کہندا اللہ باری

قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ إِنَّهُ رَبِّيْ أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ

پناہ پکڑاں ہن نال اوس بدے کہیا نبی خدائی / جیہڑا حافظ پالن ہارا اندر ہر ہر جائی

سوہنی جا گہہ قربت والی جسنے بخشی بہنوں / نہیں خلاصی ظالماں کارن بھل سناواں تینوں

ساریاں ظلماں نالوں بھارا ظلم زنا دا آیا / زانی روز قیامت اندر جاسی دور دہکا یار

جد شیطان ایہہ اقلی آیت سنی رسول خدائی / اوسے ویلے رونا کہیس پچھیا نبی گناہوں

لطیفہ شریفہ

نقرہ کاروں نظر روایت آئی اک گرامی / جدوں زلیخا یوسفؑ کارن بلے در تمامی

ویکھ جوالہ شیطاں ظالم اوچا شور مچایا / تاں پھر اک مطبوع شیطانے آکے حال پچھایا

کہے سببوں ایڈا جھاڑا اج خوشی دا کردے / غم دلگیری دور سدہائی موج خوشی وچ تردے

کہے شیطان اج میرے تائیں ایہہ خوشی سوائی / پیغمبر نے کافرہ عورت قید کیتی بک جائی

مطلب دل میرا پورا اج ہو دن تے آیا / نال بی بی دے نبی خدا وا جاسی پڑا کمایا

وچ شیطاں اوسدے تائیں کہیا بول زباناں / کی معلم جے عصمت اسنوں لائے ذات رحماناں

رکھ لوے رب راکھا اوسنوں اپنا فضل کماوے / پھر سے اگر خدا دی عصمت سارے تہن ونجاوے

کہے شیطان بلاشک تو نے سچی بات سنائی / اکپر چ بیں حقیقت تینہاں نہیں معلوم نہ کائی

اک کو تجھے وچہ قیدی دو نوں پھیر تقدیر کرا دے / تحقیق جوانی حسن لاثانی اک نہیں اک سوا دے

مروزناتی جن جا گہہ نے رکے بیٹھن دونویں / تو سمجھائیں بھی جلدی اوتھے ہو داں حاضر اوہیں

میں بھی اپنی طرفوں تہمت کرساں جتنی ہوئی / پاک یقین اس تائیں لکن وچوں نہیں مجھ جانا کوئی

اینویں وچ خوشی دے کہلا کیتا شیطاں سہانے / قال معاذ اللہ انہ ربی کہیا نبی خدا نے

سن کے ایہ دعا یوسف تھیں رونا ٹھاٹھاں ٹھاٹھاں
یا صاحب کہیں روواسے کی دلگیری آئی
نکر بہانہ جو ہیں کیتا توڑ نہ چڑھیا کوئی
پکڑی اوس پناہ شتابی وچ درگاہ خدائی
لالا شرطاں بنی خدادا نکراں وچ پایا
یوسف دے بھی قید ہوون وچ شیطان خوشی کمائی
جس دم نس کے اسرائیلی آئے نیل کنارے
کہندے اپچھے دشمن اگے دریا بھارا
عاجز ہاندے اسرائیلی طاقت ست نہ کوئی
غیب آوازہ رب دی طرفوں آیا نال شتابی
سارے کم اینہاں دے ڈھلے لکھ توڑ کے ایہ لیتے
وچ ہیں کیونکر ایہو لیتے فضلاں نال بچاساں
اوسے وقت موسے دے تائیں آیا حکم لگانہ
ماریا عاصا پانی اوپر پایاں رستے ہوئے
ویکھ حوالہ شیطاں بہت لوسنوں کیتی زاری
اوس دن بھی اس شیطان ظالم رو رو حال ونجایا
جس دم کل گنہگار محمدی دوزخ دے در آسن
اوس دن بھی شیطان خوشی تھیں ہس ہس حال ونجاسی
کہسی او سنوں توں کیوں کیتیں ایہ مردود خدا دا
کہسی شیطان ہیں کیوں نہ ہساں تک گنہگار تماہی
بھار گناہاں سر تے چائے ہتھیں نامے کالے
ہر نرنا لے ہٹ اے ظالم ایہہ کیا گلاں کرناں
لکھ اونہاں دے لوگ بہالے توڑی پائے حساب وں
آوے حکم معاصیاں تائیں واحد ذات غفاروں
ہر ہر طرفوں منہ تے کالا نکسن شام صباحیں

سن فکار شیطو نکر ٹی کہیں اتنے تائیں
روشیطان بتایا سبھنوں سنو حقیقت بھائی
رب دی طرفوں یوسف کارن آکر رحمت ہوئی
رب دے ظل حمایت تلے اس دی جان لکائی
گئے گوانے مکر تماہی جاں کوئی ویلا آیا
اینویں وچ زمان موسی دے اسنے عید لگائی
اوس دن بھی شیطان کمینے لائے مچ لکائڑے
اس حالت وچ موسے اپنا ساتھ لتا سی سارا
مرجاسن ایہہ ڈب کے سارے شامت نازل ہوئی
کیوں سیا خوش ہو ویں توں اتنا اے مردود حیاتی
اپر رحمت میری بھاری بہت کیتے حصے
لنگھ جاسن ایہ پار تے کافر سارے غرق کراساں
عاصا مار پانی دے اوپر ہو جلد روانہ
پاراں ٹوئے اسرائیلیاں جاکے پار کہلوسے
آس امید جو ولدی آہی ہن وی رب باری
روز قیامت بھی ایہہ اینویں جاسی نیر وہایا
نار جہاں دوزخ دے اندر تک حکم تیلا سکی
ساڈے سنگ محمدیاں والی جاں دوزخ چاہی
دوزخ تیرے کاں نیا یا حالت سبھ سنگ دے
مومن امت محمدی والے دوزخ جانہ گراہی
جنت دے طالب سنگ ساڈے رب دوزخ وچ ڈالے
میرے فضل کرم دی جانب کیوں توں نظر نہ دھرناں
تاں بھی بھارا کرم اساڈا کریئے جدوں حساب وں
جاوے فضلوں جنت اندر وہ ہو دوستہ ناروں
اپر مرن دے وانگوں آوے شرم نہ اس دے تائیں

Marfat.com

اینویں وچہ اخیر عمر دے جد مومن کوئی آوے
اوسدن بھی شیطان نکارا خوشیاں بہت کماوے

حکم ہووے کہ مردود خدا دے دس حقیقت ساری
کس سببوں خوشیاں پاویں تینوں چڑھی خماری

کہے شیطان خدا دا بندہ وچہ پھندے آیا
عمر جوانی اندر اسنے کوئی نہیں عمل کمایا

پنڈ گناہاں والی سرتے منہ سیاہ چا چائی
وگئے ہر خطایاں والے نیکی نہ سرہی نہ کائی

نامے عملاں والے کالے ہتھوں پلیوں خالی
کی گل جے چا کافر کرسی بارے رب متعالی

لایق کفر تمامی کارن اوسدے نظری آون
ایسی کدیں نہ مومناں دے سنگ زندگی رخصت اٹھاون

آوے حکم خدا دی طرفوں اے مردود شیطانا
لکھ گناہیں ہیں بھی بخشنہارا رب توانا

لکھ ہزاراں اوگن تیرے کیتے اسنے بھارے
تائب ہی جسدم تائب ہویا بخشدیاں ہیں سارے

فضل اساڈے وڈے سبھ کیتیں جنہیں کرم کمائے
اوگن اوسدے نیکیاں کر کے جنت اندر پائے

سن حوالے دے شیطوں کردا حال دوہائی
کہندا ہائے افسوس نہ چلیا مکر اساڈا کائی

لکھ تجویزاں کیتیاں اوپر رحمت رہی بھاری
کیوں نہ بچ کے جاوے جسدا راکھا اللہ باری

یوسف دا رب راکھا آہا مکر نہ چلیا کوئی
دس کہاں آخر جھگڑا کیہ تکرار سنے رحمت بدی ہوئی

بیان محفوظ ماندن آں ذات از زنا بتائید ایزدی

کرنا یوسف دے ہتھ لگایا آ شیطان لعینے
چاہیاں مرداں عشقی شہوت پائی پاک نبی نے

قصد کیتا برائی دا اوہ صبر دیاں واگاں چھٹیاں
معاذ اللہ اس جاگہ اندر آ کے تکیاں نہ ہیاں

رکھ لیا رب احد اوسنوں گھلیا دی فرشتہ
آ کہیتی تلقین نبی نوں سن لے نیک سرشتہ

کہندا سن لے نبی خدا دے دستاں حکم خدائی
جیکر چاہویں نبیاں رلے دفتر ناواں بھائی

تاں تے ہٹ جا اس خیالوں تینوں فرماوے
ورنہ ناواں دفتر نبیاں دور کرایا جاوے

ست کریں ایہہ کارن بھیڑا جو کارن فجاراں
ہوش سنبھالیں ہوش سنبھالیں کریں نہ ایہہ کاراں

امام حسن بصری رحمۃ اللہ اینج روایت کردا
جبدم یوسف شرم حیا دا اوہ دل لاہندا پردہ

پار ڈٹھا اس کوٹھے تائیں قدرت رب دکھائی
باپ نبی یعقوب دسیا یوسف نوں آن بنا بھائی

منہ وچہ انگل پائی ہوئی اوہ منع فرماون
کہندے ہٹ جا ناں اس کاروں نبی نہ ایہہ کم چاہون

دانسے پڑھدا نسکے سینہ تیر سکاندے پہنچی نہائی
نہ کجھ وچہ تیل باہتیدا انہوں لیک ایس کاروں لاہی

ایسے کر کجھ کاراں کولوں ہو ویں دور دورا ڈا
لیک لاویں ساڈے تائیں وڈا گھرانا ساڈا

Marfat.com

سنگلے پاسنا پدر تھیں یوسفؑ زلزلے اندر آیا
دوجی طرف بھجوایا نکھڑا لوبہ توب پکارے
بعضے کہن اک صورت ظاہر آن ہوئی یکباری
قادر قدرت کولوں نوری سطراں ترن بنایاں

گرہ بند آزار اپنے دا محکم سخت بنایا
ایس روایت اندر شامل ہادی پہنے سارے
تلی اوسدی پر لکھی ہوئی ایہہ حقیقت ساری
پہلی سطر ایہہ خاطر خدمت بول سناواں ہیاں

وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ

رب فرماوے ڈرو تمامی اُس دن کولوں سارے
تاں ہووے بدعملی پاروں ہوجاؤ مقہوری

جسدن وچہ رجوع تساڈا اوہو سی طرف ہمارے
اس تھیں اگے سطر دوجی سُن اے مرد حضوری

وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَا إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا

تے تاں نزدیک نہ ناوے جاؤ تحقیق ایہہ بدکاری
زانی حشر دیہاڑے ہوسی بہت خوار رزالہ
فیر دوجی سطر یوسفؑ دے کارن ایہہ نصیحت کردی

ہے فاحشہ تے براطریقہ ہوو وسبہ فراری
جاں لیو اوہ کرہاں والا استھیں بچنے والا
تیجی سطر سنیؤں اگوں لکھی قلم قادر دی

وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ كِرَامًا كَاتِبِينَ

جاں لیو جو اوپر تساڈے حافظ لکھن والے
لکھن جو جو کردے تسیں نیکی بدی تمامی
تک ایہہ ترن سطراں یوسفؑ نے تمام خیال ہٹایا
بعضے کہن جو لڑکا اندر چھوڑ گئی سی مائی

ہیں کراماً کاتب دونویں اندر ہر ہر جائے
پھر اوہ حاضر کردے آکے اگے ذات گرامی
قالی معاذ اللہ ہیں توبہ منہ تھیں بول سنایا
اوسنے یوسفؑ دے حق اندر اتنی بات سنائی

يَا أَيُّهَا الصِّدِّيقُ لَا تَزْنِ وبروایتے گفت الصِّدِّيقُ لَا يَزْنِي

اے صدیق خدا دے پیارے مت کریں بدکاری
عمل فجاراں دا ایہہ آیا جو ملعون جنابی
محمد بیٹا کعب روایت ہور طرح فرماوے
اوتھوں نظری آئی اوسنوں آیت ایہہ جمیلہ
مت نزدیک ہووو اس کم دے خوف الٰہی کرنا
بعضے کہن یوسفؑ نوں ڈٹھی سی اک قلم ضروری

سچیاراں نوں ایہہ کم کرناں حکم نہیں رب باری
یا یوسفؑ توں اس کارن نہیں ہٹجا دور شتابی
اوس دیہاڑے چھت کوٹھے نوں یوسف نظر ٹکاوے
لَا تَقْرَبُوا الزِّنَا إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا
اس کوہی بریائی والا دل وچہ فکر نہ دھرنا
کندہ کوٹھے دے اوپر لکھدی ایہہ حقیقت پوری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَا إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا

تک نوشت ایہہ حضرت یوسفؑ خوفوں کمبہ ترایا

دوجی طرفوں ایہہ نوشتہ اوسنوں نظری آیا

Marfat.com

يعلم خائنة الاعين وما تخفى الصدور

جانے رب خیانت اکھیاں لکے دلاں گلاں | خواہ ہے باہر کر ہو اوگن خواہ ہے وچ محلاں
تک یوسفؑ نے دوجی طرفے کینتی روگردانی | اوڑک بھی ایہہ آیت ڈٹھی لکھی قلم ربانی

كل نفس بما كسبت رهينة

ہر نفس خود فعل اپنے دا خوب نتیجہ پاسی | نیکی والا چھٹسی عاصی عدلوں پکڑیا جاسی
جد یوسفؑ نے ایسی حالت جو نہہ کیندا تتے پائی | ہو شرمندیاں طرف زمیں دے عجزوں نظر اٹھائی
قدرت قلموں اوپر زمین دے لکھیا حکم ربانی | یوسف بندیا تیری تے ہیں سبکجھ حالت جانانی
بیشک نال تساں دو ہاندے ہیں خود قادر عالی | حاضر ہو کے حالت دیکھاں اندر باہر والی
خوفوں یوسفؑ نظر اوتاہاں چھت کوٹھے نوں پائی | اگوں شکل یعقوبؑ پدر دی حاضر نظری آئی
نال انگشت سبابے دے اوہ کردے اشارہ پیا | نس شتابی دلبر میرے کیوں اینجے بہہ رہیا
ایہہ ہے جا گہہ خطرے والی مت بیٹھیں اس جائی | بعضے کہن یوسفؑ اس پاروں اپنی جان بچائی
ہور روایت وحی فرشتہ حکم الٰہوں آئیسا | پشت مبارک یوسفؑ دی تے اپنا پر لگائیسا
ہوئی دور تمامی شہوت انگشتاں دے راہوں | فضلوں رب صدیق یوسفؑ نوں کیہا درزناہوں
ہور روایت فاریابی تہیں نقرہ کار لیا یا | پردہ چھک یوسفؑ تہیں رب نے باطن حال وکھایا
زائیناندی جیوں حالت ہوئی ساری کھول بکھائی | ہور روایت ڈٹھا شخص اک بھیجیا ذات خدائی
اوسنے آکے یوسفؑ تائیں کیہا بول زبانی | تکو ہتھ اپنے ول تکیا تاں پھر بنی حقانی
اژدہا عظیم ہتھاں تے بیٹھا ہویا پائیسا | اڈیا منہ زہریلا ڈاڈھا دئیں پناہ خدایا
کہیا اوس شخص اے یوسفؑ جو کوئی زنا کریسی | اوسنوں اللہ دوزخ اندر اسدے وس پیسی
سُن کے یوسفؑ صلوٰۃ اللہ ہویا جلد فراری | بعضے کہن اس حیلیوں رکھیا یوسفؑ نوں رب باری
ہور روایت حور بہشتی بیٹھی یوسفؑ دے آئی | تک یوسفؑ نے صورت اوسدی بی بی دلوں بھلائی
یوسف پچھیا کس دے کارن تینوں رب اپایا | حور کہیا جس دنیا دے وچ نہیں زناہ دول چایا
اوسنوں وچ بہشتاں دے ہیں خود لساں حکم تمارا | سُن کے یوسفؑ خوف الٰہوں ہٹیا ایسے کارن
امام جعفر تھیں ہور روایت ایس طرح پر ہوئی | اجے نبوت نہ یوسفؑ تائیں سی ملی نہ کوئی
جد ایہہ موقعہ ظاہر ہویا ملک الٰہی آئیسا | خاص نبوت دی خلعت آکے یوسفؑ نوں پہنایا
برکت شان نبوت دے اوسنوں رکھیا اللہ سائیں | آخر ہتھ بندیا نبی ربانے ہو دن کویں گناہیں

بعضے آکھن شیشے وانگوں ہویاں سبھ دیواراں
کہندا باپ یوسفؑ دے تائیں ہو کے آپ سوالی
آخر تو ں نے امر نہ منیاں اپنی خواب سنائی
جیکر ہٹ سیں ایسی کاروں ملساں اسیں تسانوں
ہٹ جا ایسی کاروں جیکر ملناں ساڈا لوڑیں
بعضے کہن اک لڑکا ہیسی اوس کوٹھے دے اندر
ہٹ جا ایس خیالوں تو ں ہیں خاصہ نبی ربانا
سن کے یوسفؑ ہو متعجب نظر دوالے پائی
تک حوالے توبہ تائب ہویا ایسی کاروں
ہور روایت نظر یوسفؑ نے اک کپڑے ول پائی
پچھیا یوسفؑ کنوں زلیخا کی ایہہ چیز لوکائی
اوہ ہے میرا رب گرامی جس مراداں کردا
سخت حیا آیا ہے مینوں تکدا ہویا ایہہ ناہیں
سن کے یوسفؑ نوں دل اندر باطن ایہہ ظاہر ہوئی
اوسنوں پت لکائے کولوں خوف ویچ لپیٹے
تاں پھر غضبوں نظر یوسفؑ نے طرف زلیخا پائی
میں کیوں خوف خداوند والا دل دے وچ لکھاواں
شہوت دل تھیں زائل ہوئی حکمت رب وکھائے
دل تھیں حب زلیخا والی دور دراڈے ہوئی
دلوں خیال فراری والا کیتا نبی خدائی
دل دے وچ زلیخا بی بی فکر خیال چتارے
دلوں تسلی نس جاسی ہرگز پچھے اگے
تاں پھر یاد خداوں کر کے یوسفؑ نبی ربانا
حد نزدیک بوہے دے آیا قدرت رب وکھائی
حالت ویکھ زلیخا بی بی ہوش حواس بھلائی

قدرت پاروں پئیں ڈھانا لے بھائی یاراں
میں جو کہیا مول نہ دسیں حالت خواباں والی
او سنگ بدلے اساں وہاں وچ پائی سب جدائی
ورنہ روز قیامت وچ بھی ملسیں نہیں اسانوں
واگ جو خام خیالاں والی پلدی تہنوں چھوڑیں
اوسنے کہیا ہیر کولوں سن اے منی پیغمبر
نبیاں ایہہ کم زیب دیندا ہو جا سگھڑ سیانا
کون نصیحت کرن والا ہے مینوں اس جائی
راوی آکھے ناہیں یوسفؑ پچھیا پردا اوہلوں
معلم ہووے جیوں اس اندر ہو کوئی چیز چھپائی
کہے زلیخا اس پردے وچ میرا بت ایہا ہی
کج دہریا نہ واقف ہووے ساڈے بر امر دا
عمل نکارا ویکھ اساڈا خفگی پاوے ناہیں
واہ واہ تینوں رب جباروں دل وچ خوف نکوئی
جو بیجان جنگل یا پتھر نا سمجھ ہووے کھاوے
تینوں پت لکائے طرفوں ہے شرمندگی آئی
چہرہ اروڑی دیون والا میرا رب سچاواں
سعد ستارہ ظاہر ہویا ہوش ٹکانے آئی
شوق محبت عشق وصالت دل وچ رہے نکوئی
ایہہ پر بند سبھی دروازے رستہ ہول نہ کائی
کیونکر یوسفؑ باہر جاسی سبھ دروازے مارے
کس سبتوں ہر بوہے نوں محکم جندرے لگے
اک بوہے دل جلدی کر کے پڑھ بسم اللہ دھاتا
آپے کھل گیا دروازہ لگی دیر نہ کائی
پکڑن کارن مگر یوسفؑ دے کینی جلدی دھائی

جس دروازے دے مستقبل حضرت یوسف بندا
او قدرت کاملہ کولوں آپے ہی لہہ پوندا
پکڑن کارن بی بی صاحبہ لایا زور زیادہ
اہپر نہ پکڑیون اندر آئیا ہئی خدا دا
اللہ جس دا حافظ ہووے کوئی نہ اسنوں کھچے
چھٹ جاندا اوڑک کوئی او سنوں ستویں کوٹھے جکڑے
کوئی اوسنوں ہے شوخی کرکے غالب پکڑن والا
جسدا حافظ ناصر ہووے واحد رب تعالے
جنوں رب ہدایت دیوے کون اسنوں بدراہ ہوے
جسدا رب حافظ اوہ پھر طوق لعنت دا پاوے
ہکنی زوری طرف زنانے نال خوشی دے جاندی
ہکنی خوف خدا دے کولوں توبہ توب لاندے
ہکنی لیسے برے عمل نوں نال محبت چاہندے
ہکنی تاک خوف خداؤں کنڈ دلائی جاندے
سنو حقیقت جسدم یوسف چھٹ بوہے لنگھ آیا
ستویں در آیا تے بی بی کرتے نوں ہتھ پایا
نپ کے کرتہ چھکیا بی بی شوق محبت یار دل
قدرت رب دی مگروں کرتہ پاٹ گیا وچکار و
پندی پندی رہ گئی بی بی یوسف نس نکلایا
لیر نمانی رہی ہتھاں وچ پہاتا باز چھوڑ ائیا
دامن پکڑیا بی بی کولوں کیہہ لیا شاہزادہ لال
اوڈ گئے باشے تے ہتھاں وچ خالی رہیاں ڈوراں
جنہاں کان سریتے چائی بہاری پنڈ بناندی
اوہ بھی خوش نہ ہوئے مٹی تانگھ نہ مول ولاندی
گلاں ول دیاں دل وچ رہیاں آتش پوری ہوئی
محنت برس ناندی کیتی اجرت ملی نہ کوئی
کر آواز بلاوے مگروں بیٹھ صفے تے بیس واری
محنت میری کیتی ہوئی ضائع گئیوں ساری
خوش مکان سامان تمامی دلبر چھوڑ سدھایا
حسن جمال نگاری والا نظر پسند نہ آیا
کھلی فغان آوازہ کردی یار دلوں وچ جدائی
ہائے او جانی ہیں عاجز نوں دکھ کیوں تہائی

فغاں کردن بی بی زلیخا

آسایاں میں درد جدائی ڈاڈھی آکھی آہاں
سن فریاداں اٹھے دوہائیاں میں کملی دیا سایاں
اساں نمانیاں نوں کوہ سٹیا تیریاں دے جدائیاں
واہ تیریاں بے پرواہیاں میں کملی دیا سایاں
اسیں تسانوں کول سدیندے تسیں کسے نہ پیندے دیایا
دسو کہیڑیاں عیب خطایاں میں کملی دیا سایاں
کدیں نہ بہہ کے گلاں مٹھیاں سنیاں تے سنایاں
رو دواں بھر دم وچ تنہایاں میں کملی دیا سایاں
جہل جہل تیر فراقت والے بھڑکی شوق سودایاں
ہوشاں عشق تمام بھلایاں میں کملی دیا سایاں
طعنے مارن عشق تیرے دیاں سارا شہر ہمسایاں
ناں تھیں تیں لئی اکھیاں لایاں میں کملی دیا سایاں
تساں اسانوں کجھ نہ چاہتا ہتھاں بہت تہایاں
عرضاں بھی منظور نہ پایاں میں کملی دیا سایاں

Marfat.com

عشق تیرے نے آن ڈولایاں ہجر تیرے ذٹایاں
تیرا دل پرچاون کارن چیزاں کئی منگایاں
ساڈیاں محنتاں کیتیاں ہویاں کریں تساں صلا حیا
اساں تاں ہر دم شوق محبتوں تیں ول اکھاں لایاں
قیامت تیکر تیریاں ساٹوں یاد ہسن بھلیاں یاں
عشق تیرے تھیں اژدھر وانگوں گلیاں وچہ لایاں
واہ کیا رب نے یوسف اتے اپنا کرم کمائیا
جس بندے پر اللہ والی رحمت فضل کماوے
جس نے خود نوں عیب زناہوں رکھیا امن امانی
اوسنوں وچہ بہشتاں دیساں حوراندی سرداری
ہو سکدیاں جو خوف الاہوں عیب زناہ نہ کردا
زانی نوں وچہ روز قیامت بنسی مشکل بھاری
بھارا ایہہ زناہ دا اوگن پاک نبی فرماوے
کرن روایت دونہہ جاگہہ وچہ ایہ زمین بیچاری
اول جس دم بیگناہ کو قتل کسے نوں کردا
اوس ویلے فریاد کریندی روکے زمین نمانی
ڈاڈھی خفگی آئی مینوں تک اسدی بریائی
حکم ہووے رب عالم طرفوں زمیں صبر کماویں
دوجا جس دم زانی کوئی عیب زناہ دا کردا
پہلا قطرہ غسل اسدے دا جدوں زمیں تے آوندا
یارب دیہہ خستائی مینوں حکم اپنی درگاہوں
رب فرماوے بندہ میرا مت توبہ ورآوے
اکدل حاضر وچہ قبر دے اگے تیرے آوسی
زانی دا ایمان نہ رہندا ہو بیزار اسدہ ندا
جو بیزار زناتھیں ہو گیا عالی درجے پاسی

ہن تاں دردوں مار مکایاں ہیں کملی دیا سایاں
پھیکاں تیری کان پوایاں ہیں کملی دیا سایاں
اُجے تاں بھی نہیں تیں پایاں ہیں کملی دیا سایاں
جاناں بھی سبھ کھول گھمایاں ہیں کملی دیا سایاں
جھیڑیاں ساڈے نال کمایاں ہیں کملی دیا سایاں
ناہیں عرضاں آن سنایاں ہیں کملی دیا سایاں
ظاہر کر بہاں گرامی عیبوں نبی بچائیا
اوسنوں دوہاں جہاناں اندر عیباں تھیں بچاوے
اوسنوں کریں عذابوں دیساں کہندی ذات بانی
طالب ہو و جنت اس کارن کہندا اللہ باری
جنتی اوہ بلا شک مومن فرمودہ سرور دا
بیشک دوہاں جہاناں اندر حاصل ہوسن خواری
چالھی برساں دی نیکوئی اک زناہ گواوے
عیب بندے دا تک کے رو رو روندی عمر گذاری
پہلا قطرہ خون اوسدے دا جدوں زمیں تے ٹھہرنا
حکم کریں تاں نگلاں اسنوں یارب ذات ربانی
اکھوتاں ہیں بیڑی اسدی بوڑدیاں اسجانی
جد آیا ایہہ تیرے اندر اسدم بدلہ پاویں
اوسدم بھی ایہہ طبق زمیں دا اگ بیڑی ٹھہردا
اوسدم طبق زمیں دا رتے عرضی ہو کھلوندا
وچہ زمیں تگھوراں اوسنوں تاروں نیری اسہل
جلدی کر کے وچہ زمیں دے غرق نہ کیتا جاوے
اوسدن بدلہ لیسیں اسنھیں جیویں تیری ول ہو سکی
متیں نہ زنا تیری منسیا ایمان جھنکر ہنی تپاندا
روز قیامت اگ دوزخ تھیں اوسنوں رب بچاسی

ہے مبارکبادی جو کوئی بیحد اعیب زناہوں
واقع ہووی اوسدی اوپر رحمت فضل الاہول
یار بسایاں الیس زناہوں کل خلقت دے نائیں
سن اس احقر فضلاں کولوں کرکے کرم کجائیں
جیوں یوسف نوں امن سلامت رکھیا اسکاؤں
سانوں بھی اینویں رکھ لیویں اپنی رحمت پازول
بن آذھر نقل ذکر یوسف دا اگوں دس اسانوں
پڑھن کتاب سنبل تساندی ہتی شوق جھنانول
اوسوچہ ذکر زناہ دا پورا کامل تساں سنایا
پڑھ لیسی آپے اشتاقیں دل حمیدا سدہر اٹھیا

بیان مغرور شدن یوسف علیہ السلام از ہفت قصر و ملاقات کردن بیرون خانہ با عزیز مصر و تہمت زدہ ساختن زلیخا حضرت یوسف علیہ السلام را پیش شوہر خود ۱۲

دیکھ رفتار زمانے دی ہے الٹی چال پرانی
سچیا رانوں کوڑیاں کردا بولے کوڑ زبانی
جو کوئی تہمت لوکاں دی بخفیں مڑ سرے چاہ بکاوے
اوسے دے گل طوق تہمت دا ایہہ زمانہ پاوے
راوی ایس قصے دا کتبوں اینج روایت کردا
جس دم یوسفؑ بی بی کولوں نسیا ڈردا ڈردا
آیا باہر جد دروازیوں قدرت رب وکھائی
اگوں پیا عزیز مصر دا آپے کرکے دھائی
شوق زیارت یوسفؑ دی نوں اونوں آوے چلیا
قدماں وچہ مشرف ہوکے نال ادب دے کھلیا
تنگ طبیعت دیکھ یوسفؑ دی اوہدوں حال سناوے
کیوں اے دلبرا جیدن کاہلا اتنا قدم اٹھاوے
کی اج خفگی حالت ہوئی یا دلدار گرامی
یوسفؑ چاہیا دس دیواں ہن دل دا حال تمامی
اوسی حالت وچہ ہاتف طرفوں غیب آوازہ آیا
مت بیان سناویں اسنوں چاہیں پردہ پایا
اوہ فریاں تساڈے اتے عشق محبتوں ہوئی
ہوا آگاہ متاں توں اوسدی حالت دسیں کوئی
بے صبراں وچہ لکھیا جاسیں جیکر حال سناسیں
خاص صدیق اساڈا ہوسیں جیکر حال چھپاسیں
سن کے غیب آوازہ یوسفؑ چپ نے بالوں ہوئیا
پچھے پیا عزیز مصر دا حاضر پیش کھلوئیا
کجھ نہ بولے چاہے یوسفؑ امر الاہول ڈردا
توڑے پیا عزیز مصر دا وت وت پچھاں کردا
بہت ولاسے پچھیا یوسف کجھ نہ کہیا
آخر یوسف نوں غیب باہوں طرف بی بی ڈٹھیا
بی بی بھی دروازیوں باہر جس دم جھاتی ماری
کیہا ویکھے جو دونویں رل کے یہ ہی آون نیاری
خوف دلے وچہ حائل ہویا بی بی صاحب تائیں
عقو عزت تمامی جیتر دروما رے ڈاہیں
کہندی شاید یوسفؑ نیتی حال حقیقت ساری
میری طرفوں شاہ دے اگے پوری پیش گذاری

ایہہ چپ زبانوں کہلی کجھ نہ سخن الائے
بولے وڈدیاں بی بی صاحبہ ہو اگڑ دہیں لوے
اس جیہوں لج ایس طرح دا مندا سخن الایا
بردہ میرا پاڑن لگا ہو کے عاجز بردہ
سن کے شاہ عزیز مصر دے غضبوں رنگ وٹایا
جیہڑا بدن یوسفؑ دا چمیتی ہر دم شوق پیاروں
سخت مزاج نکالی اوسنے شفقت زائل ہوئی
بے تقصیر بنی دے اوپر سخت زمانہ آئیا
چپ زبانوں بنی رہانا کجھ نہ بولے چالے
صبروں سر تے اوکھ مصیبت کر بسم اللہ چائی
جو کجھ آوے دوست طرفوں تنگی بھاویں شادی
بدن تمام لویراں ہویا حضرت یوسفؑ والا
دیکھ یوسفؑ دا درد کشالا ہوش لگانے آئی
اس محبوب پیارے میرا کوئی نہ عیب کمایا
ایہہ پردیسی دور وطن دا سوہنیاں نکھاں والا
ہائے افسوس جے اوسدا کوئی ہوندا آن چھڑاندا
پیا مریوسے پیا نجوسے بے تقصیر نماناں
کون گواہی دیوے اوسنوں اجدن آن چھڑاوے
ہائے افسوس زنانی سی جس حال حقیقت ساری
کول کھلو تکیندی حالت حضرت یوسفؑ والی
عورتاں اندر عقل نہ کوئی بیعقلی نہیں بھریاں
جہدے نال محبت لاون سو سو قسماں چاون
کدہی وفا نہ عورت کردی توڑے لکھ پیرا نہ
راہ جاندی نبندی دے پچھے زوری بھنڈی لاون
زن دادار و ہور نہ کوئی شیخ سعدی فرماوے

تا بجھو وچہ مکان گرامی دونوں صاحب آئے
سن عزیزا جس تھیں توں ہیں ہویا صدقے گھولے
ہو کے لونڈا گھر تیرے دی کرن خیانت ہایا
ہن اعتبار میرا دل اس تے ہرگز مول نہ کردا
مقبولاں تے پھیر چہیو جھول سخت زمانہ آئیا
ادہا قتل کرن نوں دہیا امر مقدر یاروں
نیت لئی چا یک سخت ہتھا لوچہ لائی خبر نہ کوئی
بنی رہانہ حسنوں تازہ چھمکاں نال وہایا
بدن مبارک وچوں جاری لہو دے پرنالے
مقبولاں نوں اوکھ مصیبت دلونچا پیسے ڈباہی
صبروں سر دے اوپر جھلن نا ہووں فریادی
کول کھلو زلیخا بی بی دیکھے شبہہ حوالا
ہائے افسوس بیہوشی اندر ہیں کیوں نا شنائی
بن گنا ہوں دوست اپنا دشمن تقصیں مروایا
بن تقصیروں میں سہنے نوں دتا آپ کشالا
وطنوں دور مسافر اوتے وگیا ہڑہ غماں دا
جیکر ہوندوس کوئی دسیندا اسنوں حال وہانا
نکلیا سخن زبانوں کوڑا کیونکر موڑیا جاوے
اوس نہ دوستی ہیں چا کوڑی اگدوں ہی جھاڑی
برقعے اندر ایہہ دردوں رو رو ہوئی بحالی
سوہنول نین تمامی سچیاں دلیاں کوئی نہ کھیراں
آخر جد کوئی ویلا آوے منہ وچہ سونہ چاون
ایسیاں مکاراں دی کولوں پڑھے اعوذ زبانہ
راہ گذرو پردیسی تائیں وچہ جنجال پھساون
مارے باجھ زنانی بالکل قابو وچہ نہ آوے

Marfat.com

ہر ویلے جُتی دے تلّے رکھے مرد زنانی ہُو
رنّ مثال جُتی دی آکھن جیکر پوری آوے
دس ہزاراں جُتیاں سر اندر جیچر رنّ نہ کہاوے
پنج نعلین مبارک فجری ہر زن نوں میں وچن
نیکوکاراں وانگوں ہر دم ادب بجا لیاون
ایس زمانے عورتاں والی آن ہوئی سرداری
جو کجھ عورت آکھے خاوند جلدی پیش لیاوے
خاونداں دے نہ آکھے لگن کردیاں ڈلّے بہانے
جیکر چا خاوند کجھ اوچا پیش زنانی بولے
خاوند کجھ نہ آکھے اوسنوں روسی حشر دیہاڑ
گذری بات اس موقعہ اتے یاد مینوں اک آئی
یک شخص نے راہ مولا دے دتی ہک جُتی اتی
پنج دن ڈردا باہر رہیا گھر وچہ مول نہ آیا
ایسیاں جد آعورتاں ہویاں جانو قیامت ہوئی
ایہہ سب رناں نالوں بھیڑے دیوے رب پناہیں
بس اے ذکر توں چھوڑ اینہاں نوں طرف یوسف دے جائیں
سنوں حقیقت حضرت یوسفؑ غضب ہویا پر بندا
دل وچہ کہے زلیخا جیکر حالت بنی بتاوے
متّ لوکاں ہیں آپے اسدا دامن جلد چھوڑائیں
یوسفؑ بھی ناں بولے چالے چپ کر بیا مروے
بعد اوسدے پھر آپے حالت بول عزیز پچھائی
یوسفؑ اولوں بول سنایا میں وچہ دوس نہ کوئی
کوڑی اسنے تہمت لائی رب دا خوف نہ آیا
بات بُری دا اس دے تائیں ہویا دلوں اندیشہ
دل وچ بات سنائی اسنے حسد سیں میرے تائیں

ہے امید بلا شک ہووے عورت بہت سیانی
تاں تاں چنگا نہیں تاں اوسنوں دور نکالیا جاوے
تب تک اوس زنانی والا عقل نہ جائی آوے
قسم خدا دی خاونداں اگے پھیر نہ بالکل کجن
جس یقین خاوند ہوڑے اُسدی بیڑی ہول نہ جاون
اکثر عورتاں خاونداں والی چھڈی تابعداری
سو سو کری خوشامد اوسدی صدقے صدقے جاوے
خاوند دا جو ادب آدائب بالکل کوئی نہ جانے
اوتھہ کے اوہ پردھان مکاراں پنج ست ٹھوکے بولی
سخت عذاب اوسنوں جو عورت اپنی مرد دگاڑے
اوہ بھی حاضر خدمت اندر بول سناواں بھائی
غصے ہو کے گھر تھیں کڈھیا اوسنوں بکڑ زبانی
آخر اوسنے ٹبّر اپنا منتاں نال منایا
اج دیاں مرداں نوں رنّ تسیں مرد تھیا کوئی
دن دے آکھے لگن والا مرد اوہ بالکل ناہیں
باقی حالت یوسف والی مجلس نوں بتلائیں
بیگناہ ہوں حالت تک کے ڈونگے طبق زمین دا
میں خود کوڑی ہوواں اسدی جند چھڈائی جاوے
پر میں کی کراں ایہہ دلبر بات الاندا ناہیں ہُو
ہر جا یک دے لگن اُتے صابر شاکر رہندے
دس کہاں بر دے پوری مینوں عزیز مصر دے بھائی
جو کجھ ہوئی استھیں ہوئی ہیں تھیں کجھ نہ ہوئی
ہتھوں ایہہ خود عاشق ہیں تے تن من کھول گوایا
مینوں سدّا آندا اس خانے کرنے کارن ہیشہ
ہیں کہیا ایہہ بالکل ہیں حقیں کارن ہوندا ناہیں

Marfat.com

حسد گھر دی ہر ویلے ہیں نعمت عیش اُڈاواں ۔ نہیں لائق جو پھر ہیں اوسدے گھر وچہ بُرا کماواں

ہن جد اتنی بات سنائی اُلٹی تہمت لائی ۔ یا صاحب اس عیبوں ہیں وچہ بالکل کرک نکائی

سُنکے بات عزیز مصر دا کہندا یوسفؑ تائیں ۔ کدھ گواہ شتابی کوئی جستھیں حال پچھائیں

یوسفؑ کہیا گواہ کوئی میرا اللہ باہجوں کیہڑا ۔ نگراں ہے اوہ لڑکا چھوٹا وچہ پنگھوڑے جیہڑا

اوستھیں تے پچھ لیو میری حالت جیکر سنتی چاہیو ۔ ورنہ ہور گواہ نہ کوئی باہجوں ذات الٰہو

چھو ماہاں دا لڑکا بیسی بعضے کہن چھوٹیرا ۔ تن ماہاں تے چہل دا کرن مفسر جیہڑا

جسدم یوسفؑ لڑکے والی مُنہ تھیں بات سنائی ۔ ایہہ گل شاہ عزیز مصر نوں مول پسند نہ آئی

کہندا اچھل دناں دا لڑکا کویں شہادت دیسی ۔ چہل دناں دا لڑکا بولے کوئی نہ بات منیسی

جدوں عزیز خیال ایہہ کیتا قدرت رب وکھائی ۔ امر الٰہوں وچہ پنگھوڑے لڑکے بات سُنائی

چھڈ دیہو ایہہ جھگڑے جیہڑے یوسف صادق پورا ۔ جو یوسفؑ نوں کوڑا آکھے اوہ احمق بے نورا

ہور روایت لقرہ کاروں نظر اسانوں آئی ۔ جد یوسفؑ نوں آن عزیزے کیتی بار کناری

جمع ہوئی آ خلقت بہتی پے گیا شور کُکارا ۔ بھین عزیزے دی بھی آئی چا کے پُت پیارا

چاہلی روزاں دا اوہ لڑکا راوی خبر سُناوے ۔ ہک روایت شٹ ماہاں دا لقرہ کار بتاوے

قدرت کاملہ ایسی ہوئی حکم خداوند پاروں ۔ مجلس عام اندر اوس لڑکے کھولی لب گفتاروں

وحی فرشتے اسدے تائیں آ تلقین سکھائی ۔ اس طرح دی بول شہادت اندر سبھ لوکائی

تاں پھر لڑکے اوّل ستھے تھیں کلمہ بول سُنایا ۔ اوستھیں پچھے شاہ دے تائیں اتنا سخن الایا

اے شاہ اصلی خبر نہ تینوں جیونکر حالت ہوئی ۔ حضرت یوسفؑ نوں ہت غضبوں بات لاون کوئی

یوسفؑ پاک گناہ دے کولوں سچی خبر اسانوں ۔ باہجہ گواہی حکم جزا دا کہیا کس تسانوں

سُنکے شاہ عزیز مصر دا وچہ حیرانی آیا ۔ ہو متعجب لڑکے تائیں پھیر عزیز بتایا

دس اے لڑکے کس تھیں اوگن اوّل صادر ہویا ۔ تاں جو اوہ بھی وچہ سزا دے جلدی جاوے ڈھویا

لڑکے کہیا چغلی کارن میں نہیں بولیا تینوں ۔ چغلی گلہ شکایت کرنی حکم نہیں کجھ مینوں

لیکن میں دریافت کارن تینوں بات سناواں ۔ معلم ہو جاسی پھر آپے جو ہے شخص سچاواں

کہیا عزیز نہ پھر جلدی کون اوہ بات ضروری ۔ تانجو حالت ظاہر ہووے حق باطل دی پوری

تاں پھر حاضر مجلس اندر لڑکے بول سُنایا
جیونکر صورت یوسفؑ اندر ذات خدا فرمایا

Marfat.com

وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا إِن كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِن قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۝ وَإِن كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِن دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝

اک گواہ نے اہل اسدے تھیں دتی ٹھیک گواہی
جیکر کرتہ اگوں پاٹا عورت سچی ہوئی
عقل والا کرتے دی طرفوں جیہڑے وقت تکیسی
تاں پھر شاہ عزیز مصر دے سن کے حق گواہی
ڈٹھا کرتہ پچھوں پاٹا حالت معلوم ہو گئی
عورت نوں بتلاون لگا تدھ ہے مکر کمایا
بصری حسنؓ ہوراں دی طرفوں ہور روایت آئی
سی اک شخص خداوا ندہ ساک زلیخا والا
جد یوسفؑ دا آن زلیخا کرتہ پچھوں پھڑیا
پاٹا کرتے دا تے نالے پیراں دا وچکارا
دلوں قیاس اٹھایا اسنے حاضر وقت گواہی
پچھوں وگدے یوسفؑ تائیں آن زلیخا پھڑیا
اتنی بات جدوں مجلس وچہ اوسنے بول سنائی
تک پیراہن یوسفؑ والا سمجھیا سبھ حوالا
کر کے آواز زلیخا تائیں شاہ نے بول سنایا
بےحد مکر تساڈے وڈے ڈیو سکا رب پناہیں
کہنا اس بردے نوں آیاں کتنی مدت ہوئی
بیکس غلام سیانا ڈاڈھا تابعدار تساں نال
کیتی سچیائی ایڈی جگ وچہ بات ہو گئی
قول وڈا ناواں دا ایہ پورا راوی خبر سناوے
اوہ ول حال ہوسے دریافت جیویں حقیقت ہوئی
وانگ عزیز بے سمجھ جو کوئی ناحق دکھ پہنچاوے
اوہ ول فکر تے آخر عمل کماناں لازم آئیاہ

تکو تسیں تمامی تیدے کرتہ نبی الٰہی
جیکر پچھوں تاں پھر کوڑی اس وچہ شک نہ کائی
کرتہ حال بیان تمامی حالوں سبھ وسیبی
کرتے دی دریافت کارن سدیا نبی الٰہی
سمجھیا حضرت یوسفؑ اندر بالکل وس نہ کوئی
ایہ غلام بیدوسا تو نے بیرے تھیں مروایا
لڑکے یا بچوں ہوری سے بھی فتی آن گواہی
اوس بھی آن گواہی دتی سنیاں جدوں حوالہ
اوہ اوس ویلے باہر کتند ہوں جاندا بیسی اڑیا
باہر واروں سنیاں اوسنے نال کناں دے یارا
کرتے وتوں تک کے کہیا سچا نبی الٰہی
پاٹ گیا پیراہن تائیں جاں پچھوں ہتھ اڑیا
شاہ عزیز مصر نوں بھی کجھ ہوش ٹکانے آئی
کر افسوس کہے کیوں اسنوں دتا دکھ کشالہ
تہمت کیوں ناحق تہمت لا کے ایہ بردہ مروایا
فہم زناں دے اندر بالکل عقل فکر کجھ ناہیں
آخر تک اسنتھیں عمل نہ صادر ایسا ہویا کوئی
تیری تہمت پاروں اجلاں ہویا دردر پٹناں
اس گل پاروں تیرا امیر ہیرکا رہیا نہ کائی
حکم سزا دریافت باجھوں اسنوں نہ لے لیا جاوے
پہلا اوس دا ہوسے پھر لازم اوس دی ہونی ابروئی
حالت معلوم کیتیاں ہویاں خود دلوں پچھتاوے
بن سمجھ حکم جیکوئی کردا جاوے پھیر دوسرا ایہاء

Marfat.com

جیوں لڑکے نے وقت عدالت کہی شہادت لڑی
پیش عدالت ربدے اگے خوب شہادت دلیسن
ہور روایت ہر دن فجری ایہہ اندام تمامی
آکھن اسے بندیا اج اسانگے چنگے عمل کمائیں
ست کے اٹھ کے بُرے طریقے اوپر محافظ چلیں
اسیں بیدو سے کے تابع اندر جیتا ہوش سنبھالیں
جسدن عاصی نوں وچ محشر دوزخ ملسی ڈھوئی
اے بے شرماں کجھ سمجھیا دنیا وچہ تدھ تائیں
اج من حکم سزا دا تینوں رب جبار دل ڈھیا
پچ جنیندہی نینوں مائی اے کم بخت لگائے
سنوں حقیقت بال ایانے جیسدم بات الائی
کرن روایت چار ایانے بولے قدرت باروں
لعضے آکھن پنج بالاں نے گودی بات الائی

اینویں ہر اندام بولیسن اندر حشر ضروری
جو کجھ کارن ہویا اسیں چنگی طرح دسیسن
بے نامحرم بندے اگے ہووں ہووں اٹھ سلامی
اسیں ہاں تابعدار تمہارے نیک کماں وچ لائیں
آپ نگلیں تے سانوں بھی ست نال اپنے نگلیں
نیک کماں وچ سانوں گھتیں بدعملاں تھیں ٹالیں
اوسدن بندے نوں اٹھ کہسی ایہہ اندام سروئی
ڈر کے رب قہار جبار دوں چنگے عمل کمائیں
تیری شامت سانوں بھی اج نال گلنا پیا
نال ہوندوں تاں کیوں اج ملدے بدفعلی بھارے
حاضر خلقت ویکھن والی بہت تعجب آئی
جیونکر اللہ حقیقت آئی بیٹوں نقرہ باروں
حاضر لوک سناواں جیونکر نظر حقیقت آئی

بیان طفل اول

پڑھ بسم اللہ حال عیسیٰ دا اول لوک سناواں
مجمل طور بیان سناواں خدمت وچ ہراواں
بیٹ مائی دے اندر جسدم حضرت عیسیٰ آیا
حمد آواز بیٹوں ظاہر بی بی رنت سنیوے
نام یوسفؑ اک پت ماسی جاسی مریم داکوئی
کہندی سُن اے بھائی بیٹوں حمل نشانی ہوئی
کہندا اے بھینڑیں نیوں نیوں شلوپر خطرہ دےنا
کر صبر ایں صبروں نیوں ملسی اجرت پوری
سن سکے بی بی صابر ہوئی تو ماہ جیدوں لنگھائے
بھائی یوسفؑ نال لیا تے چڑھ کوہ وحسدرہ آئی
قدرت پاسوں اوس جاگہہ تے جیساں نہی بابا

ابن پدر جو پیدا ہویا خاص نبی سچا واں
تھوڑی حال حقیقت لکھاں ہتی جنہہ نبیاں دا
حملوں بی بی مریم تائیں نکر دلے وچہ دہا یا
تک کے ہیبت رہا تا بی بی دم دم راضی تھیوے
اکدن اوسنوں بات سنائی بی بی جیونکر ہوئی
بات نہایت چنگی والی جاگہہ نہ جھلے کوئی
کی شرمندگی ایہہ بھی ہے کوئی قدرت رب رباناں
ایہہ کوئی بیٹ والا پیا جاپے خاص مردھو وری
وقت ولادت ہوئی روانہ شہروں باہر پیائے
غلہ پہاڑ چڑھائے جا کے بی بی جاگہہ نمانی
صورت حد حساب نہ کوئی عاقل بڑا اسیدانی

Marfat.com

وچہ زمین اسماناں ہر جا چانن نور سہایا
صورت ویکھ نورانی بی بی شکر خدا دا پڑھدی
جنگل اندر حوراں رب نے خدمت گاراں گھلیاں
رُکھ کھجور پھلیا اُتھے سُکا اوہ بھی ہویا ہریا
ہر اک ڈالی میویاں کولوں اللہ پاک سنواری
حافظ سبھ توراتیوں جنہاں رب دا نبی یگانہ
غیب آواز بی بی تائیں اسرالاہوں آیا۔
آپے بول سناسی حالت جدوں ضرورت ہوئی
لیجا گھر ول اسنوں جلدی جنگلوں چھوڑ ٹکانا
سُن کے بی بی گھر نوں آئی پڑھدی حمد خدائی
سہروں چپ چپاتی بی بی کجھ جواب نہ دیندی
آکھن ایڈی عمراں والی ہو کے کردی کواری
بالکل فکر نہ آیا تینوں خوف خیال بھلایا
سن کے بی بی سہہ کے شکوے پائی سخت ملامت بھاری
نال اشارے لڑکے جانب اوس نے ہتھ اوٹھایا
تاں پھر قدرت کاملہ باروں بولیا نبی الٰہی
میری ماں نوں مت کسے کوئی تہمت عیب لگا دے
بن پدر دے جنتاں میرے حق وچہ کیتا اللہ
مینوں علم توریت مبارک اللہ پاک سکھایا
خاص کتاب انجیل گرامی بھیسی میرے تائیں
فلک چہارم میرے تائیں اللہ پاک اٹھاسی
میں ہاں عیسیٰ نبی گرامی شک نہ آ دل کوئی
سُن کے بات خلائق ساری وچہ تعجب آئی
تہمت مریمؑ والی حضرت دل وچہ دور ہٹائی
جدوں ول دتا نیاں مریم تائیں ناحق عیب لگایا

قدرت ویکھ ملائکاں نے بھی حمدوں غل مچایا
جا محبوب ملایا رب نے دور ہوئی سر دردی
اُٹھ کے بی بی مریم اگے سجدہ ادا ہوں کھلیاں
خدمت نبی پیارے کارن نال غیرت دے بھریا
نالے اک چشمہ قدرت تھیں رب نے کیتا جاری
پاک نبی دی برکت باروں بدلیا ہور زمانہ
شان بیان نبی دا بالکل جا نہیں جر سنایا
تاڑہ نہ بالکل شان فضیلت اشارے کہنی کوئی
گلے شکایت بدنامی دا دل وچہ خوف نہ کھانا
کار ڈالا ہیاں ہوئے جیوں نے قدر کیتیں گلاں ڈی
کجھ نہ بولے امیر سیر سیندی
کیتا انوں لے نال کسے دے عیب نہ بدکاری
ہو کواری لڑکا جائیا ایڈا قہر وسایا۔
کجھ نہ بول زبانوں کہیا حکم جویں رب باری
پچھو اس لڑکے تھیں جیہڑا میرا حال وچایا
سنو تمامی میں اس گلدی دیواں ٹھیک تجھے ہی
کر سکدا اوہ رب گرامی جیہڑا تجھ اوسنوں بہائے
ماں میری وچہ عیب نہ کوئی دل نہیں کرو نسلا
عیسیٰ نبی خداوند مینوں رحمت کنوں بھیجیا
مومن کلمہ نام میرے دا پڑھ سن چاہیں جاتی
اوستھیں پچھے پھیر رب نکھڑ دنیا اوپر جاسی
ایہ اک حکمت رب میرے دی بیشک ٹھیک سچی
واہ کیا لڑکے بال الایا بات صفا فرمائی
ہور روایت عجب طرح دی ویکھن اندر آئی
بی بی کیہا کیناں رنجیں نہیں برا کمایا

ایہہ کوئی حکمت ظاہر ہوئی پیر او دس نہ کوئی
جیو نکر چاہوے کر دکھلاوے میرا خالق سوئی
سُن زنان نے مریم تائیں اگوں بول سنایا
ایسا حال نہ اجتک کوئی کسے نال ویہایا
اسیں کواریاں سانوں کیوں نہیں حمل نشانی ہوئی
باہجہ پدر دیہہ لڑکا جمیاں کدیں نہ سنیاں کوئی
مریم کہیا جے رب چاہوے پلو چہ کر دکھلاوے
اوسدے اگے دور نہ کوئی جیوں چاہوے ہو جاوے
جدبلی لی نوں ناحق عورتاں سبھناں عیب لگایا
اوسے ویلے رب دی طرفوں غیرت پھیرا پایا
سولاں دو اٹھاراں کوڑیاں صورت حسن جوانی
سُندر شکل کواریاں اوپر وسی قضا ربانی
ساریاں ہک دم بہار حمل دے وانگ کمان ہویاں
پیش کمایاں کیتیاں آیاں گھر اپنے ازمایاں
سبھناں اک اک لڑکا جایا لڑکے بنے اٹھاراں
گھر ازیاں کے سبھناں تائیں پچھوں ہویاں ساراں
تہمت ظن کسے تے ناحق جو کوئی شخص لگاوے
اوہ بھی بدبیک دے انگ او نہاندے گھر اپنے ازماوے
تاہیں کہن ناحق کسے تے تہمت ظن نہ دھریئے
بے پرواہ غیور الٰہی ہر دم اس تھیں ڈریئے

بیان طفل دوم

سنیو ذکر دوجے لڑکے دا پاک نبی فرماوے
سی ہک شہر خداداد وسنیک نام جریج سداوے
رات دنے وچہ ذکر الٰہی شاغل رہے ہمیشہ
باہجوں یاد خداوند عالم ہور نہ کوئی اندیشہ
اوپر دین عیسٰے دے کردا اپناں عمل تمامی
ملت ابراہیم نبی تے خاصا مرد گرامی ہو
اوسدے شہر وچہ آہے سی کوئی عورت فاحشہ بہارہ
رات دنے اوہ کریاں ہاری کردی بدکرداری
حمل زنا ہوں اوسدے تائیں حمل نشانی ہوئی
لڑکا جمیاں نو ماہ پچھوں سن ٹھٹھیا ہر کوئی
پکڑ لوکاں نے ماریا اوسنوں خوب طرح دھمکایا
دس ایہہ کسدا حمل نشانی عورت بول سنایا
ایہہ حمل اُس عابد دا جو رہے فلانی جائی
سُن کے لوکاں اُسدی جانب جلدی کیتی دھائی
نیکاں دا ہر کوئی دشمن سچی گل ایہا ئی ہو
نیک خدا دا بندہ بالکل چاہے معل نہ کائی
ہکاندی بے عزتی اندر ہر کوئی راضی تھیندا
ہتن لوک جدوں کوئی دیکھن بندہ نیک مریدا
تک عیب نمانا عاجز ناحق عیب لگاون
رل مل کے اوس عاجز تائیں تہمت تھیں معاون
ہر گھر اندر ہو دن گلاں اوسدیاں بیشک جاری
جس خدا دے بندے تھیں اک ہو جاوے بدکاری
رب فرماوے میرے بندیو جیتا ہوش سنبھالو
عیب کسے دا ظاہر مطلق بالکل تسیں نہ بھالو
لکھ اپیاں عیباں دے ول غیراں چنگا جانو ہو
ڈریو رب تھیں مت کے خود نوں ہتر آپ بھالو
عیب کسے دا مت سناؤ بلکہ پردہ پاؤ
ہیں قہار جبار خداوند خوف ہمیشہ تھیں کھاؤ

جو کوئی ناحق عیب کسے تے تہمت ظن لگاوے
تہمت لاگے اوسی نوں ہیڑی رن منہ کالی
حجرہ جاگہ عبادت والی ساری ہین ونجائی
صبروں خاطر لڑکے تائیں بات ولی فرمائی
امر الٰہوں مجلس اندر لڑکے بول سنایا
میرا باپ اوہ شخص فلانا ہے جو اوہ قوم اپالی
ایس ولی دا اس وچہ ذرہ بالکل سول نہ کوئی
سن کے لوکاں جلدی آندا پکڑ اپالی تائیں
حکم شریعت اوسدے اوتے وارد کیتا گیا
بعد اوسدے پھر ولی خدا نوں خلقت بھی عذر کیتا
اصلی خبر نہ ہوئی سانوں ناحق دکھ پہچایا
کہیا ولی نے وچہ تساڈے عیب قصور نہ کوئی
بخشو ناں اساں عیب تسانوں خاطر نام خدائی
نال مریدوں جیکر راضی ہو جاوے رب میرا
جیکر شام اساڈا راضی ہو جاوے اس کاروں
بخشے عیب قصور اساڈے ہیسن باہجہ شماروں
عرض سوال سناون سبھ دے سن ولی بسروارا
کہیا ولی نے زینت سندی نہیں ضرورت کوئی
چار دناں واگراں گذارا اپنا رب مناواں
جے کر مولا راضی ہوویا کی ہوئے نوں کرناں
تاں پھر آن ولی خدا دے حجرہ آپ بنایا

خون برابر اوگن اوسنوں ذات خدا فرماوے
بے حد لوکاں تھیں مروایا سخت مصیبت جالی
باہجہ گناہوں پکڑیا گیا اوہ مقبول خدائی
دس اکے لڑکے تو ہیں ہی خود جید نکھر بات وکھائی
پاک ایہہ ولی خدا دا پیارا ناہیں اس عیب کمایا
جا اوسدے سنگ برا کمایا بہیڑی رن منہ کالی
بن دریافت کیونکر اسنے اتنی خفگی ہوئی
بات آمنا کیتی اوس نے دل تھیں چاہیں چاہیں
جیسا عمل کمایا ویسا اوسنوں درجہ دتیا ای
یا حضرت بے ادبی بخشو جان ساڈی انہر ہری
بخشو عیب قصور اساڈا جو کجھ اساں کمایا
ایہہ سزا اگلی ہے تینوں جو ہر بانی ہوئی
نال مریدوں رنج ہو جاناں خاک نہ ساڈے آئی
پھیر اس نالوں ہور اسانوں کہڑا کم چنگیرا
پھیر نہ لازم ساڈے تائیں رنج ہونا اس پاروں
سبّہ اوہ دور خدا نہ کیتے بار تساڈی پاروں
آکھو تاں سبھ حجرا تیرا سونیوں سانیئے سارا
خاکی حجرہ ساڈے کاروں سونا چاندی ہوئی
عاجزی کر کے آکھ غریباں ربنوں حال سناواں
لائق نہیں الٰہی اوسنوں ہو کے شکر گزاراں
کیتے رب دے اوپر شاکر ہو کے صبر کرائیا

ذکر طفل سوم

ذکر تریجے لڑکے دا ہن دستاں دلبر تینوں
اک یہود خدا دا دشمن بیری ایماناں خالی
دین عیسیٰ دے رفع کرن نوں ہر دم قوت لاوے

شہری دی اوّل جلدوں نظر آئیا جہڑا بندوں
خاص شریعت عیسیٰ دی تھیں منکر لوک زنانی
کر کے وسلا اک دیں عیسیٰ دا دین ونجایا جاوے

Marfat.com

آخر اک دن اوسدے تائیں شیطاں بات سکھائی
بت بنا کے گرد ے اوسدے بھانبٹ اگ بھڑکاوے
آئی بات پسند ایہہ اوسنوں خندق اک بنائی
کول اوسدے آپ لکایا ڈونگی بہت ہٹائی
جو کوئی ساڈے بت دے اگے سجدہ سیس جھکاسی
القصہ جو سجدہ کردا اوسنوں جلد چھڈیندا۔
ایسے طور ہزاراں مومن دی گئی جان پیاری
حکم کیتا اوس عورت تائیں جلدی سجد کفاراں
عورت بولی ہیں کیوں بت نوں اپنا سیس نوائیں
میرا واحد رب تعالیٰ روزی دیون والا۔
جو کوئی اوسنوں پوجن والا ہوسی مرد رزالہ
تینوں ہے قبول اس اگ وچہ پھینک کے مرناں
سن کے حاکم نوں دل اندر بہت غصہ آیا۔
پھیر بھی اوس انکار سنایا سجدہ بوں تارک ہو گئی
کھوہ ڈول لڑکا لیکر اوسدا آتش وچہ سٹ گایا
سخت بے ترسوں ایسی دلوچہ ترس انہیری وگی
ملامت اوس لڑکے لگے چوں بول آواز کیتا
زندہ ہاں میں آتش اندر مت کے ہوش گواویں
ایہہ بہشت بہار تمامی اس وچہ جا بچائی
آجا ایہیں بہار چمن وچہ جلدی میرے پاسے
اسے وقت پیاری ماں نے اگ وچہ چھال لگائی
اوس بھی قرب حضوری پا کے کیتا جلد آوازہ
جتنے عین جمال سجن دا احد ت بہت پایا کرن
کیا گلزار بہار عجیبہ کھلی اج دیہاڑے
سن کے خلقت بہت وسبہو مست پھلواڑی ہوئی

جیکر خلقت کافر کرنی چاہندا ہیں نوں بھائی
سجدہ کرے جو بت نوں چھوڑو باقی ساڑ وکھاوے
بالن پا کے اوسدے اندر اگ سخت بھڑکائی
سن لوکو اہل ایماناں موت تساڈی آئی
اوہ بچ جاسی ورنہ غضبوں اگ وچہ ڈالیا جاسی
جو انکار کرے اوس تائیں آتش وچہ سٹیندا۔
تا بچو لڑکے والی عورت آندی پکڑ بیچاری
سجدہ کر شتابی ورنہ داخل ہوسیں ناراں۔
کدیں نہ سیس نواساں اپنا بجز خداوند سائیں
نہیں پیارا لگدا مینوں تیرا بت منہ کالا
روز قیامت دوزخ اندر اوسنوں ملے کشالا
پر میں بت منہ کالے اگے سجدہ تے نہیں کرنا
سجدہ کر دوبارہ اسنوں خوب طرح خبتایا
تاں پھر اونہاں بہو دکھاراں لائی ویرنہ کوئی
تنگ کے ماں تمامی تائیں ترس دلیوچہ آیا۔
بیخود ہو کے بت دے اگے سجدہ کرنے لگی
صبر کریں اے مائے میں نہیں موت پیالہ پیتا
بت منہ کالے اگے مت کے اپنا سیس نواویں
ابراہیم نبی دے وانگوں رب گلزار بنائی
کیا اس آتش اندر مینوں رب نے راز وکھائے
منہ کھیں کلمہ پول شتابی دیکھے سب لوکائی
آؤ ورآؤ اج کھلیا جنت دا دروازہ
آجاوے اس آتش اندر او مقبول ربانا
مومن والا ایہہ آتش بالکل غضبوں والے ساڑے
کلمہ بول زباناں اس جھال لگا ہر کوئی

کئی ہزاراں ربدے بندے اسوچہ داخل ہوئے
جدم سارے رب دے پیارے آتش وچ ٹرچلے
کڑک آواز آتش تائیں پول بہو سنایا
بیتوں حکم غفاروں آوے ساڑیں نہیں اینہاں نوں
تابش گرمی بیشک بہری او ہو جتنی بہاری
القصہ پھر آتش تائیں حکم خدا دا آیا
تاں پھر آتش روشن ہوئی بھڑکی دون سوائی
حلقہ بنھ کے جتنے کافر بیٹھے بنھ قطاراں
جل بل کے سبھ کولے ہوئے ظلم نتیجہ پایا
بس ہیاں جو امر جباروں اپنی کنڈ ولاندا
جو آواز غریباں دیوے او دبھی رہے نہ خالی
جنگا اوہ جو او سدے اگے عجز ول سیس نواوے
چا وڑتے وڈیائی بالکل رب نوں مول نہ بھاوے

اجر شہادت کامل لیکے وچ حضور کھلاوے
امر غفاروں وال مومن دا اک بھی مول نہ جلے
کیوں نہ ساڑیں اگو او سنوں آتش نے فرمایا
اینہاں پیاریاں ہیرے اگے سونی جان خداؤں
جیکر شوق ویکھن دی ہیں وچ آجا کہاں بچاری
پکڑ بہو کفاراں جنہاں اگے شور مچایا
چاہلی گز برابر وچ بہرکدیاں لنگھ آئی
کرسیاں سنے تمامی پکڑے آتش دیاں لگاراں
اک پل اندر امر جباروں لڈیا اپنا چایا
او سیو وقت خدا دا او سنوں اپنا عدل وکھاندا
ہتھ پیر تہیں سودا او تھے ذات اسدی لاابالی
ہے امید جے اوہ تجہہ اس تہیں سر پر ہی لیجاوے
ہووے جو متکبر رب تہیں تتھ ملیندا جا دے

بیان طفل چہارم

اک عورت سنگ پاک نبی دے بہت عداوت کردی
جس جاگہ تے نبی محمد نظری اوسنوں آوے
اک دن قدرت ربدی یاروں ایسی حالت ہوئی
دو نہ بہنیاں دا اوہ لڑکا اوسی خبر سناوے
رحمت رب دی تیرے او پر یا سردار ہماڈے
لکھ صلوٰۃ سلام تساں نوں اے محبوب خدا دے
تول رسول خدا دا برحق منکر دا موہنہ کالا تو
سن کے حضرت شفقت یاروں سنوں ایوں فرمایا
لڑکے کہیا وحی خدا دا تینوں پیا وسیندا
اتنے تیکر وحی خدا دا پاک نبی دے تائیں
لڑکے تھیں پھر پاک نبی نے پچھیا اوس ناؤں

سخن بے ادب الا دے موہوں ربتہیں مول نہ ڈردی
او سے وقت سنا حضرت نوں مند اسخن الاوے
پھر لڑکا چا کے اوندی ہے سی عورت سوئی
السلام وعلیکم لڑکا حضرت نوں فرماوے
تیرے یاروں بخشش ہوسی عاصیاں حشر دیہاڑے
شکر خدا دا جدن ساں نوں ہوئے میل تساڈے
جو انکار تساڈا کرسی جاسی دوزخ ڈالا
کون تعلیم تینوں جو تینوں رب نبی بنایا
دیکھدیں ہیں سر تے اوسنوں ظاہر پیا کہیندا
او سے سلام زیادہ کرکے خوشیاں بہت بہائیں
اوس کہیا ہیں عبد العزیٰ اپنا نام سداواں

ناں ہیو میرے ناداں میرا رکھیا ایس طرح دا
عبدالعزیٰ ای عربی اندر بندہ بُت بناون
بعد اوسدے پھر پاک نبیؐ نوں لڑکے عرض گزاری
ناں پھر حضرت ناداں اُسدا کہیا دیکھ قرآنوں
یعنے عبدعزیز بناون سوہنا اسم سُہارا
پھیر دوبارہ عرض دعا دی لڑکے نے فرمائی
وچ بہشتاں سنگی تیرا کر دیوے رب سائیں
کیتی نیک دعا اس کارن حضرتؐ وچہ سرکارے
بعد اوسدے پھر لڑکے دب کے اتنا سخن الایا
جو کوئی منکر دین ایمانوں جاسی دور دھکایا
جو انکار نساڈا کرسی دوزخ ماراں کھاسی
بعد اوسدے اوس لڑکے موہوں کلمہ بول سنایا
قدرت ویکھ خداوند والی اوسدی ہاں ہناتی
عاجز ہو کے توبہ کردی عجب معافی چاہندی
عزت شان نساڈے واناں علم آہا کجھ مینوں
بخشو عیب قصور تمامی کر ہیو پار اوتارا
کرو دعا ایمان سلامت نالے ہووے میرا
حضرت راضی ہو کے اوسنوں ایہہ خوشخبر سنائی
اجل تیاری نالے تیری آن بلاشک ہوئی
سُن کے عورت واپس گھر نوں خوشیوں قدم اٹھایا
ختم نبیاں نے خود آکے دوہاں نوں دفنایا
سالک مرشد جنہاں تائیں اللہ پاک ملائے
سدھی سڑک پیارے والی رہبر جیدوں وکھائی
یارب سانوں بھی سنگ حضرت اندر حشر اٹھائیں
چھ نہ طفلاں دا ذکر احقر نے خدمت لعل سنایا

ایہہ پیا حضرت ایہہ ناداں مینوں معلوم نہ بھاندا
تشخص غلاناں بُت دا بندہ بجید شرک کماون
رکھو آپ میرا کوئی ناداں پیا مقبول غفاری
ناں عبداللہ ستیا اوسنوں حضرت دلوں پیارا
سُن ایہہ ناداں بال پیارا راضی ہو گیا سارا
حق میرے وچ نیک دعا کو منگ مقبول خدائی
ہووال وچہ محبت پورا روز قیامت تائیں
یارب اسنوں سنگ میری بخشیں حشر دہاڑے
لکھ رحمت اس کارن جو کوئی نیک ایمان لیایا
تابعدار نساڈا حضرت پاسی عالی پایہ
سخت عذاب مشقت اندر قیدی کیتا جاسی
طرف لقا روانہ ہو یا دنیا چھوڑ سدھایا
کلمہ طیب پیش نبیؐ دے کہیا بول زبانی
کہندی بخشو جو میں رہی ساں سخن خلاف الاندی
ہُن معلم ہو یا تے رو رو عرض سناواں تینوں
بخشیاں باجھ نہ جاوے بیڑا اوگن بجید بھارا
وچ جوار نساڈے جنتیں ملے اسانوں ڈیرا
جاہ رب راضی تیرے اُتے ہدی نہ رہ گئی کائی
کفن بہشتی گھن ملائک گرد کھلے ہر کوئی
گھر پہنچی اگدوں اوس تے وقت نزع دا آیا
واہ واہ بھاگ نصیب جنہاں نوں رب نبیؐ ملایا
دنیا چھڈ عقبیٰ دی جانب نال محبت دھائے
رہن محال پیاریاں باہجوں پھر ہو جا وکھائی
سُن ماں باپ بھراواں بھیناں جنت بخشیں جائیں
اگوں لڑکا پنجواں آیا جسنے نبیؐ چھوڑایا

بیان احوال یوسف علیہ السلام بعد شہادت طفل

کرن روایت جس لڑکے نے حضرت یوسف والی
نام اوسدا تملیخا ہے سی دتی ٹھیک گواہی
جیوں جیوں کرتہ پاٹا ویکھے حضرت یوسف والا
تاں پھر نال غصے دے کہیا بی بی صاحبہ تائیں
عزت شرم حیا تمامی میرا توڑ ونجایا
شہر مصر وچ عزت میری ہیسی با بجہ شماروں
لیکے تیز کٹار عزیزا مارن کارن دہناں
ہاں ہاں مت کریں ایہہ کارن اسو چہ فائدہ ناہیں
خونی لقب بلاشک مشہور ہو جاسی سب تائیں
تاں پھر قتلوں قصد شتابی شاہ نے دور ہٹایا
اوس سلام زیادہ کر کے نرم کلام سنائی
مت کسے حالت پڑے والی باہر فیج سناویں
یوسف اعرض عن ھذا دوروں ہو ویں اس گلوں
یوسف نے بتلایا اگوں جیویں خداوند چاہسی
کرن روایت یوسف دے دل خفگی آئی بھاری
اوسے وقت خدا دی طرفوں وحی پیغام لیایا
دوست طرفوں جیکر آوے کجھ مصیبت بھاری
عیب کسے دا ظاہر کرناں ماڑی گل ایہا ئی
جو کسے دے اوگن ظاہر لوکاں پیش سناوے
یوسف اس کے منہ دے کولوں کجھ نہ بات الائی
عشق مجازی رگ رگ جنہاں دے بسیا القدیر دو
لکھ کوئی عشق مجازی تائیں پردہ وچ چھپاوے
بعد اوسدے پھر شاہ زلیخا تائیں بول سنایا

دے گواہی سر دے اوتوں لکے تہمت ٹالی
پاک ہویا تہمت دے کولوں یوسف نبی الہی
تیتوں ٹیوں کہے عزیز مصر ایہہ ہویا سخت مو کالا
تدھ آپ بخر کمایا دوس اسدے وچ ناہیں
برے دے سنگ آپے تو نے سخن خلاف الایا
اج میں کجھوں ہو سے ہوئی عیب تیرے دے پاروں
پھیر دوبارہ غدرت کولوں ہویا بال ایانا
بلکہ اسکاروں پھیر گھٹدی ہو رہوسی تدھ تائیں
بھی شرمندگی ہور زیادہ بسی تیرے تائیں
بعد اوسدے یوسف دے تائیں نرمی نال الایا
جو کجھ حال حقیقت گذری کسے نہ دسیں بھائی
اس اندر بے عزتی ہوسی ہر دم پردہ پاویں
باہر کھیت نہ دسناں تاکیدی بخت میری ولوں
انشاءاللہ عاجز پردہ کدیں نہ حال سناسی
چاہیا جیویں حال حقیقت شاہ نوں سال ساری
مت احوال سناویں یوسف چاہیں پردہ پایا
حقانہ ہو ویہی اوسدے اوپر بل جو چاہیئے اوہنی
صبروں بدلہ ملسی تینوں بات نہ دسیں کدی
اوہ میری درگاہ دے اگے نامنظوری پاوے
اس آتش کہاں اندر جاندی نہیں چھپائی
ہوش سنبھال نہ رہی تہاں نوں اٹھے درد سر دل
تاں بھی اکدن پردے ولوں زور دی سر پر باہر آوے
توبہ تائب ہوسن الیسا چاہیں سخن الایا

نال پھر تو یہ تائب ہوئی جو ہیں عزیز سے چاہی
ہر دم رہے کنارے یوسفؑ کدیں نہ آوے جاوے
نت زلیخا درد سجن تھیں رو رو آنسو کیرے
عشق کمال بیار یا تیرے مینوں برچھی لائی
موڑ واگاں ہن کملی اُتے بخش گناہ اساڈا
درد فراقوں جھلی کملی ہو کر عشق لگائی ۔
ہر دم درد فراق سجن تھیں رہے ندی رہے نمانی ۔
ساقن نے باد پچھن گعلی چھٹی ہک نیانی
اینہاں پنجاں نے باہر جا کے ہر جا گل دہائی
گھر گھر ٹری کہانی اوسدی ہر جا رولا پیا
اک دوجی نوں حال سناون بیٹھیں بیٹھیں کے اٹکلدا
ویکھو بھیڑا لوکیدا گھرانہ آہا عزیز سے والا
آکے لیک لگائی اوسنے سدہ بدہ ہوش وساری
ہائے ہائے بھیڑا ایسا کبھی نہ ہووے عقل آوارہ
وس نی اڑیے کی اس ٹھٹھی پیر وسے دی ودیائی
ہک دوجی نوں آکھن اوسنے ایہہ کی فعل کمایا
اینویں ہر جا گلہ شکایت جتھہ ہاں عوراتاں
بے حیائی بدزباناں تے ختم ہلا شک ہوئی
جنتے دیکھو اوتھے رناں جھگڑا شور مچائیا
ویہن الاون گاون گاون ایہہ رناں دا چالا
بھیڑ بھنڈی جس جا گہہ ویکھو قوم زناں دی پائی
کسے سندے تھیں جیکر اوگن ہو جاوے اک ذرہ
جیویں زلیخا دی گل کتنیں مصر عوراتاں پائی

یوسفؑ نے پھر کنوں زلیخا کیتی بے پرواہی
بگواری جو چھپیا چھٹے پیہر نہ وا اوہ کہاوے
کہندی اے دلدار پیارے آن وڑو وچ پیڑے
عقل آوارہ ہوش سدہائی ہوئی سخت سودائی
اسیں گنہگار عیباں والے نام کریم تساڈا
اوہنج پہاں تنالے ہوئے سنت نہ رکھیا کائی
پنج رناں نے حال زلیخا باہر کہیا زبانی ۔
پنجے ہیں خدمتگار گھرے دی ہیسی ہک پرانی
رناں دے دل اندر بالکل بات نہ ٹھہرے کائی
مشہور ایہہ قصہ بی بی دا ہر جا گہہ ہو گیا
باہجوں اُس دے ہور نہ کوئی منہ تھیں سخن نکلدا
ایس طیموسے دی بیٹی نے کر شرمندہ ڈالا
نال غلام بدیسی بڑے لا کے بیٹھی یاری
جس بیہوشی پا یوں پہنے دلوے عالم ساری
جس دے کارن نوکر دے سنگ سر بازی لائی
بردے نال محبت لا کے اپنا بھرم گمایا ۔
باہجھ علیت فی فاحش دے نال ہو رہیاں ہانڈیاں یا بل
تیک زناں جا گلہ الانال مینوں غرض نکوئی
شرم حیا نہ عورتاں اندر دیئیں پناہ خدایا
مٹکے الاون گالیں کدھ عین پٹیاں نوں مسالا
پایا شور ہنگامہ رناں جتھہ ویکھ ہر جا ہی
عورتاں گھر گھر پھول کہانی دیوں دیس منقرہ
اوس ویلے گھر گھر اندر پلچھہ بات دھمائی

ہوڑیاں ہٹکیاں باز نہ آون ڈیلیاں رہن نہ ولیاں
اور کر اکدن بی بی نوں بھی دین الاہماں چلیاں

بیان آمدن بعض زناں مصر دربارگاہ بی بی زلیخا برائے ملامت کردن

سنی جہاں عورتاں بات بی بی دی سبھنوں کوڑا اچھیال
حسن جمال کمال اوہناندی کون بیان سناوے
خوش رخسار بدر دے وانگوں خوب کریندے چمکارے
آن زلیخا اگے حاضر ہویاں سبھ سلامی
اے بی بی توں عقلاں والی ہو ساڈی سرکردہ
کدہر گئی عقل گوار اہوئی اتنی ہوش نہ آئی
عقل نہ آیا تیرے تائیں کی کیتی چنگیائی
کی ڈٹھا اوس بردے والا جس کارن ڈولائی
عاجز جو کوئی بردہ ہووے تہاں باجھ دکانا
جیکر ایڈی خواہش تینوں بیت لاوندی آہی
عالی منصب والا جیکر سنگ غلاماں رلے
نوکر اگے جو کوئی حاکم الٹا نیواں ہووے
کی جانن اوہ رمز عشق دی جو غلام نمانے
تینوں ہوش نہ آئی بالکل عقل آوارہ ہوئی
عشق محبت سبھی سجے آوے دل وچ شوق کدائیں
پہل کہاون دی دل دے اندر جیکر خواہش آوے
مرگ پھاون دا جے تینوں دام صیاد نہ ہووے
مرد ملاون دا بھی رستہ ایہ یاد نہ تینوں
لکھ کوئی حسن گماناں ہووے تازہ مرد رنگیلا
پلکاں تیر خدنگی جیکر ہووے کسے ول سٹے
شاہاں تائیں بردیاں کریئے اپنے پیش نوابے
بڑے غرور گماناں اندر ہو صاحب متوالے
زاہد زہدی کرنے والے جیکر جلوہ پاون

کارن ملامت سبھے اٹھیاراں آن بی بی گھر وڑیاں
دنیا زیور زینت باجھوں کوئی نہ نظری آوے
کرن ملامت بی بی دی اوہ آوڑیاں سرکارے
بعد اوسدے پھر بی بی تائیں طعنے دین تمامی
پھر توں کس سببوں اپناں یار بنایا بردہ
عاماں دا نگوں حاکم ہو کے عزت مفت گوائی
نال غلام پیار نہ لاناں شرم نہ تینوں آئی
بردے نال محبت لائی ہو کے سگھڑ سیانی
کی پھر اوس پردیسی دے سنگ عشق پیار نہ لانا
لاندیوں سنگ کسے دے جس دی ہوندی عزت شاہی
وس زلیخا کی پھر عزت رہندی اوسدے پلے
کیڈی بیوقوفی ہوندی جیکوئی عقل ودھاوے
باجھوں خدمتگاری دے اوہ ہور نہ کوئی کم جانے
مرد اوہنوں پھساون والا جس وچ عقل نہ کوئی
تاں پھر جا لائیے کوئی تاک کے نال لائیے ہیرائیں
گندہ مول نہ کھائیے تازہ لے کر کھایا جاوے
کیہیں نہ مرگ پھساوے اینویں خالی ہتھاں روے
کوئیں نصیحت کرئیے ہووے پھر اعقل [illegible]
پلو وچہ فرمانبردار بنائیے ایسا کرئیے حیلہ
بھول نہ کرے محبت یاروں ٹوٹے گردن کٹے
پچھنوں بھی ہو جاون گھائل جیکر نظر اٹھائیے
ایسے تابعدار بنائیے منہ پاون کڑیالے
اوہ بھی چھڈ عبادت خانے قدمیں سیس نواون

نی بی بی توں ہنداں داسیناں نہیں حوالہ
اوسدے اوپر عاشق ہوئے سدھ بدھ ہوش نہ رہیا
کیسا عشق شرابوں بھر کے دِتّا اوس پیالہ
روز قیامت طرف ملائکاں ہوسن اُٹھ روانہ
اوس زہرا نے ملکاں تائیں اگے پکڑ نوائیا
اسیں زنانیاں ظالم گریاں ہو رہا ہوند وکھائیے
جیکر سینے نوں دل اندر ہووے نہیں صفائی
سینے وچہ جے کجھ نہ ہووے ایڈ غرور نہ کریئے
مت نہ لئی کسے دے کولوں ہتھ دہنگانے پائیا
ایہ اک ڈھنگ علیحدہ ہوندا مرد ولادن والا
تھوڑی جیہی گلے دے پچھے عزت اپنی گالی
ایہہ بھی خیال نہ آیا تینوں تھاں کتھائیں تکی
جیکر اسیں کسے دل تکیئے بند ہوان بنائیے
سیس گندا کے حُسن سجا کے جڑئیے بنھ بالاں
زلفاں عطر پھلیلوں بھریاں جسنوں وینہ دکھائیے
خوبی حسن جوانی دی جے لٹک کدائیں کریئے
عورت جیہڑی ناز نہ رکھے کوئی نہ اوسنوں چاہے
ہر کم نال عقل دے ہووے باجھوں عقل نہ کوئی
او ول شمع نمانی ہو کے اپنا آپ جلاوے
او ول عورت حسن سہاوے پھیر مرد ول جاوے
خود لوں عقل نہ رائی جتنا جھگی پردیں ہوئی
حسن کے حال زنانیاں کولوں بی بی سدر نگلی
کی تسیں کی حسن تساڈا کی تساڈیاں گلاں
نوری ملک حضوری بندے جس دے ہون سلامی
جس جا گھٹے بے پرواہی ہووے یار سجن دی

اودھاں نوں بھی نظر تحمل آیا زہرا والا
بھل گئے دل اپنے کولوں حمد خداوند باری
اجتنک لے جے خیال نہ آیا واپس جاون والا
کرسن یاد اوہ بھی جو اج اک ڈٹھا عجب زمانہ
اسپر اے بی بی توں بیشک بھیت نہیں اوہ پایا
بن پہا ہی دے جاندے سا ہی آکل وچ پھاہیے
بیعقلاں وچ داخل ہوئے چاہو سمعل نہ کائی
عشق مجازی منزل اندر قدم نہ بالکل دھریئے
زوری نال بھلا اوس بی بی کس نے بار منایا
کنج ارمان لگا ہویا سانوں فتح ہوندی تعل نکالا
دس کس دسی لائی یاری تینوں بردے والی
بردے اگے وین ویں کرنے نفیس بھی سوال مہکی
شان گماناں والے صاحب پیراں وچ رلائیے
ہوون اپنے خادم زوری صاحب حسن جلال
پھاس چائے پھر جو نکھ چاہیئے لو سد نال ملائیے
اوسے وقت اکابر بھالے پیراں تلے رہیئے
جس سیو دا رنگ نہ چمکا کوئی نہ اوسنوں کھاوے
باجھ عقل دے محبوباں نوں کتے نہ ملدی ڈھوئی
پچھوں اوسدے عاشق اوستے آکے جان گھماوے
رکھنا نام وٹا جے اوہ پھر قابو وچ نہ آوے
کے بند اسے دو جا آکے عقل دوڑ لئے کوئی
رو کے دردوں عورتاں اگے جھٹی درد کہانی
ایڈے سخن خلاف اللہ کے نال چاہٹ وڑ پٹاں
کی کجھ اوس نے رگڑا ہتھیں فائدہ پاؤ تسیں تمامی
اوتھے نہیں وڈیائی چلدی خوش حضار سجدی

Marfat.com

بیشک ڈیوا اپنی جائی ہے کجھ چانن کردا
لکھ محبوب ہووے دل موہناں دے لنوں جھنگا لگے
اوہ بردہ جس بردے والا دین اُلاہماں آیاں
جس درگاہوں نامنظوری حاصل ہوئی استاں نوں
نا زنیاز نہ اوس درگاہ وچہ لفظ زبان پہنچاوے
اس حالت وچہ جیکر آوے وچہ تساں دل جانی
عین جمال پیارے والا جاس ویلے پاوے
ہوراں جس دے ویکھن کارن ہویاں کملیاں جھلیاں
پاک گناہوں جس نوں تاکے ہووے داغ گناہ کی
اوہ محبوب خدا دا پیارا صاحب شان حضور وی
ساڈوں ہور تساں نوں اوتھے جانے دا سوال نہ کوئی
جیہنوں شان گمان دیو وچہ ہووے ہیلکے آوے
عزتی ہور تساڈی روٹی ہیں گھر ہیلکے کھانی
زیور زینت جتنی ساری لاکے آمد کرنی
ویکھ لواں گے ہیلکے کیہڑ بازی جتے ہارے
فجرے معلم ہوسی سبھنوں ہیچ فروغ تمامی
دو طرفاں جدہو متقابل کس کس تیر لگاسن
کرن روایت سب زناں سن عشق نبی دیوں جلیاں
اتوں جھگڑن نال بی بی دے وچ جوش عشق دے ہریاں
آیاں کاسن زیارت اگوں سلانہ دلبر جانی
جیکر حسن یوسف والی ہوندی دلوں نہ ہانوں
کی امکان کسے حاکم دا جو کوئی گلہ الاوے
ورد ہجر دیاں کٹھیاں ہویاں ویں الاہمہ آیاں
جدوں نہ لیخا فجری ہا لاوتا سبھنوں لارا
تمام سجن دے ویکھن والی ہلتہ پھیر آئی

پر نہ اوتھے پہوچے جتھے چانن چن بدر دا
تاں بھی جلتی دا انگوں دسے سپرے دلبر اگے
جیکر پکواری چا ویکھو چاؤ ور گدائیاں
اس درگاہوں وصلی سودا کیہ بکرے ملے تساں نوں
جنوں بہت جسندی چادر خود جاسکے سوا زیادے
دیکھ نظارا دلبر والا قطع کرو زندگانی
نہیں امید ہے ہوش سلامت پھر لیکے گھر لوٹو
اوس سجن نوں تک سکیں کیہو پہلا تاں سوال نہ ٹلیاں
کی اوس جانی کنڈ کر لیسن بکر تساڈے بہارے
اوہنوں جبدے بغیر سلاحی سب ملائک نوری
تکیا ہیں درگاہ سجن وچہ بے پرواہی ہوئی
بیشک اوسنوں دلبر یوسفؑ پھیر ویکھ الیا جاو
وقت فلانے حاضر ہوناں سبھناں کرہ مہربانی
باقی کوئی نہ رہے تساں تھیں کیا کواری کیا پرنی
تیر خدنگی پلکاں والے کیہڑا کس کس پائے
حالیں بن دیکھے نہ مینتھے سفتے دے ہر و بدنامی
ڈاڈے ہے ہور بہادر لیسے معلم کیتے جاسن
ہرے دل وچہ حب نبی دیوں عین مشاالل بلیاں
ہر دے دل وچہ عشق نبی دے سخت کٹالل ہریاں
تاں پھر گلہ الاہماں دیوں لگیاں سبھ زنانی
کدیں نہ اوندیاں طرف زلیخا خالی پھیر گھراں نوں
اوسے ویلے جنگی پار دل پل وچہ پکڑ یارا وی
دچھوں سبھ نبی دے عشقوں ہجیاں دا قصہ دیا
اوسے وقت تمام زناں نوں ہویا کجھ سہارا
وعدہ فجری دا سن سبھناں گھر نوں گئیاں ویہانی

بعد اوسدے پھر حکم زلیخا لونڈیاں نوں فرمایا۔
کردو تیار تے پوری پوری اسے وقت آمادہ
جاں ایہہ بات زلیخا بی بی دایاں نوں فرمائی
عرض بیان سناون لگی سُن بی بی صدقے واری
جنہاں زنانیاں آن نساںنوں ناحق عیب لگایا
دشمن دوتی جو کوئی ناحق تے عیب لگاوے
جنہاں زناں نے نگر لسانڈے لائی ایڈ خواری
کہیا زلیخا اس وچہ حکمت مخفی اساں چھپائی
اچھی طرح ضیافت سبھدی پہلوں اساں لکھا سال
عین جمال پیارے والا جس دم زناں تکیسن
کون ہتھاندی حالت سبھ دی سن بیہوش ہوئی ہاسن
کوئی سرگردانی حالت ہوسن مست خماراں
عین جمال سجن وانگ کے جدوں خماری ہاسن
تکسے واری یار اپنے دا عین نظارہ دلیاں
ہتھسے دار دیکھا کے پھر نال دوست کیں دکھیاسال
اپنی کسر جھیڑ سال باقی دلبر یار ویکھا کے
ایسی تنگی حالت ہجری پاسن جیعل تکیسن
سُنکے بات زلیخا کولوں دائی عقل سیانی
بعد اوسدے پھر جلدی کرکے کھانا خوب پکائیا
واعتدت لهن متکاء جیویں فرمان خدا فرماوے
امام کلبی نے ایہہ روایت ایسی طرح فرمائی
لعل جواہر ول جڑت جڑا اوہدی کرسی ہوئی
اوس اوپر تے تکیہ لاکے کھانا جائز آ ہا۔
جیئوں کر اس بارے دے اندر پاک نبی فرماوے
اوس زمانے ایسی عادت مُدو ابلانشک آہی

لذت دار تمامی کھاناں چاہو جلد پکائیا۔
میوے دانے قسم قسم دے کردو تیار زیادہ
اوسے وقت سوالی ہوئی اُٹھ آک جلدی دائی
کس سبھیوں کھانے والی اتنی کرو تیاری
پھر اونہاں نوں کھانا دینا ایہہ کس عقل سکھایا
قاتل زہروں اوسدے تائیں سر تھیں یار بچائے
کیہڑے عقلوں پھر اونہاں دی کرو ضیافت بیاری
قاتل زہر اونہاں دے کارن ہے ساڈی مٹھیائی
اوسدے پچھے سبھ دے تائیں دلبر یار وکھاسال
عشقوں بیخود ہوکے سبھے جان پیاری دیسن
کوئی دیکھ جمال سجن دا اصلوں جان گوسن
کوئی بیخود ہوکے ننگیاں ٹرسن وچ بازاراں
بعد اوسدے پھر میرے تائیں تہمت ظن نہ لاسن
سبھدا انشاء اللہ ڈاڈھا ملکو خوب نہیاں
رکھسن یاد قیامت تائیں ایسا داغ لگاسال
اوسن عقل سلامت جاسن ہوسن حواس گوا کے
رکھسن یاد نہ کجھیوں کہیں لوں آل اولاد کیسن
پھیر نہ کجھ تنیایا موہوں ہوگئی چُپ زبانی
جیہٹس کارن ہر دی خاطر فرش فروش وچھایا
ہوئے آمادہ سبھے تانجو ہر کوئی ہر گھیاوی
عودوں کرسی کان اُنہاندی خوب طرح گھنوائی
تانجو اوس بیٹھ کے خوش فعل کھا جاوے ہر کوئی
ایس زمانے تکیہ لاکے کھانا طعام گناہ ہا۔
لا اکل متکاء مت کوئی تکیہ لاکے کھاوے
ہن اس کارن منع اسانوں کیتا نبی الٰہی

سنو حقیقت جس دم کھانا ہویا سب آمادہ
بھیج کنیزک بی بی صاحبہ عورتاں سبھ بلایاں

ہر دے کارن خوب وچھائے فرش فروش کشادہ
سن کے عین جمال تکن نوں سبھ زناناں آیاں

بیان آمدن زنان مصر برائے دعوت بہ خانہ بی بی زلیخا رضہ

سن پیغام تمامی زناں دعوت کھاون چلیاں
خاصے ہار سنگار لگائے ہتھیں کنگن پائے
لب چی مل پان سنوارے خونی گھٹاں چڑھایاں
زلفاں عطر پھلیلوں بھریاں جیونکر ناگ مریلے
عاشقاں کارن پھاہیاں لایاں بن صیاد شکاری
کر کر بانکاں یار سجن دیاں تانی ہوون چلیاں
محبوباں دے لائق بالکل ساڈا حسن نہ کوئی
جمع ہوئی سبھ فوج خوباں دی صفوت دہ حساباں
ویکھاں کون سہارے والا کسنوں ہاجڑ لوسی
انہاں بھی تاں زیناں دا جتھے ہو دے جنگ ہنگامہ
جتھے ہوون محبوباں نے جنگ جدال مچائے
ابرو گول کماناں جس دم مژگاں تیر ا لا رن
بے پرواہ محبوباں اگے اچا دم نہ بھر سیئے
جو کوئی خود نوں اوچا جلے پیش محب گرامی
نک نشانہ محبوباں دا تیتوں اج وکھا سیئے
کیونکر جنگ ہوون محبوباں اوہ بھی تکنے چلیے
سنو حقیقت جدوں زناں نے بانکاں خوب بنایاں
اوڑیاں دربار وچھالے ہار سنگاروں بھریاں
اوہدوں سبھ دے پیش لگائے کھانے لذت نالے
فرش فروش وچھائے نالے نرم گلیچے سارے
بعد اوسدے پھر حاضر کیتے شہد تے ریحاں والے

سبھنے یار سناون کارن پایاں ہیستاں الیاں
شام سجن دے ملنے کارن سبھنے سیس گندائے
کلیاں دند چنبے دی دا انگھل خوب طرح چمکایاں
ہووے صبر ہیزا تمامی ڈنگھجاون جس ویلے
لکھاں نہاں زنجیراں اندر دے گئے جان پیاری
ایہہ نہ خبر جے جہل نظارہ اسیں ہیجاساں چھلیاں
ساڈی کی عنبر خوشبوئی جا سدی خوشبوئی
ویکھاں کسنوں فتح میداناں ہو دے وات جناب
معلم ہوسی اوس میداناں کیہڑا نکلے اوسی
اوتھوں کوئی نہ بچکے آوے معلم حال تماما
کیوں وات واپس آوے جو کوئی طرف انہاں دی جاوے
کرے نزسی رہ جاندے نوں زوری پھڑ پھڑ مارن
ہتھوں نال کمال ادب دے سر نذرانہ دھریئے
اوسے ویلے واقف اوسنے ہو جاوے بدنامی
کسنوں بازی بھرنی آوے جیل نظارہ پایئے
نہایت ادب تعظیموں جاکیہہ اول بیٹھے
پالاں تنبہ کے سیلاں پانڈیاں ڈھولر خانے آیاں
اوسے ویلے خدمت اندر آن غلاماں کھڑیاں
شربت وہ شہر الوں حاضر بھر کے رکھے پیالے
خوب طرح چہائی کیتی فرق نہ چھڈیا پیارے
تا جو کھاناں ہضم ہو جائے دکھ درد ستایا لے

ہر ویلے بنھ وچہ چھپریاں ونیاں ٹیلیاں کسے آکھاؤ
کہیا ناہا ہضم شتابی ہووے راحت عشرت پاؤ

تاں پھر عورتاں چھپریاں لیکے کٹیاں کھاون لگیاں
اتنے تیک ولی بی بی دے آن دلیلاں گیاں

دائی نوں نہلاون لگی بی بی عقل سیانی
بنیہ کم جے اس موقعہ تے آجاوے دل جانی

ویکھ جمال پیارے والا ہوش حواس بھلاون
کٹھیاں بدلے غفلت پاروں ہتھاں نوں وی کپن

جدوں نظارا دلبر والا نظر آوے یک باری
اوہ سبھے ویلے آپے نوں خود مارن نیز کٹاری

سد لیا محبوب میرے نوں لاویں دیر نہ کوئی
سنکے پیش یوسف دے دائی جلدی حاضر ہوئی

خوش پیغام زلیخا والا یوسف نوں فرمایا
ہیں نہ آوندا یوسف اگوں صاف جواب سنایا

دائی واپس بی بی تائیں کہی حقیقت ساری
اوہ محبوب تے آون کولوں ہو بیٹھا انکاری

سن کے بی بی یار سجن ول ہو قربانی چلی
ادب زیادہ کرکے حاضر جا قدماں وچہ کھلی

کہندی حسن اپنے دا صدقہ بخش قصور اساں نوں
اسدے بدلے شان زیادہ دیسی رب تساں نوں

جو کجھ ہوئی ہیں نفس ہوئی ہیں ہی برا کمایا
بخش قصور خدا دے کارن یا محبوب خدایا

توں مقبول خداوند والا میں تو عرضی میری
شفقت کرکے گھر میرے وچہ پا پھیرا اکو بری

بریائی دے پاروں ہیں خود جگ وچہ شہرت پائی
تیرے عشقوں لہنا ویوں سر اک عورت آئی

ڈاڈھا تنگ اوہنانے کیتا یا دلدار گرامی
آن جمال ویکھیاں اوہنانوں راضی ہون تمامی

دشمن بھی گر دوڑ نبیاں دے آن سوال اسانوں
نہیں امید جے باہجہ مراددوں پھیر اوہ خالی جاوو

در آیاں نوں کدیں نہ ہٹکن سدکے نبی پیارے
بدلے نبیاں دے بیشک ہیں ہونگے تدوڈی سہارے

سن ہیں نبیوں پاک نبی دا خلق عظیم سناواں
جیونکر خلق کریندا آہا سی ساڈا نبی سچاواں

بیان ذکر شفقت و نرمی آں ذات سرور کائنات صلی اللہ علیہ وسلم

اک یہودی دا کجھ قرضہ دینا نبی خدا دے
وعدیوں اگے اوس یہودی کیتے آن تقاضے

آکے تنگ نبی نوں کیتا دیدیو قرضہ میں نوں
ایڈی لمیں مہلت کارن نہیں سکی میں تینوں

حضرت نرمی پاروں اوسنوں نیک جواب سناوے
نرم جواباں ہور یہودی تنگ زیادہ آوے

اس حالت وچہ کہیا یہودی سن سرور نبیاں دے
ڈھونڈے تسیں ایہو ہیں قرضہ لیکر کہاں چلدے

پائی لدی نہ دتی مڑ کے سارا قرض بچاؤ
کجھ حیا تساڈے تائیں آوے نہیں خداؤ

سن عمر اصحابی اوسنوں غصے ہو فرمائیا
کون کوئی توں بھی ساڈے نوں طعنہ مارن آیا

ختم رسل پیغمبر ساڈے عالی عزتاں والے
توں کیوں ایسیاں کریں گلاں نال اسے کافر چالے
دل تے چاہندا ایسے ویلے قتل کراں میں تینوں
ایہہ مجلس پاک نبی دی دیوں شرم آیا ہے تینوں
ایسی بے ادبی دا جو توں منہ تھیں سخن الایا
شرم نبی دا آیا ناہیں تے چاہندا کتنا چایا
بہت عمر تے حد وڈیا یا اوس یہودی تائیں
نرمی نال ہٹایا اگوں پاک محمد سائیں
ایسے عمر نہیں لازم تینوں اسنے زورہ کرنا
اسدے ال قرضائی اسیں چاہیے اسنہیں ڈرنا
سخن تمہیں دا اسدے تائیں کہناں سی کوئی
سن لینی سی نرمی اسدی بات خلاف جو ہوئی
چاہن قرضہ اوسدا جلدی دیویں توں کر آمادہ
ویہہ پایاں سے قرضے کولوں لیویں ہور زیادہ
جو کجھ بات تمہیں دی صادر تیرے پاسوں ہوئی
اوس کہندے رانجھی کراں رنجگی رہس نہ کوئی
سن یہودی نرمی ایسی نرت ایمان لیایا
واحد لاشریک خداوند کلمہ بول سنایا
حلم نساؤ اسلم کہناں صرف ضرورت آہی
جلموں مسلم ہویا انوں ہیں سچا نبی الٰہی
بیشک جو نبیاں بندے ہوندے اتے دھر دیا جاو
باہجھ ادول کدیں نہ خالی انشاءاللہ آوے
دشمن دی بھی خاطرداری کردے سن نبی الٰہی
کیوں قبول نہ بی بی ہووے گرچہ سخت گناہی
آہے کافر پیش نبیاں بے ادبی سنگ اوندے
پچھل شان جدوں کجھ دسدا اندر دے کجھ چھنڈے
دل دریا پیغمبراں والے ہر دم تارے وگن
پاک ہوون عیباں تھیں جو کوئی سنگ اوہناں دے لگن
دس کہاں اتر دھر بی بی جو غرضی آکھی ہوئی
یوسفؑ عرض اوہناں دی منتیں با نہ منیں کوئی

در بیان قبول کردن سوال زلیخا حضرتؑ آمدن ہمراہ بی بی در مجلس زنان

سن سوال بی بی تھیں یوسفؑ ہمہ چپ الائیا
گندا یا حالا بی بی تائیں کجھ نہ بول سنایا
چپ چپاتیاں ہو گئے اوہدوں اتنی بات الائی
ہیں ہاں نوکر خدمت والی ہنڈ سر سینے چائی
جو کجھ حکم کریں میں حاضر عذر نہ میرا ہوسے
ایہہ امر برابر صادر نال ہوسی ہر سولے
سن زلیخا بہت خوشی وچہ ہوئی بار سناکے
لے چلی یوسفؑ نوں سوہنا ہار سنگار لگا کے
ہتھا اندر پوچھ چھلے پائے جھلن در مسند انوں
پیر اندر پوچھ چھا جھانجر کڑے بال لادن داغ فلانوں
خوب پوشاک پائی زربفتی لیس کردی دو دول
سبز منقش چادر اوتے تلیا قریب حضوروں
واہ کیا جوڑا پیراں اندر دتے سوہنیاں چڑھیا
لشکاں نکل اڈا ہی جاون ول اسماناں اڑیا
خوبی حد نہ کوئی ایسی خوب پوشاک پوائی
خوبی حسن جمال تے صورت ہوئی ودن سوائی

خوب خوشبوناک دوالے نالے کتّاں ڈلوچہ والے
مست نیناں وچہ سُرمہ پایا حُسن گھٹاں نہ آیا
زلف زنجیراں نال عطر دے خوشبوناک بنایاں
حسن نبی دے اُسدن ایسی نویں بہار لیاندی
صورت تک کے چن بدر دا ہو چکّا قربانی
خوبی خوبیاں حُسن نبی دیاں کیتی جدوں تیاری
باحضرت جسدے پچھے تھینوں ستّاں شوق پیاروں
مصر زنانیاں پیر کے تائیں وین اُلاہماں آیاں
اچّھا اوساں وقت طلب دے یوسف نے فرمایا
آہیتی جس ویلے گھر وچہ رناں بول سُنایا
چالے اوہ مغروری والا شاہد بندہ دگاڑا
کہیا بی بی بیشک آوے دیر نہیں ہن کردا
کہاون بیون یاد نہ ساتوں رناں بول سنایا
بن مغرور امیراں وانگوں بیٹھیاں تھکّے لائی
پھیر بی بی فرمایا سبھنوں کیوں نہ اُٹھیاں کہہ تو
تاں پھر سنکے سبھ زنانیاں وچہ خوشی دے آیاں
جسدم زنجاں کہاون لگیاں بی بی نے فرمایا
سد لیا اوس یار سجن نوں جلدی کرکے دایے
سن کے دائی یوسف تائیں جا کے عرض سنائی
تاں پھر اوسے وقت شتابی یوسف کرے تیاری
آن کھلا دروازیوں باہر یوسف نبی حقانی
بجلی دا چمکارا پیا جسدم اندر جا کے
جدوں نظارا دلبر والا نظر اونہاں نوں آیا
اوہ ڈِگّی منہ دے اتّوں لالی شان گمان نہ رہیا
کرسیاں تے جوناراں بھریاں بیٹھیاں شیخ اوتلی

گلو چہ ہستی عاشقاں والی خون ہوئے پرنالے
زینت نے لوروں حُسن یوسف دا ہویا دوں سوایا
کالیا نکٹ نے تدبیر ولوچہ پیاریاں چھپایاں لایاں
حد حساب نہ رہگیا بیشک صفت نہ بچی جاندی
لکھے بہیر نہ نالوں تیری ہے صورت لاثانی
اوہنوں بی بی حضرت اگے اتنی عرض گذاری
طرف اساڈے آونا جلدی رحمت شفقت یاروں
تسیں حکیم ونہاندیاں قدر کیتے نیاں آن دوایاں
تاں پھر بی بی واپس گھر نوں جلدی قدم اٹھایا
وسّ زلیخا نی اوہ بردہ کیوں نہیں تیرا آئیا
جیہڑا اگے نہیں بولایاں کم کریگا ایہ یارا
کہا لیتو کھٹیاں اگدوں جدتک آیا نہیں اوہ بردا
کیہڑے کم اساڈا کہاناں جیکر یار نہ آیا
حُسن گمان اپنے تے سبھنوں چاڑھ دوئن سبانی
آجاسی اوہ بھی ہن بیشک جس کارن رسوائی
چُپ ہویاں ہے زنجاں تائیں کہاون کارن دے یاں
جا دلیٹے ہن ویلا ڈاڈھا چاہیئے یار سدایا
خوش ہو سو نماۃ پیاریاں والی عورتاں نوں کہلائے
گھر تک آ کے بی بی تھینوں بول سنایا بھائی
وس کہاں انھیر کیوں کر دلبر آکے جہانکی نار
اندر وار لوہے دے لگ چاہن شمس لوائی
اوسے وقت شمع دے اوتے جل ہوئے پروانے
اوسے وقت تماشیاں رناں ہوش حواس اُچھلایا
پھس گیاں وچہ صید شکاری زلفوں کنڈل پیا
جلوہ ویکھہ سارے والا دہ بیٹھیاں اک دگا ہولی

Marfat.com

بجلی کڑک پئی آسماناں اوس مکاں وچالے
جنہاں زناں نے ویکھن کارن ہیسی شوق مچایا
ہو گیاں تمامی کھلیاں عقل نہ رہیا ٹکانے
جنہاں ویکھ مبارک جلوہ خوش رخسارے والا
جنہاں جلوہ ویکھ سجن دا ہویا عقل آوارہ
ہتھیں ترٹ ترٹ کے جاون اوپر زمین کدائیں
بھل گیاں چترائیاں سبھناں کس نظارے پارو
جنہاں ویکھ صورت دلبر دی مرگئیاں حالت ہویاں
ہویا شور ہنگامہ ڈاڈھا ہلچل بہت ہے ہوئی
جنہاں جان شکنجے پھاتھی ختم ہوئی زندگانی
شوخی ناز وکھاون آیاں محبوباندے لگے
کرن روایت چہل نفراوہ کل زنانیاں آہیاں
چاہنیاں تھیں وہ نفراں آگے ایسی تہمت لائی
جدوں اُنہاں نوں یوسفؑ الانظر تجلی آیا
مست آوارہ جھلیاں ہویاں ستر حیا وچایا
وچ بازاراں حال خراباں ننگیاں پھرن تمامی
جھوٹھی تہمت لاون یارو اونہاں سزا ایہہ پائی
دہ نفراں یوسفؑ دے حق وچ سخن بھلا الایا
دہ نفراں یوسفؑ دے حق سچ زلیخا کیتی
اونہاں ویکھ جمال سجن دا لئے ہتھ پیارے
وچ جیاں وہ نفراں بی کجھ نہ ہتھیں سخن الایا
تہمت طعنے مارن کولوں چپ رہیاں بیٹھیاں
اونہاں زناں نے جسدم جلوہ پاک ہی دا پایا
ہر زن وچوں حکم الاہی اصل سدا ہوئے
جنہاں زناں نے سخن بیہودہ شیشن لحن لاپایا

ترڑ پھن حال وچھڑے وانگوں پیتے وصل پیالے
جلوہ ناک پیارے والا سبھنے ہوش بھلایا
موڑ و انگ ہیجان تمامی جھیڑے نال گزارے
شوخی شیخی چھیڈ تمامی پیتا موت پیالہ
مجنوں حالت اوپر زمیں تے بدن رلایا سارا
محبوباں دا آنک کے جلوہ چھیڑیاں شوخ ادائیں
غالب تیر محبت والے لنگھ گئے وچکاروں
ہائے ہائے ورد والے پل پکارن نال زباناں رویاں
بازیا جیوں چڑیاں اندر شور گھیر کوئی
جنہاں نوں سینے وچ لگیں ہوئی پار وسلو کانی
امر مقدروں آکوں ظالم تیر جگر وچ لگے
جھیڑیاں کرن ملامت لگے طرف بی بی دے ہا یا
کہن لگیاں یوسفؑ تے بی بی نہ جنی ہے برائی
اوسے وقت اوہناندے تائیں رب بیہوش بنایا
لفظ اوّل بولن یاروں غیراں جسم دکھایا
کجھ نہ خبر وجود اپنے دی ویکھن خاص عوامی
وچ بازاراں ننگیاں ونجن سخت ہوئی رسوائی
اوہ سبھ پی گیاں موت پیالہ جدوں نظارہ پایا
بیشک وہ ولانہ دے سوچ نہیں کوئی بدنیتی
ہور نہ ہویا کجھ اونہاں نوں راوی خبر گزارے
اپنے دلوں وہ ہاں دے تائیں بالکل پاک پایا
واہ کیہا عزت تاں ریہی اوہ خیال اونہاں زناں نوں تھیاں
عالی شاناں اونہاندے تائیں رب عطا فرمایا
بیشک فیض پایا اسے جو اولیاں نبیاں بخشش کیتو
اونہاں تھیں اچھل گزریا ہویا کیسا عمدہ جائیا

Marfat.com

تے جیہناں زناں نے دلوں گجھ نہ منہ تھیں بات الائی
جو تعظیم تنہاں کرسی عالی وچے پاسی
سنیوں حقیقت جسدم یوسف دروازے تھیں قدم پایا
اگے تاں اوہ بے خود ہویاں باہروں دیکھ تجلے
اگے ہی اک ودھ ودھ جلوہ ہوش نہ سکی کوئی
لگے سجدہ سنگھار زمیں تے ہو گئیاں سبھ ڈھیری
تڑف تڑفا کے سر مر جاون حال احوال وچ جلے
جلوہ دیکھ پیارے والا کیسے سُرت سنبھالی
کرد ٹپانی جوبن عورتاں جہنے دیوں آیاں
جتیاں مرنوں بچ رہیاں تِن سنو انہاں دا حال
کٹھیاں ہنسواں والی بالکل تھیں تِن گھلائی
کہندیاں ہکدوجی نے تائیں نہیں ایہہ بندہ خاکی
صورت وہ حسابوں اگے سدھی حد حساب نہ کوئی
حور جنت غلماں تمامی اوسنوں صدقے کریئے
جسدم عورتاں ایس قسم دیاں آکھے گلاں چھپیاں
بی بی نے فرمایا سنبھل کی ہو گیا تسانوں
کیوں نہیں عقل سلامت تسیاں انگلیاں کپ بیٹھیاں
اوس محبوب شمع دا ہتھوں پین الاہماں آیاں
اتنا صبر نہ سی آ کہ دل وچ کیوں دلبر سدوایا
ایہو دل دی چاہ ڈراہی دیہو جواب اساں نوں
جس بردے دی تہمت لاکے آپینوں شرمایا
آپے کہندیاں ہیسو جنوں نظر اوہ ٹھائیے
اج کیوں نہیں اس اوہدے اگے کر دیاں اُٹھ کیایاں
کدے گئی اوہ شان تمہاری کتھے گئی وڈیائی
کیوں نہیں اس میدانوں اجدن فتح تساں نے پائی

واقع اوپر اوہناں دے تک لے ہویا کرم خدائی
جو بے ادب لکار اکنگر دوزخ دھکے کھاسی
اگر نہ زلیخا ندے تائیں عشق یوسف دے چڑھیا
ہن تاں روز قیامت وانگوں سورج سر تے کھلا
جسدم اندر حضرت آیا کوہیں حقیقت ہوئی
ہو سرمحو وہ زمیں تے ڈگیاں سینے لوٹن لگی
پھاتھیاں آن کوئی جا کہہ کیہڑا آن چھڑائے
نہ دو زباں کہا موں ہوندی قدرت مولا والی
سچے عشق بنی دے پھڑکے آن کماں جھکایاں
ترنجاں بدلے ہتھاں نوں اوہ کٹ کرن نوالہ
کٹ کے ہتھ تمامیاں کھاون لگی ہی نکھاگی
ایہہ تاں اوپر زمیں دے آیا خاص ملک افلاکی
ایسی صورت خاکی کارن کدیں نہ بخشش ہوئی
ایہہ کوئی عجب سوغات بہشتی سر نذرانہ دہیے
انگلیاں کپ بیٹھیاں ہویاں ہک ہویاں ہک ہوئیاں
کیوں نہیں عین نظارے والی دسیاں خبر اسانوں
ایسے شیخی اوہ تسیں نوں طعنے مارن وگیاں
ہتھوں اپنا عقل گوایا رو رو کردو ہائیاں
اک پل وچ نظارہ تک کے ہوش حواس بھلایا
ہن اس دلبر والے جیہڑا دیساں کیہ تسانوں
ہن کیوں تک اوسی بردے نوں سر سجدہ پایا
شاہاں تائیں بردیاں کرکے اپنے پیش لیایئے
خالی گلاں منہ دیاں کہندیاں کیوں نہیں شرم آیاں
پیش محبوب پیارے دے اج کر دیہہ چترائی
اتنے لشکر اک بہادر کنوں شکست اٹھائی

Marfat.com

سن کے عورتاں ہتھیں زلیخا اوہ تعظیماں کریاں
حاشا اللہ ایہہ کوئی جاپے خاصہ ملک نورانی
سانوں خبر نہ آہی تاں اس بات سنائی
ایہہ بردہ نہیں خاکوں بنیاں صورت واہ نورالا
سچ تو نے فرمایا آہا بالکل جھوٹھ نہ کوئی
جد تکیوں نہ اس دلبر نے بالکل بندی ہوئی
ہن اسانوں جیتا آیا جسدم قابو آیاں
پر تقدیر بھلایا سانوں آ تقدیروں پھیریاں
کرن روایت جدوں زناں نوں ہوش ٹکانے آیا
کوں ایہہ خون ویکھ کے اندر سمجھاں بات جتائی
اپنا آپے کٹ چا ایہا بے ہوشی دے باروں
رورو ساریاں کرن آوازے مصری تاں تمامی
جیوں جیوں ویکھن ہتھ اپنے لہو تھیں وی رنگ
شاغل وچہ جمال سجن دے ہویاں سبھ عورتاں
ایویں وقت نزع مومن تے اللہ فضل آئیندا
اوہ بھی مشکل ویلا ڈاڈھا ہے نبی فرماوے
کرن روایت مومن تے جد وقت نزع دا آیا
ویکھ جمال سجن دا مومن ہو جاوے مستانہ
جو کوئی اس دنیا دے کٹے سختی کٹ کے مرنا
اوہ دنیا والا اوسنوں ہو گئی تقویت پورا
وقت نزع دے تنگی حالت جو کوئی مومن بندہ
عاماں نوں ایہہ سمجھ نہ بالکل سخن خلاف الادب
ہن بڑا گناہ ہیں سبھی اوہ نال عذاباں ہو یا
زندگی اندر مومن شدہ جو کجھ ہے تمہید کماندا
کجھ عذاب اوسنوں ہوسی اندر روز جزا دے

کہندیاں ایس بہادر کولوں آتش ہاں اوڑیاں
حسن شعاعوں معلوم ہووے کے جیں چھپیں اسمانی
جیکر خبر ہوندی تاں بالکل طعن نہ دیہاں کوئی
پا کے طعن اسانوں ایہہ کوئی ہے محبوب تعالیٰ
بخشو بات خلاف اساتھیں بے شک صادر ہوئی
سانوں تاں بھی قسم خدا دی جانے حال نہ وی
خبر ہوندی تاں کریں نہ اگے پہندیاں اس قصہ یاں
چھوٹن حال اسانوں ہو یا زلف کنڈی وچہ اڑیاں
کیا ویکھن کل لسنتر چیخ خوناں نال بھرایا
جدوں خیال ہتھاں ول کیتا سمجھ پئی گل ساری
ہتھاں انگلیاں تے نہوں کپیاں ہتھاں اوہ وچکار
ہوئے ہائے ہائے پکار کیتا سانوں اوہ جو بردہ شامی
خونی نیناں نے گھائل کیتا ہتھوں ہار پرودن -
جلوہ زار کے سنبھال والیاں ہا وندہ ہیاں ہاتاں
جاں کھلن دی سختی اوسنوں معلوم ہوون نہ بیندا
وہ بیلے تیغ بدن نوں لگے تیجیں کوئی اشتغال جاوے
ماہ خصر حور نورانی اوسنوں اللہ پاک وکھاوے
تنگی حالت معلوم ہووے اوسنوں تھیں جو آتاں
اوس دا پیارے تجھ نہ اوسنوں ملے عذاب جنہاں دا
پھر عذاب نہ ملسی اوسنوں آن اہل شہیدا
اوس دے بدلے حشر عذابوں اوہ بے شک رہ جاندا
جنہوں ذرہ مصیبت پہنچ کجھ اوسنوں ہر انسان
ایہہ نہ خیر ہے تنگی پاسد جو ہووے یا
وقت اخیری بیماریاں پہنچی اوسدے جاندا
واقع ہووے اوسدا او تے رحمت فضل خداوے

Marfat.com

دوست رب دے واجد ہوئے دنیا کنوں چلاناں
اُسنوں سیب بہشتی حاضر آئن ملک جواناں

سنگھیے جد خوشبوئی اوسدی دیوے جان پیاری
واصل وچ حضور خدا دے ہووے مرد غفاری

جنہاں بندیاں نال خدا دے عشق محبتاں لایاں
نہیں ڈردے نہیں ڈردے بالکل کولوں درد ایذایاں

دوست دا اُسن نام شتابی سر نذرانہ دیندے
سن پیغام پیارے والا دیری نہیں کریندے

ولی اللہ نوں وقت نزع دے آون ملک خدائی
آکھن چل اڈیکے تینوں جنت رب دا بھائی

سُن کے اگوں ولی خدا دا کہے جواب سیاناں
اساں تاں رب العالم باہجوں جنت طرف نہ جانا

جتنوں یار اوتھوں ساڈا اہر دم چھوڑا وگ دا
باہجھ پیارے جنت اندر دل نہیں ساڈا لگدا

تاں پھر ملک خدا دے اوسنوں کاغذ لکھ وکھاون
ایہہ تک یار سجن داناواں جے اعتبار نہ آون

ویکھ خدا دا اسم مکرم دوست خاص الٰہی
اوسے وقت نہایت خوشیوں رب ول ہووے راہی

خبر نہ ہووس جان کندن دی ایسی لذت پاوے
شوقوں یار پیارے جانب کوچ وطن کر جاوے

کجھ خیال نہ جان کندن دا اوسنوں معلم ہووے
کافر ظالم وقت نزع دے سخت عذابوں روے

سنو حقیقت عورتاں والی تینوں بول سناواں
کویں تنہاندا حالا ہویا دساں حال سچاواں

دربیان تدبیر کردن زنان مصر برائے وصال از یوسف علیہ السلام

کرن روایت جدوں زنانیاں عشق لگانے آئی
سبھ نوں حب زلیخا وانگوں لوں لوں وچ سمائی

ساریاں وانگ زلیخا ہویاں عشقوں کملیاں جھلیاں
یوسف دی وچ شوق محبت ہو قربانی چلیاں

اسجا کہہ ستے چھل زناں دا ذکر بدیر بنایا
جیہو نکھریں بھی ذکر اُنہاندا ایچھے بول سُنایا

اس ادھ زناں غلامی لکھیاں کہندا النقرہ کالاں
ایہہ بھی غلطی لکھی او سنے بے علمی دے کارن

صرف ادہ چاہلی نفر تیاں وے لکھدا اہیں غلاماں
اسنے لونڈیاں پکڑ بنایاں بولیا سخن عواماں

لفظ جمع دا مفرد لکھیا ہو گئے شاعر نامی
چیلیاں لفراندیاں بنایاں چیلی صرف غلامی

نال کسے کتابوں ثابت ایہہ گل مول نہ ہوئی
ایچھو تہمت لان بی بی نوں لونڈیاں آیاں کوئی

معنے نفر کنیزاں اوسنے آپنے دلوں بنایاں
اصلی علموں خبر نہ ہوئی بخش پناہیں سائیاں

ایسا شعر مثال سمندر سمجھ حقیقت یارا
لازم نہیں جے اسدے اندر ہیر پاوے منتارا

سنو حقیقت جدوں زنانیاں تکیا اک نظارہ
چار نشانیاں نے اوسے ویلے تایا کوچ نقارہ

تن ہیسے عورتاں جنہوں حالت ہو گیاں اسجائی
عشقوں مست آوارہ ہویاں ہوش حواس بھلائی

حالت دیکھ زلیخا بی بی بول زناں نوں کہیا
جیہڑا طعنہ دیون آیاں اوسے مار مکایاں
جیونکر اکس نظارے کیتا مار حلال تساں نوں
تک جمال پیارے والا ہووال مست دیوانی
تاں پھر عورتاں بی بی تائیں ادبوں بول سنایا
جسنوں تیر جدائی والا لگ جاوے وچ سینے
محبوباں نوں کدے نہ شالا آوے بے پرواہی
سنو زلیخا تیرے اندر بھی رب خوبی پائی
واللہ اعلم کس سببوں تیں ول نظر نہ کردا
جیکر حکم حضور سناوے ایسے وقت اساں نوں
کہیا زلیخا جیکر میرا دلبر شام مناؤ
جیکر حکم قبولے چنگا ورنہ بلسں خواری
عورتاں جس دم لئی پا سول سنیاں ایہ گفتارا
ادب سلام زیادہ کرکے یوسف نوں فرمایا
اسیں زلیخا طرفوں آیاں میلہ ہو کے جنیاں
درد فراقوں وقت نزع دا اوسنے واقع ہویا
اوسنے مل خریدیا تینوں دتی عزت بھاری
شاہاں نالوں شان زیادہ ملا تینوں سرکاروں
شاہاں اگے جو کوئی بولے سخن سہے ادب نبھاوا
وچ خوشی دے بے فرمانی جو کوئی بندہ کردا
نال سکھایاں سکھے جیہڑا اوسدی کی وڈیائی
ہن توں آکھے معلوم لگیں دم شیخی دا ماریں
چنگا جے توں ہوش سنبھالیں فرصت اجے بہائی
آپے پھیر پشیمان ہو یا بات ہو جاسی ہولی
عارف آکھن اسنے بھی ہاں خفا سزا الہی

اکس نظاریوں عقل تساڈا کیوں بھلیاں اُڈ گیا
وستو وسیدیاں چنزایاں کدے گیاں وڈیایاں
اینویں دم دم سور جدائیوں پہنچے درد اساں نوں
نال بولایاں بولاں ناہیں ہووال فر دریخانی
اس گل اندر جھوٹھ نہ کوئی سچ تساں فرمایا
اوسدے بیشک روندیاں روندیاں ہوون ہن نابینے
بے پرواہیوں مر مر جاواں عاجز لکھ گناہی ہے
حسن برابر دوہاں ولاں دا خوبی حد نہ کائی
دتاں باہجھ خریدیا ہویا ہو کے عاجز بردہ
جلدی راضی کر لیئے اوسنوں ملے مراد تساں نوں
عالی منصب میرے کولوں تسیں تمامی پاؤ
قید کر لیساں یا پھر اوسنوں لیساں امر لاچاری
اوسے وقت حضور یوسف دی آیاں بنھ قطارا
ساڈی حال پکار سنو تم یا محبوب خدا یا
مدد کرو بی بی دے سر تے سخت مشقتاں پئیاں
تینوں خواب خیال نہ کوئی کیہ میں کیتا گویڑا
بردی ہو کے ہر دم تیری کردی خدمتگاری
پھیر توں نافرمانی کرنائیں دس سانوں کس بارول
اوسے وقت اوہناں دے سر توں چا اٹھا دل تکھیا دا
جس دم ذرا مصیبت دیکھے سر قیداں وچ دیوا
نال اشارے دے جو سمجھے بہتر یار سیانا
جس دم قیدی کیتا جاویں کیسے ادب گذاریں
ورنہ بھلکے قیدیاں اندر نام لکھیسی بہائی
اجہلت ویلا سے ہو جائیں نال اوسدے ہم قولی
بندے نوں بھی ایس طرح دی دیو سبب اگاہی

اے بندے مت کھا نعمت جیہڑی اوس پہنچائیں
ایہہ نہ جانے اللہ تینوں رحمت نال کھواندا
اپنی مرضیوں جیکر چاہواں دشمن اپنا پالاں
ہر دم خوف میری تھیں کھائیں تاں بہلیا تیں پاویں
اج توں میری حمد صلواتوں ہویا ہیں انکاری
اج توں میرے کولوں ڈر کے چنگے عمل نہ کرناں
بس میاں تو ہر دم میری حمد بجا لیا ویں
جس دم ہیں غضبانوں چہ آیا مشکل پھیر چھڈیساں
بس امر جھڑ توں ربدی چاہیوں رحمت عالی
کرن روایت یوسفؑ نوں جد زناں ہتھ وڈایا
لبھ او سدے پھر ہر زنا نیں لوں خیال بنایا
اسیں جوانی حسن تمامی سوہنی رنا اساڈی
تاں پھر عورتاں نرم کلاماں لگیاں کہن نیاں نوں
جیکر جسب پسند زلیخا ہیں تساں نوں آئی
جو کجھ آکھو حکم امتاں ساریاں اسیں کریساں
کر منظور پیا یا سانوں اسیں تمامی آیاں
ویکھ اساڈا حسن تجمل نال نخرہ رفتاراں
یوسفؑ نوں کجھ دل دے اندر فکر خیال نہ ہوئی
ہر دم ذکر ربا جاری ہے نہ تھیں باہر آوے
پھیر زناں نے دلبر کولوں ہور قیاس اٹھایا
مطلب ہے جے زیادہ ناہیں نہیں ایہہ سخن الاندا
چھوٹی عمر دے بردیاں والی اسنوں ہے گرشتا لے
عاجز بردے خدمت کردے رہندے ہر دم نوری
ویکھ اساڈا حسن تجمل کجھ نہیں کہہ سکدا
ویکھ بہار حسن دی سانوں کجھ نہیں لعل کہیندا

ہیں قہار ہیں تھیں بھی بلکہ خوف ذرا کجھ کھائیں
نال کدیں ہیں بھی ہاں جا بر خلقت تے ہو جاندا
جیکر چاہواں دوست نوں ہیں اک پل اندر گالاں
کی فائدہ جے وقت مصیبت تینوں یاد لیاویں
کی فائدہ جے ہیں نمازی وچہ طاعون بیماری
کی فائدہ جے عمل کماویں جد جانے ہیں مرناں
اج ہیں راضی ہاں بلکے مت کے مغضب ہیں پچھتاویں
اک پل اندر غضبوں تینوں وچہ عذاب سٹیساں
رحمت باہجوں کوئی نہ تینوں جا کہہ چھلنے والی
یوسفؑ صلواۃ اللہ تائیں کجھ خیال نہ آیا
کہندیاں عمر وڈیریوں یوسفؑ نبی تھیں وی لچایا
چاہے حال ملالوں اسنے خوب ہوواں فریادی
یا حضرت کوئی ساڈے وچوں نظر پسند تسانوں
اسیں تمامی حاضر ناظر عذر نہ ساڈا کائی
جے فرماؤ صدقے ہوگئے سر قربانہ دیساں
اندر عشق جمال تساڈے کونج وانگوں کرلاں
گویا حوراں جنت وچوں بن کے آیاں ناراں
ذرہ کلام نہ نال انہاں دے نہ تھیں صادر ہوئی
غیر کلام خدا دے باہجوں کدن پیغمبراں بھاوے
ایہہ پردیسی بردہ عاجز خوف اسدے دل چھایا
وچہ پردیساں قدروں باہر سخن نہ بولیا جاندا
حدوں باہر سخن زیادہ کدیں نہ مول لگائے
دور پردیسی بردے نوں ایہہ بات نہیں منظوری
اوپر وچوں شوق تسانوں طرف اساڈی تکدا
بردہ ہو کے دل دی حالت سانوں نہیں دسیندا

Marfat.com

دچوں عشقے ماریا ایہہ مست آوارہ ہویا
ایسیاں گلاں جدم یوسفؑ سنیاں کنعون زنانے
جاؤ دیس وطن ول تسیں آیو آپے گھرانوں
اس کم کولوں توبہ تائب کرکے ہوئے رہ جائیں
سانوں غرض نہیں اس گلدی ہٹ چلو سب ویہڑا
اسیں غریب تمہانے بردے خدمت کرنیوالے
تاں پھر عورتاں غصے بھریاں جس ویلے عداوت چالاں
کہندیاں ایسے بردے تائیں کیوں تو نیں وڈیایا
آپے دیکھے عزت حرمت ایہہ مغرور بنایا
بردیاں نوں وڈیائی دینی کم نہیں عقلمنداں
تدہ وڈیائی دیکھے اوسنوں سر او پر چا کھڑیا
کوئی نہ اوسدا دارو ہندا باجھوں قید بلایاں
قید ولی باجھ نہ سدھا ہوسے ایہہ بردہ عبرانی
سن کے بات زلیخا دے دل لگی بہت پیاری
جسدم گھر وچہ آیا اول کے شاہ عزیز گرامی
نالے بات سنائی اوسنوں قوم زناناں والی
جبتک یوسفؑ قید نہ کیجے تبتک داغ نہ جاوے
کجھ دناں دی یوسفؑ تائیں تھوڑی قید بلا لیجے
اصل وچوں یوسفؑ دے اندر گرچہ عیب نہ کجھ ہی
جد تک قید نہ کریئے اوسنوں عیب زبانی مٹھیوے
ہور روایت کتب مفسراں اتھوں نظری آئی
کہندے اگرچہ یوسفؑ کولوں نہیں ہوئی برائی
بلکہ رسل بہتیاں دے اندر جیکے کہے کلام ہیں
تاں پھر منشی وزیراں آکے حال بیان سنایا
بیگناہ بلا شک یوسفؑ اسدا عیب نہ کائی

اسپر ساڈی شان امیری حرمت اندر ڈھہویا
غضبوں سخن الاکے کیتے جھگڑے سبھ زناندے
شوق زلیخا تے تساڈے بالکل نہیں اسانوں
سبھ ہی دانتی نال تمامی جاؤ دور کدائیں
کیوں تسیں بدیسی بردہ کان لگایا جھیڑا
دور ہو جاؤ میرے پاسوں ٹلو دور کدائے
دگندیاں وگدیاں تتیاں تتیاں ہٹیں زنانیاں آیاں
لوکاں والا اسدے کولوں کیوں تسیں کم کرایا
ہن بلایاں بولنے ناہیں نہیں جاندا سمجھایا
اوہ بھلا جو بردیاں کولوں کم رہے کرواندا
ہن اوہ آکھے مول نہ لگے سانوں بھی ول اوہ کھڑیا
جیکر قید کریں تے شاید آوے جھک جھکایاں
نیک صلاح اساڈی رناں کہیا بول زبانی
قید کرن نوں کیتی اوسنے اوسے وقت تیاری
ترنت زلیخا ادبوں اوسنوں ہوئی اوہ سلامی
ولیھنے دیون آیاں مینوں بات سے ادب نکالی
جس گل نگر زنانیاں لگن خالی کیونکر جاوے
اوگن ساڈا اذائیل ہوسے خلقت نوں ہن بھاسے
تاں بھی ایہہ گل کسنی لائق سانوں سرپر ہوئی
جگہ اندر بدنامی نالے اوسنوں قید کریے
اکدن شاہ عزیز مصر دے بات وچہ [illegible] پائی
تاں بھی اوسنوں حکم ہزارا بول سنایا بھائی
واقعہ بات ضروری ہوسی شک اسیلا وچہ ناہیں
دسو کوئی صلاح اسانوں ہیں کی جیکہن آئیا
ایسپر پھیر بھی لازم سانوں کرئیے ورد جیائی

عقل فراست جہد وزیراں شاہ نوں بول سنایا — قید کرن دا فکر دلیوچہ ٹھیک اساں نوں آیا
کریو قید یوسف نوں کجھ دن مگروں ہندی جاوے — اس دی تہمت جگ دی ڈاڈھی بیباں قید کراوے

بیان التجا نمودن یوسف علیہ السلام از خدا تعالیٰ برائے قید در بندیخانہ

سنو حقیقت جس دم تاں یوسف آن اکایا — رب السجن احب الی یوسف نے فرمایا
یارب قید خانے وچہ جاناں دل میرا ایہہ چاہندا — وچہ زنانیاں مکاراں دے ناہیں بالکل بہندا
ایہہ بت آن اساڈی تینوں شرم نہ کریاں ہوئی — یارب کنوں زنانیاں میری تنگ طبیعت ہوئی
اس دے نال بندی خانہ سانوں بہت پیارا — جے دیویں تاں بیٹھ اکلا حمد پڑھاں غفارا
اوسے وقت خدا دی طرفوں وحی فرشتہ آیا — ہوئی دعا قبول اساڈی آن خطاب سنایا
کرتا آسف وحی فرشتے حضرت نوں فرمایا — یا حضرت کیوں بندی خانہ تساں خدا تھیں چاہیا
جو کجھ چیز حضوروں منگدوں حاصل ہوندی تینوں — منگیا قید مصیبت خانہ ایہہ گل کیتی کیہنوں
جیکر آپ دعا نہ کردوں قید ہوون دی بھائی — داخل کرواندوں نہ تینوں بندیخانے کائی
رب اساڈا جو کجھ مومن منگے سو کجھ پاوے — اوس سرکاروں خالی سائل ہولا نہ کوئی آوے
اوس درگاہوں نیک دعا کو چاہیے منگنی پوری — کیونجو اوس درگاہ دے اندر ہر گل دی منظوری
حضرت کہیا چنگی دعا کو منگو ذات الاہو — مت سکے بری دعا دے کارن اپنے تھاؤ
بیشک رب العالم ہر دی عرض قبول کریندا — جو دروازے اوپر آوے خالی نہیں موڑیندا
مت سکے بری دعا تساڈی کرسے قبول الٰہی — ہو جاوے پھر قیدی توڑے ہوندے نہیں گناہی
اک شخص نوں وقت نزع دے تنگی بہت آئی — سن کے حالت اوس ول جلدی گیا نبی خدائی
حضرت کہیا جس انساں کی تدہ عمل کمایا — جس پاروں وقت نزع دے تنگ نہایت آیا
کہیا اوسنے یا حضرت میں ہر دم کراں دعائیں — یارب جے عذاب حشر والے خلق دکھائیں
اگلی کریں خواہ ایتھوں رکھ لئیں رب سائیاں — اوہ شاید دعائیں کیتیاں پیش میرے آئیاں
حضرت کہیا کیوں ایہہ تو نے اینج دعا الائی — تدہ تاں ایہہ دعا خدا نے کرنی ہیسی بھائی

اللّٰھم ربنا اٰتنا فی الدنیا حسنۃ وفی الاٰخرۃ حسنۃ وقنا عذاب النار

یارب ہوویں جہاناں اندر دیویں سانوں بھلیائی — رکھیں کنوں عذاب دوزخ دے اسی امان چاہی
جیکر اینج دعا الاندوں ہوجاندا کم تیرا — ہن اوہ بدلہ پھر پایا منگدا ایسیں جیہڑا

Marfat.com

واہ سبحان اللہ رب پاکوں جو کوئی چیز منگیندا
منگن موت نہ چاہیے بالکل ذکر کیتا اوں آکھ نال
جیکر داتا یوسفؑ دے اوہ بھی تنگ زیادہ ہیوں آہے
یا رب جیکر میرے حق وچہ ہزاراں بہتر آہیا
جو کوئی چیز بلا کوئی کھا کے مر جا آپ منگانے
جیکر کہیا ہووے امر ہویا تلواروں مرسی
زہر والا کھا زہراں مرسی پھر زندہ تہیں تھیسی
جو مقتول ہویا تلواراں اوہ بھی نہیں مرسی
موت دعا نہ منگن چاہئے مت منظور ہی تھیوے
حق کسے دے بری دعا نہ کرنی چاہئے آئی
نال کسے دے ہار کسے دے ہووے کہن اسکان دعائیں
جلدی پیڑی ڈھیں اوس دی یا ستار غفارا
الیسی دعا جو حق کسے دی منڈی کوئی الاندا
جو کوئی کہے فلانے دی رب پیڑی بوٹے شالا
ہوٹھن جیس جا بہیں ہیں غضب ہیں جحیم الٰہی
منگو سدا پناہ میرے تھیں ہیں قہار سدا اوہی
اگے جنہاں کفاراں ہیں تھیں سخت غضب پہنچ چالیا
جنہاں کیہا پھر گئے جے اسمانوں آون۔
القصہ پھر او پر انہاں دے پتھر اسماں وسائے
جیہی دعا منگے کوئی سا تھیں او ہو جیہی پاوے
مومن مرد خدا دے جیہڑے جنت طلب کریندے
جد کوئی مومن جنت کاران منگے نیک دعائیں
آکھے یا رب جو ہیں محبت اوسنوں دی جو میری
رب فرما دے او ہاں جائیں اسی قبول کیتا یا۔
دوزخ تھیں ڈر مومن جیہڑے پڑھدا استغفار اس

اوہ جنت پاوے اوسنوں فضلاں تھیں بخشیندا۔
اس گل پاروں خفا نہائیں ہووے رب توانال
اتنا لفظ دعا دا تھیں او بولن بول سنائے
تاں توں نوں نار نشانی اینہوں نال ایمان خدایا
اوہ بھی روز قیامت پاوے سخت عذاب پرانے
اوہ حال روز قیامت اوس دا اللہ کرسی
پھر مرسی پھر زندہ اینہو ہیں نال مرسی نال جیسی
جد جیسی نے پھر اوہ آپے حلق کتابی وسرسی
سخن خلاف خدا دے اگے مول نہ کجھ بولیوے
جیونکر الیس زبانے اندر رسم عوام ال یاری
یار بیاتوں اوس شخص دا جلدی کتنہ چاہئیں
لوکاں سمجھیا شاید اللہ جابر غضب بہارا
اوہ دعا رب العلم سنگویں اوہ سمے او پر پہچاندا
رب کہے تدہ سمجھیا منہوں بہتری ڈھیں والا
بخشنہ ہواں میں فضلوں گرچہ ہیوون کجھ گناہی
جیکر غضب کرن وچہ آواں پوچھ کتنہ چاواں
سنیاں تساں انہاں دا حال جو پھر حال وہایا
تاں اسماں بیاداں اسیں بتک دے نہیں جاون
ہور ہزاراں دے پانی نہیں ہمیں سے غرق کرائے
میری ذات غفور الٰہی خالی کردی
وعدہ جنت او سے رایا ہیں رحمت کتنی
جنت بھی آہین الا دے اگے اللہ سرائیں
اینہو ہیں اوس دی شوق اسانتوں جا ملیں تیری
نیل ولیساں محبوب پیارا جد کوئی ویلا آیا۔
دوزخ بھی اس کولوں ڈرکے کردا زاریاں ال

نوح نبی کہے خدایا اوہ جو منگے شخص دعائیں
رب فرماوے خوف نہ کریوں کہہ تیرے وچ کڈے
سبھ جگہ واحد ذات اللہ دی جو منگے سو دیوے
ہر ویلے سبھے منگو تاں بھی دینوں فرق نہ کردا
ظاہر باطن جو کوئی ربنوں عرض سوال سنائے
دنیا وچہ دعا کرن دی جو مہلت منہ آوے
اوہ دعا قیامت دے دن اوسنوں نفع پہنچا کی
لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَّحْمَةِ اللهِ ذات خدا فرماوے
رحمت میری ہر ذی روح نوں ہر دم گھیری کھلی
خاکی بندے شخص جیکوئی کہے سوال دوبارہ
ذات خدا دی لکھ لکھ واری جیکوئی منگن جاوے
خاکی جیہڑا ناراض ہو جاوے مشکل نال منیوے
رب نال جو کوئی جو کے تنہا خالی ہتھوں جاوے
راضی ہو جاوے اوس اوپر بہا دیں کیہا گناہیں
رب ول کوئی وسیلہ پکے حاضر ہوناں بھائی
جیونکہ حضرت آدم جنتوں جھل باہر آیا
آخر رب نے عرضی ہیا رب نوں عرض سنائی
نال محمد ختم نبیاں بخش ودھیکی ہنیوں
نام بزرگاں ولیاں نیکاں دا جو پھڑی وسیلہ
وقت دعا شروع نے ناں ہے بھی جو وقت ہکا دے
نیک دعا کو عرش گسے دے جیہڑا مومن پڑھ کے
گورستانوں جو کوئی لنگھ کے نیک دعا الاندا
کر کے عمل ہو پہچاں اسدے کہیں دعا الاندا
طاقت سنت نہ اوس عمل وچ ہووے قدرت بار و
راتیں ویلے رب دے اگے کردی جو نیک دعائیں

صدقہ ذات جناب نبی دا اوسدے گناں بچائیں
اوہ محبوب پیارا میرا جنت بھیجیا جاوے
تک گناہاں نوں اوہ بدلہ جلدی ہوں نہ کیوے
عام خزانہ دیندیاں ہریاں ہرگز مول نہ تھوڑا
اوسے وقت خداوند عالم جیہڑے منظوری پاوے
اوسدے اندر بھی اک حکمت دی خبر سناوے
اوسدے بدلے مومن عاصی جنت دے وچ پاسی
مت کوئی میری رحمت کولوں ناامید ہو جاوے
کیوں نہ نبی جیہڑا اوپر کلاں ہیں نظر سولی
اوسے ویلے خفگی اندر آجاوے اوہ سارا
سنیوں دے دن زیادہ اوسنے اللہ مہر کماوے
میلے مجھے کیتیاں بندے جیلے راضی ہنیو
اوسے وقت خدا اوہنا اوسنوں رحمت نال بلاوے
رب میرا ہے پاک شریکوں ثانی اوسدا ناہیں
ایہہ بھی بات بلاشک جائز نہیں مخالفت کائی
کتنی مدت درود فراقوں رو رو نیر چلائیا
یارب کارن نبی محمد بخش میری بریائی
رب فرمایا حضرت پاروں جاہیں بخشیا تینوں
بیشک ایہہ بخشش دے کارن ہو جاوے اک جیہڑے
پڑھے درود بلاشک اوہ بھی جیہڑے منظوری پاوے
سارے ملک خداوند والے آمین کہن کرے
رحمت پاروں ہیتاں اُتے اللہ کرم کماندا
اوہ عبادت منزلواں ہوں خاکی رب بناندا
ڈانواں ڈول پھر جیوں حالت ہوندی مسند خالی
جلد قبول کریندا اوسنوں واحد الصمد سائیں

دل وچہ کرے دعا تے اسنوں ہتھا شان ہوئے
بولن نہیں ووہ منظر شعے اجر زیادہ تھیو سکے

پچھلی راتیں ذات خدا دی کرے آن ہناوی
آہ پہلے آسمان بلا شک کہے مبارک بادی

حاجت والیو جہنوں حاجت آدی طرف ہمارے
اسوقت وچہ رحمت والے کھول دتے در سارے

آون حاجت مند سوالی وچہ حضور اساڈی
اسوقت وچہ رحمت میری کھلدی در دہاڑی

نیک نصیب جنہاں دے ہوون راتیں نیک عملیں
غافل غفلت اندر ستے رہندے ساری راتیں

جنہاں نوں کجھ رب اپنے دا خوف دلیچہ آڈے
اوہ تاں عاجز ہوسکے پھر دم ہتھوں کوک سناوے

جنہاں ولانوں غفلت والے محکم جندرے لگے
اوہناں ولانوں اسم خدا دا کیویں نہ آوے اگے

بس ازحد رب ہو دربار وں منگ لیے حاجت کوئی
منگو کنوں حضور خدا دے بجام اجازت ہوئی

مناجات بدرگاہ قاضی الحاجات

یا رب سایاں اساں گناہیاں عرضاں آکھ سنایاں
توں غفور رحیم الہی بخشیں عیب خطایاں ۔

جہولی آڈ کھلوتے اسیں در تے دا تگ گدایاں
پاؤ خیر معافی والا در دکراں وڈہیاں ۔

تیرے باہجوں کوئی نہ ساڈا ہور خداوند سایاں
توں ہیں لاشریک خداوند توں لائق وڈیایاں

کر کر عیب پہاڑاں جیڈیاں پنڈاں سر تے چایاں
صدقہ نام غفور اپنے دے بخشیں ہور برایاں

نفس ہوا دے تابع ہوکے حمداں دل بھلایاں
داول بچاؤں کدی نہ نیکی کیتی اساں گناہیاں

دنیا اندر دے وچہ شاغل ہوئے چھڈیاں حمد ثنایاں
عیباں نالے ہو گئے نکالے اوڈ گیاں سر سٹایاں

دھن تیری اے رحمت ہتیاں قسمتاں نہیں مٹایاں
جو لکھیاں سو سر دیاں تیں کرم دیناں نہایاں

حکم نمازاں دا تیرا کیتیاں اساں قضایاں
بخش الہی یارب سایاں پاؤ تیرے طلب صفایاں

ساڈے نہیں برایاں ہوون تیری نہیں بھلایاں
توں غفور رحیم الہی بخشنہار خطایاں ۔

وقت نزع دے دور رہائیں سانوں تنگ لحیدایاں
وچہ قبر دے حافظ ہوکے دہریں دور بلایاں

جس دم روز حشر دے چاسن لاشاں تیں اٹھایاں
اس دن امت تیرے وچوں اساں کہاویں سایاں

وقت حساب میزان عدالت آپ پہن ہیاں
حکم کریں رحمت نیتاں وچہ جنت جا کہیں گناہیاں

پل صراطوں حافظ ہوویں جنت بخشیں جایاں
سن بابا پیر قبیلیاں خوشیاں ہووین بہایاں

نیک اپنے بخشیں سانوں کر پیے نیک کمایاں
دوزخ دیاں ہر ویلے سانوں کنوں کرو دور بلایاں

عرضاں کردیں قبول تمامی جو بدکار سنایاں
ہاں ہر قول بھی سبھ بخشیں کریں قبول دعایاں

بیان قیدی ہون یوسف دا چہار دیوار وچہ

Marfat.com

چار وجہ ہوئی قید یوسف دی ذکر خلاصہ آوے
اوّل یوسف نے دل اندر آپ دلیل گذاری
چھنڈا سے ہن نہ ہیسن ہائیں پھیر کسے دی کوئی
دوجی وجہ زلیخا بی بی دل وچ بات خیاری
اوّل یار سجن دا جلوہ سبھناں نوں دکھلایا
پھر جاسن وچ گھر ہیں بدگھر ٹر آکے سبھے
ہیں خود جاگے یار سجن دا عین تحمل پایاں
آپے سمجھ لیسن انج ہوندی پری جدائی یاراں
تر سجادلوں چھیاں اوہ بابلی بی دانش یاروں
وقت شفقت راحت فرحت پاوندیوں اور کی
قدر وطن نہ معلوم ہوندا جیوں سفر وچ جائیے
کجھ دن نیدی خانے وچ جاں یوسف نے جلیسی
آپے پیسی کیہاں نہ ہیں اُسدی بات بتائی
چوتھی وجہ عزیزے ولی خوف اچانک ڈٹھا
پاک جاگیہہ وچ پرت کے رکھیاں ہٹ وچ خیانت
تاں پھر نال عزیزاں گنیں ایہہ صلاحت لوڑی
سبھناں کہیا ایہہ کم چنگا جو تساں دل آیا
تاں پھر حکم عزیز سنایا یوسف نوں قید پایا
ہنکے بی بی حالت ایسی پاس یوسف دے آئی
جیکر لے دل جائی ہیرکے دل کیہیں چا راضی
ہو جا راضی لگ جا آکھے جیکر عزت چاہویں
ہیسے قبضے ذلت عزت آکھے لگ جا میرے
یوسف کہیا اوہ کم بھیتیں ہر گز ناہیں تساڈا
جیکر مینوں راضی رکھیاں اصلی یار بھلاواں
چھوڑ کتاب بہا نیاں ہالی قید اساں خود منگی

چونکہ ذکر مفسر عالی ابن عباسوں لیاوے
جیکر قید ہووان تے تنہا پڑھن ثنا رب باری
پہلی وجہ قید دی ہوندی ایہہ یوسف نوں ہوئی
یوسف نوں سچے قید کرسیاں پاس زلیخا جاری
مرجاسن وچ عشق محبت جاسی جدوں چھپایا
یوسف پلسی نہیں کسے نوں مرجاسن ہیٹھے
دوجیاں جو ہوہا عاشق ہویاں نہاں حال دکھاسا
جیندن ہر دے درد فراقوں ہوسن بین جہاراں
آپے یاد کریسی جیدم درد ہویا گھر یاروں۔
خوشیاں وچ چھل کسے دی دل وچ نہیں غم ہندی
قرب جا پہے نہ صحبت والا جدوں مینجی نوں ملیے
عینیں صحبت میری پھر اوہ آپے یاد کریسی
دیکھ شفقت آپے میری کرسی ٹھیکے صفائی
چاہیے دور زلیخا کولوں یوسف بھی رہیا تا
ہن جے دور ہٹایئے تل ایہہ ہوندی سدھی دیانت
آٹھویں وجہ قید خانے دے ہیچاں بنی حضوری
ایہہ ذکریں پیچھے بھی ہے خدمت وچ سنایا
جاہو قید تساڈے کارن حکم حضور وں آگیا
ادب سلاموں یوسف تائیں آکے عرض سنائی
ہن بھی لوڑاں بچا ہیں قیدوں کرکے حیلہ سازی
کی عزت جے قید تحاسے قیدی کیتا جاویں
تاں تاں وہولہ خانیاں اندر کرسال تیرے میرے
ہو جا والے راضی جو مطلب ہووے سا ڈا۔
وس لیکھلی بی بی ہن مرضی کے کسد رواز جاواں
ایسی تیری خاطر نالوں قید اساں نوں چنگی۔

Marfat.com

باجھ خداوند ہور نہ کوئی چنگا بالکل لگے — ہر دم فکر ستار غفاری رہندا پچھے لگے
سمجھ لیا بی بی نے جد عشق یوسف تائیں — نال کسے حیلے دے پھیری منیندا ناہیں
اوسے وقت زندانیاں تائیں حاضر پیش بلایا — لے جاؤ اس یوسف تائیں سخت عجیب کمایا
قید کرو وچہ بندی خانے یوسف نبی خدا دا — کس سُنیوں امر دل منکر ہویا اج اساڈا

بیان داخل شدن آں ذات در بندی خانہ بہ حکم بی بی زلیخا

سنو حقیقت بندی خانہ شہروں باہر آہا — داخل اسو جیہ کردے جس تیں جرم کوئی کجھ کرنا آہا
وڈا جاوے جس جیلخانے وسے اک عقوبت پاوندا — اس وچہ داخل خونی ہوون کرکے قتل خطا والا
وڈے جے جاوے داسی ناداں لوک عذاب ستاون — ہوندے اوگن والے قیدی اس جاوے وچہ جاون
چند زمانہ بھی مہلت کٹکے پھیر خلاصی پاون — اوس مکانے وچہ یوسف وی پہنچایا والی
لبھے دل جانی تائیں جانب بندی خانے — جانن بے پرواہی تاکت سکدے والی طرح والے
ربت دوست نوں بی بی نے خوب پوشاک پوائی — کل پوشاک خرچ ہوئی اجہاں نال جڑا ہی
چانن وانگی دلبر تائیں لایا سوہناں بانا — لیجاوسے پھیر اولیں ہجر یا حضرت یوسف
بلبل عشق سنایا سبھنیں ہوون کنساں آگاہی — اسنے پوشاکی دو ہٹاؤ کولوں ہنسی الٰہی
الوداع ہو چلے سفر نوں ناز نیازاں والے — بے پرواہی ذات الٰہی طرف یوسف نوں ڈالے
جو کوئی ویکھے یوسف تائیں قیدی ہویا جاندا — اوسے صورت تک کے کیہڑی نیر چلاندا
کسے کولوں ایہہ سوہنا جاندی بچھڑ پاکس نقشیراں — سوہنا حسن زیادہ اوسدا وچہ زنجیراں
عرش ہلایا نالے روندا درد دلیں پھیر چلا یسا — دوست ربدا قیدی ہویا اوہ دشمن بار نہ ہندا
جو کوئی تکے یوسف اگوں ربّ دی کرے اشارہ — ہیں صاحب دے امروں کیتا ہی سی آن نظارہ
جو صاحب دے امراں کولوں پی فرمان ہو جاوے — اسدے ہتھ گیا حقیقت اوہو داخل کیتا جاوے
آخر حضرت یوسف ایہو آیا بندی خانے — کر بسم اللہ قدم ٹکایا اندر وڑیا اوسے
شوکت شاناں امیراں والا تک دیوانی سارے — اول حاضر اوتھے بیٹھے جو قیدی وچہ دارے
ہور روایت لفظ کارن منقول تنگی آ لی — یوسف نوں وچہ بندی خانے لیگئے سر دیہاں
کیتا حکم وا عزیز ناہیں اوہناں سپاہیاں ہتھ کے — سانوں حکم زلیخا کیتا سنیدوں لگا کے
اس دے نوں طرح طرح دا دستاں مشکل پیشیہ — اسدی صورت سیرت دے کول رکھنا نہیں اندیشہ

ہر دم اسنوں بھکھیاں رکھنا دینا ناں کوئی نہ کھانا
ایہہ ذکر کیتے اوہ سپاہی رخصت ہو گئے سارے
اعلیٰ جگہ مبارک اُتے پر یوسف نبی بٹھایا
اے داروغے کیوں توں امروں کرناں نافرمانی
سُن داروغے سمجھناں تائیں اگوں بول سُنایا
بلکہ اوسنوں کھان اوہ دیکھو گھیا ہے اِس پاسے
نور مبین جبین اسدے تھیں ظاہر لاٹ نکالے
اینویں پئے جھگڑے کیہے آپس وچ تمامی
مت معذب کرناں اسنوں نرمی نال بُلاناں
اوکھ مصیبت قیدیاں والی اسنوں کوئی نہ دھرنی
بہت پیار رکھناں اسنوں لال نہ ہتھ کرناناں
سن داروغے کارگذاراں نوں پھر بول سُنایا
اصلی خبر اسانوں ہوئی کہاں اوہ ایہہ آیا
اسوچہ ہور اشارہ اینویں روز حشر جدا ہاسی
جدا وہ طرف جہنم آسی تھانوں کھل ہاسی
اوسنوں حکم عذاب کرندا خاص حضور وں آیا
سُن مالک دوزخ دا اگوں ملکاں نوں فرماوے
تُسیں ٹکائی ظاہر تکو باطن نظر اساڈی
اس حالت وچ اچن چیتی حکم خدا فرماوے
اوسنوں کجھ ڈرانے کارن دوزخ ول چلایا
درمیان پیاریاں ہوندی واقعات آزاری
کجھ دُکھ درد پہنچا کے جانی بہشتاں پہنچیے
جیویں زلیخا داروغے ول اپنا حکم چلایا
امر آیا داروغے تائیں ست ایہہ قیدی جانے
اسنوں صرف ڈرانے کارن جال زبید انوٹھی

جیویں حکم تساں نوں کہیا اس تے عمل کمانا
پچھوں کل زندانی حاکم ہوئے صلیقے واری
ویکھ حالت اوہ کارگذاراں حاکم نوں بتلایا
کر اسساں جیویں ہے تینوں حکم آیا سلطانی
ہنیں ایہہ دلبر قیدی ہو کے جیلخانے وچ آیا
تانجو ویکھ ڈراویں جاگھ ساڈے کنوں ہر پاسے
قیدیاں چور چکاراں والے اسوچہ کوئی نہ جالے
تانجو طرف زلیخا بی بی ہوندا حکم گرامی
ہر دم تازہ اسدے تائیں دینا پیناں کھاناں
کان حفاظت یار پیر دی ہر دم چوکی بہرنی
جاگھ بیٹھن کارن دینی اندر محل ایواناں
دسّو مینوں کس طرح داہین حکم ایہہ آیا
دیکھ ویہلن دی کان نہ اسنوں ہے سرکاں پہنچایا
دوزخ جانب ہٹ گئے اوسنوں اللہ پاک بچاسی
ہور ملائک ہر یک اوسنوں اوبلوں بول سُناسی
نوں کیہن نال محبت اوسنوں اپنے کول بٹھایا
مینوں نور ایمانی اسدے متھیوں نظری آوے
اس نیک مومن دے کولوں رحمت نہیں وراڈی
پیر دوست توں نال کوئی سخت عذاب وکھاوے
نہیں کوئی ساڑ جلاون کارن دوزخ اسان پہنچایا
ایہہ اصلوں کدی نہ ہوسی یار انوں سزا ہی
دشمن جانی دا جو ہووے اوسنوں پھڑ کے کڑیے
اینویں عاصی بخشیسی جد کوئی ویلا آیا
بلکہ واکگ ایہاں اسدا ہر دم قدر پچھانے
نہیں کوئی جاوے ہوئی استھیں عیب گناہ ہریائی

Marfat.com

مت کوئی قیدیاں وچوں اسنے بہار شفقت دیندا
ذکر مفسر یوسف والا ایس طرح فرماندا۔
بسم اللہ و بحمد اللہ تھیں بول سنایا
صحن اوس زندانخانے اندر سی رکھ پرانا
داروغے نوں نبی خدا دے کیتی عرض زبانی
ایہہ جو اس درخت تلے لا دواں اپنا ڈیرا۔
سن داروغے اوسے ویلے صحن قبول کرایا
جس دم ذکر کریندیاں ہویا گذریا اک دہاڑا
ہویا سبز تمام شتابی ہوئے ڈالیاں ہریاں
ہور عجیب نظر کتابوں منظر ہی آیا گویا۔
قدرت پاروں دوست کارن رب نے فضل کمایا
اگے قیدی جو سن جاہی حالت وچ تمامی
سارے اوہ لوں حاضر خدمت ہو گئے آن دوالے
اوس دا فیض ہویا اک نبی جا زندیواناں
ہر ویلے وچ قیداں حاضر سارے اہل زندانی
حضرت بھی ہر دم اسیراں شفقت مہر کماوے
دا اک پیارا پیاریاں تے سمجھوں جیندا زندانی
نعمت دستاں دا حظ سناکے بدلہ جھیر سینہ
صبروں وچ بہشتاں جاسن ہو من ہر دم بالے
سنکے نرمی یوسف والی زندیواں تمامی
بھل گئے گھربار تمامی ہویاں خوشیاں بیلی
محبوبانہ اجگوہ حبیبی ظاہر نظر ہی آیا
جنہاں دل دیوانیاں تے جانی حسن چمکاں آیا
خوش ہو کے فرمان لگے حضرت یوسف تائیں

ہر دم نوکر بردیاں بن گئے اسنوں راضی کرنا۔
جس دم بندی خانے اندر قدم نبی دے آندا
سب صفتاں اسنوں حسن ملیندے حسن اماں بچایا
سکیاں ہویاں اسدے تائیں گذریا بہت زمانہ
دے اجازت حیر تائیں اے نوکر سلطانی
وچہ ہنگامے آدمیاں دی تنگ ہوے دل میرا
زیر درخت خداوند والے دوست نے ڈیرہ لایا
اوسے وقت شجر تھیں کیتا دور خداوند ساڑا
سکے رکھ پرانے اتے رب نے رحمتاں کریاں
زیر درختوں ٹھنڈا چشمہ بھی اک جاری ہویا
بندی خانہ دوست کارن جنت رب بنایا
اوہ لوں حضرت یوسف اگے ہو گئے اٹھ سلامی
وصل محبت حضرت پاسوں بہر ہوئیں پیارے
ڈٹھیاں بندیواناں نوں رب دتا میل بہانا
صورت تک پیارے والی ہو دن سبھ قربانی
ہر دن فجری سیہدے تائیں تکن کارن چلدے
بیمار اندر ہی کرسے جیا دت کوئی نہ چھڈے داخلی
صبروں رب صبر دا درجہ بہت شتابی دیندا
اصل وچوں اسباب مجازی ہن بندیخانے
خوشیدل دہ دن سارے ہو گئے باقی
تک دیدار پیارے والا دتا ہیاں دیداں
شوقوں مست آوارہ ہوئے سبھ گھربار بھلایا
دس کہاں ان دیکھ کرن انہاں نوں پھیر کولی جگنگا لگے
خوش رکھے رب تیرے تائیں اندر دوہیں سرائیں

یا نبی بارک اللہ لنا احسن وجہک و احسن حدیثک

Marfat.com

اے جواناں جیئوں نوں سوہنا ایہوں کنت پاویں
کوئی نہیں ڈٹھا تیرے جیہا ہور رنگیلا کوئے
جدوں نیند زلیخا نے اندر آکے قدم تساڈے
ایسی شوق محبت دل وچہ آن تساڈی ہوئی
ایہوئیں دل چاہوے ہر ویلے میں خدمت تیری
جیہے جیہے درد مصیبت ملیا درد مند انہوں
جو کجھ دکھ مصیبتاں پہنچے جاتی نال بجھایاں
جس دم جلوہ حسن تیرے دا نظر اساں نوں آیا
واہ کیا بات خدا دے دوست ظاہر بول سنائی
دوزخ اندر جیکر جلوہ ویکھے یار اساں نوں
جے رب یاد نہ کرسے اسانوں کی پھر جنت کرنا
اک ولی دی نقل کتابوں تینوں پیش سناواں

کیہساں مٹھیاں گلاں تیریاں ہندے دل تسائیں
بیشک حسن جوانی صورت ختم تیرے پر ہوئی
تدوں دے دکھ آزار تمامی ہو گئے دور اساڈے
حسب تیرے بٹھیں گھبرا ہوش نہ رہگیا کوئی
جلوہ یار سجن دا ویکھن ہمیں ہمیں پائیے پھیری
اوہ سبھ دل تھیں زائل ہویا تک سکھ تساں نوں
قسم خدا دی جد دا ملیوں ساریاں لوک بھلایاں
بھل گئے گھر بار تمامی لوکوں عشق رچایا
باجھ خدا دے جنت والی ساہنوں غرض نہ کائی
کی پھر جنت کرنا دوزخ ہے درکار اسانوں
غافل بندہ رہنے نالوں بہتر ہوندا مرناں
تاں جو دیدار انہوں بھی ہر دم بولیں حمد ثناواں

حکایت ولی اللہ میکو بید

اک بندے موسیٰ نوں اکدن جاندیاں عرض گذاری
کہنا شخص فلاناں تینوں کہندا اوات خدائی
تانے آکھیں میں رب میرے تے ہر دم ہوویں راضی
سن کے موسیٰ رب اگے جا کے عرض گذاری
کہندا بخشیں اوگن میرے راضی تھیویں نالے
میں نال اوسدے دوکے رب صاحب فرمایا
سن کے واپس موسیٰ صاحب جد آیا اوس جائی
میں ناں راضی رب فرمایا شخصا تیرے تائیں
سن کے شخص بنایا اکھوں واہ خوشخبری سانوں
نہیں کجھ خوف اگرچہ سانوں روز خوچہ وگاوے
جنہوں یار پیارے ہوون دل وچہ یاد لگایا
دوزخ دا نہیں خطرہ جنت دل نہ چاہوے ساڈا

ایہہ سوال ضروری کرنا پیش خداوند باری
کس جگہ نے میری تو نے وس دیہ جا کیہہ بنائی
کر کے رحمت بخشیں میں نوں سبّہ تقصیراں ماضی
شخص فلاناں سائل تیرا یا رب ذات غفاری
دیہو جواب جدواپس اوسنوں جا لوساں ایہہ حالے
جاگیہا اوسدے اپنی کارن دوزخ اساں بنایا
پیش بلا گیا اوسدے تائیں حضرت بات سنائی
نالے جا گیہہ بنائی تیری اندر دوزخ تھائیں
تو جے لگہ گیا ہیں تا بھی ہل نال یاد خدا نوں
پر اوہ واحد رب تعالیٰ دے دلوں نہ بھل بھلائے
اوسنوں اگ دوزخ دی بالکل کدیں نہ بھول گیا یا
پر ہات سجدہ گاہ اپنی تقبیں کرسے مخول دوراڈا

ہیداوس اُتنی بات لائی جست تہا اُٹھ لیاندی — ہوگئی دور تمامی اوتھیں ہل چل تساہ وی
رب حضوری کیتا اوسنوں عین محبت یاروں — دینویں اتر دھر بلدا سو داہ درت عشق بازاروں

بیان احوال یوسفؑ در بندی خانہ

کرن روایت جسدم یوسفؑ بندی خانے آیا — بعد اوس دے بندیواناں حضرت کنوں تہ پچھایا
کون کوئی توں رب دا دوست عالی شاناں والا — کون کوئی ماں باپ تساڈا دس حقیقت حالا
یوسفؑ نے فرمایا اگوں میں ہاں نبی الٰہی — باپ میرا یعقوبؑ پیغمبر جس نوں عزت شاہی
پھر تقدیراں میرے تائیں بندیواں بنایا — ورنہ عیب قصور نہ کوئی میں ہے سطین کمایا
سُن کے بندیواناں سبھناں مرحبا الایا — کلمہ بول تماہیاں سبھناں علی دا آکر رنجایا
چھ دال سو تمامی قیدی ہیسن بندی خانے — سبھنا یاں لیا سے دل تھیں چھڈے کفر برانے
واہ کیا نوری قدم نبیاں جتھے قدم ٹکاون — پاروں شان نبوت سائے دور اندھیری جاون
انہیں وچ میدان حشر جد نبی اساڈے جاسن — بندی داں وانگ خلاصی عاصی آل نبی چھڈاسن
کیوں پیا جہڑاں امت محمدؐ ہی عاصی او گنہارا — کیا معلوم نہ تیرے تائیں شافع نبی سبھارا
جنہاں وعدہ رب شفاعت دتا روز جزا دا — آسے ہوندیاں پھر توں کیہ نائیں اینڈا خوف نہ جا وہ
نبی اساڈے واسطے تیوں اوچا درجہ آپچا — ختم نبیاں اوسدے حق وچ ناحقہ خدا فرمایا
نہیں اوہ دوزخ تیرے کارن امت محمدؐ والے — اوسوچ منکر دین محمدؐ ہی جاسن کافر ڈُلے
سنو حقیقت جسدم یوسف بندی خانے آیا — درد فراقاں یوسفؑ تائیں آکے گھیرا پایا
یاد پیارا اوہ بابل پیارا الفت کرنے والا — بیشک یاد پیارے آون جد کوئی بنے کسالا
باپ محبت کرنے والا یاد یوسفؑ نوں آیا — ہتاں تے چھول پھیر بنی نوں یاد پیا آ دسایا
نال پیار بلاون والا آیا یاد پیارا — ہجر فراقوں درد منداں داہوگیا اندر پارا
دور گیاں پردیسیاں والے دل ہو ون مرلے — کوئی نہ نال بدیسیاں لوکاں خوش نہ
بندیواں پیارا یوسفؑ دور وطن گھر باروں — رووے درد فراقوں جیونکر کونج وچھنی ڈاروں
ہر دم سچی پیارے والا یاد وطن جد آندا — جان نمانی پردیسی نوں جیوں تکھا راجپاندا
نازاں نال لٹکنے والے ہو گئے بند بچارے — قید خانے وچ داخل ہوئے جیویں سکے عمل بچارے
رووے ہجر فراقوں یوسفؑ ہاں گئی پیر پراتی — وچھڑیاں گھر باروں جسدم ہتیں بہت وچھانی
لے بابل لچ میرے تائیں قید مصر وچ آئی — میں قربان جاواں پچھڑی جی ناہر نہیں چھڑائی

Marfat.com

اوہ پچھڑا جس تائیں جا کے ولیوں کھیر لوالا -
اج تقدیروں قیدی ہویا سو ہنیاں نے لقمان مرالا

یا ہجہ خداوند کیہڑا تینوں میرا حال سناوے
تیرے باہجوں کیہڑا دوجا میری قید چھڑاوے

یا بابل اوہ یوسفؑ تیرا رب دا خاص پیغمبر
امروں قیدی نتاواں اسدا ہو گیا قیداں اندر

پلنگ سرہانے حسد دے کارن جنھیں آپ چھپاندوں
اوہ اج اوپر زمین دے لیٹے جے ہوندوں تکھاندوں

یا بابل اوہ پچھڑا تیرا اتانی چتّ بدردا -
دوجا گھاں نی ہے دکھ چکا ہو کے عاجز بردہ

خبر نہیں کہ قسمت سانوں آکے پھیر ملاسی
یا کہ وچ فراقت عاجز روندا ہی مر جاسی -

خدمت پیش کراون والا نوکر رب بنایا
بے پرواہیوں پھیر اسانوں بندیواں کرایا

اجے بھی تینوں خبر نہ بابل ہیں پچھڑے دی ہوئی
کیا اس نالوں زیادہ شاید ہونی مشکل کوئی

دیسوں دور نتھاناں ہو کے در در پھراں دھکیندا
آیا نہیں تینوں تک کے حال ہلال تھیندا

بھایاں جو احسان میرے تے کیتا بابل پیارے
اوہ بھی حال معلوم تسانوں بیشک ہوسن سارے

کھوٹے درموں میرے تائیں ویچ کے سبھ بھائی
صبر قبل اساں مصیبت ساری کریسی اللہ جانی

کئی ہزاراں اوکھ مصیبت ویلے ورہندا انوکھے
اجے نہ خبر بیچاراں والی ہوئی نیدہ تساں نوں

دروازیوں باندی ہوئی جان لباں تک آئی
اج ہن پچھڑ پیاراں ساڈوں دتی قید جفائی

جیکر کوئی ہوندا تے کردا آکے مدت یاری
اچھا کریں نال نظر عنایت کرسی ذات غفاری

باہر شہروں باراں کوہ تے جا کہ میری ہن ہوئی
ہل جا جلدی میرے تائیں یا خط بھیجو کوئی

امر مقدروں چھوٹی عمراں یار قضیئے جالے
ہل جا آخر ویلے بابل عالی عظمت والے

واللہ اعلم کدوں امیراں حکم خلاصی ہیسی
یا ہجہ خداوند کولوں اساڈی آن اپیل کریسی

جو معذور نتھاناں ہو کے وچ پردیس دکانا -
باہجھ اللہ دے اوسدے تائیں کس نے آن چھڑانا

آن اپیل اٹھاؤ میری عرض کرو سرکارے
چھیتی آؤل اس قید خانے تھیں عاجز قیدی ہارے

فریاد یوسفؑ بطور غزل

آ مل بابل فردا اسانوں دیر لگائی کینوں
رو رو عرض سناواں تینوں آ مل بابل تینوں

بابل پچھڑن مشکل ویلے بیشک آ پتر انوں
ہیں کبھی پیا بلاواں تینوں آ مل بابل تینوں

مر چکا ہن جان لباں تے ختم حیاتی ہوئی
لیکن خبر پہنچاواں تینوں آ مل بابل تینوں

کوئی نہ آون والا دسدا اینوں اوس وطن دا
حسد دے منہ سنداواں تینوں آ مل بابل تینوں

اے بابل جیئوں حالا میرا ہویا قید دچا سے
جے آویں کہلاواں تینوں آ مل بابل تینوں

Marfat.com

رنج نہ ہووین جس ویلے ہیں رکھ کی تیرے اگے
کرسی نہیں کوئی پاس اساڈے اجے بابل سردارا
جد کوئی درد مصیبت ڈٹھی وچھڑیاں ہن تائیں
جتنے زخم فراقت والے سینے دے وچ لگے
دور اوہ وطن مبارک عالی جتھے تساڈا ڈیرا
تساں نہ چٹھی لکھی ہیں دل کیتی بے پرواہی
اسیں بدیسی برڑے ہوئے کوئی نہیں آون ویندا
جیکر حکم ملے سرکاروں اکھیاں دے کل آواں
ہیں پردیسی وچھڑے تائیں دل کتھیں تساں بھلایا
آخر ہجر زنجیراں اندر پھسیا آن چھڈایا

قیدیاں نال کھواواں تینوں آ مل بابل مینوں
کیہڑا ہتھیں وچھاواں تینوں آ مل بابل مینوں
جے آویں کھلاواں تینوں آ مل بابل مینوں
اوہ بھی سچ وکھاواں تینوں آ مل بابل مینوں
کیونکر ملنے آواں تینوں آ مل بابل مینوں
ہیں کیوں لکھ پچاواں تینوں آ مل بابل مینوں
کیونکر اٹھ کرداواں تینوں آ مل بابل مینوں
بالکل ویرنہ لاواں تینوں آ مل بابل مینوں
ہائے ہن کویں منانواں تینوں آ مل بابل مینوں
رو رو کوک سناواں تینوں آ مل بابل مینوں

درد فراقوں نبی خدا دا انگلی دے منہ آیا
بلبل جیکر باغوں نکلے ڈکیئے قفس وچالے
مول پسند نہ کرسی جبدم آوسس یاد بہاراں
بلکہ کوئی قیدی راحت پاوے پھر بھی قید نہ چنگی
پنجراں حال نہ معلم بالکل قید ہووں دا بھائی
یا الٰہی قید نہ رب العالم پیش کہیں دے پاوے
حسن نورانی قیداں اندر ہووں چھوڑ روانہ
بلکہ یار پیار پابندی جو پیش چلائی آوے
آون یاد پیاریاں والیاں جد گلاں گفتاراں
دنیا بھی ہے بندی خانہ پاک نبیؐ فرماوے
اگے جنت مومن کارن کیتا رب آمادہ
حور قصور نازنیناں اگے رب بناباں
رب فرماوے کفاراں نوں دولت بہشتی دیندا
پہلیں اس پیاروں تہ دتی دولت بہشت انہاندی
ساری نال کفاراں رلسن دنیا دی موجت مار

گرچہ سو کہا بندی خانہ ویلیں پناہ خدایا
چھوڑی گل پھل حاضر اوسنوں کرئیے سر چالے
دو سنت کنتوں دو وڈیاں ہو یار پانچ دس چہار الی
اسیر گی جو حضرت یوسفؑ قید آہی خود منگی
بندیوانا ںوی کچھ حالت قید جنہاں ازمائی
قید جو اوناں زنیناں نوں پلو جہ بار گیا وسے
بندی خانے قیدی اوپر آوے سخت زمانہ
اوہا عقل فکر قیدی دا پلو جیہ دور ہٹاوے
اوسے وقت ہجر دے یاروں وصل بخشن جہالالی
کافر کارن جنت بیٹھک وچ جدہناں آوے
جیہڑے اندر رب صاحب دا رحمت قدرت یادو
پاسن نیکو کاراں نوں جو کر گئے نیک کمایاں
سبھے جاندے تاں تھوں کافر ہر اک محل ہمیشہ
مومن ننگ سکاتنی دولت جاسن چھوڑ اسانوں
چھڈسن راہ ہدایت والا جاسن پکڑ کنار

Marfat.com

اسے کان نہ کافراں تائیں ایڈا رزق پہنچایا
جھوٹ تاناں گم شد اندر سبھناں آپ بچایا

ہٹ کے کہاوَن دنیا تائیں شور و شر انکر دے
مومن بہتی دولت پاروں کافر ہو کے مردے

مسلماناں نوں حدوں باہر جے پیسہ ہتھ آوے
ہٹ کے پھیر اونہاندی پاسوں بھل کہاوا جاوے

کافراں نوں رزق زیادہ جتنا رب پہنچایا
ہٹ کے کہاتا پھیر اونہاں نوں قدرت کنوں سکھایا

نکتہ چھپیا جے کافر ہوکے واقف ایچ سنجھاپے
چیونکہ جھکھدا ہویا ہویا ڈھیر ڈھیر لوچدا آپے

الدنیا سجن للمومن جیوں کہندا نبی یگانہ
ایہہ دنیا مومن دے کارن بیشک بندی خانہ

دنیا وچہ نیکاں دے تائیں رب صاحب ازماندا
تنگی دے کے کردا معلوم کہیڑا عمل کماندا

دلیاں نبیاں نوں ازماوے سر تے مشکل دے کے
دیکھاں کون مصیبت اندر عمل کماوے ڈر کے

مومن نوں جو رب العالم بے تکلیف پہنچاندا
اتناں اگاں درجہ اوسدا جنت وچہ ودھاندا

دوست نوں تکلیفاں کئی کئی رب صاحب پہنچاوے
مومن چھڈ کے نبیاں نوں بھی مشکل کار چھواوے

یونسؑ پیٹ مچھی دے اندر قیدی کر فرمایا
اے یونسؑ جے اس حالت وچہ میرا حکم پہنچایا

روز قیامت تیک قیدی رکھساں اندر راہی
تاں پھر کدی نہ غافل ہویا یونسؑ نبی الہی

ایوبؑ دے تن کیڑے پائے زکریےؑ نوں چروایا
یوسفؑ صلوٰۃ اللہ تائیں بھی قیدی کروایا

بھایاں طرفوں قید مصیبت کیڈا اوکڑ جھلی
تیرے دل کھوہ وچہ عاجز جنہیں رکھی سی اکلی

ہور ہزار مصیبت سر تے حضرت یوسفؑ چائی
تاہیں لقب صقلقاں والا دتیا حضور الٰہی

ہجر ول نت غماں یوسفؑ کردا گریہ زاری
دم دم بابل والی آوے یاد محبت پیاری

چشم گریاں تے سینہ بریاں روے درد آزاروں
کون دلاسا دیوے آکے دور وطن گھر باروں

جگر دے چھٹ لویراں ہودن بیشک پار تہاندے
دکھیروں نصیب جدائی فرقت آئے پیش جہاندے

دردمنداں نوں کدیں نہ آون خوشیاں دے دن آگے
ہر دم درد فراق سجن نہیں نیر لہو دا وگے

اسے حال یوسفؑ نوں ہیدم عرصہ کجھ وہایا
بعد اوسدے پھیر وحی خداوندی گھلنے آیا

در بیان آمدن جبرائیل علیہ السلام بحضور حضرت یوسف علیہ السلام در بندی خانہ

اکدن بندی خانے اندر یوسفؑ نبی حقانی
در فراقوں سخت لاچاری بیٹھا چپ زبانی

جبرائیل خدا دی طرفوں آن پیغام سنایا
جہل سلام وحی دے تائیں یوسفؑ نے فرمایا

دس بزرگا خدا دے بندوں کون ہیں بندہ تو ہیں
طرف غریباں نہ بیچارے کیونکر آمد ہوئی ۔

Marfat.com

توں کوئی نیک خدا دا پیارا نظری آوے مینوں
کوئی نہیں قیدیاں باہجوں اگوں اندر لیس لگا نے
اوہنوں جبرائیل خدا دے مونہوں تھیں بول سُنایا
رب دا خاص پیغام پہنچا نار سم قدیمی میری
ایہہ اک موتی قسم عجائب طرف تساڈی آندا۔
جبرائیل اساڈا ناواں رکھیا اللہ سائیں۔
ایہہ جو دکھ مصیبت تینوں ہوئی دا آلا ہوں
اپنے دوست نوں رب عالم ایہو ہیں خبر پہنچاوے
پاک کیتا رب تینوں عیبوں جسدم وحی بتایا
اسیں سمانے مجرم عاصی قیدی حال ورائے
وحی بتایا اوہ مصیبت تو نتے صبر کمایا
کیتی وار خداوند عالم خوب تینوں ازمایا
خوش پیغام جدن وا سُنکے یوسف نبی حقانی
اوہنوں پیر یوسفؑ نے کہیا وحی فرشتہ تائیں
مُدتاں ہویاں اوس باپ لوں بلی جدائی مینوں
سُنکے وحی فرشتے اگوں تہوڑی بات حقانی
اسپر اک جدائی پاسوں ہویا سخت دیوانہ
جد دا اگوں اوس حضرت کولوں آیا کیتی جدائی
روندیاں نین نابینے ہوئے خوشیاں رسد یاں
نیر بہاناں وانگوں جھڑ دکھڑا اوس بنایا
سُنکے یوسف حالت ایسی رونا بابہجو حسابوں
تاں روا جکل تیرے تائیں حکم جنابوں ہوسی
کل امیر وزیر گرامی حاضر خدمت کرسن
شہر مصر وچ شاہی تینوں ملسی حکم ہفتاروں
سُنکے بہت خوشی وچہ ہویا یوسف نبی الٰہی

قیدیاں دی غمخواری کارن کس نے بھیجیا تینوں
توں کس طور بزرگ خدا دے آئیوں ڈھونڈنے
تینوں حکم خدائی ہویا تاں ہیں اسپرے آیا۔
اج ہن رب نے بھیجیا مینوں اندر خدمت تیری
عالی شان ضروری ہوسی اسدے نال تساندا
فکر نہ کرنا ہوگ خلاصی اجکل تیرے تائیں
اوسدے بدلے اللہ تینوں کیتا پاک گناہوں
جیکر صبر کرے اوہ مومن عالی درجے پاوے
خوش ہوکے جبریلؑ وحی نوں یوسفؑ فرمایا
مجرم اُتے کیونکر رحمت کیتی ذات خدا نے
صبروں درجہ نیرا رب نے عالی شان بنایا
اسپر تساں نہ جدوں باہر بالکل قدم اُٹھایا
سُن خوشخبری مولا والی پڑھیا حمد زبانی
حالت بابل والی مینوں خبر سطرح سنائیں
دس کجھ حال جناب عالی دا جیکجھ علم تینوں
باپ تساڈا اجیہیں خبریں کردا حمد خدائی
تیرے وانگ علیحدہ اوسنے غم دا کیا خانہ
تیرا اوسنوں ساہ خوشی دا آیا مول نہ کائی
زندہ اسپر ہُن تاں اُسنوں سمجھیا مار چُکا یاں
ہر دم اسو چہ رونا رہندا کدریں نہ باہر آیا۔
وحی کہیا ہُن وقت ملن دا آیا انت دکھیاں ہوں
بادشاہی وچہ شہر مصر دے تینوں حاصل ہوسی
حاکم تساڈے کولوں باہر قدم نہ بالکل دھرسن
نال ملسی باپ پیارا تینوں شفق پیارا
دتی پھیر سوغات فرشتے جو کجھ آندی آہی

موتی سچا قیمت جیندی باہر حد شماروں
کہیا ایہو ایہہ موتی سچا کہیا ہے اینی رباوے
ہر بولی دا واقف ہویا رب سبب بنایا
پشتو - افغانی - یونانی سریانی عبرانی
سارے علم پیغمبراں والے بھی یوسف نے پائے
جیونکر علم شریعت والا لبیا نوح دے تائیں
ابراہیم نبی دے تائیں علم حجت دا دسیا
علم مناجاتاں دا رب نے موسیٰ نوں سکھلایا
حکمت علم عنایت ہویا لقمانے دے تائیں
اینویں ہر پیغمبر تائیں رب اک علم جنایا
ظاہر وچہ اُنہاں دا کارن معلم ہوندا ہندا
سبھے علم خداوند عالم یوسف اندر پائے
حضرت پاک محمد تائیں اتنا علم جنایا
سبھے علماں تھیں بھریا اوسنوں جد چرچی کوئی
تائیں سارا علم جناکے ختم الرسل بنایا
واہ کیہا اس ہمہ گنہگاراں تے رحمت نازل ہوئی
سارے علم رسولاں ساڈے ذات غفاروں پائے
ہور علم اک یوسف تائیں رب عطا فرمایا
اوہ بھی پاک محمد تائیں بخشش ہویا درگاہوں
لقرہ کاروں ذکر مفسر ایسیں طرح فرمایا
اوسنتھیں بعد پیغمبراں تائیں اینویں ملدا آیا
علم تعبیر زیادہ اوسنوں وچ تاذات الٰہی
بعد اوسدے پھر پاک نبی نوں علم تعبیر جنایا

یا یوسف سبہ علم تساں نوں بخشن اسدے پاروں
نو سو علموں واقف ہویا کھلے غیب خزانے
ہندی سندھی - فارسی - عربی سبھ دا مطلب پایا
سبھ تقسیم دی بولی حاصل کر لئی نبی حقانی
جدا جدا جو علم رسولاں بخشن رب جتائے
منطق طیر سلیماں تائیں بخشش کیتا رب سائیں
کوئی نہ بخشوں غالب آیا بھاویں عالم کیہا
جو لکھ بات کیتی رب اگے نقطہ غلط نہ آیا
حکمت وچہ لاثانی اوسنوں کر دتا رب سائیں
جیونکر خضر پیغمبر تائیں باطن راز وکھایا
باطن وچہ چنگیائی ہوندی کوئی نہ سمجھے بندہ
تے یوسف دے پھر علم تمامی خضر تنوں جنوائے
اتنا ہور پیغمبراں تائیں خواب خیال نہ آیا
یوسف دے علماں دا اوتھی وسوں تچی ہوئی
کچھ ہور سے لیہندے تائیں جیستے ڈنکا دین پھرایا
جیسوں ہویا نبی اساڈا اوسنوں حکم نہ کوئی
کل نبیاں دے علم نبی نوں اللہ پاک جتائے
علم تعبیر خواباں والا نظر کتابوں آیا
تاہر ہر علموں ماہر حضرت رحمت فضل الٰہوں
پہلوں علم تعبیر آدم نوں اللہ پاک جنایا
سبھ نبیاں وچہ یوسف تائیں رب بتا دیا رایا
وَكَذَٰلِكَ يُعَلِّمُكَ مِن تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ آیت بخشے گواہی
بعد نبیوں اصحاباں نے بھی ایہہ درجہ پایا

سن ہیں حال اصحاب میراں تینوں بول سنائیں
لقرہ کاروں جیونکر نظری آیا میرے تائیں

Marfat.com

حکایت وجہ تعبیر خواب جناب علی المرتضیٰؓ و ابابکر صدیقؓ

کرن روایت اک زنانی پاس علی دے آئی
کہندی راتیں خواب ڈٹھا لے قسم اساڈے گھر وا
لگی سخت نہایت خفتا دل دے اندر مینوں
کی ہندہ راتیں کہا بدا اگوں شاہ علی فرمایا
بعد اوسدے پھر وضو کرکے تکیہ لاکے سُتی
حضرت کہیا خاوند تیرا زندہ ہے یا ناہیں
گھر رہیا یا باہر کدھرے عورت نے بتلایا
حضرت کہیا خاوند تیرے جیس شہادت پائی
سنکے عورت رووَن لگی گھڑیاں آنسو چلیاں
ہو دل تنگ زنانی اگوں پچھدی ول آئی
حضرت شاہ علیؓ نے مینوں ایہہ تعبیر سنائی
پچھ فرمایا اگوں سُن لے نیک زنانی ہو
لیکن دلوں امید پچھیری اس گل دی ہے مینوں
سنکے عورت راضی ہوئی گھر اپنے نوں دھائی
دکھ امید خدا تے بیٹھی رب ول دھیان لگایا
آئے نمازی سبھ گھر انہوں خصم اوسدا بھی آیا
یا حضرت اج خاوند میرا خیریں گھر نوں آیا
سنکر بات علی دے تائیں ڈاڈوں حیرانی ہوئی
اوسے وقت نبی دی جانب جی خدا دا آیا
نال دل تنگ ہوئے اس گل ول کیہ تعبیر سنائی
آوندا پیا فرشتہ اسدم لیون جان پیاری
اگوں جیڈول ابابکرؓ نے لفظ امید الائیا
اوس وقت وچہ حکم خدا دا فرشتے تائیں
دوست نبی دا ایہہ دوست نام صدیقؓ اسدا

اُسنے خواب رتو کی آکھی حضرت اول فرمائی
ڈٹھا چھت مسیت شاہی جل ہیرا ہے ڈروا
دس تعبیر شتابی اسدی جیکچھ معلوم تینوں
کہیا عورت نیل رنجی نال روٹی دے کھایا
اگوں خواب ایہہ نظر پیاں آئی نال انہاں دے اٹھی
کہیں زندہ پیغمبر علیؓ نے کہیا اسدے تائیں
نال کفاراں خاوند میرا کرن جہاد گیا
ایہہ تعبیر تساڈی خوابوں مینوں نظریں آئی
خاوند دی سن جیس شہادت لیا آن تساں کہیا
اوسنوں خواب رتو کی پی بی ساری آن سنائی
توں اس خواب میری دی حالت کیونکر بیان بنائی
پیچ تعبیر بنائی تینوں اوس مقبل حقانی
اوس سلامت خاوند اللہ آن ملاسی تینوں۔
ایہہ اندر کہیا اوسدے در در جھکائی
تا مجھ غازیاں دے پرتن دا نزد زمانہ آئیا
عورت ہوئی خوش علی نوں جا کر حال سنایا
مر گیا آکھیا تساں مینوں خاوند ہوسیگا سی فرمایا
کیوں تعبیر تعبیر ہوئی کون وجہ ایہہ کوئی۔
یا حضرت تم شاہ علی نوں جا ہو حال سنایا
خاوند اوسدا البتہ کہیا اسدا جو مریا نال آکے پہنچائی
جیڈول علی نے عورت نوں آکھی تعبیر گذاری
کہیں ہے امید جے خاوند فرکر جیا ہے آیا
ایہہ ملکاں نوں آکھ مومن دی جان لکانی ناہیں
خلقت اندر اس گل بابدل جھوٹا ناہیں جادی

Marfat.com

ووہاندی گل سچی ہوئی مت ہووے سچ کوئی — سمجھو اس وچہ غلطی بالکل نہیں کسی تقیین ہوئی
واہ کیا شان اصحاب رسولاں عالی شان جنہاندے — منکر دوزخ دے کے جاسن مار کتیاں کہاندے
ہتھ ریہاں تساں تے تائیں اسد بیاں سنائیں — جیہو نکر صورت یوسف وچوں نظریں آیا ہے

حکایت شروع ایضاً

اک دن عمر خطاب سہارا وقت علی دے آہی — حضرت شاہ دی خدمت اندر آکے عرض سنائی
یا حضرت کن کماں اندر میثوں چنتا بھاری — اُسدی حال حقیقت مینوں تسیں بتاؤ ساری
جیہو نکر دو شخص نہیں دوست آپس وچہ پیارے — ہک دوجے نئیں شوق محبتوں کردے ہیں کنارے
ہر دم خدمت اندر حاضر رہندے شام صباحیں — حالانکہ کوئی عشق اونہاندے شوق محبت ناہیں
ہک ٹولے ہے آپس اندر بدی ہمیشہ کردے — آپس وچہ عداوت پائی رہن ہمیشہ لڑدے
حالانکہ اوہ دشمن ناہیں ہرگز ہول لاوے کوئی — کس سبب عداوت اونہانوں آپس وچہ ہوئی
سن کے شاہ علی فرمایا سن اے یار سجاناں — جس دم پیدا ہویا ہے سبھی آدم نبی ربانا
اسدی پشت مبارک وچوں نکلی خلق ہزاراں — پھیر اونہانوں حکم ہویا سی کھلو ہوکے قطاراں
جو شخص سن آپس اندر روبرو کھلوئے — اوہ تاں اس دنیا دے اتے دوست سنگی ہوئے
جنہیں پشت پھیر کھلوتے اونہاں عداوت جائی — آپس وچہ شر رکیا پایا دل نہیں جب بھلائی
ایہو سبب جو سکے بھائی پھیر ان عداوت جائی — سن دے نہیں اوہ دشمن بلکہ ہرگز ہول لاوے
دوجا ایہو سوال علی تئیں پچھیا عمر سہارے — ہکنی بات سن تے اوسنوں رکھن یاد پیارے
ہکنی سن کے بات تمامی دل دے کنوں بھلاون — توڑے دسن والے اسنوں سو سو وار دکھالن
کی سبب اس گل دے اندر دس شتابی مینوں — جیکر پاک رسول اللہ نہیں معلوم ہوئی تینوں
سن کے شاہ علی فرمایا سن احوال تمامی — اکدن ہیں ایہہ مسئلہ سنیاں کولوں نبی گرامی
کہیا دل بندے دے اوپر رب نے پردہ پایا — کسے وقت وچہ دل دے کولوں جس نے پردہ چایا
اوس وقت وچہ جو کوئی بندہ سندا بات کدائیں — اوہ اوسدے دل اندر رہندی بالکل بھلدی نائیں
جد پردہ پھیر ڈالیا جاوے دل بندے دے اگے — پھیر کوئی بات نہ اوس رہندی بالکل
جو کجھ بات سنے اوہ اوسنوں رہندی یاد ہرگز — ایہو جواب سوال تیرے دا بیشک سچ
تریجا ایہہ سوال علی نوں عمر خطاب سناوے — یا حضرت جو راتاں اندر خواب بندیاں نوں آوے
بعضیاں ہوون سچیاں خواباں بعض خلاف آون — اسدی کی سبب ہے معلوم صاحب تعلیم سناون

Marfat.com

حضرت شاہ فرمایا سُن کے سُن اے عمر پیارے ‌ ایہہ بھی حال بیان اساں نوں کیتا نبی سُنہارے
خواب آوندی بالکل بے شک سُن کسے دے بتائیں ‌ نگراں اوہ آسماناں تے چالے کھڑ کے چائیں چائیں
لہندیاں چڑھدیاں اسماناں تے اسنوں عجب وکھاون ‌ جو ویلے اسماناں ہیٹھ کے طرف زمیں دے آون
اگوں ایہہ ابلیس لگاندا اوسدے نال رلوندا ‌ اوہ پھر خواب اُپٹھا اوسدا علم تعبیروں ہوندا
جو کجھ اسماناں تے ویکھے ہوندا اوہ پاوے ‌ کجھ خلاف نہ اوسدے اندر حکم الاہوں آوے
اس ہیٹھوں اسوچہ شیطاں دخل نہیں وچ جیندا ‌ تاہیں فجری ہووے اوہ ڈٹھی خواب سچیندا
سُن کے عمر خطاب سُہانے شکر بجا لیائی ‌ رحمت کرے خداوند اُوں نے مشکل حل فرمائی
لکھ ہزاراں دی حضرت نے مشکل بند چھڑائی ‌ تاہیں فتح خیبر قلعہ کیتا آکے جنگ لڑائی
یارب بھیج درود اسانتھیں کل اصحاب پیاراں ‌ تاہیں ول اساں دے اندر حُب چواہاں یاراں
دشمن وہ نفی حاسد سارے جاون دوزخ بہائیں ‌ جو کوئی گلہ انہاں دا بولے کتیہ اسدا پائیں
یارب حب چہاراں اصحاباں اندر میرے دل پائیں ‌ لکھ صلوٰۃ سلام الاون ہر دم شام صباحیں
سنو حقیقت یوسف والی جویں کہانی ہوئی ‌ جدوں کہوایا وحی فرشتے اوسنوں ہوئی سوئی
مل گیا علم تعبیری اوسنوں رحمت فضل غفاروں ‌ خواب تعبیر سناوے پلوچہ جو کجھ سرکاروں
ایسا علم تعبیروں کامل کیتا اللہ سائیں ‌ جو تعبیر سناوے حضرت فرق آوے کجھ ناہیں
جد یوسف نوں اللہ والی علم تعبیر سکھائے ‌ بھیج دتے دو قیدی اگوں خواباں دیکھنے والے

بیان خواب بیان کردن دو زندانیاں پیش حضرت یوسف علیہ السلام

دو نوکر سن قیدی شاہ دے راوی ذکر سناندا ‌ اوّل حاضر خدمت اندر کہاں بیان تہاندا
سارا حال بیان سناواں قید ہوئے کس باروں ‌ جیہڑی نظر حقیقت آئی بینوں نقرہ کاروں
اک ساقی سی خدمت اندر شربت شرق پلاندا ‌ اک باورچی خاص شاہ دا نعمت طعام پکاندا
عالی شاناں دوہاں دے تائیں لیا خاص حضوروں ‌ ہر کوئی ادب سلامی ہووے سر کیا پیش کیا اندر لیا
شاہ دے حق پیاری ہوئی اک کینہ کو دلوں ‌ بھری پینے گئی قید دوہتھوں کیسے اولوں ادلوں
روم ولایت اندر شاہ اک تخت حکومت عالی ‌ ہر پاسے بادشاہی اوسدی جگہ نہ کوئی خالی
شہر مصر دے لیوں کاران آمنے منہ لگائی ‌ اسپر اوسنوں فتح کرن دا داء نہ لگا کائی
اور اک اک وزیر بسیانا طرف مصر دے گھلیا ‌ دولت بہت چوائی نالے زہر پڑی دے گھلیا

Marfat.com

کہندا جاکے ایہہ سب دولت دینی ساقی تائیں
ایہہ سب دولت دیساں تینوں ہو مراتب عالی۔
سن سکے اوہ انکاری ہویا توبہ دے آکھیا
بعد اوسدے باورچی جانب آکھیا حال سنایا
سن باورچی بات قبولی عذر نہیں کجھ میرا
جسدم ساقی بات سنی ایہہ پائی آن ودہائی
نمک جنہاں دا ساری عمراں کھاندیاں عمر گذاری
ایہہ کم ریہے ویندا تینوں ہٹ جا ایسی کاروں
اوسنے جاکے شاہ دی خدمت ساری بات سنائی
ورنہ زہر کھواسن تینوں کسے بہانیوں جدوں
سنکر بات تمامی شاہ نے دل دے اندر پائی
ایہہ ساقی خوف خدا کوں کجھ نہ زہر رلا گئی۔
خوب ارادہ کرکے کھاناں ویلے وقت ضروری
باورچی نے پہلوں نالے شاہ تے چغلی کھائی
اوس نے زہر رلا لیا ہی وتا وس تساں نوں
اتنے نیکر ساقی آیا صاف شراب بناکے
اگے بھی شاہ حال دوہاندا سنیاں سبھی سلا
جسدم ساقی شربت لیکے خدمت دے وچہ آیا
اے ساقی اج دل نہ میرا آکھ طبیعت چاہے
سن ساقی دل اندر کیہا کم میرا اج نیاں
عرض گذاری ساقی اگوں سن شاہا سردارا
تاں پھر ہو مخاطب شاہ نے باورچی نوں کہیا
جسدم شاہ تسیں پاسوں اوسنے کھانی ہی گل پائی
کردا ہتھ نہ کھانے اندر چھٹ گیا تیں دارا
بیشک اسنیں غلطی ہوئی زہر ملاکے آندی

نالے کہناں ایہہ توں زہر شاہ نوں گھول پلائیں
آخر اینویں پیش ساقی دے جاکر بات نکالی
نمک حرام کیوں ہو وال اسدا نمک جنہاں دا کھایا
جیکر زہر کھواویں شاہ نوں پاویں عالی پایا
زہر کھوا دیساں شاہ تائیں کم ہیا ساں تیرا
اے ظالم نہ تیرے دساویں ہو کے سخت سودائی
آخر نال اوسے حاکم دے کرناں قتل تیاری
ایہہ کوئی حال حقیقت سندا باہر وار دیواروں
ساقی تے باورچی ہتھوں چیز نہ کھاویں کائی
سن آریا ہیں گلاں کرداں تن بھی کردا دوویں
ساقی نے لے خاص انگوری عجب شراب بنائی
باورچی نے زہر تمامی کھانے اندر پائی
شاہ دے اگے رکھی ویلے کٹ گئے اندی جوڑی
ساقی جو اج شربت لیا دے مل نہ پینا کائی
حق تساں جو برا ہو دے اوہ دسناں فرض اساں نوں
اوہنوں شاہ دی خدمت اندر کھلا سیس جھکاکے
پک یقین باورچی پاسوں ہویا شاہ نوں بھارا
ہو متوجہ ساقی تائیں شاہ نے بول سنایا
ایہہ اج شربت کیہنا ہویا توہیں پی جا آپے
کھلیاں تلیاں پی گیا سچھو شربت نتیاں تیلی
آکھ باورچی نوں بھی کھانے کھانا اپنا سارا
توں بھی کھا وچ کھانا اپناں حاضر آندا جیہا
اوسے ویلے خوفوں اوسنوں جان لبانتے آئی
اوسدی دیر کرن وچہ مقصد سمجھ گیا شاہ سارا
جستھیں کھاون کارن اوسدی نہیں طبیعت چاہی

Marfat.com

جاؤ بندی خانے اندر حکم دہانوں ڈھیا
دونویں قیدی پکڑے آئے بندی خانے اندر
اکسدی جرم ثبوتی پاروں دوجا پکڑیا گیا
بریاں نال جو چنگا لگے اوہ بھی مند ا کیتوے
آخر جد اوہ دونوں صاحب قیدی ہو گئے بہائی
کیا ویکھے باورچی راتیں اپنی خواب وچالے
پس اوہ جیدم کھانا چاکے ٹریا طرف کچہری
چھاتاں بار تمامی کھانا اوہناں پرندیاں چایا
ایہہ باورچی نوں اس راتیں خواب بشارت ہوئی
ساقی نوں بھی خواب اک نیندر غفلت پاروں
خوب شراب بنایا اوسدا کرکے کوشش پوری
پیوے شہر مصر دا والی ہور مجالس ساری
دوہاں نوں جد اکسے راتیں خواباں ایسیاں آیاں
جنہیں مطلب حاصل سانوں ہووے خواباں والا
تاں پھر سوچ اوہناں نوں آئی حضرت یوسف والی
تاں پھر مخبر یوسف اگے آئے کر کے دہائی
دس تعبیر اسانوں اسدی جیکر خبر تسانوں
تاں پھر دوہاں خواب سنائی لائی دیر نہ کوئی
جیکر اسدا مطلب بجھنا میرے پاسوں چاہو
اوسنیں تجھے خواب حقیقت وسد لیساں ساری
سن کے ساقی اوسے ویلے نرت ایمان لیایا
باورچی نے اتوں منہ تھیں کلمہ بول سنایا
جیوں مرتد زمانے دے جاں مسجد سنیاں جاون
اندر روا رکھیاں اپنا باطل مذہب تمامی
جانن سبھے مرتد اسانوں معلم لوک کرلیسن

پھر ہوسی تحقیق تساڈی جاسی بدلہ لیا
جس نیندی وچہ رہندے ہیسن یوسف نبی پیغمبر
بریاں دی شامت دے وچوں فائدہ ہوندا ایہا
سنگ اوہناں دے روز حشر دے اوہ بھی شخص اٹھیندے
تن دیہاڑیاں بعد اوہناں نوں خواب اچانک آئی
کھانے بہت پکا کے اوسنے ڈاہڈیاں لٹنا نوا
اوسے وقت پرندے اوسدا گرد ہوئے پیچارے
سر دے کو پر والبھی رلمل نالے تخم اٹھایا
عقل فکر سبھ اوڈ سدہا ہوش نہ رہیا کوئی
کیا ویکھے انگور اوس تازے توڑ آندے گلزاروں
شاہ دے اگے حاضر کیتا جلد ہوئی منظوری
پی پی مست تمامی ہوون شربت دار و والی
کرن وچاراں کیسنوں خواباں تیں ہے ایس نیالی
اوسنوں فرح سنائیے اسیں خواباں دا احوالہ
اوسنوں خواب سنائیے اوہ ہے بندہ نیک خصالی
یا حضرت اج راتیں سانوں خواب دتیاں نوں آئی
یوسفؑ کہیا خواب حقیقت جلدی کہو اسانوں
یوسفؑ کہیا بس اسانوں حالت معلم ہوئی
پہلوں نال خدا میرے دے تسیں ایمان لیا ہو
ایہہ اوس تہیں پہلے کلمہ کرنال پوسی اجارہ
واحد لا شریک خدا وند دل تھیں کفر نہ بیا
دیجون دا تاک منافقاں پکیاں دلوچہ کفر چھپایا
اتوں ٹرویاں حنفیاں وانگوں بدی حمد الادن
حنفی کامل بن کے اوتھے پڑھدے حمد گرامی
دے سر پیا اسا ڈے نرا بیش لٹراں نال ٹورسین

اپنے دیس وطن دے اندر کفر ہزاراں تولن — دیس پرائے لومیڑاں وانگوں ڈردے مول نہ بولن
جیکر سچے بنن زبانوں کیوں نہیں ظاہر ہوندے — بھجے جان چھوٹھیاں تائیں بیشک لے ہوندے
اپنا قدر چھپانا اوہناں ایسا قدر اساڈا — تاہیں وچہ پردیساں ہر دا کردے ادب زیادہ
کدیں نہ اہل جماعت سُنی آپنا مذہب چھپاسی — دشمن وچہ بھی ظاہر آپنا اصلی دین تیاسی
لکھ کوئی شیعہ یا مرزائی ہوسی قوم فسادی — جس دم وچہ اُنہاں دے آندا ہوسی مرد خدا دی
کہسن کون کوئی اوہ کہسی ہاں حنفی بھائی — کدیں نہ کہسی شیعہ ہاں میں یا کہ ہاں مرزائی
ایہہ ہیں کم منافقاں والے اصلی دین چھپوناں — سنگ اوہناں دا کرناں جیہیاں اندر داخل پالن
کیہڑی جگہ منافق کارن اللہ پاک بنائی — جے جانیں تاں بہتر نہیں تاں سُن میں دساں بھائی
تھلے دوزخ ستویں دے ہے اُس دے کان ٹکانا — اُڑے منافق نوں رہنے دا تاہیں حکم رہانا
ست دوزخ ہیں ستاں لوکاں اوہ جس دم بلک بکھلن — توبہ کرے جہناں اوستھیں دور کیتے کس جاسن
ستواں دوزخ سبھ تھیں ہیٹھاں جدا اوس کڑھیسن — ایہہ منافق دشمن رب دا اوسنوں وچ دیسن
اوہ کہسی جھب داخل اسنوں ہیرے اندر کرسو — ہیں ہاں مرشد اسدا پکا میرے اندر دھر ہو
اوس دوزخ وچہ سٹسن جاکے دشمن خاص خدائی — سُن مرتد و سمجھ تساں نوں آئی کے نہیں آکھی
اتوں تسیں باورچی وانگوں خاص ایمان لیاوئے — دل وچہ آکھو توبہ اساں سُنیاں والے راہو
سنو حقیقت جد باورچی کلمہ بول سنایا — یوسفؑ کہیا شاید رب تے ہے ایمان لیایا
تاں پھر پکے یقین آنت دی کہندا بانہہ اپنا آپ — بھلکے ایس قسم دا کہنا جیکر بولے تساں نوں
تاں تاں سمجھناں تیر تائیں سچ تعبیر دسیسی — جیونکر کہی حقیقت اسنے اینویں سب کریسی
ورنہ تھیہ یقین نہ کرناں جھوٹھیاں کہناں ساتوں — تاں پھر مخبری اوہا جیہا کہنا ڈہیا اُنہاں نوں
کہندے یا حضرت جیوں کہیا ایہا تاں آیا — ایہہ ساتوں حال خوابے دا جاہو جلد سنایا
اول اوس باورچی تائیں پاک نبی فرمایا — سن باورچی تیرے کارن مرگ زمانہ آیا
کھٹ گئی تیری عمر حیاتی موت تیاری ہوئی — سولی بھلکے دیسن تینوں ویکھے گا سر کوئی
آن پرندے کھوپر تیرا کھاسن ہجہ قطاراں — خواب تیرے تھیں حال تیرا اسو سیاں اقراراں
ساقی نوں فرمایا یوسفؑ تینوں شان ودھیسی — بھلکے تیوں شاہ اگے جا کے قرب عظیم بیٹھیسی
سبھے امیر وزیر تمامی تیری بات منیسن — جو کجھ بول زبانوں کہسیں اوہا ترت کریسن
ایہہ جس دم شان حضوروں حاصل ہوسی تینوں — اوتھے کر سفارش میری آوچھڑ واناں بینوں

مدت ہوئی قیداں اندر بیگناہ تلیندا
تاں پھر وچ روز دوہاں نوں شاہ نے پیش منگایا
اوہ باورچی سُولی دتا کٹ پرندیاں کھایا
بات بنی وی ساقی تائیں یاد نہ رہگئی کائی
جیونکر روح ازل دے ویلے ہو آگے اقراری
ایتھے آکے دنیا پچھے رہدی یاد وساری
اوتھے ہتھا ایک پکایا توہیں رب اساڈا
ہُن نہیں خبر اینہاں دے تائیں ذات خداوند والی
بھل وزیر گیا حضرت دا ہُن تاں گفتہ کیہا
ہوا ربانی یوسفؑ اگے ہوسی وچ سوالی
خوشیاں اندر سکیناں نوں کوئی نہ یاد کریندا
وڈے متمائز ہوون جنہاں اندر کوئی غریباں حالش
واہ کیا ذات کریم خدا دی ہر دم فضل کماوے
مسکیناں محتاجاں تائیں ہر دم روزی دیندا
اوسدا نام غفور الٰہی بخشنہار خطائیں -
چھوڑ دروازہ مولا والا یوسفؑ نبی خدا نے
اگے جہڑا دم اسدے تائیں لہنا سی چھٹکارا
ست برس پھر ہور زیادہ رہیا بندی خانے
جیکر صبر نے کولوں مدد چاہندوں یوسفؑ پیارے

تیری ہمت کیتی پا ہجوں نہیں چھٹکارا تھیندا
تحقیقات کراکے ساقی پیش وزیر بنایا
اپنا کڈپاہویا چاپا نیتی دا پھل پائیا
لوا میراں والی دا اثل مغز وچاپالے ہوئی
بیشک توں ہیں رب اساڈا واحد اللہ باری
قالو بلیٰ والا جیہڑا عہد بھل گئے یکباری
ایتھے ہو انکاری بیٹھے کیتا عقل وچھوڑا
جاں لبیں جدوں کے اگے ہوسن وچ سوالی
اکدن مشکل ویلے اندر بیاں آسی ایہا
مشکل ویلے آپے حضرت یار دا آسی فی الحالی
محتاجاں نوں کوئی بالازم کول نہ بہنے دیندا
مسکیناں محتاجاں تائیں نظر لیندا نہ آنن
نیکاں تے بدکاراں تائیں ہر دم یاد لیاوے
بجاویں کیسا بزرگ کوئی تا نہیں نہیں وسریندا
انہا جھیاں گنہگاراں نوں کیہ ہو بھلاوندا ناہیں
جد ساقی نوں عرض سنائی پرتے ہور زبانے -
ایہہ گل جس دم لوبی رنجوں یوسفؑ آئی یارا
ایہہ جزا سوال کیتا دا کیہا ذات خدا نے
قسمت غیرت دی اوسے ویلے دیندا چھٹکارے

بیان آمدن جبرائیل علیہ السلام بحضور آں ذات والفیض والبرکات

کرن روایت لینے جیکر آیا وحی خدا دا
بعد سلام رسول یوسفؑ اگے ہو فرمان سنایا
کینے خوش رہنما اسے ست نسے وقت کنے نیں سہوائے
کینے آن چھڑایا تینوں کرکے نیک ادائے

تاں یوسف خدمت اندر ہو گئے کیتا ادب زیادہ
وس اسے یوسف کس نے تینوں قدرت کنوں چھڑایا
کس نے حسن عطا فرمایا وڈوں لاثاں ملے
سبحان ہاران لگے تینوں سارے ماجرا دے

Marfat.com

کسنے کھوہ دی قیدوں تینوں اساں بچایا
یوسفؑ کہیا مولا میرے خود کیتی نگہبانی
یا ہیچہ خدا دے اتنی طاقت ہور کسے نوں ناہیں
وحی کہیا جد ہر کم اندر مدد ہووے سبحانی
سخن خلاف آلایا انساں قید زیادہ ہوئی
بعد اوسدے پھر وحی سنائی یوسفؑ نوں فرمایا
یوسفؑ نے جد تلوں تکیا قدرت رب دکھائی
پٹھا پتھر یوسفؑ تائیں ہیٹھوں نظری آیا
وچوں رتا کیڑا ظاہر ہویا قدرت پاروں
ایہہ دعا الاوے مونہوں واہ دھن یار خدایا
پیٹ پتھر دے اندر جینوں تازی روزی دیویں
واہ سبحان اللہ کیا قدرت تیری یار خدایا
قدرت ویکھ پیارے والی یوسفؑ نبی خدا دا
وحی کہیا سن دوست میرے تینوں فکر نہ آیا
مرسل نوں ایہہ سخن الانا روا نہ آیا میتا
جیکر قیدوں تنگی تینوں آئی ہے سی پیارے
جیکر توں اساڈے در تے آکر عرض کریندا
بندے پیش سوالی ہویوں یاد نہ آندا مینوں
سن کے جھڑک خداوند والی یوسف نبی خفائی
توبہ توبہ پکارن لگا بخشش کریں مینوں
بخشیں میریاں عیب خطایاں یا رب سچیا سائیاں
جسدم ہویا تائب ہویا رب نے فضل کمایا
راوی کہے جے ساقی نوں نہ یوسفؑ کجھ تپاندا
پنج ورہے اس نالوں اگے قید یوسفؑ سی ہویا
قید خانے وچ دوست میرے باراں برس لنگھائے

کسنے تینوں کنوں لیجا حافظ ہو چھڈایا
تاہیں واقف کیکر اوپر فضل ہویا سبحانی
ہر منزل وچ حافظ ہویا واحد اللہ سائیں
پھر کہیا کیوں ساقی تائیں ساڈی قید چھڑانی
یا ہیچہ خداوند مشکل ویلے پہنچ نہ سکدا کوئی
تلوں تک تساڈے تائیں چاہیئے راز وکھایا
ست زمینوں تھلے جوشنے حضرت نوں دکھلائی
ماریا پر وحی نے اوسنوں ٹوٹے کر دکھلایا
منہ وچ ساڈے اکثر کھاوے روزی رب غفاروں
اس مکان وچالے کبھی تدھ مینوں نہیں بھلایا
مدت ہوئی روزی دیندیاں ہمیشہ بخشیوں
اس مکان وچالے کبھی تدھ مینوں نہیں بھلایا
دل دے اندر سخن خلافوں ہویا خوف زیادہ
یا ہیچہ خداوند ساقی تائیں تدھ سوال سنایا
ویں کہاں کول سوال جو تیرا رب منظور نہ کیتا
کیوں نہ توں نے عرض سنائی وچ دربار رحمانے
قسم عزت دی اوسے ویلے جلد خلاصی ویندا
ہوری پاسوں منگن لگیاں شرم نہ آیا تینوں
دل دے اندر سخن خلافوں بہت ہویا ارمانی
تہیں بخشنہار خدایا سب توفیقاں تینوں
تیرے باجھوں بخشنوالا کوئی نہیں اساں گناہیاں
بخشیا اساں گناہ تساڈا غیب آواز آیا
جلدی نال کڈھیندا اوسنوں جسدم اللہ چاہندا
ست ورہے پھر کیتوں حضرت وچ مصیبت ہویا
بعد اوسدے پھر یوسف کان وقت خلاصی آئے

Marfat.com

در بیان ذکر رہائی زندانیاں بباعث یوسف علیہ السلام بطور معجزہ

جتنی مدت بھی رہانا بندی خانے رہیا
دم دم شفقت مہر کماندے اہل زندانیاں تائیں
نیک نصیحت کردے سبھناں دسدے راہ حقانی
جیدم اہل زندانی بندے مسلم ہوگئے سارے
تساں اساڈی تابعداری کیتیں ہر لوں سجانوں
اسیں تساڈے حق دے اندر نیک دعا الاواں
جسنوں حب وطن دی ہووے جاوے دیس وچالے
تاں پھر اوسے ویلے قیدی اوہ سو حاضر آئے
منگ دعا اساڈے تائیں جلدی دیہو خلاصی
منگی نیک دعا ہی نے رحمت لایاں جھڑیاں
صورت شکل وٹائی سبھدی اللہ پاک سائیں
نکل آئے سبھ بندی خانیوں کر دے ادب سلاماں
اگوں کول نہ کوئی پچھانے آئے جدوں گھر انہوں
گھر والیاں نوں جدوں حقیقت ساری گل سنائی
پچھ حال سیاں دکھڑیں جیدم قصے کہے انہاں
کیوں نہیں گھر دے جاون کارن کیتی تساں تیاری
بیشک تسانوں بھی ہوسی قیدوں جلد رہائی
اہل زندانی ہو قربانی کہندے اوہ لوں سارے
اک نظارے تیرے کولوں یا سید سردارا
جنت ولیں یا ہجوں دسے جیونکر بندی خانہ
طوق زنجیراں سانوں اچھے لگن بہت پیارے
سجناں یا ہجوں کس کم آون جنت دیاں بہاراں
عاشق ہردم یار سجن دا تکھڑ اکھ سے جیولن

کدیں نہ اہل زندانیاں تائیں سختی تنگی واکیا
پچھن جان ضعیفاں تائیں ہردم چائیں چائیں
ہر قیدی سنگ حضرت صاحب الفت کرن نہانی
اکدن سدکے پاس انہاں نوں کیہا نبی سہارے
ویوے رب اساں تسانوں ہر عیبوں نقصانوں
منگ دعا تساڈے کولوں مشکل قید چھڑاواں
ویلے اوہ خوش قبیلیاں تائیں ہو راضی ہر حالے
یا حضرت اسیں نال فرزنداں کارن ہاں اوہ دیائے
شفقت رحمت تیری یا رسول چھٹن بندے عاصی
قریب گئے بست زنجیر اونہاندی لمبیاں ہتھکڑیاں
تا ہجوں کوئی لازم بالکل پچھے نہیں اونہائیں
جانے سول تسے کسے پچھانے کیا خاصاں کیا عاماں
حال حقیقی تساں یا ہجوں کوئی نہ پچھے سول انہاں نوں
تدکھ پر دلوں اونہاندے تائیں نشق یقینی آئی
چالے رہ گئے باقی حضرت لگا کہن تنہاں نوں
آکھو کراں دعا تساں دی وچہ درگاہ رب باری
کی لینا اس قید وچالے جاو کرکے دھا ہی
تیرے نالوں نہیں اسانوں زر ل فرزند پیارے
گھول گھمائیے دہیاں تیتر خویش قبیلہ سارا
بندی خانہ دوست جیدے سنگ جالے تخت شہانہ
لیکن سنجھیاں نال نہیں چاہندا کریئے دور کنارے
جیس وستی وچ یار نہ وسن چاہن سیج اوجاڑاں
ویکھ جمال پیارے والا صدقے ... قسمے مقبول ن

Marfat.com

باجھ محبوب سجن پیراں تکیاں ہو بیٹھیں اسی گول
عاشق کریں نہ چاہ انہاں ہووال ور تجھ کے گول

بلبل باغ بہاراں کولوں کریں نہ دور سدھڑے
پھر پھر عین زیارت کارن جلوہ لیون آوے

یوسفؑ نوں جد قید کرایا بی بی درد رنجانی
اوس تھیں پیچھے کیہ کجھ ہوئی درد فراق کہانی

اوس پیارے وچھنیاں اخر جمعہ مدت بہتی ہوئی
کیوں نہیں حال حقیقت اوسدی اجے سنائی کوئی

بیان تحیر وقی یافتن بی بی زلیخا بعد قید شدن آں قوات

سنو حقیقت جد یوسفؑ نوں بی بی قید کرائی
اوس تھیں پچھے وچھ جدائی تنگ نہایت آئی

ہر دم رووے یار سجن دا جد دن نظر نہ آوے
یوسف قید کرن دے اندر پھیر افسوس کماوے

ہائے افسوس پیارا جانی کیوں میں قید کرایا
مطلب بھی نہ حاصل ہویا جس کے کان ڈرایا

اگے بھی کجھ جلوہ حاضر ہوندا نال رخساروں
ہن نہ کریں زیارت ہوسی دور جدائی پیاروں

اوہ محبوب پیارا اگھلیا اساں قید وچ پالے
تا نجو ہوئے تنگ نہایت الفت میری بھارے

ایہہ نہ خبر جے بے پرواہ نوں کجھ پرواہ ہوسی
پیغمبراں نوں دنیا والی بالکل چاہ نہ ہوندی

گوشے نال پیار رہیا نہ کیتا اللہ سائیں
عام مجالس اندر لگدا دل انہاں دا ناہیں

قید کرایا میری الفت بے شک یاد نیاسی
ایہہ نہ خبر جے ہتھوں سالوں دل دے کنوں پیالے

روگ اساں دور نجانی ہوسی کون سنے فریاداں
بے پرواہ دربار سجن دا کیونکر ملن مراداں

واویلا کر رووے دردوں بار نشانیاں آہیں
آ جانی کیوں دیر لگائی پھیرا پاویں ناہیں

ہیں تیری خود قید کرا کے ہوئی دور نجانی
ہن ہیں وچ فراق تیرے دے روواں پئی نمانی

اتنی ستیں بیگم قیدی کر دیندی ہیں تینوں
قسم خدا دی کدھرے آئیندی شرم نہ آوندی تینوں

پیرہن شفا میرے سے پیارے دل قیدی ہو بیٹھا
کیہ نکر باہر کڈھاں تینوں دلوچہ کردی گوشے

جنگل جھولی درد فراق ستائے تینوں تیرے ہو دردی
ہائے ہن کویں زیارت ہووے یار سجن دلبر دی

بیت اپنے نوں عرش بنائے کردی گریہ زاری
دل مراد کریں لا تینوں چاہ میری بے زاری

جھولی جھولی اوسدی حال فراقوں حال نہ تمانڈی
تینوں چھل شرک مناون کارن زوری ہوندی

جنگل اس دے دریاں رناں آن ملیں سہیلیاں
ساریاں شرک مناون اوتھے قائم ہو کھلوار

سر پیٹی بیگم شہر کسے وچ آ کے کریں کدائیں
اوسدی طرف روانہ ہوون ساریاں جائیں جائیں

پچھو حال حقیقت اسنیں دس کہاں نیاسا اوں
کدن اساں دے تخت کھلیسی بس اجے خبر لیسا تیوں

ور تاں ہویا دلبر میرا اوہ در وطن ول چلیا
اس پر پھیر تقدیر دے کیتا [illegible] لیکھ گرامی
جاہلاں نال خوف نہ کائی عیب شیطاں بھلائی
نہ اولیا نہ مرشد کامل پینڈا اوہ در وطن دا
نور نہ ہو رہ سناکر اوہ بھی پیچھے [illegible] بچھاتے
آئی معلوم اینہاں نوں ہوندا غیب حوالہ سارا
کر یقین خداوند اوتھے جو چاہیا ندا سائیں
جو یقین کرے اوہ جانن ایہہ بھی علم شناسی
ناحق دل [illegible] بت عمراں [illegible]
رب فرماوے جو کوئی ہندا غیراں ول در جاندا
شوق حقیقت سنت نوں [illegible] حسن [illegible]
[illegible] فراقاں اندر [illegible] رنگ [illegible]
اوس محبوب رنگیلے باجھوں کیونکر آئی آوے
کر [illegible] دل ہر [illegible] آن جمال [illegible]
[illegible] نہ ہندی [illegible] جانب [illegible] لگے
[illegible] اوس یار [illegible] نوں [illegible]
[illegible] واپس [illegible] بہشت [illegible]
اوس [illegible] نوں اسا [illegible] محل [illegible]
[illegible] کر [illegible] ہندی [illegible]
[illegible] راستے جانب [illegible]
[illegible] دل [illegible] خداوند [illegible]
[illegible] اوسنوں [illegible] ہندی [illegible]
ہر دم خدمت کرنی [illegible]
[illegible] سونا [illegible] دل [illegible]
[illegible]

وس گلاں [illegible] وسدا [illegible] دلبر [illegible] زلیخا
[illegible] دور کدوں دل [illegible] آزار [illegible]
[illegible] سینے کولوں [illegible]
[illegible] حالا او سد کولوں دلبر یار [illegible] دا
جو یقین کرے سو [illegible] جنگل [illegible] سنا [illegible]
اہل ایماناں اس گل کولوں [illegible] دور کنارا
اینہاں [illegible] ہویا [illegible]
اوہ کافر [illegible] رخ [illegible] رسول [illegible]
[illegible] کلام خدا دی [illegible]
جو نہ حاصل ہوندی [illegible] ہاں [illegible] اللہ
[illegible] ہو رہا وہ اوس نوں آئی [illegible]
وس [illegible] ہائیں [illegible] ہندی
ہر دم [illegible] فراق [illegible] سنا [illegible]
اسیں [illegible] دلوں [illegible]
اوسنوں بھی [illegible] سنا [illegible] نال ادب [illegible]
کیوں نہ اسال غریباں تائیں [illegible] یاد لیاوے
[illegible] کاسن [illegible] کولوں [illegible]
شوق [illegible] نوں [illegible] اوہدا ان [illegible]
روز [illegible] کاں [illegible] دور [illegible]
ہر دم خدمت کرنی تساں دلبر [illegible]
نال ادب دے خدمت اندر گردن [illegible]
اوسنوں [illegible] سر [illegible]
ہر دو ویلے [illegible] الا حاضر کرنا [illegible]
دم دم [illegible] آپ [illegible] خیال [illegible]
[illegible] روٹی [illegible] جاندی [illegible]

Marfat.com

سوہنے دلبر یار تیرے نوں وچ کھوہ اکھاں کیہا نا
اے محبوب زلیخا تینوں کردی منت زاری
جان لباں تک آئی ہوئی ہوش حواس نکوئی
ہر دم نام تیرا ہی پڑھدی دم دم یاد کریندی
دے کے کھاناں دائی تائیں نت سپرد کردی
اوس محبوب پیارے میرے دس کیہاں وانگے تینوں
تینوں بھی کجھ یاد لیاندا یا کے یاد نہ آندا
کوہیں اوہ دلبر جانی ساڈا اسیں ہاں بندی خانے
ساڈے ول بھی نظر کریندا یا کہ بھل گئی کردا
اگے وانگ پیارے والے سوہنے ہین جنارے
اے دایہ اوس یار میرے دا دس حوالہ سارا
بیٹھا رہندا یا کہ ستایا کسے ٹروا رہندا او
اینویں درد دل نت دیوانی کردی گلاں یاراں
ہور روایت بی بی جس دم تنگ نہایت کدے
تھوڑا جیہا پیارے تائیں تر شی تکھ دکھاویں
تنگی اندر دوست پیارا یاد لیاوے
بندے نوں بھی اللہ صاحب دکھ دیکے ازماندا
مومن دکھ مصیبت اندر رب نوں یاد کریندا
جس دم دکھ بیماری کٹے واحد ذات غفارؤں
توبہ توبہ منہ تھیں پڑھدا کردا حمد ثنائیں
غفلت چھڈ کے اللہ نوں جو مومن یاد کریندا
ایہو حال زلیخا بی بی دل دے اندر پایا
جس دایہ نوں دکھ دتیا گھل پیغام سناندی
اوہ بھی عاشق یار سجن تے اوسے دن دا ہویا
کدیں نہ اوسنے غصے نظروں پاک نبی ول تکیا

ادب سلام زیادہ کر کے ایہہ سوال الاناں نو
ایہو مراد اساں نوں ورنہ تیرے اجل تیاری
ہجر تیرے وچہ جیوں مشکل میں چاہندی ہی ہوئی
تیرے نام پیارے اُتوں جان پیاری دیندی
دے کے تے چھپ دائی تھیں خبر پچھے دلبر دی
جیکر حق وچہ بھی کجھ گفتہ لعل سنایا تینوں
کی تینوں اوس حق میرے وچہ سخن کیہا دریاندا
دلنوں بھانے کھانے ساڈے یاد نہ دلنوں بھانے
کھاندا راضی ہو کے یا کر رنجش دل وچہ دھردا
یا کہ قید مصیبت اندر لیٹے ہو گئے پیارے
کیونکر بندی خانے اندر دلبر کرے گذارہ
کی کجھ حق اساڈے اندر سخن کلاماں کہندا
ہر دم کچھدی سخناں نالیاں دائی تھیں وار اناں
ہولی جیہا دایہ نوں تائیں ایہہ پیغام پہنچاوے
خیمہ کیہاں یاد کرے یا ناہیں ایہہ بھی بات سنادیں
خوشیاں اندر شان گماناں کون بولایا جاوے
خوشیاں اندر بیشک ہر کو مستیا نظری آندا
خوشیاں اندر ذکر عبادت دل کنوں وسریندا
ہو کے عاجز منگے حاجت مولا دے دربارؤں
ہتھ ہو بیوں آوں بندہ میرا کہے خداوند سائیں
اللہ بھی نہیں رحمت پا رہاں اوسنوں جھید دکھیندا
کرسی یاد اساں نوں یوسف جد کوئی دکھ پہنچایا
اوسدی بھی وچہ عشق یوسف دے ہیسی جان گزاندی
جس دن بندیخانے اندر حضرت یوسف ڈھیہ دیا
بلکہ حضرت دی خدمت تھیں بالکل کدیں نہ اکیا

Marfat.com

نرمی کرکے یوسفؑ اگے ہر دم حاضر رہندا
جلدی حاضر پیش کریندا جو کجھ یوسفؑ کہندا

اسپر حضرت یوسفؑ ذکر دل کردی نہ غافل ہویا
نال داروغے خوش خاطر دا کدیں نہ کیتا گوئیا

اکدن اوس داروغے تائیں ظالم ہجر ستایا
دل دا حال الیوسفؑ اگے اودیوں بول سنایا

دربیان عاشق شدن داروغہ بندیخانہ بر حضرت یوسفؑ بیان کردن احوال خود پیش آنحضرت

جدوں داروغے نوں دل اندر تیر عشق دا لگائے
ہولی ہولی اوسدا ابھی آ ہویا مکھڑا لگائے

وانگ زلیخا اوس دا بھی آ صبر تحمل جالیا
ظالم ہجر بنی دے اوسنوں آکے اندر دل سکیا

ہر دم حضرت یوسفؑ طرفوں تکدا ایہہ بیچارا
جو کجھ حکم ہووے حضرت دا کرے آمادہ سارا

حکم کسیسے تے کرنا اوسنوں بھل گیا یکبارگی
عشق بنی دلوں دل دے اندر پھر گئی سخت کٹاری

ہو پروانہ یوسفؑ اتے تن من وارے گھولے
حضرت یوسفؑ جیکر سدن مرحبا کر بولے

یوسفؑ پیارا دل بندیواناں نوں نہ کجھ الاندا
ہردی حضرت یوسفؑ پیارا دل خدمت بھل کراندا

جدا سخت لاچاری ہوئی اُس داروغے تائیں
اک دن حال بیان سنایا روکے ڈھائیں ڈھائیں

گلو چہ پلو ادب سلاموں رو کے عرض گذاری
اے محبوب میرے دل اندر پھر گئی عشق کٹاری

تسیں سلام نہ نال اساڈے کردے کدیں کدائیں
اسیں بیچارے ہجر وچہ جالے رو رو ماراں ڈھائیں

ہر دم تانگھاں نیں دل حضرت ہور خیال نہ کوئی
ہجر تساڈے اندر حضرت جان آزاری ہوئی

تسیں نہ کدیں بلاؤ سانوں واہ واہ بے پرواہی
سانوں عشق محبت والی گل وچہ پے گئی پھاہی

دل چاہندا نت خدمت اندر ہوواں صبح صبائیں
اس داروغے کیہڑی دی دل وچہ رہی محبت ناہیں

سن کر بات داروغے پاسوں یوسفؑ نبی خدا دا
درد دل کر آوازا چیرا رو نال بہت زیادہ

کہندا اے داروغے تینوں ہیں اک بات سناواں
کریں پیار نہ نال اساڈے بول سخن سچاواں

اگے دو شخصاں نے میں سنگ عشق پیار لگایا
اونہاں پیار دل ہجر اوپر سختی زمانہ آئیا

اول باپ پیارے میں سنگ الفت بیحد پائی
اوسدے پیار دل کھوہ دے اندر سٹ گئے بنوں بھائی

ہور ہزار مصیبت ڈٹھی حد حساب نہ کوئی
بعد اوسدے پھر زلیخا والی آن محبت ہوئی

اوسنے نال اساڈے ایسا لایا عشق پیارانہ
مفت لگی بدنامی نالے ملیا قیدی خانہ

تینوں واسطہ رب دا یارا ہو جا اندر کنارے
نال ہووے سچے عشق تساڈا سانوں ہور قید بارے

لگے نہیں مصیبت اندر دار اسانوں آندی
کیہڑا جدیوں نے عشق لگایا جان اساندی

ویکھاں کی کجھ رنگ دکھاسی عشق محبت بھری
منع کریندا حضرت یوسفؑ نالے جید روندا ہے
اگے بہت پیارا سانوں خستہ حال بنایا
کرا ایہہ بات رسول خدا تے سر سجدے وچہ پایا
اتناں اوس پیارے رونی درد محبت یاروں
حالت ویکھ پیارے والی رووَن ملک الٰہی
ہر دم یوسفؑ درد فراقوں ہوئے درد رنجاناں
لکھ تنگی دوست دی طرفوں جیکر عاشق پاون
یوسفؑ نت خدا دی جانب کردا شکر دعائیں
کدیں کدیں دل حرصاں لگن یاد وطن آ جاوے
دور مسافر پردیسی نوں حب وطن دی مارے
آوے یاد دیسی تائیں جد دل وطن دیاں گلاں
جیکر پردیسی نوں دل اندر درد رولا آندا
وچہ پردیسیاں وطنی جیکر جاندا مل کدائیں
جاوے درد فراق تمامی او سدا ملنے یاروں
واہ وطن دی جیکر لگے پردیسی نوں تائیں
نت پردیسی درد دل نوں ہوئے اندر بیٹھے اکلا ہے
ملے مصیبت لکھ تنگی پردیسی نوں تائیں
یا بیچ وطن دے بندی خانہ جاون ہو دیاراں
دل دل لگن پردیسی نوں وچہ دیاں سانگاں
یوسفؑ نت وطن دی جانب کردا شوق سوائی
بندی خانے اندر جد دم یوسفؑ جاری ہوندا
بندی خانے تھیں اک باری جانب وطن کھلوائی
اک دن یوسفؑ باری اندر روندا درد آزار دل
کھول تمامی شامیاں والی آوے کرا سواری

ہیٹ چالیس محبت کولوں بات سنیں ایہہ میری
ہور پیارا نہ سنے تائیں یا بیچ خدا نہ ہوندا
ہور پیارا نہ سانوں پاس ہوں جاندا ہے چاپایا
خوف الٰہی پیارے اگے رو رو شیر چلایا
انہاں دنگ حسن تحمل والا ڈگ پیا رخساروں
واہ سوالاں کیوں انجی نیر ہے تے آکے پرواہی
کدیں نہ غفلت حاصل ہوئی جاری ذکر ربانا
تنگی یاراں دوست والا نہ وچھوڑے جاون
یارب کل معاف کریں تے بخشیں عیب خطائیں
یا بل پیارا یاد آوے جد سب کجھ دل دل سدھائے
کدیں تہ دل تھیں نال ہوندی کروڑی نہیں کینائے
ہوند نہ آکھے اگو آکھے الحمد للہ پاں جالاں
رو رو آکھے تے پردیسی شاکر کدیں ہوندا
واہ واہ پھر کیا اللہ آوندی اس تے دیسی تائیں
شاہ وطن دا محل شہر اور دور وطن گھر یاراں
یا دے جھنڈا کیچے او سندیں ہوون بلائیں
کوئی ہند دا پردیسی دا انجو سہیلی الستہ
کوئی نہ چھپن آوندا او سندا یا سچا ساتھی
دل نہ لگن یا بیچ وطن دے اندر یار پیارا
ہر دم وطن پیارے جانب رکھے دل آسرا نگاں
ویکھاں ہمت سکے وطنی بندہ بیچ ذات خدائی
مینہ وطن دی جانب کرکے ہنجو پئے ہر روندا
واہ وطن باسی جیہی جد لگے پاسے خوشی سوائی
اجن جنتی ڈھیاراہی آیا دور دیاراں
دس کہاں الحمد کیہ کرا دسندیں ملیا دوست پیارا

Marfat.com

بیان ملاقات کرن یوسف علیہ السلام پچھے تاجر کنعانی وچ بندی خانہ

سنو حقیقت اک دن حضرت یوسفؑ نبی پیغمبر
ناکہ وطن دل کیتا ہویا یاد کرے رب تائی
ڈاچی اوپر سواری کیتی آوے جلد دوڑائی
باری وچوں ویکھے یوسفؑ اسدی ڈول تمامی
ڈول لباس تمامی اسدی شامیاں واگوں تمامی
اتنے نیک اداں تاجر بھی آیا شہر دوڑائی
پہنچے اندر حضرت یوسفؑ دسنوں خبر نہ کوئی
سن تاں اکس ولایت ہوئی پاک نبی دل چاہی
دوڑی جسدم نظر ویکھ کر پاک نبی دے ٹیلے
تاجر نوں بھی ویکھ وگایا شوق نبی نے چایا
دوڑاؤں ہو بیٹھی اوہنوں جھم جھم نیر وہاندی
اے سر دارا دل واحالا جلدی دس اسانوں
توں پیسی دلیں ساڈے واجس ولیوں آئی
توں بھی ہیں کنعان شہر دا میں بھی ہاں کنعانی
باپ تساڈا اور بھرا تیرے روڑ ویر اچھالے
ہو گئے بین تا بیٹے دونویں رو رو کریاں زاریاں
چہرہ پاک علیحدہ اسنے اپنے کان پوایا
باجھ تساڈے اسدے تائیں سخت لاچاری ہوئی
سن کے یوسفؑ ڈاچی پاسوں حال حقیقت ساری
اگے ہجر فراق سجندے حضرت دور انکھایا
اس حالت وچہ گاری تاجر خفگی کرنے آیا
بہانہ اوس سو تہمتوں وچہ بلاکت پایا
کرن روایت یاراں نوں جد سوتا تاجر چاپایا

باری نے وچہ بیٹھا ہویا بندی خانے اندر
تا نچھو اک اسوار نے غیبوں ڈٹی آن وکھالی
تام سیر دل لیس یوسفؑ دیلوں آیا امر خدائی
سمجھ لیا یوسفؑ نے دوروں ایہہ کوئی بندہ شامی
اچھا جسدم نیڑے آیا معلوم کرسال آیے
جد یوسفؑ دے نیڑے آیا اپنی واگ ولائی
ایہہ ڈاچی نوں یوسفؑ دی آن پہنچی خوشبوئی
بہتی مار رہیا سوداگر ایہہ سول نہ دلی تو
مال اسباب سوداگر والے ویہہ پیتے سارے تلے
اگے حضرت یوسفؑ اگے اپنا سیس جھکایا
نیند زبان کہلی ڈاچی دی بول کلام سنائی
ہیں بچھڑ حال حقیقت آ نبی ولیاں دس سانوں
قدرت ہوئی شوق تیرے نوں تنہائی ال اسلحرائی
اپنا حال سنا تے نالے پچھ لے حال زبانی
بعد تساڈے اسدے تائیں پہنچی سخت کشالے
بیدن ضعیف تمامی ہویا ہوئی سخت بیماری
روندا رہے ہمیشہ اس وچہ کدیں نہ باہر آیا
رشتہ باجہ اوہناں نائیں کار نہ پایا
برقعے اندر تاں منہ چھپایا کردا گریہ زاری ہو
اوہلی ہو دا دس ڈاچی آکے ہو رسوا تا لایا
سوٹا لیکے مارن لگا اصلی بھید نہ پایا
ایہہ نہ خبر سہے سر شیرا تی اسنوں رب بلایا
اوسے ویلے اسدے تائیں پکڑ زمین دبایا

نوڈیاں تنبکر لنگاں اوسدیاں زیر زمیں کھلیاں
جیئوں جیئوں باہر اول کارن زور اٹھاہن لاڑے
جسدم آن اٹھیرے ہویا زندگی آس ہٹائی
کہندا اوسنوں حسن تنوں تاجر توں کیوں مارن آیا
رب العالم تیرے تائیں عادل نظر نہ آیا۔
جیکر چاہویں تیرے تائیں زمیوں پلے رہائی
جدنوں اپنے ہتھوں بہایا سوٹہ بیٹھ چھڈیسی
توبہ کرکے جلدی اوسنے سٹیا ہتھوں سوٹا
ادب سلام زیادہ کرکے بیٹھیں بنی دے آیا
دس لے مرد خدا دے بیتوں کس گرائوں چلیا
ادب زیادہ کرکے اوس نے حضرت نوں فرمایا
کراں بیان مصر تھیں اگاں دور اگیرے چلساں
سن کے نام کنعان شہر دا یوسف نبی الہی
پھیر تیایا شہر تساڈے سی اک دکھ گرامی
تاجر کہیا اوس دکھے دی حالت پچھ نہ کوئی
اوسدے جہوں ڈوال گرامی سی عزت والا
باراں ڈوال برابر اوسدے پر اوس ہیچی پیاروں
اوس ڈالی دا ناواں یوسف لوک شہر دے کہندے
اوہ یوسف نوں امر مقدروں آگئی بیٹھیں جدائی
بھائی سنگے اگیرے لنگھ کے سیہ شکار کراں نوں
اوسدن تھیں تاں اجدن توڑی پھر اوہ دکھلائی
ہرگز نظر سبہ زائل ہوئے ہوگیا خشک تماما
ہر دم خشکی حالت اندر وسدا اہیں کہلویا
سن کے بات پدر دی یوسف رونا بہت تماناں
اے پیر دل توں جو آنتاں دور دیاروں آیا

قدرت دیکھو خداوند والی لوڈالی ہریاں کہلیاں
شیئل تیوں زمیں تمانی اوسدی کچھ چول کرودی جاوے
حضرت یوسف نوں دل اندر رحمت شفقت آئی
مارن آئیوں تاں پھر اگوں اپنا آپ مرایا
جیدے پاروں لے اوگن نوں مارن کارن ڈھایا
تاں توں سوٹہ سٹ دیہہ ہتھوں خفگی کریں نہ کائی
زمیں بھی اوسیوقت بلاشک پیر تیرے چھڈ دیسی
پائی اوسے وقت خلاصی ہو آزاد کہلوتا
حضرت صاحب اوسدے کولوں حال احوال پچھایا
اگاں کسطرف نوں جاسیں مڑ کدھا ہیں وتیا
ہیں سوداگر شہر کنعانوں کراں تجارت آیا۔
مڑ جد قسمت ہوئی حضرت واپس گھر نوں لساں
برقعے اندر چھم چھم رووے تک کے مرد سپاہی
اوسدا حالا کیونکر بھائی دس احوال تمامی
اوہ دکھ ہے یعقوب پیغمبر خبر اسانوں ہوئی
اوسنوں امر مقدر پاروں مل گیا دیس نکالا
ہو گئے خشک تمامی اوہ بھی جنت دی گلزاروں
کرڈے صفت یوسف دی کیہ جیجا گرنی بہدے
اکدن سنگ بھراواں دے اوسنے کیتی جنگل دھائی
پچھوں آ جھبیاڑاں کھادا سو بیٹے لعل چمن نوں
تازہ مول نہ ہویا بالکل سبزی گئی تمامی
ویکھاں کسدم جھولا لگیاں کردا کوچ لکاماں
چلے پچھن نہیں باقی رہندا وقت اخیر ہی ہویا
پھیر سوال سنایا اوسنوں دس اے مرد جواناں
کی کجھ نفع ڈیسی تینوں اے مقبول خدایا

تاجر کہیا اس واری دا نفع سناواں تینوں
ہے امید بلا شک یکی تینوں ذات غفار ول
سن کے یوسفؑ نے فرمایا سن تاجر کرواناں
اس دے بدلے ایہہ دو کنگن دیساں تینوں سائیں
ایہہ لے ایہہ دو کنگن میرے ملک تساڈے ہے جے
جد پیغام سجن نوں میرا اوتھی وچ پہچاسیں
نالے ذات خداوند والی رحمت فضل کریسی
سن کے تاجر ادب بجایا قدمیں سیس جھکایا
پردیسی دا دل جے راضی ہو جاوے اس بارے ں
پردیسی دا دل جے کوئی بندہ راضی کردا
جو کسے مسکین شخص والے پیغام سدھاوے
جو کسے اوجھڑ جاندے تائیں سدھا راہ دکھاوے
دل مومن دا راضی رکھنا بہت ثواب ایہا ای
جد منظور کیتی گل تاجر یوسفؑ رقعہ چا لیا
چھم چھم رووے درد فراقوں نینیاں ہنجھو تتیاں
جان تمامی کاناں ہویا تن تھیں خون سدھایا
حال دیکھا کے اوسدے تائیں یوسفؑ نے فرمایا
اکھیں خستہ حال نماناں اک قیدی دردمندا
ادب سلام تساڈے تائیں عقدوں باہر کہندا
جیونکر نوں وچ درد ہجر دے ہر دم رہیں تلیندا
جیونکر نوں بنت غم دے ہجر دے بیٹھا نیر چلاناں
دیس دوراڈیوں دانہ پانی اوسنوں کھن سدھایا
کوڑی تہمت لا کے ردکاں اوسنوں قید کرایا
جیونکر تیں تھیں لخت جگر دا وچھڑا دور سدھایا
ہر دم نیر دے وانگوں مینہ دا روندا تے بر ڑاندا

روک ہزار دینار نفع دا ال چا دیگا تینوں
اک درم بھی کستہ تینوں ملسی نہیں ہزاروں
چھڈ پیار تے اک سنیہا اس رکھ نوں پہنچا تاں
قیمت ویہہ ہزار دینارا ساری عمراں کھائیں
لکھ دیناں ایہہ کاغذ تینوں کوئی نہ دوجا کھوئے
واللہ اعلم اس سرکاروں کی کجھ درجہ پاسیں
اس سوال ہنق دا تینوں اجر حضور رب دیسی
دس پیغام پیارے تینوں چاہساں جیب پڑایا
ایہہ بھی جاناں گا جے ہویا تینوں نفع نجاویں
اوسنے رب ہو جاندا راضی فرمودہ سرور دا
ہر ہر قدموں نیکی پاوے جتنے قدم اٹھاوے
اوسنوں اللہ جنت والا رستہ نیک بتاوے
درجہ اسدا معلم ہوسی روز حشر دے بھائی
عین جمالی مقدس نوری تاجر نوں دکھلایا
خوشیاں والیاں تہہ دے اتوں لالیاں اڈ گیاں
ہڈیاں ہڈیاں نظری آون برہوں مار مکایاں
اینویں حال دستیں حضرت نوں جیونکر نظری آیا
اندر شہر مصر دے رہنا تابعدار تساں دا
ہر دم یاد تساں نوں قیدی دل تھیں کردا رہندا
اینویں اوس پیار قیدی دا ہر دم حال الٹیندا
اینویں اس یار دے تائیں بلیا بندی خانہ
اوتھے اوہ تقدیر خداوی بردہ پکڑ ستایا
کوئی نہ سندا زاری اسدی صبر پیالہ پیتا
اینویں اوس نے چھوٹی عمراں اپنا باپ گنوایا
گیا آرام نصیباں وچوں سکھ دا ساہ نہ آندا

Marfat.com

شوق زیارت کارن اوسنوں دلوں محبت بھاری
جے کدیں فرصت حاصل اوسنوں ہو جاسی گاروں
ورنہ رو ندا رو ندا عاجز وچہ فراقت مر سی
ایہہ پیغام نبی نے آکھے اوس سپرد ل تائیں
سن سکے تاجر نے فرمایا نام بتاؤ مینوں۔
حضرت کیہا نام وتن وی بالکل حاجت ناہیں
حال حقیقت جیونکر ڈٹھی اینویں حال سنانا
سن پیغام نبی دے پاسوں تاجر ٹل وچہ پایا
منزل منزل ٹردیاں ہویاں پہنتا آن بیچارا
بوہا نبی رسول خدا دا پڑھے نماز کھلوتا
حضرت نوں تن صبر نہ کوئی نیندنیں نیند نہ آوے
سن کے زینب بہین یوسف دی بوہا آگھلایا
پھر پھر پیا آوازہ کر دا سدنا نبی پیارا
بات کیسدی کیتی اوسنوں ہرگز نہیں سکھاندی
جیکوئی کم تاں مینوں تائیں دسو ناک پیاراں
مجھ نہیں مطلب نال نبی دے لعل سپرد کیا
دور دیاروں اک پردیسی وی میں خبر لیاندی
ہووندا فرض سفیہا دینا تاں اوس ویلے آیا
اتنے نیکی نبی خدا دا فارغ تھیا نمازوں۔
یا نبی اللہ باہر تینوں ہے کوئی شخص بلاندا
سینوں کہدا اوہ کون پردیسی وچھڑیا گھر یاروں
ساڈے ایہی پردیسیاں اندر ہے محبوب سدیایا
سن پیغام زینب تھیں حضرت جھٹ پیا ویر پیس کے
کون پردیسی عاجز جیندے ہے پیغام پچایا
تسیں دم ہوش آئی جی جی ہے پکڑ یا پاس تائیں

ایہہ آون مشکل اسدا نوکر ہے سرکاری
بیشک خدمت حاضر ہوسی شوق زیارت پاروں
روز قیامت پیا خداوند میل اساڈے کرسی
دردمنداں دی حال حقیقت ایس طرح سمجھائیں
تاجو نام بتایاں حضرت جان لوے گا تینوں
جد پیغام سنایا آپے بجھ لیسی اسبائیں
راتیں ویلے چوری چوری خلقت پاسوں جانا
واپس طرف یعقوب نبی دے کہلا پتا پایا
راتیں صبح نبی دے در تے نرم آواز پکارا
خلقت ہو رہی سی ستی پے گیا کالا سونا
یا نبی اللہ بوہا کھولو تاجر کھلا بولاوے
کون کوئی توں دیس کیہڑے تھیں ایس وقت چل آیا
اوس نبی دے بولن والا ہو گیا گم ستارہ
اوس گلزار سبز دے اتے پھر گئی واخزاں دی
ہیں اوہ ادیوں ہولی جیہا حضرت پیش گذاراں
گلاں ہیں بک اوسدے کانن آیا کہن سنیہا
اوہ پیغام ضرور سنانا خدمت وچہ اوہناندی
نالے اوس بھی راتیں کہیا جس پیغام پچایا
زینب عرض گذاری اوسدی حضرت پیش پیاروں
کہندا اک پردیسی دا ہیں سکھ سنیہا آندا
سنو پردیسی عاجز دالی جاکے بات پیاروں
مت کے اوس سجن نے ہووے خوش پیغام پچایا
ویکھاں کس پردیسی ڈاڈے نیک آواز سنیندے
تاں ہو و مت یار ساڈے تھیں ہووے قاصد آیا
آندا پاس سپرد ل تاجر ہو کے چاہیں چائیں

Marfat.com

دیکھ بنی نوں ادب سلاموں تاجر اگے آئیا
جھل سلام نے کہیا اوس تاجر دے تائیں
دُی نظر ہیں میرے تائیں تیری عجب دیکھالی
کون اوہ وردی جس سینہا میری طرف چوایا
تاجر کہیا یا حضرت ہیں حال سناواں تینوں
خستہ حال ویرانہ ڈٹھا اُدھا منہ تے برقعہ پایا
خوش کلام وہاں کشادہ جلوہ حسن دیکھاوے
برقعہ لاہ کے خود اس مینوں عین جمال دیکھایا
پیو یوسف دا بچھڑیا اُس کہیا دا معلم حالت ساری
بندی خانے روندا اُٹھیا اوہ مقبول خدا دا
ہو رہیا نہ مرجی اوہ مینتھیں زور تمامی لایا
نال اوسدے پھر کیتیاں اوسنے بنیاں لوکاں تک کلاماں
ہیں کیا تاں میرے تائیں غفلت نال بولایا
بلیں جدوں دسیا پتہ ٹکانا وطن کنعان شہر دا
غش وہی حالت اوپر زمیں دے ڈھ کے ہیا بیچارا روندا
اوسدا حال بتایا سانوں کیونکر اوسدا حالا
اوسدا اک پیارا بچھڑا بچھیا ڑاں نے کہیا یا
سن کے دردی حالا میرا رونا کیت کہائیں
شوق تساڈی دل دے اندر بیحد اوسنوں نہائی
جیکر اوسنوں فرصت حاصل ہو جاوے سرکاری
ایہہ گل سن کے بنی خدا دا ہرنی اوپر چھڑیا
جان گیا اوہ یوسف دلبر سوہنی صورت والا
بیٹھ پچھیندا اس تاجر سانوں کی اوس نام ثنایا
کہیں جس دم حالا میرا کہیں وچ اوہنا نوں
سن کے حالت پھر وہرتی تے جھڑیا بنی سوہرا

السلام علیکم حضرت مشفقیں بول سنایا
کون کوئی توں کدھر دل آیا سچ احوال سنائیں
نالے آوندی تیرے پاس دل خوشبو دلبر والی
دس شتابی میرے تائیں دل میرا اوہ دا رائیا
شہر مصر وچ بندی خانیوں قیدی بلیا مینوں
صورت حسن جوانی داناں انت کسے منہ آیا
روپ انوپ یوسف دے وانگوں سوہج بھی تھی سر تاج
یوسف جان لیندا جے ہوندا ناں بچھیا ڑاں کہیا یا
لیکن اوہ بھی یوسف وانگوں حسنوں اپڑ یاری
ڈاڈھی میری تاک سے اس دل کینا نزیت اوہ
آخر اوس نے تو ڑھیاراں اوس نوں سیس جھکایا
دوزانوں ہو بیٹھی اوہ بول وصدم کر کے سلاماں
وطن ٹکانا کس کامی میرے کنوں پچھیا یا
کیا آکھاں جیوں اُسدم روتا اوہ پردیسی بردا
پھر پچھیس جو اوسجا گہ تے بنی خدا دا ہوندا
ہیں کہیا اوہ ہر دم رووے غم وچ بنیا لتا سے
اوتھیں پچھے اُسدے تائیں ڈاڈھا ہجر ستایا
نالے کرے دعا خدایا اوہ مقبول بلائیں
روندا ایسی ہے اوہ بردہ ہوندا نہیں قراری
انشاء اللہ پھلوں تینوں بلسی آن پیارا روندا
سخت فراق پیارے والے آل کہیں جھڑیا
جینے تک میں سارک اوپر برقعہ ہے سی ڈالا
کہیا سیر دل نے پچھیا نامان ایسیاں جنلا ئیا
سن کے حال پچھیاں لوک لگے آپ دی ہندیاں نوں
بی بی زینب بچھڑا اوٹھیا یا دردی باپ پیارا

بعد اوس دے اوس تاجر تائیں حضرت نے فرمایا
کہیا تاجر کجھ نہیں حاجت نیک دعا الاہو
جنت وچہ مقامی ہووال نال تساں ہمسایہ
سُن کے حضرت حق اوسدے وچہ نیک دعا الائی
واہ کیا شان پیر دل تائیں بلیا خاص الاہول
نبیاں دے لڑ لگن والا اینویں مطلب پاوے
دیہہ پیغام یمن دا جلدی گھر ول واپس آیا
صبر جمیلوں رب دے تائیں یاد کریندا رہندا
ہوئی دور بصیرت چشموں پھر یا ہو رزا نہ
کجھ نہ بھاوے یوسف باجھوں بحد بدت ہوئی
کدیں نہ حجریوں باہر یوسف قدم مبارک پایا
دونویں اکھیاں رون درد وں ہجر فراقوں بلیاں
لگی واہ خزاندی باغیں سکیاں کہڑیاں کلیاں
دوہاں والاندیاں جاناں نال چھوں دانگ پچھی دے ٹلیاں
سکیا ماس ہڈاں دے اوتوں خالی ہویاں نلیاں
تک کے حال یعقوب نبی دا لوؤاں ہعون کھلیاں
واللہ اعلم کدوں بلاواں سر تھیں جاسن ٹلیاں
نرتاں ہویاں روندیاں تائیں اجے نہ منجل کھٹیاں

منگ حضوروں جو کجھ چاہویں وقت قبولی آیا
جنت جاگہہ ڈھیوے تینوں ہکو ذات الاہو
دوزخ نار عذاباں کولوں چاہوے رب بچایا
اوسے وقت قبول خدا نے رحمت نہیں فرمائی
دولت مل گئی تے نالے ہویا پاک گناہوں
منکر نبیاں دور لکانے دوزخ وکھیا جاوے
حضرت بھی حجرے دے اندر رب دا نام دھیایا
چلے نیر اکھیں دے کولوں حبدم اٹھدا بہندا
ہجر فراق پیارے والے کیتا آن دیوانہ
پچھے خبر یوسف دی جبدم ملدا بندہ کوئی
سرو قد پیارے دے غم دا نگ کمان جھوکایا
رون درد فراق سجن تھیں ہنجوں مینہ دیلیاں
بلبلاں باغ ویرانے وچ ہو اداسی چلیاں
دونویں اکھیاں رو رو اپنا نور وداع کر کھلیاں
منہ کر طرف سجن دی ہر دم رو رو مارے جلیاں
سخت مصیبتاں آن نبی تے امر چیار وں ولیاں
وین اونہاں دے جگر سے جنہاں اٹھ اینداں چھلیاں
اندر وچھڑیاں دے لداں نے کیتی خبراں گھلیاں

بیان آمدن جبرائیل علیہ السلام و خبر خلاصی دادن مر آں ذات را از بندی خانہ

نقرہ کار ولی بھی تفسیروں نظر حوالہ آئیا
اوتھیں لگے حضرت یوسف رب دے عرض الائی

آدمی شکل وچ یوسف نوں آن جمال وکھایا
یا رب یاراں قید بچانیوں مینوں بخش رہائی

الٰہی انت الرب وانا العبد وانت الخالق وانا المخلوق وانت العزیز وانا الذلیل اسئالك بحق ابراهیم خلیلك بحق اسحٰق ذبیحك وابعقوب واسرائیلك ان تعتنی وترحمنی یا ارحم الراحمین

یا اللہ توں مولا میرا میں ہاں بندہ تیرا ہے
توں عزیز ہیں عزت والا اسیں ذلیل کہاویں
ہور اسحاقؑ یعقوبؑ طفیلوں شان جنہاندی بالے
جد حضرت نے ایس طرح پر نیک دعا الائی
آدم روپ بناکے وحی نے آن جمال وکھایا
پھیر وحی نے یوسفؑ اگے ادبوں عرض سنائی
یوسفؑ کہیا جاپیں توں ہیں خاصہ مرد ربانا
پھیر وحی بتلایا میں ہاں جبرائیلؑ فرشتہ
یوسفؑ ادبوں بول سنایا اکھیوں چھم چھم رویا
ایہہ خانہ گنہگاراں والا قیدی مجرم سارے
وحی کہیا ایہہ جنت وانگوں ہویا بندی خانہ
پاک ہویا سبھ بندی خانہ تیرے آون پاروں
حضرت کہیا توں کیوں مینوں طاہر لقب بتایا
گنہگاراں وچہ جاگہہ میری عیبوں قیدی ہویا
وحی کہیا رب عالم تینوں لفظ صدیق بنایا
پھیر وحی نوں یوسفؑ کہیا دس حقیقت مینوں
حضرت وحی بتایا اوسنوں سنو رسولؐ گرامی
طاقت رہی وجود نہ کوئی ہوئی جان آزاری
بھائی تیرے ہُن ترمندے ہیں کارن تیرے پاروں
اے یوسفؑ جو اس دے تائیں تنگی حاصل ہوئی
تیرے پاروں بندی خانہ ربّ نے پاک بنایا
بعد اوسدے خوشخبری تینوں وسال لعل زبانوں
وخت قضیئے رب تیرے بخشیں ہُن بلا فتک تالے
بادشاہی وچہ شہر مصر دے ملسی تیرے تائیں
بادشاہ سبھ زمین دے کرسن تابعداری

تدھ نے سبھنوں پیدا کیتا توں ہیں خالق میرا
پاروں ابراہیمؑ نبی دی میں سوال سنجاواں
رحم کریں توں تیرے اوپر رحمت کرنے والے
فوراً حاضر خدمت اندر آ گیا ملک خدائی
السلام علیکم تینوں یا مقبول خدایا۔
کیا کچھ تا میرے تائیں یا پچھان نہ آئی
اپنے داول میں تیرے تائیں نیک بندہ کوئی جانا
آیا وچہ حضور تیرے دے سُن اے نیک سرشتہ
کس سببوں اج دن تیرا اوہرے آون ہویا
کس پاروں اج عاصیاں جانب حضرت پھیری پائی
کون پلیت نبا دے اوسنوں سُن اے نبی یگانہ
اج دن اسدا درجہ اوچا جنت دی گلزاروں
حالانکہ میں اپنے تائیں اوگنہار بنایا
پھیر توں کیوں صدیق بناویں دس حقیقت گویا
نال ابا اجداد تساڈے اج دن رب رلایا
باپ تیرے دی جیکر حالت معلوم ہووے تینوں
باپ تساڈا ہجر وچھائے ہو گیا خشک تمامی
خالی جگر غم دے اندر رو رو کردا زاری
ہر دم ہتھ ملیندا رہندے وتن دور وطن گھر باروں
اوسدے بدلے سو شہیداں درجہ پاسی سوئی
صبر تحمل پاروں تیرا نام صدیق لکھایا
تینوں حکم خلاصی آیا واحد رب رحمانوں
لگ گئے ہُن تساڈے کارن دن سبھ خوشیاں والے
مشہور نام تساڈا ہوسی اندر ہر ہر جائیں۔
ہو ویگی ہُن حاصل تینوں ملکاں دی سرداری

Marfat.com

شہر مصر دے حاکم نوں رب ایہہ خواب آ نیسی
کوئی تعبیر نہ اوس خواب دی اوسنوں بول دسیسی

جیہڑا میں تیرے کولوں پچھیں حال حقیقت ساری
اوسے وقت خداوندے حکموں کہدیسن بچیاری

جد تعبیر سناسیں شاہ نوں عالی عظمت پاسیں
اوسے وقت مصیبت تے جیوں دور لنگا لیا جاسیں

لگسیں بڑا عزیز حاکم نوں حکم جویں سبحانی
آخر ویدیسی اوہ تینوں ملکاں دی سلطانی۔

ہر ہر جا گہہ حکم تساڈا ہو جاویگا جاری
زیر حکم تیرے دے ہوسی جتنی خلقت ساری

وس سکے خواب تعبیر یوسفؑ نوں جبرئیلؑ سنایا
واہ سبحان اللہ یوسفؑ تے رب نے کرم کمایا

واہ کیا قدرت مولا والی ہر دم جلوہ دیندی
رحمت بھی ہر ویلے اسدی نت پئی ٹھاٹھاں مریندی

کدیں پیاریاں محبوباں نوں دکھ درد پہنچاوے
کدیں کدیں پھر رحمت کر کے فضلوں تخت بہاوے

آپے بندے کولوں پہلے اوچہ جھک ہی کرواندا
آپے پھیر رحیم الٰہی بن کے مہر کماندا

وس اندر ہر جے رب العالم ہر دی خبر لیندا
کویں سمیع خبیر الٰہی واحد سدیا ویندا۔

جد بندے نوں دکھ بیماری لگ کے حاصل ہندی
کیونکر دل ہوندا ہے اوسدی رحمت نظر نہ پوندی

اوّل بندے نوں دکھ دیوے پھر آپے دل کردا
ہتھوں صبر دل اوسدے تائیں دیوے اجر صبر دا

محبوباں نوں تنگی دینی اوسدا کم قدیمی
پھیر اخیری اوسدے اتے کردا فضل کریمی

اس دنیا تے مومن تائیں تنگی دکھ پہنچاوے
بندہ اپناوے سکے تنگی خوب طرح ازماوے

پھر اوسنوں اوہ صحت دیوے اپنی رحمت پاروں
پھیر خوشخبری نالے دیوے جنت دی گلزاروں

مومناں کارن جنت اگاں رب تیار کرایا
حوراں اہل ایماناں کارن ہر سنگار لگایا

جویں یوسفؑ نوں بند بچانیوں کڈھ کے بخشی شاہی
ایویں بعد مرگ دے جنت بخشے ذات الٰہی

ہر دوست دا وکھرا درجہ ذات خداوند کیتا
لکھ رحمت جو اوسدا مرن غفلت کر نہ بیتا

جنت باغ بہاراں آیاں مومن کارن اگے
بعد مرن دے جنت جا اوسنوں فضلاں نخیں ہتھ لگے

رب سبب بناون والا ہر دے کم کریندا
کیسے نہ کیسے بہانیوں ہر دی مشکل آپ کٹیندا

جیونکر خواب آئی شاہ تائیں یوسفؑ دے سر آئی
دس تعبیر یوسفؑ نے اپنی بند خلاص کرائی

تمام شد جلد دوم

آغاز جلد سوئم

۷۸۶ بیان خواب ریان شاہ مصر ۷۸۶

سبھے صفتاں اوس مالک تائیں جس جہان اُپایا
بند خلاص کراون والا واحد رب تعالیٰ
ہر دا کار برآمد کرنے والا اللہ سائیں
آپے قید مصیبت اندر پاوے سوہن تائیں
جد یوسفؑ نوں بند بچاؤں رب نے کڈھنا چاہیا
آ گئی خواب مصر دے حاکم نوں از غیبوں راتیں
نام ریان بناون شاہ دا حاکم شہر مصر دا
کیا ویکھے اک راتیں اوسنوں خواب اچانک آئی
چلدیاں چلدیاں پاس تخت دے آئیاں کول کوہائی
بعد اوسدے پھر ہور گاواں ست بگرا اونہاندیاں آیاں
اوہناں سارا اوہ موٹیاں گاواں ہڑپ کر گیاں سبھے
موٹیاں وا رنگ چٹا جیسی راوی خبر سناوے
ویکھ پیا تماشا حاکم خواب وچالے سارا
کھا لئیاں سبھے اوہ ستے گاواں وڈیاں شہر مصر نوں
شہروں پھیر روانہ ہویاں جنگل طرفے دھایاں
تن چڑھدے تن لہندے نے ہک ول اسمان نوں آئیاں
چوداں سٹے ہور بھی خوابوں اوسنوں نظری آئے
اوہ جو خشک سٹے سن اونہاں ساویاں شتابی تائیں
رب اونہاں دی سکیاں سٹیاں پئی جھلی کری ساری
بھی ہک لڑکا اوسدے تائیں خوابوں نظری آیا
خوب انصافوں حکم چلاوے خلقت راضی ساری

واحد لاشریک دا پھیر خوشخبری پیغام سنایا
اوسدے باہجہ نہ دوجا کوئی رب سداون والا
روزی جیہڑے ہر بندے نوں پالے ہر تھائیں
آپے پھیر منادی کردا چھٹ جائیں چھپ جائیں
سنیاں ہو سیا کیونکر رب نے نیک سبب بنایا
سنیو مومن حال تہاندا پاؤ عیش براتیں
تخت حکومت اوپر جاری حکم اوہا سی کردا
ست گاواں وی دریاؤں نکلیاں موٹیاں حد نہ کائی
ہر دے وچوں خوشبو آوے صفت نہ ہووے کائی
بہت ضعیف ناطاقت بیحد بھکھے ہو کایاں
کجھ نشان نہ پیٹ وچالے کھاون والا لبھے
لسیاں وا رنگ کالا نیلا ڈٹھیاں ہیبت آوے
تانجو پھر لبھاں گاواں نے پایا شور کھڑکارا
جا کھہ کوئی نہ چھڈی باقی پھریاں ہر دے گھر نوں
اوتھے اوہ ترے ٹولے ہو گئے آپو آپ سدھایاں
ایہہ ہو چال مصر دے حاکم اکھیں ڈٹھا سبھا ہی
سنتے ہر سے نے سٹے اونہاں کھلیں روڑھے ارسانی
جلدی منہ وچہ پکڑ دبایا کھاندے جائیں جائیں
اینے جیہے بنائے سکے جویں امر رب باری
بہکے تخت مصر دے اوپر اوسنے حکم چلایا
ایہہ تن خواباں ویکھے راتیں شاہ ڈٹھیاں یکباری

Marfat.com

جد ایہہ شاہ نے خواباں ڈٹھیاں دلنوں لرزہ آیا ۔
اَفْتُونِیْ فِیْ رُؤْیَایَ شاہ ہر نوں حکم سنایا
جلدی دسو میرے اگے خواباں دیاں تعبیراں نوں
ایسا امر مقدر ہویا یارا دی جنہ گذاری
شاہ نوں بھی پھر جیتیوں لتھی کجھ نہ آوے جاوے
جذبے نال بنایا سبھس سُندے صاحب سارے
کیہو تعبیر کوئی بتاوے اگوں ہوئی چپ وزیراں
سُنکے شاہ خاموشی سبھدی کر کڑک آواز سنایا
اتنی مدت کھاندیاں ہوگئی ڈتا میرے گھر دا
لازم قتل کرایا جاوے ساریاں نمکحراماں
تاں پھر شاہ نے ستر مرداں حلقوں تیغ چلائی
باقی جو رہ گئے اونہاں تحقیق لیا حکم اونہاں نوں
ورنہ جویں اُنہاں دا حالا گذر گیا اس جائی
جیں دم شاہ نے غصے ہو کے خوب طرح دکھایا
سر تے مشکل بنی جاں بھاری یاد آئی گل ساری
صحبت اندر بندہ کوئی رب نوں یاد نہ کردا
کنتی مدت یوسفؑ تائیں ساقی یاد نہ کیتا
شاہ دے اگے ادبوں ساقی ادب بیان سناوے
صورت حُسن جوانی اوسدی کیا بیان سناواں
بڑا لیئق پیارا رب دا کامل مرد سیانا
سانوں بھی وچ بندی خانے خواب کی دن آئی
جیکر آکھو تاں میں اوسنوں کہاں حقیقت ساری
سُنکے شاہ نے حکم سُنایا جا اوس طرف شتابی
تاں پھر ساقی منہ دے اوپر پلہ چادر کر کے
چپ چپاتا ہو نماناں عرض کرے شرمانا

فجری وقت اکابر آکے خدمت وچ بولایا ۔
دسو خواب دے رونا ایہنوں کیوں ایہہ راتیں آیا
چُپ خاموش وزیر تمامی لگے ورد سریراں
جیہڑی خواب بتائی شاہ نے بھل گئی اوہ ساری
مڑ مڑ پچھے اگوں کہیں نوں خواب تعبیر نہ آوے
جے تعبیر بتا سو ناہیں مارے جاسو سارے
مدہوش خواب نہ آوے اسدیاں دس کی تعبیراں
نمکحراموں اُپر تساڈے ایہیں کیوں رزق پہنچایا
ہُن جواب دیہو میں نوں مشکل بنی امر دا
تا نحو پچھیر نہ چپ چپیتے وندیاں صادر ہون کلاماں
جنہاں نوں وچ عقل فراست پڑھے معلم کائی
جلدی خواب تعبیر شتابی بولو نہیں اسانوں
اینویں نال تساڈے بھی ہو جاسی کارروائی
اُسدم ساقی نوں پھر یوسفؑ یاد ولیو چہ آیا
آ گیا یاد ساقی نوں یوسفؑ جس تعبیر جتاری
جسدم مشکل بندی سر تے تاں پھر رو رو ڈردا
جسدم مشکل بنی سر تے یاد کیتا پھر مینا ۔
ہے یک بندہ بندی خانے خواب تعبیر بتاوے
بن تقصیروں بندی خانے روندا ہے نتھاواں
جنت وانگ وسے اوس پاروں سارا بندی خانہ
جیوں تعبیر بتائی اوسنے اینویں ڈٹھی بھائی
انشاء اللہ حاجت تیری ہو جاسی بر آری
کون اوہ ایسیاں خواباں دے کامل مرد جنابی
آیا پاس یوسفؑ صاحب دے سخن کر کے ڈر ڈر کے
یا سردار انتر سے کو چر سے ہے یک کم اساندا

حضرت کہیا کیوں شہزادیں وچ شتابی بنیوں
اینویں حکم خدائی ہوسی تیرے وچ نکھوئی -
پلہ لیہ شتابی ہتھ تخفیص وچ بیان اسانوں
وچ شتابی اللہ بھانویں ہو جاوے کم تیرا
سنکے اوہیں ساقی اگوں حضرت نوں فرمایا -
ایسا امر مقدر ہویا شاہ نے خواب سنائی
تاں اوہ بادشاہ دے تائیں نا امیر وزیراں
جے کر یاد آوے تاں ہوئے کہیں بھی تعبیر تمامی
کہن مفسر اس دے اندر بھی ہک نکتہ آہا
جیکر یاد رہندی ہر ہک نوں خواب جو شاہ بتلائی
سارے اک تعبیر اوہ دے تاں اوہ ہو اتفاقی جاندے
ایہ ہک قدرت کاملہ ہوئی واحد ذات غفاروں
شاہ نوں بھی پھر یاد نہ ہوئی ایسی حکمت ہوئی
جیدم قتل تیاری ہوئی موت سرے تے کھلی
ہر نوں وقت مصیبت اندر آون یاد پیار
اوں طبیبا نوں کوئی جانے اندر صحت شفائیں
جاوں اصل آپے پھر اوہ منزل پہنچا کے
جیونکر ساقی یاراں کولوں پہنچا کرکے آیا
کہندا اے حضرت اساں نوں ستر برس گذر گئی
جیدم ساڈی واری آئی یاد کیتا میں تینوں
کر کجھ ہمت یاری جیکر سچ تیں کجھ ہے سکدا
حضرت یوسفؑ شفقت کرکے اوسنوں آکھ سنایا
الیس قسم دا سفنا اوسنوں رات ہیں آیا بھائی
ساقی سن متعجب ہویا ہو گیا کجھ سہارا
وچ تعبیر شتابی ساڈوں چھیٹے ہندا ساڈی

اندر امر جلالیت دے دخل نہیں کجھ تینوں
نہیں ایہہ غلطی تیری پاسوں بلکہ منظور ہوئی
اساں نشانیاں کو چیچی کیہڑا اپے گیا کم تساں نوں
تیری مشکل حل کرنے وچ نہیں کوئی حرج میرا
شاہ نوں رات پئیں سنیاں ہویاں ہے اک سفنہ آیا
اوس تھیں چھپے ہر دے دل نوں اوہ ہے خواب بھلائی
شاہ پچھے اوہ خواب شمار و جلد وسندی تعبیر اساں
تد ہوں یاد نہ آوے بولیے کی تعبیر کساڈی
بھل گئی تاہیں امراواں نوں خواب وسی جو شاہا
اپنے دلوں تعبیر بنا کے وچ نہ دسے سمجھ کیہا جی
دس کے شاہ دے تائیں اپنی خوار بھلا نہیں کرسکدے
بھل گئی خواب تماماں تائیں امر جیں سرکار ول
جیکر وچ نیندے تاں یوسفؑ یاد نہ کردا کوئی
سانوں بھی سرت یوسفؑ دی آگئی جنگی بھلی
وقت مصیبت ہائے نی آواں ہر کوئی لیل نکارے
جد مرض آوے تے آون یاد حکیم تدا ہیں ہو
ادب بجا کے اوس دے اگے سخن کرن ڈر ڈر کے
غرض نبی ایہہ آہر ہر اوسنوں غرضے آن لیایا
خواب تعبیر نہ دس یارو ہو گئے قتل تمامی
اگے ستاں برساں اندر یاد نہ آیوں مینڈا
ورنہ ساڈی زندگی اندر ہیلہ رکھ جیہا اکھ دا
سبھ معلوم اساں نوں جو ہے سفنہ شاہ نوں آیا
جیہڑیاں گایاں جیہڑیاں سٹے ساری خواب سنائی
پھیر نبی دے تائیں اوسنے کیتا عرض دوبارا
شکر اساڈیاں کراں کارن آمد ہوئی تساڈی

Marfat.com

حضرت کہیا اوہ گاواں موٹیاں جو دسیاں یاں
ہر یک خلقت سوکھی وس سی دو ہوسی وگیری
اوہ ست گاواں لسیاں پھر جو شاہ نوں نظر آئیاں
جیونکر موٹیاں گاواں تائیں لسیاں پل وچہ چٹیا
پل وچہ کر چول کر دے جاسن کھیتی پٹی ساری
باقی جو ست سٹے ساوے شاہ نوں نظری آئے
ست سالاں تک بارش ہوسی حدوں باہر بھاری
اوہ ستھیں تھیں پچھے پھر اوہ سٹے خشکی والے اوسن
کھیتیاں سبھے خشکی حالت ہوسن حال آوارہ
جسنے وچہ سوکالاں کھٹیا ہوسی ٹکڑا دانہ
کوئی نہ کھیتی پیدا ہوسی روئے زمیں دے اُتے
پانی چشمے نہراں نالے ہوسن خشک تمامی
اوہ اوس ویلے بندہ رہسی خوشی آسائش کرسی
جد ساقی نوں حضرت یوسفؑ خواب تعبیر سنائی
اولیوں سارے شاہ دے اگے اس تعبیر گذاری
بندہ ولسیت ہووے پھر کیونکر دلوں لیل چناری
کیونکر حیلہ کریئے او سداستو حال تمامی
یا حضرت پھر کیونکر ہووے دسو حال اساڈا
حضرت کہیا اوّل سارے وچہ سوکال زمانے
نال قناعت کھاون سارے مفتی مت گواون
جتھے گدھسن انشاء اللہ اوتھے پیدا ہوسن
تیلی تیل نکالن گانا ہی عطر گلاب نچوڑن
غفلت مت کرے کوئی اگے مشکل وقت سنیدا
ہر دم حکم رسول خدا دا ایہہ فرمان سناندا
اجدن نیکی کر لئو سبھے جس کسے کجھ کرناں

اوہ سوکال نشانی بیشک ہوسن وڈ بلایاں
ست سالاں تھیں پچھے واقع لگسی ہون ہنیری
کال وبال اونہاندے پاروں آویگا کروہ یاں
اینویں بندے کال وچالے کھا جاون سکے کھیبا
سیتاں وچوں کوئی کوئی بچیسی بھی مشکل بھاری
اوہ بھی فربہ گاواں وانگوں حضرت بول سنائے
خوب طرح دے پھل لیاسی ہر یک کھیتی واڑی
پیسی کال سخت جگ اُتے لوک تمامی روسن
سخت زمانہ اوپر زمین دے کرسی آن نظارہ
اوہ بھی پلوچہ کھا چھڈن گے آدک جدوں زمانہ
سبز درخت تمامی پلوچہ سبیں جاون گے سُتے
مُکے فاقہ نہ کئے فاقہ کرسن بندے خاص عوامی
جیہڑا اپنے کارن سوکالوں کرو ذخیرہ رہسی
لوسے ویلے خوشیوں اوسے شاہ دل کتنی ہوگئی
سُن کے شاہ نوں دلے اندر چھپا لگی بھاری
ساقی نوں فرمایا شاہ نے مڑ پچھ دوجی واری
تاں پھر آکے ساقی کہیا پچھیں رسول گرامی
کس سبّبوں کال اساں تھیں ہووے دور دوراڈا
واصباں ہین کھیتیاں والے کرن آکٹھے دانے
کلّر شعور نہ چھڈن جاگہ کڈن جس جا چاہون
جسنے گڈیاں گذریاں ہویاں غفلت بول سن
جت سمبھالن جھوٹیں اپنی ہالی میوے جوڑن
جیونکر غافل نوں محشر دا سخت عذاب سہیندا
اگاں کاں لسانے پچھا یو سخت زمانہ ؟ ندا
بھلکے امر مقدر پاروں ہر کسے نے مرناں

Marfat.com

نیکیاں والے اوس زمانے خوشیاں بہت کماسن
جس کسے نے اج دیہاڑے کیتی کار نکوئی
ایہہ دنیا کھیتی ہے وانگوں پاک نبی فرمائی
جو کجھ لیسو او ہا بے شک گڈیا بیج چھیسو ۔
اس سو کال زمانے اندر جو کوئی گڈسی واہی
ایہو ہیں اوس دن ساقی تائیں یوسفؑ نے فرمایا
یوسفؑ تھیں جد ساقی الٹی سنی حقیقت ساری
سنکے شاہ نے ساقی تائیں جذبے نال تنبایا
کون کوئی اوہ بندہ رہندا عالی عظمت والا
بندی خانے کس نے اوسنوں قیدی وچ کجھ کیتا
تاں پھر حال حقیقت ساقی شاہ دے پیش سنائی
کیدوں جے شاہ عزیز مصر دا سبھ کجھ حکم چلاندا
سبھ کجھ حکم عزیز کریندا شاہ دا دخل نہ کائی
آپ شرف اوہ بیٹھ تخت نے کردا کارروائی
تاں حقیقت بادشاہی دی اوسنوں خبر نہ کوئی
آخر جد امر مقدر وں کھلا بھید تمامی
پہلاں دسے اوس ساقی اگوں سبھ احوال سنایا
جیونکر دانش عقل فراست جیونکر قیدی ہویا
سنکر شاہ نوں شوق ملن دا ہویا دل وچ بھارا
عرض گذاری ساقی شاہا کوئی اوہ کم نہ کردا
کدیں نہ ہے ہسیا اوسنوں اندر بندی خانے
بہت طبیعت چنگی اوسدی کی ہیں صفتاں شاہا والی
کدیں نہ قید مصیبت وچوں اوسنوں تنگی آئی
ہر دم ذکر صبر دے اندر رہندا سر وچ خفائی
شاہ پچھیا اوس ساقی اوسنوں کوئی کہوندا کیہا

بد عملاں تھیں کجھ نہ ہوسی رو رو نیر وہاسن
اوہا اوس زمانے اندر پاوے گا ابر وسی نہ
بیج جو کھیتی اسدے اندر کریو نیک کمائی
جے نہ گڈسو غفلت پاروں رو رو ہتھ ملیسو
خوب طرح پیدائش ہوسی پکا حکم الٰہی
ہوسی خوشی سو کال زمانہ جیں نہ مفت گوایا
اوہنوں ساری شاہ دی کتنیں جلدی نال گذاری
کسنے ایسیاں عقلاں والا ناحق قید کرایا ۔
جسنوں خواب میری دا حالا معلم سبھ نرالا
کی کجھ اوگن صادر ہویا دسو جلدی میتا
اوس تھیں اگے شاہ دے تائیں معلم حال نہ کائی
جیویں امیر نباکے رکھنا قاعدہ ہے شاہاں دا
حال کجھ بھیج مقدمہ دیندا جیہڑی سمجھ نہ آئی
کاغذات مقدمے والے تک کے کرے صفائی
جیونکر خبر نہ یوسفؑ والی قید کویں تس ہوئی
تاں معلوم ہویا شاہ تائیں اوہ مقبول گرامی
جیونکر یوسفؑ آیا جیونکر اندر مصر وکایا
سبھ ساقی نے شاہ دے اگے بول سنایا گویا
پھر پچھیا اوہ بندی خانے کیونکر کرے گذارہ
ہر دم خوف خدا دیوں روندا رہندا ڈردا جیہڑا
ہکے پڑھدا ہکے روندا ہر دم نہ کوئی گل جائے
کدیں نہ عجب وں کیتا اوسنے بالکل سخن نتھاویں
کدیں نہ قید کران والے نوں ماڑی بات الائی
سبھ لوکاں کرے نصیحت ہر دم بول زبانی
ساقی کہیا کدیں نہ ڈٹھا کھاندیاں مردر بانا

جو کجھ کھاناں ملدا اوسنوں دیندا اندیوانان
ذکر خدائے باہجوں اسنوں ہور نہیں کجھ سجھدا
مدتاں ہویاں بندی خانے روندا ہے نمانان
کدن پیار پردیسی بردہ چھٹسی اوس مکانوں
سنکے بات ساقی تھیں شاہ نوں عشقے پٹ جگایا
اوسے وقت ساقی نوں کہیا گھن پوشاک ادراتی
ادب تعظیموں اوس بردے نوں میرے پاس لیاؤ
خوب لباس پواؤ اوسنوں تازی بیٹھ پڑاؤ
عدل مقدمہ پورا اوسدا کرساں انشاءاللہ
جلد لیاؤ جلد لیاؤ اوہ دلبر کنعانی
اوسدے عشقوں دردفراقوں سینہ میرا سلیاء
سنکے بات امیر وزیراں کیتی ترت تیاری
آپ ہکلیاں کدیں نہ اوسنے بالکل کھادا کھانا
سونے تھیں جد فارغ ہوندا وچ عبادت رجھدا
واللہ اعلم کدا اوہ قیدوں چھٹسی مرد رباناں
مدتاں ہویاں قید کٹیندا ابن عیبوں نقصانوں
لے خبر محبوب سجندی کیوں اتنا چر لائیا
قیدوں کڈھ لیاؤ جلدی اوہ بردہ کنعانی
خواب تعبیر سناون والے دی صورت آن دکھاؤ
کر اسواراں دا جانی میرے پاس لیاؤ
اوس پردیسی بردے والی ہوسی خوب تسلا ء
اوسدے باہجوں میرے تائیں ہندی سخت حیرانی
بن ڈٹھے ہی دل دے اندر عشق ہوا بلیا
دس کہاں اندھیر کویں ساقی نے جاکے عرض گذاری

دربیان عرض کردن ساقی برائے خلاصی قید وجواب دادن یوسف علیہ السلام

سبھے صفتاں اوس مالک تائیں جیہڑا عزت دیندا
جسدا ہم رحم کمایا لوڑے واحد اللہ سائیں
جدا اوہ رحم کرن تے آوے قدرت عجب دکھاوے
جس ساقی سنکے یوسف تائیں دل دکھوں بھلایا
کہندا یا نبی اللہ تینوں شاہ فرمان سناوے
جنہاں قید کسانوں کیتا ناحق بندی خانے
آکھو جلدی باہر حضرت حکم حضور دا آیا
سنکے حضرت ساقی تائیں صاف جواب سنایا
مڑکے آکھ ساقی شاہ دے اگے عرض گذاری دلدی
مجھ نہیں حاجت اوسدے تائیں باہر آون والی
سنکے شاہ نوں ہور زیادہ اتنر محبت آنے
قیدیاں دردرنجاناں تھیں جو قید خلاص کریندا
بعد اوسدے پھر رحم کنندے بدلے اسدے تائیں
جیہڑا دشمن ہووے اوہ دشمن آن بناوے
جد رب رحم کرن تے آیا اوسے آن بولایا
آؤ قیدوں باہر تیرا عدل کمایا جاوے
تک ہن جیو بکھر بھرنے آوندے تینہانوں خبر نانے
ایہہ تک تازی پیڑا ہویا شاہ نے خود بھیجایا
میں نہیں اوندا قیدوں باہر ساقی نوں تیلایا
اوہ نہیں اوندا باہر تینوں نہیں پروا رب دی
تیری بھی پرواہ نہ اوسنوں ہیچ پرواہوں خالی
کی اچرج ہے عشقے اندر شاہ ہوجان دیوانے

جیوں جیوں یوسف آون اندر ہے سی ویکھ نیندا
تیوں تیوں شاہ نوں عشق محبت لین آرام نہ دیندا

عرض وزیر سناون جا کے مڑ مڑ خالی آون تو
منتاں عرضاں کر رہے سبھے چارے پیش نہ جاون

تاں پھر ساقی تائیں یوسف عرض سناوے روندا
جتنیک عدل نہ ہووے تب تک میں نہیں باہر آوندا

ناحق اتنی مدت مینوں قید جلیندیاں ہوئی
کیونکر باہر آواں جتنیک عدل نہ ہووے کوئی

تاں پھر ساقی شاہ دے تائیں جا کے عرض سنائی
بن دریافت حال مقدمے چاہندا نہیں رہائی

اول اوسدا کر مقدمہ حاضر کر زناں نوں
استھیں پچھے نبیڑ کچیاں نوں آنوں کڈھ تہانوں

کہن مفسر کی وجہ سی تحقیقات دچالے
اوہ بھی سنو تحقیقت جیونکر کہیا روایت والے

بیان وجہ تحقیقات مقدمہ

کرن روایت چار وجہ سن اوس مقدمے اندر
باہر حسد دے کان نہ آیا یوسف نبی پیغمبر

اول سوچ یوسف دے تائیں دل وچہ ظاہر ہوئی
بابجھ تحقیق مقدمے جیکر باہر کڈھے کوئی

ساری عمراں واطن مینوں شاہ عزیز لگاسی
عمل خیانت میرے اوپر واقع کیتا جاسی

کہسی جیکر چور نہ ہوندا تحقیقات کراندا
بابجھوں تحقیقات کرائے کدیں نہ باہر جاندا

دوجا حق غلامی والا اوہ صاحب میں بردہ
ساری عمراں میرے اوپر رہیا گریہی کردا

جیکر بک اوس قید خانے دا ابنوں حکم بتایا
لایق نہیں ہے اوسدے اتے ہو جاواں اوڈایا

جیونکر بن اجازت اوسدی جاواں تور دہاراں
کیونکر روز قیامت ہوواں اندر بالعداراں

ترجا غضب زناں نے آیا حضرت یوسف تائیں
جنہاں بن تقصیروں کہیا اسنوں لین سزائیں

صاف عدالت شاہ دے اگے جے ہووے سچ اساہی
سچا جھوٹھا نکھڑ جاوے پیش عدل پکھاری

تہمت ظن برائی کولوں میں بھی پاک ہو جاواں
جنگی گل ہے بابجھ عدل دے باہر معل نہ اول

اس سببوں حضرت یوسف تحقیقات کرائی
تا کجھ مینوں اس کم اندر برا نہ جانے کوئی

تاہیں یوسف شاہ دے تائیں کیتا حکم عدل دا
تا کجھ شاہ بھی واقف ہووے میری ہر اک گل دا

سدو اونہاں زنانیاں تائیں جنہاں ہتھ کپاسے
حالت بولن پیش عدالت کس نے عیب کیاسے

بن تحقیق مقدمے دے میں باہر کدیں نہ اوساں
اول مقدمہ ہووے میرا پچھوں حاضر ہوساں

تاں پھر شاہ نے کل عورتاں حاضر پیش بلایاں
جنہیں اوسدے ہٹنے یوں طرف لیجا دہایاں

کپے ہتھ جیہاں والیاں آ کھلیاں کس کڈھائے
نال غضب دے مجلس اندر شاہ جواب پکائے

Marfat.com

دسو اہل مصر دیاں رنّوں ساری خبر اسانوں ۔۔۔ جیونکر حضرت یوسفؑ والی معلم خبر تساںنوں
اوسدن جیسدن گھر زلیخا روٹی کھاون دیاں ۔۔۔ پھیر تساں نے ہتھاں اُتے چھریاں پھیر چلایاں
اوسدن دا تم حال اسانوں دسو بول زبانوں ۔۔۔ بردے وچہ خیانت ڈٹھی یا ظاہر نقصانوں

بیان پاسخ دادن زناں بحضور ملک ریان معہ بی بی زلیخا بحق یوسفؑ

سنکے سبھ زناں نے اولوں نیک جواب سنایا ۔۔۔ پاتشاہا ہن حالا جیونکر ساڈے نال وہایا
اک دن اسیں تمامی رناں طرف زلیخا چلیاں ۔۔۔ اوہنوں کہئے زلیخا نوں پر وچوں سال جلیاں
کوڑی تہمت لاکے اوسنوں دتی اساں لاچاری ۔۔۔ ناں جو سانوں آن وکھاوے ساوہ بردہ بھاری
آخر او سے دیہاڑے واسی دتا سانوں لارا ۔۔۔ دوجے روز اسیں وت آیاں دیکھن یار پیارا
روٹی اس پکائی ساڈی کھاوی اساں تماماں ۔۔۔ ایدا اسدا اس ستّیا بردہ گھل سنے کجھ غلاماں
نال اوہنا دے مُول نہ آیا اوہ بردہ کنعانی ۔۔۔ آخر ہوا اوداسی بی بی آپ سجن دل دہانی
کر کے جتن بتیرے اوسنوں آخر راضی کیتا ۔۔۔ پھیر لباس پوایا اوسنوں خوب طرح دا میتا
خوب پھبا کے اوہ دل جانی پھیر اسانوں آئی ۔۔۔ اوندیاں سارتماں میاں تائیں ہک ہک چھری پھڑائی
کھٹیاں بھی کجھ اگے رکھیاں کھاون حکم سنایا ۔۔۔ جیسدم لگیاں کھاون اسیں بردے نوں سد وایا
جد اوہ بردہ حاضر ہویا جہات مبارک پائی ۔۔۔ قسم خدا دی سانوں شاہا ہوش نہ رہگئی کائی
خستہ حال آوارہ ہویاں کپّتے ہتھ تماماں ۔۔۔ پاتشہانہ صورت ایسی ڈٹھی کدیں غلاماں
کجھ بچیاں کجھ مویاں اوتھے کیتاں عقل گوائی ۔۔۔ بھیر گیاں یوسفؑ ول جیسدم ہوش اسانوں آئی
بہت بلایا اوسدے تائیں لایا زور زیادہ ۔۔۔ اسپر ذرہ نہ آکھے لگا اوہ مقبول خدا دا
اسیں اُپرے سبھے ہتھوں ہوویے سرکے بریر ۔۔۔ شاہا اسو چہ کرک نہ کوئی چھڈ دیہ جھگڑے جھیڑے
باہجہ گناہوں ہویا قیدی اوہ دلدار گرامی ۔۔۔ اسوچہ عیب نہ ذرّے جتناں بولاں سچ تمامی
پھیر زلیخا نے فرمایا سن شاہا سر دارا ۔۔۔ کجھ نہیں اوگن بردے اندر سنو حوالہ سارا
میں خود عاشق اوسدے اُتے عقل آوارہ ہوئی ۔۔۔ میں اوسنوں اوہ بات الائی اوس نہ منّیں کوئی
مفتی تہمت لاکے اوسنوں میں جا قید کرایا ۔۔۔ ہائے افسوس ہزاراں میتوں ناحق ظلم کمایا
اس وچہ عیب نہ ذرّے جتنا بیر وچہ بریائی ۔۔۔ جو کجھ حکم قانونی میتھے جاری کر لیئو بھائی
سن ایہہ بات عزیز مصر نوں سخت حیرانی ہوئی ۔۔۔ اک زنانی چڑھی کچہری ودّی اوچ لگائی

Marfat.com

اوہ چپ کیلو تا سُندا کجھ نہ بولے چارے
لیدا اوسدے شاہ طرف یوسف دے گھل پیغام تمایا
جے آکھو تاں سبھ زنانیاں قید کرایاں جاون
سنکے کہیا قتل کردن نہیں ضرورت کوئی۔
سمجھ لیا ہُن شاہ امراواں ہیں وچہ دوس نہ کوئی
اوسے طرف خدا دی طرفوں وحی پیغام لیایا
جیدم تُوں وچ کھوہ سٹے ڈکیا کس نے آن بچایا
خوف بچیوں یار رب بچایا دس حقیقت ساری
سُنکے یوسفؑ وحی دے پاسوں ہنجوں نیر وہایا
جیکر اوسدی رحمت یاروں رب نہ رکھدا مینوں
لیدا اوسدے امراواں تائیں یوسفؑ نے تبلایا
راضی اسیں تمامیاں اوتے رنجگی دُور ہٹائی
واپس آن وزیراں شاہ نوں اوسدی بات سنائی
سُنکے شاہ نوں ہور زیادہ دلوں محبت ہوئی
نام طماج اک گھوڑا اپنا خوبی حد نہ کائی
باہجھ پراں نہ دوجا کوئی اوس نے قدم لگاندا
اوہ یوسفؑ دے گھلیا اوسپر کرے سواری
اوہدوں یار سجن دی جانب گھلنے نال پیارل
خوب پوشاک طلائی ہوئی عالی قیمت والی۔
دساں اتہر جد یوسفؑ تائیں جیلبن ستہوئی

اگے پیش قیامت دے انجوں دفتر عملاں والے
ہو گئی تحقیقات تساڈی یا محبوب خدایا
جے آکھو تاں سبھ نوں دے اوتے خونی تیغ چلادن
تحقیقات یاروں ہک تہمت ساتھیں زائل ہوئی
تحقیقات کراون یاروں چنگی ایہہ گل ہوئی
اے یوسفؑ توں پھر کیوں ایسا سخن خلاف الایا
تلکن بازی اندر تینوں کس ہن دیکھایا
رب دی رحمت باہجوں بچنا کم ہیگا دشواری
ہینے قصد کیتا سی اوہ میتوں رب بچائیا
ورنہ جاندا میں بھر گناہاں کوک سناندا کیہنوں
ساڈے یاروں کوئی بندہ جاوے قید کرائیا
جھل لئی ہیں اکھیاں تے چور رب طرفوں آئی
اوسنے ساریاں عورتاں تائیں دتی بخش رہائی
جلد لیاؤ دلبر ایسا دیر نہ لاہیو کوئی ہوئے
صرف سواری آپنی کارن شاہ نے رکھیا بھائی
خوش رفتار چالاک نہایت سوہنا قدم اٹھاندا
ستر ہور غلام رنگیلے نال چلے سرکاری
تا گرد سجن دے آون خوشیوں بنھ قطارال
اوہ بھی یار سجن دے کارن نوکراں ہتھ پھڑائی
پچھوں کیونکر شہر مصر وچہ آن منادی ہوئی

بیان زینت دادن مکانات شہر مصر برائے تشریف آوری آنحضرت بطور جلسہ

جد یوسفؑ نوں لیون کارن گئے بندے سرکاری
اج اوہ دلبر آون والا صورت دا لاثانی
محبوباں دا جو سر کردا ظاہر اندر پردہ ہو

تب شہر مصر دے اندر حکم ہویا ایہہ جاری
جیدا حسن تجلی تک کے رکھیے بدر نورانی
آون والا قید خانے نہیں ثانی جن بدردا

خوش ہووو سکون شہر دے چھوڑو کار گذاراں
سنکے عام منادی ایسی خلق تعجب ہوئی
دیکھ حوالہ عرش رباناحالوں پیا دسیندا
کیتیاں خوشیاں ہوندیاں اسنوں جو اج خبر سنیندا
کون دسے یعقوب نبیؑ نوں اس دا بچھیا اگاہ
باراں برساں نیدی خانہ جسنوں پیا کشالہ
کون اسوقت بابل دے تائیں کہے مبارکبادی
جیکر ہوندا باپ پیارا سر تے ہتھ پھرہندا
سبھ رکاباں نٹن والے جوہیں مرد خدائی
آگے گرد کھلوندے سارے منہ سر ہتھ چمیندے
ایہہ کون دسے جا خبراں وسوں دور چلائیا
ایہہ تاں صرف پرائے شوقوں اتنی راحت کروے
عرش ربانا تک کے حالت روپیا تیا دے
سنو حقیقت خوب طرح دی ہر جا رونق ہوئی
وچہ بازاراں ہوئی صفائی فرش فروش وچھائے
عطر عنبر نال دلبر کارن خوب چیاں ترکائیاں
لعل جواہر نال کندھاں دے دلبر کان لوائے
شاہی خانے اگے ہیسی اک میدان کشادہ
واہ کیا اوس میدان نمانے قرب حضوری پایا
کئی طرح دے تکئے لائے عنبر عطر چھنکائے
جا گہ خوب سجن دے کارن چنگی طرح سجائی
اوسدے اندر تخت سنہری کیا ٹک خوب ٹکایا
سوہنا اوس نے ہر قسم دا ہویا نقش گرامی
خادم نوکر گرد بگرد دے شاہ نے آ کھلوائے
دو انہاں دے اوپر تخت دے بیٹھا شاہ گرامی

کر و زیارت محبوباں دی جلوہ خوش رخساراں
ہوویاں نید دوکاناں سبھتے خوش تھیا ہر کوئی
ہائے جے باپ جندا یوسفؑ دا کی اوہ لج کرہندا
واللہ اعلم لکھ منانداں شرنیاں پیا وندیندا
باراں برسیں بچھڑا تیرا قیدوں چھٹن لگا اے
اج ہن قیدوں چھٹن لگا سوہنیاں زلفاں والا
اج ہن بچھڑے تیرے کولوں چھٹی قید جفادی
دولت دیندا جسدم یوسفؑ باہر قدم دہرہندا
سارے غیر ہوندا کم چنگا جیکر اوندے بھائی
شفقت کرکے نال ہتھاندے بدلوں باہر کڈھیندے
لکھ کوئی وو جا کرے محبت پھر بھی انت پرایا
ہر جا جلسہ پادشاہانہ اندر شہر مصر دے
کون اج فرزند یعقوب نبیؑ نوں حال احوال سناوے
شہر بازاراں گلیاں اندر خالی جا گہہ نہ کوئی
جس رستے تھیں یوسف اونا سارے صاف کرائے
ہر ہر پاسے خوشبوئی نے دہماں آن مچائیاں
ہر طرفوں چمکار دسیوے تاتث جھلی جائے
ہویا حکم میدان وچالے جلسہ کرو آمادہ
خوب صفا کرائے اوسنوں مخمل فرش وچھایا
اوپر سائبان لگایا موتی کل جڑائے
دور میدان کشادہ سوہنا وچھے سبہ لوکائی
دہ گز چوڑا اٹھ نیہہ گز لماں موتیاں نال جڑایا
لعلوں فرش فروش جڑاؤ رکھے آن تمامی
کمر بند سنہری سبھدے حسنوں ودھ سوائے
گرد کھلوتے نوکر چاکر ترکی رومی شامی

Marfat.com

وچہ میدان جدوں شاہ خود نوں شوکت نال سہایا
رستہ کرو سجدے طرف نوں ہر نوں حکم سنایا

تاں پھر رستہ کیتا خلقت ہو کھلی سبھ پالی
باراں کوہاں وچہ سبھ خلقت جلوہ ویکھن والی

لے درباروں قید خانے تک بن کے ہٹاں کھلیاں
ویکھ زیارت بیٹھے ہو کے اچیاں ماڑن چلیاں

رستہ شام سجن دے کارن وچہ دل کر کھلیاں
ہر نے آندس کے اوہنوں گرد نال سیٹھ جھکایاں

اوہوں ہر اک صفاں بنا کے کھلے نال نیازاں
جیونکر نال ادب دے ہوون مومن وچہ نمازاں

اُدّے اُدّے پیالیاں کھلیاں وچوں راہ بنایا
لے درباروں قید خانے تک جلسہ عام سہایا

ہر دے ہتھ رکاب سنہری بھریا عود کافوروں
سجدہ رکاب والے نوں ملیا سر خود حکم حضوروں

جس دم دلبر جانی یوسفؑ پاس تساڈے آوے
تاں ادب دے اوسدے اگے عود دہکایا جاوے

اوستھیں نت پہیے ایہہ خوشبوئی سر تھیں صدقے کرنی
کر ایہہ کم تے گردن اپنی سجدے اندر دھرنی

ایسے حال اوڈیکاں اندر خلقت ربدی کھلی
اوکڑ اوکڑ تکن دوروں سجناں والی گلی

ہر دی نظر اوہ ایں جدھروں آونا دلبر پیارے
آ محبوب پیارے ہر کوئی پیا آوازے مارے

جیونکر وچہ میدان قیامت کھلے خلقت ساری
پئی آواز کریندی خلقت آ حضرت اک واری

اے شفیع گنہگاراں دے اے سرور نبیاں دے
آ کر دور ہٹاؤ سانتھیں بھارے عیب گناہ بندے

آؤ اج شفاعت کارن اسیں تمام سوالی
باہجھ تساڈے کوئی نہ سانوں جاگہ جھلن والی

آ کے بند خلاص کراؤ اپنا شان دکھاؤ
سبھ نبیاں وچہ نامیاں والا اپنا نام کڈھاؤ

ایسے حال کریسن عرضاں بندے اوگنہارے
جیونکر حضرت یوسفؑ نوں ہا پیا اک شخص پکارے

بس اتھے ہن چل یوسفؑ جانب عرضاں چل سنایئے
کوٹھڑیاں وچہ لعل چھپایا شاہ نوں کڈھ وکھائیے

بیان پھرن آمدن یوسف علیہ السلام از زندان معہ ہمہ بندیاں و توجہ کردن بندی خانہ بہ وقت آمدن تسلی دادن آنہا و آمدن بہ ہزار شوکت بجلوہ گاہ و حمد بہ نشستن بندیاں پا اگے بہار

واہ سبحان اللہ رب عالم ہر نوں سدو دیندا
قیدیاں بندی واناں والی بند خلاص کریندا

اچن چیتی قیدوں کڈھ کے اوپر تخت بہاندا
اج وس کہاں بھلا ہور بھی کوئی قادر ہے سدواندا

اوہ خداوند قادر عالی سبھ قدرت دا سائیں
قیدیاں نوں جے تخت بہاوے کجھہ تعجب ناہیں

سنو حقیقت یوسفؑ نوں جیوں قید چھڈوایا
کیونکر آن امیر وزیراں نرم سوال سنایا

Marfat.com

ادب سلاموں عرض سناون سارے ہوکر بردے
اسیں حضوروں بھیجے آئے ہیں تساڈے تائیں
بچ کے صفاں خلایق کھلی گرد زیارت والی
زینت دار لباس تساڈا آنا خاص حضوروں
سبھ امیر وزیر گرامی کھلے پیش سلامی
نرم کلاموں رو فرمایا یوسفؑ پھیر اونہاں نوں
بن اجازت باہر آون بالکل روا نہ آیا
جے اوس کہیا تاں میں باہر قیدوں قدم لگاساں
تاں پھر کنوں عزیز مصر دے راضی نامہ چاہیا
بیشک بی بی جے آکر اوس نے بھل معاف کرائی
راضی کرکے پھر امیراں عرض سوال سنایا
حضرت کہیا شرم آوے جے میں باہر جاواں
جب تک ملے خلاصی ناہیں جیہڑے بندی خانہ
پھیر وزیراں شاہ دی جانب چٹھی لکھ بھجائی
سن کے شاہ نے حکم سنایا باہر کڈھو سارے
تاں پھر ساریاں قیدیاں تائیں رخصت حکم سنایا
اینویں روز قیامت اندر پاک رسولؐ تعالے
جنت حوراں اپنی جانب سدسن شوق پیاروں
کہسن جب تک امت میری نارے نہیں نکلدی
اول تالجدار پیارے جنت قدم ٹکاسن
رب فرماوے امت تیری جاسن بخشی ساری
تاں پھر تالجدار تمامی وچ بہشتاں کھڑسی
کوٹھی نعمت اندر چڑھسی بندہ بنیا گرامی
سنو حقیقت جیندم یوسفؑ کیتی آن تیاری
گرم حمام کرا کے اونہاں جلدی نہی نہوایا۔

آؤ باہر قیدوں جلدی ثانی چن بدر دے
ایہ بات تا ذی خدمت گھلیا شاہ نے چائیں چائیں
ماہ ٹھکے چن بدر دے سانوں دیہہ جلد وکھالی
جس دے اوپر لعل جواہر جھکے سر بندے قولی
ایہہ یوسفؑ دے دل اندر بجھ نہ خوشی خرامی
سد لیاؤ مالک جس نے قیدی کیتا سانوں
سد عزیز لیاؤ مالک جس نے قید کرایا
نہیں تاں قید خانے اندر عمر عزیز لنگھایا سانوں
معقول اوہ عزیز مصر عاجیوں خود شرمایا
حضرت بخشی اوسدے تائیں خفگی کری نہ کائی
یا حضرت ام جٹھ چلو شتابی کیوں اتنا چرلایا
دل چاہندا جو وے قیدی نال اپنے بختاواں
قسم خدا دی میں بھی باہر قیدوں مول نہ آنا
باہجھ چھڈایاں بندیاں تاں چاہندا نہیں رہائی
راضی کرکے دلبر میرا آنوں جلد پیارے
سارے گئے دعائیں دیندے عالی رتبہ پایا
عاصیاں تائیں دوزخ وچوں کڈھسی شاہ نرالا
حضرت صاحب بخشن ناہیں اپنی امت پیاروں
تب تک شوق نہ میرے تائیں جنت حور وصل دی
وسنگھیں نہ پچھے قدم اساڈے وچ بہشتاں آسن
لیجا وچ بہشتاں سبھنوں امر ہوسی رب باری
کوئی نہ امت محمدی وچوں دوزخ اندر سڑسی
جیو نکڑ نال پیچلیا یوسفؑ بندی وان تمامی
چند غلام نہلاون والے آہو نشتر یک باری
غسلوں بعد گلاب عطر بھی یوسفؑ نے چھڑکایا

Marfat.com

خوب لباس یوسفؑ نوں دتا قیمت حد نہ کائی
اُتے چادر خوب منقش دو روں جھلک دکھاوے
پیریں جوڑا قیمت والا گل وِچ کرتہ نوری
خوب لباس پہنا کر یوسفؑ کیتی جدوں تیاری
کندھاں لوہے چھت پٹّن نہیں نکلن دا دروازہ
تیرے بارے عمل تیرے تائیں صاف کیتا رب سائیں
جب نبیؑ دی دل اوسدے وِچ جبدم آن سمائی
اینویں خصم حنانے نے بھی کیتی گریہ زاری
اگے اوسدے نال لگا کے تکیہ سرور عالی
جدوں منبر تے بیٹھے حضرت چھڈیا خصم حنانہ
یا سردار عالی نہ مینوں چھڈو اک اکلّا مُو
جنت دی خوشخبری اوسنوں اپنے سنگ تباہی
روز قیامت بندیاں وانگوں اوسنوں رب اٹھاسی
جب نبیؑ دی دل اوسدے وِچ جا کر ڈیرے لاوے
بندی خانے اندر یوسفؑ کجھ دن جدوں لنگھاوے
آخر دروازے دے اوپر بیٹھا نبیؑ الٰہی
اوّل نیکاں دی ارائش کاسن ایہہ پنجیاں
تربجاس وِچ جو کوئی آوے عیش آرام نہ پاوے
پنجواں ہے قبر زندے نوں بیشک دنیا اندر
لیکر نام خداوند والا کیتی ترت سواری
تنہاں دی اسواری اوسنوں بخشش ہوئی کر ترس
ہزار غلام رنگیلے سوہنے اگاں پچھاں ہی آون
وہ سو خدمتگار پریاں حسن سنگار دیاں پریاں
جیکے پاس سوں لنگھے حضرت ادب سلام سناوے
صفاں تماشائی اٹھیلوں ادب کر دے سلام نبی نوں

سر دستار مبارک ذری موتیاں نال جڑائی
ہتھیں کنگن کنٹھیں والے صفت نہ کیتی جاوے
زری دار دوالے پٹکا ہر یک بند نفیس پوری
بندی خانہ اوسے ویلے رو نال کر کے زاری
یا حضرت ہیں عاجز تائیں تاں چلیوں غم تانے
اینویں پھیر پلید کریسن قیدی بیر کے تائیں
روندا کرے کلاماں جیونکر بولن مرد زبانی
جدوں تیار منبر سی ہویا کاسن نبیؑ غفاری
واعظ خلقت نوں سنانے کو بنیاندے والی
دو دل دھائیں مارن لگا ہویا سخت دیوانہ
تاں پھر حضرت اوسدے تائیں وٹی وچ تستا
لکڑی اوسدی قبر بنا کے وِچ زمیں دفنائی
سنگ نبیؑ دے وِچ بہشتاں تخشیاں کروا جاسی
خوف ہے کون ہوو پھر اوسنوں صبر آرام نہ آوے
بندی خانہ یوسفؑ اگے رو رو عرض سنائے
ایہہ پنج سطراں بھی دروازے لکھیاں نال سیاہی
دو جا دنیا دے وِچ دوزخ پر عذابوں جنیاں
چوتھا دشمن اوسنوں آیا ہس ہس سودا جاوے
ایہہ پنج سطراں لکھ کے باہر آیا نبی پیغمبر
واہ کیا کرم طاج گھوڑے دی جبرائیلؑ ہوائی
خوش ہو قدم اٹھاوے نازاں نال آداب پیاراں
شام تحق دے آون کارن رستہ صاف بنا دن
تحفے لیکر خدمت اندر آن آدابوں کھڑیاں
عنبر تے کستوری دارے آتش عود دکھاوے
انگاں عشق دا سینے ٹھاٹھا جس صفی نوں

سلہ چوتھا دشمن ایہ یعنی کسیکہ دریں زندان اسیر شدہ بباید دشمن او باسیر شدن دے خوش شود۔ ۱۲ محمد اسیر عفی اللہ تعالیٰ عنہ

Marfat.com

کل امیر وزیر گرامی لے تدرانے آون تو
اک دن اک جا ون ادبوں چرنیں سیس جھکاون

سنبیاں پاسوں گھُٹم گھُٹم آوے حضرت مصری اسواری
دو دن گزر گئے راہ اندر سنو حقیقت ساری

روز ترتیب جلیسا اندر آئیا نبی لگا نہ تو
ادب سلام بجا کے شاہ نے دتا تخت شہانہ

مصدوں اک تخت تے بہکے کرن لگے گفتاراں
حال احوال تمامی شاہ نے پچھیا نال پیاراں

کرن روایت ستر بولی شاہ مصر دا جانے
ہر بولی وچہ حضرت پاسوں پچھدا حال دہانے

ٹھیک جواب سنائے حضرت اوسے بولی اندر
بعد اوسدے پھر اپنی بولی بولی نبی پیغمبر

سنکے بولی شاہ دے تائیں سمجھ نہ آئی کوئی
شاہ فرمایا کون ایہہ بولی یا دسّا منوں ہوئی

حضرت کہیا ایہو بولی ساڈے شہر وطن دی
سن کے شاہ دل راضی ہویا بولی یار سجن دی

کہندا علم تساڈے اندر بیشک کامل آیا
میں بھی اپنی طرفوں تینوں خوب طرح ازمایا

تو سو علم یوسفؑ نوں دتا واحد ذات الٰہی
ہور کسے دے نال یوسفؑ دی کد برابری ہی

ہور اچرج یوسفؑ والا شاہ نوں نظری آیا
کھوڑا شاہ دا مویا اوسدن راوی ذکر سنایا

کر دعا نبی نے اوسنوں زندہ پھیر کرایا
معجزہ تک کے شاہ مصر دا ترت ایمان لیایا

بعد اوسدے پھر یوسفؑ اوتے اُٹھی سو کے بھائی
بخشدی یوسفؑ دے تائیں ساری کار روائی

نال بٹھائے دہولر خانے ہور جو کم شہانے
سبھ سپرد یوسفؑ دے ہوئے چلے حکم ولائتے

اندر باہر دا سبھ کاسن یوسفؑ دے ہتھ پایا
جیویں بحر وچہ کلام الٰہی فانتھذا فرمایا

فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ۝

بعد کلاموں شاہ یوسفؑ نوں بیشک اوہنی دیہارے
تک مکین امین تمامی سونپ دتے کم سارے

مکین جیہڑا علم وچالے امین امانت والا
دوہاں گلاں وچہ لائق ڈٹھا یوسفؑ نبی تعالی

مدے سرداری یوسفؑ تائیں شاہ نے بول سنایا
وس تعبیر سنائی جیہوں جدا وہ سفنہ آیا

تاں پھر یوسفؑ اوسدے تائیں خواب تعبیر سنائی
ست سالاں پچھیں پچھے اوسی غالب قحط خدائی

گھاہ زراعت کوئی نہ ہوسی بند ہوسن برساتاں
خلقت بھکھ دے ہاروں مرسی اندر دن تے راتاں

وس کوئی تجویز یوسفؑ نوں کیہا شاہ یگانے
جیکے ہاروں مرسی خلقت اندر اوس زمانے

حضرت کہیا حکم سناؤ اندر خلقت ساری
تاں جو ہر کوئی بیجن داہی چھڈن غفلت بھاری

قدر ضرورت سیٹے گھاہ کے کنک دے کُل ولاکی
باقی اناں کاہی سبھ سٹے کرن ذخیرہ بھائی

کیوں اوہ جیکر گاہ کے سٹے دانے رکھے جاسن
گالے ہوسن یا گھن کھاسی کاری پھیر نہ آسن

Marfat.com

اینویں سٹے جمع کرکے رکھو اوسدن تائیں
بہوہ بہکا جو باقی ہوسی ڈنگراں آکے پاسن
عام ذخیرہ جمع کرانا تا جو کوئی آوے ئو
سنکے شاہ تبلایا اگوں مشکل کم دسیوے
حضرت یوسفؑ نے فرمایا دیہہ مینوں مختاری
ہر بولی دا واقف مینوں کیتا اللہ سائیں
ہر دیار دل اون پیاری ہر دی بولی جاناں۔
باہجہ میرے کوئی ہورنہ لائق اس کم اندر پورا
جد یوسفؑ ایہہ بات الائی بھیاں آپ دانائی
لفظ نہ انشاء اللہ کہیا اس حالت دے اندر
کہن مفسر جیکر یوسفؑ استثنا الاندا۔
ایہہ یوسفؑ جلدی کیتی رب نے جلدی چاہی
جو کوئی کم کرن دے ویلے انشاء اللہ کہندا
جو نہ انشاء اللہ کہندا کم کرن دے ویلے
جو پیغام کسے نوں دیوے انشاء اوہ تبلاوے
جیکر ناں انشاء تبایا ناں پیغام پہونچایا
جو پیغام کسے نوں دیوے فرض ہوندا ایہہ جانا
وقت سنیہا لیون دے ہے لازم سر کچھ واقیں
سنو حقیقت انشاء اللہ جد ولنہ یوسفؑ کہیا
اوسنہیں تھے اوسدے بائیں ہل گئی مختاری

وقت ضرورت گا بچے رسٹے کہاسن فرزند تائیں
نیارے بھی نہ مرسن نالے ڈنگر بھی نہ بچ جاسن
دانے لیاں باہجوں کوئی خالی مول نہ جاوے
کون کراں مختار ایہہ جستجیں سارا کم پچھیوے
ہر ہر طرفوں خوب طرح دی کراں حفاظت داری
نالے نوں سو علم سنبھایا رب نے میرے تائیں ئو
خط پتر سبھ پڑھ لیکھے ہر لوں کر سال نرخ روانہ
ہیں ہاں لائق دے مختاری سن لے اہل شہر دا
رب نوں ایہہ گل معلم بھائی دیر پرسدی پائی
سال نہ پچھوں مختار خدا نے کیتا نبی پیغمبرؑ
اوسے روز خداوند اوسنوں خود مختار بناندا
سال نہ پچھوں پھر کل مختاری پائی نبیؑ الٰہی
جلدی اوہ کم ہووے اوسدا ہونوں کدی نہ رہندا
اوہ نہ کم خداوند اوسدا بالکل جوڑ یاں میلے
جے پیغام نہ دیوے تاں بھی عاصی کہیا نہ جاوے
ہوندا اوہ گنہ گار بلا شک پاک نبیؑ فرمایا
فرضوں تارک عاصی ہوندا کہے رسولؑ ربانا
انشاء اللہ نال تباوے ہووے نہیں گناہیں
سال برابر ونگ عزیز دے کار ن کرو اوہ رہیا
دس کہاں اندھر کویں یوسف نے حکم کنیا اہی

بیان تسلیم شدن ہمہ مملکت بایوسف علیہ السلام بحکم ملک ریان و برتخت نشستن آں ہدایت

تخت تساڈا یوسفؑ تائیں شاہ نے کہیا منتا
دلوچہ کہیں نہیں ایہہ لازم مینوں بات ضروری
جنہاں سانوں مل خریدا کر عزت وڈیایا
سن کر ادب عزیز دل یوسفؑ تخت قبول نہ کیتا
ہوندیاں شاہ عزیز مصر دے باہدوں تخت حضوری
دھیاں پتراں دی انگوں سانوں وڈیاں پال بنایا

Marfat.com

کر دیواں تعطیل اونہاں دی ہو گئے عاجز بردہ
واہ سبحان اللہ کیا دوست واحد اللہ سائیں
ادب آداب تمامی جانن جیہڑے پلیوں کھاون
نمک حرام نہ خدمت والا ہرگز قرب پچیندے
نمک حرام ہے جیتھیں پڑھکے سدا ہے ستے پیندا
اس جیسے دی اینویں خلقت دیکھو سب نپاہیں
سنو حقیقت جس دم دنیا چھڈ عزیز سدھایا
شاہ مصر یا امراواں نوں زینت کر ہو پوری
سن کے سب امرا مصر دیاں بالکاں خوش نہایاں
سوہنے جوڑے سوہنے گھوڑے خوب لباس شہانے
تخت سنہری حاضر آندا موتیاں نال جڑایا
سہرے تاج تے کمر دوالے پٹکا موتیاں جڑیا
دیکھے زینت یوسفؑ تائیں جیہنے گل لگایا
واہ سبحان اللہ کیا قادر واحد ذات الٰہی
کل امیر وزیر گرامی آن سلامی ہوئے
یوسف پاروں شہر مصر وچ ہوئی آن آبادی
سوہنا شہر مصر دا ہویا روشن یوسفؑ پاروں
باغاں آن چھڈے گل تازے میویاں جڑیاں ڈالیں
مصری شہد سکے یوسفؑ تائیں کر دے تہک دعائیں
عدل انصاف جیہا جاری جگ دے اوپر ہویا
جیسی رونق یوسفؑ پاروں شہر مصر وچ ہوئی
ہر نبی دے خاطر تازہ گھڑیا ظاہر دستے
جنگل شیر بہادر جنگی کان شکاراں چلے
خوش آواز طماچ کریندا سندی خلقت ساری
دیکھ ہسالا شہر مصر دی خلقت دیکھن آوے

اسدے ہوندیاں تخت لیون نوں ساڈا اول اکھڑدا
ہو سکدیاں اوہ بھلا کسے دا مل بنجاوں ناہیں
نمک کسے دا کھادا ہویا کیویں دلوں بھلاون
جیہنے کھاون دودھ پلایاں اوتھے ہی ہو پرتیندے
جد کجھ بنے نال اوہ جھگڑا لاکے پیش کھلوندا
بھلا کسے دا کیتا ہویا بالکل جانن ناہیں
پچھوں تخت مبارک اُتے یوسف قدم ٹکایا
اج یوسفؑ نوں تخت مصر دا دینا اساں ضروری
بیٹھکاں ہوئیاں لال تخت شہانے عطراں چھڑکایاں
آئے کرا امرا مصر دے پاس حبیب ربانے
سوہنا خلعت یوسفؑ تائیں قیمت دا پوایا
پیریں جوڑا حسن یوسفؑ چن چودس دا چڑھیا
کر دعا خیر یوسفؑ دے تائیں اوپر تخت بہایا
کل دے بردے عاجز تائیں دتی دولت شاہی
ہرنوں پیش نواون ٹالے ہتھ بنھ آن کھلوئے
ظلم شرارت رہیا نہ کوئی ہوئے دور فسادی
کیا طراوت نظری آوے ہر کوچے بازاروں
خاطر یار سجن دی مصروں ہویاں دور بلایاں
شالا جیوے شاہیاں والا روز قیامت تائیں
خوفوں گرگ نہ تاجاپے بکری آگے سویا
ایسی قسم خدا دی جیتھے صفت نہ ہووے کوئی
اگے نالوں زیادہ ہوئی رونق کتنے حصے
گردو نواح تمامی نوکر ہوون جھل ولے نو
دو لکھ فوج ہمیشہ گردے رہندی سپہ سالاری
ہر کوئی جلوہ ویکھ سجن دا صدقے صدقے جاوے

جو ویکھے سو پاک گناہوں ہووے مرد حقانی | حضرت یاروں شہر مصر وچہ ہوگئی مسلمانی
ہر کوئی نیک دعائیں ویندا یوسفؑ نبی خدا نوں | شالا رہیں قیامت تیکر لگا بھاگ اسانوں
اپیر یوسفؑ نوں دل اندر خواب خیال نہ کوئی | ہر دم وطن پیارے جانب تاہنگ دلے وچہ ہوئی
دونوں اکھیاں وطن وچالے ہر دم لگیاں ہویاں | جد دیکھو تاں کنوں او نہاندے ہنجوں وگیاں ہویاں
عرض سنائی اک دن رب نے میل پیارا ایہنوں | آیا وحی خدا دا کھیس ملسن پیارے تینوں۔
آجاسن اوہ دلبر تیرے سارے ویر گرامی | اوہ بوہن قدم چمیسن تیرے وارو وار تمامی
تاہنگ تساڈی پوری ہوئی وحی نبی جدوں تایا | سن خوشخبری نبی خدا دا ہویا دوں سوایا
ہر ہر جائی شہر مصر وچہ شروع عمارت ہوئی۔ | بھایاں دی بھائی کارن دوجی شوق نہ کوئی

بیان معمور ساختن شہر مصر با بوستان و باغہائے جدیدہ و درست کردن عمارات کہنہ آں ذات در مصر شہر مذکور

جس دم حضرت یوسفؑ سنیاں بھایاں ہیریاں آناں | اوسے وقت تیار کرایاں سوہنیاں عجب مکاناں
جو شکستہ آہے پھیر درست کرائے | شہر چو فیر فصیل بنائی کیتے باغ لوائے
ہر ہر پاسے سبھ عمارتاں شروع تمامی ہویاں | عنبر نے کستوریاں والیاں خوش آون خوشبویاں
سوہنے باغ لوائے حضرت میوے دار تمامی | ٹھنڈیاں چھاواں ہوجاں جتھے بندے خاص عوامی
کئی سراواں کئی مسیتاں نہراں کئی چلایاں | ڈھٹھیاں پوڑیاں سبھ مکاناں پھر تعمیر کرایاں
جو مکان پرانا ہووے حکم ہوئے سرکاری۔ | ڈھاہو اے سنوں خوب طرح دی کریو پھیر اساری
پیسہ سبھ سرکاروں لگے حرج نہیں تساں نوں | سنکے سارے راضی ہوون ڈھاہ وال جلد اوہناں نوں
سوہنے بنے مکان تمامی کی ہیں صفت سنائیں | نقش لگاروں بیحد زینت بخشی کندھاں تائیں
سبھ بناواں نویاں بنیاں سوہنی چمک دکھاون | باغاں وچوں ٹھنڈیاں چھاواں [illegible]
جو پردیسی دور وطن دا شہر مصر وچہ جاوے | بہت پسند سکونت اوسنوں شہر مصر دی آوے
بڑا آرام مصر دے اندر ہویا دس زمانے | نویں بازار تمام بنائے جنت مثل شہانے
نویں بیار نویں کارخانے ہوئے ہر سر جائی | رونق شہر مصر دے اندر ہوئی دوں سوائی
کوئی مکان نہ نظری آوے اندر شہر پرانا | ہر گھر اندر زیب سوایا جیوں بہشتی خانہ
وچہ بازاراں عجب بہاراں تے خوش گھر اراں | دردمنداں دے درد سدھائے صحت ہوئی بیماراں

Marfat.com

سوہنیاں شکلاں شہر مصر وچہ پھر دیاں بہت قطاراں
گردا گرد شہر دا اگیا باغاں نال بہاراں
حوراں وانگ مصر دے بندے خوبی خوش رخساراں
ہر ہر طرف مسافر خانے سارے نال پیاراں
ستر جا گہہ شہر مصر وچہ بنے مسافر خانے
حکم سنایا شاہ نے ہر نوں جو پردیسی آوے
شامی بندے وی خود حضرت آپ تکریم بنداوری
کول بہا کے سجناں والیاں گلاں آپ پچھیندا
بیشک ہور ناں بندیاں نالوں وطنی ہور پیارے
وطن پیارے واجے آوے جھگڑ سخت فسادی
رہندے سانجھ کسے دی ہووے یاراں سجناں والی
جیونکر اساں غریباں تائیں تاہنگ رہے وچہ سینے
جدکوئی اوس طرف دا بندہ طرف اساڈی آوے
کراں دعائیں شام صباحیں وچہ درگاہ ربانی

باغاں دے وچہ پنچھی بولن خوش آواز ہزاراں
چھ وہیاں نہراں باغاں اندر جاری پیل نہاراں
جلوہ تک کے عاجز بندے جاناں کرن نثاراں
ہر ہر طرف عمارت جاری بھیڑ پئی معماراں
جو کوئی آوے خود سرکاروں ملدے او سنوں کھانے
لنگر باہجوں ہور کدائیوں کھانا کوئی نہ کھاوے
اپنے شہر وطن دی اوس تھیں پچھے حالت ساری
اپنے کول بہا کے اوسدی عزت بہت کریندا
وانگ بھراواں جاپن تو ڑے ہوون دشمن بھارے
اوہ بھی پردیسی نوں جاپے جیونکر وا ہمبا دی
اوہدے اوسدے جاون کارن رہندی جند ابالی
کد لیجاوے اللہ سانوں اندر شہر مدینے
یاروں سجن پیارے اوسدی عزت کیتی جاوے
یارب مٹھے کرم کمائیں پاک رسول ملائیں

غزل شوقیہ مدینہ طیبہ

کی خطرہ جاندا نیرا ہے کجھ یارب تک تعالے
ہندز بین وچہ دل اساڈا اڈھے گیا کاہلا
کدن اوہناندا دل غم وچہ صبر قرار پیئیندا
لوک تکھن کیوں خوشیاں کرن دیاں جوہاں نہاں نہو
دکھ آزار سدہاں جلدی اک پل وچہ تمامی
خوش ٹسے اوہ دیس ماہی دا عالیشان گرامی
جو کوئی جاہو وے دنیا اوپر ویکھاں بنی الٰہی
بندہ گناہاں والی سیر توں جا ہووے جو لیہ جاوے
ہاہیں جاندا اوہ جنت تائیں جنہوں عشق نبی دا

جیکر جا دکھلا دیں سانوں دیس پیارے والا
تکھے لگ گئی تاہنگ دلاں نوں دیس پیارے والا
نظر پیا یک بر جنہاں نوں دیس پیارے والا
مل گیا اج بندہ سانوں دیس پیارے والا
نظر پوے جے جو مند انوں دیس پیارے والا
جو ہے بہت پسند خدا نوں دیس پیارے والا
اوہ جا ویکھے دلوں بہانوں دیس پیارے والا
جا ویکھے اوہ عربستانوں دیس پیارے والا
بالکہ پیار اختیاں نوں دیس پیارے والا

Marfat.com

لکھ انہاں ہر توڑ سے وچ فرقت مر کے مٹی ہیسال
پھلسی نہیں تاں بھی ہویا نعل دلیں سیالے والا

بیان آمدن جبرائیل علیہ السلام بحضور آنذات برائے وزیر کردن شخصے مسکین غائب شدست

سنو حقیقت جیہڑے یوسفؑ تخت مصر دا پایا
خلقت دے حق ٹھیک طرح وا عدل انصاف کمایا

سبھ امیر وزیر گرامی حاضر خدمت رہندے
اوہنوں جلدی حاضر کردے جو کجھ حضرت کہندے

اک دن حکم خدا دا لیکر وحی فرشتہ آیا
بعد سلاموں یوسفؑ تائیں ایہہ پیغام سنایا

یا حضرت ہے حکم تساں نوں خاص حضور الٰہیا
نواں وزیر بناؤ یوسفؑ ہو حیران کھلویا

کہندا آکھو وزیر بناواں دس شتابی تیئوں
وحی کہیا جو اوّل پھیری باہر جلسی تیئوں

نال پھیری وچ خدا دا باہر شہر دوں آیا
تکیا اک مسکین نماناں سر تے بالن چایا

بدن دواں پیراں سیتی خستہ حال نماناں
طاقت ست نہ بدن وچ لیکے بہت ضعیف پرانا

تک یوسفؑ اوہ لکڑی ہارا قدم اگانہہ نوں چایا
شاید ہو رہے ہتے گا کوئی دلوں خیال اٹھایا

اوسے وقت فرشتے دے ہتھ رب سنیہا گھلیا
کیہڑوں اسے یوسفؑ عاجز تائیں چھڈ اگیرے چلیا

کیہا ایں کیوں ہیرے تائیں سی ارشاد بنایا
کرناں اوہ وزیر جو پھیری پیش تساڈے آیا

سن کے یوسفؑ اسی رہ نانا اویں عرض گذاری
یا مولانا ایہہ چک سکسی پنڈ وزارت بھاری

خستہ حال ویرانہ ڈاڈھا مختلوں عقلوں خالی
لائق نہیں وزیری دی ایہہ یا عالی متعالی

اوسے وقت فرشتے نوری بول خطاب سنایا
اے یوسفؑ تدہ باطن والا اصلی بھیت نہ پایا

اسدے جتنا عقل نہ کوئی اندر ہور وزیراں
مت جھوں نخچھانوں اسنوں اندر پائیاں لیراں

اسنوں حکم وزیر بناؤ ذات خدا فرماوے
مسکیناں نوں جو چھڈ جاوے ربّ جل تے انہ بھاوے

نہیں معلوم تینوں یا یوسفؑ کون ایہہ مرد گرامی
یوسفؑ کہیا کجھ نہ معلوم توں دس حال تمامی

جبرائیل نے آکھیا اگوں سُن اے نبی الٰہی
ایہہ اوہ لڑکا وچ پنگھوڑے دتی جس گواہی

چھوٹی عمراں بول زبانوں جس سنایا تینوں
ایہہ اوہ خستہ حال نماناں چھڈ چلیا ایں جینوں

باطن وچوں اسدے تائیں حاصل علم الٰہی
ظاہر وچوں معلوم ہووے خستہ حال گدائی

ظاہر حال نہ تکیئے بالکل باطن حال تکیوے
ظاہر دی وڈیائی کولوں ربّ نہ راضی تھیوے

اونوں لمی داہڑی ہووے سکھاں دا رنگ وٹائی
کی فائدہ جے وچوں چھلیاں نکل پوے سڑائی

اونوں خوش وسیوے پیا میوہ مٹھا دانہ
کی فائدہ جے کپیاں ہویاں وچوں نکلے کانا

کالا رنگ ہوندا کستوری ظاہر چھوڑ نہ جایئے
جیکر خوشبو لیویئے اوسدی آپے قیمت پایئے

گودڑیاں وچہ لعل پوشیدہ رکھے واحد سائیں
اونہاں لعلاں نوں ناہیچہ خداوند کوئی پچھانے ناہیں

چھڈ نہ جا سکیں تساں ایہو وزیر بناؤ
توڑوں حکم تساڈے نائیں ہویا ذات الٰہو

سنکر حالت جبرائیلے حالت لکڑی ہارے
اوسیوقت مجھتوں اوسنوں لایا گل پیارے

شان وزیری اُسدے تائیں ترت عطا فرمایا
واہ سبحان اللہ اُس ربا کسے بھی انت نہ پایا

لکڑی ہارے مسکیناں نوں دیوے شان وزیری
قیدیاں دردربجھانیاں تائیں دیوے تخت امیری

واہ سبحان اللہ دنیا تے جس کیتی بھلیائی
سر پر اوسدا رحمت ہندے واحد ذات خدائی

جس نے حق گواہی دتی پاک محمد عالی ہو
کیوں نہ اوسنوں جنت اندر لبسی جاگہ عالی

بیان رنج و راحت مثل حضرت یوسف علیہ السلام ہمیش جمیع مناں ہے اید چنانچہ بیان میشود

سبھ توصیفاں اُس حاکم نوں جو قہار سداوے
ہر دم اپنیاں دوستاں تائیں دکھ دیکھے ازلاوے

ہر مومن نوں وانگ یوسف دے اس حاکم آزمایا
جیونکر صورت یوسف وچوں نظر اسانوں آیا

جیونکر قیدی یوسف ہویا تن دن کھوہ وچ لے
اینویں مومن پیٹ مائی دے قید مصیبت جالے

نور قندیلاں اُس نوں کھوہ وچہ آکے چانن کیتا
نور ایمان مومن تائیں حاصل ہندا ویسنا

وحی نے یوسف نوں آکھیا تخت مصر دا حالا
تیتھوں جنت خبر سناوے بانگ الاون والا

وقت کنعان اندر جیتوں یوسف چنگا وقت لنگھایا
باہر آیا تے پھر اوسنوں در حال آن سنایا

اینویں مومن ملک عدم وچہ جتنبک کرے گذارا
خوش ہوئے جد باہر آوے جیس غنچہ بہارا

یوسف جد پردیسی ہویا یاد وطن نہ کردا
مومن نوں غفلت تھیں بھلیا اپنا دیس قبر دا

دنیا ایہہ پردیس ٹکانہ مت خوشی وچہ آویں
چنگا جیے یوسف دے وانگوں رو رو نیر وہاویں

دنیاں ایہہ سراں خدا نے پلدے کان بنائی
جو آیا کجھ رہ کے آخر جلدی کیتی دھائی

دو دروازے اس چمن دے پار اوار لگائے
اک دروازیوں وڑ کے تک لے سبھ سامان بنائے

تک کے صنعت قادر والی پڑھ لے حمد ثنائیں
دیکھدیاں ہی دوجا در بھی آگیا انتے تائیں

نکلو اس دروازے وچوں ہویا حکم الٰہی
آخر سفر ہی دیکھ تماشا جلدی ہوئے راہی

عقل والا کجھ اس چمن چوں تحفہ ال لیجاوے
جا کے پیش حضور خدا دے اوہ سوغاتاں لاوے

راضی ہو جاوے اُس اوپر خالق مالک سائیں
خوش ہوویں اے بندہ توں لنگھا تا میر تائیں

ٹھو نفس شیطاناں وا اوہ چن چن میوے کھاوے
ہویا جد مستقبل اوسنوں مرنے وا دروازہ
اسو ویلے پھر غافل تائیں ہوش ٹکانے آئی
کی جا کریے کھلا ساں اگے واحد ذات خدا نوں
جس ویلے کجھ کرناں آہا اوس دم کجھ نہ کیتا
دنیا ایہہ پلک وا اوسا آخر کوچ ٹکاناں
بس اینھاں ایہہ اساں نصیحت دل اپنے وچ پائی
پھر جیوں یوسف نوں بھائیاں نے ویچیا ظلم کرایا
پھر بھائیاں نے کروانا نوں لسناں حال جتایا
اینویں مومن بھی جا کر دے جا اوستاد حوالے
پھیر دوبارہ حضرت یوسف اندر مصر دکاناں
اینویں مومن جد اوستادوں کامل درجہ پاوے
اینویں راہبر جنابالوں بے حد پاوے بھائی
جیویں عزیز نے یوسفؑ تائیں پالیا شوق پیار دے
جیویں زلیخا یوسفؑ تائیں عیباں طرف بلاندی
اینویں دنیا مومن تائیں شہوت طرف بلاوے
قید مصیبت تنگی والی یوسفؑ وانگ جھلیندے
دو چیزاں یوسفؑ نوں ملیاں رکھ سنے تخت نالے
اول رکھ کلام الٰہی میوہاں نال پروئیاں
جیونکر یوسف کھاندا کھانا نال بھی تقسیم کریندا
آپ بھی عمل کرے سنے تالے لوکاں نوں تعلیم دیندے
خاص حدیث قرآن الٰہی دینی فقہ کتاباں
باجھ اونہاں دے عقل نہ پاوے جیونکر سمیاں بیراں
ایہہ بھی ہین مثال کھانے دے جو کوئی ہوئے ایہہ کھاندا
اوہ جو نورا ایمانی اس دے اندر روشن ہوندا اے

کھاندیاں کھاندیاں غفلت اندر بیہ چمن لنگھ آوے
نکل شتابی باغ چمن تھیں ہووے آن آوارہ
ہائے حسرت ہیں اس چمن تھیں پکڑی چیز نہ کائی
اوس ویلے دا انتا ہونا نال لکھ لعنت اوس نادان نوں
توبہ توبہ کرنے لگا موت آئی جد میتا
عمل کمانا لے تحفہ رب دے کان جواناں
اوس مومن دی نال یوسفؑ دے کوئی مشابہ آئی
اینویں مومن بھی ولک جاندا ہیٹھیں اوستاد جواناں
نس جاندا ایہہ اینویں یوسفؑ حال مومن دا آیا
کہن حفاظت کرنی نہیں تاں نس جاسی ہر حالے
ہتھیں عزیز مصر دے آیا لاکے مال خزانہ
اوہ مومن پھر پاس نبیؐ دے سر خود ویچیا جاوے
جیویں یوسفؑ نوں ویچیا تاجر قیمت بیحد پائی
اینویں مومن نے بھی ہووے رحم نبیؐ مختاروں
حضرت یوسفؑ دی غفلت سول طبیعت نہ جاندی
مومن ڈر کے خوف خدا اول دنیا طرف نہ جاوے
ہر دم خوف ربانے کولوں حمداں رہن کریندے
مومن نوں بھی اوہ دو چیزاں ملیاں ہیں ہر حالے
دوجی خاص حدیث جو حضرت پاک نبیؐ دا گویا
اینویں مومن نوں بھی لازم مسلے رہے دکھیندا
ایہہ نہیں لازم آپے کھاسے ہا ہم کر ہنداجاوے
جو کوئی پڑھدا ورجے اوسنوں ملدے باجھ حساباں
اجکل لوک اونہاندے تائیں پڑھ کے کھٹ صبر الیں
اوسنوں ہاعو بد ہضمی جاندی علم دا لا فر باندا
اوہ اس گندگی کھاون پاروں دور دلے تھیں ہوندا

Marfat.com

ایسا علم پڑھن دے کولوں دین سنت ہو جاندا
عالم جیکوئی شہر کسے دے وعظ سنانے جاوندا
ایہہ سناوے جی ایہہ سنیاں چنگی لذت آوندی
دینی علم تیاباں جیکر دستو سمجھ نہ آئی
علم حدیث قرانوں منکر جاسن دوزخ تھلے
وقت قریب ہویا جد قیدوں یوسف چھٹن والا
اینویں مومن نوں بھی آوے وال سفید نشانی
یوسف نوں رب شہر مصر دی آخوش خبر سنائی
سد بچانیوں یوسف تائیں ساقی لیون آیا
اینویں مومن بھی جد دنیا دالی قید کٹیندا
آکھے عزرائیل مومن نوں آن سلام پیاریں
جنت مصر حوراں غلماناں تکن تیرے تائیں
جیونکر مصری یوسف کارن کھلے بنھ قطاراں
جلوہ پاکے ادب سلاسوں حاضر آگے آون
جیوں یوسف نوں شاہ دی طرفوں عجب پوشاکی آئی
خوب لباس بہشتوں آن مومن نوں پہناون
ہور گھوڑا جد یوسف کارن شاہ دی طرفوں آیا
اینویں مومن نوں تقوے دا گھوڑا حاضر آوے
تابعداری پاک نبی دی ہور خدا دی پاسول
بن تن کے جد مومن رب ول کرسی کوچ تیاری
ہر ہک جا گہہ اوسدے کارن رو رو کرسی قسلا
آخر صفاں قطاراں کرکے کل فرشتے نوری
وچہ دوہاں پاسے الہی آکھن مومن مرد ربانا کھو
ماں پھر ذات خدا دی دوستوں الٰہی شوق سالی
بعد اوسدے پھر یوسف پاسوں شاہ سوال پچھایا

ایہہ جاہلاں نیدیاں تائیں بہت اوہ علم سکھاندا
جاہل اگوں سمجھان بہراں اوسنوں کنڈ دکھاون
وعظ تساڈے دی نہیں اکا سمجھ اسانوں پیندی
ہٹھ پئی ایسی مسلمانی جاسن دوزخ کھائی
داہیا تے پڑھن والے نوں پوسن سر وچ کیلے
اگروں وحی دے ہتھ سنیہا بھیجیا رب تعالیٰ
آگئی مہلت تیرے قیدی چھٹسیں دنیا فانی
مومن نوں رب خبر سنائے باغ بہشتاں والی
نشاں ربانی بولاوے تینوں نرم سوال سنایا
ساقی وانگوں رب العالم ملک الموت گھلیندا
نکل شتابی قیدوں مومن حکم تینوں سرکار لیا
بلکہ چاہ تیری ہے رکھدا پاک خداوند سائیں
اینویں مومن کاں فرشتے کردے صفاں ہزاراں
خوش رکاب عنبر کستوری سر چھنیں وار دکھاون
اینویں خوب لباس مومن نوں دیکھے ذات خدائی
نالی ہزار ادب دے اوسنوں جنت وچ پہچاون
بھی تلوار انگوٹھی نالے راہ دی ذکر سنایا
بھی تلوار توحید الٰہی حاضر کیتی جاوے
مومن نوں ایہہ مندری حاصل بخشش ہوسی سرکار لیا
نیدی خلقے وانگوں دنیا روسی کرکے زاری
آخر وقت وداع دے آکھن راضی ہووی اللہ
آکھن اوس مومن دے تائیں استغفر رب حضوری
سجدہ ادب بجا دے مومن واہ قادر سبحانا
جیوں یوسف نوں شاہ وڈیا عزت حرمت پاریں
اینویں مومن بھی وچہ قبر دے بیٹھک بخشیا جائے

پاس ہویا جد بنی سوالوں شان اپنی پا یاوؑ
اینویں مومن بھی جس ویلے ہو کے پاس سوالوں
جیوں یوسفؑ شاہ گھر تکے سالاں تک آنہ پایا
جو لائق ہر علموں عملوں رب پسند کریسی
سائیاں یوسفؑ دے کارن جیونکر شاہ چھپایا
جیونکر تاج یوسفؑ نوں لیا اینویں مومن پاسی
جیونکر استقبالوں صاحب آپے پیش پئی دے
جیونکر یوسفؑ قیدی خانیوں قیدیوان چھوڑائے
جیوں یوسفؑ نوں وچہ مصر دے لنگھ گئے تہوار خانے
جیونکر باغ بغیچے نہراں بلیاں یوسفؑ تائیں
یوسفؑ دے انگوں خدمت گاراں اوس ہنجہ قطاراں
اینویں ہر مومن نوں آدم اللہ پاک ملاوے
بعد اوسدے پھر رحمت ربدی بول آواز سناوے
دنیا اوپر غم نسانتوں آہے بے حد شماراں
ایہہ اوہ جنت جس وچہ بالکل ناہیں دکھ بیماری
ہر مومن نوں جنت جاگہہ اتنی ملسی چوڑی
مومن رب وبخشی نہایت پاس بے حد حسابوں
بار بار ایہہ عہد کمینہ پہ تقصیرے جبارا
رکھیں وہیں جہاناں اندر دکھڑی اوہ گھڑی
بول شتابی حال یوسفؑ دا ازہا دکھیارا

تخت مصر دا حاکم اُس نوں جلد عطا فرمایا
کھو ہو در جنت دے آوے اس نوں حکم جلالوں
اینویں مومن دا وچہ حشر دیاں سبھی حال وہایا
اوسنوں تخت بہشتاں والا اللہ مالک دیسی
اینویں جاسی مومن سارے شہوی بیٹھہ بہایا
وچہ بہشتاں سر اُسدے تے سوہناں تاج سہاسی
اینویں بل محمدؐ بالاں نوں مرسل ہر یک عقیدے
اینویں عاصیاں دی بھی مومن بند خلاص کرائے
اینویں مومن وچہ بہشتاں پاوے محل شہانے
اینویں مومن کارن نہراں جنتیں جاں سجائیں
جیویں یوسفؑ نوں باپ بلیا نال آواز پیاراں
سوہنی صورت یوسفؑ دا انگوں ہر اک جنتی پاوے
اے مومن کوئی جنت مہروں باہر منزل نہ جاوے
اس جنت وچہ بالوں بہشتیک ہر دم صبح بہاراں
ہر دم رحمت ربدی اسدے وچہ نعمت اپرا پاری
جس دا حد شمار نہ کوئی لہنے سے چڑیدے تھوڑی
ہر ویلے وچہ خوشیاں ہیسن رحمت فضل حسابوں
عرض کرے وچہ جنت جاگہہ دیویں رب غفارا
اپنے فضلوں بخشیں منوں ہر دم سانتھ محمدؐ دی
فضلوں اللہ مالک پھر اکرسی یاد ازنا را

بیان ملاقات کرن آل ذات با سوار شاہی وچہ کہیں دن اندوہال یعقوبؑ

سنو حقیقت وچہ جدائی یوسفؑ روندا رہندا
وچہ محلاں طرف وطن دے مکھ دا کر کے روندا
کیونکر خوشی نصیب تنہاں نوں جنہاں نصیب جدایاں

جدوں پیچھہ لوں قافلہ ہوندا گھر اندر آ بہندا
کریں نہ ہسدیاں نظری آیا ہر دم نیر پوندا
ایہہ خبر او ہنا نوں معلم بیٹھ جنہاں دے آیاں

جت دل دوا ریا یار سجن دا عاشق مرد تکیندا
کد پروانہ طرف شمع دے کرکے کنڈ کھلوندا
بلبل دردوں بنت نمانی باغوں دور نہ جاوے
اینویں یوسفؑ نبی خدا دا کدیں نہ کنڈ کریندا
محلل دے وچہ بیٹھا یوسفؑ اکدن قدیمی
خوش آوازوں مست نیازوں پڑھ کے کتاب گرامی
اوچا اوچا پڑھدا آوے شوق محبت بھریا
لیا پچھان صحیفہ جس دم آیا اوتر مکانوں تر تر
نین نمانے درد رنجانے چھم چھم نیر چلاون
بعد سلاموں تاجر تائیں حضرت نے فرمایا
سن کے نرم جوابوں راہی کہیا یوسفؑ تائیں
سن کے نام کنعان وطن دا روناں نبی سہاں
واہ خوش بھاگاں والا تاجر دیس اساڈیوں آیا
کیتے دن گذارے آوندیاں یوسفؑ نے فرمایا
نال کمال محبت اوسنوں پھر یوسفؑ فرمایا
شامی نے تبلایا اگوں کی کجھ کہاں تساں نوں
کدیں کلام نہ نال کسے دے خوش ہو کے فرمائی
ہاروں یا غم یوسفؑ دے رو رو ہویا نابینا
جس دے وچہ فجری ویلے باہر کرن آوازہ
میل پیارا یوسفؑ میں نوں دردیں نوں منہ کریا
تے حال ہمیشہ فجری حضرت پل سناون
سن کر حالت نبی خدا دے ہوش ہواس بھلائی
غش دی حالت بہت دیری جاں کیتی نبی الٰہی
چر وچوں جاں ہوش دوالے آیا نبی نتھاں لے
رو رو کے پھر آپ حضرت کیتی چپ فنانوں

قسم خدا دی اوس پاسے اوہ کدیں نہ کنڈ کریندا
جاں دیکھو تاں منہ دے پرنے تیوں جیوں سنوں گوندا
کر کر مجرا گرد سجن دے دلبر شام منادے
منہ کر وطن کنعانے جانب اکھیوں نیر چھڑیندا
شہر کنعانوں مرد سیانا آوے تاجر کوئی۔
حضرت ابراہیم نبیؑ دی نال خشوع تمامی۔
سن آوازہ حضرت یوسفؑ کن اوتے دل دھریا
آن کھلا اوس رستے اوپر حضرت دلوں بچاوں
آمد سن کے وطنی والی صدقے صدقے جاون
یا اخی دس کیہڑے جانا لے ہن کیہڑوں آیا
آیا ہاں میں شہر کنعانوں سفر اگاں نوں جائیں
مرد مرداس شامی دے منہ نوں ویکھے یوسف پیارا
ایہہ شامی نوں یوسفؑ والا کجھ خیال نہ آیا۔
کہیں اک مہینہ ہویا تاں اس جاگیہ آٹھیا۔
دس کس حال یعقوبؑ پیغمبر میں نوں چھڈ کے آیا
خستہ حال آوازہ ہر دم لفظی آوے سانوں
یوسفؑ پیاروں جند نبیؑ دی اوپر لباندے آئی
یوسفؑ دی فرقت دے اندر چھپیا اوسدا سینہ
یارب کھول نشانی مینتھے رحمت دا دروازہ
نہیں معلوم پیارے جانی کیہول سانھوں جت چھپایا
سن آوازہ غم دا بھریا سنن والے کنب جاون
بہتر تاں سبھ کم پورا ہویا ایہہ اجل نہ آئی
وچہ بہشتی چھڈ کے یوسفؑ تاجر ہو گیا راہی
کی ویکھے اوہ کول نہ کوئی خبراں دسن والا
کون دسے یعقوبؑ نبی نوں بن قادر سلطانوں

سنو حقیقت اینویں یوسفؑ بت ہے وردا ندا
نال محبت کدیں یوسفؑ بہکر کھانا کھاندا۔

دور جنہاں دے یار پیارے ہو وسّے گئے اکھیاں اگوں
خوشی نصیب نہ ہوواں انہاں نوں پھیر ہوندی اسگوں

اچھا کدیں جدائی ایہجی کسی رب لگا نہ
دسو حال کویں غلے دا آ ہو یا سمیا نہ ہو

بیان بندوبست کردن یوسف علیہ السلام بہ فراہمی غلہ قبل زمانہ قحط

واہ قادر کیا قدرت والا واحد رب یگانہ ہو
ہر شے اوہدے قبضے اندر کال سوکال زمانہ

چاہے تنگ کرے اوہ روزی چاہے کرے کشادہ
اوہ پر صاف اپنے دیوے واہ کیا کرم خدا دا

جیکر دینی چاہے اللہ تنگی کسے قسم دی
اگدوں حال جتاوے اوسدا کرکے نظر کرم دی

جیوں یوسفؑ نوں اگدوں رب نے خبراں سبھ جتلایا
یا حضرت ست برس سوکل پچھے اوس بخت بلایاں

کرلئو بندوبست شتابی اگدوں اوس سمے دا
آکھو کیوے دیر نہ لگے کوئی بالکل کسے کمیں دا

تاں پھر حکم مصر دے اندر یوسفؑ نے فرمایا
کرو زراعت اہل مصر دیو نیک زمانہ آیا۔

خشکی جنگل وچ ہزاراں چیاں چھکیاں جائیں۔
ہر جاگئے نے کرو زراعت چھڈو نہیں کدائیں

جس دے پاس سامان واہی ہووے مول نہ دیگے
اوہ آ خبر کرے سرکارے عام منادی ہوئی

تخمی سبھ کجھ ملسی اوسنوں ست کوئی دیر لگاؤ
جو صاحب نہ بچے تھوڑا یا ہو یا بیشک چلیا آوے

ہر ہر کھیتی جنساں بیجن وافر کرن کمائی
مشکل ویلے کم آویگی سبھنوں کارروائی

ست برساں تک جو کوئی گدسی نال سلامت جائی
اوس ویلے نہ چپکے کریاں ہوویاں فائدہ کجھ نہ آسی۔

پنج حصے ہر فصل بناون حکم حضور سنائے
چار حصے سرکارے پہنچے اک حصہ خود کھائے

نال حفاظت کھائے ہووے ضائع کرے نہ کوئی
ڈردے رب تھیں سخت سمے دی چاہندی آمد ہوئی

جو کوئی بندہ غفلت کرکے کھیتی گدسی ناہیں
وقت ضرورت بیشک قحطوں ماریگا اوہ ڈاہیں

وڈے بھیج محاصل شاہ نے ہر تھیں پٹواری
پل پل اندر خدمت اندر خبر کرن سرکاری

ہر ہر جاگہ واہیاں ایلیاں جاکر واہیاں بیجیاں
ہر زمیں نے سبزی پائی دل سبزہ شاداں لایاں

وافر ہر نے قوت لائی راوی خبر سنائے
چایاں لہیاں اندر ہر جا دانہ نظری آوے

اک حصہ کر لیں مزیرے چار حصے جو باقی ہو
بھیجی بیجی خبر شتابی خدمت بیچ اتفاقی

غلہ جمع کرن دے کارن شاہ اک قلعہ بنایا
دس میلاں چوڑا اینویں لاں میل دراز آ پایا۔

پچی ہزار برابر کوٹھی ہر قلعے بندائی ہو
پہلے سال ہر ہر دے کوٹھے نال اناج بھرائی

تکو تک تمامی ہویا قلعہ غلے تھیں سارا
اوہ بھی نال غلے دے بھریا پھیر تُرت بچا نبوایا
اینویں چوتھا پنجواں چھیواں ست سالاں تک سنئے
خلقت سبھ سوکھلی ہوئی سی لی فصل کمایا
سدا نہ خوشیاں عیداں اندر رکھدا اللہ سائیں
چار دیہاڑے خوشی وکھا دے پھیر مصیبت پیندا
مصری بندے ست سالاں وچہ کھا کھا ہو گئے موٹے
اصلی حال فیر بھی ہنیو کر کھیر اونہاں ندا کر دیئے۔
ہاں اے ہاں ہر بیشک جو خلقت و گر دو گرکے جاوے
آپے جیکر کھانے جوگا نہ دیوے رب سائیں
اوہ اوس وینہا دے اوتے مالن پئے کداڑے
آکڑ والے نوں جے بھکھا چا کجہ دیوے رب سائیں
ایہ سبھ سچ وگاڑ بندے نوں چائی پھر دا اگے
سنو حقیقت اہل مصر تے جویں زمانہ آئیا
دوجے سال بھی اسے جیڈا قلعہ بنایا بھارا
پہلے حال مطابق سارے راوی ذکر لیایا
اوسے حال برابر سارے ہنستے تیکر نجھے
اتنے تیکر قحط زمانے نے آ دکھ دکھایا
جیکر سدا خوشی وچہ رکھے ہو دن لوک کتاہیں
لگے ادگن خوشیاں والے اوستھیں دور کریندا
رہنے چا پیا اسیں اونہاں نوں ویئے پھیر تروٹے
قحط سالی وا دکھ قضیہ سر لوکاں دے ہر دیئے
ایہو حال جے سچ اونہاں نوں اللہ پاک کھواوے
دیکھ لویں نہ رہے زمین تے ہون فساد کدائیں
تحقیق ایہاں دے رب صاحب لئے کیتے نیک ویہاڑے
توبہ توبہ کر کے آکھے ہیں وچہ آکڑ ناہیں
جس دم بھکھ دیوے رب آپے سبھ کجھ چنگا لگے
ایسا کال نہ کدیں ویکھا ئیں سانوں پار خدایا

بیان آمدن جبرائیل علیہ السلام بحضور آں ذات و مطلع کردن از زمانۂ قحط ۱۲

کرن روایت جدوں زمانہ قحط سالی نیڑے آیا
یا حضرت اوہ کال زمانہ آ گیا امر الٰہیوں
وقت فلانے واقع ہوسی غضب عذاب زمانہ
سن کے حضرت بات وحی تھیں شاہ نوں گل سنائی
لکھدے نیں جد رات اوہ آئی الٰہی قدرت ہوئی
اُستھیں تک ہے حکمت ربدی الگی کتھا سنائی
بھکھ دے مارے ڈنگر سارے چھیڑاں ہر یہہ گائیں
صبر آرام سدا ہا ہر نوں سختی نازل ہوئی
جو کجھ لبھے گھر چول کھانا ایں پیل کر دکھاواں
جبرائیل یوسفؑ نوں آکے رب دا حکم سنایا
رات فلانی بندے عاجز بھکھے جان گنوایا
یا حضرت ایہ حکم خدا دا تینوں سہی جتلانا
آ گئی رت تنگی دی شاہا ہر ہر لوگ لوکائی
ادھی راتیں تائیں بندہ جاگیا سوں نہ کوئی
نیند آرام تمامی ونجھیں ہر یک شخص بھلائی
ڈنگر دے وَس وچہ بازاراں پھلکے کلیاں نائیں
بھکھ بھکھ آوازہ کر دا جتھے ویکھے ہر کوئی
ملکڑی وانگوں کھاندی جاون صبر آرام نہ پاون

جو کجھ کھاون پتہ نہ لگے کھاوا کی کجھ کھانا
شاہ نوں بھی تقدیر خدا دی جد گھڑی اوہ آئی
اجن چیت جدوں شاہ اٹھیا باورچی نوں کہیا
اٹھ باورچی تھا پڑیا ہیلکے کجھ پکائے
اوہ پکا کر کھڑا جاوے شاہ سب کھیا نہ جاوے
غرضیکہ ستو بندے جتناں کھادا او سنے کھانا
ہوگیا حیران باورچی دل وچہ کردا باتیں
آخر شاہ نوں صبر نہ آیا اتنا کھا کے کھاناں
یا حضرت کجھ پچھو کو ہنبوں خبرے کی اج بنیاں
جیکر دم نہ کر سو ہنبوں بسی سخت لاچاری
تاں پھر حضرت بیٹ او سدے بنھ پاتھہ نگینہ
انہوں ہر کوئی بھکھ دے مارے کرن آواز پکاراں
دیکھیا یہ حالت ارض سماں نوں ہچکیاں کتین وارا
کرن روایت اس ساتیں وچہ وحی سنے بول سنایا
اے نبی یوسف کھاکھا نعمت کیتی بے فرمانی
اج ہن غضب عذاب ربانا بدلہ لیون آیا
سب خلقت سن سخت آوازہ حیرت وچ سکایا
وانگ قیامت حالت ہوئی کوئی پیار نہ کردا
حیواناں انساناں وچوں شفقت دور سدھائی
پہنتا بیچ مصیبت آکے باہر حد شماروں
فجر ہوئی تاں حضرت یوسفؑ بول آواز سنایا
لنگھ گئے دن خوشیاں والے آیا کال زمانہ
کرو آرام ہو گھر اندر بل زراعت چھوڑو
تاں سماں وچ پانی برسے ناں پھل بار غلیاں سن
ست سالاں نہیں اگے لگے جند نہ بیند دی ہرسی

جو نئے لیتھے سمجھ اگیرے آٹا کرڑا دانا
اوہ کھاں شاہاں فاقے اوسنوں نرم کلام سنائی
لے آؤ کرڑا امیر کاراں ہو کر چہ بہیا
شاہ گوڈے سنگ پہلے سارے بھول کر دا جائے
جلد پکاؤ جلد پکاؤ نالے بول سنائے
اجے باورچی نوں فرمائے جلد طعام پکاناں
ہیں جاناں اج شاہ مصر بے صبرا ہو گیا اتیں
آیا پاس نبی صاحب دے دسیا حال وہاں
حضرت جی ہیں کھاناں کھا گیا پورا آپ سوچیا
جاناں ہیں جے ہوندی بھیری اجے اجل تیار ہی
ہوگیا فاقہ دور تمامی روشن ہویا سینہ
بچھ پچھ ٹکرا اندا کھا چھڈیا عاجزاں تے بیماراں
توبہ کیہی سختی اندر پھڑیا عالم سارا
ڈھنڈی خلق تمامی یارو سخت زمانہ آیا
امر الٰہی بات نہ ہٹیاں کیتی نہ گردانی
کیوں نہیں حق الٰہی کھا کے نیک اعمال کمایا
صبر آرام تمام دلاں تھیں نکھڑ کے رخصت ہوئیا
جو کوئی جینے کسے نوں لبھے بیٹھ اپنے وچہ ویہڑا
مرغی نے بھی بچیاں والی دل تھیں حب بھلائی
رو رو بیدیاں رات لنگھائی کجھ مصیبت بارا
زمیندار وہ ہن چھڈو دا ہیاں سخت زمانہ آیا
اج تھیں تیجے پیدا بالکل ہوسی اک نہ دانہ
گڈیاں کجھ نہ پیدا ہوسی حکم ہویا ایہ ٹورو
استھیں تیجے تازی سبزی کدیں نہ ڈنگر کھاسن
[illegible] مینہ برساون والا کرک آواز نہ کرسی

Marfat.com

بستی تنگی اوس زمانے حکم جبار دوں آئی سو
نہ برساں وچہ طرف زمین دے کنی بوندگی کائی

سبزی رہے زمین دے اتوں ہوگئی سڑ کے کالے
کوئی حیوان نہ پھکھدے پاروں نال خوشی دی بولے

سوہنے باغ جو پھل لیاون شاخاں میویاں بھریاں
ساریاں سک کے تیلا ہویاں کون کرے دلبریاں

بلبل روندی نال باغیچے سک گئی وردو رنجانی
مالی اوتھے روانہ ہویا غیرت ویکھ ربانی سو

سخت اوچھلاں نال ندیاں سبھ چھڈ دتیاں دریاواں
نہراں نالے سکے ہوئی خشکی سخت تلاواں

نکے وڈے پکھنوں سارے عضیا اندے منہ آئے
کھاون جوگا کجھ نہ لبھے بھکھے مار ونجائے

ریگستان بیاباں ہنڈ رنگل مارو سبھ ہویاں
سبزیاں اگلیاں گڈیاں ہویاں سبھ سک کے مویاں

کوئی نہ سبد النظری آوے اندر شہر بازاراں
ہر ہک روندا وروندا پھریں رورو کرے پکاراں

بھین بھرا قبیلہ سارا بھل گیا سبھ تائیں
الجوع الجوع کردا ہر کوئی مارے ڈھائیں

امن آرام تمام ولاں پھریں الوداع ہو چلیا
وہ پیار محبتاں ہویاں سخت زمانہ ڈھلیا

کوئی خوشحال نہ نظری آوے ہر دا رنگ کریانا
دوستاں یاراں آشناواں کیتا دور پرانہ

ساری دنیا اندر اینویں تنگی باہجھ شماروں
ایپر شہر مصر دے اتے فضل ہے سی سرکاروں

برکت حضرت یوسفؑ پاروں اسچہ تنگی تھوڑی
باقی سرگردانی ہر جا لبھدے چڑھدے توڑی

نوحؑ دی بیڑی دا نگوں رب نے رکھیا مصر بچائی
برکت پاک نبیؑ دی پاروں کجھ تکلیف نہ آئی

ایہو طریقہ سانجھا رسولاں جس نے محکم پھڑیا
بیشک لکھ مصیبت وچوں اوہ جاندا اوہ اڑیا

روز قیامت بھی جد اینویں بنسی مشکل بھاری
ختم نبیاں او گنہاراں دی آکرسن یاری

دوہاں جہاناں اندر ساتوں ہر دم آس کرم دی
واحد رب غفور الٰہی دے سی ساتھ محمدی

بیان ذکر سخاوت آنذات ور قحط سالی

سنو حقیقت ہر جا تنگی ہوئی باہجھ شماروں
ایپر بہت آرام مصر وچہ حضرت یوسفؑ پاروں

عام اناج یوسفؑ صاحب نے جمع کیتا ہر جائی
جیندی حال حقیقت پچھے تینوں بول سنائی

ہور دیاراں اندر واسے کھاہے گئے فنائی
مصر اندر ارزانی بہتی رحمت فضل جنابی

جینوں طاقت قیمت بھر کے دانے سی لے لیندا
مسکیناں نوں حضرت یوسفؑ سفت انعام کریندا

اک مل منڈی ویچن کارن دانے بنج لوائی
قیمت باہجوں اوس منڈی تھیں دانہ ملے ہر کائی

لنگر عام لوایا یوسفؑ دوجی طرف گرامی
جو مسکین آوے سو کھاوے دن تے رات تمامی

جو مسکین سوالی آوے خالی کوئی نہ جاوے
نیت دلگیر سہانا یوسفؑ کردا گریہ زاری
ہر دم ہر مسافر والی حضرت خبر پچھیندا
دم دم درد مصیبت اندر کلمل آیا رہندا
تن ضعیف بیماراں وانگوں رہندا اینی حقانی
یا حضرت توں لنگر والا عالی شان تسانوں
ہر دم فاقہ حالت اندر وانگ غریباں رہندے
بیچ کہیا جے بیچ کے میں بھی ہوراں وانگوں کھاواں
ہُن میں رج کے کھاواں ہتا فاقیہ دن گذاراں
بہتے فاندے کم کھاون وچہ جیکوئی سمجھ جانے
ہووے نال بدہضمی اسنوں رہندا وانگ کھلاندے
تھوڑا کھانا منہ سے ناہیں بیشک سر خود چاندا
تنا طبدا تھوڑا کھانا یا شریکے یاروں
اجکل بیٹھے شادیاں اوتے نال شریکے کھاون
کجھ ویہن کجھ انج ونجاون کرن بیجے ادبی بھاری
اہل ایجیاں مسلمانوں نال ادب دے کھاؤ
سنو حقیقت ہر دم یوسف شفقت کرم کماندا
کی وجہ جے فیر بھی حضرت خود لنگر ورتاندا
آپ حضرت بنت مسکیناں نوں خود لنگر ورتاوے
کل امیر وزیراں کاراں اوہا وقت مقررہ
کدے نہ یوسفؑ بیٹھ اکلیاں کھانا کھادا بھائی
اینویں حضرت پاک رسولاں کرنے چاہ نہ بھی
رب دے نبی پیارے اینویں صدقہ کردے آئے
کوئی پیغمبر جس نہ صدقہ کر کے مال لٹایا
شاں فضیلت اجر سخاوت دے سدا اینہیں

مہور ہتاک نہ اُس دربارے جو آوے سو کھاوے
اوس کدوں مسافر ساڈے تا ہنگ جہاندے جلدی
مت کے شاموں آوے کوئی تجربہ ہنے دبیدا
یاد کرے دل رات وطن نوں شردا اللہ اہندا
اک دن اک شخص یوسفؑ تے کیتی عرض زبانی
کدیں نہ روٹی کہانا ہاں نظری آئے تسیں اسانوں
سن کر نرم جوابوں اسنوں ہس کے حضرت لہندے
آپے آپ ہاں وچہ سستی لوک نہ بیسہ بھاداں
یاد رکھاں بھکھ اپنی ناہیں یاد کراں بکھ بیماراں
تھوڑا کھانا نیدے ناہیں سستی معل نہ آنے
چانا پنید ابھار اونہاں نوں جو ہن ہتا کھاندے
بہتا کھاویاں ہر نوں معلم سیفیہ بھی ہو جاندا۔
ہے حرام حدیثاں اندر دیکھ لئو اخبار دل
جو کجھ لنبھے ہلکیاں دانگوں چالی پتی جاون
ایسے فعلوں بیشک واقع ہووے غضب قہاری
سُنت پاک نبیؐ دی اتنے حکم قدم جمساؤ
ہوراں روٹی فجری ویلے آپ نہ اشتیں کھاندا
اٹھ پہراں تسیں تیچھے کھانا ہر نوں دتا جاندا
جو آوے اٹھ پہری روٹی بیشک کھاندا جاوے
شاہ ریان بھی اٹھیں پہریں فرق نہ آوے رتہ
جیہدم کھاون لگدے حضرت سر گر نیاندے کائی
کدیں نہ تنہا لقمہ کہاندے کردے بڑی کریمی
تاہیں شان اونہاندے عالی کون بیان سناوے
دنیاں نال پیغمبراں دیاں ہُول پیار نہ پایا
ایہہ ختم کتاب کرن دا سخت اندیشہ ہیندل

دنیا دے دن چار دیہاڑے زندگی پتہ نہ کوئی
خیریں رب کتاب ہو کاوے دم دم کراں دعائیں
قصہ صرف سناندا جاواں کوئی مثال نہ یاداں
جیکر ذکر سخاوت والا اول تھیں پڑھناں چاہیں
اس تھے خوب طرح دی حالت نظری آوسی تینوں
ذکر صدیق یوسفؑ دا ایتھے سنو تمامی اگے

واللہ اعلم کس دیہاڑے چلیئے لد ستھوئی
اپنی طرفوں جلدی کاراں چھڈیاں ہنبھاں جائیں
ایہو نیت ہے ایہہ جلدی خیری نال مکاواں
تاں کتاب سبیل ہیری وچہ نظر مبارک پاہیں
اتھے ذکر بیان لکھن دی فرصت مول نہ بھیوں
کیونکر مصری یوسفؑ اگے آکر وکنے لگے

بیان تصرف کردن مصریاں ہمہ مال اسباب خود در خرید غلہ بلکہ فروختہ شدن نفس ہائے ایشاں

سنو حقیقت کل زمانے جد آیا ہر جائی
جو جو محنت کر کے گھر وچہ جمع رکھے سن دانے
دوجے سال جو گھر دے اندر سیں نقد میائی
سال تیجے کھنے گئے کپڑے زیور سارے
مال کنداں تمام فروخت سال چہارم کیتا
پنجواں سال جدوں آہو یا گگر و بردے آندے
سوہنیاں حسن غلام کنیزاں آکھیاں دربارے
اوہ غیور خدا ند عالی خالق ارض سما دا
ایہہ جو اج وکاون آیاں بردے آئے کنیزاں
آ دربار یوسفؑ دے اوتے وکنے کارن کھلیاں
جہڑیاں نظر پسند نہ آئیں حسن جمال کسے دا
خوش مزاجاں ناز نیازاں بھریاں شوخ نگاہوں
یوسفؑ نوں جو درمی بردہ کہن وکاون آیا
کھلن اوہ ربدیاں نبیاں تاہیں درمی بردہ ہوئے
محبوباں دے بارو اللہ سختی نازل کردا
تا کچھ استغنیٰ تھیں کچھے کوئی اپنا قدر پچھانے
ہی لفظ اوسے بارو آ دربار وکایاں۔

سال پچھوں کھا ہر کوئی بیٹھا گھر دی کار گمائی
سارے کھا بیٹھے نہ پچھو آ کے سب ڈولائے
دولت داراں وچ تمامی کیتی کار روائی
کر بسم اللہ مال تمامی وچہ آئے سرکارے
جہیں گائیں اوٹھ تے گھوڑے وکدی سبھ بیتا
ایسے نازک بدن جنہاں دے دھپ بچھیاں بلندے
لیلو سینے لیلو سینے کھلا وتاں پکارے
رکھناں مغروراں نوں راضی نہیں وسنو رحمٰن دا
یوسفؑ نوں نا چیز بنا ندیاں سیں ایہہ چیزاں
جہڑیاں اسدن بیچ یوسفنوں مالک پاسوں چاہیاں
اج ہن اوہو وکاون کھلیاں کارن جیہڑے دا
وکنے نوں سرکارے پڑھیاں تے بی پرواہوں
اج اوہناں نوں غیرت ربدی ورتے آن رلایا
لفظاں دے اندر بولن پاروں طبق زمین دا ڈولے
وکھلاوے غیرت اپنی عدل ترازو دہر دا
درمی بردہ کر کے بولن کدیں نہ بنی رباتے۔
اس دربار قہار ہچالے کی کرن چترائیاں

Marfat.com

ہر کوئی ہر دے کولوں عاجز کے دور کتے نس جاوے
خود توں جو کوئی اچا جانے رب اوسنوں نیچا چاہندا
لاشریک خداوند عالی اوہ لایق وڈیائی ہو
کجھ کنیزاں حق یوسفؑ دے سخن خلاف الایا
ڈٹھے اس قہار جبّاروں ہر دم سیس جھکایئے
جو کوئی اس حاکم دے اگے آکڑ نال کھلوندا
سنو حقیقت اہل مصر دیاں پنجویں سال جاگیراں
بیلے چک تمامی ویچے کھوہ بنے سبھ نالے
چھیویں سال قحط دے اندر کجھ نہ گھر وچ رہیا
ایسی نفسو نفسی ہوئی غیرت رب دی یارو
کٹ کٹ راتاں سردیاں گرمیاں جنھ دکھاں سنگ پالے
سب فرزنداں ادب سلاموں سجنوں بات الائی
واہ سبحان اللہ کیا لڑکے بولن سخن جلالی
رب فرماوے ماپیاں دے سنگ بہت احسان کماؤ
حق اونہاندا بہت تساں تے جیکر سمجھ جانوں
اف نہ کرنا نال اونہاندے نرمی سخن الالو
وبالوالدین احسانا جیوں ذات خدا فرماوے
جینوں حب جنت دی ہووے چاہو وصل خداندے
ماں پیو دا جو ادب نہ کرسی دوزخ ماراں کھاسی
کہندا قدرت جنہیں جنیدے نوں واحد رب تعالے
جس چیزوں توں پیدا ہویا اوہ شے ماں پیو والی
جو کوئی چیز بناوے اوپر کاری گری چلاوے
چیزوں تیار صندوق ہو جاسی قیمت اس دی سی
اینویں ہیں بھی نطفے اوپر قدرت قلم چلائی
کاریگری میری تے نطفہ تیرے ماں پیو دا لا

غیرت رب دی آکھن اسنوں مردہ پکڑ بناوے
مغروراں نوں رب توانا منہ دے بھار وگاندا
دوجے نوں وڈیائی کرنی بالکل روا نہ آئی
بدلہ لے لیا رب توانا جیس دم ویلا آئیا
جس دے نال بشر جلاوے اسنوں نت صلاحیے
وانگ کنیزاں اُس دے نائیں بدلہ بھرناں پوندا
محل مکان تمامی ویچے صاحب شان امیراں
ہر جاگہ پر حضرت یوسفؑ اپنے تحفے ڈھ لے
جاناں لیکے حاضر ہوئے مال اساڈا ایہا
مائی باپ آئے ویکھن نوں پتراں شوق پیاروں
پیٹ اپنے دے بھرنے کارن کیتے بنی حوالے
یا والدینو وچ اسانوں کرسو کار روائی
حاضر اسیں بلا شک سائیں وچ لئو فی الحالی
مندا سخن نہ کدے ماپیاں نوں بتلاؤ
ہر دم نفع پہنچاؤ تنہاں ہٹ جاؤ نقصانوں
ہر ویلے ہیں قادر والی کر دم کدی کھالو
ماپیاں سنگ احسان کماؤ مت کوئی ادب بھلاوے
لبیں اوہ قدم جہیں ماں پیو دا پاوے وصل اونہاندے
کہیں نال ایمان سلامت اس جگہ نوں جاسی
لے نیدے جنتا حق میل آتناں ماں پیو دا لا
ہیں نال کہ مصنوعی اپنی ہنر دی شکل نکالی
مثلاً جیونکر لکڑی دا چار کوئی صندوق بناوے
اوہی مالک اوہی کاریگر نوں دینی اوسی
نقش بنا کے ہیں کاریگر تیری شکل بنائی
اوہ ہوں دوسے حق وہ ندا سمجھ حقیقت چالا

Marfat.com

میری کر عبادت سندیاں ہاں پیو دی کردا ادی
جیکر ذرہ ناراض کریسیں اپنے ہاں پیو تائیں
جنت کدیں نہ دیساں تینوں دوزخ وچہ سڑیساں
ہو جاناں ایہہ جیو نکڑاں ایہہ مصری لڑکے ہوئے
چھبیویں سال جدوں لوکاں نے وچیاں پنج ہزار سال
ستویں سال نہ دنیا والی جنس رہی کجھ پلے
وک گئے پشو بنی دے سارے نوکر بردے ہوئے
تنہیں یوسفؑ نوں لیون کارن چلے اوس دیہاڑے
جد کوئی آئے لیون کارن پاس یوسفؑ دے جاندا
آکھوں ایہہ غریب جو بردہ وتاں ہاں جہڑا کا ناں
اسیں تماہی اہل مصر دے ہوئے نوکر بردے
دیوچ شے تے سبھ کجھ مٹلے وچیاں سبھ جاگیراں
رب فرماوے نعمت میری باہر حد شماروں
جیکر وچوں تیہیں آواں قیمت کون لگاوے
اسدے بدلے آل پیالہ پانی اوسنوں دیواں
جیہنے نعمت کھا کے میری شکر بجایا میرا
جنہاں نمک حرامی کیتی کھا کے نعمت میری
سنو حقیقت مجھ یوسفؑ دے خدمتگار کہاون
شاہ رہیاں بھی خدمت اندر نام غلام سداوے
کدیں نہ اوچا اس دا آگے تکیا پاک نبی نے
جد کوئی آن امیر یوسفؑ نوں آکھیندا ہاں ہن سوہ
کی وڈیائی کی سرداری اس امیر نمانے
واہ سبحان اللہ رب عالم عالی شان گرامی
صورت حال نمانی کر کے ہر کوئی عجزوں روندا
رہیا ہر یا گجدا اوتے کوئی پسند نہ آوے

منت کرے ہاں پیو دے امراں بخشیں جائیں انکاری
ہیں پھر تیرے تے راضی بالکل ہونا ناہیں
جیہنے عزت حرمت کیتی شاں تنہانوں ویساں
وچیاں ہاں پیو دا بھی اوہو سر تے چک کہلوئے
ڈھنڈے کارن جلدی کر کے سبھ ونڈے سرکارے
اہل مصر دے جاناں لیکے آ خدمت وچہ کھلے
خدا نک غلاماں شان امیری سبھ آن کہلوئے
اج اوہ آ کھلے دربارے عاجز جھکدے ہارے
کی آکھدا اسانوں یوسفؑ بول سناندا
کدا اوہ مالک دی خدمت وچہ لیکر کجھ وہاناں
پلے پیسا آکھ نہ لبھے ہل سارے کجھ مردے
آپ بھی وک گئے نیں آگے عاجز حال فقیراں
کسنوں طاقت لیکر کھاوے نعمت وسعوں باہر دی
ہزار برس جے مومن کوئی بندگی وچہ لنگھاوے
اک دن بھی ہزار برس تخلیں گستہ مول نہ لیواں
اوسنوں ہور زیادہ دیساں جیہوں رزق وہیرا
رکھسی سدا اونہاں دے تائیں تنگ نہ ہوسی گھیری
کل امیر وزیر تماہی بردہ نام سداون
ایہہ حضرت یوسفؑ اوسدا دم دم ادب بجاوے
خوف خدا اوں رہن نمانے روندے نین بھگیندے
ادب سلاموں اسدے تائیں بول آوازہ کردا
جیہڑے وانگ غلاماں ہو دن وچہ بازاروں کارے
بردیاں آگے عالم بھاوے کیتے آن سلامی
وقت مصیبت آ کڑ یا بھی نیوں ہو ہو ہوندا
ہے آکھاں سیاناں کہہ کھڑا جس دے گھر وچہ دانے

Marfat.com

مسکیناں محتاجاں تائیں پھر سے ایداں دیندا
جیہڑا فاقہ تنگی آکے تھوڑا دکھ ویکھاوے
سنو حقیقت جیہڑم خلقت یوسفؑ پیش وکھائی
دانے کھاج گئے یوسفؑ دے عام خلائق ہاریں
لکھ ہزاراں خلقت رہندی دانے منگن والی۔
عرض قبول نبی دی ہوئی وحی فرشتہ آیا
جیہنوں عین جمال گرامی حاصل ہوسی تیرا
تاں پھر یوسفؑ نے خلقت نوں ظاہر حکم سنایا
وچہ مکان فلانے جاسی اوہ کھانا دانہ پائیسا
جڑ گئی خلق ہزاراں اوتھے آیا نبی گرامی
بہہ کر تخت مبارک اوپر یوسفؑ برقعہ چایا
قدرت رب دی ایسی ہوئی ہر دی بھکھ سدھائی
لذت قلبی حاصل ہوئی دور ہوئی بھکھ ساری
دوم مہینے بھی پھر حضرت انہوں حسن وکھایا
انہیں پھر ترتیبے باہ وچہ کیتا نبی یگانے
کرن روایت وچہ بہشتاں انہیں اللہ سائیں
ویکھ جمال ہزاراں برساں ہسن مست خماری
قسمت والے جیہڑے جلوہ ذات الٰہی پاسن
یا رب کریں نصیب اسانوں جنت حور قصوراں
دوہاں جہاناں اندر ساڈوں عیباں تھیں توں ڈھکیں
سنو حقیقت جیہڑم مصر دی برسے ہو گئے سارے
اتنے تیکر صحت تنگی وا بھی گذر سدھانا
کہندا یوسف سن اے شاہا تینوں حال سناواں
ہیں بھکھا رکھو کر پردہ ہور وطن دا آیا
اہل مصر دے تابع ہوئے وانگ غلاماں سبھنے

مست خماری دنیا یاروں کجھ نہیں فکر کریندا
آکڑ کھاناں دی سمجھ آکڑ پل وچہ جھٹ گواوے
ستویں سالوں تن ماہ باقی رہندے سن دل جانی
یوسفؑ تنگ نہایت آیا دیکھ فقرہ کاروں
آخر روئے رب تے یوسفؑ عاجز ہویا سوالی
دیہو جمال اوہناں دے تائیں یا محبوب خدایا
اوسنوں اک مہینہ بالکل بھکھ نہ گھتسی گھیرا
چلو مکان فلانے اندر کھاناں اساں پکایا
سن خوشخبری اس جاگہ تے ہر یک بندہ دھایا
اوچی جاگہ تخت ٹکایا دیکھن لوک تماسی
تہیں جمال مبارک نوری طالباں نوں دکھلایا
کھاون طلب نہ اک مہینہ بھل کسے نوں آئی
ایسے حال مہینہ خیریں گذر گیا یک باری
جلوہ ویکھ پیارے والا تم کر جلوہ اس کھڑلایا
ویکھ جمال ہوئے سرسوتے تھیں نہ منگے دانے
اپنا نور حقیقی والا دسیں جنتیاں تائیں رب
مجلس حور قصوراں جنہوں ویکھ لقا ربّ دی
کتنی لذت دل دے کولوں کھاون پین سہاسن
کریں لقا نصیب تے نالے کریں کنوں مغفوراں
اپنے کرم کریمی کولوں دسیں دور نہ کریں
شاہ ریاں بھی بہیاں انکھیں ادکھلا نہ کرایے
ستے شاہ دوں خدمت اللہ یوسفؑ نبی رہایا
ویکھ لیا انہوں یا رب میں تیرا حکمت کم چہاد الٰہی
جنہوں رب نے شہر مصر وچہ اوپر تخت بٹھایا۔
زر دوں خرید تمامی کیتے کوں کڈھی دم مارے

Marfat.com

ہُن دس نوں صلاح اساں نوں کراں آزاد تمامی
شاہ فرمایا جیونکر مرضی ساڈا دخل نہ کوئی
میں بھی ہوراں لوکاں وانگوں ہاں حضوری بردہ
سن کے یوسف شاہ دے تائیں بولیا سخن سچاواں
ہاں ہن پیکے امیر امیری شالا اسدا ایئں
ہو گواہ اس گل دا شاہا چھوڑے اساں تمامی
سب دا مال متاع اساں لے واپس پھیر پرتایا
توں بھی اپنے تخت مصر دی کر حفاظت پوری
تخت سمبھالو جیونکر اگے ہو سی تخت تساڈا
جو حکم کراں ہووے تساں ساڈوں بھی بتلاناں
سن کے شاہ نے یوسف کولوں بات قبولی ساری
واہ سبحان اللہ کیا یوسف نیک بیان سنایا
دنیا دولت مول نہ کیتی دل دے کنوں پیاری
دنیا نال پیار نہ رکھن رب دے ول سپت جنہاندی
ہردم شوق محبت اندر دوست یاد کریندے
یوسف ہردم رب اپنے ول لایاں خوب نظیراں
سنو حقیقت بی بی والی خدمت وچہ سناواں
ذکر یوسف دیاں بھایاں دا ایں پھیر سناساں

یا کے سارے گولیاں وانگوں کھاں پیش غلامی
تیرے پاوں بہت اساتے شفقت رحمت ہوئی
کر دے جلدی جیونکر حضرت دل تساڈا اکروا
نہیں مراد میری ہے جے خادم سارا مصر بناواں
مینوں پیش غلام بناون شوق دلے وچہ ناہیں
خواہش ہے کوئی فقیر ہووے تے خواہے غنی گرامی
لیون دین کجھ شوق نہ ساں نوں سن اے مرد خدایا
قابو کر تو شاہی اپنی ساں نوں کرو حضوری
ایپر ہر کم کرنوں پہلے لینا اذن اساڈا
یا ہے جو صلاح اساڈی دے نال پھیرٹیاں بالکل جاناں
سر جنہاں تے کری امتا ہو یا نہ انکاری ہو
اپنے کان نکبری والا لفظ نہ مول الائیا
واپس دے دتی ہر کسنوں دنیا دولت ساری
رب دے بابجہ نہ ہور او نہاں نوں کوئی چیز سکھاندی
بابجہ پیاریاں وسہ ہجر دے لین آرام نہ دیندے
یوسف دا توں زلیخا تکی ہوگئی حال فقیراں
خستہ حال نمانی دا بھی حال سنائی جاواں
او ننہے حال زلیخا دا ہے لازم لکھناں مینوں

بیان احوال پر ملال بی بی زلیخا رضی اللہ تعالیٰ عنہا بعد سلطنت یافتن آن ذات

واہ سبحان اللہ یہ دنیا کئی رنگ دکھاوے
سوہنے قد جنہاندے تاندے خوبی حسن جوانا
جنہاں پیر نہ او پر زمین دے سکھے شوخ اداواں
خوش محبوب پیارے سوہنے حسنوں شنگ رنگیلے
کیا خوش حال زلیخا سی کردی موج بہاراں

تختاں والیاں پکڑ لاوے بردے تخت بہالے
اک پل اندر قدا نہاندے کردی فضل کمالاں
اک دن پکڑ لنگھیاوے تنہاں کنہڈیاں والے راہیوں
پکڑ دا نہ او نہاں تائیں کر دا وانگوں تیلے
ہن تک حال اوسدا جیوں اگے بول سناطل یاراں

Marfat.com

کرن روایت جیہدن یوسفؑ مصر خلافت پائی
خوشیاں یاد نہ آون لوک غریب نمانے
جیویں یوسفؑ نوں اوسدن ساقی یاد نہ کیتا کوئی
خاوند شاہ عزیز گرامی دنیاں لد سدھائیا
بھائی ہین ولایت اندر جو کردے سرداری
روس نے آکر غلبہ پایا مارے مرد سپاہی
پکیاں سو ہر پول کوئی نہ رہیا کراں تیاں ہائل
خدمت گار کنیزاں وچوں رہی نہ باقی کوئی
ہر یک یوسفؑ نے اوعدلوں اجڑے لوک وسائے
یاراں برس بچہ اجاڑاں اوسنوں نظر آون ہر جائی
ہر دم بُت نوں سیس جھکاوے رووے تے کرلاوے
ہیں نت درد آوارہ ہوکے ہر دن پوجاں تینوں
جیوں جیوں بی بی جلدی کردی تیوں تیوں ہوندی دیری
جیکر بی بی بُت دے اگے کدیں سوال نہ کردی
رب دے پیش سوال جو کردا جھب منظوری پاوے
بھلی زلیخا یوسفؑ کولوں شرک کماون ہاریوں
سخت فراقت اندر اوسنوں آن لاچاری پئی
عشق مجازی پیش جنہاں دے آپیا نقدیر ول
ہر دم قبری درم دیناراں دے رستے تے بہندی
جیہڑا درم دینار لیون دی دل وچہ خواہش آوے
آون لوک تے نام سناون حضرت یوسفؑ والا
نام سناون والے تائیں بی بی خوش کرندی
ایتھوں ویندیاں سبھ خزانہ ہو گیا ہتھوں خالی
نشاں ایہی زائل ہویا ہوئی وانگ فقیراں
خوبی حسن جوانی والی سرت نہ رہ گئی کوئی۔

یاد نہ رہی زلیخا اوسنوں ولدے کتوں بھلائی
دنیا دار غریباں تائیں نظر پسند نہ آوے
ایہو حال گذار یوسف تینیں بی بی دے حق ہوئی
اسر مقدروں پیکیاں دا بھی عزت کنبہ جایا
غالب شاہ دوجا کوئی آیا کردے جنگ نیارہی
کجھ بارے کجھ خوف اسدے تھیں نس گئے ہو گئے راہی
ہر دم بیچ حویلی اندر رہندی وانگ جھلاراں
ظاہر پئی تمامی دسے بیچ حویلی ہوئی دو
بکو رہی زلیخا اجڑی عزت بھیرے پائے
بہت ضعیف نکاحی ہوئی جانیم نہ پھلے کوئی
اے بتا کیوں تیرے تائیں غیرت لوں نہ آوے
اگوں آوے پوجیاں ہر جان کجھ ہتھ دا تہ نہ بہنوں
رب کہیے حل مشکل کرنی صفت ایہے ہک ہیری
اوسے وقت زیارت اوسنوں آ جاندی لبردی
شرک کماون والا ادم دم دور نکالیا جاوے
یوسفؑ یاد نہ آندا اوسنوں حکم جیویں سرکاروں
نام دیوانی کر کے سدن جدوں بلاوے کوئی۔
عقل اونہاں دی دور رہ سدھائی طاقت گئی سر پوں
تاں آواز اوچے دے ہر لوں بول زلیخا کہندی
اوہ اسانوں یوسفؑ والا آکر نام سناوے
ونت ونت آون نام سناون کدی نہ کردا ٹالا۔
گوہر لعل جواہر موتی کوڈیاں وانگ ونڈیندی
کیتی سبھ تصدق دولت خاطر دلبر والی۔
نکڑا اکھاون کان نہ لبھے بدن دے والے لیراں
وچہ محبت یار سجن دے سخت آوارہ ہوئی

Marfat.com

یاراں کارن گھر باراں نوں بی بی دلوں بھلایا
ہر دن رہنا یار سجن دا تکدی بہے دیوانی
تن من عشق جلایا نپ کے ہوش حواس اڈائی
ڈھوہیاں محبوباں تائیں اینویں چاوڑ ہوندی
نال نیازاں کجھ نہ بیندا اولوں کجھ نہ سردا
لکھ سڑن نت شمع اگن تے ایہ عاشق پروانے
کدیں نہ تکے ایہ پردیسی کون بیدو سامردا
عاشق دردی عرض سناون کجھ معشوق نجانن
بے پرواہ ہندی ایہ نگری زاری کم نہ آوندی
وانگ زلیخا لکھ کوئی توڑے بیٹھا نازو یکھاوے
جس دم دلبر دل اپنے حقیقی عاشق یاد کریندا
چال قدیم ایہ معشوقاندی جد بولن تاں آپے
جو کسے دا کم کریندا آپے دلوں کریندا
لکھ بلاوے معشوقاں نوں عاشق کوئی دیوانہ
جے بولے تاں آپے بولے معشوقاندی چالی
اینویں رہے ل جو کوئی آوے رب صاحب فرماوے
بھاری نہہ عشق ہیر دی مت سکے چک نہ سکیں
جنہاں محبتاں نال اساڈے لایاں اوکھے ہوئے
ہیر ہی عشق محبت والا جو کوئی دم مارے
سو کیہاں عاشق کدیں نہ رہندے دم دم کھلا نیندے
کون اوہ عاشق جس لگا کے نہیں کیتی پھر زاری
سنو حقیقت جد دل زلیخا تنگ نہایت ہوئی
بہت دے اگے بھی نت منتاں کر کر تھکی روندی
جد یوسفؑ دی خبر سناندے دولتاں نال لیجاندے
کوئی نہ حال سناوے آکے یار سجن دلبر دا

اوس نہ دلبر پھیرا پایا جس دے عشق رولایا
ویکھاں ست کے آوندا ہووے سوہنا بدر نورانی
جس دے عشق دیوانی کیتی اُسنوں خبر نہ کائی
عاشقاندی مسکینی بالکل نظر پسند نہ آوندی
جو کجھ چاہے دلبر پیارا اوہ آخر کردا۔
ایہ جلنا ساڑناں اوس دا کجھ بھی شمع نہ جانے
آخر ہر دل محبوباں دا لا ترس کدیں نہیں کردا
بھانویں لکھ عاشق خوش صورت نظر پسند نہ آون
جس نے عشق لگایا اسدی جان ہمیشہ روندی
بے پرواہ درگاہ دے اندر کسے نہ لیکھے آوے
تاہیں عاشق دردر نجاناں دلی مراد پچیندا
منتاں نال مناون مشکل معشوقاں نوں جاپے
اچاچاسدیاں ہویاں بالکل نیڑے نہ کوئی جیندا
کدیں نہ آوے کدیں نہ آوے جاوے گذر زمانہ
ہجر فراق جدائی کولوں عاشق کوئی نہ خالی
اے سید یاست تدھ تھیں ساڈا عشق نبھایا جاوے
ہکے یاری لا نہ ہکے بالکل مُول نہ تھکیں ہو
واصل تاں ہوسے جس ویلے شوق ہیر دے چڑھ ہوئے
اول وانگ شمس دے اوہ بھی ہیری کھل اُتارے
ہر دم طرف وصال سجن دے رہن اڈیک کریندے
مرنے تیک تے لے جاندا ہے ایہ عشق بکواری
ہر ہر طرف اوجاڑاں ہویاں حاجت نہ تکے کوئی
اوہ کجھ درگاہ دلبر دی بات قبول نہ ہوندی
خرچ ہوئی جد دنیا ساری اوہ بھی پھیر نہ آندے
ہر دن وچہ فراقت بی بی ہوسے خون جگر دا

Marfat.com

طاقت سنت پراناں وچوں الوداع ہو چلیا ۔ نیک ستارا خوشیاں والا اسراولوں آ ڈھلیا
دنیا والی چیز نہ باقی حاضر رہ گئی کوئی ۔ تاں وی بانہ سنت جستے وچہ بے پرواہی ہوئی
عاشق کہن جدوں دنیا دی دل تھیں ہووے دوری ۔ اوسنوں سر پر ملدا اک دن درجہ قرب حضوری
ہو جاوے اوہ بیشک داخل منزل عشق وچالے ۔ بھر بھر عشق محبت والے کردا نوش پیالے
پاک عشق وچہ چیز نجس دی ہوندی نہیں سمائی ۔ اک میان اندر نہ آون دو تلواریں بھائی
منزل عشق محبت اندر جس نے قدم ٹکایا ۔ تن من واری کیتا جس دم تاں کجھ درجہ پایا
سونا بھی جد تاؤ نہ جھلے گل گل وچہ کٹھالی ۔ کدیں نصیب نہ ہووے اوسنوں صحبت دلبر والی
تار کھاوے تے سیس کٹاوے خودی تمام مٹاوے ۔ تاں دلبر دی چھاتی اوپر جا کر قدم ٹکاوے
بن تکلیف نہ دلبر ملدے بیشک خوداں نالے ۔ یا کسی عاشق دردی والے حالت کجھ پچھالے
بس انہاں تہ پیچ بتایا ہے ایہہ بات ضروری ۔ کدیں نہ ملدی لعل کسے نوں محنت باجھ مزدوری
دس ہن بات زلیخا والی جویں کہانی ہوئی ۔ بہت ضعیف نہ پیندی آہی جیوندی ہے یا موئی

دربیان آمدن حضرت یوسف علیہ السلام برائے قید شکار بیرون مصر و فریاد بر داشتن زلیخا از حال پر ملال خود پیش آنحضرت علیہ السلام

سنو حقیقت جدوں زلیخا ہوئی درد رنجانی ۔ اہل مصر دی بی بی تائیں سدن نام دیوانی
طعنے مارن نال بی بی دے کرن بکھیڑے ہسے ۔ بی بی وادوں دلیل گنداری زلیخا وال کس پاسے
آخر اوٹھ روانہ ہوئی باہر شہروں آئی ۔ شامی دروازے دے اگے جا کر جھگی پائی
کی سبب جے حضرت یوسفؑ جدوں شکار نوں جاندے ۔ اوسے دروازے دے وچوں ہر دن باہر جاندے
خوش دروازہ لگے شامی وطن پیارے پاندوں ۔ منہ وطن ول کر کے نکلن یوسف مصر اندروں
الیس سببوں بی بی صاحب اوتھے ڈیرہ لایا ۔ کرساں منت زاری جیلدم یار شکار سدھایا
آخر اک دن حضرت یوسف کرے شکار تیاری ۔ ہوگیا حکم امیر وزیراں جلدی کرو تیاری
ہوکا ملگیا شہر مصر وچہ اج یوسف لاثانی ۔ چلیا سیر شکار کرن نوں شہزادہ کنعانی
تاں پھر سبھ امیر وزیراں کیتی ترت سواری ۔ سنگ نبی دے سیر کرن نوں ہوگئی آن تیاری
عیداں وانگوں مصر اندر لتھے اوہ دیدار اوہلا ۔ جس دن یوسفؑ نبی خدا دا سیر کرن نوں چلدا

Marfat.com

لیکر لشکر حضرت یوسفؑ ہویا جلد راہی
اس دن بی بی صاحبہ نوں کسے جا کر خبر سنائی
سن زلیخا دوڑی اوتھوں جتنی طاقت آہی
دروازے شاہی دے اگے آکر ڈیرہ لایا۔
ایہہ نہ خبر ہے جیدے کاملت ہین ایہہ ڈیرہ پایا
ایہہ دلوں تاں بی بی صاحبہ بیٹھی رستہ مل کے
ایہہ طریقہ جنہاں ولانوں لگا عشق حقانی۔
ہر دم دلبر دے در اوتے رکھن سبھیں جھکائی
اوس دن ایہہ پوشاک بی بی دے ہن دے والے آہی
گل وچہ بھوری کمر دوالے چھوہڑی ولٹی ہوئی
رستہ مل سجن دا بیٹھی عاشقاں دا جیوں چالا
کہندی کدیں جاون ویساں دلبر آج دیہاڑے
ایسے حال خیالاں اندر فوج اگوں اک آئی
روندی رہی نمانی عاجز کجھ نہ زور غریباں
بعد اوسدے پھیر ہور سجن دی آئی اردل بھاری
اوسے حال زلیخا بی بی ہوئی چپ چپاتی
جدوں پیارے یوسفؑ والی آن لنگھی اسواری
یار صدیق رفیق اساڈے یا دلدار گرامی
ابن کرکباں دوست ریدے بات سنیں اک میری
اے محبوب ولاندے جانی صورت جیسے ثانی
اے محبوبا اے مطلوبا میں گھولی ہیں وائے
اے جانی ہووان قربانی بات سنیں اک میری
سخت نکھیری حال فقیری ہو بالڑیاں چھلیاں
آ دیں سے لنگھ جاویں سیاں منہ تھکیں پاکے بولیں
حسب دلبر دی کیتا دردی جان ہیزاری کردی

شاہی دروازے تھیں باہر آیا نبی الٰہی
لے یوسفؑ نے سیر کرن نوں باہر آ دنیا دی
ڈھوندی ڈگدی دوڑی آوے خاطر نبی الٰہی
رستہ روک بیٹھی گل لاساں جیندم جانی آیا
اد علی آن اوتھا سن اگروں جداوہ ویلا آیا
لاولیساں گل پہلوں جانی جیندم تریا چل کے
جیوندیاں بھی نہ ہویاں بھی اوہ ٹھلن سبب ربانی
بھانویں سجن قبول کرے تے بھانویں کسے نہ لگائی
جیس دن رستہ مل کے بیٹھی خاطر نبی الٰہی
پشت دوتاوے تے منہ ڈنگوری خستہ حال نکوری
رستہ مل بہاندا ایہوں عشق مجازی والا
لیساں پکڑ رکابوں یا پھر جاساں ہیٹھ قناری
ہٹ جانی بی نپ کر باہوں جا لگے دو پچھاڑی
معشوقاں دا ملناں اوکھا ہوندا نال نصیباں
ہٹ ہٹ جاؤ آوے حضرت دی اسواری
لنگھ گئے کتنے ہور رسالے کجھ پرواہ نہ جالی
آگئی خوشبو یار سجن دی اُچی کوک پکاری
میں نابینی دی بھی سننی حال پکار تمامی
بادشاہ سدا سلامت ہووے خوش سلطانی تیری
لنگھ نہ جاویں بات سُنے بن میں جاواں قربانی
اساں نمانیاں دی بھی عرضی بندیاں دی سرکارے
میں باندی ہوئی بندیاں دی خدمت گزار تیری
بابجہ نسلے دلبر ساڈے سخت اندھیریاں گھلیاں
میں ہوئی دا حال نہ کوئی مول کسے تھیں پچھیں تیر
دستی زہر دی ناہیں دی ہجر غماں وچہ تردی

حاجت دل دی کہیں نہ ملدی رو رو کراں دہائی
مدتاں ہویاں رو رو مویاں ڈاڈھی وجی ہائی
میں بیچاری درداں ماری ہر دم کر دی زاری
توں نہ سنیں دوہائی کائی جند لباں تے آئی
میں ہن ہوئی اکتی ہوئی حال نہ رہیا کوئی
پا پھیری بکھو یری میں ہاں خادم بردی تیری
نت نمانی درد رنجانی چاہوے دید نورانی
آہکواری کر کوئی کاری میں ہاں سخت ازاری
حال ویرانہ عقل دیوانہ چھڈیا تخت شہانہ
اوس دن بی بی اتناں رودن جگروں خون اچھلیا
اوہ بھی رووے ابن کرہاں کر آواز بولا وسے
ہویا حکم ہوا دے تائیں طرفوں اللہ سائیں
اوسے وقت ہوا نے جلدی حکم خدائی پاریں
سنکر حال نمانی والا یوسفؑ نے فرمایا
کون کوئی اوہ پڑھدی رووے عاجز درد رنجانی
سن لوکاں فرمایا اگوں سن محبوب حقانی
ایہہ بھی اگے شہر مصر دی ہو گزری شہزادی
بہت ضعیف غریب نمانی کر دی درد آوازہ
سنکر بات نمانی ایسی یوسفؑ نیر وہایا
بیخود ہو کے رودن لگی کر دی گریہ زاری
نیر سکے تکے تخت شہانہ چھڈیا دہولر خانہ
وسے نیر کے تھکیں رودن لگیاں بیخود بن زلیخا
ہو شہزادی عشق تیرے نے چھکیتا حال فقیراں
عشقوں سخت لاچاری ہوئی لبیاں جاناں ہوئی
میں بھی بہیسا شاہیاں دی شہزادی بھالی

ساڈی عرضی کر بے عوضی اپنے پیٹھ دبائی
اجے نہ ملن اساں نوں ہویاں رو رو مدتاں ہویاں
ہر دم زاری میں بیچاری کر دی درداں ماری
آگئی جند لباں تے توں نہ سنیں دوہائی کائی
رہگیا حال نہ کوئی موئی اکتی میں ہن ہوئی
میں ہاں خادم بردی تیری پا پھیری بکھو یری
دید نورانی نت نمانی چاہوے درد رنجانی
ہک کوئی میں ہاں سخت آزاری آہکواری کر کاری
عشق تساڈے پٹیا خانہ پھیریا ہور زمانہ
اتناں چھلیاں برساں اندر لگے نیر نہ چلیا
یوسفؑ اپنے لشکر اندر کون پیغام سنادے
ایہہ آواز زلیخا والا یوسفؑ دے کن پائیں
کہیا پیغام یوسفؑ نوں جا کے بی بی درد آزاری
چپ ہو جاؤ لشکر فوجاں بول آواز سنایا
کی مشکل جے نام اساڈا لیندی پیچی زبانی
ایہہ ہک عورت نام زلیخا ہوئی سخت دیوانی
ہن تک دیکھے کھاندی پھر دی مرضی جو ہیں خدا دی
ڈیرا اسدا اس جاگہ تے جتھے شامی دروازہ
بی بی نے بھی سمجھ لیا اج دلبر یار پچھایا
اے محبوب باخبر نہ تینوں میں عاجز دکھیاراں
ذات صفات گواچی تینوں اجے نہ خبر پیاراں
اجے پیارا نہ خبر تینوں رو رو ماراں چیلیاں
خودی گواچی عشق تیرے وچ گل وچ پائیاں سیلیاں
صدقے جاواں اے محبوبا تینوں خبر نہ کوئی
عشق تساڈے اندر سایاں ساری دولت کھلی

Marfat.com

ہو گئی ہن حال فقیراں بدن دوالے لیراں
دل وچہ آکھے جیکر جانی میرے بنڑے آوے
حضرت یوسفؑ بی بی والا ویکھے سب حوالہ
اس حالت وچہ بی بی پاسوں کسے سوال الایا
جیدم حضرت یوسفؑ والی لنگھی آن سواری
کہیا زلیخا ہور تماشی پاسو پاس سدھائے
سمجھ لیا ہن جانی ساڈا اچن داثانی آیا
عین مکان پیارے والا اندر قلب اساڈے
ہر دم دل وچہ دلبر وسدا کدیں نہ دوری کردا
سنو حقیقت جدوں زلیخا رو کر حال سنایا
یا حضرت گل سن کے جانی ایس نمانی والی
سن کے یوسفؑ امر الٰہی بیر پیادہ ہو یا
حاضر و بجھہ نہیں آئیوں بی بی پٹ پٹ وال وگاندی
اے دل جانی اساں تساں نوں ل بازار ول آندا
گئنے لاڈ ویکھ لئے تینوں پالیا شوق پیاروں
نال پیار محبت جنوں کہانے اسیں کھواندے
سن کر یوسفؑ بی بی تائیں پھر اوہنوں فرمایا
حسن جوانی صورت تیری جدوں وہ نورانی
کہیا زلیخا جیدن دی تدہ ساتھوں کنڈ ولائی
دولت دنیا عزت حرمت ساریاں وانگ چلیاں
سبھ سامان امیراں والے ساڈے پاسوں چلے
سبھ کجھ مال متاع تمامی چھڈ یا تیرے یاروں
یوسفؑ نے فرمایا سانوں ویکھاں عشق نشانی
سن کر بی بی نے فرمایا لیؤ نشانی پوری
اٹھے کردا ایہہ جا آکے اپنا بی بی نے فرمایا

وسر گئی جدلیا تینوں شوکت نال امیراں
واگوں پکڑ کھلوواں تازی کدیں نہ لنگھ سدھاوے
روہ وے غیرت ریدی یاروں حاضر پاس رسالہ
اگے فوجاں کتنیاں آیاں تینوں رون نہ آیا۔
بیخود ہو کے رون لگی دس حقیقت ساری
سینے تے سم دھریا گھوڑے جیدم حضرت
جیدے یاروں سینے اوپر گھوڑے قدم لگایا
دستیاں بھی نہ اپڑن بالکل اوہنے عقل نساڈے
لوکاندا اسماں تے ساڈے اندر چن بدر دا
ابن عباسؓ کہے یوسفؑ ول وحی فرشتہ آیا
باہجہ حسنے مت جاگانوں خفا ہوسی رب عالی
جا کے اوہنوں بی بی والی خدمت وچہ کہلو یا
سوہنی صورت والے سائیں غم دا حال سناندی
اننا بھارا اساڈا اتنتھیں لاہیا مول نہ جاندا
آخر دلوں بھلایا سانوں شان امیری یاروں۔
اوہ اج دلبر پرت نہ ویکھے دم دم ہجر ستاندے
دس کتھاں چشم مبارک وچوں کیوں نئیں نور سدھایا
کدے گئی دس حال شتابی لے رنجول پورانی
آسدن پہچوں جلدی چشموں دور ہوئی روشنائی
کسنے جھلیاں درداں جھلیاں روندی آل اکلیاں
درد فراق فقیراں والے پے گئے ساڈے پلے
باقی اک عشق ہے تیرا رکھیا شوق پیاروں۔
کیونکر عشق اساڈا باقی پاس تساڈے جانی۔
بعد تلاشی لازم تینوں وینی پھر نہ دوری۔
اوسے وقت یوسفؑ نے اوسنوں چابک جلی پھرایا

Marfat.com

تپ گئے چابک وچ غماں تھیں اندروں آہ نکالی
ماریا دم چابک تے اوپر قدرت رب وکھائی
قیمت دار چابک اوہ بھارا موتیاں لعلاں جڑیا
خلقت دیکھن والی گردوں ہشت بار بھجائی
بول بی بی یا حضرت ہن ہویا انساں سنبھالا
جیوں ایہہ چابک سڑیا تیرا لگی دیر نہ پلدی
صبر آرام تمام بھلایا ہوش حواس سدھائی
دیکھ حوالہ حضرت یوسفؑ بات آ منا کیتی
کرن روایت اینویں مومن قبر اندر پچھیا جاندا
مومن آکھے رب اساڈا واحد اللہ سائیں
نبی اساڈا رہبر عالم سب نبیاں دا سائیں
کون نشانی وحدت والی سانوں دس ضروری
لا الٰہ الا اللہ تے جدم مومن آوے
منکر اتے نکیر فرشتے ڈر کر ہون روانہ
جس نے اس دنیا تے کیتا رب سنگ شرک کبیرہ
کوئی نہ حامی ہوسی اس دا رب بیزار ہو جاسی
سنو حقیقت جد چابک نوں لگی اگ شتابی
بول زلیخا نے فرمایا اے دلدار گرامی
ہر دم ایسے آتش اندر بھراں اتنی گھٹی ۔ ۔
جیونکر آتش درد ہجر دی بنت سڑ بندی مینوں
لیکن تینوں خبر نہ کوئی اکھیں دکھ نہ ڈٹھا
جیکر تیوں بھی ہجر دا انگوں کجھ درد آزماویں
اچھا اسیں قیامت دے دن پلو وچ پھیر لیساں
انھے جے توں ہجر تائیں مطلب دی لی نہ دیسیں
سنگدا کھلار سول خدا دا کجھ نہ بولے چا تے

اوس جیہی آتش بھڑکی اندروں عشقے والی تو
لگ پئی اگ تمام چابک نوں دیر نہ لگی کائی
لگی اگ پریم نگر دی نکلے اندر سڑیا
یوسفؑ نے چھڈ دتا چابک آتش نظری آئی
سودا اوہ جو سامنے ہووے جیونکر دوکاں والا
اینویں عشق تساڈے اندر رہن ہمیشہ جلدی
یا ہجر دیدار تساڈے دوجی شوق نہ رہندی کائی
بیشک حق تساڈے اندر سخت مصیبت بیتی
دس بندیا کون رب تیرا کے کسدی امت کہاندا
واحد لا شریک خدا وند پالے ہر یک تائیں
پھیر فرشتے ادب بجا کے آکھن مومن تائیں
تاں پھر کلمہ طیب بندہ پڑھے زبانوں نوری
نکلے سخت النبہ منہ تھیں روشن قبر بنائے
لکھ رحمت لکھ شاباش تینوں رب تھیں یاد جناں
اوسنوں وچ قبر دے ہوسی سخت اندھیر انھیرا
رب بیزار تے حضرت والی کویں شفاعت پاسی
سٹی ہتھوں جلد نبی نے دل وچ ہوئی بے تابی
چیکلی برس گذارے روواں ایسے حال تمامی
لگی اگ ذرہ چابک نوں تد کیوں جلدی سٹی
یاد کریں جے اک پل جتنا ہجر
چکھے باہجھ نہ معلم ہووے
قسم خدا دی پھیر نہ کوئی شیخی شان جناویں
ناحق وکھ پچھاون کولوں رب تے عرض کریساں
جس دن رب الست ہی کون جواب کریسیں
باہجھ امر دے کون پھیر آپے بات نکالے

پھر زلیخا یوسفؑ تائیں رو کر عرض سنائی
یا یوسفؑ ہیں رب تیرے تے خاص ایمان لیائی

دھونا کفر دلاں دا سارا کیتی دور سیاہی
کرو دعا جے بخشے میری سبھے خطا الٰہی

اوہ غفور رحیم الٰہی بخشنہار خطائیں
اوس دے در بخشیں منگن والا خالی جاوے ناہیں

رو رو جس دم زاری کیتی بی بی دعاں مارسی
اوسے وقت وحی نے آندا حکم خداوند باری

بعد سلاموں یوسفؑ تائیں وحی پیغام سنایا
بی بی دی اج زاری تائیں رب مقبول فرمایا

اس نے اج ساڈے ور آ تے آکر بخشش چاہی
بخشدے تے اساں فضلوں اوسدے سارے عیب گناہی

جو ساڈے دروازے تے عرض سناون آوے
نہیں امید جے خالی پلو پھر اوہ واپس جاوے

سن کے یوسفؑ بی بی تائیں خوش متوجہ ہو لائیا
نال پیار محبت اوسنوں عزت نال بہایا

بی بی صاحبہ عرض گذاری کرو دعا شتابی
حق تیرے وچ اللہ تینوں بخشے کرم جنابی

یوسفؑ کہیا شرم آوے جے عرض کراں اس کارے
منتاں دعا قبول نہ ہووے اللہ دے دربارے

کہیا زلیخا کی شرما ناں واحد رب غفاروں
جو ہے تیری عرض سنیندا رحمت شفقت یاروں

پھر یوسفؑ فرمایا اگوں دس سوال اساں نوں
کون دعا تساڈے کارن منگاں فضل خدا نوں

کہیا بی بی تن چیزاں تیوں منگ حضور الٰہوں
مجلس ہو دن تیرے تائیں فضل کرم دے راہوں

کون اوہ تن چیزاں یوسفؑ نے پھیر سوال سنایا
بی بی کہیا اوّل چاہو ایہہ سوال الایا

اکھیاں دی روشنائی تینوں ویکھے ذات ربانی
دیکھاں عین جمال تساڈا اوسے وقت نورانی

سن کے یوسفؑ رب دے لگا ایہہ دعا الائی
جیونکر لفرہ کاروں تینوں نظر حقیقت آئی

بیان دعا کردن یوسفؑ برائے بینائی و حسن جوانی یافتن و شکستہ کردن صنم

اوّل دعا کل بی بی تائیں یوسفؑ نبی تعالے
سدیا اوکر بی بی تائیں گھر لیجاون والا

لیجا تو گھر اندر اسنوں پہلے انشاء اللہ
منگ دعائیں الیس بڑھی دی کرساں خوب تسلا

تاں پھر صاحب گھر نوں آندی بی بی درد رنجانی
پھر رون تے زور پایا لد گئے کر وانی

رو رو کے جد عاجز ہوئی ست نہ رہگیا کوئی
غصے ہو کے جو سی ٹھاکر اس دے گردے ہوئی

کاوڑ کر کے مچھوں اوسنوں اوپر زمیں وگایا
لعنت رب دی اسنوں جس دے گھر اندر توں آیا

جس نے پوچیا تینوں ایویں پھر سی ویکھے کہاندا
جیونکر مینے تیرے پوجیاں ٹھاکر لوہر غماں دا

ایسے بخت کراں سڑیا رب دے یا ملعوناں
کیوں میں پوجیا تیرے تائیں وچ ول سہیں چوناں

لیکر سوٹا اسدے تائیں خوب طرح وڈ پایا — وانگوں ابراہیم نبی دے سر منہ تک اڈوایا
جتنی عمراں عزت اُس دی کیتی یا بیحد شمارل — اتنی عزت کہہ لئی اُس دی اسدن جتنیاں پا بعل
خوب طرح بھن ٹوٹے کیتنا باہر چک دگایا — لکھ لعنت جو لپچے تینوں بی بی نے فرمایا
بکو واحد رب یگانہ خبر تینوں ہن ہوئی — جیکر خبر ہوندی ایہ اگے کدن پوجیندا کوئی
لے بے خبراں تتا تینوں عرضاں کرکے سنایاں — اک قبولنہ کیتی میری ساریاں وچہ پچھایاں
واحد رب یگانہ اوہا جو یوسف دا سائیں — اسدے باہجوں دوجا کوئی اللہ مالک ناہیں
سنو حقیقت دوجے دیہاڑے یوسف نبی جمالی — آیا پاس زلیخا بی بی سوہنیاں زلفاں والا
بی بی دی اکھیاں دے کارن جے عرض الائی — نقرہ کاروں جیویں روایت نظرا سانوں ہوئی

الٰہی بحق محمد و آلہ صلی اللہ تعالیٰ علیہ وسلم ان ترد علی ھذہ الضعیفۃ بصرھا ولا تخجلنی عندھا وعند النّاس ۵

یارب حرمت پاک نبی دی بھی جو آل گرامی — دیوے اکھیاں پھیر بی بی نوں ثابت نور تمامی
کریں دعا قبول اساڈی اکھیاں پھیر رناویں — سنے زلیخا ہندیاں لگے نال شرمندہ پاویں
ہوئی عرض قبول نبی دی رحمت پھیر اپایا — نور اکھیں دا اجیں جیتی ہویا دون سوایا
ویکھ جمال پیارے والا بی بی درد رنجانی — اوسے ویلے قدماں اوتے ہو ڈھٹھی قربانی
پھیر فرمایا حضرت یوسف دس اے بی بی تینوں — دوجی کیہڑی چیز پیاری دس پکارے تینوں
بی بی کہیا حسن جوانی جیو نکر اگے آہی — چاہواں پھیر جو اوہو جیسی دیوے ذات الٰہی
پھیر یوسف نے عرض سنائی رحمت پھیر اپایا — سوہناں حسن زلیخا تائیں رب عطا فرمایا
لیایا پر جبریل فرشتے پاروں حکم جلالوں — ہویا حسن زیادہ بی بی وہ چند اگے بالوں
پھیر فرمایا دس زلیخا حاجت اپنے دل دی — روکے کہیا زلیخا شاید ملدی یا نہیں ملدی
عجز تضرع کر یوسف نوں کہندی یا سجیلی — دل چاہندا اے عقد وچا لے ہو داں اج [illegible]
سنکے چپکا ہویا یوسف وحی خدا دا آئیا — بعد سلاموں یوسف تائیں آ فرمان سنایا
یا یوسف کر عقد شتابی کہندا اللہ باری — عرض قبول ہوئی ہے اوس دے کیتی گریہ زاری
گریہ زاری کرنے والا بہت اساں نوں بھاوے — جو کوئی رو کے عرض سناوے دور نہ کیتنا جاوے

کر دے نکاح شتابی اُس نوں وحی پیغام سنایا
تاں پھر آن تیاری ہوئی نقرہ کار بتایا

بیان حُسن و جمال جوانی یافتن زلیخا بار ثانی و آمدن بعقد یوسف علیہ السلام

سنو حقیقت جدوں زلیخا حُسن جوانی پائی
سُن کے حکم خداوند والا یوسفؑ نبی الٰہی
ساریاں امراواں دے اندر یوسفؑ عقد پڑھایا
اس دن عید مصر وچہ ہوئی باہر حد شماروں
ہر ہر جائی خوشیاں عیداں ملے مبارکبادی
بعد نکاحوں قدرت تعالیٰ قادر طرفوں ہوئی۔
عشق زلیخا والے آکے دلوچہ ڈیرا پائیا
جیونکر یوسفؑ طرف زلیخا کرے خیال نہ کوئی
بعد نکاحوں یوسفؑ اوسنوں اپنی طرف بلاوے
انگلیاں رسمال دور سدہایاں نعمتاں رسمال آیاں
یوسفؑ ہویا سخت بے صبرا جیویں زلیخا آہی
کرن روایت جدوں زلیخا حسن جوانی پائی
واہ کیا قدرت کاریگر دی بخشی جس جوانی
لازم ہیں اس کاریگر دی حمد بجا لیاواں
ایہ نیت کر بی بی صاحب غسل طہارت کیتا
ایسا وچہ نماز بی بی لطف نشہ خماری چڑھیا
چھانلی سال جدوں وچہ فرقت ہوندی رہی وچھانی
کیدیں زیادہ زلیخا کیتا آون جدوں بلاون
نقرہ کاروں ذکر مفسر ایس طرح فرمایا
بی بی قبول فرماون لگے اجے محبت ساڈول
بی بی کہیا لیخ طبیعت اندر ذکرا ساڈی
ساعت پچھوں بی بی صاحب دلوں دلیل گذاری
ایہ نیت کر اٹھی بی بی یوسفؑ مگروں پھڑیا

کر و نکاح اس سنگت یوسفؑ نوں ربّ نے خیر سچائی
سبھ اندکان شہر دے سد دے اندر و حول شاہی
ہر ہر جاگہہ خوشیاں حاصل مولا فضل کمایا
بہت یوسفؑ نے مال تصدق کیتا شوق سارے
نال زلیخا حضرتؑ الی اج دن ہوئی شادی
یوسفؑ اندر حکم الاہوں صبر نہ رہگیا کوئی
صبر یوسفؑ دا اول بی بی دے اندر پا لکایا
اینویں بات زلیخا دے دل اندر ظاہر ہوئی
بی بی کجھ پرواہ نہ جانے رب دی حمد الاوے
امر مقدروں یوسفؑ اگے آیان پیش کمایا
وانگ یوسفؑ دے بی بی دائم کردی ذکر الٰہی
تک کے حسن تجمل سوہنا سوچ دلے وچہ آئی
بڈھیاں ہویاں پھیر دوبارہ بخشیا رب نورانی
ایسا حُسن عطا جس کیتا اُس دا شکر بجاواں
نیت نماز کھلوتی شوقوں عشق پیالہ کیتا
چالی روز نمازوں فارغ مول نہ ہوئی اڑیا۔
چالی روزاں الی مدت بھلیا نبی حقانی۔
بی بی وچہ نمازاں شاغل سد سد کے ہرجاون
ہک دن راتیں یوسفؑ تائیں جوش محبت آیا
جیونکر اس دن شتنویں کدھے ہیں عشق سمانوں
جیونکر اُس دن وچہ عبادت رجھی جان اساڈی
لاہم اج راتیں جے چولاں نکر خداوند باری
پاٹ گیا وچکار دل کرتہ صد ججہ ہضوروں ادھیا

حالت دیکھ زلیخا بی بی یوسفؑ نوں فرمایا
اس دن کرتہ پاڑن والا اج توں بدلہ پایا

یوم بیوم وقمیص بقمیص

اے یوسفؑ پیراہن اس دن چاک کیتا ایں تیرا
اج دن بدلہ لے لیا توں نے پاڑیا کرتہ میرا
وحی بھیجی آن پیغام سنایا حضرت یوسف تائیں
پایا یوسف تدہ بدلہ اپنا لے لیا اج انھاں ائیں
کوئی نہ بولن جوگا باقی رہ گیا دوہاں اندر
سن کر بات حیرانی اندر آیا نبیؑ پیغمبر
بعد اوسدے پھر بی بی کارن حجرہ اک بنایا
کرو عبادت اسدے اندر بی بی نوں فرمایا
لازم نہیں اسانوں رہدی حمد وں وہ رہنا نا
ساڈی طرفوں اذن تسانوں ہو لو ذکر ربانا
حق تساڈا بہت اسانے حد شمار نہ کوئی
پردگی حالت شفقت تیری بہت اسانے ہوئی
دم دم حمد ربانی اندر روبھے دو نویں جانی
بکد وچے نوں ہووں صدقے جان کراں قربانی
دو فرزند زلیخا تائیں رب عطا فرمائے
حسن برابر یوسفؑ دا انگوں صفت نہ کیتی جائے
پہلا بیٹا منشا دوجا افرا ہیم گرامی
حسنوں وہیں لا ثانی سوہنے وچ جہان تمامی
حضرت منشا وڈا بھائی افراہیم چھوٹیرا
شکل برابر یوسفؑ دا انگوں رحمت پایا پھیرا۔
ہور اولاد جو یوسفؑ والی جیکر لکھساں تینوں
انشاء اللہ اس جاگہ تے فرست ملن نہ مینوں

مقولہ مصنف عفی اللہ تعالی عنہ

واہ سبحان اللہ کیا تابعداری فیض پچایا
بچ گیا نار عذابوں جو کوئی نبیاں دے در آیا
حسب پیغمبر ولیاں لوکاں جیدے دل سمائی
اوسنوں دوہاں جہاناں اندر اوٹ نہ اوسی کائی
لکھ کوئی رب نوں واحد جانے بندگی عمر گزارے
پیغمبر دا منکر دوزخ وگدا جاسی بیبا رے
اک دن موسی رب دے اگے ادبوں عرض الائی
ایڈی برکت کیوں یار تیا تدہ کلمے وچ پائی
نال کوئی بھارا نا کوئی مشکل لفظے وچ ہے ہوئے
بخشے جان گناہ اس پار دوں وچ جہان نہ ہوئے
رب فرمایا بہت ایہ بھارا تینوں سمجھ نہ آوے
دوزخ کھاں آکھ فرعونے تائیں کلمہ بول سنائے
جیکر کجھ نہ بھارا ہویا پڑھ سکے تدہ سناسی
جیکر مشکل جا تسں تاں پھیر پیغمبر مل نہ پاسی
موسی نے فرمایا یا رب اوہ تاں کدیں نہ پڑھسی
وانگ پہاڑاں جالے اوسنوں الجھم دوزخ سڑسی
رب فرمایا اینویں موسی روشن دل جنہاں دے
اوہ تاں اج نہیں نال پیغمبراں جانا کہہ جل کھاسی
جنہاں دلاں تے جہلاں لگیاں کر دے وردنا سے
پوندے نہیں قبول تنہانوں ساڈے بھی پیارے

یا ہے جیہہ ہدایت میری دے نہیں رستہ پاندا کوئی
وانگ ابوجہل دے رووَن دل جنہاں دے کالے
سُن ہن ذکر ابوجہل دا تینوں بول سناواں

کدیں نہ بچیا جس پر میری رحمت مول نہ ہوئی
وعظاں کیتیاں کدیں نہ پکڑن نیک ہدایت چالے
جیہو نکر نظر کتابوں آیا دلوں نہ مول بناواں

بیان ذکر ابوجہل

رونق المجالس والا کیا خوش نقل سنائے
بیا چاچا حضرت دا سی ساکوں دشمن پاک رسولؐ
اک دن کان شہادت حضرت اوسنے متا لکائی
کہندا کس سبہوں یاراں دلوں دلیل دوڑاوے
توں ہیئے رہو مریض گھر بوجہ خستہ حال کجانا
ڈھوڈھی اندر کھوہ وڈا اوّل کھٹ شتابی
اوس بچیں پہلے کھوہ دے اوپر ایہہ بھی کم کرالے
جسدم گر پوے کھوہ اندر پاک رسولؐ ربانا
حال وہائی لکھ سناوے واسطے رب دے پاوے
ہوسی پھیر خلاصی تیری مرسی دشمن تیرا
سن کر ابوجہل لعنتی نے کھوہ اک کھٹایا
آپ مریض منجی تے پیا ہو کر وانگ بیماراں
پاک رسول کریم اکرم نے بات سنی جد ساری
لکھیا کوئی دشمن پاک نبیؐ سنگ آہے ویر کماندا
سنت کرن عیادت آئی پہنچیا منج بیماراں
جو کوئی مومن بھائی اپنا پچھنے کارن جاوے
بڑی عبادت اسدی جیہڑا پچھے منج بیماراں
سنو حقیقت جسدم حضرت اسدی سنی بیماری
جد دروازے کول آئے تے وحی خدا دا آیا
یا حضرت مت پچھو اسنوں اسدے بڑی خرابی

ابوجہل سنگ پاک نبیؐ دے سیدا ویر کماوے
دم دم دیندا ایذا نبیؐ نوں اسنے دلوں قبولی
کراں شہید رسولؐ خدا دا صاحب صدق صفائی
اوڑک اوسنوں ابلیس طرح دی مت شیطاں سکھاوے
تیرے پچھن کارن اوسی بیشک نبیؐ یگانہ
گر پوسی جد کرن عیادت اوسی نبیؐ جنابی
چاروں طرف بٹھاوے نوکر وڈے مارن والے
کہندا نوکراں نوں جو پھر اوہ ٹبیاں آل اڈانا
بات نہ سنی معاف چھڈناں جھٹ نال مر جاوے
بہتر ایہہ کم کرو شتابی آکھیا منوں میرا
ختم نبیؐ دے دکھ دیون نوں شیطاں بکر سکھایا
ہو یا چرچا مرض اسدا اندر شہر بازاراں
فوراً اسدی پرسش کارن کیتی آپ تیاری
جد بیمار ہونے تاں حضرت جلدی پچھنے جاندے
کرنے کم جیہں سی کیتا حضرت شاہ ابراراں
ہر قدمے کئی نیکیاں اوسنوں رب عطا فرماوے
عیبوں ملے خلاصی اوسنوں جاوس عیب ہزاراں
ٹرپئے پچھن کارن اوسنوں نال ارادے ہادی
باطن حال نبیؐ دے تائیں واضح کر سمجھایا
کیتا بھیس بیماراں والا اوس ملعون جنابی

Marfat.com

کھوہا اک کھٹیا اُس نے تیرے کارن اندر
سُن کر حضرت اوسے ویلے واپس قدم اوٹھایا
ٹھوڑا سخن رسول اللہ دا ہویا قبول شتابی
اوس نے کھوہا حضرت کارن کر کے مکر کھدائیا۔
جو کوئی راہ کسے دے اندر مکروں کھوہ کھٹیندا
یعنی جو کوئی حق کسے دے نیت نال ہدلاوے
القصہ جد حضرت صاحب واپس قدم اٹھایا
اوہ کھوہا جو کھٹیا منیحیں یاد نہ اوسنوں رہیا
جدا اوہ ڈگیا کھوہ دے اندر پائی خبر غلاماں
جرم عمل واجھڑا پیا ڈاڈھی مشکل ہوئی
ٹٹو سٹ لگن پیئے وٹے جیوں ساوں دیاں بالاں
جو کوئی آوے باہر آوے باہر وچ تراڑاں
جس دم جاتا مر گیا ہُن یاراں سمجھ کھلوئے
جس دم بہت اندیشہ کر کے کھوہ ول دھیان لگایا
اے بیفکرو یاراں والیو کیتی بڑی دلیری ئے
بہت وری سمجھایا میں ہاں خود سردار تساڈا
سُنکر بات غلاماں تائیں دل وچ چنتا ہوئی۔
اساں نہ جاتا بجھیا تینوں قسم خداوی چاواں
اوڑک کر کے عذر بہانہ رسی ہک منگائی
اوہ نہ رسی پوری ہوئی ہور رسی ہک آندی
بہت رسے لمکائے کھوہ وچہ کوئی نہ ہووے پورا
زور لگاون باہر کارن رسے وچہ وگاون
انھا ہنیرا جو نبیاں سنگ دینے کماون لگے
نبیاں نال کھیڑن والا کدیں نہ ثابت جائے
سمجھ لیا کافر نے ہیں ہُن بچدا ناہاں کدائیں

ایہہ جو ڈھیہ پوسی جدا اوسی بچھے کان ہو پیغمبر
بنتی واپھل باوین شالا ہنہ تھیں سخن الایا
وَمَنْ اَسَاءَ فَعَلَيْهَا جیونکر کہندی ذات جنابی
غیرت ربدی اوسے تائیں کھوہ وچہ پکڑ وگایا۔
اللہ صاحب اس دے تائیں اُس وچہ پکڑ سٹیندا
اللہ صاحب اوہ نیت اوسدے پیش لیاوے
یاد کافراں کسے قسم دا کم دے وچہ آئیا
اجن چینی گھم کرندا وچہ کھوہے جا پیائے
ڈھیہاں دی آکٹ چڑھائی نبیاں شور ہنگامہ
حال پوکار کرے پیا کافر سول تے سنداکوئی
یاریاں دے یاراں نوں وقت پیا بار آیا اول
تک لگ دے کافر والیاں اڈیاں آن ہکھاڑا
کیتڑاں لیون کارن گرد دے آن کھوہے دی موہے
پھر اُساس ابوجہل نے سخت آواز سنایا۔
ہن چھڈ یوسے جس دم ہوئی ختم جنانی میری
ایہہ تساں نہ سنیاں کجھ بھی پٹیا تخم اساڈا
بے ادبی دے یاروں لگا عذر کرن ہر کوئی
بلکہ مجھیا ڈٹھا آکے حضرت نبی سچا والا
اوسنوں باہر کڈھنے کارن وچہ رسی لمکائی
اوہ بھی سول نہ پوری ہوئی یار دگی سر باندی
کھوہ وچہ ونڈ مچائی کافر بھونکے جیسی کہوندا
کافر ہور بیٹھے ہوئے رسے لڈ بچاون
کیتا اپنا سر آکڑن آوے اس نوں اسکے
غیرت ربدی شاناں نبیاں اسنوں پکڑ دکھاوے
جتنک آن نہ کڈھے تینوں پاک محمد سائیں

بچے کڈھسی ناں اوہ کڈھسی ہور نہ کڈھے کوئی
بول سُنایا ابوجہل لے جاؤ تُسیں تمامی
اوسدے باہجوں معلم مینوں اوکھا باہر آنا
سدلیاؤ سدلیاؤ اوہ منظور حقانی
سُن کر حضرت دے دل نوں کرآئے پنجہ قطاراں
یا حضرت اج چا چا تیرا ڈِٹھا اکھوہ وِچ جالے
رتّی کوئی نہ اپڑے اوسنوں نبی مصیبت بھاری
سن سوال کماں اونہاں دا چلے نبی گرامی
آپہنچے اس خانے اندر کول کھوہے دے گئے
اے بہتر سچا تیرے تائیں بلیا شان گرامی
حضرت کہیا جیکر کھوہوں باہر کڈھاں تینوں
آہو اس تیا یا اگوں پر حق نبی منیساں۔
تاں پھر حضرت کر بسم اللہ ہتھ اپنا لمکایا
کینا ہتھ اوتاں کافر نے پکڑیا دست نبی دا
باہر کڈھ کے خوب آراستہ جیدم کافر ہویا
کہندا ایہہ بہتر سچا میرا کیسا جادو کردا
ہن ویکھو جس کھوہے وچ نہ رسّا اپڑیا کوئی
سنکر حضرت اوسدے تائیں نیک جواب سُنایا
آخر بات نہ منیں اوس نے چلیا دین الہاں
جیدم اللہ رحمت کرے اوپر فضلوں آوے
جیویں زلیخا نوں ربّ والی رستے اندر لایا۔
کافراں دے گھر جمیاں ہویاں جنتی وینڈا
حبشی خاص بلال جیہے وچ جنت پان بہاراں
بس میاں نہیں وس کسے دے کریں جیویں اوہ چاہوے
ہر دم اسدے فضلاں دی آس ولیہہ دینے

واہ بھلا جیکر کڈھسیں ورنہ ختم جیاتی ہوئی
سدلیاؤ کڈھنے کارن پاک رسول گرامی
اوہ مقبول خداوند والا کامل مرد سیانا
ورنہ اسدے باہجوں میری ختم ہوندی زندگانی
بعد سلاموں عرض الاون کر کے ادب ہزاراں
باہر سُول نہ آوے توڑے لاکھاں کڈھنے والے
یا حضرت تشریف لے چلو اس تیکر بکواری
جاتا امت کے چا چا ساڈا ہو جاوے اسلامی
ہتھوں کافر پاک نبی نوں کر آواز بلائے
کڈھ کھوہے چوں میرے تائیں کوشش نال تمامی
سچا نبی خدا دا کہیا پھر ہیسیں مینوں
باہر آندیاں سارے تیرے سچ ایمان آنیساں
پکڑ شتابی اسدے تائیں کافر نوں بتلایا۔
اوسے وقت کافر نوں حضرت باہر پکڑ کشیدہ
پھر انکاری حضرت طرفوں ہو شتاب کیلو یا
اسماناں نے بھی دو ٹکڑے کیتا چن بدردا
باہوں جھک لٹکایا اُس نے کیسی سحری ہوئی
جادو نہیں ایہہ بلکہ تینوں معجزہ اسلام وکھایا
کون ہدایت دیوے جسنوں حکم نہ ربّ جانوں
لکھ سالاں دے گمراہ تائیں رستے اوپر لاوے
نال انوار تجلی اوسدا روشن صدر بنایا۔
پیغمبراں دے چاچے منکر دوزخ وچ سڑیندا
ابوجہل جیہے صاحب منصب جاون اندر ناراں
اوہ غنی دربار گرامی بے پرواہ کہاوے
اُچی بات مخالف والا بول آوازہ کرنیہے

Marfat.com

بس اَنھیں یوسف والی جلدی سن کہانی ‖ کیونکر آن ملے یوسف نوں بابل نے کروانی

بیان محزون شدن خلایق بسبب قحط سالی و سوال کردن برادران یوسف پیش والد بزرگوار برائے آوردن غلہ از شہر مصر

سنو حقیقت جد دنیا تے قحط زمانہ آیا ‖ ہو گئی خلق ویران تمامی بھکھے بار سو کایا
ہوش حواس آوارہ ہوئی طاقت رہی نہ کوئی ‖ بھکھی مردی خلقت ربدی مشکل نازل ہوئی
کل خلایق فاقہ ظالم جانوں مار مو کائی ‖ شور فغاں آوازہ ہر کو کردا حال وہائی
ہک مصر وچہ نیک آوازہ خوشحالی دا آوے ‖ ہر کوئی آس خداوی کر کے انوں دا اک اٹھاوے
کل خلایق شہر مصر ول اٹھ اٹھ کردی دھایاں ‖ حاکم شہر مصر دا چنگا کھر بھر دیندا پایاں
حضرت یوسف حکم سنایا سبھ وسڑوایاں تائیں ‖ وافر اک کسے نوں دانہ بالکل دینا ناہیں
جیکر غنی تمامی دانے قیمت نال لیجاون ‖ بھکھے لوگ غریب تمامی کہروں لیکے کھاون
اتنے دانے دینے جس تھیں پورا اوتھلیدیوے ‖ مت سے دانہ اس تھیں وافر زاید خرچ کچھیوے
جو مسکین سوال سناوے دینا سنوں دانے ‖ خالی مول نہ جاون دینا کہیا رسول ربانے
جو آوے سو خوش ہو جاوے جائے دعائیں کردا ‖ مت سے خالی پرتے کوئی رکھناں خیال امردا
شہرہ حضرت یوسف والا ہل گیا ہر جائی ‖ ہو جاوے پھر صفتاں کردا واپس پرتے بھائی
اسوقت یعقوب پیغمبر شوق یوسف باروں ‖ رہندا جنگل حجرے اندر نکل گیا گھر باروں
صبر آرام نہ دلدے اندر تاہنگ سجندی بھاری ‖ جنگل دے وچہ حجرہ بلیا اوس محبوب غفاری
رستہ سی اوہ شام مصر دا جتھے جھگی پائی ‖ آندا جاندا شہر مصر دا آکر ملدا بھائی
جاون والے شہر مصر نوں آکھن حضرت تائیں ‖ کرو دعا اسانوں مطلب دیوے اندر سائیں
چلے شہر مصر نوں اسیں طرف عزیز گرامی ‖ کیونکہ سجا اسدیاں صفتاں آکر کرسن لوک تمامی
دانے راہ خدا تے دیوے جو کوئی حاجت جاوے ‖ حصہ پہیا سکیناں تائیں عزت نال ہٹاوے
اسیں بھی چلے آسرا کر کے واحد رب اکبر دا ‖ سانوں بھی مت دانے دیوے شاہ عزیز مصر دا
جاندے لوگ کہن انکے آندے اسواح فرماون ‖ حیدم واپس ہو کے مصر ول پیش ہی دی آون
یا حضرت کیا صفت سنائیے شاہ عزیزی والی ‖ جاون اوسدے در تے دو کے لکھ ہزار سوالی

Marfat.com

کدیں نہ موڑے خالی کوئی ہر نوں بند وانے
زیادہ دنیا داراں نالوں عاجز بندے جانے

کئی سرداراں کئی مکاناں رہیاں کان پڑایاں
شاہ خدا دے دیوے لنگروں ہر نوں بھر بھر پایاں

شام ولایت دا جو جاوے اوسنوں بہت نوازے
رحمت شفقت والے اوستے کھول دیوے دروازے

خوش کلام الاوے ہر نوں مٹھے وٹنہ پاوے
مرحبا کہہ مسکیناں نوں اپنے کول بہاوے

سن سن صفتاں نبی پیغمبر دلوں دلیل موڑاندا
کون ہووے اوہ ایڈا جیہڑی شفقت بہر کماندا

الیساں صفتاں پا ہجے پیغمبراں ہوراں نہ اینہا پایا
کون کوئی اوہ صفتاں الیساں الا یار بسایاں

یا اللہ جو شاہ گرامی ایڈ سخاوت کردا ئی
کون خع وحافظ ہووین اس دے ہر یک فعل امر دا

ہائے افسوس نہ جاون جوگا نہیں تاں سر پر جاندا
دیتی شاہ دے حاضر ہوکے ادب زیارت پاندا

شاید اوس وطن دے وچوں ملدا یار پیارا
یا کوئی خبر دسیندا مینوں کردا درد کنارہ

خوش اوہ شاہ سلامی جیہنوں جاوے خلقت ساری
شاید خبر دسیندا مینوں یوسفؑ نبی غفاری

واللہ اعلم یوسفؑ مت کے قحط زمانے مار رلن
گیا ہووے دانے لیون نوں اوتھے شوق پیار دلیں

رل پوے اوہ جانی مینوں ایہہ کیونکر جاواں
آن ضعیفی غالب ہوئی ڈھلیا عہد بچہاواں

دور ہوئی روشنائی اکھیوں پھریا ہور زمانہ
قدم چلن تھکیں بھاری ہوئے مک گیا مال خزانہ

پہنچ نہ سکاں شہر مصر نوں ہیں عاجز درماندا
جیکر جا سکدا تے پچھدا جا کر حال سجناندا

غزل

افسوس مجھ کو طاقت ہوتی اگر چلن کی
البتہ جاکے میں خود پچھتا خبر سجن کی

اک یار کی طلب ہے اور کچھ نہ ہے طلب
عاشق کو کیا ضرورت لوگو کفن دفن کی

بلبل کی مثل بھٹکا باد خزاں سے ہیں
آتی نہیں کدھر سے خوشبو عجب سمن کی

پیارا یار دلبر دل میں کمال ہے
پتنگ کو ضرورت ہوتی شمع اگن کی

جب خشک ہوا باغیچہ مالی محزون کائی
صد سال گذرا تب بھی دل شوق ہے چمن کی

اپنے وطن سے بچھڑا اگر ہے صدر نشین
تب بھی ستاتی اسکو ہے ہم ہمدم وطن کی

اعاجز کے مثل لکھاں نالاں حیراں ہیں
چاہتے ہیں جیدناناں خوش یار کے دفن کی

سن سن خبر عزیز مصر دی نبی یعقوبؑ بیچارا
نیک دعائیں کردا اوسنوں دوست سیدا پیارا

اس حالت وچہ اک دن سارے صاحبزادے آئے
ہتھ بنھ عرض سناون لگے نعرہ کار تہائے

عاجز حال نمانے ڈاڈھے بھکھوں تنگ بیچارے
نرم کلاموں بابل اگے عرض سناون سارے

یا حضرت ہو راضی سانتھے بدلو نال اساڈے
فاقہ بھکھ لاچاری ہوئی ہویا حال فقیراں
جنگل اندر کھنڈ پھنڈ سارے کردے پھراں گذارا
چپ چپاتے رہندے تسیں کرو کلام نہ کوئی
فرض کیتا جے اسیں گناہیں پر تقصیر تساڈے
حاضر لڑ کے چک لیائے ادب سلاماں کردے
شدت گرمی قحط زمانہ سختی پاروں آئیا
سن کے نرم کلاماں حضرت انھاں ول نیر چلایا
جاگی پیڑ پرانی آکے ہنجوں رہن نہ ڈلیاں
اگے یوسف دی دلگیری حدوں پار لنگھائیا
ہو لاچار تمامی حاضر کر گئے صاحبزادے
اے فرزندو شہر مصر وچہ حاکم نیک سنیندا
جو کوئی اوسنوں عرض سناوے مطلب دلدا پاوے
رب ورگاہ تے ڈالے دیوے عزت نال نواوے
تسیں تمامی بھی اس جانب جلدی ہووو راہی
بڑا رحیم اوہ رحم کریندا خلقت دسے حالا-
جاؤ اس حضور وچارے سنت پاؤ بھلیائی
سنکر صاحبزادیاں اگوں عرض بیان سنایا
جیہڑا سوہیں دسال کھوٹیاں اندر گھر اساڈے
ست قبول نہ ہوون اونہاں نوں پھر واپس پرتاوے
جیکر درم تساڈے کھوٹے نسب تساڈی عالی
ایہو مثال تیری ہے اندھ بند یا بر تقصیرا
ایہہ عالی شان ہے وسدا جس دا اپنی نور پاتدا
نبی محمد واجس جائی نام سدا سیں پارا
کی ہویا جے پاس نہ سے کجھہ صاف اعمال نہ کوئی

کریو کرم کریمی جلدی تک کے حال اساڈے
دکھ آزار اساڈے اوپر آئے گھت وہیراں
تنگی فاقہ پاروں ساڈا ہویا حال آوارہ-
کدیں نہ ہوئے ویہہ برساں دی مدت آکر ہوئی
کی ہے دوس اینہاں دے اندر ایہہ ہو وال ایانے
یا حضرت تک بال ایانے فاقہ پاروں مردے
کرو دعا اینہاں دی خاطر یا مقبول خدایا
سبھ اولاد نشانی تک کے ترس تسانوں آیا
اشکبار دیدہ یاراں وانگوں دو چشماں چلیاں
اتوں آکر یاداں پتراں سوں فراق جگایا
عرض بیان سنائے سبھنوں سکے نیک ارادے
مسکیناں محتاجاں تائیں اسنتیاں فیض ونڈیندا
پھر پاتریا آوے جو کوئی اسول تاجر جاوے
ہر پاسے بخشیں صفتاں سدی دے آون خوشی آوازے
انشاءاللہ مطلب دل دا کرسی حل الٰہی
صفتوں معلم ہووے جیونکر ہے کوئی نبی تعالیٰ
نال ادب دے کرنی جا کر خوب کلام صفائی
ساڈے پاس نہ مال خزینہ یا مقبول خدایا
انہاں دراں دے لیون بخشیں ہر کوئی ہین دو دوا
مفتی بیندا ایوسی سانوں نال پھر نبی نبا دے
شان رسولاں کارن کرسی کرم ہمیشہ داتا
نبیرے عمل تمامی کھوٹے ہر پاسے تقصیرا
اسدا اشنان حسابوں باہر انت نہ پایا جاندا
فور آتیرا اوس منزل بخشیں ہوسی پار اڈ ہارا
حرمت نال پاک نبی دی تینوں نے دل وچہ رکھی ہوگی

Marfat.com

ہو جاسی چھٹکارا نیر احسب بنی دی پاسوں۔
حضرت کہیا صاحبزادیو دولت عرض نہ کوئی
اوّل ساڈا جاندیاں ساری ہی ادب سلام سُنانا
بنجھ کے صفاں قطاراں کھلناں نیویں نظر لگانی
جیکر آکھے بہنا بہناں ورنہ کھلیاں رہناں۔
ادب آداب زیادہ کرناں جیوں شاہاں دا چالا
جد گل پچھے تد گل کرنی وافر بات نہ کرنی ہو
جد دم کھاناں کھاون لگو نال ادب دے کھانا
کنڈ نہ کرنی شاہ دی جانب پچھلی پیریں ہٹنا۔
جو کجھ گل کچہری وچوں باہر سن کر آسو دو
بھیت شاہاں دا ظاہر کرناں ماڑی گل ضروری
جیہنوں شاہ فرمان سُنائے کرناں کم فلاناں
خوب طریقہ فرزنداں نوں دسیا بنی یگانے
وچ پردیساں جد وطن نوں کرکے چلے ہایاں
وچ پردیساں مشکل بھاری ہر بندے نوں آوے
وچ پردیس مخول نہ کیجے وافر ہسئے نہ ہسیئے
جو کوئی وچ پردیس کسے سنگ جھگڑا انہہ کھلوئے
ایہہ طریقہ جد پردیسیں جاون لگدا کوئی
وچ پردیساں ادب بجانا پھیر ٹھساونہ پاناں۔
نہیں بسر پردیسی والی نال دیسی دے جاندی۔
پردیسی نوں دکھ مصیبت جے کدھرے بن جاوے
اسے خاطر فرزنداں نوں ادب یعقوب سکھایا
شاہاں اگے حاضر ہوناں ہوندی گل اوکھیری
حضرت نے فرزنداں تائیں ادب آداب سکھایا
اوہ نال حضرت یوسف لگے حاضر ہوناں آہا

جیوں یعقوب طفیلوں بھائی شان پاون کا رو...
کرسی عزت جد اوسنوں ساڈی دانش ...
بے ادبی دا سخن نہ کوئی وچ حضور الا نال
آسوں پاسوں گل نہ تکناں نال کجھ سخن زبانی
امر ضروری باہجوں بالکل وافر سخن نکھنال
مت کے اس حضور اعلیٰ وچ بولو سخن ملیا ...
بھارا خوف ہوندا سلطاناں بات دلے وچ دہری ...
واپس ہوون لگیاں بالکل مکھ نہ موڑ بھنوا...
صبروں دکھ مصیبت والا بھار سر تے کٹنا
اوہ گل باہر معلوم کرسی اپنے عقل قیاسوں
خفا ہوندی شاہ اس گل پار ول کردی نامنظو...
کرے غشتابی جلدی اوسنوں ہوگئے شل جوانا...
نابجوست منظوری پاون بچڑے درد رنجانی
ناں ہووے بے ادبی پار ول پاون سنت جزا ...
لازم اوسنوں ہر کسے دا ادب اداب بجا...
کر بیٹھے ہل جی ہل جی ہر روم شہر جنہاندے و...
سر پر غالب اُس دے اوپر وطناں والا ہووے
مائی باپ وڈیرے سندے پاون اوسنوں ہر دو
لگایں چار جے کدھے کوئی تاں بھی چپ کر جا...
گل قبول اونہاندی ہوندی وسنی جھوک جنہاندی
اللہ باہجوں کوئی نہ اوسدا آکر درد ونڈاوے
کیوں جو سفر اونہاں کدائیں اگے سی از ما...
پھر طلبندے جے نہ تھکیں نکلے وافر بات اوچ...
اینویں ادب نماز پڑھن دا اسانوں بنی بنا...
وچ نماز اوس اگے جانا جو شاہاں دا شا...

Marfat.com

انھو پچھ عرض کہلو ناکیتی فرزنداں دے نائیں
اینویں منتھا تیہ وچہ نمازاں کریئے حمد ثنائیں ـ

ںڈنہ کرلی شاہ دی جانب بابلؑ نے فرمایا
اینویں کنڈنہ کرنی قبلے حکم نمازوں آیا ـ

ب سلام زیادہ کرکے نہویں نظر ڈکائی
اینویں حکم نمانوں چاہے کہے رسولؐ خدائی

ضرت کہیا جو پنجواری پنج نمازاں پڑھدا
عالی شان حضور ول پاوے فرمودہ سرورد ا

صلوات معراج المومنین پاک نبیؐ فرماوے
ہے معراج نماز مومن نوں مت کوئی شک لیاوے

ں ثواب فضیلت اس دی تینوں بول سناواں
اسنھیں تھیں پچھے صاحبزادیاں دی خدمت وچہ آواں

بیان ثواب خواندن نماز

ے ہتھیار نمازی کارن وضو کرناں آیا ـ
الوضوء سلاح المومن جویں نبیؐ فرمایا ـ

مولا سرو تے جنہاں شان ملے اس تائیں
جسنے وچہ بیماری وضو کیتا کان ثنائیں ـ

وضو کر جد وچہ نمانے آکر داخل ہوندا
اینویں جاپے جیوں کوئی سرکے وچہ دربار کھلوندا

للہ اکبر نوں جس ویلے مرد نمازی کہندا
حضرت کہیا عیبؓ اوسدا کجھ بھی باقی رہندا

ل عبادت ہر ولے دے بدلے اللہ دیندا
جدوں ثنا نمانہ چاہے مومن شروع کریندا

عوذ تے تسمیہ پڑھندا لکھے اللہ سائیں
چار ہزار نیکی اوس کارن ہور بھی نیک جزائیں

ر ہزاراں بدیاں اوتھیں اللہ دور ہٹاوے
چار ہزاراں درجے اوسدے جنت وچہ دوہ دے

ں جسو یلے الحمد نوں نال خشوع الاوے
حج عمرے دا درجہ اوسنوں رب عطا فرماوے

رکوع دے اندر جاوے اینویں جانے بھائی
جیو نکردزن اپنے زر وتی اندر راہ خدائی

تب اسمائی پڑھنے جتناں اوسنوں وچہ دیندا
تن تسبیحاں وچہ رکوع دے مومن جدوں اکھیندا

ندم سجدے اندر جاوے اینویں دل وچہ جانے
کیئے آزاد غلام ہر آیت ہتنیاں وچہ قرآنے

تسبیح کہے سجدے وچہ پاوے درجہ بھارا
نال شمار دیہاں پریاں دے ہوس علیحدہ ل چھڈ کارا

ہاں بدیاں دور ہودن تس اتنیاں نیکیاں پاوے
وچہ بہشتاں روز قیامت خوشیاں کر جاوے

دوں تشہد پڑھدا مومن وچہ بلس صبوراں
وچہ حضور خداوندوالی ہوے کنوں قصوراں

سلام علیکم آکھے پا فراغت بھائی
دکھ ور جنت دے اس کارن کھولے ذات خدائی

ں دروازے وچوں چاہو دسے تجوں جاوے
کوئی نہ اوسنوں امر الاسول ہٹکن والا آوے

ے پاک گناہوں بالکل اپر امرد نمازی
شان نمازی دا ہے اوچا کنوں عبادت غازی

Marfat.com

ایسے ایسیں زمانے اندر خلق پیدا ہیں آہ ہوئی
کتنی جگہ کلام اللہ وچہ ذات خدا فرماوے
جیکو نئی پڑھے نماز نے اوہ بھی اپڑی جلد مکاوے
قومہ جلسہ ٹھیک نہ کوئی دلوں بجاؤں کرداوے
جس نے ٹھیک نماز ادا ہوں کیویں مول گذاری
پڑھو نمازاں نال ادباں تاں پاؤ بھلیائی
اس نمازوں تارک جیہڑا اوسی حشر دیہاڑے
جیہنے پڑھی نماز ہمیشہ پاسی عزت عالی
یا ہیچ نماز نہ عمل کسیدا الم آویگا کوئی نہ
بس ہا نہ جھ توں صاحب ادباں حالا یوں شتابی
ذکر نماز تسبیل کتابوں نظری آوے سارا
اوتھے سب فرزند ہی وسے کر تیاری کھلے

پھڑ رے شہر حلب وچہ سینی پڑھے نمازاں کوئی
پڑھو نمازاں پڑھو نمازاں مولا فضل کماوے
جیویں کوئی بہا جر طوانتھا چائی ہٹی جاوے
وچہ نماز شنا وروانگوں جاوے پھس تند
روز قیامت تہا اوسدے تے جاویگی اوہ مار
شل نماز نہ دوجا کوئی عمل چنگیرا بھائی
چاروں طرفوں اسدے تائیں دوزخ دی اگ ساڑے
بے نماز دی دوزخ اندر جاسی مٹی گالی
بہت تاکید خداوند طرفوں ایس عمل دی ہوئی
کیویں مصر نوں ہوئے روانہ اوہ مقبول خدا
جینوں شوق اوس اندر جلکے پاوے ہک دیہاڑا
دستو حال اونہاں دا جلدی جیویں مصر نوں چلے

بیان روانہ شدن فرزندان بحکم پدر بزرگوار سوئے مصر و آمدن نزد مصر و ملاقات کردن با حاجب

کرن روایت جدوں پیغمبر سبھ نوں مت سکھائی
کر دعا پیاریاں تائیں رخصت حکم سنایا
کجھ مقدار پشم تے ہنبہ نقرہ کار تباوے
بنیامین رہیا گھر اندر باقی ہوئے روانہ
اوتھے جو بنیامین نبی دا اوہ بھی لے لیا نالے
حال فقیراں گل وچہ لیراں ہیں قربانی جاواں
صورت شکل نورانی سبھدی وانگوں بدر نورانی
پیغمبراں نوں ایسیاں تنگیاں جیکر آون لگے
ٹر چلے پردیسی عاجز چھڈ وطن گھر باراں
ٹر دیاں ٹر دیاں منزل کاہن آئے مصر کنارے
اس تھیں پہلے حضرت یوسف ایہ قانون بنایا

جیویں طریق ادباں والا سمجھے دسیا بھائی
نال اسباب جولا گھر وچہ سبھ کجھ لے پائے
پچوڑاں سوداں بھی ہابل چلے دیو چہ پاو
فی امان حوالے رب دے رب کرے خصما
چلے موڑ مہاراں تائیں سوہنیاں چہریاں
حالت فاقہ لگھن ہاروں قسم مینوں شرماوا
فاقہ ہاروں گھر دے اندر واقع سخت حیرانی
دوجیاں نال جے ورتے انہاں کجھ اجیہے
رضی اپنی بھالن کارن چایاں شوق
شامی دروازے دے لگے آگئے حضرت
ہر دروازے لگے حاکم کردا پہرا ہر

اوسنوں کہیا جو کوئی آوے دور وطن دا راہی
جتنے بندے ہووَن سبھ دا نام نشان لکھا نا
ساری حال حقیقت اسدی لکھدینی سرکارے
شاہی دروازے دے اگے عجب مکان پوایا
سب دروازے لوہے والے طرز عجیب نکالی
ایہہ نیت جے کدیں کدائیں ماپیو جائے آون
حکم یوسفؑ بخشیں ایہہ قانون قدیمی ہیسی جاری
پچھ حقیقت بھیجن جلدی وچہ دربار گرامی
خوش وسوئی شاہی ورتے نوکراں نفراں لائی
اس حالت وچہ صاحبزادے جا کر اڑے سارے
سوہنیاں صورتاں قسم عجائب ایہہ جالِ غریباں
ہکو جیہی برابر سبھ دی صورت جلوہ کردی۔
صورت شکلاں تک حاجب نوں بھل گئی ہادی
ادب سلام زیادہ کر کے خدمت اندر آئیا
خدمت کردیاں دن تمامی گذر گیا وچکاراں
فجر ہوئی تاں منشی صاحب قلم دوات لیایا
کی کجہ نام نساڈا اکس دی ہو اولاد تمامی
سن کر صاحبزادیاں کہیا کیہل تم پچھو سانوں
حاجب آکھیا حکم حضور ہی سانوں ہے سرکاروں
پتر لکانا پچھے اس تھیں بھی ولدیت ساری
ہن پچھے ناں داخل کرناں اندر مصر کدائیں
وچہ سرکارے نام نساڈا لکھ کر اسیں بھیجیاں
اوسے طوروں ہر ہاک سومن بعد مراں دے دکھائی
اوّل سومن تیر وچارے بے شک پچھیا جائے
پلصر اطعل تیتیں جائیں پر سخن ہر اوں ہوسی

سبھ حقیقت لکھ کر بھیجو اندر دہول شاہی
حلیہ صورت شکل برابر بھی سبھ پتا لکانا ئو
اسٹھیں پچھے شہر وچ جاوے آون دینا پہلے
خوب عمارت کر کے اوسنوں نقشاں نال سجایا
خاص عمارت اسدی اندر سجدہ دولت گالی
ڈیرے کالیس مکان وچ جاوے سبھے کینے جاون
جو کوئی شام دیاروں آوے پچھن حالت ساری
کوئی نہ پچھے باہجوں خالی جاوے بندہ شامی
منشی چوکیدار بہائے کر دے کارروائی
صورت حسن برابر سبھدا چمکن رخسارے
ایسے بندے نظر نہ آئے اپر نال نصیباں
حسن نورانی تے لاثانی حکمت کاریگر دی
پیتے مدہ محبت والے چڑھ گئی مست خماری
وانگ مریداں حاضر ہو کے ادب آداب بجایا
راتیں بھی وچہ خدمت حاضر وانگوں خدمت گاراں
دسو پتا لکانا سانوں آن خطاب سنایا
کس شہر وچہ ڈیرا کتنا پلے خرچ گرامی ہو
کی ضرورت وطن لکانا پچھنے نال نساڈوں
جو کوئی راہی کسے ملک دا آوے دور دیاروں
حلیہ لکھ کے شاہ دی خدمت جا کر دے [illegible]
حکم حضوروں ناداں کہیا اساں نساڈا آئیں
جیوں پیر لکھیا اوسی اگوں اوس پر عمل کریساں
بھیجیا جاسی عملاں یاروں پکا حکم خدائی
اوسنتھیں پچھے پھیر شتابی پل دیواری آوے
جج نماز نکوتاں والا لیکھا پھیر ناں ہوسی۔

Marfat.com

جو کوئی پاک حسابوں ہویا جنت ڈیرے لاسی
جنہوں گھٹسی پکڑ فرشتے اوتھے سبھ سڑ لیسن
یا ہیجہ فضل دے اوس دیہاڑے بنسی مشکل بھاری
سنو حقیقت جب حاجب نے ساری بات سنائی
تاں پھر صاحبزادیاں کہیا حاجب بیٹھی تائیں
سن کر حاجب بات رسیلی ادہوں عرض گذاری
پر تاثیر کلام تساڈی دلنوں چنگی بھاوے
ایپر دستو جلدی کر کے ایہہ بھی بات ضروری
صاحبزادیاں عرض گذاری دسیئے کی تسانوں
شہر اساڈے قحط نہایت ہیجہ نہ آون دانے
اس شہر دے حاکم والیاں صفتاں لوک کریندے
اسیں بھی سن کے دانے لیون آئے دور دیاروں
سنکر حاجب نے بتلایا صاحبزادیاں تائیں
سن کر صاحبزادے سارے چھم چھم رون لگے
خستہ حال ویرانے عاجز اسیں غریب نمانے
اے حاجب کی دسیئے تینوں کیہڑا حال وہیہائیے
رو رو ندیاں تک گئے حاجب تائیں لگا تیر غماں دا
انشاء اللہ کم تساڈا ہوسی سبھ چنگیرا
لید اوسدے پھر حاجب جلدی پچھ حقیقت ساری

ورنہ وچ عذاب ہمیشہ دکھ ایذائیں پا رسی
وچ عذاب تاخیر نہ کرسن گھڑی نہ پونے دیسن
اتھے ہر نیک عمل نہ کوئی یا ہیچوں فضل غفاری
پچھن کان حضور دل سانوں ہے فرمایش آئی
اسیں اولاد یعقوب نبی دی وطن کنعان اسائیں
یا حضرت کیا بات تساڈی دلنوں لگدی پیاری
وانگ داؤد دا آوانہ سنیاں روگ ولاندا جاوے
کس کم کارن اتناں دوروں آیا ٹولہ نوری
بیحد مشکل منزل بھاری آئی پیش اسانوں
رودن تنگی فاقہ ماروں لوک غریب نمانے
آوندے خوش ہوون سبھے جاندے نیک دعائیں دیندے
دیکھاں دانے ملدے ہیں یا نہیں ملدے سرکاروں
دستو حال نشانی کنتاں آندا انساں ادائیں
دراں کھوٹیاں ظاہر کرنے کارن ول نہ گئے
دنیا دولت پاس نہ کوئی کجھ بھی منہ کریانے
ناں دولت نہ دنیا کوئی نام غریب سدائیے
رو رو نہیں او نہاندے تائیں اوہ حاجب بتلاندا
رو رو نہیں آزردہ ہوندا رودن تھیں دل میرا
ترتیجے روز حضور وچ جالے کر دتا خط جاری۔

بیان مطلع کردن حاجب از آمدن اولاد یعقوب ؑ مر یوسف ؑ را و گریہ کردن یوسف از حالت فاقہ ایشاں

حمد ہزاراں باہجھ شماراں واحد ذات خدا نوں
بڑا کریم رحیم عنایت کرداون نے رائیں۔
آدن لوک غریب نمانے تیتھے جیوں دی سرکارے
عام خزانہ جاری اوسدا اس سے قیامت تائیں

جس نے حاکم عادل منصب کیتا بخشش اسانوں
شہرہ جس دا ہر جا ہوئیا اندر کل ولائیتیں۔
فیض عنایت حضرت طرفوں پایا جاون سارے
کل مخلوق خداوند والی اسنوں کرے دعائیں

Marfat.com

مسکیناں محتاجاں کارن کھلیا عام خزانہ
استھیں پچھے احقر حاجب عرض بیان سناوے
صورت شکل برابر جہدی قدرت رب رحمانوں
ڈول امیراں والی ساری ڈٹھیاں دہشت آوے
فاقہ پاروں بیشک اجکل رنگ ملول اونہاندا
دانے لیون کارن آئے صورت دے لاثانی
دانے پانی چھک لیاندا اونہاں حسیناں تائیں
آئیاں مصر اونہاندے نائیں ہوگئے تن دہڑے
لج اونہاندی حالت ساری بھیجی لکھ تسانوں
چھیتے کیسو ڈیرا کرسن اوہ سوداگر شامی ؏
لکھ حقیقت اتنی حاجب بند لفافہ کریا ؏
پکڑ لفافہ حضرت یوسفؑ کڈھیا خط شتابی
جلئے درد فراق پرانے آ گئے بابل جائے
آ گئے مائیو جائے بھائی نت اڈیکن جنہاندی
بیخود ہوکے حضرت یوسفؑ رونا گہت ککارا
جیدم ہوش آئی حضرت نوں مجلس پھیر اٹھائی
جیوں جیوں حالت فاقہ والی پڑھدا نامیوں ساری
رو رو کے جد عاجز ہویا اکیسوں نیر سکایا
کہندے دس اساں نوں حالت جلدی بول زبانوں
قاصد کہندا یا حضرت ہیں کی کجھ کہاں تسانوں
اپیر ہین اوہ عاجز ڈاڈھے لیراں بدن دوالے
طبع اونہاندی داہنیں ہوندا حد حساب ضروری
اجکل باغ خزاں دے انگوں ہین عاجز کرمالے
الیساں نوں جے دیجے مولا آفت اندر تتے
پھیر دوبارا احدوں باہر رونا بنیؑ گرامی

جسدے پاروں شہر مصر تے ہے آسان زمانہ
آئے دس سوداگر نوری صفت نہ کیتی جاوے
ہے اولاد یعقوبؑ نبیؑ دی آئے شہر کنعانوں
اپیر حال فقیری ڈاڈھا عمدے کھیر دے وسے
اس حالت بھی اجے بلاشک چن بدر شرماندا
الیسا کدیں نہ ڈٹھا اجتک سوہنا حسن جوانی
صورت ویکھ جنہاندی سوہنی یاد آوے رب سائیں
وینی طرفوں دعوت والے بھید کیتنے چامے
ہین اگوس اج کرساں جیونکر کہسو تسیں اسانوں
حکم حضور مطابق پورا ہوسی عمل تمامی ؏
قاصد نزت سواری کرکے آخدمت وچہ دہریا ؏
پڑھکے خطانوں رون لگا اوہ مقبول جنابی
جنہاں بابل پیارے کولوں کوچ مکان کرائے
دلو چہ چھک زیادہ ہوندی بھایانوں بہایاندی
ہوگیا حیران تمامی حاضر آدم سارا ؏ ؏
پھیر دوبارہ چٹھی تائیں ڈہوں پڑھیا بہائی
تیوں تیوں حضرت درد فراقوں رو رو کر دا زاری
خط لیاون والا قاصد حاضر پیش بولایا
کیونکر حال احوال اونہاندا جو آئے کنعانوں۔
وڈے رئیس مبارک نوری نظری آون سارا
ظاہر حال اونہاں مفلس سوکھے دستاویز جالے
تنگیاں درد آزار تباہی کرکر جاون دوری۔
چھکدے بارے دوسہ یاروں لیون آئے دانے
دانے دیکے جلدی واپس کریئے طرف وطن دے
اتنے تک وزیر شتابی ہویا آن سلامی

عرضاں بیان سناون لگا ادب کنوں فرماندا
تاں پھر اُس مصاحب تائیں دسّے حضرت حالے
دیسوں دور لکایا جنہاں قہر نادر وچھڑا یاں
اوہ اج بھائی یابل جائے آگئے مصر وچالے
ہتھ کرداناں وچن والے آگئے بھائی پیارے
سُن وزیر تیا یا حضرت کیوں پھر نیر چلاوُ
حضرت کہیا ایس پاروں رو رو خون اچھلاں
اوّل ایہہ جو نال اساڈے اونہاں جفا کمایا
دو چار رو وال مت محشر وچہ پکڑ اونہانوں ہووے
سن وزیر حضور وچالے اوہنوں عرض گزاری
جنہاں تسانوں کھوہ وچہ سٹیا دیسوں دور کرایا
لے لو بدلہ یار وساتے ہر گز دیر نہ کریو
تاں پھر یوسفؑ نے فرمایا سُن وزیر سیانے
ہوکوئی دشمن گھر وچہ آوے اوسنوں کجھ نہ کہیئے
اج اونہاندی خدمت کرساں جتنی ساتھیں ہوئی
جیکر اج اونہاندے کولوں بدلہ اپنا پاواں
سن وزیر تیا یا حضرت سچ تساں فرمایا
آکھو تاں سبھ باہر شہروں اسیں تمام پھرایئے
خالی چھڈن جوگے ہیں ایہہ تاجر سارے
حضرت کہیا تدہ وزیرا ٹھیک ایہہ بات الائی
قسمت جھگ لیاندے سارے اندر میری شاہی
نہیں قصور اونہاں ہتھیں ہویا بلکہ میتھیں ہویا
بابل نے فرمایا مینوں خواب نہ دسیں کوئی
آپے بے فرمانی پاروں آئی پیش جدائی
اج اونہاندی خدمت کرساں جیونکر ساتھیں ہوئی

یا حضرت کیوں رو رو اتنا کیوں اینج حال تسلدا
ڈٹھے گئے ویر پیارے مینوں کھوہ وچہ ڈالن والے
میل نصیب نہ ہو یا اجیہا ایسیاں دکھوں پایاں
جنہاں داغ فراغت والے سینیاں دے وچہ ڈالے
رووں اونہاندے کارن آوے ہوئے غریب بچارے
ایڈے ادبی والیاں اوتے کیوں اتناں غم کھاؤ
یاد آئیاں دو جے میرے تائیں بھایاں والیاں گلاں
اوسدے پاروں دل اونہاندا سدا رہسی شرمایا
ہوون دوہیں جہانیں مجرم اس پاروں دل روے
آگیا موقعہ تیرا اپنی لے لے جلدی واری
اج اونہانوں گھر تیرے وچہ پتہ کے امر لیایا
ویریاں کولوں بدلہ لیناں چنگا مول نہ ڈریو
دیئے دکھ نہ جو گھر آون بھانویں دشمن دانے
وچہ میدان جے کجھ ہوسکے سنگ دشمن کریئے
جو کجھ ہوئی اونہاندے کولوں جنہاں ویاں نہ کوئی
جھلکے کیونکر صابراں اندر ناواں درج کراواں
ایہہ بخشش لائق ناہیں جو اونہاں عمل کمایا
بعد اوسدے پھر ساریاں تائیں پھڑ کے قتل کرایئے
موقع اج تقدیر اونہانوں پتہ آندا سر کاٹے
ایہہ پر بدلہ لواں نہ بالکل بابل جائے بھائی
لازم نہیں اونہاندے اوتے کرییئے بے پرواہی
بابلوں منکر ہوون پاروں پیش غماندے ڈھویا
ہیں وس سمجھیا بھایاں تائیں بات مخالف ہوئی
اصل وچوں کجھ بھایاں اندر عیب قصور نہ کوئی
بھایاں اپنیاں نوں ہیں بالکل رنج نہ کرساں کوئی

دور دیاروں بھائی میرے عاجز ہو کے آئے
کون جو ذرہ اونہاندے اوپر خفگی نظر اٹھائے

دولت مال اونہاندے اتوں سبھ قربان کرلیساں
دولت والے جنہے منگن مفت اونہاتوں لیساں

سن وزیر ہویا قربانی صدقے صدقے جاندا۔
یا حضرت سبھ خلقت تاہوں جگرا دوہ اونہاندا۔

ہور کسے تے جیکر اتناں کوئی ظلم کماندا
بھاویں کوئی ہوندا کوہ سٹدا جسدم موقعہ پاندا

بعد اوسدے پھر حاجب جانب لکھیا خط گرامی
اے حاجب نت شاہیاں اگے رہناں نت سلامی

اپنی طرفوں ہر دم خاطر کرو اونہاندی پوری
کرنی بات نہ ایسی جس تھیں ہو جاوے منظوری

خوب مکان صفائی والا بیٹھن اونہاندے کرناں
شاہی کھانا نال ادب دے گھر دو ویلے دھرناں

مت کوئی دافر چاوڑ کرکے ہو جاوے انکاری
منکر خدمت والے اوپر بن سی مشکل بھاری

ایسی خدمت کرنی تانجو راضی گھر نوں جاون
اس ولایت اندر بھی جا ساڈا اکرم ہو لاون

چٹھی پڑھ کے حاجب جلدی کیتا اوہنے یادہ
دتا غسل حماماں تائیں کرکے نیک ارادہ

خوب پوشاک تجمل والی دتی بدن دوالے
نوکر چاکر حاضر کیتے خدمت کرنے والے

ہر کوئی حاضر خدمت اندر بدھے منہ کھلوئے
کوئی نہ منکر خدمت طرفوں اکدم جتنے ہوئے

دو تن روز ضیافت کیتی حاجب ہو قربانی
بعد اس دے حاجب نوں آیا خاص حکم سلطانی

آنوں اوہ کرواں شتابی جو کنعانوں آئے
چند دن ہوئے آیاں ہویاں اجے نہ ذرہ بھجائے

سن کر حاجب اوسے ویلے کیتی ترت تیاری
یوسف نے بھی شہر مصر وچ کیتی رونق ساری

گلیاں کوچیاں شہر مصر وچ ہوئی سب صفائی
عنبر اتے گلاب عنبیروں خوشبو دھم مچائی

زینت ناکاں عجب پوشاکاں سبھ امیراں لایاں
شہر بازار محلیاں اندر ہویاں سبھ صفایاں

شاہی تخت سجاوٹ کرکے اچھی طرح ٹکایا
سونتیاں جڑیا سر دے اوتے سائباں لگایا

خوب طرح دی زینت ہوئی صفت نہ کیتی جاندی
جیونکر موسم پھل نے اندر باغ بہار لیاندی

نوباں سبھ پوشاکاں لایاں زلفاں خوب سجایاں
یار یاراں دے ملنے کارن کرشے سون ودھایاں

مجلس گاہ وچ قسم قسم دے یوسف بنی حقانی
فرش فروش وچھائے کیتی سجاوندی نہانی

آپ بیٹھا ہو شاہاں وانگوں اوپر تخت گرامی
گرد امیر وزیر کنیزاں پکڑی آن غلامی

چوہری جھلن والے وکھرے کھلے آن دوالے
خوب سجاوٹ ہوئی راضی ہو دن ویکھن والے

بعد اسدے پھر حاجب طرفے گھلیا خط گرامی
جلدی نال لیاؤ حاضر اوہ سوداگر شامی

سن کر حاجب اوسے ویلے کیتی ترت تیاری
ہو گئے روانہ صاحب اوہ حکم جیویں سرکاری

Marfat.com

بیان حاضر آمدن اولاد یعقوب علیہ السلام پیش آنذات بار اول

سنو حقیقت جد جا جبریئل لیا حکم غفوروں ۔ جلدی آن سوداگر شامی جو ہیں آئے دوروں
کیتی عزت تیاری اس نے شاہیاں نوں تلایا ۔ چلو حضرت شاہ تساں نوں اج دن طلب کرایا
سن کر صاحبزادے عاجز کمراں بنھ کھلوئے ۔ ایپر حال نہ ہوون پارہ ہنجوں بھر بھر روئے
جیونکر بے عمل نت طوفوں عاجز ہو کے روندا ۔ جیہڑم دن قیامت والا یاد اسنوں آپوندا
کہندا کی کجھ فات خدا نوں میں جا پیش کرسیاں ۔ پلے مال نہ عملاں والا کی کجھ نذر دھر لیساں
اینویں ایہ اولاد نبی دی چلے ہوا اوداسی ۔ کہندے کیونکر واللہ اعلم ساڈا حال ہوہاسی
تکیہ رکھ خدا دے اوتے چلے بنھ قطاراں ۔ آکر حاضر ہوئے آخر رووُن بین جہلاراں
صورت حسن جوانی ایسی جھال نہ جھلی جاوے ۔ فکراں وچ وزیر تمامی کجھ ہتھ وات نہ آوے
کہندے کیا ایہ نوری بندے صاحب عقل سیانے ۔ معلم ہووُن ساڈے تائیں ایہ کوئی مرد ربانے
صورت شکل امیراں والی ڈول فقیراں والی ۔ تنگی فاقہ پاروں دوروں ہوئے آن سوالی
شہر مصر وچ حسن زیادہ ہیسی سبھ دیاروں ۔ صاحبزادیاں دی تک صورت بند ہوئے گفتاروں
صاحبزادیاں حضرت تائیں ادب سلام سنانا ۔ بعد سلاموں صاحبزادیاں کجھ نہ سخن الایا
ہو حیران اک پلے تے ہو کھلے سبھ بھائی ۔ اینویں لفظ ادابوں حضرت کرن کلام نہ کائی
اتنے تیکر وحی خدا دا آیا یوسفؑ تائیں ۔ بعد سلاموں عرض سنائی سن مین حال سنائیں
یا یوسفؑ ایہ بھائی تیرے آئے بابل جائے ۔ ایہ شمعون یہود۔ الاوا گن گن نام سنائے
لئے پچھان یوسفؑ نے سبھے بھایاں خبر نہ کائی ۔ جیونکر وچ کلام مبارک خبر خدا فرمائی

وَجَاءَ اِخْوَةُ يُوْسُفَ فَدَخَلُوْا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهٗ مُنْكِرُوْنَ ط

آئے جد بھرا یوسفؑ دے یوسفؑ بچھپے سارے ۔ ایپر یوسفؑ نوں بھایاں نے مول نہ بچھیا پیارے
اس دے اندر بھی اک حکمت خبر مفسر کرداہا ۔ اس وچ بہت وجوہاں آیاں سنو حقیقت مردا
کیوں سبھ بھایاں یوسفؑ تائیں مول پچھایا ناہا ۔ اوّل ایہہ جو شہر مصر دا ہیسی یوسفؑ شاہا
او یوسفؑ نوں بردہ کر کے دے گئے ہتھ کرواما ۔ کی معلوم جو شاہی اوسنوں دیسی رب توانا
دلوں خیال جیہا نہ کوئی یوسف والی آہی ۔ اوّل اس پاروں نہ بچھیا یوسف نبی الٰہی
بعضے کہندے جدا ہویاں نوں اسی سال ہیا نے ۔ اچن چیت ملے نے ناہیں کوئی پچھان نہ آئے

دوجا چھوٹی عمراں اندر جیہنوں ڈٹھیا جاوے
وقت جوانی ڈٹھیاں اُسدی کدیں پچھان نہ آوے

خواب خیال نہ یوسفؑ والا اوہنوں بھایاں نوں کوئی
دلوں عزیز مصر دی جانب آمد جسدی ہوئی

تریجا حکم خدا دا آیا حضرت یوسفؑ تائیں کو
جبد سم بھائی آون توں خود منہ تے برقعہ پائیں

تا بجولیں پچھان نہ تینوں نہ شرمندگی پاون
مت کے یوسفؑ بجھ کے تینوں خالی واپس جاون

بچگی تے شرمندگی بھاری ہوندی مشکل بھائی
جستھیں نہ بچگی آوے اس ول منہ نہیں کردا بھائی

جاون کنڈ ولا کے اُس تھیں عاجز بچگی پاروں
کدیں نہ پھیر کلام خوشی دی بولن شوق پیاروں

جیکر حضرت یوسفؑ اوسدن عین جمال وکھاندا
ہوندا اول اوداس شتابی اوسے وقت بھایاندا

واپس ٹر جاندے وطناں نوں کوئی نہ لیندے دانے
واہ کیا حکمت مطلق والی خاصے کم ربانے

بھیجدا تا رب حکم شتابی منہ تے پردہ پانال
عین جمال نہ ظاہر کرکے بھایاں نوں وکھلانا

مت شرمندے واپس جاون تیرے بھائی پیارے
نال شرمندہ کرناں چہرے آن ہوڑن سرکارے

سن کر حکم ربانا یوسفؑ منہ تے برقعہ پایا
بھایاں نوں نال رکھ مبارک ظاہر کر دکھلایا

یوسفؑ نوں آ وحی خدا دی سبھ پچھان کرائی
ورنہ اول یوسفؑ نوں بھی مشکل پچھان نہ آئی

دیکھ جمال بھایاندا یوسفؑ صدقے صدقے جاوے
گھلگئے جو بھایاں دے تے غم دے جھلکے ہاوے

بہتا خوش ہویا پر رووے ویکھ احوال اوہناندے
بدن دولے پاٹیاں لیراں عاجز تھکے ماندے

سجناں لوں ناں سجناں والیاں غمیاں ولنوں بھاون
چاہون بھائی سدا سوکھلے سہد نظری آون

بابل جائے بھائی جیکر دسّن در در بجانے
دس انہر پھر کیوں نہ روون ہوون پیش نمانے

حضرت یوسفؑ شاہی کردا خاص اوہناندا بھائی
اوہ بیچارے فاقے پاروں کردے حال وہائی

اوہلوں چھپ چپاتے کھلے اولن سخن نہ کوئی -
پچھیا یوسفؑ آپ اوہناں نوں جد کجھ دیری ہوئی

بیان پرسیدن حال پہلاں از برادران یوسفؑ وبیان کردن آں صاحبان حال خود

کرن روایت صاحب اوّے جد آئے سرکارے
بعد سلاموں ہو یک پاسے کھلے چپ چپاتے

اوہلوں نیویں نظر لگائی جیئوں بابل فرمایا
وافر کسے نہ اوبلی باہر بالکل سخن الائیا

بجد کے صفاں قطاراں کھلے بھائی بابل جائے
یوسفؑ بیٹھے اندر تکسکے رورو نیر چلائے

واہ واہ تیریاں قدرتاں سائیاں اوڑ بہادر پیارے
اوہلوں نیویں نظر لگا کے آن کھلے سرکارے

رورو کے پھر حضرت یوسفؑ نرم کلام سنائی
خاص عبرانی بولی بولن جد بولن سبھ بھائی

Marfat.com

اے کروانوں کس وطن وچہ وسو دولت خانہ
کس دے ہو فرزند نگینے سوہنی شکل پیاری
اسیں اولاد یعقوبؑ نبیؑ دی کہندے ساری بھالی
وطن کنعان مبارک ساڈا شام دیار وچالے
خلقت رہی تنگ تمامی اس پاسے ہر جائی
سوہنے پھرٹے بابان ڈالے لوہوں تھرڑے کارن
مصر زمیں وچہ اسن سنیندا سب یاران نالوں
ہر کوئی تیرے پال صفتاں کردا نظری آوے سانوں
بخش کرو کجھ دانے سانوں بن پئی شکل بھلی
آکھے دلوں بھایاں دے تائیں یوسفؑ بات سنائی
کھلیا کسے تساڈے تائیں کر جاسوس گرامی
سن کے صاحبزادیاں کہیا اسیں جاسوس نہ کوئی
اسیں اولاد یعقوبؑ نبیؑ دی اوچی ذات اساڈی
بابل سانوں دانے لیون کارن تنھیں گھلیا
نالے باپ اساڈا انہاں نوں کہے سلام دعائیں
سن تساڈیاں صفتاں حضرت دم دم یاد کریندا
جیکر طاقت ہوندی اوسنوں خود سرکارے آوندا
سانوں اس روانہ کیتا دانے لیون آئے
سن کے حالت حضرت یوسفؑ پھر فرمان سنایا
کیونکر کرے گذارا حضرت پیغمبر کنعانی
نسیں اولاد تمامی اوسدی کتنی بول سناؤ
کہن لگے ہے باپ اساڈا پوتے اسحاقؑ نبیؑ وا
خاص اولاد یعقوبؑ نبیؑ دی اسیں تمامی بھائی
چھوٹا بھائی ساڈے نالوں بنیامین کہاوے
دہ بھائی ہاں لیون دانے آئے وچہ سرکارے

کس کم نوں اس پاسے آئے صورت حسن شہانے
حال حقیقت حاضر مجلس بول سناؤ بھاری
ہکی پچھوڑے جائے سکے تو وچہ غیر نہ کوئی
دانے لینے کارن حضرت بچھڑے دلیس نکالے
کل انسان جہان تمامی رو رو کرن دوہائی
کل امیر غریب وچارے مشکل وقت گذارن
ہو در در روئے زمین دے اوپر خلقت فکر زوالوں
اسیں بھی آئے دانے لیون کر کے یاد خداوں
بال بچہ سب فاقے پایوں کردا گریہ زاری
تسیں جاسوس دیار کسے دے سمجھ اسانوں آئی
آنوں خبر شتاب مصر دی کیوں کر حال تمامی
صرف اساڈی دانے لینے کارن آمد ہوئی
آئے دانے لیون کارن سنکے مہر قادی
آس اللہ دی کر کے حضرت آن دوبارہ ملیاں
شالا کریں مصر دے اندر شاہی قیامت تائیں
غم دے پنجرے اندر ہکے رہے دعائیں دیندا
اییر بہت ضعیفی پیوں ٹرن نہ استھیں ہوندا
اگوں بھاویں حضرت سانوں پھر جاسوس بنائے
اپنے بابل واہن سانوں چاہیئے حال سنایا
اسدا حال احوال تمامی دسو بول زبانی
کی کجھ کم کرے اوہ صاحب سب احوال بتاؤ
دادا ابراہیم اساڈا صاحب نیک عقیدہ
اس صاحب نوں باراں پتر دتے ذات خدائے
چھڈ آئے اوہ خدمت اندر پیو دی ٹہل کمانے
بارھواں سی نک بھائی یوسفؑ حسن کرے چمکارے

بہت پیار محبت بابل اسدے نال کریندا
اک دن شوق شکار کرن دے نال اساڈے دھاں
کول اسباب بہایا اسیں گئے شکار کرن نوں
واپس آئے بابل تائیں سارا حال سنایا
اس دن تھیں تاں اوہدن تیکر پھر اوہ روندا رہیا
حجرہ وچہ کنعان جنگل دے اس نے اک بنایا
آخر عمر وڈیری ہوئی گذری سب جوانی
کوئی نہیں پتا جیاتی والا اس محبوب غفاری
سن کر حالت بابل والی یوسفؑ چھم چھم روے
سن کر حالت یوسفؑ انہی بھایاں نوں فرمایا
کی خوبی اس یوسفؑ اندر ویکھی جیسی پائی
حالانکہ تسیں وڈے استھیں عالی شان تساڈا
عرض کیتا ان صاحبزادے سن احوال تمامی
صورت جلوہ بارے اسدی دور کڈھے ہے لشکارے
جیکر توں ہک واری اس دا پاندوں حسن یگانہ
لکھ ہزاراں خلقت اوسنوں نال پیار بلاوے
حضرت کہیا بہت پیارا جے سی باہجھ شماروں
پھر کہیا یا شاہ اوسنوں خواب پچھی آئی
سندیاں سارا ساڈے تائیں غیرت غصہ آیا
کون اوہ خواب بتا دسانوں کہیا نبی خفاتی
آئی خواب اسنوں ایہہ حضرت خدمت وچہ گذاراں
بابل اوسنوں سن کے کہیا ایہہ سن بہت چھپانا
دینہہ بیچن مائی باپ تے تارے یاراں بھائی تیرے
جدا ایہہ خواب اساڈے تائیں سنیاں معلوم ہوسی
کہیا حضرت دسو سانوں ہن یوسفؑ دا حالا

ہر دم اوسنوں خدمت کولوں دور نجاون دیندا
ورت گیا سر اسدے اوپر جیونکر حکم ربانا
پچھوں کہا گیا گرگ مریلا اس دلدار سجن نوں
بابل ساڈے غم اسدے وچہ رو رو حال ونجایا
کدیں نہ نال غریباں بچیاں سخن خوشی دا کہندا
اسے وچہ روندا رہے ہمیشہ کدیں نہ گھر نوں آیا
نہیں معلوم کدن غم اندر چھڈے دنیا فانی
غم یوسفؑ دیوں قبر وچہ جا لیٹے بیٹھا پیر لیساری
جد لے جا بابل تائیں حکم جے رب دا ہووے
سخن تساڈے وچوں سانوں شک ہے لغزی آیا
جستھیں بہت پیارا اوسنوں جانے نبی خدائی
کس سببوں نال اسدے پھر کردا پیار زیادہ
یا شاہ اس یوسفؑ تائیں ہے سی حسن گرامی
جو کوئی ویکھے عاشق ہووے پلوچہ اصل پیارے
قسم خدا دی توں بھی ہوندوں عاشق مرید اوہدا
جو کوئی ویکھے عاشق ہو کے پلوچہ جان گہا دے
کیہوں جا کر گاں دے دیس پایا کدھ کھڑیا گھر بار ول
خوش ہو کے اس ساڈے تائیں آکر خواب سنائی
اس تھیں پچھے نال اسدے پھر کدیں نہ پیار کمایا
تاں پھر صاحب زادے سارے اگے
سجدہ کردے ویکھیں اوسنوں ناں تارے یاراں
اک دن شاہی تخت تائیں جیسی رب توانا
سجدہ کرسن تینوں اکدن سن لے دلبر میرے
بات ایہا بیانی نال اسدے پھر بولے اسیں کوئی
بلیا اسنوں یا نہیں بلیا تاج خلافت والا

Marfat.com

سن بھایاں فرمان سنایا یا شاہا سردارا
ناں سرداری پائی اس نے ناں اساں سجدہ کیتا
کھا گئے گرگ جنگل وچہ اوسنوں ختم حیاتی ہوئی
یوسفؑ کہیا بات تساڈی ہیچ نہ نظری آوے
لڑکا جنگل وچہ بہانا عقلمنداں کم ناہیں
تسیں اولاد یعقوب نبیؑ دی صاحب شان الٰہی
جاپو بڑے بہادر بھاری ہاتھی مارن والے
اوہ کیونکر یوسفؑ نوں کھا کے ہو گیا جلدی راہی
کہن لگے تقدیر خدادی جمیا کون مٹاوے
حضرت کہیا جیکر اینویں امر مقدر آہا
جب تک کوئی گواہ نہ حاضر آن گواہی دیسی
سن کر صاحبزادے سارے آئے وچہ حیرانی
کہندے جیکر ساڈے نائیں شاہ چا قید کریسی
پھر سی کون گواہی ساڈی باہجوں ذات خدا نوں
وچہ پردیساں عاجزاں اتے تقدیراں ڈھہ گیاں
آئے ساں جنگیائی کارن ہنسی کم اساڈا
کر کر فکر دلیلاں رووَن یوسفؑ نوں فرماون
استیں سچہ آہاں ہُن اِیہیں چھوٹے بال اساڈے
جے توں اتھے قیدی کرسیں مرسن سچہ کر لاندے
رستے پئے تکیندے ہوسن سارے بال ایانے
باپ ساڈا عاجز ڈاہڈا ہل جل ہل نہ سکدا
جے توں سانوں قید کریسیں کرسی اوہ بد دعائیں
چھڈ دیہ قید نہ کر توں سانوں جلدی کر کنارا
کوئی گواہ نہ ساڈا ایتھے کون گواہ بناواں
فرض کیتا اسیں عاصی سارے پر تقصیر گناہیں

اگدوں چھوٹی عمراں اوس نے کوچ نقارہ مارا
اگدوں اس نے امر الٰہوں موت پیالہ پیتا
بابل باہجوں ہن یوسفؑ دا نام نرلیپ ناکوئی
تیاندی اولاد گرامی کون گرگ جو کھاوے
کوڑی بات تساڈی ساری معلم ہوئی اسائیں
کل درندے جنگلاں والے ادبوں ہون سلامی
کوئی نہ شیر درندہ ڈرواں شوخ آواز لگاوے
حالانکہ تسیں دس بھائی ہے سو شیر سپاہی
جو تقدیر نوشتہ سر پر واقع کیتی جاوے
ایس امر وا جلدی کر تے کر ہو پیش گواہ
تب تک ایہ سرکار گرامی قیدی تساں کریسی
چھم چھم ویندوں رووَن لگے ناں کجھ عذر بانی
پچھوں بالاں بچیاں تائیں کہڑا شخص پلیسی
کہڑا خبر کھلیسی تھیہے پینڈے دور دورانے
کیتیاں محنتاں اج اساڈی جھولی اندر پیاں
ایہہ نہ خبر جے ہنسی اتھے وخت اسانوں ڈاڈھا
یا شاہا ناں دکھیاں تائیں چنگے لوک دکھاون
کھاون جوگا کجھ نہ پچھے ہے گھر بال اساڈے
رہسن دل وچہ داغ اسانوں ہلکہ ناں ہو یاندے
ہینے اساڈے بابل چاچے لے آون گے دانے
اوہ بھی نت اوڈیکاں کرکے رستہ ہوسی تکدا
جا گہ نہ جھلے گی پھر تینوں لہندے چڑھدے تائیں
قسم خدادی ڈراسا تھیں پچھہ اساڈا اجھارا
کل آئے پردیسی بھلکے پھر واپس ٹر جاواں
پر توں سانوں بابل پاروں قید کراویں ناہیں

Marfat.com

اگے اوسنوں ہجر یوسفؑ دے حدوں باہر لنگھیا یا
رعد و سارے عضواں کر دے حضرت زاروزاری
اساں نمانیاں عاجزاں اُتے نظر کرم دی دھرنی
سنکر یوسف پرقعے اندر روے ڈھاؤں ڈھائیں
یوسفؑ پرقعے اندر روے سادہ پیچ پاس رون
رو رو کے تھکے تے تاں پھر یوسف حکم سنایا
ادب بنیؑ دیوں سجدے ناہیں عزت بہت کیوں
سچ تساں نوں کراں نہ بالکل ہاں ہیں عاجز بردہ
بنیا ہیں جو آوے سانوں اوہ جیوں حال سناوے
جب تک ناہیں اساڈے تسیں نال اوہ بھائی لیاؤ
یا پھر یک پھر انساڈا پاس اپنے رکھ لیساں
پک پکا لو آکھ تسیں اس گلدا خود سارے
سن کر سمجھناں چشم امنا کیتی بات شتابی
خو الیسی سرکار جے طالب ہووے آپ ضروری
جسدم قول پکیرا ہو گیا حکم ہویا دربا ناں
اس وقت وچہ جو جو بھایاں کیتیاں سن گفتاراں
مصریاں ناہیں عبرانی دی سمجھ نہ آوے کوئی
اک مکان لاثانی یوسفؑ بھایاں کارن لوایا
تاں پھر اس مکان دے چاے صاحبزادے آئے
قسم قسم قندیلاں لٹکن دور کرن روشنائی
اسوچہ صاحبزادے سارے آئے خوشیاں کر دے
دور دیاروں ٹھیک باورچی یوسفؑ نے منگوائے
شاہی کھانے ہوئے ارادے نام نساں اوں آون
جسدم کھانا کھاون لگے صاحب عظمت شاہی
بھی جو بیٹا نتشا وڈا صاحب عقل سیاناں

پھر جے قید اساں نوں کرسیں سخت ہوسی اُو ر انیاء
قید نہ کرناں ساڈے تائیں کر کے رحمت بھاری
بے پرواہی والی بالکل بات نہ ساتھے کرنی
ہائے افسوس پھر اواں والین حال رہیا کجھ ناہیں
ایہہ بھایاں نوں یوسفؑ دے حال نہ معلم ہودن
کوئی نہیں قید کریند انساں چاہو صبر کمایا
تسیں اولاد یعقوبؑ نبیؑ دی جو کجھ کہو منیساں
ایہہ یوسفؑ دی گل والاول اعتبار نہ کردا
اوہ بیشک آمنا سانوں پک یقین آجاوے
تب تک دانہ اک نہ ملسی پک یقین جماوے
بنیا ہیں لے آسوناں پھر اسنوں بھی چھڈ دیساں
بنیا ہیں پھر اپنے نوں لے آؤ نا سرکا سے
بیشک حاضر خدمت کرساں اوہ مقبول جنابی
پھر اوہ چپ لیاون کولوں کی بیچی کرنی دوری
لیجاؤ خوش محل وچالے جلدا انہاں کرواناں
بالکل یوسفؑ باجھوں آئی سمجھ نہ کجھ اغیاراں
بیٹھی مجلس سندی ساری ایہہ سمجھ نہ ہوئی
اس وچہ ڈیرا کروا انہاں ندا نفرانہوں فرمایا
ریشم قسم سنہری تکیے فرش فروش وچھائے
عنبر کستوری کولوں اسوچہ پھر فی پائے
ہر دو ویلے لہانے حاضر ہو دن نال زردے
بھایاں کارن قسم قسم دے خود کھانے پکوائے
قسم قسم مٹھیاں حاضر کھاون جو دل بھاون
کول اونہاندے آکر بیٹھا یوسفؑ نبی الہٰی
بھایاں خاطر اسدے تائیں زیبے نا سلطاناں

سوہنا تاج مرصع سرتے پٹکا کمر دوالے
کھانا پانی دیوں کارن اوہ بھی حاضر کر دیا
کھانے نہیں کھوں منشا تائیں یوسف نے فرمایا
والے تول دیویں توں آپے سستی کریں نکائی
سن کر صاحب اوہدے ادبوں کہیا دسو مینوں تے
یوسف کہیا ایہہ بیپاری سکے بالے ویرے
اینہاں بھایاں نے میرے تائیں کھوہ دے وچ گایا
کھوہٹے ورہوں کر دا نال ہتھ ویچ گئے پھر مینوں
سُن کے منشا نے فرمایا ایہہ کی بات الائی
یوسف کہیا اس دے اندر بھی ہک حکمت آہی
جیکر بھائی میرے تائیں ولیسوں دور نہ کردے
اول سختی حاصل ہوندی پچھوں لذت ملدی
فَاِنَّ مَعَ الْعُسْرِ یُسْرًا ذات خدا فرماوے
اونہاں دکھ اسانوں دتا سانوں ملگئی شاہی
ادب سلام زیادہ کرکے بیٹھن اونہاں دے رہنا
جیکر بچپن بھائی میرے اکٹھا کرکے تینوں
بھی شمعون وکھایا یوسف نال اشارے بھائی
نال پھر حضرت منشا جلدی خدمت حاضر آیا
سبھنوں عزت ادبوں منشا کر دا خدمت لوڑی
اتنی خدمت ویکھ تمامی کرن ویلاں بھائی
مسکیناں محتاجاں والی خدمت کرے کہیڑی
کوئی کہے اس ساڈا تائیں عزت قرب دوہایا
کوئی آکھے اس تائیں ساڈی کیتی عزت بھاری
کوئی کہے سرکردہ سانوں جاناں شاہ مصر دے
بول کہیا شمعون بہادر ہور نہیں گل کوئی

سبھ لباس سنہری دوروں سوہنی جھلک دکھاوے
کھانے نعمتاں قسمو قسم لگائے جو کجھ حاضر سر دیا
اے منشا انہاں تاجراں والا کرناں ادب سوایا
مت اینہاں دے دل اتے تولے غیر کوئی دی ہو وائی
انہاں بپاریاں اوپر شفقت ایڈی کر جو کیتیوں
وس جنہے ایہ سکے بھائی ناپیو جائے میرے
دیکھے در وچ جدائی مینوں ولیسوں دور کرایا
اج اونہاں دی خدمت کرنی لازم مہر پر تینوں
جو تساڈے حق نہ چنگے پھر کیوں ادب بجاوو
کھوہ وچہ سٹیاں مل گئی سانوں شہر مصر دی شاہی
کون کریندا آگے شاہی اندر شہر مصر دے
بابجھ مصیبت کدیں مراد نہ حاصل ہوندی ولدی
تنگی بعد آسانی بیشک واقع کیتی جاوے
اسدے اندر بھی اے بچڑا حکمت ربدی آہی
حال احوال اپنے دا بالکل کجھ بیان نہ کیتا
آکھیں بولی نویں تساڈی سمجھ نہ آوے مینوں
اسدی خدمت کرنے اندر کوشش کریں سوائی
پوری خدمت کیتی جیونکر حضرت نے فرمایا
ہوئے نال بازرگاناں تائوں ملیا قرب حضوری
حاکم شہر مصر دا کوئی جاپے ولی خدا ای
نال مسافر کدیں نہ کردا سخن خلاف دلیری
شاید ساڈے جیہا بپاری اگے کوئی نہ آیا
ملگی شاہ مصر دے تائیں ساڈی ڈول بپاری
تاہیں نوکر چاکر ساڈی خدمت داری کردے
صرف غریبی پلیوں ساڈے اتنی شفقت ہو گئی

Marfat.com

بیں اولاد رسولاں نبیاں صاحب شان گرامی
بجھ عزت ساڈی ایتھے سب یعقوب پیاریوں
مالک نالوں کیتے حصے چنگ چنگیرے آون
وسبب عزت ہوندی ساڈی صرف غریبی پاروں
مسکیناں محتاجاں اوپر نظر کرم دی دھردا
نیک مسکیناں دے اوتے منظر کریم لگاندا
ہوکرن وچاراں سارے صاحب زادے دی
سن سن یوسفؑ بے قصے اندر روون نیر چلاوے
القصہ جد کھانا کر کھانا فارغ ہوئے شاہزادے
پھرا جدا سبھ بھایاں نوں خوب پوشاکاں لایاں
لوک آکھن ایہ اتنی عزت بے حد کرہو کیہنوں
کہن کسے ولایت اسیں بھی گئے سال پکارا ہی
پردیسی دی کرے جو عزت نام اسدا وہ جاوے
بے حد عزت کیتی حضرت حد شمار نہ کوئی
لنگر خانیوں ہوراں تائیں روٹی حاضر آوے
کیوں نہ عزت ہووے اتنی ہیں مالک بھارے
سی اوہ قحط زمانہ ایسا راوی خبر سناوے
ہتھ نہ آوندا ان کسے نوں ربدی بے پرواہی
یوسفؑ نت بھراواں کارن کھانے عجب پکاندا
بھایاں دی خدمت یوسفؑ نے تن من وچ خوب لئی
حکم کیتا یوسفؑ نے جلدی حاضر نقد لیا دے
ہے سی ایہ دستور قدیمی اندر شہر مصر دے
سبھ دا ان پچھان کریندے تاں پھر دانے دیندے
اس دن یوسفؑ بھایاں تائیں حال انہاں سنایا
نال تساڈا ایتھے دلالاں حاجت نہیں کسے دی

تک اساڈی خاندانی نوں ہوئے سبھ سلامی
ورنہ اسیں غریب تمامی خالی درم دیناروں
کدیں نہ ڈٹھی اتنی عزت رکھا ٹکڑا کھاون
ورنہ ساتھیں چنگے تاجر آون لکھ دیہاڑوں
دولت دنیا غنیاں اتے کجھ پرواہ نہ کردا
دنیادار ہزاراں غنی دا ایسے شک ستدیا چاہندا
واہ کیا شاہ نے اوپر غریباں ڈالی نظر مہر دی
ویکھ غریبی بھایاں والی نینیں صبر نہ آوے
سوہنی قسم عجائب کپڑے آگے پیش لیاوے
اتنی عزت دتی حضرت ہوون حیران لوکایاں
حضرت آکھن ایہ پردیسی یاد کریسن مینوں
ایہ پر اوس شہر دے حاکم خوب کیتی سی داری
ساری عمراں کیتی اسدی دلوں نہ اسدی بھلاوے
خلقت حالت ویکھن والی ہوئی بہت تعجب ہوئی
بھایاں کارن حضرت گھر وچ کوشش نال پکاوے
ایہ پرے پچھان کولوں ہیسن سخت بچائے
سو دینار دیوے جے کوئی اوہ روٹی نج کھاوے
ہر ہر جائی اس زمانے وافر تنگی آہی ہو
جس زمانے رکھا ٹکڑا ڈھونڈیاں ہتھ نہ آندا
بعد اسدے پھر امر مقدر آئی گھڑی جدائی
قیمت جتنے والے لیکے واپس گھر نوں جاوے
جو سوداگر درم دیناراں حاضر آکر کردے
جیکر نقد صحیح نہ ہوندا پھر واپس پلٹیندے
کیکر آندا گھر تھیں حاضر چاہیئے جلد ویکھایا
کراں قبول نشانی اسیں جیہی سونا سچ دی

جیسی نفس تساڈی ہوئی ایسی قیمت پاسیاں
سن کر بات امیر تمامی حیرت اندر آئے
لکھ سوداگر آون جاون ایڑ نہ عزت پاون
واہ واہ کیا انہاندے اوپر شفقت شاہ دی ہوئی
اصلی علموں خبر نہ پائی کل امیر وزیراں
آخر جب احکم بھایاں نے حاضر مال لیاندا

مال تساڈا جو کجھ ہویا ہوراں نہیں دیکھا سال
واہ کیا شاہ انہاندے اتے تازہ کرم کمائے
نہیں امیر دسیندے بلکہ عاجز نظری آون
اتنی عزت ہور نہ تاجر بالکل پاندا کوئی
خالی اپنے دل دے کولوں کرن پئے تدبیراں
حضرت یوسفؑ بھی مجلس حاضر ودھ بہٹاندا۔

بیان حاضر کردن برادران مال خود پیش آں ذلت و قبول کردن یوسفؑ

کیتا حکم بھراواں تائیں یوسفؑ بول شتابی
جو کجھ نقد گھراں تھیں آندا کرو پیش تمامی
کہندے بجیہ عزت حاصل ہوئی سی جو پہلاں
دیوں اسانوں شاہ دے جانا ہیسی تاجر بھارا
آخر سوکر در دل سمجھاں نال غریبی پاروں
ناہی آکہن کیہوں یوسفؑ نے مجلس دور ہٹائی
اول ایہ جو بھایاں والی جو مسکینی آہی
ہے دستور بھرا کسے دا جیکر درجہ پاوے
حال غریبی اسدی اتے ہے اوہ پردہ پاندا
یوسفؑ نے بھی ایسے کارن ہیسی پردہ پایا
دوجا جو کجھ چیز پیارا دوست دے دل گھلے
غیر لالی نہ او سدے اندر واقع کیتا جاوے
تریجا جو یعقوبؑ نبی نے ہیسی مال بھیجا یا
قدر ایمان خداوند جانے دوجیاں خبر نہ کوئی
بھیاں اولے پردہ پاسی اللہ واحد سائیں
جیوں یوسفؑ نے بھایاں والہ پردہ فاش نہ کریا
دیکھ نماناں مال بھایاندا یوسفؑ نبی خدا دا

پیش کرو اوہ مال اسادے کرو نہ دیر ذرا ہی
سن کر حکم یوسفؑ تھیں رون لگے نبی گرامی
ایسے ہن نہ عزت رہسی کھوٹے دماں پاروں
ہن ناراض ہوسی جد ڈٹھس ناقص مال بچارا
حاضر کیتا مال تمامی جو آندا گھر باروں سی
اسدے اندر بہت وجوہاں کہن مفسر بھائی
خلقت پیش نہ ظاہر کیتی یوسفؑ نبی الٰہی
دوجا بھائی حال غریبی اوسنوں سکنے چاوے
جو سوغات لیجاوے گھر تھیں ظاہر نہیں دکھاندا
ناقص مال اینہاں نہ چاہیئے دوجیاں نہیں وکھانا
دوست اوسنوں کر بسم اللہ جلدی پاوے
دوست نوں جو دوست دیوے کدیں نہ مل ہندا
یوسفؑ باہجوں دوجا بالکل قدر نہ جاہندا پایا
آپے قیمت پاسی اسدی جدوں قیامت ہوئی
مومن دیاں خطائیں بالکل ظاہر کرسی ناہیں
کیتا تڑت قبول اوسینوں جو کجھ حاضر دھریا
برقعے اندر روئے پیا لگا درد زیادہ

صبر آیا تے بھایاں اوہنوں رو کر عرض گذاری
بہت دیاراں اساں بھنجایاں مُل نہ کوئی لیندا
یوسفؑ کہیا کیا تساں نے ساتوں جھلیاں جاتا
جس در مال دے لیون دی نہ کسے ضرورت ہوئی
سنکر بھا جیز اوہ سارے عرض سناون لگے
اسیں نمانے درد رنجانے دور دیاروں آئے
جیکر ہنگی دولت ہوندی چنگا مال لیاندے
اندی پیش تساڈے دولت جو کجھ گھر وچہ آہی
حالت فاقہ بھایاں دی جد یوسف تک ہائی
ایسے طور خداوند عالی اندر حشر دیہاڑے
پیش کرو قیمت جنت دی ہر نعل حکم سناوے
پہلا ہے ایہ مال اساڈا اخاص نماز گرامی
دوجی قیمت جنت والی اساں زکوٰۃ لیاندی
حج تے صدقے ہور قسم دی سبہ عبادت سایاں
کھوٹا مال تمام اساڈا جو دنیا وچہ کرئیا
رب فرا سی مال تساڈا کھوٹا کی ہے کرناں
اوہ کہن اسیں عاجز بندے پر تقصیر گناہیں
مال اپنے دے اوپر سانوں ناہ بھروسہ کوئی
معلم ہیسی ذات خدا دی بہت کریم سدا وے
چاہئن بخش اساڈے تائیں عزت عظمت والیں
تساں اساڈے اگے آکے سر سجدے لوچہ دہریا
جیہوں بھایانوں حضرت یوسفؑ اوڑک اینہ فرمایا
باپ یعقوبؑ نبیؑ دے پاروں عزت کری تسانوں
کھوٹے درم نہ لگن ساڈے اندر دنیا ساری
ناقص مال اساڈا سمجھو ہر کوئی عرض سنیندا
کھوٹے درم خریدن والا سانوں تساں بجھیاتا
سانوں بھی اوہ درماں لیون نہیں ضرورت کوئی
کرن قبول کریم جو لکھے نال اوہناں دے اگے
جو کجھ ساڈے گھر وچہ آہا سب کجھ نال لیایئے
کدیں نہ کھوٹیاں درماں حضرت نیں سے پیش کریندا
باقی نام خدا دے تجھے پا مقبول اہتی
مال تمام قبول تساڈا رو کر بات سنائی
کل مخلوق محمدؐ دی امت حاضر پیش کیدا ستے
نال ہجر سوس ہر یک اودی بعل رب تے عوض الٰہ کے
جیہڑیاں ستیاں نال اساں نے پڑھیاں ہس نمازی
اوہ بھی لائق ذات تیری دے ٹھیک نہ سمجھی جاندی
حاضر پیش لیاندی اسیں ٹھیک نہ کجھ کمایاں
اوّل یقیں لے آخر تائیں آکر خدمت دہریا
ثابت ملدا نہیں تسانوں دوزخ اندر وہراں
سانوں تاں تیری عزت نے اتنی ہڑ کا ناہیں
اوپر ذات کریم تیری دے ناسی رکھی ہوئی
او گنہاراں لکھ ہزاراں چلوچہ یار لنگھاسے
بخشیا اساں تساڈے تائیں حکم اوسے سرکار دا
اساں بلاشک جنت اپنا ملک تساڈی کریا
مال تمام قبول تساڈا اناں جاسی ہر تا یا
چونکہ امت شان محمدؐ ول ہیاسی بہت خدانوں

بیان قبول کردن مال برادران یوسف علیہ السلام واکرام کردن تجلیہ بہا سے ارزان

سنو حقیقت نال بھراواں جد مقبل فرمایا۔
کہندا حضرت منشا تائیں یوسفؑ نبی گرامی
تاں پھر دانے حاضر آئے ستھری جنس پیاری
اتنا مہنگا غلہ ہیسی غیرت ربدی پاروں
جو بیاری حضرت پاسوں دانے لیون وہندا
پورا ہوندا سی اس ویلے بھار شتر دا بھائی
سٹھ پائی تھیں ہور زیادہ ملدا نہ اک دانہ۔
چار سیراں دا سی پیمانہ دانے پاون والا۔
قیمت حد حساب نہ کوئی ذکر مفسر لیایا۔
جو کوئی صاحب دانے لیون خدمت اندر آوے
حضرت یوسفؑ رہایاں کارن تھیا منگائے اول
بھی فرمایا شامیاں جو کجھ گھر تہیں نال لیاندا
واپس کر دینا اوہ سارا تا سمجھ کوئی نہ جانے
نالے ایہ حیلہ یوسفؑ دلبرے اندر آئی
اوسن پھیر پرتاون کارن ساتوں نال ضروری
مال اساڈا رکھیاں نہ بیاں پھر ساتوں لنھاوسی
نہ جا جو کجھ نال تمامی ہے یعقوبؑ نبی دا
مال لیجاسن تے پھر آسن واپس آپ اتھوں
ایہ فکر کر حضرت یوسفؑ مال بوری وچ پایا
عارف ایہ ہک نکتے وانگوں عجب بیان سناندا
کدیں نہ دنیا مین نبی قبول اکریندا بھائی۔
دنیا نوں جیں چھڈیا اس نے عقبیٰ تاہیں پایا
اہل سخی نوں روز قیامت ملسن وچ بہار
تریجا یوسفؑ نے دل اندر ایہ حیلہ گذاری
باپ اسانوں نال نہ پاسال لیسی سمجھ شتابی

اوسے ویلے خدمت اندر منشا نوں بلوایا
تول ایہناں دے دانے توں ہیں راضی ہوون شا
اینہر ہور روایت ایتھے راوی عجب گدا
مندے چیلے اوٹھ لدیوے بالن سو دینار
اتنے دانے ملے اتھیں ہک اوٹھ لدیا جا
جبدم لد دینے کروائی ہر ہک تے سٹھ پا
ایہ قانون ہمیشہ جاری ہیسی حلم سنبھا
چاندی دا بنیاں دے اوپر موتیاں جڑت جڑا
ہک ہک تھر جوڑی ہزار دیناراں یوسفؑ نوں پہنچ
سٹھ پائی اوہ من کے حضرت اسدے ملدا
منشا نوں فرمایا تو نوں غلے دیاں انبار
پھر پوشیدہ بوریاں اندر کریاں مال تنہاں
پھر اوسی اوہ کم او نہانوں چاہن بہت نہا
جیکر واپس مال او نہاندا کر دتا ہیں بھائی
حق کسے دا سُول نہ کہا دن جو مقبول حضو
جے تاں نال کہاں نے مشکل اون بھجایا ندا ہو
دتا رب دا کھا ویئے اسیں ورنہ نہیں کسی
نلے لے آون گے ساڈے دنیا میں سجن نوا
دلو چہ یک یقین جو ساتوں پھر جاسی پرتا
یوسفؑ جیکر دنیا دے سنگ الفت پیار رکھا
جیکر اس دن مال نہ واپس کردا نبی خدا دی
رب کہے میں پیلاں جو دنیا چھڈ کے میرے در آ
جنگی ایہ عبادت جیہڑی کرے سخاوت پیار
جیکر پھیر او نہانوں واپس کرساں دولت سار
کیہی کون جو مفتی دانے ویندا مرد جنابی

Marfat.com

بہت دلیلاں ہور نبیؑ نوں دل دے اندر آیاں
ہوئی خبر نہ بھایاں تائیں وریاں اِلی کو ئی
حضرت یوسفؑ بھایاں تائیں خوب طرح سمجھایا
ہانی دو جو دساں وچوں افزاتھ زیادہ ئی
دو جا بنیامین ولی نوں دینا انساں ضروری
ایہ احسان اساڈا ابھو دلوں نہ مول بھلانا
حق تساڈا پورا ڈتا مفتی بخشنے دانے ئی
جے تساڈیاں وریاں اتے عدل انصاف کچیندا
اساں تساں نوں اپنی طرفوں خوب طرح وڈیایا
ایسی کنک تساں نوں اساں بخش کیتی سرکاروں
بہت مروت ساڈی طرفوں اوپر تساڈے ہوئی
جیکر پھیر اساڈے تائیں بنیامین ملا سو ئی
اک اک اٹھ برابر مفتی پھیر تساں نوں لیساں
نالے اک بھرا تساڈا رہسی کول اساڈے
یا حضرت منظور اساں نوں جو سرکار بتاوے
نال پھیر حضرت قرعہ سٹیا ناں شمعون نکالا
اسنوں خدمت اندر رکھیا اُس مقبول غفاری
کی حکمت کھائی نوں یوسفؑ خود متوجہ سنایا
یوسفؑ دے دل اندر غیرت آکر جھاتی پائی
دور کرایا جاوے اُس تھیں بنیامین سیانا
ایسے طور خدا دے سنگ جو نیک پریت لگاندا
جس دے نال پیار کرے اوہ دور ہووے یکباری
اک دن جیوں یعقوب پیغمبرؑ پڑھے نماز گرامی
بہت پیار محبت دلنوں آکر گھیرا پایا
کرگئی غیرت رب عالم نوں ایسی گل دے پاروں

تائیں وریاں پوریاں اندر والیس سمجھ نہ پایاں
باراں شتر اناج دوں لدّے آن تیاری ہوئی
ہک ہک اُٹھ ابھار بلاشک حق تساڈا آیا
اک دتا یعقوبؑ نبیؑ نوں جو مقبول خدا دا
باراں اوٹھ نے باراں بندے کر لینی وند پوری
نالے کرمہربانی ساں نوں بنیامین ملا ناں ئی
قیمت نال لے چلے مت کوئی دل اپنے وچہ جانے
جان لہو نہ نال اوہناں دے ہک بھی اوٹھ لدیندا
ہو سکدیاں نہ خدمت اندر فرق ذرہ کجھ پایا
جیہدی مثل نہ نظری آوے گندم کسے دیاروں
اگوں بھاویں جانوں ساں نوں یا نہ جانوں کوئی
انشاء اللہ ہور زیادہ قرب حضوری پاسو
ہور بھی جو کجھ سر یا حاضر اوہ بھی پیش کریساں
بنیامین دے آون تیکر بولے جلد شہزادے
بیشک اِک بھائی نوں حضرت خدمت وچہ لکاوے
جسنے وقت قتل یوسفؑ دے تیغ اوپر ہتھ ڈالا
دوجیاں وطن جاون دے کارن کیتی آن تیاری
ایہ بھی ذکر عجیب طرح دا راوی نے فرمایا
کیوں بابل نے میرے بھاجل غیرت محبت لائی
تا بخویا دیہاڑے ساں نوں اوہ مقبول ربانا
رب العالم اُس دے کولوں دوئی دور ہٹاندا
رب دے باہجوں تائیں کوئی تینوں لائق نہیں پیاری
کول اوہناں دے کیڈی یوسفؑ سینئو حال تمامی
پھیر سلام یوسفؑ دے تائیں گودی پکڑ بہایا
دلیساں اسیں جدائی تینوں حکم آیا درباروں

ذکر میرے دے اندر ہو کے پھیر خیال بھنوایا
اس دا بدلہ دسیں اکدن جو کوئی ویلا آیا

ایہ اکھیاں جوتک سجن نوں ہویاں سخت اولسی
رنہاں اکھیں تھیں لے پیغمبر نور لکالیا جابسی

بیر ابندہ میرے باہجھوں جیسا ں چنگا جاوے
اوہ ہیں دور کراں اس کولوں بیٹیاک پکڑ دینگے

حضرت یوسفؑ بنیا مینوں جیونکر غیرت کھائی
اپنے پاس بلایا اس نوں بات پسند نہ آئی

اے اندھر جو یار رسیدا نال غیراں دے بولے
کیوں نہ عاشق غیرت اندر سڑ کے ہووے کولے

جس دے دل وچ حب کسے دی عین مکان بناوے
اوسنوں دوجی بات کسے دی بالکل مول نہ بھاوے

سنو حقیقت یوسفؑ جلدی رخصت حکم سنایا
نالے خط لکھکے بھایا انہوں بابل وا پکڑ ایئیا

بیان ارسال کردن نامہ بدست برادران آن ذات بہ سوئے والد بزرگوار علیہ السلام

اول حمد خداوند والی جو شاہاں دا شاہ
جس دے باہجھوں ہووں والا کل جہان پناہ

عالی حکمت والا سائیں جو چاہے سو کردا
کوئی نہ منکر ہو انکاری اسدے خاص امر دا

شان رسولاں نبیاں جس نے قدرت کنوں ودھایا
کل جہان پیاریاں اگے کر تسلیم نوایا

اللہ اکبر رب توانا روزی دیون ہارا
کدیں نہ روزی دیون کولوں کرداہند دوارا

جس جاگہ تے قسمت جسدی ہووے کھا فر آنے
لکھی روزی سرپر وہندا ہر کوئی ایہ گل جانے

بعد خدا دے شان نبیاں سبھ تھیں برتر آیا
کل مخلوق خدا پر ہووے نبیاں والا سایہ

خوش اوہ وطن مبارک بیٹھے رہی یعقوبؑ سہائے
ابراہیمؑ اسحاقؑ نبیؑ دا ستے سدا دوارا

فیض خزانہ جاری ہر دم لنہد چڑھد سے تائیں
پاوے فیض ہزاراں خلقت دیوے سدا دعائیں

اوستھیں تے پہنچے عاجز فدوی نتھ نتھ عرض گذارے
کرنی سدا اسا ڈے اوپر شفقت نظر پیارے

حال تمام معلوم تساڈا ہو گیا ہے تائیں
دردواں وچہ بیماری عاجز کیتا جویں تسائیں

بیحد شوق اشتیاق تساڈا تساں نوں ملنے والی ساتوں
جیونکر یوسفؑ دے ملنے دا سدا خیال تساں نوں

اسیں بھی شاہی تختاں اتے بن کر بیٹھے راجے
ایپر وچھوڑ درد غماں تھیں لکڑی وانگوں کھاجے

آئی جد اولاد گرامی خاص تساڈی گھلی
سر اکھیاں تے چاکے کیتی سبھدی خوب تسلی

عزت ادب زیادہ کیتا شان تساڈے بابل
سوہنا عجب اناج اونہاں نوں بخش کیتا سرکار دل

ہر دی عزت پوری کیتی فرق نہ چھوڑیا کوئی
ایپر ہے یک میرے کولوں غلطی بھاری ہوئی

رکھیا پاس بھرا بھایاں تھیں نام شمعون گرامی
جس پاروں اوہ رکھیا اوہ بھی دساں حال تمامی

Marfat.com

بھایاں تیرے یوسفؑ والی سانوں بات سنائی ایہہ بات اوہناں دی سن کے شیہ اسانوں آئی
کہیا اوہناں نوں بھائی اپنا اک تھے چھڈ بھاؤ سکا بھائی یوسفؑ والا بنیامین لیاؤ
اوس دے کولوں پرسش کر کے کوشش خوب پیالا اوہ دلدار گھر آنا ہویا بیشک اسیں ڈھونڈ بسالا
مہربانی کر بیٹا چھوٹا بنیامین سیاناں۔ کرناں ہوسی نال بھایاں دے میری طرف روانہ
نالے شوق زیادہ مینوں رہندا دل وچ بھاری بیٹا بنیامین تسا ڈا آن ملے اک واری
پھر بھی بہتی عزت کرساں جتنی متیھں ہوئی ہن بھی عزت اندر باقی فرق نہ چھوڑیا کوئی
ہور ہزار ادب لکھے باہجھ شماروں پھیر جواب شتاب اساں نوں بخش دینا سرکاروں
ایہہ گل لکھ کے بند لفافہ کر بھایاں پھڑایا کول کھلو کر بھایاں والا کل اسباب لدایا
لد کے بھار چلے کنڈ کر کے اوہ دلدار گرامی ٹردی واری بھی فرمایا یوسفؑ دلبر شامی
آن ملاناں ساڈے تائیں بنیامین پیارا مرت کے قول اساڈے تائیں ولوں بھلاؤ یارا
ایہہ گل کر کے سارے بھائی یوسفؑ نے گل لائے فی امان حوالے رب دے ڈیرے کوچ کرائے
باقی یوسفؑ گھر نوں آیا بھی شمعون پیارا اوہ ٹر گئے سفر دے اندر کوچ نقارا

بیان رخصت شدن برادران از یوسفؑ بسوئے وطن خود

سنو حقیقت جد بھایاں نوں رخصت حاصل ہوئی راہ دے اندر کرن کلاماں خوش ہوئے ہر کوئی
کہندے یارو ایہہ کیا حکمت ہوئی اسیں حیرانی چہرہ ساڈا روشن نوروں چمک مارے پیشانی
خوشی طبیعت سبھدی چلے غمیاں دور سدھایاں تاں پھیر بول پہوو دے کہیا حاضر خدمت بھایاں
ہور نہیں گل برکت والی معلم مینوں ہوئی جو کجھ برکت شاہ دی برکت ہور نہیں گل کوئی
نیکالی دی جو مجلس کرد ا ایہو فائدہ پا نداو دکھ آزار تمام وجودوں اسدا اکل سدھارا
پھیر پہوو دے بھایاں تائیں اوہو لعل سنایا ہیں جاناں ایہہ یوسفؑ بھائی یعقوب دے دا پیایا
سنکر بات تمامی بھائی لگے کہن زبانی۔ اس یوسفؑ نوں تد تاں ہتھ یاں گھن گئے روانی
برد اکر کے ویچیا اس نوں اتنی برس وہا گئے بہہ یاں وردر رنجانیاں تائیں کیوں کوئی تخت بہاگے
جیکر جیہہ مندا ہوسی عاجز ہوسی خدمت کردا کدن نباندا بردیاں تائیں حاکم شہر مصر دا
کہیا پہوودے سچے چار اللہ لوڑدے تخت بہاو تاں بھی کجھ پرواہ نہ اوسنوں بے پرواہ کہاوے
ایہہ پردہ کوتے اندر ہیچ کہو ہر کوئی ٹوٹہ کدیں نہ ایسی ہوئی ہوسی نال اسدے جیہوں ہوئی

پھر کہندے جے یوسفؑ ہوندا حاکم شہر مصر دا
پھیر ہووے کہیا جیکر یوسفؑ ایہ نہ ہووے
کدیں نہ بنیامین ولی نوں ساتھیں طلب کریندا
جیکر یوسفؑ نہیں تاں سر پر ہے ایہ نسل اساڈی
آخر بات نہ منی بھایاں سبھ اتفاق بناون
جدوں بھایاں قول حضرت یوسفؑ رخصت حکم سنایا
اٹھ جاوہن چوکیدار و بات برابر ہوئی۔
جو پردیسی دیسی تے وے مت پچھے پرتاوے
اسدان کل امیر وزیراں سمجھ لئی گل ساری
جسدم آکر اوہ کروانی ملے حبیب ربانے
کرن روایت ذکر مفسر سن اے یار سجاناں
جسدن بندے فانی ہوسن طرف بقا سدہاسن
کہیڈاں سبھی اوجھڑ جاسن جنہیں نہ رہسی کوئی
لے کرنا موہنہیں وے اندر اسرافیل گرامی
جسدم رب تبارک اس نوں حکم حضور دلیسی
ایہ سب برکت آدمیاں دی اللہ پاک بنائی
جسدم مومن مرد خدا دے الوداع ہو جاسن
تک غافل رب کیڈی تیری عزت ورود ہائی
کدیں نہ رب العالم والی نیکی دی گل کیتی۔
ہو جا عقل سیاناں ہیتاں بیناں کر بیاری
عمل ہدایت نیک طریقت کریں قبول ہمیشہ
دنیا چار دیہاڑے زندگی چاوڑ کرناں کینوں
او سدا کریں خیال دلے وچ مت اوسنوں بھلاویں
ایہ دنیا نہیں بلکہ کسے دا مت کے اسنوں ملیں
واحد رب غفور الٰہی راضی ہوسی ناہیں۔

ویکھ اساں نوں اوسے ویلے قتل شتابی کر دا
پھر کیوں حال یعقوبؑ نبی دا سن کر رعدوں روے
بیشک ہے ایہ پکا یوسفؑ دل گواہی دیندا
نسلوں باہر بالکل ناہیں ماری مت تساڈی
حاکم ایہ کوئی نیک گرامی اسنے عقد ٹھیراون
اوسنہیں پچھے راہداراں نوں یوسف نے فرمایا
پہرا ہن بٹھاون کارن نہیں ضرورت کوئی
کجھ محصول نہ حلیہ ناواں اس بہئیں درج کراوی
اینہاں سوداگراں شامیاں فکر نہ رہسی رہداری
اوسنہیں پچھے ہٹ لگائے وود سبھی کارخانے
بندیاں کارن کیتیا رنے زمیاں تے اسمانان
اسنہیں پچھے ایہ سب چیزاں الوداع ہو جاسن
ایہ سب ہے حکمت ربدی طرفوں بندیاں کارن ہوئی
گھلا او ڈیکھے حکم ربانا قایم ہوش ربانی
ہوسی سبھ فناہ خلائق حید کرنا پچھو کیسی
شان رہاندے کارن کھلی ہر شے تا نت بجائی
پچھے سب اسمان زمیناں مٹی نال ملاسن
صد افسوس جو ربدی بندگی اوہ نندہ دلوں بھلائی
گرچہ نعمت کھاندیاں اسدی چنداں عمراں بیتی
ایہ دنیا ہے مومن کارن خاصی ٹھگ بازاری
روز قیامت ڈاڈھا اوکھا اسدا کریں اندیشہ
پنجواری نت قبر دیہاڑی یاد کریندی نینوں
واحد رب قہار جبار وں پیا سدا اتھم کھاویں
نیک طریق قیامت والے او پر انہاں جلیں
ورنہ او گنہارے والی جاگھہ کوئی ناہیں

بس اتھے ہن ختم نصیحت وس اسانوں گلے
کیہ محر حال ہویا جد بھائی یوسفؑ تھیں لد چلے

بیان حالات اولاد یعقوب علیہ السلام در سفر واپسین

کرن روایت ذکر مفسر جد یوسف دے بھائی
رستے اندر کیا عزت حاصل ہوئی اونہاں نوں آئی
جس جا گئے پر صاحبزادے وچ اوتارا کردے
اٹھ اٹھ ادب تعظیماں کردے ٹھوکر کرن بھیری
جس منزل یا شہر کسے تھیں لنگھن سنے قطاراں
حالت ویکھ پیغمبر زادے فکر کرن ہر کوئی
اسے رستے اگے لنگھ کے گئے دیار مصر نوں
اج ہن واپس آیاں ہویاں ہر کوئی کردا داری
ایہ سب برکت شاہ دی ہوئی ہور نہیں گل کوئی
بیت اللہ تھیں جیونکر حاجی مڑ کر واپس آندا
جاندیاں کوئی کھی جانے اوسنوں ندیاں ہر کوئی جانے
نبیاں دی جو کر کے زیارت واپس گھر نوں جاوے
عزت وڈی پیغمبراں والی اللہ پاک بنائی
اتھے ہن یا جد محشر وچ مشکل بن کھلوسی
نفسی کل پیغمبر کرسن حضرت امتی کرسن
یا اللہ ایہ عاجز بندہ عرض کریسے سر کا کے

واپس وطن دل اپنے نوں سبھناں دی آگ والی
ساری حاضر خدمت اندر رستاں بول تساں نوں
اگوں سب شہر دے نیارے ہو ہو جاون پیرو کے
جی جی کردے نال لڈایاں سبھ کوئی لکھ لکھ ویری
اوہ خدمت کرنے کارن پکڑن آن مہاراں
ایہ کیا حکمت ساڈے کارن واقع رہی ہوئی
کیسے نہ پچھیا ساڈے تائیں سنگ نہ سفر نوں
ایہ کیا حکمت بول ہوئے اگوں عرض گذاری
اوسے یاروں ہر جا گئے تے ملے سانوں ابروئی
ہر کوئی اوہ لوں اوسے تائیں ملے کارن جاندا
ہر سے نور مبارک دے نھے وڈیایا نبی دا ربا سنے
کون جو اس نوں جنتے پھے کے نال آ کے گل لگ دے
لیکن اساں خوشاں تائیں بالکل خبر نہ کائی
اس دن نبی اساڈا امتی امتی کردا ہوسی
بخش خدایا امت میری سر تے بوجھ وسرسن
امت محمدی کنوں اٹھاویں سانوں حشر دیہاڑے

بیان پیش آمدن ابلیس میان راہ برائے اغوا اولاد یعقوبؑ

بحر العشق صدیقی محمد کرسے روایت پوری
ایہ شیطان خدا دا دشمن دل وچ فکر کریندا
تاں پھیر اوسے وقت شتابی سدی کو ہکارا زی
ایہ پیغمبر زادے ہیون صاحب شاناں گرامی

جدوں مصر تھیں کجھ اگے ہوئے نبی حضوری
جاون خالی صاحبزادے ایہ کم زیب نہ دیندا
ہیرنوں باطن حالت اپنی بھول بنائے ساری
چاہیئے کہ کمائے لوئی قابو کراں تمامی

Marfat.com

دیئے دخل اجہالی سبھنوں نیچ کے کوئی نہ جاوے
نال پھر کر شیطان آکھے کر دا انت تیاری
ایسی بات اجنوں نی اوسنے منہ تھیں بول سنائی
جیڑا اس زمانے اندر راگ دے لانتوں بھاون
کنجری دا جتھے مجرا ہووے چلن منہ سر پالاں
دن ہووے یا رات اندھیری سبھ سبھ جاون
عالم دینی جیکر کوئی دیوے آن مناوی ہوئے
اوتھے گیاں دل دے اندر فکر شیطان پڑھاوے
کی لینا توں سن کے مسئلے عمل تے تھیں نہ ہووندا
بھنڈ کسے دی آمد ہووے شہر کسے وچ ڈیرے
دیندے ایہ دھندے سارے رج جاسن اگے ایتھے
جاہل خلقت اس حکم اوپر پھیرا پایا سچا چالہ
لگے بہت آوازہ چنگا ہر توں دلوں شیطانی
صاحبزادے کہلے بیٹھا حکم فرشتے
نال پھر اوسے وقت شتابی ملک الٰہی آیا
ہو رو ورہیا ایہہ آوازہ کیتا ملک خدا دے
سن کر صاحبزادے کہندے دس اساڈے تائیں
کر نصیحت ساڈے تائیں ایہہ نال دسیاویں
سن کے ملک خدا دے اگوں پھیر جواب سنایا
استھیں اگے جو تساں توں تھیں کسے بکایا
ربدی طرفوں جیکر ہوندی نظر رحمت والی
نور ایمان تساں تھیں لیکر ہوندا اسبھ ردا نہ
اسفول پھیر کہو قات وچالے سٹیا دور کرائیں
جیہدا حافظ اللہ ہووے اسے آخر پیدا رکھو
قوم رسولاں اوپر پاؤ کل کرے شیطان نہ زورا

کس کم جے اج مکر اساں نوں فائدہ نہ پہنچاوے
مگروں صاحبزادیاں تائیں نرم آواز پکاری
سنیاں سارا شہر اوے سارے کھل گئے اسبھائی
ٹھگنی چھپلا دلنوں بھاوے نرد قرآن نہ جاون
آدمیاں اج چلئے مجرا ہونا خوب کمالاں
سنیاں مجرا کئی سالاں تک دے لون نہ مول پھلاں
واعظ کادن اونہاں تساں یا مخلوق خدادی
اوجھیلیاں جیکوں پچھوں کم تیر اگھس جاوے
ایہہ کم ہوندے ولیاں والے نیتوں وعظ نہ سنیا
کہے شیطان تکو چل مجرا پھیر قسمت دے میلے
ایسے عجیب تماشے پھیر ہوون کے کتھے
توبہ کرن جدوں رب بخشے واحد رب تعالیٰ
جیوں کر سن آواز شیطانی کھل گئے کنعانی
پہنچ شیطان شتاب بھسانے ہندی بابک سر شتے
لشکر پھیر شیطانی سبھ طرف کوہ قاف وگایا
جاوچل شتابی اٹھو سارے صاحبزادے
کون کوئی توں غیبی بندہ سانوں دس نہ ہیں
حال حقیقت اپنی ساری سانوں دسی جاویں
ہیں ملک ملک خدا دا بھیجیا طرف تساڈی آیا
اوہ شیطان خدا دا دشمن سبی بد راہوں آیا
کوئی نہ ویا شیطانی کولوں بچکر جانا خالی
ایہہ اج تساڈا کیتا خود اللہ حفظانہ کہ
تسیں تمامی اٹھو جلدی دوڑ پہنچو اگاہیں
اسدے نال نہ کیہیں لڑکے نفس شیطان امارہ
حافظ جنہاں رب ہووے اوہ خوش تنہاں

Marfat.com

صاحبزادے شکر کریندے اوتھوں ہوئے روانہ　　آگیا نیڑے وطن مبارک جس وچہ نبی موئیگا نہ

بیان آمدن اولاد یعقوب علیہ السلام پیش والد بزرگوار و حاضر کردن غلہ

کٹ کے منزل صاحبزادے آ پہوتے سرکارے　　ویکھ جمال یعقوب نبی دا ہوون وارے وارے

ادب تعظیم زیادہ کر کے چمپیں قدم تماماں نوں　　سال پچھوں آ حاضر ہوئے ادہوں کرن سلاماں

جیدم ادب تعظیموں فارغ ہوئے صاحبزادے　　ادہوں چپ کر بیٹھے سارے آگے سارے خدا دے

دیکھ اونہاں نوں حضرت صاحب بہت خوشی ہو گیا　　ہس کہ پھیر شتابی حضرت رو کر نیر چلایا

صاحبزادے عرض سناون کہہ حقیقت ساری　　کیوں تم ہس کے پھیر شتابی کیتی گریہ زاری

حضرت کہیا اول سن خوشبو سجن دی آئی　　بعد اوس دے شیطانی بدبو آکر تساں وہائی

واللہ اعلم کدوں تساں نوں ملیا او ہو کالا　　نالے بلا ضرور تساں نوں سوہنیاں زلفاں والا

سن کر صاحبزادے کہندے یا حضرت سردارا　　بیشک اک موقعہ تے ملیا ایہہ شیطان نکارا

حافظ ہو کے اللہ سانوں اس دے کنوں بچایا　　ورنہ حملہ کر کے ساتھے ہیسی ظالم آیا نوں

پھیر یعقوب نبی یا دسو خیر سجن دلبر دی　　آوندی ہے خوشبو تساں تھیں بینے جیہڑے پدر دی

تاں پھر کہندے صاحبزادے کیوں او نظری آوے　　جینوں ٹکڑے کر کے ناہر وچہ جنگل دے کھاوے

اسی برس گذشتہ ہوئے اسنوں گرگاں کھایا　　ایتے امید ملن دی رکھو یا محبوب خدایا

سن کر بات پیغمبر رب دا ہویا حجت کناں نال　　سچ مچ شاید یوسف ساڈا ایہو دیسی لدسدا نا

بعد اسدے پھر صاحبزادے کہندے آپ نا تئیں　　سن بابل ہے شہر مصر دا حاکم نیک ادائیں

بڑا خلیق شفیق گرامی والی شہر مصر دا　　ہر دیسی پردیسی والی عمدی خدمت کردا

خصلت اسدی بہت چنگی کی کجہ صفت سنائیے　　پھر بھی ہوسی چنگا تو ڑے لکھ لکھ وار صلاحیے

جیدم اسیں حاضر خدمت ہوندے گئے سارے　　اوسے وقت ادائیں سانوں اٹھ کر دلبر ایسے

لکھ سوداگر آون جاون دنیادار گرامی نوں　　اپر ساڈے نالوں سجنوں جانے ہیٹھ تمامی نوں

پر ویلے کھانا سانوں گھر اسدے تھیں آ گندا　　لذت دار جو کھادیاں ہویاں ہضم شتابی ہوندا

عزت نال اساڈے تائیں گھر وچہ بہاندا　　نرم کلاماں ادب سلاموں سانوں بول سناندا

ہور سوداگر لنگر خانیوں روٹی کھان انھیری　　سانوں ہر دو ویلے کھانا گھر تھیں ملے چنگیری

کیا ایہہ شاہ عزیز مصر دا صفت خدا دی رب　　بہتر کہہ اسانوں اس دے کوچے اندر مرسیے

وطن مصر دا واہ کیا سوہنا لاثانی دیار دل
خلقت ستو کھی وسی اسوچہ رحمت بے اندازہ
باغ حمام تلاب سراواں کتنی مسافر خانے
لکھ سوالی آون جاون بیشک بیٹھے کھاون
پردیسی دا محرم ڈاڈھا سنے کلام پیاروں
سوہنی صورت وانگ بدر دی لاٹ مریندی ورلو
نام تساڈا دسیا جس دم بہت خوشی وچہ آیا
پھیر پچھیس اوہ کس حالت وچہ ہنی یعقوب سنبھالا
پھیر پچھیس اوہ کس غم کولوں اس منزل نوں آیا
سبھ حالت پچھیا ڑاں والی اوسنوں لعل سنائی
مذہب ملت دین طریقہ پچھیا اوس تمامی
نالے گل عجب ہاں ایہہ سدی سخن کرے عبرانی
سنکر نبی یعقوب سہارا اوہ وچہ فکر دے ڈبے
ایہہ پر غیب خدا نوں شاید ہووے رہی ہی اوہ کوئی
رو رو دردوں نیر چلاوے صبر آرام نہ آوے
ایہہ پر پھیر پیارے بچھڑے دلوں یقین ہٹاون
واہ ناہ جس دے مرنے دی آدیوں خویشی گواہی
انوں اکھوں جھلیاں وانگوں کرن کلام زبانی
جیوں یعقوب یوسف نوں زندہ اپنے دلوں ہٹائے
پھیر تساں صاحب زادے اس مقبول خدا نوں
نال تمام اساڈا ہر اوس خود شماروں گنیاں
باراں اوہ جہے اسانوں لسنے ہمت عطا فرمائے
جیکر ہمت اسانوں حضرت بخش نہ ہوندے دانے
اوس نے رحمت شفقت کرکے دانے مفت دوائے
سن کر حضرت اتنی شفقت وچہ خوشی دے آیا

کوئی نہ ایسا شہر گرامی دوجا ایہہ سنساروں
قحط زمانے والا اوتھے ناہیں کھلیا دروازہ
ہر دروازے نال نیائے اس مقبول خدا نے
کدیں نہ حضرت طرف کسے دی مقبول نظر اٹھائی
معلم ہووے اوہ بھی کوئی وچھڑیا گھر باروں
غیرت جھڑک نہ کدیں کسے نوں آئی اس حضوروں
ہڈوں ہور زیادہ ساڈا عزت قرب ودھایا
اساں کیہا اوہ درد غماں وچہ ہو گیا تیلی سارا
اساں کیہا اک یوسف اُسنے سوہنا لعل گمایا
ایہہ پر اوسنوں بات اساڈی متن وچہ نہ آئی
سچو سچ لیا یا اساں سندے خاص عوامی
شاید ساڈے ملک وچ اپنے بھی کدیں رہ گیا جانی
شاید میرا یوسف ہوسی دلوں خیال اٹھاوے
ورنہ گل نہیں صفت اوسے دی معلم سانوں ہوئی
ہوسی اوہا یوسف میرا رب نہ مل بھلاوے
کھا گئے گرگ نبی دے نائیں جس دم لعل سلون
اسدی آہ پھیر یا پیو نے ہوندی دل جھلیں ہی
وچھوں کہن اُڈیکاں کہیاں لدگئے دلجانی
صاحب زادے مرنے والی آکر خبر سناندے
یا حضرت سرکاروں دانے مفتی ملے اساتھوں
دو سو گل وپار اساڈا نال تمامی بنیاں -
یاراں سو ہتھیاروں اوتھے اوڑھ تک لدیا جاوے
غلّی پرت گھر انہوں اوندا ایس غریب نمانے
کھول کملو کر اپنی تھیں ساتھوں بھار لدائے
بولیا نہیں شمعون بہادر پتراں نوں فرمایا

Marfat.com

کر کے گیا اوہ اجے نہ آیا دیر چوکھیری ہوئی
صاحبزادیاں حال تمامی اولوں بول سنایا
نالے اوہ خط حاضر کر کے رکھیا خدمت اندر
پتراں نے بھی حال تمامی واضح کر سمجھایا
اسدے بدلے بھائی ساڈا آدن اُس نہ دتا
نالے اس نے کہیا جیکر بنیامین آجاوے
باراں اُشتر اناجوں لد کے پھر تساں نوں دیساں
عزت عالی تک کے اسدی بات نہ کیتی کوئی
کہیُس جیکر بھائی اپناں بنیامین نہ لاسو
ایہ یک اُٹھ تساڈے ناویں دتا اسانوں
باقی دَہ اوٹھ دتے بھایاں نوں بخشش کیتے سرکاروں
بنیامین لیاون والی بہت اُس عرض سنائی
سنکر حضرت کہیا سبھ کجھ بات قبول اسانوں
اگے اک برادر اپنا تساں گنوایا ہویا ئی
اوہ اگے نہیں مل ہویا تے پھر ہیں کوہیں نگاں وال
یوسفؑ ویاں اجازتاں اگے تُسے کر کے لیاں
اوس دن نبی خدا دا درد دل ایسا بجھو ودیا
حالت ویکھ پدر دی بھائی سب ہوگے ارمانی
بس انہاں ٹھہن ہر طرح وی جلد حقیقت بولو
سنو حقیقت صاحبزادیاں پوریاں جلوں کہلایا
ہر یک رسم تمامی پوری پشم ضمیر وچ چاہے ئے
یا اللہ ایہ کس نے ساتوں نال واپس پرتایا
نال پھر اولوں یابل آگئے سانال لیائے
تک کر نال یعقوب پیغمبر رد کینے وچ وسے
نال اساڈا اکھیٹا ملیسی ناہیں واپس آیا

پچھے رہگیا کول تساڈے کون آہا کم کوئی
جویں حقیقت ہوئی ساری رتی فرق نہ پایا
لیکر پڑھیا خط اشتیابی حضرت نبی پیغمبر
بنیامین یوسفؑ دا بھائی چاہندا اوہ سدوایا
اساں بھی عذر نہ کیتا تُرت سانڈوں سر گیا اپنا
پھر سرکار تساڈی اوپر بے حد مہر کماوے
ہور بھی خدمت جو کجھ ہوئی ڈاڈھی خوب کریسا
ورنہ بھائی پاس رکھن دی کستوں طاقت ہوئی
پھیر ہمیری سرکاروں بالکل دانہ یک نہ پاسو
ایہ یک اوٹھ دوانا ہے اس نے بنیامین بھرانوں
رحمت شفقت اُسدی جتنی باہر حد شماروں
آن ملائیو کہیُس سانوں چھوٹا اپنا بھائی
ایپر بنیامین پیارا دلیساں نہیں تساں نوں
دل وچہ داغ اساڈے تائیں سبھنے لایا ہویا
نال تساڈے کدیں نہ گھلساں ایہ محبوب بھجاواں
اجے نہ آیا ایس ول کے کتنیاں مدتاں گیاں
وچہ فراق یوسفؑ دے آتنا تنگ نہ اگے ہویا
پھیر سوال اُنہے کولوں ہوئے چپ زبانی
مصر دیاروں پوریاں آیاں جھب اُنہاں نوں کھولے
وچھوں مال تمام سلامت نظری آیا بھایاں
آئے سخت حیرانی اندر بھائی ویکھن والے
شاید مال اساڈا ناقص شاہ پسند نہ آیا
ہیچ سلامت حاضر کیتے سر کرنی آں ویکھیا ئے
مال صفا نہ واپس کوئی بالکل مُول کھنواوے
نال منظور کیتا شاہ نائیں پوریاں وچہ چھپایا

Marfat.com

اینویں ناقص عمل جنہاں دے رب منظور نہ کرسی
نال خلوص عبادت دل دے جیہڑی کیتی جاسی
یارب ساڈی سجدہ عبادت نہیں نقصانوں خالی
سنو حقیقت جیدم حضرت رو نال کہت کہائیں
جلدی تساں نے دولت اپنی ظاہر پیش نکالی
صاحبزادیاں عرض گذاری بیشک اتل واری
آخر عجز نیازی کیتی گھر دا حال سنایا
پھر اس راضی ہو کے سانوں نال دے تخفو دانے
راضی کر کے ٹوریا سانوں اس سلطان مصر دے
روٹھے حالت نال اپنے دی معلم سانوں ہوئی
سُن کر حالت حضرت صاحب دلوں خیال دوڑاوے
نال بھی ساڈا واپس کیتا دانے بھی لدوائے
اٹوں ایسا کال مریا خلقت بھکھی مردی
نال کوئی نال کسے دے بولے سخت زمانہ آیا
اتنی خدمت نہیں کسے دی کردا سکدا کوئی ہو
دلوں دلیل دوڑائے حضرت شکیے یوسف ہووے
جیہڑا انبیاء بھراواں مڑ مڑ طلب کریندا
نال پھر پتراں نوں فرمایا اس پیغمبر عالی
جسنے عزت کیتی ایڈی کر کے سخاوت بھاری
جیکر نال تساڈے تائیں ظاہر کر پرتاندا
لیکن اوس نے اپنے دل وچ عجب خیال وٹایا
سمجھے اوس توں تاجر بھائی دور دیاروں آئے
بوریاں وچہ چھپایا جلدی جو کجھ نال تساڈے
ہور نکے وچہ بلیا اوسنوں نال پوشیدہ یاروں
بہتا احسان کیتا سیدی اس نے رکھ مقصد ہوئی

واپس کر کے کرن دے ولے دی گردن اوپر پرسی
اسنوں واحد رب العالم واپس نہ فرماسی تو
فضلاں تھیں تحقیق دیکھیں سانوں اسیں تمام سوالی
حاضر کر کے سخن الایا سہناں پتراں تائیں
کی اسو یلے کہیا تساں نوں شہر مصر دے والی
لیوں نال اساڈے کولوں ہو یاسی انکاری
اس نے الفت شفقت کر کے منظور کیا یا
واللہ اعلم کیہڑے ویلے پایا نال دہنگا سے
سارے راہ وچہ صفتاں اسدیاں آکھ اسیں آکرو
خبرے کیوں اس واپس کیتا اصلی بہت خزانہ
کون ہووے جو مفتی ساتھے شفقت ایڈ کماوے
عجب کوئی ایہ خیر خواہ ساڈی عزت ادب بجائے
فاقہ یاروں ہر دو اوپر ورقت گئی سے زردی
کون کوئی اوہ جدوں جس لئے ودہ کے کرم کمایا
جتنی شاہ دی ساڈے اوپر شفقت رحمت ہوئی
جیہڑا حال اساڈا اس نے پہنچوں ہر پر دے
جو کوئی شام دیاروں جاوے عزت بیحد دہ
اے فرزندو جالے چنگا شہر مصر دا والی
دور مسافر مہماناں دی کردا خاطر داری
صدقے جتنا وچہ اسنوں رب عطا فرماندا
ظاہر کر کے نہیں تساں نوں نال اسیں پرتایا
ظاہر دتیاں ہے متا ونہاندا اوں تا ہو جائے
عین سخاوت یاروں اسدے دل ہے راضی ساڈا
جو کوئی کرے سخاوت چھپ کے ترت وسے سرکار
بہتا انف اس نے چھپا ... کیتا

عالی شان گرامی اُسنوں بخش ہویا سرکار دل
ہووے سدا سوایا کردا خدمت شوق پیار دل

اس حالت وچ صاحبزادے بول ایہی فرمایا
شاہ نوں اساں بھرانواں والا ہویا شوق سوایا

چالا ویکھ اساڈا اسنوں دلوں محبت ہوئی
ظاہر کول بہاندا ساتوں نفرت کرے نہ کوئی

ساتوں تاں اس ڈٹھا ایہہ پیا ہیں چھپیندا اتو
وَت وَت آکھے آنوں اوسنوں ہتھ تاکیندا

گویا عاشق ہو گیا ساتھے اودھر نہ آون دیندا
اوہ بے کول آ کہیندا اوتھے وطناں طرف ٹوریندا

ہوریاں دے وچ پل ہٹیندا اکی ڈھنگ کریندا
جنھیں خوا اساڈے تائیں آکر کہاں ناں دیندا

حال احوال تمام گھریدا اساڈے کنوں پچھیندا
ہیں بھی ہاں پردیسی اپنے دل دے حال دسیندا

ٹورو بنیامین ولی نوں ساڈے نال ضروری
اوہ بھی شہر مصر دا حاکم ڈٹھے مرد ضروری

مدتاں ہویاں رونیاں اوسنوں خدمت تیری اندر
تنوں بھی رو رہیں اوہ بھی روونگے یا مقبول پیغمبر

کرو روانہ نال اساڈے سیر سفر کر آوے سو
چندر دل اوہ بھی خوشیاں اندر دلنوں چاہڑ چاہوے

نالے حاکم شہر مصر دا ساتھے راضی ہوسی
ڈانے مفتی ویسی ساتوں فرق نہ ہرگز ہوسی

ایسے شاہ نوں راضی رکھناں ہوندا کم بھلیائی
ٹورو بنیامین ولی نوں نال اساڈے بھائی تو

بابل نے فرمایا بالکل کرساں نہیں روانہ
اگے تساں اک پُت اساڈا اکینا گم لیگا نہ ٹو

ایہہ بھی جیکر ٹور رہاں ہیں پھیر ایہہ موڑ نہ آنو
بیشک پھیر ہیر افرختہ کنیں ہم کج بہانوں

تُس کے صاحبزادے سارے وچ جھوٹی آگے
لید اوسدے ایتھے بیتی نے داغ جمع کرائے

دو ہتھیے کر دتے سارے اک رکھیا گھر اندر
دوجا شام ولایت جانب بھیج دتا پیغمبر

لیعفے آکھن راہ سوالاتے حضرت نوں دلاتے
اصلی حالوں خبر نہ جنہاں اللہ مالک جانے

تو لکھیا حدیث گذری آکردانے نقشے ہیگے
حاضر خدمت اندر صاحب نتیجہ مجید آن کہاوے

بامرت کر رخصت ساتوں چلیئے طرف مصر دے
نالے بنیامین اساڈے نال روانہ کریسے

ہوسی تیرے عزت جیکر بنیامین ٹور کسیں
کم اساڈا چنگا ہسی جیکر نال گھلیسیں

تاں پھر آئی چپ بابل نوں سجدا دل ہولایا
چیوکر وچ تفسیر یوسف دے ذکر مفسر لیایا

بیان تیاری کردن برادراں یوسف سوئے مصر بار دوم برائے واپس کردن بال مضاعفت

کرن روایت ایتھے راوی تھا شیخ تفسیر بیانے
اوہ لیون پیش حضور یوسف دے صاحب اور سیانے

سمجھنے ول لکھم تیار ہن لگاں اوہو مقبول ثنائی
حاضر ہوئی شہر مصر دی جانب ہووے استقبال الہی

واپس مال کرو جو آندا بوریاں وچہ پوشیدہ
مت کے مال ازمائش کارن شاہ نے ہو وچ پایا
نہیں حلال اسانوں کھاناں ہوو و گھن روانہ
بیشک اُس ازمائش کارن کیتا ایہ کم سارا
خوب ہوئے اعتباری تسیں اس حضور وچالے
ایسے شاہ دی چیز رکھانن زیب نہیں کم دیندا۔
جیکر مال ازائیں ہوندے پھر شرمندگی آوے
ایہ اندھیر تاں اجکل آکر خلقت اندر ہویا۔
جس کسے دا پیسہ لبھے مارن بغل وچالے
ایہ نہیں کم ہدایت والا ہضم امانت کرنی
سُنو حقیقت جد بابل نے رخصت حکم سنایا
یا حضرت اسیں بیشک جائیے ہرگز دیر نہ لاواں
بن یا سکے جے شہر مصر وچہ جاوئیے سب خالی
نالے شمعون بھاء زادہ بھی کول رکھیسی
حضرت کہیا توراں بیشک جیکر قدم اٹھاؤ۔
صاحبزادیاں عرض گذاری حضرت نوں فرماندے
واللہ اعلم خبر نہ کوئی بے پرواہ دیاں کاراں۔
ہووے کوئی چلاناں اسدا پھیر اسیں کی کریئے
حضرت کہیا جیکر تسیں سارے خیریں آؤ۔
تاں ہیں پکا چور تساں نوں لیساں سمجھ صریحا
ہاں جیکر سبھناں نوں آوے اجل شہادت پوری
لکھ دیو اس گل دی مینوں تسیں تاکید تمامی
تاں پھر ترت ہوئے اوتھے قلم دوات منگائی
لکھ ہوئے دتا جیکر بنیامین نہ آوے
چھپایاں نے بھی قسماں چایاں کجھ نہ کراں دلیری

نالے حال ہو کھاں جاکے اُس شمعون ولی دا
دیکھاں کہاں جاون یا چا ہسن واپس پھر پرتایا
مال امانت وانگوں جاکے پیش کرو نذرانہ
دیکھاں ایہ کم کرن اچھیایا نہیں کردے بابا
ہڈوں پھر اعتباری ہو سوچے سر کھڑ سونالے
پھر بھی دانہ پانی آکھن طرف اس دیس کھڑیندا
بندہ نیک نہ حق کسے دا کر بدنیتی کھاوے
مال امانت ہضم کریندے جیسی اپنا گویا۔
واپس کرن نہ چیز بیگانی ہوئی جیدوں حوالے
اک دن ٹھیک صفائی اسدی رب تسلی پھرنی
سب فرزنداں حضرت اگے رو کر کے بتلایا۔
ورجے بنیامین ولی نوں ٹور ونال پھراواں
کدیں نہ خوش ہو ولگا ساتھے شہر مصر دا والی
شاہاں اگے زور نہ کوئی کیہڑا دم موسی
واپس کرکے خیریں اُسنوں پھر مینوں اپڑاؤ
یا حضرت اس امر وچالے کدیں نہ قسم اٹھاندے
مشکل بن پوے کوئی اسنوں اندر جنگل باراں
اٹھے قسم اٹھاواں کوئی کی منہ لیکر رہیئے
رکھو بنیامین ولی نوں غفلت وچہ گھماؤ۔
جیکر باریا گیا کدائیں بنیامین اکیلا
تاں بیشک اُمنا کرساں ہر دم صبر صبوری
نالے قسم اٹھاؤ سبھے واحد رب گرامی
نالے صاحبزادے سارے حاضر آئے بھائی
ہیں بھی وت نہ واپس اوساں پچھی قسم اٹھاوے
انشاءاللہ خیریں آناں بنیامین یک ویری

Marfat.com

رکھ توکل رب دے اوتے اے بابل سرو ارا — بنیامین اساڈے تائیں لگدا بہت پیارا
برکت جد اسحاق علیہ منو عرض ہماری — جاواں قسم حضور تساڈے واحد اللہ باری
ملک الٰہی حاضر ناظر ساڈے وعدے اندر — دکھ نہ دیساں بیٹے تیرے نوں یا نبیؑ پیغمبر
جیکر دکھ اساتھیں پاوے بنیامین گرامی — شالا کرکے دوزخ اندر جاویے اسیں تمامی
لکھ لیو دے کاغذ جنہیں حضرت نوں پکڑایا — لے ایہ سند اساڈے طرفوں یا محبوب خدایا
جیکر بنیامین نہ واپس آکر دلیا تینوں — ییں کبھی واپس وطن نہ اوساں قسم خدا دی مینوں
تاں پھر حضرت کاغذ لیکر رو کر کے فرمایا — جاؤ کراں حوالے رب دے بس کافی اوہ آیا
اسدے با بجھوں وہ جا کوئی حافظ کون کہاوے — اس نوں سونپیا اساں تساں نوں پیغمبر فرماوے

بیان مناجات کردن یعقوبؑ بوقت رخصت بنیامین

منہ کر کے اسماناں جانب کرے حضرت دعائیں — خود حافظ توں ہو وے اسدا نالے سجناں بھائیاں
واپس خیریں ول وطناں دے آئیں پھر انہا تائیں — یار سبھایاں بچھڑا اپنا سونپیا تیرے تائیں
رخصت حضرت یوسفؑ ویلے تساں سپرد نہ کیتی — دور رہیا دیں ہیر کولوں درد فراق جدایاں
دم دم درد فراق اسانوں غم دے بالن بالیں — اگے یوسفؑ دی فرقت نے مار مکایا سانوں
توں خود حافظ ہو دیں سایاں رحمت فضل کمادیں — تاہیں اجے تک دلبر والی خبر نہ آئی کائی
اگے لیاں وچھوں پیاں انگیں خبراں کیتیاں — ہر ور دل ہے مشکل ہندی مرض جدائی جائیں
میرا جوایہ جہیں خدایا قدرت تھیں تدہ لایا — واپس ایہ کروان بدیسی خیریں نال ملاویں
ییں دلگیر ظہیر زیادہ عرض سناواں تینوں — ہن نہ کریں جدا سیاں تھیں سنگ اتن دیاں سیاں
روواں ورد دل ہار پروواں عرض قبول میری — رکھیں ہر دم اسدے تائیں تازہ سدا سونہیا
جد یعقوب خدا دے اگے رو کر عرض الائی — اگے نالوں ہور زیادہ درد نہ دیویں مینوں
اے حضرت ہے قسم اسانوں اپنی عزت والی — خیوس سانحہ ملاویں ربا پھر مینوں یک میری
بیشک بنیامین تساں نوں ملسی آ ربک دیری — اوسے وقت خداوی طرفوں وحی نے خبر سنائی
آک سپرد تساڈے پاروں جو لاج کیتی مینوں — جیکوں تعل اجیرن رو کے میتھیں سیتیا آن سوالی
جیکر حضرت یوسفؑ تیرا دینا تھیں لد جاندا — نالے حضرت یوسفؑ بنیامین ول پاسی پھیری
بنیامین نے یوسفؑ دونویں آن ملاساں تینوں
تاں بھی تیری خاطر اوسنوں فیر لیکرا اٹھاندا

مت ہووو غمگین پیارے دل وچہ کرو تسلی
سُنکر ایہ خوشخبری حضرت شکر خدا دا پڑھیا ء
واہ سبحان اللہ رب عالم کیا خوش خبر سُنائی
جو کجھ رب دے آسرے اوپر چھڈے کسے نوں دہر دا
جو کوئی ذات خدا دے باہجوں کردا سونپ کسے نوں
رب فرماوے میں ہاں حافظ کراں حفاظت پوری
پکڑ خداوند اسدے تائیں وچہ ہلاکت پاوے
جیوں حضرت یعقوبؑ نبیؑ نے یوسفؑ دلبر پیارا
چالی برساں فرقت اندر دکھ جھلیندا رہیا ء
دوجی سونپ موسیٰ دی ہیٹھوں اگوں وسی جاوے
حضرت موسیٰ نوں جس ویلے حکم خدا دا آیا۔
ولیسال اسیں توریت تساہنوں خاص کتاب گرامی
کہیا اس نوں اُمّت والا خوب کریں خصمانہ
یا بجہ خدا جدہارونے نوں سونپی اُمّت ساری
سامری ہک شنیارے جیوں سامری بُت بنایا
اوسے ویلے قوم تمامی سجدے وچ در آئی
اوہ بھی خوف وچہ پہاڑاں چھپے جا کر ڈر دے
بجہر خدا نوں سونپن پار والی گڑی قوم تمامی
تریجا سی سلیمان پیغمبر مندری جس گنوائی
مندری اک گولی نوں دتی حاجت فعل قضا لیا
لیگیا مندری دیو پلیت اسیں صورت بن سلیمانی
پھر آئیا سلیمانؑ پیغمبر دائی نوں فرمایا
لشکر نے بھی کجھ نہ جاتا ماسن کا ایں وسکے
کجھ دن رہے تاں پاچھیاں والی دستر عاقی ہو گی
پچھوں اس کافر دے تائیں لیا پچھان وزیراں

یلسی آں تسا ڈے تائیں اوہ دوست متجلی
یلسن کدن نہ ڈریاں حضرت سخن اکبر ے کریا
اینویں ہلے مراد جو رب نوں سونپی کردا بھائی
رب العالم حافظ ہوکے خود حفاظت کردا۔
اس دے اوپر غیرت جیدی کہ ذات ربے نوں
کون ایہ جیہنوں حافظ ہونال میرا نا منظوری
جیہڑی چیز غیراں نوں سونپے اوہ دور ہٹاوے
ڈنا جہیا اوہاں آخر ہویا آشکارا
ہک روایت اتنی برسال سوں وصال نہ ڈہیا
قصص الانبیاء اندر جیوں راوی خبر سُناوے
آوین جگہ فلانی اوپر یا محبوب خدا یا
تاں پھر ہارونے نوں موسیٰ سونپی قوم تمامی
پیچھوں اج توریت بلن دا ہویا حکم لیگا نہ
اوسے ویلے غیرت کیتی واحد اللہ باری
سجدہ کرو شتابی اسنوں سبھنوں حکم سُنایا
باقی کجھ قلیل بندے ہی رہگے معرو خدائی
باقی دُجے سامری والی رہے عبادت کردے
اینویں غیر توکل والا خالی رہے ہدامی
اسنے بھی دل اپنے کولوں رب دی سونپ بھلائی
استھیں پچھے غیرت والا آکر سایہ ڈہلیا
اوپر تخت شتابی جا کے ول بیٹھا سلطانی
ویہہ مندری گولی تے اگوں صاف جواب سنایا
آخر مچھلی ہاریاں دی اوہ کرن مزدوری لگے
اسدے نال نکاح پڑھیا دیر نہ لائی کوئی ہو
کیونکر دور ہٹلیئے اسنوں کرن لگے تدبیراں

Marfat.com

فرپاک تے ریت مبارک پڑھنے لگے سارے
دور گیا اوہ ڈردیاں اوکھتوں دیر نہ لائی کائی
اوہ مُندری ہک مچھلی کھادی قدرت رب وکھائی
نبی شاہ سلیمان تائیں حضرت گھر وچہ آندی
پیٹ شگاف کیتا جس ویلے مُندری ظاہر ہوئی
حضرت لیکر مُندری اپنی لئی پہچان شتابی
آگیا حاضر لشکر سارا امر خداوند پاروں
مختصر حقیقت عاجز انہے بول سُنائی
جیکر شوق زیادہ ہووے چاہیں ذکر تمامی
اس وچہ خوب بیان عاجز نے کر تحریر سُنایا
چوتھا حضرت زکریے ہیسی غیروں وچہ چاہی
غیرت پاروں آری نالے صبروں گیا چیریندا
کرن روایت تن شخصاں نے اپنا مال تمامی
امن سلامت رب اُنہاں نوں پھر واپس پرتایا
اوّل نبی یعقوبؑ ہوراں نے اللہ واحد تائیں
دوجا موسیٰؑ نوں مائی نے سونپیا ذات خدا نوں
ستٹ آئی دریا وچہ اے رب دا تکیہ کر کے
گھر وچہ پالن لگا کافر نال کمال پیاراں
جیکر مائی رب دے تائیں نال موسیٰ نہ سونپدی
ربّ نوں سونپن پاروں الہی قدرت کامل ہوئی
تریجا جدوں رسول خدا دا ختم نبیاں عالی
بیٹی دنیا تھیں جد والیس وارثاں نوں چھڈے
یارب واحد رب گرامی توں حاکم مختار سی ہو
امت میری اوگنہاری کون کرے تخصا نہ سو
رب فرمایا اس دہ ال تناسن امت تیری والا

نصرت اس کافر نوں آچڑھے آتش وچہ اکیار
مُندری حضرت دی اس ظالم وچہ دریا دے گائی
ایک دن مچھلی پھڑے اوہ پکڑ لیا سے بھائی
پکڑ کباب بناون لگی بی بی خاص اونہاندی
بی بی حضرت نوں پکڑائی نالے دیر نہ کوئی
انگل دے وچہ داخل کیتی اس مقبول جنابی
بہتر توکل کیتیاں حضرت وڈھ لیا انہاں دل
ورنہ ایہہ ہک قصّہ لمبا بہتی چھپیہ نہ پائی
دیکھیں ہور کتابوں جا کے پہلا جلد گرامی
انہے طول کتاب ہووں تھیں مختصر مکایا
اوہ درختے وی جا گھیندی اُس مقبول الہی
غیر توکل رب دے باہجوں ایہو حالہ تھیندا اے
ذات سونپ خدا دے تائیں با اعتقاد گرامی
سُن جیویں وچہ تفسیر یوسفؑ دے ذکر مقرر لیایا
اپنا بیٹا سونپیا آیا امن امان ندائیں ہو
جیہڑا خوف فرعون کافر دا غالب تھیا انہانوں
قدرت رب دی اوسے کافر انہاں نوں پھڑ کے
جیہڑی خاطر قتل کرائے لڑکے لکھ ہزاراں
کیتی نال محبت اُنہوں اپنے کول رکھیندی
اوہ مائی دودھ پلاندے ہور نہ ویلے کوئی
ایہہ باغیچہ دنیا والا کرنے لگے خدا لی ہو ہو
اس وقت وچہ رب دے تائیں کرن دعائیں کھلے
یارب میں ہن چلیا اتھوں کر کے کوچ تیاری
کون خلیفہ ہوسی پچھے یارب پاک توانا
کدیں نہ دیساں امت تیری نوں کوئی دکھ کشالا

ویہو سونپ اساڈے تائیں امت اپنی ساری
ہیں خود حافظ ہو کے سبھدی کرساں خاطرداری

امن سلامت امت تینوں اندر حشر دیہاڑے
ہن نقصیاں نوں سونپ دیاں گا یا مقبول پیارے

واہ کیا شان اس امت والا اللہ پاک بنایا
اگلیاں امتاں نالوں اسدا عالی قدر ودھایا

اگلیاں امتاں جیہڑے ویلے کردیاں کجھ بریائی
فوراً پکڑ انہاں نوں لیندی فوراً ذات خدائی

شکلاں بھی بدشکل ہو جاندی امت اوگنہاری
پاک نبی دی پیاری امت رب نوں بہت پیاری

عیب خطا جو امت محمدی کردی الیس زمانے
بھی جو اگے حضرت تائیں لنگھے دور زمانے

سبھ خداوند توبہ پاروں عیب معاف کریندا
اگلیاں امتاں وانگوں بالکل کدیں نہیں پھڑیندا

بڑا الحافظ محمدیاں دا اسوا دی سرکارے
ایپر اجکل بندے وگڑے امت محمدی سارے

تمام سداون امت محمدی بدعت شرک کماون
عمل قرآن حدیث نہ کردے مسلمان سداون

خالی مسلمان سداایاں کی فائدہ ہتھ آوے
رب ناراض ہے اتنے جیہڑا نیک نہ عمل کماوے

تابعدار رسول بندہ امت اندر ہوسی
ورنہ مشرق دور امت تھیں ورد فراقوں روسی

جنہے تابعداری کیتی سو کوئی پھل پاسی
دوجا تے بجا مشرک بدعتی ہتھ ملیندا جاسی

یارب اس عاجز ان عرضیاں کریں قبول دعائیں
ساں نوں امت محمدی وچوں اندر حشر اٹھائیں

بس ان ہن حضرت والی بول حقیقت ساری
مصر شہزادے جاون کارن کیتی کھلے تیاری

بیان رخصت کردن یعقوب علیہ السلام فرزنداں را ہمراہ بنیامین سوئے مصر بار دوم

کرن روایت جد یعقوبے غیب آوازہ پایا
کہندا ہے کوئی یوسفؑ تینوں جاسی پھیر ملایا

اوسے وقت تیاری کیتی مال اسباب لدائے
سر مستہ چھم تمام شہزادے رخصت جا فرمائے

اوہ رومال جو الیس ہو کے وانیاں اندر آئیاں
اوہ بھی فرزنداں دے تائیں حضرت نے پھڑایاں

خط دا لکھ جواب شتابی حضرت دتا نالے
پگڑی ہک پچائی نالے نیک سخاوت والے

ابراہیم نبی دی پگڑی ہیسی عظمت والی
جو کوئی سر تے بنھدا اوسنوں ملدا اوہ بحالی

نیک پیغمبراں جس تے تائیں حاصل رتبہ حقیقی
اوسنوں اوہ پگڑی نبیاں دی ورثے وچ پہنیدی

اوہ بھی حضرت یوسفؑ کارن بابل نے پچوائی
ہدیہ کر کے حضرت جانب بھیجی نبی خدائی

حضرت نبیاں دی لوں سر دستار بنھائی
بھی پیراہن بہشتے دا اوپر دتا پہائی

شوق کمالوں چادر دتی عاصہ ہتھیں پایا
ایہہ کجھ نال اساڈے گھر وچ روکے فرمایا

Marfat.com

کجھ اسباب نہ پلے ساڈے رہ گیا باقی کوئی
ہک تساڈیاں جندوں باقی آہی وستو ساڈی
رون نصیب اساڈے نائیں کرم ہویا سرکار دل
فرزنداں نوں آکھن لگا گل وچ پلو پائیا
الوداع ہو چلے تسیں چاہاں شوق پیاراں
تسیں ہو سنگ بنا کے چلے جا سو خوشیاں کردے
ایہ ولدار گرامی سانوں جلدی آن دکھیا نا
رہ وسدے وروں وں شیر لاوے مر شیر دسبھنوں ملیدا
لا کر گل ستایا حضرت غیبا بن سکھ ہارا
خیریں پھیر واپس دل آویں آکھے ولدار گرامی
چھیکڑ وار روانہ ہوندیاں بابل نے فرمایا
جیدم شہر مصر دے اگے پینڈا رہ سی تھوڑا
ہر دروازیوں جوڑا ہو کے شہر مصر وچ وڑناں
مت سکے نظر تساں نوں لگے رنج کلے جاون بار دل
ورنہ نہیں پرواہ ریہے نوں جیوں چاہوے تیوں ہوسا
اساں نصیحت کیتی سبھنوں اپنے طرفوں پوری
واحد رب توانا رکھوا منددی نظر ہٹا سی
ایہہ تساں ضروری لنگھناں سبھناں کٹھ جدائی
ایہہ گل کر کے رخصت کاں سبھنوں حکم سنایا
مال متاع تمامی حاضر اوتھاں اوپر لدا سے
کھلا وجائیں ویلو سے شکر دل باپ شفیق پیارا
جیوں شکر لیہ سبھناں نوں کر رخصت حضرت جدا ہویا
چشماں تے برساتاں لایاں روشن سورج جاما آ
واپس حجرے اندر حضرت داخل ہوئے جلدی
اوتوں صاحب زادے سارے آئے مصر کنارے

عمر جوانی دنیا دولت سبھ تہ تصرف ہوئی
اوہ بھی ہووداسی چلیاں مرضی جویں خدا دی
جاؤ تسیں مصر نوں روساں اسیں فراقت یار دل
اے فرزند مت اساڈا چاہو سخن بھلایا
سانوں صبر آرام نہ رہسی بابجھ پیاریاں یاراں
سانوں صبر آرام نہ آوسی تنہا اندر گھر دے
پہنچی دیر رہو مت اوتھے کہے رسولؐ ربانا
ایہہ پر ملیاں دور نہ ہو و ہجر وچھوڑا دل دا
رو کر کے فرماون لگا اللہ بیلی یا رائے
بالہ وچ حفاظت رکھے تینوں رب خدا ہی
اے فرزندو قول اسانوں یاد عجب ہک آیا
اس وقت تم ساریاں بھایاں ہونا جوڑا جوڑا
کرنی عرض قبول اساڈی بد نظراں تھیں ڈرناں
جدا جدا ہو لنگھناں ساڈی منتی بات مپایل
غالب امر خداوندا الا کیا امکان بشر دا ہو
کرو توکل رب تے اوتے تسیں تمام ضروری
کوئی نہ بری نظر دا سایہ بالکل نظر اوٹھاسی
اک دروازیوں ہو گل نہ وڑناں کہندا نبیؐ خدا ئی
فی امان حوالے رب دے سوہنا سخن سنایا
ٹر پئے شہر مصر دی جانب لا فضل کما تے
خیریں آن ملاویں بیلی یار پیاسے سارا
توہیں حال برابر سہان رتی فرق نہ گویا
آخر گل ہوئے شہزادے کٹھ وی کر دا ناں
بابجھ فراقوں ہجر پیاریاں گھڑی آرام نہ ملدی
حضرت حکم تمامی بھائی جوڑا ہو گئے سارے

جیونکر باپ بتایا ہے سی پورا عمل کمایا ہو ۔ ہر یک بھائی جوڑا ہو کے ہر دروازیوں آیا ہو

بیان داخل شدن برادران در شہر مصر و تنہا ماندن بنیامین علیہ السلام ہو

کراں روایت نقرہ کاروں حسد دم صاحبزادے ۔ شہر مصر تھیں آ کر ہوئے قدرے کجھ دوراڈے

سمجھاں بھایاں جوڑہ بن کے پچھلیاں رفتاراں ۔ بابل نے جو وعدے کیتے یاد آیاں گفتاراں

پہنچ دروازے شہر مصر دے ہیسن اوس زمانے ۔ ہر دروازیوں جوڑا ہو کر لنگھیے بنی ربانے

سارے بھائی لنگھ اگیرے گھر شمعون دے آئے ۔ بنیامین پچھیرے رہیا راوی خبر سنائے

کس سببوں پچھے رہیا اوہ مقبول یگانہ ۔ سنگی اسدا جلدی کر کے ہویا اٹھ روانہ

بنیامین ناواقف راہ دا ہوش حواس نہ کوئی ۔ جلدی آون پاروں اس تھیں تاہیں سستی ہوئی

لنگھ آئے سبھ بھائی اگاں واقف سن جو راہ دے ۔ رہ گیا بنیامین اکیلا چھپ گئے صاحبزادے

آ دروازے شامی اگے کھلا صاحبزادا ۔ کرے سوال بتاوو ساتھوں وہو لر مصری شاہ دا

کوئی دے سمجھ نہ مول کسے نوں بولی سی عبرانی ۔ بنیامین تھے تے نیڑے ہووں چپ زبانی

کون کوئی بن سمجھیاں اُتھے وہی بات الاوے ۔ جے اوہ گل کرن تاں حضرت بالکل سمجھ نہ پاوے

ڈاڈھی ہی سخت لاچاری ہوئی کون بلے آندری ۔ عاجز بند غریب نمانی رو رو زاریاں کردی

اس وقت وچہ حضرت تائیں یوسفؑ یاد آیا ۔ اُچّل بابل جایا ویرن مشکل ویلا ایہا

جیکر بھائی یوسفؑ ہوندوں کیہیں نہ چھڈدوں مینوں ۔ جیونکر ایہ بھائی چھڈ چلے کوک سناواں کینوں

اوہ بھائی مطلب دے پورے کی کجھ ہوتا انہاں نوں ۔ بک غریبڑاں ہویا اتھے چھڈ کے گئے اسانوں

اے یوسفؑ توں سکا بھائی جیکر ہوندوں میرا ۔ کدیں نہ ہیں پردیسی کولوں کوچ کریندوں ڈیرا

پر سکی کراں نہ وس کسے دے رہے وچھوڑے پایاں ۔ سوہنے چن پدر دے کولوں ونیاں گھن جدایاں

کون کسے نوں سنگ نبھاندا باجھوں خاص بھراواں ۔ رووے درد فراقوں حضرت ہویا بہت نتھاواں

حسد دم بہتی زاری کیتی وحی پیغام لیاندا ۔ یا یوسفؑ ہے آیا کھلا باہر وزیر نسانندا

باب الشام اگے ہے روندا ہو کر بہت نمانا ۔ بولی کوئی نہ سمجھے اوہدی روندا درد رنجانا

جس کسے دے تئیں رستہ پچھدا کوئی نہ بات الاندا ۔ درد فراقوں اُٹھ ہے اسنوں غالب شوق تسانندا

جا کر اسنوں نال لیا ہو اے سردار گرامی ۔ دور کرو سبھ بدن دوالیوں شوکت شان تمامی

وانگ مسافراں شکل بنا کے ہوو جلد روانہ ۔ کپڑے بھی بدلاؤ کر ہوو دور لباس شہانہ

Marfat.com

کہیا حیران برادر تیرا ہو اوداس نمانا ناں
اینویں پاک نبی نوں بلیسی حکم خداوند والا
یا سردار اُمت اپنی دی کہیتوں خبر شتابی
جنت دا اوہ راہ نہ جانن کھلے وچ حیرانی۔
سُن کر حکم خداوندوالا حضرت ہوسن راہی
آیا اینویں حکم یوسفؑ نوں واحد رب غفارول
سنکر حکم ربانا یوسفؑ ہویا اٹھ روانہ
ڈاچی اوپر سواری کرکے شہروں باہر آیا
بدن دوالے پالے کپڑے حضرت یوسفؑ پائے
لکھہ چادر ڈھپائی کرکے عاشق پھرے دیوانہ
گل وچ لیراں حال فقیراں جے عاشق کراوے
ہردم سومن خودی گواکے گل وچ کفنی پاندا
رب العالم پھر اس تائیں رحمت نال لبولاندا
شیخی شان تکبری کرکے جو کوئی اوچا بن دا
بےپرواہ دے سووے وکھرے نہیں معلوم تکاں
دوست نوں جو ملنا چاہے کرن تکبر دوری
جد مسکین سوالی آکر کرے آواز نیماواں
شوخی شان تکبری کرکے جو دروازہ ملے
بابجہ تواضع کجھ نہ ملدا سمجھ دلے وچ پائیں
لاہ لکا کر کپڑے اندر کپتی حضرت دھائی
کرناں پر چھیاں دالا آیا نبی امام الٰہی
سر کے شاہی اوپر حضرت دور ول چلیا آیا
کیا ویکھے دلدار گرامی سوہنی صورت والا
ہو آکیلا رو ندا کہندا محرم حالی نہ کوئی
آخر ہولاچار سبھن نوں صبح سلام سنایا

اس نوں جاکر بلو شتابی آیا حکم ربانا
وچ میدان قیامت والے سبھنو سب حوالا
پئی اوڈیکے رستہ جنت کل مخلوق جنابی
جلدی سنگ بنا او نہاندا یا مقبول حقانی
سنگ اپنے لے جنت وڑسن کل مخلوق الٰہی
جا مل بنیا مین بھرا نوں جلدی شوق پیار ول
دور کیتا سبھ بدن اپنے تھیں خوب لباس شہانہ
شکل بنا مسافراں والی دور اگیرے دا بایا
خودی گوایاں باجھوں بالکل سجن نہ گل لگ گئے
کہے معشوق امیری یار ول کجھ نہ تینوں جاناں
جلدی اٹھ معشوق نجیتہ گل دے نال لگاوے
دنیا دے چھڈ جھگڑے جہیڑے ہو مجرد جاندا
چادر کھیتیاں کجھ نہیں بنیدا غافل تکتہ پاندا
اُس نوں بےپرواہی والا کجھ بھی خبر نہ کیندا
اُس درگاہ وچ شاہ بیتے نیوندے ہو کر تسل غلاماں
ورنہ ہوندی دوست تائیں استھیں نامنظوری
صاحب گہر والے تائیں کرے پیار سچاواں
انگلا اس نوں صاحب گہر دا کجھ نہ پاوے رتے
کر فقیری بانا یوسفؑ چلیا ہے سی تائیں
دور اگیرے جاکر حضرت والیں واگ دلائی
ویکھن والا معلم کردا دور دل آیا راہی
دروازے دے نیڑے حضرت یوسفؑ نوں ویکھیا
ہو اوداس کہلوتا ہویا نیڑے چلے پرنا لاے
تک نماناں حال یوسفؑ نوں سخت خلیہی ہوئی
بعد سلاموں کہیا حضرت دس توں کدھر آیا

Marfat.com

کیوں غمگین اداسی ہیں توں دس حقیقت ساری
بولی جد عبرانی بولی یوسفؑ تیجی نعالے
کہندا اوہ کنعان شہر دے اصلی میرا اجانہ
پر توں دس اساڈے تائیں اے مقبول خدائی
بہوں چر ہویا مینوں کھلیاں تکھیاں نیناں تائیں
سن کر یوسفؑ بھائی اگے نال پیار الایا
مدت ہو گئیاں او تکے ڈٹھا شہر تساڈا
اکھوں دور دلائیت کدہر سے جالیے دیس تمہارا
حال آوارہ نظری آویں سخت رنجور نمانا
سن کر مینیا بین بنایا سن اے مرد خدائی
یوسفؑ نام سدن اس تائیں صورت والا ثانی
اسدن وا پھر میرے تائیں صبر آرام نہ کوئی
رونق گئی گھر اسے وچوں جیونکر حکم الٰہی
جیوندیاں مار گیا اوہ سانوں جیونکر ریدا بھانا
سن کر بات بھرا دے کولوں یوسفؑ چھپ کے روئے
پھر پچھیا یوسفؑ ہن بھائی کیونکر کرو گزارہ
جد دا ٹر گیا اوہ جانی رہیا آرام نہ کوئی
جد ہر گئے اوہ جانی پیارے گئے آرام او دائیں
سن کر نینیا مینوں حضرت کردا گریہ زاری
یوسفؑ حال سُنے تے روئے ہر دفعہ مُنہ نے کریا
نیناں ہن تکے مُنہ طرفوں اسپر سمجھ نہ آوے
دو نویں رل کے ٹردے آون گلاں سُنن سُناون
حضرت یوسفؑ چاہو سے ایہ جو پردہ ہن چک جاون
اینویں ہر دو روندے آون ہن چلن پر نالے
اتنے نیکر بیٹی خدا دے مٹھوں گلگن لا بیٹھیا

کیہڑا وطن تساڈا اکھاں کیہڑے دیس تیاری
بنیامین پچھیا تا ایہ کوئی دیس اساڈے والا
شہر مصر دے تیکر آیا ہیں اے مرد جواناں
تینوں ساڈے دیس وطن دی کیونکر بولی آئی
اسپر بولی ہیری دی نہ آوے سمجھ او نہائیں
ہیں بھی کجھ دن دیس تساڈے عمر لنگھا کے آیا
قسمت نال نصیب نہ جا دن ہویا پھیر اساڈا
کس کم کا سن شہر مصر ول ہاریا کونج نکارا
کی کجھ درد وجود تیرے وچ حالت دس جواناں
میرے نالوں کجھ وڈیرا ہیسی سکا بھائی
جس دا اوہ اہر مقدر دل چھڈ گیا دنیا فانی
اسدے درد فراق وچالے سخت رنجولی ہوئی
وسرن جوگا مول نہ یوسفؑ ایسی صورت آہی
اوسدے جیہا منہ نہ آوے لکھیں لعل یکانہ
اسپر اسدے اگے ظاہر حال نہ بالکل چھپ ہووے
بنیامین بتایا کی کجھ پچھنا حال ہمارا
خستہ حال ویران تمامی عمر اساڈی ہوئی
اسیں بیچارے باقی درد دل رو ماراں ہائیں
ہائے افسوس بھراواں ساڈیاں پائی سخت لاچاری
ہائے حسرت پرواہنے دی غیرت رہندی پھیڑ پا
یوسفؑ یا جہ امر دے بالکل بھیت نہ مول تیاوے
نال سجے دیاں گلاں سُنکے صدقے صدقے جاون
اسپر خوف کرے مت جھڑکے واحد رب سچاواں
یوسفؑ تک غریبی حالت وسوں شوق اچھالے
قسم یا قوت جڑتا وچ اپنے بھائی نوں پھڑایا

قیمت باہجہ شمار وِل اُس دی راہی خبر سناوے
ہک کرنیاں ہین اوہ لشکن اوہدوں بول سنایا
مفتی جو ناپوسی ہینوں ہیں اسنوں کی کرناں
حضرت یوسفؑ نے فرمایا قیمت اسدی بھاری
ورنہ تیرے باہجوں اسنوں ہیں کیسے کدھ دیندا
نال حفاظت رکھیں اسنوں ہمت کے مفت گواویں
سُن کرنیاں ہین سُنیا سے پھر ایہہ عرض بالائی
وس سجے خبر معلوم تساں نوں میریاں بھایاں والی
یوسفؑ نے فرمایا آول ہیں خود تیرے نائیں
اسے حال وڈے شہر اندے دعوییں شہر گرامی
اوس جگہ پر عام خلائق کھلی زیارت کردی
دوروں حضرت یوسفؑ کہیا ہنیایہن بھیڑ نوں
دیہو رخصت سانوں نائیں ہیں ہن واپس چالو
ایہہ گل کر کے حضرت یوسفؑ ہویا چھڈ روانہ
کرے آواز غریب نوازا بات سُنی اک میری۔
بھایاں نالوں بہت پیارا اساں تساں نوں جاتا
بھایاں نالوں وچھڑن چنگا تیری بُری جدائی
سکیاں بھایاں نال پچھایاں نال جدائی کرساں
اثر محبت صحبت تیری کیتا اثر ولاں نوں
حضرت یوسفؑ شفقت کرکے اسنوں منہ کرندا
حضرت کہیا جیکر تینوں اپنے ساتھ لیجاواں
اس رات دے پچھے باہجوں نال نہ گھر دا تینوں
جو کوئی غیراں دے گھر اندر گھر عزیز لنگھاوے
ہن جیکر اوہ نال اجازت غیر مردے لے جاندا
ہیں صاحب جابر وہ عاجز دا تاں باجھوں کا ناں

پنجیہ ہزار دینار جو دیوسے تاں اوہ سنوں نالیہ آوے ۲۵
کی کرناں ایہہ پچھدا انگلن ہیں یا مقبول خدایا
بے فائدہ احسان تساڈا ہیں نہیں سمجھے دیہرنا
تینوں تک غریب اساں جاوی تے دولت بھاری
جے اسراف ہوندا کوئی اتھے اسدا مُل ہی پیندا
آپے معلم کرسیں جس دم قیمت اسدی پاویں
یا حضرت اس قصہ اُتے سوداگیر سن بھائی۔
ملنا اساں ضرور اُنہاں نوں ہن ایہہ نیک خصالی
بھایاں کولوں بھیاساں پچھے جا ساں پھیر کرائیں
نال محبت آندا جتھے آپے ویر تمامی
آئے دور کنعانی تاجر خلقت ڈیہہ ڈیہہ مردی
لے اوہ یار بھراواں نیکر آندا اساں تساں نوں
تسیں نال خوشی دے جا کر بیٹھو کول بھراواں
پچھوں گل ملنے نوں بھتاں ہنیاہین دیوانہ
لگدی بہت پیاری مینوں سیرت صورت تیری
جاناں ہیں سچے یوسفؑ توں ہیں لدھوں اج کتھے آنا
اے مقبول خدا دے مینوں نال لے چل بھائی
ایہہ سنگت تیرا چھڈ ساں خدمت اندر رہساں
تینوں چھڈ کے جاناں کدھرے باتیں نہ ساتوں
ایہہ ہنیاہین سیانا کوئی نہ بات منیندا
میری ڈھوئی نہ ہووے اگاں جیہڑی گھر فقیر لنگھاوا
باجھ اذن لیجاناں اوہ تینوں خوف ڈراوے ہینوں
لازم نہیں اس لوں جو اس گھر غیر مرد لیجاوے
تاں نہیں ملک گھر والا اوہ غیرت غضب کماندا
دلوں اشارت یوسفؑ کردا جانب رب توانا۔

Marfat.com

بابھیا ذاں جے بھائی نوں میں لیکر ہو واں راہی — کیہہ کجھ عذر کراں جد جھڑ کے واحد ذات الٰہی

اِس گل پیاروں حضرت یوسف ؑ بھائی نوں فرماوے — بابھیا ذاں گھر پیجاواں متیں خوف اسانوں آوے

آخر وامن بھائی کولوں یوسف ؑ نے چھوڑوایا — فی امان حوالے رب دے رد کر سخن الایا

روندا ر ہیا پیارا بھائی مگر آواز کریندا — ایپر یوسف ؑ خوف الاہوں حال نہ کجھ دسیندا

سجدے اندر حضرت یوسف ؑ جا کر کیتی زاری — باقی بنیا مین بھرا دی سنو حقیقت ساری

بیان حاضر آمدن بنیامین براحت کنان پیش برادراں و متعجب شدہ پرسیدن آنہا احوال گذشتہ

نبیا مین جدوں چھڈ یوسف ؑ ہویا گھر نوں راہی — آئیا بھائیاں کول شتابی نبیا مین سپاہی

صاحبزادے مجلس لاکے بیٹھے کول بھراوے — خوشخبری دیاں سخن کلاماں تک جدوں نیل آوے

اس حالت وچہ بھائی اپنا بنیا مین ڈٹھو نے — چہرہ ویکھ نورانی اسدا سبھ حال پچھیو نے

کہندے اے دلدار گرامی ایہ کی حالت ہوئی — درد نشانی چہرے اوپر اج نہیں دسدی کوئی

قول وگیر ہمیشہ اگے رہندا ایس نہالل — اج توں نظری آوں سانوں اندر موج بہالی

کس سبتوں چہرہ تیرا ہویا دِس نورانی ہو — عرض سناندا بھائیاں اگے بنیا مین زبانی

جس میلے چھڈ سنگی میتوں پیش اگاں لنگھ آیا — اوس بھتیں پچھے اک مسافر مینوں رب ملایا

نرم کلام زبان عبرانی صورت والا ثانی — نرم طبیعت عقلاں والا خاصہ مرد حقانی

ہہوں جھٹ ہویا نال میرے اوہ کردا رہیا کلاما — ٹردیاں ویری بھی اوہ میتوں کردا گیا سلاما

سدی عین عنایت پاروں خوشی اسانوں ہوئی — اسدی شفقت پاروں میرا درد نہ رہیا کوئی

دے گیا اک نشانی مینوں نالے ٹریاں واری — قیمت باجھ شماروں اسدی اس تحرض گذاری

کہن لگے اوہ کی ہے حضرت کنگن نظر لکایا — ویکھ بھائیاں نے اپنے دل بھتیں سچ لکھ کیتا یا

کہے بہودا دیہہ مینوں سن تہتیں گم جاوے — نبیا مین شتابی کنگن اسدے ہتھ پھڑاوے

پکڑ یہودے ہتھیں پایا پھر مشعوے تے چاہیا — گم ہویا یکبار ہتھاں بھتیں راوی ذکر لیا

بول یہودے نے فرمایا دس دِیاں میں کینوں — تھہ اپنے وچہ کنگن نظری مول نہ آوے مینوں

تاں پھر لیکر سبھناں بھائیاں کنگن جا سو واری — ہتھاں دے وچہ داخل کیتا نال محبت بھاری

جو پاندا پھر چلیا جاندا یا کل صبر نہ پاوے — سر پر نبیا مین دلی دے قبضے اندر آوے

ایپر رب العالم جیدا نیک نصیب کریندا — اوسنوں غیب خزانے کولوں رازق روزی دیندا

بلکہ کوئی حاسد حسد کریندا بخلوں بوتھا مریندا
نیک نصیب جنہاں دے تائیں بخشش ہووے دیگاں
اتے ہمیں رہندیا خوف کریں تو حاسداں تھیں بلکہ پیری
پسکی خوف اُنہاں داتینوں بیشک ربّ اوہ سر دے
ایہ اک دا او آہی شعری وس کیسدے نائیں
بلکہ کوئی تیری شعری اور حاسد بعضوں رہ تی
رکھ توکل ربّ دا اوہ بخشش کیتی جس تینوں
سُنو حقیقت جیہدم کنگن بنیامین پھیندا اے
دہ یاقوت کنگن دے اوپر ہے سن عجب جڑائے
بیٹے کر بنیامین بھراواں دتا ونڈ پیاروں
باقی کنگن ہتھیں پایا بنیامین سوہنے
ہک ووجے نوں آکھن چلیے کر ایہ نذرانہ
نالے بھائی چھوٹا ساڈا بنیامین پیارا
نال پھر صاحبزادے چلے یوسفؑ طرف شتابی

رب العالم کدیں نہ اسنوں روزی بند کریندا۔
کدن کسے دے آکھیاں ہویاں بندیاں ایلا ہوا
حاسد سڑن تیر تے بھی جد ویکھن شعری تیری۔
سڑنے نالوں بہتر کیوں نہیں نال خدا دے لڑدے
زور کسے دا پیش نہ جاوے جسنوں ڈیوے سائیں
پر ہے امید خدا دے در دی ہجنہ فیر آکھیں سی
نالے غارت وس بھراواں دیہ کیتی ہے کینوں
بھاباں نوں اوہ نال محبت سخن کلام کریندا
دس ہزار قیمت ہر یک دی راوی خبر سنائے
ہر دی حاجت پوری ہوئی فضل ہویا سرکاروں
سوہنا حسن جمال نورانی بھائی جھیوں دا رے
وچ حضور عزیز مصر دے جاپے و ڈا اعزازانہ
لے چلیے دکھلیے اسنوں پورا کریئے کارا
پہنچے آ دربار وچ جا لے سبھ مقبول جنابی

بیان آمدن برادراں بحضور یوسف علیہ السلام معہ بنیامین و والپس کردن بابل بعزت

آن وڑے دربارے سارے صاحب زادے عالی
اوس سلام زیادہ کرکے صاحب شان گرامی
کیونکر گھر باہر دا چالا لگے کہن تمامے
باپ یعقوب اساڈا تینوں بہت سلام سُناندا
اگے تساں اساڈے اُتے بہت کرم فرمایا
بابل خوش اساڈا ہویا بہت دعائیں کردا۔
بیہ خطا نالے اس نے ساڈوں تیرے کال جوابا
نالے بنیامین اساڈا جو ہے نکڑا بھائی
اوہ بھی گھلیا نال اساڈے بابل شوق سوایاں

تینوں تیوں کرن سلاماں عاجز بیٹھیں مہر دے والی
بعد سلاموں پچھیا یوسفؑ دسّو حال تمامی
یا حضرت اسیں شہر کنعانوں پیوں آئے والے
دم دم صفت تساڈی سُن کے زیادہ اُٹھ اوہ ندا
سب کریمی والا ہے جیہڑا بابل نوں تُسّاں بتلایا
شالا رہے ہمیشہ قائم والی شہر مصر دا
باقی حال پڑھیو اس وچوں یا مقبول خدا یا
حسد کے کارن تساں ساتھوں خود تا کیدتائی
نالے ایہ دستار تساں نوں بخشش ہوئی سرکاروں

سن کر راضی ہو گیا یوسف رب دا شکر کمایا
بھائیاں دی بھُل عزت کیتی یوسف بنی لگانے
حکمت کامل قادر والی جیوں چاہے تیوں کرنا
جس بھائی نوں بردہ کر کے ویچ گئے سن بھائی
جیہنوں چت شماریاں والیاں گلاں یاد کراندے
بے پرواہی رب صاحب دی معلم نہیں کسینوں
جیکر بھائیاں نوں ایہ معلم ہوندی حالت ساری
کوئی نہ شہر وچہ آندا دانے لیون کارن ہکا
ایہ سب حکمت رب صاحب دی رحمت فضل کریندا
سہلی اُتوں جو کوئی بندہ اپنا آپ لساوے
کدیں نہ رہسیں جھکا ساں کیہا یوسف دیاں پھر اولی
لکھ کوئی تدبیراں کر کے اپنی جان بچاوے
ہسیں نہ سیس جھکاواں نکلیا سخن بھراواں پاسو
آخر اوہ دن نیڑے آیا آ کے سیس جھکایا
کیتا حکم باورچی تائیں جلد پکاؤ کھاناں ہو
قسم قسم دے کھانے حاضر جلد پکا کر آنوں
کرن روایت اوتھیں پہلے یوسف نوں رذالی
یا حضرت میں بھائی تیرے اک دن مصر آئیسا
اوہ نہ جانن گے تینوں توں آپے پچھنیسیں
تاں پھر سُنکر حضرت یوسف اک مکان بنوایا
سونے تھیں بنوایا حضرت بہت بلی حد نہ کوئی
تہہ کر کے لماں چوڑا اس وچہ نقش لگاون ریا
ست مکان گرامی اُس وچہ یوسف نے بنوا لئے
کندھاں نال صفائی کر کے کیتا اک طرز نرالی
جنگل محال جیہڑے یوسف دا گندہ بسدا سارا

راضی ہو کر تحفہ گھلیا حکم اکھیں تے لایا
ایہہ پر بھائی یوسف تائیں بالکل کوئی نہ جانے
بھائیاں نوں معلوم نہ یوسف ہے سلطان مصر دا
اجے دن اوہ کرن سلاماں جیونکر حکم خدائی
لوح اوسے دے پیش مطابق گردن سیس جھکاندے
جو کجھ ہونا ہووے والا سب معلوم اوسے نوں
ایہہ جو شہر مصر دے اندر یوسف دی سرداری
کوئی نہ رہسیں جھکاندا آکے راوی خبر گذارن
جس تھیں نفرت کردا کوئی اوہا پیش آئیندا
اُسنوں عزت رب العالم سب دے پاس بناوے
آوے اک دن جھکسن سارے بولیا رب سچاواں
آخر اُسنوں امر مقدر آک دن لگے آوے
رب فرمایا آپے اک دن جا کے سیس جھکاسو
یوسف صاحب سبھے تے اوپر بہتا کرم کمایا
خوشی رکھو پر حال وچارے کنعانی کرواناں
راضی ہووں جے کروانی نعمت بڑی بھجانوں
کیتا ہی فرمان چروکا اگلی خبر وسانی
سبھے ناویں حاضر کر کے تینوں الیس پسیماں
سادھے امرو نخرے اوہنا ندا عزت ادب کریسیں
خاصہ کھان بہت بھائیاں خاطر بہت لیایا
ہر یک گنبد صفائی پاروں مثل آئینے ہوئی
دعوت بھائیاں دی نوں حضرت خود آمادہ کریا
طرح طرح دے فرش گلیچے ہر دو چہرو چہیا
ہر جا گھیر نقش نکالے صورت بھائیاں والی
الفت تھیں لے تی دے تیکر سبھ لکھوایا یارا

Marfat.com

ڈکھہ ایذائیں جیہڑے کردے تیاں حضرت یوسفؑ تائیں
عبد اسد جیہڑا اُس دیہاڑے پکّ پکایا سبھ کھانا
حاضر آکر حضرت یوسفؑ پھر کہانے منگولئے
اُنہاں پچھے حکم سُنایا یوسفؑ نبی حقانی
تاں پھر حاضر خدمت اندر نوکراں عرض گزاری
سُنکر صاحبزادے سارے آئے جھٹ تلاویں
حضرت یوسفؑ بھی اک پاسے بیٹھا برقعہ پائی
جیدم صاحبزادے سارے آن وڑے دربارے
اساں جو بنیامین تساں نوں گیا واپس آنوں
کہن اگے سب صاحبزادے ہُندا اساں ضروری
کوں اوہ حاضر ہو کر جلدی یوسفؑ نے فرمایا
اے صاحب ایہہ بھائی ساڈا بنیامین نہ ہاوے
اے بھائی وس ساڈے کارن کی تُوں تحفہ آندا
دو جا کرے بیان دعائیں جو تحفہ بابل کردا
وس وگیا بھل ہور نہ کوئی عاجز تحفہ آندا
جلدی واسطے دیجو واپس کردواو لاؤ اساڈی
جیو بھرا اساں تساڈا گیا بالکل نہیں پتایا
اگے حکم یوسفؑ نے کیتو کھڑیا گوڈ کناسے
جلد روانہ کراں تساں پھر یاں سبھ پتر انیلا
جُثّے وچہ پیار ہمیشہ اگے رہت کرا وال
سن کر بات بھرا تنہیں یوسفؑ آیا وچہ حیرانی
کیا ڈیکھے جو چادر آہی بنیامین بھرا دی
کیا ڈیکھے اس چادر اوپر یوسفؑ نبی تحالی
جگہ نہ خالی نظری آوے ہر جا یوسفؑ ناواں
دس اے بھائی ایہہ جو چادر اوپر تد اوڑھائی

ساریاں کندھاں نال برابر لکھیاں یوسفؑ ساریں
سبھ تھیں اول آیا اس وچہ یوسفؑ نبی ربانا
با ترتیب گرامی رکھ کے سبھ کھانے رکھوائے
ستر و شام ولایت طرفوں جو آئے کھروائی
لے کرو انوں کھانا پکیا کر کے تمام تیاری
داخل ہوئے مکاں وچالے شوکت شان ہزاراں
حاضر سبھ برادر آئے کسے پچھان نہ آئی تو
حضرت یوسفؑ بھائیاں تائیں پہلی آواز لگائے
اُسنوں آندا یا نہیں ندا وستو کہاں کنعانوں
بات تساڈی آہی ہوئی کیتی تسلیم ضروری
سُن کر بھائیاں ہوں سبھ نے بنیامین اٹھایا
حضرت یوسفؑ تک کر اُسنوں شفقت نال لگاوے
تاں پھر بنیامین شتابی حاضر خط لکھا آندا تو
یا حضرت ایہہ تحفہ تینوں آیا ساڈے گھر دا
بھی ایہہ یک پیغام تساں نوں بابل سی فرمانا
دل میرا ترساندا رہندا منزل دور دوراو
تیں بھی ساڈا کیہا بالکل چا ہو نہیں بھلوایا
ہُن ہیں کر روانہ بیٹھا سبھ فرزند پیارے
کسے قسم دا دکھ نہ دینا بالکل تساں انہاں نوں
ہُن لیایا ہے ہاں دوبارہ یوسفؑ دیاں بھراواں
بُرقعے وچوں نظر اٹھائی طرف پیارے بھائی
اسکے اوپر نظر پیئی جا یوسفؑ نبی خدا دی
لکھیا نام میا دکے ہر جا حضرت یوسفؑ والا
تاں پھر تکیا حضرت یوسفؑ حاضر سبھ بھراواں
کیتوں ہے اس پر یوسفؑ یوسفؑ لکھیا ہر جائی

Marfat.com

بنیامین بیتا باگوں سُن دلدار پیارے
اسدا اک پیارا یوسفؑ گھت کے گیا جدائی
اسوقت میں چھوٹا ہیساں جد ایہ حالا ہویا
بھایاں نال شکار کرن نوں ہویا خوشیوں راہی
درد یوسفؑ دیوں بابل میرے یوسف والا ناداں
چُمیں نال شہیداں والا دم دم شوق پیاروں
میں ایہ چادر کر کے آیا شوق محبت بھریا
توں بھی نال آہیں رانال سیں دس حقیقت ساری
خبر نہ مینوں اس دلبر دی کوڑ نہ بولیا جاوے
دستو کیویں شہادت پائی یوسفؑ پتی لگائے
اک بھائی سی وچہ اونہاں دے ایڈی قوت والا
تاں پھر بھایاں بھائی اپنا پیش حضور وکھایا
پھیر یوسف فرمایا سانوں گُھسنے اندر آوے
ہووے ریزہ ریزہ پل وچہ دہوڑ واکھوں اُڈ جاوے
بیشک اتنی قوت اس وچہ پایا مقبول خدایا۔
پھیر آوا بول بھایاں اگے حضرت یوسفؑ بولے
سُنیا اساں جدوں اوہ کردا سخت آواز گراجی
ایہ ہیو بھائی اساڈا اسبھناں نے فرمایا
پھر فرمایا سُنیاں اساں ایڈا دیر تساڈا
کہن لگے شمعون بہادر بیشک ایہہ کرنیدا
پھیر یوسفؑ فرمایا اگوں کیتی عرض زبانی۔
جس دن یوسفؑ جنگل اندر بھیڑ کھا دا آکھیا اڑا
کہن لگے اسیں نہ سے ہیساں اسو چہ غصّے بھوکی
آوے بڑا تعجب مینوں بات تساڈی پار دلا
پھیر اونہاں دے ہوندیاں جیکر اکت کہیا آ مارے

ایہہ ہے چادر باپ پیر دی جھبدے دسیے بھارے
جس دے گُھٹیاں ہویاں اج تک خبر نہیں مڑ آئی
سُنیا میں جو جنگل اندر ویرا ساڈا متویانو
اوسے ہی اس سیجھ مینے اُتے ہو گئی بے پرواہی
لکھیا اپنی چادر اُتے کرکے پیار سچاواں
رخصت ملے چادر مینوں بخشش ہوئی ہیر سرکار
تاں پھیر یوسفؑ عرض دوبارا پھیر بھراواں کریا
حضرت کہیا میں ساں چھوٹا اگے عرض گذاری
تاں پھیر بھایاں نوں جھبدے یوسفؑ بول حکم فرماوے
سُنیاں ساں یوسفؑ دے بھائی میں بھی تسی مرد آئے
بیجاں سنے درخت پٹیندا صاحب زور نرالہ
نام روبیل درخت پٹیندا یا محبوب خدایا۔
اک بھرا تساڈا جسدم اٹھ نوں پکڑ ڈوبا وے
تاں پھیر ہریک لاوہ بھائی حضرتنوں فرماوے
کتنی جاگہ اوتہانوں اس دے آگے رو داوڈایا
وچہ تساڈے ایسا جس نخیں طبق زمین دا ڈولے
ڈھیندے حمل تے سُننے والے بیہوش تمامی
جے ایہ نعرہ مارے جاوے طبق زمین ہلایا
شیراں نوں جو پھڑ کے چیرے غالب زور زبانا
پیراں بچیں لے شیراں تائیں سر دَئے نیکا
دستو سانوں سچ حقیقت اے لوکے کردی
اس ماں نال تسبیح پاتہ سو دستو وچہ اجاڑاں
یوسف کہیا پھر کیوں اسنتے اتنی خبری ہوئی۔
جیتوں اتنی قوت حاصل بخشش ہوئے سرکار لیا
ایسی بات قبول نہ ساڈا دل کرسیدا پیارے

شیراں کولوں بکری جیکر گدڑ لے کر جاوے
تسیں جواپڑے زور آور بندے آپے کرو وکھالاں
بات بنیں ایہ منن والی سمجھ اسانوں آئی
سن کر چپ تمامی ہوئے کرن کلام نہ کائی
روز حشر دے اینویں جس دن عاصی حاضر اوسن
رب فرماسی اے بندے کیوں تدہ اوعمل کمایا
ہو ولیگا اوہ چپ زباناں سخن کلام نہ بولے
اس درگاہ دی ہیبت تک کے کسن نبی ربانے
نبی پیغمبر مقبل سارے خوفوں اوتھے ڈولن
جدوں چپاتے بھائی ڈٹھے یوسفؑ نبی حقانی
کیوں ہے چپ کیتی نہ ڈر لیو خاص حضور اساڈی
ایہ لو سمجھ اسودے ہو وو روٹی ٹکر دا کھاؤ
ہو گیا جو ہونا آہا وہ گئی قلم ربانی
حیف اوہناں دی بے شرمی اُتے ہر کوئی حسرت پاوے
کیوں پھر لیگیا باہر یوسف کولوں تساں تھاوں
رہنویں اس یوسفؑ نے تساں غیرت نظر اٹھایا
حق عدالت محشر دا انگوں پوری حالت ہوئی
ہو شرمندے عیباں کولوں وچ دربار کھلوسن
اس دے نزدیک نہ جانا ہیں جو نینوں سی فرمایا
کول جواب دیوے جس کولوں طبق زمین دا دوے
نفسی نفسی جند اساڈی چھٹے کسے بہانے
جیونکر خوفوں یوسفؑ اگے بھائی کجھ نہ بولن
سبھنوں نال ادب دے حضرت کہیا بول زبانی
ڈکھ نہ دیساں خدمت کرساں حقی ہوئی تساڈی
اجے نہ حضرت یوسفؑ والی بات دلے نے لائی
ایہہ پر خوش ہو کھاؤ سارے اج ساڈی ہو بھائی

دربیان نشستن برادران بخوان اندرت براۓ طعام خوردن حیران شدن ایشاں بہ تدبیر یوسفؑ

سنو حقیقت جد خفگی وچہ آ گئے سارے بھائی
تاں پھر دلوں دلیل گذارے یوسفؑ نبی ربانا
جلدی کر کے راضی کیتے سبھ پیغمبر زادے
پلنگ سنہری ہیرے کا سن یوسفؑ نے گھتوائے
کیتا حکم شہزادیاں تائیں حضرت یوسفؑ اونہیں
ہر پلنگ تے دو دو بندے بیٹھو کھانا کھاؤ
تاں پھر جوڑا جوڑا ہو کے بیٹھے بھائی متوالے
ہک رہے تنہا بن یامین سدا لے تھے پیغمبر کنعانی
جو بیٹھے سو اٹھی ہو کے خوش پرور گرامی
سارے جوڑا جوڑا ہو کے جد بیٹھے بھائی
جس دم حضرت یوسفؑ والی بات ساری کن پائی
جیکر رنج ہو جاسن بھائی کھاسن مول نہ کھانا
حاضر خدمت اندر آندے کھانے سبھ آنادے
سبھ منے فرش فروش تمامی سبھناں اوپر چھائے
کھاؤ تسیں تمامی کھانا لگے دوا پر دو دویں
تھی اسانوں دے کھا کر کھانا کسا دعا فرمائی
صورت حسن جمال برابر نارے نور اوجالے
سب صفتاں اس صالح نوں جس قدرت فیل جلائی
صاحبزادیاں پاروں سونہہ پیا مکان تمامی
بنیامین تنہا رہ گیا ایہیں گھیر پا ور وچہ جدا ئی

Marfat.com

ہو بیٹھا اک طرف نماناں کسے نہ سنگ بنایا
آ گیا یاد پیارا بھائی ویرن بابل جایا ؑ تو
دل وچہ کہندا جیکر بھائی میرا بھی اج ہوندا
اس مقدر پاروں بھائی جیکراں مر جاندا
میرا ایچہ بھرا دے لقمہ اگاں اک نہ جاندا
منہ تھیں سخن آواز ہوئے وچہ درد دل دے
حضرت یوسفؑ برقعے وچ ول ڈٹھے حالت ساری
ویر بھول فریادن لگا یوسفؑ نبی ربانا ۔
نالے وس نوں کیوں پیا رو دیں کیکچہ مشکل بنی ۔
یا حضرت اک بھائی میرا ہے سی مرد خدا ئی
صورت حسن جوانی جیسی جانی اسدی آہی
اوہ کوئی ملک فرشتہ نوری سی اسمانوں آیا
رل لگے بہایا نداہیں کھانا اوہدے بھا اس جانی
رل لگے کھانا بہایا نا جد سینوں نظری آوے
رو رو دل وچہ یاد کراں میں وچھڑے لعل بھراتوں
درد فراقاں گھیر یا ڈاڈہا کراں دلیلاں بہا
ہن اتنا ہنہیں دل دے اندر خوشیاں او ہنہیں کماند
کردا او نہاں نوں کھا سنے لذت کھاون لگیاں بندے
سنکر یوسفؑ نے فرمایا جیکر آکھیں تینوں
اوسے دانگ بٹھا نے تیں ول اپنے دلوں بچانوں
بنیامین کہیا بیشک نوں بات سچی ہیں کردا
لکیہ دو جا کوئی بھائی سکا ہیں سی اک ہیاٹے
سنکر یوسفؑ نے فرمایا سچ کہیا تد سانوں
سنگی نیڑے کھا کر کہا نا ہوسن الکھ رداں نہ
نالے اک بھرا اساڈا تیرے وانگوں بھائی ۔

دوجے بھائی کھاون لگے اس نہ لقمہ چایا
کردا درد فغاں آواز ہ دے رو حال ونجایا
رل گئے کہانا کھاندے دو نویں کول اکیلا روندا
اج ہکن نال غریب بھرا دے کھانا نے لگے کھاندا
دم دم سول فراق سجن دا اکھیں ہوں ڈنگ جاندا
رل لگے کہانا کھاندے دوویں ہوئے جی یوسف سعود
بنیامین بھرا اپنے وچ تک دا گریہ زاری
توں لے بنیامین سیانے کیوں نہیں لہا کہا
بنیامین تیا یا دے کے جیدم پرسش کیتی
جیدی آگے بھی سرکارے ہیں نے بات سنائی
ایسی پھیر نہ کدیں کسے نوں دیسی ذات الٰہی
جیت گھر یعقوب نبی دے آکر قدم رکھایا
قسم خدا دی یاد آگیا تیوں بھی اوہ بھائی
قسم خدا دی لقمہ میرا گل تھیں ہیٹھ نہ جاوے
بھل گیا درد فراقت اندر کھان طعام اساں ول
واویلا پیا آکھاں خبر کدھرے ول گیا
عمر جوانی چڑھدیاں ہیاں جاون ویر جنہاں دے
جنہیں اپنی اکھیں اگاں ویروان کر دیندے
رل کے وانگ بھرا یوسفؑ دے نال کھلو وانی
آکھیں ایہو بابل جایا یوسفؑ ہے کتھانوں
پر دل سکیاں بھایاں باہجوں سکن نہیں ٹھہروا
ایہہ دل نہ ہوسن ول تھیں بھایاں والے ہاڑے
ایہہ تیرے نال کہاون وچہ ہے ارمان اساں ول
رووں پاسنں تھکہار ہیں توں اک مرد دیوانہ
لذت ہوئی اس وچہ ہیں وچہ واقع ہوئی جدائی

تیرے وانگوں دردو فراقوں میں بھی رو رو وندی
کدیں نہ رجکے کھانا کھادا گذرے کئی زمانے
دل چاہیندا اج نال تیرے میں رل کے کھانا کھاواں
ایہہ گل کر کے حضرت یوسف بھایاں نوں فرمایا
تا پھر حضرت بنجاندا لیکر کھانے والا سارا
نفسے کارن حضرت یوسف باہر ہتھ پسارا
دیکھ حوالہ حضرت یوسف پچھیا جلد بھراؤں
بنیامین بتایا اگوں کرکے کلام زبانی ہو
جیونکر منہ مبارک تیرے سوہنے بے اندازے
تک تساڈے منہ بھراؤں یاد اساں نوں کیتا
کجھ نہ حال جتایا بالکل اسر جوین رب بنایئں
بعد اوسدے جد حضرت یوسف لقمہ منہ وچ پایا
دیکھ نظارا دلبر والا بنجو د ہوکے پیاء
تڑفے پیا زمیں تے اوپر طاقت صبرت کوئی
کرداگریہ زاری حضرت پیا بیہوشی اندر
دس آ بھائی مڑ مڑ کیوں غش نوں غش جھلاویں
حضرت بنیامین بتایا کجھ نہیں خبر تساںنوں
اسیں اولاد رسولاں پاکاں عالی ذات گرامی
ایہہ حسن تساڈا جس دم مینوں نظری آیا
حسن یوسف دا تیرے وانگوں ہو بہو سی سارا
بلکہ جیہا دوہاں دا نقشہ قادر رب بنایا سو
ایسے حال اندر پیا یوسف بنیامین ولاں دے
اوہنوں اوہ روئیل برادر تکدا فوراً تاں ہاں
اوہنوں بھیں لے آخر تائیں لگی سب کہانی
اوہنوں نبی یعقوب سہارا لکھا نظری آیا

کدیں صورت ڈٹھی رج کے اس سجن دلبر دی۔
رو رو تھا جز ہو گئے دونویں نین غریب تھانے
جاناں تاں بھراوے کھاداں دلوں یقین تھا والی
آکھو تاں میں نال اس بھائی رلکے جا ہوواں کھایا
گوشے دے وچ کھاون لگے کرکے کجھ کنارا
تک کے منہ نوں رووں لگا بنیامین سہارا
دس کہاں کس سببوں بھائی آیا رون تساںنوں
تینوں اجدن نظری آئی حضرت اک نشانی
ایسے اس بھرا میرے دے آہے رنگ سارے
شکل یوسف روئے ایہہ صبر پیالہ بتیاہ
باہجہ امر دے انکار کر دھر بندیاں پتر ملدا تاہیں سو
قدرے تکیہ بھرادا بنیامینے نظری آیا
سمجھیا دلوں برادر یوسف شاید تنوں سینی ایہا
ویکھے کیوں پیارا یوسف جویں کہانی ہوئی
ساعت پچھوں ہوش آئی تاں پچھیا نبی پیغمبر
شاید مرض اتر دی تینوں کملا ہو ہو جاویں
ہجر وچھوڑے بھائی والے جھلیاں کتیا ساڈے
صرگی مرض جنون وغیرہ رہندے دور تھا میں
جاناں ہیں جو لیکھ پیا ساتوں جو سی نال گھڑایا
تیرے وانگوں سی اوہ روشن قدرت دا چہرا
شکل برابر حسن برابر فرق نہیں کجھ پایا
ایہہ بنیامین وچارا رو رو نیر چلاوے
کل تصویراں درج نموده کریاں وچ لگا ہیں
جیونکر بھایاں لے کے ستی نال یوسف دلجانی
اسدی صورت ہیٹھ حوالا سارا درج کرایا

Marfat.com

جیوں جیوں صبح زناں سازیاں ہویاں اوپر کل دلدار
اول سبھ پہلیں یعقوب دی صورت نظری آئی
اے فرزند یوسف میرا واپس جلد لیاناؤ
اگاں صورت اک بھائی سے ہوڈھے یوسف چایا
ایہ روئیل بہادر ناداں عقلوں نکروں بالائو
ایہ شمعون بہادر جس نے تیز کٹار نکالی
اگاں جنگل جوہ اجاڑاں کنڈھیوں نظری آدل
بارے نکلے اتے پہنے کیتی بے پرواہی
رو رو عرض سنائے سبھنوں نہ مارو نہ مارو
اگاں پھر بھائی تصویراں نیہاں نظری آون
اگاں حضرت ضرب ہویا سبھناں نوں ٹھلیندا
دامن سیٹھ چھپایا ہویا سوہنا دلبر پیارا
اوہ آکھے جے اسنوں مارو پہلوں مار دیتوں
ایسے طور تمامی حالت نظر دیوار ول آئی
کہندا انکھوا ایہ کوئی کانبن نال اساڈے ہویا
حق گواہی پوری اس نے لکھی اوپر دیواراں
ست کے شاہ نوں حالت ساری ایہ معلوم ہو جاوے
سبھنوں پیوں کہاوں بھلا سرت خیال بھلایا
حضرت یوسف بر قصے وچوں تکے بھائی اونہاندے
کہن لگے سب دلوچ ساڈوں یاد آئی گل کوئی
ایہیں مکانوں جیکر حضرت رخصت حکم سناوے
ایہ امر جد بھائیاں طرفوں یوسف نے کن پایا
کراں روایت اسنوں چھوڑ کر بھائیاں دیکھ حوالا
اینویں روز قیامت اندر نامے عملاں والے
کہسی کر افسوس کہتیرا ہنبرے کول اوہ کوئی

سبھ دے بیٹھو حقیقت لکھی پڑھیاں بھید سارا
رخصت کر کے پتراں تائیں کردے سیر ان بھائی
نیڑے نیڑے رہناں جنگل اندر وڑنہ جاناں
ہور اگیرے اک بھائی نے پکڑ زمین وگایا
جسنے پانی ڈوہلیا ہیسی حضرت یوسف والا
والوں پکڑ یوسف دے تائیں فٹی سخت بھائی
عالوں تب یوسف نوں اسوچہ بھائی پچھے نہ دوڑائی
اگاں بد ہی ہتھ کہلوتا یوسف بنی الٰہی
واعظ پند یعقوب نبی دا دلوں مول وسارے
جیہڑے یوسف نوں چا چا کے دے زمیں ٹکاون
کہندا بھائیاں نوں بس یوسف موں نہ مارو
ویچے بھائی گرد کہلو کر کر آون پیارا
ورنہ اسنوں مارن والی طاقت ایہی کہنوں
تمک روبیل پھر اوہاں تائیں اکھیاں نال بھائی
لکھیا گیا حال تمام یوسف واچیں لٹیندا
چلو واپس مکانوں سارے ہتھ کے صفاں قطاراں
پھر ہو جاسی بھناں مشکل شاہ دا خوف گراد
لائی اوکھی موہنہیں نوں زردی رنگ ٹایا
اونوں ایہ فرمان سنایا کیوں نہیں کھانا کھاندے
جتھیں کھانا کھاون کولوں تنگ جیہڑے ہوندے
تاں البتہ دل اساڈے کھانا کھونا چاہیدے
چلو مکان اساڈے اندر جلدی حکم سنایا
دل وچہ سخت بے امتی ہوگی پہونتا درد کشالہ
جیہدم حاضر ہوسن تائیں جاسن سبھ ویکھالے
جنہوں سبھ احوال ہیرے دی خوبیاں گاہی ہوئی

ذرّے خبنا جو ہیں کیتا دینا تے کم جھیڑا
ہیں جد چھپ کے کارن کیتا اوہ بھی لگ گیا نالے
ابنیں یوسفؑ دیاں بھراواں اسدن تنگی آئی
بنیامین بھی ٹردی واری ڈٹھیاں سبھ تحریراں
دیکھ اونہاں نوں سخت حیرانی دل دے اندر ہوئی
آکر اک مکان شاہی وچ حاضر ہوئے کھانے
بنیامین تے یوسفؑ نالے دونویں کھاون لگے
یوسفؑ نے فرمایا اگوں دس حقیقت ساری
بنیامین بتایا اگوں کھانا روانہ میتھوں
جس مکان وچالے پہلوں کھانا اساں کھایا
اس خانے وچ جیکر حضرت شفقت کر بہاوے
اس کوٹھے چوں میرے تائیں صورت نظری آئی
نالے حال حقیقت تکے اسدی لکھی ساری
سنکر یوسفؑ بھائی تائیں حضرت حکم سنایا
اک غلام سیانا حضرت نال اونہاں دے گھلیا
بنیامین مبارک صورت ویکھ سجن دلبر دی
خوش خصلت سارے نور سنوارے سعدوں چلے ویکھاون
ہوکر نیڑے حضرت اوسنوں کر داویلا کہندا
کداہیوں توں شہر مصر وچ کدھیوں اس تائیں
بول ذرا لکھواری ماہی دس حقیقت ساری
دس اوہ اوسنوں ہیں خود جا کے جاں رہائی
ایسے حال فراق وچالے ایسا عاجز ہویا
سخت حیرانی تے پریشانی لین آرام نہ دیندی
تڑفے ہیا زمیں دے اوپر نال لوے نال جالے
اکھیوں نیر چلن پرنالے حمد زبانوں جاری

سارا لکھ گیا اوہ اتھے خبر ہے آہا کیہڑا
پچھا تحفہ آن کوئی جائی رورو نیر اوچھالے
آخر حکم یوسفؑ دے پاسوں باہر آئے بھائی
اوہ پرس تحریراں ہویاں خوب طرح تصویراں
ایہہ ادھے اکھیں والا وقت نہ بلیا کوئی
اوتھے خوشیوں کھاون لگے سبھ حبیب ربانی
بنیامین نہ کھاوے لقمہ حاضر کھاناں اگے
کیوں نہیں کھاناں کھاندے حضرت نیر اکھیں تھیں جاری
لیکن اک حضور گرامی عرض ہنساداں تینوں
اوس خانے وچ جاون کارن دل بہا اسدا ہرایا
فدوی عیں عنایت ایسی کریں نہ دلوں بھلاوے
جیونکر صورت رکھدا ایسی میرا یوسفؑ بھائی
نظری آئی حالت میتھوں ایہہ ٹردیاں واری
جاؤ پھیر اوسے گھر اندر جے تیرا دل چاہیا
چھڈ حضرت نوں خانے اندر پھیر اوہ واپس ولیا
رد روکو کے حال پکارے ورتی جاوے زردی
ہجر مہجو دوہیں سرہانے حاضر نظری آون سو
اے دلبر توں اس کوٹھے وچ شاید خفیہ رہندا
جیسے ایہہ تصویر گرامی لکھی آن اتھائیں
کسنوں بلیوں جیسے تیری ایہہ تصویر اتاری
آکھاں کس جا گیا ڈھوڈیں اوہ سورج کتھائی
آوے ہیا وے ساہ ولیکن دسنوں جالے سوہیا
خوش تصویر پیارے والی چمک دمک نیر مرتد
ہر خصلت ازہر کے ہوندے نیں درد جدائیاں والے
اسوقت حضرت لعل بیحد رحمت پہونچی بھاری

جس دم بہت لاچاری پائی بنیامین دلی نے
اے یوسفؑ اوہ بھائی تیرا پاوے سخت بھولی
ویہوں بارت اسدے تائیں رب تینوں فرمایا
جا کر حضرت منشا تائیں یوسفؑ حکم سناوے
جا مکان فلانے اندر کہو حقیقت ساری
دیویں وچ تسلی اوسنوں خطرہ کرے نہ کوئی
سنکر حضرت منشا جلدی کرکے لباس شہانہ
منشا دی صورت سی سگویں یوسفؑ وانگوں نوری
جیونکر حسن شاہی صورت وانگ محمدؐ آہی
اینویں حضرت منشا تائیں جو کوئی شخص تکیندا
صورت شکل برابر دوہاں تفاوت نہ کیتی جاوے
سنوں حقیقت حضرت منشا آیا اوس ٹکانے
السلام علیکم کہہ کے ہو گیا کھڑا چپ تا
کندھوں نک دیوار سجن دی کر کے ڈلیاں بیا
واللہ اعلم کیہڑا یوسف سمجھ نہ مینوں آوے
وس لے بھائی یوسفؑ کیہڑا انسان ہے پچھل مینوں
حضرت منشا نے فرمایا فرق ایہو اُس اندر
رو کر بنیامین بنایا کون اوہ یوسفؑ عالی ہو
مدت ہوئی بھجیاڑاں نے اس نوں مار گوایا
جیکر نال ہوندے مینوں یک یقین ہو جاندا
واللہ اعلم زندگی اندر یا کہ ہے اوہ موٗیا
سن کر منشا نے فرمایا ہے خوشخبری تینوں
جیوں کر رو ویں تول رت ہردوں اینویں اسدا حالا
اج ہن اسر جیا روں اوسنوں وحی نے خبر سنائی
بیلے حضور گرامی اندر منشا نے فرمایا

اوسے وقت یوسفؑ دے تائیں وحی خبر دی نے
اسدی زاری رب العالم فضلوں اج قبولی
سن کر یوسفؑ حکم اچیہا شکر بجا لیایا
اے منشا اج چاچا تیرا رو رو نیر بہاوے
میرا حال سلاموں تیجے عرض کریں بیچاری
مہلت درد جدایاں والی ختم سمجھ تاہیں ہوئی
خوبی حسن سجا کر ہویا چاچے طرف روانہ
جو منشا نوں ویکھے آ کے سگواں نبی حضوری
جو کوئی ویکھے سگویں جاپن وانگوں نبی الٰہی
ہے ایہ حضرت یوسفؑ اگوں بول آواز کریندا
ہک ڈٹھی الی بخشیں یک قسم دا میوہ باہر آوے
اگوں اپنے چاچے تائیں ڈٹھا مرد زبانے
بنیامین ولی نے سگواں حضرت یوسفؑ جاتا
اوہ نقشہ تے اسدا نقشہ بیشک ہکو جیہا
اوڑک حضرت منشا تائیں بول حکم فرماوے
توں یوسف ہا اوہ جو کیندیوں نظری آوے تینوں
ہیں فرزند نے صورت والا میرا باپ پیغمبر ہو
ہیں بھی یوسفؑ دے ویکھن نوں ہویا چھڑی اسوالی
ایہہ نال نہ آہیں حیندن بھجیاڑاں نے کھایا
ایہہ نال نہ ہوون پاروں شک میرے دل پیندا
اسدے حال جدائی اندر حال میرا ایہ ہویا
اوسے یوسفؑ شفقت کر کے تیں دل کھیلیا خط
کدیں وچہ خوشی دے ڈٹھا اوہ مقبول تعالیٰ
جلد زیارت بخشو اسنوں عاجز ہویا بھائی
سن کر بنیامین ولی نوں دکھ غم چھوڑ سدھایا

کیوں نہ در وا آزاد وچھوڑے چھڈ کر جان تہاتوں
لایا گل وے نال شتابی منشا مرد خدائی
مڑ مڑ چمیں گل لگاوے نال پیار بولاوے
لعل ہیں پچھڑا او سدا جیس دا روشن حسن اجالا
بیشک خوشبو آئی جس دم آن پایا توں پھیرا
سنکر منشا ادب بنجا کے چاچے نوں فرمایا
نال کمال پیار محبت جس وڈیایا تینوں مو
جیں وقت باہر شہروں توں پیار روندا سیں کرزاری
پچھیں حال احوال نشان تینیں جویں حقیقت ہوئی
کھلن لیکر سنبھال وچوں وے گیا تینوں نالے
بنیامین نجایا اوہ سی شاہ عزیز مصر دا اک
حضرت منشا نے فرمایا ہے ایہ حال چچا ای
اسدا نام عزیز بناوں ہور نہ نام سندیدے
سنکر بنیامین سیانا ہویا سخت بے حالا
اسی دن بنیامین وی تے ایسی حالت ہوئی
اوسے ویلے واصل جنت ہو جاندا فی الفور کے
حاضر خدمت منشا جلدی بولی عرض ندا ہیں
اول ہیں سرکارے جا کے عرض بیان سناواں
تاں پھر جلدی حضرت منشا خدمت اندر آیا
یا بابل اوہ بچھڑ وچھڑے سخت آوازہ ہویا
یوسفؑ نے فرمایا سنکے آلوں چلیے پھرا توں
تاں پھر سد لیاندا منشے بنیامین شتابی
حضرت بنیامین سہارا آیا خوشحال کردا

یوسفؑ جیہے بھائی وچھڑے ملن آن جنہاں نوں
کرے ہزار دعائیں خیریں رکھسی ذات خدائی
خوش فرزند نگینے اوپر صدقے جاوے
جو دیکھیا جدائی سانوں سوہنیاں رکھیاں حالا
پر ہن دس کہاں کتھے ہوسی بابل جایا میرا
اوہ سی یوسفؑ جس نے تینوں کول بہا کھوایا
عالی عزت کیتی تیری اوسے کھلیا تینوں
اس وقت بھی یوسفؑ تینوں ملیا کر اسواری
پھر بھی نہیں پچھایا اُسنوں شاید توں کوئی
ہن بھی نال اسدے تدہ کھاوے رل کے چند لوا
یوسفؑ کوئی نہ کہندا اوسنوں ہیں کی جاناں مروا
جو کوئی شہر مصر دے اندر کردا ہے سلطانی
جیونکر شاعر بعض تخلص اپنا ہو رکھیندے
آکھیے چل ویکھاں اسانوں سوہنیاں ملنا لالا
جیکر کرن زیارت اندر دیر کرسیندا کوئی
سنکر نام یوسفؑ وا انہوں صبر تڑائے ڈورے
یا حضرت ہمراہ کہنے دی اساں اجازت ناہیں
جیوں سرکار بناوے ہیں پھر اُستے عمل کماواں
حال تمام نزع دی حالت چاچے دا فرمایا
جلدی دیہو زیارت ورنہ بیشک چچا اساڈا مریا
اسیں ملاق فلانے اندر بیٹھک لال نشانہ ہوں
اگے بیا اڈیکاں کردا یوسفؑ بہنچ جنابی
دس کہاں انہاں ہنکر کیونکر ڈٹھا جلوہ سی دلبر دا

بیان آگاہی داون یوسفؑ پیش برادر بنیامین از حال خود

Marfat.com

کرن روائیت جد منشا نے چاچے نوں سداندا
حضرت یوسفؑ تک کے اگوں برقعہ دور ہٹایا
درد غماں آوازے مارے بیلے پیارے جانی
مُڑ مُڑ گل لگن تے رون درد نہ جریا جاوے
وقت گذشتہ یلدیاں ہویا روون نین نکھیتے
اس حالت وچ دوست رہندا بنیامین سہارا
دیر ہوئی جد حضرت یوسفؑ سنگیا عطر شتابی
پہر پچھوں جد ہوش آئی نے نال ادب اٹھ کھلا
بعد اس دے پھر حضرت یوسفؑ عرض بیان تباو
غمیا بنیامین بتایا اگوں اسدا حال نہ کوئی ہو
ڈاہڈا سخت لاچاری اندر ہجروں سینہ سلیا
جدوں تسانوں رخصت کر کے واپس گھر نوں آیا
درد فراقوں اس عاجز نوں چھیک پئی وچ سینے
کدیں نہ نال کسے دے بولے رہندا اسدا چپاتا
خوش کلام آواز رنجیدہ کیتیس اوچا گریا
جے کوئی ہنس بلاوے اسنوں کجھ جواب نہ دیندا
ہر دم نام تساڈا لیندا جد زبانوں جاری
جے کوئی جاوے پچھے اسنوں یوسفؑ دس اسانوں
کر واویلا گلاں کر دا یوسفؑ یوسفؑ کر دا
واللہ اعلم کس ویہارے زندگی ختم اسہاو
سن کر بات فراقاں والی یوسفؑ درد ول ہو
میرے باہجوں زندگی مشکل اسنوں وقت دہیو
ایسے خیالاں اندر روے ہر دم بیٹا رہیا تا
اوسے ویلے کھانا حاضر آندا کھاون لگے
قدرے حال بھراواں دا بھائی نوں فرمایا

آ دروازیوں اندر وڑیا وچ چھڑیا ندیاں دائو
عین جمال ویکھا کر بھائی گل دے نال لگایا
گم ہویا آ مصروں لدھا پھیر پدر کنعانی
جیوں اس ویلے حالت گذری کیہڑا لکھ سناوے
ل پئے جانی دروال کولوں پاک ہوئے سب سینے
آیا غش دی حالت اندر ہوش جد اس دسارا
چھیڑ کیا بنیامین ولی نے اس مقبول جنابی
ویکھ جمال پیارے والا ہوئی سبب تسلا
دس بھائی عزیز باپ اساڈا غم دا وقت لنگھا دے
جاں تمامی ہجر تیرے وچ سک کے تیلی ہوئی
ہجر فراقوں گور کنارے غم دا مجرہ پایا
پھیر تساڈی پچھ کا اندر ہے محبوب خدایا
رو رو شوق وصال تیرے نوں ہو گئے نین نابینے
لگا تیر غماں دا کاری ہو گیا گنگا با تا ئو
دائم غمیاں رہندیاں تازہ غم دا میلا بھریا
دشتو خبر پیارے والی صرف آواز کریندا
کدیں نہ خبر پیارے والی اسنوں کسے گذاری
اگوں کوئی جواب نہ دیندا اسلم حال خدا نوں
صبر آرام نصیب نہ اسنوں حکم جویں اکبر دا
پیغمبر کنعانی سانوں کوئی دم نظری آوے
ملاں شتاب جے حکم الٰہی اسے ویلے ہووے
جا کر ملاں یعقوبؑ پدر نوں حکم ہوئے جے تھیوے
تاں تیجو حکم سنایا جلدی حاضر آوے کھاناں
یوسفؑ بھی جیوں حالا ہویا دستی لگا اگے
جیوں جیوں جنگل اندر بھیاں درد عذاب ویکھایا

Marfat.com

سُن کے بنیامین بھرانوں لگے درد زیادے
ایسا حال بے ہوشی اندر ہو گیا درد رنجانا
بعد اسدے پھر حالت اپنی یوسف نبی خدا دے
سخن کلام فراقاں والا نالے درد بھراواں۔
کہندا جیکر اسدے تائیں باقی حال تمامی ہو
کوچ اکٹھاں کر کے جاسی درد محبت یاروں
کہہ ہفتم جیکر حضرت اس دن حالت ساری
کوچ لکاتا بھائی والا سر پر اس دن ہوندا
ہوش آئی جد بنیامینے حضرت نوں فرمایا
حضرت چپ زباں نوں کیتی اوہ گل مول نہ بولی ہو
کہندا اجیہیں اساڈی سی جو عاجز درداں ماری
بنیامین تمایا اوہ بھی ہو گئی سڑ کولے ہو
جیویں جوالا بابل والا رو رو نیر وہاوے
اوہ دیوانہ درد فراقوں ہو گیا سخت آزاری۔
تک تساں اور دستاں دے بی بی زینب تائیں
کردی یاد تساں نوں ہر دم صبر آرام نہ کوئی
ویرا ویرا کر کے روندی ہر دم درد رنجانی
ویر پیارے جنہاں بہیناں تھیں جا ملن گہت جدائی
آسرا ہوندا بہیناں والا بیشک نال بھراواں
کدیں آرام نصیب ہووے جاون ویر جنہاں دے
ہوون سُول بھراواں والی جس سینے لگے
ویساں تھیں تقدیر خدا دی اُٹھ گئے جنہاندے بھائی
سن کر حالت زینب والی یوسف نیر بہائے
خیر خیال ملائی ساں نوں ساریاں ہین بھراواں
بعد اسدے پھر حضرت یوسف بھائی نوں فرمایا۔

ہوش حواس تمام بھلائی اُس مقبول خدا دے
یوسف دے دل خوف آیا مت ہووے کچھ چلانا
کیتی کجھ نہ بھائی اگے مخفی راز چھپایا تے تو
یوسف نے پھر کجھ نہ کہیا کر کے فکر سچاواں
دستاں تے پھر واقع ہوسی بے حد درد گراہی
لازم نہیں سُنانا حضرت نبد ہے گفتاروں
پیش پھرا بیان کریندا اِن دی مشکل بھاری
مرد اور دو بھرا دے یاروں ہرگز فرق نہ ہوندا
دستو ہو جوالا تینوں جیو نکر گذر رہایا۔
بھائی دے پرچاون کارن تیہو حقیقت پھول
اسدا کویں حوالہ ساں نوں کہو حقیقت ساری
خوشی آرام تمام سدہانا سخن کلام نہ بولے
بھیویں زینب خاتون تائیں صبر آرام نہ آوے
بہین زینب دے ہی اس تھی درد دے پہنچی بہو بیماری
دوجی خدمت بابل والی کردی شام صباحیں
وانگ یعقوب نبی دے اس دی ختم جوانی ہوئی
نال پدر دے روندی ہک دن ختم اسدی زندگانی
پچھے بھیناں سر وچہ ہوندی پھر دی خاک نرا ہی
ویراں باجھوں درد اُداسی رہن ہمیشہ ماواں
پچھے درد فراقوں بابیو کجھ نہیں ہوندی گہا را
کدیں نہ خوشیاں کردے اوہ پر دل اوہناندے لگے
پچھے رون نصیب انہاں نوں کردا درد جدائی
خیر کریں یا رتیا ہر دم نیک دعا الاوے
دیکھ وچھوڑے ماویں تائیں یارب عرض الاوں
دس کوار ایہیں یا تینوں بابل نے پڑتا یا۔

Marfat.com

بنیامین نبی دے اگے ادبوں عرض گذاری
حضرت کہیا بیٹا بیٹی بھی رب بخشی تینوں
حضرت کہیا دس انہاں نوں کی کی نام لکایا
یا حضرت جس ویلے تساں نوں پہلا لڑکا ڈھہیا
یوسف نام لکایا اسدا درد محبت یاروں
اسدا نام فراقت یاروں دوم غریب لکایا
اس زمانے لہو دا بھریا کرتہ تک دا رہندا
تاہیں نام پتر دا عاجز رکھیا دوم سماناں
تریجا لڑکا جسدم ڈھہیا ذیب لکایا ناواں
اسنوں ذیب بناواں جسدم یاد کراں میں تینوں
تیرے یاد کرن دے کارن میں ایہ نام لکائے
سن کر نام بھرا دے کولوں دم دم یوسف رووے
آخر یوسف عرض گذارے بنیامین دلی نوں
ایسی کوئی مصلاحت کریئے مل کے دونوں بھائی
بھائیاں نال نہ جاویں بالکل کریئے کوئی بہانہ
بنیامین بنیا یا حضرت اینویں ہے دل میرا
سنکر یوسف نے فرمایا سن بھائی دل جانی
جسدم والے دیون لگساں سمجھاں بھائیاں تائیں
بعد اسدے پھر سمجھاں اندر ظاہر حکم سناواں
بعد اسدے پھر لواں تلاشی دیکر حکم شاہانہ
اپنے کول رکھیساں تینوں پھر قانون آ پیارے
باقی بھائی رخصت کرساں تینوں چا رکھساں
واہ سبحان اللہ عاشق نوں نہیں کوئی تاب پیاری
عاشق نت دروازے اوپر کر دا کوک پکاراں
جب سجن دی دل دے کولوں کد عاشق نوں جاندی

یا حضرت میں پر نیاں ہویا نال ارادے باری
بنیامین کہیا تن لڑکے بخش کیتے رب مینوں
بنیامین یوسف دے تائیں رو کر کے فرمایا
اس ویلے وچ درد تساڈے میں عاجز تک گیا
دوجا لڑکا جس دم سانوں بخش ہویا سرکاروں
دم دے معنے خون بناون بنیامین الانبیا
کراں نہ دور اکھیں تھیں اسنوں ہرگز لحظہ اہنا
ہر دم یاد رہویں توں مینوں روواں وچ ویرانا
ذیب دے معنے گرگ بناون یا مقبول سجاول
جد میں دم بلاواں نال بھی وسریں مل نہ مینوں
خاص فراق تساڈا حضرت سانتھیں دور نہ جائے
گھر ویران نبی دا ہویا ہنجوں نہر ترووے
یا حضرت اس خلوت والا پتہ نہ ملے کسے نوں
تانجوں جھٹیں تکیے سانوں ملے نہ دور جدائی
لگے وچ وچھوڑے سانوں گذریا بہت زمانہ
ایہہ جو وچ حضور تساڈے کراں ہمیشہ ڈیرا
میں خود کوشش کرساں سوچ ہو جا چپ نہ بانی
تیری بوری دے وچ دیساں پائی ہتھ کدائیں
پائی کسے جدائی ساڈی سبھنوں حکم سناواں
لیاں تلاشی مل تیرے تھیں نکل پوسی پیمانہ
یا ہجل اس دے ایس امر وچ ہور نہ چلن چارے
بعد اسدے مل دونویں بھائی عمر عزیز لنگھاساں
ہکو دید وصال سجندی چاہوں لکھ لکھ واری
باغ بہاراں باہجھ پیاریاں دوزخ جنت نرالی
واہ خداندی چمن سبزنوں ہرگز نہیں سکھاندی

Marfat.com

جنت دا دیدار اسانوں کی عاشق فرماوے
آن بلالؓ بانگے نوں حضرت اکدن حکم سنایا
حوراں ناز نیاز وکھاون میوے ثمر ہزاراں
رو کر عرض بلالؓ ہوراں نے حضرت نوں فرمائی
کی اساں کی ناں جنت حضرت شوق تساڈی نوں
عاشق اسیں تساڈے در دے یا رسولؐ لگانے
حوراں شب معراج نبیؐ نوں عرض بیان سنائی
جس دل ویکھاں بچھڑاں اوسنوں حسن جمالوں ہاریں
حضرت کہیا سچ تساں نے سانوں بول سنایا
تسیں کرو پئے ایڈے بانے آیا فکر اسانوں
نام بلالؓ مبارک چہرہ عاشق سانجھے ہویسا
اوہ بھی حسن تساڈا شاید چاہوے یا نہ چاہوے
کرن روایت روز قیامت رنگ بلال ہوراندا
ایہہ کجھ برکت حاصل اوسنوں ہوئی حضرت یار دل
عاشق کدیں نہ عاشق کولوں دور کدائیں ہوندا
دوری عاشق نوں کد بھاوے کولوں دلبر پیارے
حضرت بنیامین یوسفؑ تھیں کیونکر ہوا دوری
سنو حقیقت جد یوسفؑ نے ایہہ مصلحت کیتی
رکھیں دل وچ بھیت پوشیدہ مت تیلا دیں بھائیاں
ایہہ گل کر کے بھائی تائیں رخصت حکم سنایا
صورت حسن کمال بھرا دا ڈٹھا جدوں اونہاں
بنیامین اگے ہر دم رہندے ول وانگ بیماراں
ایہہ کی حالت ہوئی بھائی دس حقیقت کوئی
اسدے نال جد دل ہیں کی تاں ال کہیا دا اک جائی
اسے حال تمامی بھائی کرن مجالس بیٹھ رہی

جیکر اس وچہ یار پیارا ناں دیدار کراوے
یا بلال تساڈے کارن میں جنت منگ آیا ہو
حسن جمال کمال اوہناندا جنت عجب بہاراں
جنت اندر جاون پار دل سانوں ملے جدائی
ہوون جنت حوراں صدقے ویکھاں جدوں تساں نوں
جنت کیونکر کراں اساں تاہیوں چھڈ دیواسے
یا حضرت کیا صورت ساڈی حدوں ودھ سوائی
چشماں عین جمالوں جیہڑا مٹھڑا جیاں ہریاں
پرائس ویلے خیال اسانوں ہوندے وچہ آیا
نہیں امید جے حبشی ساڈا کرے قبول تساں نوں
کالا رنگ سیاہ نہایت رات اندھیری گویا
ایہہ وڈیائی امت میری دی پیش قبول نہ آوے
خال مثال حوراں نوں پلسی راوی خبر سناندا
عاشق ذات نبیؐ دے تائیں قرب تے پیار کرداں
ہر دم حاضر خدمت اندر خاداں وانگ کہلوندا
یار یاراں تھیں کدیں نہ کردے بیشک دور کنارے
جیہنوں اسی برساں پچھوں ملیا یار حضوری
کہندے آہیں بھایاں تائیں جیونکر حالت بیتی
ایس بہانیوں ہوسن ناہیں واقع درد جدایاں
سن کے بنیامین شتابی بھایاں دے ول آیا
پکہن لگے کی ایہہ حالت ہوئی ڈٹھیا یک بھرا دا ال
ہن نوں راضی خوشی دسیو ہیں رخصت ملی آزاراں
بنیامین کہیا شہ دی برکت عظمت ہوئی
ساری دور ہوئی ہیں کولوں فرقت درد جدائی
اتنے نیکر حاضر آیا یوسفؑ نبیؑ حضوری کو

Marfat.com

بہکر تخت مبارک اُتے بھایاں نوں فرمائیا
کسنوں وسوز یاد لگا حضرت یوسفؑ والا
ایسپر بنیامین دلی نوں عجبی تنگی آئی تو
اس نوں وچہ فراق یوسفؑ دے ہوئی ختم عیاقی
پھر یوسفؑ فرمایا دسو کی کجھ مال لیاندا تو
رو کر کے فریادن لگے صاحب اساڈے سارے
مال اساڈے گہر نہ کوئی پیٹے ہک نہ پائی ہو تو
مال امانت واپس کیتا چولدھا اچوالول تو
امن سلامت مال تسانوں اساں واپس پرتایا
کرہو فکر نہ کوئی بالکل فضل کریسی سائیں
جویں تساں نے مال اساڈا امن امان پہچایا

کس نوں غم یوسفؑ دے بہجد سوختہ کایا
بھایاں کہیا سبہ نوں پہتا درد کشالا تو
اتنی ہور نہ بھایاں تائیں بالکل رب بچہائی
کجھ دن باقی زندگی اساں دی لول ہے جانی
جیدے نال ہوجاوے سودا اساڈا تساندا
یا سلطان کریم نہیں معلم اسیں غریب بچارے
آس خدا دی اوپر اسیں آئے کردھا ہی
باقی کجھ نہ گھر ساڈے یا بچا امانت بالول
سُن کر یوسفؑ بھایاں تائیں خوش ہو کے بتلایا
بن قیمت دے مُفتی والے ویساں اسیں تسایئں
اینویں مُفت تساتھے جاسی کرم کمائیں

بیان عطا کردن غلہ یوسف علیہ السلام بہ برادران بلا قیمت و کوچ کردن آنہا از حضور آنذات و باز طلبیدن بہ بہانہ پیمانہ

سنو حقیقت کارواناں نوں حکم نبیؑ فرمایا
بوریاں بھرو تمام اونہاندیاں سن کے سول نباؤ
ایسپر جیدم بھرنے لگو بنیامین دی بوری تو
خبر نہ ہووے کسے دے تائیں ایسی جلدی کرنی
قیمت حد شمار نہ اسدی سوہنی بے اندازہ
سونے تھیں بنوائی ہوئی ہیرے اوپر جڑائے
اتنی قیمت والی پائی بوری دے وچہ پائی
دانے لد تیاری ہوگئی چلے طرف وطن دے
جیدم کجھ دور اگیرے ہوئے تمشاہ نے حکم سنایا
پکڑ لیاؤ شامی تاجر حاضر خدمت سارے

کرو روانہ کارواناں نوں کیوں اتناں چر لایا
اینویں عام خزانے وچوں مفتی بھرکے جاؤ
اسو چہ بھایاں پاسوں پائی رکھدیتی ایسپہ چوری
عین نصیحت ایہ سرکا سعل بات دلیو چہ دہرنی
دو لکھ مہراں قیمت ہیسی سنو غریب نوازا
حکم ہویا جو ایہا بوری وچہ چھپائی جائے
بھایاں نوں اس حالوں بالکل قطرہ سمجھ نہ آئی
لکھ ہزاراں ہیرے تائیں خوشیاں اندر سن
شاہی جو پیمانہ سی اوہ چوری کسے چھپایا
دو چیاں تھیں بھی لیو تلاشی جو حاضر سرکار

بھایاں دے پکڑن دے کارن کیتی فوج روانہ
اگے صاحبزادے سارے جاون خوشیاں کردے
دو ویری اس مفتی سانوں بخشش کیتے خود دے
نال حفاظت ساڈے تائیں خدمت وچ پہایا
آپو آپ تمامی بھائی بیٹھے شتراں تے
عارف آکھن ربدی رحمت تک نہ بندہ بھلے
خوش نہ ہووے دنیا اتے ایہہ نیرنگ زمانا
جس دربار وں عزت حاصل ہووے ہوندی نائیں
جس دروازیوں لکھ لکھ ابی دامن بھرکے سارے
بے واہ سرکاروں وڈیرے جاوڑ دول منہ کیجے
جنہاں بھراواں یوسف پاسوں خوش ہو اندر وڑدے
نگروں آن آوازہ ہویا کھل جاتا کھل جانا
بابی ونڈنے ناپن والی ہو گئی گم ضروری
سن کر صاحبزادے سارے آئے وچ حیرانی
واپس آن وڈے سرکارے ڈاڈھیاں منت کیتا جدے
چپ چپاتے ہو نمانے آن کھلے سرکارے
اے کرواتوں گم اساڈا ہویا اک پیمانہ
دیہو تلاشی ساڈے تائیں مت ہو نقصان چھپایا
یا حضرت ایہہ کم نہ ساڈا چوری جیہڑ چوراں دی
نال تساں چولیہاں اندر لگے واپس کریا
جیکر ایڈے ہوندے اسیں جلدی ختم کریندے
ویکھو اوٹھاں گھوڑیاں طرفوں منہ اپنا نہ سیتی
سرکارں منت حق کسے دے کھاون ایہہ سیوے
مدرکی طرفوں جاہی ہووال بدھی منہ انہاندے
کھاوڑ ڈرسے پھر یوسف نے بھایاں نوں فرمایا

کرن آوازہ کھلو ودے ہویا گم شاہی پیمانہ
لہندے سے بڑا احسان کمایا حاکم شہر مصر دے
اگوں بھائیوں کیتی لوئی جاسے یا نہ جانے
شاہاں والا کیتیں عفیوں سخن بکلام الایا
خوش کلاماں کردے جاون ہر ج خوشی دیہہ سنتے
بے پرواہی مت کسے پاسوں عضب پیانات بلے
قسم قسم دا پل دے اندر کردا کر بہانہ
اسی وڈ تھیں ایہہ زمانہ دیوے دکھ اندائیں
اک دن اوس دروازے اتوں دھکے کھاندا جاوے
خبر نہیں سے اسدے ہتھوں ناساں کھاندے سے سے
اوہ اک پل اندر ہو گئے عاجز چور نمانے
ہو نقصان گیا سرکارے پیش نہ قدم اٹھانا
سمجھدی لئو تلاشی سانوں ہویا حکم ضروری
خوش کلاماں بولن پاروں ہویاں چپ زبانی
شاہاں اگے اتر دم ہندیا دم نہ مارے جاندے
تاں پھر حضرت بھایاں تائیں بول آواز پکارے
جیہڑے ہووان تے ساڈا لگا بہت خزانہ
سن کر صاحبزادیاں اوہوں رو کر حال سنایا
اسیں اولاد رسولاں نبیاں کردے عرض زبانی
پھر اوہ اساں امانت دا تھیلا آگر زرمیں بھریا
ڈلکے نیتوں اسیں نہ بالکل پیسہ بھی ہاک مبک
یا کر پیلیاں اوٹھاں والے بند سنبھ نہ کیتے
پھر یا پوست اساڈے تائیں پھر اوہ حق ہنگانے
اپنی تھیلیں ساڈے کولوں ایہہ کم کسے نہ جانے
لئے جاؤ پیمانہ اساں کیتے دا پھل پایا

Marfat.com

جتنی اساں تساڈے اوپر شفقت رحمت کیتی
ایہو اشارہ رب العالم بندے نوں فرماوے
رب فرماوے سُن اے غافل کھا کے نعمت میری
کیں حاکم جبار کہاواں مت خفگی در آواں
وچہ عدالت کدیں نہ کردے حاکم ادب کسے دا
جیہدن میں خود عدل کراں دے خلقت اندر ہساں
اسدن پیغمبر بھی ڈردے کہسن نفسی سارے
مت کے میری رحمت اوتے بھلیں پیا تھائیں
گرمی وچہ جویلی نہاراں پیویں ٹھنڈے پانی
اینج نہ جانے ٹھنڈیاں چھاواں دتیاں اتھائیں
بھل نہ جاویں قہر میرے نوں نیکی کوئی کماویں
انجے جیوں میں تیرے تائیں رکھیا امن امانی
جیکر انجے خوشیاں کر کے بیٹھا سما کہا سیں
نعمت کھا کے میری بالکل کریں نہ میری چوری
حضرت یوسفؑ نے فرمایا سخت اوارا و نہانوں
اساں تساڈی عزت کیتی آئے دور دیاروں
سُنکر صاحبزادیاں کہیا مار تھاندیاں آہیں
بیشک حاضر اسیں تمامی لئو تلاشی ساڈی
حضرت یوسفؑ نے فرمایا میں ہاں اینج کریندا
دل وچہ پک یقین بھایاں نوں سی اوہ گل پورا
اصلی خبر نہ معلم بالکل بولیا سخن عواماں
اگے حاکم بے پرواہ دے سخن نہ کیتا جاوے
بھایاں کہیا دیہہ تلاشی گھر ول ہوساں راہی
یوسفؑ کہیا جیکر نکلے تساں کنوں پیالا نہ
ایہو نکر ہے قانون اساڈا کر دیساں ہن جاری

اتنی آخر ڈردی واری کر چلے بد نیتی تے
جیہدم نعمت کھا کر اسدی کر بد نیتی جاوے
پھر توں میری چوری کرنا ایڈ نہ کریں دلیری
پکڑ لواں جیوں یوسفؑ نیا اپنیاں وی ویر بھراواں
لیندے پکڑ پیایاں تائیں جیونکر امر ربے دا
ہر دا عملوں پیش عدالت بدلہ لینا چاہساں
اس دن توں بھی حاضر ہوسیں وچہ میری سرکارے
اگے ہر ہر قسموں پرسش کرساں تیرے تائیں
اسدی بھی میں پرسش تھیں بچیں کر سکی تیرے تائیں
نہیں بلکہ میں پرسش اسدی کرساں روز جزا اُو
اینج نہ ہووے خالی ہتھیں وچہ ورلے آویں
ایہ گل وچہ قیامت بالکل ہوونی مول نہ جانی
روز قیامت کیے بیشک سختی دے آسیں
جیوں بھرا یوسفؑ دے چلے پائی نوں گھنت تیرا
چنگا اجر نکوئی والا دتا تساں اسانوں
تسیں اساڈی پائی چوری لے چلے سرکاروں
قسم خدا دی اساں تساڈی چوری کیتی ناہیں
جے نکلے پیمانہ کرناں مرضی جویں تساڈی
یا بیچہ تلاشی گھر نوں واپس گھر نوں کوئی جاوے
ساڈے وچوں کوئی نہ کردا ایسا فعل بے نور
ایہ نہ خبر جے بے پرواہ نوں کردیے مسلاما
شاہاں نال نہ لیکھا کریئے مت کجھ بہناں آوے
ایہ نہ خبر جے بن جاویگی انہے بے پرواہی
کرناں بھیڑ نہ ہوسی تساں ساتھے نکر پیا
بیشک دلاں اشنا شاہا سبھ نے غرض گند

Marfat.com

دربیان جہد کردن یوسف علیہ السلام در تلاش پیمانہ از جوال ہائے شامیان و بیرون آمدن آن پیمانہ از جوال بنیامین ہمہ ہائے

سنو حقیقت جیدم بھائی سبھ ہوئے اقراری
سبھ تھیں اول شمعون نے دی آن تلاشی ہوئی
سبھ دے بوری تھیں پہلے اوپر زین غلاماں
یوسفؑ نے بھی بول سنایا ایہ کوئی نیک وسیوے
پھیر کھلائی بوری جلدی دوجے بھائی والی
آخر انہوں دس بھایاں دی جدوں تلاشی ہوئی
اک برادر چھوٹا جنہوں بنیامین بتاون
حضرت کہیا دس بھاروں جد مال نہ باہر آیا
رخصت حکم دتا سبھنا نوں جاؤ طرف وطن دے
اے شاہا اک بھار جو باقی رہ گیا ساڈا خالی
جتنا تک لئو تلاشی ناہیں ساڈے اوس بھرا دی
مت کے اسیں روانہ ہو واں پھیر نہ لبھے تینوں
بیلے جلد تلاشی اوسدی لہہ جاوے ظن تیرا
سن کر یوسفؑ بنیامینے دی بوری کھلوائی
نفر غلاماں تک پیمانہ کیتا شور کر کارا
ہلچل پئی تمام خلق وچ کرن لگے تدبیراں
بھایاں نے جد پائی ڈٹھی پہتا درد کشالا
ہو گئے چپ زباناں سارے سخن نہ کوئی لبھے
اے انہاں جے بیاں پاسوں ایہ کم صادر ہووے
ختم ہو جاوے کھید تمامی انہیں ہووے لیراں
پائی جس دم باہر آئی دنگ ہوئے سبھ بھائی
سخن کلام آواز نہ کوئی کنہیں غصہ تمامی

کہندے لئو تلاشی ساتھیں یا محبوب غفاری
آس چوفیر ویکھن دے کارن آن کھلا ہر کوئی
اس وچہ ناہیں پیمانہ کوئی کہیا بول تماماں
اسھتیں چوری والا کارن صادر کیتیں تھیوے
اوسنھیں بھی نہ نکلیا بالکل کوئی پیمانہ عالی
حکم حضور سنایا پائی نکلی ہوول نہ کوئی
اُسدی بھی کھلوا بیکے بوری جے صاحب فرماون
اس اک بھار کھلاؤ ناہیں جا ہو صبر کمایا
بھائی عرض سناون لگے او بول ہتھیں سنیدے
اسدی بھی تم لئو تلاشی اسیں ہو واں اقبالی
اسیں بھی واپس کدیں نہ جاساں جاواں قسم خدا دی
ظن رکھیں توں ساڈے اوتے ایہہ گل کر دی کیتو
اوس تھیں پچھے اسیں بھی واپس ٹر کے آ گئے بیرا
اوتن جیتی پھولیاں ہویاں نکل پئی اوہ پائی
نکل پیا پیمانہ یارو ستدا عالم سارا
ویکھو کیسے عمل اوہناں دے جا پئی اگے پیراں
آ گیا پیش جیویں دن محشر نامہ ہتھاں والا
ویکھ تماشا طبق زمیں دا پیری دا انگوں ڈولے
قسم خدا دی اوسے ویلے طبق زمیں ہلیٹو سے
پر تیشکیں نے غالب سچا تھیں پئیاں تقدیراں
اجن جیت بیلیاں اوتے بجلی چمک وکھائی
کہندے اول پھیر اپنے نال نال مرد گرامی

ایہ کی چالا کیتا تو نے ہوش حواس بھلائی
چوری چا کر پائی توں نے لیک گھرانے لائی

جس شاہ تینوں خدمت کرکے اپنے کول بہایا
اوسے دا تدہ چاندی واری مال اسباب چرایا

شرم لحاظ نہ آیا تینوں کیتی ایڈ دلیری ہو
اساں نہ اگے ایہ کم کیتا آئے ہاں دود بری

اسے وار آندا تیں نالے لائی نگر خواری
شاہاں دی کر چوری توں نے پت گوائی ساری

عالی پاک گھرانہ ساڈا اندر دنیا ساری
اسدا ابھی تدہ خیال نہ کیتا ہوئی سخت لاچاری

غیا ایہن خوشی دے اندر دلوچہ سوزنہ کوئی
بیچ میاں جو خواہش اسدی اوہ سی پوری ہوئی

کہندے چوری کرکے پھر توں نال ہویں اسانی
جگو چہ شہریاں کیتو الیسی بنج ہووے زندگانی

بنیامین تیا یامین نہیں پائی معل چورائی
ہنجھ سٹرن جے اپنی ہنجھیں ہیں بوری وچ پائی

جیکر اپنی ہنجھیں چا ندا بیشک پاتے سفید
قسم خدا دی ہیں نہیں چائی بھائی عرض کریندا

انجے طعنے مارو مینوں تسیں تمامی بھائی
کہن لگے جے تدہ نہ چائی ہوری کس چھپائی

کس دی بوری وچوں پائی حاضر باہر آئی
توں بھی کول نگیندا بھائی بھایاں عرض سنائی

حضرت کہیا ہیں پیمانہ الیس طرح دا چا گیا
جیونکر مال بضاعت اگے ہیسی تساں چرایا

جس تساڈیاں بوریاں اندر پایا مال دوبارہ
اوسے نے پیمانہ بھی ایہ گھتیا ہوسی یارا

اس دن دی حالت ہوئی ہیں جیوں سن کوئی
اس قسم دی خبر نہ مینوں کیوں کہانی ہوئی

سن کر بھایاں حالت ایسی کیتی چپ زبانوں
دل وچ آکھن کیوں چا آندا اساں تینوں کنعانوں

در بیان احوال برادران بعد برآمدن پیمانہ و حکم سزا پرسیدن یوسف ع

بھایاں نوں فرمان سنایا یوسف نبی یگانہ
ثابت ہوگئی چوری ساڈی نکل پیا پیمانہ

دسو اپنے شہر وطن دا تسیں سانوں ورتارا
کیونکر چور سزا ابیندا کرے جو چوری یارا

کہن لگے سب صاحبزادے عرض حضور سناواں
جو کوئی وطن اساڈے اندر کردا فعل اتھاواں

اوسنوں شرع یعقوب نبی دی ہیسی قصوں دنیدی
سال نیکر اوہ قید رکھیندا پھر سرکار چھوڑیندی

اوسے پاس رہیسے جسدا اوہ مال اسنا چراوے
سال اوہنوں پھر اسدے تائیں حکم خلاصی آوے

یوسف نے فرمایا بس ہن ایہہ تساڈا بھائی
برس وہاں تک پاس اساڈے قیدی ہسی اس جائی

جیونکر ہے ورتارا تسا ندا ایہو اسیں کریساں
لنگھیا سال جدوں پھر استوں مصروں اسیں کڈھیساں

کہے تساڈے موجب اساں اسپر عمل کمایا
اپنے دیس وطن دا بالکل حکم نہ موڑ چھڈیا

Marfat.com

شہر مصر دا رایہہ وزنارا راوی خبر سُناندا
ثابت ہویاں چوری اوسنوں پھڑن آوندا جرمانہ
دوناجو جرمانہ بھردا جلدی واپس آندا ئد
یوسفؑ نوں ایہہ دل دے اندر سوجھ خداوندپائی
سر پر بنیامین بھراں نوں بھائی ہمراہ کھڑ سن
بہترایہہ جو شرع اینہاندی اس پر عمل کماواں
سن حقیقت جد بھایاں نوں یوسفؑ نے فرمایا
داوں دلیلاں کرنے لگے صاحبزادے سارے
آخر پھر یوسفؑ دے اگے رو رو عرضاں کردے
دور دراز دوارا تیرا اس شہر دنیا اندر
جو تیرے دروازے آوے خالی کدیں نہ جاوے
اگے بھی خدمت دے اندر لئے اسیں دو واری
ہُن بھی ڈاہڈی چنگی کیتی فرق نہ چھوڑیا کوئی
ایہہ بھرا اساڈا چھوٹا دردان بارمو کا یا
کربے عقلی پائی تیری اس چال چھپائی
بخش قصور اساڈے تائیں کر رخصت فرمائی
اس دربار وں لکھاں خلقت پاندی ہے ہر واری
صاف جواب سناوے یوسفؑ کدیں نہ وعل چھوڑ یسا
اگے جو کجھ ہوتی آہی سو کجھ جانتیں ہوئی ئد
ایڈے نیک پیغمبر دے اُچیاں بار ولا خاں
دل وچہ حضرت اُس تقطے اوں بیچ دی چال سناواں
اس دل دی اوہ چوری حضرت بکر او نہاندے لاوے
سارے غصہ کر کے آکھن بنیامین بھرا نوں
عزت بھرم گوایا سارا ہوش حواس بھلائی
توں بھی اوہو نویں کرنے لگوں چوریاں والا چالا

جو کوئی چیز کسے دی چوری کر کے قصد اُٹھاندا
دونا بدلہ بھر دا چیونکر دہ نہ پیساندا آنہ
جو نہ دیندا اسی جُرمانہ اوہ پھر قیدی ہوندا
کہندا جیکر جرمانے دا حکم سنایا بھائی
دونا چھڈ کے پرتونا بھی ایہہ چا جرمانہ بھرسن
اس گل پاروں حضرتؑ پچھیا دستو شرع تمہاڈوں
بنیامین تساڈا ایتھے جاسی قید کرایا
کی جا سکے ہُن عذر کریساں بابل وی سرکارے
چھڈ دیہہ بنیامین بھرانوں اسے عزیز مصر دے
چھڈ دیہہ نام خدا دے اوپر ایہہ بابل پیغمبر
عالی ہے دربار تساڈا اہر کوئی بیا صلاح دے
عجب تساں نے حدوں زیادہ کیتی خاطر داری
پر بخشو چاچا اس واری ایہہ گستاخی ہوئی ئد
گھر باہر دی خبر نہ اسنوں کدیں نہ باہر آیا
غمخانہ ہو ویہے چھوٹیاں تائیں جی ہوندے بریائی
اسیں ودھائیں دیندے تینوں جا سانوں بس بھلائی
چھڈ وچے بابک چورا ساڈا نہیں کوئی گل بھاری
اوپر شرع یعقوب نبی دے پورا عمل کریساں
ہُن نہ چھڈ تساڈا چھڈ ساں کر و کلام نہ کوئی
پھر دستو کد کم چیہا کیتا ہے اشراف لال
جس لال بابل کولوں چوری ڈاڈا وچ بھراواں
ایہہ کیتا یاں فعل اس گل دی خبر کیہاں نہ آوے
وچہ پردیساں آ شرمندہ کیتا تدہ اسانوں
اینویں چوریاں کردا ہے سی تیرا اسکا بھائی
سُن کر بات بھراواں کولوں ہسیا نبی تعالی

ایسے کجھ نہ بھایاں تائیں حضرت نے جنوائیا
کر کے صبر چھپا یا بیٹھا منہ تے پردہ پایا

ہاں لیکن حضرت نے اتناں بولیا سخن کمالوں
تسیں وہیک بلا شک ہو گئے حضرت یوسف نالوں

بنیامین تے یوسف جیکر چوری آہے کردے
تاں تسیں ہو وڈے اونہاں تھیں قدم اگیرے دھردے

بعد اسدے پھر بھایاں تائیں یوسف بات سنائی
دسو کہاں جیکوں چوری کردا اسدا یوسف بھائی

حاضر بات سناون لگے صاحبزادے سارے
دس حقیقت آہی جیونکر راوی خبر گذارے

بیان کردن برادران ہر سہ دزدی بحضور یوسفؑ

سُن عزیز مصر دے لئیوں دسیئے بات دیہائی
جیونکر چوری کردا ہیسی اس دا یوسفؑ بھائی

یوسفؑ دی اک نانی آہی بُت پرستی کردی
منکر سی توحید خداؤں ردّی رب اکبر دی

اک اُن بُت نوں رکھا یوسفؑ نانی پئی پوجیندی
باہجھ خداؤں اسدے اگے سجدے پئی کریندی

راحیلہ نے بھی اس کم نوں ڈٹھا نال اکھیں دے
دیکھ جوالا بیٹا مائی سخت غصے وچ بھخیندے

اکدن سجدہ کرنے لگی وَت سجے کیں کدائیں
مائی نے فرمایا جلدی حضرت یوسفؑ تائیں

جلدی کر کے ہولی چھپا بُت نوں پکڑ شتابی
مارو بھن زمیں دے اوپر ادہ مردود جنابی

اوسے وقت یوسفؑ نے بُت نوں نظر بچا کر چایا
باہر جا کر گوبر اوتے یوسفؑ گھُم دگائیا

ہیچ فرماون نبیاں اندا ایہہ ہے قدیمی چالا
جتھوں ویکھن بھن سٹیندے پھیر ذات مُکالا

حضرتؐ دا بھی ہے فرمودہ وچ مشکوۃ گرامی
جیہنوں بُت کسے جا گھر تے دسّے نمک حرامی

توڑو گردن اسدی بالکل ثابت مُول نہ چھوڑو
اسدے بدلے بھی ہے دسنوں درجہ بلدا توڑو

جو کوئی گھر اپنے دے اندر ہے تصویر رکھیندا
رب العالم اس گھر اوپر رحمت نہیں کریندا

دنیا بھی ایہہ بُت پرستی اسنوں پوجن والا
بُت دے پوجن والا تکو سمجھ حقیقت حالا

بعضے لوک بُتاں دی طرفوں ہک خیال اٹھاون
جس گھر صورت اس گھر رحمت والے ملک نہ آون

ایہہ جو ہر ہک پیسیاں اوپر ہے صورت سرکاری
ایہہ بھی صورت ایہہ کیوں باہر ہنیں گاندے ساری

اسدا ایہہ جواب ہے جیکر اسنوں کوئی نہ چاہوے
آپے بھکھا مرنے لگے آخر نوں مر جاوے

اس صورت تھیں کرن کنارہ مشکل حال دسیوے
جیکر پیسہ پاس نہ ہووے کیونکر کوئی جیوے

اسر لاچاری پار دن اس نوں رکھن جائز آیا
ورنہ باہجھ ضرورت باہر جاوے سمجھ دگایا

دنیا بھی ایہہ بت پرستی عالم لوگ بتاون
تاہیں نیک خداوے بندے اسدے نزد نہ جاون

Marfat.com

بھنّا بُت دا ایہہ وچ سنّت نبوی آئی
یوسف نے بھی نانی والا جاکے بُت چھپایا
اوّل ایہہ چوری یوسف دی بھائیاں نے فرمائی
حضرت جیدوں تولد ہوئے مر گئی ماں پیاری
سی بالک یعقوب نبی دی عاجز درد جُدائی
یا یعقوب پالے کا ہینوں دیہہ تیا یوسف پیارا
حضرت کہیا بیشک لیجا ہوسی جو مرضی تیری
آخر دوہوں کرن صلاحاں آپس وچ ہر روزے
جہیں بنایا یعقوبے نوں حضرت انج کراہاں
اک ہفتہ یوسف ایہہ ہووے اندر گھر اساڈے
حضرت نے ایہہ بات منظور دلتھیں پاک پکائی
جیدن ہفتہ گذر رسدا تا حضرت لیدن آئیا
اسمعیل ذبیح اللہ دا جو سی پٹکا نوری سو
جد حضرت لیجلے اوسنوں بی بی شور مچایا
آخر لیا کر دوانے یوسف دے لک ڈھٹا
کہندی اس نے چوری کیتی کدیں جاوں لیا
باپ لاچار ہویا اس گلوں سخن نہ بولیا کوئی
آندا گھر یعقوب یوسف نوں نال اڈے باری
تریجی ایہہ بات چوری کیتی یوسف نبی ربانے
اک دن یوسف گھر وچ بیٹھا اک سوالی آیا
دے کجھ صدقہ نام مولا دے کرے سوال کھاناں
اک مرغی وچ خدمت حاضر سیسی اپنے گھر دی
بے اجازت بابل تھیں اوہ دتی راہ خدا دے
اینتیں چوریاں خدمت اندر بھائیاں نے بتلایاں
آخر کر اک آواز سناوے یوسف نبی ربانا

بُت شکستی کردیاں گذرے خاصے نبی خدائی
دوسری بار ہیل لوکاں نے یوسف چور بنایا
اُس تھیں پیچھے دوجی چوری ظاہر لعل سُنائی
ہیا ین نہایت چھوٹا ہوئی سخت لاچاری
اوس نے آکے عرض الائی پیش یعقوب زبانی
صبر سے گھر اولاد نہ کوئی دل نوں بلے سہارا
پر نہ یوسف ویکھاں ایہہ ہے پیاری جندڑی میری
یوسف دے وچھوڑے دل حضرت دے تک راضی ہوئے
یوسف نوں اسیں کول اونہاں دا ہوئی اک کناہاں
دوجے ہفتے بھیجیا جاسی بیشک گھر اساڈے
پہلے ہفتے یوسف تائیں بی بی گھر لے آئی
بی بی دے دل شوق نہایت ہو رہیا گھ سنگ نبایا
اندر وار ون کڑ تھیوں ولیا بی بی پکڑ ضروری
یا حضرت میں پٹکا عالی اک عجیب گمایا
پکڑ لیا بی بی نے جلدی یوسف دے لیر سمجھا
سال برابر اسنوں اپنی خدمت وچ رکھیسال
آخر بی بی دی دنیا تھیں جلدی رحلت ہوئی
دوجی ایہہ چوری بیٹے کردی بھائیاں پیش گذاری
بھائی عرش بیان کریندے دیہہ دربار شہانے
نام خدا دا یوسف تائیں اسنے پہلوں سُنایا
اسوقت وچہ پاس یوسف دے زبانی شکر اداہا
پکڑ سوالی آون اوہ دتی خاطر ذات اکبر دی
اوہ بھی چوری کیتی اوس نے آکھدے صاحب اودے
سنکے حضرت یوسف تائیں بہت خیالی آیاں
پکڑ و وٹیا ہین انہاندا ایہہ بھائی کرداناں

Marfat.com

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] سانوں نال [illegible]
[illegible] ناں [illegible] سیاناں
سانوں [illegible] کر کے [illegible]
سانوں [illegible] کسے [illegible]
حضرت کیتا [illegible] اپنے کول [illegible]
[illegible] ہوسی [illegible]
جیسا عمل کریسی کوئی ایسا بدلہ پاسی
لازم ہر نوں چنگے نیک اعمال کمائے

سچ [illegible] یوسف [illegible]
[illegible]
[illegible] سچ کہیندی
ہوا وہ اس [illegible] سینے [illegible]
[illegible]
[illegible] نہ [illegible] شور بکھاناں
[illegible] اکھاں [illegible] وقت [illegible]
[illegible]
جد یوسف نے [illegible] بہت پیارا
[illegible]
[illegible] تا کرنا [illegible]
[illegible] باپ پیارے [illegible] ہو گئے [illegible]
تیرا خیال نہیں بھرا بھی واپس نال نہ آیا
ہوسی باپ تمہیں [illegible] اوسنوں رلکے قتل [illegible]
اُپر سانوں بابل اگے [illegible] نہ ہوگی
اوسے ویلے دو فرانوں کرسی کو [illegible] لگاناں
ہوسی عین عنایت تیری فضل کرنگا سائیں
جیکوں اساں بھراواں [illegible] قید کرو سر کاڑے
نا حق ظلم کسے اوپر ہن نہ [illegible] کر لیاں
اوسدے [illegible] اوسی جیسی ہوسی بدکرداری
دوجا کوئی نہ ہووی بدلے بالکل [illegible]
تا مجھ نوں روز قیامت نال شرمندگی آئے

بیان قصد کردن برادران برائے جنگ کردن با یوسف بسبب قید شدن بنیامین

کراں روایت صاحب [illegible] عرضاں کر کر [illegible]
یوسف نے نال عرض قبولی ہو بیٹھیاں جھکے

Marfat.com

لکل کھیہ لوں صاحب اوہدے کرن دلیلاں لگے
جیکر اٹھے رہیئے تاں بھی ہے سر پر گل ماڑی
بول کہیا شمعون بہادر بات سنو یک میری
اگے یوسفؑ باپ اپنے تھیں جدا اساں کروایا
جیکر ایہہ بھی بیٹا اوسدا اوچہ مصر چھڈ جاواں
ہُن نہ پیا بن بھرانوں چھڈ جانا اسجائی
جے نہ جنگ لڑائی کیتیاں ہوئی فتح اساں نوں
جیکر باپ سدایا ناں پھر ہوساں جلدی راہی
ایڈے شیر بہادر عالی دنیا وچہ کہاواں
کرہو جنگ لڑائی اٹھئے ذرا نہ ہمت ہارو
کسنوں طاقت پیش اساڈے آوے حملہ کرکے
قوت زور عزیز مصر نوں جیکر نال وکھلایئے
وچہ تفسیر امام غزالی ذکر عجیب لیایا ہے
بیشک بات تسادی سچی کرہو جنگ لڑائی
قسماں چا کرانڈا اوسنوں جے خالی سچ جاواں
مینوں اتنی ہمت طاقت رب عطا فرمائی
سکون کوئی اوہ شیر بہادر ہوسی آماں جایا
انشاء اللہ میں جس ویلے قہروں تیغ اوٹھاواں
بول کہیا شمعون بہادر مدد کرے رب سائیں
مصر مکان دکان تمامی کوٹھے مٹلے سارے
پھیر پہوڑے خدمت اندر اوہدیوں عرض گذاری
صاحب منصب خوفوں ڈر کے جا بس نس کرائیں
خاطر جمع تمامی رکھو سنت پیے گھبراؤ نہ
انہیں وار دواری کہیا حاضر سبھ بھراواں
ناں بھراں تیاری کیتی مرد ہوئے عالی

خالی جاناں طرف وطن دی ذرا نہ بالکل لگے
کی علاج کراں جید آپے بابجی پھیر کوہاڑی
خالی جاناں طرف وطن دے نہیں ایہہ بات بھلیری
ہن تک اوسدے درد فراقوں بابل تاب نہ آیا
کیہڑا جا کر آکھ بابل نوں ایسیں کام وکھاواں
جت کت حیلے نال لیجا ساں کر کے جنگ لڑائی
ناں بھی بابل طرف نہ جا ساں چھڈ کے ویر بھراواں
خالی جاون تھیں غصے وچہ ہوندا نبی الہی
کی مردی جے ویر اپنے نوں قید کرا کے جاواں
جو کوئی سہتے پکڑ نشانی دو ٹکڑے کر مارو
ہاتھی شیر درندہ ساتھیں نس نس جاوے ڈر کے
کدیں نہ پیا ایں بھراں نوں ہتاں نال لیجایئے
ایہہ گل سن روبیل بہادر خدمت بول سنایا
باپ اپنے تھیں کوڑے ہوواں جے نہ جاوے بھائی
مریسی باپ پیارا درد ول ہو لاچار نتھاواں
جس دم تیغ میانوں کڈھاں اندر جنگ لڑائی
جیہنوں وچہ میدان نہ گھیرے ہیں غالب دا سایہ
بھجاویں کیہڑا لشکر ہر دے پلو وچہ کنبدا جاواں
نالے ہیں بھی شہر مصر وچہ دلیساں گہنت کہائیں
اکسے حملے نال اڈاساں ڈھتوا محل چبارے
چھڈ ہیں دیہہ کچہری جا کے تخت دا نذر پکاری
وچہ کچہری شعلے تیغ چہ ٹھساں آن ہنسے دے بائیں
انشاء اللہ فتح اساں نوں بخشی ذات خدا دی
بیشک اساں عزیز مصر سنگ جنگ جدال مچاواں
مقتل گاہ دی تیغ میانوں جلدی نال نکالی

Marfat.com

جاملن ویلے بھایاں تائیں اوبل عرض سنائی
جیکر تن لوسے تاں واہ واہ ورنہ لغزہ کرساں
تساں بھی سن آوازہ میرا جنگ جدال مچانا
منکے اکدوں ہی شاہ راضی ہووے نال اساڈے
ایہ گل کرکے مردیہودا ہویا جلدی راہی ہو
لیقے آکھن حیدرم بھائی ہونا امید سدائے
اس حالت وچ حضرت یوسف دا دل ولگیری
پکڑ اوتھاں سن لشکر سبھو بلوچ ویرنہ اسن
ایہ فکر کریٹیا اپنا افراہیم سدایا
آیا افراہیم شتابی بابیاں کو چھپاتا
سن کر بات یوسف دی اگے جاکر عرض گذاری
یوسف کیہا کجھ نہ سانوں خطرہ سے اس گل دا
اتنے لشکر مردیہودا حاضر ہوئیا آگے
دیکھ بھائی ساڈے تائیں عاجز اسیں پردیسی
قسماں جاکر آندا دستوں کولوں باپ پیارے
تسیں بھائی اساں غریباں عاجز ہو کر لاوں
جیکر نال صلاح دے سانوں نال اسیں بھائی
حیدرم نیند سیانوں کدھی کون جو مرد کہلوسی
سانوں قوت زور خدا وزبہت عطا فرمایا ہو
حیدرم غضبوں نعرہ اسیں کرکر آواز مریساں
یوسف نوں بھی زور وچیا باندا ہے بھی علم سارا
کی ویکھے گل نال بدن دے کنڈیاں دا انگلوں ہو
سمجھ لیا یوسف نے ہن ایہ کرسن جنگ لڑائی
اوسے وقت یوسف کہیا اپنے بیٹے تائیں
اوسے وقت شتابی لڑکے کنڈ جا تے ہتھ سرہا

اوّل ہیں اس شاہ دے اگے نرمی گلاں سنوائی
زور آوازہ کرکے پھر ہیں نال اونہاں دے لڑساں
اوّل نعریوں ہول نہ تساں خفگی دے آنا
بیگناہ نہ مارے جاون بندے نیک خدا دے
لالی اکھیں آحاضر ہویا اندر مجلس شاہی
باہر کرن لگے تدبیراں کامل مرد سیانے
بھائی میرے کرسن شاید جنگ جدال تیاری
جس تلوار اٹھائی اسنوں لشکر نس کے جاسن
بھایاں طرف جاتا کرکے اسنوں جلد بھجایا
سندا رہیا تمامی گلاں کیہنوں پچھیاتا
یا حضرت او جنگ کرن نوں کر دے سبھ تیاری
بیشک کرن لڑائی ناہیں کجھ وس اونہاں دے ہیلا
کہن لگا یوسف دے تائیں ادب آداب بجا کے
اسدے بدلے تیرے اوپر مولا فضل کریسی
جیکر چھیڑ دے کسے جائیے تاں پھر خوف پروا یار
ایہ احسان تساڈا کیتا کدیں نہ دلوں بھلاساں
بیشک اسیں بہادر رہا سے کرساں جنگ لڑائی
انشاءاللہ فوج تیری نوں پلو چہ بچا جر لیسی
اسیں اولاد رسولاں نبیاں کسے بھی انت نہ پایا
پلوچہ چکنا چور تمامی تیری فوج کریساں
سنکر بات بھرا اپنے دل تکدا ہنجھ پیایا
معلم ہو کے بابر ہو نکلیں خون بدن دا چھڈ کے
لشکر سبھو میرے دی کرسن بلدیو چہ صفائی
جاکر پاسے دی کنڈا تے اپنا ہتھ لگایئیں تو
دور ہویا سبھ جوش بدن تھیں چھوڑ نہ جاندا جریا۔

Marfat.com

قوت ست وجود دوں جس دم زائل ہویا سارا
دور خسالے نور سنوارے سوہنی شکل وکھاون
نال محبت حضرت اوسنوں گل دے نال لگایا
کجھ نہ پیا صاحبزادہ ہوسکے چپ سدایا نا
ایہہ کوئی لڑکا پشت یعقوبوں نظری آندے نہیوں
ایسے حال دلیلاں اندر ہیسی مرد خدادا
کہن لگے اے مرد ہویا کیوں آتاں چڑلایا
ندہ نہ ماریا نترہ کوئی خفگی دلوں اتار سیں تو
بول پیو دے نے فرمایا عجب ایہہ قدرت ہوئی
سندر شکل نورانی شہپوں کنڈی تے سجدہ لایا
شاید پشت اساڈی وچوں اوہ کوئی صاحبزادہ
سُن کے صاحبزادے سارے کرن دلیلاں لگے
طاقت ست لیجاون والا دوجا ہور نہ کوئی
نال پھر یوسفؑ نے فرمایا اے بھائیو نبلا دے
اساں تساڈی عزت کیتی بہو سوناز وکھائے
پھر تسیں کیوں نال اساڈے کریں جنگ لڑائی
آپے نال دلیری کرکے تساں چوریا ساڈا
اس وچ ہیرا اوس نہ کوئی ست سکے اندر پھیراؤ
ست سکے اپنے زور قوت تے رکھ کے پھر مچھرائی
کیتی تساں تہیں سنے ہوس عاجز لوگ نمانے
بے پرواہ حضور الٰہی کل خلقت دا والی
چڑلیوں جے اوہ یار کوئے کون ہوتنگ ساڈے
ونال تساں ندی خلقت سرچی واحد ذات خدا نے
قوت ست زبیش کسے دی جاندا ہے اسجانی
سُن حکایت نیک بزرگوں سنے اندر آئی

پرت ڈٹھا تاں نظری آیا لڑکا حسن وفی دا
دھپی وچہ دیوانے ہووں ہوش حواس بھلاون
سوں کوئی نوں کس نہی پشتوں ایہی خبر سنایا
دلوں دلیل دوڑاوے کھلا اوہ مشغول رہا نا
پر اوس بات نہ دسی بالکل بات سناواں کہندوں
تابع حاضر خدمت ہر یک ہویا صاحبزادہ
وچ اوڈیکاں رہے کھلوتے کتنا وقت وہایا
شاید شاہ عزیز مصر نے کیتی صلح تیاری
جیلدم ہوش آیا لئے لڑکا حاضر آیا کوئی
جوش خروش تمام بدن دا اوسے وقت سدہایا
اصلی حالت معلم رب نوں کہندا مرد خدا دا
کون کوئی اوہ ہوشے جس نے روز اساڈے ٹھگے
ہے کوئی نسل اساڈی وچوں اٹھے مرد سنجوئی
کس سببوں نال اساڈے جنگ جدال مچاوے
اپنے قرب دے تے بہاکے کیسے نو انبے پائے
کیہڑا عیب ڈٹھا کوئی ساڈا اوستو نال صفائی
آپے حکم چڑا فرمایا جیوں قانون تساڈا
کرو آرام نہ نال اساڈے جنگ جدال مچاوو
نہیں بلکہ اس گوناگونی خلقت رب اوپائی
کیتی تساں نہیں زبرے ہوس بنداں ساڈی خوابی
جیہندوں چاہے زوروں زبراکر دلیوے چالی
بکری جتیں جہار رب اوسے مومن صدق کجاوے
کوئی جوڑا ڈے کوئی رستے عاجز جیوں جنگا اوہ جانے
جنہے رب دا امر لیا ہووے فتح نصیب نہ بھائی
پھر نصیحت حاضر خدمت بول سناواں بھائی

Marfat.com

حکایت

قوت انہاں فیلاں دی رب دتی رستم تائیں
اک دن اوسنوں دل دے اندر کبر غرور بہت آیا
اشتاں ہتھیاں دی رب مینوں قوت بخشی ہوئی
ایہہ فکر کر باہر اوسنے بدھی اپنی گھوڑی سی جو
جیدوں جدائی والا اوسنے دلوں کیتا نال
رستم کم کسے دے کارن جد اوٹھیا اوس راتیں
رستم بھی بن شکل چوراندی اسدے پاس سدایا
کہندا رستم ہیں بھی پھردا مال نہ دیندا کوئی
دل کرائیں چوری کریئے جیہی چلے چارا
ایہہ گھوڑی ہے رستم بدھی بے حد قیمت والی
اینویں کریئے رستم اگوں اسنوں بول سنایا
باہر کڈھ کے ہوسے روانہ کیتی نرت نیاری
جیدم کجھ اگے ہوئے رستم کرے دلیلاں
جیکر چور رہبری ایہہ گھوڑی لیکر ہووے راہی
ایہہ فکر کر زوروں اوسنوں مارے ہک گرائی
جد وکھی نے لگی اوسنوں ہک پیا دہائی
اوہ بیاں نہ کر کجھ ہاسا وکھی ہتھ نہ لاویں
نہیں جانا توں کسدی چوری ہاں اسیں کسے چلے
رستم نام بہادر بھارا امت خیر اوہ پاوے
جدا ایہہ چور بہادر تائیں اوہ بات سنائی
کجھ تاثیر نہ ہوئی اوسنوں بالکل کجھ نہ جاتا
اتنے تیکر رستم تائیں ہوئی دلوں حیرانی
اتنی قوت لاکے جیہیں ہک پہاڑی لاندا
پر اس چورنوں خبر نہ کوئی مارا سکے نہیں ہالا

سن ہیں اسدی بول حکایت خوش چہ سنائیں
کون اوہ مرد بہادر جیتے نہیں ہمارا سایہ
جاناں ہیں جو دنیا اندر ہیسی تل نہ کوئی
کیتا ال جوانی والا رب دی آس ترو ڑی
اوسے راتیں حاضر ہویا آ وہک چور سیانا
کیا دیکھے ہک چور مریلا پاندا پھیرو اچھیاں تیں
پچھیا چور بھلا دس بھائی توں کس کارن آیا
میں بھی چور ہاں تیرے وانگوں کمدی چوری ہوئی
جیت شخص نے بول سنایا واہ کم نبیا سارا
اسنوں کھول لیچلیے اگاں وچ چڑھیے فی الحالی
سن کر چور شتابی جاکر سنگل توڑ وکھایا
اگے چور نے پچھے رستم سنو حقیقت ساری
تینوں رب نے بخشی جیسی قوت اسی فیلاں
کس قیمت ایہہ زور جوانی دلوں دلیل ودھائی
جیس تھیں جاتس لگدیاں اوڑسی وانگ بارود کاہی
ہس کے چور بہادر اگوں نرم آواز نکالی
مست کرے ہاسا آوے تاں پھر غصیوں بھڑ جاوے
غالب زور جوانی جسمیں طلق زمیں والے
اسیں ہووان خوش مسخری اندر غصیوں بھڑ لیجاوے
پھر غصیوں اس جہٹ دینائیں رستم نک وگائی
ایہہ گل کتنیاں کدھی شاید دل نہیں چور رکھیا تا
ایہہ کوئی غالب چور مریلا سمجھ کہاں زبانی
سی امید پہاڑ اس جاگھوں خاکستر ہو جاندا
کر ایہہ فکر چھپا تا ہویا بیٹھا پھر کتنا راگو

Marfat.com

کہندا انت سکے غصہ آکے چور بہادر تائیں نو
تاں پھر لنگھ اگیرے آکے چور شخص بتلایا
قیمت اسدی ساڈے پاسوں ہو نہ پوندی بھائی
جیہڑا اسانتھیں زبر ہووے اوہ گھوڑی لیجاوے
تاں پھر رستم نوں فرمایا چور شخص نے اوہنیں
جیہڑا زوروں غالب آوے گھوڑی تنہیں دیوے
تاں پھر گھل پئے اوہ دونویں رستم فل لگایا
ایسا پچھاڑ زمیں دے اوپر رستم اس نے مارا
گھوڑی کھس روانہ ہویا مرد بہادر عالی
بعد اسدے پھر کدیں نہ ناں ولد کے اندر آندا
جدوں پوے ۲ ردھاڑا کوئی اوتھیں لکدا ایں
شاہ پچھیدا دس رستم ساڈوں توں کیوں رنگ وٹاویں
جدوں سریلا آوے کوئی رنگ تیرا کرباندا
کہندا رستم شاہا تینوں کی ہیں حال سنائیں
پر اک جٹ بہادر جیہڑا زوروں ہیں ازمایا
خوف آوے مت اوہ ہووے لشکر وچ سرکردا
بھلی بھلی رب خلقت سرجی زور غرور نہ کریئے
اسے طور بھراواں تائیں یوسف نبی بتاوے
قوت زور جوانی وامت ہووے مان تساں نوں
ایہ گل کرکے حضرت یوسف دھرتی اوپر آیا
لہہ گیا پتھر دھرتی اندر لگی دیر نہ کوئی سو
یوسف کہیا ادب اسانوں باپ تساڈے والا
جیکر اسدا ساڈے تائیں دلوں لحاظ نہ ہوندا
قوت ست تساڈی اساں ایہیں معلم کر لیندا
ایہ گل کہکے صاحب ادب ہوئے چپ زبانی

یارے غضبیوں جلدی کرکے تینوں پکڑ اڑا دکھیں
کیونکہ جیہڑا فتنہ پئے اوتھیں رستم نے فرمایا
چنگی گل جے آپس اندر کریئے زور آزمائی
تساں چور نہ اوسدے اندر بالکل بخل کمائے
آمڑ اس میدان وچ آکے گھل پیاں ہم دونویں
تساں عاجز اس گل اوپر کجھ بخیل نہ تھیوے
کجھ نہ چلیا زور اسی دا جٹ نے پکڑ دبایا
ہوش حواس تمامی تھکیا زور جوانی سارا
پچھیوں آ رستم صاحب ہوش حواس سنبھالی
رب دی قدرت کالہ دا کجھ انت نہ پایا جاندا
رنگ زرد رستم دا ہوندا جہڑے شوخ اوئیں
حالانکہ توں غالب جابر قوت مند کہاویں
کی سبب اس گل دے اندر کیوں نہیں بولیں شاہدا
بیشک زور زیادہ میں نوں بخشش ایہنا ربے سائیں
جسنے تینوں پچھاڑ زمیں تے لحظے وچ دکھایا
لٹ لے جاوے ساڈے تائیں اس غفور لوں ڈردا
رب دی بے پرواہی کولوں ہر دم بیٹھے ڈرئیے
بھلی بھلی رب خلقت سرجی متکو نہیں شاناں کھاوے
قوت زور تساڈے جتنا کبھی وار بیاں نوں
غضبیوں فرش پتھر دے اوپر آپنا قدم ٹکایا
بھایاں نوں تک حالت ایسی دلوں حیران ہوئی
اس دیاروں کجھ تساں نوں ڈرنا نہیں کشالہ
کوئی نہ زندگی لے سکے دائیں طرف طلب دی ہوندا
ایسا ادب یعقوب نبی دا دارا ایں نہ ہنیدا
وافر کسے کلام نہ کیتی ڈٹھا زور جوانی دو

ایہہ فکر سبھ نقرہ کاروں خدمت وچہ سُنایا
جیدوں بھراواں یوسفؑ طرفوں شاہین نہ پایا
یوسفؑ بھی سن لشکر اپنا کیتا تُرت آمادہ
پنجاہ ہزار بہادر جنگی یوسفؑ جمع کرائے
جو کوئی کر کے لڑائی پوری نال اوہناں کرواناں
حیدم آن ملا چل ہوئی لشکر جمع کریندی
خدمت اندر حاضر ہویا عرض کرے درماندا
یوسفؑ نے فرمایا سانوں نہیں ضرورت کوئی
تسیں امیر غریب اپنیں سبھ خاص تساڈے بردے
پھیر صاحبزادے سارے کردے جنگ تیاری
یوسفؑ دا بھی لشکر سارا باہر قلعیوں آیا
آن مقابل حیدم ہوئے شہزادہ غلبہ پایا
یوسف صلوات اللہ تے سبھدی کار روائی
کڑک آواز کیتا شمعون نے کڈھی تیغ میانوں
نعرہ ماریا ہوئے کڑک آواز سنایا
سرت سنبھال نہ رہی کسے نوں بھلیاں شوخ ادائیں
مرد دلیل بہادر فوجاں آ غیرت بگڑ جگایائو
سبھ سنبل قلعے دی ہتنی ڈھیہ کے ہو گئی ڈھیری
حیدم اتنی ہوئی خرابی یوسفؑ فکر دوڑاوے
جے نہ روکاں لحظے اندر لشکر سبھ کھپیا سن
شہر سہر ویران کریسن چھڈسن کوئی نہ باقی
تاں پھیلے دستار مبارک ابراہیم نبی دی
جیدوں ہیا چمکار بھراواں اس بگڑ بیدا دوروں
ادب تعظیموں سبھ بھراواں کیتی دور لڑائی
کرن روایت صاحب رائے ایسے آکر ہوئے

ایہہ قصص الانبیا والے ہور طرح فرمایا
پھیر بھی جنگ کراں گے سبھناں دل وچہ ٹھانا پکایا
ٹھہیا تیار لڑائی کارن اک میدان کشادہ
کرنی خوب لڑائی تساں سبھنوں حکم سنائے
عالی منصب پاسی اوسنوں قرب حضور شہانہ
شاہ ریان بھی حاضر آیا یوں خبر سُنیندی
یا حضرت جے لوڑ اساڈی حاضر عاجز باندا
کافی اک مدد دی کارن اللہ مالک سوئی
کجھ تکلیف تسانوں دینی ایہیں پسند کرو
لا ہتھیار شہر دے اندر وڑپئے وار دواری
غالب نوجوان بہادر کسے بھی انت نہ پایا
کنوں میدان تمامی لشکر اک پل وچہ پسایا
وچہ میدان پہاڑاں وانگوں سبھ کھلو ٹھہائی
وچہ قلعہ دے چھپیا لشکر نکل گیا میداناں
لشکر جتنا یوسفؑ والا سبھی وانگ سکایا
کڑک آواز سُنکے سبھے ڈیہہ پئے آکھ تباہیں
پتھر بجھڑ قلعے دی جانب کڑکے غضب وگایا
سبھ فنا ہو جاندا جے چاندا وچھی ویری
کم خراب ہوئے جے بھایا ہتھوں نار کیتا جاوے
غالب زور اپنہاں دے اگے کوئی بسر جاسن
معلم سی یوسفؑ نے تائیں بھایا ندی اتفاقی
لینی پیش بھراواں حاضر کر کے صلح سعیدی
غضب تمامی زائل ہویا قدرت رب غفور ول
واہ کیا دستار نبی دا وچہ خوبی رتبے پائی
جنگ خیال لڑائی والے دل تھیں بگڑدی کھو

ایسے اوس زمانے اندر ہوگئے صاحبزادے
ہر واحل نیستیں تے اوپر ہویا آن قراری
کیوں نہیں زور وکھاندے اپنا ایہ کی حکمت ہوئی
ایہ گل کر کے سمجھاں تائیں یوسفؑ نے بلیا
کہن لگے اے شاہا تینوں کدسی قوت کوئی
تاں پھر صاحبزادے یوسفؑ بندیوان کرائے
مصری لوک کرن خوشیاں تاں آپس وچہ تمامی
جیکر ناں اوہ قیدی ہوندے سمجھ دا کتیہ جاپند
ہن انہاں نوں سخت سزائیں ملجاسن ہر کل دی
احمق لوک دیوانے سارے کی پئے کرن کملاں
سنو حقیقت صاحبزادے دلوچہ فکر دوڑاون
شاید نسل اساڈی وچوں ایہہ عزیز مصر دا
دونہہ گلاں تھیں نہیں ایہ خالی بھراواں کہیا
بل ہوٹے نے فرمایا ہے ایہہ یوسفؑ پکا
بھائی آکھن جیکر یوسفؑ ہوندا قتل کراندا
جو کجھ ساڈی طرفوں ہستے جنگل اندر ہوئی
یوسفؑ ہوندا تاں پھر سانوں زندہ کدوں چھڈیندا
ایہ نہ خبر جے نبیاں والے ہوندے ہور سہارے
اک دن پاک نبی دے تائیں آکر سبھ کفاراں
آئے وہ سلاتک لوسی رب صاحب دے گھلے
اک کہندا یا حضرت جیکر حکم میینوں فرماؤ
دوجا کہے نبی دے تائیں آکر ملک سچاواں
حضرت صاحب نے فرمایا کجھ نہیں لوڑ اسانوں
رحمۃ للعالمین فرمانے کرکے میینوں گھلیا
میں مغفور خداوند طرفوں ملکے سادق آیا

بیشک سنپ لپیٹا جونیے واکر کے دلوں ارادے
اس حالت وچہ بھایاں آگے یوسفؑ عرض گذاری
اگے اس تھیں چاوڑ کردے نسبیں ہے سو سر کوئی
کدے گیا اوہ زور نساڈا بول زباناں کہیا
ایہہ جو توں پکڑیندوں سانوں ایہ ایہ قدرت ہوئی
تیرے دن نظر حوالے رکھئیے اوہ بابل دے جائے
شکر خدا دا قیدی ہوئے اوہ سوداگر شامی
لشکر ستے تمامیاں تائیں ہلپد پچھ دیاندے
بدلہ پانوں سگے آپے شور شرارت پاروں
ایہ نہ آکھن اٹھ اٹھے یوسفؑ کرسی آپ سلاماں
کی حکمت ایہہ شہر مصر وچہ کجھ حساب نہ آؤں
یا کجھ اثر دعا دا اس نوں پہنچا ساڈے گھر دا
یا ایہ یوسفؑ یا کجھ اس نوں فیض اسانتھیں حصیا
معلوم ہووے تیرے تائیں بابل چاہیا دسکایئے
ہم کجھ ظلم کمایا اوتے بالکل فرق نہ پاندا
ہاں ہک گل نہ قیامت تیکر کھیلدی اسنوں کوئی
پلو وچہ پکڑ ساڈے تائیں نال عذاب مریندا
بھلا کرن اس نال ہو دلبے دکھدا انہاں نوں
پیغمبر نال بے ادبی پار دل بیجا کیتیاں
حضرت وچہ نبی صاحب دی آکر
کراں آسو وچ شہر کفاراں پاروں حکم الٰہی
یا حضرت جے آکھو تاں ہن سبھ اٹھم اٹھ داواں
کیہا رب نے بھیجیا سانوں ایہ جو دیوال دکھدا انہاں نوں
نہیں آیا جے ملک خدا دا جائے سبھ اونھلیا
تاں ہیں وسدیاں لوکاں والا تختم اٹھا دل آیا

Marfat.com

سبھ توفیق خدا شے تائیں ویوے سمجھ اینہاں نوں
جہان نوں ایہ نبی خدا دا اچیاں شاناں والا
واہ سبحان اللہ کیا چنگے جگر سے نبیاں والے
جیکوئی عاصی ورتے جاون خطائی کدیں تُوں
پاک نبی نوں جو کوئی کافر کدے تکلیف پہنچاندا
جیوں بھایاں نے یوسفؑ اتے بیحد جبر کمایا
نبیاں سنگ جو بُرا کریندا آپے بدلہ پاوے
سنو حقیقت سبھ برادر فکر دلیلاں کردے
رتن وچ یوسفؑ بھائی اپنے رکھے نظر حوالے
کیتا حکم تماماں تائیں سنوائے تاجر شامی
اسیر تسیں اولاد رسولاں عالی شان فسادا
نالے ہے دستور شہانہ زور ورانہ دے تائیں
صاحب قوت تسیں تمامی زور عمل سبھ لاثانی
ایہہ لیو اسباب تمامی جاؤ طرف وطن دے
سنگل پات تمامی نکل چلے دریا روں مڑ
باہر وار جیہڑیوں جس دم صاحب نال دے آگے
فی امان حوالے رب دے جاؤ تسیں گھر انہوں
لکھ دتا پروانہ ہیں خود آسے بابل تائیں
اوس نوشتے موجب ہیں ہن گھر وچ جانہ سکدا
سن کر بات تمامی بھائی لے واندو وادی
نو بھائی بہہ ٹرے روانہ روندے حال نمانے
چھم چھم برسن اکھیاں جہڑوں صبر آرام نہ کوئی
بھاندے بھائی بیٹی دل اندر کرن دلیلاں رہ بند
کیتے افسوس نہ زور جدائی دتا لقمہ اساں نوں
کیہڑا اکھ بابل دے تائیں اسیں بھجا ساں چلکے

پاک خدا دا بھیجیا ہویا معلم کرن اساں نوں
کیتا ایہ گل جدا نہیں سکدا پاک خداوند تعالیٰ
ہو سکیدیاں نہ ہول کسے نوں دیون دکھ کشتالے
ہر دم نیک ہدایت کارن رب اپنے نوں سمرن
خدمت کردے پھر جس ویلے خدمت اندر رہندا
پھر بھی عزت کیتی سبھ دی جد کوئی ویلا آیا
اسیر بنیا نوں اوس نے بے غیرت غضب آوے
پایا فیض اساں دے گھر جیوں شاہ عزیز مصر دے
بعد اوسدے حاضر سدوائے سوہنیاں سمجھیا لوا
جیکر اسیں عدالت کردے ہوندے قتل تمامی
سخن خلاف الاون اندر کیا مقدور اساڈا
بالکل کرلے تُرسی حاکم قتل کریندے ناہیں
کھلوں منہ اوٹھایا اساں بالوں عیش جوانی
سال پچھوں چھڈکالے ہو بس نبیاں سچن دے
مال اسباب تمامی لدے پکڑے شتر مہاروں
روکے عوض بھو دا بھائی بھایاں نوں فرمائے
ہیں نہیں اوندا نے چھڈ کے نبیا ہیں پھر انوں
یا پچھلی نبیاں ہیں دلی دے ہیں گھر آناں ناہیں
جاؤ طرف ٹھندی میں خود آون کولوں جیکدا
رہ وچ دے فراقت پاروں حکم جویں رب باری
چھڈ اکیلا مر جہو دا بھائی سبھ سدھنے
ویر پیارے جس دم ڈٹھے لدی جان سنجوئی
کویں قبول کریسی بابل اینجھوں خبر پوندے
بے عذرے کر قید ہی چلے نبیا ہیں پھر انوں
سندیاں سار شہادت تاسی باپ بہتر نقیں چلکے

Marfat.com

اگے درد یوسفؑ دے اوسنوں کھڑیا گور کنارے
خبر سال کویں ایہہ لنگھسی کدہوسی چھٹکارا
کرن روایت جدوں مصیبت صاحب بے اوباں پالی
دل وچہ سمجھ گیا پیغمبر میرے پُت گرامی
دنوں آرام تمام سدھایا ہوش حواس بھلایا
ڈل اتھے حبس جا کیہہ اوپر ہر دل یار دلاندے
خبر ہو جاندی عاشق تائیں درد مصیبت والی
اوہ بھی درد مصیبت اندر قیدی کیتا جائے
حضرت نبی یعقوب سہارا رو رو کوکاں مارے
درد مشقت دا کجھ مقصد نبی یعقوبؑ نہ پایا
اوسے مصر مکان وچالے یوسفؑ دلبر پیارا
ہر کم اندر حکمت ربدی جیوں چاہوے تیوں کردا
واہ سبحان اللہ کیا قدرت رب تبارک والی
جیدان رب جنونا چاہیا ایسا کرم کمائی
ہُن نہ اوس یوسفؑ دی اوسنوں حالت رب جنائی
بس اتھے رب دا اگے چارا پیش نہ جاندا

ہُن ایہہ ہور زیادہ اسنے پیئے قضیئے بھارے
ہائے افسوس شہادت پاسی ساڈا باپ پیارا
اوہ سمجھ خبر یعقوبؑ نبی نوں اللہ پاک جنائی
کسے مصیبت دے وچہ پھڑے ہیں اس وارثائی
کوئی مصیبت ہوئے ایسی حال احوال بنجایا
کوئی مصیبت جیکر اُہروں نہ دی نال او نہاندے
کمروں قوت دور وچہائے آن عجب وکہالی
سجناں دی بے ذوقی اندر دل بیدو تی پاوے
یا الٰہی خیریں آون میرے خوش فرزند پیارے
وچہ مصیبت پھڑے انتاں رنج حال جنایا
اسدی خبر نہ ہوئی باقی حال ہویا آشکارا
اتنی خبر نہ ہوئی یوسفؑ والی شہر مصر دا
جتنا جر سکے کوئی انتاں شان ویکھو رب عالی
بو پیراہن دی خود مصروں پاس یعقوبؑ پچاسی
اسدن اس دکڑنے والی خوشبو پاسی بھائی
تون بیان تیا اسانوں یوسفؑ دیاں بھایاں دا

بیان جا حضر آیلن فرزندان ہمہ پیش والد یعقوب علیہ السلام وا اظہار کردن حال نیپا یلین

کرن روایت حضرت صاحب نبی یعقوبؑ سہارا
کیتا حکم جو حاضر ہے سن بندے نیک خدا دے
سُن کر خلقت ویکھن کارن دوڑی جلد حضور دے
عرض کرن آ خدمت اندر یا مقبول گرامی
قوبرادر خدمت اندر آون واگ دلائی
ہک روایت جیدم یوسفؑ قیدی کیتے بھائی
بال اسباب او نہاندا مستقدر کیتا ضبط کرا کے

درد جدا ایہوں گل مل آئیا امن آرام سدھایا
ویکھو رستہ شہر مصر نامت آون شہزادے
اجے نہ جیتی نظری آئے صاحب تیرے دور دل دے
آون پیئے و لیکن تھوڑے آئے ہیں تمامی
ایہہ پنیا ہیں ہو دانال نہ آئے نکا بھی شہ
تن دن پچھوں سہدے تائیں پھر رخصت فرمائی
خالی سمجھ روانہ کیتے بھائی نبی خدا دے

Marfat.com

جس دم جوہ کنعانے آئے لوکاں خبر سنائی
ایہہ مال اسباب کوئی خالی شتر انبار روں
کی سبب اس حالت اندر واللہ اعلم ہویا
سنئے فیکر صاحب زادے خدمت اندر آئے
بعد اوسدے پھر رووَن دردوں ہجر نیاز سناون
یا حضرت اس کولوں چوری شاہی صادر ہوئی
نیاہین چورا کر اوسنوں پا لیا وچ بوری
عمل خیانت پاروں اوسنوں قید کیتا اسجائی
جو نوشت تساڈے تائیں اوہ لکھ کے دے گیا
سن کر بول کہیا پیغمبر ہیں نال متاں کوئی
تساں ایہہ مکر کمایا کوئی اوسنوں نال نہ آندا
سنکر صاحبزادیاں اگوں رو کر عرض سنائی
کرکے چوری بھائی ساڈا ہویا اٹھ روانہ
اسیں تمامی لنگھ آگیرے ہجے ساں کچھ راہی
ہوئی آن تلاشی ساڈی سبھدا بھار کھولایا
نیاہین دی بوری جس دم شاہ عزیز کھولائی
قید اس زور ورودی ہجد کیتی زاری
اوّل نرم ولاں بخشیں اوسنوں اساں عرض سنائی
زور اساڈا پیش نہ گیا ایسی قدرت ہوئی
جے اسیں بھیڑ لڑائی کرکے کجھ نہ شور کریندے
پر اساں ایہہ غلطی کیتی اپنا زور دیکھایا
اوہ تساڈے پاروں اوسنے چھڈیا ساڈے تائیں
صدقہ شان تساڈے پاروں ساڈوں ملی رہائی
اتنی عزت کیتی ساڈی شاہ عزیز مصر دے
ایہہ جو بات خیانت والی ساتھوں صادر ہوئی

نو فرزند تساڈے حضرت آپہنچے اس جائی
سن کر بات یعقوب پیغمبر روندا درد بیاروں
کیوں اسباب گوا کے آئے دل وچ گرد اگو یا
جیوں کر ادب بجاناں لازم سمجھنے ادب بجائے
نیاہین ولی دی حالت کر تقریر سناون
عجب طرح دی ہی اک پائی شاہ مصر دی کوئی
جیدوں تلاشی ہو گئی تاں پھر ثابت ہو گئی چوری
شتر موہل نہ ساڈے آیا مرد ہو وا بھائی
اس نوشتے بابت حضرت اوہ اوتھے رہ بیاء
کدیں نہ نیاہین ولی تھیں بات ایہہ صادر ہوئی
اپنے دل دا بھانہ کیتا مقصد جویں دلاندا
قسم خدا دی اس وچ حضرت سخن خلاف نہ کوئی
جد کجھ وقت پچھیرے رہیا وہولر پادشاہانہ
پچھوں آکر پہتا سانوں غالب لشکر شاہی
نکلیا تاں ہیجانہ کیہ جو ناں سی اساں چھپایا
فوراً اوسے وقت سپاہی نکل اوہ پائی
ایہہ عرض قبول نہ ہوئی یا مقبول غفاری
اوس نہ منی تاں پھر اساں کیتی جنگ لڑائی
ہتھیں پکڑ لیا اوس سانوں زور نہ چلیا کوئی
انشاء اللہ تاں نے سیں مال اسباب آنیندے
فتح نصیب نہ ہوئی الٹا مال اسباب صوایا
جیکر تیرا ادب نہ کردا کردا قتل او تھائیں
ورنہ کوئی تھکے والیں اوندا لہہ اس جائی
اتنی سکے بھائی بھی نہیں خدمت بالکل کردے
اوس خوار اسانوں کیتا عزت ہی نہ کوئی

سن کر بات پیغمبر رب دے کہیا بول تمدائیں
اوہ مقبول خدا دا پیارا صاحب شان گرامی
راتیں وچ عبادت نفلاں کردا شب بیداری
بڑا غریب نمانا عاجز شور شرار نہ کردا
ہاں یقین بلا شک آوے دسو بات ایہا ای
یا کے تسیں سنیں سنائی کردیہ بات ضروری
تاں پھر ہر یک بھائی ادبوں عرض بیان سناندا
ایہہ کھولن ویلے اسدی بوری وچوں پائی
جیکر نہیں یقین اس گل دا اے محبوب خدا دے
جیکر اوہ بھی ایس طرح دی دیون ٹھگ گواہی
کجھ نہیں دوس اساڈے اندر سچ اسیں بتلاواں
تاں بھی بول پیغمبر رب دے پتراں نوں فرمایا
جیکر بنیامین اساڈا کوئی چیز چوراندا اؤ
فرض کیتا جے دلوں نہ اوسنوں چھڈ آوندی اسجائی
اتنا زور تساڈے تائیں رب عطا فرمایا ء
پر تسانوں حرص تساڈی دتی آن خرابی
تھوڑی چھڈ کے بہتی چاہے جو کوئی بندہ جاندا
تساں کہیا جے نال اساڈے غیباں ہین سدایا
ایہہ نہ خبر جے حرصی بندہ سر پر خالی رہندا اؤ
اچھا جو کجھ ہوناں ہا ہو ورت گیا ہن سارا
ایہہ دلوں یقین اسانوں وعدہ رب فرمایا
اسدے اوپر بھروسا سانوں ہور امید کوئی
کر ایہہ بات رسول خدا دا حجرے اندر آیا
یا رب توں خالق توں مالک کجھ نہیں عذر اساڈا
ہر دم تمندے حجرے اندر روندے حال تجایا

ہور مثال پر بات چوری دی بالکل مثال نا ہیں
کدیں نہ ذکر دل غافل ہویا گذری عمر تمامی
دن وچ روزہ رکھے ہمیشہ ایہو طریقہ جاری
کیونکر کرے خیانت ہووے پیغمبراں امر دا
ڈٹھا بنیامین ولی نوں پائی جیدوں چھپائی
حاضر خدمت اے فرزندو کہو حقیقت پوری
یا حضرت نہیں ویکھیا بھائی پائی اساں چھپاندا
قدرت رب دی حاضر مجلس کڈھ دتی وچ ڈھوائی
پچھو انہاں بیاریاں تائیں جو آئے نال اساڈے
تاں پھر سچا جانوں سانوں یا مقبول الٰہی
قسم خدا دی دل اپنے بھیں بات نہ اصل نیاواں
کجھ نہیں بنیامین چورایا کوڑا سخن ہلایا
البتہ رب عالم سانوں اُس دی خبر سناندا
کیہڑا اجبر آ رکھیا اوسنوں کسنوں طاقت آہی
ڈھوے طبق زمیں دا جنھے چاہو قدم لگایا
بہتی حرص کیتی تے تائیں گھیاں مرد جنابی
کجھ نہ حاصل ہووے اوسنوں خالی واپس آندا
ہور انعام زیادہ سانجھے چاہسی شاہ فرمایا
حاصل سبھ کجھ ہووے جو کوئی نال قناعت بہندا
امر مقدر اندر چلدا نہیں کسے دا چارا
بلسی سبھ اولاد تساں نوں یا مقبول خدا یا
نعم المولیٰ الکافی سانوں اللہ پاک سوئی
رو کر ذات خدا دی اگے عرض بیان گذاریا
پر توں اپنی رحمت کولوں رکھیں نہیں دوراڈا
عرض سوال خدا دے اگے کرے حبیب نہ پایا

Marfat.com

کہندا یارب تِن واری ہیں ٹُٹے پُت پیارے
اوّل ویری نال بھراواں ٹوریا یوسفؑ پیارا
درد آواز فراق سجندے ایسی کاتی لائی
دوجی وار بنا کر باجر کیتے پُت روانہ
تیجی واری پیارے بچھڑے صاحب شان گرامی
دو بیٹے نہ واپس آئے لگا زخم دوبارہ
واللہ اعلم کی ایہ مرضی تیری یارب سائیں
باراں پُت پیارے سانوں بخش ہے سے لگا ہوں
باقی نو خدمت دے اندر اوہ بھی مال تسادا
تیری بے پرواہی رَبّا کوئی دم نہ ماسے
پر نہ اتنی بے پرواہی چاہیئے یارب سائیں
جو مسکین نماناں ہوئے درداں وچہ پرویا
ابن عباس روایت کردا نقرہ کار لیایا
جسدم رووَن لگدا دردوں جلدے نیر جہاں
لوکاں دی بے امنی پاروں باہر ڈیرہ لایا
ایسے حال پکاراں اندر چالی سال لنگھائے
نور اکھیں تھیں زائل ہویا ربّ دی بے پرواہی
کرن روایت کس سببّوں نور اکھیں دا بیا را
اوّل ایہ سبب سی اسدا راوی ذکر سُنایا
دلوں محبت یعقوبے دی نال یوسف دے آہی
جسدم گم ہویا اوہ یوسفؑ صبر آرام سدھایا
نبیاں بن چہنیں دے تائیں بھیر محبت کردا ائے
رہیوں غیرت آئی اسوچہ غیر محبت پاروں
جو کوئی دم محبت والا مارے نال کسیدے
نال خداوند کرے جو یاری اپنے دلوں بچانوں

خیریں نال نہ آئے واپس بک داری بھی سارے
اجتک بھیر نصیب نہ ہوئے اُسدا نیک نظارا
ہویا سخت ضعیف تے چشموں دور ہوئی سوشنائی
بھیر شمعون نہ آیا واپس بھٹیا زخم پرانا
تیر سے آ سر کے اوپر ٹوٹے وچہ پردیس تمامی
تن واری ہر بیٹا ہر اک ہویا گم دن آرا
شاید چاہو فرزنداں تھیں کرنا دور اسانوں
تیرے ناں گم ہوئے ہیں ربّا میری خاص نگاہوں
اسیں رضا تساڈی چاہواں کجھ نہیں زور اسادا
جیوں چاہیں تیوں کر دکھلائیں چاون عشق نہ چارے
باپ تا بیٹے کنوں نہ کیہے دور پیاریاں تائیں
لازم نہیں عذاباں دے وچہ پھر اوہ جاوے تھیا
حضرت نے جنگل دے اندر حجرہ اک بنایا
اس دے نال برابر رووَن محل مکان دیواراں
راتیں اٹھ کے کرے پکاراں یوسفؑ میل خدایا
بعضے اسی برس نبیؐ نے رو رو حال ونجائے
کدیں نہ دور محبت دل تھیں کردا نبی الٰہی
ہویا دور یعقوبؑ نبیؐ تھیں سنو حوالہ سارا
جس پاروں یعقوب نبیؑ دیلوں اکھیوں نور سدھایا
لگا دعوٰی وچہ محبت کیتا نبیؑ الٰہی
کجھ دن پچھوں یوسفؑ والا چیتا باپ بھلایا
انج دستور نہ عاشقاں والا سمجھ حقیقت مردا
نبیاں بن وچھوڑیا او ستھیں دور کیتا گھر باروں
رب فرماوے ہُن توں لگا رہناں نال اوسیدے
رب فرماوے خوف نہ کرناں ہُن اپنے نقصانوں

اینویں اوس یعقوبؑ نبی نوں درد فراق وکھایا
ہور وچہ کیہوں حضرت تائیں اکھیوں نور سدھایا

بھایاں حضرت یوسفؑ پاروں لوچہ تہ لگائی
نال اساڈے باپ پیارا پھیر پیار کریسی

ایہ گل کرکے جدوں وچھوڑا یوسفؑ والا پایا
وسنوں رہگیا ہر اک بھائی درد فراق ستایا

مطلب دل واصل نہ ہویا آس نہ ہوئی پوری
جیندم یوسفؑ میلن والا رب نے وقت لیاندا

لایا چشم جدوں پیراہن چشماں اوپر دوبارا
پھیر زیارت یوسفؑ والی ہوئی نصیب شتابی

بھایاں نے جو یوسفؑ والا کیتا دلوں بہانہ
اسے طور شیطان نکالے نوں جد رب فرمایا

رو پا گیا حضور خدا تھیں اس بھی بخل کمایا
ولوچہ کہیں جدوں بہشتوں جاسی دور نکالا

سبھے اولاد گرامی اسدی تھیسن وچہ ہتھیاں
رب فرمایا اے شیطاناں ایہ کی فکر دوڑاویں۔

لیس لک علیہم سلطان رب نے فرمایا
ایسی الفت مومناں دے دل اندر تحقیق پایاں

صورت شکل نہ نظری تیری اوسی کدیں ونہانوں
تینوں اوہ جد یاد کریسن لعنت لکھ بناسن

الحمد ہیچ کی بات برابر جیوں رب نے فرمائی
مطلب دلی نہ حاصل ہویا دور ہویا درگاہوں

کر لئی روایت غم یوسفؑ تے آشنا تیں ہوایا
کدیں آرام نصیب نے اوسنوں ہر دم ہی رہے تلیندا

ہیچ فریادوں وچہ محبت جیکوئی دم مرسیندا
لگا وچہ محبت یا نہ خوب طرح آزمایا

سنو بیان تمامی جیویں تحریر نقرہ کار بنایا
جیندم یوسفؑ دی بابل تھیں کرسال وچ جدائی

کجھ دن پچھوں یوسفؑ تائیں دل کولوں وسریسی
لیدا اسدے یعقوبؑ نبی دیوں اکھیوں نور سدھایا

یوسفؑ پاروں باہر شہروں جاکر حجرہ پایا
یوسفؑ باہجوں دوجیاں طرفوں ہوئی نامنظوری

اگدوں اک پیراہن بھیجے آ خوش خبر سناندا
نور اکھیں وا حاصل اوسنوں اندروں ہوگیا سارا

غیر محبت کوئی نہ داخل باہجوں ذات جنابی
اوہ اونہاندے کم نہ آیا غالب امر ربانا

سجدہ کر آدم دے اگے اوس نہ سیس جھکایا
اسدے بدلے جنتوں آدم باہر کڈھ چلایا

ایہ بھی اوپر زمیں دے آکے پاسی درد کشالے
اپنے وانگ اینہاندے تائیں پھڑ ملعون نسالاں

تیرا کی مقدور جو مومن توں ملعون بناویں
توں نہ ہرگز سنداں اوتے غالب جا ہیں آیا

تیرے مکر شیطانی کولوں کرکے دم بچاسال
ہر دم ذکر عبادت اندر کرسن یاد خدا نوں

لعنت پایاں باہجوں تینوں کریں ہزار تیاراں
ہر کوئی یاد کریندیاں شیطاناں لعنت پاوے بھائی

یا رب رکھ سلامت سانوں اس دشمن دے ایہو
یوسفؑ باہجوں غیر تمامی دلوں خیال بھلایا

نیر اکھیں تھیں جاری رہندا اکدم صبر نہ کرندا
اوسدے نال خداوند عالی ایہو حال کریندا

Marfat.com

ڈال دیوے اُس مومن اوپر درد عذاب ہزاراں
امتحان لوے اس کولوں وچہ محبت یاراں

جیکر دلوں محبت اوسنوں ہووے نال پیارے
تاں تاں بالکل دوست طرفوں ہرگز نہ بازی ہارے

جیکر دلوں نہ ہووے اوسنوں عین محبت پوری
درد مصیبت آیاں ہوواں کر جاندا مجبوری

اوّل درد مصیبت آوے عاشق دردمنداں نوں
اوس تھیں پچھے یار پیارا آ کر ملے تنہاں نوں

نال جد کپڑا دھوندے کارن جاوے سر بنج دھالے
اوّل کنڈے پُڑ دے اوسنوں ہر جا ہیں ودالے

اس تھیں پچھے پھلاں تائیں جاکر ہتھ پہیندی
بن پُرڑے دے کوئی نہیں نالن پھل چھیندی

اوّل عاشق درد مصیبت نال ازمایا جاوے
بعد اوس دے اس دے دل اندر حب محبوب سماوے

إِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ كُلَّ قَلْبٍ حَزِيْنٍ ۵ ۔۔۔۔۔ فقرہ کا رتو

دل غمگین خداوند تائیں لگے بہت پیارا
رب دا دوست وچہ محبت جو کوئی رووں ہارا

روز قیامت رووں والے حاضر جیت بلاسی
جاؤ وچہ بہشتاں اینویں سبھناں حکم سناسی

کجھ نہیں حاجت عمل تساڈے تولن والی سانوں
دنیا وچہ آزمایا بیشک اگے اساں تساں نوں

اتنی رحمت ربدی ہوسی واقع اوپر ادہناں دے
اتنی کوئی نہ پاسی باجھوں نیاں تے ولیاں دے

رووں والا رب غنی تائیں بہت پیارا لگے
اک اک ہنجھ دی پووے نہ قیمت سنو حقیقت اگے

حکایت رابعہ عدویہ

رابعہ عدویہ اک دوست عاشق ذات خدا دا
ہر دم وچہ عبادت شاغل دن تے رات آمادہ

اک دن ستّ دیہاڑے اوسنوں فاقہ وچہ وہائے
کوئی نہ چیز آہی گھر اندر جو اوہ پیوے کھاوے

بول نفس فرمایا اوسنوں بس اے مردا میں نوں
بھکھے نال اساں نوں مارین کی ہتھ آوے تینوں

کدیں نہ بخشیں آرام گذاریں ہر دم دکھ اٹھاویں
ڈیسا دشمن ہیچوں ہیر ارچ طعام نہ کھاویں

حضرت رابعہ بول سنایا سُن اے نفس امارہ
اج راتیں جو ملیا میں نوں دیویساں ہیں سارا

رات پئی تاں ہمسائے نے آندا جلدی کھانا
کاسے وچہ پایا ہویا شوربے مثل جواناں

حضرت لیکر کاسہ جلدی خدمت وچہ لگا ئیا
آخر چراغ جلاون کارن گھر تھیں باہر آئیا

دلیا بال عبدوں گھر اندر آیا مرد ربانا
کیا دیکھے اس کاسے وچوں بلی وٹیا کھانا

بھانڈا سب شکستہ ہویا بہت ہویا ارمانی
آخر پانی لیون کارن چلیا مرد حقانی

دیوار کھروانہ ہویا تاں جو آنے پانی سے
کھلی جا بجھا دیوا حکم جویں سبحانی ہو

کوزے پاس گیا جس ویلے کوزے نوں منہ پایا
روزے دے افطار کرن نوں نال ہلیا گھٹ پانی
کہندا یارب وقت ہلاکت شاید نیڑے آندا
غیب آوازہ حاضر ہویا اے مقبول خدا دے
درد آوازہ جو بدن وچ جاوے رہندا اثر نے نائیں
مر آکھے عمل وچ ایہہ فرمایا نہیں منظور اسانوں
یا اللہ جے دیویں بیتوں دولت دوہاں جہاناں
پکا شوق تساڈے اندر ہاں میں پاس رسائیں
رب فرمایا جانوں دوست جیکر ہیں کجھ میرا
عیش محبت پاوے جو محنت کریں حاصل تھیندی
جو کوئی رہوے وچ دوستی اندر جا عاشق دم مریندا
دکھ درد دیوے اس تائیں ہور عذاب ہزاراں
سن حکایت حال مناسب ہور تینوں بتلاواں

قدرت ربدی ڈھلیا پانی بہت افسوس کمایا
نعرہ مار آوازہ کردا وچ درگاہ ربانی ہو
جیکر پرور ساڈے کولوں قسمت دور ہٹاندا اسو
جیکر چاہویں ساری دنیا آوے پیش تساڈے
اوہ بھی ہیں اک پل وچ اندر تھیں دور ہٹائیں
رکھوا ایہہ منظور پیارے لگئے اسیں خداؤں
اک آہ شوق تیری جو نکلے اسدی مثل نہ جاناں
ہر دیہاں نیک تساڈے ورتیں کجھ بھلا سانا ہن اوس
درد مصیبت بھریاں ہویاں لماں رکھناں جیرا
محنت کیتیاں ہوویاں پھل اجر تے گنج ڈھیندی
اسنوں رب العالم وردوں خوب ازہود کریندا
اوس نتھیں تھیں پہلا اسول اکھیا وچ اخباراں
لیکا اوسدا پھر یعقوبے دا ذکر بیان سناواں

حکایت بشر حافی رحمۃ اللہ علیہ

بشر حافی نے فرمایا کر سفر تے گیا
اک دیوے اندر جو کھی عاجز نظری آیا مینوں
ہر خاں اس اندر کیڑے وشن لکھ ہزاراں
حالت دیکھ پیاسے دالی لگا درد اسانوں
جیہیں گل اس دے نال لگایا اس دی سے تائیں

اک دن جا پہاڑاں اتنوں ہیں ساتھ پھوٹ وہایا
خستہ حال خوار نمانا کی ہیں آکہاں تینوں
اوپر ہیں اسے لیٹیاں پیاں کجھ نہ خبراں ساری
پنجو وہو سکے تیل وچا لے پکڑیا ولی خداؤں
عضبوں اوہ پھر سر کے تائیں کرن لگا بد عائیں

من عمل الفضل الذی بیلا حکل یاہی ویلن لجاہ

کون ایہہ مرد فضول انکاروں پچھنا اس تھا کی
وچ پھونسن دے اندر والی رش کردا اسال جھیڑا
قسمت تقدیری تک مدد جو ہووے سے پار دے پار رکھ
کال کہی سم و وہ تیں زر لیا جاں حاوال

ویہاں پھیر نے کھنی ال اوتے کھنی جس جیدی
کون ایہہ مرد فضول جو آ کے تا البت کچھیڑا
ورکا سے بار دو آزمائش اندر جاواں دور الا راہ
کبر بخیر محبت والا دل وچہ خیال لیاواں

واہ سبحان اللہ کیا دوست رب دے ولی پیارے
دم دم وانگ یعقوبؑ نبی دے رکھ محبت پوری
کدیں نہ دلوں پیار سجناں دکھ دردوں بھلاندے
ویچ فرماون محنت باجھوں چیز نہ لبھدی کائی
بس انہاں تھیں کھو اصل حقیقت کرکے یاد خداوں

درد مصیبت جتنا پہنچے کردے نہیں کنارے
لکھ اندائیں پاون نال بھی چاہون قرب حضوری
دم دم وچ محبت پوے فرق نہیں کجھ باندے
محنت کیتیاں ملدی بیشک ذات صفات خدائی
کیونکر عزرائیل فرشتہ ملا یعقوبؑ ہوراں نوں

بیان حاضر آمدن عزرائیل علیہ السلام بحضور یعقوبؑ پرسیدن از وے حالات فرزند یوسفؑ

اک دن عزرائیل فرشتہ آیا شوق پیارے دل نوں
ادب سلام زیادہ کرکے کہیا ملک نورانی
جی آیا جی آیا ملکا رب سے گھلیا تینوں
ایہے نہ کریں چلاں اساڈے عرض میری سن لینا
ہیں پیغمبر دوست ربدا عالی شان گرامی
دور ولایت عاجز شوہدے۔ پچھے پوسن کلاندے
یاراں تھیں جد یار پیارے جاون گھت جدائی
انہاں وچ وچھوڑے دے جو قطع کرن زندگانی
کدیں نہ دلاں اوہناندیاں کولوں داغ فراقت جاوے
رہندا ایہہ ارمان اوہناں نوں جو تکیئے رجھاون
جیوے کسے نہ پانی دتا یا نہ دتا کھانا ں
یار پیارے وچ جدایاں جاون لد جہاندے
عمر اپنی وچ اوہ بھی درد دل ہر دم رہن پلیندے
وچ پردیس سویاندی ہر دم رہندی تانگ ملاں دی
ایتھیں ملک الموت ملائک نال نبی یعقوبؑ تباندے
ملنے ویہہ یک واری سانوں اپنے پت پیارے
کجھ اوہناں تھیں اوکس ہویا پہنچی سخت اوہناں نوں
ایہہ گل سن کے ملک خدا دے حضرت نوں فرمایا۔

وچ خدمت یعقوبؑ نبی دے ڈھٹا فقرہ کار دل
تک یعقوبؑ فرشتے تائیں کہیا بول زبانی
پرچھکڑ توں کیہوں آیا اس دنیا تھیں مینوں
میرے پت گئے پردیسیں ملن انہاں نوں دنیا
چاہندا ساں جے آخر ویلے ملدے پت تمامی
وچ جدائی موئیاں جاون نہیں ارمان دلاں دے
ملیاں باجھ نہ دلتھیں جاوے ہڑک اوہناں دی باقی
وچھڑ یار پیارے ساری عمر رہندے ارمانی
پیالہ کوئی نہ وچ وچھوڑے موت پیالہ پاوے
خبرے کیونکر ہویا ہوسی اسے ایہوں کھاون نوں
خبرے کس وچ اوہ مویا خستہ حال نمانا
کدیں نہ خوش ہوسن تکے وچھل بچے یار انہاں دے
یاد کرن تے نیر اوچھالن کدیں نہ راضی تھیندے
وچھڑ انہاں تھیں پت پیارے کرکے لگ جنہاں نوں
کی جیلے سے ملکاں ہوندے کٹے چاندی ہوئے
جے اگدواں ایتھے اسیں تے وچھوڑ وسن نیت بیچارے
اوہ بھی بخشش ملیاں جد کہ سن اگر بعد ازاں ساتھوں
تیں قربان بجاواں نہیں حضرت تیرے نسانیوں آیا

Marfat.com

میں تاں صرف زیارت کارن آیا قدماں اندر
شکر بات یعقوبؑ پیغمبر جیسا فرمایا
میرا پُت پیارا زندہ پایا اس جگ وچ ملیا
مشکل سختی جہاں کنعان دی ساڈوں سخت سہیندی
خوش محبوب اساڈا پیارا ناز نیازوں ملیا
حال وہی پائی پا کے صبروں سید بجھائی
دیکھ ایہ حالت یعقوبے دی ملک الموت گرامی
یا حضرت اوہ یوسفؑ تیرا گم سی جو تیں ہویا
ملکاں وچہ سرداری کردا ہر تے حکم چلاندے
پھر فرمایا نبی پیغمبر جلدی دس اسانتوں
عرض کیتی نہیں امر خدا دا بولاں کجھ اگیرے
اتناں حکم اسانوں ہے سی واحد رب اکبر دا
واہ سبحان اللہ رب پاسوں ملک الٰہی ڈردے
نوح نے بیٹا ڈبیا ڈٹھا رب تے عرض الائی
کیتی جھڑک خداوند عالی سخن بے تھاویں پاسوں
اسی برساں روندا رہیا نبی یعقوبؑ سہالا
ڈر خدا دی عزت پاسوں اہل جہانوں سارے
نیک اعمال کماؤ مت کے جاؤ ول بر پائی
لَئِن شَکَرْتُمْ لَأَزِیْدَنَّکُمْ رب صاحب فرماوے
جیکر میری نعمت کھا کے نال ہووو مشکوری
پس پھر سخت عذاب اساڈا اُس وچہ پکڑے جاسو
دیکھو اس زمانے بندے نعمت سیدی کھاون
روٹی کھانداں وردی سوالی منتاں نال اٹھایا
اساں غریباں تھوں بھی روزی شکر نے پہنچائی
رب فرماوے رحمت پاروں مفتی دیوال کھاناں

بجان لکالن کان نہ آیا سن یعقوبؑ پیغمبر
پھر کہیا دس خبر اساں نوں یا مقبول خدایا
جیہڑا سویا نے مریاں ویہڑی کیہں حوالہ ہویا
دہ شدوں تیغ لگے جیوں تن تے اتنی مشکل تھیندی
کیونکر اس سختی دے پاروں روندیاں ہویاں جلیا
سانوں بھی اس یاد کیتا سی یا نہ کیتا بھائی
لگا کہن نبی دے تائیں کر کے ادب تمامی
اجتک اجے نہ پیر کے میتھوں اوہ حضرت ہے ہویا
صورت حسن جوانی والا انت نہ پایا جاوے
کون ولایت دے وچہ رہندا لبھے معلوم تسانوں
کر دعا خدا اگے مطلب حل ہووں مت تیرے
جیہڑا اوچہ حضور تساڈی عاجز واضح کردا
نبی پیغمبر پانیجہ اجازت وافر سخن نہ کردے
ایہہ بھی پیر کے اہلوں رہتا نہ دیویں رسوائی
نہیں ایہ اہل تیرے تھیں ہٹھیا اسد کے شوق بہاریں
ڈردیاں کدیں نہ پچھیا کتھے رہندا دلبر پیارا
ڈردے مرسل دم نہ ماراں صاحب دی سرکارے
وافر سخن کلام نہ بولو اگے ذات خدائی کو
جیکر شکر کرو نے سوا ہور انعام ودھاوے
وَقَلِیْلٌ مِّنْ عِبَادِیَ الشَّکُوْرُ پھر ہے جا سو مشہوری
تاں تھوڑے سو جے نعمت میری کھا کے شکر کماسو
جے مسکین سوالی آوے جیہڑا ٹکڑ نہ پاون
کھا رہیا نے شکر الحمد یا رب یار خدایا
لوک جانن ایہ آکھیاں ہیاں ہوندی شکر ادائی
شکر تساڈیاں تے جے آواں دیواں ہک نہ دانہ

عجب طرح دا شکر گذار اوہے انسانوں میرا ئے ۔۔ کہاوں دے ہیٹے آکھو مینوں نہیں کجھ حصہ تیرا
جو مسکین سوالی آئے اوسنوں دور ہٹا دے ۔۔ کھاپی پے پھر شکر الحمد مینوں پیچھے سنائے
جاناں میں خود سبھ تساڈی جیونکر شکر گذاری ۔۔ اکتوں انوں منہ دی تسیں کرے خاطر داری
وچوں آکھو ہور کسے دا بھی سچے لبھے کھانا ۔۔ پلو چہ ہضم کراں چپ کرکے کجھ پرواہ نہ جانا
اچھا آکھیو رحمت میری حالاں بہت کشادہ ۔۔ جاں لو لگے جیدم نازل ہویا قہر خدا دا
انہاں بندیاں تندرستی اندر حمد الاہیں ہو ۔۔ لعنت کے بیلکے امر مقدر ول آون پیش رضائیں
نلے وس یعقوب نبیؑ دا ہویا جیوں بیان ہے ۔۔ زندگی دا اعتبار نہ کوئی پچھی ایہ سراں ہے
اجے اگیرے منزل بھاری جھٹ پٹ کرو تیاری ۔۔ ساہ دا مت وساہ کرو تم حکم کرے رب باری
کرو بیان شتابی قصہ زندگی پتہ نہ کوئی ۔۔ ہر دم موت سریلی سر تے حاضر کھلی ہوئی
سنو بیان یعقوبؑ نبیؑ نوں عزرائیل فرشتے ۔۔ آخر ایہ جو قنجر سنائی رب دے نیک سرشتے
یا حضرت ہن درداں والی مدت لنگھ سدھائی ۔۔ انشاءاللہ نیڑے میرے ملسی دلبر جانی
شکر بات یعقوبؑ نبیؑ نوں ہویا دلوں سہارا ۔۔ ایہہ کردوں پیارا ملسی دلوچ چھپنا بھارا
وچ تفسیر یوسفؑ دے راوی ذکر عجیب سنایا ۔۔ اکدن وچ حضور نبیؑ دے آیا اک ہمسایہ
ویکھ نبیؑ دی حالت لاغر عرض بیان سناندا ۔۔ یا حضرت کس طور مبارک مکھ گیا رنگ تساندا
کیسا سوہنا قد صنوبر سرو بھی شرماندا ۔۔ تاں پھر سن کر بولیا اگوں ہاریا ورو غماندا
غم یوسفؑ دے اتھوں تیکر سانوں ہے پہچایا ۔۔ قد کماناں وانگوں ہویا تے اکھیں نور سدھایا
جد حضرت نے اسدے اگے تنی بات سنائی ۔۔ اوسے وقت حضور وچالے آیا وحی خدائی
جد سلاموں عرض سنائے رب فرمایا تینوں ۔۔ گلہ اساڈا غیراں اگے توں پیا کرناں کینوں
وچ مصیبت میں خود دتی توں نے صبر نہ چایا ۔۔ دو جا آکھن وکیل مقدمے میرے وچ رلائیا
کیوں نہیں عرض سنائی مینوں کی دل اندر آیا ۔۔ ہیں توبہ ہیں توبہ ربا بول یعقوب سنایا
حضور خدا دے اندر لگا بول سناون ۔۔ کدیں نہ خالی آون جو دروازے رب دکھاون

مناجات کردن یعقوبؑ پیغمبر بدرگاہ مجیب الدعوات

عرض کرے یعقوبؑ پیغمبر یا رب واحد باری ۔۔ اوہ فرزند وچھڑے میرے آن ملیں ہک واری
مدتاں ہویاں وچ غماں دے عاجز جان لبیندی ۔۔ کیوں نہیں ہن درداں تائیں رخصت سدا دیندی

Marfat.com

سوہنا قد فراقت اندر وانگ کمان جھکایا
وقت پئے ہُن حد تاں ہویاں کٹو مشکل بھاری
اول ساڈے ولدا ریاں مقصد حل فرمانا ں
جبتک بلن نہ ساڈے تائیں وچھڑے پُت پیارے
باغ اساڈا غم دے جھُولے جو خشکیدہ کر گیا
باغ بہار چمن سبھ وسدا نال اکھیں تک جاواں
جیونکر اگے پُتراں اندر خوش ساں وسدا رسدا
سوہنے نین نگینے نرگس جس کولوں شرمادن
ہجر فراق جدایاں اندر بند ہوئے دروازے
اول عرض قبول اساڈی کر لینی ایہ سائیں
بعد زیارت پُتراں دے نہ لوڑیں اس جہانوں
سنو حقیقت رو کر حضرت جیدم عرض سُنائی
جا کر آکھ حبیب میرے نوں ست کرو غم کوئی
جیکر اوہ سدیاں فرزنداں نوں شربت موت پلاندا
جا کر آکھ پیغام اساڈا اس مقبول خدا نوں
دُکھ آزار فراق تساڈے الوداع ہو جاسن
کر طعام تیار شتابی دیہہ مسکیناں تائیں
بعد پیغمبراں عاجز ریتوں لگن بہت پیارے
ایہہ جو درد تسانوں پہنچا بھارا بے شماروں
اک دن تساں یوسف دے ویلے دنبہ ذبح کرایا
ایسا عمدہ گوشت پیا اثر ہویا ہمسایاں
اس حالت وچ اک سوالی حاضر آ کھلویا
تساں نہ کجھ عطا فرمایا خالی گیا سمنا ناں
بہت پیارے لگن مینوں مردے بھکے بیچارے
اوتھیں پہنچے جیدم حضرت حاضر طعام گئے بہارے

روندیاں وچ وچھوڑے سالاں اکھیوں نور سدھایا
تیرے یا ہجوں کس دسا تے کراں نہاناں زاری
اوتھیں پہنچے دینا اوتوں ساڈا کر چلاناں
تیتک کوچ نہ کریاں ساڈا عاجز عرض گزارے
پھیر دوبارہ فضلاں کولوں کر دکھلاؤ سریا ہو
ایسے حال ویران دے جاکے کدی نہ رخت اٹھاواں
اینویں پھیر ہوداں یار بار رہندا اول ترسدا ہو
پھر اوہ سوہنیاں چالاں والے آکر سکھ دکھاون
پھیر کھولو اوہ فضلاں کولوں آون نیک آوازے
اس تھیں پہنچے جدوں کر جانہیں اینویں کر وکھائیں
نکھیں اس اہال سلامت پُت حسن کو نفعہ دالو
اوسے وقت وحی دے تائیں بلیا حکم خدائی
عرض قبول خدا دے اگے سبھ تساڈی ہوئی
تاں بھی اج دل اسدی خاطر جلدی پھیر جواندا
تاں پھیر آ خوشخبری آکھی وحی یعقوب ہوراں نوں
پھیر نہ ایسے درد زلیخے نیں پر پھیر دے پاسن
ہڈوں ہور زیادہ تینوں فضل سُرگ ربا بخشیا
کرو تیار شتابی کھانا کھاون عاجز سارے
ایس سبھنوں پہنچا تینوں ڈُٹھا فقرہ کھاندا
گوشت اسدا اہل اپنے وچ خود کباب پکایا
دور گئی خوشبوئی اسدی اوسنوں ترکہ لبایاں
آن سوال سنائیں بہتی فاقہ یاروں مویا
اوسدے یاروں اوپر تساڈے ایہہ سبھ حال وہانا
ہُن کوئی خدمت کراں اونہاں دی اوہ مقبول ہمارے
اوسے وقت شہر دے اندر خود منادی دیندے

Marfat.com

اے مسکین غریبو لوکو آکے کھانا کھاوو ۔ یں مسکین آزاری دے حق نیک دعا فرماؤ
کرن روایت جو مسکیناں کھاناں وچ کھواندا ۔ او سنتیں رب العلم سارے درد آزار ہٹاندے
وچھڑے ملن پیارے اسنوں جاوے درد ہنیری ۔ حاصل ہووے اسدے تائیں شوکت شان امیری
سنو حقیقت جد خوشخبری وحی نے آن سنائی ۔ یوسفؑ تیرا زندہ حضرت یولیا شکر خدائی
سمجھ گیا دل اندر ملسی ہک دن پُت نماناں ۔ وعدے وچہ خلاف نہ ہوسی سچا حکم ربانال
جیوں جیوں مہلت نیڑے عاشق پاوے یار سجندی ۔ تیوں تیوں دوں زیادہ ہووے اسنوں شوق ولندی
نبی یعقوب سہار اور دوں ایسا کامل آئیا ہو ۔ یوسفؑ یوسفؑ کرکے روہ بے ہوش ہو اس بھلایا
فرزنداں نوں خبر نہ کوئی جو ہیں حقیقت ہوئی ۔ اک دن حاضر خدمت اندر عرض کرے ہر کوئی

كَمَا قَالَ اللّٰهُ تَبَارَكَ وَتَعَالٰى - قَالُوْا تَاللّٰهِ تَفْتَؤُا تَذْكُرُ يُوْسُفَ حَتّٰى تَكُوْنَ حَرَضًا اَوْ تَكُوْنَ مِنَ الْهٰلِكِيْنَ ط

اکدن سبھ فرزنداں کہیا نبی یعقوبؑ ہرانوں ۔ قسم خدا دی اتناں رووو آوے خوف اسانوں
تاں ہووے ست غم اسدے تھیں گل جاوے نوں سارا ۔ یا مر جاویں ساڈے کولوں ایں کوئی نقارا
چھڈ دیہہ دلوں خیال روون دا فرزنداں بتلایا ۔ تاں پھر حضرت فرزنداں نوں بول جواب سنایا

قَالَ اِنَّمَآ اَشْكُوْا بَثِّيْ وَحُزْنِيْٓ اِلَى اللّٰهِ وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ

سُن یعقوبؑ بیان سنایا فرزنداں دے تائیں ۔ پر میں سدے ہیں کراں شکایت پیش رب دے تائیں
غم اندوہ اپنا ہیں رب دل کراں بیان تمامی ۔ نہیں معلوم تسانوں جو ہیں جاناں حال گرامی
اصلی خبر نہ فرزنداں نوں نبی یعقوبؑ سنائی ۔ ایہہ جو یوسف زندہ اتناں نال سبی حکم خدائی
بابجھ اجازت نبی ربانے سخن نہ بولن دے وے ۔ جیونکر حکم الٰہی آوے عمل اوسے تے کر وے
بھائیاں جاتا بابل تائیں خبر نہ یوسفؑ والی ۔ بابل نے بھی پتراں تائیں کجھ نہ بات جتائی

بیان روانہ کردن فرزنداں یعقوب علیہ السلام سوئے مصر بار سوم برائے خبر گیری بنیامین و یوسف

درد فراق کمال نبی نوں اکدن آن ستایا ۔ حاضر سبھ فرزنداں تائیں کرکے نبی بتایا
آندوں خبر یوسفؑ دی کدھروں لیس تمامی بھالو ۔ درد عذاب فراقت ساتھیں اے فرزندو ٹالو
دور گئے گھر باراں کولوں ساڈے یار لیاوو ۔ وَلَا تَايْـَٔسُوْا مِنْ رَّوْحِ اللّٰهِ رحمت تے نا امید ہو جاؤ
کوئی نہیں رحمت رب دی کولوں نا امید ہو جاندا ۔ منکراں کافر ربدی طرفوں بد اعتقاد جنہاندا

سن کر سبھ فرزنداں اتھوں حاضر عرض گذاری
تاں تاں ہویاں کھا گئے اوسنوں جنگل گرگ بلائیں
کجھ نہیں عذر اساڈا بالکل جو فرماؤ کرساں
جے آکھو تاں شہر مصر دل کریئے ہن تیاری
یوسفؑ والی خبر سنائیاں کیسنوں طاقت ہوئی
کجھ نہ سخن اونہاں نے تائیں پیغمبر فرمایا
نیا ہن ہیو آتاں عرض کریندے سارے
اگلی گلی نہ رہی اساڈی وچہ دربار گرامی
لکھ بھیجو خط سانوں منگے پڑھ دے رکھا اتھا
بخشے بنیامین اسانوں مت تساڈے یار لیں
سن کر فرزنداں تھیں حضرت کیتی ترت تیاری

اجے تسانوں یوسفؑ والی ناہتا دسی بھاری
اجے تسانوں یوسفؑ والیاں دل دے اندر جائیں
اوسے تساڈے یاروں حضرت نوں ہن یا سر سارے
بنیامین بھوسے والی خبر سناؤن ساری
تیراں دے وچ گئیاں ہویاں ہی خبر نہ تے کوئی
جیہیں احوال یوسفؑ دا آکے جبرائیل سنایا
پھر اک خط لکھیو جیہیں نعل مثل ساری کالے
پائی یاروں شاہ دے پاسیں ہو گئے پہچ تمامی
وچہ حضور گرامی حضرت جانے قرب اساڈا
اگے بھی سبھ تیرے یاروں حضرت نے سرکاروں
بھی لکھ بھیجیا خط آکے بنیامین اوس تفصیل غفاری

بیان نامہ لکھن یعقوبؑ علیہ السلام ولوں عزیز مصر نوں

فارض نام اک کاتب رہندا پاس یعقوبؑ پیارے
خدمت وچہ یعقوبؑ سہارا اوسنوں جلد بلایا
اسو وچہ ایہ مضمون تمامی لکھیا روحفافی
بعد سلام گذارش ہوئے یا شاہ سردارا
اسیں اولاد رسولاں نبیاں عالی شان اساڈا
الفقر فخری تساڈے کارن دنیا نہیں پیاری
کل پیغمبر رب دے پیارے سگے ایذائیں پائے
اول ابراہیم خلیم حد بیمار کسے ہیر تی ہو
اس قول اک کافر فرشتے پکڑ حیا دے چھ ہویا
آتش سخت کیا فرشتے خوب طرح کیا گل کالی
اس نہیں پیچ کے دادا میرا اک قدرت کھڑا ایں
اس ابان سراسر میرا دادا باہر آیا

اس تھیں خط لکھ آکے حضرت کرن روانہ سارے
خط لکھا کے شاہ دے تائیں جلد روان کرایا
اول شاہ دی طرف لکھایا اوسیاں نام زبانی
نبی یعقوبؑ ایہ خدمت اندر کردا عرض بیچارا
گرچہ شاہ تسیں پرسالوں یا ونہ نام تساڈا
فقر غریبی ساڈے کارن جیوں نہ تیل سرداری
حاضر خدمت حال سناواں اول اسیں اوہنا
دادے کل پیغمبر ایسے شوکت شان سبھی
کل جاہ قدرت اول معلم الملت جیہیں حوالہ ہویا
کم کدی گھر وچ پھیر ولیں اور سردار شاہی کرنی بھاری
ایہی قدرت ہوئی ناہیاں سبھ گلزاراں نا راں
عالی شان خدا دی طرفوں قرب اوہناں نے پایا

وستھیں پچھے پُت اُنہاں دا اسمٰعیل سُنبھالا
نال پھر ابراہیم نبی نے کیتی نذر نیاری
وچ جنگل دے جا کے اوسنوں بندیوان بنایا
تیز چھری لے گردن اوتے جس دم نبی چلائی
اے کار وچ دوست میرے پاک اَل لٹھیسیں
وال نہ بانک چھری نے کٹیا حکم خدا دے پیارا
اُنہاں نوں ایہہ دکھ مصیبت حاضر رب دکھائی
اک یوسف سی پتر میرا صورت حسن سوائی
نال پیار محبت اوسنوں پالیا اساں بہتے رل
شوق شکار بھراواں دے سنگ گیا شکار کرن نوں
بھائی اوسدے واپس آئے کر کے حال دوہائی
اوہ دلدار دلاندا جانی نال نہ کوئی آندا ہے
اوہ گئے بھور خوشی دے سارے کھلی رو اخراندی
ہر دے ہوئے دور اساتھیں اوسدے وین سنگیے
دکھڑا ہجر غم دا ملیا پات نہ بھاوے کوئی
جیوں بکر میرے ہجر اوسدے پیہہ ہو گئے جل ویرانے
بدن ضعیف لاچار تمامی طاقت زور نہ کوئی
اگر اوسدے ہجر وچھاے دل سی پارہ پارہ
غیبا میتھوں ہجر تائیں ہے سی بہت سہارا
اوہ بھی خدمت اندر لکھیا کیسا تساں خط سنایا
اسنے آ کے مشکل میرا جیول بیٹے ہیں شاہا
نوری قیدی کیتا اوسنوں ہجر حبیب قصوروں
جو تُساں نے کر اونہاندے سے الزام لگایا
کرن سجے چوری دنیا اندر ایسے صابر دے
بتیاں سن پیارا میرا ایسے یقین اسانوں

کر قربان خلیل نبی نوں حکم ہویا آشکارا
نال لیا اس پتر آپنا اسنوں حقیقت ساری
تینہ کے مشکاں باہیں اسنوں منہ دے پرنے پایا
اوسے وقت چھری نے تائیں پہنچیا حکم خدائی
ساری عمراں دوزخ اندر دکھ سہیسیں ہے
اس بچے دے دنبہ رب نے بھیج دتا سرکاروں
بعد اونہاندے ہیں عاجز دی اجکل واری آئی
اول اس نے درد فراقوں لائی دل وچہ کانی ہے
جاں کچھ آن وڈیرا ہویا کھڑ گیا پر واروں
ہیں قربان جاواں چا کہاوا اناہر اوس سجن نوں
کرتے لہو وا بھریا آندا ورد عذاب جدائی
او سمجھیں تے پچھے اجتک ہیں ہال کیہڑ وانگوں کرلاندا
اجتک پھیر نہ واپس پایا خبر اساں سہاندی
تدے ہیں عاجز دے مجھے گئے رو رو نیناں سنہ
وانگ کمان ہویا قد میرا بے پرواہی ہو گئی
یا خدا جے ویکھیں آکے نال تیوں حالت جانے
ایسی نال نہ کسے ہوسی نال ہجر جیہیں ہو گئی
اوتوں لا گیا ہجر غماں دا غیبا ہیں دوبارہ
کول اہیر جدگاں کر واتل جاندا دکھ سارا
جد کھٹیا تے اگوں اسنوں لوں چا قید کرایا
آئی جان لباں تے کھلی کچھ دم باقی ساہا
کجھ لحاظ نہ کیتا ایہہ جو عاجز آئے دور دل
ایسا کم نہ وچہ جیانی بالکل اونہاں کمایا
جاوں طبق زمیں دے پلدے اوڈکے دور دوراڈے
کدے ہیں نہ چوری کیتی اس نے وساں بانسا شو

بے پرواہ فہاروں ڈریئے ایڈا مان نہ کریئے
جو پردیسی دور مسافر آوے شوق پیاروں
میں غریب شماناں عاجز عرض حضور سناواں
میں خود آندا ایہ میرا آدن ہول نہ ہوندا
درداں مارو کایا میتوں ختم جیاتی ہو گئی
تساں کہیا جے بھیجو سانتھے بنیامین سُہارا
عرض ولیوچہ کر کے اساں بھیجیا لعل چمنوں
اساں جاتا کجھ حاصل ہوسی الٹی پے گئی پھاہی
شاہاں وا دستور نہ بالکل ایسا دغا کمانا
تسیں ہو شاہ گرامی عالی اسیں فقیر سوالی
جیکر نال صلح دے سائیں اکرہو لعل روانہ
ورنہ حق تساڈے اندر بری دعا الاواں
مسکیناں نوں چھیڑنہ بالکل سن لے بات اساڈی
تدو جاتا ایہہ عاجز بندے ہیں پردیسی کوئی
نہیں بلکہ ہے شان اساڈا بھارا یا بچہ بیانوں
کون اوہ جیسل غیرت والی ساتھوں نظر ہو جاوے
اے شاہ دُکھ نہ دیویں سانوں اسیں غم ہیں گھانے
ہیں عاجز وا جالا تک کے مہر کرم فرماؤ
اگے درد فراق یوسفؑ دے سانوں سخت ستایا
چھڈ دینا مصلحت چنگی منو بات ہماری
ایسے نہ تیر کمانوں چھٹا ہٹ جا ایس خیالوں
ورنہ تیر کماناں جیہدم الوداع ہو چلیا
ایسی آہ کڈھیساں سوہنوں ہیں عاجز مجبور کوئی
غلطی ہے مسکیناں تائیں دے کے فکر ستانا
شاہی والا دل تے اندر مت ہے کے بان لیاویں

مسکیناں غمگیناں اُتے جبراً بھار نہ دھریئے
اسنوں دکھ نہ دینا لازم شفقت رحمت پال
بنیامین پیارا میرا ٹورو نال بھراواں دے
اک اک قدم اُتے ہیں دردوں کئی داری وسیہ ہوندا
جان لباں پر زندگی والا نہیں بھروسہ کوئی
یوسفؑ دی ہیں بھال کریساں تیں کجھ حوالہ سالا
اگوں اُلٹا قیدی کیتا میرے لعل سجن نوں
ایسی شاہا کدیں نہ کیسے کیتی بے پروا ہی
راہ جاندے پردیسی تائیں بندیوان بنانا
ٹورو بنیامین اساڈا موڑو مول نہ خالی
کراں دعا تساڈے حق وچہ رب تیرے خصمانہ
ہے امید تساڈا اندہوں عرش فرش اٹھاؤ
زاری مسکیناں دی بالکل خالی کدیں نہ جاندی
کر لیئے نذرانا نال اینہاں دے بخشے بحر استھدی
شان پیغمبری دکھا اسانوں بخش ہویا جانوں
پھر اوہ امن سلامت ہے کے خوشیاں دی دیواو
پُتر اساڈا وچہ پردیساں ویہو نہ بندی خانے
عیب اساڈا حضرت صاحب دل تے مول نہ لاؤ
اونوں بنیامین اساڈا پھر توں قید کرایا
ورنہ چکھوں تیر ے اوپر پیسی مشکل بھاری
چھڈ دیہو بنیامین اساڈا ڈر جا قہر زوالوں
کسے نہ پیر فقیر امیر دل بھر جاسی اوہ لیا
جس تخت بیا رسی عمراں تیری کدیں نہ لوسی پڑ رہی
خوف اوہناں دے کولوں ڈرو اعرش عظیم ربانا
تاکہ غریب اینہاں دے تائیں دتجہیں کھل نہ جاویں

Marfat.com

ساڈا بھی رب قادر عالی ہے پاسہ پرتیندا
ہے اُمید غُرا جے تینوں آہ اساڈی پوسی
بے پرواہی کرے جو مسکیناں نوں بھل جاندا
عدل ترازو عادل جس دم وچ عدالت دھردا
کریں حیا نہ بیٹیا ساڈا دیویں نید بچھانے
ساڈی بے ادبی کرنے تھیں رب غیرت دے پتیندا
ماں تینوں ہے شاہی والا ساتوں ماں نہ کوئی
جھڈو بہت غریب اساڈا ناں کر قید بدلیسی
اساں غریباں پاسوں شاہا نہ لویئے بدعائیں
جو کوئی منکر آکھیا ساڈا اہنیں قبول کریندا
راضی کرے جو ساڈے تائیں رب کریم او راضی
لیدا اوسدے پھر حضرت دے سوزل انتی بات لکھائی
دردا ساڈا ہتنا اسیر کاغذ کم وسیوے
ایہ گل لکھ کے بند لفافہ کردا نبی ع لیگا نہ تو
آکر اوس نے مصر وچ جائے خط حضور لکایا
سُن کر اول یوسف نامہ کھولیا تاں نسائی
کرن روایت اتناں رویا یوسف اوس دے کارر
درد ول حال پدر دا وسنوں مشکل جیراں ہویا
کوششے دوچہ جاکر یوسف پڑھیا خط تمامی
رورو کے جد عاجز ہویا قلم دوات منگائی
جد ایہ مضمون گرامی حاضر بیٹھ سناواں

جو کوئی دکھ اساں نوں دیوے اوسنوں غرق کریندا
ستاں پشتاں تیریاں تائیں سکھ اساں نہ ہیسی
اُسنوں رب العالم طرفوں جھل بلے نیتاں دا
بے پرواہیوں شاہاں تائیں تختوں ہوو کردا
بیچیا سخت او نہاندا بھارا مست کرے ساجا
کر دیوے اک پل دے اندر اُلٹا طبق زمیندا
اساں غریباں رب دے اوپر ہے ہڈ رکھی ہوئی
توں جے بخشیں اوگن اوسنوں رب تینوں بخشیسی
ہا ساڈی واسڑ پا اساڈا ہو کے نہیں کہلیں
کر کے بے ایمان خدا او نداوہ مردود مریند
بخشش دیوے رب اوسدے تائیں ستھ تقصیراں ماضی
کوزے وچ دریا نہ میٹے تھوڑی بات مکائی
غم وادفتر اسدے اندر دستو کدوں لکھیوے
فارض دے ستھ دیکر کاغذ کیتا مصر روانہ
ایہ خط ہے یعقوب نبی ع دا یوسف نوں آیا
تاواں دیکھ یعقوب نبی ع دا رونا مروضائی
ستھوں خط دستھا دہرتی سے کردا سوز اکھاڑے
اوسے ویلے تختوں یوسف جلدی اٹھ کھلویا
سخت حیران بیہوشی اندر ہو دے نبی ع گرامی
بابل طرف محبت باروں چٹھی خوب لکھائی
جیہڑی تفسیر یوسف تھیں ٹھٹھادلوں ہوں ہیاوی

مضمون خط یوسف علیہ السلام بجانب والد بزرگوار

اول حمد ہزاراں جسنوں ہوندی خلقت ساری
بے پرواہیوں سہیاں غمدیوے گھت جدائی

اوسدے اگے نہ وچا کوئی کرسکے فرضی پیاری
دور کریندا بھیاں کولوں بابل جائے کھائی

غالب رب قہار اساڈے خالق مالک ہر دا
لید او سند پھر قوم رسولاں افضل بیشک آہی
اے یعقوب پیغمبر رب دے پہنچا خط اسانوں
ایہہ پر رتبہ کل پیغمبراں درد فراق اٹھاناں ہو
وچھ وچھوڑے پتر اولاداں جو کجھ درد تسانوں
بیشک درد تسانوں حضرت آنک سماں جو کھایا
صبر دل اجر ضرور خداوند دیندا صابراں نوں
جو کوئی درد ول صبر کریندا رب اوسنوں بخشیندا
جیکر صبر کیا سو حضرت اجر ضروری پاسو ہو
جو کجھ ہوندی نال اساڈے درد زوال کہانی
آکھ ن رب تمام تسانوں مثل ویسی جانی
لیا ہیں سے قید ہووں وچھ بالکل خوف نہ کرو
ایہہ گل لکھ کے حضرت یوسف بند لفافہ کیتا
ہور تحائف حضرت کارن یوسف نال گھلائے
خدمت وچہ لکایا فارض خط جو آندا آمے
خوش کلام تحریر تمامی خط دی حضرت پائی
کہندا رب جانے مت ہووے یوسف لکھن والا
پھر کہندا اجے نہیں اوہ یوسف ہے کوئی نبی الہی
پھر فرماندا جیکر نہیں اوہ نبی خدا دا پیارا
ایہہ گل کرکے فرزنداں نوں حکم نبیؑ فرمایا
انشاء اللہ خدمت کرسی اور آوے آپ بچاسی
تاں پھر اوتھے روانہ ہوئے صاحب اور سارے
اوہ خط جو فارض نوں حضرت طرف یعقوب ہے آیا
نقرہ کاروں ہیں عاجز نے پانت تمامی کیتی
سنو حقیقت جدوں روانہ ہوئے صاحب اوڑے

کوئی نہ عذر لیا اوڈے اوسنے جیوں چاہے تیوں کردا
ساڈی طرفوں بہت طرح دی آکھو سیس جھکائی
معلم سبھ حقیقت ہوئی جیونکر درد تسانوں
معلم سبھ حقیقت تینوں یا مقبول ربانا
سارا خط نہیں واضح ہویا حال احوال اسانوں
پھر بھی صبر تسانوں کرنا ہر دم لازم آیا
إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ہیوں حکم کریں بیانیں
سارے مشکل دین دنی دی آس جھتیں حل کریندا
ملجاسن اوہ وچھڑے تینوں دور ہو وسطا ہو
سبھ دے اندر مخفی حکمت رکھی ذات ربانی ہو
ایہہ اجے صبوری لازم اے مقبول حقانی
کر توکل رب تے اتے نظر خدا دل دھیر تولوں
دتا واپس فارض تائیں جس خط آندا سینا ہ
فارض آپہنچا خدمت وچہ تحفے نذر لگائے
خط وچوں یعقوب ہوریں تے پڑھ کے تمام حوالے
پڑھ کے خط خوشی وچہ آیا اوہ مقبول خدائی
خوش تقریر تحریر یوسف دی خط تیں ملے حوالم
حاصل ہوئی اسنے تائیں شہر مصر دی شاہی
ہوسی اوہ پیغمبر اوہ زادہ یا ب یقین ہمارا
جاؤ طرف مصر دے شاہ وا خط اساڈا پایا
کجھ نہ حکم خدا دے بارے دکھ تکلیف بچاسی
ایہہ مرد خلاصی والا ہور بیان سنائے
اوسنوں بھیا عزیز انتوں بابل سچی جیکو آیا
آکھو اللہ مالک جانے جوہیں حقیقت بینی ہو
منزل منزل ہنیدا کر کے لٹے پندہ دور اڈے

مشکل منزل رب العالم فضلوں توڑ نبھائی
داخل آن مصر دے اندر رل مل ہوئے بھائی

بیان حاضر آمدن برادران در مکان شاہی بحضور یوسف علیہ السلام

کرن روایت جدوں مصر وچہ آئے صاحبزادے
پچھوں ایہ پُتراں دی جانب لکھیا نبی خدا دے

اے فرزندو دانے لیکر جلدی واپس آؤ
خلقت فاقہ دے وچہ مردی بالکل دیر نہ لاؤ

جو کجھ حاصل ہووے شاہ تھیں اوہ ادا کرنا
وادھ سخن کلام نہ کرنی صبر ہلے سبہ کجھ جرنا

جیکجھ شاہ تساں نے آکھے نائیں خفگی دے آوے
تاں بھی کجھ نہ کہنا اوس نوں مت ناراض ہو جاوے

نرم زبان کلام الانی مت کجھ حاصل تھیوے
خفگی کیتیاں شاہاں پاسوں کجھ نہ حاصل ہووے

بنیامین بھراوی نالے بہتی کوشش کرنی
من لوے تاں چنگا ورنہ غیرت نظر نہ دیری

ایہ خط لکھیا یعقوبؑ پیغمبر فرزنداں نوں گھلیا
لیکے قاصد طرف مصر دے ہو روانہ چلیا

منزل منزل پینڈا کر کے پہتا مصر لتاڑے
حاضر آن لکایا نامہ پڑھن لگے اوہ سارے

کر مطالعہ دوجے دیہاڑے وچہ دربار گرامی
یوسفؑ صلوات اللہ آکھے ہوگئے آن سلامی

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ سب دم پاس یوسف دے آئے
قالو ہر اک بول زبانوں یوسفؑ نوں فرمائے

يَا اَيُّهَا الْعَزِيْزُ اے شاہ سن احوال تمامی
مَسَّنَا اساڈے تائیں بہتا درد گرامی

وَاَهْلَنَا الضُّرُّ تنگ آئے خویش قبیلے سارے
وَجِئْنَا حاضر آئے اسیں خاص تیرے دربارے

بِبِضَاعَةٍ مُّزْجٰتٍ موڑی نالائق ہے ساری
فَاَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ لیو منڈی ستھری جنس پیاری

مال اساڈا کھوٹا سارا کوئی پسند نہ کردا
اسیں غریب قبول کریں چا توں ہیں شاہ مردا

ابن عباسؓ روایت کردا اوہ جو مال تمامی
ہلیسن درہم قبول نہ کرے اوسنوں خاص عوامی

جو کوئی تکدا اونہاں نوں اوہ ہٹ پچھیری جاندا
کوئی نہ سودا دیندا بالکل مال واپس پرتاندا

ہک روایت پشم تے روغن ہک چرم قراون
غرضے مال جیہا جیہنوں کوئی پسند نہ لیاون

ایسی موڑی جنس جہاں پالے نیتیں صدقہ لائی
وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا سچھنے اوہ بول کر عرض سنائی

صدقہ کرلوں اوپر اساتے خالی نہ پرتاؤ
بیشک درجہ ملسی تینوں خالق دی درگاہوں

اِنَّ اللّٰهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِيْنَ

صدقہ کرنے والے بخشیں نیک جزائیں پاوے
سوہاں جہاناں اندر اوسنوں بالکل تھوڑ نہ آوے

ایہ کجھ ساڈے گھر دا ترکہ کرو قبول شتابی
اسیں غریب زمانے عاجز تکھ تکھ حال خرابی

بال بچے سجدہ دردوں مرد حال دہائیاں کردے
جیکر دانے بخشش نہ سانوں ہووے ننگے سرکاروں
اگے بھی سرکاروں سانوں بہت عزت ہوئی
بیچ جاوانگے شفقت پار دی اسیں غریب بچارے
جو مسکین مسافر تائیں راضی شخص کریندا
مسکیناندی خدمت کرنی بہت خداتوں بھاوے
آل اولاد تمام اساڈی جاندی بیچ زوالوں
سُن سُن حال غریبی والا یوسفؑ ہنی سوہارا
پھیر بھائیاں نے عرض سنائی خدمت وچہ دوبارا
باپ اساڈا اسدے کارن رہندا نت اداسی
لگے درد یوسفؑ دے اوسنوں حالوں دور کرایا
رو رو درد مصیبت اندر نین نابینے ہوئے
بعد اوسدے پھیر مرد ہویا عرض بیان سناندا
شاہاں نوں پرواہ نہ کوئی جے چھوڑن بندہ عاصی
شہزادوں والے معاف کرن جے غلطی ہووے کوئی
جیکر چنگے لوک خدا دے جرموں قید کراون
چنگیاں لوکاندا جو کوئی عاجز برا کریندے
اسے طور تساں بھی بھائی عرضاں حاضر کردے
اوپر تخت برابر شاہ دے بیٹھا ناز وکھاوے
سنکے قید بھرا اساڈے نوں اینہاں خوشحال کردا
اگے بھی اس الفت کر کے کھانا نال کھوایا
نال محبت گھر کتنیں ستر پائیاں بھراتوں
آپس اندر کرن دلیلاں نالے عرض گزارن
اوس دے باجھوں باپ پیارا مرسی ہجر وچالے
سن کر بات بھراواں تائیں یوسفؑ نے فرمایا

ترس کریں سر صدقہ ساتھے شاہ عزیز مصر دے بارک
بال بچے سب فوت ہو جاسن سختی مصیبت دے
پھیر بھی جیکر مہر کماؤ تھوڑ نہ آوے کوئی
بخشو نام خدا دے سانوں لنگرخانیوں دانے
اوسنوں رب العالم فضلوں شکر اداں دیندا
خاص میدان حشر دے اندر کجھ عذاب نہ پاوے
جیکر مہر اساں تے اوپر ہووے کرم کمالوں
دردوں روندا ہر قصے اندر علیٰ نیر فوارا
نالے نال اساڈے بھیجو بنیامین سہارا
خبرے کدن خدا اوندا اوسنوں وچھڑے نوں ملاسی
سوہنا قد جو سرو انگوں وانگ کمان جھکایا
خوشی نصیب نہ ہوئی اوسنوں بیا غماں اند لوٹے
اینکر ساں کیوں نہیں ساتھے شفقت نظر اٹھاندا
ابجد ساڈا آکھ بھائی مجرم اسنوں ہو خلاصی
تسیں بھی ہن عنایت کرکے بخشو جو کجھ ہوئی
بخشش نہیں تے اوہ پھیر چنگے کرن نہ آگے جاون
تاکے اوکن تاں بھی چنگے بندے چا بخشیندے
بنیامین سنیندے خود بیٹھا پاس عزیز مصر دے
دیکھ جمالا ہر یک بھائی دلوں خیال اندر اور
بھائیں عاشق ہویا اینہے شاہ عزیز برابر دا
ہن اپنے نال برابر اوپر تخت بہایا
آکھن یوسفؑ ہوسی ایہہ اصلی محبت خداتوں
بخشو اے سردار مصر دے جو کجھ ہویا کارن
اگے تم یوسفؑ دے اوسنوں مار کیتا بچارے
بیچ دمشق کھاں نال یوسفؑ دے کیتو تحر حال دکھایا

Marfat.com

جنگل اندر جس دم لے گئے یوسف نوں تسیں تمامی
کوئیں حوالے ہویا دسّو یا مقبول گرامی

نہیں گجھیاڑاں لہا دا اوسنوں معلوم حالت سانوں
نہیا میں نوں چور کرایا یوسفؑ جیہے بھرانوں

بابل نابیں ورد وچھایا بے حد ظلم کمایا
اوسدی کیوں نہ بابل کارن ترس تسانوں آیا

اج ایڈے ہمدردی ہوئے کہو حقیقت ساری
بابا ہیں چھوڑا دن کارن جھگڑو وارو واری

کوڑا ایہہ پیار تساڈا معلوم بات اسانوں
دسّو حالت یوسفؑ والی جیوں معلوم تسانوں

سبھے کہا دا بگھیاڑاں تاں پھر کرسو بیٹیں گواہا ۔
جے پھر باریا دسّو اوس نے کیتا کی گناہ

عوض بیان سناون تقیں جے خود ہو ود انکاری
آکھو تاں میں ہور کسے تھیں پچھاں حالت ساری

ڈھیوں والا پاس اساڈے مخبر یک پورانہ
اُسنوں خبر تمام یوسفؑ دہی دسّے حال وہانا

سبھ حقیقت حال دسیسی جیویں کہانی ہوئی
پھر میں آپ سناساں جیکر من سوہانا کوئی

سبھنوں ہر مناکر پچھیں حکم کریساں جاری
جیویں قانون شہانہ میرا سندی مجلس ساری

سُن کر سخت آواز یوسفؑ دا کیتی چپ بھراواں
سر نیویں بولن چالن ہیں فریاتی جاواں

بعد اوس دے پیمانہ حاضر کروائیں تعالیٰ ۔
آگیا وچہ کچہری حاضر پڑدے پارٹن والا

بیان فاش کردن پیمانہ حقیقت حال ماضی آنچہ برادران با یوسفؑ دردشت کنعان کردہ بود

کرن روایت جد پیمانہ حاضر پیش منگایا
عام مجالس اندر حضرت اوچی جگہ لکایا

بھائیاں نوں فرمان سُنایا جے صاحب فرماؤ
پچھاں اسنخیں یوسفؑ والی حالت جیویں بناؤ

سُن کر صاحبزادیاں کہیا کجھ نہیں خوف اسانوں
پچھو حالت جیکر تو یہ دسّے کجھ تسانوں

دلوں بھراواں دل دے اندر ایہہ دلیل دوڑائی
کی عاجز ایہہ بولن جوگی ہاین والی پائی ۔

کی اس شناوے اگے ساڈا حال بیان سُنانا
ایہہ نہ خبر بیان کریسی ساڈا حال وہانا ۔

دانے ہاین والی پائی کی بیان کریسی
اصلی علموں خبر نہ جانن گذری بات دسیسی

اس موقعہ تے معجزہ نبوی یاد اسانوں آیا
اوہ بھی اجر تو الوں آکھے چاہیئے بول سُنایا

بیان معجزہ کلام کردن سنگریزہ بدست ابوجہل ببرکت آنذات صلعم

اکدن پاس نبی دے آیا ابوجہل کرواہی
کہندا پاک نبی دے تائیں اوہ ملعون خدائی

یا حضرت کی سٹھ میری وچہ کرو بیان شتابی
تاں پھر بول سُنایا اوسنوں پاک رسول جنابی

Marfat.com

ہیں دستاں پاؤ ہا دسیّے جو ننده چیز لیاندی
ایسپر ایہ گل چنگی جیکر بولے چیز پیاری۔
مٹھ اسدی سنگریزے ہیسن ہیچ نہیں کال آیا
ایہ نہ خبر پہچانے واقعوں ہر اک پتھر بولے
تاں پھر حضرت پتھراں تائیں بولو حکم سنایا
کافر نے سن دہر لتی بارے کہندا برا اُنہاں نوں
حضرت کہیا اے لوکاں آپے تدہ تبایا
پھر تاک سکے کہیا ایہہ جادو گیا چھپا کے کہندا
سنو حقیقت لبھایاں تائیں اصلی خبر نہ کوئی
تاں پھر یوسف ؑ پگڑی چھٹی بیحد قیمت والی
لعل بہا لے عرض گذاری اندر مجلس ساری
سوہنا ہک پھرا او نہاندا یوسف ؑ نام سداندا
باپ یعقوب لوں زور سی او سنوں آندا باہر لبھیاں
پھر یوسف ؑ نے چھیٹی ماری لول اٹھی او یابی
اوسنوں حسن پھراواں آندا تے لے بیڑے لیجے
کہندا باپ اسانوں آوندا نہیں یقین کوئی
ناقلقت لے ویہو ضامن اللہ ملیا ہیں آندرے سے
جد ایہ بات ضروری ہوئی پھر یوسف ؑ چھیٹی بولاری
یا حضرت اس بائی کولوں جید قی سچا سیہ پھیرو حالا
ایہ آکھن اساں یوسف ؑ تائیں کول اسیاں کیتا یا
بائی آکھے حج دتو لے ایہ کی حالت ہوئی ۔
جیکر اس لحی بھیتیاں ہاں سنے آخر گل ہو کائی
صبر ومیچ سکے یوسف ؑ نوں بائی سے نے تبلا یا
سنو یوسف ؑ نے فرمایا سچی بات تمہاری
تاں پھر ہیں خود یوسف ؑ الا آپ اڈھا کرلیا

ابوجہل تبلایا حضرت مرضی جو ہیں تساندی
اوہ جو ہیں مٹھی وچہ آندی اندر مجلس ساری
دلوں یقین تمہیں حضرت مسیحی جاسی پایا
ہیں ہی خود شرمندہ تنکے ہو جاسا ٹکرے
بولے اشہد کلمہ پتھر اوچا ذکر مچایا
ہٹے تساں کہیوں نبی پایا مجلس وچ اساں نوں
ناہیں اساں بھلا کے سے قسمیوں تدوں عرالا یا
یا ہیچہ ہدایت دور نہ ہوئے کدیں غبار دلاندا
کہندے سارے پچھے بیشک جو ہیں حقیقت ہوئی
ہاری اوس پہا سے اوچی نرم آواز نکالی
یاراں پتر یعقوب نبی نوں بخش کیتے رب باری
پیچ بدر سے واقعوں بلکہ سورج بھی شرماندا
بیج کیتے گرد او سنوں دو دو دریاں آہلی
ہور یک بنیا ہیں چھو بیر ایوسف ؑ بالدی ہی ہم
ایسر باپ روانہ کیتا دلوں اوہ بھی دور ڈر سے
اگے یوسف ؑ چوری والی سا نہیں غلطی ہوئی
باپ یعقوب پیارے تائیں ونڈا ہی چھوڑ لے نے
تاں پھر بنیا ہیں بھراں نے دیلوں عرض گذاری
کیونکہ یوسف ؑ دا بھرا اگوں ہو یا سچ جوالا
بچھوں آکھیا اے پیٹا اسنوں بھر ٹھیکے کرالا
پے گیا شک بیٹوں اس گلوں لاؤ دیندے کوئی
تاں ہیں جانا لگا جو بیشک سچے پھر بھائی
تاں بیشک نشا انہاں یوسف ؑ سچ وٹایا
جیکر سر فلا قہ انہاں دے پائی عرض گذاری
جو حکم قانونی ہو یا سنوں بچر طرسیاں

جیوں یعقوبؑ پیغمبر تائیں ناحق دکھ پہچایا
بعد اوسدے پھر حضرت یوسفؑ چھٹی جلدی ماری
یا حضرت ایہ بھیا تراں وا جیو بیان سناون
اصل بیان حقیقت اوسدی سنو تسیں کن دھر کے
نال پیار پھراواں سبھناں ہوٹھیاں اوپر چایا
شربت جو یوسفؑ دے کارن بابل نے چوایا
کھانا اوسدا کتیاں اگے سٹ دتا سی سارا
جس بھائی دل حضرت یوسفؑ وچ ہوندا فریادی
ایسا حال ہویا سی اسدا آکھ نہ سکاں حالہ
ایسی بے پرواہی کیتی کنڈیاں اوپر ٹوریا
ڈھیماں پھر مارن سارے کرن پیار نہ کوئی
ایہ گل کرکے چپ کھلوتا اوہ پیمانہ شاہی
کہندے ایہ پیمانہ کوئی عجب بیان دسیندا
اساں جاتا ایہہ بابل کیونکر بات کریسی کوئی
ہائے ہائے افسوس کیہوں کہنے اوتے ہوئے سوال اچھالی
ہیچ بیان سنادے حاضر ہویا جیہیں حوالہ
جد اس حال حقیقت ساری شاہ دے پیش گذاری
پھل لقطے آن کوئی جائی چلے عذر نہ چارا
سوں کوئی حاکم دے پاسوں باہر نس کے جاوے
ہن انہاں اجکل دے تیدے جیکر اٹھے ہوندے
جیونکر وچہ طاعون بیماری نس اٹھیاں ویندے
عالم آکھن باہر گیاں رب راضی ہوندا
اسیں بھی حکم خداوند والا دل قبول نکردے
رب دیاں تقدیراں کھنّیں نسن احمق لوک ربانے
پھوہے نکر گیوں تس ویلے الوداع ہو چلن

ستھ نوں بدلہ بھرنا ہوسی یوسفؑ نے فرمایا
امراں اوہنوں بیجانے نے ادیوں عرض گذاری
پیغمبراں دیاں پتراں تائیں کیونکر ناسر کہاون
آندا بابل تھیں جد یوسفؑ منتاں ترلے کرکے
جد بابل تھیں غائب ہوئے اوپر زمین وگایا
کونے سنے پھراواں اوسنوں اوپر زمین گھمکایا
بدن اوکھیر تماسی ونا سخت یوسفؑ نوں مارا
اوہ پچرڑ مرنیدا اوسنوں سخت ہوئے ناشادی
تن تھیں خون وگے جیوں وسدا بدل ساون والا
ننگے بدن وساون چابک کسے نہ دردو نڈرایا
جیسی نال یوسفؑ دے ہوئی ایسی کہیں نہ ہوئی
آئے وچہ دلیلاں بھائی ستھ مقبول الٰہی
نبیاں وانگ کلاماں کردا ہر کوئی سمجھیندا
ایہ کوئی بائن پاپن آہی سانوں خبر نہ کوئی
تاں سی خبر اساں کوئی پڑھے پاڑن والی
کر وقفین نہ ساتھے کوئی بچکر جاون والا
کر ہو قتل تہاں نوں شاہ حکم کریسی جاری
نسن دا کوئی واہ نہ لگے جاری تیر قوارا
جد مجرم نبوتی اسدی آن گواہ سنائے
آہی اُمید بلاشک اوکتھوں نس کے بچ آوندے
کہندے صبر اسیں شہادت نہیں قبول کریندے
جاہل آکھن اگ بلدی وچہ رہنا کم نہ سوہندا
اگ بلدی وچہ زوری وچ کے اسیں بالکل مردے
رب فرماوے ہیں خود دیکھاں نس کے جاون والے
شہروں نکل اگیرے جنگلیں بچ کے پیر ٹلن

جانن شاہد انہے ناں رب دے بیچہ ساڈے نہ ناہیں
رب فرماوے صبر کرو لوں کون ہے تسن والا
جیدم صبر کرے اجل شہادت ہووے آن کسیدی
چار دناں دا رہناں ایتھے سدا نہ ایتھے رہناں
جس شہر دے پہرہ ہووے اگے اوسدا جعل نہ جاوے
ایہہ جانے نہیں بھجیاں نیاں اللہ پاک چھڑیندا
پیش عدالت لیتاں مشکل کوڑی بات اسہائی
جد کے سبھ بھائی یوسف دے نس گئے ڈر کے
کس کیہڑے غم دیندے حاکم ڈریئے خوف خیال
جد بھائیاں حاضر خدمت سچی بات سنائی
پھر اوس دے پھر حضرت یوسف پچھی اسنوں باری
کہندا اوہ بیٹا نہ پچھو ل سارے صاحب جاوے
جیدم پک تیاری ہووی یوں ماں باپ بھائی
کہندا جیکر یار دو یوسف اول سنوں یار دو
آخر اس نہ مارن دتا شفقت ہر کمایا
جیکر اوس دل اوہ ہووا شفقت ترس نہ کردا
واہ واہ شاباش اونہاں تائیں وچہ خلقت ساری
تاں پھر سبھ بھراواں تائیں یوسف نے فرمایا
حاضر پیش دکھالیا بھائیاں ایہہ اوہ فرزند خدائی
واہ سبحان اللہ کیا حکمت ماجد رب اکبر دی
ایتھے ہوئے اقراری ہوون اوہ سبھ ترس کمایا
کیہ سکے اس نوں بھائی ہوون تیتھیں اللہ نے
تائیں ہووے قاتل اسر واں ہتھی دا پھر اوں
جیکر ہووے سچا باقی بات خلاف نہ لیوے
قد کما جاتا الحق جتھے آکھے وچ حوالہ

لک اک ہیں خدا دے کولوں تارک حمد ثنائیں
بگراں اچے نہ دیونا اسنوں شربت موت پیالہ
تسن کیہیں نہ دیوے اسنوں اوہ ذات رہیندی
چاہیئے صبر توکل کرکے حکم خدا دا سہناں
جیکر آوے شہر اپنے وچہ تاں پھر صبر کماوے
سر پر اکیں جا کم ازلی آن کتنوں پکڑیندا
کیوں کوئی رب تیار کرے کولوں نسکے جاوے بھائی
کون بچہ نسن جاوے رب کولوں اتھوں کہہ پایا کسے
متا کر کے پھر کنعانوں آئے بھائی دے پار چل
جاں ان سخت بہیری اندر ہو گئے عاجز بھائی
نرم آواز کڈھی اوسنے سندی مجلس ساری
یوسف نوں خود قتل کرن نوں ہتھ آں آیا وے
نام ہووا ابو یوسف کاذن اس نے پھر کمائی
بعد اس دے پھر یوسف تائیں قتل کرو تلوار
اپنا مرن قبولیا ایہہ اوسنوں اوس بچایا
یوسف تدر سچا ناتا پھر رو نہ اروندا فروا
نیک ناہی ایہہ قیامت تیکر ہے اس دی جاری
کیوں اوہ مرد ہووا جس نے اتنا ترس کمایا
جس نے ناں یوسف دے کیتی پھیر دلوں شفائی
وچہ کچہری شہزادیاں نوں ہر تقدیر نور ہووے گزری
سچے تسکیں یوسف نوں پھیر بھراواں نے کہایا
کہندے سن اسیں نہ یوسف ہاں پھیر ڈانگاں نے
پھر چھیتی جاں لٹ سندی ہاں اجتنی وچ سے پاون
جس نوں کہیا تا شاہ الا دے سوا آیا نیکے لیے
وزہق الباطل الحق قتل نسی دا جھگڑا مولا

کدیں نہ جھوٹا سچا بن دا حکمت رب جبار ول
جو کوئی جھوٹ گواہی دیوے حکم حدیث سناوے
اینویں جانے دوزخ اوسے گویا گئے مل لیا
جیکر توبہ تائب ہووے تاں پھر بخشش پاوے
ہیں ایہ حالا اجکل دیاں کذاباں نوں تسیں کہیا
اوہ پیغمبرزادے عالی سر قربانی واراں ل
سنو حقیقت جدوں ہویا حاضر خدمت آیا
چنگی کوشش کیتی تو نے یوسفؑ کارن بھائی
بعد اوسدے پھر حضرت یوسفؑ چھٹی اوسے لائی
عرض کرے پھر یوسفؑ تائیں لیکے عود لدائیں
دور کنعانوں نوں کوہ کھوہ ہے سی اک پورا تا
کپڑے لتے سبھ او تارے نک نوں رتہ ولیا
ہویا کر ڑنے والا کیتا کوڑ بہانہ ہوہو
بابل نوں جا کہیا سبھناں یوسفؑ گرگاں کھایا
تن دن گذرے پچھوں اوتھے آئے کوئی سنھوئی
کڈھ دیا جد کروانا یوسفؑ بھائی نگر ول گئے
آخر کروانا نے حاضر یوسفؑ پیش وکھایا
لکھدیا بیعنامہ سبھناں تاجر اک تائیں
ایہ بردہ کنعانی ساڈا نس نس جاون والا
اتنی بات جدوں پیمانے مجلس وچ سنائی
یوسفؑ نے خود آپ سنایا جویں حقیقت ہوئی
جیوں جیوں بات کرے پیمانہ یوسفؑ عرض الاو
جد دم یوسفؑ پیمانے دی ساری بات سنائی
سنکر بھائیاں اوتھے کلاموں عرض حضور سنائی
سچی بات نہ اک الاوے جھوٹھے پاپڑ ویلے

ہر پاسوں جھوٹھے نوں چھتر سرکار دن دربار ول
دایم اللہ اوسدے کارن دوزخ جا کہیندا و
غیر کسے دا دعوے بالکل دوزخ نال نہ رہی
ورنہ دوزخ وچ کھپا کے کھاندیاں جھوٹھاں جا
نعوذ باللہ یوسفؑ دیاں بھراواں لی گی
ساڈی طرفوں ہون اونہاں نوں لوب سلام نما
آفرین بادشاہاں تینوں یوسفؑ تے فر
جیدی ہر بیان سناوے مجلس اندر پا
حاضر مجلس اندر جلدی بول اٹھی اوہ پا
مردہ ہووے مارن وڈا جدوں نہ یوسفؑ تائیں
اوس دے وچ وگاون کارن لیکئے مردہ
یوسفؑ نوں سٹ کھوہے اندر سر نک بھا
کرڑتے نوں رنگ اسدے اندر ہوگئے نزت رو
بابل سن کے دردوں روندا اجنک تائیں
کھوہ کناں سے بھایاندی بھی اوتھے آندہو
بردہ تساں چرایا ساڈا اہر بھائی نٹلے
وچ گئے پھر بھائی اوسنوں وچہ ریال
نالے عرض حضور سناون بھائی چاہیں چا
اس داہر ویلے انے تاجر رکھتا خوب
حاضر خلقت سندی نالے حاضر سندے بھا
ایہ پیمانہ لج بیا آکھے شک نہ انوں کو
ہن پیمانہ ایس طرح دی ساتوں بات سنا
یوسف کہیا سچ کہیں یا جھوٹھ بنائیں بھا
ایہ کیہی کوڑ الاون کارن پاس رکھی تند پا
توبہ اس دے ڈراہوں شاہاں کوڑ وڈے سر اس

سارے اوہلوں حاضر بھائی عرض کرن سرکار ے
سن کر یوسفؑ جوش وچ آیا نال شتابی
پھیڑا اوسدن بھایاں لکھ کے دتا تاجر تائیں
وچہ اسدے ایہ حالت ساری لکھی ہوئی پوری
یوسف نام اک بردہ ساڈا اوچ تاریخ فلانی
وقت فلانا جا گہہ فلانی اتنی قیمت ہوئی
ویچ نے پھر اس کاغذ تے لکھیاں ناں بو بابلی
جدھر سے اسدی مرضی ہووے اودھر ہی لیجاوے
ایہ بیعنامہ سند موافق لکھ دتا اس تائیں
جد یوسفؑ نوں تاجر مالک بھیجیا درم دینار
بیعنامہ دے جا جنہوں مالک نے پکڑایا
اوہ بیعنامہ بھایاں تائیں پیش حضور پچایا
ولی ایہہ کوئی عجب طرح وی ویکس لیا ڈے والی
پکر کاغذ صاحبزادیاں جدوں دھیان لگایا
ہندے ایہہ تاں منہ ساڈے دا لکھیا بیعنامہ
جیہے عمل کمائے چھپے سبھناں اندر خانے
کبھی بات نہ چنگی اسو چہ کیہڑی پڑھ سناواں
کرے کنٹھوں شاہ دے تائیں ایہہ کاغذ سنکھ کہیا
نال اساں رل مل بھایاں جھوٹی کیتی بائی
ال آکھن ایہہ آوے ساڈا نال اوہ پڑھ سناولن
ہندے نال تیایا یوسفؑ کیوں نہیں پڑھدے نامہ
یوسفؑ کہیا کس نے لکھیا ایہہ بیعنامہ سارا
نال پھیر نبیاں وی ولی نوں یوسفؑ خود وکھاندا
جن کے اوہلوں یوسفؑ اگے بھائی عرض گذاری
ال پھیر صاحبزادے سارے بند جوابوں ہوگئے

کدیں نہ کوڑ سُنے اساں اتنے جیتے اس اج تارے
حاضر پیش منگایا پرچہ اوہ مقبول جنہاں ہی ہو
اوہ بیعنامہ اسدن آکے کیتا پیش اٹھائیں
اسیں اولاد یعقوبؑ نبی دی صاحب شان حضوری
دتا تاجر مالک تائیں کامل ہوش جدا نی ہے
جد اوسدے یوسفؑ نے وعدے ساڈا ایہہ نہ کوئی
بیچ کر دتا مالک تائیں سچے ہوئے اقبالی
ساڈے وچوں کوئی نہ پچھوں جھگڑا شور مچاوے
تا جو نال اسدے کوئی پچھوں شور مچاوے نائیں
رخصت ویلے یوسفؑ اوسنوں کہیا شوق پیارے
انشیاں پر سانی پچھوں اج اوہ کم یوسفؑ نوں آیا
اے کر وانوں اس کاغذ دا کسے بیان نہ پایا
حاضر پیش سُناؤ سانوں تسیں سچے فی الحالی
ہوش حواس آوارہ ہوئی جس دم مطلب پایا
ویکھو سجدیاں پھراں لگیاں ہنسی شور منگا مہ
اج اوہ پڑھنے پئے اسانوں وچہ دربار شہانے
تن لرزہ حیرانی ڈاڈھی کیتی چُپ کھڑا اوال
رنگ تاں ہویاں تاجر سے منہ لکھ اساں پکڑایا
ہن ایہہ کیہ بکر جھوٹا کیسے جس پر مہر لگائی
چُپ چپاتے کھلے بھائی جنہوں سیر جلا اوہ
تاں پھر امرا چاری یا ہجوں دتا پڑھ سناناں
کہن لگے نہیں خبر اسانوں کون ایہہ لکھن ہارا
تاک بھائی ایہہ خطا انہاں دا ایسے نہیں انہاندا
بیشک ایہہ نوشت انہاندی منت ہوون انکاری
عمل کمائے پاروں رووں خون اکھیں تھکیں جیسے

Marfat.com

پھر اک عرض سناون لگے رل مل بھائی سارے
پیرا ایہہ یوسف بردہ ساڈا ہے سی اک پرانا
جو یوسفؑ دا ناں لئے آندا اوہ سی ساڈا بردہ
نس جاندا جد کم کسے نوں اسنوں اسیں جھڑکیندے
کھاوڑ کر کے ویچیا اوسنوں اساں فلانی جائی
لیکن اوہ جو یوسفؑ بھائی ساڈا ابا پوچھیا
نہیں فروخت کیتا اسنوں بیچ بیابان ویندے
تاں پھر بنیامین دلی نوں یوسفؑ نے فرمایا
کیوں بھائی یوسفؑ ہوریں تساڈے گھر جیہڑا سی بردہ
بنیامین کیہا کہیا صاحب ہور نہ ہیسی کائی
جد جواب اوہناں نوں وتا بنیامین سنائے
یوسفؑ کر کے آواز سنایا حاضر تھے پھر اوہاں
ایسے طور قیامت دے دن ہیسی مشکل بھاری
رب العالم سبھ دے پائیں کر کے نظر ہووالے ہو
بدکرداری جس دم اپنی تکسن اوہ گنہارے
ساڈے پاسوں کار خطائی ساری نہیں ہوئی
تاں پھر آن گواہیاں دیسن دن نے رات تہیں
تاں بھی بات نہ بندہ منسی ہو جاسی انکاری
تاں پھر ملک کراما حاضر آن گواہی دیسن
اوہ بھی بندہ مول نہ منسی جد انکار سناسی
اے احمق ہیں خود اس گل دی آپ گواہی بھردا
کیوں تو کہیں حاضر ہو کے لگے پھیر کہاسی
تاں پھر عاجز ہو کے آکھے ہیں خود او گنہارا
عذر دوں کجھ نہ لیں چالن جیہڑے یوسف بھائی
سنسن خفت تہیں جد ملی پھیر اوہاں بات امنا کیتی

بیشک ایہہ نوشت ساڈی نہیں مکری پیارے
تاں اوہ یوسفؑ جو سی ہویا وچہ جنگل بیاباناں
لا فریبی ایہہ ساڈی بے فرمانی کر دا ہو
اپنی تھیں کم نہ کردا آپے اسیں کریندے
بے شک بیعنامہ ساڈا اس وچ جھوٹھ نہ کائی
اوسنوں تاں بگھیاڑاں رل کے جنگل اندر کھایا
سنیاں کیس پھر اوہاں تائیں تھیں پیو جھنیدے
حاضر سبھ کچہری سندی ایہہ فرمان سنایا
جیہڑا یوسفؑ اوہاں کولوں بے فرمانی کردا ہے
ہک یوسفؑ تاں اوہاں جو سی ستا میرا بھائی
بولن جد گنہگار ہیا نہ کوئی عذر نہ کیتن سارے
جیکر نہیں باور تے ہیں خود اوسدا حال سناواں
جس دم حاضر کچہری اوسی عاجز خلقت سارے
کہسی ویکھ تسیں تماشی دفتر عملاں شاں
کہسن ایہہ نہیں عمل اساڈے مولا دی سرکارے
جس نے لکھہ آندے اوہ دشمن ہے سی ساڈا
ساڈے وچہ اس ہے کمائی اوگن ہار کہیندے
یارب ہیں نہ کیتی بالکل کدیں ایسی بدکاری
جیونکر حق گواہی والا خوب بیان کریسی
اللہ صاحب قدرت کولوں خود اوسنوں
دنیا اندر بے فرمانی رہیوں تو بن میری کر
یا ایہہ عدالت بالکل تیری ہوئی نہیں خلاف
تیری بے فرمانی کیتی یا استغفار غفارا
اینویں اسدے عاصی ہوسن کیتی جنہاں کہا
ساڈے پاسوں یوسفؑ اٹھے بے پرواہی

سُن کر یوسفؑ غضب چ آ کے ایہہ فرمایا
دل دا جانی دور کرایا کر کے مکر بہانہ
جیہیں تساں تھیں حق اوہدے وچ ایہہ گستاخی ہوئی
حق عدالت پوری کر ساں عدل ترازو دسیا
اس حالت وچ جدوں اندر آیا شہی رباناں
بابل دے حق بہت انہاں نے کیتی بات لبیری
سُن کے حکم جلاداں جلدی چھکیاں تیغاں کس کے
بیشک حق عدالت ہوئی اس وچ عذر نہ کوئی
جیسا عمل کمایا اساں ایسا ہی پھل پایا
جیکر اوس دن یوسفؑ تائیں اسیں نہ ہتھوں دیندے
حق عدالت ہوندی پوری آیاں پیش جزائیں
جو یوسفؑ جس نال اساں نے چہرہ ویکھ کمایا
اسدی تہری ظلم ساڈے ہتھیں ہوسی تیار کردی
کی اوہ یاد کریندا ہوسی بھائی بابل جاوے
کدیں نو لکھا ایہہ نے روندا ہوسی درد آزار لے
دور مسافر عاجز بردہ ہوسی خدمت کردا
عیدا اوسنوں جیہڑا کیندا ہوسی کوئی درد آزار لے
جس پاروں اساں اوسدے تائیں دلیوں دور کرایا
اساں جاں لجے دور کرایا یوسفؑ دلبر پیارا
اوتھی بات نہ حاصل ہوئی بابل رسانا ایتی
اسیں کھڑی الوداع ہوئیے کہادا دانہ پانی
مرضی رب دی اینویں آہی ساڈا اوہدے کوئی
جیہڑا ہم آن حضرت شہ دے اوتے تیغ جلاد الہاری
اے شاہا ایہی جلدی کر کے بار تیغ کسایا
جیہڑا ہم ساڈا قتل کرسیں تے پچھیں لے گل کرنی

ہائے افسوس یعقوبؑ نبی نوں کس منزل اپہنچایا
تختوں بیٹھ وکایا ڈٹا غم وا سندی خانہ
ساقی پاسوں تدیں تساں نوں مشکل بنسی کوئی
اوس یعقوبؑ پیغمبر والا ستید غضب پیا لیخبر ساں
کیتا حکم جلاداں تائیں قتل کرو کرو ناں
کر کے قتل تمامی بھائی بچھے رہسی ویری
حالت ویکھ پیغمبر زادے کرن زار پکاراں
اوس دن حضرت یوسفؑ اتے رب نے رحمت ہوئی
کی ناراضگی شاہ دے اتے حق انصاف کمایا
کدیں نہ وچ مصر دے ساڈے اگر دن پیش لیاندے
پر ایہہ ہادا ربان اساں نوں رہسی بخشن تائیں
مرودی واری اسدے کولوں بخشیں بخشایا
جے زندہ ناں بہندا ہوسی ہر دم عاجز دردی
تنہاں ہیں ہاتھ بابل کولوں دور وچھیڑے
کون اوسنوں کوئی چپ کراندا ہوسی آن پیارے
کدیں نال آ روندا ہوسی اوسنوں جیہا پیار گھر دا
کیہا اوہ وی کجھ کیندا ہوسی دور وطن گھر بار ولے
اوتھی مطلب ساڈے تائیں ہتھوں نہ نکلیا
نال اساں دے پیار کرے سی نبی یعقوبؑ ہمارا
باپ تائیں ہیا ہو یوسفؑ روندا گیا کرایا
بیر جی کدل ہوندا کجھ کر دے سخن زبان کلامی
بخشیا ساڈی طرف دل اوسنے حیران ہونگے
رو کر کہیں نہ تمہاں تائیں ایہہ گل جھیک داری
کھیڑ وا آکی صفت تساں نوں دسیں
اُنہیں پوشاک اساں دے جہان وجائے دھرتی

Marfat.com

خون آلود پوشاکاں کر کے دینیاں گھل وطن نوں
باپ یعقوبؑ اساڈا عاجز ہوسی ویکھ ودہانا
کرواپیا ولیلاں ہوسی اوہ مقبول خدا دا
آل اولاد تمامی ہوسی بھی اسدی ہڈ کیندی
تساں وچ اوس نبی بیٹے نوں کہنے خوب حوالے
بنیامین باہجوں نال باقی زندہ رہیا کوئی۔
کپڑے خون آلودے ساڈے دینے وچ نشانی
اگے کی نمانان عاجز تاں پھر دردوں ہوسی
سندیاں سار پیارا بابل زندگی رخت اٹھاسی
سبھ پروار یعقوبؑ بنی دا کو بچ مکان کریسی
یاراں پتراں والیدا وچ سبجا کون اوٹھائیسی
بنیامین بھی قیدی اتھے ہویا اوگنہارا ئیو
واہ واہ کیا یعقوب نبیؑ پر بے پرواہی ہوئی
اوہ بھی نا معلوم اسانوں جیسی یا نہ جیسی
جس مسکین نمانے والے مرجاسن سبھ بھائی
اک اکیلا بھائی مگروں بھایاں باہجہ نہ جیندا
جیوں جیوں بھائی زاری کردے تیوں تیوں یوسفؑ رووے
کرن روایت صاحبزادیاں ایسی کیتی زاری
عرش مجید بھی کنبن لگا سن فریاد و نہاندی
جبرائیل فرشتے جا کر آکھ یوسفؑ دے تائیں
عرش فرش سبھ جنبش اندر آئے شفقت یار دل
یا یوسفؑ ہن بس خداوند حکم تینوں فرمایا
جو رب دے درواندے جاوے حال سناوے روندا
عاجیاں نوں جد حکم ریا ناہوسی دوزخ جاو
یا رب اسیں تماہی راضی امر قبول تساڈا

نالے ایہہ پیغام اساڈا دینا باپ سجن نوں۔
غمدے ججرسے وچوں یاسر بحدا کھلا نماناں
ویکھاں اوندا ہے کس ویلے خوش پروار اساڈا
ویکھاں کدوں پیاریاں والی والیں آ مد ٹھنڈی
مر گئے نی کرواں تساڈے والے تیادن والے
سبھے وچہ دربار گرامی بے پرواہی ہوئی
تاں جو ہڈ کالہہ جاوس ہن نہیں آوندے کر دانی
ہے اُمید اساڈے گھر وچہ غمدا پٹنا پوسی مُو
دو وچی جوا اولاد اساڈی بھکلیہ پاروں مرجاسی
ہے افسوس اُنہاندے تائیں وچ کھلے کول دسیسی
کیہڑا ابچڑا بابل تائیں وچ حاضر و فناسی
واللہ اعلم کداس تائیں شاہ دلیسی چھٹکارا
بنیامین برادر باہجوں باقی رہیا نہ کوئی
پاکے دردفراقاں اندر موت پیالہ پیسی
کد پھر اوسنے خوشیاں والی آوندی گھڑی ایہا ئی
ایہویں بنیامین بھی مرسی وچہ فراق تلیندا
کردے فکر جلاد ماراں جد حکم حضوروں ہووے
دردفراقوں رون لگی حاضر مجلس ساری
دیکھ ایہ حالت ذات خداوی وحیوں حکم سناندی
بس ہن ہور پھراواں تائیں ہول روانا ناہیں
تاں پھر وحی یوسفؑ دے تائیں حکم کہیا کر رو
ویہو زیارت بھایاں تائیں چاہو نہیں روایا
اوس دے اوتے فضل ریا نا جلدی واقع ہوندا
عرض کریسن حیدم سن سن ایہہ فرمان الاہو
جدہر آکھو اودہر جاساں کجھ نہیں عذر اساڈا

اپنے عیب کمایاں بدلے اساں نتیجہ پایا سا
پر ہے کی پرواہ جے ساڈی زاری سنیں خدایا
توں غفور رحیم الٰہی غافر عیب خطائیں
کی پرواہ جے جنت بخشیں اساں لکایاں تائیں
اوسے وقت غفور الٰہی دیوے حکم انہاں نوں
جاؤ جنت رحمت پاروں بخشیا اساں تساں نوں
عرض قبول تساڈی ہوئی جنت جگہ تساندی
بخشاں چا گنہگاراں تائیں ذات کریم اساندی
سنو حقیقت جد یوسفؑ نوں حکم خدا فرمایا
دیہو زیارت بھایاں تائیں یا مقبول خدایا
اگے ہی ایہ کرے دلیلاں یوسف نبی سہارا
دیکھاں حال جنہاں دے مینوں حکم ہووے آشکارا
سن کر حکم زیارت کارن آن تیاری ہوئی
کیتا حکم جلاداں تائیں دور ہووو ہر کوئی
آیا ترس اساڈے تائیں سن اینہاں دی زاری
ست اینہاں دے مارن پاروں آوے قہر قہاری
برکت نبی یعقوبؑ ہوراں دی چھڈ دتے ایہ سارے
ایہ اولاد یعقوبؑ نبی دی جاون ہول نہ مارے
رہنویں عاصی امت محمدؐ جد کوئی عیب کریندا
توبہ کیتیاں حضرت پاروں عیب خدا بخشیندا
رب فرماوے نبی اسیر دا ہے ایہ امتی کوئی
حضرت پاروں اسے اوپر ساڈی بخشش ہوئی
سنو حقیقت جد دل بھراواں یوسف نبی چھپایا
کیونکر ہویا پیش بھراواں ظاہر نبی چھپایا

بیان عیاں شدن یوسف علیہ السلام پیش برادران و معاف کردن ایشاں تقصیر ماضی

سنو حقیقت جد بھایاں تے مشکل ویلا آیا
بابل بابل کیتا سبھناں دردوں نیر چلایا
یوسفؑ نے بھی نال اونہاں دے بابل بابل کیتا
صاحب ادبے آکھن لگے توں کیوں آکھیں بھینا
توں بھی بابل بابل کرکے دردوں نیر چلاویں
کویں مصیبت شاہا تینوں حال بیان سناویں
یوسفؑ کہیا تسیں تمامی کیوں پئے بابل کردے
کہن لگے سن بخرہ روایا غالب درد پدر دے
یوسف کہیا میں بھی رُوواں باپ پیارے کارن
رکھدے باپ تساڈا بھائی ادبوں عرض گزارن
یوسفؑ کہیا باپ میرا اوہ عاجز درد رنجاناں
وچ کنعاناں جو حجرے اندر خستہ حال نمانا
تاں پھر عرض گزاری جلدی یوسف پیش بھراواں
دسو سانوں کون تساڈے بابل دا ہے ناواں
یوسفؑ کہیا تسیں اسانوں آؤ نام بتاہو
کیہ کچھ باپ تساڈے ناواں حاضر بول سناہو
عرض گزارن شاہا تینوں لگے نام بتایا
نام یعقوب پیغمبر ربدا اسحاقے دا جایا
یوسفؑ کہیا سنگواں میرا اوہ باپ پیارا
ہے اسحاق پیغمبر میرا دادا نبی سہارا
تاں بھی کچھ نہ بھایاں تائیں سمجھ دلے وچ آئی
حیرت وچ کھلوتے چپ کر سبھ مقبول خدا ہی

Marfat.com

اتنے نیکر پھیر شتابی حکم حضوروں آیا ہو
تاں پھر یوسفؑ منہ اپنے تھیں برقعہ دور ہٹایا
ءَاِنَّكَ دے ہمزے اندر ذکر مفسر کردے
صورت ویکھ یوسفؑ دی سبھناں لوں ولوں گدا کی
ربّا رب قدرت والا ہو رہیو ومت کریا
اوس یوسفؑ نوں بردہ کرکے بیچ گئے سال سارے
حیرت وچ تمامی بھائی نال کجھ آوے جاوے
قَالُوْٓا ءَاَنَا یُوْسُفُ میں حضرت یوسفؑ نے فرمایا
قَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا رب احسان کمایا
اِنَّهٗ مَنْ يَّتَّقِ جو خوف خدا تھیں کھاوے
فَاِنَّ اللّٰهَ پس اللّٰه لَا يُضِيْعُ نہیں گنواندا
بس بھی رکھ توکل رب تے جھلی مشکل بھاری
کرن روایت جد بھایاں نوں نبیؑ جمال وکھایا
ویکھ تجمل یوسفؑ والا کرن ولیلاں سارے
تاں پھر پاس تخت دے آئے جیدم اٹھنے لگے
تختوں اوتر پھر اوہاں تائیں گل دے نال لگایا
جدوں بھرا لے گل لا کے یوسفؑ نبی خدا نوں
لَقَدْ اٰثَرَكَ اللّٰهُ تیرا رب نے شان ودھایا
اساں تساں نوں اپنی طرفوں کیتا نوکر بردہ
چاہیا اساں بلندی اندر آوے شان اساڈا
وَاِنْ كُنَّا تحقیق اسیں آں بھائی سارے
اساں تساڈے نال جو بیکی کیتی بے حسابوں
بیشک عیب قصور اساں نوں جو کجھ ساتھیں ہوئی
لَا تَثْرِيْبَ نال کراں ملامت عَلَيْكُمْ دا اوپر تساڈے
يَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ رب بخشے جو کجھ غلطی ہوئی

ویہو زیارت سبھناں تائیں کیوں انہاں چج لایا
قَالُوْٓا ءَاِنَّكَ لَاَنْتَ يُوْسُفُ سبھنے بول سنایا
کہن لگے البتہ توں ہیں یوسفؑ ڈردے ڈردے
مت کے ایہہ نہ یوسفؑ ہووے کامل مرد غفاری
یوسفؑ وانگوں نقشہ اوسدا قدرت سیتی گھڑیا
بردے نوں کد حاصل ہووے ایڈے درجے بھارے
کہندے بات عجب ہے بردہ تخت حکومت پاوے
وَهٰذَآ اَخِيْ ایہہ بھائی میرا اینہاں بن جو آیا
ہیں غریب بچارے تائیں رب نے تخت بہایا
وَيَصْبِرْ صبر کرے جو اوسنوں وچ مصیبت آوے
اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ جو بندہ نیک اعمال کماندا
اسدے بدلے بخشی مینوں ملکاں دی سرداری
بھایاں نوں یوسفؑ دے سر تے تاج ہک نظر آیا
لازم ہوئی پھیر یوسفؑ دے اسیں تمام بچارے
اوسے وقت یوسفؑ خود اٹھ کے آیا جھٹ دے اگے
پھیر نہ کیتا اونہاں دے تائیں پچھلا حال جتایا
قَالُوْا تَاللّٰهِ آکھن لگے قسم خدا دی سانوں ہے
عَلَيْنَا اوپر اساڈے تینوں رب سردار بنایا
پر چاہیا تہدا اللّٰہ سائیں سر پر اوہ کردا
پھر بھی زور ریزوری اوچا ہو گیا شان تساڈا
لَخٰطِـِٔيْنَ تساڈی طرفوں عاجز اوگنہارے
ٹھرسے کوئی قیامت اندر لیسی جھڑک خطاؤں
قَالَ یوسفؑ نے فرمایا کہ ہیو خوف نہ کوئی
اَلْيَوْمَ ہیں اج تھیں پچھے بکے وعدے ساڈے
وَهُوَ اَرْحَمُ رحمت والا اسدے جیہا نہ کوئی

Marfat.com

بلکہ ترا جھیاں سدا ڈٹھے پاک خداوند سائیں
سُن کر بات یوسفؑ تھیں سارے وچہ خوشیاں دے آئے
بعد اوسدے پھر حضرت یوسفؑ کرے پیار زیادہ
بہت خوشی وچہ ہتھیں کھیڈن تھیاں قدر سدا ہا
خوش مکان پیاریاں کارن یوسفؑ نے بنوائے
زری پوشاکاں تیت دوالے پاون صاحب زادے
اک دن بھایاں یوسفؑ اگے رو کے عرض گذاری
ساتھیں جیکر نال تساڈے ہویا کم خطا دا
اسیں تساڈے نال اجیہی سخت عداوت پالی
حضرت کہیا خوف نہ کرو بیٹھو شوق پیاریو
پیش تساں تھیں اہل مصر دے کہندے پردہ تساں
جد تسیں پھر آون لگے شہر مصر دے اندر
کیوں نجے نال پیغمبر زادیاں بہت محبت کردا
ایہ سو چال کرینِدے سینوں اجکل نبی بناون
جیکر تسیں نہ آوندے سانوں ان پیغمبر کہندا
خاص تساڈے آون پاسوں میری عزت ہوئی
ایسے طور قیامت دے دن واحد رب تعالےٰ
اوپر تخت بزرگی والے اوس دن بیٹھا ہوسی
بعد اوسدے پھر دفتر عملاں حاضر رب لیا وے
پڑھ پڑھ مومن اعمالاں اپنے وچہ دفتر عملاں سینے
بندہ عرض کرے گا ایسے ربا آکھی بخشی مینوں
او گنہاں دے تائیں تدہ اپنی وچ سب ڈھیا ای
رب فرماوے لے بندیا سچے قول نہ عیب کیتے میرا
تدہ جے میرا عیب کیا ہیں چا بخشیا تینوں
بندے جیکر عیب نہ کرسن نیک عمل کریندے

رحم کرندیاں والی راحم بخشنے عیب خطائیں
درد فراق جدایاں والے رب نے دور ہٹائے
ہر اک کھانا کھاون کارن حاضر بیٹھیں آ بادہ
اوجڑے باغ خزاں دے اوتے پھیر بہاراں آیاں
ہر گھر اندر شفقت پاروں فرش فروش وچھائے
فرق نہ چھوڑیا خدمت اندر اس مقبول خدا دے
یا حضرت کہ لائق ساڈوں ایڈی خاطر داری
اوس دے بدلے ساڈے تائیں آوے شرم زیادہ
پھر تساڈے سامنے اسیں کس منہ تساڈا کھاواں
جنہوں عزت حاصل ہوئی اساں تساڈے پاروں
ہر دو نوں رب شاہی دتی سب توفیق خدا نوں
لوکاں سمجھیا میرے تائیں ایہو بھی نبی پیغمبر
جانے ایہ کوئی سالک انہاں شاہ عزیز مصر دا
ایہ پیغمبر زادہ کوئی ادب آداب بجاون
ورنہ پردہ میرے تائیں ہر کوئی کہندا رہندا
تسیں اساڈی خدمت والا کیہو فکر نہ کوئی
اک گنہگار سدیسی حاضر اُمت محمدؐ والا
طرح طرح دی اوسدے اوپر شفقت مہر کماسی
حاضر اوس مومن دے اگے قدرت کنوں کراوے
کیوں پیارو ویکھو اس دے تائیں حکم حضور دوں آوے
او گنہار لکار اہل ہیں سچے جیہڑے معلم بندوں
تنہاں تساڈے آکے مینوں ان تھیں بخشی گئی
رب غفور رحیم الٰہی سینوں کون سدیندا
تاہیں ہیں غفورا الٰہی بخشنہارا بنیاں
تاں پھر نام غفور الٰہی سانوں کہہ نہ جاندے

Marfat.com

جیکر عاصی بخشاں ناہیں دوزخ وچ وگاواں — کویں غفور الٰہی اپنا نام رحیم سداواں
عاصیاں پاروں میرا ہویا نام غفور الٰہی — جیئوں یوسفؑ نے بھایاں پاروں عزت پائی ایہی
سنو حقیقت ہر دم یوسفؑ عزت کرے بھراواں — ایپر دلوں محبت ڈاڈھی ملدا باپ سنجاواں
درد فراق بھراواں والے گئے دور تمامی — لازم جے ہُن ملدا سانوں باپ یعقوبؑ گرامی
کامل درد فراقاں اندر پھیر بھی یوسفؑ ہندا — اکدن وحی خداوی طرفوں حکم نبیؑ نوں کہندا
اے محبوب پیارے تینوں حکم خدا فرمایا — کردو آرام ملایاں والا ہنیڑے ویلا آیا
خوش پیراہن لہہ دے گل تھیں کارن باپ پیارے — اس قاصد نوں جیہڑا اقول خوشیوں جاوے پیارے
انشاءاللہ فضل خدا تھیں کہندا رب تساں نوں — اکدوں ایہہ خوشبو پہچاساں نبیؑ یعقوبؑ ہوراں نوں
پچھوں جاسی جاون والا اکدوں خبر لیسال — داغ فراق جدایاں والے اسدے کتنوں دھوسیاں
سُنکر حکم پیارا یوسفؑ خوشیاں دے ور آیا — بہت سخاوت کیتی حضرت راوی ذکر سنایا
کوئی فقیر نہ شہر مصر وچ رہگیا درد رنجاناں — منگتاں جنہوں ہتھ نہ آیا فیض گنج شہانا
غنی فقیر تمامی ہوئے حضرت یوسفؑ پاروں — ریشم کپڑے سبھ نے پائیں بخشش ہوئے سرکاروں
خورد کلاناں مرد عوراناں سبھ نوں کپڑے لائے — زینت پوری کیتی اُسدن ہر کوئی خوشی کمائے
مصر مکان بہشتاں وانگوں ہویا اوس دیہاڑے — جلسہ بادشاہانہ لگا ہر جا خوشی اکھاڑے
بس ہن جھٹ ایہہ خوشیاں والے رہن سدا خوشحالی — چل ہُن خبر یعقوبؑ نبیؑ نوں دیئے سنجال والی

بیان تیار کردن برادران یوسف علیہ السلام سوئے والد بزرگوار ہمراہ پیراہن خود مو

کرن روایت جد یوسفؑ نوں حکم خدا فرمایا — بھیج پیراہن طرف مصر دی یا مقبول خدایا
کیتا حکم بھراواں تائیں یوسفؑ نبی خداوے — جاون وطن پیارے کارن ہو تسیں آوے
اِذْھَبُوا بِقَمِیْصِی ھٰذَا کرتہ کھڑیو میرا — اس کرتے دا کیتا رب نے عزت شان بھلیرا
بعضے آکھن کرتہ سی اوہ ابراہیمؑ نبیؑ دا — ورنہ وندیاں یعقوبے نوں آیا ہتھ سعیدہ
بعضے آکھن قسم حریروں جنت وچوں آیا — ابراہیمؑ خلیل اللہ نوں رب عطا فرمایا
وچ چخہ دے جدوں دے سٹیا مرد خدا دا — جبرائیل لیاندا اوسنوں کرکے ادب زیادہ
دِتا ابراہیم نوں آکر شوق پیاروں ہو — ہو گئی آتش سرد تمامی اس پیراہن پاروں
بعد اوہدے اسحٰق ولی نوں اوہ کرتہ ہتھ آیا — اوتھیں بعد یعقوبؑ ہوراں نوں رب عطا فرمایا

Marfat.com

لے یعقوبؑ تعویذ بنایا اُس پیراہن تائیں
بعضے کہن بازو دے اوتے بدھی سوہنے رے
جو بیمار پیراہن سی اوہ نال بدن دے لاندا
جیونکر اکدن پاس یوسفؑ دے آئی اک زنانی
عرض کرے یا حضرت ہیں گھر ہور اولاد نہ کوئی
کرو دعا خداوند اسنوں نظر عطا فرماوے
حضرت یوسفؑ اوہ پیراہن اوس لڑکے نوں لایا
اوہ کرتہ بابل کارن یوسفؑ کرے روانہ
فالقوہ علی وجہ ابی ایہ رکھناں نشان ضروری
یات بصیرا پھر بینائی دیوگا رب سائیں
جد یوسفؑ نے بھایاں اگے عرض بیان سنایا
دیہہ پیراہن میرا تائیں ہیں واپس لے جاواں
لگے خون آلودہ کرتہ ہیں ہی وچ دکھایا
ہُن ہیں اسدے بدلے دیہو ایہ کرتہ لیجاواں
ہوئے ایہ کفارہ اسدا رو رو کے بتلاوے
کیتا حکم جے فجری ویلے باہر مصروں جاویں
اوسدی خوشبو رب العالم بابل نوں پہچا سی
ایہ گل کرکے حضرت یوسفؑ لینی آن تیاری
نام بشیر سیانا عقلوں خبر مفسر دیندا
اس طرح خط لکھکر اوسنوں دِتا نبی تعالیٰ

گل یوسفؑ دے اندر گیتیا واقع ہوون بلائیں
بیحد برکت اسدے اندر پائی سرجن ہارے
جیسا دکھ ہوندا اک پل وچ دور تمام سدھاندا
کچھڑ اک نابینا لڑکا عاجز حال نمانی
ایہہ بال لڑکا ایہ اسنے بے پرواہی ہوئی
ہیں نمانی وا ایہہ بچڑا گھٹ کما لیاوے
جلدی اوسنوں نور اکھیں وارب عطا فرمایا
بیشک اوسدے پاروں اوسنوں ملسی نور خزانہ
اوہ پہنچا بابل میرے جینوں قرب حضوری
بیحد شان حضوروں حاصل اس پیراہن تائیں
مرد ہووے اوسے ویلے یوسفؑ نوں فرمایا
رونے باپ نابینے تائیں خوشبوں وچ ہساواں
جس کرتے دے پاروں بابل اکھ نابینا آیا
راضی ہووے باپ پیارا سب اوگن بخشن والا
تاں پھر یوسفؑ صلوات اللہ اسنوں اوہ پکڑاوے
منہ کر طرف کنعان پیراہن وا دیوے جھلاویں
سنگھ خوشبو پیارا بابل ٹھنڈا ٹھار ہو جا سی
بھایاں تھیں پہلے حضرت بانامہ لیتا جاری
وانگ سواراں پینڈا پیدل ڈیڑھ سو نت کر دیندا
جیونکر وچ تفسیر یوسفؑ دے ہے مفسر جانا

بیان نامہ نوشتن یوسف علیہ السلام جانب والد بزرگوار و مطلع کردن از حال خود

اول حمد ہزاراں اوسنوں جس جہان اُپایا
خود مختار مقتدر عالی اُس بن ہور نہ کوئی
جیکر چاہے وسدے رسدے اپنے کھنڈا دیوے

واحد لا شریکی والا بیپر آواز سنایا
میلن اتے وچھوڑن والا واحد مالک سوئی
جیکر چاہے کھنڈے پنڈے پھر اوہ جمع کراوے

Marfat.com

کوئی نہ اوسدے کرنے اندر آکے دم مریندا
ایہہ پر اوسدے کیتے اوپر صابر شاکر رہیے
ہر کم اندر حکمت اوسدی جیکر سمجھے کوئی
تنگی دیکھے رب تبارک نیکاں نوں آزماندا
جیوں یعقوبؑ یوسفؑ دے تائیں تنگی رب دکھائی
ہیں غریب نمانا یوسفؑ خاص تساڈا بردہ
حیدوار تساڈے کولوں جدا اسانوں کریا
کدیں نہ نیر اکھیں دا سکا جاری رہے خوارے
ہر دم رب دے خوفوں ڈر کے رہیا چپ نماناں
آخر حکم آیا رب طرفوں باپ تساڈا اوسی
بھیج پیراہن حکم حضوروں ایہہ بھی آیا سانوں
اکھیاں نے پیراہن تساں لا ناں پکڑ ضروری
سارے خویش اقارب جتنے لے ہمراہ سدّوں
کاں تساڈے بھایاں دے ہتھ تحفے اسیں گھلیاں
ہک دستار تساڈے کا سن الیسی کراں روانہ
الیسی بہتر کر کے آناں یا مقبول ربانی
شہر مصر دے ساکن سارے ویکھ ہووں قربانی
اساں غریباں نوں آملنا قدم رنجہ فرما کے
عالی شوکت شانوں آناں تا بجو مصری سارے
شوکت شان امیری والا ہیں کر کے سیانہ
ایہہ گل لکھ کے حضرت یوسفؑ اوپر مہر لگائی
بھایاں تائیں عجب طرح دی خوشبو لائی
وہ سنواوڈ کنک والد کے کیتا نال روانہ
ہور اسباب ہزاراں دتے نوکر نفر گرامی
ستھ پردار نبیؑ دی خاطر تحفے ہدیئے گھلے

واحد خود مختار ہمیں اوہ چاہے توں کریندا
تنگی پاروں غفلت کر کے سخن خلاف نہ کہیے
حکمت یا بھلوں بندے اوتے کدیں نہ تنگی ہوئی
ویکھاں صبر کرے یا صبروں اپنی پیٹھ ولاندا
بعد اوسدے پھر ملیں والی بھی تدبیر بنائی
اجکل شہر مصر دے اندر ہاں میں شاہی کردا
قسم خدا دی ہر دم چشمہ رہیا اکھیں دا بھریا
ملنے تیرے نوں نال دردیاں عرض کیتی سرکارے
ایہہ پر ہٹکا رکھی کسدم آوے حکم ربانوں
تیرا اول کنعان شہر دے جاون عمل نہ ہوسی
اوہ بھی اسیں بلاشک جلدی دیساں بھیج تسانوں
نور تسانوں واپس ملسی پکا حکم حضوری
لائی دیر نہ تساں یا کل بہت شتابی آویں
ہر دکا سن شتر اسواری بھی ارسال کریساں
جتھیں معلم ہووے آپے شوکت شان شہانہ
جو کوئی ویکھے اوہ آپے نبیؑ الٰہی جانے
آکھن کیئے نبیؑ خدا دے پیغمبر کنعانی
دونویں ہین او دیکھن تینوں یا مقبول خدا کے
پاک جمال تساڈا تک کے ہوون صدقے وارے
بیشک نال بھراواں سبھ کجھ دیساں کر روانہ
بعد اوسدے پھر تحفے حاضر آندے نبی خدائی
قیمت حد شمار نہ کوئی راوی خبر سنائی
جھلی او کھٹا زر نقد ول لدے بیحد نال خزانہ
جیھڑے آئے نیاں جانڈیاں راہ وچ خدمت کرن تمامی
ہر دے کاں سواری بھیجی چڑھ آون ہیں دے

Marfat.com

کل بہتر بندے آہے خاص اولاد یعقوبوں
سبھناں نوں بخشش سواری ہوئی اس یوسفؑ محبوبوں

ہر دے کان پوشاکاں کھلیاں کپڑے سارے رنگیندے
نازوں کر کے آون پوشاکاں جانب یار سجیندے

دو غلام دتے سنگ حبشی ہر بندے دے کارن
بیہڑے سفر مکان وچالے خدمت ٹہل گذارن

اک اڈے اک اٹھے ہو وکھو وکھ سواری
اولیوں نال کرندے آون ہر اک خاطرداری

اہل کنعان نے شام مصر دے جو نفیس کہاندے
عجب طرح دے تحفے بھیجے یوسف کان انہاندے

جد اسباب آمادہ ہویا ہوئی آن تیاری
بھایاں اگے حضرت یوسفؑ اولوں عرض گذاری

ایہ زر نقد جو نال تساڈے ہے ہمراہ چوایا
ایہ سبھ نام خدا دے اتے چاہناں تساں لٹایا

جو مسکین سوالی آکے کرے سوال تسانوں
خالی مول نہ واپس کرناں دیناں کجھ اونہاں نوں

باقی سبھ تساڈا اتر کہ غیراں دخل نہ کوئی
جاؤ آنوں باپ پیارا وچھڑیاں مدت ہوئی

ایہ سواری بابل کارن دیسی وچ اونہاں نوں
اسدے اوپر روزانہ چڑھنا ہووے آکھ تسانوں

ہدیہ عرض گذارش کر کے واپس جلدی آناں
لے آوناں ہمراہ شتابی بابل درد رنجاناں

ایہ گل کر کے بھایاں تائیں رخصت حکم سنایا
نالے اوس بشیر قاصد نوں حضرت خط پھڑایا

بیان روانہ کردن یوسف علیہ السلام بشیر را قبل از رخصت کردن برادراں بسوئے یعقوبؑ و تفصیل حال بشیر

اول اوس بشیر قاصد نوں یوسفؑ کرے روانہ
ڈیڈھ سو کوہ جو بینڈا پیدل کر دا مردیگانہ

کجھ حالات بشیر شخص دے تینوں بول سناواں
اوہ بھی دور وچھنا گھر تھیں خستہ حال نتھاواں

کجھ دن اوس بھی نال نبیاں گھر یعقوب گذارے
آہا چھوٹی عمراں اوس نوں پئے قضیے بھارے

گھر یعقوبؑ نبی دے ہیسی اوس دی لونڈی مائی
چھوٹی عمر بشیر تیتر نوں رکھدی گھر جائی

نبیاں بین نبی دے گھر وچ جدوں تولد پایا
چھوٹا رہ گیا بال ایاناں مائی رخت اٹھایا

اوس بشیر دی مائی تائیں پیغمبر کنعانی
دودھ پلاون کارن دتا اوہ حضرت دی جانی

دونویں لڑکے عاجز اوڑھی پالے لا پیارے
خدمت کرے برابر ہر دی اوس نبی دے باروں

جدوں بشیر وڈیرا ہویا دتا وچ نبی دے
لگا نیر جدائی والا اوس مائی دے سینے

وچ حدیث مبارک آوے پاک نبی فرماوے
کوئی نہ لڑکا جہڑا آناں تھیں دور کرایا جاوے

کیوں جو سبھ تھیں ماواں تائیں ہوندا پیار بچے دا
نال شفقت دے اوہ پالن کٹ لگاوے بھارے

دور کرے جو ماں دے کولوں عاجز بال ایاناں
جد روزے ہاں جنت اندر آوے مرد ریاناں

Marfat.com

دور وچھوڑن والے اوپر سخت مصیبت آوے
جدوں بشیر فروخت کیتا پچھوں اسدی مائی
رووَن ہین نگینے دووین صبر آرام نہ کوئی
روے زار پکاراں کردی اے ستار غفارا
ناہجو معلوم ہوے اوسنوں حالت درد جدائی
ہین مسکین سنائی واجیوں اس فرزند چلایا
حضرت کہیا مسکیناں نوں جو کوئی دکھ پہنچاوے
ہتھ پرے اوہنھیں لکھیا ہوندا وچ درگاہ ربانی
سنو حقیقت خواب وچالے اس کنیزک تائیں
جیوں اس تیرے کولوں بچھڑا وچیا دور کدائیں
جیوں اس تینوں درد جدائی دتی یا ہن گیا ہو
پھر جد اوسنوں وچھڑیاں والی خبر سنائی کوئی
اوہ بشیر یعقوبوں پہلے تینوں اسیں ملاساں
آخر یوسفؑ بابل پاسوں غیرت ریدی یاروں
حق عدالت پوری ہوئی پایا درد جدائی
اوس یوسفؑ نوں تخت مصر دی دتی رب شاہی
ایہہ حال نہ معلوم کوئی قدرت رب غفاروں
چپ دلیل نہ کجھ اس گل دی رل کے کرن گذارہ
آخر جد ول ملاپاں والی گھڑی کرم دی آئی
اسی برس گذشتہ ہوئے اندر درد جدائی
کٹ مسافر جسدم نیڑے آن ہویا کنعانے
اسدی مائی رستے اوپر کپڑے دھوندی آہی
اے مائی کجھ دس اسانوں پتہ یعقوب نبیؑ دا
سن مائی بتلایا اس نوں دس اے بچڑا مینوں
کوئی کلام نہ ہوسی تینوں اوس حضوروں

جیوں یعقوبؑ نبیؑ دے تائیں پہنچے غم دے ہاوے
درد پتر دے کولوں عاجز تنگ نہایت آئی
سخت مشقت اوسدے اوپر آکر نازل ہوئی
توں بھی دور کریں اس کولوں کوئی پت پیارا
ہا ہجر ازمایاں کوئی نہ جانے حال کسے واکھائی
ایہویں دور کریں اس کولوں یا رب بار خدایا
اوسے ویلے عدلوں اوسنوں بدلہ بھریا آوے
ذرہ عمل جو کردا اوسدا بدلہ پاوے جانی
کر صبر اے عاجز وائی حکم کیتا رب سائیں
ایہویں دور کریساں اسیں اسدے بچڑے تائیں
اسیں بھی اوسنوں ایویں کرساں حکم آیا درگاہوں
اوستھیں پہلے تینوں پاسی دلبر دوست اسومی
اوستھیں بعد یعقوب نبیؑ نوں پت دی خبر سناسا
بھایاں بچہ فروخت کیتا حکم ہویا گھر باروں
ودووں اوس یعقوبؑ نبیؑ دی جند لباں تے آئی
اوہ بشیر غلام نکاناں اسدے پیش سپاہی
یوسفؑ کجھ نہ جاتا ایہہ بھی ہئی ساڈے گھر باروں
وہن تائیں ورو یرا امروں کجھ نہ چارا
اوہ بشیر بشارت کارن ٹوریا نبیؑ خدائی
لے کے خط یعقوبؑ نبیؑ نوں ویلوں چلیا بھائی
مدت ہوئی گھر حضرت دا کیوں نکر دلوں بھلانے
اسدے کولوں پچھدا آکے اوہ مقبول الٰہی
کس جاگہ تے رہندا ہے اوہ عاجز درد رسیدہ
نال یعقوبؑ پیغمبر رب دے کی کجھ ہے کم تینوں
مفتی بندہ پویگا تینوں گرچہ آیوں دوروں

Marfat.com

اوس یعقوبؑ کنوں یوسفؑ ہے ہویا گم جدوں کا
جدھرے گیا پیارا جانی خوشیاں نال ہٹایاں
حجرہ اک علیحدہ اوسنے لیا ہجر آزار دوں
جو کوئی اوس حضرت دے اگے عرض کلام سناندا
بگراں خبر یوسفؑ دی تے پچھے ست کنے ڈھیوی
سن بشیر تنیا یا اگوں سن لے عاجز نائی
جس یوسفؑ دے کارن ہوئے روندیاں عمر بتائی
تینوں خود اس یوسفؑ گھلیا دین سنیہا آیا
کہندی یارب وعدہ تیرا سچا ہو گیا سارا
میں مسکین نمانی دا بھی پتر عاجز آہا سو
تدھ نے وعدہ کیتا سی ایہہ یارب واحد سائیں
او ستھیں پہلے دور کریساں تینتھیں درد جدایاں
کول بشیر سنے سبھ گلاں واقف حال نہ کوئی
ڈھول ویل بشیر کریندا کون ایہہ بڑھی مائی
کہے بشیر نمانی تائیں دس حقیقت مائی سو
تینوں سنے خوش ہونا سی میتھوں انتا روون آیا
کہن لگی اوہ یوسفؑ جدوں جدا ہویا گم یعقوبوں
جاں میں رب نوں عرض سنائی غیب آوازہ آیا
نالے ایہہ یعقوبؑ نبی دا بیٹا جدا کریساں
پھر جد اوسنوں بچھڑے والی خبر سنائی جاسی
ہن تینوں خبر یوسف دی دیون یعقوبے نوں چلیا
درد ہوسی غم درد یعقوبے اس خوشخبری یار دل
بھج گئی اس یعقوبؑ نبی دی مرضی جو میں خداوی
واللہ اعلم کدوں پیارا داگاں وطن ولاسی
ہاکے بشیر نمانیاں تینوں اسدا ناواں نائی

ہو گیا گم پیغمبر کولوں صبر آرام تدوں کا
نور نورانی چشماں وچوں دور ہویاں روشنایاں
گور کنارے پہتا بیشک درد یوسف دیا رکیا
کجھ جواب نہ اوسدے تائیں پیغمبر فرماندا
یوسفؑ باہجوں منہ تھیں باہر لے کلام نہ کوئی
اوسے دی میں خبر سناون آیا ہاں اس جائی
اوسے دی میں خبر سناواں ٹھنڈیاں واں وچ سینے
کی لکھاں جیوں سن کے مائی شور فغاں مچایا
مل پیا یعقوب نبی نوں خوش فرزند پیارا
اس دی خبر نہ آئی اجنک ہویا کول گتنا ہے۔
جد فرزند ملا وا لگا میں یعقوبے دے تائیں
میں اوہ وقت نہ آیا آیا جسنے بار مسوکایاں
اصلی حالوں دوہاں والانوں بالکل خبر نہ ہوئی
تنگ نہایت کیتا اوسنوں غالب درد جدائی
تدھ کیوں درد بابا یوسفؑ دی جان میں خبر سنائی
کی ایہہ حکمت دس اسانوں پتہ نہیں کجھ پایا
او ستھیں پہلے بچھڑا میرا گم ہویا مجذوبوں
نال روایے ضعیفہ تینوں جاسی پٹ ملایا
تیرے وانگوں درد جدائی اسدے پیش آئی ا
او ستھیں پہلے اللہ تینوں خیر سر دیوہ ملاسی
وعدہ سو جیسے لبر سادا اجے نہ مدا لیں دلیاء
باقی دور ہی ہاک میں ہی سجناں دے دربار دوں
باقی وچہ او ڈلیکاں رہ گئی عاجز جیندا اسا ڈوی
سویاں نال وچھوڑی ڈاڈھی ہو گئی جیندا او دا سی
جس بچھڑے دے درد جدائی تینوں کا نائی لائی

کہندی ہیں اس بچھڑے تائیں نام بشیر سدیندی
سُن بشیر نہایت رونال کر کڑک آواز سنایا
رب دا وعدہ سچا بیشک آ مل جلدی مینوں
سُن کے درد رنجانی مائی مرحبا ہے الا یا
ہوئی دور بیماری سبھو دسے آزار پورانا
حال حقیقت سبھ مائی نوں بیٹھ بشیر سنائی
بعد اوسدے پھر کپڑے دھو کے ہوئے اُٹھ روانہ
کرن روایت اس تھیں پہلے نبی یعقوب ہوراں نوں
جد ول بشیر روانہ ہویا مصر ولوں باہر آیا
تاں پھر اوٹھ روانہ ہوئے سارے صاحبزادے
مرحمہ ہوئے لے پیراہن داؤ وچہ جھلایا
عرش مجید ول دا عاجز نے رب تے عرض الائی
خوش خوشبو پیراہن والی حضرت نوں پہچاواں
حکم ہویا جا جلدی لے ہیں وہیہ خوشبو اونہاں نوں
سنکے حکم حضور ول وائے لائی دیر نہ کوئی
عاشقاں نوں اس وار صبا دی بھید جتنا ہوندی
جیونکر اوہ ہر بار سجن ول نت پیغام بھجیندا

ہر ویلے اوس پردیسی نوں بہت پیار کریندی
اے مائی میں عاجز بچھڑا شہر مصر تھیں آیا
نبی یعقوب نوں اول بچھڑا ادب تے ملیا تینوں
گل لگ ملی تیتر نے تائیں درد فراق سدایا
مل بیا دلدار گرامی ہویا فضل ربانا ایسی
جیوں جیوں حالت گذری اوسدی اندر حال جدا
وچہ دربار یعقوب نبی دے پھریا نیک زمانہ
بو پیراہن والی آئی دوستاں حال تسانوں
بگروں رخصت حکم بھراواں یوسف نے فرمایا
باہر شہروں جیدم آئے کر کے نیک ارادے
جیونکر دسدیاں واری حضرت یوسف ہسی فرمایا
یا رب حکم کریں تے جاواں جانب نبی خدائی
روندے درد رنجانے تائیں جا خوشخبر سناواں
یاراں نوں جو بار بلاوے اوہو پیارا سانوں
لے پیراہن تھیں خوشبوئی اوہ ول حاضر ہوئی
وہن پیغام اسینوں جس دم تنگ طبیعت ہوندی
لکھ لکھ چٹھیاں وا صبا دی ہتھیں نت سونپیندا

غزل

جانا صبا سے جلد ہی ماہی کے دوار پر
اس ہند کی نگریں آتا صبر نہیں
مجھ کو بلا لو اپنی خدمت میں یا حبیب
گر کوئی پیغام لاوے تیرے حضور سے
ایسا ہجر تمہارے مجھ کو جلا دیا
جاں ہے لبوں پر آئی حالت فراق میں
یارو نہ ہجر ی ہجور کے جگر میں تو

ماہی کو عرض کرنا لبوں سے میری خبر
ہر دم ستاتا مجھ کو ظالم درد ہجر
پھرتا ہوں حال خواں میں تیرے دیدار
قسم ہے بیماری زائل مجھ سے ہو سر بسر
دل کو کیا بے پاوے گر ڈھونڈھے کو اندر
جانا نقاب کھینچ ڈالوں ذرا نظر
تم ہو بہا دے اندر پہنچے ستاں ضرر

Marfat.com

زندگی میں گر نہ ملیا جام وصال کا
رسوا نہ ہونے دینا مجکو اے یار رسول

روتا چلیگا روح بھی جلتی رہیگی قبر
رب چھوڑ انا تم نے آذھر کو در حشر

سنو حقیقت جدوں صبا نے آندی اوہ خوشبوئی
آئی جد خوشبو نبی نوں بتلائیا

نبی یعقوب دی خدمت اندر آ کر حاضر ہوئی
جیونکر وچ قرآن اپنے دے ربّ ذکر سنایا

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَن تُفَنِّدُونِ
قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ

پس جس وقت بھرا یوسفؑ دے باہر مصروں آئے
البتہ میں پایا خوشبو حضرت یوسفؑ والی
آکھن لگی حاضر مجلس قسم خدا دی سانوں
مدت ہوئی مویاں اُسنوں وچہ جنگل بیابانان
حضرت عرض گذارے سبہنوں نہیں معلوم تسانوں
اگے اساں تسانوں کہیا بیشک کتنی واری
آپ موئیاں گلاں کردا ہو گیا سخت دیوانہ
پاک اُمید خدا دی وردی دیسی میل پیارا
تسیں اسانوں کہو دیوانہ اپنے عقلوں سارے
وقت قریب صالت والا آن کھلا ہن نیڑے
بعد اوسدے پھر حاضر آیا اوہ بشیر سیانا

گھر وچہ باپ او نہاندا بیشک مجلس نوں فرمائے
توڑے تسیں نہ بات میری ہو گئے اقبالی
مردیاں تیکر وہم یوسفؑ دا بھلسی نہیں تسانوں
اجے اڈیک رکھو پھر او سی اسیں ایہ بات نہ مانان
جیکر حکم ہوندا تاں دسدا ایہہ منع اسانوں
کہسو اس نابینے تائیں خشکی ہو گئی بھاری
نہیں بلکہ ہیں اپنی عقلوں کامل سگھڑ سیانان
نیڑے مہلت آگئی سانوں حکم ہو گیا آشکارا
ایہہ سانوں ربّ دے پاسوں پاک اُمید پیارے
جھگڑے درد فراقاں والے جاسن جلدی نیڑے
دس کہاں آذھر کویں یوسف دا دسیں حال دہانا

بیان آمدن بشیر بحضور یعقوبؑ پیش کردن خط

جدوں بشیر نبی نوں ملیا اوتھیں پچھے بھائی
جسدے وچہ رسول خدا دا اوہ کی درد رنجانا
اکھیاں چوں روشنائی ساری دور کدا ہیں تی
حالت ویکھ بشیر نمانا دلوں دلیل گذارے
کیہا خوش رخسار حسن دا سی یعقوب نبی دا
دو نویں نین نابینے ہوئے روندیاں دردآزاروں

حاضر پاس یعقوب نبی دے آئے بیٹھا نانی
سوہنا قد سرو دی وانگوں غم کولوں کرمانان
وانگ کمان ہویا قد جھک کر حال نہ رہیا کوئی
بے پرواہی ربّ دی جس نے کیتے نبی بیچارے
اج ہن ہجر فراق وچھلے ہو گئی پشت خمیدہ
ڈٹھا گردا کھاندیں تے غم حضرت دی پاروں

Marfat.com

جس دم ہوش آئی یعقوب نے رو کر عرض گذاری
دور مسافر پردیسی تُوں تک کے حال نماناں
ادب سلام زیادہ کر کے عرض بشیر کریندا
جس یوسف دی غم نے تینوں موت قریب پہنچایا
ایہہ یک چٹھی ہتھ دی لکھ کے مینوں اوس پھڑائی
خوش فرزند تساڈے والا شہر مصر وچہ ڈیرا
سُن کے بات پیغمبر رب دے شکر الحمد الائیا
دس اے مرد اہینوں کیہڑا دین پیا سے والا
سُن حضرت فرمایا شکر ہے واحد رب خدا دا
کرن روایت حضرت یعقوبؑ اسے پاروں روندا
چھوٹی عمر متاں پھر جائے ایہہ بھی خوف کریندا
جد یوسف نوں وچہ مصر دی ملیا دوست باری
یا حضرت کیوں رُنے اتنا اندر درد جدائی
جیکر اس دنیا دے اتے میل نہ ساڈا ہویا
سنکے عرض یعقوب گذاری سُن لے لخت جگر دی
متکے یوسف دلبر میرا دین کنوں کھس جائے
وہنوں جو برگشتہ ہویا کدیں نہ جنت جاسی
میں بھی اس گل پاروں رُنّا متکے روز جزائیں
اسپاروں میں روندا رہندا عاجز درد رنجانا
واہ سبحان اللہ رب پاسوں گئے پیغمبر ڈردے
نسلاں تے وڈیایاں اوپر رب نہ راضی تھیندا
یوسفؑ کارن روندا چلیا نبی یعقوب سُہارا
اپنی ذات جو تکدا حضرت بالکل خوف نہ کھاندا
ہر دم رب دی خوفوں ڈر دے ذات نبیاں نہ کوئی
ایسا جیا دوزخ اندر کافر ہو کے چلیا

کون کوئی تُوں دردی ساڈا دس حقیقت ساری
ڈٹھا ہوش بیہوش زمین تے دس کجھ حال ویہاناں
میں بشیر بشارت والا ہاں خوشخبر دسیند
اوسے یوسف دا میں مصروں خوش پیغام لیایا
پڑھ حقیقت اوسدے وچوں یا محبوب خدائی
شاہی کردا ملکاں اندر حضرت یوسف نیر
پھیر بشیر شخص دے تائیں حضرت نے فرمایا
عرض کیتی ہو وادے والا پھڑیا اُسنے جا
جس نے دین تحقیق اوپر رکھیا صاحبزادہ
ایہہ دلوں یقین نہ یوسف دین اصلی تھیں پھو
ہر دم رب تبارک اگے رہے دعائیاں
رو کر یوسف بابل اگے ادبوں عرض گذاری
ناں سی خبر جو اک دن ملسی عمر پدر یوسف کہیا
رکھسی روز قیامت اندر پھر کیوں اتناں رو
محشر کارن میں اساڈے رہندی زاریاں کر
چھوٹی عمراں مت کی اوپر شیطاں غلبہ پاوے
ناں وت خویش قبیلے تائیں جا کر مکھ دکھاوے
نال یوسف آکھے مینوں پاروں عجب خطا نیر
شکر کیتا جد دین اصلی تے ڈٹھا مردریا
رکھے خوفوں کدیں نہ آسے سخن زیادہ کر
نیک نبیاں اعمالاں پاروں رب تکھیں کجھ ڈ
ایہو خطرہ پرتے ناہیں دینوں دلبر پیا
ایہہ ڈراں اوپر تکیہ ناں سی کجھ اوہناں ند
معلوم سی جیوں نوح دے اُوتے بیٹا اپنی
گرچہ نسل پیغمبراں ہے سی قہر النسبہ بل

Marfat.com

اوہو بے پرواہی رب دی جو کوئی دل وچہ پاوے
ذاتاں تے ہور نسلاں اوپر کجھ خیال نہ لاوے

بس آڈھو ہنیں شان اساں نوں ذاتاں تے نسلاندا
ہکو تکیہ رب دے دروا جو غفار سداندا

بیان حاضر آمدن اولاد یعقوبؑ پیش والد بزرگوار و بینائی یافتن بسبب پیراہن

سنو حقیقت بعد بشیروں آ گئے سارے بھائی
خستہ حال نمانیاں انگوں سبھناں شکل بنائی

سر برہنہ ننگے پیریں آن وڑے سرکارے
رو رو عرض کرن یا والد اسیں ہاں اوگن ہارے

بہت ساڈی طرفوں ہوئی ہن پر غلطی بھاری
اسیں اولاد تساڈی ساڈوں بخشو بدکرداری

اوہ پیراہن یوسف والا آن کرن نذرانہ
نالے عفو قصور اپنے نوں کردے عذر بہانہ

ہور روایت نقرہ کاروں ویکھن اندر آئی
صرف یہودے کرتہ آندا ہور نہ آئے بھائی

جدوں ہوئی حکم پیراہن دلیجاون دا پایا
ننگے سر پیادہ ننگی پیریں طرف وطن دی دھایا

ست روٹیاں ہکو اکر پلے پایاں مرد ربانے
اسی فرسنگ پینڈا کر کے پہتا آن ٹکانے

کجھ اوہناں روٹیاں تھیں باقی ہیسن اجے نوالے
آگیا جلدی مرد یہودا شہر کنعان وچالے

حاضر آن ٹکایا کرتہ نظر ٹکانے آئی
جیہڑی کرو وچہ کلام اپنی دے رب نے خبر سنائی

فَلَمَّآ اَنْ جَآءَ الْبَشِیْرُ اَلْقٰىهُ عَلٰى وَجْهِهٖ فَارْتَدَّ بَصِیْرًا ۚ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ
اِنِّیْۤ اَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۝

پس جد خبر سناون والے آ خوشخبر سنائی
کرتہ رکھیا منہ دے اوپر پھیر ملی روشنائی

حاضر مجلس والیاں تائیں حضرت نے فرمایا
اوہناں لوکاں جو آکھ دیوانہ حضرتنوں جھٹلایا

لے لوکو میں ناہی تسانوں ایہہ گل بول سنائی
جاناں ہیں رب طرفوں جو گل تسیں نہ جانو بھائی

تسیں نہ منو بات اساڈی کہو دیوانہ سانوں
اج ہن سچی بات اساڈی ہوئی معلوم تسانوں

کتنی وار خداوند سانوں خوش پیغام سنایا
یوسف دی ہن ملن والا ایہڑے ویلا آیا

آخر رب تبارک طرفوں ہو گیا وعدہ پورا
اجکل وچہ دربار سجن دی کرسالی نسخ حضورا

کرن روایت وکھری جاگوں لو پیراہن والی
پہتی یعقوب نبی نے معطر عالی

دوجی مجلس ہور کسینوں کجھ خوشبو نہ آئی
اس دے اندر بھی ہک حکمت مخفی سی رب پائی

باراں دن پہلے اس حالوں حضرت خبر سنائی
سانوں اج خوشبو یوسف دی پیراہن دی آئی

کیوں اوہ مجلس وچ تائیں نال پہونچی خوشبوئی
دساں حال حقیقت اوسدی جویں روایت ہوئی

Marfat.com

اوّل دوست نوں جو دوست خوش پیغام گھلیندا
جیوں مومن نوں وقت نزع دی خوشبو جنت آوے
اوہ پیراہن عظمت والا کیتا اللہ سائیں
جس دم اگ دے اندر ڈالیا پھڑ نمرود کمینیں
اگ ہوئی گلزار تمامی قدرت رب غفاروں
بعد اوسدے اسحاقؑ نبی نوں اوہ پیراہن ڈھکیا
اودیوں اوس پیراہن تائیں نبی تعویذ بنایا
جد بھائی کھوہ سٹن لگے اوہ تعویذ نہ کھولا
اوس پیراہن اندر رب نے بہجد برکت پائی
اوہ پیراہن جدوں ہووے باہر آن کھلوتا آیا
بہشتی اوہ خوشبو نبی نوں محرم سی جو حالوں
رحمت رب دی وسنوں ملدی جیہڑے لائق ہوون
رحمت واد الٰہی اوسنوں آن بناوے سنگی
جے نہ قسمت چنگی ہووے لکھ کوئی جیہڑی پاوے
اوس پیراہن دی خوشبوئی حضرت معلوم کیتی
سمجھ لیا یعقوب نبی نے جنت دی خوشبوئی
ملسی آن پیارا سانوں اوہ یوسف دل جانی
ہور روایت تاں حضرت نوں اوہ خوشبوئی آئی
دل وچہ بیٹھیں مکان جنہاں ندا ہووے آن پیارو
اوہ مراد ضرور اونہاں نوں دیندا رب سائیں
جو کوئی رب دی رحمت اُتے نظر بچارہ دھردا
جو کوئی اوس دے قہر عذابوں استغفار کریندا
عین محبت دل جس دے وچ ہووے بھاویں کیسی
حب یوسف دی دل یعقوب بیشک آہی پڑی
سنو پیراہن جد گھلیا تے حضرت صاحب لایا

ایسا مخفی بھیجے جنہوں دوجا نہیں سنیندا
دوجی حاضر مجلس جتنی خالی ہی رہ جاوے
جنت وچوں بھیجیا حضرت ابراہیمے تائیں
اوسدن اوہ خلیل اللہ نوں گرتہ وچ دتا سی
بچیا اگ تھیں نبی خدادا اوس پیراہن پاول
اوس تھیں پچھیں یعقوب نبی نوں اوہ چولا ملگیا
نال پیار یوسفؑ دے گل وچ پیغمبر نے پایا
ایہہ اوس دا گل دیوں چوں لہ لیئو نے چولا
بدن اوتے اوہ ملیا ہویا جہندی مرض نکالی
ملے ہوا چو طرفی اوسنے آن خمار ہو لاتھیا
چپ چپاتی اوہ خوشبوئی لنگھ گئی دوجیاں لوں
نالایقاں تو کجھ نہ ملدا انجو کیہر پھر روون
جس دی آدھ رب لطفوں قسمت ہووی چنگی
حاصل کجھ نہ ہووے اوسنوں نکدا ہی رہ جائے
دوجیاں خبر نہ ہوئی بالکل جو کہانی ہوئی
خوش پیراہن یوسفؑ وچوں تہانوں حاصل ہوئی
تاہیں مجلس اندر حالت لو پیا نبی ربانی
دل تھیں عین محبت اوسنوں نال یوسف بھائی سی
پل پل اندر تیرا اونہاں نوں بخشش ہووے سرکاروں
جیو نکر روز قیامت ملسی مولا طالب تائیں
رب بھی اوس دے بخشن اوتے خوش ہووے اے مردا
رب فرلوے تاں روا انتاں آہ تینوں بخشیندا
رب العالمین حق اوس دے وچ بات کریندا اوسنی
تاہیں دکھری خوشبو حاصل کیتی نبی حضوری
ہور نور اکھیں دا حاصل رب نے فضل کمایا

Marfat.com

بعد اسدے اوہ خط یوسف دا پڑھیا حضرت سارا — نالے اوس بشیر قاصد دل کیتا نبی نظارا
نبی یعقوب کہیا اوس تائیں دس ای مرد امینوں — کون کوئی توں کیونکر یوسف کتھوں لیا تینوں
کیکچھ نام تیرا اے قاصد دس حقیقت ساری — تاں پھر ادبوں پیش نبی دے اُس نے عرض گذاری
یا حضرت ایہہ بردہ تیرا نام بشیر ہمارا — حاضر اس گولی دا ہیں ہاں پُت پیارا
چھوٹی عمراں ہیرے تائیں دیسوں دور کرایا — اج ہن دانہ پانی مینوں پھر ادھرے لے آیا
سُنکر بات پیغمبر رب دا ہووے کردا زاری — درد وچھوڑیاں والی پھر آیاد پئی گل ساری
کہنا ای بشیر اسانوں اگے خبر نہ آہی — غالب درد جدائی ہوندا رہندی بے پرواہی
تاہیں اساں تساڈے تائیں دور کیتا گھر باروں — قسم خدا دی بات ہوئی ایہہ بے خبری دے باروں
ہن معلوم ہویا جے ہوندا ظالم درد جدائی — ہن نہ ایسی وچہ حیاتی کرساں کار روائی
پر ہن دس اساڈے تائیں دل اپنے دا بھاناں — خاطر تیری رب دی اگے کراں سوال نماناں
کہیا بشیر پیغمبر رب دے دنیا لوڑ نہ کوئی — دنیا دے طالب دی تائیں حاصل بے ابروئی
پر ہک کرو اساڈے کارن نیک دعا شتابی — تلخی جان کندن تھیں رکھے جیہوں ذات جنابی
جنت وچہ مقام اسانوں بخش کرے سرکاروں — دور نہ کرے نکالے تائیں خاص اپنے درباروں
تاں پھر حضرت حق اوسدے وچہ نیک دعا فرمائی — وقت نزع آسانی اسنوں بخشیں ذات خدائی
راضی کریں بشیر شخص نوں اندر دوہاں جہاناں — جیہوں اس راضی کیتا مینوں یا رب پاک توانا
بخشیں عیب قصور تمامی اسدے فضل کماہوں — دوہیں جہانیں دور نہ کرنا رنگ اساڈے ناوں
ہوئی عرض قبول نبی دی وعدہ رب بنایا — بیشک اساں بشیر شخص دا عالی شان ودھایا
واہ سبحان اللہ خود مرسل جہاناں نوں بخشاون — کیوں نہ اوہناں کان آوانے بخشش والی آون
بس آ ڈھیہن در اسانوں ہور عجب انہاں نے — جیوں اسباب تیار کیتا سی نبی یعقوب ہوراں نے

بیان مہیا کردن اسباب یعقوبؑ قبل روانگی بر مصر گوید

بعد اوسدے اسباب جو شاہاں شہر مصر تھیں آندا — حاضر پیش تمام کیتو نے راوی ذکر سناندا
گھوڑے اوٹھ اسباب خزانہ حبشی اور کبیرے دے — ہور جو مال متاع سی سارا سبھ کجھ حاضر کردے
حاضر کر فرماون لگے سب مقبول غفاری — امر تساں نوں یوسف والا جلدی کرو تیاری
ٹریاں دیر کیہی ساڈے تائیں یوسف نبی خدائی — جلدی آنا جلدی آنا بہت تاکید بنائی

بھی تاکید کیتی جو آنوں سبھ اولاد گرامی
ہر دے کارن ایہہ اسواری خود یوسفؑ نے گھلی
کوئی نہ دیر لگاوے بالکل حاضر آون شتابی
سن کر بات پیغمبر رب دی کیتی آن تیاری
نالے خط وچ آہے یوسف بہت تاکید لکھائی
شوق کمال ملن دی مینوں جلدی کر کے آنا
دتاں ہویاں ملیاں مینوں درد فراق ستایا
حضرت نبی یعقوبؑ ہوراں جد لکھیا ڈٹھا سارا
حکم کیتا فرزنداں تائیں کھولو نقد خزانہ
تاں پھر کھول خزانہ سبھو رب دی راہ لٹایا
بعد اس دے پھر ملنے کارن ہوئی آن تیاری
رستہ شام سجن دا جس دم حاضر نظری آیا
سجناں واجد عاشق تائیں معلم وطن ہو جاندا
سر پر اوس سجن دے جاوے اوہ عاشق مردانہ
اینویں ہر مومن دے تائیں وقت نزع دے بھائی
خوش پیراہن جنت وچوں ملک الموت آنیندا
تاں پھر جنت باغ بہاراں دا اوہ جلوہ پاوے
تنگ ہو کے اس دنیا اندر اگلیاں تک بہاراں
جیوں یعقوبؑ وطن دے تائیں چھڈ کے ہویا راہی
کرن روایت شوق زیارت الہی غالب ہوئی
جس دم سخت لاچاری ہوئی وحی خدا دا آئیا
نال دلاسے نبی خداؤں کر دا نزم کلاماں
جیکر وحی یعقوبؑ نبی دا ناں آ دل ٹھہراندا

کوئی نہ باقی چھوڑوں پچھے آون مصر تمامی
سبھ اولاد یعقوبؑ نبی دی سر خود آوے چلی
واللہ اعلم بھلکے کیونکر آوے حکم گرامی
دلبر طرفوں آون دی جد تیاراں عرض گذاری
چلیاں اگو ناں شہر مصر یوں جد خط پہنچے بھائی
عاجز درد رنجانے تائیں آن جمال دکھاناں
آب وصال پلانا جلدی عرض کراں ترہایا
فوراً آن تیاری کارن کوچ نقارا مارا
ونڈ کے راہ خدا دے اندر ہووال مصر روانہ
ہر مسکین سوالی تائیں نال عزت ودیایا
یار سجن دے ملنے کارن دل وچ ہڈ کا بھاری
والیس ہینے دا پھر حضرت صبر آرام نہ پایا
عاشق چھوڑ وطن دے اندر صبر آرام نہ پاندا
جس دم خبر یار دے دلبر دی ہووے ترت روانہ
جنت باغ بہاراں حاضر کردی ذات خدائی
اوہ مومن نے اکھیاں اوپر ادیوں چم رکھیندا
اوسے وقت اس دنیا کولوں دور بیزار ہو جاوے
آخر اٹھ روانہ ہووے چھڈ وطن گھر باراں
غالب شوق ملن دا ہویا اوس محبوب الٰہی
دم دم آکھے کرو تیاری دیر نہ لاؤ کوئی
ادیوں اوس یعقوبؑ نبی دا آکے دل ٹھہرایا
اتنے تیک تیاری کیتی آپر دار تماماں
ٹر پیاں تیکر غالب شوقوں اوہ حضرت مرجاندا

ترت دن وچ سامان تیاری گذری اہل عیالاں
بعد اس دے پھر شہروں چلے بنہ کے پالاں

بیان کوچ کردن حضرت یعقوبؑ معہ اہل عیال بسوئے مصر از شہر کنعان

چلے یار یاراں نوں ملنے آیا نیک زمانہ
دُور ہوئی دلگیری سبھو سجناں خبراں گھلیاں
آ گیا نیک زمانہ خیریں حکم خداوند یاروں
سبھنوں حکم نبی نے کیتا کرہو جلد تیاری
تاں پھر صاحبزادیاں پیٹرے اُوٹھ خچر صرّاں آنے
بعد اوس دے تر ہیہ گھوڑے تازی زین لگاماں لایا
شوکت شان امیراں والے سہنے جامے لانے
جیوں یوسفؑ نے لکھیا اونویں کیتی زینت پوری
کرن روایت نبی خدا دی کجھ نہ کپڑے پاسے
کہندے کی ہئی زینت کرنی دنیا چار دیہاڑے
واہ سبحان اللہ پیغمبر نہیں وڈیائی کردے
کرن تکبری کم نالایقاں نیکاں روانہ آیا
سنو حقیقت جدوں تیاری آن مصر دی ہوئی
لگیاں ہون اجاڑاں حضرت تیری جاوَن یاراں
چمن ویران جدوں کر چلیوں کر کے سفر تیاری
کرن روایت پیغمبر دا دلوں جواب کریندا
پیغمبراں دے تابع سارے جاسن جنّت اندر
او جا شان پیغمبراں والا اللہ پاک بنایا
سنو حقیقت جدوں پیغمبر زینت زیب نہ لایا
آ گیا حکم وحی دے تائیں جبرائیل جا آیا
او سند اوپر سواری کر کے جا دی بار اساڈا
جدا کیہ حکم وحی نے پایا جنّت طرف سدھایا
زینت زیب سنگار کی ہوئی تجلی جدہ نہ کوئی

سبھ قبائل لیکر حضرت ہو گیا جلد روانہ
دور جدایاں الیاں رتّیں الوداع کر چلیا
وچھڑیاں دل یار پیارے چلے شوق پیاروں
گھتّ پلان اوٹھاں دے اوتے کر ہو شتر سواری
گنتری اندر ڈیڑھ سو پورے عودکچاوے ڈاہے
ہر یک دا اسباب سنہری کرکے آنا دے بھایاں
زری پوشاکاں زینت ناکاں ہر کپڑی پائے
ہر نوں شان امیراں والا دتّا نبی حضوری
اوہ مسکیناں والے کپڑے گلوں نہ بالکل لاہے
ایہ پر دو جہاں فرزنداں نے لاہے کپڑے سارے
ہر دم اوہ نوں حاکم اگّے بندگی دا دم بھردے
وافر کدیں نہ حکموں باہر شان بیان جتایا
اہل کنعانی ٹرنے ویلے رون لگا ہر کوئی
ساڈا بھی دل نکل چلیا ہئی نال تیرے گھر بار ول
اسیں نمانے بلبل وانگوں گل دل کرساں زاری
رب العالم بخشش والا نیک آوازہ دیندا
دوزخ دے وچ سڑدے رہسن جو نہ ہتھن پیغمبر
تابعدار اونہاندے کیاں جنّت در وچہ آیا
اوہو کپڑے لاہیاں ہویاں رخصت حکم سنایا
واہ جی جنّت تیکر جاوِیں نبی یعقوبے تائیں
تدکت بو دا اساڈا دوست پیندا اوور دور اڈا
واہ جی عجب بہشتاں وچوں حضرت پاس لیایا
ایہ امام غزالی طرفوں پیش روایت ہوئی

اہل تحمّل ہر یک صاحب خوبی خوش رخساراں
کرن روایت جدوں محمدی قبروں باہر آسن
عجب براقاں پھیر فرشتے دیسن اہل ایماناں
خوش آواز کرو خدمت وچ حکم خدا فرماوے
بھی داؤد پیغمبر رب دا خوش الحاناں والا
لیسے حالوں بنہ قطاراں چلسن مرد حقانی
دروازہ جنّت دا حضرت ہتھیں ونج کھولیسی
رب فرماوے حضرت پاروں اساں گناہیں سارے
آخر وقت حبیب اساڈا ہو جاوے اج راضی
حوراں حاضر خدمت اندر آوسن اگدوں سبھے
دست پیالے شربت والے دیسن اہل ایماناں
تابعدار محمدیاں نوں لسن شان گرامی
روسن غم افسوس کریسن ایہہ نفع نہ ہوسی
اج دیہاڑے دنیا اُتّے جو افسوس رووے
آڈھو بندیا اج دن دردوں رو کے عرضاں کر لے
کرن روایت اتنی رحمت یعقوبی پر ہوئی
خاص زیارت یوسف دی نوں ہوئی اٹھ روانہ
واہ سبحان اللہ کیا رحمت ہوئی پھیر جو آئی
ایہہ تفسیر محمدی وچوں نظر حوالہ آئیا
القصّہ ہو ٹرے روانہ سبھ دیار مصر نوں
جتھے سیہ مکان کریندے سارے صاحبزادے
راہ وچ کجھ تکلیف نہ پائی حکم خدا دی پاروں
اگدوں اوس بشیر شخص نوں حکم نبی فرمائیا
تاں پھر او سنے خبر سنائی حضرت یوسف تائیں
لبھنے کہن ہوسے جایا فارض ناواں بھائی

ناقیاں اوپر سواری کر کے کیتیاں اس مہاراں
سبھ نوں نور پوشاکاں آکے نوری ملک پہناسن
نبی ملائک ویکھیں آون حضرت نبی ربانا
تاں پھر اسرافیل فرشتہ سوہنے گاون گلّے
خوش آواز بیان کرے سی پیش رسول تعالیٰ
جیونکر اج دن بنہ کے پالاں چلّے اہل کنعانی
اُمّت نیک گرامی اپنی جنّت وچ وڑے سی
اِک اِک والوں لکھ لکھ عاصی جنّت جان بچائے
تاں پھر لکھ ہزاراں عاصی بخشد لیسی رب قاضی
خوش رخساراں مثل جہناندے دنیا وچ نہ لبھّے
کیا آکھاں جیوں مومناں اوپر ہوسی فضل ربانا
بے فرمان پیغمبراں والے روسن ویکھ تماشی
اوہ رو دن منظور خدا نوں بالکل مول نہ ہوسی
اوسنوں ہے امید بلا شک فائدہ اسدن ہوئے
تائے نبی یعقوب ہوراں نوں کر روان مصر لے
مال احیلہ یوسفؑ والی قبروں جی پٹی ہوئی
حکم ہویا جا رخصت تینوں یوسفؑ دا اندرانہ
جاؤ ملو یوسفؑ دے تائیں آئیا حکم خدائی
مت کوئی شک لیاوے اسوچ میں نہیں یون بنایا
منزل منزل آکے پہنچے نیڑے اوس دلبر نوں
حضرت یوسف طرفوں خادم کہانی کرن اماڑے
ہکسو ویہہ کوہ جدوں دورا ڈے آئے مصر دیاں
دِسّنے آکھ یوسف دی تائیں بابل تیرا آئیا
سنکے فوج روانہ یوسفؑ کیتی چائیں چائیں
اوسنے آکر یوسف تائیں اگدوں خبر سنائی

یا صاحب پروار نبی دا آیا نیل کنارے
سن حضرت یعقوب بھی نالے صاحبزادے

بیان روانہ کردن برائے استقبال والد بزرگوار یوسفؑ رسالہ ہائے گوناگون

سن کر آمد حضرت یوسف وچہ خوشی دے آیا
ترییہ ہزار سوار برابر خدمت وچہ بھیجائیا

سبھنوں عربی گھوڑیاں اوپر دتی خوب سواری
زینت پا بچہ حساب کر کے ہتھ لبوں نے تاری

حاضر خدمت آکر سبھے پیر پیادہ ہوئے
ہو سلامی خدماں اندر کر کے ادب کھلوئے

پچھیا حضرت کون کوئی ایہہ فوجاں عرضگذارن
سبہ اسیں نوکر یوسف دی آئے خدمت کارن

سبھنوں نال محبت ملکے چلیا نبی یگانہ
اوہ بھی فوج ہمراہ نبی دے اوتھوں ہوئی روانہ

تن کوہ جدوں اگیرے ہوئے رومی فوج اک آئی
رومی گھوڑیاں اوپر سواری خوبی حد نہ کاٹی

ترییہ ہزار شماروں سارے خدمت اندر آئے
ادب آداب زیادہ کر کے سینے سبھ جھکائے

پچھیا حضرت کون کوئی ایہہ عرضاں حاضر کردے
اسیں تمام یوسف صاحب دی عاجز نوکر بردے

سن کر بات تعجب اندر آئیا نبی الٰہی
میرے یوسف نوں رب اتنی فضلوں بخشی شاہی

میں کیہوں وچہ گگیں روندیاں ساری عمر گذاری
ایہہ گل کر کے ہوئے روانہ سبہ مقبول غفاری

جد فرسنگ اگیر ہوئے آئی فوج گرامی
پیر پیادہ ہو کے سبھناں کیتا ادب تمامی

بعد اس دے پھر شہر مصر دیاں آیاں سبہ عوراتاں
وچہ عماریاں زینت ناکاں کی میں آکھاں باتاں

اہل مصر دیاں امراواں دیاں عورتاں خدمت آئیاں
نال زلیخا کرن زیارت حسنوں دون سوائیاں

جیوں خدمت وچہ حوراں اوسن کارن زیارت بھائی
اینویں استقبال نبی نوں عورتاں کیتی دھائی

خدمت اندر حاضر ہویاں اوتھوں پیر پیادہ
بی بی دوروں اتر پئی سی تک کے نبی خدا دا

اوتھوں دوروں پیر پیادہ تک نبی رکنعانی
کون کوئی ایہہ شرمانوالی پچھیا نیک زنانی

کہن لگے ایہہ حرم یوسف دا شہر مصر دی والی
سنگ زناناں شہر مصر دیاں آیاں استقبالی

سن کر نبی اللہ دے اسنوں نیک دعا فرمائی
جنت کرے نصیب تسانوں واحد ذات خدائی

کر کے پیار بٹھایا حضرت بیٹھو وچہ عماری
اندر اہلبیت اساڈے چھیڈو کرا سواری

تاں پھیر امروں رب عوارا تاں وچہ عماری آیاں
اوتھیں پیش یعقوب نبی نے جاہمی کیتیاں دہائیاں

اگوں ہور ہزاراں فوجاں سن رستے اندر
سبھنوں عزت نال بلاوے حضرت نبی پیغمبر

بعد اس دے پھر حضرت یوسفؑ بھیجے مرد ربانے
سبہ ضعیف وڈیری عمراں جو مسکین نمانے

Marfat.com

میلا کر کے بھیجے یوسفؑ چہل ہزار شماروں
میرے بابل نوں جا آکھو بعد سلاموں سارے
تسیں وڈیری عمراں والے صاحب علم سیانے
تسیں ناہیں جو نہیں اساڈا ایہہ عزت کر دا ہو
اک یہودی دی داہڑی وچہ ہیسی وال چٹیرا
آندا جاندا جس دم حضرت ویکھن اوس دے تائیں
اک دن اس یہودی رلنیوں اپنا وال پٹایا۔
ہتہ حیران یہودی کہیا ایہہ کی حکمت ہوئی
سن کے حضرت اس دے تائیں کہیا بول آندائیں
کہیا یہودی کی اوہ آہا حضرتؐ نے فرمایا
اس دے پاروں اولوں وڈیاں تک کے اسیں ہمیشہ
اوہ یہودی اوسے ویلے ترت ایمان لیایا ہو
زمیاں تے اسمان تمامی نال ادب دے کھلے
واہ سبحان اللہ کیا حضرت داہڑی دا ادب کریندے
ریش مناون ہندی شندے فخش طور بناون
نوں مناکھان داہڑی اتھے منہ نے بل مکالہ
لیکن اجکل ہر اک بندے داہڑی چٹ کرائی
نہیں میاں شیطان انہانوں ایہہ الزام لگایا
کہیا شیطان جیکر نہ ڈر ہو واحد ذات الٰہی
بعضلاں بھولاں کہیا چنگی بات ایہا ای
جے اتفاق تمامی نائی ایس چہ کریندے
تاں پھر شاید سبھی ہوندی کدی نہ ریش مناندا
کہندا عقل جے داہڑی نائی نال آپ چٹ کریندے
تاں بھی بات درست نہ ہوندی سمجھ حقیقت ساری
چھڈنا تھی داہڑی انساناں نوں اصلی دس کیہا تی

جاؤ عیب قصور اساڈا بخشاؤ سرکاروں
عرض قبول تساڈی بیشک ہتھ تساسی سرکارے
بیشک بیہیاں دی گل ہندی خاصے بنی ربانے
اوتھے کہلوندے جس دم بڈھا کولوں آن گذردا
مسجد نبوی اگے نیڑے ہیسی اوس دا ڈیرا
اولوں وال چٹے دے کارن اٹھدے جاندے چالیں
استقبال نہ کیتا حضرت پھر اوہ جس دم آیا
اگے جیہیں آواں اٹھدوں اج نہ اٹھ بیٹھ گئی
ہیں جس کارن اٹھدا اج اوہ نال تساڈے ناہیں
ہیسی وال سفید داہڑی وچہ جو توں اج پٹایا
سن کے حاضر مجلس والے وچہ حیرانی کھڑے
واہ واہ دین تساڈے اندر ادب خدا نے پایا
جیکر اوہ توں تارک ہووں آ دیوں سمجھ تھلے
کی احوال اوہناں دا جیہڑے اجکل منہ سپیندے
ہوویں کسے خفیف کم نہ ہووے دسنوں ایہہ تبلاون
لکھیہ مطعے منہ تیرے ناہیں بھیڑیاں چالاں والا
سنت نبوی داہڑی رکھنی دلوں پسند نہ آئی
جس دم بندیاں حکم خدا دا آکر دلوں بھلایا
پھیر تساں نوں لازم ایہہ جو داہڑیاں بھی منوائیے
اوسے وقت منائی داہڑی اس دے احمق نائی
داہڑی بالکل کسے بھرادی آکھیا نہ کتریندے
ایپر عقل تساڈے ناہیں صاف جواب سناندا
ہک وچے دسی احمق الو آلیس وچہ منیندے
ہن بھی نہیں مناندے بعضے جو مقبول غفاری
کیہڑا انہاں آکھے لگ کے داہڑی نہیں منائی

حالت واہڑی چیٹ وچھائے جاسن احمق مرشدے
جس حالت وچہ ہو یا کوئی اوسے حال اٹھیسی
داہڑی چٹ تمامی تُوں تے ہوسی رگڑ منا گی
کی انعام ڈھیسی او تھوں داہڑی مناں تیتوں
پڑا الحاظ واہڑی دا ہوندا اندر ہر ہر جائی
دِس اچھیا لوک او ہسدا او تے جو کوئی ریش رکھاوے
واہڑی رالا جیکر جا کے سنت کری تسے دی
چار داہڑ بال جس لوہی اُنتے میلا ہن کے جاوَن
بس میاں واہڑی داہر جار بے قریب وڈھیا
واہڑی جنہاں منائی ہووی تارک سنت یارُن
سنو حقیقت اہل مصر دی بُڈھے لوک تمامی
عرض کیتا جا باپ میرے نوں ادب سلام سُنانا
بابل تینوں حکم کیتا سی خواب نہ دسیں بھایاں
اینہ میرا ونج عیب تُساں نے حضرت تھیں بخشانا
لائق مکھ زیارت کارن ہوئی تد وِی ساڈا
لے کر حکم روانہ ہوئے خدمت اندر آئے
ہن لگے یوسفؑ نے کہیا مقبول بھیاواں
رو کر بات تمامی کیتی نبی یعقوب ربا نے
بیٹک جلیا آوے شوقوں کلمل ٹھنڈری آئی
تاں پھر تُسں کے واپس آئے یوسف نوں فرمایا
کجھ وڈھیری عمراں والے ادب نبی دے یارُن
لکھدی ہیں حسب سنتے اوپر آوے نبی خدا دا
ہک آون ہک جاوَن واپس جلسہ بادشاہانہ
دو فرزند یوسف دے اگوں پھرآ حاضر ہوئے
سوہنے یار پیارے گرد سوہنیاں چالاں والے

ہے ارمان لیجاسن بکھڑا کیوں مکھ وچہ قبر دے
داہڑی ہانیاں نیز اٹھدے کویں حوالہ تھیسی
کیوں بکھ بخشش حضور خدا دے ونج کبلوسیں بھائی
جیکر ہل جاوے کجھ تینوں آلس ویکھاں تاں میتوں
حاکم بھی داہڑی نیل تکسے چھپڑ مروخطائی
لگیا آکھن اسنوں جو کوئی داہڑی چیٹ کرا دے
سبھے تھیں اوّل منی تساڈے بیٹک بات اوسی دی
نہیں امید مراد و خالی جے اوہ واپس آون
ایہہ پر بے ایہا ناں تا مُس کجھ سواد نہ آیا
خضر بیاں دی شکل بلاشک اوٹھن روز شماروں
حاضر خدمت اندر ستے یوسف نبی گرامی
نالے عیب ہویا اک تیتھیں اوہ بھی ونج بخشانا
اوہ ہیں خواب سُنائی تا ہیں بیش جزائیں آیاں
ورنہ اگے ول ہیں جاوَن تھیں اُس گلوں شرمانا
جس دم عیب قصور تمامی بخشی نبی خدا دا
ادب سلام زیادہ کرکے ہر ہک عرض سُنائے
جب تک عیب بخشیو نہ تک آوَن تھیں شرواں
راضی اسیں پیارے اوتے خفگی کجھ نہ جانے
آکھو دلوں تیرے تے راضی ہے مقبول خدائی
راضی ہے یعقوب تیرے تے یا مقبول خدائی
واپس پھر نوں بھول نہ آئے دور رہے گھر بار دن
اوس تے پر شفقت پروں تھیا ہجوم زیادہ
حضرت صاحب بہت شتابی ہوئے پیش روانہ
زینت نال پوشاک دو لکھ دی لعلاں نال ہیرو
ویہ سو کنیز دی اندر پوشے خوب لباس دوا نے

Marfat.com

خوش رفتاراں سبھ اسواراں آون بنھ قطاراں ۔ دونو بیٹے نور لپیٹے راہبر پیش سواراں
صورت حسن کمال اونہاندا صفت نہ کیتی جاوے ۔ ویکھ تجلی نبی خداوا لوکاں نوں فرماوے
کون کوئی ایہہ چن بدر دے جھلمل جھلمل کردے ۔ لوکاں کہیا ایہہ شہزادے دوویں شہر مصر دے
اوبوں شوق زیارت کارن شہر مصر تھیں آئے ۔ افرائیم تے منشا دونویں یوسفؑ جائے
حاضر خدمت اندر جس دم آئے صاحبزادے ۔ اوبوں پیر حقانی کارن ہوئے بہت پیارے
حضرت صاحب دوہاں تائیں گل دے نال لگایا ۔ خوش پرور یعقوب یوسف داہووے سدا سوایا
خاص اولاد میرے دلبند دی سوکھے سائیں ۔ دکھ نہ پہنچے ذرا کسے نوں روز قیامت تائیں
نیک ہدایت رب تسانوں دیوے رحمت پاروں ۔ رکھے وچہ امان تسانوں زحمت درد آزاروں
بعد اوسدے پھر دوہاں تائیں حکم نبی فرمائیا ۔ کرو سواری تاں پھر دوہاں پیر رکابے پائیا
ہوئے پھر روانہ اوتھوں لشکر باہجھ حسابوں ۔ گرد نبی دے صفاں ہزاراں چلن شوق ادابوں
سبھ سردار رئیس شہر دے جھلمل جھلمل کردے ۔ جیوں نکھر تارے نظری آون گرد نبی چن بدر دے
ویکھ تجلی نبی خداوا کرداشکر گذاری ۔ شکر خداوا جسنے اتنی دتی عظمت بھاری
واہ سبحان اللہ کیا درجہ پایا اوس لوکائی ۔ جنہاں زیارت ادب سلاموں وچ عبیدی پائی
آوڑیا نزدیک شہر دے اوہ صاحب کنعانی ۔ اڈھر کیوں نہیں آیا اجے یوسفؑ نبی حقانی

بیان آمدن یوسف علیہ السلام برائے استقبال والد بزرگوار بیرون مصر بہزاراں شان و شوکت

کرن روایت حضرت یوسفؑ بیٹھا چپ نمانا ۔ کراں سواری جس دم آوے مینوں حکم ربانا
باہجھ اجازت کویں رکابے پاواں پیر شتابی ۔ مت کسے کاہلی کرنے پاروں آوے جھڑک جنابی
نیڑے آگیا بابل میرا اجے حکم نہیں آیا ۔ دلوں اوداس زیارت کارن شوق نبی دی چایا
اس حالت وچہ ہُٹ کے یوسفؑ عاجز دور رنجانا ۔ جلدی وحی سنایا آکے اوبوں حکم ربانا
یا یوسفؑ اوٹھ مل پدر نوں حکم خداوند پاروں ۔ آگیا ویلا خوشیاں والا فارغ ہو آزاروں
سن کے حکم ربانا یوسفؑ کیتی ترت تیاری ۔ بدن دوالے لئی پوشاکی زینت زیب سنواری
سر تے تاج جڑاؤ سوہنا خوبی حد نہ کائی ۔ لعلاں نال جڑاوت سبھو دور کرے روشنائی
گلوچہ ہتی مس ہس پوندی گوہڑی نین شرابی ۔ بیگناہ راہ جاندے تائیں مارن پکڑ شتابی
خوش پیشانی عجب نورانی دور کرے تسکائے ۔ عاشق ویکھ سودائی ہوون عاجز بندی سارے

Marfat.com

حوراں تے غلمان تمامی ہوون آن سلامی / محبوباں دا جلسہ ویکھن آئے ملک تمامی
خوبی خوش رخسار سجن دی جو ویکھے چل جاوے / شمع مبارک یوسف دی تھیں کیہڑا جان بچاوے
زینت زیب لگایا جیونکر اُس نوں نبی ربانے / ایسی کدی نہ زینت اگے کیتی باہجھ بیانے
اُدوں نبی یعقوب تُہارا سو قوں کلّل آتیا / کیوں نہیں آیا ڈھول اساڈا جس سانوں سدوایا
اوہ دلدار گرامی ساڈا کتھے نیناں والا / جلدی آن زیارت دیوے دل اداسی کالا
مدتاں ہویاں لیاں سانوں کدو زیارت دسی / جدوں پیار الیا عاجز جندڑی شکر کرسی
انیویں یوسف نبی خدا دا تنگ نہایت آتیا / آخر شوق پدر دے کارن کوچ مکان کرائیا
شاہ ریان بھی خدمت اندر آیا شوق پیاروں / ہور امیر وزیر تمامی نکل آئے گھر باروں
جو کوئی خلقت چڑھل سندی بھج بھج جلدی آوے / خلقت شہر مصر دے اندر مٹی سول نہ جاوے
شوکت شان ہزار یوسف دا کیا بیان سناواں / بند ہوئے کارخانے سبھے اندر شہر گراواں
ہر جا خوشیاں عیداں ہویاں غمیاں دور سدھائیاں / آئے وقت ملاپاں والے ہویاں دور جدائیاں
کر اسواری نبی ربانا بابل جانب چلیا / لشکر بے حد ہونے باروں طبق زمیں دا ہلیا
کڑک آوازے مارن تازی خبر ہوئی ہر پاسے / ویکھ ملاپ پیاریاں ہوئے والا کردی ہاسے
جدوں روان پیغمبر ہویا راہ وچہ مسجد آئی / اوتھے اُتر دوگانہ پڑھیا یوسف نبی خدائی
گئے مراقبے اندر حرم غیب آوازہ آتیا / اے پیارے ملنے کارن کیوں اتنا چر لائیا
کس دیسوں اوہ بابل تیرا آیا کان ملن دے / جلدی اوٹھ زیارت کارن جاؤ طرف سجن دے
دوست نوں جو دوست ملنے دور دیاروں آوے / چاہیے اوس دوست نوں اگدوں دوجا دوست جاوے
سُن کر حکم ربانا یوسف پیر رکابے پائیا / صلوات اللہ زور آوازہ ملکاں شور مچائیا
دوڑو دوڑ آوازہ آدی خلقت باہجھ شماراں / ادبوں نبر کنوں ملائک آئے بنہ قطاراں
کھل گئے در اسماناں دی حکم ملائکاں آتیا / کرو زیارت محبوباں دی کیوں اتنا چر لائیا
اج دلدار پیارے پہرے وچھڑے ملنے لگے / تسیں بھی پاسہ نہایت ادبوں حاضر ہوو اگے
سُن کر وحی خدا دی حکموں اترآیا آسمانوں / ذرہ سے نل فرشتے آندے حکم جدوں سبحانوں
واگوں اسپ یوسف دا پھڑیا جبرائیل وحی نے / غایت ادبوں ہتھ چھوڑایا اوسدا پاک نبی نے
عرض کیتا اج یا نبی اللہ رحمت رب دی بھاری / ویکھو کرن زیارت آئے کتنے ملک غفاری
اج خوشیاں اسماں زمیناں اندر ہر کوئی کردا / ہویاں لگا محبوباں کولوں دور آزار ہجر دا

Marfat.com

سنو حقیقت حید یعقوب دے ڈٹھا لشکر سارا
بھی سنیا ہے اس لشکر وچہ میرا یوسف پیارا

اوہوں اتر زمیں دے پیارو رو ملے ڈھٹیں
ایسی شکل انسدن ہوئی کی ہیں اکھ سنائیں

اوہوں جبل ہیو دے حضرت موڑ ہیا ہنال لگایا
پھیر پیادہ ہوکر چلے ادب یوسف وا آئیا

تاں پھر حکم یوسف دے تائیں وحی خدا دے آندا
با یوسف ہی پھیر پیادہ اوہوں باپ تسا بندا

جیکر تسیں بھی بابل یاروں گھوڑی تھیں لہندے
ستر مرسل وچہ تیری تھیں بیشک پیدا ہوندے

پر تساں ادبوں لہے نہیں کینی یا یوسی
ہن اکرام نہ تیرے اور پر نہیں اولادوں ہوسی

گذر گیا اوہ نیک زمانہ وبلا یک جھلک دا
زاری کیتیاں یوسف ہن اوہ وقت نہیں مل سکدا

سن کر حکم یوسف دل وچ سخت ہوئی دلگیری
ہائے حسرت کیوں اترن اندر مینتھیں ہو گئی دیری

عرض کری اے جبرائیلا دلوں ہستی ہوئی
ایپر دیکھ جمال پدر دا ہوش نہ رہ گیا کوئی

ہوش بھلائی بیخود ہو کے جیکر دانش ہوندی
قسم خدا دی ایہہ بے ادبی میری پیش نہ اوندی

جبرائیلا درد فراقاں اگے مار مو کائیا
پر ایہہ جاسی نہیں حشر تک جو اج داغ لگایا

غلطی جو ہوئی سی مینتھیں ناں سی بات جتائی
یا کہ اگدوں پھیرے تائیں سی ایہہ خبر پہچائی

وحی کہیا جیہوں حکم الہٰی ایہویں آخر ہوندا
بانجہ اجازت رب العالم کیونکر اگدوں اوندا

قدرت رب دی اس گل اندر نظری اوندی ساتوں
کیوں اوہ خوش ہووں ہی لکھیا غم افسوس جنہاں نوں

ایس حویلی دنیا اندر کسے نہیں سکھ پائیا
جو آئیا سو دکھ قضیئے کٹ کے چل سدھائیا

خواہے کوئی گدا گر ہووے خواہے شاہ زمیندا
وچہ اس دنیا دے نہیں بالکل جام خوشی دا پیندا

شاہ نوں غم جہان سارے دا ہر دم چنتا بھاری
ٹکڑے دے غم اندر سایل روندیاں عمر گذاری

ایہہ دنیا نہیں جاگہ خوشی دی ہگر کفاراں کاراں
مومن نیک خدا دے بندے روندیاں عمر گذارن

دنیا دا جو طالب آخر خالی ہی رہ جاندا
سر پر لدا او ہو لکھیا جو تقدیر ہو راں دا

سنی کریا ... وحی دے کولوں یوسف نبی تعالی
ایپر پیادہ جلدی ہوئیا نیر چلے پرنالہ

اول اہل مصر دے سارے قدماں اندر آئے
بعد انہاں دے پھر حضرت یوسف وچکار ادب بجائے

مدتاں دی دورو چھنیاں گیاں نالے دردجدائیاں
اسدن دوہاں پیاریاں سایاں لگ گلے اندر یاریاں

گل ملے گلی دوہاں جانی کرن فغان آوازے
دور وچھنیاں محبوباں دے غم ہوئے پھر تازے

رون ویکھ اونہاں اروے حاضر مجلس ساری
جس دم گرد اکھاڑیں تے ڈٹھے مرد عفاری

شتر نالے بھی کر لائے چھم چھم آنسوں جاری
اوٹھ گھوڑے سب مجلس اندر رون وار و اری

Marfat.com

عرش فرش وچہ شور غوغا ہویا ہر جا پیا ککارا
دردوں ست اسمان زمیناں رووَن ستارے
کرن روایت جنت طرفوں پردہ رب اُٹھایا
حوراں ویکھ حبیباں والی حالت درد رنجانی
ستر ملک نورانی اُسدن نال وحی دے آئے
کر قربان وگاوَن سرتوں صدقے صدقے جاوَن
نالے اوسدن رب دے اگے ملکاں عرض سنائی
اینویں سب خلقت دے اوپر رحمت کریں خدایا
حکم ہویا جد محشر اندر حق انصاف کریساں
جنتاں پیار محبت کرکے ایہ دونویں وڈیائے
اوگنہار محمدی اُمت اوپر کرکے فضل گرامی
اسرائیلاں دیاں پیغمبراں درجہ پائیا
اوچا شان اس اُمت والا ذات خدا نے کریا
نیک طریقے اوہ جانا سبھنوں مشکل جاپے
اندر روڑکے کھانا کھاوَن کرن پلیتی کھب زری
آپے اُمت درجہ اپنا کرکے عیب گھٹایا
بد اعمال کماوَن والا عمل نتیجہ پاسی
سُنکے حقیقت جسدم دونوں اکلونڈری رویے
حضرت یوسف سرت سنبھالی پکڑیا باپ کلاوے
کرن روایت اوسدن ایسی مشکل منزل ہوئی
حضرت یوسف پیا لولاوے کوئی آواز نہ کردا
ایسا رو کے حضرت نے حال احوال وسنجایا
عرض سوال کریندا یوسف لیکر گودی اندر
ایسے حال بیہوشی اندر رہنا وقت بہایا
تاں پھر اوکھ روانہ ہوئی سارے شہر مصر نوں

ہر دیاں اکھیاں وچوں جاری چلدا نیر فوہارا
رووَن جیدوں حبیب ربانے ہرشی ڈھہیں مارے
حال احوال پیاریاں والا جنتیاں نوں دکھلایا
ادہوں دوزخوں کرن سلاماں جان کرن قربانی
ہر نے دسے پھلاں والے جنتی آن گھمائے
ویکھ جمال پیغمبراں والا رب دا شکر بجاوَن
یا اللہ جیوں اوپر اینہاں دے رحمت ندہ دسائی
کوئی نہ تیری رحمت کولوں دور رہے ترہیا
اُمت خاص محمدی تائیں جیہد درجے دیساں
اوسدن ستر حصے زیادہ شفقت کیتی جاسے
جنت دے وچہ اہل ایماناں دیساں جگہ مدامی
اتنا عالم اُمت محمدی راوی نے فرمائیا
ایہہ اجکل دیاں لوکاں نے ناواں اُمتی دہریا
جد رمضان مہینہ آوے گھر گھر لون سیاپے
سجدہ اِک نہ رہنوں کیتا عمراں لنگھ گئی ساری
نیک اعمال کماوَن والا پاسی عالی پایہ
عمل برابر درجہ ٹسی خالی کوئی نہ جاسی
رو رو کے بیہوشی اندر عقل آوارہ ہوئے
دردوں غم یعقوب نبی نوں دم دم آن جگاوے
باپ نبی دا مرنے باہجوں حال نہ رہ گیا کوئی
حاضر مجلس حالت تک کے ہر کوئی رووے مردا
آئی جان لباں تے ایپر عزرائیل نہ آئیا
کر دکھاں نال اساڈے یا یعقوب پیغمبر
اتنے تیکر ہوش وچالے آئیا نبی ربانا
اپنے نال جڑایا یوسف بابل تے بادر نوں

Marfat.com

روز جمعہ دا ہے سی اوس دن عالی عظمت والا
لشکر گرد یعقوب نبی دے عجب نظارے دیندا
جتنے لشکر اوّل یوسف بابل طرف بھیجائے
سبھ اوچی اُس دن ایسی عظمت ظاہر ہوئی
سبھ تھیں اوچا نبی ربانا ظاہر نظری آوے
عزت حرمت نبیاں نوں نال وجا پہنچے کوئی
مال خزانہ بہت لٹایا سر تھیں مار وگائیا
دنیا دار غریب نمانے ہوگئے دنیا پاروں
حکم کیتا جو مصری بندے دعوی کرن غلامی
کرن روایت جد محشر وچہ پیش حضور خدا دے
رب فرماسی اج دن سانوں ملیا آن پیارا
جاون اہل ایمان تمامی جنت وچہ پیا روں
ناروں ہون آزاد تمامی عاصی عاجز بردے
بعد اس دے پھر حضرت یوسف قدم اگیرے چایا

جس دن باہر شہروں ملیا نبی یعقوب تعالٰے
ایہہ ہور روایت ایتھے راوی عجب دسیندا
بہتے ستھ عجائب جھنڈی عزت کاں پھڑائے
نبی یعقوب ہوراں تھیں اوچا دسے ہول نہ کوئی
خوش رخسار مبارک چہرہ صفت نہ کیتی جاوے
شان بیان سناوں سندی کسنوں طاقت ہوئی
چالی اوٹھ زر نقد خزانہ کر قربان گھمائیا
کوئی غریب نہ نظری آوے اُس دن مصر دیاروں
سبہ نوں اساں آزاد اج کیتا پاروں باپ گرامی
کاں شفاعت جا کے ملسن حضرت نبی اساڈے
دوست پاروں سبھدا اساں کردتا چھٹکارا
حکم ہووے گا انہاں نوں چھڈو عاصی دوست پاروں
جیویں یوسف نے حضرت کارن چھڈے اہل مصر دے
اگو شہر مصر دا آئیا بابل نوں دکھلائیا

دربیان نگاہ کردن یعقوبؑ بسوئے مکانات مصر و غایت خوشی کردن بوصال یوسفؑ

بحر العشقوں بھی تفسیروں ذکر مفسر آنے
غم دا حجرہ اہل کنعانی یاد اُس نوں پھر آئیا
شکر خدا دا جس نے سانتھیں غم دا گھر چھڑوایا
دور گئی اوہ غم دلگیری رحمت جھڑیاں لایاں
دوست پاروں وطن دوست دا لگے بہت پیارا
وطن بھی اک عجائب نعمت اللہ پاک بنائی
سنو حقیقت جدوں مصر وچہ حضرت قدم ٹکائیا
تاں پھر سارے داخل ہوئے لگا بھاگ مصر نوں
ہک مکان نورانی سوہنا خوبی حد نہ کوئی

جد یعقوب نبی نے ڈٹھے مصری محل ایوانے
پرت نگاہ اوس جانب کیتی بھی ہوہنوں فرمائیا
خوش مکان پیارے والا فضلاں تھیں دکھلایا
وصل وصالاں والیاں فصلوں پھیر بہاراں آیاں
جلدی عاشق دوست کارن وطنوں کرے کنارا
ایہہ ہے معشوق پیارا وطنوں بہتا بھائی
وڑ و مصر وچہ امن سلامت سبھنوں حکم سنایا
آمد نبی ربانیاں کولوں خوشی ہوئی گھر گھر نوں
قیمت باجھ حسابوں اوس پر یوسف خرچی ہوئی

Marfat.com

اُسو جِہ آن اوناں دے سارے خویش قبیلے پیارے
فرش فروش وچھائے اوسو جِہ طرح طرح ہر جائی
یوسف تے یعقوب پیغمبر رلکے بیٹھے دونویں
حالت سخت بیہوشی اندر آ گیا نبی ربا نا
اوہنوں مول جواب نہ آوے بابل طرفوں کوئی
جد کجھ ہوش آئی حضرت نوں ویکھیا یوسف تائیں
فرمایا اے یوسف میرے گیوں پیادر دوں روویں
ہن ملاقات نصیباں اندر کیتی رب تعالیٰ
جدوں تسیں اساڈے کولوں آئے گھت جدائیاں
سُنکر حضرت یوسف اوسنوں دسیا حال وہیانا
حالت بیہوشی وچہ پڑنے ہوش حواس گوائی
حالت درد جدائیاں والی جے پھر ہور سُنائی
گودی دے وچہ پیا حضرت نوں کیتی چُپ زبانوں
دس پیار یا اگے کیونکر ہو گیا حالا تیرا
جو گل لنگھ گزشتہ ہوئے اوسنوں یاد نہ کریئے
وقت جدائیاں لنگھ سدھائے خوشیاں دے دن آئے
دسّو بات اساں نوں حضرت یوسف نے فرمایا
ملساں یا نہ ملساں اسیں دسّو بات ضروری
اہل ایماناں جو آپس اندر کرن محبت پوری
نگراں اوہ نہ ملسی جو ایمان کھڑا کے موئیا
ایمان والے سارے مومن ملن اوسدے پیارے
عورت مرد جو اس دنیا تے چنگے عمل کریندے
جیکر خاوند نیک تے عورت چنگے کم نہ کر دی
ہے امید خدا دے ور دی اُس سیتے دیاں رناں
اُرے اُری نہ جاگہ اوہناں نوں ملسی کدی کدائیں
ادہوں حاضر نوکر بردی ہوون والے وائے
بابل دی مہمانی کارن چنگی جاگہ بنائی
پھر حضرت نوں حالت پچھلی یاد آئی دل بانویں
پیا بولا وی حضرت یوسف حاضر پاس نماتا
اُدھی رات بیہوشی اندر آن گزشتہ ہوئی
حال بیہوشی پاروں عاجز رو رو مارے ڈھائیں
رووں والے وقت جدائی لنگھ گئیں ہن اونویں
اوہنوں دس اساڈے تائیں گذریا کوئی حوالہ
بعد اُس دے پھر جنگل اندر کیونکر کیتا بھالیں
تھوڑا ذکر کیتا تے آ گیا عشق وچہ نبی ربانا
اس حالت وچہ حضرت یوسف دلوں ولیل دوڑائی
مری باپ پیارا درد ولی پوسی پھیر جدائی
جس دم ہوش آئی حضرت نوں کہندا دلوں بچانوں
یوسف کہیا درد حوالے دا سبہ چھڈ و جھیڑا
اگلوں دا ہر ویلے صاحب فکر دے وچہ دھریئے
چاہیئے ہن کوئی ہور سانوں بات سُنائی جائے
کوئیں ملاہی رب اساں نوں وقت حشر جد آئیا
سُن کر آکھیا بیشک ملساں وعدہ پک حضوری
روز قیامت بیشک ملن کدیں نہ ہوسی دوری
غیرت ربدی پاروں جاسی دوزخ دا وچہ ڈیرا
جو ایمان کھڑا کے مویا اُسنوں دوزخ ساڑے
دونویں رل کے جنت اندر جاسن موج مٹیند
مرد بہشتی رن موکالی رہسی دوزخ سڑدی
وہندیاں ردوزخ دے اندر فوج مرسین تھنتا
توبہ کریئے جس طرح دیاں اجکل ہیں نسائیں

سنن جے شخص فلاناں مویا الوداع کر چلّن
پنج ست نیک مبارک نال ڈٹھ بیچوں اُٹھ رلّن

بہٹریئے اوہ مرگیا فلانا چلو سیاپا کریئے
وڈا سی اوہ نیک سنیدا چل ڈسکور کی بھریئے

توڑے پنج تمام جگت دا ہووی مرد فسادی
عورتاں آکھن بہت چنگا سی شاباس ہوس خدا دی

جیکوئی منع کرے تی آکھن اڑیا تدہ نہیں مرنا
جیکر اسیں نہ گیاں تیر اکس سیاپا کرنا ں

موئے روح تے پہل نہیں ساہندی ہوگیا اوہ پردیسی
جیکر اسیں نہ کراں سیاپا کی اوہ یاد کریسی

الٹی سمجھ انہاں رناں دی نفس شیطان اوتھلیا ں
انج نہ جانن اوس میّت دی بیڑی بوڑن چلیاں

جو کوئی وین کریندی عورت حکم حدیث سنائے
اوس میّت نوں اوہناں طفیلوں جھڑک دلائی جاوے

جس دم شیر بہادر کرکے روون میّت تائیں
کہن فرشتے اوس میّت نوں لوں بھی بتلائیں

شیر بہادر کرکے تینوں یاد قبیلے کردے
کیہڑی تدہ بہادری کیتی دس کوئی وچہ عمر دے

میّت آکھے میں ہاں عاجز بدکردار نماناں
کوئی نہ کم بہادری والا اے ملکو میں جاناں

ایہں سبھو ملے عقوبت اوس بیچارے تائیں
ایپر کرن خیال نہ بالکل انھیاں سب بنائیں

بس اڈھر جو نیکی کرسی اوہ جنت وچہ جاسی
جو کوئی بدی کرےسی آپے دوزخ ماراں کھاسی

تیں بیان یعقوب یوسف دا اسانوں بول سناؤ
زندگی تے اعتبار نہ کوئی جھب کتاب مکاؤ

بیان مجلس کردن در مکان شاہی ہمراہ اولاد یعقوبؑ و عذر خواہی کردن برادران از یوسف علیہ السلام

سنو حقیقت ذکر مفسر جس طرح فرمائے
جدوں یعقوب قبائل لے کر شہر مصر وچہ آئے

اک مکان عجائب اندر حضرت یوسف آندے
خوش مکان نہ اسدی جیہا ہےسی وچہ جہانڈے

فرش فروش وچھائے اوسوچہ زینت کیتی پوری
خوشبو کارن چھڑکیا اوسوچہ عنبر تے کستوری

تخت مبارک اوسدے اندر باترتیب ٹکایا
چڑھ بیٹھا یوسف اوس اوپر عجب لباس لگایا

مائی باپ بٹھلائے حضرت سچے کھتّے دونویں
بہ ہی ہتھ کھلوتے اگے حاضر بھائی اونویں

بعد اوسدے یوسف دی عظمت سبھنوں رب وکھائی
ہوون لگا وقت برابر خواب جو اگے آئی

مائی باپ تے سبھناں بھائیاں اوہنوں سجدہ کیتا
وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا ایہ آیت ویکھ لہو تم بینت

کیا اوسوقت یوسف دے کولوں ڈٹھا راز عیانی
یوسف دے سرتاج جڑاؤ ویکھیا سبھ بھایاں نے

عالی عظمت ویکھ تماماں سجدہ ادب بجائیا
حالت ویکھ یعقوب نبی نوں یوسفؑ نے فرمایا

یا رب ہیں سچے وعدے رب تبارک والے
اج دن خواب نتیجہ ظاہر ہو چکا فی الحال

خواب وچ پائے وینہ جن تارے ڈٹھے سجدہ کردی
وچ شرع یعقوب نبی دے جائز سجدہ آہا
شرع محمدی حکم سناوے واحد رب جبار ول
جو کوئی غیر کسے دے تائیں گردن سیس جھکاندا
اوس شرع وچ دو بھیناں سنگ عقد نکاح پڑھاتا
شرع محمدی حکم سناوے سالی عقد نہ کر ہو
اگے حکم مسیتاں باہجوں پڑھے نماز نہ کوئی
جتھے وقت نمازاں ہووے ترت نماز گذارے
جیکر پانی نہ ہتھ لگے کرے تیمم بھائی
جیکر سخت مریض ہو جاوے سُتا پڑھے نمازاں
عجب ایہہ درجہ اُمت محمدی رب غفاروں پایا
وچ انجیل محمدی امت صفت خدا فرمائی
تابعدار محمدی سارے جنت ڈیرے کرسن
قبراں سجدے کرنوالے اجکل احمق ہوئے
کسے ولی دی قبر اتے جے آون دور دیاروں
آکے فیض اٹھاون کارن تھیوکافر ہوئے
بوسہ لیناں دعا بلا شک جائز عرس لگاناں
دیوا بالن قبراں اُتے رات جمعہ دی بھائی
اوں جتھے ہو علم پڑھیندا اوتھے دیوا بالے
جنگل گورستاناں اندر باہجہ ضرورت بھائی
بس اڑھو تُوں ذکر اسانوں حضرت دا دس اگے
سنو حقیقت جس دم بھایاں اوبول سیس نوایا
اے دلدار گرامی میرے خواب تساڈی ساری
عرض کیتا یوسف یا بابل سب صفتاں دس تائیں
میرے کارن مصرے اندر رب غفار تسانوں

اوہ اج رب برابر وعدہ کیتا وچ مصر دے
اوہنوں جو کوئی سجدہ کردے ہوندا انا گنا ہے
غیر کسے نوں کرو نہ سجدہ رب بناں بہچ پیاروں
کافر ہو کے مردا آخر نہیں ایمان لیجاندا
جائز سی اک خاوند تائیں جن نہیں حکم جوانا
دو نہہ بھیناں سکیاں نے عقدوں خوف کردی ڈرلو
ہن اوہ اُمت محمد اوپر رحمت بخشش ہوئی
مسجد حکم تمام زمین دا کیتا سر جن کے سے
مشکل دین محمدی اندر باہجہ نہ چھوڑی کائی
نال بھی رب قبول کریندا اوسدیاں حمد نیازاں
سہ انتاں تھیں درجہ اسدا اللہ پاک ودھایا
دوہاں جہاناں وچ اسنوں رب ولیمی بھیانی
مشرک بدبختی غضب الاہوں کافر ہو کے مرن
علموں خبر نہ ذرہ جتنی جاسن دوزخ ڈہوگی
سجدہ کرن شتابی اوسنوں نے علمی دے بارول
اسدا بیتہ نداہیں پوری جد قبراں وچ ہوئے
بہت ثواب جمعہ دے دیہاڑے قبر زیارت جاناں
جائز بیشک منکر تائیں لعنت خاص خدائی
یا خانقاہ یا روضہ جتھے آون فاتحہ والے
مفتی شرع تھیں رہیا حب بادشاہ دربار
ایسی باتوں ترت جا اسانوں جنگ چو آئی لگے
کہا حضرت یوسف نوں بابل نے نال پیار بتایا
اج دن ڈٹھے موجب پوری کردتی رب باری
جتنے نہیں بدی نوں دنیاں اندیاں شان عطائیں
امن سلامت راج حکومت کیتا بخش اسانوں

Marfat.com

مطلب دل دا حاصل ہویا رب سبب بنائیا
گذر گیا ویلا درداں دا اینک زمانہ آئیا

بھایاں نے جو حق یوسف دی ایہی عمل کمائیا
بھایاں دی شری یاروں کجھ نہ بول سنایا

او بول چپ زبان نبی دے وافر سخن نہ کیتا
خنگل کھوہ دا حال نہ کہیا صبر پیالہ پیتا

ہتھوں کہیا بھایاں یاروں ساتھے بخشش ہوئی
جے بھائی ایہ کم نہ کردی تخت نہ دیندا کوئی

تخت بخت سبھ ملیا ساتوں صبروں درجہ پایا
میں قربان خدا تھیں جاواں جس احسان کمایا

ہر دم سبھ بھراواں تائیں یوسف نبی حقانی
نظر حقارت سخن شکایت کدیں نہ کہیا زبانی

اگلیاں باتاں کیتیاں ہویاں کدیں نہ یاد کرایا
مت کو سن دل رنجش آوے خاص پیاریاں بھایاں

جد کوئی بابل حال یوسف تھیں نال پیار پچھیندا
حضرت یوسف اس دے تائیں چنگی بات دسیندا

کدیں نہ حال بھراواں والا کر تقریر سنائیا
ہوندیاں جاپے بھایاں والا پردہ عیب چھپائیا

واہ سبحان اللہ کیا چنگے رب دے نبی پیارے
کدیں نہ عیب کسے دے ظاہر بول سناون سارے

جنھیں دکھ اٹھاون اوہ اپنا دوست کردے
دور نہ کردے جو کوئی عاجز آوے اوہدے در دے

عیب کسے دا کیتا ہویا اپنا عیب چھپاون
خودنوں او گنہار بناون دوجیاں چنگا جانن

نرمی سختی سر تے جھلن نیکی جانب چلن
آپ توڑے غم اندر گذرن دوجیاں نوں نال ستن

ہوسکدیاں نہ سول کسے نوں درد قضیہ دیندے
نرمی سختی بھیجی اوپر ربدا شکر کریندے

سن حکایت تیرے تائیں خدمت وچ سنائیں
رب دی بندے اپنے تائیں چنگا جانن نائیں

حکایت

اک ولی نے مسجد اندر ڈیرا آن لگائیا
رب دے اگے حاضر ہو کے سجدے سیس جھکایا

جدوں نمازوں فارغ ہویا رب دا ولی ربانا
بہیا سے ہو مسجد اندر بیٹھا پیٹ بنانال

اچن چیتی ملاں صاحب وچ مسیتی آئیا
کاوڑ کر کے ولی خدا نوں اس نے بول سنائیا

راہی نوں وچ مسجد ملاں ایسا قابو کردا
جیویں نکر چو جا بلی اگے کجھ نہ آکھے ڈردا

تو یہ وچ مسیتی راہی ملاں وس نہ آوے
ساری عمراں یاد کریندا ایسے قابو آجاوے

اول تاں جد وچ مسیتی جاوے راہی کوئی
ملاں صاحب اٹھ کے اگدوں دیوے اسنوں دھروئی

جا میاں نہیں رہنے دینا اساں مسیتی اندر
اگے ساڈا وچ مسیتی ہجد پیا اڈ نمبر

نالے جو کوئی باہجھ اجازت مسجد رہندا راہی
اوسنوں چوہ بنا کر رائیں لیندے پکڑ سپاہی

نالے کوئی نہ ٹکر ادیوے رہیں بھکھا بھاناں
کر کر باتاں راہی تائیں ٹور کڈھ ہی ملوانال

توبہ جے کوئی روٹی کھاندیاں کول ملاندے جا کے
کرے خیال جو شاید ایہی نال میرے ہی کھاندا
گوگی یا ہجوں گھر دا ایہہ مشکل خرچ کریندے
ہیں اڈھر ناں چھیڑ ایہنانوں ڈاڈھی نی ملوانے
سنو حقیقت اوس ولی نوں ملاں نے تبلائیا
مسجد وچہ گندا آن کیتو نی جلدی پھیر بہاری
ایہہ گل کہہ کے ملاں صاحب واپس قدم اوٹھایا
چلیا گیا مکان اپنے نوں صاحب صدق صفائی
پچھوں ملاں وچہ مسیتی جدوں قضاؤں آیا
مدت پچھوں پھیر کسے دن اوہ مرد ربانا
بن مہاں تو اگے اکدن وچہ مسیتی آئیا
آکھے بھی توں ناں سیں لگا کے گیوں کنارا
اوہنوں تا پھر ولی ربانے اُسنوں عرضگذاری
ایسیر میں یک مسجد اندر گندا نظری آئیا
اپنے باہجہ مسیت اساں نے ڈٹھی پاک تمامی
سُن کر حیرت اندر آئیا ملاں مرد خدا دا
ایہوں ولی خدا دے پیارے خود نوں برا بناون
اک ولی نوں اوپ کلاموں لوکاں آکھیا یاراں
سنکر بات ولی خدا دے ڈیرا ڈنبر جا تیا
اوس وطن دیاں بندیاں اوسنو جا کر عرضگذاری
ولی کہیا اوہ خلقت ساری عیب اساڈے پارول
جدمیں باہر آیا پچھوں بارش رب وسائی
واہ سبحان اللہ جو رب دے دوست ولی یگانے
جیہڑا نال اونہاں دے کردا سخن دلیری کوئی
کجہ نہ گلہ شکایت اوسنوں آن بیان کریندے

ملاں صاحب اودے تائیں سوٹا لیکے دوڑے
سوڑا اول کر کے کہے ملاں میں نہیں کجہ جھکپاندا
رب دا حق لوکانوں دس آپ زکوۃ نہ دیندی
نال ہوئے مت وس ایہا ندی آدیں کسے زمانے
کون کوئی توں شہر کسے دا ہیں مشٹنڈا آئیا
کرو آباد مسیتاں تائیں حکم کیتا رب باری
اوہ ولی خدا اجھی جب باہر مسجدوں آئیا
وچہ مسیت بہاری بالکل بھول نہ پھیری کائی
مسجد کجہ صفا نہ ہوئی راہی لدسدھا تیا
آئیا وچہ مسیتی اوہنوں عوض کرے ملواناں
گند بلوٹ مسیتی اندر ہر جا تدہ کھنڈایا
مسجد نوں نال جھاڑو دتا توں کوئی نیتوں یارا
قسم خدا دی طیب مسجد نظری آئی ساری
اوسے وقت خدا دے خوفوں ڈیرا چک سدھایا
سمجھیا ایں خود بندہ گندہ اوگن ہار مدامی
اوہنوں اوس محبوب خدا دا کیتا ادب زیادہ
دو جیاں تائیں چنگیاں جانن تاہیں درجے پاون
حضرت کرو دعا جو ہووے رحمت مینہ برساناں
باہر دور گیا تے پچھوں رب نے مینہ وسایا
یا حضرت تیرے تھیں پچھے بارش ہوئی بھاری
بکری ہوئی آہی غضباں وچہ بند ہوئی روزگارو
جو کجہ آہیں وچہ آکہ اوگن تے پردا پائی
کوئی نہ خود نوں لوکاں کولوں بالکل چنگا جانے
مجھ نوں آن سوال کرے جد دوست جانن تائیں
جو کوئی در تے آوے اوتھوں جیرا لوا ننگ مندے

Marfat.com

حضرت یوسف جویں بھراواں نال پیار بولاندا
ہردم ادبوں خود شرمندہ اوچی نظر نہ کردا
درجہ ویکھ بھراواں تائیں لگا درد جگر نوں
آکھن یا بابل حق یوسف عاجز اسیں گناہیں
باپ کہیا میں کاں تساڈے کرساں عرض ضروری
حضرت وعدہ فرزنداں نوں دیری دا فرمایا
بڑا اکرم نیک وقت صاحب شان گرامی
فجری وقت خداؤں پیارا ہر وقتاں تھیں لگے
اس وقت نوں اتنا درجہ کولوں رب غلامی
فجری وقت ندا فرماوے کل خلقت دا والی
حاجت برآمد داو یا امر الاہوں آئیا
اس سببوں حضرت جلدی ناں ہی دعا فرمائی
آیا خیال مثال نوحؑ وانگوں جھڑک الٰہی آوے
نالے فکر کیتا دل اندر نبی یعقوب ربانے
یوسف دے حق بُرا کمایا رل بلّہ بھراواں
عرض کرن جا یوسف تائیں جیہیر خفگی ہوئی
جو کوئی نال کسے دے کردا بندہ کم جفا دا
ورنہ اوسدے بخشیاں باہجوں بالکل نہیں بخشیندا
عاصیاں تائیں روز حشر دے اوہی حکم جنابی
ایہیہ عیب جو لوکاں اُلٹے کھاسدا حق بیگانہ
تاں پھر بندی حق دارانوں عرض بیان کریسن
کہن وچہ حضور خدا دے کجھ نہ بخشن سانوں
رب فرماسی دیچاں اسنوں جو کوئی چاہے
سُنکر سارے حق بخشین جھگڑا شور مٹاسن
جو کوئی حق کسے دا کھاوے یا کے ظلم کماوے

کدھرے نہ نظر غیرت دی یوسف بھراواں پاندا
ظاہر بھایاں اگے جا پہنچے جیونکر عاجز بردہ
اک دن ہو شرمندی بولے نبی یعقوب پدر نوں
آکھو یوسف نوں ساڈے اوپر رنجگی پاوے ناہیں
ہو تحقیق خداوند میرا بخشنہار غفوری
بیٹے کراں دعا بلا شک وقت فجر جدا آیا
اس دے وچہ قبول کریندا عرضاں رب تمامی
اس وقت وچہ رحمت نازل ہوندی پچھے اگے
فجری وقت ہمیشہ ہوسی جنت وچہ مدامی
جیکوئی حاجت منگن والا آوے پیش سوالی
آن سوال کری جیتائیں مشکل سخت اکایا
بیٹے آکھن دیر دعا وچہ تاں حضرت نہ پائی
جلدی کرکے رب دے اگے عرض نہ کیتی جاوے
میرے حق نہ بُرا کمایا یوسف دیاں بھایاں
میرا کی اس اندر زوری میں جا کی بخشا والی
میرے نے اولاد میری وچہ رنجگی ہوں نہ کوئی
اوہے بخشے تاں بخشیا جاندا پکّا حکم خداد
رہسے عذاباں دے وچہ راضی جے مظلوم نہ تھیندے
جا دو بخشیا اساں تسانوں جنت وچہ بختنا دی
ظلم معاف کرا کر سبھو جنت کرو ٹکانا نال
اوہ انکار ہمسا سن اگوں کجھ نہ بھی بخشیسن
تاں پھر رب دکھاسی جنت حاضر مظلوماں نوں
بخشے حق اینہاں دے تائیں اسوچہ چلیا جاسے
خوشیاں کر دے وچہ بہشتاں قدم مبارک رکھسن
جبتک اوہ مظلوم نہ بخشے کدیں نہ بخشیا جاوے

Marfat.com

اِسے کارن فرزنداں نوں یعقوب نے فرمائیا
کر سالاں دعا ایہہ جد موقعہ وقت دعا دا آئیا

پھر فکر کر یوسف تائیں حضرت عرض سنائی
بھائیاں اوپر خفگی تینوں ہو گئی یا نہیں کائی

رو کر یوسف عرض گذاری میں صدقے میں داری
بخشدی بھائیاں نوں جو کجھ ہوئی غلطی بھاری

خواب خیال نہ میرے تائیں بھائیاں دا حوالوں
راضی ہاں میں بھائیاں اوپر شفقت مہر کمالوں

ہے گواہ اس حال اُتے میرا رب تعالیٰ
بخشیا ہے میں دلوں بجانوں اوگن بھائیاں والا

یوسف نے جد بابل اگے اتنی بات سنائی
بابل سن کے راضی ہویا نیک دعا فرمائی

بعد اوسدے اوٹھ فجری ویلے نبی یعقوب سہارے
کر کے وضو وچ نمازاں ہوئے گذار پیارے

بعد نمازوں رب دے اگے رو کے عرض سنائی
فرزنداں دی بخشش کارن نیک دعا فرمائی

اللھم اغفرلی جزعی علی یوسف وقلت صبری واغفر اولادی بما فعلوا فی حق یوسف

یا رب بخشیں میرے تائیں جو میں کیتی زاری
یوسف کارن صبر نہ کیتا روندیاں عمر گذاری

اتے بخش اولاد میری نوں بھی توں رب ذات الٰہ
اوہ کجھ جو حق یوسف اندر کیتا اونہاں گناہ

درد دلوں نبی یعقوب سہارا رو رو عرض سنائے
نالے حاضر آمین آکھن بچی اولاد نباوے

کرن روایت روز جمعہ دا ہیسی اوسدن بھائی
جدن نبی یعقوب ہوراں نے رب تے عرض الائی

اسے طور دعائیں کردیاں مدت بہتی ہوئی
ہر جمعرات عرضاں کردا خالی گئی نہ کوئی

وچ دعا قبول ہوئی جد پنجیہہ سال وہانے
بعد اس دے پھر وحی نبی نوں دے حکم ربانے

یا حضرت رب عرض تساڈی اج مقبول فرمائی
تیری تے اولاد تیری دی بخشدی بریائی

جو کوئی آن خدا دے در تے عرض سوال سناوے
نہیں اُہ مینہ مراد دلوں خالی کدی ہوندا واپس جاوے

ہور روایت اسجا اگے تھیں نظری پئی اسانوں
جدوں گھر جاواں لکھوہ وچ سٹیا یوسف نبی خدا نوں

رو کر ملکاں عرض سنائی وچ درگاہ ربانی
یا رب کیوں نہ غیرت تیری پکڑن کارن وہانی

یوسف خاص پیارا تیرا دکھ ایذائیں پاندا
کیوں نہیں بھائیاں تھیں توں لیندا حق انصاف اُنہاں دا

رب فرمایا جس دے کارن ویر اساں نے پائی
اوہ گل نہیں معلوم تساں نوں جیہڑی اپنی جائی

پر جس دن آن بھراواں یوسف گل لگائیا
رو رو کے یوسف دے گل نوں حبیب اپنا بخشائیا

موقعہ ویکھ تبارک عالی کہیا ملکاں تائیں
دیکھو ملکو کیونکر عاجز ہو بخشان خطائیں

عالم غیبان دا میں مالک سبھ کجھ خبراں جانا
جلدی کر کے غضب قہاری بندیاں اوپر آنا

جو کوئی میرا امر بھلاوے کرے نہ نیکی میری
تاں بھی اوسنوں پکڑاں ناہیں کر کے جلد دلیری

تاں الغفور رحیم آکھی رحمت فضل کماواں
جلدی کر کے عاصیاں تئیں ناں کہ عذاب پہچاواں

یوسف دیاں بھراواں دا ایہہ ویلا سی میں ٹکیا
تاہیں غضب جلالیت دا رہیا اوہناں تھیں ڈکیا

نک کراماً کاتباں تائیں رب نے امر سنایا
لے ملکو ایہہ حکم اساڈا چاہنا عمل کمایا

بندہ میرا نیکی جس دم اوہ بوں کرنے لگے
اوسے ویلے لکھو نیکی کرنے نالوں اگے

جس دم بندہ میرا عاجز اوگن عیب کماوے
جلدی کر کے اوس عاصی دی بدی نہ لکھی جاوے

ذات اساڈی وچ اڈیکاں ہوندی وسدم کھلی
توبہ کرے تے برائی اوہ اوس تھیں جاوے ٹلی

چاہندی ذات نہ مول اساڈی اُسنوں دکھ پہچانا
میں غفور رحیم آکھی بخشاں اہل ایمانا

لکھدے جو مومن کوئی نیکی اک کریندا
ملک کاتب لکھن والے نوں رب حکم ایہہ دیندا

لکھدی اس دے دفتر اندر نیکیاں دس فروی
اسیں بندے نوں دونی چوگنی وہندے ہاں مزدوری

جو کوئی عیب قصور کریندا رب حکم فرماوے
لکھو بدی بلا شک اسدے نامے لکھی جاوے

تاں پھر اینویں ملک کریندے امروں عذر نہ کوئی
واہ کیا رحمت بندیاں کارن ربدی طرفوں ہوئی

اڈھو عاجز رب دے اگے ہر دم کرے دعائیں
یا رب دفتر پاک اساڈا بدیاں کنوں بنائیں

در بیان خوش شدن اہل مصریان از تشریف آوری یعقوب علیہ السلام وملاقات کردن با تحفہ ہائے بسیار وخلاصی یافتن از قید زنار

سنو حقیقت اوس قصیں تے جیہے اہل دے سارے
خدمت اندر حاضر ہوئے لیکر تحفے بھارے

مرحبا خوشا آمد والا خلقت پئی چتارے
آئے ہیں کنعانی حضرت اندر مصر پیارے

صورت حد حساب نہ کوئی نور کدھے چمکارے
صلوات اللہ دیکھ اوہناں نوں ہر کوئی کھلا پکارے

جو کوئی کرے زیارت اوہو جائے صدقے وارے
درد فقیری تے دلگیری جاندی نکڑ کنارے

شہر کنعان دے وسن والے آئے نبی سہارے
والد یوسف صلواۃ اللہ جد دی شان بنارے

جو کوئی آوے طرح طرح دے ہدیے نذر گذارے
عرض قبول شتابی ہو جاندی سرکارے

سبھناں دی شالہ نیت ہر دم وسدے رہن دوارے
جنہاں دراں تھیں حاجت پاون عاجز لوک بچارے

کرے جو پاک جمال نبی دا ہوون دور اندھارے
ترت ایمان نبی تے لیاوے دوہیں جہان سنوارے

ویکھ جمال نکرم نوری ہوش حواس وسارے
بیخود ہو کے وحدت والا کلمہ بول پکارے

Marfat.com

کرن روایت جتنے ہدیے آکر لوکاں تارے
شاہ ریان بھی خدمت اندر آیا چھوڑ شہپارے
سرقاراں تک جلوہ نوری ہٹ نہیں بھن مارے
انہاں جو نبیاں دے ورثے جاون اوہ گنہارے
کرن روایت بابل ناؤں اول یوسفؑ عالی
کفر شرک دے بال جڑاں پٹیاں نیک ہاں اینہ کیتی
بابل نے آ شہر مصر وچ آتناں عین کھنڈایا
ہر ہر پاسے رونق دینی آکر حاضر ہوئی سو
رحمت تے برکاتاں نازل ہویاں فضل الاہو
دم دم سبھ بھراواں تائیں یوسفؑ پیار کریندا
بابل حضرت یوسفؑ والا کرے وساہ نہ کوئی
دونویں نین نگینے سوہنے حاضر رہن ہمیشہ
عاشق نوں معشوقاں باہجوں کجھ آرام نہ آوے
جدہر یار اودے ول اکھیاں ہوون باہجوں نوں
محبوباں دے باہجوں عاشق کدیں نہیں کجھ چاہیندا
شمع مبارک جدہر جاوے اودہر جاوے پروانہ
دوست باہجوں نیندی خانے جاپن باغ بہاراں
جتھوں یار اوتھے دل عاشق اودوں مجرا بھردے
عاشق آکھن یار سجے گر جاں تہنم آوے
ہر ویلے بے امنی رہندی دل دے بوجھ تہانوں
عاشق روندے نظری آون بگراں ہیں اوہ تیسدے
ورنہ عاشق ورد جدائیاں ہر دم رہن جلیندے
باہجھ پیاریاں یاراں عاشق صبر آرام نہ پاون
ہنت یعقوبؑ سجن دے تائیں نال پیار بلاندا
کمیں چھیڑ چھیڑ دکی جنہوں لیکھے بھیڑ ہنر دری

اودوں بھایاں نوں یوسفؑ نے ویے دنے اوہ سارے
مست ہویا تک حسن نبیؑ دا چھٹے شیخ پیارے
آنداندرت ایمان تھاماں جو آئے دربارے
رحمت شان نبیاں پاروں سارے جاون تارے
اندر شہر مصر دے دینی سوہنی رسم نکالی سو
عاماں راہ ہدایت پئیاں کیتی دور پلیتی سو
کوئی نہ باقی رہیا جیہڑا ناں ایمان لیایا
کافر شہر مصر دے اندر باقی رہیا نہ کوئی
راہبر ہادی آندے رہندے نپچے لوک گناہوں
ہر شخص دوہ سے خدمت اندر آن تسلیاں دیندے
دلوں خیال جدائی غم دی سر تے کھلی آ ہوئی
ہکدوجے نوں پلیدی جنہاں چھیڑن معول نہ دیندے
آکھن سبھ کجھ جاوے اپر یار معشوق نہ جاوے
کدیں نہ بلبل چھیڈکے جاوے خوش گلزار چمن نوں
سجناں نوں ہر ویلے ہوندا دل خطرہ سجناں دا
جدہر شاہ اوہ جائیں لشکر جاوے سبھ تہاں دا
دوست یاروں نظری آون خوش گلزار اناراں
فقر فقیری سجناں باہجوں نا منظور نہ کردے
دوزخ دی پرواہ نہیں جے یار سجن گل لاوے
دل دا محرم یار پیارا ویکھیئے داغ تہاں دا
چھیڑے وچ جد ار سجن دے نال خوشی دے وسدے
غم جدائیاں یاروں سکھدا ساہ نہ تک بیٹھدے
دوست یا باہجوں خالی کوٹھے لہاون کارن دل نوں
دور نہ کردا چنگاں کولوں اوہ محبوب دلاں دا
کدیں وساہ نہ پھر اوہ کردا کرے حفاظت پوری

Marfat.com

اکدن بابل یوسفؑ دونویں دفتر خانے آئے
بابل نے فرمایا یوسفؑ ایڈی غفلت کیتی۔
نہ نہ خط اساڈی جانب کیتا اک روانہ
ورانہ نہ اساڈے کارن کیتی ہے ربّ نہ رسی
خبر ہوندی جے ہینوں اتنی ترنت جواب لکھیندا
کدیں نہ جرداکدیں نہ جردا اتنی خبر جے ہوندی
جد بابل نے یوسفؑ اگے اتنی بات گذاری
آندا چک صندوق خطاں دا یوسفؑ نبی ربانی
خطاں نال لپیٹیا ہویا اوہ صندوق تمامی
عرض بیان کرے یا حضرت ویکھو خط اساڈے
جیدن وچہ مصر دے میکوں ربّ دتی سلطانی
لیکر قلم دوات شتابی وروں خط لکھایا
اے یوسف ہے حکم خدا دا خط ارسال نہ کرناں
سنکر حکم لاچاری ہوئی عذر نہ کیتا کوئی
جد پھر ہور زمانہ گذریا جوش جگر نوں آیا
دین لگا جد سونپ قاصد نوں اوہ خط وروانوالا
پھر طبیعت چپ کرسیدی جریا مول نہ جاندا
ایسے حال فراقاں اندر خط لکھیندا رہیا۔
جو لکھیا پھر حکم نہ ساتوں جد گھلنے دا آیا
خط لکھن دے اندر عاجز فرق نہ چھوڑیا کوئی
تاں پھر اک دن وحی دے تائیں نبی یعقوبؑ پایا
وحی کہیا ایہ تیرے اتے ربّ دی غیرت ہوئی
یا بچہ خدا دے یوسفؑ سونپیا فرزنداں دے تائیں
امر کیتا یوسفؑ دے تائیں واحد ربّ تعالیٰ
جیدم حکم اساڈا ہویا تاں خط کریں روانہ

کاغذاں انت شمار نہ کوئی گنت نہ کیتی جائے
تخت حوالے ہویاں تینوں اتنی مدت بیتی
رو رو وچہ فراق تیرے دے میں ہو گیا دیوانہ
خط نہ پایا ایہہ نہ جاتا بابل روندا مرسی۔
یا میں خود تساڈے تائیں آن زیارت دیندا
وردچڑایاں یاروں ساتھے غمدی رات نہ آوندی
سنکر بات یوسفؑ دے تائیں پہنچی رنجش بھاری
جنہاں خطاں وچہ دردان والے لکھے سن افسانے
حاضر پیش وکھائے آکر یوسفؑ نبی گرامی
جیہڑے لکھے میں عاجز نے خاطر صرف تساڈی
کجھ خیال نہ آیا مینوں سن محبوب حقانی
جیدم بھیجن لگا اگدوں وحی پیغام لیایا
واحد ذو الجلال مقتدا اسدے کولوں ڈرناں
رکھیا اس صندوق دے وچ خط برابر سوئی
لیکر قلم دوات شتابی پھر میں خط لکھایا
فوراً ربّ دے حکم سنایا منع کرے ربّ تعالیٰ
جاں خط لکھکے پاون لگا تاں ربّ حکم سناندا
وحی بھی نال اساں نوں منع کریندا گیا۔
وانگ امانت اوہوں عاجز وچہ صندوق لکایا
ایہو امر نہ ہوون یاروں میتھیں سستی ہوئی
کیوں ربّ خط گھلن نہیں دیندا یوسف نوں الکایا
بندش خط جواباں اندر ہور سبب نہ کوئی
تاہیں غیرت کیتی تیں پر واحد اللہ سائیں
کہنا ہنیں من امر اساڈے بابل نوں احوال
ورنہ اگدوں بھیجن یاروں خفا ہوسی ربّ جیہا تا

بعد اوسدے جدا فن الٰہی ہویا یوسف تائیں سو ۔ کیتا خط روانہ تینوں یوسف چائیں چائیں

اینویں جو کوئی رب دے بندے چنگے عمل کریندے ۔ مالک الٰہی نیکیاں والے دفتر رہن چھوڑیندے

روز قیامت رب دے اگے اوہو مومن سارے ۔ دفتر عملاں پڑھ سناسی مولا دی سرکارے

سن کر رب تبارک ہوسی راضی بہت شماروں ۔ چنگا بندہ جنت جاوے حکم آوے سرکاروں

جس نے راضی کیتا سانوں چنگے عمل کمائے ۔ اسدے کارن جنت اندر اساں مکان بنائے

واہ سبحان اللہ خوشخبری نیکاں بندیاں تائیں ۔ تے بدکار کفاراں کارن ہین تیار سزائیں

اکدن بابل یوسف اگے آیا نال بہجہ الایاں ۔ واللہ اعلم کیوں ایہہ سانوں آیاں بہشت جدایاں

عرض کیتی یوسف نے حضرت ہین عملی کیتی ۔ بھایاں نال شتاب پاروں اتنی سختی بیتی

حضرت کہیا ہیں بخشیں ہوئی جو کجھ جدائی ۔ رخصت ویلے فرزنداں نوں سونپنی سی ہیں پائی

اوس سببوں ساڈے تائیں آیاں بہشت جدایاں ۔ نیز اس وچ دخل نہ کوئی میریاں سجھ کمایاں

اس حالت وچ وحی فرشتہ خوشی پیغام لیایا ۔ دفتر پاک دوہاں دا ایہو رب صاحب فرمایا

خود تسیں اقراری ہوئے جد اپنے نقصانوں ۔ عیب تساڈا شیطاناں نے حکم آیا رحمانوں

واہ سبحان اللہ رب عالم کتنا کرم کریندا ۔ جو کوئی عاجز دل عرض کریندا جنت بخشیندا

روز قیامت اینویں فضلوں بخشش دیسی بدکاراں ۔ سر شیطاناں رکھیسی بدیاں ساریاں اوگنہاراں

کہسی اسے بندے میرے کر مکر گمراہے ۔ ایہو ہی اج دوزخ سولی ڈتا جاوے کھاہے

کل عذاب ایماناں والیاں بخشیں جوز ٹھائی ۔ گردن شیطاناں ظالم دی نے سجھ اوہ کیہا جائی

جو کجھ بندہ عیب کریندا رب تبارک سارا ۔ عیب شیطان دے سختے لاوے سنو جدا الٰہ یارا

جیونکر وچ گمراہی دے جا قوت زور لگاوے ۔ اوسے جتناں اوسنوں بھی اوس کہیوں ورثہ آوے

اینویں ایہہ شیطان کمینہ ہر نوں ہے بہکاندا ۔ اللہ صاحب اوسدے فسے سجھ کھیے لگا زرا

بس اے ناصر چھوڑ طول کہانی کر توں یاد خدا نوں ۔ رکھیسی رب شر شیطاناں تینوں اتے اساں نوں

بیان بنا کردن برادراں خود یوسف علیہ السلام مکان تا جدیدہ بیرون شہر مصر گوید

اکدن حضرت بابل اگے اوہو عرض سنائی ۔ اے بابل اگے غم درد سخت جدائی پائی

ہن دل چاہندا کول اساڈے حضرت کرو گذارہ ۔ ہووے روشن چشماں دونوں ویکھ جمال تمہارا

واللہ اعلم کتنی زندگی رہندی اگے سانوں ۔ اوہ تاں ساڈے پاس گذارو رو رو کہیاں تسانوں

سُن کر نبی یعقوبؑ ہوراں نے بیٹے نوں فرمایا
پس نوں شہر مصر تھیں باہر اک مکان وچھاویہ
سبھ اولاد پیاری میری جس وچ کرے سمائی
بادشاہی نہیں لازم سانوں عرض کریں اس کارے
جیکر ذرہ چاویں اِتناں تاں اسیں رہ پوساں
تسیں اسیں گرامی ہوئے تختاں بختاں والے
سُن کر بابل تھیں گل یوسفؑ کہیا ترت منیاں
تاں پھر اوسے وقت یوسفؑ نے عجب مکان بنوایا
مکاں نہ سی اوہ بلکہ ہیسی اک گراں گرامی
مدینۃ الحرمین نبیؐ نے رکھیا اوسدا ناواں
پانی دی تنگی سی آیا وحی وکیل الاہوں
عرض دعا یوسفؑ جد کیتی نیل ندی اوہ آئی
بابل کارن حضرت یوسفؑ عجب مکان بنوایا
بیٹے نوں فرماون لگے صاحب عظمت عالی
عالی شان مکان گرامی سانوں زینت دیندا
تاں پھر شہروں باہر وکھری حضرت نبی خدا نے
شاغل وچ عبادت ہویا دنیا حب بھلائی
لیدا اوسدے پھر بھایاں تائیں ونیاں محل مکاناں
وسن لگے خوشیوں بھائی رب نے بھاگ لگایا
عجب مکان بھراواں کارن وکھو وکھ اوسارے
نال اپنے یوسفؑ نے اوسدا عجب مکان بنایا
آندیاں جاندیاں ٹھنڈیاں بہندیاں خوب نظارہ ہوندا
اسے طور محمدیاں نوں گرد جوار نبیؐ دے
تابعدار نبیؐ دے ہر دم وچ قبراں دے ہوسن
ہر جنتی تے سایہ پوسی پاک رسولؐ خدا دا

جے نوں چاہناں ساڈے تائیں اپنے کول رکھایا
عالی شان مکان گرامی فرش فروش وچھاویہ
نالے اک عبادت خانہ وکھرا ہووے بھائی
اسیں غریب نمانے عاجز دم دے رہوں ہارے
ورنہ پھیر وطن دے اندر ترت روانہ ہوساں
اسیں فقیر سوالی عاجز غماں نے دکھتاں والے
جدا مکان مصر تھیں باہر اسیں بنا کر دیساں
ترے کوہ مصروں دور اگیرے جیہڑا پیسہ لایا
جس دے وچ اولاد نبیؐ دی پوری ہوئی تمامی
سوہنیاں ہر ولایت نالوں مشہور وچ گراواں
نیل ندی تھیں نہر نکالی آندی اوسے راہوں
محبوباں دی رحمت باروں تنگی دور ہٹائی
یعقوبے نوں ڈٹھیاں ہویاں دلوں پسند نہ آیا
سانوں بہت پسند ہے اس تھیں جھگی کانیاں والی
کوئی نہ مرسل زینت دنیا دلوں قبول کریندا
جھگی بک بنائی اپنی لے کر سکے لکھ کانے
دوست رب دے دنیا تائیں کدیں نہ چاہندے بھائی
خوبی حد حساب نہ کوئی ڈھولن تے ایوناں
مدتاں دیاں رنجوراں اتے عجب زمانہ آیا
ایہہ بنیا ہیں نبیؐ دا ستھ تھیں اعلیٰ پیارے
اپنے نال برابر اوسنوں کر دِتا ہمسایہ
ہر ویلے دو طرفاں تائیں چمک حسن دا پوندا
حسن بخش مکان جنہاں نوں روشن حسن ویدے
وچہ فردوس مکان حضوری ید سے ہتھ کیلوں
اوہ نبیؐ دے پاروں ہوسی دم دم شان تناویں

Marfat.com

واہ سبحان اللہ کیا درجہ عالی ہوگ تنہاں دا
یارب حرمت نبیاں ولیاں صالح نیکوکاراں
جیہڑے طلب زیارت کارن اوس سکیندی سائوں
جیکر اتھے میل نہ ساڈا ہووے یار خدایا
عرض قبول کریں ایہہ میری کونج وانگوں کرلاواں
سن شفقت بھایاں کارن بجھکان لگے
کدیں نہ کسے بھراں نے تائیں یوسف کجھ تنایا
بھائی ویکھ یوسف دی شفقت ادبوں جھکی گیاں دن
کرن کلام نہ نال نبی دے ادب کیتے چپ تیں دے
وچہ سرکار ربانی عاجز بابجھوں عملوں چلاسن
اے نیدیوں نہ تسیں اساڈی کیتی نیک کمائی
نام غفور رحیم اساڈا خلقت اندر جاری
جاؤ تسیں بہشتاں اندر میری رحمت باروں
جیکر عمل کماندے زرا نہ دیندے تسیں اسانوں
جو کوئی میری نیکی کرکے پیش لیاوے
کرن روایت اسد ابن اللہ البیار احمد ثعلبی
عاصی رب نیارک اگے بدیاں کھول دساسن
جانن گے اوہ عزت جتنی بدیاں نیکی سر تکریسے
واہ سبحان اللہ ربا عالم بخشنہار خطائیں
جیکر بدل کرن نیں آکے کیہڑے بخشش پاوے
یاربا توں بخشیں سکیوں ستھ توفیقاں تینوں
کوئی نہیں عمل غریب نکارے عدلاں لائق کریا
ہکو ذات تیری دا آکھیں رحمت دا تر ہا یا
ذات رحیم کریم تساڈی یار سب واحد عالی
عاجز اندر ہر جھی ورانتے بل مرکالہ آیا

وچہ فردوس گواہی ہویا پاک رسول جنہاندا
کریں جوار نصیب اسانوں حضرت شاہ ابرال
ایہہ شاید اوہ دکھلانا ہیں نہیں منظور تسانوں
روز حشر دے اوہ جا سانوں چاہیں یار بلایا
جا ہو بلاویں اس آزہر نوں نبی رسول سنجاواں
سبھ جدا ہو پیاں اندر حضرت ڈیرے لائے
ہر دم اوہلوں وانگ غلاماں کردا ادب سوایا
یوسف اگے بیخود ہو کے اپنا مکھ چھپاون
اینویں عاصی ہو شرمندے روسن وچہ حشر دے
حالت ویکھ نمانی تنہاں رب جا حصہ پاسن
ایہہ ادب تواضع باروں ہر سانوں لج آئی
نہیں پرواہ جیہے بل دے اندر بخشاں خلقت ساری
معاف عذاب تساڈے اوتے حکم آوے سرکاروں
اسیں بھی رحمت سو حقہ وہ کرکے بخشیا تسانوں
رحمت باروں اوس نہ تائیں بھول کجھ نہ آجاوے
جیدم گنہگاراں نوں تائیں جنت حکم ہو ہیسی
رحمت باروں فیر خدا دا بالکل بھول بھلاسن
بدی فلانی بدی فلانی گن گن کہسن سارے
جیکر رحمت اوتے آوے بخشے عاصیاں تائیں
نبی پیغمبر بھی سجدہ اوس دن ڈریاں لرزدے آئے
عدلاں تے انصافاں کرکے ہول نہ کجھ دیسن سیتوں
عیباں اتے خطایاں کولوں ہر عاجز ہل بھریا
ہور نہیں کوئی عمل کمایا یارب یار خدایا
کدیں نہ خالی موڑ در تے کریں جو عرض سوالی
بخشیں تمام قصور تیرے دے رو کر حال سنایا

کرن روایت اک دن لنگھیا نبیؑ یعقوبؑ ربانا
پہنا ورد یعقوبؑ نبیؑ نوں اوس پتھر دے پار چلن
باریا ہڈ اس پتھر نوں کتنا دور وگا یا ئو
پنجہزار منا اندا بھاراسی اوہ پتھر بھائیؑ ئو
عالی شان قوت یوسفؑ نوں رب عطا فرمایا
مدینہ الحرمین نبیؐ نے نواں جو شہر بنایا
حرم یوسفؑ دی بی زلیخا علم ہدایت پایا
ہر بیٹے یعقوبؑ نبیؑ نوں نیک اک لادیلی سی
حسن جمال کمال جنہاں دا سورج وانگ چمکدا
عالی شان نبیاں تائیں رب عطا فرمایا
صفت کمال رسولاں نبیاں ستھیں کہیا نہ جاندا
کرن روایت اک دن حضرت حالت وچ جدائی
یارب ازل میرے تائیں یوسف پُت ملائیں
بیٹے باہجوں رخصت کرنا اس جگ توں سائیں
زندگی اندر حضرت یوسفؑ کر کے کرم ملایا
پاس یوسفؑ یعقوب نبی تے جالی سال گزارے
چل اے یوسف رب پیارے حکم آیا اینہوں
اساں مراد تساڈی پوری کیتی فضل کماوں
ایہہ دنیا نہیں وطن ٹکانا اساں کیسے دا کیتا
چلو چلی ایہہ ڈیرا اس وچ مت کوئی دل لگاوے

رستنے دے وچ پتھر پیا لگا پیر جوا ناں نو
دیکھ جدالہ یوسفؑ تائیں آیا غضب قہاروں
عظمت شان یوسفؑ اوسدی اللہ پاک دکھایا
پیراں نال اگیرے سٹیا اوسنوں نبی خدائی
ایہہ ذکر سبھ وچ خلاصے ہیں نہیں دیوں بنایا
چہل ہزار آبادی اس وچ راوی ذکر سُنایا
آپ بھی عمل کمایا نالے بی بیاں نوں سکھلایا
باراں باراں بیٹے ہر نوں ہویا کرم ربی سی
حاضر ویکھن والا بالکل جلوہ ویکھ نہ سکدا
دین متین مبارک نوری ہر جا آن کھنڈایا
وچ قرآن کریم جنہاں دی صفت خدا فرماندا
بیٹھ خدا یعقوبؑ نبیؐ نے رو کر عرض سنائی
استھیں تیتھے اس دنیا تھیں سانوں پھڑ چلائیں
عرض دعا نبی دی جا کر ہوئی قبول خداوں
درد آزار جدایاں والا اول تھیں در سد دھایا
بعد اوسدے پھر اجل سنیہا وحی آندا سرکارے
دنیا چھڈ دیہہ تیری خانہ آئی جلدی سانوں
آہین طرف حضور اساڈی ہو خلاص جنجالوں
جو آیا اوس حکم ہے تھیں موت پیالہ پینا
دنیا کوچ مکان ٹکانا جو آوے لدجاوے

مقولہ مصنفؒ بطور غزل

ایہہ دنیا نہیں ملک کسے دا دنیا کوچ ٹکانا
جیہڑا مرید ی طرفوں آوے تو تیغ امہید نوں
نال کجھ کر سکدا اوہ موبانہاں زندے کر سکدے

چار و ناندا اوسا اس وچ کیا گھمنڈ چھانا
رو رو خویش قبیلے اسیر جاوے اوٹھ ناناں
چُپ کر نیر چلاون کھٹنے غالب امر ربانا

اہیں ٹکدیاں وچ جیہن دوست خوش بازار لٹیندا
بے پرواہ درگاہ دے اندر کون کوئی دم مارے
دنیا دے دن زندگی والے جد ہو جاون پورے
دنیا نال علاقہ داری مول کیسے دانا ہیں
خوش رخسار سنوارے دونویں صورت دے پتا تانی
دنیا جمع کرن دے اندر کیوں بہا زور لگاویں
خوش بازار جوانی اندر سودا نیکیاں کر لے
اوس حاکم دی خدمت کارن جنگی چیز لبھاویں
دنیا جیہی مثال بتاون بھل لذتاں تھیں بھریا
بے وفائی کر کے جاون پچھے یار رلاندے
چپ کر کے وچ دیس بیگانے بیٹھ رہے وچ رہندے
دل کسے والیس کدیں نہ آئے جو دیسوں ٹر جاون
ہور وطن نوں جو کوئی جاوے آخر نوں وی ہلدا
مل لئو آپس اندر مل لئو نے یار و دلدار و
نبی پیغمبر ولی خدا دے چلے وارو واری ہو
لکھ پیا اس دنیا اوتے اپنی پل بلیسیں
وانگ مسافر دنیا اوپر اپنا وقت گذاریں
مت مالک نوں غیرت آوے جلدی سر چڑھ جاوے
دنیا دی چھڈ دیہ وڈیائی فکر قیامت کر لوں
کسے لحاظ نہ کرناں اوتھے وڈا ہادی لیس سڑیندا
جد کوئی ہدیہ نظر لگائے اوسنوں رحم ملیدا
ذاتاں تے نسلاں دے اوتے مت رکھیں وڈیائی
اوتھے تاں عملاں دے اوتے ہوسی درج نتارا
لمبڑین کرے مت مسکیناں اوپر ظلم کماویں
پرسش ہر عملاں دی ہوسی اگاں حشر کچہری

رخصت کارن دیس آ گئیں بچار لدکے کرواناں
مینہ نے امر لاچاری پاروں نییاں وسدا بہاناں
پھیر مسافر دیس اپنے نوں بے عذرا کٹھ جاناں
دنیا تاں سمن دے کارن ہک بندی خانہ
سدا نہ اوپر حال جوانی رہنے ہیں جداناں
دنیا ہی رہسی گی پچھے تد تے لد سدھاناں
حاکم اگے مت سکے ہدیہ تینوں پو دکھاناں
ناں مجبور اصی ہو کے تینوں انعام ملے شہانہ
پر افسوس ہیا سر اکھیں وچ چیدہ بال کریاناں
دس نہ جاون ٹردیاں ویلے اوس دن الیس آ نا
خوش کملاں الاون کو لوں ہو یاں چپ تباناں
کدیں نہ دستیا یاراں بھایاں جیو نکر حال وہانا
کدیں نہ ہلیا پردیسی جو قبراں وچ سماناں
پیک اجل دا سر تے جسنے آ کے آن پھر ولانا
توں بھی اکدن جانا اپنا کر کوئی سمجھیانہ
تاں بھی ورنہ کجھ نہ تیرا اتھے بھی نال ہریگانہ
مفتی نال لگاویں ناہیں اوپر محل سکاناں
پھیر توں پیسہ لاون پاروں ہفت سودیں جرانہ
نیک کمال کماویں ہوویں مت منزل چوانا
سنیاں رہسے مرتبہ اوتھے اوگنہار ناداناں
عملاں باجھ کوئی نہ جالے اس ہنگم اکڑ خانہ
کسے نہ اوتھے چوہدری تینوں مالک بلانا
عملاں باجھ نہ لمبڑیائی تے اوتھے رنج جھوڑانا
تاں ہو و مت پوسے تینوں بھی نال سکین سدانا
چنگا مند عمل جو تینوں رب لیے کھول وکھانا

Marfat.com

جیکر نیکی کیتی ہلسی عزت شان گرامی
ورنہ بدعملی دے پاروں اوسی ہیش کچھاناں
مومن ہیں اس دنیا اُتے نیک اعمال کماویں
سنگ کفاراں چھڈ دیہن جاسنگی اہل ایماناں
دھیاں پتراں زن فرزنداں کسے نہیں کم آناں
سارے خویش قبیلے تب تک جب تک کسب کماتا
جس دم کرنوں عاجز ہویوں وقت اخیری آیا
پھیر نہ تیرا زن فرزنداں آ کر ور دوڑایا
طعنے اور اُلاہیں تینوں دیسن پتر تمامی
کہسن ایہ کوئی بڈھڑا پاپی سانوں ڈھیا کھڈانا
اے تیاں وچ وقت جوانی نیک اعمال کماۓ
کدیں نہ ہلسی جس دم چھڈیا ہتھوں تیر کمانا
شوکت شان امیراں والے سدا نہ باقی رہسن
شاہی تخت ویرانہ ہوسی تیرا بھی سلطاناں
مسلہ پیر حقانی کولوں جدیں پچھیا جاۓ
کہیں اس دنیا تے رہناں پا کل کوڑ بہانا
چلدی ایہ سراں تیاوں اہل علم دے سارے
دنیا ایہ اک بندی خانہ کہیا شاہ جہاناں
استھیں اگے جو کجھ آیا اوہ لدسدھا پایا
پچھے جو کوئی آیا اس بھی ہے اسباب اٹھانا
دنیا کو وچ مکان ٹکاناں آخر توں چل جانا
توں بھی کر کوئی سمیانہ لے اِنّ دھر پا داناں

سنو حقیقت وحی نے کہیا جد یعقوب ہوا نوں
کرو ساماں تیاری والا کہندا رب تسانوں
آگیا حکم جدائی والا مہلت پوری ہوئی
چلو وطن کنعان اپنے نوں لاؤ دیر نہ کوئی
اس جگہ نے اجل شہادت کدیں نہ ملنی تینوں
اسے کارن خدمت اندر رب نے بھیجیا ہینوں
عالی شان گرامی تیرا اللہ صاحب کریا
مشرق مغرب نیکر مومناں کلمہ تیرا اُبھریا
اس ملک وچہ کافر ظالم ہوئے اج ہزاراں
جھیڑے اہل ایماناں تائیں ظلموں دیسن ہاراں
مومن کئی شہید کریسن جدوں زمانہ آیا
کئی کئی ظالم ہوئے اس وچہ یا محبوب خدایا
ایسے جد آ ظالم ہوسن حاکم شہر مصر دے
ناں ہو ومت قبر تیری دی ہوون آکے گردے
دیوں کجھ نقصان تسانوں کفر ضلالت پاروں
اس سببوں کوچ کرندا حکم آیا سرکاروں
توں پیارا مقبول میرا اتھوں کرو تیاری
جنگے لوک کنعان شہر دے کرسن خاطرداری
کجھ مدت خفیں تے پچھے وسنی گندی ہوگ مصر دی
چلو کنعان مصر دے اندر ڈھونڈو جا کبہ قبر دی
سن کر بات وحی دے کولوں پیغمبر کنعانی
کہیا بول یوسف دے تائیں اے پیر دلجانی
آگیا سد حضوروں سانوں لکھا دانہ پانی
ورتن لگی سر ساڈے تے غالب قضا ربانی
دیہو رخصت جاون کارن طرف وطن دے تسانوں
اس اماں سلامت خیریں رکھے رب تسانوں
وحی پیغام سنایا سانوں طرفوں رب علامی
اسی اجل کنعان وچ چالیے یا مقبول گرامی

Marfat.com

اس جگہ نے قبر نساڈی بنبی مول نہ کائی -
مل تو آخر واری سانوں اے اولاد گرامی -
مل کے رخصت کرہو سانوں ہووے چلدی راہی
سن کر بات یعقوب لوں یوسفؑ ہوش حواس بھلائی
اجے نہ مل کے بیٹھے عاشق بات نہ کیتی کوئی
خوش غنچے دامن بھیں اجے باہر سبین لڈھیا
مل بیٹھیاں نوں ساعت خوشیوں اجے نہ گذر سکی ہی
ایسی حالت یوسفؑ اوئے اوس گھڑی وچہ پڑی
عقل آوارہ ہویا سبھو سمجھا سرت نہ کوئی
اجے حجاب پیاریاں ہتھیں خوب نہ چا یا -
اے بابل ہتھ مدتاں پچھوں دتی گل وکھالی
ہوسی ختم اساڈی زندگی بیشک بعد نساڈے
سن کر بابل کرے دلاسے کرہو صبر ضروری
ہر دے ملک مشکل بیشک سانس رہے نت گھندا
صبر کرو ہر حال وچالے حوصلہ مت کے ہارو
رووں نہیں سکھاندا سانوں ہے موجب ضروری
رخصت ویلے فرزنداں نوں بھی ایہہ سنایا
مَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ بَعْدِیْ پوچھو کیہنوں پوجو سارے
نَعْبُدُ اِلٰهَكَ ہم پوجیں گے رب تیرا اتے
وَاِلٰهَ اٰبَآئِكَ جو باپ وڈے دا اتے
وَاِسْحٰقَ اسحٰق نبی دا جو سی رب گرامی -
وَنَحْنُ لَهٗ نے اسیں سہامی نال خداوند سائیں
سن کر باپ مبارک وچ سمجھ فرزنداں تائیں
غیر شریک لیاون والا ہے سی وچہ عذاباں
ہکو واحد اللہ ساڈا دوجا ہور نہ کوئی ند

چلو دیس وطن اپنے نوں گھت کے دور جدائی
رہیے نہ کجھ ارمان نساڈے اندر عمر تمامی -
کرو نہ دیری میرے کارن آئیا حکم الٰہی
ایہہ کہی تقدیر الٰہی لگی پان جدائی -
اگروں اجے چپیت جدائی آکر گرے ہوئی
اگدوں کسے نکھیڑن والے اوسنوں آکر ڈھیا
اگدوں یار پیارے چلے دیکر داغ جدائی
جیونکر مچھی پانیوں کڈھ کے وچہ کڑاہی دیوی
غم افسوسوں رو رو آکھے ایہہ کی حکمت ہوئی
ڈالو برقعہ پھر شتابی حکم حضوروں آیا
پھر نوں اج تیار ہوون نوں بیٹھیاں بال آسنبھالی
چاہوں نہیں نہ ساڈے ایہہ جہ ہوو گئیں دورا ڈے
کی چارا جد امر دل ساڈی مہلت ہو گئی پوری
جس دم سانس ہو جاون پورے رونیاں کجھ نہیں تھیندا
اے فرزندو وقت جدائی ڈاہیں مول نہ مارو
سر پر اکدن یار پیاراں تھیں کر جانے مجبوری
اِذْ قَالَ لِبَنِیْهِ جیونکر وات خدا فرمایا ہو
قَالُوْا کہندے باپ اپنے نوں سن آ باپ پیارے
جو معبود عبادت لائق پالن ہار جنگیرا اتے
اِبْرٰهِیْمَ وَاِسْمٰعِیْلَ دل وچہ کر دے آیا
اِلٰهًا وَّاحِدًا اک رب ہکو تنہاں اسیں تمامی
مُسْلِمُوْنَ ایمان لیائے روز قیامت تائیں
بیشک او ہے رب اساڈا لائق حمد ثنائیں
ربے نوں پوجن والا جنت جاسی باہجہ حساباں
مشرکاں احمقاں لوکاں کولوں عقل آوارہ ہوئی

Marfat.com

بود اساڈے اوس حاکم نوں ہر دم سیس جھکانا | اوسدے دروازے دے باہجوں ہور نہ کدھرے جانا
لکھ تنگیاں تکلیفاں پہنچن اوتھیں مول نہ ہٹنا | کر بسم اللہ وکھ کشتا لا سر دے اوپر کٹناں
ایسیاں پیار وصیتاں کر دا آخر ٹردیاں واری | حاضر سن سن اوہ لوک روندے سنے اولاد پیاری
کوئی واہ چلانہ سکے غالب امر ربانال | حالت وقت جدائی تک کے رووے عرش تمانا
وارو وار ملن بیٹے سارے جاندے باپ تائیں | کدی ملسیں مڑ بابل سانوں رو رو ہاں لبھائیں
سایہ رحمت سر تے سائیں صاحب شان حضوری | اساں غریباں دے سر اوتوں کیوں چلیوں کر دوری
اوہ قصور اسانوں بخشیں حال جدائی والا | جیہڑا اوچہ فراق یوسفؑ دے بابا تساں کشالا
راضی ہو کے جاناں بابا تیں وار و وار الاون | ناں ہووے مت روز حشر دے پیش جزائیں آون
رو رو کے بابل فرماندے ہیں راضی ہیں راضی | بھی اساڈے پاروں معافی کر دے سبھی رب قاضی
فی امان حوالے رب دے رخصت کر د اسانوں | دوہاں جہاناں وچ خداوند رکھے خیر تسانوں
رخصت وقت تیاری ویلے روندے خلقت ساری | الوداع کر ملن طالب سبھ کوئی وارو واری

بیان کوچ کردن یعقوب علیہ السلام اندر بار یوسفی بسوئے کنعان بحکم رب سبحان

اے غافل توں غفلت اندر ہوش حواس وساری | نہیں معلوم یعقوب پیغمبر کیتی کھلے تیاری
غم دا میلہ پھریا ہویا روندے کل لوکائی ہو | ہائے افسوس ناداناں تینوں اتنی نیند آئی
چھڈ دیہہ دلوں دلیل خوشی دی کر لے چلد تیاری | اگے ٹر گئے یار تے ہن تیں غافل دی بھی آ گئی واری
سن حقیقت رخصت ویلے یوسفؑ نبی یگانہ | رو رو وچ فراق پدر دے ہویا سخت دیوانہ
حاضر گرد مجالس بیٹھے روون اٹھ قطاراں | روون کوچ نبی دے اندر کوچے محل دیواراں
آخر یوسفؑ صلوٰۃ اللہ دا اچی پیر لیاندی | تاروں خوش رفتاراں والی صفت نہ کیتی جاندی
باہر نال چلے حضرت دے اہل عیال تمامی | دروازے تھیں باہر کہیا نبی یعقوب گرامی
ہو دو نسیں روانہ واپس میرے نال نہ آ ہو | تنہا ٹورو جانا سانوں آیا حکم الٰہ ہو
وار و وار ہی پھر حضرت نے بہت پیار کمایا | سر منہ چم اگیرے حضرت قدم مبارک چایا
یوسفؑ کار زمیں پر ڈٹھا حالت سخت رنجولی | جاندی جاتی روندے والی عرض نہ ہک قبولی
کجھ نہ وس چلے تے بابل دا گوں پکڑ لیاوے | کجھ نہ وس یعقوبؑ نبی دے پھر واپس ہو جاوے
امر ہی آن معاملے ہوئے کون کوئی دم مارے | ٹر گیا ہک مسافر وچوں روندے رہ گئے سارے

Marfat.com

تکّن بیٹے پیارے مگروں جاندے بابل تائیں
آخر پرت گھراں نوں آئے سنجے محل ڈراون
پھلیا باغ بہاراں والا نظر نہ آوے مالی
رووَن صاحبزادے سارے بھلیا پینا کھانا
لگّے درد وچھوڑے تائیں مر دیاں تیک نہ جاندے
ذکر جدائی ختم نہ ہووے سخن حوالہ سارے
حضرت نے جد شہر مصر تھیں واپس قدم اٹھایا
چھیک طناباں اپنیاں نوں جلدی پہنچاویں
تاں پھر زمیں طناباں چھکیاں سخت اکٹھی ہوئی
باپ دادے دی تربت اوپر جلدی پہنچا آکے
مدت پچھوں پھیر زیارت اللہ پاک کرائی
آخر نیندر غلبہ پایا قدرت ہیبت ویکھایا
ڈٹھا تخت مبارک نوری اوپر جد سُہارا
نالے اسمٰعیلؑ پیغمبر بھی اسحاق گرامی
عالی شان مراتب اندر نظر آئے ولی لگانے
اے دلدارا تیرے کارن رہندے نت اداسی
دل چاہندا رل بہیے جا اے خوب محبت پیار
پر ہن مہلت تیرے ہوئی آ رل جلدی سانوں
کیا ویکھے اک سچی تربت کینی کسے آمادہ
صورت حسن جوانی اوسدی دوروں چمک وکھاوے
کیا خوشبو معطر جلتے دور جا ڈے خوشبوئی
عرض کرے اک ولی خدا دا دوست نبی پیارا
ستوں کوئی پھیر حضرت پچھیا اوس جواب الایا
سنکریات شخص تھیں حضرت آپ دعا فرمائی
دیا حکم خدا دی طرفوں عرض قبول تساڈی

رو رو آکھن ٹکڑے ٹکڑے کر کے ہاں جگر ہن مان جائیں
باغ چمن سبھ سجناں باہجوں کھاون کاٹن ولن
وانگ اجاڑاں ہی دسیو بیٹھک سجناں والی
جا ہلیاں وچ رہیاں پچھوں غم تے کیتا ان ٹکانا
بلکہ قبراں اندر بھی اوہ رہندے نت ترساندے
کویں یعقوب وطن اپنے نوں جا کر پتر سارے
ربدی طرفوں اوپر زمیں دے حکم شتابی آیا
راہ دے وچ پیارے پتر تائیں کجھ نہ مول وکھاویں
پہنچ گیا زمیں سے حضرت دیر نہ لگی کوئی
فیض حضوروں حاصل کیتا فاتحہ خیر الائے
ہوا اوداسی بہت ستانا بیٹھ رہنا اس جائی
نیندر وچ یعقوبؑ نبی نوں کیا اک سفنہ آیا
ابراہیم خلیل الہی بیٹھا رب دا پیارا
خدمت وچ بہشتی حوراں کر دیاں ادب تمامی
ویکھ یعقوبے ولی دے تائیں کہندے شکر سائیں
کسدم تینوں رب العالم ساڈے پاس اڈا ہی
پر توں اجے نہ آویں شاید دنیا دے سینہ سارو
شکر بات بیداری ہوئی نبی یعقوبؑ ہوئے اندو
نالے کول کھلوتا ہویا ہے اک مرد خدا دا
کسدے کارن قبر ایہہ بھی اسنوں [illegible]
اس موقعہ تے کس دے کارن قبر آمادہ ہوئی
اوہ کہندا کان آرانہ ہوئی ایہہ اک قبر دلارا
جس دا اوہ پیارا اللہ صاحب کرم اپنا فرمائیا
ایہہ قبر جا سینوں بخشیں یا رب ذات خدائی
جس گل اندر تیری مرضی اوہو مرضی ساڈی

Marfat.com

دنیا دی لذت ستھ ٹھلسی جد اس اندر آسو
سن کر حکم ڈاچی دے تائیں حضرت نے فرمایا
ایہ پیغام یوسفؑ دے تائیں ساڈا وچ سنانا
صبروں شکروں سر تے جھلنی دُر مصیبت ساری
امر مقدر اینویں آہا اوسنوں رب بلایا ہے
اینویں اکدن تسیں بھی ساتوں آ ملسو یکواری
سُندی کھلی چپاتی ہو کے ڈاچی سُکھ سنیہے
روندی روندی بس نہ ہووے ہوئی کملی جھلی ہے
ایہہ حال یعقوبؑ نبیؑ دا اوّل دساں تینوں
اوہ جوان جو گور سرہاندی نظری نبیؑ نوں آیا
اوسے وقت لباس رنگیلا اس اپنا بدلایا
السلام علیکم حضرت اوہنوں کھلا پوکارے
عرض کریندا ایہوں تینوں آیا ہاں اس جگوں
سُن کر حضرت نے فرمایا حاضر اسیں تمہارے
حاکم اگے عذر نہ ساڈا کریو جلد تیاری ہے
سُن یعقوبؑ پیغمبر رب دا اسّوں گیا اوس جائی
اوس حالت وچ حکم خدا دا آیا ملک خدا نوں
ایہ دوست ہک پیارا میرا دکھ اکل جہانوں
اینویں جسدم وقت نزع دا مومن اوپر آوے
ایہ ہک دوست پیارا میرا امت کہے پیار نچاوے
صابر نوں بھی وقت نزع دے امن آرام پہنچیوے
اسے ملکا اوس دوست تائیں اگے ہیں ازمایا
ہُن توں نال سہارے اوسدی باہر جند لیاویں
واہ سبحان اللہ رب عالم فضل کرم دا ایں سائیں
اوس یعقوبؑ پیغمبر کارن حکم ملک نوں آیا

جُدا جُدا ہر نعمت نازی فضل الٰہی پاسو
اے ڈاچی ہن رخصت تینوں وقت اساڈا آیا
یعنے باپ پیارا تیرا دنیا چھڈ سدھاناں
حال فراق ہیرے دے اندر کوئی نہ کرنی زاری
باپ تساڈا رب صاحب دی خدمت وچہ پہنچایا
چنتا کجھ نہ کرناں بالکل یا مقبول غفاری
ایہہ پربند جوابوں ہوئی دردوں کجھ نہ کہے
آخر اے پیغام نبیؐ دا طرف یوسف دے چلی
جیوں تفسیر یوسفؑ دے اندر نظری آیا مینوں
اوہ سی عزرائیل فرشتہ راوی ذکر سنایا
اصلی رنگ فرشتیاں والا حاضر کر کے آیا
کیونکر آون ہویا تیرا کہیا نبیؐ سہارے
دستو مرضی جویں تساڈی یا حضرت ہن اگوں
ولوں قبول اساڈے تائیں رب صاحب دے بھالے
کرنیو بیند ملک خدا دے اوہنوں عرض گذاری
وقت تیاری نیڑے ہویا اوہی خبر سنائی
ستو کھی جند نکالیں اسدی رکھناں یاد اسانوں
اوسنوں وچ حفاظت رکھنا جان کنندن نقصانوں
رب العالم حکم فرشتے نوں ایہ بول سناوے
نال سہارے جند نکالی کرنی نہیں وِنگانے
ملک الموت فرشتے تائیں حکم خدا دا کھلووے
وقتی دُکھ مصیبت اس تے ایس نہیں شور مچایا
امت کے غضبوں اس دے اوپر وافر نظر اٹھاوے
ہر دم اپنے مومن بندے رکھے زیر نگاہیں
عزرائیل امت دوستاں نوں جانیں دُکھ پہنچایا

Marfat.com

اس حالت وچ رب دے اگے کردا نبی دعائیں
نالے ادب سلام اساڈا آخر دا تیلاناں تو
ایہ گل کر کے عزرائیل نوں بولیا نبی گرامی
نال پھڑ نال آسانی اوس نے آ مہریا نبیں سینے
نال اسانی جید اوس دے اوہنوں جند نکالی
یا اللہ اک عرض اساڈی کرو قبول شتابی
نالے ملک الموت فرشتے نوں حضرت فرمایا
حضرت یوسفؑ دلبر میرا جان جگر دا پیارا
جیکر دکھ پہنچانا سر پر ہے منظور اوہناں نوں
پر اوہ دوست مشفق میرا نال دکھاندے بلیا
واہ سبحان اللہ کیا جتاں آپس اندر پایاں
ایہو طریق محبتاں والا اینویں کر دے یاری
نبی یعقوبؑ پتر دے کارن گیا سپیر داں کردا
وقت نزع دے حضرت کیہا ملک الموت نے تائیں
امت اوگنہاری میری سخت ضعیف نمانی
جیکر دکھ پہنچانا ہووے دل تینوں مرضی تیری
لیکن امت میری تائیں دکھ نہ دیویں کوئی
وچ قبر دے بھی امت دا کردے حضرت جیہڑا
وچ میدان قیامت دے بھی کر دے ہوسن یاری
جیسا شان کمال نبی دا اللہ صاحب کیتا
لیکن امت محمدی اشکل احمق آگے ہوئی
امت کا سل نبی محمدؐ کر دے سگے دو ہٹیاں
نیکی وا چھڈ نیک طریقہ پکڑیا کم خطایاں
مسلماناں واننگ کفاراں دا ہٹ یا چت کرایاں
دغے فریب جگت دے اوپر آ کر کیتیاں ہایاں

یا رب حال وفات میرا یوسفؑ نوں اپڑائیں
کہنا لد گیا باپ تساڈا اسیہہ کجھ حال غیباناں
کرہن کم جو تیرا اچھائی ساڈے نال تمامی
وقت تیاری کلمہ وحدت کیتا یاد نبیؑ نے
ایہہ امروں آخر ویلے بولیا نبی کمالی تو
یوسفؑ نوں اس حالت اندر دیویں نہ بینائی
رکھنی بات ایہہ یاد اساڈی لے مقبول خدایا
اوسنوں حالت نزع وچالے دکھ نہ دیویں یارا
لے تو کسر اوسدی ساتھوں اج معاف تساں نوں
رکھیں یاد وصیت میری ہن تینوں کر چلیا
یاراں کارن آخر ویلے کر دے یار دوہائیاں
مردیاں واری بھی دوست دا کلمہ منہ تھیں جاری
نبی محمدؐ امت کارن روندے ٹر گئے مردا
عزرائیلا امت میری نوں دکھ نہ مول پہنچائیں
سبھ مومن دی جند نکالیں نال کمال آسانی
کدھ دے جوش امت دا سبھے حاضر جند دی میری
ایہہ ہک بات اساڈی منی نہیں پرواہ حب دی
یا رب رکھا امت میری وا تیرے ہاتھوں کیہڑا
صلی اللہ علیہ وسلم اکھیاں لکھ لکھ واری
ایسا درجہ اس امت نوں حاصل ہویا دیتا
رب دا حکم نہ دلوں بھلانوں بالکل منیں کوئی
لیکن اس امت دے تائیں کجھ نہ شرم آیاں
پڑھی نماز نہ ہک کدائیں عمراں سبھ لنگھایاں
نال انتاں کھیہاں ہوئیاں واپس نہ پرتایاں
نیکی والیاں لوں لیلاں لوکاں دور ہٹایاں

Marfat.com

گراں ہنجھوئیاں ہر اک نے اوپر کرم بُریایاں
وقت قیامت نیڑے ہویا سمجھو کل لوکایاں
نبی ؐ کہیا بخشاساں جس نے کیتیاں نیک کمایاں
انا ہر بندیا کرے نیکی ہو نہ مثل سودایاں
سنو بہاں یعقوب ؑ نبی ؐ نوں جدوں شہادت ہوئی
نوری کفن ہنڈھاندے اندر جبرائیل لے آیا
خوب کیتی تکفین نبی ؐ دی سجھناں ادب پیاروں
اگے سن تن قبراں اوّل ابراہیم ؑ نبی ؐ دی
چوتھی بنی یعقوب ہوراندی ہاعتی قبر اوتھائیں
عجب مفسر ذکر کریندا ہور کیا اس جائی
اوس بھی اوسے دن سی امر ولوں پیتا اجل پیالہ
کسے پیٹ مائی دے اندر دوہاں دن گذارے
عمر برابر دو سو ورہیاں ہوئی تم دوہاندی
انا للہ رب دی طرفوں رحمت ہوئے بھاری
خبر وفات یعقوب ؑ نبی دی یوسف ؑ نوں تپلاویں
سنکر حکم جلیل جباروں آیا وحی خدائی
کہندا یا حضرت بابل نے تینوں آخر واری
پہنچ گیا اوہ منزل اوتے صبر لساتے کرناں
سن کر بات یعقوب ؑ نبی دی رخصت ہوون والی
حضرت یوسف ؑ رون لگا نالے مجلس ساری
صبر آرام نہ معلوم کسے نوں دن مصاحب سارے
شہر مصر وچہ سوگ تمامی چلیا بنی ریاناں
نبیاں دے غم اندر جو کوئی آنسو پک وہاندا
ماتمی فرش وچھایا بھائیاں فاتحہ خیر الاون
صبروں شکروں آخر سجھناں جھلیا حکم خداوا

دین محمدی وچہ خرابی آن پائی مرزایاں
بتہ بتہ بہار گناہاں والے پنڈاں سر تے چایاں
روندے رہسن مشرک بدعتی اندر دوزخ کہایا
اجن جلیبی مونہہ مریلی گھتدی ہئی جدایاں
آئی فوج فرشتیاں والی دیر نہ لگی کائی
میکائیل بھی ہور فرشتے آکر نبی ؐ نہوایا
کیتا دفن قبر وچہ جیہنوں خود منگیا سرکاروں
دوجی مائی سارہ تربجی سی اسحاق ولی دی
برسے نور خداوند والا روز قیامت تائیں
عیص ولی یعقوب ہوراں دی جو سی دوجا بھائی
اک دن ہوئے اک دن جمّے قدرت پاک تعالے
آخر اکسے قبر وچالے رل ستے دو ویں پیارے
بیت مقدس اندر امروں ہوئی جا گیہ اونہاندی
بعد اوسدے پھر وحی دے تائیں حکم دتا رب باری
ادب سلام یعقوب ؑ نبی دا حاضر پیش الاویں
حضرت یوسف ؑ نوں بابل دی خبر وفات سنائی
ادب سلام سنایا ہیسی پا مقبول غفاری
انّ اللہ مع الصابرین ہے رب پڑھیا وہرنا
انا للہ آکھ زبانوں رون لگے فی الحالی
رون سن اسمان زمیناں امر جویں رب باری
سبھ پروار یعقوب ؑ نبی دا رو رو ڈھہیں یار
ہر کوئی روندا نظری آوے خستہ حال نمانا
خیر کتاب کرے رب اوسدا دفتر پاک بناندے
فاتحہ کارن اہل مصر دے روندے روندے آوے
کی رضاں تقدیر خدا تے رب دا چوہیں اراد

Marfat.com

بیان حاضر آمدن ناقہ نالاں و گریاں بحضور یوسف علیہ السلام مطلع کردن از وفات یعقوب علیہ السلام

سنو حقیقت اوس شخص تھیں ڈاڈھی درد رنجانی
جد سوار نگینہ اوس شخص اوپر زمین دے آیا
ناں کجھ کھادا ناں کجھ پیتا روون نین نمانے
یا حضرت لج بابل تیرے سفر جہانوں کریا
کیا اوہ ذکر بیان کریندے سخن کرے عبرانی
رووے درد فراقوں ڈاڈھی صبر آرام نہ کوئی
تیرے وانگ درد فراقوں اوسنے روندیاں جدو گذارے
واہ کیا حب حیواناں تائیں نیہاں اثر کریندی
حب رسولاں دلوں بھلائی بریائی گل پائی
سنو حقیقت یوسفؑ تائیں صبر آرام نہ کوئی
کل امرا شہر دے آون حضرت نوں پرچاون
آخر روندیاں روندیاں یوسفؑ ترلوی نیناں کنارے

ملکاں بہت دہاڑیں آندی پاس یوسفؑ دلجانی
آن پیغام یوسفؑ نوں تاجیوں حضرت فرمایا
خدمت اندر یوسفؑ تائیں کہندی حال وہانے
وچ حضور خداوندو الی جا سجدے سر دھریا
حاضر مجلس سننے والی رووے درد رنجانی
آخر اسے حال ہی روندیاں وچ فراقت موئی
اوس شخص تھیں سجناں باہجوں وسگے سال سیارے
صد افسوس انساناں تائیں کدیں نہ ہال جنیندی
اچھا پتہ لگیگا آپے وقت آیا جد کائی
ہجر فراق بابل دے اندر جندڑی تکمل ہوئی
سبھ فرزند یعقوبؑ نبی دے رو رو نیر چلاون
بعد اوسدے درگاہ ربی وچ ایہ دعا پکارے

رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِن تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
أَنتَ وَلِيِّي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ طائد

یا رب تاندہ دتی سینوں کل ملکاں دی شاہی
ست اسماناں زمیناں تائیں یا رب توں اوپایا
ماریں مینوں وچ مسلماناں حالت پارسائیں
جد یوسفؑ نے رب دے اگے اتنی عرض الائی
ست سالاں تھیں پہلے تیری حالت ہوسی ایہی
منگن موت کسے دے تائیں بالکل روا نہ آئی
لیکن اوسنوں حب سجندی دلوں زیادہ آہی
غالب شوق محبت یار ول یوسفؑ ایہ گل کیتی
یوسف لکھکے روز لنگھاوے دم دم عہدی ہاوے

علم تعبیر سکھایا خواباں سبک تمامی لاہی
توہیں ہیں متولی میرا اول آخر آہا
صالحاں نیکوکاراں دے سنگ میتوں آن ملائیں
آیا ایہہ جواب خدائیں آندا وحی خدائی
چھ سو جد اولاد تساں نوں ملسی ہور ضروری
یوسفؑ باہجوں کسے پیغمبر منگی موت نہ کائی
دنیا ناپسند دے وچ جانی بنی الٰہی
درد فراق پیارے اندر سخت مصیبت بیتی
اک ساعت بھی سجناں باہجوں سال مثال لنگھاوے

Marfat.com

آخر وقت تیاری والا آکے پہونتا نیڑے	لیسے سفر چپاتی والے آکر رب نیڑے

بیان ذکر رحلت یوسف علیہ السلام از دار فانی بنعیم جاودانی

وچہ تفسیر حسینی آیا ذکر مفسر لیایا
کیا ویکھے یعقوبؑ پیغمبر کھلا آواز مرنیدا
اے یوسفؑ ہے سک اسانوں دیکھ تیری ہائی
تن دن پچھوں طرف اساڈی ہوسی نیڑا آنا
فجری وقت بھراواں تائیں حاضر پیش بلایا
مرد ہو وڈے تائیں بھائی اوپر تخت بہایا
سبھ فرزنداں اپنیاں نوں اس دے ذمے لایا
حاضر خلقت ساری تائیں وعظ نصیحت سناوے
سنکر وعظ کفاراں تائیں دلوں ہدایت ہوئی
جاندی وارے رب دے دوست کیا نشان دکھایا
جد خدا دے بندے اینویں اپنا فیض دکھاون
اول آخر نیک جنہاں دا اللہ پاک بنایا سو ہو
عالم نوں جو اگوں ویکھے اوہ بھی درجہ پاوے
ساری عمراں حضرت یوسفؑ نیک طریق تنایا
سنو حقیقت ست سالاں تھیں پچھے بنی سہارے
جتھیں پت زلیخا وچوں حسن لاثانی پایا سال
بھی ہک لڑکی یوسفؑ تائیں بخشش ہوئی سر کلول
اوہ حرم ایوبؑ نبی دا ہوئی نیک زنانی
اکدن یوسفؑ بیٹھ زلیخا حال بیان سنایا
زندگی آکر پوری ہوئی جانو اجل تیاری
خبر وفات یوسفؑ دی سنکے کردی حال دوہائی
کران روایت اتنا رونی بی بی دیدار ہاری

اکدن حضرت یوسفؑ تائیں سفنہ آیا
حضرت یوسف نوں خوش ہو کے ایہہ فرمان کہیندا
ساڈی طرفے آون کارن کر لو جلد تیاری
ایہہ گل سن کے وچہ خوشی دے آبا بنی ربانا
سبھنوں نیک وصیت کیتی جو دل اندر آیا
تاج خلافت دتا اوسنوں ذکر حسین لیایا
آلیس اندر کرو رفاقت سبھنوں حکم سنایا
سن سن بات وداعگی والی خلقت نیر چلاوے
چہل ہزار ایمان لیائے عذر نہ کیتا کوئی
چہل ہزار کفاراں تائیں سدھے رستے لایا
عطاراں تھیں دوروں دوروں بھی پہنچ چلے آون
اینویں فیض اونہاں دے کولوں ہوندا فرد خدایا
یا کوئی نکروں ویکھے اوہ بھی خالی مول نہ جاوے
آخر ویلے بھی رب دے لا رستہ نیک جتنایا سو
چھ ستو پوتر پوترے اکھیں ڈٹھے سبھ پیارے
ہک روایت چار تنادن ہک روایت باراں
رحیمہ نام لکایا اوس دا یوسفؑ شوق پیاروں
روز قیامت اندر ہوسی درجیاں وچہ لاثانی
یا بی بی ہن وقت شہادت ساڈا نیڑے آیا
سن کر بات زلیخا بیحد کیتی گریہ زاری
یا لہ کدیں ویکھاں تے جیہوں ظالم درد جدائی
حضرت یوسفؑ نالوں اکدوں ہو پہی اجل تیاری

Marfat.com

دوست تائیں سیاں باتاں کجھی کجھ سنیاں تہاں
قدماں وچہ وداع ہو چلی کردی گئی سلاماں
اس سلامت جان کندن والجھ نہ درد اٹھایا
حضرت یوسف صبر شکروں کیتا آپ جنازہ
بعد بی بی دے یوسف تائیں ولوں قرار سہایا
جالی دن اگدوں یوسف تھیں بی بی لدسدھائی
رل مل گل لگ سہنوں دیلے وقت تیاری
اس حالت وچہ کول بلایا افرائیم سیانا
تساں نہ کچھوں زاری کرنی ہمت ملگیری پاؤ
صبروں درد مصیبت جرنی جزع فزع نہیں کرنی
جسدم تسیں ہوا سو سانوں خوب کفن پہنا سو
باہجھ امر دے سانوں تائیں دبنا نہیں کداہیں
نیکی دا کم کرنا دائم ایہ وصیت میری
بعد اوسدے پھر سیب بہشتی ملک الموت سنگھایا
کر گیا کوچ شہر مصر دا صاحب عظمت عالی
دیکھ وفات بھراواں تائیں لگا بان قہر دا
تخت مبارک چھم چھم رووے ہنجھوں خون چلاوے
سوگ پیا وچہ شہر مصر دے رووں عرش منارے
بدر منیر نورانی چاتن پردہ پا کے چلیا
سعدون ارض سما تمامی رووں ملک الٰہی
شور فغاں آوازہ ہویا رووں لڑکے بالے
کوچے گلیاں رووں کھلیاں کنھاں کرن تباہیاں
افرائیم ولی دے تائیں غیب آوازہ آیا۔
تاں پھر غسل کفن دا جلدی آہویا سیانا
سندس تسیم غسل تھیں پچھے یوسف کفن پہنایا

آخر عمر حیاتی والیاں سبھ ڈوراں ٹٹ گئیاں
کلمہ بول سنیا موہوں ہویاں دم تماماں
وانگ یعقوب پیغمبر جیداں ہسدیاں ساتھ لدایا
وچہ حرمین مزار بنائی رحمت بے اندازہ
سخت اوداس چھوڑے اندر نبی خدا دا آیا
بعد اوسدے پھر یوسف ولی امروں واری آئی
نبی امان جوالے ربّ دے کہندا اوہ وداری
آسے بیٹے ہن اس دنیا تھیں میرا ہوگ چلانا
تاں ہووے ست ہجر ہمیں وچہ رو رو حال ونجانا
تاں ہے ایہ وصیت میری خوب دلے وچہ دھرنی
بعد اوسدے تاں چکنا جسدم حکم خدا دا پاسو
اوتھے فرنج دفنا نا تھیسے حکم کرسے رب سائیں
ایہ کجھ باتاں کیتیاں یوسف آخر جاندیواری
کلمہ وحدت پڑھ ہیاں ہویاں سچ نی ڈیرا چایا
باغ ویران تمامی جا پے نظر نہ آوے مالی۔
دردوں پیٹے تاسف کرکے رووے شہر مصر دا
خبر کون اساڈی لیوے اوپر ہن آکھیہ لادے
وحشی جنگلاں اندر رووں ہجر فراقوں سارے
یوسف ٹرے جاون نی ستہدا جگر کلیجہ سلیا
رووں کل ارکان شہر دے ہوگئی سینے پیڑا
سر کہہ پی روندا نظری آوے شہر دبار دوالے
لد گیا محبوب خدا بندا رو رو مرن لوکایاں
جلدی کرو تیار جنازہ کیوں اتنا چر لایا
کفن بہشتوں لے فرشتے ہوئے حضرت روانہ
سنگ مرمر صندوق وچہ پالے اوہوں نبی لکایا

Marfat.com

لیکر ہوئے رواں جنازہ ادا نماز کرن نوں
رکھیا وچہ میدان کشادے اوس محبوب سجن نوں

خلقت بے حد حسابوں آئی کان جنازے سبھائی
جدوں نمازوں فارغ ہوئے مومن مرد خدائی

آن اسیل کنارے تاں پھر چک صندوق شتابی
پیٹے اوڈیکن حکم ربانا سبہ مقبول جنابی

تا نجو نیل ندی وچکاروں پاٹ دوپاساں ہوئی
زمین وچالیوں ورت لگی ذرا نہ لگی کوئی

قدرت ربی وچہ دریا دے کیا یک قبر کشادہ
خوشبوناک نکالی ہوئی سارا کم آمادہ

دفناویں اس قبر وچ لے ہاتف خبر سنائی
تاں پھر خلقت جل سارے پاس قبر دے آئی

کیہ کجھ قدرت نظری آوے باطن سر پوشیدہ
جگہ پانی رہیا نہ کوئی واہ واہ شان نبی دا

بسم اللہ وعلی ملتہ کہہ وچہ صندوق لکایا
دفنا کے محبوب خدا دا ہر کوئی باہر آیا

پانی پھیر گیا مل اوتوں روضہ پاک چھپایا
واہ کیا اپنے دوست والا رب مکان بنایا

تلہدے ہین یوسف نوں جس دم تا جر مالک آندا
نہاتا نیل ندی وچہ یوسف راوی خبر سناندا

نہا کر جسم باہر آیا پانی آیا نالے
یوسف ویکھ حیرانی اندر عرض کہنے لگا نالے

اے پانی کر صبر تحمل اج کجھ آکھ نہ بیتوں
پھیر کسے دن انشاء اللہ آکر ملساں تینوں

اج اوہ وعدہ پورا ہویا جیوں یوسف فرمایا
خاص ندی وچہ حضرت یوسف آن مکان بنایا

ہکسو تے پنجہ سالاں عمر یوسف دی آہی
چھ ویہاں برس بتاون بعضے جانے ذات الٰہی

بے حد زلیخا ہور نہ دوجا حرم نبی دا کوئی
ذکر صبر وچہ عمر نبی دی ساری کامل ہوئی

سنو حقیقت جد دریا وچہ ہوئی مزار بنیدی
رحمت ربی شہر مصر تے ہوئی آن مزیدی

جس زراعت نوں جا لگے پانی اوس دریا دا
کثرت ہو جاوے تازی ساوی آنے پھل زیادہ

اخلقت برکت ہر ہر جنسوں ظاہر نظری آوے
پانی وٹیاں کھیتی سچی ضائع مول نہ جاوے

جا قر غلہ عام لوکاں نوں سستا وچہ بازاراں
کسے قسم دیاں معل کسے نوں رہیا نہ کجھ پرہاں

واہ کیا زینت یوسف دی شہر مصر نوں فیض اوٹھایا
عالیشان مزار مبہری کسے حساب نہ پایا

بیان شان روضہ جناب سرور کائنات مفخر موجودات محمد المصطفےٰ صاحب الشفاعات

روضے پاروں ساری خلقت پاوے فیض عطائیں
فیض روضے دا جاری ہے بے شک جیہڑے لہندے تائیں

جو کوئی قبر زیارت کردا پاک نبی فرماوے
اوسدی کرن شفاعت وجب ہے اوہ بہر ہو جاوے

كما قال النبي صلى الله عليه وسلم من حج وزار قبري بعد موتي فكأنما

Marfat.com

زَارَنِیْ فِیْ حَیَاتِیْ (دیگر حدیث) مَنْ زَارَ قَبْرِیْ وَجَبَتْ لَهٗ شَفَاعَتِیْ

وچہ حدیث مبارک آوے کہے شفیع حشر دا
ایس اوہ ایہ حج جاوے جیویں زندہ ڈٹھا میں تائیں
قبر میری دی کرے زیارت مومن دلوں جیکوئی
تے جس نوں وچہ حیاتی ساتوں ڈٹھا دوں بجانوں
لَا یَدْخُلُ النَّارَ مَنْ زَارَنِیْ پاک نبی فرماوے
واہ کیا فضلوں رب تے اوچے کیتے شان اونہاندے
حج کرکے جو واپس آوے روضے طرف نہ جاوے
کہندے اُمّت میری دا ایہہ دوروں بندہ آیا
دور وطن دا وسنے سی ایہہ آہو تماسجائی کے
ساڈی خدمت وچہ نہ آیا قرب حضور نہ پایا
تاہیں ایہو طریقہ جاری ٹرہوں لا دابھائی
کرے زیارت روضے والی جیدم حج گذارے
کرن روشن ختم نبیاں جیدوں تولد پایا
کاہلا عرش نوں آکھن لگی حضرت صاحب یاروں
کیا اج شاہ نشاہاں ہندا تینتھے رب نے پیدا کریا
کون اوہ حضرت جیہڑا اکدن عرشا تیرے تائیں
حسرت وہاں جہاناں سندی رب نے بخشی ہنوں
روکر عاجز زمیں نمانی رب نوں عرض الائی
جبتک قائم رکھیں مینوں تبتک یارب سائیں
ہوئی عرض قبول زمیں دی رب سبب بنایا
عالیشان مزار اینی دی قرب حضوروں پایا
جیکر روضہ اوپر زمیں تے حضرت دا نہ ہوندا
ایسا غضب عذاب الٰہی عاصیاں اوپر تھیندا
اگے جو کوئی عیب کریندا جلدی بدلہ پاندا

حج کرکے جو قبر پیغمبر دی پھیر زیارت کردا
ہور حدیث رسول اللہ دی سن تینوں سنائیں
واجب اوسدے کان شفاعت میرے ذمے ہوئی
اوسنوں وچہ حفاظت اللہ رکھ لیسی نقصانوں
صدقوں جس نوں ویکھیا مینوں دوزخ وچہ نہ جاوے
حج کرکے جو شرف زیارت وچ مزاروں پاندے
اوسدے اوتے نبی محمد خفگی بیحد پاوے
پر اس نوں اساڈے تائیں نہیں آنکھ وکھیایا
پر ایہہ باہجہ ملے دے اگدوں چلیا گھت جدائی
ساڈے بناں وطن پیارا اسنے دلوں بنایا
جو کوئی حج کرن نوں جاوے مومن مرد خدا دی
عالیشان حضوروں اوسنوں حاصل ہوندا پیارے
زمیں نمانی ورد رنجانی رب دا شکر کمایا
عالیشان نیہرے نہیں مینوں اج ملیا سرکاروں
جس دے سر تے تاج لولاکی رب تبارک دھریا
قدماں ہیٹھ تساڈا کیہڑے جاسی چائیں چائیں
کیہڑا اسدے بناں وہ دہ کے درجہ ملیا تینوں
یارب بخش ہمیشہ مینوں ایہہ محبوب خدا دی
ایہہ محبوب نگینہ فضلوں بخشیں میرے تائیں
بعد وفات نبی دے تائیں وچہ زمیں دفنایا
جس نے ویکھیا جنت لائق اوسنوں رب بنایا
بدکردار گنہگاراں نوں پیندا تداہیں ہوندا
قہر الٰہیوں الٹا ہوندا بلوچہ تخت زمیں دا
غضب عذاب الٰہی اندر جلدی پکڑیا جاندا

Marfat.com

ہُن اوہ پاک نبیدے کارن خاص معافی ہوئی
جدوں مزار رسول اللہ دی اللہ پاک اُٹھاسی
جنتک پاک نبی دا روضہ تنتک خوف نہ کوئی
پکڑ وسیلہ روضے نوں جو عرض سوال سناوے
اک اعرابی پاک نبیدے روضے اوپر آیا
عرض کرے یا حضرت میں ہاں اوگنہار نکارا
اللہ صاحب بخشے اوہنوں کرم کرے سرکاروں
اوسے وقت روضے دیوچوں خوش ندا ایہ آئی
روضے پاروں لکھ ہزاراں پان خلاصی ناروں
حضرت عیسیٰ فلک چہارم اللہ پاک بُلایا
آخر حضرت عیسیٰ نے بھی اوپر زمیں دے آنا
ہُن تک جاگہ دہاندے کارن وافر پئی زیادہ
کیا زبان بیان کرے جو شان روضے نوں دِتّی ہیا
اگے جو کوئی جرا کریندا جلد خدا پکڑیندا
جدوی روئے زمیں دے اُتّے ہوئی مزار نبیدی
کیا دوست کیا دشمن بھاویں کیسا عمل کماوے
اگے جو کوئی کیسے زمیں وچہ شور شرارت مچاندا
ہُن اوہ سبھاں دُور سیاہیاں شان نبیدی پاروں
شرم لحاظ روضے دے پاروں غضب عذاب نہ آوے
صد افسوس جنہاندے دل تے پردہ رب نے پایا
کدیں نہ تانگھ پیارے والی دل دے اندر آئی
لکھ ہزاراں درہم دیناراں بغیر دیدار وچالے
کدیں نہ وطن مدینے ویول چایاں شوق بہارا
یارب روضہ پاک نبیدا کریں نصیب اساں نوں
دل سدھراندا کال مدینے بن مُرغہ اُڈ جاواں

عیب کمایاں بہت شتابی پکڑ نہ ہوے کوئی
اوسے وقت زمین تختہ اُلٹا کیتا جاسی
جدوں اٹھایا گیا بلا شک جانو قیامت ہوئی
ہے اُمید خدا دے در تھیں کوئی خالی آوے
ترن دن گذرے رحلت کیتیاں راوی ذکر سنایا
سُنیا میں جو صد قولوں پکڑے پھر آن دوارا
کرو شفاعت میری حضرت قرب پاواں درباروں
قد غفر اللہ لک رب تیری بخشی تقصیرائی
واہ کیا فیض اٹھاوے خلقت اوس روضے دے پاروں
فیض جہانیاں کارن حضرت اوہ زمین دفنایا
روضے وچہ مزار اوہناندی ہیسی مرد جوانا
جو کوئی فوت آ گھے اوہ بیشک ہے مردود خداوا
رحمت دوہاں جہاناں والی نبی اساں نوں مل گیا
غفلوں کر بد شکل شتابی سختی نال مریندا
ہوگئی دُور خلائق کولوں بات ساری سختی دی
شان روضے دے پاروں اللہ صورتاں بدلاوے
اوس زمیں دے جاہلے تائیں اللہ غرق کریندا
غضب عذاب تباہی والا ناں اُترے سرکاروں
لہندے چڑھدے تیکر خلقت گھر وچہ فیض اُٹھاوے
ایسے دوست جانی کارن کدیں نہ دل سدھرایا
یار سجن دے وطناں جانب کدیں نہ واگ ولائی
آنیاں جاندیاں گڈی اوپر لکھ روپئے گل لے
ہائے افسوس خدا نے پردہ پایا دنیا داراں
ویکھاں نال اکھیں دے جاکے سبھ توفیق اساں نوں
خوش استان محمد دی خاکوں سُرمہ چشم لگاواں

Marfat.com

واہ کیا بھاگ نصیب اوہناں دے جنہاں زیارت پائی
دوہاں جہاناں وچہ اوہناں نوں ناں ہوسی رسوائی

روز قیامت پاک نبی دا روضہ عجب گرامی
بخشا دیگا جنہاں زیارت پائی ملوں تمامی

سائے وچ بہشتاں گھر ہوسی جنہاں زیارت پائی
صد افسوس اونگراں نوں جس عمراں مفت گوائی

شافع دوہاں جہاناں دی ناں مسجد مجالس کینتی
غفلت اندر ہند زمیں وچ عمر تمامی بیتی

یارب دیہہ توفیق اسانوں جائیے دیس سجندے
اسیں بابجھ حضور تمامی سکیا اندر تن دے

میل اسانوں روضے والا یارب سچے سائیں
سبہ توفیقاں تینوں ربا کریں قبول دعائیں

بیان بیرون آوردن صندوق یوسفی موسیٰ علیہ السلام از رود نیل بعد از انقضائے مدت بسیار و دفن کردن در کنعان

سنو حقیقت نیل ندی وچ جسد مقربائی
اوتوں پانی جاری ہویا مدت بہت وہائی

پتہ نشان نہ مول کسے نوں گذرے کئی زمانے
قبر حضرت یوسف دی حالت بالکل کوئی نہ جانے

بہت اولاد یعقوب نبی نوں رب عطا فرمائی
پنجہزار تے چھ لکھ گنتی راوی خبر سنائے

ایہ تعداد بہادر والا جو چھوٹے سٹھ سالوں
ہور بہادر جو سن وڈے وہیا وہیا سالوں

سٹھ سالاں تی وی سالاں دی ہیسی عمر جنہاندی
نہیں شمار تنہاں دا ہویا خبر کتاب سناندی

جد نکھے چوہ صدیاں تھیں او پر مدت آن وہائی
لادی دی پشتوں رب کیتا موسیٰ نبی خدائی

موسیٰ پت عمران تے عمران پت قیہر دا آہا
قیہر پت لادی دا آکھن صاحب عالی جاہا

لادی پت یعقوب نبی دا خاص یوسف دا بھائی
پنجویں پشت یعقوبوں موسیٰ کیتا ذات خدائی

وچ زمانے موسیٰ دے جو سبھی اولاد یعقوبی
سنو بیان شمار تنہاں دا آہیں تمام بہ خوبی

جو اولاد رویل ولی نوں بخشش کیتی رب والی
سارے گل حساب اوہناں دی مرد ہزار اٹھتالی

ہزار اکتالی مرد بہادر بخشے لیہہ تائیں
شیر بہادر وچہ میداناں فتح پاون ہماتیں

دان ولی نوں رب نے بخشی ایہ اولاد گرامی
باٹھ ہزار تے اٹھ سو اوتھی ایہہ گھر دار تمامی

ہزار اکتالی مرد بہادر پنجسو ہور زیادہ
ایہہ سبھ نسل اشیر ولی دی ہویا کرم خدادا

پچونجہ ہزار تے چار سو اوتھے ہور بہادر بیکے
ایہہ اولاد زبلوں تائیں بخشی سر جہان کے

ساڈھے چھ ہزار اکتالی کادون رب اوپائے
اناٹھ ہزار تے نو سے سو ہیں شمعون نے دی جائے

Marfat.com

بہتر ہزار نے پنج سو بندے بڑی بہادر جنگی
بنیامین ولی دی جتنی سی اولاد تمامی
مرد یہودے دی اولادوں ہیسن بہتر ہزاراں
بھی تفتان ولی دی اللہ بہت اولاد ودہائی
بائی ہزار اولاد تمامی ہے سی لاد ولی نوں
ایہ تمام اولاد نبی دی پکڑیا دین صفائی
اوس زمانے فرعونی دی ہے سی ظالم شاہی
حضرت موسیٰ طرف ہدایت سددے اہل کفاراں
نیک نصیباں والے بعضے طرف ہدایت آئے
اوڑک اکدن موسیٰ تائیں حکم دتا رب سائیں
بہت موسیٰ نے مال اوہناں دا اپنے نال اوٹھایا
اتنے مکر وحی فرشتے آکر خبر سنائی
دفن کرو کنعان وچالے نال مزار پدر دے
پتہ ٹھکانا کجھ نہ پایا دلوں حیرانی ہوئی
آخر سارہ پاسوں جاکے پچھیا نبی ربانا
پوتری سی یعقوب نبی دی وکھ موسیٰ فرماوے
کہندا موسیٰ قبر یوسف دی جیکر معلم تینوں
دس کے سارہ نے بتلایا بیشک حال سناواں
کول اوہ وعدہ حضرت موسیٰ سارہ نوں فرمایا
جدوں بہشتاں اندر داخل ہو لاکرے تسانوں
جیکر بات قبول اتنی دس دلیاں گل ساری
حضرت موسیٰ سنکر اوتھیں ہو یا چپ چپاتا
کرکر سوچاں آخر رب تے روکر عرض الائی
کی ایہ ہک نمانی مائی پر تقصیر کہاوے
جلوہ تسیں ضمانت اسدی ہیں ہاں بخشن والا
ایہ اولاد یوسف دی ہیسی صاحب عظمت چنگی
پینتری ہزار تی چار سو اتے ہنت بہادر نامی
چارسو ہور زیادہ آکھن پورے وچ شماراں
تروںجہ ہزار تی چار سو اتے مرد بہادر بھائی
جبہ دی نسلوں موسیٰ ہویا لگا بھاگ صفی نوں
کرے نصیحت دینا اینہاں نوں موسیٰ نبی خدائی
مارن وگن موسیٰ نوں جد دتے حکم الٰہی
اوہ کافر نہ آکھے لگن کرواں دتیاں ہاراں
بعضے امروں منکر ہوئے طوق لعنت دی پائے
راتو راتیں لشکر اپنا لے کر کے نس جائیں
راتو رات روانہ ہوئے جویں خدا فرمایا
نیلوں کڈھ صندوق یوسف والا بہت شتابی بھائی
سنکر حضرت موسیٰ صاحب قبر تلاشی کردے
کون بتاوے قبر ٹکانا حال نہ جانے کوئی
بیٹی اوہ اشیر ولی دی بہن ضعیف نتانی
شہر مصر وچہ ہور وڈیرا اوس جیہا نظر نہ آوے
اے سارہ توں نام خدا دی دس شتابی بینو
میرے آون نال بیرے توں کریں ایہ عہد سچا
نبی بی کہے ضمانت میری جا مقبول خدا
نال میرے جنت اندر گھر ناہو گئی اسانوں
ورنہ تربت یوسف والی کہساں نہیں پیا
کرن شفاعت اوگنہاراں کم بھر یرا
عرض قبول تساڈی حضرت خیر خدا فرمائی
کجھ نہیں گھٹ جاندا جیکر اسنوں بخشیا
تاں پھر خوشخبری او تسانیں بولیا نبی اتھائی

Marfat.com

ہمسے مائی رب تیر سیتالیں وعدہ ایہہ فرمایا
واہ سبحان اللہ رب عالم کتنا ترس کماوے
یا رب اپنے فضلوں ہیوں بخشیں سنگ نبی دا
شکر بات موسٰی دیتا ایں آندا سارہ مائی
یا حضرت ایہہ جاگہ اتھے تربت یوسف عالی
ہاٹھاں نہ سکے چلے پانی ناں کوئی حد بیانے
پانی آن وہاٹاں ہویا قدرت رب دکھائی
جبتک قبروں نبی اللہ دا باہر سول نہ آیا
لے صندوق شے لشکر جاں موسٰی باہر چلیا
منزل منزل پینڈا کرکے بیت مقدس آئے
عجب مکان تیار کراکے وچہ صندوق ٹکایا
نالو نال برابر قبراں ہویاں صاحب عالی
اگے تن قبراں انبیاواں نبیاں سن او سجائی
لکھ لکھ رحمت برکت ہووے اوپر پاک مزاراں
بس آدھا پڑھ فاتحہ اوہوتی ہاں سن بخشیں انہانوں

نال ہیرتوں جنت جاسیں جد کوئی ویلا آیا
عیباں تھیں ہو خالی آوے جو دروازے جاوے
رکھیں وچہ امان ہمیشہ میرا صاف عقیدہ
نیل ندی جتھے قبر یوسف دی لوکاں پٹی بنائی
اوہ پانی زوردں اٹھے بیحد موج نکالی
کر بسم اللہ عاصا اوسے مار یا نبی خدا نے
وچوں قبر منور نوری سبھنوں نظری آئی
تب تک پانی سرے اوپر پانی رکھیا سایہ
پانی پھیر گیا رل اوتوں اصلی رستہ ٹلیا
بابل کول یوسف دے موسٰی سوہنی قبر کھلائے
لعل نورانی اوہ بے بیاروں با محفوظ چھپایا
رحمت برکت نازل ہر دم طرفوں اللہ والی
چوتھی پھیر مزار یوسف دی موسٰی نبی بنائی
روز قیامت تیکر رحمت رب تھیں بے حد شماراں
نالے سنہ تاریخ یوسف دی جلدی دس سانوں

بیان تاریخ ولدیت حضرت یوسف علیہ السلام

بائی سو اٹھاورہیاں بعد آدم دے بھائی
ہزار نوے سال تو پنجسو برساں نوح طوفان گذارے
ڈھائی سو برس تھیں اوتے سی یک سال ضروری
چار سو برساں موسٰی نالوں پہلوں نبی رہانا
ڈیڑھ ہزار تے اک سو ستی حضرت عیسٰی نالوں
ساڈھے تن ہزار اکہتر ہور زیادہ نالے
چھتی سو اکانویں سالاں سنہ ہجری تھیں بھائی
اس حسابوں چھ وہیا برساں عمر یوسف دی ہیلی

حضرت یوسف پیدا ہویا خاصہ نبی خدائی
اوتھیں بعد بدر یوسف دے آن لدھے لشکارے
بعد وفات خلیل نبی دے جمیاں یوسف ذکر کیا
جمیاں گھر یعقوب نبی دے کامل مرد سیانا
اگدوں یوسف پیدا ہویا بیشک سانتے سانوں
ہجرت نبیوں پہلے یوسف جیتے اجل بیالے
آول گھر یعقوب نبی دے جمیاں نبی خدائی
اگوں حال خدا نوں معلم سانوں خبر نہ کوئی

ہجری تیراں سو چھبی وچہ ایہہ کتاب مُکائی
شان بیان رسولاں نبیاں کر تحریر سُنایا
کرے قبول خداوند عالم فضلوں محنت میری
یارب جنہاں بزرگاں ولیاں نیک لوکاں ابدال
اونہاں طفیلوں میں عاجز دے سارے کم سنواریں
سچیہ ذات تیری پیدا کرکے ایہہ کتاب بنائی
ایہہ تک پرچہ ہتھ وچہ آندا دُوجا عمل نہ کوئی
جیکر کریں قبول اسینوں یارب سچیا سائیاں
دفتر عیباں بدلے اللہ میں ایہہ دفتر آندا
باہجھ تساڈے اوٹ نہ کوئی بیباں تھیں نہ کالا
برکت نیکاں پاکاں لوکاں بخشیں میر تیائیں
زندگی اندر نیک کماندی دیہہ توفیق خدایا
وقت نزع دے جان کندنی تلخی کجھ نہ پاواں
سُنیاں اوس وقت وچہ ہوندا سخت عذاب گھنیرا
دوتی دشمن وار شیطانی اوسدم مول نہ کھاواں
نظر عنایت پاویں میں پر آخر جاندیوار ہی —
زندگی اندر وچھڑے میلیں سارے دوست جانی
جسم وچہ قبر دے مینوں رکھسن یار پیارے
قبر فراخ بناویں میری تنگی کجھ نہ پاواں
تیری رحمت باجھوں دوجا کوئی نہ اوتھے حامی
منکر اتے نکیر فرشتے جس دم پرسش پاون
کریں نورانی قبر اندھاری یارب واحد باری
ہوو رہ اوسجاگہ دے اوپر حامی بندہ کوئی
پھیر جدوں محشر دے کارن آ کرنا پچھو کیسی
ٹولے سبھ علیحدہ ہوسن نیکاں تے بدکرداراں

کرے قبول خداوند عالم میری نیک کمائی
جیونکر کتب مفصلاں وچوں نظر حوالہ آیا
دوہاں جہاناں اندر مینوں اوسے پیدی میری
ذکر بیان سُنایا سو وچہ نال کمال پیاراں
نال ایمان سلامت سائیاں لیں جہانوں ماریں
عاجز پیدا کرکے آندا کرو کرم غریبائی
عمر تمامی غفلت اندر سر خود ضائع ہوئی
ہووں صاف شتابی میرے دفتر عیب خطایاں
اسدے بدلے معاف کرو جا عیب قصور اساندا
تیرا نام غفور الٰہی بخشنہار لقا لئے
مردی وار ایمان سلامت سنگ رسول لیائیں
نفس شیطان کمینہ مینتھیں جاہیں دور ہٹایا
نال آسانی کلمہ پڑھدا اس جگ اتوں جاواں
جان کندن دے ویلے سائیاں حافظ ہوویں میرا
رحمت تیری یا رسول مولا لے ایمان سدھاواں
کلمہ پڑھدیاں اس جگ اتوں ہووان جان پیاری
دور ہٹاویں فضلاں کولوں دکھ عذاب حیرانی
اوتھے بھی توں حافظ ہوویں عرض کراں سرکارے
اوہ بھی مشکل وقت سنیندا عیباں تھیں بے شماراں
تنگی قبر یاروں اوسجائی کڈھ کن اِتے تمامی
اوسدن بھی توں یاری لاویں مینتھیں راضی جاوں
وحشت تنہا خانے اندر خود کریں توں یاری
رکھیں وچھا ماں اپنی دے جداوہ ساعت ہوئی
ہر کوئی اپنیاں قبراں وچوں اُٹھن جیت اُٹھیسی
اوسدن میں بھی نیکاں والیاں نال وچ قطاراں

اُمت نبی محمد اندر یا ربّا کھلوائیں
پھر جد وقت عدالت اوسی وقت حسابا نوالا
پاک حساب بناویں میرا فضلوں بار خدایا
عدلوں مُول نہ پکڑیں مینوں رحمت نال بلائیں
دفتر بدیاں وانگ پہاڑاں عیباں نال پروئے
امت حساب نہ بدیاں والا ہاں بہت سخت گناہی
پُل صراطوں حافظ ہوویں پھر توں ذات غفارا
سجّے ہتھ وچہ نامہ عملاں فضلوں بخشیں مینوں
جنت وچہ مکان خدایا بخشش کریں سرکاروں
کر کر عیب پہاڑاں جیڈے پچھوں مول نہ تکیا
عمراں گذر گئی وچہ غفلت ہُن آخیر زمانے
ہُن بھی عیباں تھیں منہ کالا عرض کراں سرکارے
توں غفور رحیم الٰہی بخشنہار خطائیں
ساڈی طرفوں کار خطائی تیرے تھیں بھلیائی
توں صاحب اسیں بندے تیرے مُڑ مُڑ عرض سنائیے
فی سبیل اللہ جو مومن اُلفت رکھن میری
جو نا حق اساڈے اوپر حسدوں نظر اُٹھاون
بخشیں ماں پیو بھین بھراواں اُستاداں اُستاد وی
بخشیں نال فضل دے میرے خاص اُستاد گرامی
عالم دینی ایسا کوئی وِرلا ہوگ کدائیں۔
مُدت ہوئی دینی علم پڑھائیاں خاص اوہناں خود
کدیں لحاظ رہا نہ کیتا سچ بیان سناون
بعضے لوک مخالف اجکل کر دے گلاں تہاندا
چڑہدے چن لوں تُکتے بھونکے ہو کی سکتا اوسی
کجھ نہیں خوف اوس پچن دینائیں اپنا منہ کھپاوت

ساتھ محمدی بخشیں مینوں اندر دوہیں سرائیں
مُسدن بھی توں حافظ ہوویں یا رب پاک تعالیٰ
ہر یک عیب میرے اوپر چاہیں پردہ پایا
عملاں لائق ہیں احقر دا یک عمل بھی ناہیں
رکی پرواہ جے بخشش تیری چاتیہ عفوی دھوئے
اوسدن جے چا پردہ پاویں تھوڑ تسانوں ناہیں
پُل وچہ وانگ برق دے میرا ہووے پار اوتارا
میں عاصی دی عرض قبولیں سب توفیقاں تینوں
حُرمت پاک نبیدی مینوں رکھیں دوزخ ناروں
منّے امر شیطانی سارے تیتھیں مول نہ جھکیا
بدفعلاں دے کرنے کولوں آئی ہوش ٹکانے
بخشو عیب قصور تمامی آن کھلا دربارے
میں مسکین ہمیشہ والا اوگنہار گناہیں
توں عفور رحیم الٰہی اسیں تمام خطائی
جے نہ بخشیں اسیں نمانے کس دروازے جائیے
یا رب رحمت واقعہ ہووے اوپر اوہناں دے تیری
میں نہ آکھاں کجھ اوہناں نوں نیتی دا پھل پاون
دوست یاراں ہور شاگرداں دینی بھین بھراواں
مولوی صاحب چودوی جنہاں سدن لوک [illegible]
ثانی اُنہدا نظر نہ آوے ایہدے جیہے [illegible] ناہیں
دسّن حق ہدایت سارا کر کے یاد خدا نوں
مسئلہ حکم شریعت موجب پکے فتوے لاون
اچھا گلبُھل قدر سعید اکدیں نہیں گھٹ جاندا
سمجھیا اُنہاں ہاتھیں ڈر کے پھر واپس چھپ جاسی
جام چڑیاں انہیں بیتا میں بہت پسند لیاون

گلہ کیسے دا کیتیاں ہویاں کجھ نہیں بندا سردا
حضرت چاوے والیا ناجے حاسد گلہ کریندے
یا رب بخش اوہناں دیتائیں بہت لمبی زندگانی
پر آچگان محلے اندر خاص اوہناں دا ڈیرا
نیک اولاد اوہناں دیتائیں رب عطا فرماوے
ہور استاد بھائی ہک میرا دوست یار پرانا
اللہ دین مبارک ناواں علم طبابت جانے
ہن اوسنوں پردیس کدائیں لےگیا دانہ پانی
یا رب امن سلامت اوسنوں رکھیں دوہیں سرائیں
ہور محمد بخش ہک طالب مشفق دوست میرا
شوق علم دا بیحد اوسنوں پڑھدا لیل نہاراں
منتی وار کہیا اوس مینوں قصہ جدوں مکا ہو
اس کارن دل اندر مینوں شوق ہمیشہ بھاری
مت لیایں کہنا اُس دا عذر نہ کیتا کوئی
کسلیاں اندر بھی جو دوست میرے یا رب سائیں
مشفق سلطان احمد زرگر جو رہندا او سچائی
جیونکر نیک نیت او بندہ ایسے درجے پاوے
حضرت باقر شاہ ہک دوست سید ذات گرامی
اوسنوں بھی رب خیریں رکھے نظر کرم دی پاوے
حضرت مفتی شیخ حسن نوں بھی دیوے رب عالی ر
چھوٹی عمراں کجھ کتاباں پڑھیاں پاس اوہناں دے
علم طبابت اندر کامل بخشے رب اوہناں نوں
نیک اولاد اوہناں دی ہووے فضلوں رب باری
ہور غلام نبی ہک دوست صادق مرد سیانا
کھوکھر قوم بھیرے دے اندر رہیا امامت کردا

مطلق قادر رب العالم جو چاہے سو کردا
کجھ نہیں گھاٹا ہوندا اسو چہ آپے خاک چھنیندے
تا سنجو دینی علم پڑھاون ووہ ہے مسلمانی
بخشے رب ایمان اوہناں نوں جنت وچہ بسیرا
جیہڑی بابل وانگوں پچھو ہر دم پڑھ پڑھاوے
دُوری سی او کسے زمانے کامل مرد سیانا
شیخاں والی مسجد اندر رہندا کسے زمانے
دل اوہس ہمیشہ رہندا کارن دوست جانی
مطلب حل تمامی اوسدا حل جلدی فرمائیں
تنتھینہ گراں تحصیل پھالیہ گجرات ضلع وچہ ڈیرا
کرے نصیب خداوند اوسنوں دینی علم بہاراں
خیر ہووے تے چھیکڑ میرا ناواں درج کراہو
رہسی پچھے میں عاجز دا بھی کجھ ناواں جاری
محمد بخش نوں بھی سب حاجت دلدی حاصل ہوئی
سبھنوں دوہاں جہاناں اندر دیویں نیک جزائیں
رکھیں وچہ حفاظت اوسنوں دکھ نہ دیکھے کائی
دوہاں جہاناں اندر اوسنوں دکھ غم پیش نہ آوے
خلقی نیک ہدایت والا چنگے فعل تمامی
جد امجد دے صدقے اوسنوں تتی لو نہ لاوے
عالی شان حضور اپنے تھیں کدیں نہ رکھی خالی
پہلے او استاد مکرم بیشک ہین اساں دے
جنت ایمان عطا فرماوے سب توفیق خدا نوں
شامل فضل الٰہی ہووے اندر عمراں ساری
ہو ضلع کھوکھر بالا اندر اُسدا وطن ٹکانا
پر ہن مدت ہوئی اوسنوں ٹر گیا اپنے گھر وا

م وے اندر پورا مرد خدائی
یعت وچہ گراواں خوب طرح تبلائے
اوسنوں تے فرزنداوسدیئوں نیک ملی زندگانی
مولوی محمد امین مکرم بندہ نیک خدادا
نرم طبیعت حلم کماوں بولے سخن زبانی
اُس بھی اس قصّے دے کارن سی فرمایش پائی
تاں پھر حسب الامر اوہناندا ناداں درج کرایا
وین زیادہ کرنے اندر جو تائید پہچائے
ولوی محمد امین خواجی نوں رب ویوے تجلیائی
حل کرے رب مشکل اوسدی مالی بدنی ساری
ور تمامی دوست میرے فضلوں بحرہ پاون
چہ حضور خداوند عالی سارے پاون ڈھوئی
کتاب مبارک میری کریں قبول خدایا
ہے قوت بخشی ہینوں توہیں قبولیں آپے
[افوّضُ امری سونپے تینوں یارب کم تمامی
یرا سوچہ دخل نہ کوئی یارب سچے سائیں

پاس اساڈے ڈیرا کرو احسدم آئے کہ
وعظ حق برابر مسئلہ بالکل فرق نہ پاو
دوہیں سرائیں نیک جزائیں پاون نورا
دوہیں جہانیں اوسدے اوپر ہووے کرم
وافر سخن کلام نہ کوئی خوش خرم پیشانی
مگر اساڈا ناداں لکھنا جدوں کتاب مکائی
دوہیں جہانیں رحمت وافر اوسپر کریں خدایا
با صلاح دیوے نیکی دی عالی درجے پاوے
جس نوں نیک صلاح اسانوں وی اسو
سن فرزنداں اوسدے اوتے فضل کرے
رحمت ربدی تھیں کوئی بالکل ناں محروم
کراں دعائیں اس درباروں خالی جا
توں غفور رحیم الٰہی نام رحیم
رحمت تیری وسرت آسمانوں بہت
کراگوں جیوں مرضی تیری یارب وا
سُن گوکاں فریاداں سبھے کریں قبول

بیان خاتمۂ کتاب

الحمد خدا دے تائیں جس کتاب مکائی
علموں خالی سودہا بھانڈا ایں ناداں نکارا
مشکل بہینڈا پینڈا دور اڈا ایہہ بھی سر تے چایا
کیا ایہہ چمن رنگیلا سرسبز ہیا وچہ لگایا
گوناگوں لگائے بوٹے عجب طرحدے سٹھے
طرح طرح دے اسدے اندر لایاں باغ بہارا
الے ڈُلے ا۔ ے اسو چہ جو نہ کدین پیٹس

میں مسکین نکارے اوپر شفقت فر
اپنے فضل کرم دے کولوں آخر
آخر رب نے رحمت پار طل جہا
روز قیامت نیکر جیہڑا نا
گاڑو تے اس چمن وچ آلے جا
کیتیاں سیر ہووں دل تازہ
رنگ سواو تغیر بالکل

the
riod
your
turned
NOV
DEC
FEB
MAR
APR

سوم

گلہ کیسے بھاسی سو لذت پاسی انشاء اللہ پوری
حضرت رہو آگاہی اوسنوں سیر کرن جو آوے
یارب بخش اس چمن دے وچوں کھاوے نعمت عالی
پیر آدھا مالی سنے وخت تخفیفئے کٹ کے باغ لگایا
وسنوں بھی پھر یاد لیاوے خالی ناں ٹرجاوے
مالی باغ چمن نوں لاکے ہوسی اوتھو روانہ
اوسوقت ایہ تک باغیچہ چاہنا ترس کمایا
محنت اوسدی کیتی اوپر خوش تحسین الانی
یارب اودعا دے کارن عاجز ایہ کتاب بنائی
ہور محمد اسید دعا دے کارن جوڑیا ایہ رسالہ
شوق محبت حق غریباں اندر کرسی نیک دعائیں
پڑھنی والا کسے دے اندر نیک دعاء فرماندا
اس کارن ہی ایہ عرض اساڈی کرو قبول ضروری

کفر بیماری ولدے کولوں پلوچہ کر دوا
ہے مباح بلا شک اوسنوں جو چاہے
ایہہ بعد فراغت لازم یاد لیاوے مالی
گوناگوں اٹھا تکلیفاں سوہنا باغ سوہایا
جاندی واری مالی تائیں فاتحہ پڑھ پہوچاوے
باقی چمن رہیگا پچھے جاسی دور زمانہ
کرناں یاد مالی نوں جیں نی خوش گلزار لگایا
خالی نہ لنگھ جانا وچوں پڑھنا کجھ زبانی
شاعر نام سداون کارن نہیں کوئی پنڈ اٹھائی
پڑھ کے فاتحہ نام خدا دے بخشے پڑھنے والا
رب صاحب بخشیسی اوسنوں ساریاں عیب خطائیں
رب تبارک اوسدے اوپر رحمت نظر اوٹھاندا
آدھا نوں پڑھ فاتحہ بخشو مت پاوے منظوری

تاریخ باختتام کتاب ہذا طبعزاد مولوی محمد الدین ابرار مصنف ساکن بھیرہ

منکہ تسلیم

مشفق پر چھپ کے آئی ہے عجب واہ واہ عجب واہ واہ
جیونکہ دل لگا کر کے ہے اس گلزار یوسف کو
حضرت بابا بنے قصے پیچھے بھی کئی بنا دیں گے
اوسنوں بچہ قدر دسے پر بلا شک ویکھ لو پڑھکر
حضرت مصنف کو اجر اس کا خدا دیوے

شعری میں کیا صفائی ہے عجب واہ واہ عجب واہ واہ
ہوتی دل روشنائی ہے عجب واہ واہ عجب واہ واہ
پر آدھا گل ہوکائی ہے عجب واہ واہ عجب واہ واہ
کہتی پئی گل لوکائی ہے عجب واہ واہ عجب واہ واہ
کیتی جس نے کمائی ہے عجب واہ واہ عجب واہ واہ

چھوٹی عمر اں
علم طبابت
نیک اولاد
ہور غلام نبی
کھوکھر توم بھیرہ

محمد دین تاریخ اسکی لکھی ہاتف ہو خوش بولا
۱۳۰۶ھ
کوشش خود وں بنائی ہے عجب واہ واہ عجب واہ واہ

Marfat.com

چند ابیات از طبع زاد جناب مولانا مولوی محمد نور عالم صاحب برادر
ناب فاضل اجل محمد عالم صاحب ساکنہ کسلیاں تحصیل پنڈدادنخاں ضلع جہلم

سبحان اللہ کیا مشفق تحفہ عجب بنایا
قصے یوسف دے نقصے شاعراں ہیئے بنائے
شعر عجائب وزن عجیبے ڈھنگ عجیبے سارا
چھاپن والے تاجر نے بھی کیسی قوت لائی
کئیاں شاعراں یوسف دا کل ذکر بیان نہ کریا
ایس بیان کتاب ایہہ اجن ہے جیونکر تیر کماناں
دوست پڑھدیاں ہویاں ناچے او جد راحت بھاری
تاثیریاں کتابوں ایسا اثر دکھاوے
صحی روایت کامل لکھی مرد [illegible]
سننے والے آپے اسدی قیمت پا سکے پاسن
خوشیاں نوں سنے والی حاجت مول نہ کوئی
خوبی جیسے چکھن والے تازہ میوہ کھیا
دلی جلس تہہ کا دنیاں قیمت قدر پچھیندی
بس کتاب دے سبھے خوبی ختم بلا شک ہوئی
دوست جدوں محمد فضل نے قصہ ایہہ بنایا
اللہ نوں فوہاں لائی حاجت کر دیے پوری
[illegible] چھپی ہجری دے ایہہ کتاب [illegible]
چند ابیات نور عالم لکھے ایہہ قصے دے یارا

ہر مصرعے دائیں عاجز [illegible] نہ چا شے پا ئیا
ایہہ اسنوں دے نقطیاں لگے [illegible] سدھائے
سوہنا خط تے سوہنا کاتب انوں لگے پیارا
کاغذ تے خوشخطی اندر فرق نہ چھوڑیا کائی
اوہ اس ذکر تمامی لکھ کے نام مکمل دھریا
مومن کارن راحت فرحت [illegible] کارن
حاسد سڑن والے دے کارن آتش دی بھڑکیاری
نیک ہدایت والے تائیں سدھے رستے لاوے
شعر نہ تیاں اندر دیکھ دو دال دے اشناوے
ہے امید شوقین قصے نوں اشنا پڑھ سن
آپے اسدی خوبی والی دور جاسے خوشبوئی
اکوں میوہ چکھیاں ہویاں مشکل پیا جدھیا
جد نکسا اپن والے دیتا ایہ خود خوشبو [illegible]
پڑھن سننے والیاں تائیں آسے خوشبو ہوئی
دو جا [illegible] تاجر نے چھپوایا
تاجر [illegible] شاعر آخر [illegible]
ہجری تیراں سو [illegible]
دادنخاں [illegible] کسلیاں [illegible]

[illegible]
[illegible]

ملک غلام محمد تاجر کتب لاہور بازار کشمیری نے اس کتاب کے تمام حقوق اپنے [illegible] چھپوایا

Marfat.com

نہایت ضروری غور سے پڑھنے کے قابل اعلان

صاحبان! یہ تفسیر لاجواب اسی قصہ کی ہے جسکو خداوند تبارک وتعالیٰ نے احسن القصص کے مبارک نام سے اپنی پاک کلام میں موسوم فرمایا ہے لایق مفسر نے اس تفسیر یعنی حضرت یوسف علیہ السلام کی دلچسپ اور دردناک قصہ کو بہت محنت اور جانفشانی سے اس قابل بنا دیا کہ شائقین دلچسپی سے اس کتاب کو پڑھکر کسی دوسری تصنیف کی خواہش نہیں رکھیں گے۔ اور مشکل مسائل حل طلب مختلف فرقے کے اس خوبی سے حل کئے ہیں کہ جنکے مطالعہ سے لطف بے اندازہ حاصل ہوتا ہے۔ ہمیں چکنی چپڑی عبارت سے کام لینا ہرگز مقصود نہیں ہے آپ اس مکمل تفسیر کو خرید کر لطف اوٹھایئے اور لایق مفسر کی محنت کی داد دیجئے ❊ نیازمند نے مولوی محمد ازہر صاحب حنفی بھیروی جنہوں نے بکمال تحقیق وتدقیق سے اس قصص المحسنین مکمل معروف بہ گلزار یوسف علیہ السلام کو تیار کیا ہے مجھہ مشتہر سے کافی معاوضہ لیکر اسکے حق تصنیف کا بیعنامہ میرے نام رجسٹری کرا دیا ہے کوئی صاحب اسکے کل یا جزو کو بلا اجازت تحریری میرے نہیں چھاپ سکتے ❊

قیمت ...... بلا جلد ...... مع جلد ۸/ ... محصولڈاک بذمہ خریدار

المشتہر

ملک غلام محمد تاجر کتب بازار کشمیری لاہور

مہتمم غلام نبی
کھوکھر قوم

حسب ضابطہ رجسٹری کرائی گئی ہے

ماشاء اللہ لا قوۃ الا باللہ

مکمل

قصص المحسنین

جدید معروف بہ کبیر

گلزار یوسف علیہ السلام

حسب فرمائش ملک غلام محمد تاجر کتب بازار کشمیری لاہور چھپا

در مطبع [illegible] لاہور مطبوع [illegible]

Marfat.com